600095783

HOMERI ODYSSEA

AD

FIDEM LIBRORUM OPTIMORUM

EDIDIT

J. LA ROCHE.

PARS PRIOR.

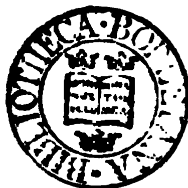

ACCEDUNT TABULAE XI SPECIMINA LIBRORUM EXHIBENTES.

LIPSIAE,
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLXVII.

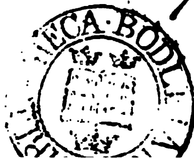

LIPSIAE TYPIS B. G. TEUBNERI.

PRAEFATIO.

In comparanda hac nova Odysseae editione ante omnia id mihi proposueram, ut textum ederem, qui optimorum librorum auctoritate niteretur et in adnotatione de fide cuiusque scripturae redderem rationem. Itaque excussi libros manuscriptos aut nondum adhibitos, aut non ea diligentia collatos, ut fructus ex his perciperetur, simul ex veterum grammaticorum scriptis congessi, quaecunque emendandae Odysseae viderentur esse utilia. A libris meis invitus recessi, et, ut singulos locos praetermittam, ubi ab Aristarchi vel alius grammatici partibus contra libros steti, ubicunque ab iis recessi, certas rationes secutus sum, ne lectio carminis editionibus vulgaribus, ex quibus codices nostri orti sunt, quam Aristarcheae recensioni fieret similior. Quare *ἔδεισεν*, *ἀπολήξω*, *καὶ κεῖνος*, *τεθνηώς*, *ἑστήκει*, *ἔκηα*, *ἐθέλω*, *ᾔδῃ*, *ἕλκον*, *ὁπλίσσατο*, *ὄτρυνον*, *ἐβήσετο*, *ἐδύσετο*, *ἧχι*, *αὔτως* omnibus locis scripsi vel contra librorum auctoritatem et in fine versus cum Bekkero *ἠδὲ γένοντο*, *πολλὰ μόγησα* praetuli scripturis *ἠδ' ἐγένοντο*, *πόλλ' ἐμόγησα*, quum hac in re librorum auctoritatem non magni faciendam esse intelligerem.

Analogiae tantum tribui, quantum tribuendum est, ut textus sibi conveniat; sed non eo progressus sum, ut omnibus locis *ἄνεω* scriberem, quia ψ 93 *ἄνεῳ* ferri non potest, neque quia ρ 187 *ῥυτῆρα λιπέσθαι* scripsi, ideo ρ 223 *ῥυτῆρα γενέσθαι* aspernandum mihi esse putavi.

Quum ultra Alexandrinorum recensiones non regredi constitui, digammi rationem habui fere nullam, nisi librorum auctoritas accessit. Itaque λ 284 *Μινυείῳ*, μ 213, ν 179 *ἐγὼ εἴπω*, φ 110 *τόγε ἴστε* scripsi non propter digammum, sed quia libri meliores in his scripturis consentiunt. Rursus ϑ 495 *οἷ ῥ' Ἴλιον*, λ 442 *μηδ' οἱ*, ν 430 *κάρψε μέν οἱ*, ρ 533 *μέν τ' οἰκῆες* invitis libris non mutavi.

In orthographia leges a veteribus grammaticis constitutas diligentius observavi quam qui ante me Homerum ediderunt. Qua in re iis assentiri non possum, qui subtilitati veterum irridentes novas leges introduxerunt et a scribendi ratione a

veteribus tradita recesserunt. Quam ob rem non dubitavi οἶκον δέ, ἄρά σφισι, ἔνθά κεν, ἔσάν οἱ, γενέσθαί τε, θνήσκω, θρῴσκω, ἀλῳή, δμῳή, τρῳή, ἀδινός, ἅδην, τῷ et cum recentioribus quibusdam ἐπεὶ ἤ, τί ἤ, ἑῆος, ὥς reponere, praesertim quum in libris quoque tales scripturae multis locis sint servatae.

Quae vocabula in duas vel plures integras lectiones resolvi possunt, haud facile coniunxi; itaque scripsi κάρη κομόωντες, δάκρυ χέων, δουρὶ κλυτός, πᾶσι μέλουσα, πάλιν πλαγχθέντα, εὖ ναιόμενος, ἐὺ φρονέων, ὑπ᾽ ἐκ, διὰ πρό, εἴς ἄντα, εἴς ὅ κε, ὥς εἰ, ἐξ ἔτι, ὅτ᾽ ἄν, οὔ τις, ὥς τε, οὔ πως, μή ποτε, ἐπεὶ δή, τὸ πρῶτον, τὸ πρίν, ἐγώ γε, sed ἐυκτίμενος, ναυσικλυτός non disiunxi, quia simplicia κτίμενος, ναυσί apud Homerum non sunt in usu, nec δυοκαίδεκα resolvi propter ἑκκαίδεκα.

Versus damnavi eos tantum, qui a libris vel omnibus vel pluribus absunt; eos qui in libris feruntur, etiamsi Homero abiudicandi aut alieno loco positi videantur, uncis non inclusi.

Commentarium ita institui, ut varias librorum scripturas ab iis seiungerem, quae ad veterem quendam grammaticum sunt referendae. Sed eas tantum librorum scripturas attuli, ex quibus aliquid redundaret: vitia librorum maximam partem neglexi.

Textus propius accedit ad alteram Bekkeri editionem, si locos propter digammum correctos exceperis, quam ad primam. Nec non W. C. Kaysero et Ameisio permulta me debere libentissime profiteor.

Hac occasione oblata bibliothecarum praefectis, qui summa cum liberalitate librorum manuscriptorum copiam mihi fecerunt, gratias ago quam maximas.

Haec Odysseae editio, qualiscunque est, si viris doctis probatur, id quod volui me assecutum esse puto; sed omnibus placere nec studeo nec, si vellem, possem. Sunt enim quibus nihil omnino satisfaciat, quorum in numero est criticus ille Regimontanus, Arthurus Ludwich., qui nuper in librum meum „Die Homerische Textkritik im Alterthum" vehementissime est invectus. Huic accino verba poetae:

νῦν δέ μ᾽ ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς εὔχεαι αὔτως·
οὐκ ἀλέγω, ὡς εἴ με γυνὴ βάλοι ἢ πάϊς ἄφρων·
κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐτιδανοῖο.

Dabam Viennae a. d. VIII. Kal. Augustas.

PROLEGOMENA.

I.

Prolegomena si quis uberiora quaerat, eum delego ad librum nuper a me scriptum „Die Homerische Textkritik im Alterthum“, ubi de iis, quae de veterum grammaticorum studiis Homericis sunt tradita, copiose est disputatum. Nunc restat, ut de libris, unde Odysseam edidimus, quae monenda sint proponamus.

Praeter Eustathium et duas illas editiones, quarum scripturas passim adposuimus, Florentinam (F) et Romanam (R), quindecim codicibus usi sumus, quos exceptis quinque (GHPSV) ipsi contulimus ea qua opus est diligentia. Sunt autem hi:

A. Codex Augustanus (H. T. p. 481) olim Augustae Vindelicorum nunc in bibliotheca regia Monacensi adservatus, 519 B signatus, bombycinus forma quadrata, seculo XIV. vel XV. exaratus, quem primus a discipulo collatum adhibuit F. A. Wolfius, foliis 249 continet totam Odysseam cum scholiis nonnullis et variis lectionibus, partim supra textum partim ad marginem scriptis, et glossematis. Prima sex folia olim a codice aliena erant et exceptis primo ac sexto membranaceis chartacea sunt; in quaque pagina viginti tres, sed inde a folio 120 quinque et viginti versus sunt scripti, una atque eadem manu, a qua facile distinguitur altera manus recentior, quae vitia codicis emendavit et varias lectiones adposito γϱ. addidit. Textus ipse satis est bonus sed inquinatus multis vitiis, quorum aliquam partem manus posterior correxit. Signa critica codex non habet, hyphen et diastolen passim; in distinguendi signis parum diligentiae est adhibitum. ϊ et ϋ duobus punctis, nomina propria linea transversa sunt notata, quod in omnibus fere libris usu venit. Iota est subscriptum tam in hoc codice quam in ceteris a me collatis.

B. Codex Vindobonensis No. 307 (H. T. p. 484) chartaceus forma minore, seculo XVI. scriptus, complectitur foliis 90 sex primos Odysseae libros. Codex vitiis cuiusvis generis refertus non est magni faciendus.

C. Codex Vindobonensis No. 133 (H. T. p. 483) bombycinus forma quadrata, seculo XIII. scriptus, continet foliis 146 Odysseam ab ε 45 usque ad ω 50 cum scholiis marginalibus locupletissimis et glossis interlinearibus partim alia manu scriptis. Est unus ex illis codicibus, quos Augerius de Busbecke Imperatoris Rudolphi II. apud Turcos legatus emit Constantinopoli. Huius codicis misera est conditio,

nam, ut illud praetermittam, quod ab initio et in fine mutilus est, fere nullum est folium, quod non tineis et blattis sit corrosum sed ita, ut plus damni acceperint scholia, quam textus, qui in optimos est referendus. Hunc olim Michaelis Senacheribi Nicaeni, sive ab illo sive ab alio est scriptus, fuisse M. a Karajan ex scholio ad μ 290 collegit, in quo scriptum est „ἐμοὶ δὲ τῷ σεναχηρεὶμ οὕτως ἐξήγηται ἀέκητι τῶν θεῶν ἀνάκτων· εἴρηται γὰρ ὑπερβολικῶς“: cui libenter adsentior, illud tamen moneo, ἐμοί, ἐγώ, ἡμῖν, ἡμεῖς etiam aliis locis in scholiis reperiri, ubi scholiastae verba auctorum unde hauserunt immutata reliquerunt (e. g. schol. A 120; B 262; E 325; H 177), quum plerumque in locum pronominum ipsa nomina propria substituerent. Accentuum leges diligentissime sunt observatae, iota subscriptum plerumque est omissum, nam ex vocalibus quibus iota debetur, ᾱ et ω̄ rarissime, unum ῃ saepius illud habent subscriptum; τῷ autem, quod significat „ideo, itaque, tunc“ nusquam cum iota scriptum est. Passim in hoc codice obeli et asterisci et diastole feruntur, hyphen nusquam. Obiter moneo collationem codicis C ab Altero publici iuris factam fide dignam non esse, quod de eiusdem collationibus ceterorum librorum Vindobonensium est dicendum.

D. Hac litera signavi codicem Vindobonensem Nr. 56 (Il. T. p. 482) chartaceum forma maiore, anno MCCC. scriptum, quo continetur foliis 169 tota Odyssea cum scholiis marginalibus et glossis. Librario nomen erat Nicolao, quod patet ex scholio ad α 21 ἐγὼ δὲ νικόλαος λέγω ὅτι ὀδυσσεὺς λέγεται παρὰ τὸ ὀδυσσεύω τὸ μισῶ κτλ. Huic codici proprium est, ut β̄ multis locis formam habeat literae μ̄ similem, et literae σ̄ in media dictione et in fine eadem sit forma. Alteram manum correctricem facillime cognosces, sed vitia maximam partem integra reliquit. Codex signa et critica et ad prosodiam pertinentia habet, distinctionis vero signa saepe recentissima manu sunt addita, in his interrogandi signum quale nunc in editionibus habemus et signa parenthesis () veteribus incognita, qui pro iis subdistinctione utebantur. Textus inter mediocres est numerandus etiam ea de causa, quod pluribus locis glossae pro lectionibus sunt receptae, quod vitium omnibus quidem libris commune, sed in melioribus est rarissimum.

E litera notatus est codex Eustathii, de quo difficile est iudicare; nam in eo recensendo toti ex lectionibus pendemus quales Eustathius proposuit, et proposuit neque integras neque ut in codice suo invenit, quippe qui saepissime formis poeticis vulgares supponat et poetae verba de industria circumeat atque aliis verbis exponat. Unum codicem an plures adhibuerit Eustathius non liquet; nam variae lectiones quas adpositis γρ. vel ἤ vel ἢ μᾶλλον affert, poterant etiam ex uno codice sumi, et ubi τὰ ἀντίγραφα laudat, ex scholiis vel commentariis non minus quam ex ipsis libris haurire poterat. Id autem certum est, codicem illum Eustathii, quantum quidem adhuc iudicare possumus, optimis esse adnumerandum. Vitiis hunc codicem caruisse nemo cre-

det, quibus ne praestantissimus quidem omnino vacat; sed quae nunc apud Eustathium leguntur, ipsi an codicis librario an librariis commentariorum Eustathii culpae sint tribuenda discernere iam non possumus. Ad fidem Eustathii impressa est editio Romana (R), unde varias lectiones hic illic adscripsimus.

G est codex Vespasiani Gonzagae di Columna, de cuius conditione atque aetate nihil habemus compertum. Contulit eum Nicolaus Heinsius cum Aldina tertia, Venetiis anno MDXXIV. edita, cuius ad marginem scriptae sunt variae lectiones, quas publici iuris fecit I. Bapt. Casp. d'Ansse de Villoison in Epistolis Vinariensibus, quae prodierunt Turici a. MDCCLXXXIII., p. 40—60. Codex, in quo passim obelisci reperiuntur, bonae est notae et ut videtur seculo XII. recentior.

H litera notavimus codicem Harleianum, de quo G. Dindorfius in praefatione editionis scholiorum in Odysseam haec tradidit: „Harleianus Musei Britannici 5674 membranaceus seculi decimi tertii, forma maioris, nitide scriptus. Solam continet Odysseam cum scholiis. Textum accuratissime contulit Porsonus in usum editionis Homeri quae Oxonii prodiit e Typographeo Clarendoniano a. 1800. Foliis constat formae quadratae maioris 150, quae numeris suis notavit manus recens. Praecedit folium unum, ipsum quoque membranaceum, cuius aversa in pagina manus seculi quinti vel sexti decimi Epitaphium scripsit aliunde notum etc. In fine paginae a manu recentiore φρά μαξίμου (sic), iterumque in ultimo folio (150) μαξίμου et rursus ab alia manu „Antonii Seripandi et amicorum", cuius Seripandi nomen etiam Iliadis codici Parisiensi 2681 inscriptum est." Codicem ex Italia in Britanniam venisse ex φρά (Fra, ut Fra Fiesole, Fra Diavolo) illo facile intelliges. Codex in optimis habetur et propter textus et propter scholiorum bonitatem; qui autem eum omnium praestantissimum habuerunt, Venetum utrumque M et N non noverant.

I. Codex Venetus bibliothecae Marcianae Nr. 457 (H. T. p. 481) chartaceus forma maiore, seculo XV. scriptus, continet foliis 189 totam Odysseam sine scholiis et sine variis lectionibus. Hic codex optimis esset adnumerandus, nisi tot vitiis esset inquinatus, quae aut socordiae aut ignorantiae librarii debentur, qui multa ne legere quidem potuisse videtur. Non enim syllabae solum sunt omissae vel additae, sed omnes fere literae sunt permutatae, in his plerumque α̅ et ε̅, ι̅ et ν̅, π̅ et τ̅, ς̅ et ν̅, σ̅ et ο̅. Pro ι̅ς̅ et ι̅ν̅ haud raro scriptum est η̅ς̅ et η̅ν̅, velut ὕβρην α 368, δόμασην οἶσην α 402, γλαυκώπην α 156, φρέσην α 322, δίδωσην α 348, γλαυκώπης α 319, 364, ὄρνης α 320, quae vitia in codice N chartaceo, qui est ex eodem autographo descriptus, non exstant. Vocales η̅, ι̅, υ̅ et ο̅ι̅ diphthongus inter se saepissime sunt permutatae, pari modo ε̅ et α̅ι̅, ο̅ et ω̅, quod quidem omnibus libris est commune, sed in optimis minus usitatum. Signa critica codex non habet excepto γ 78, cui versui obelus est adpictus, hyphen autem octies et vicies, sed non fere nisi numeralibus, ut δυοκαίδεκα et adverbiis τοπρὶν, τοπάρος, similibus subiectum. Du-

plices scripturae frequentes, correcturae et rasurae sunt rarissimae. Porro dictiones reperiuntur non paucae, quae binis accentibus sint notatae, quarum exempla, ut de iis taceam, quibus encliticum est subiectum, habemus α 405 ἔρέσθαι, γ 205 τόσσήνδε, γ 437 περίχεῦεν, δ 207 μάστακὸς, ζ 163 ἔρχόμενον, ϑ 56 δάϊφρόνος, ϑ 295 κοιμῆθῆναι, ϑ 322 ὄφέλλει, ι 103 εἴσβαίνον, ι 221 μέτέσσαι, ι 222 ὄρρῷ, ι 273 νήπίος, ι 553 ἔκαίον, κ 118 αἴόντες, μ 47, ο 199 πάρὲξ, ν 161 ποντόπόρος, ν 166 ναυσίκλυτοὶ, ξ 104 ἐσχατίῄν, ξ 270 πέρὶ, ξ 280 οἴκαδὲ, ξ 332 κατείρῦσθαι, ο 130 ὅδ' ἐδέξατο, π 175 μελαγχροίῄς, π 255 πυλύπικρὰ, ρ 241 ἔπὶ, ρ 378 ὄνόσαι, ρ 451 ἐπίσχέσις, ρ 458 ἄντίνοος, ρ 493 δμῶῇσιν, ρ 501 ἀλήτεύει, σ 142 δίδοῖεν, τ 25 εἶᾶς, τ 233 λόπὸν, τ 393 οὔλῄν, τ 489 ὅππόταν, τ 576 μνήστήρέσσιν, alia. Omitto scripturas μὴ δέ, κατὰ ϑνητός, quae sunt omnibus fere libris communes.

K. Codex Venetus Marcianus Nr. 456 (II. T. 477) membranaceus forma maxima, seculi XV., continet foliis 538 Iliadem, Quinti Smyrnaei Posthomerica, Hymnos Homericos, Batrachomyomachiam, sine scholiis. Codex est optimae notae, nitidissime et accuratissime scriptus. Praeter γ 78, qui versus obelo est notatus, critica signa non habet, ter hyphen, diastolen fere nusquam, nisi ubi interpungendi est signum.

L. Codex Vindobonensis Nr. 5 (II.T.p.476) linteus forma maxima, seculo XIV. exaratus, foliis 189 complectitur Iliadem, Quinti Smyrnaei Posthomerica, Odysseam, sine scholiis et glossis, appositis sparsim variis lectionibus addito γρ. Signa critica in hoc codice non reperiuntur, sed hyphen passim. ν̄ paragogicum quod vocant etiam tum in fine versus est positum, quum sequens versus a consonante incipit et abundat persaepe in medio versu, ubi duplici consonante excipitur. Liquidae duplicatae sunt ubi una sufficit, ut in πέδιλλα α 96, β 4, δ 309, ε 44, ν 225, ξ 23, ο 550, π 80, 154, ρ 2, φ 341; δύσσετο β 388, γ 487, 497, δ 425, ζ 127, μ 383, χ 113; ἐΐσσης γ 10, 180, δ 358, ε 175, η 43, λ 508, ξ 178, ο 280; κνίσσῃ, aliis. Proprium est huius codicis, ut omnibus fere locis γίγνομαι et γιγνώσκω legatur, quum ceteri semper fere γίνομαι et γινώσκω exhibeant. Iota neque subscriptum est neque adscriptum, sed paulo infra vocalem ad quem pertinet dextrorsum est positum, δμωιαί, ὀλέδρωι, ἀτρείδηι. Praepositiones saepe carent accentu et cum sequente dictione sunt coniunctae, quod etiam aliis codicibus est usitatum. Textus quamvis nitide scriptus tamen vitiis cuiusvis generis est depravatus et nullius pretii. Frequentes sunt rasurae, et lacunae passim relictae librarium produnt, qui ne legere quidem omnia potuit. Tamen hic quoque codex habet nonnulla, quae ad emendandam Odysseam non sint inutilia.

M. Codex Venetus Marcianus Nr. 613 (II. T. p. 480) chartaceus forma quadrata, seculo XIII. exaratus, complectitur foliis 296 Odysseam et Batrachomyomachiam cum scholiis uberrimis. Est a quat-

tuor manibus scriptus, a prima versus inde ab α 1—η 347, ϑ 341—λ 550, ν 63—387, φ 179—185, 352—359, 371—373, ω 239—242; a secunda manu versus ϑ 1—340, λ 551—ν 62, ν 388—σ 348, σ 368—τ 59, τ 80—120, 145—301, 402—φ 169, χ 58 usque ad finem exceptis versibus ω 239—242; a tertia manu σ 346—367, τ 60—79, 121—144, 382—401; a quarta manu φ 170—χ 57 exceptis versibus duodeviginti, quos omissos addidit manus prima. Hic codex, quatenus a manu prima est scriptus, omnium est praestantissimus et multum valet ad emendandam Odysseam. A secunda manu ubi scriptus est primae quidem manus desideratur diligentia, sed haec quoque pars codicis suas habet virtutes. Scholia fere omnia prima manu sunt scripta, quae eadem varias lectiones adscripsit et multa ceterorum librariorum peccata emendavit. Signa Aristarchea codex noster tot habet, quot ne ceteri quidem omnes si omnia in unum contuleris, sed obelos tantum et asteriscos, nam diple versibus β 214—223 adpicta obeli vice fungi videtur. Vitiis ne hic quidem codex caret neque ab itacismo est liber, sed exempla non tam frequentia reperiuntur quam in aliis, et scripturae ϑέλω, ᾔδει, κἀκεῖνος, ἐδύσατο, πιφάσκω, quae in ceteris libris persaepe leguntur, in nostro codice rarissime obviam veniunt. Rursus loci sunt non pauci, ubi solus fere Marcianus genuinam scripturam exhibet. Ad calcem codicis scripti sunt hi versus:

γήϑει μὲν λιμένα πλωτὴρ πολυβένϑεα μάρπτων,
γήϑει δ' αὖτε γραφεὺς στίχον ὕστατον ἐκτολυπεύων.

N. Codex Venetus Marcianus 647, signatus classis IX. codex IV., forma maiore, constat duabus partibus, quarum altera chartacea seculo XIV. scripta foliis 47 continet Odysseae versus ab α 1 usque ad ζ 190 cum glossis interlinearibus et viginti quinque scholiis marginalibus, altera bombycina seculo XIII. exarata a folio 48—142 complectitur Odysseam inde a ι 541 usque ad finem, cum scholiis uberioribus, quae ad interpretationem tantum spectant. Praeterea insunt in hoc codice Hesiodi Opera et Dies et Scutum Herculis usque ad versum 327. Codex chartaceus cum codice I omnia fere habet communia, ita ut in libro primo N viginti quattuor, I quinquaginta novem scripturas habeat, quae in altero non feruntur. Ducentis fere locis ab eo exemplari quocum eos contuli differunt, sed ita ut inter se consentiant. Codex bombycinus est ex praestantissimis, quamquam ne hic quidem vitiis omnino caret. Habet idem signa critica, sed nulla praeter obelos, diastolen et hyphen. Iota vocalibus η̄ et ω̄ fere semper, ᾱ nusquam fere est subscriptum, ϊ et ϋ ubique binis punctis sunt notata, nominibus propriis linea transversa est superscripta. Itacismus angustis finibus est coërcitus, neque enim progreditur ultra permutationem sonorum η̄ et εῑ, quod etiam in optimis libris Iliadis usu venit. Cum codice Eustathii hic illic conspirat contra ceteros libros, omnino autem a nullo eorum librorum pendet, ex quibus ceteri codices mei descripti sunt, et habet post λ 622 versus duo, qui praeter hunc in nullo codice feruntur.

P. Codex Meermannianus olim Nr. 307 (H. T. p. 486), nunc Nr. 1585 in bibliotheca Domini Thom. Philipps Baron. adservatus, membranaceus, seculo XV. vel XVI. scriptus, foliis 201 complectitur totam Odysseam sine scholiis. „Eleganter descriptus est hic codex et priorem paginam valde detritam si exceperis optimae conditionis" (Biblioth. Meerm. tom. IV). Discrepantia lectionis ab editione Clarkiana (Londini MDCCLVIII) vulgata est in ephemeridibus inscriptis „Classical Journal", LXIII, p. 178—180, et LXXII, p, 251—257, sed non ea diligentia qua fieri oportebat, unde evenit, ut haec collatio non multum praebeat utilitatis.

Q. Codex Vindobonensis Nr. 50 (H. T. p. 481) chartaceus forma maiore, seculo XV. scriptus ab Antonio Damila Cretensi, continet foliis 219 totam Odysseam sine scholiis, additis passim variis lectionibus. Codex satis nitide sed parum diligenter est scriptus ex autographo optimo, quod idem videtur fuisse, unde Mich. Apostolius codicem Vratislaviensem descripsit. Itacismus non late patet in codice nostro, sed ceterorum vitiorum magna est abundantia, nec singula solum verba sed totos versus omissos reperies socordia librarii, qui mercede conductus codices transscripsit. Liquidae modo geminatae sunt, ubi singulae sufficiunt, modo non geminatae, ubi opus est geminatione; praepositiones disyllabae multis locis accentu suo carent, anastropha nusquam fere invenitur et contra enclisis regulas centies est peccatum. Ubi dubitatio intercidere poterat, diastole passim est posita, hyphen decem locis invenitur. Signa critica neque in hoc codice neque in iis de quibus statim dicetur, exstant.

S. Codex Stuttgartensis Nr. 5 (H. T. p. 478), forma maxima, seculo XV. ab Ioanne Sophiano scriptus, foliis 310 complectitur Odysseam et Iliadem cum versione latina. Hic codex multis vitiis est inquinatus nec comparandus cum melioribus Odysseae libris. Varias lectiones ad Odysseam publici iuris fecit I. Rieckher in programmate scholastico a. MDCCCLXIV edito. Itacismus in hoc codice ut in omnibus libris deterioribus late patet.

V. Codex Vratislaviensis A (H. T. p. 486), seculo XV. a Michaële Apostolio exceptis versibus α 1—β 27, η 240—347, λ 147 —204, ν 59—170, ξ 142—192, ο 196—316, π 1—φ 145 scriptus, continet totam Odysseam sine scholiis. Hic codex non satis diligenter scriptus, id quod in homine qui libris describendis victum sibi comparavit non est mirandum, vitiis abundat et concinit cum Vindobonensi 50. Varias lectiones I. A. Ernestius in quinto volumine editionis suae vulgavit.

II.

Priusquam de ratione dicamus, quae intercedit inter singulos libros, non alienum videtur versus, qui in iis vel additi vel omissi sunt, enumerare; inde enim optime perspici potest, qui codices cognationem quandam inter se habeant, et qui non item.

Ex libris quibus usus sum singulos versus adiectos habent post
α 148 AGHMQV in marg. α 329 L.
β 4 D.
γ 416 KLQRV.
δ 218 IN. δ 598 H in marg., ubi in L lacuna est. δ 796 DL.
η 166 K, in S est lacuna. η 221 GM.
ϑ 45 L. ϑ 62 DL cum Palatino. ϑ 348 DGH in marg.
ι 412 GH in margine.
κ 225 CQ. κ 233 CGHNQV. κ 310 ACN. κ 409 K. κ 459 CIKNP. κ 502 DL.
λ 343 A. λ 638 ACINQV.
μ 133 C in marg. N in marg. μ 153 A in marg. HIKNQ.
ν 197 KM 2. man. ν 369 A in marg. C.
ο 45 A in marg. C in marg. KS.
π 24 N in margine. π 412 ACEIKNP in marg. RS in margine.
ρ 3 N in margine. ρ 568 GM. ρ 603 AM.
σ 111 GNV. σ 184 A in margine CG 2. man.
υ 83 A in margine.
φ 353 CM in margine NP.
χ 43 A.
ω 4 HI.

Binos versus habent post
α 93 ADEH in marg. L, eosdem IN post α 102.
κ 232 I. κ 315 KP. κ 319 KP.
λ 178 GH in marg. IQV. λ 622 N.
τ 558 CN in margine QV.

Omnino adduntur quattuor et quinquaginta versus, qui ab editionibus nostris absunt: ex his habent N 18, A 15, K 14, CI 12, GHQV 10, L 9, DP 7, M 6, E 3, RS 2, BF nullum. Itaque quod versus attinet ab editoribus recentibus non receptos, toti ex Florentina pendent. Hac in re rationem in editionibus nostris video nullam, nam versus γ 493, κ 253, 265 in tribus codicibus, ι 531 in uno scriptos, κ 370, 456, λ 407, ρ 49, χ 43, ψ 320, qui ab omnibus fere libris absunt, π 295, et φ 276, quos nullus codex tuetur, videmus receptos; ex iis vero quos supra attuli, in quibus sunt qui in sex et pluribus libris inveniantur, frustra vel unum in editionibus quaeres. Ut nunc res se habet, non possumus quin editores recentiores sequamur, ne versuum numerus mutetur.

Versuum in libris omissorum permagnus est numerus. In his sunt, qui librariorum socordia sint praetermissi, quod saepissime in

KS, nec tamen raro in aliis praesertim in DL accidit. Huius rei exempla tria afferre satis erit

κ 184 ἥμεθα δαινύμενοι κρέατ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
[ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης]
187 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς.
κ 305 μῶλυ δέ μιν καλέουσι [θεοί· χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν
ἀνδράσι γε θνητοῖσι] θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται.
ρ 413 αὖτις ἐπ' οὐδὸν ἰὼν προικὸς γεύσεσθαι Ἀχαιῶν·
[στῆ δὲ παρ' Ἀντίνοον καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
δός φίλος· οὐ μέν μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν]
416 ἔμμεναι, ἀλλ' ὤριστος, ἐπεὶ βασιλῆι ἔοικας.

Alii huiusmodi versus sunt ϑ 112 (om. S), ϑ 354, 355 (K), ϑ 422, 423 (L), ϑ 499 (S), ι 405 (I), ι 406 (S), λ 571 (S), μ 265—270 (S), μ 416 (L), μ 431—436 (S), ν 374—376 (S), ο 114 (CHP), ο 526—531 (L), ρ 52—60 (K), ρ 131 (H), τ 275—277 (A 1. man. KS), χ 392—394 (KS), qui omnes ea de causa sunt praetermissi, quod vel proximus versus ab eodem vocabulo incipit, a quo is qui primus est omissus, vel antecedens in idem verbum exit, in quod ille, qui postremus est omissus.

Omnino a libris meis versus amplius trecenti absunt, si eos locos exceperis, ubi maiores exstant lacunae, quales sunt in LQV. Omittunt:

α 381, 382 K. 425 IN in textu.

β 159 I. 191 BD 1. m. EIKNS. 218 Q. 407 PS 1. man. et Q loco suo.

γ 67 D. 78 BDGH in textu M in t. PQSVF. 90 B. 245 B. 308 AD in t. 315, 316 L. 381 V. 493 ABDEGHILMNQF.

δ 57 B. 57, 58 DHIS. 83 D. 185 BS. 224 A in t. BD. 273 BD. 348 Q. 432 ABDIKLNS. 511 B. 614 A 1. m. Q. 783 ADEGHL. 789 V. 845 B.

ε 29 Q. 48 S. 91 ABDG 1. m. HKLMNS. 157 DHIM in t. N et L loco suo. 325 S. 327 B. 351 S. 461—473 S.

ζ 68 L. 150 B. 224—316 L cum Palatino. 278, 279 B. 313—315 ABIS.

η 115, 116 S. 138 S. 176 I. 278 L.

ϑ 27 IL. 58 DEHIKLQ. 99 L. 112 S. 303 A 1. m. C in t. DEH in t. IKLMSVR. 354, 355 K. 407 V. 422, 423 L. 439 DL. 499 S. · 508 S.

ι 30 ADEKLMQSVF. 35, 36 D in t. PS. 89 C in t. Q. 132 L. 169, 170 S. 226 PS. 289 K. 309 Q. 343 Q. 355 S. 405 I. 406 S. 428 D. 437 PS. 489 KQS. 531 ACDEHIKLMPQSV. 547 PS.

κ 128 S. 152 I. 153, 154 S. 185, 186 S. 201, 202 P 1. m. S 1. m. 253 ADEHIKM in t. N in t. PQSVF. 265 CDEHKLM in t. N PQSVF. 305/2—306/2 DL. 315 S. 356, 357 SV. 368—372 A in t. DLM in t. N. in t. QSV. 370 GHIKNP. 430 A 1. m.

DH in t. LM 1. m. N 1 m. QV. 433 S. 436, 437 DL. 456 ACDEHIKLM in t. NPQSV. 470 A 1. m. EG 1. m. HIMSR. 475—479 H in t. QV. 482 DELM 1. m. S. 504 LPS. 569 ADLM 1. m. QV.

λ 60 ACDLMQSV. 87 V. 92 ACDHILNPQSVF. 206 S. 280 QV. 343 DHILM 1. m. 407 ACDIKLNPQSVF. 478 DL. 489—535 I. 571 S. 604 DH in t. IL.

μ 6 ACDLN 1. m. QV. 103 DLM 1. m. 140, 141 A 1 m. DELM 1. m. PSF. 147 ACHIM 1. m. PQSV. 265—270 S. 280—328 QV. 416 L. 431—436 S.

ν 71, 72 QV. 78—128 QV 1. m. 178—229 QV. 289 L. 347, 348 A 1. m. KN 1. m. PS. 374—376 S. 428 EHI. 435, 436 S.

ξ 70 K. 142 — 192 QV 1. m. 154 A 1. m. DHIKLM 1. m. NPV. 314 DL. 340 DL. 369, 370 ADK. 451 KL. 468 L. 515—517 CDGHIKM in t. PS in t.

ο 3, 4 KS. 6 L. 48, 49 DKS. 63 ACDHIKLPSR. 113—119 L. 114 CHP. 139 CDG 1. m. HKLMS. 169 L. 295 ACDEGHIKLM NPQSVFR. 336 K. 345 A in t. P. 480, 481 C in t. KS. 526 —531 L. 557 S.

π 50 C in t. KS. 101 E. 224 A. 226 A. 317 KS. 395 KS.

ρ 8 D. 29—147 Q. 49 ACDEHIKLM 1 m. S in t. V. 52—60 K. 55 DL. 63, 64 V. 131 H. 331 L. 395 S. 414, 415 I. 432 CKS. 472 L. 497—σ 11 Q. 536 L. 539 L. 547 A in t. DKL SF. 565 A 1. m. C in t. DG 1. m. KLMN in t. 577, 578 A in t. KS.

σ 39 DL. 59 EFR. 119, 120 KS. 131 DM in t. 280 L. 282 L. 393 ACKNPSF.

τ 18 KS. 62 KS. 77 KS. 117 KS. 153 A. 165 L. 204 DL. 250, 251 HKS. 275—277 A 1. m. KS. 291, 292 A 1. m N 1. m. S 1. m. 357 KS. 458 C.

υ 46 KS. 125 L. 152 KS. 247 L. 335 KS.

φ 66 A 1. m. DHILM 1. m. 86 S. 109 A in t. DHILMN. 114 KS. 165 A. 219, 220 A 1. m. N 1. m. 224, 225 K. 253 N. 276 ACDEGHIKLMNPQSV. 279 F. 283, 284 (οἴῃ - ῇ) KS. 302 KS. 308 A 1. m. CN. 326 S. 381 A 1. m. DKLSF. 386 KS. 389 Q. 431 S, et K suo loco.

χ 23 K. 43 A 1. m. CDEHIKLMN 1. m. S. 146 K. 191 A in t. DIKLNS. 317 KS. 329 D. 392—394 KS.

ψ 48 A 1. m. DEH in t. KLMNSF. 50 DM in t. 127, 128 ACDH 1. m. KLMN in t. PQSV. 163 M. 241 IM 1. m. 242 I. 320 A 1. m. CDEKLMNQSV.

ω 37 L. 53 KS. 70 K. 110 S. 113 Q. 117 L. 121 A 1. m. KMN in t. PSF. 122, 123 (διοτρεφὲς—πάντα) QVF. 143 DHIK LMNS. 222 Q. 253, 254 (βασιλῆι—δὲ) S. 276 KL 1. m. S. 277 DHIN. 354 KS. 401 L. 409 KS. 486 D. 533 V. 545—547 (ὃ δ' ἐπείθετο—ἀθηναίῃ) DL.

Quorum versuum si summam feceris, in codice S. 153 versus toti et 6 a prima manu sunt omissi, in L 101, in K 95, in D 82. Ho-

rum librorum nulla fere est auctoritas, neque maior est codicis B, qui quamquam sex modo libros complectitur, tamen in his versus viginti non habet scriptos. In libris melioribus numerus versuum omissorum non est supra quinquaginta, si ii quoque adnumerantur, qui in margine sunt repositi. Omnino absunt ab A 31, a C 24, E 22, G 9 (?), H 35, I 44, M 21, N 22, P 34 (?), Q 45, V 43 versus. In textu omissos et ad marginem scriptos habet A 34, C 6, G 4, H 11, M 26, N 20 versus. Ab editione Florentina decem et septem, a Romana quinque versus absunt.

Qui versuum et additorum et praetermissorum indices paulo accuratius perlegerit, eum fugere non poterit, esse quosdam in librorum meorum numero, qui multa inter se habeant communia.

Initium facio a DL: in his solis omittuntur versus ϑ 349, κ 305/2 —306/2, κ 346, κ 437, λ 478, μ 103 (cum M 1. m.), ξ 314, ξ 340, ϱ 55, σ 39, τ 204, ω 445/2—447/2 et adduntur singuli versus post δ 796, ϑ 62, κ 502. Praeterea versus sunt non pauci, qui in aliis omissi in his ambobus non leguntur. Sed ex scripturis quoque potest perspici, esse quandam cognationem horum librorum, etiamsi non sint ex eodem autographo descripti. Ita in his duobus solis legitur:

α 171 εὐχετόωνται. 243 στοναχίζω (cum M). β 204 ἤδε. 216 ϑεῶν. 328 δύσσετό. 462 ἀχαιοί. γ 51 ὅδ' ἐδέξατο χαίρων. 211 παρέμνησας. 233 ἐλευϑέμεναι. 313 φίλων ἄπο. 322 μέγα περ. 324 παρά τε. 363 et 427 ἀλλ' ἄλλοι. 382 σοὶ δ' ἄν. 487 et 497 δύσσετο. δ 17 δῖος. 84 ἀραβούς. 87 οὔτ' ἔτι. 108 ἕπεσϑαι. 378 ἀϑανάτοις. 389 ϑαλάσσης. 415 ἔργον τε ἔπος τε. 434 μάλιστ' ἐπεποίϑεα. 578 νηΐ μελαίνῃ. 608 κεκλίατο. 628 ἔχοντες. 827 καὶ ἀμύνειν. ε 2 φάος. 27 παλιμπατὲς. 139 κἀκεῖνος. 167 δέ οἱ. 243 τάμνεν. 372 ἐξαπέδυσε. ζ 106 γέγηϑεν δὲ. 124 πίσσεα. 202 ἵκοιτο. η 39 ναυσίκλυτοι. 69 ὡς. 75 φρονέουσ'. 92 ποίησεν εἰδυίῃσι. 219 ὡς. 328 ἀναρίπτειν. ϑ 207 omitt. γ'. ι 178 ἐμβαίνειν. 185 δέμνητο. 223 γαῦλοί τε. 229 αὐτόνγε. 241 ὄμβριμον. 277 ἀλευόμενος. 296 ἐπλήσατο (cum F). 297 ἐπάκρητον. 308 ἤμελξε. 311 δαῖτα. 341 καὶ πίονας. 418 στίχοντα. 421 ἑτάροισιν. 455 ὀλέϑρον. 505 λαέρταο. κ 30 πυρπολέοντες. 52 μετεῖναι. 93 omitt. γ'. 130 ἄρα. 162 ἄντικρυς. 169 καταλλοφάδεια. 170 ἀπ' ὤμου. 179 πολιῆς ἁλὸς. 200 ἀνδροφόνοιο. 206 πάλλον ἑλόντες. 227 ἀμφιβέβηκεν. 257 ἄρα. 318 οὐδέ με ϑέλξαι. 330 ἦ. 375 οὐδέ τι σίτῳ. 380 ἦ. 386 ἀλλ' ἄγε δὴ πρόφρασσα. 389 φαεινάς. 399 ἐλέαιρεν ἅπαντας. 408 νῆα ϑοὴν. 414 ὡσαύτως ἐμὲ. 417 τ' ἔτρεφεν. 443 ὡς σὺ κελεύεις. 462 οἷον τε πρώτιστον. 512 δόμον ἰέναι. 525 ἀγρομένοισιν. 529 κατατεϑνεώτων. 549 ϑέσφατα. 558 κίονα. 562 ποι. λ 1 κατήλυϑον. 10 κυβερνῆται. 45 κατάκειτ'. 63 μακρὰν. 77 ἐρετμῷ. 115 δήσεις. 136 γήρᾳ. 160 ἦ νῦν τροίηϑεν. 174 omitt. τε. 191 εἴσται (cum A corr.). 206 ἐφορμήϑην. 232 πινέειν. 236

ἔγγονος. 348 ἔστω. 359 ἐν χειρὶ. 361 ἰθάκην ἰδοίατο. 375 προφρονέως. 426 ἐρέειν. 439 φόνον. 483 τοπάροιθε et οὐ γὰρ ὀπίσσω. 519 κατενήρατο. 599 ὅτ' ἄψ. 636 ὤτρυνον. μ 16 κίρκης. 37 πεπείρασται. 67 πίνακές. 177 οὔατα κηρὸν. 188 τρεψάμενος. 250 ἀχνύμενον. 291 μὲν νῦν. 317 ἑλκύσαμεν. 399 ἀλλ' ὅτε ἕβδομον. 434 οὐδ' ἐπιβῆναι. ν 21 τις. 42 οἶκον. 88 κῦμα. 111 θειότεραι. 131 καὶ γὰρ δὴ. 182 ἱερευσέμεν. 189 περι. 203 κτήματα. 208 γένωνται. 224 ἔχων. 278 νυκτὶ. 341 ἄλλα τε. 348 νηΐτιδες. 397 ἄγετ' ἄγνωστον.

His exemplis addo vitia quaedam notabiliora ambobus codicibus communia: ξ 39 δόσαν κακά τε στοναχάς τε. ξ 185 omitt. μοι. ξ 234 τετάγμην. 235 omitt. γε. 241 πριάμοιο. 304 πόντον. 309 ἐφορέοντο. 316 πρῶτον pro Θεσπρώτων. 320 δέ μιν χλαίνας τε χιτῶνας τε. 343 ὀρῆαι. 345 ἐπὶ νηΐ. 348 omitt. μὲν. 412 ἄσπετος ἦλθε. 435 ἑρμεῖ. 462 κέκλῦθι οὖν. 464 omitt. μάλ'. 478 ἄλλοι μὲν πάντες. 499 θόος. 504 κέν τις μοι χλαῖναν. 508 omitt. τοι. 530 ἐΰστρεφέος. ο 16 γάρ τε πατήρ. 29 σάμου τε. 52 δουρικλυτὸς. 61 περὶ στιβαροῖς. 72 κακόν ἐστιν. 80 στραφῆναι. 121 ὁ δὲ κρητῆρα. 145 ἵππους ἐξεύγνυντ'. 159 αὐτὰρ ἐγὼ. 174 ἥρπαζεν. 186 φῆρας et βαθυκλῆος. 257 τηλέμαχον. 280 omitt. γ'. 309 πτωχεύων. 322 νῆσαι. 345 ὧν τῖν' ἵκηται. 403 νῆσος τίς. 488 omitt. καί.

Cum codice L consentire videtur Palatinus, in quo post ϑ 62 idem versus legitur qui in DL et cum L versus ζ 224—316 sunt omissi.

Pergo ad GM, in quibus post η 221 et ρ 568 singuli versus sunt additi, qui in ceteris libris non feruntur. Quod versus in G omissos attinet, equidem codicem non satis accurate collatum esse existimo, nam in eo tredecim tantum versus abesse dicuntur, quod pro numero versuum in ceteris omissorum parum mihi videtur. Hos libros vero societate sibi esse coniunctos ostendunt multae scripturae, quas diversi a ceteris exhibent his exemplis:

α 19 μετὰ οἷς ἑτάροισι. 222 γενέην τε. β 5 μεγάροιο. 116 περὶ. γ 9 μηρί' ἔκαιον. 23 πεπείραμαι. 219 ὡς ὅτ'. 490 δῶκεν. δ 149 κείνου μὲν. 252 ἔχρισ'. 304 δ' ἐκάθευδε (cum E). 321 ἦτορ ἔχοντες. 369 γναμπτοῖσιν. 787 ὑπερῷ' ἀναβᾶσα. ε 34 ἤματι γ'. 75 κρατὺς. 232 ἐφύπερθε. 473 δείδια. ζ 174 τελέσουσι. 210 ἵν' ἐπὶ. 259 μέν κεν (cum A). η 263 ἦ. ϑ 49 ἐκέλευεν. 133 ἦν τιν'. 139 συγχέαι. 444 αὐτός. 556 πέμψωσι. ι 396 δὲδδείσαντες. κ 38 ὦ. 268 τοῖσι δὲ. 320 λέξο: γρ. λέξαι. 415 δακρύοντες. λ 40 πολλοί τ'. 243 παρεστάθη. 311 τοίδε. 417 καὶ ἐν. 437 ἤχθειρε. 515 τὸ ἐὸν. οὐδ' ἐνί. 624 τοῦδέ τινα. μ 102 δὴ ὀϊστεύσειας. 250 ὕστερον. 424 τῷ γ'. ν 50 νεῖμαι. 99 δυσαέων. 285 ἐϋκτιμένην. 385 ἔειπας. 403 ὄν. ξ 42 ἐκεῖνος. 131 αἶψα τε. 188 ἀφίκεαι. 236 ἐπὶ. 243 εὐ-

ῥύοπα. 278 ἵππῳ. 315 αἴῃ. 323 συναγείρατ'. 466 ἄρρητον καὶ ἄμεινον. 480 ἰὼν χλαῖναν μὲν ἐγών. ο 27 δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο θυμῷ. 43 γλαυκῶπις ἀθήνη· 89 ἑοῖσι. 441 ἡμετέρων. 452 ἡμῖν. 460 ἔερκτο (cum E). 513 ἡμέτερόν γε. 533 γένεος. 534 ἡμεῖς. π 51 κανέεσσιν. 67 εὔχομαι. 86 ἔργον. 155 οὐ γὰρ ἀθήνην. 166 αὐλῆς. 168 φάε. 296 καλλιπέτην. 337 ἣ δὴ (cum E). ρ 36 βῆ δ' ἰέναι ἐκ θαλάμοιο. 71 ἀντίον. 203 εἵματ' ἔχοντα. 212 ἔκιχεν (cum P). 241 ἀργέτι (cum P). 284 ἐπειδὴ πολλὰ. 304 ἰών. 397 υἱοῦ. 494 βάλῃ. 554 μεταλλῆσαι τε. σ 38 ἀλλήλοισι(ν). 87 δώσει. 95 ἀνασχόμενοι. 171 φάε. 202 εἶθέ μοι. 212 οὐδ' ὅππῃ. 263 μάλιστα. 275 προπάροιθε. 308 κάγκαν' ἔθηκαν. 314 βασιλείῃ. 364 ἔχῃ· ἦν. 386 καὶ ἐκ. 415 προσέειπε(ν). τ 44 αὐτός. 309 τεόν. 516 δέ οἱ. 520 δένδρων (cum C). 532 ἵκηται. 578 διοϊστεύσει (cum E). 598 ἔνθ' αὖ. υ 202 αὐτούς. 362 ἐώκει. φ 131 ἄναλκις. χ 24 κατὰ. 29 νῦν δή. 497 δάδας. ψ 43 ἀπ' ἐκ. 72 δέ οἱ. 98 αὐτῷ. 133 αὐτὰρ ὁ. 161 τελοίῃ. 327 πλάγκτας τε. 331 ἔφθιθον. 337 ἀλλ' αὐτοῦ. ω 11 πέτραν. 115 κατήλθομεν. 270 ἐσθλὸν. 280 δάκρυα λείβων. 290 ὅν μοι.

Sed non solum lectiones, sed etiam vitia non pauca illam familiaritatem produnt, cuius haec sunt exempla:

α 199 ἐρυκάνουσ'. β 37 στῆ δ' ἐνί. 245 μαχέσασθαι. 320 ἵσατο. γ 105 σύν. 138 αὐτάρ. δ 240 ἔγωγε. ζ 165 ἦ δή μοι. η 328 ἐς ἅλα.

Eiusdem originis sunt III, in quibus post ω 4 versus est adiectus, quem nullus praeter eos codex exhibet. Iidem fere versus in ambobus sunt omissi et lectio carminis in his plerumque est eadem. Tertius huius familiae est codex N chartaceus, de cuius consensu cum I iam supra est dictum. Communio horum librorum his exemplis firmatur:

α 1 πάντων. 6 ἐρύσατο. 10 omitt. διός. 15 σπέσι. 22 μετεκείαθε. 27 ἀθρόοι. 31 ἔπεα πτερόεντα προσηύδα. 56 δ' ἐν. 62 ὠδύσσαο. 71 κυκλώπεσι. 113 εἶδε. 117 ἀνάσσει. 130 omitt. ἄγων. 152 γὰρ ἀναθήματα. 287 ἀκούσεις. 298 ἔλαβε. 310 omitt. τε. 340 ἀποπαῦ II, ἀποπαύ I. 347 ὅπῃ. 372 καθεζώμεθα, καθεζόμεθα. 387 ὅτι. 397 ἔσομαι. 398 ληΐσατο. 423 μέλας δ'. 440 ἐγκρεμάσασα. τρητοῖσι λεχέεσσι. β 6 κέλευε. 189 ἐποτρύνεις. 231 μὴ δ' ἐν. 240 αὐτὰρ. 248 μενοινήσει. 257 λαιψηρήν. 414 ἐνὶ. γ 7 πεντήκοντα. 9 μῆρ' ἔκηον, N ἔκηαν. 16 κεῦθε. 22 γὰρ. 30 καρπαλίμως δ' ἤπειτα. 72 ἤτοι. 83 omitt. εὐρύ. 93 ἦν που. 109 ἔνθα δ' ἔπειτ'. 116 ἐξερέεις. 120 οὔπω τις. 159 ἱερὰ. 171 αὐτὴν δ'. 180 τέταρτον. 185 δαναῶν. 205 εἰ γὰρ. 255 τόδε. 258 τῷ κεν. 280 βέλεσιν. 418 φίλα τέκνα. 419 ἱλασσόμεθ'. 463 omitt. ἐν. 484 et 494 ἀέκοντε. 489 ὀρσιλόχοιο. 490 ὅδ' ἄρα ξεινήια δῶκε. δ 9 περὶ. 20 ἵπποι. 174 καὶ μέν. 273 ἀργεῖοι (cum V). 454 δ' αἶψ' ἰάχοντες. ε 190 αἰνέσιμος. ζ 194 ἐρέω τέ τοι.

262 ἐπιβήομεν. η 85 ὑψηρεφὲς. 95 ἐρειρέδατ'. ϑ 539 ὤρετο. ι 207 αὐτός τ'. κ 425 ὀτρύνεσϑε μοι. ἔποισϑε. λ 115 ἐνὶ. 198 οὔτε μέ γ' ἐν. 223 φάος δὲ. 348 ἔσται γέρον. 381 ἀγορεῦειν^{σαι}. 537 γίνετ'. 539 ᾤχετο. 550 ἔργα ἐτέτυκτο. μ 167 ἀμύμων. 170 ἀναστάντες. 206 ἐγὼν. 230 πρώρην. 256 κεκλήγοντας^{ω}. 272 ὕμιν^{μ}. ν 66 νέεσϑαι. 75 ἐβήσετο^{α}. 245 ϑ' ἐέρση. 269 ὑμέας. 434 βάλεν κακὸν. ξ 28 ϑυμῷ^{ὸν}. 54 ὑπέδεξω^{ο}. 56 ἔλϑοι^{η}. 210 παῦρ' ἔδοσαν. 224 ἔσσαν. 249 δ' ἤπειτα. 341 ἐκ μέν γε. 430 ἔπειρον^{αν}. ο 307 νῦν μ'. 323 ὀπτῆσαί τε καὶ. 371 ἔτι δεύομαι. 424 ὑψηρεφὲς. 548 omitt. τ'. π 56 ϑεῖον. 66 παρὰ. 105 μ' ἐν. 115 κασιγνήτους. 165 παρὰ. 236 ὄφρα οἱ ἰδέω. 242 αἰχμητήν τ'. 357 κιχάναι. 376 ἐκεῖνον.

Quum in his locis multi sint, ubi lectiones codicis I in H non a prima manu sint scriptae, sed ex correctura vel post rasuram repositae, a vero non aberrabimus, si codicem H ad fidem codicis cuiusdam correctum esse statuemus, qui ex communi autographo cum I ortus est.

Mirus consensus est librorum KS, in quibus solis desunt versus ο 3, 4; π 317, 395; σ 119, 120; τ 18, 62, 77, 117, 357; υ 46, 152, 335; φ 114, 386; χ 23, 392—394; ω 53, 354, 409. In his duobus versus ω 479—492 ita sunt collocati, ut imparibus numero 479, 481, 483, 485, 487, 489, 491 subiuncti sint pares 480, 482, 484, 486, 488, 490, 492, quod inde factum esse puto quia in archetypo hi versus duobus columnis fuerant scripti. Hic consensus non tam in primis quam in postremis libris manifestus est, quod his exemplis probatur:

α 388 ἦρχ' ἀγορεύειν. 428 τῶδ' ἅμα. β 124 κ' ἐκείνη. ϑ 209 ἐκεῖνός. ι 302 χειρὶ. 439 παρὰ. κ 209 ἅμμ' ἔλιπον. 381 γάρ σοι. 455 δ' ἐμεῦ. 571 νῆα μέλαιναν. λ 128 ἔχειν σε ἀνὰ. 284 μινυήων. 373 νὺξ ἤδη. μ 416 ἅπασα. σ 28 τύπτων. 107 κακῶν. 118 ἄρά οἱ. 183 ὄφρ' ἂν ἐμοί. 197 ἔρξας (cum N). τ 248 ὅτι τοι. 256 omitt. τ'. 268 μύϑων. 496 αἶ χ'. 558 ἀλύξοι. 561 οὐδ' ἔτι. 569 εἴ κ'. υ 37 ἔειπας. 45 χερείων. 130 ἢ αὐτὸς. 157 ἠδὲ πίϑοντο. 188 ὅτέ τις σφᾶς. 282 αὐτοί τε λάγχανον. 337 κομίζει (cum A). 340 ὅπου. 354 ἐρέδαται. 379 ἔμπεδος οὐδέ. 387 καταντίστην. φ 3 μνηστήρεσι ϑέμεναι. 28 αἰδέσατο. 41 ϑέσκετ'. 81 μνηστήρεσι ϑέμεναι. 100 ὄρνυε (cum A). 105 ἔγωγ' ἔσϑω. 182 δίφρόν τε μέγαν καὶ. 188 ὁμαρτήσαντ'. 202 omitt. χ'. 206 μιν ἔπεσιν. 234 δῶμα τὸ τόξον. 270 ἔχευον. 271 ἐπεστήσαντο. 280 ὦκε ϑέλησιν. 353 τῶ γὰρ. 400 νωμᾶτ'. χ 50 οὔτι χατίζων. 70 οὔτ' ἆρ. 73 κατακτείνει. 138 καί κ' εἰς. 183 τῇ δ'. 254 ἐπεί χ'. 360 ἠέ σοι. 413 τοὺς δ' ἡ μοῖρ'. 443 πα-

σῶν. 501 τε καί. υ 122 τὰ σὲ φράζεσθαι. 130 σοὶ γάρ. 170 εἰκοστῷ. 286 γῆρας δέ. ω 5 ῥά γε. 34 ἄρ σ'. 58 δέ σε στῆσαν. 90 ἀλλ' ἄγε κεῖνα. 134 εἰσέχε τέ μιν. 174 ἀγορεύει. 217 αἴ κέ μ' ἔτι γνοίῃ. ω 310 μέσφ' ὅτε κεῖθεν. 318 ἀνάρρῖνα. 523 εὐπείθῃ.

Ad hos proxime accedit codex C, sed tantum in libris inde a decimo quinto usque ad undevigesimum. In his tribus omittuntur versus ο 480, 481, π 50, ρ 432, et additus est versus post ο 45, quem etiam A in margine habet. Huius consensus exempla sunt:

ο 173 τετελέσθαι (cum A). 261 ἠδὲ τοκήων. 368 ἐμοί. 412 δύο πόλιες (L). 437 ἀπόμνυον. 473 ὠκυπόρος. 495 αἶψα δ' ἄρ' (A). 497 ἐς λιμένα (N). 501 ἐπελεύσομαι (H sup.). 507 οἶνον ἠδὲ ποτοῖο. 511 σεῖο. 536 αἲ γάρ τοι (DL). 546 τόνδέ τ' (H). π 250 φῶτες ἀχαιῶν (M). 255 πολὺ πικρὰ (V). 264 οὔτε (A 2. m.). 265 γε. 273 ἐπιείκελον. 279 οὐχὶ (A sup.). 282 θῆσιν. 305 καὶ κέ τε δμώων. πειρηθῶμεν (A). 378 δὲ πᾶσιν (M). 403 αἰνήσουσι (E). 406 δ' ἀμφήνδανε. 414 ἠδ' ὅτε. 423 ὅσιον (A ex corr.). 441 αἶψά κεν. 459 εἰρύσσοιτο. ρ 83 δώματα πατρός. 165 μακαρίζῃ. 435 ἀκούοντες. 539 ὀδυσεύς τ'. 555 πόσε. σ 46 νικήσει. 53 μετέφη (A ex corr.). 56 παχείῃ (EP). 78 ἔνεπεν. 88 δέ τι. 91 ἐλάσῃ. 101 διά. 113 ὅσσα μ'. 147 ὑπεξάγοι. 154 κεφαλὴν (A). 166 ἦεν. 170 ἔειπας. 242 λέλυντο. 256 ἔχομαι. ἐπέχευεν. 326 ἐνένιπτεν (A ex corr.). 335 omitt. σ' (AP). 344 ἅπαντας. 405 μετέφη. 418 ἀλλά γε. τ 51 μεγάροις. 65 ἐνένιπτε A ex corr. FP). 90 ἐνένιπτεν (F). 91 ἀδεὲς A). 325 omitt. σύ. 431 ἐπέβαν (G).

Soli C et K conspirant his exemplis:

ε 437 ἶξε. η 144 ἄνεῳ. θ 226 ἔθανε. 230 οἴοισι. 439 ἐξέφερε. 509 ἐᾶν. ι 63 δαμάσαντες. 176 καί σφι. 196 αὐτὰρ (F). 473 ὅσσόν τε. κ 80 νύκτας τε. 258 ἐγώ. λ 124 τοὶ ἴσασι. μ 242 βεβρύχει. ν 34 δέ οἱ. 147 σὺ κελεύεις. ξ 13 ἔντοσθε.

Ut in posterioribus libris cum K, ita ab initio usque ad librum undevigesimum cum P maxime convenit codex S, non tam si versus spectes, qui ab his duobus solis absunt, qui sunt β 407, ι 35, 36 (cum D 1. m.), 226, 437, 547, κ 201, 202, quam scripturas, cuius convenientiae exempla quaevis pagina exhibet. Exempla sunt:

ε 97 ἔγωγε. 163 πῆξον. 174 σχεδίας. 284 κινήσας ῥά. 352 ἐβήσατο. 479 οὔτέ μιν. ζ 87 ῥυπόεντα. η 197 ὅσα. θ 20 μακρότατον. 133 ἀέθλων. 197 τῶν δέ τ'. 286 ὡς δ'. νόσφιν ἐόντα. 312 γίνεσθαι. 546 φίλος θ'. 574 αὐτάς τε πόλεις. 581 ἀπώλετο. 583 αἵματα καί. ι 98 ἄγων. 99 νηυσὶν ὑπό. 106 omitt. δ'. 138 εἰσόκεν αὐτῶν. 139 ἐπιπνεύσουσιν. 214 ἐπελεύσασθαι. 247 ποιησάμενος. 448 ἀρνῶν. 477 σέ γε μέλλε. 496 ἐπ' ἤπειρον. κ 20 κέλευθον. 65 ὄφρ'

ἂν ἵκοιο. 104 ἐφ'. 129 ὑπὸ. 216 ἰόντες. 267 οὐδέ. 337 πῶς τ' ἄρ. 471 με καλέσαντες. 516 κελεύσω. λ 53 μεγάρῳ κίρκης. 82 ἴσχω. 110 νόστον. 148 ἐνίσπῃ. 432 ἔργ' εἰδυῖα. 456 κατασχέμεναι. 510 βουλὴν. 514 ἐνὶ πλήθει. 528 οὔποτ' ἐγὼν πάμπαν ἴδον. μ 9 εἰς. 37 πεπείραντο. 53 κελεύεις. 258 δὴ ἐκεῖνο. 264 ἐγὼ. 330 ἐφέποντο. 353 et 398 ἀρίστους. 429 καταδύντι.

His addo exempla, quibus his duobus cum codice K convenit: β 105 ἀλύεσκεν. 149 πλησίον (Q). 198 παύεσθαι (V). 350 λαρώτερος. γ 62 πάντ' ἐτελεύτα. 245 ἀνέξεσθαι. 327 αὐτός (A). 493, quem hi soli exhibent. δ 398 αὖτις (A). ε 130 ἔγωγ'. 175 σχεδίας. η 18 δύσασθαι. ϑ 240 ἐπίσταται. 259 ἀγῶνα (l). ι 256 ἡμῶν. 320 ἐλατίναιον. 553 ἔρξας. κ 106 θυγατρὶ ἰφθίμῃ (V). 323 καί με λισσομένη. 505 γενέσθω. λ 104 μέν γε. ἵκεσθε. 309 τοὺς. 324 κτάνε. 438 οὕνεκα. μ 84 τόξον. 290 ἰότητι. 413 ἄμυδις. ν 100 omitt. τ'. 270 λαθὼν. ἀπηύρων. ξ 8 δείματο οἶος. τ 158 ἐφευρίσκω. 176 ἐν δέ τε καὶ κρῆτες. 314 τεύξαι. 325 ἐμὲ. 369 νῦν δέ τοι ὧδε σε. 399 ἰθάκης ἐλθών. 404 πολυάρρητος. 413 πόρε. 431 ὕλην. 461 ἐς πατρίδ' ἔπεμπον. 474 ἤ σύγ'. 478 ἀντίον (A 1. m.). 517 ἐρέθωσι. 540 δῖον. υ 101 φανῆναι. 154 κρήτην τε. 191 συβώτης. 230 πρῶτα ζεὺς. 331 εἶεν. 346 γέλωτ'. 348 κρέατ'. 362 ἀγορὴν δ' ἔρχεσθε. 374 ξείνω. φ 49 τὼς. 56 ἥρει. 71 γε δύνασθε. 111 μή μ' ὥρησι. 112 ἴδωμαι. 128 δὴ τανύσειε. 196 ἕνεικεν. 217 λέξω. 222 τὴν δ' ἐπεὶ. 231 πρῶτον. 363 κατέδουσιν. 400 ἀλητήρ. χ 8 ἴθυνε. 215 τετελέσθαι. 270 μυχὸν ἔνδον. 303 θορῶντες. 369 ἔκειραν. 373 ἄλλοις. 377 ὄφρα κ' ἐγὼ. 381 βαθὺν δόμον. 447 αἴγ' ὀλοφυρόμεναι. ψ 119 ἀοσσητῆρες ἔωσιν. 289 ἔντυνον (C). ω 5 αἵ (E). 109 ἤέ που ἐν. 159 τοῖον ἐόντα.

Ex his libris multae scripturae in editionem Florentinam transierunt, etsi non tota ex iis pendet.

Ita in FKPS solis legitur: β 414 ἅμα. ϑ 52 τε τίθεντο. 491 περ ἐὼν. ι 249 δαινυμένω. λ 74 ὅσσα. τ 129 ἐπέκλωσεν. 155 ὁμοκλήσαντ'. 331 πάντας. 389 ἕζεν. υ 131 ἐμοὶ. 237 omitt. χ'. 267 χεῖρας. φ 252 ἠδ' (E). χ 62 τέ οἱ νῦν. 68 αὐτῶν. ψ 35 ἔνισπε. 192 θάλαμον ἐμὸν. 270 ἀνέρας. ω 369 omitt. δ'. 447, 448 ποτὲ.

in FKS: ϑ 580 ἀνθρώποισιν ἅπασι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδήν. ι 181 ἐόντες. 311 δόρπον. κ 48 ἁρπάσασα. 188 μῦθον. 451 χλαίνας καλὰς. λ 75 σῆμα τ' ἐμοὶ. τ 121 σὺ αὐτὴ. 224 αὐτὰρ ἐγὼν. 341 οἴκω. υ 48 πόνοισιν (A). 160 μνηστῆρας. 200 πολλοῖσιν. 315 εἰ ἤδη μ'. φ 334 αὐτὸς. 385 ἔργον. χ 3 εὐπλείην. 81 ὁμάρτει. 109 θάλαμον. 140 ἔνθεν. 206 ἀναγνούσης (A). 330 ἀλύσκαζε. 333 μερμή-

ριξεν. ψ 208 πρόσωπα. 355 ἅ. ω 214 πτολίεθρον. 260 ἐόντι. 317 ἀδινὸν. 364 κρέα καλά.

in FPS: δ 471 αὖτις. 606 ἱπποβότοισιν. ζ 116 ἔμπεσε. 136 μίξασθαι. η 5 ἀπ'. θ 195 ἐγὼν. κ 110 τῶν. 287 ἐν δώμασι. λ 119 ἐπεὶ. 198 οὔτ' ἔμ' ἐνὶ. μ 204 εἴχετο.

Transeo ad QV, de quorum consensu inter omnes constat. In his omissi sunt versus κ 475—479, λ 280, μ 280—328, ν 71, 72, 88—129 (V 1. m.), 178—229, ξ 142—192 (V 1. m.); iidem non solum multas scripturas sed etiam vitia non pauca habent communia, quibus propinquitas eorum confirmatur. Cuius consensus exempla haec profero:

γ 175 φύγωνεν. 367 ὀφείλεται. δ 79 ἔασσιν. ε 469 πέλει. ι 94 φάγῃ. 331 ἄνωγα. κ 264 εἰλίσσετο. 281 αὔτως. 279 χαριέστατος. 322 ἐπήϊξ' ὥστε κατακτάμεναι. 349 ἦσαν. 360 ἐπὶ οἴνοπι. 424 πελάσσατε. 509 τ' ἐλάχεια (H corr.). λ 221 ἐπήν κε. 297 ἐτέλεσσεν ἐφετμήν. 299 ἥ ῥ' ἀπὸ. 355 ἀνδρῶν. 418 ἀλλά γε. 423 ἀείρας (I sup.). 430 φόνον πόσει. 580 ἥλκωσε. 611 χαλεποί. μ 36 ἐπέεσσιν ἀμείβετο. 68 θύελλα. 137 μέν κεν ἀσινέας. 152 κυβερνῆται τ'. 223 οὐκέτι μυθεόμην. 270 καὶ τότ'. 347 ἔνθα καθεῖμεν. 407 ἔθε'. 433 οὐδέ πω. 445 ἔασσε. 448 ἔθεσαν. ν 22 βλάπτῃ. 60 ἔλθοι. 61 ᾧ ἐνὶ οἴκω. 75 ἐν. 163 θῆκε. 238 τὴν δὴ γαῖαν. 267 προσιόντα. 291 οὔ σε παρέλθοι. 395 αἵματί γ'. ξ 2 ἦν οἱ. 32 ἑῷ. 66 ἔπι μίμνω. 79 αὖτις δ'. 139 ὁππόσε ἔλθω. 269 οὐδέ τις ἤδη. 279 ἐρύσσατο. 325 δέ τι. 328 ἐπακοῦσαι. 334 ἀπέπεμπε. 343 ῥωγαλέα τε. 385 κτήματ'. 405 κτείνοιμι. 479 εἰλυμένω. 516 κεῖνος σε. ἔσσει. ο 80 ταρφῆναι. 87 ἀνδρῶν. 102 λάβε δέπας. 173 ἀθάνατοι μέλλουσι. 274 ἄργος ἐς. 306 αὐτῷ. 336 ἔασσιν. 388 τοῦ ἀνδρὸς. π 304 σύ γ'. 354 ἡδὺ γὰρ. 459 ἔλθῃ. 466 κάτα βλώσκοντα. ρ 9 σοὶ δ'. 197 ἐβάλλετ' ἀεικέα. 201 ὄπισθε γέροντες. 383 ἔασσι. 420 ἀφνειὸς. 431 σφῶν (G). 486 τελέθωσι(ν). σ 192 κάλλει. 420 δ' εἰῶμεν (N). τ 65 ἐνένισπε. 77 ἔλθῃ. 138 μέν τοι. υ 58 κλαῖεν δ' ἐν. 96 θρόνον. 198 ὅτι σφέας. 202 γίνεαι. 228 ἵκοι. 317 τάδε τ'. 340 ἠὲ φθίται. 387 κατ' ἄντης τιθεμένῃ. φ 146 μυχαίτατος (C). 310 ἐρέεινε. χ 460 εἵλεον. ψ 1 ἀναβήσετο.

Cum his libris codex A persaepe concinit, quod his exemplis probatur:

AQV β 380 χεῦσεν. γ 141 ἑταίρους (B). ι 284 πείρατα. 366 ὄνομ' ἔστ' (A et Q ex em.). κ 429 ἐρύκακε. λ 171 τανυλεγέος (A ex corr.). μ 269 et 273 φαεσιμβρότου. ν 248 ἥκει. 269 ἡμᾶς. 299 σὺ ἔγνως. 336 ἦτ' ἔτι. 368 ἔφερε (A ex corr.). ξ 232 ἐξηρεύμην. 299 εὐκραεϊ (A p. ras.). π 459 ἔλθῃ (A 1. m.) τ 90 ἐνένισπεν. φ 244 δμῶ' ἐσί-

την. χ 85 δινωθεὶς (A p. ras.). ψ 183 ἄλλοσ' ἔθηκε. ω 30 ἤπερ (A p. ras.). 143 in his solis legitur.

AV α 359 ἑκάστοις. 414 ὁππόθεν (B). β 26 ἐνὶ. ε 300 μή μοι. ζ 280 πολυάρρητος. θ 34 ἐρύσομεν. ι 31 ὡσαύτως. 37 ἐνίψω. 262 ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι. 271 ὅς τ' ἱκέτῃσιν. 277 ἄχθος (A 1. m.). 467 δ' ἐστενάχοντο. κ 155 ἑτάροισι. 232 οἴσατο γὰρ. σ 160 θέλξειε (γρ. θέλξειε Q). τ 7 οὐκ ἔτι. 125 εἰς ἀνέβαινον. χ 325 προφύγησθα.

AQ α 73 σπέεσι. 117 ἀνάσσει (σοι D). 167 εἴπέρ τις (D). 168 φήσει (A sup.). 212 οὔτ' ἐμ' ἐκεῖνος. 403 ὅδ'. γ 480, δ 26, 63, 138, 156, 235, 291, 316, 561 διοτροφές. δ 146 ἦλθον. 551 ὀνόμασσον (A sup.). 614 omitt. A in textu, Q. ε 52 κατ' ἀδινοὺς (A 2. m.). 286 ὦ (B). η 110 πέρι. 280 εἴως (A ex corr.). θ 44 πέρι. 506 ἥνδανε (A 1. m.). ι 26 αἳ δέ τ'. 114 σπέεσι. 129 ἀλλήλοις. 233 ἐπιῆλθε (A ex corr.). 339 ἤ τοι. 425 ἐύτραφέες. 429 φόρεσκε (A ex corr.), V φορέεσκε. 433 ἑλιχθεὶς (A sup.). 506 ὃ. 523 ψυχῆς γε. 528 ποσειδάων. ξ 62 ὄπασεν. 383 τὰς οἱ. ο 105 ἔσάν οἱ. 392 ἐστὶ. π 40 οἱ. 89 ἐπειῆ. φ 125 μὲν δὴ (A ex corr.). χ 106 ἀμύνησθαι (A ex corr. Q 1. m.). 291 κατ'. 389 κέχυνται (A sup.). ψ 46 οἳ δὲ. 109 ἀλλήλω. 141 ἠδὲ πίθοντο. 183 γῦναι. ω 312 ἐγὼ. 343 ἐνὶ (A ex corr.). 387 υἱὸς (A ex corr.).

His addo vitia quaedam A et Q communia:

γ 7 ἦσαν. 16 κεύθει. 381 παρακοῖτι. δ 502 ἔφυγε. ε 105 ὀϊζυρότατον. 108 οἴκαδε αὐτὰρ νόστω. 158 δερδέσκετο. 360 ὧδε ῥέξω. 491 ὀδυσσεὺς. ζ 28 ἕννυσθαι. 30 χαίρουσι. 97 ὄχθησι. 155 που σφίσι. 156 εὐφροσύνῃσιν. 229 θῆκε. 232 τὶς. 271 εἶσαι. η 59 γιγάντεσσι. 68 omitt. γε. 96 ἔνι. 97 εὔνητοι. 109 ὡς δὲ. 132 τοι' ἄρα ἀλκινόοιο. 166 δεῖπνον. 174 ἐτάνυσε. 270 ξυνέεσθαι. 271 ἐπώρσε. 321 ἑκατέρω. θ 23 ὀδυσσῆος. 25, 59 τοῖσι. 51 ἔρυσαν. 92 ὀδυσσεὺς. 109 πολὺς. 299 πέλονται. 462 ἐμεῖ'.

Codicem A non ex communi autographo cum Q ortum esse multae scripturae confirmant: id autem certum est, correctum esse ad fidem codicis cuiusdam arta propinquitate cum codice Q coniuncti. Ita persaepe scripturas codicis Q in A vel superscriptas vel ex correctura repositas reperies:

β 4 ὑπαὶ. 47 τοῖσδεσσϊν. 73 ἀποτιννύμενοι. 133 ἑκὼν. 148 εἴως. 157 ἀλιθέρσης. 159 ἐναίσιμα. 284 σφιν. 316 κ' ὔμμι. 337 ἔφαν. 379 ἀμφιφορεῦσιν. 385 ἀνώγει. 411 δ' ἐμὴ. 423 ὀτρύναντος. γ 37 ἵδρυσεν. 53 δῶκεν. 128 ἐπίφρονι βουλῇ. 273 ἔκηε. 422 ἔλθησιν. δ 7 τοῖσιν. 28 ἢ σφῶιν. 33 νῶϊν. 38 ἑσπέσθαι. 62 σφῶιν. 118 ἐάσει ἐπιμνησθῆναι. 122 ἤλυθεν. 146 ἦλθον. 163 ἠέ τϊ. 181 ἀγάσσεσθαι.

199 *ἀδελφεὸς*. 204 *εἶπες*. 251 *ἀνηρώτευν*[ων] (1 m. *ἀνειρώτευν*). 309 *ὑπο*[αὶ]. 314 *ἔνισπε*|||. 319 *οἴτε μοι*. 429 *ὁπλισάμεσθ'*. 438 *διαγλαψασ'*[γνα]. δ 472 *ὤφειλες*. 500 *γυρῆσιν*. 507 *αὐτὴν*. 629 *ἔσαν*. 668 *ἥβης μέτρον ἱκέσθαι*. 671 *ἐμπορθμῷ*[εν]. 676 *φρεσῖ*. 757 *ὑψηρεφέα*[ζ]. 810 *ἤλυθες*. ε 10 *ζέξοι*. 12 *λαῶν θ'*. 72 *ἴου*. 110 *ἀπέφθιθεν*. 121 *ἕλετο*. 141 *νῆας*[ε]. 321 *γάρ*| *ἐβά-ρυνε*. 356 *ὑφαίνησιν*. ζ 1 *κάθευδε*. 2 *ἀρημένος*. η 232 *ἤσθην*. 273 *ὥρινεν*. 280 *εἴως*. 293 *ἔλποιτο*. ϑ 64 *ὀφθαλμῷ*. 238 *ὅτι*|| *οὗτος*. 444 *ὁπόταν*[π]. 508 *ἄκρης*. ι 13 *στοναχίζω*. 53 *πάθωμεν*. 58 *μετενίσσετο*. 93 *σφι*. 139 *ἐποτρύνει*[η]. 176 *φιλόξεινοι*. 199 *παισὶ*. 233 *επϊηλθε*. 277 *ἔχθος*. 283 *νῆα*. 291 *ὡπλίσσατο*. 314 *φαρέτρη*||. 355 *οὔνομα*. 356 *χαίροις*[ρης]. 366 *ὄνομ' ἔστ'*. 371 *ἀνακλινθεὶς*. 373 *φάρυγγος*. 413 *ἐγέλασσε*. 482 *καδδέβαλε*[ν]. In his loci sunt non pauci, ubi imperitus librarius, a quo correcturae illae sunt profectae, in locum genuinae scripturae errata substituit, quae in altero codice invenit, ut β 4, 73, 157, 337, δ 33, 62, 118, 146, 204, 309, 438, 472, 757, ε 12, 321, ζ 1, η 293, ϑ 64, 238, ι 13, 53, 199, 233, 283, 291, 366, 373, 482.

Neque tamen semper has scripturas in textum recepit aut superscripsit, sed multis locis pro variis lectionibus, quibus praeposuit *γρ.*, ad marginem vel supra textum scripsit librarius ille, qui codicem A correxit. Quaecunque enim in A eiusmodi variae lectiones in libris α—κ, χ—ω occurrunt, omnes fere in codice Q leguntur, atque in his multae sunt, quas nullus praeter Q codex exhibet, quae exempla asterisco notabimus.

α 93 *ἠμαθόεντα* Q: *γρ. ἠμαθόεντα* A. 95 *γρ. ἔχησιν*.* 112 *γρ. νίζον*. 117 *γρ. κτήμασιν*. 246 *γρ. σάμη τε*. 259 * *ἴλλου* (QV). 278 *ἔσεσθαι*. 297 *νηπιάας*. 339 *ἕν*. 379 *ποθι*. 408 *οἰχομένοιο*.

β 55 *γρ. ἡμέτερους* (*ἡμετέρου?*). 120 *εὐστέφανος* (KQV). 245 *μαχήσασθαι*. 305 *ἀλλὰ μάλ'*. 311 *ἀέκοντα* (HLQ).

γ 31 *ἀγορήν*. 139 * *βεβαρηκότες*. 486 *ἀμφὶς ἔχοντες*.

δ 2 * *ἔχον*. 19 *μέσσον*. 119 *μυθήσαιτο*. 165 * *ὧ μὴ ἀοσσητῆρες πολλοὶ ἔωσιν*. 178 *ἡμέας*. 198 *παρειῶν*. 202 *ταχὺν. μαχητήν*. 252 * *ἔγωγ' ἐλόευν*. 276 * *εἶπετ'*. 403 * *ἐν*. 484 *μιν ἔπεσσιν*. 500 *πρῶτα*. 608 *δέ τε*. 619 * *σεῖσε*. 800 * *ὅππως*. 838 * *κληῗδ' ἐλιάσθη*. 847 * *ἀμφιδίδυμοι*.

ε 60 *ὀδώδει*. 73 *ἐπελθών*.

ζ 10 * ἐδήσσατο. 329 αἴδετο.
η 18 ἐραννήν. 114 μακρά. 119 πέσσει. 232 ἥσθην.
ϑ 62 ἦλθεν ἄγων. 81 δ' ἄρα (CQ). 108 θαυμανέοντες. 209 ἀνήρ. 292 γυναὶ (CDQ). 315 κειέμεν. 325 * δ' ἔν γε θύροισι. 332 τὸ. 340 ἐντὸς (CLQ). 396 ἑαυτὸν. 475 * αὐτοῦ. 495 ἐγὼ. 539 * δορπεῦμεν. 566 ἀμύμονες (CQH sup.). 567 ἐνεργέα. 569 ῥαισέμεναι. 575 ῆ̓.
ι 24 σάμη. 28 γλυκύτερον. 130 * κεν. 144 περὶ. 154 * ὦσαν. 211 τι (IQ). 222 νάον. 262 ἀτρείδεω. 267 ἱκόμεθ'. 271 ξείνοισιν. 275 * αἰγιόχοιο: γρ. χου. Q αἰγιόχοιο (ου superscript). 339 ἐκέλευσεν. 414 * ἀμείνων. 433 * τὸν.
κ 45 * ὅσσος τε. 62 δ' ἐς. 65 ὄφρ' ἀφίκοιο. 73 ἔρρ' ἐπεὶ ἄρα θεοῖσιν. 146 ἀπὸ (H sup. N sup. Q). 192 ἀνεῖται. 214 * τούς γε. 232 ὀϊσσάμενος. 311 ἐβόησα. 348 κεδναὶ (CQ). 384 πάσασθαι. 452 δ' εὖ πάντας. 502 αἴδαο. 521 γουνοῦσθαι.
λ 49 ἥμην. 375 μοι.
μ 36 πότνια κίρκη. 344 τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν. 452 ἰφθίμη.
ν 16 μῦθος. 233 ἀνέρες. 260 ὠκὺν. 424 ἧσται.
ξ 134 ἐρύσαι. 205 τότ'. 228 ἐπιτέρπεται. 263 μάλ'. 426 εὖσαν. 433 φρεσὶν. 457 γάρ.
ο 74 δὲ πέμπειν. 109 ἰέναι. 168 θεὸς. 506 παραθείμην. 532 ἐς ἄντα.
π 85 ἐάσω. 176 γενειάδες. 197 γε νόῳ. 216 οἰωνοί. 291 θῆκε κρονίων. 315 χρήματα. 429 φαγέειν. 434 πολύβου παῖς. 453 ἤλυθεν. 462 ἤ ῥ' ἤδη.
ρ 17 οὐδ' αὐτός τοι. 71 ἐγγύθεν ἦλθεν. 106 εἴ που. 119 μόγησαν. 128 κνημοὺς. 142 φῆ μὶν. 187 σταθμῶν. γενέσθαι. 245 ὑβρίζων φορέεις. 316 βένθεσιν. 347 παρεῖναι. 358 ὅτ' ἀοιδὸς. 426 δολιχὴν.
σ 40 γελόωντες. 50 μῦθος. 88 ἔλλαβε. 114 ὅς. 115 γάρ μιν. 183 παρστήετον. 251 δέμας τε. 279 δῶρα. 296 ἐερμένον. 310 μετέμισγον. 324 ἔχε. 340 διεπτοίησε. 355 ἐνὶ. 383 καὶ οὐκ ἀγαθοῖσιν.
τ 30 μεγάρων. 72 ὅτι δὴ ῥυπόω. 113 μῆλα. 121 δμωῶν. 223 ἐξ οὗ κεῖθεν. 371 κλυτὰ. 387 τῶ. 400 κιχήσατο. 403 θεῖο. 420 ἄρσενα. 431 καταειμένον. 445 ὥς. 461 φίλως. 527 φῆμιν. 529 ἕδνα. 534 ἀσχαλόων.
υ 186 αἶγας. 230 ξενίη τε τράπεζα. 289 πατρὸς ἑοῖο. 315 μή. 381 εἴ μοι.
φ 134 προφερέστεροι. 335 πατρὸς.
χ 19 οἶο. 22 * πνέοντα. 72 ἐπὶ. 270 μεγάροιο. 287 ὦ πολυθερσίδη. 298 ὀροφῆς. 373 θυμὸν. 462 ἑλοίμην.
ω 21 ὅσσαι. 90 θήσαο. 194 ἀμύμονι. 210 * φίλα ἴσασι θυμῷ. 341 συκᾶς. 432 * ἤομεν (A γρ. ἤρμεν). 452 * ὃ γὰρ ὅρα πάντα πρόσω καὶ ὀπίσσω. 532 * διακριθῆτε.

In libris inde ab undecimo usque ad vicesimum primum variae lectiones codicis A cum textu codicis Q non ita consentiunt ut in ceteris libris, unde apparet hanc codicis partem non ad fidem codicis Q esse correctam. Omnino differunt his locis: α 347 (B), 380 (B), β 122, 147 (B), γ 484 (BDL), δ 114, 264 (K), 328, 450, η 86 (CEV), ϑ 569, ι 284, 538 (DKL), κ 306 (CDEKLS), 307 (C), 350, 355 (CDEGHIKLMNS), 400 (CKS al.), 410, 474 (CKS al.), 500 (CDL), λ 146 (K), 200, 218 (CKN), 374 (CKN), 635 (D), μ 69, 125 (CHKM), 200 (CK al.), 251, 269 (CKNS al.), ν 144, 155 (C), 174, 239 (CS), 245 (C), 279 (DHILN), 414 (CKS al.), 419 (CEM), ξ 226 (GMN), 251 (CILS), 301 (CS), 403 (CS), 436, ο 11, 33, 49, 77, 80 (HMNP), 105 (KS), 126, 234 (CKS), 238 (CKS), 261 (CKS), 327 (DGL), 344 (CS al.), 376, 442 (CKS al.), 497 (CKNS), 504 (CKS), π 273 (CKS), 282 (CKS), 300, 346 (CKNS), 406 (?CKS), 414 (CKS), 463, ρ 70, 83 (CKS), 193 (M), 397, 439 (CK), σ 56 (CEKPS), 101 (CKS), 110, 147 (CKS), 174, τ 51 (CKS), 224 (C), 226 (C), 272 (C), 304, 319 (M), υ 84, 108 (DHILM), 387, φ 6, 7 (KS al.), ω 201 (HMV), 284 (KS al.), 387 (l. praeter Q).

Codices AB ex eiusdem familiae autographis videntur descripti, paulo accuratius A quam B, in quo multi versus socordia sunt omissi, qui in A leguntur. Horum librorum affinitatem ostendunt cum scripturae tum vitia ambobus communia, quod haec exempla probant:

α 13 *νόστοιο.* 19 *καὶ σὺν ἑοῖσι φίλοισι.* 20 *ποσειδάονος. μενεαίνων.* 26 *κεχρημένος.* 38 *ἑρμείην.* 39 *ἀγαμέμνονα.* 41 *ἡβήσῃ καὶ.* 71 *πᾶσιν ἐν.* 83 *ὃν δὲ δόμον δὲ.* 80 *αὖτε προσέειπε.* 96 *πέδιλλα.* 107 *ἀνάσσει.* 130 *ἦσεν. πετάσας.* 134 *ἀηδήσειεν.* 143 *αὐτοῖσι.* 151 *τοῖσι.* 153 *ϑῆκεν.* 163 *ἰϑάκην δὲ.* 205 *φράσσεται δ'.* 215 *ἐμὲ φησὶ.* 220 *ἐκ φασὶ.* 222 *νώνυμον.* 226 *εἰλαπίν'.* 234 *ἐβούλοντο.* 298 *ἔλαβε.* 316 *ἀνώγει.* 318 *ἔσσετ'.* 347 *ὀτρύνεται* (*γρ.* in A). 373, 376 *ὔμμιν.* 379 *ποτε.* 380 *νήποιν' οἵ κεν* (*γρ.* in A). 384 *διδάσκουσι.* 398 *ληΐσατο.* 402 *ἀνάσσεις.* 414 *ὁππόϑεν.* 438 *γρηὸς.* *β* 275 *οὔ σ' ἔπειτα.* 316 *χ'.* 323 *κερτόμεον.* 350 *ὅστις.* 369 *τοῖσι.* 372 *ἤδέ γε.* 383 omitt. *δ'.* 408 *ἀχαιούς.* 429 *διαπρήσουσα.* *γ* 51 *μελιηδέος.* 59 *σύμπασι.* 86 *τρωσὶ.* 98 omitt. *τι.* 128 *ἐπίφρονα βουλὴν* (A 1. m.). 129 *γένηται.* 141 *ἑταίρους.* 169 *ἔκιχε.* 172 *ὕπερϑε.* 178 *ἐννύχιοι.* 198 *ὅς.* 211 *ἐπεὶ δὴ.* 254 *τοὶ γὰρ.* 255 *τόδε.* 259 *κύνες τὲ.* 268 *εἰρύσϑαι.* 278 *ἱερὸν.* 307 *ἀϑηναίων.* 337 *οἵδ' ἔκλυον.* 353 *ἐπὶ κριόφιν.* 377 *ἔχοντες* (A 1. m.). 391 *ἐνδεκάτω.* 392 *ᾦξεν.* 397 *κοίμισε.* 400 *ἄνδρα.* 454 *αὐτὰρ.* 484 *ἵππους* (*γρ.* in A).

Restat codex N bombycinus, cui nulla fere est affinitas cum libris, quos supra commemoravimus. Hic versus habet quattuor, qui in nullo codice feruntur, et lectiones aliunde incognitas exhibet multas. Sunt tamen quaedam ei cum C et E communia, velut ι 557, κ 9, 158, 448, λ 3, 186, 517, μ 55, 109, 224, ξ 21, 39, 324, ρ 154, 160, 273, σ 407, τ 237, 359, υ 253, φ 61, 198, 300, 326, 337, χ 27, 125,

132, 234, 240, 267, 397, ψ 134, 143, 339, 366. In C et N omittitur φ 308, et additur in margine versus ad μ 133; iidem cum aliis versus habent additos post κ 233, 310, 459, λ 638, π 412, τ 558.

Codex C quoque nullum habet sui similem, si eas rhapsodias exceperis, in quibus cum codice K concinit; neque ullus codex in meis est, cui cum Eustathii codice sit propinquitas.

III.

§ 1. De textu, qualem libri exhibent, si quis quaestionem habere vult, ante omnia illud est examinandum, quae ratio intercedat inter libros manuscriptos et recensiones grammaticorum Alexandrinorum, quarum ad fidem carmina Homerica sunt restituenda. Harum longe praestantissima omnium iudicio et habita est et etiam nunc habetur Aristarchea, cui iam a veteribus oppositae sunt quae vocantur *αἱ κοιναί*.

Commemorantur *αἱ κοιναὶ* in scholiis ad Odysseam sexies, δ 495, 668, ε 34, 217, ρ 160, 270, sed quinque tantum lectiones ex iis proferuntur, nam in schol. ρ 160 de versibus spuriis agitur. Lectionem Aristarcheam exhibent: δ 495 (*δάμεν*) K; δ 668 (*ἥβης μέτρον ἱκέσθαι*) A 2. m. HIKNQV; ε 34 (*ἤματί κ'*) fere omnes; ε 217 omnes praeter E; ρ 270 (*ἐνήνοθεν*) DGH 1. m. MN; lectionem vulgatam δ 495 (*θάνον*) omnes praeter K; δ 668 (*πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι*) A 1. m. BDFGLMPS γρ. H, Apollonius de Pron. pg. 53 B; ε 34 (*ἤματι*) E; ε 217 (*εἰς ὦπα*) E; ρ 270 (*ἀνήνοθεν*) ACEFH 2. m. IKLPQRSV.

Eadem est conditio editionum quae appellantur *αἱ εἰκαιότεραι*, quarum in scholiis ad Odysseam quinquies mentio est facta, α 117, β 182, ε 232, ξ 428, τ 83. Scripturas earum, quibus Aristarcheae sunt oppositae, etsi non omnibus locis diserte est traditum, libri nostri omnibus fere locis tuentur: α 117 (*κτήμασιν*) HIKNPQSV; β 182 (*οὐδέ τι*) AHLM; ε 232 (*ἐπέθηκε*) omnes praeter M; ξ 428 et τ 83 omnes; scripturam his oppositam α 117 (*δώμασιν*) ABDGLMV in margine; β 182 (*οὐδέ τε*) BDEGIKNPQRV; ε 232 M; ξ 428 et τ 83 nullus.

Itaque cum Aristarcho contra vulgares faciunt KN quater, DHIQ V ter, ABGLMPS bis, C semel, E nusquam; cum Aristarcho contra illas, quae *αἱ εἰκαιότεραι* vocantur, BDGM bis, AEIKLNPQV semel, CHS nusquam. Si igitur codices BC exceperis, quorum in hoc quinque, in illo tres loci omnino non sunt scripti, optima est conditio librorum DGKM, qui quinquies tantum cum illis editionibus conspirant: his proximi sunt INQV, qui sexies cum iis consentiunt et AH qui septies, sed ita ut singulis locis diversis manibus utramque scripturam habeant. Omnium deterrimus est codex Eustathii, qui semel cum Aristarcho conspirat, ceteris vero locis excepto α 117 quem omittit, a partibus illarum stat editionum. Nec melioris conditionis sunt codices LPS, qui binis locis Aristarchi scripturam habent. Ceterum moneo, non omnes Aristarchi scripturas iam ea de causa quia Aristarchi sunt esse recipiendas.

Octo locis *αἱ χαριέστεραι ἐκδόσεις* commemorantur, α 356, 379, β 170, γ 151, ζ 291, η 74, λ 196, ο 268. Cum his ex codicibus meis α 379 conspirant omnes, β 170, ζ 291, ο 268 nullus, γ 151 LPS, η 74 CM marg. V, λ 196 C marg. KM marg. N. Binis locis (η 74, λ 196) Eustathius utramque lectionem protulit. Versum α 356 qui ab his editionibus abfuisse proditur omnes codices mei habent. Itaque hac in re, quantum quidem ex his paucis locis iudicari licet, librorum auctoritas non magni est facienda, quum duobus locis exceptis omnes fere libri ab his editionibus dissentiant.

§. 2. Quum iam Didymi temporibus ipsius Aristarchi recensio videatur interiisse, quid mirum est, si codices nostri, imprimis Odysseae, quorum non tanta est vetustas quanta librorum Iliadis, non ad fidem illius sunt descripti, sed ex vulgaribus illis editionibus, quarum magna erat copia, quum sciamus etiam vetustissimos Iliadis codices, quorum fragmenta in papyro scripta hoc demum seculo in Aegypto sunt reperta, non ad fidem Aristarcheae editionis esse scriptos, totque vitiis esse inquinatos, ut cum melioribus Odysseae libris, quos nunc habemus, ne conferri quidem possint? Quo factum est, ut libri nostri magis cum vulgaribus editionibus consentiant, quam cum exemplaribus Aristarcheae recensionis, ita ut libri nostri quodammodo sint ipsae *αἱ κοιναί*, sed non veteres illae, quae Didymi temporibus omnium in manibus versabantur, sed quales seculo tertio vel quarto post Christ. nat. exstiterunt, in quas multa quidem ex Aristarcheis exemplaribus transierunt, (habent enim omnes fere versus, quos habuit editio Aristarchi, et pauci tantum in his leguntur quos ab Aristarchea recensione abfuisse scimus), sed non pauca etiam ex vulgaribus illis editionibus, a quibus Zenodotus et Aristophanes non toties recesserunt quoties Aristarchus.

In libris nostris lectiones Zenodoti et Aristophanis reperiuntur multae, quarum, ut taceam de scripturis *ἐνὶμμεγάροις*, *κατάρρόον* similibus, exempla habes α 88, 157, 254, 273, β 41, 335, 402, δ 70, 170, 304, 379, ε 83, 132, ζ 74, 290, η 250, ϑ 6, κ 136, 160, 240, 324, λ 174, 264, 510, 540, μ 102, ν 76, 190, ξ 8, 328, 349, ο 244, 253, 432.

Ab Aristarchi editione codices nostri persaepe differunt. Mitto singulos locos, ubi unus alterve codex ab eo dissentit, et eos tantum enumero, ubi omnes fere cum eo discordant.

Ita *ϑέλω* pro *ἐϑέλω* scriptum reperies etiam in libris melioribus (semel in N, bis in M) α 390, β 54, 364, γ 218, 228, 324, δ 322, 391, 619, ε 169, η 315, ϑ 223, ι 494, 520, λ 105, 204, μ 49, ξ 125, 172, ο 80, τ 589, υ 233, 342, φ 280, 348. Scriptura *τεϑνειώς* occurrit α 289, β 220, κ 494, 530, λ 37, 84, 147, 541, 564, 567, μ 10, ο 23, τ 331 χ 448, ψ 84, ω 56; *κἀκεῖνος* α 177, 260, γ 197, 286, δ 519, 832, ε 139, ζ 164, 166, ϑ 467, κ 18, 437, λ 429, 451, ν 418, ο 181, σ 150, τ 370, υ 205; *εἶλκον* γ 153, σ 101, φ 300, 419; *ᾔδει* β 16, 108, γ 146, ι 189, ψ 220;

προερύσσαμεν ι 73, ν 279, ο 497; εἱστήκει ϑ 505, λ 544, σ 344, φ 434, ω 446; ἔκεια ι 231, λ 74, ν 26, ο 97, π 2, φ 176, ψ 51; χαμάζε π 191, φ 136, χ 84, 327, 340; χεῦσαι α 291, β 222, 354, 380, γ 384; ἀγήραον ε 136, η 257, ψ 336; πολεῖς γ 262, δ 170; ὅς σφιν β 160, 228, η 158, ϑ 271, π 399, φ 145, ω 453. Alios locos enumerare supersedeo, quum nemini sit ignarum, omnibus fere locis et in omnibus fere libris ἵζον, κάϑιζον, κάϑευδον vel ἐκάϑιζον, ἐκάϑευδον, ἔδδεισαν, ἐβήσατο, ἐδύσατο vel ἐδύσσετο, ἀϑρόος, ἁμαρτῇ, ϑείης, ϑείη, μιγείης, φανείη (pro ϑήῃς, ϑήῃ, μιγήῃς, φανήῃ) esse scriptum.

§. 3. In locum ipsarum lectionum, quales sunt traditae, raro in melioribus saepius in deterioribus libris glossas invenies substitutas, cuius rei haec sunt exempla:

α 39 αὐτόν: ἀγαμέμνονα AB.
α 234 ἐβόλοντο : ἐβούλοντο ABEFIKNSV.
βούλοντο LMP, conf. Hesychium II, 4.
α 347 ὄρνυται : ὀτρύνεται B. γρ. A.
β 151 πυκνά : πολλά DEL, cf. Hesych. III, 408.
β 484 ἐλάαν : ἵππους BDL. γρ. AM.
γ 496 ἦνον : ἤνυον BIN. ἤνουν D, cf. Hesych. II, 282.
δ 438 διαγλάψασ' : διαγλύψασ' L, cf. Hesych. I, 485.
δ 535 κατέκτανε : κατέπεφνε ABE.
ε 53 ἀγρώσσων: ἀγρεύων B, cf. Hesych. I, 34; Apoll. Soph. 6, 14.
ζ 222 μετελϑών: ἐπελϑών EG, cf. Schol. br.
η 166 δόρπον : δεῖπνον ACQ, cf. Hesych. I, 350.
ι 344 δόρπον : δεῖπνον HIKP.
η 269 ὑμετέρης : φαιήκων DL Palatinus. est glossa in M.
η 326 ἀπήνυσαν : ἀπήγαγον ACDHKLQ. gl. in M.
ϑ 251 παίσατε : παίξατε C, conf. Hesych. III, 456.
ι 28 γλυκερώτερον : γλυκύτερον DILQ. γρ. A.
κ 69 ἐν ὑμῖν : ἔνεστιν Q, cf. Schol. H.
κ 90 ἀραιή : στεινή L, cf. Hesych. I, 269.
κ 149 παρὰ : ἀπὸ Q. γρ. A. gl. in HN.
κ 414 ὣς : ὡσαύτως DL.
λ 128 φήῃ : εἴποι G.
λ 324 ἔκτα : κτάνε KPS.
μ 106 δεινόν : δεινῶς A.
μ 275 ἔφασκον : ἔφησαν DFL. gl. in H.
μ 348 βοῶν : βοῶν ἕνεκ' C p. ras. QV.
ν 34 βλάβεται : βλάπτεται KMNQ, cf. Hesych. I, 337; Schol. H.
ν 260 ὠκὺν : ταχὺν A.
ν 307 ἀναπλῆσαι : ἀνασχέσϑαι omnes praeter EGM.
ν 368 ἐφόρει : ἔφερε A ex corr. QV. gl. in D.
ξ 242 ἐκέδασσεν : ἐσκέδασσεν N. ἐσκέδασεν AD.
ξ 481 ἀφραδίης : ἀφραδέως DFHIL.
ο 17 περιβάλλει : ὑπερβάλλει M.

ο 58 ἀνστὰς : ἀναστὰς M.
ο 96 ἀνστάς : ἀναστὰς M.
μ 170 ἀνστάντες : ἀναστάντες H ex corr. I.
μ 195 ἀνστάντες : ἀναστάντες EHKV.
π 358 ἀνστάντες : ἀναστάντες ALNP.
π 407 ἀνστάντες : ἀναστάντες DMP.
ο 83 ἀππέμψει : ἀποπέμψει DEIKLMNQSV. γρ. C.
ο 453 ἄλφοι : καὶ εὗροι Q in marg. cf. Hesych. I. 135.
ο 468 φῆμιν : φήμην DLP, et sic saepius.
ο 475 ἀναβησάμενοι : ἀναβιβασάμενοι CFKRS.
ο 497 ὅρμον : λιμένα CKNS γρ. A.
π 65 ἀπὸ : ἐκ omnes praeter AN. gl. in N.
π 387 βόλεσθε : βούλεσθε ACDEFGH 1. m. IKLMNPQRSV.
ρ 435 ἀΐοντες : ἀκούοντες CKS.
ρ 439 ἐναντίβιον : ἐναντίον CK. γρ. A.
ρ 507 προσηύδα : προσέφη GHILM.
υ 23 πείσῃ : πειθοῖ N. gl. in DH.
φ 36 ἀλλήλω : ἀλλήλους C 1. m. M 2. m. N. cf. Eust. 1900. 32.

Nec vero in textu solum glossas videmus receptas, sed etiam ubi in textu vera scriptura habetur, vel supra vel in margine glossae anteposito γρ. pro variis lectionibus sunt adpositae, quales iam ad α 347. β 484. ι 28. κ 146. ο 83. 497. ρ 435 maximam partem ex codice A attulimus. Alia exempla sunt:

α 89 θείω : γρ. θήσω H.
α 225 τίπτε δέ σε χρεώ : γρ. τίς δέ σε χρεία A. cf. Hesych. IV. 159.
α 361 μῦθον : γρ. λόγον Palatinus, Parisinus S.
β 40 τάχα εἴσεαι : γρ. τάχα μαθήσῃ H.
β 105 νύκτας : γρ. νύκτωρ H Palatinus.
β 334 ὀφέλλειεν : γρ. ἐπαυξήσειε H.
γ 231 σαῶσαι : γρ. σαώσειεν H.
θ 334 τρίποδα : γρ. καὶ λέβητα H.
λ 490 βίοτος : γρ. βίος H.
ν 306 ποιητοῖσι : γρ. τυκτοῖσι H.
π 130 ἐχέφρονι : γρ. περίφρονι CH.
ξ 239 ἔχε δήμου φῆμις : γρ. ἐβίαζε γὰρ ἡμᾶς M. cf. Schol. V.
ξ 481 ἀφραδίῃς : γρ. ἀμαθίῃ CH.
ο 37 ὀτρῦναι : γρ. ὄτρυνε H.
π 335 βασιλῆος : γρ. Ὀδυσῆος M. gl. in C.
π 357 κιχῆναι : γρ. κιχῆσαι H. gl. in C.

Longe maximus numerus glossarum, quibus γρ. est praepositum, exstat in codice H, ad quem proxime accedunt A et C. Glossas in textu habent plurimas L (17), D (16), B (7), quorum fides etiam aliis de causis non magni est habenda. His proximi sunt K (14), ACIQ (12), MN (11), HPS (9), EV (8), F (7). G ex omnibus libris glossas in textu habet paucissimas.

§ 4. In librorum meorum numero nullus est, qui signa ab Aristarcho posita habeat integra, qualis est Venetus A. Ubi servata sunt, plerumque in scholiis mentio eorum est facta. Omnino signa critica non reperiuntur in ABHLPQSV, qui excepto H etiam scholiis carent, neque in ceteris omnia genera signorum, sed obelus modo et asteriscus, nam diple in M versibus β 214 — 223 adpicta obeli vice fungi videtur. Quod diplen in libris Odysseae non invenimus, inde factum esse puto, quod in scholiis ad Odysseam quattuor tantum locis memoria eius est servata, obeli vero et asterisci multo saepius nominantur. Rarissimus asterisci est usus, is enim non nisi in tribus libris occurrit, in M versibus ϑ 564—567, ν 430—433, ξ 160—164, in C τ 4—12, in D ζ 245 adpositus. Ad versum ζ 245, quem Aristarchus cum antecedente pro spurio habuit, errore librarii asteriscus obeli loco positus videtur. Alius est usus asterisci, ubi hoc signum versui et scholio ad eundem versum pertinenti est adpositum, imprimis si scholium non ad ipsum versum est scriptum, sed longiore intervallo ab eo distat. Hunc asterisci usum non curavimus, quum eius signi nulla sit alia vis, quam ut versus notetur, ad quem scholium quoddam pertineat. Obeli reperiuntur in G versibus ι 542, λ 38—44, 156—158, 601—603, τ 306, 346—348; in I et K v. γ 78; in M vss. γ 232—238, η 251—258, λ 435—442, μ 375—389, ξ 174—184, 503—506, ο 78—85, 501, π 247, 249—251, ψ 310—312, 314, 318, 322, 326—330, 333, 338; in N κ 251, ρ 150, 152—166; in Ambrosiano Q ι 5—8, 33—35, ξ 504—506 adpicti. Accedunt in C ad κ 368—372 („), λ 38—43 („), in D ad β 19, 20 (·:·), δ 511 (%) signa quaedam adposita, quae etsi non formam sed vim tamen ac potestatem obelorum habent, nec tredecim obeli in M versibus ψ 310 — 338 adpicti suam habent formam, sed punctis quam obelis sunt similiores.

§. 5. Est aliud signum, a veteribus τὸ ὑφέν nominatum, quae est virgula sursum curvata subiecta dictionibus, quae sunt una pars orationis et sub uno accentu proferuntur. Hanc notam in omnibus fere libris a me collatis repperi: qui codices GHPSV contulerunt, huius signi nullam faciunt mentionem. Plerumque suppositum est numeralibus (δυοκαίδεκα) et adverbiis (τοπρῶτον, τοπάρος), et dictionibus quae sunt compositae ex verbis et praepositionibus vel adverbiis vel nominibus; a veteribus autem hyphen iis tantum dictionibus subiectum videtur, quae compositae erant ex duobus vel pluribus integris, velut πασιμέλουσα, δυοκαίδεκα, δακρυχέων, ubi ambiguum erat, utrum in plures dictiones essent resolvendae, an cohaererent et sub uno accentu essent proferendae.

Huius notae exempla haec collegimus:

A γ 158 μεγακήτεα. ε 433 κοτυληδονόφιν. ε 468 ὀλιγηπελίης.
η 267 ἑπτακαίδεκα. π 255 πολύπικρα.

D α 134 ὑπερφιάλοισι. α 422 ἐπιέσπερον ex corr. δ 278 ὀνομακλήδην ex corr. μ 70 πασιμέλουσα. τ 356 ὀλιγηπελέουσά.

I δ 688, λ 629 τοπρόσθεν. η 201, τ 340, υ 7 τοπάρος. η 267, ω 63 ἑπτακαίδεκα. η 268, ω 65 ὀκτωκαιδεκάτη. ϑ 59, π 251, σ 293, φ 76 δυοκαίδεκα. ι 464 ταναύποδα. μ 70 πασιλουσα (sic). ο 451 ἁματροχόωντα. ο 470 ἀεσιφροσύνῃσι. ρ 300 κυνοραϊστέων. σ 87 ὠμαδάσασθαι. τ 176 ἐτεοκρῆτες. τ 260 κακοίλιον. τ 343 ποδάνιπτρα. τ 364 ϑεουδέα. τ 578 δυοκαίδεκα. υ 348 αἱμοφόρυκτα. φ 128 τοτέταρτον. ψ 214 τοπρῶτον. ω 340 τρισκαίδεκα.

K γ 454 ὠμοθέτησαν. η 268 ὀκτωκαιδεκάτη. ω 508 τοπάρος.

L α 257 ταπρῶτ'. α 328 ὑπερωϊόθεν. β 346 πολυϊδρείῃσιν. β 432 αἰειγενέτῃσιν. δ 11 μεγαπένϑης. δ 13 τοπρῶτον. δ 518 τοπρὶν. ε 457 ὀλιγηπελέων. ζ 330 πατροκασίγνητον. η 31 προτιόσσεο. η 85 καθυψερεφὲς. η 267 ποντοπορεύων. η 268 ὀκτωκαιδεκάτῃ. ϑ 273 βυσσοδομεύων. ι 195 δυοκαίδεκ'. ρ 599 δειελὕΐσσας. τ 578, φ 76 δυοκαίδεκα. ψ 19 κακοΐλιον.

M α 16 περιπλομένων. β 24 δακρυχέων. μ 70 πασιμέλουσα. ν 5 παλιμπλαγχϑέντα. ξ 108 ἐΰκρίνας. ο 544 δουρικλυτὸς. π 251 δυοκαίδεκα. τ 202 τρεισκαιδεκάτη.

N β 312 τοπάροιθεν. δ 32 τοπρὶν. δ 159 τοπρῶτον. δ 688 τοπρόσθεν. μ 70 πασιμέλουσα. ξ 13 δυοκαίδεκα. τ 176 ἐτεόκρητες. τ 260, 597 κακοΐλΐον.

Q α 257 ταπρῶτ'. α 322 τοπάροιθεν. β 305, η 201, ϑ 31 τοπάρος. γ 265, δ 32 τοπρὶν. δ 13, 159 τοπρῶτον. τ 431 καταειμένον.

§ 6. Hyphen contraria est diastole, qua male cohaerentia discernuntur. Hoc signum in omnibus fere libris occurrit et plerumque adhibitum est, ubi praepositiones a vocabulis sequentibus sunt separandae. Exempla habes haec:

A *β* 172 *εἰς*, *ἀνέβαινον*. *γ* 28 *γενέσθαί τε*, *τραφέμεν τε*. *δ* 701 *οἴκαδε*, *νεισόμενον* ex em. *ζ* 200 *μή*, *πυν*. *ι* 192 *ὅ*, *τε*. *λ* 127 *ὅ*, *ππότε*. *υ* 188 *ὅ*, *τι*, *σφέας*.
C *ε* 426 *ἀπο*, *ῥινούς*. *η* 158 *ὅ*, *σφιν*. *η* 189 *ἐπϊ*, *πλέονας*. *ϑ* 63 *τὸν*, *πέρι*. *ϑ* 148, *τ* 464 *ὅ*, *τι*. *κ* 218 *ἀμφι*, *λύκοι*. *λ* 502 *τῶ κε*, *τέων*. *υ* 53 *ὑπο*, *δύσεαι*.
D *α* 218 *ἐπι*, *γῆρας*. *β* 78 *ἀπο*, *πάντα*. *β* 133 *ἀπο*, *μητέρα*. *β* 174 *ἀπο*, *πάντας*. *β* 376 *κατα*, *χρόα*. *β* 395 *ἐπι*, *γλυκὺν*. *γ* 175 *ὑπεκ*, *κακότητα*. *γ* 219 *περι*, *κήδετο*. *δ* 258 *κατα*, *δὲ*. *δ* 287 *ἐπι*, *μάστακα*. *δ* 440 *ἐπι*, *δέρμα*. *δ* 616 *ἐπι*, *χείλεα*. *δ* 749 *κατα*, *χρόα*. *ε* 113 *ἀπο*, *νόσφιν*. *ε* 366 *ἐπι*, *μέγα*. *ζ* 12 *ἀπο*, *μήδεα*. *ζ* 46 *ἐνι*, *τέρπονται*. *ϑ* 380 *ὑπο*, *κόμπος*. *ϑ* 403 *ἐπὶ*, *κώπη*. *ϑ* 443 *ἐπι*, *δεσμὸν*. *ϑ* 457 *ἀπο*, *κάλλος*. *ι* 17 *ὑπο*, *νηλεὲς*. *λ* 466, *μ* 12 *κατα*, *δάκρϋ*. *μ* 131 *ἐπι*, *ποιμένες*. *μ* 427 *ἐπι*, *νότος*. *ν* 245 *τε*, *ϑαλυῖα* ex emend. *ξ* 13 *δύο*, *καὶ δέκα*. *π* 429 *κατα*, *ζωὴν*. *σ* 88 *ὑπο*, *τρόμος*. *υ* 185 *ἐπι*, *τρίτος*. *χ* 316 *ἀπο*, *χεῖρας*.
I *α* 389, *β* 229, *ξ* 445, *σ* 142 *ὅ*, *ττι*. *β* 204 *δια*, *τρίβησιν*. *β* 206 *τῆς*, *ἀρετῆς*. *γ* 313 *ἀπο*, *τῆλ'*. *γ* 437 *ὅ*, *δ'*. *η* 20 *παρθενικῇ*, *εἰκυῖα*. *η* 148 *τοὺς*, *δέ τε*. *ι* 192 *ὅ*, *τε*. *λ* 137 *τὰ*, *δὲ*. *λ* 601 *μέτ*, *εἰσενόησα*. *σ* 297 *δύω*, *θεράποντες*. *σ* 427 *τε*, *πίον*.
K *α* 17 *οἱ*, *ἐπεκλώσαντο*. *ζ* 93 *τε*, *κάθηράν τε*. *ι* 268 *ἧ*, *τε*. *μ* 375 *ὅ*, *οἱ*.
L *π* 408 *δέ*, *κάθιζον*. *τ* 149 *ἤματι*, *ἠμὲν*. *ω* 139 *ἤματι*, *ἡ μὲν*.
M *α* 218 *ἐπι*, *γῆρας*. *β* 114 *ὅ*, *τεῶ*. *ι* 192 *ὅ*, *τε*. *ν* 30 *μενέαινε*, *νέεσθαι*.
N *α* 387, *μ* 331 *ὅ*, *τι*. *β* 206 *τῆς*, *ἀρετῆς*. *κ* 279 *τοῦ*, *περϊ*. *κ* 349 *κάτα*, *δρήστειραι*. *κ* 417 *τε*, *τράφεν*. *μ* 12 *κατα*, *δάκρϋ*. *μ* 104 *ὑπο*, *δία*. *ν* 377 *κάτα*, *κοιρανέουσιν*. *ξ* 98 *ξὺν*, *ἐείκοσι*. *ξ* 113, *ο* 130 *δὲ*, *δέξατο*. *ξ* 279 *δὲ*, *ῥύσατο*. *τ* 539 *δὲ*, *κέχυντο*.
Q *ι* 192 *ὅ*, *τε*. *λ* 601 *μέτ'*, *εἰσενόησα*. *ξ* 441 *ὅ*, *ττί με*. *ο* 317, *ρ* 317 *ὅ*, *ττι*. *π* 466 *ἄστυ κάτα*, *βλώσκοντα*. *ρ* 229 *τὸ*, *δὲ καὶ*. *ρ* 387 *ἕ*, *αὐτὸν*. *τ* 306 *τοῦδ' αὖ*, *τοῦ*.

Quoniam ad hunc locum perventum est, non alienum esse putamus, exempla quaedam notabiliora synthesis et parathesis afferre.

δυοκαίδεκα, *ἑπτακαίδεκα* in libris omnibus fere locis coniunctim sunt scripta; pari modo *ἔγωγε*, *ἔμοιγε*, *ἤτοι*, *ὡσεί*, *εἰσόκε*, *οὐκέτι*, *καδδέ* rarissime in libris disiuncta reperies, quam ob rem eas scripturas in commentario non attuli.

καρηκομόων omnes libri exhibent praeter M ad *β* 7; *δακρυχέων* omnes praeter AL *δ* 556, M *λ* 183, *τ* 208, N *λ* 183, *ξ* 280, *π* 39, *τ* 208, *ω* 425; *δουρικλυτός* omnes praeter M *ρ* 116, N *ο* 544, *ρ* 116, 147; *ἐπεὶ δή* habent AB *γ* 211, *δ* 13, BG *γ* 183, C *μ* 55,

D ϑ 31. I φ 295. L ϑ 276. N ω 71: ἐπεὶ ἤ D κ 465. IN τ 556. K τ 556, φ 154. χ 31: τί ἤ M π 421.

Praepositiones nominibus antepositae saepissime accentu suo carent, in his ἀμπεδίον ε 329. ἀμπέλαγος ε 330. ἀνδέκακας ξ 474 in omnibus libris. Alia huiusmodi exempla sunt:

A α 291. β 222. γ 285 ἐπικτέρεα. ζ 89 παραδινήεντα. ζ 94 παραθῖν. η 282 ἐπισκέπας. ι 291 διαμελεϊστί. ι 309 ὑπέμβρυον.

B α 27, γ 256 ενιμεγάροισιν. α 103 ἐπιπροθύροις. α 104 ἐπαυλείων. α 228, β 247 καταδώμα. α 237 ἐνιδήμῳ. β 147 ἐκκορυφῆς. β 429 καταχύμα. γ 72 καταπρῆξιν. γ 331 καταμοῖραν. γ 335 υποζόφον. γ 495 ἐξευνῆφι.

C ζ 89 παραδινήεντα. ϑ 380 ὑποκόμπος. ι 141 ὑποσπείους. ι 245, 309 ὑπέμβρυον. ι 291 διαμελεϊστί. ι 362 περϊφρένας. ι 534 ἀποπάντας. κ 272 παραντῆι. κ 349 καταδρήστειραι. λ 433 καταῖσχος.

D α 130 ὑποῖλιτα. α 274 ἐπισφέτερα. α 291 ἐπικτέρεα. β 49 ἀποπάμπαν. γ 462 ἀμφοβελοῖσιν. δ 42 προσενώπια. δ 114 ἀποβλεφάρων. δ 198 ἀποδάκρυ. ε 373 ὑποστέρνοιο. ε 443 ἐπισκέπας.

Quae exempla facili opera possunt augeri, nullus enim exstat codex, in quo tales scripturae non reperiantur.

Semper fere in libris disiuncta sunt εἰς ἄντα, μή δέ, δι' ἐκ, ὑπ' ἐκ, διὰ πρό, ἀπὸ vel ἄπο νόσφιν, quae in editionibus nostris coniunctim scribuntur. ὅτ' ἄν et ὁπότ' ἄν, persaepe in libris discreta, coniuncta leguntur α 41, β 374, δ 477, ε 394, ζ 303, ι 6, κ 216, 410, 508, λ 17, 18, ν 101, τ 410, 489, χ 468, ψ 233; κατὰ θνητός γ 114, ι 502, ρ 587, τ 285, υ 76, ψ 126; εὖ φρονέων β 160, 228, η 158, π 399, ω 53, 453; εὖ ναιετάων β 400, ϑ 574, ν 285, ρ 28, 85, 178, 275, 324, τ 30, υ 371, φ 242, 387, χ 399, ω 362; τοὶ γάρ α 179, 214, γ 254, δ 399, 612, η 28, χ 420. τὸ πρίν, τὸ πάρος, τὸ πρῶτον, τὸ πάροιθεν in libris melioribus duobus accentibus sunt scripta, sed sunt loci non pauci, ubi velutsi composita essent unum tantum habent accentum, quae scribendi ratio in editionibus usque ad Wolfium erat usitata. Tales scripturae in libris exstant α 257, 322, β 305, 312, γ 265, δ 13, 32, 159, 509, 518, 688, η 201, ϑ 31, 268, 553, κ 240, λ 483, 629, ν 358, π 181, τ 340, υ 7, φ 128, ψ 214, ω 486. De hyphen his dictionibus passim subdito a veteribus nihil memoriae est proditum.

δέ demonstrativum, quod a grammaticis recentioribus pro enclitico accipitur et in editionibus nostris accentu caret, a veteribus acuto accentu pronuntiatum esse scimus. In codicibus nostris plerumque accentum non habet, sed substantiva quibus postpositum est, si sunt proparoxytona aut properispomena, nusquam fere duobus accentibus sunt notata, sed sub uno accentu proferuntur, οἶκονδε, οὔδασδε, οὔλυμπονδε. In adnotatione eos tantum locos spectavi, ubi δέ accentum

suum servavit; e. g. affero α 83, 163, 317, 372, γ 396, 410, δ 780, ε 3, 56, ζ 11, ι 451, κ 320, 403, 440, λ 188, 223, 475, ξ 246, ο 183, ρ 5, φ 204.

Quod synthesin et parathesin attinet, libri etiam hac in re vitiis sunt referti, nam in his coniuncta invenies quae coniungi nullo modo possunt, et disiuncta quae cohaerent. Ita codex A exhibet: γ 315 ὑπὲρ φιάλους. γ 353 ἐπὶ κριόφιν. γ 418 κρηήνατε ἔλδωρ.
B α 16, 288, δ 86, 526 ἐνὶ αὐτῶν. α 47 τοὶ αὔτα. α 49 δὺς μορω. α 70 ὅ οὗ. α 84 διὰ κτόρων. α 369 βοή τις. α 418 μὲν τῆς. β 157 μετ' ἔειπε. β 311 τὰ κέοντα. β 367 κακαφράσονται. β 431 ἐπὶ στεφέας. γ 41 πρὸς ηὗδα.
H α 233 ἐπὶ δήμιος. γ 123 εἰσ' ὁρόωντα. ι 135 ἐπούδας.
I α 19 δελέαιρον. α 47 τοι αὔταγε. α 92 ἀδινὰς φάζουσι. α 356 τασαυτῆς. β 199 δείδι μὲν. β 420 τοῖσικμενον. γ 106 ἄρξει ἐναχιλλεύς. γ 161 δεσκέδασεν. γ 134 τῶς φέων. γ 449 ἀγχιστὰς. δ 22 ὅδ' ἐπρομολὼν. δ 211 ἐπὶ λῆθον. δ 370 ἀγχιστᾶσα. δ 327 μή ἐλάθοι. δ 618 ὅ θεὸς. δ 647 ἠὲ κών. ε 118 σχέτλι' οἵ ἐστε. ε 142 πέμποι ἐν.
M γ 353 ἐπὶ κριόφιν. δ 9 περὶ κλυτὸν. δ 178 ἐνθάδε ὄντες. δ 348 παρὰ κλιδὸν. δ 656 ὑπ' ἠοῖον. θ 245 ἐξέτι.
Q β 256 ἐνὶ θάκῃ. γ 221 ἀνὰ φανδὰ. δ 126 ἔν' αἰενὶ. ε 1 παρὰ γανοῦ. θ 396 ἑαυτόν. θ 463 πολὺ μῆτις. κ 69 ἀλλὰ κέσασθε.
V ι 251 πυρὰν ἔκηε.

De diastole, quae distinguendi est nota, agere supervacaneum habeo; illud tamen moneo, praeter usitatas interpungendi notas, distinctionem, subdistinctionem, diastolen, passim alia quoque signa in libris occurrere, quae veteribus incognita recentioribus seculis in consuetudinem venerunt, velut interrogationis signum (;) et parenthesis, quorum loco veteres distinctione et media distinctione utebantur.

§ 7. Spiritus utriusque, coronidis, apostrophi frequens est usus in libris manuscriptis inde a seculo septimo. Interaspirationis vero exempla in Odysseae libris sunt rarissima, in A π 29 ἐσὀρᾶν. ω 317 ἐπϊἄλμενος; in I α 395 ἐναμφιἀλω. ω 519 προΐει; in K δ 443 εἰνάλἱῳ; in N μ 283 ἀμφιῤύτῃ.

Aspirationis leges a veteribus traditas librariis, quibus Odysseae codices debemus, non bene fuisse cognitas sexcentis exemplis confirmare possumus. E multis haec proferre sufficiet:
C ο 294 ἁλμυρόν. π 344 ἑδριόωντο. ρ 530 ἑψιαάσθων.
D β 316 ὕμμι. γ 10 ἱστία. δ 2 ἕλων. δ 209 ἥματα. δ 408 ἑξείης.
H α 114 ἧτορ. γ 62 ἡρᾶτο. ε 248 ἅρασσεν.
I α 185 μοι ἧδυ ἑστηκεν. β 43, 316 ὕμμιν. β 55, ζ 281 ἥματα- β 197 ἕπεσθαι. β 289 ἅρσον. β 342, ζ 94 ἑξείης. β 398, 403 εἷατ'. γ 263 ἥμεθ'. δ 378 ἁλιτέσθαι. δ 433 ἑτέρους.

δ 449 ἑξῆς. δ 578 ἱστούς. δ 600 ἕστω. ε 108 ἀλίτοντο. ε 123 ἁγνή. ε 254 ἅρμενον. ζ 179 εἵλυμα. η 204 ὁδίτης.
K α 92, δ 320 εἱλίποδας. α 145 ἑξείης. α 376 ὕμμιν. β 54 ὧκε. β 104 ἡματίη. γ 380 ἵληθι. ε 312 εἵμαρτο. η 36 ὡσεί.
L δ 94 ὕμιν. δ 320, θ 60 εἱλίποδας. δ 588 ἑνδεκάτη. δ 794 ἅψεα.
N λ 481 ἁμῆς. ν 86 ἵρηξ.
Q ρ 217 ἡγηλάζει. σ 265 ἁλώω. τ 61 ἧρεον. τ 192 ἑνδεκάτη. τ 218 ἅσσα. φ 231 ὕμμες. φ 429 ἑντύνασθαι.

Sed haec singularia sunt: addo exempla aspirationis, in qua libri fere omnes conspirant:

ἵημι, ἱέμενος, ἕντο α 6, 58, 150, γ 67, 160, 344, δ 626, η 130, θ 72, 485, ι 261, 499, κ 246, 529, λ 7, 239, μ 149, 192, ξ 282, ο 30, 69, 201, 292, 303, 501, π 430, 480, ρ 5, 168, τ 187, υ 356, φ 72, 129, χ 256, 273, 304, ψ 353. ἕννυμι, ἕστο ε 229, 230, ζ 28, κ 543, ξ 514, 522, π 199, ρ 550, τ 218, 237, χ 363, ω 227; ἕστασαν β 341, γ 149, 182, δ 426, η 89, 101, λ 466, 542, σ 307, τ 211, φ 52, χ 489; ἥνδανε, ἅδε β 114, γ 150, ε 153, ζ 245, θ 506, κ 373, ξ 337, 525, π 398, ρ 173, σ 70, 422, υ 327, ω 368, 465; αὕτως γ 64, δ 665, ζ 143, 166, ι 31, μ 284, ν 281, 336, ξ 151, ο 83, π 111, 143, 313, ρ 309, υ 130, 238, 379, φ 194, 203, 225, ω 409; ἅμαξα ε 273, ζ 37, 72, 260, ι 241, κ 103; ἤπιος β 47, 230, ε 8, κ 337, λ 441; ἄμυδις δ 659, ε 467, μ 413, 415, ξ 305; ἴκελος δ 249, ε 54, κ 304, λ 207, μ 418, ν 157, ξ 308, ρ 37, τ 54; ἕεδνον α 277, β 53, ο 18, π 391.

Legitimae aspirationis etiam nunc in editionibus plerumque neglectae exempla habeto haec:

ἕρδειν α 293, β 236, ε 342, ζ 258, η 202, 294, θ 490, κ 435, λ 132, ν 145, 147, 350, ο 360, π 67, 177, σ 197, τ 92, χ 218, ψ 277, 279, 312, ω 481; ἑῆος, ἑάων θ 325, 335, ξ 505, ο 450; ἅδην ε 290; ἁλιθέρσης β 157, 253, ρ 68, ω 451.

§ 8. Accentuum leges a veteribus constitutae librariis nec plane cognitae erant, nec, si eas noverant, ab illis diligenter sunt observatae. Tamen non pauca in libris manuscriptis reperies exempla, ubi editores recentes spreta librorum scriptura leges ab ipsis fictas secuti novos accentus induxerunt, quod haec exempla confirmant:

γ 28 γενέσθαί τε. α 185 ἤδ᾽. λ 148, 149 ὅ δέ τοι. τ 320 λοέσσαί τε. ο 105 ἕσάν οἱ. μ 40, π 228, υ 188, χ 415, ψ 66 ὅτέ σφεας. ρ 212 ἔνθά σφεας. τ 464 ἄρά σφισιν. α 88, 261, 363, δ 163 ὄφρά οἱ. ἧμιν, ὗμιν, ἥμιν α 166, 373, β 141, 325, δ 94, 777, θ 569, λ 336, 344, ν 177, 183, 279, π 268, 427, ρ 376, σ 48, υ 245, 272, χ 41, 65, 139. ἔρεσθαι α 405, γ 69, 243, ξ 378, ο 362, π 465.

Demonstrativa ὅ, ἥ, οἵ, αἵ ubi accentum habent, quod plerumque factum est, suo quaeque loco adnotavimus. De οἶκον δέ, ἐπεὶ δή, ἐπεὶ ἦ, τί ἤ iam supra est dictum.

Sed longe maior est numerus vitiorum, quae hoc in genere a librariis sunt commissa. Nam ut taceam de exemplis non quidem raris, sed tamen magis singularibus, ubi contra notissimas accentuum regulas vel contra enclisis leges est peccatum, quales scripturae sunt in A α 1 ὅς. 47 τοιαῦτα γε. 50 ὀμφαλὸς ἐστὶ. 64 ποῖον σε. 114 τετιήμενος. 147 κοῦροι. 165 χρυσοῖο τε ἐσθῆτος τε. 167 εἰπέρ τις. 168 φησὶν. 175 πατρωΐος ἐσσὶ. 215 ἐμὲ φησὶ. 220 ἐκ φασὶ. 324 αὐτίκα κὲν. 392 αἶψα τε οἵ. 442 κληΐδ'.

in B α 15 γλαφυροίσι. 28 τοίσι. 36 γήμ'. 51 νῆσος. 92 βοὺς. 93 πῦλον. 137 ὗπερ. 185 πολῆος. 250 ποιῆσαι. β 154 δεξιῶ. 194 πάσι. 240 ἀνεῶ. 260 θίνι.

in H β 260 θῖνι. δ 277 περιστίξας. ι 274 δείδιμεν. 360 οἵ.

in L ι 59 κλίναν. 65 ἀύσαι. 136 πείσματος ἐστὶν. 138 εἵσοκεν. 174 οἵτινες εἰσὶν. 219 βρίθον. 276 φέρτεροι εἰμὲν. 279 εἶφ'. 359 νέκταρος ἐστὶν. 411 οὔπως ἐστὶ. κ 38 τίμιος ἐστὶν. 73 θέμις ἔστι. 86 ἥματος εἰσὶ. 166 ῥῶπας τε. 176 βρῶσις τε.

in N φ 6 κληῗδ'. 42, 60 δία. 50 κληῗδι. 103 μέν μοι φησὶ. 134 φέρτεροι ἐστὲ. 220 τὴν ποτέ μοι. 310 πίνε. 331 ἐστὶν. 354 οἶκονδε. 363 κῦνες. 371 φέρτερος εἰμὶ. 385 ἀκῆν. 398 ἦ ῥὰ νύ που — sunt alia vitia omnibus libris communia, illo tantum discrimine interposito, ut in libris melioris notae rarius occurrant, quorum exempla memorabiliora haec proferam:

φᾶσθαι θ 549, ι 504, κ 246, 410, 562, λ 443, ν 308, ο 377, π 287, ρ 584, τ 6, φ 194, χ 465, ψ 106; ἣ θέμις ἐστί γ 45, 187, ι 268, λ 451, ξ 130; χαμάζε π 191, φ 136, χ 84, 327, 340; ἠώ ι 306, 436, π 368, τ 50; ἅλτο φ 388, χ 2, 80.

Haec facili opera possunt amplificari, si locos enumerem, ubi κάθιζον, κάθευδον, ἷζον, γῦναι, κῦνες, κληίδος, κήρυξ, φάρος, γρῆυς, λιγεία, κῦσε, φᾶτο, δῦντα, φῦντες est scriptum; his enim vitiis nullus omnino codex caret. Illud tantum moneo, ῥά nusquam fere in libris accentum suum incliuare, quod etiam in formis verbi φημί fieri solet, et anastrophae exempla in libris esse rarissima, qua de re conf. adnot. ad α 220, β 130, 310, 321, 384, γ 84, 100, 143, 220, 337, δ 243, 330, 366, 387, 402, 493, 524, 603, 846, ε 57, 106, 137, 196, 251, 285, 290.

§ 10. Iota in libris meis, qui sunt omnes seculo XII. recentiores, nondum est adscriptum, sed subscriptum. Excipiuntur H teste Porsono ad β 37 et L, in quibus iota „neque prorsus ad latus, nec prorsus infra lineam" est scriptum. Ex H haec exempla congessi: β 37 μέσηι. 236 κακορραφίηισι. 391 ἐσχατιῆι. δ 413 μέσσηισι. ζ 79 χρυσέηι. η 72 στείχηισιν. 239 φῆις. 291 θεηῖσιν (sic). ι 189 ἤιδει. 457 ὅπηι. λ 538 ὤιχετο. ν 61 χώρωι. 188 πατρώηι.

251 πατρώιηι. 340 ἧιδ'. ξ 184 ὑπέρσχηι. 201 μεγάρωι. 290 ἧισι. ο 431 ἴδηι. π 17 ἀγαπάζηι. 74, υ 337 κομίζηι. ϱ 496 ἐπαρῆισιν. σ 106 ἐπαύρηι. τ 113 τίκτηι. 206 καταχεύηι. υ 27 αἰόλληι. 255 ἑωινοχόει. ψ 77 πολυκερδίηισι, in quo mirandum est tam pauca in his esse exempla, ubi iota etiam ῶ, et nullum, ubi ᾶ tali modo sit adscriptum, quod in codice L non raro est factum.

Sunt etiam loci quidam, quibus in aliis libris iota illud adscriptum mansit, quos in commentario ad δ 544 enumeravi: sunt δ 544 δηΐομεν D, δ 601 αὐτῶι B, δ 62 σφῶιν Q, δ 745 ἤϊδε' D, ε 150 ἤϊεν CQ, ζ 291 δήιομεν A, ϑ 483 ἥρωϊ ACDIKQ, ι 66 δηϊωθέντες ACIKQ, δηϊωθέντες M, μ 22 θνηΐσκουσιν N, ο 157 ὀδυσῆι CHK, σ 257 ἤϊε A, υ 89 ἤϊεν D.

De vocabulis atque formis vocabulorum, quibus iota adscriptum debetur, iam inter veteres grammaticos non convenit; itaque mirandum non est, si in libris nostris maximam partem negligenter scriptis multa reperiantur errata; qui etiam hac in re socordiam qua scripti sunt prodiderunt, quod in iis plerumque iota illud prorsus omittitur, ut in ACIKQ. In aliis libris scriptum quidem est, sed fere non nisi vocali ῃ subditum.

Non supervacaneum esse puto locos enumerare, ubi in libris meis iota subscriptum est vocabulis, quibus non debetur aut si debetur hodie addi non solet:

A α 239, γ 134, ϑ 467, λ 441 τῷ. η 49, λ 115 δῄεις. π 44 δῄ|||ομεν. η 222, μ 24, ξ 266, υ 94 φαινομένηφι. ι 476 κρατερῆφι. π 131 σῷς. κ 316 κυκεῷ. ι 105 προτέρῳ. δ 254 ἀναφῆναι. ε 170 κρῆναί. ε 361 ἀρῄρῃ. α 116 θείῃ. ι 249 εἴῃ. λ 144 ἀναγνοίῃ. ν 266 ῆρχον. ξ 149 φῆσθα. φ 338 δῴῃ. γ 392 ῷξεν cum B pro ᾤιξεν.

B α 116 θείῃ. 158 εἴπῳ. 174 εἰδῷ. 176, δ 169 δῷ. α 391 φῇς. β 16 ἤδῃ. 146 αἰετῷ. 410 ἤᾳ. γ 62 αὐτῇ. 87, 292 ῆχι. 137 τῷ. 202 νηληϊάδῃ. 235 ῇς. 250 ἀρείῳ. 266 κλυταὶ μνήστρῃ. 286 κᾀκεῖνος. 344 ἄμφῳ. 464 πολυκάστῃ. δ 59 τῷ. 61 πασσαμένῳ. 71 νεστορίδῃ. 126 ἀλκάνδρῃ. 148 οὕτῳ. 159 ᾧδ'. 160 νῷι. 296 δμῴῃσι. 401 τῆμος. 497 παρῆσθα. 519 κᾀκεῖ. 832 κᾀκεῖνον. ε 299 ᾤμοι. 356 ᾤμοι. ζ 147 κούρῃ. 303 αὐλῇ.

C ε 455 ᾧδεε. ζ 291 δῄομεν. η 144 ἄνεῳ. ϑ 426 ἰῄνατε. κ 536 ἐᾷν. λ 128 φῄῃ. 146 θῄω. ν 386 ὕφῃνον.

D α 239, ξ 67 τῷ. ε 47, κ 293, 319, 389, μ 251, ν 429, π 172, ω 2 ῥᾷβδος. ι 408, ο 148, φ 315, 373 βίῃφι sim. ν 198 ᾤ μηρῷ. π 239 μούνῳ. σ 95 ἀνασχομένῳ. π 315 φειδῷ. ω 475 προτέρῳ. ο 326 ᾤμοι. ν 251 πατρῴῃ. π 388, ϱ 80, 522 πατρῴϊα. τ 410 μητρῷϊον. λ 340 χρῄζοντι. α 13, ν 378 κεχρῃμένον. η 49 δῄεις. μ 109 παρεξελάᾳν. ο 50 ἐλάᾳν. ι 268 δῴῃς. μ 216, φ 338 δῴῃ. ξ 86 δοίῃ. ξ 117

φῆς. ρ 508 ἄνωχθι. τ 343 ἐπιήρανα. υ 347 γελώων. γ 273 ἔκηε. τ 366 ἔκη'. χ 336 ἔκηεν. δ 549 ἰάνθη. γ 55 μεγήρης. γ 418 κρηήνατ'. δ 282 μενεήναμεν. δ 759 ὑδρηναμένη. ζ 87 καθῆραι. σ 192, υ 152, ω 44 κάθηρεν. κ 84 ἐξήρατο. λ 519 κατενήρατο. ω 424 ἐνήρατο. θ 260 λείηναν. κ 18 ἀνήνατο. ο 26 φήνωσι. ρ 302 ἔσηνε. υ 323 χαλεπῆνοι. φ 133 χαλεπήνη. ω 147 ὑφήνασα.

E α 240 ἦρατ'. γ 292, ζ 94 ἦχι. δ 107 ἤρατο. δ 407, ζ 31, μ 24, ο 396 φαινομένηφι. δ 414, 421 ἴδησθε. δ 651 ἀνήνασθαι. ε 147 χαλεπήνη. ε 248 ἄρηρεν. ε 299, ζ 119 ὤμοι. ι 238, χ 220 θύρηφι. ι 268 δώης. ι 406, 408, 476, μ 210, 246, φ 373 βίηφι. λ 46 κατακῆαι. λ 74 κακκῆαι. λ 517 ὀνομήνω. λ 607 νευρῆφιν. ο 324 χέρηες. ρ 409 ὑπέφηνε. ρ 527 ζωοῦ. σ 87, υ 297 δώη. σ 348 δύη. τ 490 κτείνωμι. φ 246 σέλα. ω 147 ὑφήνασα.

H ι 231 κήαντες. ι 491 ἀπῆιμεν. ν 137 ἐξηίρατ'. ρ 130 ἐφήιει. φ 315 ἧιφι. ψ 66 εἰσαφίκηιται.

I ι 408, 476, μ 246, τ 480 βίηφι μ 24 φαινομένηφι. λ 607 νευρήφιν. κ 71 ἄνεω. ξ 526 ἔξω. σ 127 δουλιχιῆα. ν 251 πατρώη. ρ 121 χρήζων. ρ 558 χρήζεις. ψ 71 φῆσθα. ψ 181 ἔφη. π 20 κατέδησε. λ 115 δήει. ξ 183 ἀλώη. τ 490 κτείνωμι. ρ 241 ἔκηε. γ 55 μεγήρης. κ 18 ἀνήνατο. ξ 239, σ 287 ἀνήνασθαι. λ 437, τ 364 ἤχθηρε. ν 386, ω 147 ὕφηνον. ρ 302 ἔσηνε. σ 192, υ 152 κάθηρεν.

K γ 292 ἦχι. δ 667 προτέρω. δ 787 ὑπερώω. η 144 ἄνεω. ζ 6, 31 βίηφι. θ 224 οἰχαλιῆ. ζ 291, η 49 δήομεν. ε 454 ὤδεε. ι 268 δώης. μ 216 δώη. δ 540, κ 498, π 29 ὁρᾶν. δ 107 ἤρατο. δ 651 ἀνήνασθαι. ζ 66 ἐξονομῆναι. ζ 87, 93 καθῆραι.

L β 281, γ 134, π 445, τ 310, χ 30, 349, 416 τῷ. φ 371 βίηφι. ξ 356 προτέρω. κ 71 ἄνεω. ν 188, 251 πατρώη. υ 209 ὤμοι. φ 52 θυωδέα. δ 259 τρωή. γ 85, 86, 100, 220, δ 243, 254, 257, 273, 275, 330, ε 310, θ 82, λ 169, μ 190, ξ 71, 367, σ 261, χ 228, ω 27 τρώς. α 147, 435, β 412, γ 428, δ 49, σ 313, τ 490, 526, υ 122, 139, 147, 318, χ 37, 422, 427, 441, 458, 484, ψ 132 δμωή. α 398, ο 93, π 140, ρ 320, υ 298, 325, φ 210, 244, χ 114, ω 210, 213, 219, 223, 257 δμώς. δ 544 δήομεν. ν 407 δήεις. β 16, 108, 122, γ 146, ι 189, ρ 317, τ 248, ψ 220, α 144 ἤδη. ι 533 ἔκηον. ν 26 κήαντες. λ 519 κατενήρατο.

M θ 467, 548, ι 458, χ 78 τῷ. β 240 ἄνεω. α 403, δ 307, 407, ζ 31, ι 476, μ 24, 210, ξ 266, ο 396, π 270, τ 480, υ 94, φ 371, χ 220 βίηφι, φαινομένηφι sim. θ 224 ἡρακλῆ. θ 345 ἄρηα. κ 319, 389 ῥάβδος. ι 62, 64 προτέρω. ο 475 νῶι. ρ 101 ὑπερώϊον. τ 154 δμωάς. τ 384 ἰκέλω. ι 517 θείω. κ 301 θείη. λ 128 φήη. ξ 183 ἀλώη. π 420 ἔησθα.

ω 370 βῇ. ι 66 δῃϊωθέντες. κ 230 ᾡ̈ξε. λ 580 ἥλκυσε. τ 122 βεβαρηότα. λ 115 δήεις. π 44 δήομεν. ι 231 κήαντες. α 240 ἥρατ'. γ 55 μεγήρῃς. δ 651 ἀνήνασθαι δ 739, ν 303 ὑφήνας. δ 750 ὑδρηναμένη. ε 170 κρῆναί. ϱ 302 ἔσηνε. φ 133 χαλεπήνῃ.

N λ 607, μ 210, τ 480, φ 373 νευρῆφιν, βίηφι sim. γ 146, ξ 433 ἤδη. μ 22 θνηΐσκουσιν. γ 55 μεγήρῃς. κ 18 ἀνήνατο. κ 297 ἀπανήνασθαι. λ 328, 517 ὀνομήνω. ω 341 ὠνόμηνας. μ 334 φήνειε. ν 303, 386, ω 147 ὑφήνω. υ 115 κρῆνον. χ 175, 192 πειρήναντε. χ 381 πάπτηνε. ω 33 ἤρα'.

Q ε 311, η 25, λ 289 τῷ. β 16, 108 ἤδη. β 122 ἤδη. ν 26 κήαντες.

S θ 361 θρηΐκηνδε.

V δ 407, η 222 φαινομένηφι. ε 170 κρῆναι. ι 251 ἔκηε.

Coniunctio τῷ in uno L saepius, in ADMQ rarissime, in ceteris libris a me collatis nusquam iota habet subscriptum; adverbia quae in ῃ exeunt velut πάντῃ, πῇ, ἄλλῃ, persaepe iota subscripto carent, in aliis vocabulis ut τρωή, δμωή, ἀλωή, σώζω, θνήσκω omnibus fere locis iota est omissum, quum formis aoristi verborum liquidorum et substantivis in ῄ, quae φι habent adfixum saepissime sit subscriptum.

§ 10. ν̄ paragogicum quod vocant in fine versuum in libris scribi non solet si primum vocabulum proximi versus a consonante incipit, excepto uno L, in quo plerumque est additum. In medio versu persaepe est omissum, ubi positionis causa abesse non potest, de quo vid. adnot. ad ο 292, 369, 372, 387; π 39, 64, 143, 165, 169, 277, 287, 295, 363, 391, 394, 465, 476; ϱ 57, 168, 395, 496; σ 42, 50, 67, 92, 151, 265, 281, 290, 300, 349, 412, 423; τ 6, 29, 227, 246, 449, 465, 505; υ 70, 120, 244, 253, 270, 346, 359; φ 140, 143, 147, 161, 182, 269, 419, 428; χ 37, 49, 69, 94, 172, 383, 443, 445; ψ 88, 193, 293; ω 26, 139, 151, 153, 240, 332, 422, 469, 525, 527, 530.

Lex Aristarchi, qui liquidas antecedente muta sufficere ratus est ad producendam ante se vocalem brevem, in libris persaepe non est observata, quod his exemplis confirmatur:

α 91 πᾶσιν μνηστήρεσσιν AK. 107 πεσσοῖσιν προπάροιθε KP. 254 κεν μνηστῆρσιν ABDGINQV. 270 κεν μνηστῆρας ABI KLMNPV, 295 KLQ. δ 118 ἐάσειεν μνησθῆναι K. 344 ἔβαλεν κρατερῶς V. 403 σπέσιν γλαφυροῖσιν BL 1. m. 705 δακρυόφιν πλῆσθεν ADEIKLNQ. 801 παύσειεν κλαυθμοῖο L. ε 206 σῇσιν φρεσὶν M. 425 φέρεν τρηχεῖαν ADHIMN. 437 δῶκεν γλαυκῶπις D ex corr. M. η 92 ἰδίῃσιν πραπίδεσσι I. θ 67 πασσαλόφιν κρέμασε(ν) ACDEHIKLMPQV, idem 105 ACDHIKLMPQ. 247 ποσὶν κραιπνῶς L. 391 κραίνουσιν τρισκαιδέκατος AL. ι 145 οὐρανόθεν προὔφαινε omnes. ι 482 καδδέβαλεν προπάροιθε

A ex corr. λ 18 οὐρανόθεν προτράπηται omnes praeter M. 106 κεν πρῶτον A. 221 κεν πρῶτα DGILMN. ν 74 ἰκριόφιν γλαφυρῆς omnes. ο 315 κεν μνηστήρεσσιν CDILMQ. 321 ἐρίσσειεν βροτὸς A. 524 κέν σφι(ν) CK, ibidem σφιν πρὸ ACDEHILNR. π 145 ὀστεόφιν χρώς ACDEFGHIKLMQR. ρ 238 ἐπετόλμησεν φρεσὶ MQ. 331 ἐφίζεσκεν κρέα D. σ 168 ὄπιθεν φρονέουσι omnes praeter CK, sed DIQ ὄπισθεν. 196 θῆκεν πριστοῦ IL. 247 κεν μνηστῆρας ACIKLM. 255 κεν κλέος D. 345 ὥρμαινεν φρεσὶν DL. τ 128 κεν κλέος Q. 286 ἐρίσ(σ)ειεν βροτὸς ADIL. 472 δακρυόφιν πλῆσθεν omnes. 604 βάλεν γλαυκῶπις DIKLQV. φ 150 ἐντάνυσεν πρὶν ILR, ἐτάνυσεν πρὶν E. 162 κεν πλεῖστα NQ. 197 κεν μνηστήρεσσιν GIKLNQ. 210 οἷοισιν δμώων DFI. χ 167 κεν κρείσσων A 2. m. Q. 283 βάλεν πτολίπορθος M. 472 δειρῆσιν βρόχοι DIKLQ, δείρῃσιν A 2. m. ψ 137 πρόσθεν κλέος ILR. ω 540 ἔπεσεν πρόσθεν I. πρόσθεν γλαυκώπιδος A ex corr. DFHILQRV.

β 284 σφιν σχεδόν A 2. m. DHIKLMNP. θ 170 ἔπεσιν στέφει DF. λ 309 θρέψεν ζείδωρος D. ψ 330 ἔβαλεν ψολόεντα L ρ 278 ἔκτοσθεν νοήσας(σει) ACIK. τ 202 πέσεν τοὶ DIL.

ἐσσί, quae forma secundae personae ν̄ paragogicum non admittit, in libris passim illud assumit, idque defendit Bekker. Hom. Bl. pg. 29, quamquam Eustathius p. 1408, 15 id fieri posse negavit. ἐσσίν habent LQ α 267. ILMNQV δ 569. C 1. m. IV ζ 312. ILV θ 177 D 1. m. LNQ σ 327. LQV τ 162.

Inter ἐγώ et ἐγών variant libri ita ut ν̄ modo sit omissum, ubi omitti non potest, modo additum, ubi opus non est. Exempla habes haec:

γ 384 ἐγὼν ῥέξω LV. ε 135 ἐγὼν φίλεον LM. θ 430 ἐγὼν τόδ' L. κ 347 ἐγὼν κίρκης LQ. κ 422 ἐγὼν προσέφην Q. λ 508 ἐγὼν κοίλης LQ. μ 228 ἐγὼν καταδὺς H. ν 286 ἐγὼν λιπόμην Q. σ 360 ἐγὼν σῖτον L. φ 231 ἐγὼν μετὰ DHIL. χ 351 ἐγὼν οὔτι L. ω 123 ἐγὼν εὖ L.

☞ Plurima huiusmodi errata habet L, qui codex multas ob causas in pessimis est numerandus: huic proximus est Q.

ε 130 ἐγὼ ἐσάωσα (v. lect. ἔγωγ') ABQ. ε 177 ἐγὼ ἀέκητι (v. l. ἔγωγ') A. ζ 126 ἐγὼ αὐτὸς Q. η 237 ἐγὼ εἰρήσομαι Q. ι 88 ἐγὼ ἑτάρους Q. κ 17 ἐγὼ ὁδὸν EF. 188 ἐγὼ ἀγορὴν K. 205 ἐγὼ ἦρχον DNQ. 258 ἐγὼ ὑπέμεινα CK. 313 ἐγὼ ἑπόμην CIN. ξ 145 ἐγὼ εὖ IM. ρ 160 ἐγὼ οἰωνὸν A 1. m. FHMQV. ω 312 ἐγὼ ἀπέπεμπον AQ. Hoc in genere Q plurima habet vitia.

Sunt tamen loci nonnulli, ubi ἐγώ antiquitus scriptum fuisse evincit digammum, a quo proximum vocabulum olim incepit. Exempla collegimus haec:

α 397 ἐγὼ οἴκοιο NQ, ἐγὼ et ἐγὼν E. δ 269 ἐγὼ ἴδον KM. ε 359 ἐγὼ ἰδόμην CQS. θ 564 ἐγὼ εἰπόντος H p. ras. λ 528 ἐγὼ ἴδον AM. μ 213 ἐγὼ εἴπω ACDEKLMNQSV. ν 147 ἐγὼ ἔρξαιμι N. ν 179 ἐγὼ εἴπω ACDEHIKLMNS (QV deficiunt). ο 484

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

μαι in libris saepius occurrit, sed scribendum est τίνυμαι, nam τίω iota habet productum: quin etiam δαίνυμαι persaepe in libris fertur. κύσσαι non κῦσαι vel κῦσσαι scribendum esse monent loci, ubi ῠ est correptum, ε 463, ν 354, ξ 279, π 21, 190, ω 398. κλῃῖσαι, non κλῃίσσαι, recte scribitur, quum primitivum ῑ habeat productum.

Hac in re librorum nulla fere est auctoritas, nam in his liquidae modo duplicantur, ubi singulae sufficiunt, modo non geminantur, ubi geminatis opus est, quod his exemplis confirmatur:

κνίσση γ 475, κ 10, μ 360, 369, ϱ 270, σ 45, 119, υ 26. δύσσετο α 24, β 388, γ 487, 497, δ 425, 570, ε 349, 482, ζ 127, 321, η 289, λ 12, μ 383, ο 185, 296, χ 113 (plerumque in CDL). ἑίσσαι γ 10, 180, 431, δ 358, 578, ε 175, η 43, ϑ 98, λ 508, ξ 178, ο 280 (in CLN). ἴσσασι, ἔασσι sim. β 283, ε 381, ζ 62, ϑ 162, 557, 559, 560, ι 118, 141, κ 5, ν 233, 247, ο 336, π 249, 462, ϱ 383, τ 74, 135, 279, υ 40. φ 372, χ 263, ω 343 (praecipue in QV). δαίννυμαι α 228, 369, β 247, 311, δ 3, ι 162, 557, κ 9, 61, 184, 452, 468, λ 186, ξ 250, ο 398, π 479, ϱ 332, τ 425, φ 290 (in ClN). τίννυμαι β 73, 132, ν 214. πέδιλλα α 96, β 4, δ 309, ε 44, ν 225, ξ 23, ο 550, π 80, 154, ϱ 2, φ 341 (in nullo fere praeter L). δὲδδείσαντες ι 396 (in GM). κατὰῤῥόον sim. ε 327, 426, 461, λ 21, μ 204, ξ 254, σ 414, υ 322, χ 143, ω 318. ἐνὶμμεγάροισιν in D plus quam quinquagies legitur, in H passim, in K α 269, in PS α 365, in M γ 354, 360, λ 68, 119, 162, 182, 420, ϱ 358, τ 573, υ 214, φ 41, 424, ψ 113, ω 187, 392, sed in hoc et H nonnisi ex correctura. ἐΰσσελμος β 390, 414, δ 409, ϑ 500, ι 127, 148, 544, 555, μ 358, ν 101, ξ 345, ϱ 160, 249, τ 243, ω 117.

His adiungo alia exempla:

α 6 ἐρύσατο. 15 σπέσι. 138 ἐτάνυσε. 295 ὅπως. 223 ὀΐσσατο. 389 ἀγάσεται. 398 ληΐσατο. 440 λεχέεσι. 441 ἐπέρυσε. 442 ἐτάνυσεν.

β 20 ὡπλίσατο. 47 τοῖςδεσιν. 105 ἀλύεσκεν. 109 ἀλύουσαν. 135 ἐριννῦς. 245 μαχέσασθαι.

γ 280 βέλεσιν. 312 ὅσσα. 419 ἱλασσόμεϑ'. 476 πρήσωσιν.

δ 263 νοσφισαμένη. 535 δειπνίσας. 800 ὅπως.

ε 19 νισόμενον. 93 κέρασε. 155 σπέσι. 244 πελέκησε. 264 ἀμφιέσσασα. 349 ἀπολυσσάμενος.

ζ 57 ἐφοπλίσειας. 124 πίσσεα. 280 πολυάρρητος.

Plurima eiusmodi vitia de industria omisimus; quid enim lucri faceremus ex scripturis, quales habet A α 298 ἔλαβε. 424 κακείοντες. β 64 νεμεσήϑητε. 90 στήϑεσιν. 213 διαπρήσωσι. 289 ὅπλισον. 295 ἐφοπλίσαντες. 429 διαπρήσουσα. γ 131 ἐκέδασεν. 137 καλεσαμένω. 327 λίσεσϑαι, vel H α 47 ἀπόλλοιτο. 62 ὠδύσσαο. 71 κυκλώπεσι. 82 μακάρεσι. 229 πόλ'. 298 ἔλαβε. 322 μᾶλον. 347 ὅπη. β 330 βάλη. δ 90 πολλὺν. ε 24 ἀποτίσσεται. 325 ἔλαβεν, quorum unusquisque codex

[illegible] fere locis [illegible] commenta- [illegible] ne hac [illegible]

[illegible] in itacismo, [illegible] sint [illegible] tamen dis- [illegible]

511 ἀμφικαλύψοι. ι 127 οὔτι. 130 ἐΰκτημένην. 269 αἰ-
δοῖο. 292 ἀπέλιπεν. 333 ἱκάνει. 356 χαίροις. 503 ἀλαωτὴν.
G β 43 ἡμῖν. 154 πολήν. γ 163, η 168 ποικιλομήτιν. δ 357
ἐπιπνείεισιν. 727 ἀνειρήψαντο. ε 44 πέδηλα. 120 ἄκοι-
τιν. ι 58 μετενύσσετο. 120 εἰσιχνεῦσιν. 273 ἧς. κ 110
ἀνάσσει. λ 53 κατελίπομεν. 458 ἐμεῖο. μ 140 ἀλύξοις.
ξ 65 ἀέξει. 182 ἀρκισίου. ο 82 ὑμέας.

H α 15, ε 155 γλαφυρῇσι. α 102 οὐλίμποιο. 104 παλάμει.
113 εἶδε. 117 ἀνάσσει. 152 ἀναθύματα. 185, ζ 40, 263
πόλιος. α 265 δμηλήσειεν. 269 ἐνοὶ. 287 ἀκούσεις. 339
παρείμενος. 380 ὅλυσθαι. 387 ὅτι. 435 τιτθὸν. β 124
ἔχει. 144 δώσει. 189 ἐποτρύνεις. 346 πολυϊδρίησι. 355
μυλιφάτου. γ 116 ἐξερέεις. 163, η 168 ποικιλόμητιν.
γ 247 νηληϊάδι. 490 ξηνήϊα. δ 29 φιλήσει. 171 μην.
829 προέεικε. ε 364 τοι. ζ 179 εἴλιμα. 211 ἀλλήλοισι. 269
ἀποξείνουσιν. η 95 ἐρειρέδατ'. ϑ 70 ἀνώγει. 384 ἐτῦμα.

I α 150 ἐπι πόσιος. 156 γλαυκῶπην. 226 εἰλαπείν' ει. 279
πείϑηαι. 319, 364, β 399, γ 13, 25, 371 γλαυκῶπης. 320
ὅρνης. 322 φρεσὴν. 348 διδώσην. 368 ὕβρην. 402 δώ-
μασην οἴσην. β 10 ῥ' ἥμεν. 82 οὐδέτης. 173 πολύμητης.
240 ἐπέεσσην. 364 ποῖ δ' ἐϑέλοις. 381 μνηστῆρσην. 383
οἰκεῖα. 403 ἐπίρετμοι. ὀρμὺν. γ 90 δυσμενέεσσην. 91
κύμασην. 163 ποικιλόμιτιν. 314 δόμισιν. 327 ἐνήσπη. 329
ἠέληος. 390 ἐλϑοῦσην. δ 167 ἀλάλκειεν. 193 πύϑοιό.
η
317 κληϊδόνα. 343 φιλομῦλείδη. 417 γηνόμενος. 458 ὑψη-
πέτηλον. 556 νίσω.

K α 300 δολομήτην. 421 ἡμερόεσσαν. γ 461 μοῖρ' ἐκάη.
489 ὀρτυλόχοιο. δ 429 ἔπειτ' ἤλυϑεν. 463 λοχισάμενος.
683 σφῆσιν. 745 οἶδε'. 785 ὥρμησαν. 829 τεὴν. ε 24
ὡς εἶτοι. 120 ἀκοίτϊν. 127 νηῶ. 253 ἐπιγκενίδεσσι.
ει
460 ἁλιμοιρήεντα. 467 στείβη. 471 μεϑίει. ζ 40 πόλιος.
ϑ 191 ναυσικλητοὶ. 404 νεοπρήστου. 476 ἀργειόδοντος.
576 ϑεουδεὶς. ι 23 ἀλλήλοισιν. 27 οὔτι. 89 ἦεν. 114 γλα-
φυρῆσϊ. 228 πειϑόμην. 269 αἰδοῖο. 277 πεφειδοίμην.
297 ἐπάκριτον. 392 βάπτει. 400 σπείεσσι.

L α 36 μνῆστιν. 184 τεμέσιν. 284 πίλον. β 223 ἔεικε.
327 ἐπὴν ὑπερῖεται. γ 55 μεγείρης. δ 9 μυρμηδόνων.
123 ἀδρίστη. 246, η 80 εὐρυάγειαν. δ 371 ἧς. 420 ἀνή-
ρηται. 450 ἔνδειος. 508 τρίφος. 533 ἵππησιν. 672 ἐπι-
σμιγερῶς. 676 βησσοδόμενον. 772 ἦσαν. ε 64, 239 κλείϑρη.
116, 171 ῥήγησεν. 170 κρῖναι. 255 ἰϑύνει. 455 κύκιε.
ζ 8 ἀλφιστάων. 124 πιήεντα. η 204, λ 127, ν 123, ρ 211,
ψ 274 ὁδοίτης. ϑ 60 ἀργυόδοντος. 73 ἀνεῖκεν. 112 προι-
μνεύς. 404 νεοπρήστου.

M α 181 φιληρέτμησιν. 185 πόλιος. 316 ἀνώγει. β 60 τοι. 320 ἴσατο. 346 πολυϊδρίησιν. γ 2 φαείνη. 283 σπέρχειεν. 316 ἔλθῃς. 347 ἐμοῖο. δ 144 ἔλιπε. 205 ῥέξοιε. 269 εἶδον. 317 κληϊδόνα. ε 2 φέρῃ. 472 ἐπέλθοι. ζ 8 ἀλφιστάων. 266 ποσειδήϊον. 273 φῆμιν. 313 φρονέεισ'. η 39 ναυσικλειτοί. 72 στίχησ'. θ 378 ὠρχήσθην. 524 πόληος. ι 251 ἤρετο. 402 κήδει. 418 λάβῃ. 538 ἐπέρησε. κ 110 ἀνάσσει. 220 προθύροισι. 225 κήδιστος. 525 ἡμετέροισιν.

N κ 293 ἐλάσαι. 350 γείνονται. 406 ἐπεποίθετο. λ 106 πελάσσῃς. 113 ἀλέξῃς. 281 γάμον ἴδον. 447 κατελίπομεν. μ 41 πελάσσῃ. ἀκούσῃ. 326 γείνετ'. ν 166 ναυσικλειτοί. 391 ἐπαρήγοις. 403 ἔλιπες. ο 381 τιτθὸς. π 19 μογήσει. 305 πειρηθῆμεν.

P α 346 φθονέεις. δ 92 [illegible]. 327 ἐπὴν ὑπερίσται. γ 50 [illegible]. δ 699 [illegible]. ζ 273 [illegible]. θ 312 γίνεσθαι. ι 139 [illegible]. κ 231 [illegible]. 525 [illegible]. λ 514 [illegible]. [illegible] 267 [illegible]. [illegible] σ 238 [illegible]

[illegible]

A β 159 αἰνέσιμα. δ 507 γυρέην. 801 παύσειαι. ε 178 ὁμόσσε. η 31 προτιόσσαιο. 72 δειδέχατε. 151 ὀτρύνεται [ε]. 223 ἐπιβήσεται [ε]. 269 γήθησαι. 336 δαίμνι'. ϑ 164 κερδαίων [ε]. ι 53 ἐνομόροισιν [αι]. κ 350 κρηναίων. μ 95 περιμεμώωσα. ν 180 παύσασθαι. ξ 131 γερεαὶ. 464 ἐφαίηκε.

B α 40 ἔσσετε. 69 καὶ χόλωται. 71 τε καὶ (τέκε). 131 δεδάλαιον. 169 ἀτρεκαίως. 267 κεῖτε. 279 πίθηε. 286, 394, 401 ἀχεῶν. 318 ἔστε. 377 ὀλέσσε. β 6 κέλευσαι. 139 ἀλεγίνεται. 143 ἐέν (αἰέν). 166 ἔστε. 185 καὶ χολώμενον. 211 ἀχέοι. 212 ετέρους. 291 ἑτέρους. 358 μέδητε. 376 κλέουσα. 388 πάσε. γ 43 ξεῖναι. 189 φέδιμος. 216 ἀποτίσετε. 265 ἀνέναιτον. 336 δετὶ. δ 184 κλεαῖ. 751, 760 γινεξίν.

C ζ 156 ἴενεται [αι]. κ 350 κρηναίων. ν 182 ἱερευσαίμεν. 295 παιδόθεν (cum plerisque). ξ 99 δὲ καί τοι. 350 ἐφόλκεον. ρ 164 τῶ καὶ.

D α 165 αἰσθῆτος. β 135 ἀρήσαιτ'. γ 6 κυανοχέτη. δ 507 γυρέην. ε 346 τάνυσσε. ζ 123 ἐπεινὰ. η 107 ὀθοναίων. 299 αἰνέσιμον. ϑ 247 κρεπνῶς 1. m. ι 310 σπεῦσαι. 451 λιλέεαι. 409 ῥέοιτο. 463 ἑτέρους 1. m. κ 318 θέλξαι. 393 ἔρραιον. μ 95 περιμεμώωσα. ξ 109 πίνεται 1. m. 350 ἐφόλκεον. ο 242 κρατέω. 327 λιλέειαι. 539 πείρεον [αι]. 540 πείρεε [αι]. π 84 ἑταίρους [ε]. 459 εἰρύσσετο. ρ 134 ἐπάλεσεν.

E γ 216 καὶ. δ 408 ἑτέρους. ζ 4 αἶνεον (ἔναιον). ι 451 ἀποναίεσθαι. 458 καί. κ 425 ἔπεσθε. ρ 321 αἰνέσιμα.

H α 23 δεδαίατε. 380 ὄλυσθαι. 437 ἔκδυναι. β 86 καὶ. 159 αἰνέσιμα. γ 214 ὑποδάμνασε. ε 10 ἔσσυλα. 190 αἰνέσιμος.

I β 122 ἐνέσιμον. γ 169 ὁρμένοντας. δ 433 ἑτέρους. 810 τίπται [αι]. ε 190 αἰνέσιμος. ζ 168 ἀγαμέτε. 295 μεῖνε. κ 350 κρηναίων [αι] (H). 383 αἰνέσιμος. λ 253 κυμένοντα. μ 385 φάειναι [ε]. ξ 62 ἐνδυκαίως. 357 ἔκρυψαι. ο 242 κρατέω. π 377 μεθησαίμέναι.

K γ 96 μειλίσσαιο. δ 507 γυρέην. ϑ 164 κερδαίων [ε]. ι 320 ἐλατίναιον. λ 108 εὕρηται [ε]. 258 ἑταίρους. ν 299 κλαίομαι [ε]. π 35 ἐν εὐνέων 1. m. σ 220 αἰνέσιμοι.

L ε 245 ξαῖσε. ζ 156 ἴενεται [αι]. ι 160 αἰνέα. 259 ἐνϋμένω. 350 μένεαι. κ 318 θέλξαι. 548 ἀωτεῖται. 579 δαῖτρον.

μ 95 περιμεμαῶσα. ξ 350 ἐφοίκεον [c]. ο 134 ἐπάλεσεν.
υ 152 ἀμφιμάσασθαι [ε]. 372 πείρεω.
M β 122 αἰνέσιμον. δ 508 μεῖνει. ι 497 ἔχοῖσαι [ε]. λ 78 κε.
ν 295 παιδόθεν [ε].
N ν 295 παιδοθεν.
P β 87 ἀχέων. ι 320 ἐλατίνειον. υ 362 ἔρχεσθε. ω 437 φθαίωσι.
Q δ 507 γυρέην. θ 344 λίσσαιτο. ι 525 κτεινοχέτα. κ 201 λιγαίως. λ 114 ἑτέρους.
S β 87 ἀχέων. ε 319 οὐδὲ δύνασθαι. ε 436 ἔνθα καὶ. ι 320 ἐλατίναιον. 356 καὶ. υ 362 ἔρχεσθε.
V δ 238 δαίνυσθαι. 239 τέρπεσθαι.

Saepius inter se confunduntur ō et ω̄, quod paucis exemplis confirmare satis habeo:

A α 20 ποσειδάωνος. 76 περιφραζόμεθα. β 227 ἀπονέονται. ε 105 ὀιζυρότατον. ζ 28 ἄγονται. 237 στίλβον. 306 στροφῶσ᾽. κ 499 κλαίον. λ 620 κρονίωνος. μ 429 ἀντῶντι.
B α 20 ποσειδάονος. 28 μύθον. 84 διὰ κτόρων. 354 ἀπόλεσε. 360 οἶκων δὲ. β 80 χωόμενος. 100 ταναλεγέως. 248 μεγαρίω. 256 οὔπω ποτε. 290 μνελὼν. 327 αἶνος. 401 εἰδωμένη. 425 πρωτόνοισιν. γ 18 εἴδωμεν. 68 μύθον. 333 ποσιδάονι. 354 λίποιται. 357 γερῶν. 460 πεμπώβολα. δ 7 ἐξετελείων. 18 φορμίζον. 29 ἄλλων. 32 τῶ. 201 ἴδων. 220 φάρμακων. 787, 800 πινελώπια. 804, 828 πινελώπεια.
C ι 7 ἀκουάζονται. λ 197, 372, 389 ἐπέσπων. 256 ἰαολκῶ. μ 163 λίσσομαι. π 216 ἀδινώτερον. ρ 97 στροφῶσα. τ 155 ὠμόκλησαν. τ 311 συναντώμενος. υ 355 πλέων.
D κ 283 ἔχωντες. λ 567 κατατεθνηώτων. μ 163 λίσσομαι. ν 216 οἴχονται. ξ 244 τεταρπώμενος. 262 ἐπισπώμενοι. 533 εὕδων.
E η 203 ἔρδομεν. θ 59 δυωκαίδεκα. ι 74 δύω τ᾽ ἤματα. μ 349 ἔσπονται. ν 219 ὠδύρετο.
H α 76 περιφραζόμεθα. 272 καθεζόμεθα. β 270 κακῶς. γ 139 βεβαρηῶτες. 354 λίπονται. δ 838 εἰπὼν. ζ 4, λ 256 εὐρυχώρω. η 165, 181 σπείσωμεν. ι 98 ἄγων. κ 549 ἴωμεν. λ 265 εὐρύχωρον.
I β 288, 381 ὠμίλει. 388 σκιώωντο. γ 44 μολῶντες. δ 131 ὤπασσεν. ε 284 ἐχώσατο. 308 ὤφελον. η 98 ἡδριώοντο. 140 ἠέρεχον. θ 34 ἐρύσσωμεν. ι 196 ἔχων.
όν
K γ 181 τυδείδεο. δ 9 περικλυτῶν. δ 635, ν 414 εὐρύχωρον. δ 735 δολίων. 798 ὤπνιε. ε 2 φόως. λ 256 ἰαολκῶ. 301 φυσίζωος. 318 ὤλεσε. 620 κρονίωνος.
P α 367 μύθον. ζ 127 θάμινον. η 71 θεῶν. θ 197 τῶν δέ τ᾽

ἀέθλων. κ 411 *κορέσονται.* σ 74 *κακός.* υ 372 *πρόφρον.* 387 *δίφρων.* χ 395 *ὦρσο.*

S α 367 *μύθων.* ε 27 *ἀπονέονται.* 477 *πεφνότες.* ϑ 133 *ἀέθλων.* 197 *τῶν δέ τ' ἀέθλων.* ι 7 *ἀκουάζονται.* κ 411 *κορέσονται.* λ 197 *ἐπέσπων.* μ 256 *κεκληγότας.* ν 155 *προσίδονται.*

V γ 471 *ὄρωντο.* δ 29 *πέμπομεν.* δ 635 *εὐρύχωρον.* 692 *βροτόν.* ε 267 *κορύκῳ.* ι 7 *ἀκουάζονται.* 17 *φυγόν.*

His addo alia exempla omnibus libris communia:

δ 462 *ἀτρέως* A. 1. m. KL 1. m. QS. δ 543 *ἀτρέως* BHKV. λ 436 *ἀτρέως* DK. λ 478 *πηλέως* A 1. m. HIKS. ω 36 *πηλέως* A 1. m. DM. τ 571 *ὀδυσσέως* M. ϑ 289 *ἐρισθενέως* DI. λ 171, 398 *τανηλεγέως* D. λ 398 *τανυλεγέως* K. τ 145 *τανηλεγέως* D. 1. m. L. π 383 *πόλεως* K. τ 510 *ἡδέως* I. *νεὼς* η 252 K; ι 482 ACEH 2. m. IKPQSV; ι 539 AH 2. m. IQ; κ 127 AH ex corr. IKNQ; κ 156 AH 1. m. I; κ 172 ACIKNQS; λ 6 CEI; μ 100 CEIKQS; μ 148 A 1. m. CIKQS; μ 170 IM; μ 354 A 1. m. CH 1. m. IK 1. m. N ex corr. QSV; μ 368 GH 1. m. IM; ο 283 IM; τ 278 I; χ 465 ACKNQS; η 252 *νεῶς* I. Plurimas eiusmodi scripturas habent IKAQHS, in M ubi a prima manu est scriptus haec vitia nusquam, in GLNV rarissime occurrunt.

Pro vocativi formis in ον terminatis nominativi leguntur his locis:

γ 55 *ποσειδάων* DKNQ. ϑ 350 *ποσειδάων* IKQ. ϑ 382 *κρείων* AL. ϑ 401 *κρείων* AKL. ι 2 *κρείων* AH 1. m. LQ 1. m. ι 528 *ποσειδάων* AQ. λ 355 *κρείων* AL. λ 378 *κρείων* AL. ν 38 *κρείων* AK 1. m. L. π 435 *περίφρων* ACDLPSV. σ 10 *γέρων* ADKM. σ 245 *περίφρων* ACDH 1. m. IKLN. σ 285 *περίφρων* CKLQ. His similes sunt scripturae λ 57 *ἐλπήνωρ* L. ϑ 464 *θυγάτηρ* DGLRS. τ 406 *θυγάτηρ* FGHKMPS.

Haec exempla docent librorum auctoritatem hac in re non magni esse faciendam; itaque non vereor ne nimium audax fuerim, si spreta librorum scriptura *ὡπλίσσατο*, *ὤτρυνον*, Aristarchum secutus sum, quem in his formis augmentum omisisse scimus. Neque enim libri omnes in hac scriptura consentiunt, quod his exemplis probatur:

β 2 *ὄρνυτ'* B. 20 *ὁπλίσατο* (σ sup.) Q. 392 *ὄτρυνεν* D. δ 429 *ὁπλισάμεσθ'* omnes. β 397 *ὄρνυντο* A. ε 2 *ὄρνυτο* E. ζ 73 *ὅπλεον* ABCDEHIKLNPS. ϑ 185 *ἐπότρυνας* Q. ϑ 378 *ὀρχείσθην* Q. *ὀρχήσθην* AI. ι 291 *ὁπλίσ(σ)ατο* A 1. m. DH sup. ι 311 *ὁπλίσσατο* D. ι 344 *ὁπλίσσατο* ADH sup. κ 116 *ὁπλίσσατο* A 1. m. N. μ 292 *ὁπλισόμεσθα* omnes praeter N, qui *ἐφοπλισόμεσθα* habet. ο 437 *ἀπόμνυον* CKS. *ἐπόμνυον* G. π 453 *ὁπλίζοντο* H sup. M. ρ 183 *ὀτρύνοντ'* CDIKLM 1. m. PQS. ψ 143 *ὅπλισθεν* omnes praeter CN.

Haec satis esse arbitramur ad librorum rationem atque conditionem perspiciendam. Vix opus est ut moneamus, menda quoque librariorum in quolibet codice obviam venire: sed ita inter se differunt libri, ut quo quisque codex est praestantior eo rariora sint haec vitia.

Index compendiorum in commentario adhibitorum.

significat literas nonnullas esse erasas.
[illegible] significat additum.
A = Codex Augustanus.
abh. = abhorret.
add. = addit, addunt, addidit, addiderunt, additum.
Ameis = Ameisianus.
Apoll. Soph. = Apollonius Sophista.
B = Codex Vindobonensis No. 117.
Bekk. = Bekkerus. Bekk. An. = Bekkeri Anecdota Graeca.
Bekk. 1. 2. = prima, altera Bekkeri editio.
C = Codex Vindobonensis No. 133.
c. = cum.
cet. = ceteri.
cf. = confer.
corr. = correctura. ex c., ex corr. = ex correctura.
Cram. An. = Crameri Anecdota Graeca.
Cram. Ep. = Crameri Epimerismi.
D = Codex Vindobonensis No. 39.
E., Eust. = Eustathius.
em. = emendatio. ex em. = ex emendatione.
Et. Gud. = Etymologicum Gudianum.
Et. Mg. = Etymologicum Magnum.
F = Editio Florentina.
G = Codex Vespasiani Gonzagae.
gl. = glossa.
H = Codex Harleianus.
H. S. = La Roche, Homerische Studien. Wien 1861.
H. T. = La Roche, die Homerische Textkritik im Alterthum. Leipzig 1866.
h. = hoc. h. l. = hoc loco. h. e., h. est = hoc est, id est.
Herm. = Hermannus.
I = Codex Venetus No. 457.
Io. Alex. = Ioannes Alexandrinus.
K = Codex Venetus No. 456.
L = Codex Vindobonensis No. 5.
l. = liber, locus. l. l. = loco laudato.
M = Codex Venetus No. 613.
m. man. = manus. m. 1, 2, man. = prima, altera manus. m. rec. = manus recentior.
m. marg. = margo. in m. = in margine.
N = Codex Venetus IV. Classis IX.
not. = nota.
om. omiss. = omisso, omittit, omittunt.
P = Codex Meermannianus.
Pal., Palat. = Codex Palatinus.
p. pg. = pagina.
Q = Codex Vindobonensis No. 50.
R = Editio Romana.
ras. = rasura. p. ras. = post rasuram.
S = Codex Stuttgartensis.
sup. = supra, superscriptum.
t. = textus. in t. = in textu.
V = Codex Vratislaviensis.
v. = vulgo, vide.
v., vs. = versus.
var. lect., v. lect., var. l. = varia lectio.
Zon. = Zonaras.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α.

Ἄνδρά μοι ἔννεπε μοῦσα πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε·
πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω,
πολλὰ δ' ὅ γ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν,
ἀρνύμενος ἥν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἑταίρων.
ἀλλ' οὐδ' ὧς ἑτάρους ἐῤῥύσατο ἱέμενός περ·
αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο,
νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς Ὑπερίονος Ἠελίοιο
ἤσθιον· αὐτὰρ ὃ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
τῶν ἁμόθεν γε θεά, θύγατερ Διός, εἰπὲ καὶ ἡμῖν.
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον,
οἴκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφευγότες ἠδὲ θάλασσαν·
τὸν δ' οἶον νόστου κεχρημένον ἠδὲ γυναικὸς
νύμφη πότνι' ἔρυκε Καλυψώ, δῖα θεάων,
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι λιλαιομένη πόσιν εἶναι.

VARIA LECTIO. 1 Ἄνδρά μοι Cram. Epim. 187, 19; Et. Mg. 107, 40; 368, 12: Ἄνδρα libri omnes. πολλὰ: πάντων HIN et fortasse D 1. m. — 2 ἔπερσε ABDHIKLMNPQV: ἔπερσεν editores post Wolfium. Hoc loco semel monuisse sufficiat, libros ν̄ paragogicum in fine versus non habere, nisi proximus versus a vocali incipit. — 6 ὡς Apoll. Soph. 170, 17: l. ὧς. ἐῤῥύσατο: ἐρύσατο HIM 1. m. N. — 7 αὐτῶν ABEHIKLMNPQSV Hesych. IV, 114: αὐτοὶ D. — 9 ὃ ABDIKLMNQ: v. ὁ. — 10 ἀμόθεν DKMV: v. ἁμόθεν cum Apoll. Soph. 28, 17; Hesych. I, 150; Schol. A 1. — 15 σπέσσι: σπέσι DFGHIKNRV Ioannes Alexandrinus 11, 21. σπέεσϊν A. σπέεσι G in marg. Q.

ADNOTATIO CRITICA. 1 Ἄνδρα μοι Aristarchus, H. T. 414; W. C. Kayser. de versibus aliquot Homeri Odysseae dissertatio critica p. 9. πολύτροπον: πολύκροτον alii, v. Suidam s. v. τρίμμα; Eust. 1381, 46; Schol. Aristoph. Nub. 261. — 3 νόον: νόμον Zenodotus. — 4 στικτέον εἰς τὸ ἄλγεα, εἶτα „ὃν κατὰ θυμὸν ἀρνύμενος" Nicanor. — 6 ὡς Aristarchus, Tyrannio, Herodianus, H. T. 380. — 7 αὐτῶν Aristonicus ad K 204; Apoll. de Pron. pg. 79 et 131; de Synt. 62, 26. — 10 ἁμόθεν Kayser. l. l. p. 10. ἥμιν vel ἧμιν Aristarchus, cf. Sengebusch. Aristonicea p. 10. — 15 σπέσσι Herodianus ἐν τῇ α' τῆς Ὀδυσσειακῆς προσῳδίας, Bekk. An. 1266.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

γῆμ' ἄλοχον μνηστήν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,
εἰδὼς αἰπὺν ὄλεθρον, ἐπεὶ πρό οἱ εἴπομεν ἡμεῖς,
Ἑρμείαν πέμψαντες, ἐύσκοπον ἀργεϊφόντην,
μήτ' αὐτὸν κτείνειν μήτε μνάασθαι ἄκοιτιν·
ἐκ γὰρ Ὀρέσταο τίσις ἔσσεται Ἀτρεΐδαο,
ὁππότ' ἂν ἡβήσῃ τε καὶ ἧς ἱμείρεται αἴης.
ὣς ἔφαθ' Ἑρμείας, ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο
πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπέτισε.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
καὶ λίην κεῖνός γε ἐοικότι κεῖται ὀλέθρῳ·
ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
ἀλλά μοι ἀμφ' Ὀδυσῆι δαΐφρονι δαίεται ἦτορ,
δυσμόρῳ, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχει
νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης.
νῆσος δενδρήεσσα, θεὰ δ' ἐν δώματα ναίει,
Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅς τε θαλάσσης
πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
μακράς, αἳ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι.
τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει,
αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἱμυλίοισι λόγοισι
θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

V. L. 36 *δ' ἔκτανε*: *δὲ κτάνε* I. — 38 *Ἑρμείαν*: *ἑρμείην* AB. *ἐύσκοπον*: *διάκτορον* B. — 39 *αὐτὸν*: *ἀγαμέμνονα* AB, est glossa. *κτείνειν* ABDEHIKLNPQSV Schol. *I* 410: *κτεῖναι* M. *γρ. κτεῖναι* H. — 40 *ἐκ γὰρ ὀρέσταο ἀτρείδαο τίσις ἔσται* D. — 41 *ὁππότ' ἂν*: *ὁππόταν* MQV. *ὁπποτ' ἄρ'* E 1388, 19. *ἡβήσῃ τε καὶ*: *ἡβήσῃ καὶ* AB, fortasse melius. *ἡβήσειε καὶ* L. *ἱμείρεται* ABDHIKLMNPSV: *ἐπιβήσεται* A et V in marg. Q. — 43 *ἀθρόα* Hesych. I, 65. — 47 *ὧς* D c. gl. *οὕτως*, LM: v. *ὡς*. *ἀπόλοιτο*: *ὄλλοιτο* L et c. Palatinus. *ῥέζει* (οι) DQ. — 49 *πήματα πάσχει*: *τῆλ' ἀλάληται* Schol. ε 3. — 51 *δώματα* DEL: *δώμασι* AHIKMNPQSV. *δώμασιν* B. — 56 *δὲ μαλακοῖσι* ABGKM: *δ' ἐν* DG in marg. HILNQV.

A. c. 38 *πέμψαντες* (Aristarchus?): *πέμψαντε* Zenodotus et Aristophanes, v. de hiatu p. 14; Massiliensis „*πέμψαντες Μαίης ἐριχυδέος ἀγλαὸν υἱόν*". *ἀργεϊφόντην*: *ἀργιφόντην* Didymus et Trypho, H. T. 202. — 41 *ἡβήσῃ*: *ἡβήσει* cf. Schol. H *μέλλοντα ἀντὶ ἐνεστῶτος ἐπήγαγε*. v. Kayser. l. l. p. 13. — 49 *φίλων ἄπο*: *ἀντὶ τοῦ ἄπωθεν· διὸ ἀναστρέφεται* (Cod. *ἐγκλίνεται*) *ὡς τὸ* „*ἄπο πλυνοί εἰσι πόληος*" (ζ 40) Schol. H. — 52 *ὀλοόφρονος*: Cleanthes *ὁλοόφρονος*, Schol. *ὀλοόφρων*.

ἱέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρῴσκοντα νοῆσαι
ἧς γαίης θανέειν ἱμείρεται. οὐδέ νυ σοί περ
ἐντρέπεται φίλον ἦτορ Ὀλύμπιε. οὔ νύ τ' Ὀδυσσεὺς
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νύ οἱ τόσον ὠδύσαο Ζεῦ;
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
ὃς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, περὶ δ' ἱρὰ θεοῖσιν
ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἀσκελὲς αἰὲν
Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν,
ἀντίθεον Πολύφημον, ὅου κράτος ἐστὶ μέγιστον
πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη,
Φόρκυνος θυγάτηρ, ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος,
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγεῖσα.
ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
οὔ τι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης.
ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς οἵδε περιφραζώμεθα πάντες
νόστον, ὅπως ἔλθῃσι· Ποσειδάων δὲ μεθήσει
ὃν χόλον· οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων
ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν ἐριδαινέμεν οἶος.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

V. L. 60 οὔ νυ τ' BDHKLMPSV in marg.: οὕνεκ' AGINQV. — 62 τί νυ οἱ ILNQ. τί νυ τόσσον ὀδύσσαο νῦν ζεῦ D. — 66 περὶ BEKM 1. m. Scholl. Δ 46; Λ 5; Ξ 40: πέρι ADGILM 2. m. NQ. — 68 αἰὲν DEIKLMNQSV: αἰεὶ AB. — 69 κεχόλωται: κεχόλωτο G. — 70 κράτος ἐστὶ ABDEFGHIKLMNPQRSV Et. Mg. 614, 34: ἔσκε lemma Schol. V et vulgo. — 71 πᾶσιν ἐν A 1. m. BR. νύμφη: γρ. μήτηρ Cod. Palatinus. — 73 σπέσσι: σπέεσι AQ. σπέσι DIKNV. — 75 οὔτι: οὔτε D. ἀπὸ: ἄπο DILNQ. — 78 ὃν: τὸν E 1393, 8. — 80 ἠμείβετ' ἔπειτα DHIKLMNPQSV: αὖτε προσέειπε AB.

A. c. 58 ἀποθρῴσκοντα: Didymus ἀποθρώσκοντα, ceteri omnes σὺν τῷ ι, cf. H. T. 284. — 62 τί νυ οἱ, Schol. HM μία μόνη ὀξεῖα cf. H. T. 415. — 65 Schol. V ad Ο 15 ἡ διπλῆ, ὅτι ἀφ' ἑαυτοῦ ὁ Ζεὺς δ ῖ ο ν τὸν Ἕκτορα καὶ ἑξῆς (Ο 161) τὴν θάλασσαν [λέγει], πρὸς τὸ μὴ ὑποπτεύειν τὰ ἐν Ὀδυσσείᾳ „πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην". — 70 ὅου Herodianus, cf. Cram. Epim. 316, 18; Et. Gud. 430, 59; Et. Mg. 614, 34: ὅο Buttmann. Gram. ampl. I, 299 *. — 72 Schol. HQVind. 133 ad ν 96 κακῶς ὁ Ἀριστοφάνης ἔγραφεν ἐκεῖ (α 72) „Φόρκυνος θυγάτηρ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μ έ δ ο ν τ ι" ἀντὶ τοῦ μέδοντος, ἵν' ᾖ ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος. correxit Nauck. Aristoph. p. 52: libri μέδοντος. — 76 οἵδε veteres: v. οἶδε cf. H. T. 364.

ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσι,
νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὃν δὲ δόμον δέ,
Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα, διάκτορον ἀργεϊφόντην,
νῆσον ἐς Ὠγυγίην ὀτρύνομεν, ὄφρα τάχιστα
νύμφῃ ἐυπλοκάμῳ εἴπῃ νημερτέα βουλήν,
νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται.
αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκην δὲ ἐλεύσομαι, ὄφρά οἱ υἱὸν
μᾶλλον ἐποτρύνω, καί οἱ μένος ἐν φρεσὶ θείω,
εἰς ἀγορὴν καλέσαντα κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
πᾶσι μνηστήρεσσιν ἀπειπέμεν, οἵ τέ οἱ αἰεὶ
μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.
πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλου, ἤν που ἀκούσῃ,
ἠδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν.
ὣς εἰποῦσ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα

V. L. 82 δὴ νῦν: νῦν δὴ IN. — 83 πολύφρονα ABEIKLNSV: δαΐφρονα DGHMQ. ὃν δὲ δόμον δὲ AB. δόμον τε D. — 85 ἐς: ἐπ' D. — 86 εἴπῃ: εἴποι A. — 87 κε νέηται: γρ. ἵκηται L m. r. — 88 ἰθάκην δ' AEHIKMNPQSV: ἰθάκης δ' L. ἰθάκην D. ἰθάκη vel ἰθάκην B. ἐλεύσομαι EL: ἐσελεύσομαι BHKMNPQSV. ἐπελεύσομαι AI. διελεύσομαι D. ὄφρά οἱ ABDILN. — 89 θείω: γρ. θήσω H. — 90 κάρη κομόωντας: l. καρηκομόωντας. — 91 πᾶσι: πᾶσιν AK. πᾶσιν ἐν B. οἵτέ οἱ ABDILMNQ: v. οἵτε οἱ. — 92 ἀδινὰ Hesych. I, 46: Schol. E 141 et l. ἀδινὰ. εἰλίποδας Apoll. Soph. 8, 28: εἱλίποδας AK. — 93 ἠμαθόεσσαν: ἠμαθόεντα S. γρ. ἠμαθόεντα A m. r. post hunc feruntur in ADE 1470, 8 H marg. ILN et uno Ambrosiano duo vss. κεῖθεν (HIN ἐκεῖθεν, A ἔνθεν) δ' ἐς κρήτην τε παρ' ἰδομενῆα ἄνακτα || ὃς (DHILN ὁ) γὰρ δεύτατος (A δὴ ὕστατος) ἤλθεν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. hi duo versus in codd. I et N post 102 sunt collocati. — 94 φίλου I. ἤν που: εἴ που IN. — α 95 ἕλησιν ADL: γρ. ἔχησιν A, ita BFGHIKMNPQSV. — 96 ἐδήσατο: δήσατο Q. πέδιλα: πέδιλλα B. πέδιλα A. πέδηλα Q.

A. c. 83 πολύφρονα legitur etiam ξ 424; υ 239, 329; φ 204, ubi idem versus iteratur. ὃν δὲ δόμον δὲ veteres: v. ὅνδε δόμονδε. — 84 ἀργεϊφόντην cf. 38. — 85 Ὠγυγίην: Ὠγυλίην Antimachus. — 88 Ἰθάκην δὲ ἐλεύσομαι initio scriptum fuisse puto, idque etiam editio Aristophanea videtur exhibuisse, cf. de hiatu p. 18; H. T. 223. ad hanc scripturam proxime accedunt lectio cod. D ἰθάκην διελεύσομαι, et eae quas exhibent Eust. ἰθάκηνδ' ἐλεύσομαι et cod. L ἰθάκης δ' ἐλεύσομαι. scriptura ἰθάκην ἐσελεύσομαι Zenodoteam fuisse credo, tertiam ἰθάκην δ' ἐσελεύσομαι Aristarcheam. — 90 κάρη κομόωντας cf. H. S. p. 18; H. T. 314. — 92 ἀδινὰ Herodianus, v. H. T. 180. — 93 Σπάρτην: Κρήτην Zenodotus, conf. Schol. β 359; γ 313; δ 702; Eust. 1394, 42. duo illi versus, qui post hunc in libris nonnullis leguntur, ferebantur in Zenodoti editione α 285, 286. — 95 ἔχῃσιν: λάβῃσιν Rhianus.

ἀμβρόσια χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν
ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο.
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέι χαλκῷ,
βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
ἡρώων, τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀμβριμοπάτρη.
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.
στῆ δ' Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆος,
οὐδοῦ ἐπ' αὐλείου, παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
εἰδομένη ξείνῳ, Ταφίων ἡγήτορι Μέντῃ.
εὗρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας. οἳ μὲν ἔπειτα
πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον
ἥμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί.
κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρηροὶ θεράποντες
οἳ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ,
οἳ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας
νίζον καὶ προτίθεντο ἰδὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο.
τὴν δὲ πολὺ πρῶτος ἴδε Τηλέμαχος θεοειδής·
ἧστο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τετιημένος ἦτορ,
ὀσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσίν, εἴ ποθεν ἐλθὼν
μνηστήρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα θείη,
τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι καὶ δώμασιν οἷσιν ἀνάσσοι.

V. l. 101 ὀμβριμοπάτρη DIKNS: ceteri cum Apoll. Soph. 118, 18 ὀβριμοπάτρη. — 103 ἐνὶ: ἐν E. — 107 πεσσοῖσι: πεσσοῖσιν KP. θυμὸν: μᾶλλον L. — 109 αὐτοῖσι: αὖ τοῖσι A. — 110 ἄρ': ἂρ ADIKLMN. ἄρ' omittunt Eust. 1397, 60 et Schol. Vind. 56 ad ο 310. ἐνὶ: ἐπὶ IN. — 111 οἳδ' AILNQ. 112 νίζον: γρ. νίζον (ψ) A. νίψον B. καὶ προτίθεντο ἰδὲ Eust. et libri omnes praeter M 1. m. — 113 πρῶτος γ' M. — 114 ἧστο δ' ἐνὶ Q. — 116 μνηστήρων τοὺς μὲν σκεδάσει (οι): γρ. μνηστήρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα θείη D. θείη: θείῃ AB. — 117 ἔχῃ (οι) D. δώμασιν ABDGLMV in marg.: γρ. κτήμασιν A m. r. ita HIKNPQSV. ἀνάσσοι LMV: ἀνάσσει BGHIKNS. ἀνάσσει (σοι) ADQ.

A. c. 97 φέρον. non φέρεν, Aristarchus cf. Schol. Ω 341. — 97, 98 aberant a Massiliensi; in Aristarcheis appicti erant obeli cum asteriscis cf. Schol. α 97; ε 44; Ω 341. ὀρθῶς Ω 311; ε 44. — 99—101 ἀθετοῦνται μετὰ ἀστερίσκων: ὀρθῶς E 746—748. — 100 δάμνησι Sidonius: Aristarchus δάμνῃσι. H. T. 221. — 109 Herodianus cum Aristarcho αὐτοῖσι: αὖ τοῖσι Nicias. — 110 οἳ μὲν οἶνον Bekker. cum Eust. et Schol. Vindob. — 112 προτίθεντο ἰδὲ Herodianus: Aristarchus πρότιθεν τοὶ δὲ, cf. Kayser. l. l. p. 14, qui Aristarchum non καὶ sed ἰδὲ πρότιθεν scripsisse judicat. — 117 γρ. καὶ κτήμασιν ἐν ταῖς εἰκαιοτέραις, κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι Schol. M. δώμασιν ἀνάσσοι ut 397 αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἡμετέροιο et 402 δώμασι σοῖσιν ἀνάσσοις.

τὰ φρονέων μνηστῆρσι μεθήμενος εἴσιδ' Ἀθήνην.
βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο, νεμεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ
ξεῖνον δηθὰ θύρῃσιν ἐφεστάμεν· ἐγγύθι δὲ στὰς
χεῖρ' ἕλε δεξιτερὴν καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
  χαῖρε ξεῖνε, παρ' ἄμμι φιλήσεαι· αὐτὰρ ἔπειτα
δείπνου πασσάμενος μυθήσεαι ὅττεό σε χρή.
  ὣς εἰπὼν ἡγεῖθ', ἣ δ' ἕσπετο Παλλὰς Ἀθήνη.
οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
ἔγχος μέν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν
δουροδόκης ἔντοσθεν ἐυξόου, ἔνθά περ ἄλλα
ἔγχε' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵστατο πολλά·
αὐτὴν δ' ἐς θρόνον εἷσεν ἄγων, ὑπὸ λῖτα πετάσσας,
καλὸν δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
πὰρ δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον ἔκτοθεν ἄλλων
μνηστήρων, μὴ ξεῖνος ἀνιηθεὶς ὀρυμαγδῷ
δείπνῳ ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθών,
ἠδ' ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο.
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσείῃ ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·
δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
παντοίων, παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα·
κῆρυξ δ' αὐτοῖσιν θάμ' ἐπῴχετο οἰνοχοεύων.

V. l. 118 μεθήμενος: καθήμενος D. — 119 βῆ θ' G. — 121 δεξιτερὴν: δεξιτερῇ L. — 124 παύσάμενος (supra ασσ) V. γευσάμενος G in marg. μυθήσεαι: γρ. μυθήσεο cod. Palatinus. — 125 ἥ δ' vel ἣ δ' ABIKLNQ. ὑψηλοῖο: γρ. ποιητοῖο Palatinus, male. — 126 οἵδ' ILNQ. — 127 μέν ῥ': μέν τ' Q. μακρὸν BN. μακράν L. — 128 ἔνθά περ ADEIQ. — 129 ἔγχε': ἔγχεα ER. — 132 αὐτὸς: αὐτὴν G in marg. V. — 133 ὀρυγμαδῷ ADKNQS. — 134 δείπνου Apoll. Soph. 9, 11. ἀδήσειεν: v. ἀδήσειεν cum Hesych. I, 44. ABG ἀηδήσειεν. L ἀηδίσσειεν. — 138 παρά: πὰρ HL. ἐτάνυσσε: ἐτάνυσε BEIKNPQ. — 139 σῖτον δ': σῖτον τ' D. — 140 παρεόντων: παρ' ἐόντων GIMNQ. — 141 δαιτρὸς: δαιτρεὶς G, volebat δαιτρής. — 143 D ἐν τοῖσιν et supra δ' αὖ.

A. c. 124 ὅττεό: ὅττεν Khianus. — 126 ὅτε δὴ Pamphilus: Aristarchus ὁτεδή, H. T. 327. — 134 ἀδήσειεν Herodianus, H. T. 179. Schol. QVind. 56 ψιλωτέον τὸ ἀδήσειεν. — 141, 142 διαγράφεσθαι ἱστορεῖ Ἀθήναιος (V, 20 p. 193) Eust. 1401, 21.

ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγήνορες. οἱ μὲν ἔπειτα
ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
σῖτον δὲ δμῳαὶ παρενήνεον ἐν κανέοισι,
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο
μνηστῆρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμήλει,
μολπή τ' ὀρχηστύς τε· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.
κῆρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέα θῆκε
Φημίῳ, ὅς ῥ' ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ.
ἤτοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν,
αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
ἄγχι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι·
ξεῖνε φίλ', ἦ καί μοι νεμεσήσεαι ὅττι κεν εἴπω;
τούτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ ἀοιδή,
ῥεῖ', ἐπεὶ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν,
ἀνέρος, οὗ δή που λεύκ' ὀστέα πύθεται ὄμβρῳ
κείμεν' ἐπ' ἠπείρου, ἢ εἰν ἁλὶ κῦμα κυλίνδει.
εἰ κεῖνόν γ' Ἰθάκηνδε ἰδοίατο νοστήσαντα,
πάντες κ' ἀρησαίατ' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι
ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε ἐσθῆτός τε.
νῦν δ' ὁ μὲν ὣς ἀπόλωλε κακὸν μόρον, οὐδέ τις ἡμῖν

[illegible] — 146 ἔχευαν: ἔχευον [illegible] ABDGHKP [illegible] — v. 148 sub- [illegible] ἐπεστέψαντο [illegible] — 151 [illegible] — 153 [illegible] ESILN — 153 [illegible] KLMNQ — 156 ἢ καί [illegible] H 1. m. [illegible] — 158 [illegible] ABD [illegible]

[illegible] — 147 [illegible] — 157 [illegible] — 161 ὀστέα [illegible] He- [illegible] τῶν [illegible] Aristar- [illegible]

θαλπωρή, εἴ πέρ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
φῆσιν ἐλεύσεσθαι· τοῦ δ' ὤλετο νόστιμον ἦμαρ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
ὁπποίης τ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο· πῶς δέ σε ναῦται
ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀίομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἐὺ εἰδῶ,
ἠὲ νέον μεθέπεις, ἦ καὶ πατρώιός ἐσσι
ξεῖνος, ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ
ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχομαι εἶναι
υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
νῦν δ' ὧδε ξὺν νηὶ κατήλυθον ἠδ' ἑτάροισι,
πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους,
ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν, ἄγω δ' αἴθωνα σίδηρον.
νηῦς δέ μοι ἥδ' ἕστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος

V. L. 167 θαλπωρή: ἐλπωρή V. γρ. ἐλπωρὴ E 1407, 45 M. εἴπέρ τις BILN. εἰπέρ τἴς ADQ: ceteri εἴπερ τις. — 168 φῆσιν B. φῆσιν IMN Herodianus π. σχημάτων 60, 30: φησὶν A et sup. σει m. rec. φησὶν DHV in marg. φησΐν K. φησ' V. φήσει Q. φησει' L. γρ. φήσει M. γρ. φῆσΐν D. — 169 ἀλλ' ἄγε: ἀλλά γε Q. — 170 εἰς B: ceteri omnes et Schol. K 204 εἶς. — 171 ὁπποίης τ': ὁπποίης δ' BDHINV Schol. K 142. — 172 τίνες: τίνι δ' M. εὐχετόωντο: εὐχετόωνται DL. — 173 γάρ τἴ σε ADIKLMNQ. — 175 μεθέπεις: γρ. μεθέπῃ H. πατρώϊος ἐσσὶ ADELMQ. ἔσσι B. ἐσὶ KP. — 176 ἴσαν: ἔσαν et supra ἰ D. γρ. ἴεσαν (Porson. ἔσαν) ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον H. ἴεσαν conflatum est e duobus lectionibus ἴσαν et ἔσαν. — 177 καὶ κεῖνος: κἀκεῖνος AE 1863, 62 L. καὶ 'κεῖνος K. — 179 τοιγὰρ: τοὶ γὰρ BK. τοι et supra σοι HM. — 183 ἐπ': γρ. ἐς ἀλλοθρόους H. εἰς Apoll. Soph. 22, 22. — 185 νηῦς: ναῦς D. ἠδ' LM E 1409, 23: v. ἦδ'.

A. c. 167 γρ. ἐλπωρὴ κατ' ἐνίους τῶν ἀξιολόγων πάνυ Schol. EM. — 168 φῆσιν Herodianus Il. Pros. A 129; Zonar. Lex. 1805. — 170 εἰς οἱ ἀκριβέστεροι teste Eust. 1407, 51; Schol. M, cf. H. T. 241. — 171 τ' Aristarchus. — 171—173 obeli cum asteriscis; ὀρθῶς ξ 188; π 57. ἔν τισιν οὐκ ἐφέροντο Didymus. — 174 ἐὺ: v. εὖ cum libris. εἰδῶ Aristarchus: Tyrannio εἴδω, H. T. 238. — 175 ἤ Herodianus, cf. Schol. Υ 17; Io. Alex. 41, 20. — 176 ἴσαν i. e. ἔγνων Schol. M; Eust. 1408, 17. — 177 Aristarchus καὶ κεῖνος, H. T. 247. — 180 grammatici veteres Ἀγχιᾰλοιο, H. T. 416. — 181 ἀτὰρ Callimachus: ἄταρ Tyrannio, H. T. 212. — 184 Steph. Byz. 599, 8 s. v. Τάμασος „ἐντεῦθέν τινες γράφουσιν ἐς Τάμασιν μετὰ χαλκόν“. — 185 ἦδ' veteres, H. T. 364: alii ἠδ', vid. Apollon. de Pron. p. 73 B.

Index compendiorum in commentario adhibitorum.

||||| significat literas nonnullas esse erasas.
[ ] indicat lacunam.
A = Codex Augustanus.
adn. = adnotatio.
add. = addit, addunt, additur, adduntur, addito.
Ambr. = Ambrosianus.
Apoll. Soph. = Apollonius Sophista.
B = Cod. Vindobonensis No. 307.
Bekk. = Bekkerus. Bekk. An. = Bekkeri Anecdota Graeca.
Bekk. 1. 2. = prima, altera Bekkeri editio.
C = Codex Vindobonensis No. 133.
c. = cum.
cet. = ceteri.
cf. = confer.
cor. = correctura. ex c., ex corr. = ex correctura.
Cram. An. = Crameri Anecdota Graeca.
Cram. Ep. = Crameri Epimerismi.
D = Codex Vindobonensis No. 56.
E, Eust. = Eustathius.
em. = emendatio. ex em. = ex emendatione.
Et. Gud. = Etymologicum Gudianum.
Et. Mg. = Etymologicum Magnum.
F = Editio Florentina.
G = Codex Vespasiani Gonzagae.
gl. = glossa.
H = Codex Harleianus.
H. S. = La Roche, Homerische Studien, Wien 1861.
H. T. = La Roche, die Homerische Textkritik im Alterthum, Leipzig 1866.
h. = hoc. h. l. = hoc loco. h. e., i. e. = hoc est, id est.
Hesych. = Hesychius.
I = Codex Venetus No. 457.
Io. Alex. = Ioannes Alexandrinus.
K = Codex Venetus No. 456.
L = Codex Vindobonensis No. 5.
l. = libri, locus. l. l. = loco laudato.
M = Codex Venetus No. 613.
m. man. = manus. 1. 2. man. = prima, altera manus. m. rec. = manus recentior.
m. marg. = margo. in m. = in margine.
N = Codex Venetus IV, Classis IX.
not. = nota.
om. omitt. = omisso, omittit, omittunt.
P = Codex Meermannianus.
Pal. Palat. = Codex Palatinus.
p. pg. = pagina.
Q = Codex Vindobonensis No. 50.
R = Editio Romana.
ras. = rasura. p. ras. = post rasuram.
S = Codex Stuttgartensis.
sup. = supra, superscriptum.
t. = textus. in t. = in textu.
V = Codex Vratislaviensis.
v. = vulgo, vide.
v. vs. = versus.
var. lect. v. lect. var. l. = varia lectio.
Zon. = Zonaras.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α.

Ἄνδρά μοι ἔννεπε μοῦσα πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε·
πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω,
πολλὰ δ' ὅ γ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν,
ἀρνύμενος ἥν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἑταίρων.
ἀλλ' οὐδ' ὧς ἑτάρους ἐῤῥύσατο ἱέμενός περ·
αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο,
νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς Ὑπερίονος Ἠελίοιο
ἤσθιον· αὐτὰρ ὃ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
τῶν ἁμόθεν γε θεά, θύγατερ Διός, εἰπὲ καὶ ἡμῖν.
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον,
οἴκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφευγότες ἠδὲ θάλασσαν·
τὸν δ' οἶον νόστου κεχρημένον ἠδὲ γυναικὸς
νύμφη πότνι' ἔρυκε Καλυψώ, δῖα θεάων,
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι λιλαιομένη πόσιν εἶναι.

Varia lectio. 1 Ἄνδρά μοι Cram. Epim. 187, 19; Et. Mg. 107, 40; 368, 12: Ἄνδρα libri omnes. πολλὰ: πάντων HIN et fortasse D 1. m. — 2 ἔπερσε ABDHIKLMNPQV: ἔπερσεν editores post Wolfium. Hoc loco semel monuisse sufficiat, libros ν̄ paragogicum in fine versus non habere, nisi proximus versus a vocali incipit. — 6 ὡς Apoll. Soph. 170, 17: l. ὦς. ἐῤῥύσατο: ἐρύσατο HIM 1. m. N. — 7 αὐτῶν ABEHIKLMNPQSV Hesych. IV, 114: αὐτοὶ D. — 9 ὃ ABDIKLMNQ: v. ὁ. — 10 ἁμόθεν DKMV: v. ἀμόθεν cum Apoll. Soph. 28, 17; Hesych. I, 150; Schol. A 1. — 15 σπέσσι: σπέσι DFGHIKNRV Ioannes Alexandrinus 11, 21. σπέεσσιν A. σπέεσι G in marg. Q.

Adnotatio critica. 1 Ἄνδρα μοι Aristarchus, H. T. 414; W. C. Kayser. de versibus aliquot Homeri Odysseae dissertatio critica p. 9. πολύτροπον: πολύκροτον alii, v. Suidam s. v. τρίμμα; Eust. 1381, 46; Schol. Aristoph Nub. 261. — 3 νόον: νόμον Zenodotus. — 4 στικτέον εἰς τὸ ἄλγεα, εἶτα „ὃν κατὰ θυμὸν ἀρνύμενος" Nicanor. — 6 ὡς Aristarchus, Tyrannio, Herodianus, H. T. 380. — 7 αὐτῶν Aristonicus ad K 204; Apoll. de Pron. pg. 79 et 131; de Synt. 62, 26. — 10 ἁμόθεν Kayser. l. l. p. 10. ἥμιν vel ἧμιν Aristarchus, cf. Sengebusch. Aristonicea p. 10. — 15 σπέσσι Herodianus ἐν τῇ α' τῆς Ὀδυσσειακῆς προσῳδίας, Bekk. An. 1266.

ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἶκον δὲ νέεσθαι
εἰς Ἰθάκην, οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων,
καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι. θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἅπαντες
νόσφι Ποσειδάωνος· ὃ δ' ἀσπερχὲς μενέαινεν
ἀντιθέῳ Ὀδυσῆι πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι.
ἀλλ' ὃ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἐόντας,
Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
οἳ μὲν δυσομένου Ὑπερίονος, οἳ δ' ἀνιόντος,
ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἑκατόμβης.
ἔνθ' ὅ γ' ἐτέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου ἀθρόοι ἦσαν.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,
τόν ῥ' Ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν' Ὀρέστης·
τοῦ ὅ γ' ἐπιμνησθεὶς ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα·
ὢ πόποι, οἷον δή νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται·
ἐξ ἡμέων γάρ φασι κάκ' ἔμμεναι· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ
σφῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπέρμορον ἄλγε' ἔχουσιν.
ὢς καὶ νῦν Αἴγισθος ὑπέρμορον Ἀτρεΐδαο

V. l. 17 οἶκον δὲ B: οἶκονδε DIKLMNQ. v. οἰκόνδε. — 19 καὶ σὺν ἑοῖσι φίλοισι AB. γρ. καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι A. m. r. καὶ μετὰ οἷς ἑτάροισι GM. — 20 ὃ δ' vel ὅδ' ABDIKLMNQ. μενέαινεν: μενεαίνων AB. — 21 ἰδέσθαι: γρ. ἱκέσθαι M. — 22 ὃ K. μετεκίαθε: μετεκείαθε HIKLNS. — 24 δυσομένου: δυσσομένου ADFINR. οἶδ' ADILMN. — 26 ὅγ' ἐτέρπετο ABDIMN: v. ὅγε τέρπετο. παρήμενος: κεχρημένος AB. — 27 ἀθρόοι: ἀθρόοι HINE 1387, 16. — 30 τόν ῥ': τὸν δ' B. — 31 ἔπεα πτερόεντα προσηύδα DHILN. γρ. ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα H. — 32 ὢ: ὦ Q. Apoll. Soph. 169, 31 diserte. θεοὺς βροτοὶ: βροτοὶ θεοὺς IN(H?). — 33 οἳ δὲ: ἠδὲ S. — 34 ὑπέρμορον A 1. m. BD: ὑπὲρ μόρον A 2. m. E 1387, 50 IKLMNQ(HPSV). — 35 *ὢς: l. ὡς. ὑπέρμορον ABDI: ὑπὲρ μόρον KLMNQ (HPSV) Schol. Z 488.

A. c. 17 οἶκον δὲ H. T. 221. οἰκόν γε conf. Kayser. l. l. p. 12. — 19 μετὰ οἷσι φίλοισι Ariston. ad Π 46. — 22 μετεκείαθε Schol. HP. — 23 Αἰθίοπας Aristarchus: Αἰθίοπες Schol. Z 154; Strabo I, p. 30 et 33. de diple πρὸς τὴν ἐπανάληψιν cf. Ariston. ad Z 154; H 138; M 96; Υ 372; Ψ 642. — 24 οἳ μὲν — οἳ δ' Aristarchus: ἠμὲν — ἠδ' Crates teste Strabone I, p. 30. — 27 ἐνὶ μεγάροισιν: ἐνιμμεγάροισιν Aristophanes, H. T. 391. ἀθρόοι Aristarchus et Herodianus, H. T. 180. Caret omni ratione haec scriptura, nam in dictionibus Graecis duo deinceps syllabae incipere non solent ab aspiratis, cf. ἔχω ἕξω, τριχός θριξί, ταχύς θᾶσσον, τάφος θάπτω, τρέφω θρέψω. — 34, 35 ὑπέρμορον Aristophanes, Aristarchus, Ptol. Ascalonita: ὑπὲρ μόρον Heliodorus, Schol. Ω 527. Herodianus rem in medio relinquit, H. T. p. 370.

γῆμ' ἄλοχον μνηστήν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,
εἰδὼς αἰπὺν ὄλεθρον, ἐπεὶ πρό οἱ εἴπομεν ἡμεῖς,
Ἑρμείαν πέμψαντες, ἐύσκοπον ἀργεϊφόντην,
μήτ' αὐτὸν κτείνειν μήτε μνάασθαι ἄκοιτιν·
ἐκ γὰρ Ὀρέσταο τίσις ἔσσεται Ἀτρεΐδαο,
ὁππότ' ἂν ἡβήσῃ τε καὶ ἧς ἱμείρεται αἴης.
ὣς ἔφαθ' Ἑρμείας, ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο
πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπέτισε.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
καὶ λίην κεῖνός γε ἐοικότι κεῖται ὀλέθρῳ·
ὣς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
ἀλλά μοι ἀμφ' Ὀδυσῆι δαΐφρονι δαίεται ἦτορ,
δυσμόρῳ, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχει
νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης.
νῆσος δενδρήεσσα, θεὰ δ' ἐν δώματα ναίει,
Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅς τε θαλάσσης
πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
μακράς, αἳ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι.
τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει,
αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἱμυλίοισι λόγοισι
θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

V. L. 36 *δ' ἔκτανε*: *δὲ κτάνε* I. — 38 *Ἑρμείαν*: *ἑρμείην* AB. *ἐύσκοπον*: *διάκτορον* B. — 39 *αὐτὸν*: *ἀγαμέμνονα* AB, est glossa. *κτείνειν* ABDEHIKLNPQSV Schol. *I* 410: *κτεῖναι* M. *γρ. κτεῖναι* H. — 40 *ἐκ γὰρ ὀρέσταο ἀτρείδαο τίσις ἔσται* D. — 41 *ὀππότ' ἂν*: *ὀππόταν* MQV. *ὀππότ' ἄρ'* E 1388, 19. *ἡβήσῃ τε καὶ*: *ἡβήσῃ καὶ* AB, fortasse melius. *ἡβήσειε καὶ* L. *ἱμείρεται* ABDHIKLMNPSV: *ἐπιβήσεται* A et V in marg. Q. — 43 *ἀθρόα* Hesych. I, 65. — 47 *ὣς* D c. gl. *οὕτως*, LM: v. *ὡς*. *ἀπόλοιτο*: *ὄλλοιτο* L et c. Palatinus. *ῥέξει* (*οι* supra) DQ. — 49 *πήματα πάσχει*: *τῆλ' ἀλάληται* Schol. ε 3. — 51 *δώματα* DEL: *δώμασι* AHIKMNPQSV. *δώμασιν* B. — 56 *δὲ μαλακοῖσι* ABGKM: *δ' ἐν* DG in marg. HILNQV.

A. c. 38 *πέμψαντες* (Aristarchus?): *πέμψαντε* Zenodotus et Aristophanes, v. de hiatu p. 14; Massiliensis „*πέμψαντες Μαίης ἐριχυδέος ἀγλαὸν υἱόν*“. *ἀργεϊφόντην*: *ἀργιφόντην* Didymus et Trypho, H. T. 202. — 41 *ἡβήσῃ*: *ἡβήσει* cf. Schol. Π *μέλλοντα ἀντὶ ἐνεστῶτος ἐπήγαγε*. v. Kayser. l. l. p. 13. — 49 *φίλων ἄπο*: *ἀντὶ τοῦ ἄπωθεν· διὸ ἀναστρέφεται* (Cod. *ἐγκλίνεται*) *ὡς τὸ* „*ἄπο πλυνοί εἰσι πόληος*“ (ζ 40) Schol. H. — 52 *ὀλοόφρονος*: Cleanthes *ὁλοόφρονος*, Schol. *ὀλοόφρων*.

ἱέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρῴσκοντα νοῆσαι
ἧς γαίης θανέειν ἱμείρεται. οὐδέ νυ σοί περ
ἐντρέπεται φίλον ἦτορ Ὀλύμπιε. οὔ νύ τ' Ὀδυσσεὺς
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νύ οἱ τόσον ὠδύσαο Ζεῦ;
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
ὃς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, περὶ δ' ἱρὰ θεοῖσιν
ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἀσκελὲς αἰὲν
Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν,
ἀντίθεον Πολύφημον, ὅου κράτος ἐστὶ μέγιστον
πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη,
Φόρκυνος θυγάτηρ, ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος,
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγεῖσα.
ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
οὔ τι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης.
ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς οἵδε περιφραζώμεθα πάντες
νόστον, ὅπως ἔλθῃσι· Ποσειδάων δὲ μεθήσει
ὃν χόλον· οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων
ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν ἐριδαινέμεν οἶος.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

V. L. 60 *οὔ νυ τ'* BDHKLMPSV in marg.: *οὕνεκ'* AGINQV. — 62 *τί νυ οἱ* ILNQ. *τί νυ τόσσον ὀδύσσαο νῦν ζεῦ* D. — 66 *περὶ* BEKM 1. m. Scholl. *Δ* 46; *Λ* 5; *Ξ* 40: *πέρι* ADGILM 2. m. NQ. — 68 *αἰὲν* DEIKLMNQSV: *αἰεὶ* AB. — 69 *κεχόλωται*: *κεχόλωτο* G. — 70 *κράτος ἐστὶ* ABDEFGHIKLMNPQRSV Et. Mg. 614, 34: *ἔσκε* lemma Schol. V et vulgo. — 71 *πᾶσιν ἐν* A 1. m. BR. *νύμφη*: *γρ. μήτηρ* Cod. Palatinus. — 73 *σπέσσι*: *σπέεσι* AQ. *σπέσι* DIKNV. — 75 *οὔτι*: *οὔτε* D. *ἀπὸ*: *ἄπο* DILNQ. — 78 *ὃν*: *τὸν* E 1393, 8. — 80 *ἠμείβετ' ἔπειτα* DHIKLMNPQSV: *αὖτε προσέειπε* AB.

A. c. 58 *ἀποθρῴσκοντα*: Didymus *ἀποθρώσκοντα*, ceteri omnes *σὺν τῷ ι*, cf. H. T. 284. — 62 *τί νυ οἱ*, Schol. HM *μία μόνη ὀξεῖα* cf. H. T. 415. — 65 Schol. V ad *Ο* 15 *ἡ διπλῆ, ὅτι ἀφ' ἑαυτοῦ ὁ Ζεὺς δῖον τὸν Ἕκτορα καὶ ἑξῆς* (*Ο* 161) *τὴν θάλασσαν* [*λέγει*], *πρὸς τὸ μὴ ὑποπτεύειν τὰ ἐν Ὀδυσσείᾳ „πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην"*. — 70 *ὅου* Herodianus, cf. Cram. Epim. 316, 18; Et. Gud. 430, 59; Et. Mg. 614, 34: *ὅο* Buttmann. Gram. ampl. I, 299 *. — 72 Schol. HQVind. 133 ad *ν* 96 *κακῶς ὁ Ἀριστοφάνης ἔγραφεν ἐκεῖ* (*α* 72) *„Φόρκυνος θυγάτηρ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντι" ἀντὶ τοῦ μέδοντος, ἵν' ᾖ ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος*. correxit Nauck. Aristoph. p. 52: libri *μέδοντος*. — 76 *οἵδε* veteres: v. *οἶδε* cf. H. T. 364.

ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσι,
νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅν δὲ δόμον δέ,
Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα, διάκτορον ἀργεϊφόντην,
νῆσον ἐς Ὠγυγίην ὀτρύνομεν, ὄφρα τάχιστα
νύμφῃ ἐυπλοκάμῳ εἴπῃ νημερτέα βουλήν,
νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται.
αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκην δὲ ἐλεύσομαι, ὄφρά οἱ υἱὸν
μᾶλλον ἐποτρύνω, καί οἱ μένος ἐν φρεσὶ θείω,
εἰς ἀγορὴν καλέσαντα κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
πᾶσι μνηστήρεσσιν ἀπειπέμεν, οἵ τέ οἱ αἰεὶ
μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.
πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλου, ἤν που ἀκούσῃ,
ἠδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν.
ὣς εἰποῦσ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα

V. L. 82 δὴ νῦν: νῦν δὴ IN. — 83 πολύφρονα ABEIKLNSV: δαΐφρονα DGHMQ. ὅν δὲ δόμον δὲ AB. δόμον τε D. — 85 ἐς: ἐπ' D. — 86 εἴπῃ: εἴποι A. — 87 κε νέηται: γρ. ἵκηται L m. r. — 88 ἰθάκην δ' AEHIKMNPQSV: ἰθάκης δ' L. ἰθάκην D. ἰθάκη vel ἰθάκην B. ἐλεύσομαι EL: ἐσελεύσομαι BHKMNPQSV. ἐπελεύσομαι AI. διελεύσομαι D. ὄφρά οἱ ABDILN. — 89 θείω: γρ. θήσω H. — 90 κάρη κομόωντας: l. καρηκομόωντας. — 91 πᾶσι: πᾶσιν AK. πᾶσιν ἐν B. οἵτέ οἱ ABDILMNQ: v. οἵτε οἱ. — 92 ἀδινὰ Hesych. I, 46: Schol. E 141 et l. ἀδινὰ. εἰλίποδας Apoll. Soph. 8, 28: εἱλίποδας AK. — 93 ἠμαθόεσσαν: ἠμαθόεντα S. γρ. ἠμαθόεντα A m. r. post hunc feruntur in ADE 1470, 8 H marg. ILN et uno Ambrosiano duo vss. κεῖθεν (HIN ἐκεῖθεν, A ἔνθεν) δ' ἐς κρήτην τε παρ' ἰδομενῆα ἄνακτα || ὃς (DIIILN ὁ) γὰρ δεύτατος (A δὴ ὕστατος) ἦλθεν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. hi duo versus in codd. I et N post 102 sunt collocati. — 94 φίλου I. ἤν που: εἴ που IN. — α 95 ἕλῃσιν ADL: γρ. ἔχῃσιν A, ita BFGHIKMNPQSV. — 96 ἐδήσατο: δήσατο Q. πέδιλα: πέδιλλα B. πέδιλα A. πέδηλα Q.

A. c. 83 πολύφρονα legitur etiam ξ 424; υ 239, 329; φ 204, ubi idem versus iteratur. ὅν δὲ δόμον δὲ veteres: v. ὅνδε δόμονδε. — 84 ἀργεϊφόντην cf. 38. — 85 Ὠγυγίην: Ὠγυλίην Antimachus. — 88 Ἰθάκην δὲ ἐλεύσομαι initio scriptum fuisse puto, idque etiam editio Aristophanea videtur exhibuisse, cf. de hiatu p. 18; H. T. 223. ad hanc scripturam proxime accedunt lectio cod. D ἰθάκην διελεύσομαι, et eae quas exhibent Eust. ἰθάκηνδ' ἐλεύσομαι et cod. L ἰθάκης δ' ἐλεύσομαι. scriptura ἰθάκην ἐσελεύσομαι Zenodoteam fuisse credo, tertiam ἰθάκην δ' ἐσελεύσομαι Aristarcheam. — 90 κάρη κομόωντας cf. H. S. p. 18; H. T. 314. — 92 ἀδινὰ Herodianus, v. H. T. 180. — 93 Σπάρτην: Κρήτην Zenodotus, conf. Schol. β 359; γ 313; δ 702; Eust. 1394, 42. duo illi versus, qui post hunc in libris nonnullis leguntur, ferebantur in Zenodoti editione α 285, 286. — 95 ἔχῃσιν: λάβῃσιν Rhianus.

ἀμβρόσια χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν
ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο.
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέι χαλκῷ,
βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
ἡρώων, τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀμβριμοπάτρη.
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀίξασα.
στῆ δ' Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆος,
οὐδοῦ ἐπ' αὐλείου, παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
εἰδομένη ξείνῳ, Ταφίων ἡγήτορι Μέντῃ.
εὗρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας. οἳ μὲν ἔπειτα
πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον
ἥμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί.
κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρηροὶ θεράποντες
οἳ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ,
οἳ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας
νίζον καὶ προτίθεντο ἰδὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο.
τὴν δὲ πολὺ πρῶτος ἴδε Τηλέμαχος θεοειδής·
ἧστο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τετιημένος ἦτορ,
ὀσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσίν, εἴ ποθεν ἐλθὼν
μνηστήρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα θείη,
τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι καὶ δώμασιν οἷσιν ἀνάσσοι.

V. L. 101 *ὀμβριμοπάτρη* DIKNS: ceteri cum Apoll. Soph. 118, 18 *ὀβριμοπάτρη*. — 103 *ἐνὶ*: *ἐν* E. — 107 *πεσσοῖσι*: *πεσσοῖσιν* KP. *θυμὸν*: *μᾶλλον* L. — 109 *αὐτοῖσι*: *αὖ τοῖσι* A. — 110 *ἄρ'*: *ἄρ* ADIKLMN. *ἄρ'* omittunt Eust. 1397, 60 et Schol. Vind. 56 ad ο 310. *ἐνὶ*: *ἐπὶ* IN. — 111 *οἵδ'* AILNQ. — 112 *νίζον*: *γρ. νίζον* A. *νίψον* B. *καὶ προτίθεντο ἰδὲ* Eust. et libri omnes praeter M 1. m. — 113 *πρῶτος γ'* M. — 114 *ἧστο δ' ἐνὶ* Q. — 116 *μνηστήρων τοὺς μὲν σκεδάσει* (οι supra): *γρ. μνηστήρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα θείη* D. *θείη*: *θείῃ* AB. — 117 *ἔχῃ* (οι supra) D. *δώμασιν* ABDGLMV in marg.: *γρ. κτήμασιν* A m. r. ita HIKNPQSV. *ἀνάσσοι* LMV: *ἀνάσσει* BGHIKNS. *ἀνάσσει* (σοι supra) ADQ.

A. c. 97 *φέρον*, non *φέρεν*, Aristarchus cf. Schol. Ω 341. — 97, 98 aberant a Massiliensi; in Aristarcheis appicti erant obeli cum asteriscis cf. Schol. α 97; ε 44; Ω 341. *ὀρθῶς* Ω 341; ε 44. — 99—101 *ἀθετοῦνται μετὰ ἀστερίσκων*: *ὀρθῶς* E 746—748. — 100 *δάμνησι* Sidonius: Aristarchus *δάμνῃσι*, H. T. 221. — 109 Herodianus cum Aristarcho *αὐτοῖσι*: *αὖ τοῖσι* Nicias. — 110 *οἳ μὲν οἶνον* Bekker. cum Eust. et Schol. Vindob. — 112 *προτίθεντο ἰδὲ* Herodianus: Aristarchus *πρότιθεν τοὶ δὲ*, cf. Kayser. l. l. p. 14, qui Aristarchum non *καὶ* sed *ἰδὲ πρότιθεν* scripsisse judicat. — 117 *γρ. καὶ κτήμασιν ἐν ταῖς εἰκαιοτέραις, κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι* Schol. M. *δώμασιν ἀνάσσοι* ut 397 *αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἡμετέροιο* et 402 *δώμασι σοῖσιν ἀνάσσοις*.

τὰ φρονέων μνηστῆρσι μεθήμενος εἴσιδ' Ἀθήνην.
βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο, νεμεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ
ξεῖνον δηθὰ θύρῃσιν ἐφεστάμεν· ἐγγύθι δὲ στὰς
χεῖρ' ἕλε δεξιτερὴν καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
χαῖρε ξεῖνε, παρ' ἄμμι φιλήσεαι· αὐτὰρ ἔπειτα
δείπνου πασσάμενος μυθήσεαι ὅττεό σε χρή.
ὣς εἰπὼν ἡγεῖθ', ἡ δ' ἕσπετο Παλλὰς Ἀθήνη.
οἳ δ' ὅτε δή ῥ' ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
ἔγχος μέν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν
δουροδόκης ἔντοσθεν ἐυξόου, ἔνθά περ ἄλλα
ἔγχε' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵστατο πολλά·
αὐτὴν δ' ἐς θρόνον εἷσεν ἄγων, ὑπὸ λῖτα πετάσσας,
καλὸν δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
πὰρ δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον ἔκτοθεν ἄλλων
μνηστήρων, μὴ ξεῖνος ἀνιηθεὶς ὀρυμαγδῷ
δείπνῳ ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθών,
ἠδ' ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο.
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσείῃ ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·
δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
παντοίων, παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα·
κῆρυξ δ' αὐτοῖσιν θάμ' ἐπῴχετο οἰνοχοεύων.

V. L. 118 μεθήμενος: καθήμενος D. — 119 βῆ θ' G. — 121 δεξιτερὴν: δεξιτερῇ L. — 124 παυσάμενος (ασσ supra) V. γευσάμενος G in marg. μυθήσεαι: γρ. μυθήσεο cod. Palatinus. — 125 ἡ δ' vel ἣ δ' ABIKLNQ. ὑψηλοῖο: γρ. ποιητοῖο Palatinus, male. — 126 οἵδ' ILNQ. — 127 μέν ῥ': μέν τ' Q. μακρὸν BN. μακράν L. — 128 ἔνθά περ ADEIQ. — 129 ἔγχε': ἔγχεα ER. — 132 αὐτὸς: αὐτὴν G in marg. V. — 133 ὀρυγμαδῷ ADKNQS. — 134 δείπνου Apoll. Soph. 9, 11. ἀδήσειεν: v. ἀδήσειεν cum Hesych. I, 44. ABG ἀηδήσειεν. L ἀηδίσσειεν. — 138 παρά: πὰρ HL. ἐτάνυσσε: ἐτάνυσε BEIKNPQ. — 139 σῖτον δ': σῖτον τ' D. — 140 παρεόντων: παρ' ἐόντων GIMNQ. — 141 δαιτρὸς: δαιτρεὶς G, volebat δαιτρής. — 143 D ἐν τοῖσιν et supra δ' αὐ.

A. C. 124 ὅττεό: ὅττευ Khianus. — 126 ὅτε δὴ Pamphilus: Aristarchus ὁτεδή, H. T. 327. — 134 ἀδήσειεν Herodianus, H. T. 179. Schol. QVind. 56 φιλωτέον τὸ ἀδήσειεν. — 141, 142 διαγράφεσθαι ἱστορεῖ Ἀθήναιος (V, 20 p. 193) Eust. 1401, 21.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

θαλπωρή, εἴ πέρ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
φῇσιν ἐλεύσεσθαι· τοῦ δ' ὤλετο νόστιμον ἦμαρ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
ὁπποίης τ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο· πῶς δέ σε ναῦται
ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀίομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἐὺ εἰδῶ,
ἠὲ νέον μεθέπεις, ἦ καὶ πατρώιός ἐσσι
ξεῖνος, ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ
ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχομαι εἶναι
υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
νῦν δ' ὧδε ξὺν νηὶ κατήλυθον ἠδ' ἑτάροισι,
πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους,
ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν, ἄγω δ' αἴθωνα σίδηρον.
νηῦς δέ μοι ἥδ' ἕστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος

V. L. 167 θαλπωρή: ἐλπωρή V. γρ. ἐλπωρὴ E 1407, 45 M. εἴπέρ τις BILN. εἰπέρ τἴς ADQ: ceteri εἴπερ τις. — 168 φῇσιν B. φῆσιν IMN Herodianus π. σχημάτων 60, 30: φησὶν A et sup. σει m. rec. φησὶν DHV in marg. φησἴν K. φησ' V. φήσει Q. φησει' L. γρ. φήσει M. γρ. φῆσἴν D. — 169 ἀλλ' ἄγε: ἀλλά γε Q. — 170 εἰς B: ceteri omnes et Schol. *K* 204 εἶς. — 171 ὁπποίης τ': ὁπποίης δ' BDHINV Schol. *K* 142. — 172 τίνες: τίνι δ' M. εὐχετόωντο: εὐχετόωνται DL. — 173 γάρ τἴ σε ADIKLMNQ. — 175 μεθέπεις: γρ. μεθέπῃ H. πατρώϊος ἐσσὶ ADELMQ. ἔσσι B. ἐσὶ KP. — 176 ἴσαν: ἔσαν et supra ἴ D. γρ. ἴεσαν (Porson. ἔσαν) ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον H. ἴεσαν conflatum est e duobus lectionibus ἴσαν et ἔσαν. — 177 καὶ κεῖνος: κἀκεῖνος AE 1863, 62 L. καὶ 'κεῖνος K. — 179 τοιγὰρ: τοὶ γὰρ BK. τοι et supra σοι HM. — 183 ἐπ': γρ. ἐς ἀλλοθρόους H. εἰς Apoll. Soph. 22, 22. — 185 νηῦς: ναῦς D. ἠδ' LM E 1409, 23: v. ἥδ'.

A. c. 167 γρ. ἐλπωρὴ κατ' ἐνίους τῶν ἀξιολόγων πάνυ Schol. EM. — 168 φῇσιν Herodianus Il. Pros. *A* 129; Zonar. Lex. 1805. — 170 εἷς οἱ ἀκριβέστεροι teste Eust. 1407, 51; Schol. M, cf. H. T. 241. — 171 τ' Aristarchus. — 171—173 obeli cum asteriscis; ὀρθῶς ξ 188; π 57. ἔν τισιν οὐκ ἐφέροντο Didymus. — 174 ἐὺ: v. εὖ cum libris. εἰδῶ Aristarchus: Tyrannio εἴδω, H. T. 238. — 175 ἦ Herodianus, cf. Schol. *Υ* 17; Io. Alex. 41, 20. — 176 ἴσαν i. e. ἔγνων Schol. M; Eust. 1408, 17. — 177 Aristarchus καὶ κεῖνος, H. T. 247. — 180 grammatici veteres Ἀγχιάλοιο, H. T. 416. — 181 ἀτὰρ Callimachus: ἄταρ Tyrannio, H. T. 212. — 184 Steph. Byz. 599, 8 s. v. Τάμασος „ἐντεῦθέν τινες γράφουσιν ἐς Τάμασιν μετὰ χαλκόν“. — 185 ἧδ' veteres, H. T. 364: alii ἠδ', vid. Apollon. de Pron. p. 73 B.

[illegible]

[illegible] Schol. [illegible]

[illegible] Cap. IV. [illegible] 625 — [illegible]

κείνῳ, ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισι,
πρίν γε τὸν ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθά περ ἄλλοι
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἔβαν κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν·
ἐκ τοῦ δ' οὔτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον οὔτ' ἔμ' ἐκεῖνος.
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
τοιγὰρ ἐγώ τοι ξεῖνε μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
μήτηρ μέν τέ μέ φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἐγώ γε
οὐκ οἶδ'· οὐ γάρ πώ τις ἑὸν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.
ὡς δὴ ἐγώ γ' ὄφελον μάκαρός νύ τευ ἔμμεναι υἱὸς
ἀνέρος, ὃν κτεάτεσσιν ἑοῖς ἔπι γῆρας ἔτετμε.
νῦν δ' ὃς ἀποτμότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
τοῦ μ' ἔκ φασι γενέσθαι, ἐπεὶ σύ με τοῦτ' ἐρεείνεις.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
οὐ μέν τοι γενεήν γε θεοὶ νώνυμνον ὀπίσσω
θῆκαν, ἐπεί σέ γε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
τίς δαίς, τίς δαὶ ὅμιλος ὅδ' ἔπλετο; τίπτε δέ σε χρεώ;
εἰλαπίνη ἠὲ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν.
ὥς τέ μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκέουσι

V. L. 210 *Τροίαν* Apoll. Soph. 33, 5. *ἔνθά περ* ADEKNQ. — 211 *ἐνὶ* HILMS(PV): v. *ἐπὶ* cum ABE al. — 212 *οὔτ' ἔμ' ἐκεῖνος* AQ: *οὔτ' ἐμὲ κεῖνος* BHKMPSV. *οὔτέ με κεῖνος* DILN. — 214 *τοὶ γὰρ* ABDK. *καταλέξω* BHL. *γρ. ἀγορεύσω* H, ita ADFGIKMNPQRSV. — 215 *μέν τε με* DQ: *μέν τ' ἐμέ* ABHIKMNP. *μὲν ἐμὲ* L. — 216 *γάρ πώ τις* Apoll. Soph. 36, 25: *γάρ πω τις* ALNE 1427, 20. *πω τίς* DK. — 217 *ὣς δὴ* D. — 218 *ἔπι*: *ἐπὶ* ABEM. *ἐπι* DIL. — 220 *ἔκ φασὶ* ABDEIKLMNQ. *σύ με*: *σύγε* LR. — 222 *γενεήν γε*: *γενεήν τε* GM. **νώνυμνον*: *νώνυμον* libri omnes. — 224 *ἀλλ' ἄγε*: *ἀλλά γε* L. — 225 *τίς δαὶ ὅμιλος*: *τίς δὲ* BEFIKLMNPRSV. *τίς δ'* ADHQE 1730, 60. *χρεώ*: *χρειώ* DGIMNQ. *γρ. τίς δε σε χρεία* A m. rec. est glossa, v. Hesych. IV, 159 *τίπτε δέ σε χρεώ: τίς δέ σε χρεία καταλαμβάνει.* — 226 *εἰλαπίνη*: *εἰλαπίν'* ABNQ (HPV). *γάμος*: *γάμος γ'* Q. *τάδε*: *τόδε* L. — 227 *ὥστέ μοι* ABDEIKLNQ.

A. c. 211 *ἐνὶ*, non *ἐπὶ*, analogia cogit scribere, cf. *β* 18, 27; *γ* 131; *ν* 317; *ϑ* 445; *σ* 181; *μ* 16; *βαίνειν ἐνὶ νηυσὶν* est navibus vehi, *ἐπὶ νηυσὶν* naves petere ut *E* 327, *Λ* 274 *ἐπὶ νηυσὶν ἐλαύνειν*, *X* 392 *ἐπὶ νηυσὶ νέεσθαι* (cf. *Γ* 159 *ἐν νηυσὶ νέεσθαι*), *Θ* 180 *ἐπὶ νηυσὶ γίγνεσθαι*. itaque iure suo Bekk. *B* 351 cum Veneto A *ἐν* restituit, v. Heyne. ad *B* 351; H. S. § 68, 3. — 212 *πλήρης ἡ ἐμέ ἀντωνυμία· πρὸς γὰρ ἀντιδιαστολὴν παρείληπται* Herodianus; haec autem lex non impedit quominus *ἔμ' ἐκεῖνος* scribamus. — 215 *μέν τέ με* Apollon. de Pron. 62 C; Scholl. *O* 112; *δ* 387; Herodianus ad *Φ* 159. **ἐγώ γε*: veteres *ἔγωγε*, H. T. 231. — 218 *ἔπι*: *οὐκ ἀναστρεπτέον τὴν ἐπί* Schol. BE. — 222 *νώνυμνον* F. A. Wolf. ex coniectura, vid. Kayser. l. l. 15. — 225 *δαὶ* Aristarchus, H. T. 220.

δαίνυσθαι κατὰ δῶμα. νεμεσσήσαιτό κεν ἀνὴρ
αἴσχεα πόλλ' ὁρόων ὅς τις πινυτός γε μετέλθοι.
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ξεῖν', ἐπεὶ ἂρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς,
μέλλεν μέν ποτε οἶκος ὅδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων
ἔμμεναι, ὄφρ' ἔτι κεῖνος ἀνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν·
νῦν δ' ἑτέρως ἐβόλοντο θεοὶ κακὰ μητιόωντες,
οἳ κεῖνον μὲν ἄιστον ἐποίησαν περὶ πάντων
ἀνθρώπων, ἐπεὶ οὔ κε θανόντι περ ὧδ' ἀκαχοίμην,
εἰ μετὰ οἷς ἑτάροισι δάμη Τρώων ἐνὶ δήμῳ,
ἠὲ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε.
τῶ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω.
νῦν δέ μιν ἀκλειῶς ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο.
οἴχετ' ἄιστος ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε γόους τε
κάλλιπεν· οὐδέ τι κεῖνον ὀδυρόμενος στεναχίζω
οἶον, ἐπεί νύ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε' ἔτευξαν.
ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
ἠδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσι,
τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
ἡ δ' οὔτ' ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον οὔτε τελευτὴν

V. L. 228 δαίννυσθαι INR. — 229 πινυτός τε DIN. μετέλθοι: μετέλθῃ DKS. — 230 ἀντίον: ἀντίος K. — 234 ἐβόλοντο DH Hesych. II, 4: ἐβούλοντο ABFIKNSV E 1414, 9. βούλοντο LMP. ἐβάλοντο E 1414, 5 H supra Q. — 235 περὶ: πέρι DGILNQ. — 236 οὔ κε: οὔτι HIN. οὐδὲ Q. — 237 ἑτάροισι: ἑτάροις D. — 238 τολύπευσεν S. — 239 τῶ: τῷ AD. κέν οἱ: κεν ἄρ' οἱ Q. ἐποίησαν: ποίησαν DKS. — 240 ἧρατ' EM. — 242 οἴχετ' ABDIKLMNPQS Apoll. Soph. 16, 19. E οἴχεται, quod perinde est: v. ᾤχετ'. — 243 οὐδέ τι ADGIKLMNQSV: v. οὐδ' ἔτι. στεναχίζω: στοναχίζω DLM. — 244 κακὰ μήδε' Q. — 246 σάμῳ AD: γρ. σάμῃ τε A m. r. D. — 247 κάτα κοιρανέουσι: καταχοιρανέουσι ABDHIKLMNPQSV. — 249 ἠδ' ABDIKLMNQ.

A. c. 234 τινὲς γράφουσιν ἐβάλοντο θεοί ἀντὶ τοῦ μετέβαλον Schol. EHMQ. ἐβόλοντο Aristarcho tribuo, cf. Aristonicum ad Λ 319; mecum facit Ameis, in appendice editionis suae. — 239 τῶ veteres, non τῷ, cf. H. T. 368. — 242 οἴχετ' Schol. B, quod Nicanoris esse potest. — 243 στεναχίζω: στοναχίζω, H. T. 351. — 246 Σάμῃ Aristarchus: Σάμῳ Apollodorus apud Strabonem X, p. 453. — 247 κάτα κοιρανέουσι Ptolemaeus Ascalonita, v. Schol. E 332; Ioan. Alexandr. p. 26.

ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
οἶκον ἐμόν· τάχα δή με διαραίσουσι καὶ αὐτόν.
τὸν δ' ἐπαλαστήσασα προσηύδα Παλλὰς Ἀθήνη·
ὢ πόποι, ἦ δὴ πολλὸν ἀποιχομένου Ὀδυσῆος
δεύῃ, ὅ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη.
εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσι
σταίη ἔχων πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
τοῖος ἐὼν οἷόν μιν ἐγὼ τὰ πρῶτα νόησα
οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,
ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἴλου Μερμερίδαο·
ᾤχετο γὰρ καὶ κεῖσε θοῆς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεὺς
φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὄφρά οἱ εἴη
ἰοὺς χρίεσθαι χαλκήρεας· ἀλλ' ὃ μὲν οὔ οἱ
δῶκεν, ἐπεί ῥα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἐόντας,
ἀλλὰ πατήρ οἱ δῶκεν ἐμός· φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς.
τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·
πάντές κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
ἤ κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἦε καὶ οὐκί,
οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα,
ὅππως κε μνηστῆρας ἀπώσεαι ἐκ μεγάροιο.
εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων·
αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς

V. L. 250 *ἕκαστος*: *γρ.* *ἔδοντες* D. — 251 *τάχα δέ* LQ. *διαραίσουσι* H: ceteri *διαῤῥαίσουσι* cum Schol. *I* 614. — 253 *ὢ*: *ὦ* Q. — 254 *δεύῃ* Schol. *Σ* 100: *δεύει* M 1. m. *ὅ κε*: *ὅ κεν* ADGQV. *ὅς κεν* BIN. *ὅς τις* L. — 257 *οἱόν μιν*: *οἷον μὲν* AKS. *ἐγὼ*: *ἐγὼν* H. *τὰ πρῶτα*: *ταπρῶτ'* N. *ταπρῶτ'* LQ. ceteri *τὰ πρῶτ'* et *ἐνόησα*. — 259 *Ἴλου*: *γρ.* *Ἴλλου* A m. r., ita QV. — 260 *καὶ κεῖσε* IN: *κἀκεῖσε* ABDHKMPQSV. — 261 *ὄφρά οἱ* ABDIKMN. — 262 *ὃ* B. — 263 *ἐπεὶ ῥὰ* ADILNQ. — 266 *πάντες ἂν* E, quod pro varia lectione non accipio. — 267 *ἀλλ' ἤτοι*: N *ἀλλ' ἤδη*. *ἐν*: *ἐνὶ* Schol. Z 92. — 268 *ἤ κεν*: *εἴ κεν* L. — 269 *ἐνὶμμεγάροισϊ* K. — 270 *κε* HQ: *κεν* ABIKLMNPV. *καὶ* D. — 271 *ἄγε δὴ* L.

A. c. 251 Aristarchus *διαραίσουσι διὰ τοῦ ἑτέρου ρ*, H. T. 389. — 252 *δ' ἐπαλαστήσασα* libri cum Hesych. II, 134: *δὲ παλαστήσασα* Schol. EQV. *τινὲς γράφουσι δὲ παλαστήσασα* Eust. 1415, 22. — 254 *δεύῃ* Aristophanes. *μήποτε δὲ ἄμεινον ἢ διὰ τοῦ ει γράφειν* Didymus. — 260 *καὶ κεῖσε* Aristarchus, H. T. 247. — 261 *ὄφρά οἱ εἴη* Aristarchus: *ὄφρα δαείη* Zenodotus. *γρ.* *ἤν που ἐφεύροι* Schol. HM. — 268 *οὐκί*, non *οὐχί*, Aristarchus, H. T. 328. — 269 Aristophanes *ἐνιμμεγάροισι*, H. T. 391.

μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπὶ μάρτυροι ἔστων.
μνηστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωχθι,
μητέρα δ', εἴ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι,
ἂψ ἴτω ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο·
οἱ δὲ γάμον τεύξουσι καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι.
σοὶ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἴ κε πίθηαι·
νῆ' ἄρσας ἐρέτῃσιν ἐείκοσιν, ἥ τις ἀρίστη,
ἔρχεο πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
ἤν τίς τοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὄσσαν ἀκούσῃς
ἐκ Διός, ἥ τε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισι.
πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἐλθὲ καὶ εἴρεο Νέστορα δῖον,
κεῖθεν δὲ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον·
ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
εἰ μέν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσῃς,
ἦ τ' ἂν τρυχόμενός περ ἔτι τλαίης ἐνιαυτόν·
εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσῃς μηδ' ἔτ' ἐόντος,
νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
σῆμά τέ οἱ χεῦαι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐξαι
πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι.
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ταῦτα τελευτήσῃς τε καὶ ἔρξῃς,

[illegible]

[illegible]

φράζεσθαι δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ὅππως κε μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι
κτείνῃς ἠὲ δόλῳ ἢ ἀμφαδόν· οὐδέ τί σε χρὴ
νηπιάας ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐσσί.
ἢ οὐκ ἀίεις οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὅ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα;
καὶ σὺ φίλος, μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε μέγαν τε,
ἄλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων ἐὺ εἴπῃ.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ἤδη
ἠδ' ἑτάρους, οἵ πού με μάλ' ἀσχαλόωσι μένοντες·
σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων.
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ξεῖν', ἦ τοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
ὥς τε πατὴρ ᾧ παιδί, καὶ οὔ ποτε λήσομαι αὐτῶν.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
ὄφρα λοεσσάμενός τε τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ,
δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίῃς χαίρων ἐνὶ θυμῷ
τιμῆεν, μάλα καλόν, ὅ τοι κειμήλιον ἔσται
ἐξ ἐμεῦ, οἷα φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι διδοῦσι.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο.
δῶρον δ' ὅττι κέ μοι δοῦναι φίλον ἦτορ ἀνώγῃ,
αὖτις ἀνερχομένῳ δόμεναι οἶκον δὲ φέρεσθαι,
καὶ μάλα καλὸν ἑλών· σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.
ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,

V. L. 294 δ' ἤπειτα ABIKLMNQ. δ' ἔπειτα S. — 295 ὅππως κεν KLQ. ὅππως δὴ BGMV. γρ. κε M, ita H in textu. ὅπως καὶ IN. — 296 οὐδέ τι σε AIKLMNQ. — 297 νηπιάχοις AD. γρ. νηπιάας A. οὐκ ἔτι Q. ἐσσὶν LQ. — 299 ἐπ': ἐς Boissonade. Anecd. III, 303. — 300 ὅ οἱ: ὅς οἱ ABDE 1418, 47 HKLMPQSV. οἵ οἱ I. — 302 ἔσσ': ἔσσο E Apoll. Soph. 77, 29. ἔσο GKMS. — 304 οἵ που με DIKLNQ. — 305 αὐτῷ: γρ. αὐτῶν A, ita Q in t. — 314 ἠμείβετ' ἔπειτα: αὖτε προσέειπε B. ἀπαμειβομένη προσέφη H ex em. Q. — 315 μή μ' ἔτι: μηκέτι G. μήτ' ἔτι S. λιλαιομένην περ Q. — 316 ὅ τοι καί μοι L. ὅττι κε τοι K. ἀνώγῃ: ἀνώγει ABDHKLMPQV. — 317 αὖτις: αὖθις AS. ἀνερχομένῳ: ἀνερχομένων Q. οἶκον δὲ D: οἶκονδε ABIKLMNQ. — 318 ἔσται: ἔσσετ' ABDV. — 319 ἂρ BIKLMN.

A. c. 295 Aristophanes ἐνιμμεγάροισι, v. 269. — 300 ὅ Aristarchus, idem ἔκτᾱ, non ἔκτᾰ. — 301, 302 asterisci: οὐκ ὀρθῶς γ 199.

ὄρνις δ' ὣς ἀνοπαῖα διέπτατο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ
θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τέ ἑ πατρὸς
μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν. ὁ δὲ φρεσὶν ᾗσι νοήσας
θάμβησεν κατὰ θυμόν· ὀΐσατο γὰρ θεὸν εἶναι.
αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπῴχετο ἰσόθεος φώς.
τοῖσι δ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός, οἳ δὲ σιωπῇ
εἵατ' ἀκούοντες· ὁ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδε
λυγρόν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη.
τοῦ δ' ὑπερωιόθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδὴν
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια·
κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσετο οἷο δόμοιο,
οὐκ οἴη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο.
ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο
ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη.
δακρύσασα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖον ἀοιδόν·
Φήμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας,

[illegible] 320 ἀνόπαια [illegible] ἀνοπαῖα ABDEHIKLNPQV [illegible] ἀνοπαῖα V. [illegible] Et. Mg. 111, 22. — 322 μᾶλλον [illegible] — 323 ὀΐσατο ABDKL 1. [illegible] ὀΐσατο IN. — 324 δὲ μνηστῆρας [illegible] — 326 [illegible] ὁ δ' K. ὁ. δ' B. — 328 [illegible] — 329 sequitur [illegible] — 330 κατεβήσετο: [illegible] ABDEHIKLMNPQSV — [illegible] M — 332 ἡ δ' DIKLNQ — 333 [illegible] — [illegible] — 336 δακρύσασα [illegible] V [illegible] — 337 οἶδας Et. Mg. 445, 6; Cram. [illegible]

[illegible] 320 ἀνόπαια [illegible] Aristarchus ἀνό-[illegible] κενωσεια. vid. H. [illegible] das Fuhrwerk [illegible] — 330 κατεβήσετο Aristarchus [illegible] — 332 [illegible] Pamphilus: ὅτε δὴ [illegible] Ζηνόδοτος [illegible] ἀνεγνωρίσατο τῇ [illegible] διὰ καὶ σημειω-[illegible] scripturam non im-[illegible] imperfecti formam [illegible] Aristarchus quid scripse-[illegible] quia hac sola for-[illegible] agnosci [illegible] omnica-[illegible] si scribitur [illegible] τὰ οἶδας. [illegible] XVII p. 714. H T. 320.

ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν ἀοιδοί·
τῶν ἕν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος, οἱ δὲ σιωπῇ
οἶνον πινόντων· ταύτης δ' ἀποπαύε' ἀοιδῆς
λυγρῆς, ἥ τέ μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
τείρει, ἐπεί με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον.
τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω μεμνημένη αἰεὶ
ἀνδρός, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
μῆτερ ἐμή, τί τ' ἄρα φθονέεις ἐρίηρον ἀοιδὸν
τέρπειν, ὅππῃ οἱ νόος ὄρνυται; οὔ νύ τ' ἀοιδοὶ
αἴτιοι, ἀλλά ποθι Ζεὺς αἴτιος, ὅς τε δίδωσιν
ἀνδράσιν ἀλφηστῇσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἑκάστῳ.
τούτῳ δ' οὐ νέμεσις Δαναῶν κακὸν οἶτον ἀείδειν·
τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
ἥ τις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.
σοὶ δ' ἐπιτολμάτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν·
οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἦμαρ
ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο.
ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
ἱστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.
ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἶκον δὲ βεβήκει·

V. L. 338 ἀοιδοὶ et supra οὺς D. ἀοιδὸν K. — 339 ἕν γέ: ἕν τε Q. — 340 ἀπόπαυε BGS. ἀποπαύε P. ἀποπαῦ' H. — 341 ἦτέ μοι ADIKN. αἰὲν ἐνὶ R. — 346 τί τ' ἄρα φθονέεις: τί τ' ἂρ αὖ φθονέεις A(ἄρ')DLM. τί τ' ἂρ φθονέεις I. τί τ' ἂρ ἂν φθονέεις K. τί τ' ἂρ ἂν φθονέῃς PS. — 347 ὄρνυται: γρ. ὀτρύνεται A, ita B in textu. ὤρνυτ' DL. ὤρνυτο M. οὔ νυ τ' DILNQ. οὐ δὴ E. — 349 ἑκάστοις AV. γρ. ἑκάστω A. — 351 ἐπικλείουσ': ἐπιφρονέουσιν Plato Rep. IV, 424 B, cf. Hesych. II, 175. — 352 ἥ τις Apoll. Soph. 26, 15: ἥ κεν E. ἀκουόντεσσι: ἀειδόντεσσι Plato Rep. IV, 424 B. — 353 ἀΐειν et supra ἀκούειν D. — 356 σ' αὐτῆς: σαυτῆς Et. Mg. 370, 11; Hesychius III, 184 ABEHILMNPQV. σαὐτῆς D. — 359 οἴκοις D. — 360 οἶκονδε ADL. οἴκων δὲ B. οἶκονδ' ἐβεβήκει IMNQ.

A. c. 344 Schol. δ 746 περιττὸς ὁ στίχος. Aristonicus ad *I* 395 ἡ διπλῆ, ὅτι τὴν Θετταλίαν οὕτως λέγει μόνην, τὴν δὲ ὅλην ἤπειρον οὐκ οἶδεν οὕτως καλουμένην· νόθα οὖν ἐκεῖνα „ἐγχείῃ δ' ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιούς“ (*B* 530), καὶ „καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος“ (α 344; δ 726, 816). — 346 φθονέεις: φρονέεις Schol. EM. — 356—359 Ἀρίσταρχος ἀθετεῖ· ἐν δὲ ταῖς χαριεστέραις γραφαῖς οὐδ' ἦσαν. praeter obelos etiam asterisci appicti erant; ὀρθῶς Z 490; φ 350. —

ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγήνορες. οἳ μὲν ἔπειτα
ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
σῖτον δὲ δμῳαὶ παρενήνεον ἐν κανέοισι,
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο
μνηστῆρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμήλει,
μολπή τ' ὀρχηστύς τε, τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.
κῆρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέ' ἔθηκε
Φημίῳ, ὅς ῥ' ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ.
ἦ τοι ὃ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν,
αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
ἄγχι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι·
ξεῖνε φίλ', ἦ καί μοι νεμεσήσεαι ὅττί κεν εἴπω;
τούτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ ἀοιδή,
ῥεῖ', ἐπεὶ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν
ἀνέρος, οὗ δή που λεύκ' ὀστέα πύθεται ὄμβρῳ
κείμεν' ἐπ' ἠπείρου, ἢ εἰν ἁλὶ κῦμα κυλίνδει.
εἰ κεῖνόν γ' Ἰθάκην δὲ ἰδοίατο νοστήσαντα,
πάντές κ' ἀρησαίατ' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι
ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε ἐσθῆτός τε.
νῦν δ' ὃ μὲν ὣς ἀπόλωλε κακὸν μόρον, οὐδέ τις ἧμιν

V. L. 144 ἐς δ' ἦλθον: γρ. εἰσῆλθον D. — 146 ἔχευαν: ἔχευον AGINQ. ἔχευᾰν (ο supra) H. — 147, 148 ordine inverso leguntur in ABDGHKP QRSV. — 147 δμῳαὶ L: ceteri δμωαί. — 148 κρατῆρας (η supra) Q. — v. 148 subjungitur in AGHMQ νώμησαν δ' ἄρα πᾶσϊν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι, eundem habet V in margine. — 149 οἶδ' DLMN: οἵδ' K. — 151 τοῖσι A 1. m. BDINV. μεμήλει: μέμηλε E. — 152 γάρ τ': γὰρ EHILN. — 153 κήρυξ ALQ, ita 143 et passim. χερσὶ DFIMNRV. *περικαλλέ' ἔθηκε: l. περικαλλέα θῆκε. — 155 *ἦ τοι: l. ἦτοι. ὃ BDEIKLMNQ. — 158 ἦ καί DL Schol. Z 150: εἰ καί ABEH 2. m. IKMNPQS. εἴ κεν H 1. m. εἴ κε V. καί μοι: καὶ μὴ Schol. Z 150. — 163 ἰθάκην δὲ ABD. ἰθάκηνδ' εἰδοίατο K. — 166 ἤμιν HM. ἥμιν E: ceteri ἡμῖν.

A. c. 146 ἔχευον fortasse Aristarchus, cf. Schol. Γ 270. — 147 δμῳαὶ Aristarchus, Herodianus, alii: v. δμωαί, H. T. 226. — 157 πευθοίατ' οἱ Zenodotus: Aristarchus πευθοίατο, cf. Schol. δ 70. — 161 ὀστέα Herodianus: al. ὄστεα, H. T. 327. — 162 κυλίνδει, non κυλινδεῖ, Herodianus cum Aristarcho, H. T. 299. — 166 ἧμιν πολλὰ τῶν ἀντιγράφων teste Eust. 1407, 43; in eorum numero, qui ἥμιν scripserunt, Aristarchum fuisse colligo ex Herodiani Il. Pros. Α 214.

θαλπωρή, εἴ πέρ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
φῆσιν ἐλεύσεσθαι· τοῦ δ' ὤλετο νόστιμον ἦμαρ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
ὁπποίης τ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο· πῶς δέ σε ναῦται
ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀίομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἐὺ εἰδῶ,
ἠὲ νέον μεθέπεις, ἦ καὶ πατρώιός ἐσσι
ξεῖνος, ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ
ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχομαι εἶναι
υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
νῦν δ' ὧδε ξὺν νηὶ κατήλυθον ἠδ' ἑτάροισι,
πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους,
ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν, ἄγω δ' αἴθωνα σίδηρον.
νηῦς δέ μοι ἥδ' ἕστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος

V. L. 167 θαλπωρή: ἐλπωρή V. γρ. ἐλπωρὴ E 1407, 45 M. εἴπέρ τις BILN. εἰπέρ τϊς ADQ: ceteri εἴπερ τις. — 168 φῇσιν B. φῆσιν IMN Herodianus π. σχημάτων 60, 30: φησὶν A et sup. σει m. rec. φησὶν DHV in marg. φησϊν K. φησ' V. φήσει Q. φησει' L. γρ. φήσει M. γρ. φῆσϊν D. — 169 ἀλλ' ἄγε: ἀλλά γε Q. — 170 εἰς B: ceteri omnes et Schol. K 204 εἷς. — 171 ὁπποίης τ': ὁπποίης δ' BDHINV Schol. K 142. — 172 τίνες: τίνι δ' M. εὐχετόωντο: εὐχετόωνται DL. — 173 γάρ τϊ σε ADIKLMNQ. — 175 μεθέπεις: γρ. μεθέπῃ H. πατρώϊος ἐσσὶ ADELMQ. ἔσσι B. ἐσὶ KP. — 176 ἴσαν: ἔσαν et supra ἴ D. γρ. ἴεσαν (Porson. ἔσαν) ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον H. ἴεσαν conflatum est e duobus lectionibus ἴσαν et ἔσαν. — 177 καὶ κεῖνος: κἀκεῖνος AE 1863, 62 L. καὶ 'κεῖνος K. — 179 τοιγὰρ: τοὶ γὰρ BK. τοι et supra σοι HM. — 183 ἐπ': γρ. ἐς ἀλλοθρόους H. εἰς Apoll. Soph. 22, 22. — 185 νηῦς: ναῦς D. ἠδ' LM E 1409, 23: v. ἧδ'.

A. c. 167 γρ. ἐλπωρὴ κατ' ἐνίους τῶν ἀξιολόγων πάνυ Schol. EM. — 168 φῇσιν Herodianus Il. Pros. A 129; Zonar. Lex. 1805. — 170 εἰς οἱ ἀκριβέστεροι teste Eust. 1407, 51; Schol. M, cf. H. T. 241. — 171 τ' Aristarchus. — 171—173 obeli cum asteriscis; ὀρθῶς ξ 188; π 57. ἔν τισιν οὐκ ἐφέροντο Didymus. — 174 ἐὺ: v. εὖ cum libris. εἰδῶ Aristarchus: Tyrannio εἴδω, H. T. 238. — 175 ἤ Herodianus, cf. Schol. T 17; Io. Alex. 41, 20. — 176 ἴσαν i. e. ἔγνων Schol. M; Eust. 1408, 17. — 177 Aristarchus καὶ κεῖνος, H. T. 247. — 180 grammatici veteres Ἀγχιάλοιο, H. T. 416. — 181 ἀτὰρ Callimachus: ἄταρ Tyrannio, H. T. 212. — 184 Steph. Byz. 599, 8 s. v. Τάμασος „ἐντεῦθέν τινες γράφουσιν ἐς Τάμασιν μετὰ χαλκόν“. — 185 ἦδ' veteres, H. T. 364: alii ἠδ', vid. Apollon. de Pron. p. 73 B.

ἐν λιμένι Ῥείθρῳ ὑπὸ Νηίῳ ὑλήεντι.
ξεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρώιοι εὐχόμεθ' εἶναι
ἐξ ἀρχῆς, εἴ πέρ τε γέροντ' εἴρηαι ἐπελθὼν
Λαέρτην ἥρωα, τὸν οὐκέτι φασὶ πόλιν δὲ
ἔρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγροῦ πήματα πάσχειν
γρηὶ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἥ οἱ βρῶσίν τε πόσιν τε
παρτιθεῖ, εὖτ' ἄν μιν κάματος κατὰ γυῖα λάβῃσιν
ἑρπύζοντ' ἀνὰ γουνὸν ἀλῳῆς οἰνοπέδοιο.
νῦν δ' ἦλθον· δὴ γάρ μιν ἔφαντ' ἐπιδήμιον εἶναι,
σὸν πατέρ'· ἀλλά νυ τόν γε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου.
οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
ἀλλ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέι πόντῳ,
νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν
ἄγριοι, οἵ που κεῖνον ἐρυκανόωσ' ἀέκοντα.
αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
ἀθάνατοι βάλλουσι καὶ ὡς τελέεσθαι ὀίω,
οὔτέ τι μάντις ἐὼν οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς.
οὔ τοι ἔτι δηρόν γε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης
ἔσσεται, οὐδ' εἴ πέρ τε σιδήρεα δέσματ' ἔχῃσι·
φράσσεται ὥς κε νέηται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
εἰ δὴ ἐξ αὐτοῖο τόσος πάις εἰς Ὀδυσῆος.
αἰνῶς μὲν κεφαλήν τε καὶ ὄμματα καλὰ ἔοικας

V. L. 186 ὑπὸ Νηίῳ: ὑπονηίω B. — 187 ἀλλήλων: ἀλλήλοις Schol. α 255. — 188 εἴπέρ τε BDKLMNQ. — 189 οὐκέτι: οὐκ ἔτι A. πόλιν δὲ BD. — 190 πήματα: γρ. ἄλγεα L. — 192 εὖτ' ἄν μιν: εὐτέ μιν L. εὗτέ μιν D. — 195 τόν γε: τόνδε N. κελεύθου: κελεύθους D. — 196 ἐπὶ: ἐνὶ Q. οὐποχθονὶ B. — 199 ἐρυκανόωσ': ἐρυκανέουσ' V. ἐρυκάνουσ' M. — 200 νῦν τοι ἐγὼ: ἐγὼ νῦν τοι Tzetzes Alleg. 280. — 201 ὡς: ὥς ADMQS. τελέεσθαι: τετελέσθαι D 2. m. L. — 202 οὔτέ τι EIKLMNQ. οὔτέ τις D. — 203 οὔτοι: οὔτι ALQ(PV). δηρόν γε: δηρόν τε DILN. ἀπὸ ABFHR: ἄπο DEGIKLMNQ(PV). — 204 εἴπέρ τε EIMNQ. εἰπέρ τε DH. δέχματ' et supra δέσματ' D. — 205 φράσσεται δ' ABDG. — 207 πάϊς ABDHIKLNPQSV. πάις τόσος M: v. παῖς. *εἰς: εἷς libri, vid. 170. — 208 μὲν: l. γάρ.

A. c. 185, 186 προηθετοῦντο ὑπὸ Ἀριστοφάνους· κατ' ἔνια δὲ τῶν ἀντιγράφων οὐδὲ ἐφέροντο Didymus. — 186 Heliodorus ὑπὸ Νηίῳ: Apio ὑπονηίῳ, cf. Eust. 1409, 39; Bekk. An. 1158; Cram. An. Ox. IV, 310, 10; Apoll. Soph. 160, 11. — 188 διχῶς αἱ Ἀριστάρχου, εἴπέρ τε καὶ εἴπέρ τι Didymus. — 193 ἀλῳῆς: v. ἀλωῆς, H. T. 187. — 196 πω: κου Aristarchus, cf. Schol. λ 461. — 199 veteres ἀέκοντα, H. T. 418. — 204 οὐδ': ἀλλ' Schol. HM. — 208 μὲν Aristophanes et Aristarchus.

κείνῳ, ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισι,
πρίν γε τὸν ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθά περ ἄλλοι
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἔβαν κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν·
ἐκ τοῦ δ' οὔτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον οὔτ' ἔμ' ἐκεῖνος.
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
τοιγὰρ ἐγώ τοι ξεῖνε μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
μήτηρ μέν τέ μέ φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἐγώ γε
οὐκ οἶδ'· οὐ γάρ πώ τις ἑὸν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.
ὡς δὴ ἐγώ γ' ὄφελον μάκαρός νύ τευ ἔμμεναι υἱὸς
ἀνέρος, ὃν κτεάτεσσιν ἑοῖς ἔπι γῆρας ἔτετμε.
νῦν δ' ὃς ἀποτμότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
τοῦ μ' ἔκ φασι γενέσθαι, ἐπεὶ σύ με τοῦτ' ἐρεείνεις.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
οὐ μέν τοι γενεήν γε θεοὶ νώνυμνον ὀπίσσω
θῆκαν, ἐπεί σέ γε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
τίς δαίς, τίς δαὶ ὅμιλος ὅδ' ἔπλετο; τίπτε δέ σε χρεώ;
εἰλαπίνη ἠὲ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν.
ὥς τέ μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκέουσι

V. l. 210 *Τροίαν* Apoll. Soph. 33, 5. *ἔνθά περ* ADEKNQ. — 211 *ἐνὶ* HLMS(PV): v. *ἐπὶ* cum ABE al. — 212 *οὔτ' ἔμ' ἐκεῖνος* AQ: *οὔτ' ἐμὲ κεῖνος* BHKMPSV. *οὔτέ με κεῖνος* DILN. — 214 *τοὶ γὰρ* ABDK. *καταλέξω* BHL. *γρ. ἀγορεύσω* H, ita ADFGIKMNPQRSV. — 215 *μέν τε με* DQ: *μέν τ' ἐμέ* ABHIKMNP. *μὲν ἐμὲ* L. — 216 *γάρ πώ τις* Apoll. Soph. 36, 25: *γάρ πω τις* ALNE 1427, 20. *πω τίς* DK. — 217 *ὧς δὴ* D. — 218 *ἔπι: ἐπὶ* ABEM. *ἐπι* DIL. — 220 *ἔκ φασὶ* ABDEIKLMNQ. *σύ με: σύγε* LR. — 222 *γενεήν γε: γενεήν τε* GM. **νώνυμνον: νώνυμον* libri omnes. — 224 *ἀλλ' ἄγε: ἀλλά γε* L. — 225 *τίς δαὶ ὅμιλος: τίς δὲ* BEFIKLMNPRSV. *τίς δ'* ADHQE 1730, 60. *χρεώ: χρειώ* DGIMNQ. *γρ. τίς δε σε χρεία* A m. rec. est glossa, v. Hesych. IV, 159 *τίπτε δέ σε χρεώ: τίς δέ σε χρεία καταλαμβάνει.* — 226 *εἰλαπίνη: εἰλαπίν'* ABNQ (HPV). *γάμος: γάμος γ'* Q. *τάδε: τόδε* L. — 227 *ὥστέ μοι* ABDEIKLNQ.

A. c. 211 *ἐνὶ*, non *ἐπὶ*, analogia cogit scribere, cf. *β* 18, 27; *γ* 131; *ν* 317; *θ* 445; *σ* 181; *μ* 16; *βαίνειν ἐνὶ νηυσὶν* est navibus vehi, *ἐπὶ νηυσὶν* naves petere ut *E* 327, *Λ* 274 *ἐπὶ νηυσὶν ἐλαύνειν*, *X* 392 *ἐπὶ νηυσὶ νέεσθαι* (cf. *Γ* 159 *ἐν νηυσὶ νέεσθαι*), *Θ* 180 *ἐπὶ νηυσὶ γίγνεσθαι.* itaque iure suo Bekk. *B* 351 cum Veneto A *ἐν* restituit, v. Heyne. ad *B* 351; H. S. § 68, 3. — 212 *πλήρης ἡ ἐμέ ἀντωνυμία· πρὸς γὰρ ἀντιδιαστολὴν παρείληπται* Herodianus; haec autem lex non impedit quominus *ἔμ' ἐκεῖνος* scribamus. — 215 *μέν τέ με* Apollon. de Pron. 62 C; Scholl. *O* 112; *δ* 387; Herodianus ad *Φ* 159. **ἐγώ γε*: veteres *ἔγωγε*, H. T. 231. — 218 *ἔπι: οὐκ ἀναστρεπτέον τὴν ἐπί* Schol. BE. — 222 *νώνυμνον* F. A. Wolf. ex coniectura, vid. Kayser. l. l. 15. — 225 *δαὶ* Aristarchus, H. T. 220.

δαίνυσθαι κατὰ δῶμα. νεμεσσήσαιτό κεν ἀνὴρ
αἴσχεα πόλλ' ὁρόων ὅς τις πινυτός γε μετέλθοι.
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ξεῖν', ἐπεὶ ἂρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς,
μέλλεν μέν ποτε οἶκος ὅδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων
ἔμμεναι, ὄφρ' ἔτι κεῖνος ἀνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν·
νῦν δ' ἑτέρως ἐβόλοντο θεοὶ κακὰ μητιόωντες,
οἳ κεῖνον μὲν ἄιστον ἐποίησαν περὶ πάντων
ἀνθρώπων, ἐπεὶ οὔ κε θανόντι περ ὧδ' ἀκαχοίμην,
εἰ μετὰ οἷς ἑτάροισι δάμη Τρώων ἐνὶ δήμῳ,
ἠὲ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε.
τῶ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω.
νῦν δέ μιν ἀκλειῶς ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο.
οἴχετ' ἄιστος ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε γόους τε
κάλλιπεν· οὐδέ τι κεῖνον ὀδυρόμενος στεναχίζω
οἶον, ἐπεί νύ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε' ἔτευξαν.
ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
ἠδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσι,
τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
ἣ δ' οὔτ' ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον οὔτε τελευτὴν

V. L. 228 *δαίννυσθαι* INR. — 229 *πινυτός τε* DIN. *μετέλθοι*: *μετέλθῃ* DKS. — 230 *ἀντίον*: *ἀντίος* K. — 234 *ἐβόλοντο* DH Hesych. II, 4: *ἐβούλοντο* ABFIKNSV E 1414, 9. *βούλοντο* LMP. *ἐβάλοντο* E 1414, 5 H supra Q. — 235 *περὶ*: *πέρι* DGILNQ. — 236 *οὔ κε*: *οὔτι* HIN. *οὐδὲ* Q. — 237 *ἑτάροισι*: *ἑτάροις* D. — 238 *τολύπευσεν* S. — 239 *τῶ*: *τῷ* AD. *κέν οἱ*: *κεν ἄρ' οἱ* Q. *ἐποίησαν*: *ποίησαν* DKS. — 240 *ἦρατ'* EM. — 242 *οἴχετ'* ABDIKLMNPQS Apoll. Soph. 16, 19. E *οἴχεται*, quod perinde est: v. *ᾤχετ'*. — 243 *οὐδέ τι* ADGIKLMNQSV: v. *οὐδ' ἔτι*. *στεναχίζω*: *στοναχίζω* DLM. — 244 *κακὰ μήδε'* Q. — 246 *σάμῳ* AD: γρ. *σάμη τε* A m. r. D. — 247 *κάτα κοιρανέουσι*: *κατακοιρανέουσι* ABDHIKLMNPQSV. — 249 *ἦδ'* ABDIKLMNQ.

A. c. 234 *τινὲς γράφουσιν ἐβάλοντο θεοὶ ἀντὶ τοῦ μετέβαλον* Schol. EHMQ. *ἐβόλοντο* Aristarcho tribuo, cf. Aristonicum ad *Λ* 319; mecum facit Ameis. in appendice editionis suae. — 239 *τῶ* veteres, non *τῷ*, cf. H. T. 368. — 242 *οἴχετ'* Schol. B, quod Nicanoris esse potest. — 243 *στεναχίζω*: *στοναχίζω*, H. T. 351. — 246 *Σάμῃ* Aristarchus: *Σάμῳ* Apollodorus apud Strabonem X, p. 453. — 247 *κάτα κοιρανέουσι* Ptolemaeus Ascalonita, v. Schol. E 332; Ioan. Alexandr. p. 26.

ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
οἶκον ἐμόν· τάχα δή με διαραίσουσι καὶ αὐτόν.
τὸν δ' ἐπαλαστήσασα προσηύδα Παλλὰς Ἀθήνη·
ὢ πόποι, ἦ δὴ πολλὸν ἀποιχομένου Ὀδυσῆος
δεύῃ, ὅ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη.
εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσι
σταίη ἔχων πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
τοῖος ἐὼν οἷόν μιν ἐγὼ τὰ πρῶτα νόησα
οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,
ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἴλου Μερμερίδαο·
ᾤχετο γὰρ καὶ κεῖσε θοῆς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεὺς
φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὄφρά οἱ εἴη
ἰοὺς χρίεσθαι χαλκήρεας· ἀλλ' ὃ μὲν οὔ οἱ
δῶκεν, ἐπεί ῥα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἐόντας,
ἀλλὰ πατήρ οἱ δῶκεν ἐμός· φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς.
τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·
πάντές κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
ἤ κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἦε καὶ οὐκί,
οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα,
ὅππως κε μνηστῆρας ἀπώσεαι ἐκ μεγάροιο.
εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων·
αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς

V. L. 250 ἕκαστος: γρ. ἔδοντες D. — 251 τάχα δέ LQ. διαραίσουσι H: ceteri διαῤῥαίσουσι cum Schol. *I* 614. — 253 ὢ: ὠ Q. — 254 δεύῃ Schol. Σ 100: δεύει M 1. m. ὅ κε: ὅ κεν ADGQV. ὅς κεν BIN. ὅς τις L. — 257 οἷόν μιν: οἷον μὲν AKS. ἐγὼ: ἐγὼν H. τὰ πρῶτα: ταπρῶτ' N. ταπρῶτ' LQ. ceteri τὰ πρῶτ' et ἐνόησα. — 259 Ἴλου: γρ. ἴλλου A m. r., ita QV. — 260 καὶ κεῖσε IN: κἀκεῖσε ABDHKMPQSV. — 261 ὄφρά οἱ ABDIKMN. — 262 ὃ B. — 263 ἐπεὶ ῥὰ ADILNQ. — 266 πάντες ἂν E, quod pro varia lectione non accipio. — 267 ἀλλ' ἤτοι: N ἀλλ' ἤδη. ἐν: ἐνὶ Schol. Z 92. — 268 ἤ κεν: εἴ κεν L. — 269 ἐνὶμμεγάροισϊ K. — 270 κε HQ: κεν ABIKLMNPV. καὶ D. — 271 ἄγε δὴ L.

A. c. 251 Aristarchus διαραίσουσι διὰ τοῦ ἑτέρου ρ̄, H. T. 389. — 252 δ' ἐπαλαστήσασα libri cum Hesych. II, 134: δὲ παλαστήσασα Schol. EQV. τινὲς γράφουσι δὲ παλαστήσασα Eust. 1415, 22. — 254 δεύῃ Aristophanes. μήποτε δὲ ἄμεινον ῃ διὰ τοῦ ει̅ γράφειν Didymus. — 260 καὶ κεῖσε Aristarchus, H. T. 247. — 261 ὄφρά οἱ εἴη Aristarchus: ὄφρα δαείη Zenodotus. γρ. ἦν που ἐφεύροι Schol. HM. — 268 οὐκί, non οὐχί, Aristarchus, H. T. 328. — 269 Aristophanes ἐνιμμεγάροισι, H. T. 391.

μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπὶ μάρτυροι ἔστων.
μνηστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωχθι,
μητέρα δ', εἴ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι,
ἂψ ἴτω ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο·
οἳ δὲ γάμον τεύξουσι καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι.
σοὶ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἴ κε πίθηαι·
νῆ' ἄρσας ἐρέτῃσιν ἐείκοσιν, ἥ τις ἀρίστη,
ἔρχεο πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
ἤν τίς τοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὄσσαν ἀκούσῃς
ἐκ Διός, ἥ τε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισι.
πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἐλθὲ καὶ εἴρεο Νέστορα δῖον,
κεῖθεν δὲ Σπάρτην δὲ παρὰ ξανθὸν Μενέλαον·
ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
εἰ μέν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσῃς,
ἦ τ' ἂν τρυχόμενός περ ἔτι τλαίης ἐνιαυτόν·
εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσῃς μηδ' ἔτ' ἐόντος,
νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
σῆμά τέ οἱ χεῦαι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐξαι
πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι.
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ταῦτα τελευτήσῃς τε καὶ ἔρξῃς,

V. L. 273 ἐπὶ μάρτυροι FHKLR: ἐπιμάρτυρες Tzetzes Alleg. 301 AD. ceteri ἐπιμάρτυροι. — 274 σφετεροῖσ (α supra) A. ἄνωχθι: ἄνωγε D p. ras. — 275 ἐφορμᾶται: ἐποτρύνει Schol. Aristoph. Nub. 1113. — 277 οἳ A. ἀρτύνουσιν L. ἔεδνα EK. — 278 ἕπεσθαι: γρ. ἔσεσθαι AL, ita H 1. m. — 282 ἤν τις τοι INQ. τοι et supra σοι M. — 285 δὲ Σπάρτην δὲ: δ' ἐς σπάρτην τε ABE 1394, 18 ILMNV. δ' ἐς σπάρτηνδε K. δὲ σπάρτην τε DH. — 286 δεύτατος Apoll. Soph. 118, 6: H δεύτερος pro var. lect. — 287 κεν: κε AKRV. ἀκούσῃς: ἀκούσεις HINV. — 288 τρυχόμενός τε A. — 289 δέ κε: δέ τε L. τεθνηῶτος BDH 1. m.: τεθνειῶτος AEH ex em. IKLMPQSV. τεθνειῶτος (η supra) N. ἀκούσῃς: ἀκούσεις I. μὴ δέ τ' ABEHK LMPQSV. μὴ δ' ἔτ' DIN. — 290 δὴ ἔπειτα: δ' ἤπειτα ABIKMNQ. δ' ἔπειτα DLS. — 291 σῆμα δὲ Zonar. Lex. 1262. χεῦαι E Hesych. IV, 283: χεῦσαι ABDHKLMNPQSV Stobaeus Flor. ed. Meinecke. IV, 126. χασαι I. ἐπὶκτέρεα ADILNS. κτερεΐξαι: γρ. κτερέϊξον H. — 293 ταῦτα: πάντα Schol. X 468. τελευτήσεις V. ἔρξῃς L: ceteri ἔρξῃς. V ἔρξεις. τε om. M.

A. c. 273 Aristarchus ἐπιμάρτυροι: ἐπιμάρτυρες Zenodotus, H. T. 308. — 274 ἄνωχθι Herodianus, cf. Schol. K 67; Cram. An. Par. III, 12, 2. — 275 μητέρα: μήτηρ Schol. EHMQ Vind. 56. — 280 Herodianus ἄρσας: ἆρσας Aristarchus, H. T. 204. οὗτος ὁ στίχος ἐν τῇ κατὰ Ῥιαδὸν οὐκ ἦν Didymus. — 285 Zenodotus „κεῖθεν δὲ Κρήτην δὲ παρ' Ἰδομενῆα ἄνακτα", Schol. γ 313. — 289 τεθνηῶτος Aristarchus, H. T. 282.

φράζεσθαι δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ὅππως κε μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι
κτείνῃς ἠὲ δόλῳ ἢ ἀμφαδόν· οὐδέ τί σε χρὴ
νηπιάας ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐσσί.
ἢ οὐκ ἀίεις οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὅ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα;
καὶ σὺ φίλος, μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε μέγαν τε,
ἄλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων ἐὺ εἴπῃ.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ἤδη
ἠδ' ἑτάρους, οἵ πού με μάλ' ἀσχαλόωσι μένοντες·
σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων.
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ξεῖν', ἦ τοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
ὥς τε πατὴρ ᾧ παιδί, καὶ οὔ ποτε λήσομαι αὐτῶν.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
ὄφρα λοεσσάμενός τε τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ,
δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίῃς χαίρων ἐνὶ θυμῷ
τιμῆεν, μάλα καλόν, ὅ τοι κειμήλιον ἔσται
ἐξ ἐμεῦ, οἷα φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι διδοῦσι.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο.
δῶρον δ' ὅττί κέ μοι δοῦναι φίλον ἦτορ ἀνώγῃ,
αὖτις ἀνερχομένῳ δόμεναι οἶκον δὲ φέρεσθαι,
καὶ μάλα καλὸν ἑλών· σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.
ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,

V. l. 294 δ' ἤπειτα ABIKLMNQ. δ' ἔπειτα S. — 295 ὅππως κεν KLQ. ὅππως δὴ BGMV. γρ. κε M, ita H in textu. ὅπως καὶ IN. — 296 οὐδέ τι σε AIKLMNQ. — 297 νηπιάχοις AD. γρ. νηπιάασ A. οὐκ ἔτι Q. ἐσσὶν LQ. — 299 ἐπ': ἐς Boissonade. Anecd. III, 303. — 300 ὅ οἱ: ὅς οἱ ABDE 1418, 47 HKLMPQSV. οἵ οἱ I. — 302 ἔσσ': ἔσσο E Apoll. Soph. 77, 29. ἔσο GKMS. — 304 οἵ που με DIKLNQ. — 305 αὐτῷ: γρ. αὐτῶν A, ita Q in t. — 314 ἠμείβετ' ἔπειτα: αὖτε προσέειπε B. ἀπαμειβομένη προσέφη H ex em. Q. — 315 μή μ' ἔτι: μηκέτι G. μήτ' ἔτι S. λιλαιομένην περ Q. — 316 ὅ τοι καί μοι L. ὅττι κε τοι K. ἀνώγῃ: ἀνώγει ABDHKLMPQV. — 317 αὖτις: αὖθις AS. ἀνερχομένῳ: ἀνερχομένων Q. οἶκον δὲ D: οἶκονδε ABIKLMNQ. — 318 ἔσται: ἔσσετ' ABDV. — 319 ἂρ BIKLMN.

A. c. 295 Aristophanes ἐνιμμεγάροισι, v. 269. — 300 ὅ Aristarchus, idem ἔκτᾱ, non ἔκτᾰ. — 301, 302 asterisci: οὐκ ὀρθῶς γ 199.

ὄρνις δ' ὣς ἀνοπαῖα διέπτατο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ
θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τέ ἑ πατρὸς
μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν. ὃ δὲ φρεσὶν ᾗσι νοήσας
θάμβησεν κατὰ θυμόν· ὀίσατο γὰρ θεὸν εἶναι.
αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπῴχετο ἰσόθεος φώς.
τοῖσι δ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός, οἳ δὲ σιωπῇ
εἵατ' ἀκούοντες· ὃ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδε
λυγρόν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη.
τοῦ δ' ὑπερωιόθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδὴν
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια·
κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσετο οἷο δόμοιο,
οὐκ οἴη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο.
ἣ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο
ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη.
δακρύσασα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖον ἀοιδόν·
Φήμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας,

V. L. 320 ἀνοπαῖα G Hesych. I, 207: ἀνόπαια ABDEHIKLNPQV Apoll. Soph. 36, 32. ἀνόπαῖα M. πανόπαια Et. Mg. 111, 22. — 322 μᾶλλον δ' ἢ L. τὸ πάροιθεν : τοπάροιθεν ILNQ. — 323 ὀίσατο ABDKL 1. m. MQ: οἴσσατο HL 2. m. RV Hesych. III, 190. ὠΐσσατο IN. — 324 δὲ μνηστῆρας: δ' ἐς μνηστῆρας D. — 326 ὃδ' ADILNQ. ὃ δ' K. ὃ, δ' B. — 328 ὑπερωιόθεν: M ὑπερωϊόθε, quod non displicet. — 329 sequitur in L ἐξ ποσὶν ἐκβεβαυῖα τριδάκτυλος ἐξεφαάνθη. — 330 κατεβήσετο: κατεβήσατο ABDEHIKLMNPQSV. — 331 τῇ γε: τῇδε M. — 332 ἢ δ' DIKLNQ. — 333 στῆ ῥὰ ADIKLNQ. — 335 ἄρά οἱ ADN. — 336 δακρύσασα: δακρύουσα V. θεῖον: δῖον IN. — 337 οἶδας Et. Mg. 445, 6; Cram. An. Ox. II, 448, 4; Et. Gud. 257, 21; Eust. et libri.

A. c. 320 ἀνοπαῖα Herodianus et ni fallor Heraclides: Aristarchus ἀνόπαια, alii ἀν' ὀπαῖα, in his fortasse Crates. rursus alii πανόπαια. vid. H. S. § 38, 12; Ameis. in appendice; Grashof. in dissertatione „das Fuhrwerk bei Homer" p. 32, n. 28, qui mecum consentit. — 330 κατεβήσετο (Aristarchus?): κατεβήσατο ἡ κοινή, v. H. T. 214. — 332 ὅτε δὴ Pamphilus: ὁτεδὴ Aristarchus, H. T. 327. — 337 τῷ οἶδας οὐκ ἐχρήσατο ὁ ποιητής, Ζηνόδοτος γράφει ηδεις, καὶ Ἀρίσταρχος (M Ἀρίσταρχος δὲ) οὐ δυσχεραίνει τῇ γραφῇ· ἐν οὐδενὶ γὰρ τῶν ποιήσεων ἐχρήσατο τῷ οἶδας· διὸ καὶ σημειωτέον τὸν στίχον Schol. HM. Si Aristarchus Zenodoti scripturam non improbavit, in editione eius ferri non poterat ᾔδεις, quam imperfecti formam Aristarchus omnino non admisit, sed ᾔδης. Ipse Aristarchus quid scripserit non liquet; nam diple, quam Α 85 propter οἶσθα posuit, quia hac sola forma utitur poeta (λέγει διὰ παντός), οἶδας pro Aristarchea lectione agnosci vetat. Si vero cum M Ἀρίσταρχος δὲ scribas, verba ἐν οὐδενὶ κτλ. omni carent sensu. Corruptum Aristonici scholium restitui potest si scribitur σημειωτέον τὸν στίχον· ἐν οὐδενὶ γὰρ τῶν ποιήσεων ἐχρήσατο τῷ οἶδας. Ζηνόδοτος — γραφῇ. Conf. Kayser. in Philol. XVII, p. 714. H. T. 320.

ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν ἀοιδοί·
τῶν ἕν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος, οἱ δὲ σιωπῇ
οἶνον πινόντων· ταύτης δ' ἀποπαύε' ἀοιδῆς
λυγρῆς, ἥ τέ μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
τείρει, ἐπεί με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον.
τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω μεμνημένη αἰεὶ
ἀνδρός, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
μῆτερ ἐμή, τί τ' ἄρα φθονέεις ἐρίηρον ἀοιδὸν
τέρπειν, ὅππῃ οἱ νόος ὄρνυται; οὔ νύ τ' ἀοιδοὶ
αἴτιοι, ἀλλά ποθι Ζεὺς αἴτιος, ὅς τε δίδωσιν
ἀνδράσιν ἀλφηστῇσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἑκάστῳ.
τούτῳ δ' οὐ νέμεσις Δαναῶν κακὸν οἶτον ἀείδειν·
τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
ἥ τις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.
σοὶ δ' ἐπιτολμάτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν·
οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἦμαρ
ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο.
ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
ἱστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.
ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἶκον δὲ βεβήκει·

V. L. 338 ἀοιδοὶ et supra οὺς D. ἀοιδὸν K. — 339 ἕν γέ: ἕν τε Q. — 340 ἀπόπαυε BGS. ἀποπαύε P. ἀποπαῦ' H. — 341 ἥτέ μοι ADIKN. αἰὲν ἐνὶ R. — 346 τί τ' ἄρα φθονέεις: τί τ' ἂρ αὖ φθονέεις A(ἄρ')DLM. τί τ' ἂρ φθονέεις I. τί τ' ἂρ ἂν φθονέεις K. τί τ' ἂρ ἂν φθονέῃς PS. — 347 ὄρνυται: γρ. ὀτρύνεται A, ita B in textu. ὤρνυτ' DL. ὤρνυτο M. οὔ νυ τ' DILNQ. οὐ δὴ E. — 349 ἑκάστοις AV. γρ. ἑκάστω A. — 351 ἐπικλείουσ': ἐπιφρονέουσιν Plato Rep. IV, 424 B, cf. Hesych. II, 175. — 352 ἥ τις Apoll. Soph. 26, 15: ἥ κεν E. ἀκουόντεσσι: ἀειδόντεσσι Plato Rep. IV, 424 B. — 353 ἀΐειν et supra ἀκούειν D. — 356 σ' αὐτῆς: σαυτῆς Et. Mg. 370, 11; Hesychius III, 184 ABEHILMNPQV. σαύτῆς D. — 359 οἴκοις D. — 360 οἶκονδε ADL. οἴκων δὲ B. οἶκονδ' ἐβεβήκει IMNQ.

A. c. 344 Schol. δ 746 περιττὸς ὁ στίχος. Aristonicus ad *I* 395 ἡ διπλῆ, ὅτι τὴν Θετταλίαν οὕτως λέγει μόνην, τὴν δὲ ὅλην ἤπειρον οὐκ οἶδεν οὕτως καλουμένην· νόθα οὖν ἐκεῖνα „ἐγχείῃ δ' ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιούς“ (*B* 530), καὶ „καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος“ (α 344; δ 726, 816). — 346 φθονέεις: φρονέεις Schol. EM. — 356—359 Ἀρίσταρχος ἀθετεῖ· ἐν δὲ ταῖς χαριεστέραις γραφαῖς οὐδ' ἦσαν. praeter obelos etiam asterisci appicti erant; ὀρθῶς Z 490; φ 350. —

παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ
κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρά οἱ ὕπνον
ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα·
πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι.
τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·
μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,
νῦν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα, μηδὲ βοητὺς
ἔστω, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐστί, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν.
ἠῶθεν δ' ἀγορὴν δὲ καθεζώμεσθα κιόντες
πάντες, ἵν' ὔμιν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποείπω,
ἐξιέναι μεγάρων· ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας,
ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους.
εἰ δ' ὔμιν δοκέει τόδε λωίτερον καὶ ἄμεινον
ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσθαι,
κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
αἴ κέ ποθι Ζεὺς δῷσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι·
νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε.
τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
Τηλέμαχ', ἦ μάλα δή σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ

V. L. 363 ὄφρά οἱ ADEIN. — 364 βλεφάροισι βάλε: βλεφάροις ἔβαλεν E. — 365 ἀνὰμμέγαρα S. ἀναμμέγαρα P. — 369 δαιννύμενοι IN. μὴ δὲ ABDIKLMN. — 370 τόδε AF: τόδε γε H. τόγε BDEGIKLMNPQRSV. — 371 θεοῖς: θεῷ V. ἐναλίγκιος: ἐναλίγγιος I. — 372 ἀγορὴν δὲ BD. ἀγορὴν δε A. — 373 ὔμιν IN. ὔμιν (μ sup.) M. ὔμμιν AB. ὔμμιν LV: v. ὑμὶν cum EHKPQ. — 374 ἐξιέναι: ἐξιέμεν L. — 376 ὔμιν Et. Mg. 432, 36; Cram. Epim. 188, 1. ὔμιν (μ sup.) M. ὔμμιν ABKPQV. ὑμῖν EHILN. ὑμῖν ἢ ὔμμιν E 1424, 27. — 377 ὀλέσθαι DEGHKLM: ὀλέσσαι AINPQV. ὀλέσσε B. — 379 ποτε AKPSV. γρ. ποθι A m. r. δῷσι ABD ex corr. E 1424, 34 GIKLMNPQV. δώσει D 1. m. E 1424, 27 H. — 380 γρ. νήποιν' οἵ κεν A, ita B in t. ἔντοσθεν: ἔκτοσθεν M 2. m. — 381 οἵδ' ADILN. 381, 382 omittit K. — 383 αὖτ': αὖ BDM. — 384 διδάσκουσι ABIMNQV.

A. c. 370 τόδε conf. ι 3, ubi l. in hac scriptura consentiunt. — 371 αὐδήν: alii αὐδῇ teste Strabone p. 648. — 373 ἀπηλεγέως: ἀνηλεγέως Herodianus, H. T. 198. — 376 ὔμιν: ὑμιν Schol. Α 147. — 379 διχῶς αἴκε καὶ εἴκε· αἱ δὲ χαριέστεραι διὰ τοῦ α Didymus. δῷσι: δῶσι Zoilus et Chrysippus, v. Herod. Il. Pros. Α 129; Hesych. I, 550.

ὑψαγόρην τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν·
μὴ σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων
ποιήσειεν, ὅ τοι γενεῇ πατρώϊόν ἐστι.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀντίνο', ἦ καί μοι νεμεσήσεαι ὅττί κεν εἴπω;
καί κεν τοῦτ' ἐθέλοιμι Διός γε διδόντος ἀρέσθαι.
ἦ φῂς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;
οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευέμεν· αἶψά τέ οἱ δῶ
ἀφνειὸν πέλεται καὶ τιμηέστερος αὐτός.
ἀλλ' ἦ τοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι
πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἠδὲ παλαιοί,
τῶν κέν τις τόδ' ἔχῃσιν, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς·
αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἡμετέροιο
καὶ δμώων, οὕς μοι ληίσσατο δῖος Ὀδυσσεύς.
τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάις, ἀντίον ηὔδα·
Τηλέμαχ', ἦ τοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
ὅς τις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Ἀχαιῶν·
κτήματα δ' αὐτὸς ἔχοις καὶ δώμασι σοῖσιν ἀνάσσοις.
μὴ γὰρ ὅ γ' ἔλθοι ἀνὴρ ὅς τίς σ' ἀέκοντα βίηφι

V. l. 386 μὴ σέ γ' ἐν: μή σε γ' ἐν L. μὴ δ' ἐσ' ἐν B. — 387 γενεῇ: γενεὴν H. γενεῃ Q. — 388 ἀντίον ηὔδα: ἦρχ' ἀγορεύειν KS. — 389 ἦ καί μοι νεμεσήσεαι: εἰ καί E. εἴπέρ μοι καὶ ἀγάσσεαι ABDHPQV. εἴπέρ μοι καὶ ἀγάσεται KS. εἴπερ μοι ἀγάσσεαί MN p. ras. εἴποιμι καὶ ἀγάσσεαι I. εἴπερ μοι ἀγάσαιο L. — 390 τοῦτ' ἐθέλοιμι: τοῦτο θέλοιμι Q. — 391 ἤ: ἦ ADIKLNQ. φὴς E: φῂς AGHIKLMNPQV. φῇς B. φῆς D. — 392 γάρ τι: γάρ τε Q. — 397 ἐγὼ E 1425, 45 NQ: ἐγὼν E 1425, 51, ceteri. — 398 δμώιων L. ληίσσατο: ληΐσατο ABEHIKLMNQ. — 402 ἔχοις: ἔχεις L. δώμασι σοῖσιν AMV: δώμασιν οἷσιν BDEHKLNPQS. ἀνάσσεις ABKLS. ἀνάσσεις (οις supra) DQ. — 403 ὅγ': ὅδ' AQ. ὧδ' V. ἔλθοι: ἔλθῃ Q. ἔλθοι (η supra) D. ὅστίς σ' L. σ' omittunt BDIKNSV. βίηφι: βίηφι M. γρ. βίηται cod. Palatinus.

A. c. 386 ἀμφιάλῳ: veteres ἀμφιᾶλῳ, H. T. 416. — 389 lectionem ab Eustathio prolatam non recepissem, nisi Schol. HM auctoritate niteretur. — 391 ἦ φῇς: περισπαστέον· ἦ (Cod. ἦ) ἄρα λέγεις Schol. M. φῂς Aristarchus, Alexio, Herodianus, ἡ παράδοσις: φὴς Apoll. Dyscolus, H. T. 374. — 396 τῶν κέν τις τόδ' ἔχῃσι Aristonicus ad Φ 126. — 397 ἐγὼ Bekk. 2 restituit, antiquam servans scripturam; nusquam enim ἐγώ in fine ν assumit, nisi subsequitur verbum a vocali incipiens; sed nos ultra Alexandrinorum recensiones non regredi constituimus. — 398 ληίσσατο: in his formis σ geminari solet, si correptum habent ι (κομίσσατο, ἐρίσσειεν, ἐτειχίσσαντο); si productum (οἴσατο, τίσασθαι, κληῖσαι) non duplicatur: librorum auctoritas in hac re non magni est facienda. — 402 δώμασιν οἷσιν defendit Ameis. — 403 βίηφι Aristarchus, H. T. 411.

κτήματ' ἀπορραίσει, Ἰθάκης ἔτι ναιετοώσης.
ἀλλ' ἐθέλω σε φέριστε περὶ ξείνοιο ἔρεσθαι,
ὁππόθεν οὗτος ἀνήρ, ποίης δ' ἐξ εὔχεται εἶναι
γαίης, ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα·
ἠέ τιν' ἀγγελίην πατρὸς φέρει ἐρχομένοιο,
ἦ ἑὸν αὐτοῦ χρεῖος ἐελδόμενος τόδ' ἱκάνει;
οἷον ἀναΐξας ἄφαρ οἴχεται, οὐδ' ὑπέμεινε
γνώμεναι· οὐ μὲν γάρ τι κακῷ εἰς ὦπα ἐῴκει.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Εὐρύμαχ', ἦ τοι νόστος ἀπώλετο πατρὸς ἐμοῖο·
οὔτ' οὖν ἀγγελίῃς ἔτι πείθομαι, εἴ ποθεν ἔλθοι,
οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥν τινα μήτηρ
ἐς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέηται.
ξεῖνος δ' οὗτος ἐμὸς πατρώιος ἐκ Τάφου ἐστί,
Μέντης δ' Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχεται εἶναι
υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.
ὣς φάτο Τηλέμαχος, φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἔγνω.
οἳ δ' εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
τρεψάμενοι τέρποντο, μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.
τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθε·
δὴ τότε κακκείοντες ἔβαν οἶκον δὲ ἕκαστος.
Τηλέμαχος δ', ὅθι οἱ θάλαμος περικαλλέος αὐλῆς

V. L. 404 ἀποραίσει: libri cum Apoll. Soph. 40, 19 ἀποῤῥαίσει. ἰθάκης: ἰθάκης γ' AINV. *ναιετοώσης: ναιεταούσης D, ceteri ναιεταώσης. — 405 ἀλλ' ἐθέλω: ἀλλὰ θέλω E Cram. Ep. 213, 3; 350, 10. σε: σὲ Q. ἔρεσθαι ABEHKMPV Cram. Ep. 213, 3; 350, 10: ἐρέσθαι DLNQ. ἐρέσθαι I. — 406 δ' om. B. ἐξ εὔχεται: ἐξεύχεται ADEIMNQ. — 407 δέ νυ οἱ DINQ. πατρὶς: πατρὸς Q. — 408 ἠέ τιν': ἠέ τοι H 1. m. KS. ἐρχομένοιο: γρ. οἰχο[μένοιο] A m. r. — 413 ἐμοῖο: ἐμεῖο A. — 414 ἀγγελίῃς ADHKMPSV. E 1426, 61 ἀγγελίαις quod perinde est: γρ. [ἀγγε]λιη A. γρ. ἀγγελίῃ ἐπιπείθομαι M. ἀγγελίῃ BIN. ἀγγελίη$^{\nu}$L. ἔτι πείθομαι: ἐπιπείθομαι BKNQSV. εἴ ποθεν: ὁππόθεν ABV. — 415 ἥντινα: ἥντινα DLS (HPV). — 416 καλέσασα: καλέουσα AV. — 418 μέντης δ' AHMPQ: δ' om. BDFGIKLNSV. — 421 οἵδ' ADILN. — 423 μέλας δ' HIKS. — 424 οἶκον δὲ B: οἶκονδε DILMNQ. οἶκονδ' A. — 425 omitt. I, habet N in margine. ὅθί οἱ N.

A. c. 404 Aristarchus ἀποραίσει. H. T. 390. ναιετοώσης Aristarchus, H. T. 310. — 405 ἔρεσθαι grammatici veteres, H. T. 259. — 408 τινὲς γράφουσιν οἰχομένοιο Schol. EQRS. — 413 ἐμοῖο: ἀγνοοῦντές τινες (Zenodotus?) ἐμεῖο γράφουσιν Aristonicus, v. H. T. 251. — 419 ἀτὰρ: ἄταρ Tyrannio, H. T. 212. — 424 ἔνιοι „δὴ τοτε κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο". μεταποιηθῆναι δέ φασιν ὑπὸ Ἀριστοφάνους τὸν στίχον. ἐν δὲ τῇ Ἀργολικῇ προςτέθειται Didymus.

ὑψηλὸς δέδμητο περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
ἔνθ' ἔβη εἰς εὐνὴν πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων.
τῷ δ' ἄρ' ἅμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε κεδνὰ ἰδυῖα
Εὐρύκλει', Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο,
τήν ποτε Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσι,
πρωθήβην ἔτ' ἐοῦσαν, ἐεικοσάβοια δ' ἔδωκεν,
ἶσα δέ μιν κεδνῇ ἀλόχῳ τίεν ἐν μεγάροισιν,
εὐνῇ δ' οὔ ποτ' ἔμικτο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός·
ἥ οἱ ἅμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε, καί ἑ μάλιστα
δμῳάων φιλέεσκε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα.
ὤιξεν δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο,
ἕζετο δ' ἐν λέκτρῳ, μαλακὸν δ' ἔκδυνε χιτῶνα·
καὶ τὸν μὲν γραίης πυκιμηδέος ἔμβαλε χερσίν.
ἡ μὲν τὸν πτύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα,
πασσάλῳ ἀγκρεμάσασα παρὰ τρητοῖσι λέχεσσι,
βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, θύρην δ' ἐπέρυσσε κορώνῃ
ἀργυρέῃ, ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι.
ἔνθ' ὅ γε παννύχιος κεκαλυμμένος οἰὸς ἀώτῳ
βούλευε φρεσὶν ᾗσιν ὁδόν, τὴν πέφραδ' Ἀθήνη.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
εἵματα ἑσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ,

V. L. 428 ἂρ DILN. τῶδ' ἅμα KS. *κεδνὰ ἰδυῖα: l. κέδν' εἰδυῖα. — 431 δ' ἔδωκεν: δὲ δῶκεν Q. — 433 οὔ ποτ' ἔμικτο: οὔπω μέμικτο L. — 435 δμῳάων L: ceteri δμωάων. — 436 ὤιξεν: ὤϊξε ADMRV. ὤϊξαν Q. — 438 γραίης: γρηὸς ABDLV Et. Mg. 649, 45. γρ. γραίης cod. Palatinus. — 440 ἀγκρεμάσασα: ἐγκρεμάσασα BFGH ex em. ILNQ. ἐκκρεμάσασα V. παρὰ: περὶ IV. τρητοῖσι A ex corr. BDGHIKLMNPQRSV: τρητοὶς E. λέχεσσι ADKMQRS. λεχέεσσι BHLN. λεχέεσι IV. λεχέεσιν E. — 441 ἐπέρυσσε: ἐπέρυσε ELMQ. ἐπέρεισε D. ἐπέρεισε V. — 442 ἐτάνυσεν BEIKLNP.

A. c. 428 κεδνὰ ἰδυῖα fortasse Aristarchus, vid. H. T. 286. antiqua scriptura hiatus causa mutata esse videtur. — 429 Ὦπος περισπαστέον, conf. Eust. 1427, 57; Apoll. Soph. 171, 17; Hesych. IV, 327.

Varia lectio. 2 ὤρνυτ': ὄρνυτ' B. ἂρ DILMNQ. — 3 περὶ δὲ μέγα βάλλετο φάρος D.

Adnotatio critica. 2 ὤρνυτο ὡς ὤχθησαν (A 570) Schol. MS.

ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῷ ἐναλίγκιος ἄντην.
αἶψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
κηρύσσειν ἀγορὴν δὲ κάρη κομόωντας Ἀχαιούς.
οἳ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τε γένοντο,
βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ἀγορήν, παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δύω κύνες ἀργοὶ ἕποντο.
θεσπεσίην δ' ἄρα τῷ γε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη.
τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο·
ἕζετο δ' ἐν πατρὸς θώκῳ, εἶξαν δὲ γέροντες.
τοῖσι δ' ἔπειθ' ἥρως Αἰγύπτιος ἦρχ' ἀγορεύειν,
ὃς δὴ γήραϊ κυφὸς ἔην καὶ μυρία ᾔδη.
καὶ γὰρ τοῦ φίλος υἱὸς ἅμ' ἀντιθέῳ Ὀδυσῆι
Ἴλιον εἰς εὔπωλον ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν,
Ἄντιφος αἰχμητής· τὸν δ' ἄγριος ἔκτανε Κύκλωψ
ἐν σπῆι γλαφυρῷ, πύματον δ' ὁπλίσσατο δόρπον.
τρεῖς δέ οἱ ἄλλοι ἔσαν, καὶ ὃ μὲν μνηστῆρσιν ὁμίλει,
Εὐρύνομος, δύο δ' αἰὲν ἔχον πατρώια ἔργα·
ἀλλ' οὐδ' ὣς τοῦ λῆθετ' ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων.
τοῦ ὅ γε δάκρυ χέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·

V. L. 4 *ὑπὸ*: *ὑπαὶ* A ex cor. DGLQ. *πέδιλλα* L. *πέδηλα* Q. *πέδειλα* Hesych. III, 295, sed 296 *πέδιλα*. hunc vs. sequitur in D *ἀμφὶ δ' ἄρ ὤμοισι βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον*. — 5 *θαλάμοιο*: *μεγάροιο* GM. *ἐναλίγγιος* IN. — 6 *κέλευσε*: *κέλευε* HILNV. — 7 *κάρη κομόωντας* M: ceteri *καρηκομόωντας*. — 9 *τε γένοντο*: l. *τ' ἐγένοντο*. — 11 *τῷ γε*: *τῶδε* MQ (γ superscr.). *τῶδε* V. *δύω κύνες ἀργοὶ* Et. Mg. 136, 3 ABDIKMNPQSV: v. *κύνες πόδας ἀργοί*. — 12 *τῷ γε*: *τῶδε* N. *κατέχευσεν* S. — 16 *ᾔδη*: *ἤδει* E 1382, 3. *ἤδει* D (η superscr.). *ᾔδη* BLQ. — 18 *ἐνὶ*: *ἐπὶ* B. — 20 *πύματον*: *γρ. πύματος* A m. r. *ὁπλίσατο* Q (σ superscr.): *ὡπλίσατο* A 1. m. DIKNSV, ceteri *ὡπλίσσατο*. — 21 *ὅ* L. — 23 *ὡς*: l. *ὣς*. — 24 *τοῦ* ABMQV: *τοῖς* DH 2. m. IKLNPS. *τοὺς* H 1. m. *ὅγε*: *ὅδε* Q (γε superscr.). *δάκρυ χέων*: l. *δακρυχέων* sub uno accentu M *δακρυχέων*.

A. c. 7, 8 *οὐδὲν μὲν ἀντιπράττουσιν οἱ στίχοι πρὸς τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν, οἰκειότερον δὲ μᾶλλόν εἰσιν ἐν Ἰλιάδι* (*B* 51, 52). — 11 *Τηλέμαχος διὰ τὸ ἀσφαλέστερον καὶ τὴν ἐπήρειαν δύο (κύνας) ἐκτήσατο* Schol. M. — 12 *ᾔδη* Aristarchus, H. T. 271. — 19, 20 *ἀθετοῦνται οἱ δύο στίχοι καὶ ὀβελίζονται* Schol. Vind. 56. — 20 *ὁπλίσσατο* Aristarchus: v. *ὡπλίσσατο*, H. T. 424. — 22 *διχῶς Ἀρίσταρχος δύο δ' ἄλλοι ἔχον καὶ δύο δ' αἰὲν ἔχον* Didymus. — 23 *περισπαστέον τὸ ὡς* Herodianus, cf. α 6. — 24 *τινὲς τοὺς ὅγε (τοῦ?)* Schol. H. *δάκρυ χέων*: Schol. BLV ad *Α* 357 *τὸ δακρυχέων ὑφ' ἓν ἀναγνωστέον· δακρυπλώειν γάρ πού φησιν* (τ 122).

κέκλυτε δὴ νῦν μευ Ἰθακήσιοι, ὅττί κεν εἴπω·
οὔτέ ποθ' ἡμετέρη ἀγορὴ γένετ' οὔτε θόωκος,
ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς δῖος ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσί.
νῦν δὲ τίς ὧδ' ἤγειρε; τίνα χρειὼ τόσον ἵκει
ἠὲ νέων ἀνδρῶν, ἢ οἳ προγενέστεροί εἰσιν;
ἦέ τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυεν ἐρχομένοιο,
ἥν χ' ἧμιν σάφα εἴποι, ὅ τε πρότερός γε πύθοιτο;
ἦέ τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκεται ἠδ' ἀγορεύει;
ἐσθλός μοι δοκεῖ εἶναι, ὀνήμενος. εἴθέ οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν, ὅ τι φρεσὶν ᾗσι μενοινᾷ.
ὣς φάτο, χαῖρε δὲ φήμῃ Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν ἧστο, μενοίνησεν δ' ἀγορεύειν,
στῆ δὲ μέσῃ ἀγορῇ· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ
κῆρυξ Πεισήνωρ πεπνυμένα μήδεα εἰδώς.
πρῶτον ἔπειτα γέροντα καθαπτόμενος προσέειπεν·
ὦ γέρον, οὐχ ἑκὰς οὗτος ἀνήρ, τάχα δ' εἴσεαι αὐτός,
ὃς λαὸν ἤγειρα· μάλιστα δέ μ' ἄλγος ἱκάνει.
οὔτέ τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυον ἐρχομένοιο,
ἥν χ' ὕμιν σάφα εἴπω, ὅ τε πρότερός γε πυθοίμην,
οὔτέ τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκομαι οὐδ' ἀγορεύω,
ἀλλ' ἐμὸν αὐτοῦ χρεῖος, ὅ μοι κακὰ ἔμπεσεν οἴκῳ
δοιά. τὸ μὲν πατέρ' ἐσθλὸν ἀπώλεσα, ὅς ποτ' ἐν ὑμῖν
τοίσδεσσιν βασίλευε, πατὴρ δ' ὣς ἤπιος ἦεν·

V. L. 26 οὔτέ ποθ' A 1. m.: οὐδέ ποθ' A ex corr. EILMNQSV, ceteri οὔτε ποθ'. οὐδὲ θόωκος EQ Schol. α 284. — 27 ἐνὶ: ἐπὶ D. — 28 ἵκει: ἥκει D. ἱκάνει B. — 30 ἠέ: libri ἠέ. ἔκλυεν: ἔκλυον H. — 31 ἧμιν: l. ἡμῖν. εἴποι: εἴπῃ QSV. ὅτε: γρ. καὶ ὅτι H. — 32 ἠέ τι: l. ἦέ τι. GKM ἢ ἔτι. πιφαύσκεται: πιφάσκεται DGIMNV. — 33 εἴθέ οἱ ADINQ. — 34 τελέσειεν ὅ τι: τελέσει, ὅτι περ L. — 36 ἄρ KLMQ. ἄρα τι δὴν B. — 38 κήρυξ Q. ἥρως Schol. Ψ 568. — 40 τάχα: μάλα A 1. m. FG. γρ. τάδ' εἴσεαι αὐτός ἢ τάχα γρ. A m. r. — 41 ἤγειρα Porphyr. ad Θ 2: ἤγειρε IN. ἤγειρεν G. γρ. καὶ ἤγειρεν M. — 42 οὔτέ τιν' IKLN. οὐτέ τιν' D. — 43 *ὗμιν: BIN ὕμμιν, cet. ὑμῖν. ὅτε: ὅτι G. — 44 οὔτέ τι INQ. οὐτέ τι D. οὐδέ τι S. πιφαύσκομαι: πιφάσκομαι DIMNQV. οὐδ': ἠδ' MQ. — 45 κακὰ: l. κακὸν. — 46 ὑμῖν: ὑμίν B. — 47 τοίσδεσσιν: τοῖσδεσσϊν A ex corr. τοῖσδεσσϊ EIKN. τοισδέσσι M. τοῖσδεσιν B. τοῖσδεσϊ L.

A. c. 26 ποθ': Aristarchus πω. — 30, 32 ἠέ: οὗτοι μὲν (ἠὲ — ἢ v. 29) ἐγκλίνονται διαζευκτικοὶ ὄντες, οἱ δὲ ἑξῆς περισπῶνται· ἐρωτηματικοὶ γάρ Herodianus, H. T. 265. — 31 ἧμιν: ἀπόλυτος ἡ ἀντωνυμία· διὸ τὴν προτέραν ὀξυντέον Herodianus, H. T. 275. — 33 ἡ στιγμὴ εἰς τὸ εἶναι. εἰς τὸ ὀνήμενος λείπει τὸ εἴη Schol. BVind. 56 ex Nicanore. — 41 ἤγειρα: ἤγειρε Zenodotus. — 42 ἔκλυον: γελοίως γράφει Ζηνόδοτος ἤιον, ἀπὸ τοῦ ἀίειν, ὅ ἐστιν ἀκούειν Schol. HM. — 45 κακὰ Aristophanes: κακὸν Aristarchus. — 46 Ἀρίσταρχος τὸ δοιά ἀντὶ τοῦ διχῶς.

νῦν δ' αὖ καὶ πολὺ μεῖζον, ὃ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα
πάγχυ διαραίσει, βίοτον δ' ἀπὸ πάμπαν ὀλέσσει.
μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον οὐκ ἐθελούσῃ,
τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἷες, οἳ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι,
οἳ πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπερρίγασι νέεσθαι
Ἰκαρίου, ὥς κ' αὐτὸς ἐεδνώσαιτο θύγατρα,
δοίη δ' ᾧ κ' ἐθέλοι καί οἱ κεχαρισμένος ἔλθοι.
οἳ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἤματα πάντα,
βοῦς ἱερεύοντες καὶ ὄις καὶ πίονας αἶγας
εἰλαπινάζουσιν πίνουσί τε αἴθοπα οἶνον
μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται. οὐ γὰρ ἔπ' ἀνήρ,
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
ἡμεῖς δ' οὔ νύ τι τοῖοι ἀμυνέμεν· ἦ καὶ ἔπειτα
λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα καὶ οὐ δεδαηκότες ἀλκήν.
ἦ τ' ἂν ἀμυναίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.
οὐ γὰρ ἔτ' ἀνσχετὰ ἔργα τετεύχαται, οὐδ' ἔτι καλῶς
οἶκος ἐμὸς διόλωλε· νεμεσσήθητε καὶ αὐτοί,
ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους,
οἳ περιναιετάουσι· θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν,
μή τι μεταστρέψωσιν ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα.
λίσσομαι ἠμὲν Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἠδὲ Θέμιστος,
ἥ τ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ἠμὲν λύει ἠδὲ καθίζει·

V. L. 48 *τάχα* Hesych. III. 184: *κακὸν* D. — 49 *διαραίσει*: l. *διαῤῥαίσει*. *ἀποκάμπαν* DINQ. — 52 **ἀπερίγασι*: l. *ἀπεῤῥίγασι*. — 53 *ὅς κ'* BHINPS: *γρ. ὥς* H, ita ADKLMQV. *ἐεδνώσαιτο*: *ἐεδνώσαιτο* EKM Schol. E 158. — 54 *δοίη*: *δώη* ADKPQS. *κ' ἐθέλοι*: *κ' ἐθέλῃ* BEPS. *κε θέλῃ* DKQ. *κ' ἐθέλοιη* H. i. e. *ἐθέλοι* (η supra). *ἔλθοι*: *ἔλθῃ* EKPQS. *ἔλθοι* (η supra) D. — 55 *οἵ δ'* DILNQ. *ἡμέτερον* AD 2. m.: *ἡμετέρου* D 1. m. GHIKMNQSV Schol. β 70. *ἡμετέρους* BG in marg. L. *γρ. ἡμετέρους* A m. rec. — 57 *εἰλαπινάζουσι* AEIMNQ. — 59 *οἷος ὀδυσσεύς. ὅς κεν ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμύναι* Q. — 60 *δ' οὔ νυ τοι* BDGM. *οὔ τι νυ* L. *ἦ καὶ* INS. — 62 *ἀμυνοίμην* D. — 63 *τετεύχαται*: *τετεύχεται* BD. *οὐδ' ἔτι*: *οὐδέ τι* AIKLN. — 66 *δ'* om. BD. — 67 *καταστρέψωσιν* Q. — 69 *ἠμὲν — ἠδὲ* Schol. Υ 4: *ἡμὲν — ἥδε* B.

A. c. 49 *διαραίσει* Aristarchus, v. α 251. — 50 *ἐπέχραον*: Aristophanes *ἐπέχρων*. — 51 *Ἀριστοφάνης προστίθησιν* „*ἄλλοι θ', οἳ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι. Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ*“, *οὐκ ὀρθῶς* Didymus. — 55 *ἡμέτερον*: *ἡμετέρου* Aristarchi videtur, cf. Schol. M, Schol. η 310; Kayser. in Philol. IX, p. 310; Bekker. „Homerische Blätter“ p. 76; Ameis. in appendice. — 60 *ἦ καί*: *οἳ μὲν γράφουσι περισπωμένως, οἳ δὲ ὀξυτόνως· καλῶς δὲ ἔχουσι καὶ τὰ δύο* ex Herodiano.

σχέσθε φίλοι, καί μ' οἶον ἐάσατε πένθεϊ λυγρῷ
τείρεσθ', εἰ μή πού τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς
δυσμενέων κάκ' ἔρεξεν ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς,
τῶν μ' ἀποτινύμενοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες,
τούτους ὀτρύνοντες. ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη
ὑμέας ἐσθέμεναι κειμήλιά τε πρόβασίν τε.
εἴ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε, τάχ' ἄν ποτε καὶ τίσις εἴη.
τόφρα γὰρ ἂν κατὰ ἄστυ ποτιπτυσσοίμεθα μύθῳ
χρήματ' ἀπαιτίζοντες, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθείη·
νῦν δέ μοι ἀπρήκτους ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῷ.
ὣς φάτο χωόμενος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ
δάκρυ' ἀναπρήσας· οἶκτος δ' ἕλε λαὸν ἅπαντα.
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν, οὐδέ τις ἔτλη
Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν·
Ἀντίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπε·
Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες
ἡμέας αἰσχύνων, ἐθέλοις δέ κε μῶμον ἀνάψαι.
σοὶ δ' οὔ τι μνηστῆρες Ἀχαιῶν αἴτιοί εἰσιν,
ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ τοι περὶ κέρδεα οἶδεν.
ἤδη γὰρ τρίτον ἐστὶν ἔτος, τάχα δ' εἶσι τέταρτον,
ἐξ οὗ ἀτέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
πάντας μέν ῥ' ἔλπει, καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἑκάστῳ
ἀγγελίας προϊεῖσα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
ἣ δὲ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξε·
στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε,

V. L. 71 μή πού τι ADHINQ. — 72 ἔρεζε E. — 73 ἀποτινύμενοι: ἀποτιννύμενοι A 2. m. DHLMQV. — 74 ὀτρύναντες F. — 76 φάγητε G. — 77 προτιπτυσσοίμεθα BHL. — 85 ἔειπες: ἔειπας IKM 1. m. NS Schol. α 284. Eust. 1435, 62 τὸ δὲ ἔειπες ἔχει τις γράψαι καὶ ἔειπας. — 86 ἐθέλοις BDHIKLMN: ἐθέλεις AEGQV. δέ κε Apoll. Soph. 36, 18: δὲ καὶ H. — 87 οὔτι: οὔτοι L. Ἀχαιῶν: ἀχέων IKNPS. — 88 ἥ τοι: ἥ τις L. περὶ KM: πέρι AEL. περι BDINQ. — 91 μέν ῥ': κέν τ' IN. — 93 ἣ δὲ: ἠδὲ IN. μερμήριξε EH in marg. KLMQ: μερμήριζε BDHIN. μερμήριξε (ζ superscr.) A. — 94 ἐνὶμμεγάροισιν H.

A. c. 70 Aristarchus καί: μή Aristophanes. — 71 μή πού τι Ptol. Ascalonita: μή που τι Herodianus, H. T. 415. — 77 προτιπτυσσοίμεθα, μετὰ τοῦ ρ̄ Schol. HMQ. — 81 δάκρυ' ἀναπρήσας: δάκρυα θερμὰ χέων Zenodotus. — 87 Ἀχαιῶν: γρ. καὶ ἀχέων· ἡ ὀξεῖα παρὰ τῷ ποιητῇ ἐκτείνει Schol. M. — 88 οὐκ ἀναστρεπτέον τὴν περί· ἔστι γὰρ περίοιδεν Herodianus. πέρι Ptolemaeus Pindario, H. T. 337. — 94 Aristophanes ἐνιμμεγάροισιν. ἔστι καὶ δι' ἑνὸς μ̄ Schol. Vind. 56.

λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπε·
κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰς ὅ κε φᾶρος
ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώνια νήματ' ὄληται,
Λαέρτῃ ἥρωι ταφήιον, εἰς ὅ τέ κέν μιν
μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο,
μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιιάδων νεμεσήσῃ,
αἴ κεν ἄτερ σπείρου κῆται πολλὰ κτεατίσσας.
ὣς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ἔνθα καὶ ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστόν,
νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο.
ὣς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ καὶ ἔπειθεν Ἀχαιούς·
ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ᾔδη,
καὶ τήν γ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκης·
σοὶ δ' ὧδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται, ἵν' εἰδῇς
αὐτὸς σῷ θυμῷ, εἰδῶσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.
μητέρα σὴν ἀπόπεμψον, ἄνωχθι δέ μιν γαμέεσθαι

V. L. 97 εἰς ὅ κε L: ceteri εἰσόκε. φᾶρος: φάρος ADKNQ. — 98 μεταμώνια ADQ: μεταμώλια BEIKLMN. μεταμώνια (λια suprascr.) HV. γρ. μεταμώλια ἢ μεταμώνια Palatinus. — 99 εἰς ὅτε: εἰσότε ADILMN. εἰς ὅγε G in marg. — 100 τανηλεγέως BL. — 101 μή τις μοι ADIKLMNQ. — 102 *κῆται: κεῖται libri et Eustathius. — 104 ἔνθα καί: ἔνθα κεν D. — 105 νύκτας: γρ. νύκτωρ H, ita N in t. ἀλλύεσκεν: ἀλύεσκεν KPS. ἀλύεσκεν (λ suprascr.) A. ἐπὴν ABDEHKLMPQSV: ἐπεὶ IN. παραθεῖτο: παραθείη E 1436, 18. — 106 ἔπειθε δόλῳ καὶ ἔληθεν Ἀχαιούς IN. — 107 add. AV μηνῶν φθϊνόντων περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη. — 108 ἤδει A. ᾔδη LQ. — 109 τήν γ': τήν δ' IN. ἀλλύουσαν: ἀλύουσαν BKPS. — 111 ὑποκρίνονται Apoll. Soph. 160, 2: ἀποκρίνονται BL.

A. c. 97 εἰς ὅ κε, non εἴσοκε, veteres, H. T. 243. — 98 μεταμώνια Apio teste Apoll. Soph. 112, 3. maior pars librorum μεταμώλια, quod pro Attica forma accipiunt et interpretantur ἐπιμελείας ἄξια, vid. Schol. Apoll. Rhod. I, 491; Zonar. Lex. 1349 cum nota Tittmanni; Eust. 483, 5; 1436, 58. μεταμώνιος legitur etiam apud Aristoph. Pac. 117; Theocr. XXII, 180; Apoll. Rhod. I, 491; Pind. Ol. XII, 6; Pyth. III, 23. — 102 σπείρου: Et. Mg. 723, 37 γράφεται δὲ καὶ διὰ τοῦ ῑ, ὤφειλε δὲ διὰ διφθόγγου· ἀλλ' ἡ παράδοσις ἔχει τὸ ῑ, cf. Cram. An. Ox. II, 258, 10. κῆται Wolfii correctura. — 105 ἀλλύεσκεν: ἀνλύεσκεν Aristarchus? vid. Schol. τ 150; H. T. 394. — 106 τρίετες: alios δίετες et 107 δὴ τρίτον pro τέτρατον scripsisse testatur Aristonicus ad v. 89 et 107. — 108 ᾔδη Aristarchus. — 109 ἀλλύουσαν: ἀνλύουσαν, cf. 105. — 111 Aristarchus εἰδῇς: Tyrannio εἴδῃς et 112 εἴδωσι, H. T. 238.

τῷ ὅτεῴ τε πατὴρ κέλεται καὶ ἁνδάνει αὐτῇ.
εἰ δ' ἔτ' ἀνιήσει γε πολὺν χρόνον υἷας Ἀχαιῶν,
τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμόν, ἅ οἱ πέρι δῶκεν Ἀθήνη,
ἔργά τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἐσθλὰς
κέρδεά θ', οἷ' οὔ πώ τιν' ἀκούομεν οὐδὲ παλαιῶν,
τάων αἳ πάρος ἦσαν ἐυπλοκάμιδες Ἀχαιαί,
Τυρώ τ' Ἀλκμήνη τε ἐυστέφανός τε Μυκήνη·
τάων οὔ τις ὁμοῖα νοήματα Πηνελοπείῃ
ἤδη· ἀτὰρ μὲν τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησε.
τόφρα γὰρ οὖν βίοτόν τε τεὸν καὶ κτήματ' ἔδονται,
ὄφρά κε κείνη τοῦτον ἔχῃ νόον, ὅν τινά οἱ νῦν
ἐν στήθεσσι τιθεῖσι θεοί. μέγα μὲν κλέος αὐτῇ
ποιεῖτ', αὐτὰρ σοί γε ποθὴν πολέος βιότοιο·
ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν οὔτέ πῃ ἄλλῃ,
πρίν γ' αὐτὴν γήμασθαι Ἀχαιῶν ᾧ κ' ἐθέλῃσι.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀντίνο', οὔ πως ἔστι δόμων ἀέκουσαν ἀπῶσαι
ἥ μ' ἔτεχ', ἥ μ' ἔθρεψε· πατὴρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης,

V. L. 114 αὐτῇ: γρ. αὐτῷ A m. r. — 115 εἰ δ' ἔτ': εἰ δέ τ' ABHIK LMN 1. m. S. ἀνιήσει γε: ἀνίησί γε D. ἀνίησιν γε P. ἀνιήσειε H. γρ. καὶ εἰ δέ τ' ἀνίησιν Ambros. E. — 116 ἀνὰ θυμὸν: ἐνὶ θυμῷ IN. περὶ GM: πέρι ALN. περι BDIK. περιδῶκεν E. — 118 οὔ πώ τιν' ILN: ceteri οὔπω τιν'. — 119 ἐυπλοκάμιδες: εὐπλοκάμιδες KS. εὐπλοκαμίδες BM. ἐϋπλοκαμίδες Q. ἐϋπλοκαμῖδες AEILN. ευπλοκαμῖδες D, qui praeter acutum etiam circumflexum supra ῑ habet. — 120 ἐϋστέφανός KQV Schol. Nicandri Alex. 103; Apoll. Soph. 144, 24: ἐϋπλόκαμός ABDEHILMNPS. γρ. ἐϋστέφανος AHM. — 122 ἤδη L. ἤδη Q. γρ. ᾔδει A m. r. — 124 ὄφρά κε ADELMQ. κ' ἐκείνη KS. — 125 αὐτῇ EMQ(HV): ἀὐτῇ A. αὐτῆς BDGIKLNS. — 126 ποθὴν: ποθὴ D. — 127 ἡμεῖς γ' D. οὔτέ πη ADLMNQ. — 130 ἔστι: ἐστὶ ABDEKLMN.

A. c. 114 ὅτεῴ: alii ὁτεῷ, cf. Schol. κ 39. — 116 ἅ: τίνες ὅ οἱ II, quod quamvis placeat contra librorum auctoritatem recipere nolebam. περὶ: πέρι cf. 88. — 118 οὔ πώ τιν' Ptol. Ascalonita: οὔ πω τιν' Herodianus, H. T. 415. — 119 ἐυπλοκάμιδες Scholl. *B* 175; *I* 571; Eust. 1437, 54: ἐυπλοκαμῖδες τὰ φαυλὰ τῶν ἀντιγράφων teste Eust. 1437, 52. — 123 βίοτόν τε τεὸν: βίοτός τε τεὸς Aristophanes. Schol. MQ Ἀριστοφάνης βίοτός (om. M) τε τεὸς ἢ οἱ (M ἦοι) μνηστῆρες ἔδονται. Corruptum hoc scholium, in quo emendando frustra elaborarunt viri docti, facili correctura potest sanari; est enim conflatum e duabus adnotationibus, altera Didymi „Ἀριστοφάνης βίοτός τε τεός", altera commentatoris cuiusdam „ἔδονται: ἤγουν οἱ μνηστῆρες". errant, qui alios βιοτοῖο τεοῦ μνηστῆρες ἔδονται scripsisse putant. — 125 αὐτῇ: αὐτῇ Ptolem. Ascalonita, cf. Apoll. de Pron. 101 B. αὐτῆς Apoll. de Pron. 101, 102; de Synt. 141, 142. — 126 ποθή Apollon. cf. de Pron. 101 C δέον ποιεῖν ποθὴν σὺν τῷ ν. — 130 veteres ἄέκουσαν, H. T. 418.

ζώει ὅ γ' ἢ τέθνηκε· κακὸν δέ με πόλλ' ἀποτίνειν
Ἰκαρίῳ, αἴ κ' αὐτὸς ἐγὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω.
ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δὲ δαίμων
δώσει, ἐπεὶ μήτηρ στυγερὰς ἀρήσετ' ἐρινῦς
οἴκου ἀπερχομένη· νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων
ἔσσεται· ὣς οὐ τοῦτον ἐγώ ποτε μῦθον ἐνίψω.
ὑμέτερος δ' εἰ μὲν θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν,
ἔξιτέ μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας
ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους.
εἰ δ' ὕμιν δοκέει τόδε λωίτερον καὶ ἄμεινον
ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσθαι,
κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
αἴ κέ ποθι Ζεὺς δῷσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι.
νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε.
ὣς φάτο Τηλέμαχος, τῷ δ' αἰετὼ εὐρύοπα Ζεὺς
ὑψόθεν ἐκ κορυφῆς ὄρεος προέηκε πέτεσθαι.
τὼ δ' ἕως μέν ῥ' ἐπέτοντο μετὰ πνοιῇς ἀνέμοιο,
πλησίω ἀλλήλοισι τιταινομένω πτερύγεσσιν·
ἀλλ' ὅτε δὴ μέσσην ἀγορὴν πολύφημον ἱκέσθην,
ἔνθ' ἐπιδινηθέντε τιναξάσθην πτερὰ πυκνά,
ἐς δ' ἰδέτην πάντων κεφαλάς, ὄσσοντο δ' ὄλεθρον·

V. L. 132 ἀποτίννειν L. — 133 ἐγὼν ABFGIMNV: ἑκὼν A supra EG in marg. HKLM supra PQS. γρ. ἐγὼν HL. — 134 δ' ὁ δαίμων V. — 135 ἐρινῦς: ἐρϊννῦς ADEHIKLMNPQV. — 137 ὣς DIM 1. m. NQ. — 141 ὔμιν BKMS Et. Mg. 432, 36. ὕμμιν G: ceteri ὑμῖν. δοκέει: N δικ| |'ει et in marg. γρ. δοκέει ὃ καὶ ἄμεινον. super δικ||| ει est glossa δίκαιον φαίνεται. — 142 ὀλέσθαι: ὀλέσσαι ABIMNPQV.. ὀλέσαι FK. — 144 ποθι: ποτε ABDG. ποτε (πόθι supra) H. δῷσι: δώσει BHSV. — 147 πέτεσθαι: γρ. φέρεσθαι A, ita B in t. — 149 πλησίω: πλησίον KPQS. — 151 τιναξάσθην: τιναξέσθην ADLMQ. τιναξέσθην (α supra) V. τιναζέσθην B. πυκνά ABGHIKMNPQS: v. πολλά. — 152 ἐς δ' ἱκέτην: γρ. ἐς δ' ἰδέτην M.

A. c. 133 αὐτὸς ἐγὼν cf. χ 154; ω 321: αὐτὸς ἑκών, v. δ 649; Ψ 434. non assentior Ameisio, qui libros ἐγὼν exhibentes inferiore loco esse affirmat. — 137 ἀθετεῖται μὲν ὑπὸ Ἀριστάρχου, στικτέον δὲ ὅμως μετὰ τὸ ἔσσεται, ἵνα τὸ ὣς κέηται ἀντὶ τοῦ οὕτως Nicanor. — 141 ὔμιν Schol. Α 147, cf. ad α 376. — 144 αἴ κέ et εἴ κέ διχῶς, vid. α 379. — 146 τῷ: alii τώ, cf. Schol. HQS τινὲς τὸ τώ περισπῶσιν ἐπὶ τοῦ Τηλεμάχου ἀκούοντες. Schol. Vind. 56 τὸ τῷ περισπαστέον. — 147 veteres προέηκε, Il. Τ 418. — 148 τὸ εἷως ἀντὶ τοῦ τέως Schol. HMS. ita etiam A ex c. BDHMQV cum Schol. Α 193, non ἕως. εἷως ferri posset si omitteretur μὲν cum L. — 150 ὅτε δὴ: ὁτεδὴ Aristarchus. — 152 ὄσσοντο: ἐν τῇ Ῥιανοῦ ἔσσατο (Porson. ὄσσαντο) ἀντὶ τοῦ ὄσσαν καὶ κληδόνα ἐποίουν Didymus.

δρυψαμένω δ' ὀνύχεσσι παρειὰς ἀμφί τε δειρὰς
δεξιὼ ἤιξαν διά τ' οἰκία καὶ πόλιν αὐτῶν.
θάμβησαν δ' ὄρνιθας, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν·
ὥρμηναν δ' ἀνὰ θυμόν, ἅ περ τελέεσθαι ἔμελλον.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἀλιθέρσης
Μαστορίδης· ὃ γὰρ οἶος ὁμηλικίην ἐκέκαστο
ὄρνιθας γνῶναι καὶ ἐναίσιμα μυθήσασθαι·
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
κέκλυτε δὴ νῦν μευ Ἰθακήσιοι, ὅττί κεν εἴπω·
μνηστῆρσιν δὲ μάλιστα πιφαυσκόμενος τάδε εἴρω.
τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
δὴν ἀπάνευθε φίλων ὢν ἔσσεται, ἀλλά που ἤδη
ἐγγὺς ἐὼν τοίσδεσσι φόνον καὶ κῆρα φυτεύει
πάντεσσιν· πολέσιν δὲ καὶ ἄλλοισιν κακὸν ἔσται,
οἳ νεμόμεσθ' Ἰθάκην εὐδείελον. ἀλλὰ πολὺ πρὶν
φραζώμεσθ', ὥς κεν καταπαύσομεν· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ
πανέσθων· καὶ γάρ σφιν ἄφαρ τόδε λώϊόν ἐστιν.
οὐ γὰρ ἀπείρητος μαντεύομαι, ἀλλ' ἐὺ εἰδώς·
καὶ γὰρ κείνῳ φημὶ τελευτηθῆναι ἅπαντα
ὥς οἱ ἐμυθεόμην, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι, μετὰ δέ σφιν ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
φῆν κακὰ πολλὰ παθόντ', ὀλέσαντ' ἄπο πάντας ἑταίρους,

V. l. 156 ὥρμηναν: ὥρμαινον K. ἔμελλον: ἔμελλεν DGH 1. m. IKLNS. ἔμελλε AV. — 157 ἀλιθέρσης A 1. m. BIKMNQ 1. m.: v. Ἀλιθέρσης. — 158 ὃ ADIKLNQ. — 159 omitt. I. — 160 ὅ σφιν: ὅς σφιν AKL Hesych. III, 228. ἐὺ φρονέων: εὖ φρονέων ADFGKLMQRS. ceteri ἐΰφρονέων coniunctim. — 162 πιφαυσκόμενος: πιφασκόμενος BDGINQV. — 165 τοίσδεσσι: τοῖσδεσσι ALMQ(HPV). τοῖσδεσι K. τοῖσδέσσι BD. — 167 Ἰθάκην — 168 φραζώμεσθ' om. Q. — 168 οἳ δὲ M Schol. β 241: ἠδὲ ABDHIKLNPQSV Scholl. α 284; K 167. — 169 τό κεν ἧμιν ἄφαρ πολὺ λώϊον? Schol. A 349. λώϊον ἔσται IN. — 170 ἀπείρητος Hesych. I, 231: ἀπειρήτως AB sup. D s. IL. ἀπειρητῶς (ος) N. μαντεύομαι: μαντεύσομαι ABDEHIKLMNPQSV. — 171 κείνῳ: ἐκείνω BDEHKLMNPV. — 172 ὅτε: ὅτ' ἐς L. ὅτ' εἰς D. εἰσανέβαινον: εἰς ἀνέβαινον AM. ἐπ' ἀνέβαινον G. — 174 φῆν· φὴν BDILN. ἄπο: ἀπὸ ILMQ. ἀπο BDKN.

A. c. 153 παρειὰς: παρειὰ? H. T. 332. — 154 αὐτῶν: αὔτως vel αὕτως Aristophanes, non οὕτως ut libri, vel αὖτις, quod Cobet. coniecerat. — 156 ἤμελλον Aristarchus, non ἔμελλεν. διὰ τοῦ ο· τοῦτο γὰρ Ὁμήρῳ σύνηθες Aristonicus. — 157 τὸ Ἀλιθέρσης ψιλωτέον εἰς ἰδιότητα τοῦ ὀνόματος Schol. EM. — 160 ὅ σφιν Aristarchus, H. T. 326. — 170 αἱ χαριέστεραι μαντεύομαι Didymus. — 171 κείνῳ Aristarchus, H. T. 248.

ἄγνωστον πάντεσσιν ἐεικοστῷ ἐνιαυτῷ
οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάις, ἀντίον ηὔδα·
ὦ γέρον, εἰ δ' ἄγε δὴ μαντεύεο σοῖσι τέκεσσιν
οἴκαδ' ἰών, μή πού τι κακὸν πάσχωσιν ὀπίσσω·
ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι.
ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο
φοιτῶσ' οὐδέ τε πάντες ἐναίσιμοι· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ὤλετο τῆλ', ὡς καὶ σὺ καταφθίσθαι σὺν ἐκείνῳ
ὤφελες. οὐκ ἂν τόσσα θεοπροπέων ἀγόρευες.
οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον ὧδ' ἀνιείης,
σῷ οἴκῳ δῶρον ποτιδέγμενος, αἴ κε πόρῃσιν.
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
αἴ κε νεώτερον ἄνδρα παλαιά τε πολλά τε εἰδὼς
παρφάμενος ἐπέεσσιν ἐποτρύνῃς χαλεπαίνειν,
αὐτῷ μέν οἱ πρῶτον ἀνιηρέστερον ἔσται,
[πρῆξαι δ' ἔμπης οὔ τι δυνήσεται εἵνεκα τῶνδε·]
σοὶ δὲ γέρον θωὴν ἐπιθήσομεν, ἥν κ' ἐνὶ θυμῷ
τίνων ἀσχάλλῃς· χαλεπὸν δέ τοι ἔσσεται ἄλγος.
Τηλεμάχῳ δ' ἐν πᾶσιν ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτός·
μητέρ' ἑὴν ἐς πατρὸς ἀνωγέτω ἀπονέεσθαι·
οἱ δὲ γάμον τεύξουσι καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι.

V. L. 176 τὰ δὲ: τάδε DILMN. — 178 ἄγε δὴ DEGIKLMNPQRSV: νῦν ABH. — 179 μή που τι ADEILNQ. — 181 δέ τε: δέ τι L. — 182 οὐδέ τε: οὐδέ τι AL. — 183 ὡς: ὣς L. καταφθίσθαι: καταφθεῖσθαι BDKPS. — 189 παρφάμενος γ' A. ἐποτρύνῃς: ἐποτρύνεις ABHIN. ἐποτρύνεις (η supra) S. — 190 μέν οἱ: μέν σοι KPS. ἀνιηρώτερον D. — 191 omittunt BEIKNS. D habet in margine m. rec. scr. εἵνεκα τῶνδε: τῶν γε GH. οἷος ἀπ' ἄλλων APQV. in marg. M πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτϊ οἱ οὔτϊ δυνήσεαι τειω χέρεσσιν et 2. m. οἷος ἀπ' ἄλλων, quae τειω χέρεσσιν erasit. — 192 ἐπιθήσομεν: Apoll. Soph. 73, 14. γρ. ἐπιθήσομαι H. ita AKLPS. — 193 ἀσχάλλῃς: ἀσχάλλοις AEV. — 195 μητέρ' ἑὴν: μητέρα ἣν ABEHIKMNPQSV non male.

A. c. 180 ἀμείνων: γρ. ἀμείνω χωρὶς τοῦ ν̄, ὅπερ καὶ κάλλιον Schol. H, v. Il. T. 302. — 182 φοιτῶσ': τινὲς πωτῶντ' Schol. MQS. οὐδέ τε: ὁ τέ σύνδεσμος περισσός Aristonicus. ἐν ταῖς εἰκαιοτέραις γράφεται οὐδέ τι Didymus. — 183 ὡς, non ὥς, Nicanor. — 185 ἀνιείης Hellanicus: alii ἀνίειής, cf. Apoll. Soph. 32, 14. — 197 ἕπεσθαι: ἔσεσθαι, vid. α 278.

οὐ γὰρ πρὶν παύσεσθαι ὀίομαι υἷας Ἀχαιῶν
μνηστύος ἀργαλέης, ἐπεὶ οὔ τινα δείδιμεν ἔμπης,
οὔτ' οὖν Τηλέμαχον μάλα περ πολύμυθον ἐόντα·
οὔτε θεοπροπίης ἐμπαζόμεθ', ἣν σὺ γεραιὲ
μυθέαι ἀκράαντον, ἀπεχθάνεαι δ' ἔτι μᾶλλον.
χρήματα δ' αὖτε κακῶς βεβρώσεται, οὐδέ ποτ' ἶσα
ἔσσεται, ὄφρά κεν ἥ γε διατρίβῃσιν Ἀχαιοὺς
ὃν γάμον· ἡμεῖς δ' αὖ ποτιδέγμενοι ἤματα πάντα
εἵνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν, οὐδὲ μετ' ἄλλας
ἐρχόμεθ', ἃς ἐπιεικὲς ὀπυιέμεν ἐστὶν ἑκάστῳ.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Εὐρύμαχ' ἠδὲ καὶ ἄλλοι, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοί,
ταῦτα μὲν οὐχ ὑμέας ἔτι λίσσομαι οὐδ' ἀγορεύω·
ἤδη γὰρ τὰ ἴσασι θεοὶ καὶ πάντες Ἀχαιοί.
ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους,
οἵ κέ μοι ἔνθα καὶ ἔνθα διαπρήσσωσι κέλευθον.
εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
νόστον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
ἤν τίς μοι εἴπῃσι βροτῶν ἢ ὄσσαν ἀκούσω
ἐκ Διός, ἥ τε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.
εἰ μέν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσω,
ἦ τ' ἂν τρυχόμενός περ ἔτι τλαίην ἐνιαυτόν·

V. L. 198 **παύσεσθαι*: *παύσασθαι* ADEILMN. *παύσεσθαι* (ασ supra ε) H. *παύεσθαι* (σασ supra) B. *παύεσθαι* KPSV. — 202 *δ' ἔτι*: *δέ τι* IN 1. m. — 203 *χρήματα*: *κτήματα* V. — 204 *ὄφρά κεν* ABILN. *ἥ γε*: *ἦδε* DL. — 205 *ποτιδέγμενοι*: *προτιδέγμενοι* ABKQS. — 206 *τῆς, ἀρετῆς* IN. — 210 *οὐχ'*: *οὐδ'* Schol. α 284. — 211 *τὰ* H 1. m.: *τάγ'* AH ex em. KS Schol. α 284. *τάδ'* DGILMNQ. *ταδ'* B. — 213 *οἵ κε μοι* Q. *κέλευθον*: *κέλευθα* L. — 214 *ἠμαθόεντα*: *ἠμαθόεσσαν* D. — 214—223 diplas in M habent adpictas, quae h. l. obelorum vice fungi videntur, ut alibi alia signa, cf. H. T. 105. — 216 *ἤν τις μοι* Q. *βροτῶν*: *θεῶν* DL. — 218 omitt. Q.

A. c. 198 *παύσεσθαι* Wolf. ex coniectura, nam is qui in H ε supra scripsit, non tam *παύσεσθαι*, quod nullus codex exhibet, quam *παύεσθαι* dare volebat. — 206 *τῆς ἀρετῆς*: *Ἀρίσταρχος λείπειν φησὶν τὸ ἄρθρον, ἵν' ᾖ τῆς ταύτης ἀρετῆς. Ἀριστοφάνης δὲ ὑπώπτευε τὸν στίχον, νεωτερικὸν λέγων ὄνομα τὸ τῆς ἀρετῆς· πιθανὸν δὲ συναθετεῖν αὐτῷ καὶ τὸν πρὸ αὐτοῦ καὶ τὸν μετ' αὐτόν* Schol. HMQR. — 209 *ἀγαυοί*: *γρ. ἀγανοί* (quae lectio in libris passim occurrit)· *οἱ δὲ Ἀχαιοί* Schol. H. — 211 *παροξυτόνως ἡ ὑμέας ἀντωνυμία· ἔστι γὰρ ἀντιδιασταλτική* Herodianus. — 214 *Σπάρτην*: *Κρήτην* Zenodotus, cf. α 285.

εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσω μηδ' ἔτ' ἐόντος,
νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
σῆμά τέ οἱ χεύω καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐξω
πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω.
ἦ τοι ὅ γ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
Μέντωρ, ὅς ῥ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἑταῖρος,
καί οἱ ἰὼν ἐν νηυσὶν ἐπέτρεπεν οἶκον ἅπαντα,
πείθεσθαί τε γέροντι καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν·
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
κέκλυτε δὴ νῦν μευ Ἰθακήσιοι, ὅττί κεν εἴπω·
μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἤπιος ἔστω
σκηπτοῦχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς,
ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη καὶ αἴσυλα ῥέζοι,
ὡς οὔ τις μέμνηται Ὀδυσσῆος θείοιο
λαῶν, οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὣς ἤπιος ἦεν.
ἀλλ' ἦ τοι μνηστῆρας ἀγήνορας οὔ τι μεγαίρω
ἔρδειν ἔργα βίαια κακοῤῥαφίῃσι νόοιο·
σφὰς γὰρ παρθέμενοι κεφαλὰς κατέδουσι βιαίως
οἶκον Ὀδυσσῆος, τὸν δ' οὐκέτι φασὶ νέεσθαι.
νῦν δ' ἄλλῳ δήμῳ νεμεσίζομαι, οἷον ἅπαντες
ἧσθ' ἄνεῳ, ἀτὰρ οὔ τι καθαπτόμενοι ἐπέεσσι
παύρους μνηστῆρας καταπαύετε πολλοὶ ἐόντες.
τὸν δ' Εὐηνορίδης Λειώκριτος ἀντίον ηὔδα·
Μέντορ ἀταρτηρέ, φρένας ἠλεέ, ποῖον ἔειπες

V. L. 220 τεθνηῶτος: τεθνειῶτος AGHIKMPQS. τεθνει[η]ῶτος N. μὴ δ' ἔτ' DKM: μὴ δέ τ' ABILNV. — 221 δ' ἤπειτα ABIKLNQS. δ' ἔπειτα D. — 222 χεύω BIV: χεύσω ADFKLMQRS. χεύ[σ]ω HN. ἐπϊκτέρεα ADFKNQR. κτερεΐζω A. — 223 ὅσσα ἔοικε: ὅσσ' ἐπέοικε AGV. — 224 ἦτοι: l. ἤτοι. ἂρ AGILMNQ. — 226 ἰὼν: ἑὼν V. ἐν: ἐνὶ AV. — 228 ὅ σφιν: ὅς σφιν KLMN ex c. S. ἐὺ φρονέων: εὖ φρονέων ADFKLMQ. ceteri ἐΰφρονέων. — 231 μὴ δὲ ABDKLMQ: μὴ δ' ἐν HIN. — 232 ῥέζοι: ῥέζων H in m. — 233 ὡς EILMNQ: v. ὥς. — 236 ἔρδειν IN: ceteri ἔρδειν. — 240 ἄνεῳ EM: ἄνεω ADIKLNQ. ἀνεῶ B. — 241 καταπαύετε: libri κατερύκετε. — 243 ἔειπες: ἔειπας IN. ἔειπα[ε]ς S.

A. c. 220 Aristarchus τεθνηῶτος, cf. α 289. — 222 χεύω Herodianus: χείω (?) Ptolemaeus Oroandae cum Aristarcho, si scholiastae verbis fides haberi potest. — 228 ὅ σφιν Aristarchus, cf. 160. — 232 βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ ῥέζοι· τὸ γὰρ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτι ἐστίν Nicanor. — 236 κακοῤῥαφίῃσι: τινὲς κακοφραδίῃσι γράφουσιν Schol. HMS. — 240 Herodianus ἄνεῳ: ἄνεω Aristarchus, Il. Γ. 191. — 241 κααταπύετε Rhianus assentiente Didymo.

ἡμέας ὀτρύνων καταπαυέμεν. ἀργαλέον δὲ
ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχήσασθαι περὶ δαιτί.
εἴ περ γάρ κ' Ὀδυσεὺς Ἰθακήσιος αὐτὸς ἐπελθὼν
δαινυμένους κατὰ δῶμα ἑὸν μνηστῆρας ἀγαυοὺς
ἐξελάσαι μεγάροιο μενοινήσει' ἐνὶ θυμῷ,
οὔ κέν οἱ κεχάροιτο γυνή, μάλα περ χατέουσα,
ἐλθόντ', ἀλλά κεν αὐτοῦ ἀεικέα πότμον ἐπίσποι,
εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο· σὺ δ' οὐ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ' ἄγε, λαοὶ μὲν σκίδνασθ' ἐπὶ ἔργα ἕκαστος,
τούτῳ δ' ὀτρυνέει Μέντωρ ὁδὸν ἠδ' Ἀλιθέρσης,
οἵ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώιοί εἰσιν ἑταῖροι.
ἀλλ', ὀίω, καὶ δηθὰ καθήμενος ἀγγελιάων
πεύσεται εἰν Ἰθάκῃ, τελέει δ' ὁδὸν οὔ ποτε ταύτην.
ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσαν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.
οἳ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἑὰ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος,
μνηστῆρες δ' ἐς δώματ' ἴσαν θείου Ὀδυσῆος.
Τηλέμαχος δ' ἀπάνευθεν ἰὼν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης
χεῖρας νιψάμενος πολιῆς ἁλὸς εὔχετ' Ἀθήνῃ·

V. L. 245 μαχήσασθαι BEHIKNQV: μαχέσασθαι GM. μαχέσασθαι DL. μαχέσασθαι S. μαχέσθαι: γρ. μαχήσασθαι A. δαιτὶ I. — 246 γάρ κ': γάρ τ' L. — 247 δαιννυμένους IN. ἑόν: ἕο Q. — 248 μενοινήσει': μενοινήσει ABDEHILMNPQSV. — 249 οὔ κεν οἱ IN. κεχαροίατο AGL 1. m. MQ, vid. ad γ 438. — 250 ἐπίσποι BELM: ἐπίσπῃ AH ex em. INV. ἐπίσπει KQ. ἐπίσπει[οι] D. — 252 ἀλλ' ἄγε: ἀλλά γε IM. — 253 ὀτρύνει Q. ἀλιθέρσης BDIKMN: v. Ἁλιθέρσης, cf. 157. — 254 οἵτέ οἱ ABDILMQ. — 256 τελέει: τελέσει L. — 257 ἄρ AKL. λυσαν M 1. m.: λῦσεν ceteri cum Apoll. Soph. 150, 8; Hesych. I, 90; Schol. θ 38. αἰψηρήν Schol. Δ 182; Apoll. Soph. 150, 8; Hesych. I, 90: λαιψηρήν DGH ex em. IM 2. m. N. λαιψηρὰν [η] A 1. m., nunc αἰψηρὰν. — 258 οἳ L. ἄρ AKLMN. ἑά: τὰ ἅ Suidas I, 10, 13; Schol. ad Plat. Hipp. mai. 295 A. — 259 δ' ἐς: δ' ἀνὰ QH(?). θείοι' ὀδυσῆος L. — 260 ἀπάνευθεν ἰὼν BDFH 2. m. ILMNQS. ἀπάνευθεν ἰδὼν K. ἀπάνευθε κιὼν AH 1. m. RV. θῖνα FHKQ: θινὶ ABDILMN. θῖνι RV.

A. c. 245 τινὲς γράφουσιν „ἀνδράσι καὶ παύροισι“· ἄμεινον δὲ „καὶ πλεόνεσσι“ γράφειν, ἵν' ᾖ ἐπὶ τῶν κωλυόντων Schol. HMQ. μαχήσασθαι Aristophanes, Aristarchus, Antimachus: μαχέσσασθαι Heracleo, H. T. 308. — 247 ἑόν: τινὲς τὸ ἕω (ἕο?) ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ λέγουσι κακῶς Schol. MS. — 251 εἰ πλέονές οἱ ἕποιντο: εἰ πολλοὶ αὐτῷ ἕποιντο, ἢ εἰ πολλοὺς ὀπαδοὺς ἔχοι. τινὲς δὲ γελοίως γράφουσιν εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο Schol. HMQ. — 257 Apoll. Soph. 17, 20 (αἰψηρός = ταχύς)· ὅταν δὲ λέγῃ „λύσαν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν“ ὁ Ἀρίσταρχος ἀντὶ τοῦ αἰψηρῶς ἀκούει. Aristonicus αἰψηρήν, ἀντὶ τοῦ ταχέως. inde patet Aristarchum αἰψηρήν scripsisse, et fortasse etiam λῦσαν, v. W. C. Kayser. de versibus aliquot Hom. Od. disp. II, p. 14. — 260 εἰ κατὰ

κλῦθί μευ, ὃ χθιζὸς θεὸς ἤλυθες ἡμέτερον δῶ
καί μ' ἐν νηὶ κέλευσας ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
νόστον πευσόμενον πατρὸς δὴν οἰχομένοιο
ἔρχεσθαι· τὰ δὲ πάντα διατρίβουσιν Ἀχαιοί,
μνηστῆρες δὲ μάλιστα κακῶς ὑπερηνορέοντες.
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν,
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τηλέμαχ', οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσεαι οὐδ' ἀνοήμων,
εἰ δή τοι σοῦ πατρὸς ἐνέστακται μένος ἠύ,
οἷος κεῖνος ἔην τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε.
οὔ τοι ἔπειθ' ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται οὐδ' ἀτέλεστος.
εἰ δ' οὐ κείνου γ' ἐσσὶ γόνος καὶ Πηνελοπείης,
οὐ σέ γ' ἔπειτα ἔολπα τελευτήσειν ἃ μενοινᾷς.
παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται,
οἱ πλέονες κακίους, παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους.
ἀλλ' ἐπεὶ οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσεαι οὐδ' ἀνοήμων,
οὐδέ σε πάγχυ γε μῆτις Ὀδυσσῆος προλέλοιπεν,
ἐλπωρή τοι ἔπειτα τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
τῶ νῦν μνηστήρων μὲν ἔα βουλήν τε νόον τε
ἀφραδέων, ἐπεὶ οὔ τι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι·
οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν,
ὃς δή σφι σχεδόν ἐστιν, ἐπ' ἤματι πάντας ὀλέσθαι.
σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἣν σὺ μενοινᾷς·
τοῖος γάρ τοι ἑταῖρος ἐγὼ πατρώιός εἰμι,
ὅς τοι νῆα θοὴν στελέω καὶ ἅμ' ἕψομαι αὐτός.
ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει,

V. L. 262 κλῦθί μευ: μοι ABDFGHIKLMNPQRSV. ὃ: ὃς ADH ex em. ILN. — 265 τὰ δὲ: τάδε ABL. — 269 φωνήσασ': φωνήσας DL. — 271 τοι et σοι D. — 272 κεῖνος: ἐκεῖνος ABDEFGHIKLMNPQV. — 275 οὔ σε γ' IL. οὐ σέ τ' M. οὔ σ' ἔτ' R. οὔ σ' AB. — 281 τῷ L: τῶν K. ceteri τῶ. — 283 οὐδέ τι: οὐδ' ἔτι L. ἴσσασιν DR. — 284 σφι: σφιν A 2. m. DHIKLMNP. — 285 οὐκέτι Scholl. *E* 695; α 238: οὐκ ἐπὶ V.

δοτικὴν γράφεται τὸ θινί, βραχὺ διαστελοῦμεν ἐπὶ τὸ ἰών καὶ τὰ ἑξῆς συνάψομεν. εἰ δὲ διὰ τοῦ ᾱ, ὡς Δίδυμός φησιν γράφειν Ἀρίσταρχον, μετὰ τὸ θαλάσσης διαστελοῦμεν Nicanor. ἐπὶ θινὶ καὶ ἐπὶ θῖνα διχῶς Schol. H.

A. c. 262 μευ: μοι, cf. H. S. 162. etiam ζ 239, 324 maior pars librorum μοι exhibet. — 271 εἰ δή τοι Herodianus ad *Α* 294. — 272 κεῖνος Aristarchus, H. T. 248. — 281 τῶ, non τῷ, veteres, H. T. 368. γρ. καὶ τώ μετ' ὀξείας Schol. H. — 284 σφι, non σφιν Aristarchus, H. T. 392

ὅπλισσόν τ' ἤια καὶ ἄγγεσιν ἄρσον ἅπαντα,
οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι, καὶ ἄλφιτα, μυελὸν ἀνδρῶν,
δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν· ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἑταίρους
αἶψ' ἐθελοντῆρας συλλέξομαι. εἰσὶ δὲ νῆες
πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ νέαι ἠδὲ παλαιαί·
τάων μέν τοι ἐγὼν ἐπιόψομαι ἥ τις ἀρίστη,
ὦκα δ' ἐφοπλίσσαντες ἐνήσομεν εὐρέι πόντῳ.
ὣς φάτ' Ἀθηναίη, κούρη Διός· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Τηλέμαχος παρέμιμνεν, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.
βῆ δ' ἰέναι πρὸς δῶμα φίλον τετιημένος ἦτορ,
εὗρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν
αἶγας ἀνιεμένους σιάλους θ' εὕοντας ἐν αὐλῇ.
Ἀντίνοος δ' ἰθὺς γελάσας κίε Τηλεμάχοιο·
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, μή τί τοι ἄλλο
ἐν στήθεσσι κακὸν μελέτω ἔργόν τε ἔπος τε,
ἀλλά μοι ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν, ὡς τὸ πάρος περ.
ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα τελευτήσουσιν Ἀχαιοί,
νῆα καὶ ἐξαίτους ἐρέτας, ἵνα θᾶσσον ἵκηαι
ἐς Πύλον ἠγαθέην μετ' ἀγαυοῦ πατρὸς ἀκουήν.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀντίνο', οὔ πως ἔστιν ὑπερφιάλοισι μεθ' ὑμῖν
δαίνυσθαί τ' ἀκέοντα καὶ εὐφραίνεσθαι ἕκηλον.
ἦ οὐχ ἅλις ὡς τὸ πάροιθεν ἐκείρετε πολλὰ καὶ ἐσθλὰ

V. L. 289 *ἄρσον*: *ἆρσον* IN. — 292 *αἶψ'*: *ἄψ* AFH 1. m. LSV 1. m. Schol. *E* 695. — 296 *ἆρ* ADLMQ. — 297 *παρέμιμνεν*: *παρέμεινεν* A. — 298 *ἰέναι* BDH 2. m. IKLMNRV: *ἴμεναι* AH 1. m. Q. — 299 *ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν*: *ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσιν* BDGHLMPS. — 300 *εὕοντας*: *εὕδοντας* (sic) HL. *εὕοντας* c. gl. *καθεύδοντας* B. — 302 *ἄρά οἱ* AIN. — 303 *μή τί τοι*: *μή τέ τι* K. — 305 *ἀλλά μοι* ABDEKRV. γρ. *ἀλλὰ μάλ'* A m. r., ita HILMNPQS. *τοπάρος* ILN. *το͜πάρος* Q. — 307 *θάσσον* K. — 310 *ἔστιν*: *ἐστὶν* ADEIKLMQ. — 311 *δαίννυσθαί* IN. *ἀκέοντα*: γρ. *ἀέκοντα* A m. r., ita HLQ. — 312 *τοπάροιθεν* ILQ. *το͜πάροιθεν* N. *τὸ πρόσθεν* Porphyrius Quaest. I. *ἐκείρατε* A.

A. C. 289 *ἄρσον* Herodianus: *ἆρσον* Aristarchus, H. T. 204. — 293 *ἀμφιάλῳ* veteres, H. T. 416. — 294 *ἐγὼν*: *ἐγὼ* Aristarchus, cf. Schol. *I* 167; H. T. 232. — 300 *ἀνῑεμένους δασέως ἀπὸ τοῦ ἵημι* Schol. Q. H. T. 418. — 308 *ἠγαθέην*: *ἠμαθίην* Rhianus, v. Schol. *δ* 702. — 311 *ἀκέοντα* an *ἀέκοντα* scripserit Rhianus non liquet, nam M habet *οὕτω γράφει ῥιανός· γρ. δὲ καὶ ἀκέοντα*, H *ἀκέοντα ῥιανὸς γρ. ἀέκοντα* sine ulla distinctione.

κτήματ' ἐμὰ μνηστῆρες, ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα;
νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμὶ καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων
πυνθάνομαι, καὶ δή μοι ἀέξεται ἔνδοθι θυμός,
πειρήσω ὥς κ' ὔμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰήλω,
ἠὲ Πύλον δ' ἐλθών, ἢ αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ δήμῳ.
εἶμι μέν, οὐδ' ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται ἣν ἀγορεύω,
ἔμπορος· οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος οὐδ' ἐρετάων
γίγνομαι· ὥς νύ που ὔμμιν ἐείσατο κέρδιον εἶναι.
ἦ ῥα καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσατ' Ἀντινόοιο
ῥεῖα· μνηστῆρες δὲ δόμον κάτα δαῖτα πένοντο.
οἳ δ' ἐπελώβευον καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσιν·
ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
ἦ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἧμιν μερμηρίζει.
ἤ τινας ἐκ Πύλου ἄξει ἀμύντορας ἠμαθόεντος,
ἢ ὅ γε καὶ Σπάρτηθεν, ἐπεί νύ περ ἵεται αἰνῶς·
ἠὲ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλει, πίειραν ἄρουραν,
ἐλθεῖν, ὄφρ' ἔνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνείκῃ,
ἐν δὲ βάλῃ κρητῆρι καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσσῃ.
ἄλλος δ' αὖτ' εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
τίς δ' οἶδ', εἴ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλης ἐπὶ νηὸς
τῆλε φίλων ἀπόληται ἀλώμενος ὥς περ Ὀδυσσεύς;
οὕτω κεν καὶ μᾶλλον ὀφέλλειεν πόνον ἄμμι·
κτήματα γάρ κεν πάντα δασαίμεθα, οἰκία δ' αὖτε
τούτου μητέρι δοῖμεν ἔχειν ἠδ' ὅς τις ὀπυίοι.
ὣς φάν· ὃ δ' ὑψόροφον θάλαμον κατεβήσετο πατρὸς

V. l. 313 ἐγὼ δ' ἔτι: δέ τε A. δέ τι DLQ. — 316 κ' ὑμμϊ A sup. HL Schol. β 325. κ' ὔμμι DGQ. χ' ὔμμι BMV. χ' ὔμμιν IN. χ' ὔμμι AER. ὡς ὔμμι P. — 317 Πύλον δ': πύλον γ' M. — 320 γίγνομαι L ex corr. Porphyrius Quaest. I: γίνομαι ABDEFGHIKL 1. m. NPQRSV. νύ που: νύ περ FH 1. m. S. ὔμμιν: ὔμμιν BM. ὔμιν IN eraso altero μ. ὑμῖν AQ. ὡς νῦν ὔμμιν L. — 321 ἦ ῥα ADILNQ. σπάσατ' A ex corr. HIKMNQ: σπάσετ' L. σπάσεν A 1. m. BDEFR. — 322 οἳ δ' ADIKLNQ. ἐκερτόμεον Apoll. Soph. 71, 5: κερτόμεον ABEV. — 325 ἧμιν: I ἥμιν. ceteri ἡμῖν. — 327 ἐπεί νυ περ Q. — 331 αὖ εἴπεσκε Q. — 332 τίς δ': τίς γ' A 1. m. mallem τίς οἶδ' cum Schol. K 204. — 333 ἀπόλοιτο Schol. K 204. — 334 ἄμμι DIM(HV?): ceteri ἄμμιν et B sup. ἡμῖν. — 336 ὀπυίῃ (sup. οι) LS. ὀπυίει E. — 337 ὅδ' ABDIKLNQ. κατεβήσετο KM: κατεβήσατο ABDHILNPQSV.

A. c. 316 κ' ὔμμι Herodianus, v. Schol. A 335; Δ 249: χ' ὔμμι Tyrannio, H. T. 369. — 320 γίγνομαι: γίνομαι (ἡ κοινή), H. T. 219. — 321 σπάσατ' Aristarchus. — 322 ἀθετεῖται ὡς περιττός. προηθέτει δὲ καὶ Ἀριστοφάνης. — 337 κατεβήσετο. H. T. 214.

εὐρύν, ὅθι νητὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο
ἐσθής τ' ἐν χηλοῖσιν ἅλις τ' εὐῶδες ἔλαιον·
ἐν δὲ πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἡδυπότοιο
ἕστασαν, ἄκρητον θεῖον ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες,
ἑξείης ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες, εἴ ποτ' Ὀδυσσεὺς
οἴκαδε νοστήσειε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας.
κληισταὶ δ' ἔπεσαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι
δικλίδες· ἐν δὲ γυνὴ ταμίη νύκτας τε καὶ ἦμαρ
ἔσχ', ἣ πάντα φύλασσε νόου πολυϊδρείῃσιν,
Εὐρύκλει', Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο.
τὴν τότε Τηλέμαχος προσέφη θάλαμον δὲ καλέσσας·
μαῖ', ἄγε δή μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον
ἡδύν, ὅτις μετὰ τὸν λαρώτατος, ὃν σὺ φυλάσσεις
κεῖνον ὀιομένη τὸν κάμμορον, εἴ ποθεν ἔλθοι
διογενὴς Ὀδυσεὺς θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
δώδεκα δ' ἔμπλησον καὶ πώμασιν ἄρσον ἅπαντας.
ἐν δέ μοι ἄλφιτα χεῦον ἐυῤῥαφέεσσι δοροῖσιν·
εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα μυληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς.
αὐτὴ δ' οἴη ἴσθι· τὰ δ' ἀθρόα πάντα τετύχθω·
ἑσπέριος γὰρ ἐγὼν αἱρήσομαι, ὁππότε κεν δὴ
μήτηρ εἰς ὑπερῷ' ἀναβῇ κοίτου τε μέδηται.
εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
νόστον πευσόμενος πατρὸς φίλου, ἤν που ἀκούσω.
ὣς φάτο, κώκυσεν δὲ φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
τίπτε δέ τοι φίλε τέκνον ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα

V. L. 341 ἕστασαν: ἔστασαν ABDHIKLNPQV. — 344 δ' ἔπεσαν: θ' ἔσσαν D. — 346 ἔσχ': ἔσκεν BFKLQR. ἔσκε D. πάντα φύλασσε AEIKNV: ceteri πάντ' ἐφύλασσε. πολυϊδρείῃσιν: πολυϊδρίῃσιν HMQ. — 350 ὅτις: ὅστις A 1. m. BDIKMNRV. λαρώτατος: λαρώτερος KPS. ὃν H et in marg. ὤν. — 351 ἔλθοι: ἔλθῃ D. — 354 χεῦον BDE Apoll. Soph. 59, 31: χεῦσον AIKLMNPQV. χεῦ^σον H. — 355 ἔστω: ἔστων L. — 356 ἀθρόα Hesych. I, 65. — 358 κοίτου: κοίτης D. — 359 ἠμαθόεντα: ἠμαθόεσσαν D.

A. c. 338 Aristarchus ὅθι νητὸς: ὅθιννητὸς Aristophanes. — 350 ὤν: γρ. καὶ μικρόν, ἵν' ᾖ, ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ὃν Schol. M. — 353 ἄρσον: ἆρσον, cf. 289. — 354 χεῦον: χεῦσον, cf. 222. — 356 ἀθρόα: ἀθρόα Aristarchus et Herodianus, H. T. 180. — 359 ὅτι οὐδὲ ἐνταῦθα μνήμη τίς ἐστι τῆς Κρήτης Aristonicus. est ἀνάφορα πρὸς Ζηνόδοτον.

ἔπλετο; πῆ δ' ἐθέλεις ἰέναι πολλὴν ἐπὶ γαῖαν
μοῦνος ἐὼν ἀγαπητός; ὃ δ' ὤλετο τηλόθι πάτρης
διογενὴς Ὀδυσεὺς ἀλλογνώτῳ ἐνὶ δήμῳ.
οἳ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι κακὰ φράσσονται ὀπίσσω,
ὥς κε δόλῳ φθίῃς, τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δάσονται.
ἀλλὰ μέν' αὖθ' ἐπὶ σοῖσι καθήμενος· οὐδέ τί σε χρὴ
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον κακὰ πάσχειν οὐδ' ἀλάλησθαι.
  τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
θάρσει μαῖ', ἐπεὶ οὔ τοι ἄνευ θεοῦ ἥδέ γε βουλή.
ἀλλ' ὄμοσον μὴ μητρὶ φίλῃ τάδε μυθήσασθαι,
πρίν γ' ὅτ' ἂν ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται,
ἢ αὐτὴν ποθέσαι καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι,
ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χρόα καλὸν ἰάπτῃ.
  ὣς ἄρ' ἔφη, γρηὺς δὲ θεῶν μέγαν ὅρκον ἀπώμνυ.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
αὐτίκ' ἔπειτά οἱ οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσεν,
ἐν δέ οἱ ἄλφιτ' ἔχευεν ἐυῤῥαφέεσσι δοροῖσι·
Τηλέμαχος δ' ἐς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει.
  ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τηλεμάχῳ εἰκυῖα κατὰ πτόλιν ᾤχετο πάντῃ,
καί ῥα ἑκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον,
ἑσπερίους δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγέρεσθαι ἀνώγει.
ἣ δ' αὖτε Φρονίοιο Νοήμονα φαίδιμον υἱὸν
ᾔτεε νῆα θοήν· ὃ δέ οἱ πρόφρων ὑπέδεκτο.

V. L. 364 πῆ BE: ποῖ IN. πῆ (που) D. δὲ θέλεις AD. — 365 ὃδ' ABDIKLNQ. τηλόθι: τηλόθε IN. — 366 ἀλλογνώτων Apoll. Soph. 22, 16. ἀλλογνώστω A. — 367 οἳ δέ τοι IN. οἶδέ τοι B. φράσονται BFINPR. — 368 φθίῃς: φθείης ADHKLMV. φθείσης B. τάδε δ': τάδε γ' Q. δάσονται Hesych. I, 462: δάσωνται INPQS. — 369 οὐδέ τι σε DILN. — 370 ἠδ' ἀλάλησθαι Q. — 372 οὔτοι: οὔτι AKQ. ἥδέ γε: ἦδέ γε ABIN. ceteri ἦδε γε. — 373 μυθήσασθαι: γρ. διὰ τοῦ ε μυθήσεσθαι H. — 374 ὅτ' ἂν: ὅταν IMNQ. — 376 ἰάπτῃ: ἰάψῃ Apoll. Soph. 170, 12. — 377 ἆρ DIKLN. ἀπώμνυ: ἐπώμνϋ (α) L. — 380 ἄλφιτ' ἔχευεν BDL. ceteri ἄλφιτα χεῦεν. AQV χεῦσεν. — 383 Τηλεμάχῳ δ' v.: δ' om. ABDIKLNS Tzetz. Alleg. 61. ᾤχετο: ἤρχετο Tzetzes. — 384 καὶ ῥὰ Q. — 385 ἀνώγει: ἄνωγεν A 1. m. — 386 ἠδ' ADIKN. αὖτε: αὖθις IN. — 387 ὃ δέ οἱ ALQ.

A. c. 364 δ' ἐθέλεις Aristarchus. — 368 φθείης: γρ. καὶ διὰ τοῦ ι φθίῃς Schol. Q. — 370 ἀλάλησθαι Herodianus: ἀλαλῆσθαι Ptolem. Ascalonita, H. T. 183. — 372 ἤδε, non ἦδε, veteres, H. T. 364. — 374 ὅτ' ἂν: ὅταν, H. T. 327.

δύσετό τ' ἠέλιος· σκιόωντο τε πᾶσαι ἀγυιαί·
καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλα δ' εἴρυσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
ὅπλ' ἐτίθει, τά τε νῆες ἐύσσελμοι φορέουσι.
στῆσε δ' ἐπ' ἐσχατιῇ λιμένος, περὶ δ' ἐσθλοὶ ἑταῖροι
ἀθρόοι ἠγερέθοντο· θεὰ δ' ὄτρυνεν ἕκαστον.
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
βῆ ῥ' ἰέναι πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο·
ἔνθα μνηστήρεσσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευε,
πλάζε δὲ πίνοντας, χειρῶν δ' ἔκβαλλε κύπελλα.
οἳ δ' εὕδειν ὤρνυντο κατὰ πτόλιν, οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
εἵατ', ἐπεί σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν.
αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἐκπροκαλεσσαμένη μεγάρων εὖ ναιεταόντων,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν·
Τηλέμαχ', ἤδη μέν τοι ἐυκνήμιδες ἑταῖροι
εἵατ' ἐπήρετμοι τὴν σὴν ποτιδέγμενοι ὁρμήν·
ἀλλ' ἴομεν, μὴ δηθὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο.
ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
εὗρον ἔπειτ' ἐπὶ θινὶ κάρη κομόωντας ἑταίρους.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο·
δεῦτε φίλοι ἤια φερώμεθα· πάντα γὰρ ἤδη

V. L. 388 δύσετό: δύσσετό DL et duo Ambrosiani. — 390 τά τε: τάγε H ex em. ἐύσσελμοι: ἐΰσελμοι AFIKLNQRV. — 391 ἐσχατιῇ: ἐσχατιῆς G. — 392 ἀθρόοι: γρ. αὐτὴν HN. ὄτρυνεν D: ceteri ὤτρυνεν. — 393 ἔνθ': ἦδ' E. — 394 βῆ ῥ': l. βῆ δ'. ἰέναι ABDH ex c. IKLMNRV: ἴμεναι H 1. m. Q. — 395 ὕπνον: οἶνον H ex em. — 397 οἳ DEILMNQ. ὤρνυντο: ὄρνυντο A non male. ἂρ ADGKLM. — 398 ἐπεί σφισιν: ἐπεὶ σφίσιν ADKLQ. — 400 εὖ ναιεταόντων ABGIKLMQ: v. εὐναιεταόντων. — 401 addit K καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα. — 402 ἑταῖροι Schol. *E* 695: ἀχαιοί DL. — 403 ποτιδέγμενοι: προτιδέγμενοι FS. — 406 ὃ ADIKLMNQ. — 407 omitt. S 1. m. et P, in quo versui 416 subiunctus est; in Q postponitur v. 408. — 408 εὗρον: εὗρεν GQ Schol. *E* 695. θινὶ: θῖνα K. ἑταίρους Schol. *E* 695: ἀχαιούς ADGLM 1. m. ἀχαῖους B. — 410 φεροίμεθα Schol. *N* 103. φερώμεσθα Apoll. Soph. 83, 3.

A. c. 392 ὄτρυνεν Aristarchus, H. T. 424. — 393 *ἄλλα νόησε: libri ἄλλ' ἐνόησε, v. H. T. 425. — 400 εὖ ναιεταόντων, v. δ 96 εὖ μάλα ναιετάοντα. — 404 Ζηνόδοτος εὐήθως ἀθετεῖ Schol. M. — 409 μετέειφ': mallem μετέφη, quod exhibent C σ 60, 405; φ 101, 130; K σ 60, 405; R φ 101. — 410 ἤια: ὄφρ' ᾖα Callistratus.

ἀθρό' ἐνὶ μεγάρῳ· μήτηρ δ' ἐμὴ οὔ τι πέπυσται,
οὐδ' ἄλλαι δμῳαί, μία δ' οἴη μῦθον ἄκουσεν.
ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο.
οἳ δ' ἄρα πάντα φέροντες ἐυσσέλμῳ ἐπὶ νηὶ
κάτθεσαν, ὡς ἐκέλευσεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη,
νηὶ δ' ἐνὶ πρυμνῇ κατ' ἄρ' ἕζετο· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῆς
ἕζετο Τηλέμαχος· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν,
ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθῖζον.
τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ἀκραῆ ζέφυρον, κελάδοντ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
ὅπλων ἅπτεσθαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν.
ἱστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
στῆσαν ἀείραντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν,
ἕλκον δ' ἱστία λευκὰ ἐυστρέπτοισι βοεῦσιν.
ἔμπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης·
ἣ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
δησάμενοι δ' ἄρα ὅπλα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν
στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,
λεῖβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰειγενέτῃσιν,
ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκώπιδι κούρῃ.
παννυχίη μέν ῥ' ἥ γε καὶ ἠῶ πεῖρε κέλευθον.

V. L. 411 ἐμὴ A 2. m. DH 2. m. IKLMNPQSV: ἐμοὶ A 1. m. BH 1. m. πέπυσται: πέπυστο P. — 412 δμῳαὶ L: ceteri δμωαί. — 414 οἵδ' DIKLMNQ. ἄρα: ἅμα FKPS 2. m. ἐπὶ: ἐνὶ GHINS. — 417 πρυμνῇ: l. πρύμνῃ· ἄρ bis AGLMQ. ἄρ ἕζετο DIN. — 417 et 418 omitt. S 1. man. — 419 καθῖζον: κάθιζον ABDGIKLMNQ. — 421 ἀκραῆ Apoll. Soph. 21, 1; Hesych. I, 103: εὐκραῆ E 1452, 50 L. — 422 ἐποτρύνας: ἐποτρύνων BDH ex em ILN. ἐκέλευσεν H. — 423 ὀτρύνοντος: ὀτρύναντος A ex corr. DQ. ὀτρύναντε A 1. m. — 427 *ἔμπρησεν: l. ἔπρησεν cum Apoll. Soph. 134, 28. KMN ἔπρησε. — 429 ἦδ' ABDEIKLNQ. hic v. est in marg. cod. D, in L post 430 collocatus. διαπρήσσουσα κέλευθα: διαπρῶσ' ὑγρὰ κέλευθα D. — 430 δησάμενοι: γρ. δήσαντες Palatinus. — 434 in marg. cod. A. μέν ῥ' Schol. Ω 8: μὲν ἄρ' Porphyr. Quaest. 11; Scholl. Z 201; H 433.

A. c. 411 ἐνιμμεγάρῳ Aristophanes. — 412 δμῳαὶ Herodianus cum Aristarcho, H. T. 226. — 417 πρυμνῇ Herodianus: v. πρύμνῃ, H. T. 346. — 419 καθῖζον Aristarchus: κάθιζον Herodianus, H. T. 403. — 422. — ἐποτρύνας: γρ. καὶ ἐποτρύνων, διχῶς Schol. H. — 426 Aristarchus ἕλκον, H. T. 238. — 427 ἔμπρησεν dedi ex coniectura, cf. Α 481 ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον. — 434 ἀθετεῖται Schol. Ω 8.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ.

Ἠέλιος δ' ἀνόρουσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην,
οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι φαείνοι
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
οἳ δὲ Πύλον, Νηλῆος ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
ἷξον· τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον,
ταύρους παμμέλανας, ἐνοσίχθονι κυανοχαίτῃ.
ἐννέα δ' ἕδραι ἔσαν, πεντηκόσιοι δ' ἐν ἑκάστῃ
εἵατο καὶ προὔχοντο ἑκάστοθι ἐννέα ταύρους.
εὖθ' οἳ σπλάγχνα πάσαντο, θεῷ δ' ἐπὶ μηρί' ἔκαιον,
οἳ δ' ἰθὺς κατάγοντο ἰδ' ἱστία νηὸς ἐίσης
στεῖλαν ἀείραντες, τὴν δ' ὥρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί·
ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη.
τὸν προτέρη προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τηλέμαχ', οὐ μέν σε χρὴ ἔτ' αἰδοῦς οὐδ' ἠβαιόν·
τοὔνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλως, ὄφρα πύθηαι
πατρός, ὅπου κύθε γαῖα καὶ ὅν τινα πότμον ἐπέσπεν.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἰθὺς κίε Νέστορος ἱπποδάμοιο·
εἴδομεν, ἥν τινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκευθε.

Varia lectio. 1 ἀνόρουσε: ἀπόρουσε A. — 2 φαείνοι K: φαείνῃ ABDEHILMNPQSV Tzetzes Alleg. 11. — 4 οἳ AI. — 5 ἷξον: ἶξον DIKN. — 7 πεντηκόσιοι BDEKLM 2. m. S: πεντήκοντα HIN. ceteri πεντακόσιοι. γρ. πεντηκόσιοι δ' ἀν' H. δ' ἀν' Schol. Θ 563. — 8 εἵατο: εἶατο B. — 9 εὖθ': ἔνθ' ADFLPS. οἳ ABEIKMNQ. σπλάγχνα πάσαντο E 1453, 34 R. μηρί' ἔκαιον GM: μηρία καῖον ADEKLPQSV. μηρακαίον B. μῆρ' ἔκηον HI. μῆρ' ἔκηαν N. — 10 οἳ ADIKLNQ. εὐθὺς: γρ. ἰθὺς A m. r. κατάγοντο: κατάγοντ' K. ἰδ' ἱστία: οἶδ' ἱστία L. ἐίσης: ἰούσης D. — 14 σε et supra σοι M. χρὴ: γρ. χρεῖ' HN. χρῆ (ει supra) D. — 16 κύθε: κεῦθε GHIKLS. κεύθει ALQ. κεῦθεν γέα καί τινα D. ἐπέσπεν: γρ. ἐπέσπα H. — 17 ἱπποδάμοιο: γρ. ὄφρα τάχιστα H. — 18 ἥν τινα: ἥντινα V.

Adnotatio critica. 7 πεντηκόσιοι: πεντακόσιοι Aristarchus et Herodianus. — 8 προὔχοντο Aristarchus: προὔχοντες Herodianus Il. Pros. O 10. ἑκάστοθι Schol. Δ 156: τινὲς ἑκάστοθεν Schol. H. — 9 σπλάγχνα πάσαντο Aristarchus, H. T. 425. τινὲς σπλάγχν' ἐδάσαντο Schol. EHMQ. — 10 κατάγοντο ἰδ': Ἀρίσταρχος κάταγον, εἶτα τοὶ δ' ἱστία. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς κατάγοντο. τὸ ὅμοιον καὶ ἐπὶ τοῦ „νίζον καὶ προτίθεντο ἰδὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο" (α 112) Schol. HM. — 11 στεῖλαν: σεῖσαν Zenodotus. — 14 χρή: χρῆ cf. Et. Mg. 128, 1. οὐδ' ἠβαιόν: ἄδηλον πότερον ἐκ συναλοιφῆς ἐστι τὸ η̄, ἢ τοῦ ἠβαιὸν τρισυλλάβου. οἱ δὲ νεώτεροι βαιόν φασι Schol. HMQ, v. H. T. 268.

λίσσεσθαι δέ μιν αὐτός, ὅπως νημερτέα εἴπῃ·
ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστί.
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω, πῶς τ' ἂρ προσπτύξομαι αὐτόν;
οὐδέ τί πω μύθοισι πεπείρημαι πυκινοῖσιν·
αἰδὼς δ' αὖ νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῇσι νοήσεις,
ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται· οὐ γὰρ ὀίω
οὔ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαί τε τραφέμεν τε.
ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
ἶξον δ' ἐς Πυλίων ἀνδρῶν ἄγυρίν τε καὶ ἕδρας,
ἔνθ' ἄρα Νέστωρ ἧστο σὺν υἱάσιν, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
δαῖτ' ἐντυνόμενοι κρέατ' ὤπτων ἄλλά τ' ἔπειρον.
οἳ δ' ὡς οὖν ξείνους ἴδον, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες,
χερσίν τ' ἠσπάζοντο καὶ ἑδριάασθαι ἄνωγον.
πρῶτος Νεστορίδης Πεισίστρατος ἐγγύθεν ἐλθὼν
ἀμφοτέρων ἕλε χεῖρα καὶ ἵδρυσεν παρὰ δαιτὶ
κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν ἐπὶ ψαμάθοις ἁλίῃσι
πάρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδεϊ καὶ πατέρι ᾧ·
δῶκε δ' ἄρα σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευε

V. L. 19 αὐτός: αὐτόν ABDEFGHILMNPV. — 20 ψεῦδος Scholl. Δ 235; Φ 276: ψεύδεα Q. — 22 πῶς τ' ἄρ' ἴω: τ' ἂρ EKLM. πῶς γὰρ ἴω H ex corr. INPS. πῶς τ' ἄρ' προσπτύξομαι; πῶς δ' ἂρ A. πῶς γὰρ PS. — 23 πεπείρημαι: πεπείραμαι GM. — 28 οὐδὲ θεῶν σ' ἀέκητι K. γενέσθαί τε, τραφέμεν τε ABE 1455, 46 KLNQ. γενεσθαί τε D. vulgo γενέσθαι τε. — 29 φωνήσασ': φωνήσασα N. — 30 καρπαλίμως δ' ἤπειτα HIN. ὃδ' DKLM. — 31 ἶξον: ἷξον ADIKN. ἄγυρίν: ἀγορήν BDGILNQ. γρ. ἀγορήν A m. r. M. γρ. ἄγυρίν τε Palatinus. — 32 ἔνθ' ἄρα: ἔνθα δὲ V. — 33 κρέατ' ADFHIKLMNPQSV: κρέα R. ἄλλά τ': ἄλλα δ' ABEKQ. — 34 οἳ ADIKLNQ. — 35 ἠσπάζοντο: ἀσπάζοντο B. — 36 πρῶτος: πρῶτον L. — 37 ἵδρυσε A 1. m. EFINV. παρὰ: περὶ I.

A. c. 19 αὐτός Aristarchus, cf. Schol. γ 327. — 24 νέον ἄνδρα Schol. Ο 119: νέῳ ἀνδρὶ Rhianus. — 28 veteres ἀέκητι, H. T. 418. γενέσθαί τε Herodianus Il. Pros. Η 199; Et. Gud. 244, 21; Cram. Epim. 187, 21; Cram. An. Par. III, 116, 26; H. T. 413 et 434. — 33 κρέα, quod vulgo legitur correptam habet ultimam et elisionem patitur, ut v. 65; itaque cum libris scribendum κρέατ', quod etiam pro κρέα τ' accipi potest. — 34 τὸ ἀθρόοι Ἀρίσταρχος ὡς ἀχρόοι τῇ προσῳδίᾳ ἀναγινώσκει Herodianus.

χρυσείῳ δέπαϊ· δειδισκόμενος δὲ προσηύδα
Παλλάδ' Ἀθηναίην, κούρην Διὸς αἰγιόχοιο·
εὔχεο νῦν ὦ ξεῖνε Ποσειδάωνι ἄνακτι·
τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε δεῦρο μολόντες.
αὐτὰρ ἐπὴν σπείσῃς τε καὶ εὔξεαι, ἣ θέμις ἐστί,
δὸς καὶ τούτῳ ἔπειτα δέπας μελιηδέος οἴνου
σπεῖσαι, ἐπεὶ καὶ τοῦτον ὀίομαι ἀθανάτοισιν
εὔχεσθαι· πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἄνθρωποι.
ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὁμηλικίη δ' ἐμοὶ αὐτῷ·
τοὔνεκα σοὶ προτέρῳ δώσω χρύσειον ἄλεισον.
ὣς εἰπὼν ἐν χειρὶ τίθει δέπας ἡδέος οἴνου·
χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ,
οὕνεκα οἷ προτέρῃ δῶκε χρύσειον ἄλεισον.
αὐτίκα δ' εὔχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι·
κλῦθι Ποσείδαον γαιήοχε, μηδὲ μεγήρῃς
ἡμῖν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
Νέστορι μὲν πρώτιστα καὶ υἱάσι κῦδος ὄπαζε,
αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβὴν
σύμπασιν Πυλίοισιν ἀγακλειτῆς ἑκατόμβης.

V. l. 41 χρυσείῳ δέπαϊ: χρυσέῳ ἐν δέπαϊ AHKLQ. χρυσείῳ ἐν δέπαϊ DIMNSV. — 44 δαίτης: δαιτὸς K. — 45 ἣ θέμις M. 1. m.: ἥ ADHIKLM 2. m. NPQSV Ioan. Alexandr. 31, 14. ἡ B. — 49 δ' ἐμοί: δέ μοι A. — 50 τοὔνεκα σοὶ K: τοὔνεκά σοι ABDILM 2. m. NV. τοὔνεκά τοι M 1. m. προτέρῳ δώσω: δώσω προτέρω D. — 51 *χειρί: l. χερσί. δέπας ἡδέος οἴνου: μελιηδέος ABH sup. γρ. ἡδέος A m. rec. ὃδ' ἐδέξατο χαίρων DL. — 53 ουνεκα οἷ S: ceteri οὕνεκά οἱ. δῶκε: δῶκεν A 2. m. — 54 εὔχετο: ηὔχετο L. — 55 Ποσείδαον: ποσειδάων DKNQ. μὴ δὲ ABDEIKLMNQ. μεγήρῃς DIMN. — 56 εὐχομένοισι: ἐπευχομένοισι Q. — 59 σύμπασι ABEFIKMNR. σὺν πᾶσιν L. ἀγακλειτῆς: διακλειτῆς BDL.

A. c. 41 χωρὶς τοῦ ἐν αἱ Ἀριστάρχου καὶ σχεδὸν ἅπασαι, χρυσείῳ δέπαϊ Didymus. v. de hiatu p. 13. — 45 ἣ θέμις veteres, H. T. 273. ὑποστικτέον κατὰ τὸ ἥ θέμις ἐστί. δύναται δὲ καὶ τοῖς ἑξῆς συνάπτεσθαι τὸ ἥ θέμις ἐστίν, ὑποστιζόντων ἐπὶ τοῦ εὔξεαι Nicanor; quod scholiasta bis ἥ protulit, ipsi non Nicanori est tribuendum. — 46 δασυντέον τὸ μελιηδέος Herodianus. — 50 τοὔνεκά σοι: ἐχρῆν ὀρθοτονεῖν τὴν σοί. Ζηνόδοτος δὲ τοὔνεκά τοι γράφει ἀγνοῶν (libri νοῶν) ὅτι ἐπὶ τῆς [ἀντι]διαστολῆς παραλαμβάνεται ἡ σοι (l. τοι) Herodianus, v. Il. Pros. Α 294; H. T. 349. Herodianus τοὔνεκά σοι scripserat; quod ni ita esset, ὀρθοτονητέον, non ἐχρῆν ὀρθοτονεῖν erat dicendum. Zenodoti scripturam defendere potes, si προτέρῳ quam σοι premere mavis. —51 χειρὶ Aristarchus cum Aristophane, non χερσί, H. T. 378.—53 οἷ, sibi, ὀρθοτονητέον. — 59 σύνθετον τὸ σύμπασιν· διὸ προπαροξύνεται Herodianus.

δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι,
οὕνεκα δεῦρ' ἱκόμεσθα θοῇ σὺν νηὶ μελαίνῃ.
ὣς ἄρ' ἔπειτ' ἠρᾶτο καὶ αὐτὴ πάντα τελεύτα·
δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον.
ὣς δ' αὔτως ἠρᾶτο Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
οἳ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
νῦν δὴ κάλλιόν ἐστι μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι
ξείνους, οἵ τινές εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς.
ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
ἦ τι κατὰ πρῆξιν ἦ μαψιδίως ἀλάλησθε,
οἷά τε ληιστῆρες, ὑπεὶρ ἅλα, τοί τ' ἀλόωνται
ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα
θαρσήσας· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
θῆχ', ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο
[ἠδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν·]
ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
εἴρεαι ὁππόθεν εἰμέν· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω.
ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπονηίου εἰλήλουθμεν·
πρῆξις δ' ἧδ' ἰδίη, οὐ δήμιος, ἣν ἀγορεύω.

V. L. 62 ἆρ L. πάντ' ἐτελεύτα KPS. — 64 αὔτως: αὖτως ADILNQ. — 65 οἵδ' ADILMNQ. — 67 omitt. D. — 69 ἔρεσθαι AB marg. DEHI KLMNPSV: ἐρέσθαι Q. επει ταρπησαν εδωδης B in text. — 72 ἠ — ἠ M: v. ἦ — ἦ. ἦ τί καταπρήξειν L h. l. et ι 253. — 73 ὑπεὶρ: ὑπὲρ EFPS. τοί τ': τοίδ' V. θ' οἵτ' PS. — 78 omitt. BDFGH in t. M in t. PQSV: habent AH in m. IKL post 79. M in marg. in IK obelus ei est praefixus. — 80 εἶμεν: γρ. εἰμὲν H. — 81 ὑπονηίου: ὑπὸ νηΐου ADK LQ. — 82 ἧδ': l. ἦδ'. ἣν: θ' ἣν HN. ἀγορεύω: ἀγορεύσω FHKPS.

A. c. 60 δ' ἔτι: mallem δέ τε. — 69 ἔρεσθαι veteres, H. T. 259. — 72—74 τοὺς μετ' αὐτὸν (71) τρεῖς στίχους ὁ μὲν Ἀριστοφάνης ἐνθάδε σημειοῦται τοῖς ἀστερίσκοις, ὅτε δὲ ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος λέγονται (ι 253) καὶ ὀβελίσκους τοῖς ἀστερίσκοις παρατίθησιν. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος οἰκειότερον αὐτοὺς τετάχθαι ἐν τῷ λόγῳ τοῦ Κύκλωπός φησιν Schol. HMQR. cf. Eust. 1627, 25; Bekk. Praef. ad Schol. in Hom. Il. III. — 72 ὁ πρῶτος ἢ ὀξύνεται, ὁ δὲ δεύτερος περισπᾶται Schol. MP male, utrumque enim circumflecti debet, H. T. 265. — 81 ὑπονηίου, v. α 186. — 82 ἦδ' veteres, H. T. 364. οὐ δήμιος: ἐκδήμιος Aristophanes. ἀγορεύω Aristarchus, si quidem verba Schol. M ἐνεστὼς ἀντὶ τοῦ μέλλοντος Aristonici sunt.

πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὺ μετέρχομαι, ἤν που ἀκούσω,
δίου Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὅν ποτέ φασι
σὺν σοὶ μαρνάμενον Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξαι.
ἄλλους μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρωσὶν πολέμιζον,
πευθόμεθ', ἧχι ἕκαστος ἀπώλετο λυγρὸν ὄλεθρον,
κείνου δ' αὖ καὶ ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.
οὐ γάρ τις δύναται σάφα εἰπέμεν, ὁππόθ' ὄλωλεν,
εἴ θ' ὅ γ' ἐπ' ἠπείρου δάμη ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
εἴ τε καὶ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν Ἀμφιτρίτης.
τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴ κ' ἐθέλησθα
κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴ που ὄπωπας
ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
πλαζομένου· περὶ γάρ μιν ὀιζυρὸν τέκε μήτηρ.
μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο μηδ' ἐλεαίρων,
ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.
λίσσομαι, εἴ ποτέ τοί τι πατὴρ ἐμός, ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς,
ἢ ἔπος ἠέ τι ἔργον ὑποστὰς ἐξετέλεσσε
δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί·
τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἔνισπε.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
ὦ φίλ', ἐπεί μ' ἔμνησας ὀιζύος, ἣν ἐν ἐκείνῳ
δήμῳ ἀνέτλημεν μένος ἄσχετοι υἷες Ἀχαιῶν,
ἠμὲν ὅσα ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
πλαζόμενοι κατὰ ληίδ', ὅπῃ ἄρξειεν Ἀχιλλεύς,

V. L. 83 ἀκούσω Schol. *A* 105: ἀκούω S. — 84 ποτε φασί ABEKMQV. φασίν DL. — 85 τρώων πόλιν: πόλιν τρώων DILN. τρῴων L. — 86 τρῳσὶν L. — 87 ἧχι: ᾗχι B. λυγρὸν ὄλεθρον Q: ceteri λυγρῷ ὀλέθρῳ. — 89 ὁππόθ': ὁππότ' PS. — 90 omitt. B. — 92 ἱκάνομαι: ἱκάνω IN. — 93 εἴ που: ἤν που HIN. — 94 ἄκουσας: ἀκούσας IN. — 95 περὶ AB: πέρι DIKLMNQ. — 96 μηδέ τί μ': μὴ δέ τι μ' BLMQ. μηδέ τι μ' D. μὴ δ' ἔτι μ' INS. μηδ': μὴ δ' ABDEIKLMN. — 97 ὀπωπῆς: γρ. ἀκοῆς (ἀκουῆς?) Ambros. B, HM. — 98 τοί τι: τοίγε IN. τι om. ABDL. — 99 ἠέ τι: ἢ ἔτι ABDEKLMS. ἢ ἔργόν τϊ Q. — 100 ἔνι: ἐνὶ DIKLNQ. τρῴων L. πήματ': γρ. ἄλγε' M. — 102 ἔνισπε ABDIKMPQSV: ἐνίσπες L. ἔνισπες H. — 105 ξὺν: σὺν GM. — 106 post hunc in IN legitur v. 110, qui suo loco omissus est.

A. c. 85 Τρώων Aristarchus: Τρωῶν Pamphilus, H. T. 402. — 87 ἧχι Aristarchus et Dionysius: ᾗχι ἡ παράδοσις, H. T. 278. λυγρὸν ὄλεθρον: ita αἱ χαριέστεραι teste Schol. ο 268, v. H. S. 30. — 95 περὶ Herodianus: πέρι Ptolem. Pindario, H. T. 337. — 101 ἔνισπε: ἐνίσπες, cf. H. T. 255; Ameis. in appendice, Spitzner. ad *Λ* 186. retinui ἔνισπε cum maiore parte librorum, ἐνίσπες in libris rarissime occurrit. — 106 ληίδ' Herodianus cum Aristarcho: λήιδ' Menecrates, H. T. 306.

ἠδ' ὅσα καὶ περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
μαρνάμεθ'· ἔνθα δ' ἔπειτα κατέκταθεν ὅσσοι ἄριστοι.
ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται ἀρήιος, ἔνθα δ' Ἀχιλλεύς,
ἔνθα δὲ Πάτροκλος, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
ἔνθα δ' ἐμὸς φίλος υἱός, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀμύμων,
Ἀντίλοχος, περὶ μὲν θείειν ταχὺς ἠδὲ μαχητής·
ἄλλά τε πόλλ' ἐπὶ τοῖς πάθομεν κακά· τίς κεν ἐκεῖνα
πάντά γε μυθήσαιτο καταθνητῶν ἀνθρώπων;
οὐδ' εἰ πεντάετές γε καὶ ἑξάετες παραμίμνων
ἐξερέοις, ὅσα κεῖθι πάθον κακὰ δῖοι Ἀχαιοί·
πρίν κεν ἀνιηθεὶς σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκοιο.
εἰνάετες γάρ σφιν κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες
παντοίοισι δόλοισι, μόγις δ' ἐτέλεσσε Κρονίων.
ἔνθ' οὔ τίς ποτε μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἄντην
ἤθελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεὺς
παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τεός, εἰ ἐτεόν γε
κείνου ἔκγονός ἐσσι· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
ἦ τοι γὰρ μῦθοί γε ἐοικότες, οὐδέ κε φαίης
ἄνδρα νεώτερον ὧδε ἐοικότα μυθήσασθαι.
ἔνθ' ἦ τοι εἷως μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
οὔτέ ποτ' εἰν ἀγορῇ δίχ' ἐβάζομεν οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
φραζόμεθ' Ἀργείοισιν ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο.
αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν,
βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιούς,

V. L. 109 ἔνθα δ' ἔπειτ' αἴας HIN. — 111 ἐμὸς: ἐμοὶ B. ἀμύμων: ἀταρβής ABDL. γρ. καὶ ἀμύμων Ambros. E, Palatinus. — 112 περὶ ABIKNQ: ceteri πέρι. — 113 ἄλλά τε ABILMNQ. γρ. ἄλλα γε H. — 114 πάντά γε BM. καταθνητῶν: κατὰ θνητῶν ADEFHIKLNQRV. — 115 γε καί: τε καὶ IN. — 116 ἐξερέοις: ἐξερέεις IN. ἐξερέεις (οι) Q. ἐξερέοισθ' (γις) K. — 117 ἵκοιο: ἵκηαι V. — 119 μόγις: μόλις V. μόλις D. — 120 οὔτίς ποτε KM: οὔπω τις HIN. γρ. οὔτις ποτε H. — 123 ἔκγονός: ἔγγονός E. — 127 οὔτέ ποτ' ABDKLN Schol. Θ 92. οὐτέ ποτ' Q. δίχ' ἐβάζομεν Schol. Θ 92: δίχα βάζομεν E 1460, 11. βάζομεν Hesych. I, 351. — 128 omitt. I. ἔχοντε Schol. Λ 173: ἔχοντες BDLN. νόῳ: νόον S. ἐπίφρονι βουλῇ Schol. Λ 173: ἐπίφρονα βουλήν A 1. m. BPSV Cram. An. Par. III, 113, 23, ubi etiam ἔχοντες legitur. — 129 γένοιτο: γένηται A 1. m. BDEIKLMNPS. — 131 δ' ἐκέδασσεν: δε κέδασσεν L.

A. c. 112 περὶ cf. 95. — 123 ἔκγονος: τινὰ τῶν ἀντιγράφων ἔγγονος Eust. 1460, 18.

καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μήδετο νόστον
Ἀργείοις, ἐπεὶ οὔ τι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι
πάντες ἔσαν· τῶ σφεων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον
μήνιος ἐξ ὀλοῆς γλαυκώπιδος ὀμβριμοπάτρης,
ἥ τ' ἔριν Ἀτρεΐδῃσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε.
τὼ δὲ καλεσσαμένω ἀγορὴν ἐς πάντας Ἀχαιούς,
μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
οἳ δ' ἦλθον οἴνῳ βεβαρηότες υἷες Ἀχαιῶν,
μῦθον μυθείσθην, τοῦ εἵνεκα λαὸν ἄγειραν.
ἔνθ' ἦ τοι Μενέλαος ἀνώγει πάντας Ἀχαιοὺς
νόστου μιμνήσκεσθαι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
οὐδ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἑήνδανε· βούλετο γάρ ῥα
λαὸν ἐρυκακέειν, ῥέξαι θ' ἱερὰς ἑκατόμβας,
ὡς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιτο,
νήπιος, οὐδὲ τὸ ᾔδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων.
ὣς τὼ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένω ἐπέεσσιν
ἕστασαν· οἳ δ' ἀνόρουσαν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἠχῇ θεσπεσίῃ, δίχα δέ σφισιν ἥνδανε βουλή.
νύκτα μὲν ἀέσαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντες
ἀλλήλοις· ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἤρτυε πῆμα κακοῖο.

V. l. 133 οὐδὲ: οὔτε L. οὔδε (τ superscr.) D. — 134 τῶ BDIMNQ: τῷ AKL. σφεων: σφέων ABGIKLMNQ. σφῶν DS. ἐπέσπον: ἐπέσπων Q. — 135 μήνιος: μήνιδος L. lemma in D. ὀμβριμοπάτρης S. ὁ ||βριμοπάτρης N: v. ὀβριμοπάτρης. — 136 ἀτρείδαισι Q. — 137 οἳ — καλεσσάμενοι E. — 139 οἵδ' ADIKLNQ. βεβαρηότες (ότες superscr.): γρ. βεβαρηκότες A m. r., ita Q et Schol. Ambrosiani Q. βεβαρημένοι L. — 140 τοῦ: οὗ ADL. ἄγειραν: ἄγειρον A. — 141 Ἀχαιοὺς: ἑταίρους ABQV. — 143 ἑήνδανε: ἑήνδανε ADIKLNQ Tzetzes-Alleg. 54. γὰρ ῥὰ LMQ. — 144 ῥέξαί θ' A. ῥέξειν DH 1. m. ILQS. — 146 ᾔδη: ᾔδει DGM Suidas IV, 106, 12. ᾔδῃ LN. πείσεσθαι: πείθεσθαι IN 2. m. — 147 αἰὲν: αἰεὶ L. — 148 οἱ — ἀμειβόμενοι E. — 149 ἕστασαν: ἕστασαν ABEKLQ. οἵδ' ADIKLNQ. — 150 δέ σφισιν: δέ σφιν Q. σφι V. ἥνδανε: ἥνδανε ABDINQ. βουλή: θυμῷ IN. — 151 ἀέσαμεν Apoll. Soph. 10, 18; Hesych. I, 56: ἀέσσαμεν IN. εἰάσαμεν LPS. ἐάσαμεν: γρ. ἀέσαμεν D. — 152 ἐπὶ: δὴ Tzetzes All. 63.

A. c. 134 τῶ: τῷ, v. H. T. 368. σφεων: ἐγκλιτικὴ ἡ σφεων Herodianus. — 146 ᾔδη Aristarchus. — 149 ἕστασαν δασύνεται Schol. M. — 151 ἀέσαμεν: ἐν ταῖς χαριεστέραις γέγραπται εἰάσαμεν Schol. EHMQR, vid. Apoll. Soph. 10, 16. Herodianus ad γ 490 (νύκτ' ἄεσαν) συνέσταλται τὸ $\bar{\alpha}$· ἀλλαχοῦ δὲ „νύκτα μὲν ἀέσαμεν“.

ἠῶθεν δ' οἳ μὲν νέας ἕλκομεν εἰς ἅλα δῖαν
κτήματά τ' ἐντιθέμεσθα βαθυζώνους τε γυναῖκας.
ἡμίσεες δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες
αὖθι παρ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
ἡμίσεες δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν· αἳ δὲ μάλ' ὦκα
ἔπλεον, ἐστόρεσεν δὲ θεὸς μεγακήτεα πόντον.
ἐς Τένεδον δ' ἐλθόντες ἐρέξαμεν ἱρὰ θεοῖσιν,
οἴκαδε ἱέμενοι· Ζεὺς δ' οὔ πω μήδετο νόστον,
σχέτλιος, ὅς ῥ' ἔριν ὦρσε κακὴν ἔπι δεύτερον αὖτις.
οἳ μὲν ἀποστρέψαντες ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας
ἀμφ' Ὀδυσῆα ἄνακτα δαΐφρονα ποικιλομήτην,
αὖτις ἐπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες·
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν, αἵ μοι ἕποντο,
φεῦγον, ἐπεὶ γίγνωσκον ὃ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων.
φεῦγε δὲ Τυδέος υἱὸς ἀρήιος, ὦρσε δ' ἑταίρους.
ὀψὲ δὲ δὴ μετὰ νῶι κίε ξανθὸς Μενέλαος,
ἐν Λέσβῳ δ' ἔκιχεν δολιχὸν πλόον ὁρμαίνοντας,
ἢ καθύπερθε Χίοιο νεοίμεθα παιπαλοέσσης,
νήσου ἔπι Ψυρίης, αὐτὴν ἐπ' ἀριστέρ' ἔχοντες,
ἦ ὑπένερθε Χίοιο παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.
ᾐτέομεν δὲ θεὸν φῆναι τέρας· αὐτὰρ ὅ γ' ἧμιν
δεῖξε, καὶ ἠνώγει πέλαγος μέσον εἰς Εὔβοιαν
τέμνειν, ὄφρα τάχιστα ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν.
ὦρτο δ' ἐπὶ λιγὺς οὖρος ἀήμεναι· αἳ δὲ μάλ' ὦκα
ἰχθυόεντα κέλευθα διέδραμον, ἐς δὲ Γεραιστὸν
ἐννύχιαι κατάγοντο· Ποσειδάωνι δὲ ταύρων
πόλλ' ἐπὶ μῆρ' ἔθεμεν πέλαγος μέγα μετρήσαντες.

V. L. 153 οἳ μὲν: ἡμὲν L. ἕλκομεν: εἵλκομεν ABDHIKLMNPQSV. εἰς αλα δῖαν: γρ. ἀμφιελίσσας H, ita V. — 160 ἱέμενοι ADILNQ. — 161 ἔπι δεύτερον: ἐπιδεύτερον DM. — 163 ποικιλομήτην: ποικιλομῆτιν K. ποικιλόμητιν H ex em. INQ. — 164 αὖτις: αὖθις GQ. — 166 γίγνωσκον H: γίνωσκον ABDEGIKLMNPQSV. ὃ δὴ: ἃ δὴ E 1460, 62 IKN. κακὰ μήδετο: κακὸν ἤδετο D. — 169 ἔκιχεν: ἔκιχε A 1. m. BEFV. λέσβω δ' αὖ ἔκιχεν Q. — 170 καθ' ὕπερθε B. — 171 αὐτὴν: αὐτὴν δ' HIN. — 172 ὑπένερθε H ex em. cum ceteris: καθύπερθε Schol. H. — 173 ἧμιν B: v. ἡμῖν. — 175 ὑπ' ἐκ ABGIKMN: v. ὑπὲκ. φύγοιμεν: φύγωμεν QV. — 176 αἳ A. — 178 ἐννύχιαι: ἐννύχιοι ABDL. ἐννῦχῐαι (οι superscr.) N.

A. c. 153 Aristarchus ἕλκομεν, H. T. 238. — 166 γίγνωσκον H. T. 219. — 173 ἧμιν: ἡμῖν H. T. 274; Aristarchus fortasse ἧμιν. — 175 ὑπ' ἐκ H. T. 200. — 178 ἐννύχιοι Rhianus.

τέτρατον ἦμαρ ἔην, ὅτ' ἐν Ἄργεϊ νῆας ἐίσας
Τυδείδεω ἕταροι Διομήδεος ἱπποδάμοιο
ἵστασαν· αὐτὰρ ἐγώ γε Πύλον δ' ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
οὖρος, ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεὸς προέηκεν ἀῆναι.
ὣς ἦλθον, φίλε τέκνον, ἀπευθής, οὐδέ τι οἶδα
κείνων, οἵ τε σάωθεν Ἀχαιῶν οἵ τ' ἀπόλοντο.
ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισι
πεύθομαι, ἣ θέμις ἐστί, δαήσεαι, οὐδέ σε κεύσω.
εὖ μὲν Μυρμιδόνας φάσ' ἐλθέμεν ἐγχεσιμώρους,
οὓς ἄγ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱός,
εὖ δὲ Φιλοκτήτην, Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν.
πάντας δ' Ἰδομενεὺς Κρήτην εἰσήγαγ' ἑταίρους,
οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δέ οἱ οὔ τιν' ἀπηύρα.
Ἀτρείδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκούετε νόσφιν ἐόντες,
ὥς τ' ἦλθ' ὥς τ' Αἴγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
ἀλλ' ἤ τοι κεῖνος μὲν ἐπισμυγερῶς ἀπέτισεν,
ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι
ἀνδρός, ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐτίσατο πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὅ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
καὶ σὺ φίλος, μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε μέγαν τε,
ἄλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων ἐὺ εἴπῃ.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
καὶ λίην κεῖνος μὲν ἐτίσατο, καί οἱ Ἀχαιοὶ
οἴσουσι κλέος εὐρὺ καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδήν.

V. L. 180 ἐίσσας L. — 182 *ἵστασαν: AIN ἔστασαν, ceteri ἔστασαν, quod vulgo legitur. — 183 ἐπεὶ δὴ BG: v. ἐπειδή. — 185 τε σάωθεν DV: ceteri τ' ἐσάωθεν cum Hesych. II, 200. δαναῶν HIN: γρ. ἀχαιῶν H. — 186 ἐνιμεγάροισι B. — 187 ἦ θέμις M: ἥ ADIKLNQS. ἢ E(HPV). ἡ B. κεύσθω Q. — 188 φάσ' ἐλθέμεν Schol. B 382: φασὶν D. ἐλθεῖν E. — 195 ἤτοι 'κεῖνος K. — 196 ὦς D. καταφθιμένοιο: ἀποφθιμένοιο L Schol. Λ 793. — 197 καὶ κεῖνος: κἀκεῖνος ABDHIKLNQSV. — 198 ὅ οἱ: ὅς οἱ ABDHIKLMNPQSV. — 202 νέστωρ B. — 203 κεῖνος μὲν: κεῖνός μιν A. κεῖνος γε D. κεῖνος γ' L. — 204 ἐσσομένοισιν ἀοιδήν ABDHIKLMNPQSV: ἐσσομένοισι πυθέσθαι E.

A. c. 182 *ἵστασαν Ameis. ex coniectura. — 186 Aristophanes ἐνὶ μεγάροισιν, H. T. 391. — 187 ἦ H. T. 273. — 191 εἰσήγαγ': mallem εἲς ἤγαγ'. — 197 Aristarchus καὶ κεῖνος, H. T. 247. — 198 ὅ οἱ, non ὅς οἱ, Aristarchus, H. T. 326. — 199, 200 καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει προηθετοῦντο οὗτοι οἱ δύο στίχοι. ἐκ γὰρ τοῦ λόγου τῆς Ἀθηνᾶς (α 301) μετηνέχθησαν ἐνθάδε Didymus. — 204 ἐσσομένοισιν ἀοιδήν reduxi secu-

αἲ γὰρ ἐμοὶ τοσσῆνδε θεοὶ δύναμιν περιθεῖεν,
τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,
οἵ τέ μοι ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
ἀλλ' οὔ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον,
πατρί τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
ὦ φίλ', ἐπεὶ δὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ ἔειπες,
φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἵνεκα πολλοὺς
ἐν μεγάροις ἀέκητι σέθεν κακὰ μηχανάασθαι.
εἰπέ μοι, ἠὲ ἑκὼν ὑποδάμνασαι, ἦ σέ γε λαοὶ
ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῇ.
τίς δ' οἶδ' εἴ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἐλθών,
ἢ ὅ γε μοῦνος ἐὼν ἢ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί;
εἰ γάρ σ' ὣς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ὡς τότ' Ὀδυσσῆος περικήδετο κυδαλίμοιο
δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί·
οὐ γάρ πω ἴδον ὧδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλεῦντας,
ὡς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη·
εἴ σ' οὕτως ἐθέλοι φιλέειν κήδοιτό τε θυμῷ,
τῶ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλελάθοιτο γάμοιο.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ὦ γέρον, οὔ πω τοῦτο ἔπος τελέεσθαι ὀίω·

V. l. 205 αἲ γὰρ: εἰ γὰρ HIKLNPQS. ἢ γὰρ V. τοσσῆνδε: v. τοσσήνδε. τόσσήνδε IN. τόσσην δὲ A. περιθεῖεν KM 1. m. 8 Schol. EQ ad γ 217. — 207 οἵτέ μοι ABEIKLNQ. — 211 ἐπεὶ δὴ AB: v. ἐπειδὴ. μ' ἀνέμνησας: παρέμνησας DL (H 1. m.?). ἔειπες: ἔειπας KNRV. 213 ἐν μεγάροισι δ' ἔχητι Schol. Z 268. μητιάασθαι GMRV. γρ. μηχανάασθαι M. — 214 ἢ σέγε M: v. ἦ. — 217 ξύμπαντες QS. — 218 γὰρ ὥς σε θέλει (οι) D. — 219 ὡς τότ': ὡς ὅτ' GM. ὥς ποτ' IN. περικήδετο περι, κήδετο D. πέρι κήδετο G. — 220 ἔνι: ἐνὶ ADIKLMNQ. τρφων L — 223 οὕτως: οὕτω γ' FV. ἐθέλοι: ἐθέλει DEQS. κήδοιτο δὲ (γε) H. 224 τῶ ABDIKLMNQ: v. τῷ.

tus libros meos, qui in hac scriptura consentiunt; cf. θ 580; ω 197, 200 Z 358. Editores post Wolfium ἐσσομένοισι πυθέσθαι cum illo scribunt, uni Eustathio plus tribuentes quam librorum consensui.

A. c. 205 τοσσῆνδε, H. T. 365. — 209 περιττός· ἀρκεῖ γὰρ ὁ πρὸ αὐτοῦ Aristonicus. — 214 ὁ μὲν πρῶτος ἢ ὀξύνεται, ὁ δὲ δεύτερος περισπᾶται Herodianus. — 216 τίς δ' οἶδ' ut β 332. ἀποτίσεται: ἀποτίσεαι Zenodotus. — 217 ὅ γε: σύγε Zenodotus. — [219 περικήδετο Aristarchus et Herodianus ὑφ' ἕν, H. T. 339.

λίην γὰρ μέγα εἶπας· ἄγη μ' ἔχει. οὐκ ἂν ἐμοί γε
ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὣς ἐθέλοιεν.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι.
βουλοίμην δ' ἂν ἐγώ γε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας
οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι,
ἢ ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέστιος, ὡς Ἀγαμέμνων
ὤλεθ' ὑπ' Αἰγίσθοιο δόλῳ καὶ ἧς ἀλόχοιο.
ἀλλ' ἤ τοι θάνατον μὲν ὁμοίιον οὐδὲ θεοί περ
καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν, ὁππότε κεν δὴ
μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο.
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα κηδόμενοί περ·
κείνῳ δ' οὐκέτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλά οἱ ἤδη
φράσσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι
Νέστορ', ἐπεὶ περίοιδε δίκας ἠδὲ φρόνιν ἄλλων·
τρὶς γάρ δή μίν φασιν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν,
ὥς τέ μοι ἀθάνατος ἰνδάλλεται εἰσοράασθαι.
ὦ Νέστορ Νηληιάδη, σὺ δ' ἀληθὲς ἔνισπε·
πῶς ἔθαν' Ἀτρείδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων;

V. L. 227 *εἶπας* NV: cet. *εἶπες*. *οὐκ ἂν*: *οὐδ' ἂν* F. — 230 *Τηλέμαχε*: *τηλέμαχος* DQ. *τηλέμαχε* D in marg. — 231 *γ' ἐθέλων*: *κ' ἐθέλων* FM 2. m. *κε θέλων* Q. *σαώσαι*: *σαώσοι* GL. — 232 *δ' αὖ ἔγωγε* Q. — 232—238 obelis notati in M. — 233 *οἴκαδ' ἐλευθέμεναι* L. *οἴκαδε τ' ἐλευθέμεναι* D. — 240 *λεγώμεθα*: *λεγοίμεθα* ER. — 241 *κείνῳ*: *κείνου* K. *οὐκ ἔτι* Q. — 243 *ἔρεσθαι* BDEKLMS (HPV): *ἐρέσθαι* INQ. *ἐρέσθαι* A. — 244 *περίοιδε*: *περὶ οἶδε* QV. *ἀνδρῶν* BDL. γρ. *ἄλλων* L. — 245 omitt. B. *ἀνάξασθαι*: *ἀνέξεσθαι* KPS. — 246 *ὥστέ μοι* DKLNQ. *ἀθάνατος* E: *ἀθανάτοις* ABDFGHIKLMNPQSV Tzetzes Alleg. 87. — 247 *ἔνισπε* KLM 2. m. PQSV: *ἐνίσπες* ABDM 1. m. Schol. Ω 388. *ἔνεσπε* IN. *ἐνίσπε* H eraso ς. *μέγα κῦδος ἀχαιῶν* D: γρ. *σὺ δ' ἀληθὲς ἔνισπε* Palatinus. — 248 *πῶς θάνεν* Schol. B 565. **εὐρὺ κρείων*: l. *εὐρυκρείων*.

A. c. 227 *εἶπας*: *εἶπες*, H. T. 239. *ἐμοί γε*: veteres *ἔμοι γε*, H. T. 231. — 228 *οὐδ' εἰ*: *εἰ μὴ* Zenodotus. — 230 *τηλέμαχος*: *τινὲς τηλέμαχε, καὶ εἴη ἂν ὁ στίχος λαγαρός* Schol. Vind. 56. *Ζηνόδοτος μετέγραφε „Τηλέμαχ' ὑψαγόρη μέγα νήπιε, ποῖον ἔειπες"*. — 231 *Ζηνόδοτος περιῄρει*. — 232—238 *ἀθετοῦνται στίχοι ἑπτά*. — 236 v. Schol. Δ 315. — 241, 242 *ὀβελίζονται δύο*. — 243 *ἔρεσθαι*: *ἐρέσθαι*, H. T. 259. — 244 Aristarchus *περίοιδε*, non *περὶ οἶδε* H. T. 238. — 244—246 *ἀθετοῦνται οἱ τρεῖς στίχοι οὗτοι ὡς περιττοί*. — 246 *τὸ δὲ ἀθανάτοις Ἀριστοφάνης ἀθάνατος λέγει ἑνικῶς*. — 248 *εὐρὺ κρείων*, H. T. 314.

που̃ Μενέλαος ἔην; τίνα δ' αὐτῷ μήσατ' ὄλεθρον
Αἴγισθος δολόμητις, ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρείω;
ἦ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαιικου̃, ἀλλά πῃ ἄλλῃ
πλάζετ' ἐπ' ἀνθρώπους, ὃ δὲ θαρσήσας κατέπεφνε;
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
τοιγὰρ ἐγώ τοι τέκνον ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.
ἦ τοι μὲν τάδε καὐτὸς ὀίεαι, ὥς κεν ἐτύχθη,
εἰ ζωόντ' Αἴγισθον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμεν
Ἀτρείδης Τροίηθεν ἰών, ξανθὸς Μενέλαος·
τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαι̃αν ἔχευαν,
ἀλλ' ἄρα τόν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν
κείμενον ἐν πεδίῳ ἑκὰς Ἄργεος, οὐδέ κέ τίς μιν
κλαυ̃σεν Ἀχαιάδων· μάλα γὰρ μέγα μήσατο ἔργον.
ἡμει̃ς μὲν γὰρ κει̃θι πολέας τελέοντες ἀέθλους
ἥμεθ'· ὃ δ' εὔκηλος μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο
πόλλ' Ἀγαμεμνονέην ἄλοχον θέλγεσκεν ἔπεσσιν.
ἣ δ' ἦ τοι τὸ πρὶν μὲν ἀναίνετο ἔργον ἀεικές,
δι̃α Κλυταιμνήστρη· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῃ̃σι.
πὰρ δ' ἄρ' ἔην καὶ ἀοιδὸς ἀνήρ, ᾧ πόλλ' ἐπέτελλεν
Ἀτρείδης Τροίην δὲ κιὼν εἴρυσθαι ἄκοιτιν.
ἀλλ' ὅτε δή μιν μοι̃ρα θεω̃ν ἐπέδησε δαμη̃ναι,

V. l. 251 πῃ BK: cet. πη. — 254 τοὶ γὰρ ABKL. — 255 τάδε F H 1. m. KLV: τόδε ABH 2. m. IMNPQRS. τόδέ D. καὐτὸς: κ' αὐτὸ ADK. γρ. τάδε κ' αὐτὸς Palatinus. ὥς κεν: ὥσπερ BDL. γρ. ὥσπε Palatinus. — 256 ζώοντ' BDEHKLMPS: v. ζωόν γ'. V ζωόν. ἐνὶμμε γάροισιν D. ενιμεγάροισιν B. — 258 τῶ ADIKLMN: τῷ GQV Scho Ψ 29. κε: κεν GINV. ἔχευαν Schol. Ψ 29: ἔχευσαν K. — 260 ἄργεο ABDFKLMPQS: ἄστεος EHINV. γρ. ἄργεος H. οὐδέ κε τἶς μιν ADI LNQ. — 262 πολέας: πολει̃ς A. γρ. πολλάς H, corr. πολει̃ς, cf. Scho Λ 559; Φ 131; δ 170. — 263 ὃ δ' ABDKLNQ. — 264 θέλγεσκεν ἔπεσ [σ]ιν E 1466, 36: v. θέλγεσκ' ἐπέεσσιν. — 265 ἣδ' BDIKLQ. ἥδητ NV. τὸ πρὶν: τοπρὶν ILNQ. — 266 κέχρητ': γρ. κέκρητ' Palatinu; κέχρητο ἢ κατ' ἑτέραν γραφὴν κέκρητο Eust. 1466, 36. — 267 δ' ἄ H in lemm.: δ' ἂρ DKL. πὰρ γὰρ ABGHIMNPQSV Eust. 1466, 3 Bekk. An. 727, 21. — 268 τροίην δὲ B. εἴρυσθαι: εἰρυ̃σθαι ABL Bek An. 727, 22. εἰρυ̃σαι D.

A. c. 251 τινὲς δὲ „ἦ οὐκ Ἄργει ἔην ἐν Ἀχαιικῷ“ Schol. HQ. — 255 καὐτὸς: κ' αὐτὸς Aristarchus, cf. Schol. Z 260. — 256 Aristophanes ἐνιμμεγάροισιν. — 258 ἔχευαν: τινὲς ἔχευεν, ἵνα λείπῃ τὸ τί Schol. EMQ. — 259 γε: κε? — 262 Aristarchus πολέας: πολει̃ς Zenodotus, H. T. 342. — 267 diu haesitavi an γὰρ reponerem, quod et librorum optimorum auctoritate nititur et exemplis confirmatur, cf. ι 319 variant libri in hac scriptura, ut ξ 457, 475, 526 et passim. — 268 εἴρυσθαι Aristarchus: εἰρυ̃σθαι Tyrannio, H. T. 241.

δὴ τότε τὸν μὲν ἀοιδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην
κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι,
τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὅν δὲ δόμον δέ.
πολλὰ δὲ μηρί' ἔκηε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνῆψεν, ὑφάσματά τε χρυσόν τε,
ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ οὔ ποτε ἔλπετο θυμῷ.
ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν Τροίηθεν ἰόντες,
Ἀτρείδης καὶ ἐγώ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν·
ἀλλ' ὅτε Σούνιον ἱρὸν ἀφικόμεθ', ἄκρον Ἀθηνέων,
ἔνθα κυβερνήτην Μενελάου Φοῖβος Ἀπόλλων
οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνε.
πηδάλιον μετὰ χερσὶ θεούσης νηὸς ἔχοντα,
Φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ἐκαίνυτο φῦλ' ἀνθρώπων
νῆα κυβερνῆσαι, ὁπότε σπέρχοιεν ἄελλαι.
ὣς ὃ μὲν ἔνθα κατέσχετ' ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
ὄφρ' ἕταρον θάπτοι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος ἰὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
ἷξε θέων, τότε δὴ στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
ἐφράσατο, λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' ἀυτμένα χεῦε,
κύματά τε τροφέοντο πελώρια ἶσα ὄρεσσιν.

V. L. 271 κῦρμα KQ. — 272 ὂν δε δόμον (δε supra) A, ceteri ὅνδε δόμονδε. — 273 ἔκηε: ἔκῃε D. ἔκειε A 1. m. — 277 ἀλλήλοισιν: ἀλληλοῖϊν V. — 278 Σούνιον ἱρὸν ἀφικόμεθ': σούνιον ἱερὸν ἱκόμεθ' L. ἱερὸν etiam ABIN. Ἀθηνέων: ἀθηνῶν BDLMS. ἀθηνᾶ (ῶν supra) A. ἀθηναίων IKN. — 280 ἀγανοῖσϊ βέλεσσϊν A. βέλεσιν IN: v. ἀγανοῖς βελέεσσιν. — 283 σπέρχοιεν AGIKNPQSV (H 1. m.). σπέρχειεν M: σπερχοίατ' BDH ex corr. L. σπέρχωσιν E 1467, 50 R. — 284 ὃ A. κατέσχετ': κατέσχεν INP SV. — 285 ἐπικτέρεα ADIKLMNQS. — 286 καὶ κεῖνος Apoll. Soph. 93, 33: κἀκεῖνος ADGH ex em. ILNSV. — 288 ἷξε DK. — 289 λιγέων δ': λιγέων τ' DHLP. δ' om. BR. χεῦε: γρ. χεῦες M. χεύας ELR. χεύων D ex corr. — 290 τροφέοντο AGMQV. γρ. τροφόεντα M Ambros. Q. τροφόεντα: γρ. τρεφόεντα Palatinus. στροφέοντα (τρο supra) D. τροφέοντα Schol. Λ 307.

A. c. 275 Aristarchus ἔλπετο, non ἤλπετο. — 276 ἅμα πλέομεν: Ζηνόδοτος ἀναπλέομεν, κακῶς Schol. M. — 283 τὸ δὲ σπέρχοιεν ἀντὶ τοῦ κατεπείγοιεν Schol. Vind. 56. hanc scripturam Bekk. 2 reduxit, coll. *N* 334, ε 304. — 286 Aristarchus καὶ κεῖνος. — 289 διχῶς Ἀρίσταρχος, λιγέων δὲ καὶ λιγέων τε Didymus. — 290 Ἀρίσταρχος γράφει τροφέοντο (cod. τροφόεντο) ἀντὶ τοῦ ηὐξάνοντο Didymus. hanc scripturam, etiamsi Dindorfio ineptissima videatur, recipere non dubitavi, Aristarchi et librorum meliorum auctoritate adductus. verborum sententia est „et undae intumescebant ingentes, aequales montibus“.

ἔνθα διατμήξας τὰς μὲν Κρήτῃ ἐπέλασσεν,
ἧχι Κύδωνες ἔναιον Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
ἔστι δέ τις λισσὴ αἰπεῖά τε εἰς ἅλα πέτρη
ἐσχατιῇ Γόρτυνος ἐν ἠεροειδέι πόντῳ,
ἔνθα νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ,
ἐς Φαιστόν, μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέργει.
αἳ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἦλθον, σπουδῇ δ' ἤλυξαν ὄλεθρον
ἄνδρες, ἀτὰρ νῆάς γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν
κύματ'· ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυανοπρῳρείους
Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
ὣς ὃ μὲν ἔνθα πολὺν βίοτον καὶ χρυσὸν ἀγείρων
ἠλᾶτο ξὺν νηυσὶ κατ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους·
τόφρα δὲ ταῦτ' Αἴγισθος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρά·
ἑπτάετες δ' ἤνασσε πολυχρύσοιο Μυκήνης
κτείνας Ἀτρείδην, δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ·
τῷ δέ οἱ ὀγδοάτῳ κακὸν ἤλυθε δῖος Ὀρέστης
ἂψ ἀπ' Ἀθηνάων, κατὰ δ' ἔκτανε πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὅ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.

V. L. 292 ἧχι: ἦχι BEK. — 294 ἐσχατιῇ: ἐσχατιὴ D. — 295 ποτὶ Schol. Ω 366: περὶ AEMQSV. — 297 αἳ B: οἳ H ex em. S. ἆρ ADGKL MQ. — 303 τόφρα δὲ: τόφρα γε Q. οἴκοθι: οἴκοθε B. λυγρά: λυγρὸν D. — 304 in libris post 305 habetur. — 307 ἂψ: αἶψ' H 1. m. INV. αἶψα δ' PS. Ἀθηνάων: ἀθηναίων ABLMP. δ' ἔκτανε: δέ κτανε B. — 308 omitt. A, D habet in margine. ὅ οἱ: ὅς οἱ BDFGHIKLMNPQRSV.

A. c. 292 ἧχι Aristarchus et Sidonius: ἦχι ἡ παράδοσις, H. T. 278. 293 λισσὴ: τινὲς ὄνομα κύριον. Crates Λισσήν. — 296 μικρὸς: Zenodotus Μαλέου vel Μαλίου, vid. Eust. 1469, 18. — 298 ἔαξαν: ἔηξαν Zenodotus, H. T. 302. — 299 formam κυανυπρῳρείους quamvis analogiae repugnantem tamen cum libris retinui. in Et. Mg. 692, 32 et Zon. Lex. 1581 κυανοπρωίρους affertur et auctoritate Simonidis poetae confirmatur; ex eodem loco Herodianum κυανοπρωείρους scripsisse docemur, quod probant Bergk. Comm. crit. spec. V, p. 4 et Cobet. Nov. lect. p. 204. v. de iota subscripto in annal. Gymn. Aust. 1865, p. 126; Ameis. in appendice; Bekk. Hom. Bl. p. 178. — 302 post hunc apud Strabonem I, p. 38 legitur „Κύπρον Φοινίκην τε καὶ Αἰγυπτίους ἐπαληθείς“ (δ 83). — 304, 305 genuinum horum versuum ordinem restituimus Bergkio praeeunte, secuti scholiastam ad Soph. Elect. 267 „καὶ γὰρ μετὰ τὸ φονεῦσαι (i e. κτείνας) Ἀγαμέμνονα Αἴγισθος ἐβασίλευσεν. Ὅμηρος „(Αἴγισθος) ἤνασσε πολυχρύσοιο Μυκήνης, κτείνας Ἀτρείδην, δέδμητο δὲ λάος ὑπ' αὐτῷ“. — 304 δ' ἤνασσε: δ' ἐάνασσε? v. Et. Gud. 162, 32. — 305 δέδμητο: Ἀρίσταρχος δέδμηντο, ὡς „ἡ πληθὺς ἀπονέοντο“ (O 305) Didymus. — 306 δέ οἱ ὀγδοάτῳ: δ' ἄρ' ἀνώϊστον Apoll. Soph. 32, 4. — 307 ἀπ' Ἀθηνάων: Aristarchus Ἀθηναίης. Zenodotus ἀπὸ Φωκήων.

ἤ τοι ὃ τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισι
μητρός τε στυγερῆς καὶ ἀνάλκιδος Αἰγίσθοιο·
αὐτῆμαρ δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἄειραν.
καὶ σὺ φίλος μὴ δηθὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησο,
κτήματά τε προλιπὼν ἄνδράς τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
οὕτω ὑπερφιάλους, μή τοι κατὰ πάντα φάγωσι
κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηϋσίην ὁδὸν ἔλθῃς.
ἀλλ' ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα
ἐλθεῖν· κεῖνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν
ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὅθεν οὐκ ἔλποιτό γε θυμῷ
ἐλθέμεν, ὅν τινα πρῶτον ἀποσφήλωσιν ἄελλαι
ἐς πέλαγος μέγα τοῖον, ὅθεν τέ περ οὐδ' οἰωνοὶ
αὐτόετες οἰχνεῦσιν, ἐπεὶ μέγα τε δεινόν τε.
ἀλλ' ἴθι νῦν σὺν νηΐ τε σῇ καὶ σοῖς ἑτάροισιν·
εἰ δ' ἐθέλεις πεζός, πάρα τοι δίφρος τε καὶ ἵπποι,
πὰρ δέ τοι υἷες ἐμοί, οἵ τοι πομπῆες ἔσονται
ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.
λίσσεσθαι δέ μιν αὐτός, ἵνα νημερτὲς ἐνίσπῃ.
ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.
ὣς ἔφατ', ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὦ γέρον, ἦ τοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·
ἀλλ' ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράασθε δὲ οἶνον,
ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
σπείσαντες κοίτοιο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ὥρη.

V. L. 309 ὃ ABDIKLMNQ. — 312 ὅσά οἱ AE. ὅσσά οἱ N. — 313 φίλων ἄπο DL. ἀλάλησο: ἀλάλησαι AD p. ras. V. — 314 ἄνδράς τ': ἄνδρας δ' DLPS. τοῖσι δόμοισι V. — 315 μή τοι: μὴ δὴ AGM. μή τϊ BHQV. 315, 316 omitt. L. — 316 κτήματα: χρήματα M et ἔλθοις. — 322 μεγά τε IM. μέγα περ DL. — 323 καὶ σοῖς: καὶ οἷς IN. — 324 δ' ἐθέλεις: δὲ θέλεις ADEF. πάρά τοι AIKN. παρά τε DL. παρτοι B. δίφρός τε: δίφροί τε IN. — 325 πομπῆες: πομπῆι G. ἔσονται: ἕπονται GLM. ἔποτε B. ἕσπονται V. γρ. καὶ ἕπονται Ambros. B. — 327 αὐτὸς AKPS: αὐτὸν BDHILMNQV. — 329 ἂρ DGKLMQ. — 331 ταῦτα: πάντα L et supra ταῦτα. — 334 μεδώμεθα: μεδοίμεθα BDK.

A. c. 309, 310 ἔν τισι τῶν ἐκδόσεων οὐκ ἦσαν Schol. MQ. — 309 laudat Apoll. Soph. 149, 29. — 310 omitt. Schol. Ψ 29. — 313 ἄπο: ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν Herodianus. — 327 Ἀρίσταρχος αὐτός οὐκ αὐτόν Didymus, v. 19.

ἤδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον, οὐδὲ ἔοικε
δηθὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θαασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.
ἦ ῥα Διὸς θυγάτηρ, οἱ δ' ἔκλυον αὐδησάσης.
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι·
γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιστάμενοι δ' ἐπέλειβον.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε πίον θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
δὴ τότ' Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδὴς
ἄμφω ἱέσθην κοίλην ἐπὶ νῆα νέεσθαι.
Νέστωρ δ' αὖ κατέρυκε καθαπτόμενος ἐπέεσσι·
Ζεὺς τό γ' ἀλεξήσειε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὡς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε
ὥς τέ τευ ἢ παρὰ πάμπαν ἀνείμονος ἠὲ πενιχροῦ,
ᾧ οὔ τι χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ,
οὔτ' αὐτῷ μαλακῶς οὔτε ξείνοισιν ἐνεύδειν.
αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλά.
οὔ θην δὴ τοῦδ' ἀνδρὸς Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς
νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν καταλέξεται, ὄφρ' ἂν ἐγώ γε
ζώω, ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωνται,'
ξείνους ξεινίζειν, ὅς τίς κ' ἐμὰ δώμαθ' ἵκηται.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
εὖ δὴ ταῦτά γε φῆσθα, γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικε
Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτως.
ἀλλ' οὗτος μὲν νῦν σοὶ ἅμ' ἕψεται, ὄφρα κεν εὕδῃ

[illegible]

[illegible]

σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν εὐρυμέτωπον,
ἀδμήτην, ἣν οὔ πω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·
τήν τοι ἐγὼ ῥέξω χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
υἱάσι καὶ γαμβροῖσιν ἑὰ πρὸς δώματα καλά.
ἀλλ' ὅτε δώμαθ' ἵκοντο ἀγακλυτὰ τοῖο ἄνακτος,
ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
τοῖς δ' ὁ γέρων ἐλθοῦσιν ἀνὰ κρητῆρα κέρασσεν
οἴνου ἡδυπότοιο, τὸν ἑνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ
ὤιξεν ταμίη καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἔλυσε·
τοῦ ὁ γέρων κρητῆρα κεράσσατο, πολλὰ δ' Ἀθήνῃ
εὔχετ' ἀποσπένδων, κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε πίον θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκον δὲ ἕκαστος,
τὸν δ' αὐτοῦ κοίμησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Τηλέμαχον, φίλον υἱὸν Ὀδυσσῆος θείοιο,
τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,
πὰρ δ' ἄρ' ἐυμμελίην Πεισίστρατον, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
ὅς οἱ ἔτ' ἠίθεος παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν.
αὐτὸς δ' αὖτε καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσαινε καὶ εὐνήν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,

V. L. 382 δ' αὖ: δ' ἂν DL. ἤνιν DEIN: ceteri ἦνιν cum Schol. Z 201. K ἠνίν. L ἠνιν utroque accentu. — 383 ἣν: τὴν EK. — 384 ἐγὼ: ἐγὼν LV. κέρασιν: κέρασι BFMNR. περιχεύας Hesych. III, 322: περιχεύσας AS. — 388 ἀλλ' ὅτε: οἳ δ' ὅτε K. — 391 ἑνδεκάτῳ: ἐνδεκάτῳ ABDELMRS. — 392 καὶ ἀπὸ: ἀπὸ δὲ Schol. Theocr. VII, 154. — 393 τοῦ: τοῦδ' L. — 394 ἀποσπένδων: ἐπισπένδων IN. γρ. ἐπισπένδων Ambros. Q. — 396 οἳ L. οἶκον δὲ A: οἶκονδε DILNQ. vulgo οἰκόνδε. — 397 κοίμησε: κοίμισε AB. — 400 ἂρ AD in marg. IKMNQ. πὰρ δέ οἱ ἐυμελίην L. ἐυμμελίην: ἐϋμελίην INV. ἐυμελίην Q. ἀνδρῶν: ἄνδρα AB. — 402 αὖτε καθεῦδε: καθευδε A. αὖτ' ἐκάθευδε LS. αὖτ' ἐκαθεῦδε B ex em. — 403 πόρσαινε: l. πόρσυνε cum Hesych. III, 363.

A. c. 382 ἦνιν Ptolem. Oroandae et Herodianus: ἤνιν Tyrannio, H. T. 278. — 391 ἑνδεκάτῳ: ἀμφίβολον κἂν τε [ἐν] δεκάτῳ, κἂν τε ἑνδεκάτῳ Schol. E, vid. Eust. 1473, 55. — 394 ἀποσπένδων: ἐπισπένδων, v. Schol. ξ 331. — 397 κοίμησε: διὰ τοῦ η γράφεται ἐν τοῖς ἀκριβεστέροις τῶν ἀντιγράφων Eust. 1474, 3. — 400, 401 Ζηνόδοτος τοὺς δύο στίχους περιέγραφεν Schol. HMQR. — 402 αὖτε καθεῦδε Aristarchus: αὖτ' ἐκάθευδε Zenodotus, H. T. 405. — 403 Aristarchus πόρσαινε, H. T. 344.

ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
ἐκ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν,
οἵ οἱ ἔσαν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων
λευκοὶ ἀποστίλβοντες ἀλείφατος· οἷς ἔπι μὲν πρὶν
Νηλεὺς ἵζεσκεν, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος·
ἀλλ' ὃ μὲν ἤδη κηρὶ δαμεὶς Ἄϊδος δὲ βεβήκει,
Νέστωρ δ' αὖ τότ' ἐφῖζε Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
σκῆπτρον ἔχων. περὶ δ' υἷες ἀολλέες ἠγερέθοντο
ἐκ θαλάμων ἐλθόντες, Ἐχέφρων τε Στρατίος τε
Περσεύς τ' Ἄρητός τε καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης.
τοῖσι δ' ἔπειθ' ἕκτος Πεισίστρατος ἤλυθεν ἥρως,
πὰρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοείκελον εἷσαν ἄγοντες.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
καρπαλίμως μοι τέκνα φίλα κρηήνατ' ἐέλδωρ,
ὄφρ' ἤ τοι πρώτιστα θεῶν ἱλάσσομ' Ἀθήνην,
ἥ μοι ἐναργὴς ἦλθε θεοῦ ἐς δαῖτα θάλειαν.
ἀλλ' ἄγ' ὃ μὲν πεδίον δ' ἐπὶ βοῦν ἴτω, ὄφρα τάχιστα
ἔλθῃσιν, ἐλάσῃ δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·
εἷς δ' ἐπὶ Τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν
πάντας ἰὼν ἑτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δύ' οἴους·
εἷς δ' αὖ χρυσοχόον Λαέρκεα δεῦρο κελέσθω
ἐλθεῖν, ὄφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύῃ.
οἱ δ' ἄλλοι μένετ' αὐτοῦ ἀολλέες, εἴπατε δ' εἴσω
δμῳῇσιν κατὰ δώματ' ἀγακλυτὰ δαῖτα πένεσθαι,
ἕδρας τε ξύλα τ' ἀμφὶ καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ.

V. L. 405 ἄρ ADGIKLMNQ. — 406 ἄρ ADGIKLMNQ. — 410 ἄϊδος δὲ BD. ἄϊδόσδ' ἐβεβήκει Q. — 411 νέστωρ δ' αὖ DM 2. m. SV Schol. θ 6: v. νέστωρ αὖ. ἐφῖζε: ἔφιζε ABHIKLMNPQV Schol. δ 311; θ 6; Et. Mg. 469, 35. — 413 Στρατίος τε: στράτιός τε L. — 416 sequitur in KLQRV αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο (L τε γένοντο), qui in Palatino ad marginem scriptus est. — 418 τέκνα φίλα: φίλα τέκνα DHILMN Schol. Ω 253? κρηήνατ' D. κρηήνατ' Schol. Vind. 56. — 419 ἱλάσσομ' AKL(PS)Q in marg.: ἱλασώμεθ' DGMV. ἱλασώμεθ' P. ἱλασσόμεθ' HIN. ἱλασσόμεθ' Q. — 422 ἐλάσῃ: ἐλάσει EK. — 424 δύ, οἴους: δύ' οἴω B. — 426 κέρασι EKMN 1. m. Q. — 427 οἳ δ': ἀλλ' ἄλλοι DL. — 428 δμῳῇσιν L: v. δμωῇσιν.

A. c. 411 ἐφῖζε: ἔφιζε Herodianus, v. Schol. Γ 426; H. T. 403. — 414 τὸ Ἄρητος πρὸς διαστολὴν προπαρωξύνθη τοῦ ἀρητός Eust. 1474, 44. — 420 ὅτι δαῖτα θάλειαν προπαροξυτόνως φησὶ κατὰ ἐπίθετον Eust. 1474, 54. — 422 ἐπιβουκόλος: Ptolem. Ascalonita ἐπὶ βουκόλος, v. Schol. Ν 450. — 428 δμῳῇσιν Aristarchus et Herodianus, H. T. 226.

ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνυον. ἦλθε μὲν ἂρ βοῦς
ἐκ πεδίου, ἦλθον δὲ θοῆς παρὰ νηὸς ἐίσης
Τηλεμάχου ἕταροι μεγαλήτορος, ἦλθε δὲ χαλκεὺς
ὅπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήια, πείρατα τέχνης,
ἄκμονά τε σφῦράν τ' ἐυποίητόν τε πυράγρην,
οἷσίν τε χρυσὸν εἰργάζετο· ἦλθε δ' Ἀθήνη
ἱρῶν ἀντιόωσα. γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
χρυσὸν ἔδωχ'· ὃ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περίχευεν
ἀσκήσας, ἵν' ἄγαλμα θεὰ κεχάροιτο ἰδοῦσα.
βοῦν δ' ἀγέτην κεράων Στρατίος καὶ δῖος Ἐχέφρων.
χέρνιβα δέ σφ' Ἄρητος ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι
ἤλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων, ἑτέρῃ δ' ἔχεν οὐλὰς
ἐν κανέῳ· πέλεκυν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
ὀξὺν ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο βοῦν ἐπικόψων.
Περσεὺς δ' ἀμνίον εἶχε· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο, πολλὰ δ' Ἀθήνῃ
εὔχετ' ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
αὐτίκα Νέστορος υἱός, ὑπέρθυμος Θρασυμήδης,
ἤλασεν ἄγχι στάς· πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας
αὐχενίους, λῦσεν δὲ βοὸς μένος· αἳ δ' ὀλόλυξαν,
θυγατέρες τε νυοί τε καὶ αἰδοίη παράκοιτις
Νέστορος, Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν.
οἳ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἔσχον· ἀτὰρ σφάξεν Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν.

V. L. 430 ἐποίπνυον: γρ. ἐπίπνυον M. — 431 ἐΐσσης LN. — 432 μεγαλήτορος: μεγαλήτορες AM. μεγαθύμου BD. — 434 ἐΰποίητον M: v. εὐποίητον. — 437 ὃ, δ' I. ὃδ' BDEKLNQ. κέρασι AEKN Schol. Z 201. περίχευεν: περιχεῦεν EKMNV. περίχεῦεν I. — 438 κεχάροιτο EH 1. m. K: κεχαροίατ' ABDGH ex em. ILMNQRV Apoll. Soph. 6, 33; Schol. Z 201. κεχαροίωτ' S. — 439 κεράων: κεραὸν IN. — 443 χειρὶ: χερσὶ EQ. — 444 αἱμνίον Hesych. I, 79. — 447 προβάλοντο: ἀνέλοντο IN. — 450 αἳ ADIKLNQ. — 454 σφάξεν: σφάζεν IN.

A. c. 437 περίχευεν gramm. veteres, H. T. 403. — 443 ἑνικῶς χειρὶ αἱ Ἀριστάρχου Didymus. — 444 δ' ἀμνίον Herodianus: Zenodotus, Nicander, Theodoridas δάμνιον. Porsylus Hierapytnius δ' αἱμνίον, quod defendit Apollodorus. Et. Gud. 45, 38 φασὶ δὲ διὰ τῆς αι διφθόγγου γράφεσθαι. Cram. Epim. 81, 27 οἳ δὲ αἱμνίον μετὰ τῆς αι διφθόγγου, καὶ δασύνουσι· μέμφονται δὲ τοῖς γράφουσι χωρὶς τοῦ ἰῶτα, ἵνα σημαίνῃ τὸ σφαγίον. Schol. M ἀμνίον ὡς πηνίον. Κρῆτες δὲ αἱμνίον αὐτό φασι. — 453 ἀνελόντες: ἀνέχοντες altera Aristarchi.

τῆς δ' ἐπεὶ ἐκ μέλαν αἷμα ῥύη, λίπε δ' ὀστέα θυμός,
αἶψ' ἄρα μιν διέχευαν, ἄφαρ δ' ἐκ μηρί' ἔταμνον
πάντα κατὰ μοῖραν, κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κάη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
μίστυλλόν τ' ἄρα τἆλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
ὤπτων δ' ἀκροπόρους ὀβελοὺς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
τόφρα δὲ Τηλέμαχον λοῦσεν καλὴ Πολυκάστη,
Νέστορος ὁπλοτάτη θυγάτηρ Νηληιάδαο.
αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
ἔκ ῥ' ἀσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
πὰρ δ' ὅ γε Νέστορ' ἰὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, ποιμένα λαῶν.
οἳ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
δαίνυνθ' ἑζόμενοι· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄροντο
οἶνον οἰνοχοεῦντες ἐνὶ χρυσέοις δεπάεσσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
παῖδες ἐμοί, ἄγε Τηλεμάχῳ καλλίτριχας ἵππους
ζεύξαθ' ὑφ' ἅρματ' ἄγοντες, ἵνα πρήσσῃσιν ὁδοῖο.

V. L. 456 διέχευαν: διέχευσεν B. *μηρί' ἔταμνον: l. μηρία τάμνον. — 457 κνίσῃ Apoll. Soph. 101, 29: κνίσσῃ AEHILNQV. — 461 μῆρα κάη: l. μῆρ' ἐκάη. σπλάγχνα πάσαντο V: ceteri σπλάγχν' ἐπάσαντο. — 462 ταλλα: τ' ἄλλα ABDEIKMNQ. τἆλλα L. — 466 ἔχρισεν: ἤλειψεν B. — 467 φάρος ADINQ. — 469 δ' ὅγε ABRV: δ' ἄρα DFHIKLMNPQS. κατ' αρ GIMN. ποιμένα ABPS Palatinus. γρ. ποιμένι Pal. ita DFGHIKLMNQV. — 470 οἱ δ' ADIKLNQ. — 472 οἰνοχοεῦντες DILNQV H 2. m.: ἐνοινοχοεῦντες BEH 1. m. KS Schol. Α 470. ἐν οἰνοχοεῦντες AM. — 474 τοῖσι δὲ: τοῖσιν B. — 476 ζεύξασθ' BKLQ. ζεύξεθ' V. πρήσσωσιν AFGM. πρήσωσιν BDQ: ceteri πρήσσῃσιν, IN πρήσησιν.

A. c. 455 Herodianus ὀστέα, H. T. 327. — 457 κνίσῃ Herodianus: Aristarchus κνίσῃ οὐδετέρως teste Schol. Β 423, v. Φ 363, H. T. 299. — 461 μῆρα κάη Aristarchus: Ptolem. Ascalonita μῆρε κάη, H. T. 293. σπλάγχνα πάσαντο Aristarchus: v. σπλάγχν' ἐπάσαντο, alii ἐδάσαντο, cf. γ 9; Schol. Α 464; Β 427. — 462 τ' ἄλλα Herodianus, v. Schol. Α 465. — 469 ποιμένα dedi cum Bekkero, nam dativus consuetudini poetae repugnat, de quo dixi in Annal. Gymn. Austr. 1861, p. 832. — 476 πρήσσειν ὁδοῖο nusquam nisi de hominibus dicitur, πρήσσειν κέλευθον etiam de equis et navibus.

ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
καρπαλίμως δ' ἔζευξαν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους.
ἐν δὲ γυνὴ ταμίη σῖτον καὶ οἶνον ἔθηκεν,
ὄψα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.
ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος περικαλλέα βήσετο δίφρον·
πὰρ δ' ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
ἐς δίφρον τ' ἀνέβαινε καὶ ἡνία λάζετο χερσί,
μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
ἐς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον.
οἳ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.
δύσετό τ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί·
ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
υἱέος Ὀρτιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν, ὃ δὲ τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
ἵππους τ' ἐζεύγνυντ' ἀνά θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον.
[ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου·]
μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.

V. l. 477 οἶδ' ADIKLNQ. — 479 ἐν: γρ. ἀν H. ἔθηκεν: γρ. ἔχευεν H, ita DEMR. — 480 ὄψά τε ADEIKNQ. διοτρεφέες: διοτροφέες AQ. — 481 βήσετο: βήσατο DHKLPQS. δύσσατο δίφρον B. — 484 δ' ἐλάαν: γρ. δ' ἵππους AM, ita BDL. ἀέκοντε GHIN: ceteri ἄκοντε. Q ἄκοντ' ἐπετέσθην. — 486 σεῖον Hesych. IV, 17: θεῖον D. ἀμφιέποντες: γρ. ἀμφὶς ἔχοντες A m. r., ita omnes praeter A. — 487 δύσετό: δύσσετο DL. — 489 ὀρτιλόχοιο ABDEGH 1. m. LMQS Strabo VIII, p. 367; Tzetzes Alleg. 135: ὀρσιλόχοιο H ex em. IN. — 490 νύκτ' ἄεσαν: ἄνεσαν PS. νύκτα ἔσαν L. νύκτα ἔσσαν: γρ. ἄεσαν D. ὁ δ' ἄρα ξεινήια δῶκεν AHIN(ξυνήϊα) QRS. γρ. ὁ δὲ τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν H. γρ. ὁ δὲ τοῖς τράπεζαν παρ ξείνια θῆκεν M. ὁ δὲ τοῖς πὰρ ξείνια δῶκεν GM. ὁ δὲ τοῖς ξεινήϊα θῆκεν V. ὁ δὲ τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν BE. — 492 τ' ἐζεύγνυντ' ADEMNPQSV. τ' ἐζεύγνυντοι I: v. τε ζεύγνυντ' cum H. μὲν ζεύγνυντ' BK. — 493 omitt. ABDEFGHILMNQ: habent KPS. — 494 μάστιξεν: μάστιξαν A ex corr. N. ἀέκοντε BHIN: v. ἄκοντε. Q ἄκοντ' ἐπετέσθην.

A. c. 481 βήσετο: βήσατο, H. T. 214. — 483 λάζετο: λάζυτο Ptolem. Oroandae, H. T. 305. — 484 antiqua forma ἀέκων a veteribus ἀϝέκων scripta (H. T. 418) apud Homerum omnibus locis legitur excepto hemistichio τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην E 366, 768; Θ 45; K 530; Λ 281, 519; X 400; γ 484, 494; ο 192. sed quum etiam in hoc libri dissentiant, nulla est causa cur antiquam scripturam mutemus pro ἀέκοντε ἄκοντε ponentes. — 486 σεῖον Callistratus: Aristophanes θεῖον = ἔθεον. — 489 Ὀρτιλόχοιο Zenodotus, v. Schol. HMQR. Schol. E 542 ὁ πρόγονος διὰ τοῦ τ, ὁ παῖς διὰ τοῦ σ. καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ οὐν διὰ τοῦ τ. — 494 cf. 484.

ἷξον δ' ἐς πεδίον πυρηφόρον, ἔνθα δ' ἔπειτα
ἦνον ὁδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι.
δύσετό τ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ.

Οἳ δ' ἷξον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν,
πρὸς δ' ἄρα δώματ' ἔλων Μενελάου κυδαλίμοιο.
τὸν δ' εὗρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτησιν
υἱέος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
τὴν μὲν Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος υἱέι πέμπεν·
ἐν Τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένευσε
δωσέμεναι, τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον.
τὴν ἄρ' ὅ γ' ἔνθ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι πέμπε νέεσθαι
Μυρμιδόνων προτὶ ἄστυ περικλυτόν, οἷσιν ἄνασσεν.
υἱέι δὲ Σπάρτηθεν Ἀλέκτορος ἤγετο κούρην,
ὅς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μεγαπένθης
ἐκ δούλης· Ἑλένῃ δὲ θεοὶ γόνον οὐκέτ' ἔφαινον,
ἐπεὶ δὴ τὸ πρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἐρατεινήν,
Ἑρμιόνην, ἣ εἶδος ἔχε χρυσέης Ἀφροδίτης.
ὣς οἳ μὲν δαίνυντο καθ' ὑψερεφὲς μέγα δῶμα

V. l. 495 ἶξον δ' εἰς IN. ἶξον K. — 497 δύσετό: δύσσετό DL.

Varia lectio. 1 Οἱ δ' ADILNQ. ἵξον: ἶξον AK. ἴξον B. — 2 δώματ' ἔλων: δώμαθ' ἶλων DG. γρ. ἔχον A, ita Q in t. — 5 υἱῷ ἔπεμπον E. — 6, 7 apud E 1478, 60 post 8, 9 sunt collocati. — 7 ἐξετελείων B. — 8 τὴν ἄρ': τὴν γὰρ A. — 9 προτὶ: περὶ H ex em. IN. — 11 ὅς οἱ: ὅς τοι D. — 12 Ἑλένῃ: ἑλένης ILN. ἑλένῃ (σ) H. οὐκ ἔτ' BQ. — 13 ἐπεὶ δὴ AB: v. ἐπειδὴ. τὸ πρῶτον: τοπρῶτον IN. τοπρῶτον LQ. — 14 ἣ: ἧτ' Q. χρυσέης: χρυσῆς ABDEHIKLMNPQSV Apoll. Soph. 168, 32.

Adnotatio critica. 1 κητώεσσαν: Zenodotus καιετάεσσαν ἀντὶ τοῦ καλαμινθώδη Schol. HMQR Vind. 56; Eust. 1478, 38. γραφόντων τῶν μὲν Λακεδαίμονα κητώεσσαν, τῶν δὲ καιετάεσσαν Strabo VIII, p. 367. — 3 ἐτῆσιν Herodianus cum Ptolem. Ascalonita: ἔτησιν Alexio, H. T. 262. — 10 υἱέι τρισυλλάβως Schol. Q. — 12 δούλης: τινὲς δὲ τὸ Δούλης κύριόν φασι Schol. HMQR. Ἑλένῃ: ἐν τῇ κατὰ Ῥιανὸν καὶ Ἀριστοφάνην Ἑλένης σὺν τῷ σ Didymus. — 15—19 φασὶ τοὺς ε' στίχους τούτους μὴ εἶναι τοῦ Ὁμήρου, ἀλλὰ τοῦ Ἀριστάρχου Schol. MT. Διόδωρος ὁ Ἀριστοφάνειος ὅλον τὸν γάμον περιγράφει ἤγουν ἀθετεῖ Eust. 1480, 24; vid. Athenaeum V, p. 180. Cf. Ameis. in appendice; Wolf. Proleg. 263, n. 49; Friedlaender. Ariston. p. 53; Rumpf. de γαμοποιίᾳ Menelai p. 12 sqq.

γείτονες ἠδὲ ἔται Μενελάου κυδαλίμοιο,
τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς
φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
μολπῆς ἐξάρχοντος ἐδίνευον κατὰ μέσσους.
τὼ δ' αὖτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτώ τε καὶ ἵππω,
Τηλέμαχός θ' ἥρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός,
στῆσαν· ὁ δὲ προμολὼν ἴδετο κρείων Ἐτεωνεύς,
ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο·
βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα ποιμένι λαῶν,
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ξείνω δή τινε τώδε, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
ἄνδρε δύω, γενεῇ δὲ Διὸς μεγάλοιο ἔικτον.
ἀλλ' εἴπ', ἤ σφωιν καταλύσομεν ὠκέας ἵππους,
ἦ ἄλλον πέμπωμεν ἱκανέμεν, ὅς κε φιλήσῃ.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
οὐ μὲν νήπιος ἦσθα, Βοηθοΐδη Ἐτεωνεῦ,
τὸ πρίν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πάϊς ὣς νήπια βάζεις.
ἦ μὲν δὴ νῶι ξεινήια πολλὰ φαγόντε
ἄλλων ἀνθρώπων δεῦρ' ἱκόμεθ', αἴ κέ ποθι Ζεὺς
ἐξοπίσω περ παύσῃ ὀιζύος· ἀλλὰ λύ' ἵππους
ξείνων, ἐς δ' αὐτοὺς προτέρω ἄγε θοινηθῆναι.

[illegible]

[illegible]

ὣς φάθ', ὃ δὲ μεγάροιο διέσσυτο, κέκλετο δ' ἄλλους
ὀτρηροὺς θεράποντας ἅμα σπέσθαι ἑοῖ αὐτῷ.
οἳ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἱδρώοντας,
καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἱππείῃσι κάπῃσι,
πὰρ δ' ἔβαλον ζειάς, ἀνὰ δὲ κρῖ λευκὸν ἔμιξαν,
ἅρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
αὐτοὺς δ' εἰσῆγον θεῖον δόμον· οἳ δὲ ἰδόντες
θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος·
ὥς τε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν ἠὲ σελήνης
δῶμα καθ' ὑψερεφὲς Μενελάου κυδαλίμοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐυξέστας λούσαντο.
τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλον ἠδὲ χιτῶνας,
ἔς ῥα θρόνους ἕζοντο παρ' Ἀτρεΐδην Μενέλαον.
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσείῃ ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα
εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
παντοίων, παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.
τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
σίτου θ' ἅπτεσθον καὶ χαίρετον, αὐτὰρ ἔπειτα
δείπνου πασσαμένω εἰρησόμεθ', οἵ τινές ἐστον
ἀνδρῶν· οὐ γὰρ σφῷν γε γένος ἀπόλωλε τοκήων,

V. L. 37 ὅδ' BDIKLNQ. — 38 ἅμα σπέσθαι ἑοῖ: ἅμα σπέσθαί οἱ DIN. ἅμ' ἑσπέσθαί οἱ LQ. ἅμ' ἑσπέσθαι οἱ A m. r. et in marg., nam l. m. omisit hunc versum. — 39 οἳ ADEKLNQ. λῦσαν: ἔλυσαν BDLN PV. — 44 διοτρεφέος: διοτροφέος NQ. — 45 ἠὲ Schol. Θ 27: ἠδὲ BDG LM. — 48 ἐυξέστας: ἐϋξέστους V. — 49 δμῳαὶ L: v. δμωαί. χρῖσαν: ἔχρισαν E 1477, 19. — 50 οὔλας βάλον: βάλον οὔλας K. — 51 ἐς ῥὰ INQ. ἕζοντο: ἵζοντο V. παρ' Ἀτρείδην: ἐν ἄλλῳ παρὰ ξανθὸν μενέλαον H. — 54 ξεστὴν: γρ. χρυσῆν H. — 56 παρ' ἐόντων IQ. — 57 omitt. B; 57, 58 om. DHIS. — 60 σίτου θ': σίτου δ' HL. σίτου δ' ἅμ' FPS. — 61 πασσαμένω: παυσαμένω EHINRS. εἰρησόμεθ': μυθήσετον BDL. οἵ τινές: ὥτινες AR. ὥτινε L. — 62 σφῷν: σφῶν A 1. m. BDK. γρ. σφῶϊν D, ita A ex corr. Q. γένος: γόνος E.

A. c. 37 δὲ μεγάροιο Aristarchus, v. δ' ἐκ μεγάροιο cum libris. — 39 λῦσαν Aristarchus. — 50 Aristarchus, Alexio, Ptolem. Ascalonita οὔλας: οὐλάς Nicias, H. T. 329. — 62 σφῷν Apollonius Dyscolus: σφῶν Herodianus cum Aristarcho. — 62—64 προηθετοῦντο παρὰ Ζηνοδότῳ

ἤδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον, οὐδὲ ἔοικε
δηθὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θαασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.
ἦ ῥα Διὸς θυγάτηρ, οἳ δ' ἔκλυον αὐδησάσης.
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι·
γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιστάμενοι δ' ἐπέλειβον.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε πίον θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
δὴ τότ' Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδὴς
ἄμφω ἱέσθην κοίλην ἐπὶ νῆα νέεσθαι.
Νέστωρ δ' αὖ κατέρυκε καθαπτόμενος ἐπέεσσι·
Ζεὺς τό γ' ἀλεξήσειε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὡς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε
ὥς τέ τευ ἢ παρὰ πάμπαν ἀνείμονος ἠὲ πενιχροῦ,
ᾧ οὔ τι χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ,
οὔτ' αὐτῷ μαλακῶς οὔτε ξείνοισιν ἐνεύδειν.
αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλά.
οὔ θην δὴ τοῦδ' ἀνδρὸς Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς
νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν καταλέξεται, ὄφρ' ἂν ἐγώ γε
ζώω, ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωνται,
ξείνους ξεινίζειν, ὅς τίς κ' ἐμὰ δώμαθ' ἵκηται.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
εὖ δὴ ταῦτά γ' ἔφησθα γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικε
Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτως.
ἀλλ' οὗτος μὲν νῦν σοὶ ἅμ' ἕψεται, ὄφρά κεν εὕδῃ

V. L. 335 οἴχεθ': ᾤχεθ' Q. — 337 ἦ ῥὰ ADIKLNQ. οἳ δ' ABDILMNPQSV: v. τοὶ δ'. — 342 τε πίον θ' DK: ceteri τ' ἔπιόν θ'. — 344 ἱέσθην: ἰέσθην IKLN. μέλαιναν: γρ. νέεσθαι L. — 345 νέστωρ αὖ DKLQ. — 346 τό γ': τόδ' AI. τότ' LNQ. — 347 ἐμεῖο: ἐμοῖο AKM. ἐμοῖο (ει) Q. — 348 ὥστέ τευ AIKLN. ὡστέ τευ Q. — 349 οὔτι: οὔτε ADEFGHIKMNPQSV. — 351 ῥήγεα καλά: ῥήγεα πολλά Q. ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκω H. — 353 ὄφρ' ἂν: εὖτ' ἂν A. — 354 ἐνὶμμεγάροισι D. ἐνὶμεγάροισι (μ) M. ἐνιμεγάροισι B. λίπονται BDHL. — 358 πείθεσθαι: πείσεσθαι PS. οὕτως: οὕτω ABDHILMNQV. — 359 οὗτος: οὕτως BQ. νῦν omitt. BDILN. μὲν δή σοι K. νῦν σοὶ LMQ: ceteri σοι. ὄφρά κεν IKN. ὀφρά κεν B.

A. c. 335 οἴχεθ': ᾤχεθ' Zenodotus. οὐδὲ: οὐ γὰρ Schol. Λ 475. — 342 τε πίον Aristarchus, H. T. 424. — 349 αἱ Ἀριστάρχου „ᾧ οὔτι“, αἱ δὲ φαυλότεραι „ᾧ οὔτε“. Ζηνόδοτος δὲ „ᾧ οὔπερ χλαῖναι καὶ κτήματα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ“ ἀκαίρως Didymus. — 354 et 360 Aristophanes ἐνιμμεγάροισι(ν).

σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν
εἶμ', ἵνα θαρσύνω θ' ἑτάρους εἴπω τε ἕκαστα.
οἶος γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὔχομαι εἶναι·
οἱ δ' ἄλλοι φιλότητι νεώτεροι ἄνδρες ἕπονται,
πάντες ὁμηλικίη μεγαθύμου Τηλεμάχοιο.
ἔνθά κε λεξαίμην κοίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ
νῦν· ἀτὰρ ἠῶθεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους
εἶμ', ἔνθα χρεῖός μοι ὀφέλλεται οὔ τι νέον γε,
οὐδ' ὀλίγον· σὺ δὲ τοῦτον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,
πέμψον σὺν δίφρῳ τε καὶ υἱέι· δὸς δέ οἱ ἵππους,
οἵ τοι ἐλαφρότατοι θείειν καὶ κάρτος ἄριστοι.
ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
φήνῃ εἰδομένη· θάμβος δ' ἕλε πάντας ἰδόντας.
θαύμαζεν δ' ὁ γεραιός, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι·
Τηλεμάχου δ' ἕλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
ὦ φίλος, οὔ σε ἔολπα κακὸν καὶ ἄναλκιν ἔσεσθαι,
εἰ δή τοι νέῳ ὧδε θεοὶ πομπῆες ἕπονται.
οὐ μὲν γάρ τις ὅδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ, ἀγελείη τριτογένεια,
ἥ τοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἐτίμα.
ἀλλὰ ἄνασσ' ἵληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν,
αὐτῷ καὶ παίδεσσι καὶ αἰδοίῃ παρακοίτι·

V. l. 360 ἐνὶμμεγάροισιν D. ἐνὶμεγαροισὶν (μ) M. — 361 θαρσύνω: θαρσήσω D. θ' om. S. εἴπω τε: εἴπω τὲ IKLN. εἴπω δὲ G. — 363 οἳ δ' ἄλλοι K. ἀλλ' ἄλλοι DL. γρ. καὶ οἵ δ' ἄλλοι Palatinus. — 364 ὁμηλικίη: ὁμηλικίῃ EK. ὁμηλικίην BDL. — 365 ἔνθά κε DIKMN. — 367 ὀφέλλεται: ὀφείλεται QV. ὀφείλλεται K ex corr. — 370 ἐλαφρότατοι: ἐλαφρότεροι G. — 372 ἕλε: ἔχε Tzetzes Alleg. 106. ἰδόντας HPQS. γρ. ἀχαιούς Ambr. EH. ita ADGIKLMNV Tzetzes. ἀχέων (ους) (sic) B. γρ. ἰδόντας M 2. m. — 373 ἐπεὶ E: v. ὅπως. — 375 οὔ σε: οὔ τι σ' DLV. οὔ τι σε K. γρ. οὔ σε ἔολπα Palatinus. — 377 ἔχοντες B. ἐχόντες (ων) A. — 378 ἀγελείη ABDEHIKLMNP: κυδίστη EQV. γρ. κυδίστη H. — 380 ἵληθι: ἵληθι AK. ἵλαθι LN. ἵλαθι (η) D. — 381 omitt. V.

A. c. 362 γεραίτερος: ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ τοῦ γεραιός· κακῶς δὲ Ζηνόδοτος γεραίτατος (ita Cobet. pro γεραίτερος) γράφει Aristonicus. — 366 ἀτάρ: Tyrannio ἄταρ, H. T. 212. — 367 χρεῖος: χρείως Aristarchus. οὔ τι νέον γε οὔτ': alii Ἤλιδι δίῃ οὐκ teste Strabone VIII, p. 342. — 368 τεὸν ἵκετο δῶμα: τὰ σὰ γοῦναθ' ἱκάνει Zenodotus. — 372 εἰδομένη: ἐειδομένη Herodianus π. μον. λέξ. 16, 32. — 278 ἀγελείη: ὁ δὲ Ζηνόδοτος κυδίστη Schol. HM, vid. Eust. 1473, 18. — 380 ἵληθι: ἴληθι Trypho, H. T. 289. Zenodotus ἐλέαιρε.

σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν εὐρυμέτωπον,
ἀδμήτην, ἣν οὔ πω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·
τήν τοι ἐγὼ ῥέξω χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
υἱάσι καὶ γαμβροῖσιν ἑὰ πρὸς δώματα καλά.
ἀλλ' ὅτε δώμαθ' ἵκοντο ἀγακλυτὰ τοῖο ἄνακτος,
ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
τοῖς δ' ὁ γέρων ἐλθοῦσιν ἀνὰ κρητῆρα κέρασσεν
οἴνου ἡδυπότοιο, τὸν ἑνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ
ὤιξεν ταμίη καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἔλυσε·
τοῦ ὁ γέρων κρητῆρα κεράσσατο, πολλὰ δ' Ἀθήνῃ
εὔχετ' ἀποσπένδων, κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε πίον θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
οἳ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκον δὲ ἕκαστος,
τὸν δ' αὐτοῦ κοίμησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Τηλέμαχον, φίλον υἱὸν Ὀδυσσῆος θείοιο,
τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,
πὰρ δ' ἄρ' ἐυμμελίην Πεισίστρατον, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
ὅς οἱ ἔτ' ἠίθεος παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν.
αὐτὸς δ' αὖτε καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσαινε καὶ εὐνήν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,

V. L. 382 δ' αὖ: δ' ἂν DL. ἦνιν DEIN: ceteri ἤνιν cum Schol. Z 201. K ἠνῖν. L ἠνιν utroque accentu. — 383 ἣν: τὴν EK. — 384 ἐγὼ: ἐγὼν LV. κέρασιν: κέρασι BFMNR. περιχεύας Hesych. III, 322: περιχεύσας AS. — 388 ἀλλ' ὅτε: οἳ δ' ὅτε K. — 391 ἑνδεκάτῳ: ἐνδεκάτῳ ABDELMRS. — 392 καὶ ἀπὸ: ἀπὸ δὲ Schol. Theocr. VII, 154. — 393 τοῦ: τοῦδ' L. — 394 ἀποσπένδων: ἐπισπένδων IN. γρ. ἐπισπένδων Ambros. Q. — 396 οἲ L. οἶκον δὲ A: οἶκονδε DILNQ. vulgo οἰκόνδε. — 397 κοίμησε: κοίμισε AB. — 400 ἂρ AD in marg. IKMNQ. πὰρ δέ οἱ εὐμελίην L. ἐυμμελίην: ἐϋμελίην INV. εὐμελίην Q. ἀνδρῶν: ἄνδρα AB. — 402 αὖτε καθεῦδε: καθευδε A. αὖτ' ἐκάθευδε LS. αὖτ' ἐκαθεῦδε B ex em. — 403 πόρσαινε: l. πόρσυνε cum Hesych. III, 363.

A. c. 382 ἦνιν Ptolem. Oroandae et Herodianus: ἤνιν Tyrannio, H. T. 278. — 391 ἑνδεκάτῳ: ἀμφίβολον κἄν τε [ἐν] δεκάτῳ, κἄν τε ἑνδεκάτῳ Schol. E, vid. Eust. 1473, 55. — 394 ἀποσπένδων: ἐπισπένδων, v. Schol. ξ 331. — 397 κοίμησε: διὰ τοῦ η γράφεται ἐν τοῖς ἀκριβεστέροις τῶν ἀντιγράφων Eust. 1474, 3. — 400, 401 Ζηνόδοτος τοὺς δύο στίχους περιέγραψεν Schol. HMQR. — 402 αὖτε καθεῦδε Aristarchus: αὖτ' ἐκάθευδε Zenodotus, H. T. 405. —403 Aristarchus πόρσαινε, H. T. 344.

ὤρνυτ᾽ ἄρ᾽ ἐξ εὐνῆφι Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
ἐκ δ᾽ ἐλθὼν κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετ᾽ ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν,
οἵ οἱ ἔσαν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων
λευκοὶ ἀποστίλβοντες ἀλείφατος· οἷς ἔπι μὲν πρὶν
Νηλεὺς ἵζεσκεν, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος·
ἀλλ᾽ ὃ μὲν ἤδη κηρὶ δαμεὶς Ἄϊδος δὲ βεβήκει,
Νέστωρ δ᾽ αὖ τότ᾽ ἐφῖζε Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
σκῆπτρον ἔχων. περὶ δ᾽ υἷες ἀολλέες ἠγερέθοντο
ἐκ θαλάμων ἐλθόντες, Ἐχέφρων τε Στρατίος τε
Περσεύς τ᾽ Ἄρητός τε καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης.
τοῖσι δ᾽ ἔπειθ᾽ ἕκτος Πεισίστρατος ἤλυθεν ἥρως,
πὰρ δ᾽ ἄρα Τηλέμαχον θεοείκελον εἷσαν ἄγοντες.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 καρπαλίμως μοι τέκνα φίλα κρηήνατ᾽ ἐέλδωρ,
ὄφρ᾽ ἤ τοι πρώτιστα θεῶν ἱλάσσομ᾽ Ἀθήνην,
ἥ μοι ἐναργὴς ἦλθε θεοῦ ἐς δαῖτα θάλειαν.
ἀλλ᾽ ἄγ᾽ ὃ μὲν πεδίον δ᾽ ἐπὶ βοῦν ἴτω, ὄφρα τάχιστα
ἔλθῃσιν, ἐλάσῃ δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·
εἷς δ᾽ ἐπὶ Τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν
πάντας ἰὼν ἑτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δύ᾽ οἴους·
εἷς δ᾽ αὖ χρυσοχόον Λαέρκεα δεῦρο κελέσθω
ἐλθεῖν, ὄφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύῃ.
οἱ δ᾽ ἄλλοι μένετ᾽ αὐτοῦ ἀολλέες, εἴπατε δ᾽ εἴσω
δμῳῇσιν κατὰ δώματ᾽ ἀγακλυτὰ δαῖτα πένεσθαι,
ἕδρας τε ξύλα τ᾽ ἀμφὶ καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ.

V. L. 405 ἂρ ADGIKLMNQ. — 406 ἂρ ADGIKLMNQ. — 410 ἄϊδος δὲ BD. ἄϊδόσδ᾽ ἐβεβήκει Q. — 411 νέστωρ δ᾽ αὖ DM 2. m. SV Schol. ϑ 6: v. νέστωρ αὖ. ἐφῖζε: ἔφιζε ABHIKLMNPQV Schol. δ 311; ϑ 6: Et. Mg. 469, 35. — 413 Στρατίος τε: στράτιός τε L. — 416 sequitur in KLQRV αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἤγερθεν ὁμηγερέες τ᾽ ἐγένοντο (L τε γένοντο), qui in Palatino ad marginem scriptus est. — 418 τέκνα φίλα: φίλα τέκνα DHILMN Schol. Ω 253? κρηήνατ᾽ D. κρηήνατ᾽ Schol. Vind. 56. — 419 ἱλάσσομ᾽ AKL(PS)Q in marg.: ἱλασώμεθ᾽ DGMV. ἱλασώμεθ᾽ P. ἱλασσόμεθ᾽ HIN. ἱλασσόμεθ᾽ Q. — 422 ἐλάσῃ: ἐλάσει EK. — 424 δύ, οἴους: δύ᾽ οἴω B. — 426 κέρασι EKMN 1. m. Q. — 427 οἳ δ᾽: ἀλλ᾽ ἄλλοι DL. — 428 δμῳῆσιν L: v. δμωῇσιν.

A. c. 411 ἐφῖζε: ἔφιζε Herodianus, v. Schol. Γ 426; H. T. 403. — 414 τὸ Ἄρητος πρὸς διαστολὴν προπαρωξύνθη τοῦ ἀρητός Eust. 1474, 44. — 420 ὅτι δαῖτα θάλειαν προπαροξυτόνως φησὶ κατὰ ἐπίθετον Eust. 1474, 54. — 422 ἐπιβουκόλος: Ptolem. Ascalonita ἐπὶ βουκόλος, v. Schol. Ν 450. — 428 δμῳῇσιν Aristarchus et Herodianus, H. T. 226.

ὣς ἔφαθ᾽, οἳ δ᾽ ἄρα πάντες ἐποίπνυον. ἦλθε μὲν ἄρ βοῦς
ἐκ πεδίου, ἦλθον δὲ θοῆς παρὰ νηὸς ἐίσης
Τηλεμάχου ἕταροι μεγαλήτορος, ἦλθε δὲ χαλκεὺς
ὅπλ᾽ ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήια, πείρατα τέχνης,
ἄκμονά τε σφῦράν τ᾽ ἐυποίητόν τε πυράγρην,
οἷσίν τε χρυσὸν εἰργάζετο· ἦλθε δ᾽ Ἀθήνη
ἱρῶν ἀντιόωσα. γέρων δ᾽ ἱππηλάτα Νέστωρ
χρυσὸν ἔδωχ᾽· ὃ δ᾽ ἔπειτα βοὸς κέρασιν περίχευεν
ἀσκήσας, ἵν᾽ ἄγαλμα θεὰ κεχάροιτο ἰδοῦσα.
βοῦν δ᾽ ἀγέτην κεράων Στρατίος καὶ δῖος Ἐχέφρων.
χέρνιβα δέ σφ᾽ Ἄρητος ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι
ἤλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων, ἑτέρῃ δ᾽ ἔχεν οὐλὰς
ἐν κανέῳ· πέλεκυν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
ὀξὺν ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο βοῦν ἐπικόψων.
Περσεὺς δ᾽ ἀμνίον εἶχε· γέρων δ᾽ ἱππηλάτα Νέστωρ
χέρνιβά τ᾽ οὐλοχύτας τε κατήρχετο, πολλὰ δ᾽ Ἀθήνῃ
εὔχετ᾽ ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
αὐτίκα Νέστορος υἱός, ὑπέρθυμος Θρασυμήδης,
ἤλασεν ἄγχι στάς· πέλεκυς δ᾽ ἀπέκοψε τένοντας
αὐχενίους, λῦσεν δὲ βοὸς μένος· αἳ δ᾽ ὀλόλυξαν,
θυγατέρες τε νυοί τε καὶ αἰδοίη παράκοιτις
Νέστορος, Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν.
οἳ μὲν ἔπειτ᾽ ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἔσχον· ἀτὰρ σφάξεν Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν.

V. L. 430 ἐποίπνυον: γρ. ἐπίπνυον M. — 431 ἐΐσσης LN. — 432 μεγαλήτορος: μεγαλήτορες AM. μεγαθύμου BD. — 434 ἐὔποίητον M: v. εὐποίητον. — 437 ὃ, δ᾽ I. ὃδ᾽ BDEKLNQ. κέρασι AEKN Schol. Z 201. περίχευεν: περιχεῦεν EKMNV. περίχεῦεν I. — 438 κεχάροιτο EH 1. m. K: κεχαροίατ᾽ ABDGH ex em. ILMNQRV Apoll. Soph. 6, 33; Schol. Z 201. κεχαροίωτ᾽ S. — 439 κεράων: κεραὸν IN. — 443 χειρὶ: χερσὶ EQ. — 444 αἱμνίον Hesych. I, 79. — 447 προβάλοντο: ἀνέλοντο IN. — 450 αἳ ADIKLNQ. — 454 σφάξεν: σφάζεν IN.

A. c. 437 περίχευεν gramm. veteres, H. T. 403. — 443 ἑνικῶς χειρὶ αἱ Ἀριστάρχου Didymus. — 444 δ᾽ ἀμνίον Herodianus: Zenodotus, Nicander, Theodoridas δάμνιον. Porsylus Hierapytnius δ᾽ αἱμνίον, quod defendit Apollodorus. Et. Gud. 45, 38 φασὶ δὲ διὰ τῆς αι διφθόγγου γράφεσθαι. Cram. Epim. 81, 27 οἳ δὲ αἱμνίον μετὰ τῆς αι διφθόγγου, καὶ δασύνουσι· μέμφονται δὲ τοῖς γράφουσι χωρὶς τοῦ ἰῶτα, ἵνα σημαίνῃ τὸ σφαγίον. Schol. M ἀμνίον ὡς πηνίον. Κρῆτες δὲ αἱμνίον αὐτό φασι. — 453 ἀνελόντες: ἀνέχοντες altera Aristarchi.

τῆς δ' ἐπεὶ ἐκ μέλαν αἷμα ῥύη, λίπε δ' ὀστέα θυμός,
αἶψ' ἄρα μιν διέχευαν, ἄφαρ δ' ἐκ μηρί' ἔταμνον
πάντα κατὰ μοῖραν, κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κάη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
μίστυλλόν τ' ἄρα τἆλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
ὤπτων δ' ἀκροπόρους ὀβελοὺς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
τόφρα δὲ Τηλέμαχον λοῦσεν καλὴ Πολυκάστη,
Νέστορος ὁπλοτάτη θυγάτηρ Νηληιάδαο.
αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
ἔκ ῥ' ἀσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
πὰρ δ' ὅ γε Νέστορ' ἰὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, ποιμένα λαῶν.
οἳ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
δαίνυνθ' ἑζόμενοι· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄροντο
οἶνον οἰνοχοεῦντες ἐνὶ χρυσέοις δεπάεσσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
παῖδες ἐμοί, ἄγε Τηλεμάχῳ καλλίτριχας ἵππους
ζεύξαθ' ὑφ' ἅρματ' ἄγοντες, ἵνα πρήσσῃσιν ὁδοῖο.

V. L. 456 διέχευαν: διέχευσεν B. *μηρί' ἔταμνον: l. μηρία τάμνον. — 457 κνίσῃ Apoll. Soph. 101, 29: κνίσσῃ AEHILNQV. — 461 μῆρα κάη: l. μῆρ' ἐκάη. σπλάγχνα πάσαντο V: ceteri σπλάγχν' ἐπάσαντο. — 462 τἆλλα: τ' ἄλλα ABDEIKMNQ. τἄλλα L. — 466 ἔχρισεν: ἤλειψεν B. — 467 φάρος ADINQ. — 469 δ' ὅγε ABRV: δ' ἄρα DFHI KLMNPQS. κατ' αρ GIMN. ποιμένα ABPS Palatinus. γρ. ποιμένι Pal. ita DFGHIKLMNQV. — 470 οἳ δ' ADIKLNQ. — 472 οἰνοχοεῦντες DILNQV H 2. m.: ἐνοινοχοεῦντες BEH 1. m. KS Schol. Δ 470. ἐν οἰνοχοεῦντες AM. — 474 τοῖσι δὲ: τοῖσιν B. — 476 ζεύξασθ' BKLQ. ζεύξεθ' V. πρήσσωσιν AFGM. πρήσωσιν BDQ: ceteri πρήσσῃσιν, IN πρήσῃσιν.

A. c. 455 Herodianus ὀστέα, H. T. 327. — 457 κνίσῃ Herodianus: Aristarchus κνίσῃ οὐδετέρως teste Schol. Β 423, v. Φ 363, H. T. 299. — 461 μῆρα κάη Aristarchus: Ptolem. Ascalonita μῆρε κάη, H. T. 293. σπλάγχνα πάσαντο Aristarchus: v. σπλάγχν' ἐπάσαντο, alii ἐδάσαντο, cf. γ 9; Schol. Α 464; Β 427. — 462 τ' ἄλλα Herodianus, v. Schol. Α 465. — 469 ποιμένα dedi cum Bekkero, nam dativus consuetudini poetae repugnat, de quo dixi in Annal. Gymn. Austr. 1861, p. 832. — 476 πρήσσειν ὁδοῖο nusquam nisi de hominibus dicitur, πρήσσειν κέλευθον etiam de equis et navibus.

ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
καρπαλίμως δ' ἔζευξαν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους.
ἐν δὲ γυνὴ ταμίη σῖτον καὶ οἶνον ἔθηκεν,
ὄψά τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.
ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος περικαλλέα βήσετο δίφρον·
πὰρ δ' ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
ἐς δίφρόν τ' ἀνέβαινε καὶ ἡνία λάζετο χερσί,
μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
ἐς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον.
οἳ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.
δύσετό τ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί·
ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
υἱέος Ὀρτιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν, ὃ δὲ τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
ἵππους τ' ἐζεύγνυντ' ἀνά θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον.
[ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου·]
μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.

V. l. 477 οἵδ' ADIKLNQ. — 479 ἐν: γρ. ἂν H. ἔθηκεν: γρ. ἔχευεν H, ita DEMR. — 480 ὄψά τε ADEIKNQ. διοτρεφέες: διοτροφέες AQ. — 481 βήσετο: βήσατο DHKLPQS. δύσσατο δίφρον B. — 484 δ' ἐλάαν: γρ. δ' ἵππους AM, ita BDL. ἀέκοντε GHIN: ceteri ἄκοντε. Q ἄκοντ' ἐπετέσθην. — 486 σεῖον Hesych. IV, 17: θεῖον D. ἀμφιέποντες: γρ. ἀμφὶς ἔχοντες A m. r., ita omnes praeter A. — 487 δύσετό: δύσσετο DL. — 489 ὀρτιλόχοιο ABDEGH 1. m. LMQS Strabo VIII, p. 367; Tzetzes Alleg. 135: ὀρσιλόχοιο H ex em. IN. — 490 νύκτ' ἄεσαν: ἄνεσαν PS. νύκτα ἔσαν L. νύκτα ἔσσαν: γρ. ἄεσαν D. ὁ δ' ἄρα ξεινήια δῶκεν AHIN(ξυνήϊα) QRS. γρ. ὁ δὲ τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν H. γρ. ὁ δὲ τοῖς τράπεζαν παρ ξείνια θῆκεν M. ὁ δὲ τοῖς πὰρ ξείνια δῶκεν GM. ὁ δὲ τοῖς ξεινήϊα θῆκεν V. ὁ δὲ τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν BE. — 492 τ' ἐζεύγνυντ' ADEMNPQSV. τ' ἐζεύγνυντοι I: v. τε ζεύγνυντ' cum H. μὲν ζεύγνυντ' BK. — 493 omitt. ABDEFGHILMNQ: habent KPS. — 494 μάστιξεν: μάστιξαν A ex corr. N. ἀέκοντε BHIN: v. ἄκοντε. Q ἄκοντ' ἐπετέσθην.

A. c. 481 βήσετο: βήσατο, H. T. 214. — 483 λάζετο: λάζυτο Ptolem. Oroandae, H. T. 305. — 484 antiqua forma ἀέκων a veteribus ἆ͂ϝέκων scripta (H. T. 418) apud Homerum omnibus locis legitur excepto hemistichio τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην *E* 366, 768; *Θ* 45; *K* 530; *Λ* 281, 519; *X* 400; *γ* 484, 494; *ο* 192. sed quum etiam in hoc libri dissentiant, nulla est causa cur antiquam scripturam mutemus pro ἀέκοντε ἄκοντε ponentes. — 486 σεῖον Callistratus: Aristophanes θεῖον = ἔθεον. — 489 Ὀρτιλόχοιο Zenodotus, v. Schol. HMQR. Schol. *E* 542 ὁ πρόγονος διὰ τοῦ τ, ὁ παῖς διὰ τοῦ σ. καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ οὖν διὰ τοῦ τ.
— 494 cf. 484.

ἶξον δ' ἐς πεδίον πυρηφόρον, ἔνθα δ' ἔπειτα
ἦνον ὁδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι.
δύσετό τ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ.

Οἳ δ' ἶξον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν,
πρὸς δ' ἄρα δώματ' ἔλων Μενελάου κυδαλίμοιο.
τὸν δ' εὗρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτῃσιν
υἱέος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
τὴν μὲν Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος υἱέι πέμπεν·
ἐν Τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένευσε
δωσέμεναι, τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον.
τὴν ἄρ' ὅ γ' ἔνθ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι πέμπε νέεσθαι
Μυρμιδόνων προτὶ ἄστυ περικλυτόν, οἷσιν ἄνασσεν.
υἱέι δὲ Σπάρτηθεν Ἀλέκτορος ἤγετο κούρην,
ὅς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μεγαπένθης
ἐκ δούλης· Ἑλένῃ δὲ θεοὶ γόνον οὐκέτ' ἔφαινον,
ἐπεὶ δὴ τὸ πρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἐρατεινήν,
Ἑρμιόνην, ἣ εἶδος ἔχε χρυσέης Ἀφροδίτης.
ὣς οἳ μὲν δαίνυντο καθ' ὑψερεφὲς μέγα δῶμα

V. L. 495 ἴξον δ' εἰς IN. ἶξον K. — 497 δύσετό: δύσσετό DL.

Varia lectio. 1 Οἱ δ' ADILNQ. ἶξον: ἴξον AK. ἴξον B. — 2 δώματ' ἔλων: δώμαθ' ἔλων DG. γρ. ἔχον A, ita Q in t. — 5 υἱῷ ἔπεμπον E. — 6, 7 apud E 1478, 60 post 8, 9 sunt collocati. — 7 ἐξετελείων B. — 8 τὴν ἄρ': τὴν γὰρ A. — 9 προτὶ: περὶ H ex em. IN. — 11 ὅς οἱ: ὅς τοι D. — 12 Ἑλένῃ: ἑλένης ILN. ἑλένῃ (σ supra) H. οὐκ ἔτ' BQ. — 13 ἐπεὶ δὴ AB: v. ἐπειδὴ. τὸ πρῶτον: τοπρῶτον IN. τοπρῶτον LQ. — 14 ἣ: ἥτ' Q. χρυσέης: χρυσῆς ABDEHIKLMNPQSV Apoll. Soph. 168, 32.

Adnotatio critica. 1 κητώεσσαν: Zenodotus καιετάεσσαν ἀντὶ τοῦ καλαμινθώδη Schol. HMQR Vind. 56; Eust. 1478, 38. γραφόντων τῶν μὲν Λακεδαίμονα κητώεσσαν, τῶν δὲ καιετάεσσαν Strabo VIII, p. 367. — 3 ἔτῃσιν Herodianus cum Ptolem. Ascalonita: ἔτησιν Alexio, H. T. 262. — 10 υἱέι τρισυλλάβως Schol. Q. — 12 δούλης: τινὲς δὲ τὸ Δούλης κύριόν φασι Schol. HMQR. Ἑλένῃ: ἐν τῇ κατὰ Ῥιανὸν καὶ Ἀριστοφάνην Ἑλένης σὺν τῷ σ̄ Didymus. — 15—19 φασὶ τοὺς ε' στίχους τούτους μὴ εἶναι τοῦ Ὁμήρου, ἀλλὰ τοῦ Ἀριστάρχου Schol. MT. Διόδωρος ὁ Ἀριστοφάνειος ὅλον τὸν γάμον περιγράφει ἤγουν ἀθετεῖ Eust. 1480, 24; vid. Athenaeum V, p. 180. Cf. Ameis. in appendice; Wolf. Proleg. 263, n. 49; Friedlaender. Ariston. p. 53; Rumpf. de γαμοποιΐᾳ Menelai p. 12 sqq.

γείτονες ἠδὲ ἔται Μενελάου κυδαλίμοιο,
τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς
φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ᾽ αὐτοὺς
μολπῆς ἐξάρχοντος ἐδίνευον κατὰ μέσσους.
τὼ δ᾽ αὖτ᾽ ἐν προθύροισι δόμων αὐτώ τε καὶ ἵππω,
Τηλέμαχός θ᾽ ἥρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός,
στῆσαν· ὃ δὲ προμολὼν ἴδετο κρείων Ἐτεωνεύς,
ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο·
βῆ δ᾽ ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα ποιμένι λαῶν,
ἀγχοῦ δ᾽ ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ξείνω δή τινε τώδε διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
ἄνδρε δύω, γενεῇ δὲ Διὸς μεγάλοιο ἔικτον.
ἀλλ᾽ εἴπ᾽, ἤ σφωιν καταλύσομεν ὠκέας ἵππους,
ἦ ἄλλον πέμπωμεν ἱκανέμεν, ὅς κε φιλήσῃ.
τὸν δὲ μέγ᾽ ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
οὐ μὲν νήπιος ἦσθα Βοηθοΐδη Ἐτεωνεῦ
τὸ πρίν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πάις ὣς νήπια βάζεις.
ἦ μὲν δὴ νῶι ξεινήια πολλὰ φαγόντε
ἄλλων ἀνθρώπων δεῦρ᾽ ἱκόμεθ᾽, αἴ κέ ποθι Ζευς
ἐξοπίσω περ παύσῃ ὀιζύος. ἀλλὰ λύ᾽ ἵππους
ξείνων, ἐς δ᾽ αὐτοὺς προτέρω ἄγε θοινηθῆναι.

V. l. 17 δέ σφιν: δέ σφισιν ILN. σφισι|||μέλπετο D p. ras. θεῖος: δῖος DL. — 18 κυβιστητῆρε: κυβιστῆρες DHILNS. κυβιστίρες B. — 19 ἐξάρχοντος: ἐξάρχοντες ABDEFGHIKLMNPQRSV. μέσσους: γρ. μέσσον A m. r., ita EGH 1. m. MPQV. μέσους Apoll. Soph. 62, 15. — 20 ἵππω: ἵπποι H ex em. IN. — 26 τώδε: τῶδε B. τώ γε E 1480, 42. διοτρεφὲς: διϊοτροφὲς AQ. — 27 γενεῇ BDE Schol. η 313: γενεὴν AFG HIKLMNQV. ἔϊκτον EH 1. m. L: ἐΐκτην ABDFH ex corr. IKMNQV. — 28 ἤ DIK sup. MNQ: εἰ A 1. m. BKLS. γρ. ἀλλ᾽ εἴπ᾽ εἰ σφῶϊν M. σφωιν: σφῶϊν DIKLMNQS. — 29 ἤ: l. ἦ. ἄλλον: ἄλλω L. ἄλλους V. ἄλλων B. ἄλλον et ἄλλω H. φιλήσῃ: φιλήσει IH ex em. M 1. m. φιλήσῃ (sup. ϋ ἄσσῃ) L. — 31 οὐ μὲν: οὐ μὴν V. — 32 τοπρὶν DS. τοπρὶν NQ. — 33 φαγόντε KM: φαγόντες ABDEGHILNQSV. — 34 αἴ κέ: εἴ κέ A. — 36 θοινηθῆναι: θοινήσασθαι V.

A. c. 16 ἔται: ἔται, v. 3. — 18 κατ᾽ αὐτοὺς: καθ᾽ αὐτούς Diodorus. — 19 ἐξάρχοντες Aristarchus, v. Eust. et Athen. l. l. ita etiam Venetus A Σ 606. — 26 τώδε: παροξυτονητέον, ἵνα νοηθῇ δυϊκόν Schol. M, v. H. T. 366. — 28 ἐγκλιτέον τὸ σφῶϊν, ἵνα τρίτον γένηται πρόσωπον Schol. M, v. H. T. 357. — 29 περισπαστέον τὸ ἤ ὡς ἐρωτηματικόν (l. διαπορητικόν) Schol. B. φιλήσῃ: φιλήσει Aristarchus, vid. Ariston. παρέλκει δὲ ὁ κέ, coll. Scholl. Α 175; Β 258, 488; Δ 176; Ε 212; Ζ 260; Υ 311; Χ 49. W. C. Kayser. de versibus aliquot Hom. Od. disp. II, p. 12. — 31 Βοηθοίδη: τετρασυλλάβως Schol. HM.

ὣς φάθ', ὃ δὲ μεγάροιο διέσσυτο, κέκλετο δ' ἄλλους
ὀτρηροὺς θεράποντας ἅμα σπέσθαι ἑοῖ αὐτῷ.
οἳ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἱδρώοντας,
καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἱππείῃσι κάπῃσι,
πὰρ δ' ἔβαλον ζειάς, ἀνὰ δὲ κρῖ λευκὸν ἔμιξαν,
ἅρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
αὐτοὺς δ' εἰσῆγον θεῖον δόμον· οἳ δὲ ἰδόντες
θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος·
ὥς τε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν ἠὲ σελήνης
δῶμα καθ' ὑψερεφὲς Μενελάου κυδαλίμοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐυξέστας λούσαντο.
τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλον ἠδὲ χιτῶνας,
ἔς ῥα θρόνους ἕζοντο παρ' Ἀτρείδην Μενέλαον.
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσείῃ ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα
εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
παντοίων, παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.
τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
σίτου θ' ἅπτεσθον καὶ χαίρετον, αὐτὰρ ἔπειτα
δείπνου πασσαμένω εἰρησόμεθ', οἵ τινές ἐστον
ἀνδρῶν· οὐ γὰρ σφῷν γε γένος ἀπόλωλε τοκήων,

V. L. 37 ὃδ' BDIKLNQ. — 38 ἅμα σπέσθαι ἑοῖ: ἅμα σπέσθαί οἱ DIN. ἅμ' ἑσπέσθαί οἱ LQ. ἅμ' ἑσπέσθαι οἱ A m. r. et in marg., nam 1. m. omisit hunc versum. — 39 οἳ ADEKLNQ. λῦσαν: ἔλυσαν BDLNPV. — 44 διοτρεφέος: διοτροφέος NQ. — 45 ἠὲ Schol. Θ 27: ἠδὲ BDGLM. — 48 ἐυξέστας: ἐϋξέστους V. — 49 δμῳαὶ L: v. δμωαί. χρῖσαν: ἔχρισαν E 1477, 19. — 50 οὔλας βάλον: βάλον οὔλας K. — 51 ἔς ῥα INQ. ἕζοντο: ἵζοντο V. παρ' Ἀτρείδην: ἐν ἄλλῳ παρὰ ξανθὸν μενέλαον H. — 54 ξεστὴν: γρ. χρυσῆν H. — 56 παρ' ἐόντων IQ. — 57 omitt. B; 57, 58 om. DHIS. — 60 σίτου θ': σίτου δ' HL. σίτου δ' ἅμ' FPS. — 61 πασσαμένω: παυσαμένω EHINRS. εἰρησόμεθ': μυθήσετον BDL. οἵ τινές: ὥτινες AR. ὥτινε L. — 62 σφῷν: σφῶν A 1. m. BDK. γρ. σφῶϊν D, ita A ex corr. Q. γένος: γόνος E.

A. c. 37 δὲ μεγάροιο Aristarchus, v. δ' ἐκ μεγάροιο cum libris. — 39 λῦσαν Aristarchus. — 50 Aristarchus, Alexio, Ptolem. Ascalonita οὔλας: οὐλάς Nicias, H. T. 329. — 62 σφῷν Apollonius Dyscolus: σφῶν Herodianus cum Aristarcho. — 62—64 προηθετοῦντο παρὰ Ζηνοδότῳ

ἀλλ' ἀνδρῶν γένος ἐστὲ διοτρεφέων βασιλήων
σκηπτούχων, ἐπεὶ οὔ κε κακοὶ τοιοῦσδε τέκοιεν.
ὣς φάτο, καί σφιν νῶτα βοὸς παρὰ πίον' ἔθηκεν
ὄπτ' ἐν χερσὶν ἑλών, τά ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ.
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱὸν
ἄγχι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι·
φράζεο Νεστορίδη, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
χαλκοῦ τε στεροπὴν κὰδ δώματα ἠχήεντα,
χρυσοῦ τ' ἠλέκτρου τε καὶ ἀργύρου ἠδ' ἐλέφαντος.
Ζηνός που τοιῆδέ γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή,
ὅσσα τάδ' ἄσπετα πολλά· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
τοῦ δ' ἀγορεύοντος ξύνετο ξανθὸς Μενέλαος,
καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
τέκνα φίλ', ἦ τοι Ζηνὶ βροτῶν οὐκ ἄν τις ἐρίζοι·
ἀθάνατοι γὰρ τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν·
ἀνδρῶν δ' ἤ κέν τίς μοι ἐρίσσεται, ἠὲ καὶ οὐκί,
κτήμασιν. ἦ γὰρ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ' ἐπαληθεὶς
ἠγαγόμην ἐν νηυσὶ καὶ ὀγδοάτῳ ἔτει ἦλθον·
Κύπρον Φοινίκην τε καὶ Αἰγυπτίους ἐπαληθείς,
Αἰθίοπάς θ' ἱκόμην καὶ Σιδονίους καὶ Ἐρεμβοὺς

V. L. 63 διοτρεφέων: διοτροφέων AHQ. — 65 •παρὰ πίον' ἔθηκεν: l. παρὰ πίονα θῆκεν. Suidas III, 1100 παρέθηκεν ἀείρας. — 66 ἑλὼν: ἔχων L. — 67 οἵδ' ADIKLNQ. — 68 ἕντο AD 1. m. INQ hic et passim. — 71 τῷ ἐμῷ: τῷ μῷ ABDEL. τῷ 'μῷ IKMNQS(HPV). — 72 κὰδ: καὶ ABDEFGHIKLMNQRS. — 74 τοιῆδε K: τοίηδέ BD. ceteri cum Schol. N 837 τοιήδε. γρ. ζηνός που τοιαῦτα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται Palatinus. — 75 τάδ': ταγ' BDL. — 77 καί σφεας: καὶ σφέας BDIMNQ. — 78 ἐρίζει (οι supra) N. — 79 τοῦ γε: τοῦδε HIQ. ἔασιν: ἔασσιν QV. — 80 κέν τῖς μοι AILN. — 82 ἠγαγόμην: γρ. ἤγαγον M, ita BD. ἐν: σὺν K. — 83 omitt. D. — 84 Ἐρεμβοὺς: ἀραβοὺς DL.

καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει. Ἀρίσταρχος ἀθετουμένων τῶν στίχων ἄνευ τοῦ ι εἴασε τὴν γραφήν Schol. HM.

A. c. 70 πευθοίατ' οἱ Zenodotus: Aristarchus πευθοίατο. — 71 veteres τώμῷ, v. de iota subscripto in Ann. Gymn. Austr. 1865, p. 114. — 74 τοιῆδέ γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή Aristarchus: τοιαῦτα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται Seleucus, teste Athen. V, p. 188; v. Eust. 1483, 40. — 80 οὐκί, non οὐχί, Aristarchus, H. T. 328. — 83 ἐπαληθεὶς: ἐπ' ἀληθεῖς, i. e. μαντικῆς ἐμπείρους Schol. V; Eust. 1489, 29. — 84 καὶ Ἐρεμβοὺς Aristarchus: Crates καὶ Ἐρέμνους, Schol. EHMV; Et. Mg. 370, 40. Zeno philosophus Ἄραβάς τε, v. Strab. I, p. 41; VII, 299; XVI, 784. Posidonius καὶ Ἀραμβούς, v. Strab. XVI, 784, qui hausit ex Aristonici libro „περὶ τῆς Μενελάου πλάνης“, quem laudat I, p. 38.

καὶ Λιβύην, ἵνα τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσι.
τρὶς γὰρ τίκτει μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.
ἔνθα μὲν οὔτε ἄναξ ἐπιδευὴς οὔτέ τι ποιμὴν
τυροῦ καὶ κρειῶν, οὐδὲ γλυκεροῖο γάλακτος,
ἀλλ' αἰεὶ παρέχουσιν ἐπηετανὸν γάλα θῆσθαι.
εἷος ἐγὼ περὶ κεῖνα πολὺν βίοτον ξυναγείρων
ἠλώμην, τείως μοι ἀδελφεὸν ἄλλος ἔπεφνε
λάθρῃ ἀνωιστὶ δόλῳ οὐλομένης ἀλόχοιο·
ὣς οὔ τοι χαίρων τοῖσδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω.
καὶ πατέρων τάδε μέλλετ' ἀκουέμεν, οἵ τινες ὔμιν
εἰσίν, ἐπεὶ μάλα πολλὰ πάθον, καὶ ἀπώλεσα οἶκον
εὖ μάλα ναιετάοντα, κεχανδότα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
ὧν ὄφελον τριτάτην περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν
ναίειν, οἱ δ' ἄνδρες σόοι ἔμμεναι, οἳ τότ' ὄλοντο
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ ἑκὰς Ἄργεος ἱπποβότοιο.
ἀλλ' ἔμπης πάντας μὲν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
πολλάκις ἐν μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν
ἄλλοτε μέν τε γόῳ φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ' αὖτε
παύομαι· αἰψηρὸς δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο.
τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ,
ὡς ἑνός, ὅς τέ μοι ὕπνον ἀπεχθαίρει καὶ ἐδωδὴν
μνωομένῳ, ἐπεὶ οὔ τις Ἀχαιῶν τόσσα μόγησεν,
ὅσσ' Ὀδυσεὺς ἐμόγησε καὶ ἤρατο. τῷ δ' ἄρ' ἔμελλεν
αὐτῷ κήδε' ἔσεσθαι, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄλαστον

V. L. 85 ἵνα: ὅθι K Herodotus IV, 29; E 1485, 10. — 87 οὔτέ τι AEIKMN: οὔτ' ἔτι DL. — 89 γάλα θῆσθαι: γρ. γαλαθῆσθαι M, ita BDKLQ. γάλα νᾶσαι Hesychius III, 140. ad hunc locum spectat fortasse glossa apud Hesychium II, 316 θῆσαι: θρέψαι, θηλάσαι. — 90 *εἷος: εἵως ADFHILNQ. ἕως A sup. MPS. ξυναγείρων BDHILMN: v. συναγείρων. — 93 οὔτοι: οὔτι EMS. — 94 ὔμιν DIMNV: ὕμιν L. ὔμμιν K. ὕμμιν E. v. ὑμῖν. — 95 πολλὰ πάθον RV: ceteri πόλλ' ἔπαθον. — 98 οἵδ' DILN. οἳ τότ' ὄλοντο: οἵτ' ὤλοντο L. οἵτ' ὀλόωντο B. — 100 πάντας μὲν: μὲν πάντας BDL. — 103 αἰψηρός τε K. — 105 ὅς τέ μοι DIKLMNQ. ὕπνον: ὕπνος L et ἐδωδή. — 106 *τόσσα μόγησεν: l. τόσσ' ἐμόγησεν. — 107 ἤρατο EK. ἆρ AEKLMNQ. — 108 ἔσεσθαι: ἔπεσθαι DL. ἔπεσθαι B.

A. C. 86 τρὶς: τινὲς γελοίως γράφουσι δίς Schol. HM. — 93 ἔν τισιν ὑπὸ τοῦτον φέρεται στίχος „οὐδέ τι βουλόμενος, ἀλλὰ κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης" γελοίως Schol. HMQ. — 94 ὔμμιν Αἰολικῶς ψιλοῦται Schol. E. — 95 πολλὰ πάθον Aristarchus, v. Didym. ad *I* 492. — 99 ὀβελίζουσί τινες τὸν στίχον· διὰ μέντοι τῶν Ἀρισταρχείων ὑπομνημάτων οὐδὲν φέρεται περὶ τοῦ ἔπους Didymus.

κείνου, ὅπως δὴ δηρὸν ἀποίχεται, οὐδέ τι ἴδμεν,
ζώει ὅ γ', ἦ τέθνηκεν. ὀδύρονταί νύ που αὐτὸν
Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια
Τηλέμαχός θ', ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ.
ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε πατρὸς ἀκούσας,
χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖιν ἀνασχὼν
ἀμφοτέρῃσιν χερσί. νόησε δέ μιν Μενέλαος,
μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἠέ μιν αὐτὸν πατρὸς ἐάσειε μνησθῆναι,
ἦ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἕκαστά τε πειρήσαιτο.
εἷος ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἐκ δ' Ἑλένη θαλάμοιο θυώδεος ὑψορόφοιο
ἤλυθεν Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ ἐικυῖα.
τῇ δ' ἄρ' ἅμ' Ἀδρήστη κλισίην εὔτυκτον ἔθηκεν,
Ἀλκίππη δὲ τάπητα φέρεν μαλακοῦ ἐρίοιο,
Φυλὼ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τόν οἱ ἔδωκεν
Ἀλκάνδρη, Πολύβοιο δάμαρ, ὃς ἔναι' ἐνὶ Θήβῃς
Αἰγυπτίῃς, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται·
ὃς Μενελάῳ δῶκε δύ' ἀργυρέας ἀσαμίνθους,
δοιοὺς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα.
χωρὶς δ' αὖθ' Ἑλένῃ ἄλοχος πόρε κάλλιμα δῶρα·
χρυσέην τ' ἠλακάτην τάλαρόν θ' ὑπόκυκλον ὄπασσεν

V. l. 109 ἀποίχεται: ἀποίχομαι IN. οὐδέ τι: οὐδ' ἔτι B. — 113 ὦρσε: ὄρσε H 1. m. — 114 δάκρυ δ': δάκρυα δ' DHIN. ἀπὸ: γρ. δ' ἐκ A m. r. ἀκούσας: ἀκούων E. — 115 ὀφθαλμοῖιν: ὀφθαλμοῖσιν EGHI LNV. — 117 μερμήριξε: μερμήριζε Q. — 118 ἐάσειε: ἐάσειεν K. ἐάσει ἐπιμνησθῆναι A p. ras. INQ. — 119 πειρήσαιτο: γρ. μυθήσαιτο A m. r., ita DHIKLNPQV. μυθήσετο B. — 120 *εἷος: εἵως DQ. ἕως ABGH IKLMN Draco de metr. 8, 15. ὃ ADIKLMNQ. — 122 ἐικυῖα B: v. εἰκυῖα. — 126 ἀλκμάνδρη K. — 127 ἐν: ἐνὶ EFKPSV. ἔνι Q. — 129 δοιούς: δοιὼ Q. — 131 χρυσέην: χρυσῆν DEIMNS Schol. Z 491. χρυσήν ABKLQ. τάλαρόν θ' Schol. Z 491: τάλαρον δ' D Apoll. Soph. 148, 32.

A. c. 113 ἵμερον: ἴμερον Trypho, H. T. 289. — 114 altera lectio erat δάκρυα δ' ἐκ. — 119 τε πειρήσαιτο: οὕτως ἐπειρήσαιτο ἀντὶ τοῦ ἐπερωτήσειεν. ἔνιοι δὲ γράφουσι κακῶς μυθήσαιτο. qui Didymum huius scholii auctorem esse putat, non potest quin τ' ἐπειρήσαιτο pro Aristarchea lectione habeat; sed vereor ne recentiori interpreti sit tribuendum, nam Aristarchum fugere non poterat, a futuro εἰρήσομαι aoristum εἰρησάμην in usu non esse, sed εἰρόμην. itaque si ΤΕΠΕΙΡΗΣΑΙΤΟ in libris invenit, hoc in τε et πειρήσαιτο resolvit. — 123 Aristarchus et Herodianus ἅμ' Ἀδρήστη: τινὲς ἅμα δρήστη Schol. HM.

ἀργύρεον, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράαντο.
τόν ῥά οἱ ἀμφίπολος Φυλὼ παρέθηκε φέρουσα
νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
ἠλακάτη τετάνυστο ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα.
ἕζετο δ' ἐν κλισμῷ, ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
αὐτίκα δ' ἥ γ' ἐπέεσσι πόσιν ἐρέεινεν ἕκαστα·
ἴδμεν δὴ Μενέλαε διοτρεφές, οἵ τινες οἵδε
ἀνδρῶν εὐχετόωνται ἱκανέμεν ἡμέτερον δῶ;
ψεύσομαι, ἦ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός·
οὐ γάρ πώ τινά φημι ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι
οὔτ' ἄνδρ' οὔτε γυναῖκα, σέβας μ' ἔχει εἰσορόωσαν,
ὡς ὅδ' Ὀδυσσῆος μεγαλήτορος υἷι ἔοικε,
Τηλεμάχῳ, τὸν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ
κεῖνος ἀνήρ, ὅτ' ἐμεῖο κυνώπιδος εἵνεκ' Ἀχαιοὶ
ἤλθεθ' ὑπὸ Τροίην πόλεμον θρασὺν ὁρμαίνοντες.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
οὕτω νῦν καὶ ἐγὼ νοέω γύναι, ὡς σὺ ἐΐσκεις·
κείνου γὰρ τοιοῖδε πόδες τοιαῖδέ τε χεῖρες
ὀφθαλμῶν τε βολαὶ κεφαλή τ' ἐφύπερθέ τε χαῖται.
καὶ νῦν ἦ τοι ἐγὼ μεμνημένος ἀμφ' Ὀδυσῆι
μυθεόμην, ὅσα κεῖνος ὀϊζύσας ἐμόγησεν
ἀμφ' ἐμοί, αὐτὰρ ὃ πικρὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβε
χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖιν ἀνασχών.
τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ηὔδα·
Ἀτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,

V. L. 132 κεκράαντο: ἢ γρ. κρεμάαντο A m. r. κεράαντο IN. χείλε' ἐκεκράαντο K. — 134 ἐπ': εν E: αὐτῷ: αὐτοῦ ADF. αὐτὸν B. — 136 κλισμῷ: κλισμοῖς Q. — 137 αὐτίκα δ': αὐτίκ' ἄρ KQSV. — 138 διοτροφὲς AQ. — 140 ἤ: l. ἦ. — 141 ἰδέσθαι: γρ. γενέσθαι Ambr. E. — 143 ὅδ': ὅγ' EKQ. ὅδ' om. BD. μεγαλήτορος: τινὲς ταλασίφρονος H Ambr. Q. υἷι: υἱεῖ H ex corr. L. υἱῷ E. — 145 ἐμεῖο: ἐμοῖο A. — 146 ἤλθετ': γρ. ἤλθον M 2. m., ita A ex corr. Q. ἤλθετ' (ον superscr.) D. — 148 οὕτω τοι νοέω καὶ ἐγὼ K. — 149 κείνου γὰρ: μὲν GM. τοι DKQ. τοιοῖδε: τοῖοίδε K. τοιοὶ δὲ A. τοίοι δὲ B. v. τοιοίδε. τοιαῖδε M: τοιαὶ δέ ABEIKN. v. τοιαίδε. — 150 ἐφύπερθέ τε χαῖται: ἐφύπερθε χέρες τε B. — 152 μυθούμην D. — 153 ὃ ABDEIKLMNQ. πικρὸν KM: πυκνὸν ABDEFGLQV. πυκινὸν HINPS. ἐπ' ὀφρύσι DKL. — 154 ὀφθαλμοῖιν: ὀφθαλμοῖσιν GHILNV. — 156 διοτρεφὲς: διοτροφὲς AQ. λαῶν: ἀνδρῶν D.

A. c. 140 ἤ: Ἀριστοφάνης οὐκ ἀποφαντικῶς ἀλλ' ἐν ἤθει. οὐκ ἀναγκαῖον δὲ περισπᾶσθαι τὸν ἤ Schol. HMQR. — 143 μεγαλήτορος scripsi cum libris: Bekk. 2 et Ameis. ταλασίφρονος. — 149 τοιοῖδε — τοιαῖδε veteres, H. T. 364.

κείνου μέν τοι ὅδ' υἱὸς ἐτήτυμον, ὡς ἀγορεύεις·
ἀλλὰ σαόφρων ἐστί, νεμεσσᾶται δ' ἐνὶ θυμῷ
ὧδ' ἐλθὼν τὸ πρῶτον ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν
ἄντα σέθεν, τοῦ νῶι θεοῦ ὣς τερπόμεθ' αὐδῇ.
αὐτὰρ ἐμὲ προέηκε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
τῷ ἅμα πομπὸν ἕπεσθαι· ἐέλδετο γάρ σε ἰδέσθαι,
ὄφρά οἱ ἤ τι ἔπος ὑποθήσεαι ἠέ τι ἔργον.
πολλὰ γὰρ ἄλγε' ἔχει πατρὸς παῖς οἰχομένοιο
ἐν μεγάροις, ᾧ μὴ ἄλλοι ἀοσσητῆρες ἔωσιν,
ὡς νῦν Τηλεμάχῳ ὁ μὲν οἴχεται, οὐδέ οἱ ἄλλοι
εἴσ', οἵ κεν κατὰ δῆμον ἀλάλκοιεν κακότητα.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλου ἀνέρος υἱὸς ἐμὸν δῶ
ἵκεθ', ὃς εἵνεκ' ἐμεῖο πολέας ἐμόγησεν ἀέθλους·
καί μιν ἔφην ἐλθόντα φιλησέμεν ἔξοχον ἄλλων
Ἀργείων, εἰ νῶιν ὑπεὶρ ἅλα νόστον ἔδωκε
νηυσὶ θοῇσι γενέσθαι Ὀλύμπιος εὐρύοπα Ζεύς.
καί κέ οἱ Ἄργεϊ νάσσα πόλιν καὶ δώματ' ἔτευξα,
ἐξ Ἰθάκης ἀγαγὼν σὺν κτήμασι καὶ τέκεϊ ᾧ
καὶ πᾶσιν λαοῖσι, μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας,
αἳ περιναιετάουσιν, ἀνάσσονται δ' ἐμοὶ αὐτῷ.
καί κε θάμ' ἐνθάδ' ἐόντες ἐμισγόμεθ'· οὐδέ κεν ἥμεας

V. L. 158 *σαόφρων δ'* K. *σαόφρων γ'* Q. — 159 *τὸ πρῶτον: τοπρῶτον* ILS. *τοπρῶτον* NQ. — 162 *τῷ: τῶδ'* M. *τῶνδ'* G. — 163 *ὄφρά οἱ* ADIKLMNQ. *ἠέ τι: ἢ ἔτι* BKS. A p. ras. *ἠέ τι*. — 164 *παῖς: πάϊς* BDKP non male. — 165 *μὴ ἄλλοι: μὴ πολλοὶ* BF. *γρ. ᾧ μὴ ἀοσσητῆρες πολλοὶ ἔωσϊν* A m. r., ita Q in textu. *ἔωσιν: ἔασιν* IN. *ἔασσιν* V. — 168 *δ' ἀπαμειβόμενος: γρ. τόνδε μέγ' ὀχθήσας* H. — 169 *ὢ: ὦ* AM. — 170 *ἐμεῖο: ἐμοῖο* D. *πολέας: πολεῖς* AEHINS. *γρ. πολλέας* H. — 171 *ἔξοχον ἄλλων: ἔξοχα πάντων* A in marg. HIMNQSV. *γρ. ἔξοχον ἄλλων* M. — 174 *καί κέ: καί κέν* ELNQS. *καὶ μέν* HI. — 178 *θάμ': θ' ἅμ'* ADHLV. *ἐνθάδ' ἐόντες: ἐνθάδε ὄντες* BDMS. *ἡμέας* KMQ. *γρ. ἡμέας* A. *γρ. ἄμμε* M, ita ABD. *ἡμᾶς* INS. *ἄμμας* L. *ὑμέας* H.

A. c. 158—160 *οὐκ ἐφέροντο ἐν τῇ Ῥιανοῦ οἱ τρεῖς στίχοι* Didymus. *ἀθετοῦνται πέντε στίχοι ὡς περιττοὶ καὶ ὑπὸ νέου παντάπασι λέγεσθαι ἀπρεπεῖς* Schol. HMQR. — 163 *τινὲς ἠθέτησαν* Schol. HMQR. dedi quae in schol. leguntur, quamquam falsa esse unusquisque intelligit; nam vss. 158—162 salva oratione amoveri non possunt, quapropter olim vss. 159—163 eiiciendos esse censui. nunc assentior iis, qui vss. 163—167 pro spuriis habent, v. Ameis. in appendice. — 159 *ἐπεσβολίας*: Zenodotus *ἐπιστομίας*. — 161 veteres *προέηκε*, H. T. 418. — 162 *ἐέλδετο: Ζηνόδοτος όίετο, κακῶς* Schol. H. — 170 Aristarchus *πολέας: πολεῖς* Zenodotus, H. T. 342. — 178 **ἥμεας*, H. T. 276.

ἄλλο διέκρινεν φιλέοντέ τε τερπομένω τε,
πρίν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
ἀλλὰ τὰ μέν που μέλλεν ἀγάσσεσθαι θεὸς αὐτός,
ὃς κεῖνον δύστηνον ἀνόστιμον οἶον ἔθηκεν.
ὣς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
κλαῖε μὲν Ἀργείη Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα,
κλαῖε δὲ Τηλέμαχός τε καὶ Ἀτρείδης Μενέλαος,
οὐδ' ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρύτω ἔχεν ὄσσε·
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
τόν ῥ' Ἠοῦς ἔκτεινε φαεινῆς ἀγλαὸς υἱός·
τοῦ ὅ γ' ἐπιμνησθεὶς ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
Ἀτρείδη, περὶ μέν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶναι
Νέστωρ φάσχ' ὁ γέρων, ὅτ' ἐπιμνησαίμεθα σεῖο
οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν·
καὶ νῦν, εἴ τί που ἔστι, πίθοιό μοι. οὐ γὰρ ἐγώ γε
τέρπομ' ὀδυρόμενος μεταδόρπιος, ἀλλὰ καὶ ἠὼς
ἔσσεται ἠριγένεια· νεμεσσῶμαί γε μὲν οὐδὲν
κλαίειν ὅς κε θάνησι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
τοῦτό νυ καὶ γέρας οἶον ὀιζυροῖσι βροτοῖσι,
κείρασθαί τε κόμην βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.
καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεός, οὔ τι κάκιστος
Ἀργείων· μέλλεις δὲ σὺ ἴδμεναι· οὐ γὰρ ἐγώ γε
ἤντησ' οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι
Ἀντίλοχον, περὶ μὲν θείειν ταχὺν ἠδὲ μαχητήν.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
ὦ φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπας, ὅσ' ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ

V. L. 181 μέλλεν: ἔμελλεν BEKLQ. ἀγάσσεσθαι: ἀγάσσασθαι BDL. — 185 omitt. BS. — 189 πτερόεντ' ἀγόρευεν: πτερόεντα προσηύδα QS. — 190 περὶ: πέρι ADILNQ. — 192 ἐνὶμμεγάροισι D. ἀλλήλους: ἀλλήλοις D. — 195 γε μὲν: γέ μιν E. — 197 οἶον: ἐστὶν V. — 198 κείρασθαί Schol. Ψ 135: κείρασθαί (ε) H. ἀπὸ: ἄπο L. — 201 οὐδὲ ἴδον: οὐδ' εἶδον A ex corr. περὶ: πέρι DINQ. — 202 περὶ AEIKLNQ: ceteri πέρι. ταχὺς: γρ. [τα]χυν A. μαχητής: γρ. [μαχη] τὴν A m. r. — 204 τόσα εἶπας A 1. m.: v. τόσα εἶπες. τόσ' ἔειπες BL ex ras. τόσσα ἔειπες D.

A. c. 192 Ἀρίσταρχος ἀθετεῖ Schol. HQ. Aristophanes ἐνιμμεγάροισι. ἀλλήλους: τινὲς καὶ ἀλλήλοις ἐρέοιμεν, ὅ ἐστι διαλεγοίμεθα Schol. HQ. — 201, 202 Herodianus περὶ: πέρι Ptolem. Pindario, H. T. 337. — 204 εἶπας (Aristarchus?): v. εἶπες, H. T. 239. Aristot. Rhet. III, 17 εἶπες.

εἴποι καὶ ῥέξειε, καὶ ὃς προγενέστερος εἴη·
τοίου γὰρ καὶ πατρός, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις.
ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος γόνος ἀνέρος, ᾧ τε Κρονίων
ὄλβον ἐπικλώσῃ γαμέοντί τε γεινομένῳ τε,
ὡς νῦν Νέστορι δῶκε διαμπερὲς ἤματα πάντα
αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισιν,
υἱέας αὖ πινυτούς τε καὶ ἔγχεσιν εἶναι ἀρίστους.
ἡμεῖς δὲ κλαυθμὸν μὲν ἐάσομεν, ὃς πρὶν ἐτύχθη,
δόρπου δ' ἐξαῦτις μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδωρ
χευάντων. μῦθοι δὲ καὶ ἠῶθέν περ ἔσονται
Τηλεμάχῳ καὶ ἐμοὶ διαειπέμεν ἀλλήλοισιν.
ὣς ἔφατ', Ἀσφαλίων δ' ἄρ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευεν,
ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο.
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
αὐτίκ' ἄρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον, ἔνθεν ἔπινον,
νηπενθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων.
ὃς τὸ καταβρόξειεν, ἐπὴν κρητῆρι μιγείη,
οὔ κεν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν,
οὐδ' εἴ οἱ κατατεθναίη μήτηρ τε πατήρ τε,
οὐδ' εἴ οἱ προπάροιθεν ἀδελφεὸν ἢ φίλον υἱὸν
χαλκῷ δηιόῳεν, ὃ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῷτο.
τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα,
ἐσθλά, τά οἱ Πολύδαμνα πόρεν, Θῶνος παράκοιτις,

V. L. 205 εἴποι: εἴπῃ AEIN. εἴπει B. καὶ ῥέξειε: καὶ λέξειεν K. — 207 ἀρίγνωτος: ἀρίγνωστος IN. γόνος: γένος B. γρ. καὶ ἀρίγνωτον γένος E 1492, 17. — 208 ἐπικλώσῃ: ἐπικλώσει BDEHILQ 1. m. ἐπικλώσει (ε supra ει) N. — 210 αὐτὸν: αὐτῷ D. — 211 αὖ: δ' αὖ Stobaeus flor. CIII, 1 a. — 212 ἡμεῖς δὲ: ἡμεῖς μὲν ILN. ὅς: ὃ D. ὡς PS. ὅς περ ἐτύχθη I. — 216 ἆρ ABDIKLNQ. — 218 οἶδ' ABDIKLMNQ. post hunc IN αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο. — 220 ἆρ AIKLMN. — 221 κακῶν: κακῶν δ' L. ἐπίληθον Hesych. I, 345: ἐπίληθες ABDKQ. — 222 καταβρόξειεν Apoll. Soph. 96, 5: καταβρώξειεν LMNQS. κρατῆρι A. — 223 οὔ κεν: οὐκ ἂν DEH 2. m. LM. βάλῃ (οι supra η) D. — 424 omitt. BD et A in textu. — 225, 226 habet N in marg. — 226 δηιόῳεν: δηιόοιεν A ex em. ὃ δ' AEIKLNQ. — 227 μητιόεντα: γρ. μητιόωντα Palatinus. — 228 πόρεν: πόρε DEFLMNV. Θῶνος: θωνὸς K.

A. c. 221 Aristarchus et Herodianus ἐπίληθον: Ptolem. Ascalonita ἐπιλῆθον, cf. Eust. 1493, 28. — 222 καταβρόξειεν: γρ. καὶ μικρὸν καὶ μέγα Schol. E. διχῶς ἡ γραφή Schol. H. — 228 Πολύδαμνα: κύριον ὄνομα κατὰ Ἀρίσταρχον· καὶ Ἡρωδιανὸς ἄμεινον εἶναι φησίν Schol. Q. γρ. πολύδαμνα τὰ πολλοὺς δαμάζοντα Schol. E. Θῶνος, non Θωνὸς,

Αἰγυπτίη, τῇ πλεῖστα φέρει ζείδωρος ἄρουρα
φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δε λυγρά·
ἰητρὸς δὲ ἕκαστος ἐπιστάμενος περὶ πάντων
ἀνθρώπων· ἦ γὰρ Παιήονός εἰσι γενέθλης.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐνέηκε κέλευσέ τε οἰνοχοῆσαι,
ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
'Ατρείδη Μενέλαε διοτρεφὲς ἠδὲ καὶ οἵδε
ἀνδρῶν ἐσθλῶν παῖδες· ἀτὰρ θεὸς ἄλλοτε ἄλλῳ
Ζεὺς ἀγαθόν τε κακόν τε διδοῖ· δύναται γὰρ ἅπαντα·
ἦ τοι νῦν δαίνυσθε καθήμενοι ἐν μεγάροισι
καὶ μύθοις τέρπεσθε· ἐοικότα γὰρ καταλέξω.
πάντα μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
ὅσσοι 'Οδυσσῆος ταλασίφρονός εἰσιν ἄεθλοι·
ἀλλ' οἷον τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' 'Αχαιοί.
αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας,
σπεῖρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι βαλών, οἰκῆι ἐοικὼς
ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδυ πόλιν εὐρυάγυιαν·
ἄλλῳ δ' αὐτὸν φωτὶ κατακρύπτων ἤισκε,
δέκτῃ, ὃς οὐδὲν τοῖος ἔην ἐπὶ νηυσὶν 'Αχαιῶν.
τῷ ἴκελος κατέδυ Τρώων πόλιν, οἳ δ' ἀβάκησαν

V. L. 229 *Αἰγυπτίη*: *Αἰγυπτίῃ* v. lect. apud Eust. 1494, 3. — 231 *περὶ*: *πέρι* DLQ. *περῖ* N. — 233 *οἰνοχοῆσαι*: *οἰνοχοεῦσαι* K. — 234 *ἐξαῦτις*: *ἐξαῦθις* Q. — 235 *διοτρεφὲς*: *διοτροφὲς* A 1. m. Q. *οἵδε* AB: v. *οἶδε*. — 236 *ἄλλοτε ἄλλῳ*: *ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλῳ* M (H?). *ἄλλοτε τ' ἄλλῳ* V. — 241 *ταλασίφρονος εἰσὶν* ADILNQ. — 243 *ἔνι*: *ἐνὶ* ADIKLMNQ. *ἐνι* B. *τρώων* L. — 244 *αὐτόν μιν*: *αὐτὸν μὲν* IKNS. *δαμάσας* Apoll. Soph. 10, 32. — 246 *πόλιν*: *πτόλιν* L. — 247 *αὐτὸν*: *αὐτὸν* DN. — 249 *ἵκελος* AILN. *κατέδυ Τρώων*: *τρώων κατέδυ* K. *τῷ δ' ἴκελος Τρώων κατέδυ* Et. Mg. 337, 24. *οἳδ'* ADEIKLMNQ. *ἀβάκησαν*: *ἀκάκησαν* PS.

---

veteres ut *Ὦπος*, cf. Ioan. Alexandr. 10, 6; Lehrs. ad Herod. *περὶ μον. λέξ.* 32, 3.

A. c. 231, 232 *ἐπιστάμενος — ἀνθρώπων· ἦ*: Aristarchus *ἐπεί σφισι δῶκεν 'Απόλλων ἰᾶσθαι· καί.* Schol. Vind. 56 *γρ. πέρι πάντων φαρμάκων· οὐ γὰρ πάντες πάντα ἴσασιν.* — 233 veteres *ἐνῆηκε.* — 237 *διδοῖ* Aristarchus, cf. Schol. *I* 164. — 242 Aristophanes, Aristarchus, Heracleo, Philoxenus, Herodianus *οἷον*: Parmeniscus et Nicias *οἷον*, cf. Schol. *E* 638. Plato Symp. p. 220 C *οἷον δ' αὖ τόδ'*. — 244 *αὐτόν*; *ψιλῶς· οὐκ οἶδε τῶν 'Αττικῶν* (Dind. pro *αὐτῶν*) *συνήθειαν ὁ ποιητής*, ita Aristarchus (v. H. T. 253). *αὐτὸς* Apollon. de Pron. 101 et 102. *αὐτόν* Ptolem. Ascalonita. *μιν* Ixio, Trypho, Apollonius: *μὲν* Ptolem. Pindario. — 248 *δέκτῃ* Aristarchus. *ὁ κυκλικὸς τὸ Δέκτῃ ὀνοματικῶς ἀκούει* Schol. HMQT, cf. Welcker. „d. epische Cyclus" p. 51.

πάντες· ἐγὼ δέ μιν οἴη ἀνέγνων τοῖον ἐόντα,
καί μιν ἀνηρώτων· ὃ δὲ κερδοσύνῃ ἀλέεινεν.
ἀλλ' ὅτε δή μιν ἐγὼ λόεον καὶ χρῖον ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσα, καὶ ὤμοσα καρτερὸν ὅρκον,
μὴ μὲν πρίν γ' Ὀδυσῆα μετὰ Τρώεσσ' ἀναφῆναι,
πρίν γε τὸν ἐς νῆάς τε θοὰς κλισίας τ' ἀφικέσθαι,
καὶ τότε δή μοι πάντα νόον κατέλεξεν Ἀχαιῶν.
πολλοὺς δὲ Τρώων κτείνας ταναήκεϊ χαλκῷ
ἦλθε μετ' Ἀργείους, κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν.
ἔνθ' ἄλλαι Τρῳαὶ λίγ' ἐκώκυον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
χαῖρ', ἐπεὶ ἤδη μοι κραδίη τέτραπτο νέεσθαι
ἂψ οἶκον δ', ἄτην δὲ μετέστενον, ἣν Ἀφροδίτη
δῶχ', ὅτε μ' ἤγαγ' ἐκεῖσε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης
παῖδά τ' ἐμὴν νοσφισσαμένην θάλαμόν τε πόσιν τε,
οὔ τευ δευόμενον οὔτ' ἂρ φρένας οὔτέ τι εἶδος.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γύναι κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἤδη μὲν πολέων ἐδάην βουλήν τε νόον τε
ἀνδρῶν ἡρώων, πολλὴν δ' ἐπελήλυθα γαῖαν·
ἀλλ' οὔ πω τοιοῦτον ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
οἷον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ.

V. L. 251 ἀνηρώτων LQ(PSV): ἀνειρώτων DEG in marg. ἀνηρώτευν FGIMN. ἀνειρώτευν K. ἀνηρώτεν B. ἀνηρώτευν (ω supra) A, sed η ex corr. H ἀνηρωτεύων i. e. ἀνηρώτευν. ἀνηρώτουν gl. in M. ὃ I. — 252 ἐγὼ λόεον AHINPS: ἐγὼν ἐλόευν B 1. m. DEKL Schol. E 905. ἐγὼ ἐλόευν M. γρ. ἔγωγ' ἐλόευν A m. r., ita Q. ἐγὼν ἐλόουν B m. rec. γρ. λοῦον καὶ χρῖον D. χρῖον ABHIKNPQV: ἔχριον DEL. ἔχρισ' GM. ἢ καὶ χρῖον M in marg. — 253 ἀμφὶ δὲ: ἀμφὶ δ' ἄρ Q. — 254 μὴ μὲν Apoll. Soph. 36, 14: μή με H ex em. πρίν γ' Q: v. πρὶν. τρώεσσ' L. ἀναφῆναι A. — 257 τρώων L. — 258 ἦλθε μετ': ἦλθεν ἐπ' K. — 259 τρῳαὶ L: v. τρωαί. λίγα κώκυον K: v. λίγ' ἐκώκυον. — 260 ἐπεὶ ἤδη: ἐπειὴ δὴ L. ἐπεὶ, ἤδη N. ἐπεὶ ἤδη H. — 261 οἶκονδ' ADILNQ: οἶκον EKMPS. — 262 ἤγαγε κεῖσε: ἤγαγ' ἐκεῖσε BDL. ἀπὸ: ἄπο EKLQ. — 263 νοσφισσαμένην: νοσφισσαμένη HLS. νοσφισαμένη BE 1494, 35 KQ. τὸ δὲ νοσφισαμένη γράφεται μὲν καὶ αἰτιατική E 1495, 35. — 264 δευομένην: γρ. δευόμενον D. οὔτ' ἂρ: οὔτε E. οὔτέ τι ABEIKLN. οὔτέ τι D. εἶδος: γρ. ἔργα A m. r., ita K. ἔργον B. ἔργων: γρ. εἶδος D. — 265 τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος A in marg. BDL. — 266 ἔειπες: ἔειπας M. — 268 ἐπελήλυθα: ἐπιήλυθα B. ἀπελήλυθα D. δὲ ἐπήλυθα Q. — 269 οὔπω: οὔτοι Q. ἐγὼν: ἐγὼ KM, melius. — 270 ἔσκε: ἔσχε ER.

A. c. 252 Ἰακῶς τὸ χρῖον (Ἀρίσταρχος) Schol. H. — 259 Τρῳαί, H. T. 227. — 260 ἤδη Aristarchus: ἢ δὴ Crates. τὸ η̄ πλεονασμός Schol. E.

οἷον καὶ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
ἵππῳ ἔνι ξεστῷ, ἵν' ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι
Ἀργείων Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
ἦλθες ἔπειτα σὺ κεῖσε· κελευσέμεναι δέ σ' ἔμελλε
δαίμων, ὃς Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι·
καί τοι Δηίφοβος θεοείκελος ἕσπετ' ἰούσῃ.
τρὶς δὲ περίστειξας κοῖλον λόχον ἀμφαφόωσα,
ἐκ δ' ὀνομακλήδην Δαναῶν ὀνόμαζες ἀρίστους,
πάντων Ἀργείων φωνὴν ἴσκουσ' ἀλόχοισιν.
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ Τυδεΐδης καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
ἥμενοι ἐν μέσσοισιν ἀκούσαμεν ὡς ἐβόησας.
νῶι μὲν ἀμφοτέρω μενεήναμεν ὁρμηθέντε
ἢ ἐξελθέμεναι ἢ ἔνδοθεν αἶψ' ὑπακοῦσαι·
ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένω περ.
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν υἷες Ἀχαιῶν,
Ἄντικλος δὲ σέ γ' οἶος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
ἤθελεν· ἀλλ' Ὀδυσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζε
νωλεμέως κρατερῇσι, σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιούς,
τόφρα δ' ἔχ', ὄφρα σε νόσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὖδα·
Ἀτρείδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
ἄλγιον· οὐ γάρ οἵ τι τάδ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
οὐδ' εἴ οἱ κραδίη γε σιδηρέη ἔνδοθεν ἦεν.

V. L. 272 ἔνι: ἐνὶ ADIKLN. — 273 omitt. BD. Ἀργείων: ἀργεῖοι HNV. τρώεσσι L. — 274 κελευσέμεναι: κελευέμεναι B. καλεσσέμεναι L. δέ σ' ἔμελλε: δ' ἐσανώγει K. — 275 τρώεσσιν L. — 276 ἕσπετ': γρ. ἕπετ' A m. r., ita Q. — 277 περίστειξας EH 2. m. I: περίστιξας AKL INPQS Schol. Ο 740. περἴστιξας D. περιστίξας BH 1. m. — 279 ἴσκουσ': ἐίσκουσ' FHS. — 281 ἠκούσαμεν ὡς ἀγόρευες K. — 282 ἀμφοτέρω: ἀμφότεροι E. μενεήναμεν D. ὁρμηθέντε ADLMQV: ὁρμηθέντες BEFHIKNS. — 283 ἆψ: γρ. αἶψ' D. ὑπακοῦσαι: ἐπακοῦσαι M. — 284 ἱεμένω: ἱεμένους EFM. — 286 δὲ σέ γ': δέ σε γ' L. — 287 χερσὶ: χειρὶ Schol. δ 419. — 288 κρατερῇσι: κρατερῆφι K. Ἀχαιοὺς: ἀχαιῶν S. — 289 ὄφρά σε AKN. — 291 διοτροφὲς A 1. m. Q. λαῶν: ἀνδρῶν B. — 292 γάρ οἱ τϊ DL. τάδ' GHMPS: τόγ' ABILNQ. τά γ' DE. τόδ' K.

A. c. 276 προηθετεῖτο κατ' ἐνίους Schol. HQ. — 277 περίστειξας: περίστιξας Aristarchus. — 279 ἴσκουσ': εἴσκουσ' Aristarchus, H. T. 245. — 285—289 οὐκ ἐφέροντο σχεδὸν ἐν πάσαις οἱ πέντε Didymus. Ἀρίσταρχος τοὺς ε' ἀθετεῖ, ἐπεὶ ἐν Ἰλιάδι οὐ μνημονεύει Ἀντίκλου ὁ ποιητής Aristonicus.

ἀλλ' ἄγετ' εἰς εὐνὴν τράπεθ' ἥμεας, ὄφρα καὶ ἤδη
ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες.
ὣς ἔφατ', Ἀργείη δ' Ἑλένη δμωῇσι κέλευσε
δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἕσασθαι.
αἳ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι,
δέμνια δ' ἐστόρεσαν· ἐκ δὲ ξείνους ἄγε κῆρυξ.
οἳ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο,
Τηλέμαχός θ' ἥρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός·
Ἀτρείδης δὲ καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
πὰρ δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἐλέξατο, δῖα γυναικῶν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
εἵματα ἑσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ,
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῷ ἐναλίγκιος ἄντην,
Τηλεμάχῳ δὲ παρῖζεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
τίπτε δέ σε χρειὼ δεῦρ' ἤγαγε Τηλέμαχ' ἥρως
ἐς Λακεδαίμονα δῖαν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;

V. l. 294 τράπεθ': τρέπεθ' F. ἥμεας: v. ἡμέας· ἡμᾶς A. ὄφρα καὶ: ὄφρα κεν FLMQ. ὄφρά κεν D. γρ. καὶ H. — 295 ὑπὸ ABDEIKLN. ταρπώμεθα: τερπώμεθα FM. γρ. παυσώμεθα H Palatinus. κοιμηθέντες: κοιμηθέντε A. — 296 δμῳῇσι B. — 298 στορέσαι τ': στορέσαί τ' K. στορέσαι δ' H 2. m. στορέσαι καθύπερθε G. — 300 αἳ ADIKLNQ. μεγάροιο: μεγάρου Q. δάος: δᾷδας GIN. δάδας MQ. δᾷδας: γρ. δάος Ambros. E. — 301 δ' ἐστόρεσαν ABDGHIKLNRSV. τ' ἐστόρεσαν Q. v. δὲ στόρεσαν cum M. κήρϋξ ADLQ. — 302 ἆρ AKL. — 304 δὲ καθεῦδε: δὲ κάθευδε BHIN. κάθευδε D. δ' ἐκάθευδε EGM. — 307 ἆρ AHIKLMNQ. εὐνῆφι M. — 309 ὑπὸ: ὑπαὶ A sup. DH sup. KLQV. πέδιλλα L. πέδηλα Q. — 311 παρῖζεν: πάριζεν BM. παρίζεν IKLQ. πάρῖζεν A. — 313 ἐπ' B 2. m.: ἀν' B 1. m.

A. c. 294 ἥμεας: ἀπόλυτος ἡ ἥμεας· διὸ τρίτη ἀπὸ τέλους ἡ ὀξεῖα Herodianus. — 295 παυσώμεθα Aristarchus, cf. Schol. Ω 636. — 299 οὔλας: οὐλάς, v. ad v. 50. — 300 μεγάρου δᾷδας lectio haud spernenda, quae h. l. librorum meliorum auctoritate nititur; sed non recepi, quia, ubi idem versus recurrit, libri fere omnes δάος exhibent (exc. G marg. Q η 339; GM χ 497; M ψ 294; Lips. Ω 647), neque ullus codex μεγάρου habet praeter Q ad h. l. — 304 Aristarchus δὲ καθεῦδε: δ' ἐκάθευδε Zenodotus, H. T. 246. προπερισπωμένως τὸ καθεῦδε Schol. HP. — 311 παρῖζεν: veteres πάριζεν, H. T. 403. διχῶς πάριζεν καὶ παρίζεν (sic) Herodianus.

δήμιον, ἦ ἴδιον; τὸ δέ μοι νημερτὲς ἔνισπε.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀτρείδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
ἤλυθον, εἴ τινά μοι κληηδόνα πατρὸς ἐνίσποις.
ἐσθίεταί μοι οἶκος, ὄλωλε δὲ πίονα ἔργα,
δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλεῖος δόμος, οἵ τέ μοι αἰεὶ
μῆλ' ἁδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς,
μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες.
τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴ κ' ἐθέλησθα
κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴ που ὄπωπας
ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
πλαζομένου· περὶ γάρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ.
μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο μηδ' ἐλεαίρων,
ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.
λίσσομαι, εἴ ποτέ τοί τι πατὴρ ἐμός, ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς,
ἢ ἔπος ἠέ τι ἔργον ὑποστὰς ἐξετέλεσσε
δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί·
τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἔνισπε.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
ἤθελον εὐνηθῆναι ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.
ὡς δ' ὁπότ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνοὺς

V. L. 314 *ἤ: l. ἦ. D ἠδ' ἴδιον. τὸ δέ μοι AIK: cet. τόδε μοι. ἔνισπε H 2. m. IKLNQV: ἐνίσπες A et D 1. m., nunc ἔνῖσπε eraso ς̄. ἔνισπες H 1. m. ἐνίσπε M. γρ. ἐνίσπες Ambros. Q. ηνής, ε B et in marg. εἶκας. — 316 διοτροφὲς A 1. m. Q. — 317 εἴ τινά: ἤντινά D. μοι καὶ κληδόνα Schol. Λ 105. ἐνίσποις: ἐνίσπης Q. — 319 δ' om. A. οἵ τέ μοι BDIKNQ: οἵτ' ἐμοὶ A. — 320 εἱλίποδας KLNQ. — 321 ὕβριν: ἦτορ GM. — 322 τοὔνεκα γοῦν D. αἴκε θέλησθα AIM. — 325 περὶ BFIKMN. περί A. πέρι L. — 326 μή δέ τι BKQ: μὴ δ' ἔτι AGMS. cet. μηδέ τι. μηδ': μὴ δ' ABIKLMNQ. — 328 τοί τϊ: γρ. γε A m. r. δῆτι Q. τι omitt. BLM. — 329 ἠέ τι: ἢ ἔτι ADKMS. — 330 ἐνὶ ADIKLMNQ. τρώων L. — 331 ἔνισπε HIKLMNQV. ἐνίσπε B. ἐνίσποις (η) D. ἐνίσπες A. — 333 ὦ: ὢ AM. — 335 ὡς δ' ὅτε PS. — 336 κοιμίσασα M. κοιμήσασα Apoll. Soph. 115, 2; Schol. Λ 115.

A. c. 314 ἔνισπε: ἐνίσπες, v. ad γ 101. — 320 Herodianus ἀδινὰ: l. ἁδινὰ, H. T. 180. — 322—331 v. not. ad γ 92—101. — 325 Herodianus περὶ: πέρι Ptolem. Pindario. — 336 νεηγενέας: Aristarchus νεογενέας. Aristophanem νεηγενέα γαλαθηνὸν scripsisse coniecit Nauck. Aristoph. p. 23 ex Schol. δ 339.

κνημοὺς ἐξερέῃσι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
βοσκομένη, ὁ δ' ἔπειτα ἑὴν εἰσήλυθεν εὐνήν,
ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν,
ὣς Ὀδυσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει.
αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
τοῖος ἐὼν οἷός ποτ' ἐυκτιμένῃ ἐνὶ Λέσβῳ
ἐξ ἔριδος Φιλομηλεΐδῃ ἐπάλαισεν ἀναστάς,
κὰδ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί,
τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·
πάντές κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
ταῦτα δ' ἅ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεαι, οὐκ ἂν ἐγώ γε
ἄλλα παρὲξ εἴποιμι παρακλιδόν, οὐδ' ἀπατήσω·
ἀλλὰ τὰ μέν μοι ἔειπε γέρων ἅλιος νημερτής,
τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.
Αἰγύπτῳ μ' ἔτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
ἔσχον, ἐπεὶ οὔ σφιν ἔρεξα τεληέσσας ἑκατόμβας.
οἳ δ' αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνῆσθαι ἐφετμέων.
νῆσος ἔπειτά τις ἔστι πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ
Αἰγύπτου προπάροιθε, Φάρον δέ ἑ κικλήσκουσι,
τόσσον ἄνευθ', ὅσσόν τε πανημερίη γλαφυρὴ νηῦς
ἤνυσεν, ᾗ λιγὺς οὖρος ἐπιπνείῃσιν ὄπισθεν·
ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος, ὅθεν τ' ἀπὸ νῆας ἐίσας
ἐς πόντον βάλλουσιν, ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
ἔνθά μ' ἐείκοσιν ἤματ' ἔχον θεοί, οὐδέ ποτ' οὖροι
πνείοντες φαίνονθ' ἁλιαέες, οἵ ῥά τε νηῶν

V. L. 337 *κνημοὺς* Hesych. II, 498 et l. praeter DGKL, qui *κρημνοὺς* exhibent, et Schol. φ 31. *γρ. κνημοὺς* Ambros. B. — 338 *ὃδ'* BDEIKLMNQ. *δ' ἔπειτα: δέ τ' ὦκα* PS. *γρ. καὶ ὦκα* M. — 342 *ἐνὶ Λέσβῳ: ἐν ἀρίσβῃ* D c. gl. *πόλιν λέσβου.* L *ἐναρίσβῃ.* — 344 *κὰδ δ': καδδ'* ADIKNPQSV. *κὰδ δέβαλε* B. *καδδέβαλε* L. *ἔβαλεν* V. — 347 *εἰρωτᾷς ἰδὲ λίσσεαι* Q. — 348 omitt. Q. *παρὲξ: πάρεξ* G. *πάρὲξ* D. *παρεξείποιμι* A p. ras. — 350 *τῶν ἐγὼ οὐδέν τι* Q. *ἐγὼ*[β] *οὐδέν*[α] *τοι* S. — 351 *ἔτι: ἐπὶ* V. *θεοὶ: θεὸς* L. — 353 *οἵδ'* ADIKLNQ. *οἵ τ'* Schol. *Τ* 407. — 354 *ἐστὶ* ALQ. *πολυκλύστῳ: περϊκλῦστω* N. *περικλυύστω* I. *περικλύτω* K. — 356 *ἄνευθ' ὅσσόν τε* KM: *ἄνευθεν ὅσον* Schol. H. *ἄνευθεν* E. *ὅσον* BDQ. — 358 *ἀπὸ: ἄπο* GM 2. m. *ἐπὶ* var. lect. in G. *ἐίσσας* LN. — 359 *ἀφυσσάμενοι: ἀφυσσόμεναι* K. — 360 *ἔνθά μ'* EIKN. *με εἴκοσιν* BD. — 361 *οἵ ῥα τε* D.

A. c. 338 *δέ τ' ὦκα* Schol. *Λ* 115. — 353 *Ζηνόδοτος ἠθέτει· ποῖαι γάρ, φησίν, ἐγένοντο ἐντολαί;* Schol. EHPQ. — 359 *ἀφυσσάμενοι: ἐὰν διὰ τοῦ ο, ἀρυόμενοι, ἐὰν διὰ τοῦ ᾱ, ὑδρευσάμενοι* Schol. EP.

πομπῆες γίγνονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
καί νύ κεν ἤια πάντα κατέφθιτο καὶ μένε' ἀνδρῶν,
εἰ μή τίς με θεῶν ὀλοφύρατο καί με σάωσε,
Πρωτέος ἰφθίμου θυγάτηρ, ἁλίοιο γέροντος,
Εἰδοθέη· τῇ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸν ὄρινα,
ἥ μ' οἴῳ ἔῤῥοντι συνήντετο νόσφιν ἑταίρων·
αἰεὶ γὰρ περὶ νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυάασκον
γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν, ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
ἡ δέ μευ ἄγχι στᾶσα ἔπος φάτο φώνησέν τε·
νήπιός εἰς ὦ ξεῖνε λίην τόσον ἠδὲ χαλίφρων,
ἦε ἑκὼν μεθίεις καὶ τέρπεαι ἄλγεα πάσχων;
ὡς δὴ δήθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκεαι, οὐδέ τι τέκμωρ
εὑρέμεναι δύνασαι, μινύθει δέ τοι ἦτορ ἑταίρων.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ἐκ μέν τοι ἐρέω, ἥ τις σύ πέρ ἐσσι θεάων,
ὡς ἐγὼ οὔ τι ἑκὼν κατερύκομαι, ἀλλά νυ μέλλω
ἀθανάτους ἀλιτέσθαι, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπέ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν,
ὅς τίς μ' ἀθανάτων πεδάᾳ καὶ ἔδησε κελεύθου,
νόστόν θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
ὣς ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·

V. L. 362 γίγνονται L ex corr.: γίνονται ABDEFGHIKL 1. m. MNPQRSV Apoll. Soph. 22, 21. — 363 μένε': μένος L. — 364 μή τις με ADIKLMNQ. ἐσάωσε ER(H?): ἐλέησε ABDFGIKLMNQSV Tzetzes Alleg. 48. — 365 πρωτέως V Tzetzes. ἰφθίμου: ἰφθίμη EM 2. m. — 366 γὰρ ῥά LMQ. ῥα μάλιστα: κάλλιστα B Tzetz. All. 50. — 367 συνήντετο: συνήντεε PS. — 368 ἀλώμενος A ex corr. — 369 γναμπτοῖς: γναπτοῖς INQS. γαμπτοῖς D. γναμπτοῖσιν GM. γρ. γναμπτοῖς D. — 370 ἡ IKLNQ. δέ μευ AD. ἥδε μευ G. δέ μοι E. δέ με L. δ' ἐμοῦ N. δ' μοῦ I. δ' ἐμεῦ BHKMPQV. — 371 νήπιός εἰς BM: νήπιος εἰς ADEIK NQ. ἧς L. ἠδὲ: E et libri ἠὲ. — 372 ἦε Hesych. II, 267: l. ἠὲ. μεθίεις l. cum Hesychio: μεθίῃς E 1499, 41. μεθύεις Q. — 374 ἦτορ ἑταίρων: ἔνδοθεν ἦτορ ABDL. γρ. μινύθει δέ τοι ἔνδοθεν ἦτορ Ambr. E. — 375 ἐγώ. ἐγών B. προσέειπα S. — 376 ἥ τις: εἴ τις PS. σύπερ ἐσσὶ ADIKLQ. σύπερ ἐσσὶ N. — 378 ἀθανάτους: ἀθανάτοις DL. — 379 σύπερ μοι LQ. εἰπέ: ἔειπε L. — 380 κελεύθου: κελεύθους AH. κέλευθον DG in marg. — 382 ἥδ' ADIKLNQ.

A. c. 366 Εἰδοθέη: Εὐρυνόμη Zenodotus, cf. Σ 405. — 367 μ' = μοι, cf. Z 165; K 544; N 481; P 100; φ 21. — 370 Zenodotus ἡ δέ μοι ἀντομένη. — 371 εἰς: ἐγκλιτικὸν τὸ εἰς Schol. E, cf. H. T. 241. χαλίφρων: χαλαίφρων Doederl. Emend. Hom. 1858, p. 12. — 372 μεθίεις veteres, H. T. 225. — 379 εἰπέ: Ζηνόδοτος ἔειπε κακῶς· τὴν διαφορὰν γὰρ ἠγνόησεν Schol. H, cf. not. ad δ 468.

τοιγὰρ ἐγώ τοι ξεῖνε μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
πωλεῖταί τις δεῦρο γέρων ἅλιος νημερτής,
ἀθάνατος Πρωτεὺς Αἰγύπτιος, ὅς τε θαλάσσης
πάσης βένθεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑποδμώς·
τὸν δέ τ' ἐμόν φασιν πατέρ' ἔμμεναι ἠδὲ τεκέσθαι.
τόν γ' εἴ πως σὺ δύναιο λοχησάμενος λελαβέσθαι,
ὅς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου
νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
καὶ δέ κέ τοι εἴπῃσι διοτρεφές, αἴ κ' ἐθέλῃσθα,
ὅττί τοι ἐν μεγάροισι κακόν τ' ἀγαθόν τε τέτυκται,
οἰχομένοιο σέθεν δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
αὐτὴ νῦν φράζευ σὺ λόχον θείοιο γέροντος,
μή πώς με προϊδὼν ἠὲ προδαεὶς ἀλέηται·
ἀργαλέος γάρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῷ ἀνδρὶ δαμῆναι.
ὣς ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
τοιγὰρ ἐγώ τοι ξεῖνε μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκῃ,
τῆμος ἄρ' ἐξ ἁλὸς εἶσι γέρων ἅλιος νημερτὴς
πνοιῇ ὕπο ζεφύροιο μελαίνῃ φρικὶ καλυφθείς,

V. L. 383 *τοὶ γὰρ* ABDL. *ἐγὼν* B. *ἀγορεύσω* l. omnes: olim *καταλέξω*. — 386 *πάσης βένθεα*: *βένθεα πάσης* IN. — 387 *ἐμὸν φασὶν* ABDLMNQ. *πατέρα φάσ' ἔμμεναι* Schol. α 215. — 388 *τόν γ'*: *τόνδ'* HPQS. *πως*: *πω* M. *λελαβέσθαι*: *λελαθέσθαι* D. *τε λαβέσθαι* L. *δὲ λαβέσθαι* M. *γε λαβέσθαι* Q. *γρ. λελαβέσθαι* DM. *γρ. δὲ λαβέσθαι* Ambros. BQ. — 389 *κελεύθου*: *θαλάσσης* DL. — 391, 392 transpositi in I. — 391 *καδδέ κε τοι* ILN. *διïοτροφὲς* A 1. m. Q. *αἴκε θέλησθα* IS. — 392 *ὅττί τοι* M. *ὅ, ττί τοι* B. — 396 *μή πως με* ADIKLNQ. — 397 *γάρ ἐστι* A. — 398 *ἦδ'* ABDIKLNQ. *αὐτίκ'*: *αὖτις* AKPS. — 399 *τοὶ γὰρ* ADKL. *ξεῖνε ταῦτα* AIKNSV. *ἐγὼν ἐρέω σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν* DLMR. ι *οὕτως· τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω* M in marg. Palatinus. — 400 *ἀμφιβεβήκῃ* Q: *ἀμφιβεβήκει* ABD 1. m. EFGHIKLM 1 m. NPRSV. *ἀμφιβεβήκοι* D 2. m. M 2. m. — 401 *ἄρ* ADEIKLQ. — 40 *ὕπο*: *ὑπὸ* ADEIKNQ. *ὑπο* B.

A. c. 386 *ὑποδμώς*: *παρέλκει ἡ ὑπό, διαφυλάττει δὲ τὴν ὀξεῖα* Schol. EQ. *περιττὴ ἡ πρόθεσις* Eust. 1501, 37. *ἡ διπλῆ, ὅτι παρέλκ ἡ πρόθεσις* (*ὑφηνίοχος*) *ὡς ἐν τῷ Ποσειδάωνος ὑποδμώς* Aristonic ad Z 19. — 396 *μή πώς με* Ptolem. Ascalonita: *μή πως με* Herodian H. T. 415. — 400 *ἀμφιβεβήκῃ*: *δίχα Ἀρίσταρχος ἀμφιβεβήκει* Schol. H scripserat Didymus *δίχα τοῦ ν̄ Ἀρίσταρχος ἀμφιβεβήκει* vel *διχ Ἀρίσταρχος ἀμφιβεβήκει* [*καὶ ἀμφιβεβήκῃ*], vid. Didym. de Aristarch recens. Hom. p. 8 et Schol. Θ 68 *ἀμφιβεβήκει*: *γρ. σὺν τῷ ν̄ ἀμφιβεβήκειν*, coll. Scholl. E 661; Z 170; Ξ 412; H. T. 194.

ἐκ δ' ἐλθὼν κοιμᾶται ὑπὸ σπέσσι γλαφυροῖσιν·
ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι νέποδες καλῆς ἁλοσύδνης
ἀθρόαι εὕδουσιν, πολιῆς ἁλὸς ἐξαναδῦσαι,
πικρὸν ἀποπνείουσαι ἁλὸς πολυβενθέος ὀδμήν.
ἔνθά σ' ἐγὼν ἀγαγοῦσα ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν
εὐνάσω ἑξείης· σὺ δ' εὖ κρίνασθαι ἑταίρους
τρεῖς, οἵ τοι παρὰ νηυσὶν ἐυσσέλμοισιν ἄριστοι.
πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώια τοῖο γέροντος.
φώκας μέν τοι πρῶτον ἀριθμήσει καὶ ἔπεισιν·
αὐτὰρ ἐπὴν πάσας πεμπάσσεται ἠδὲ ἴδηται,
λέξεται ἐν μέσσῃσι, νομεὺς ὣς πώεσι μήλων.
τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτα κατευνηθέντα ἴδησθε,
καὶ τότ' ἔπειθ' ὑμῖν μελέτω κάρτος τε βίη τε,
αὖθι δ' ἔχειν μεμαῶτα καὶ ἐσσύμενόν περ ἀλύξαι.
πάντα δὲ γιγνόμενος πειρήσεται, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
ἑρπετὰ γίγνονται καὶ ὕδωρ καὶ θεσπιδαὲς πῦρ·
ὑμεῖς δ' ἀστεμφέως ἐχέμεν μᾶλλόν τε πιέζειν.
ἀλλ' ὅτε κεν δή σ' αὐτὸς ἀνείρηται ἐπέεσσι,
τοῖος ἐών, οἷόν κε κατευνηθέντα ἴδησθε,
καὶ τότε δὴ σχέσθαι τε βίης λῦσαί τε γέροντα
ἥρως, εἴρεσθαι δὲ θεῶν ὅς τίς σε χαλέπτει,

V. L. 403 ἐκ: γρ. ἐν A. ἔνθ' ἐλθὼν Q. σπέσσι: σπέσι A 1. m. DEI σπέσιν BL 1. m. — 405 ἐξ ἀναδῦσαι B. — 407 ἔνθά σ' EIKN. ...νομένηφι ABDIKLN: φαινομένῃφι EMPV. φαινομένηφιν Q(H). — 408 ἐὺ: εὖ AFIKNRSV. ἐνκρίνασθαι D. σὺ δέ γ' εὐκρίνασθαι L. — ἐϋσσέλμοισιν ABIKNQV. — 410 τοῖο: τοῦδε L. — 413 μέσσοισι Q. — 414 ἐπὴν δὴ: ἐπειδὴ V. ἴδησθε: ἴδῃσθε E. ἴδῃς τε D. ἴδεσθε S. ...ησθα INQ. ἴδηαι HL. — 415 ἔπειθ' ὑμῖν: ὔμιν BF. ὔμμιν E. ἔπειτ' ...μιν Ambros. Q. κάρτός τε βίητε K: ἔργον τε ἔπος τε DL. γρ. κάρτος βίη τε D Palatinus. — 416 αὖθι δ' ἔχειν: κὰδ δ' ἔχειν E 1502, 15. — 417 γιγνόμενος L: γινόμενος ABDEFGHKMPQRSV. γηνόμενος I. ...νόμενος N. — 418 γίγνονται L: γίνονται ABDEFGHIKMNPQRSV. — 420 αὐτὸς: αὖτις DLPS. αὐτὸς N (supra: τῖς). ἀνείρηται: ἀμείβηται E. ἀνήρη...σε KL. — 421 οἷόν κε: οἷόν τε INV. οἷον γε Q. ἴδησθε M. ἴδῃσθε ...(H): ἴδηαι ABDIKLNPQSV. γρ. καὶ ἴδηαι M 2. m. — 422 σχέσθαί τε ...LQ, v. H. T. 423.

A. c. 405 Herodianus cum Aristarcho ἀθρόαι, H. T. 180. — 415 ...μιν recipiendum videtur, neque enim praecedit pracpositio, neque quidquam ei opponitur (ἀπόλυτος ἢ ἀντωνυμία). — 419 πιέζειν ὡς δι...άζειν. Ἀπίων μέντοι περισπᾷ· „χερσὶ στιβαρῇσι πιεζεῦν“ (μ 174). Schol. Π 510 ἐπίεζε διὰ τοῦ ε̄· „χερσὶ στιβαρῇσι πίεζον“ (μ 174) „ἐπὶ ...άστακα χερσὶ πίεζεν“ (δ 287). v. not. ad μ 164, 174, 196. — 420 αὐτὸς Aristarchus.

νόστόν θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
ὣς εἰποῦσ' ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἕστασαν ἐν ψαμάθοισιν,
ἤια· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
δόρπόν θ' ὁπλισάμεσθ', ἐπί τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ,
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
καὶ τότε δὴ παρὰ θῖνα θαλάσσης εὐρυπόροιο
ἤια πολλὰ θεοὺς γουνούμενος· αὐτὰρ ἑταίρους
τρεῖς ἄγον, οἷσι μάλιστα πεποίθεα πᾶσαν ἐπ' ἰθύν.
τόφρα δ' ἄρ' ἥ γ' ὑποδῦσα θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
τέσσαρα φωκάων ἐκ πόντου δέρματ' ἔνεικε·
πάντα δ' ἔσαν νεόδαρτα· δόλον δ' ἐπεμήδετο πατρί.
εὐνὰς δ' ἐν ψαμάθοισι διαγλάψασ' ἁλίῃσιν
ἧστο μένουσ'· ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἤλθομεν αὐτῆς·
ἑξείης δ' εὔνησε, βάλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἑκάστῳ.
ἔνθά κεν αἰνότατος λόχος ἔπλετο· τεῖρε γὰρ αἰνῶς
φωκάων ἁλιοτρεφέων ὀλοώτατος ὀδμή.
τίς γάρ κ' εἰναλίῳ παρὰ κήτεϊ κοιμηθείη;
ἀλλ' αὐτὴ ἐσάωσε καὶ ἐφράσατο μέγ' ὄνειαρ·
ἀμβροσίην ὑπὸ ῥῖνα ἑκάστῳ θῆκε φέρουσα
ἡδὺ μάλα πνείουσαν, ὄλεσσε δὲ κήτεος ὀδμήν.
πᾶσαν δ' ἠοίην μένομεν τετληότι θυμῷ.
φῶκαι δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθον ἀολλέες. αἳ μὲν ἔπειτα

V. L. 424 νόστόν θ' B. — 425 ἐδύσετο: ἐδύσσετο DILN. ἐδύσατο ABMQS(H). — 426 ἔστασαν AB. — 429 δόρπόν θ': δόρπον δ' L. δόρπον B. δόρπον ἄρ AHIKNQ. — 430 δὴ τότε: καὶ τότε K. τότ' ἐκοιμήθημεν S. — 432 omitt. ABDIKLNS. — 433 ἤια: ἤεα Eust. 50. 29 diserte. — 434 μάλιστ' ἐπεποίθεα DL. — 435 ἄρ AKLMQ. ἄρ' ἦδε IN ... εὐρέα πόντον (κόλπον) ἢ εὐρέα κόλπον M. εὐρεῖ κόλπῳ Q. — 438 διαγλάψασ' BDEH 1. m. MRV Schol. B 88; Hesych. I, 485: διαγνάψασ' NQ. διά(γνα)γναψασ' I. διαγλαψασ' A. διαγνά(μ)ψασ' H 2. m. διαγνάμψασ' et pr... var. lect. διαγλάψασ' G. διαγλύψασ' L. διαγλύψασα est glossa ap... Hesych. — 440 δέρμα: δέρματ' HS. — 441 ἔνθά κεν EIN. κεῖθι δὴ ABDL... PS(H). κεῖθι δ' ἄρ GM 2. m. Q. — 442 ἀλιοτροφέων A 1. m. LQ. ἀλ...τρεφέων E. — 443 γάρ κ': γὰρ ἂν E. — 445 ἀμβροσίην δ' S. — 448 αἳ ...

A. c. 428 ὑποστικτέον εἰς τὸ θάλασσαν, καὶ ὁπλισάμεσθα, ... ἀμβροσίη νύξ Schol. Q. — 441 αἱ πλείους „ἔνθα κεν αἰνότατος". ... τὸ „ἔνθα κε λοιγὸς ἔην" (Θ 130) Didymus.

ἑξῆς εὐνάζοντο παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
ἔνδιος δ' ὁ γέρων ἦλθ' ἐξ ἁλός, εὗρε δὲ φώκας
ζατρεφέας, πάσας δ' ἄρ' ἐπῴχετο, λέκτο δ' ἀριθμόν.
ἐν δ' ἡμέας πρώτους λέγε κήτεσιν, οὐδέ τι θυμῷ
ὠίσθη δόλον εἶναι· ἔπειτα δὲ λέκτο καὶ αὐτός.
ἡμεῖς δὲ ἰάχοντες ἐπεσσύμεθ', ἀμφὶ δὲ χεῖρας
βάλλομεν· οὐδ' ὁ γέρων δολίης ἐπελήθετο τέχνης,
ἀλλ' ἤ τοι πρώτιστα λέων γένετ' ἠυγένειος,
αὐτὰρ ἔπειτα δράκων καὶ πάρδαλις ἠδὲ μέγας σῦς·
γίγνετο δ' ὑγρὸν ὕδωρ καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον.
ἡμεῖς δ' ἀστεμφέως ἔχομεν τετληότι θυμῷ.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀνίαζ' ὁ γέρων ὀλοφώια εἰδώς,
καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσιν ἀνειρόμενος προσέειπε·
τίς νύ τοι Ἀτρέος υἱὲ θεῶν συμφράσσατο βουλάς,
ὄφρα μ' ἕλοις ἀέκοντα λοχησάμενος; τέο σε χρή;
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
οἶσθα γέρον, τί με ταῦτα παρατροπέων ἐρεείνεις;
ὡς δὴ δήθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκομαι, οὐδέ τι τέκμωρ
εὑρέμεναι δύναμαι, μινύθει δέ μοι ἔνδοθεν ἦτορ.
ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπέ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν,

V. L. 449 εὐνάζοντο: ηὐνάζοντο PS(H). — 450 ἔνδιος: γρ. εὔδιος A m. r. ἔνδειος L Apoll. Soph. 68, 29. — 451 ἄρ ADEKLQ. — 452 ἡμᾶς Schol. N 276. — 453 ὠίσθη: ὠίθη IN. — 454 δὲ ἰάχοντες KM Schol. E 302: δ' ἰάχοντες ABDEFH 1. m. L p. ras. QSV. δ' αἶψ' ἰάχοντες H 2. m. IN. ἀπεσσύμεθ' V. — 457 πάρδαλις ABDEFGIKLMNPQRSV: πόρδαλις H Apoll. Soph. 134, 1. — 458 γίγνετο LM: γίνετο ABDEGHIKNPRV. γείνετο Q. γένετο F. hic v. in IN post 459 est collocatus. — 460 ἀνίαζε γέρων Apoll. Soph. 37, 1. — 461 δή μ' ἐπέεσσιν: δή μιν ἔπεσσιν D. δή με ἔπεσσιν L, ita Bekk. 2. ἀνειρόμενος: ἀμειβόμενος BDHQS. γρ. ἀνειρόμενος Palatinus. ἀνειρόμενος ἡ γραφή H. — 462 ἀτρέως A 1. m. KQS. ἀτρέῳς L. συμφράσσατο: γρ. ἐφράσσατο H. βουλάς: γρ. βουλήν Palatinus. βουλὴν V. βολὴν Q. — 463 ὄφρά μ' E. ἕλοις: ἕλῃς ABDLMQS non male, vid. Annal. Gymn. Austr. 1864, p. 562, 11. — 465 ἐρεείνεις AHIKMN: cet. ἀγορεύεις. V ἀγορεύειν. γρ. ἀγορεύεις H. — 466 ἐνί: ἐν Q. οὐδέ τι: οὐδ' ἔτι K. — 467 ἔνδοθεν: ἔνδοθϊ AH. — 468 σύ πέρ: σὺ δή L. εἰπέ: γρ. ἔειπε H.

A. c. 454 ἰάχοντες Aristarchus, H. T. 285. — 457 πάρδαλις Aristarchus, H. T. 331. — 465 Ἀρίσταρχος ἐρεείνεις γράφει, οὐκ ἀγορεύεις Schol. P. — 468 γρ. ἔειπε, ita Zenodotus, cf. not. ad v. 379. Eust. 1410, 61 ἀλλὰ σύ πέρ μοι ἔειπε, ἀντὶ τοῦ εἰπέ. ὃ καὶ σημείωσαι ὡς καινόν. τὰ πλείω γὰρ τῶν Ὁμηρικῶν ἀντιγράφων „ἀλλὰ σύπέρ μοι εἰπὲ“ γράφουσιν.

ὅς τίς μ' ἀθανάτων πεδάᾳ καὶ ἔδησε κελεύθου,
νόστόν θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
ἀλλὰ μάλ' ὤφελλες Διί τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσι
ῥέξας ἱερὰ κάλ' ἀναβαινέμεν, ὄφρα τάχιστα
σὴν ἐς πατρίδ' ἵκοιο πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐυκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
πρίν γ' ὅτ' ἂν Αἰγύπτοιο, διιπετέος ποταμοῖο,
αὖτις ὕδωρ ἔλθῃς ῥέξῃς θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
καὶ τότε τοι δώσουσιν ὁδὸν θεοί, ἣν σὺ μενοινᾷς.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
οὕνεκά μ' αὖτις ἄνωγεν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
Αἴγυπτον δ' ἰέναι δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
ἀλλὰ καὶ ὣς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ταῦτα μὲν οὕτω δὴ τελέω γέρον, ὡς σὺ κελεύεις.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ἦ πάντες σὺν νηυσὶν ἀπήμονες ἦλθον Ἀχαιοί,
οὓς Νέστωρ καὶ ἐγὼ λίπομεν Τροίηθεν ἰόντες,
ἦέ τις ὤλετ' ὀλέθρῳ ἀδευκέι ἧς ἐπὶ νηός,
ἦε φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν.

V. L. 469 ὅς τίς μ' B. κελεύθου: κέλευθον G. κέλευθον (ου) M. κελε[illegible] — θους D. — 471 ὃ A. αὐτίκ': αὖτις FPS. — 472 ὤφελλες: ὤφειλες A [illegible] corr. Q. — 473 ὄφρα: ὅττι V. — 475 γάρ τοι πρὶν l. praeter V, Porphy[illegible] Quaest. 27: τὸ πρὶν Porphyrius ad P 263. γάρ πώ τοι V. — 476 ἐυκτ[illegible] μενον: ἐς ὑψόροφον ABDL. γρ. ἐϋκτίμενον Palatinus. — 477 πρίν [illegible] Schol. P 263. ὅταν GIKLMN Porph. ad P 263. — 478 αὖτις: αὖθ[illegible] Porphyr. ἔλθῃς: ἔλθοις AB. ῥέξεις A. — 480 δώσουσιν ὁδὸν θεοί: δ[illegible] σουσι θεοὶ ὁδὸν IN. ὁδὸν (β) θεοὶ (α) L. — 481 ἐμοί γε K: cet. ἔμοιγε. — 48[illegible] αὖτις: αὖθις EL. — 483 αἴγυπτον δ' B. — 484 ὡς: l. ὣς. μιν ἔπεσσ[illegible] DMQRV: μύθοισϊν ABHIKLNPS. γρ. ἀλλὰ καὶ ὣς μύθοισιν M. γρ[illegible] μιν ἔπεσσϊν A m. r. — 485 οὕτω δή: οὕτω τοι BDL. δὴ οὕτω R. [illegible] οὕτω δὴ V. — 486 τόδε: τόγε H. κατάλεξον: ἀγόρευσον K. γρ. ἀγόρε[illegible] σον H Pal. — 487 ἦ: εἰ ABIKLNQ (HPV). — 489 ἀδευκέι: ἀδευκ[illegible] GIKNQ Apoll. Soph. 9, 16. — 490 τολύπευσεν: τολύπευσαν V. τολ[illegible] πευσαν (ε) S. τολύπευεν D.

A. c. 469 κελεύθου, v. not. ad v. 380. — 477 ὅτ' ἂν Apollonius Dys[illegible] colus et Herodianus, H. T. 327. διιπετέος: διειπετέος Zenodorus vel Zenodotus, H. T. 226. — 484 Aristarchus et Tyrannio ὡς, non ὣς, H. T. 380. μιν ἔπεσσιν: μύθοισιν H. S. p. 212 sqq.

ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Ἀτρείδη, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τί σε χρὴ
ἴδμεναι, οὐδὲ δαῆναι ἐμὸν νόον. οὐδέ σέ φημι
δὴν ἄκλαυτον ἔσεσθαι, ἐπεί κ' εὖ πάντα πύθηαι.
πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν γε δάμεν, πολλοὶ δὲ λίποντο·
ἀρχοὶ δ' αὖ δύο μοῦνοι Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἐν νόστῳ ἀπόλοντο· μάχῃ δέ τε καὶ σὺ παρῆσθα.
εἷς δ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέι πόντῳ.
Αἴας μὲν μετὰ νηυσὶ δάμη δολιχηρέτμοισι.
Γυρῇσίν μιν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασσε
πέτρῃσιν μεγάλῃσι, καὶ ἐξεσάωσε θαλάσσης·
καί νύ κεν ἔκφυγε κῆρα καὶ ἐχθόμενός περ Ἀθήνῃ,
εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔκβαλε καὶ μέγ' ἀάσθη·
φῆ ῥ' ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης.
τοῦ δὲ Ποσειδάων μεγάλ' ἔκλυεν αὐδήσαντος·
αὐτίκ' ἔπειτα τρίαιναν ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσιν
ἤλασε Γυραίην πέτρην, ἀπὸ δ' ἔσχισεν αὐτήν·
καὶ τὸ μὲν αὐτόθι μεῖνε, τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντῳ,
τῷ ῥ' Αἴας τὸ πρῶτον ἐφεζόμενος μέγ' ἀάσθη·
τὸν δ' ἐφόρει κατὰ πόντον ἀπείρονα κυμαίνοντα.
[ὣς ὃ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πίεν ἁλμυρὸν ὕδωρ.]

V. L. 491 ὃ N. αὐτίκ': αὖτις V. — 492 οὐδέ τι σε DIKLNQ. οὐδέ τι σὲ A. — 493 οὐδέ σε φημὶ EKNQS: οὐδέ σ' ὀΐω ABDL. — 494 δὴν: δή ῥ' D. ἄκλαυτον EM: ἄκλαυστον ABDFHIKLNQRS. ἐπεί κ' ABDHIKLMNQSV. γρ. ἐπὴν H, ita E. — 495 τῶν γε: τῶνδε ABDKLQ. δάμεν K: θάνον ABDGHILMNQSV. ἔθανον E. δὲ λίποντο: δ' ἐλίποντο GIMNQSV. — 497 ἐν νόστῳ: νόστω δὴ Q. δέ τε: δέ τϊ AKPSV. δέ τέ H. δ' ἔτι BDGLM. παρῆσθα: παρῆες S. γρ. παρῆας H. — 498 δ' ἔτι: δέ τϊ AILNQ. — 499 αἴας δ' αὖ μετὰ Q. — 500 μιν: μὲν BDHIKLNPS. πρώτιστα AB. γρ. πρῶτα A m. r. ἐπέλασσε: γρ. ἐδάμασσε H Pal. — 501 πέτρῃσι AEIKMNQR. — 502 ἐχθόμενός Schol. Ψ 783: ἀχθόμενος E 1506, 30, sed 1507, 10 ἐχθόμενός. — 506 χερσὶ: χερσὶν L. — 507 ἤλασεν γυρέην B. ἔλασσεν γυρέην A. ἤλασσε IN. γυρέην DKQ. ἔσχισεν: ἔσχιζεν IN. αὐτὴν: αὐτῆς K. αὐτὴν ex corr. et γρ. τουσ A. — 508 μεῖνε: μίμνε V. γρ. μίμνε H. — 509 ῥ' om. E. τοπρῶτον GLQ. — 511 omitt. B. in D signum (\) adscriptum est, quod obeli vice fungitur, v. H. T. 105.

A. c. 495 δάμεν: οὕτως αἱ Ἀριστάρχου. αἱ κοινότεραι θάνον Didymus. — 498 Ζηνόδοτος τοῦτον ὃς γράφει ἀναγκαῖον δὲ καὶ αὐτὸν εἶναι διὰ τὸ λέγειν ὕστερον (551) Μενέλαον „σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ' ὀνόμαζε" Schol. H. ex hoc scholio corrupto colligi non potest, Zenodotum hunc versnm expunxisse, nisi forte pro ὃς γράφει cum Düntzero (Zenod. p. 13) οὐ γράφει scribis, vel cum Dindorfio περιγράφει, quibus non assentior; nam si ita scriptum fuisset, verba sequentia ἀναγκαῖον δὲ εἶ-

σὸς δέ που ἔκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς ἠδ' ὑπάλυξεν
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι· σάωσε δὲ πότνια Ἥρη.
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
ἵξεσθαι, τότε δή μιν ἀναρπάξασα θύελλα
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν βαρέα στενάχοντα,
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιήν, ὅθι δώματα ναῖε Θυέστης
τὸ πρίν, ἀτὰρ τότ' ἔναιε Θυεστιάδης Αἴγισθος.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπήμων,
ἂψ δὲ θεοὶ οὖρον στρέψαν, καὶ οἴκαδ' ἵκοντο,
ἦ τοι ὁ μὲν χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἴης,
καὶ κύνει ἁπτόμενος ἣν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτοῦ
δάκρυα θερμὰ χέοντ', ἐπεὶ ἀσπασίως ἴδε γαῖαν.
τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπός, ὅν ῥα καθεῖσεν
Αἴγισθος δολόμητις ἄγων, ὑπὸ δ' ἔσχετο μισθὸν
χρυσοῦ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ' ὅ γ' εἰς ἐνιαυτόν,
μή ἑ λάθοι παριών, μνήσαιτο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων πρὸς δώματα ποιμένι λαῶν.
αὐτίκα δ' Αἴγισθος δολίην ἐφράσσατο τέχνην·
κρινάμενος κατὰ δῆμον ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους
εἶσε λόχον, ἑτέρωθι δ' ἀνώγει δαῖτα πένεσθαι.
αὐτὰρ ὁ βῆ καλέων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν, ἀεικέα μερμηρίζων.

[illegible] 513 [illegible] D. — 516 φέρεν: [illegible] Q. γρ. μεγάλα [illegible] Mg. 384. [illegible] IILMQ Ex Mg. [illegible] — 518 [illegible] DINQ. [illegible] IK. [illegible] ABDEGIKLMNQS [illegible] ABDE [illegible] AKQ. [illegible] L. — 526 [illegible] AKL [illegible] L. — 532 ὁ ABDE [illegible]

[illegible] — [illegible] credo. — IKLN [illegible]

[illegible] p. 114: Bei- [illegible] collocavit. [illegible]

τὸν δ' οὐκ εἰδότ' ὄλεθρον ἀνήγαγε, καὶ κατέπεφνε
δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.
οὐδέ τις Ἀτρεΐδεω ἑτάρων λίπεθ', οἵ οἱ ἕποντο,
οὐδέ τις Αἰγίσθου, ἀλλ' ἔκταθεν ἐν μεγάροισιν.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
κλαῖον δ' ἐν ψαμάθοισι καθήμενος, οὐδέ νύ μοι κῆρ
ἤθελ' ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τε κορέσθην,
δὴ τότε με προσέειπε γέρων ἅλιος νημερτής·
μηκέτι Ἀτρέος υἱὲ πολὺν χρόνον ἀσκελὲς οὕτω
κλαῖ', ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δήομεν· ἀλλὰ τάχιστα
πείρα, ὅπως κεν δὴ σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι.
ἢ γάρ μιν ζωόν γε κιχήσεαι, ἤ κεν Ὀρέστης
κτεῖνεν ὑποφθάμενος· σὺ δέ κεν τάφου ἀντιβολήσαις.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
αὖτις ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀχνυμένῳ περ ἰάνθη·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
τούτους μὲν δὴ οἶδα· σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ' ὀνόμαζε,
ὅς τις ἔτι ζωὸς κατερύκεται εὐρέι πόντῳ
ἠὲ θανών· ἐθέλω δὲ καὶ ἀχνύμενός περ ἀκοῦσαι.

V. L. 535 δειπνίσσας: δειπνίσας ADIL ex ras. NQV. δειπνήσας BHKL 1. m. Schol. Soph. El. 445. Schol. Eurip. Hec. 1277. ὥς τις τε Q. ὡς εἴγε PS. κατέκτανε: κατέπεφνε ABE. φάτνῃ: φάτνην DINQ. — 539 οὐδέ νυ μοι DILNQ. οὐδέ μοι ἦτορ HS. γρ. οὐδέ νύ μοι κῆρ H. — 540 ὁρᾷν K. — 541 τε κορέσθην DEGIKLMNRV. δε κορέσθην B. v. τ' ἐκορέσθην. — 542 μοι προσέειπε ABGM. — 543 ἀτρέως BHKV. οὕτω: οὕτως S. αἰεὶ GMQ. γρ. οὕτω Ambros. Q. — 544 δήομεν: δῄομεν L. δηΐομεν D. — 545 πεῖρα: πειρᾶν Q ommisso δή. — 546 ἤ κεν AB. — 547 ἀντιβολήσεις G. — 548 ἐμοί: μοί G. — 549 αὖτις: αὖθις D 2. m. — 550 προσηύδων: προσηύδα A ex corr. BPS. — 551 $\overset{\text{σσον}}{\text{ὀνόμαζε}}$ A. ὀνόμασσον Q.

A. c. 544 δήομεν: de iota subscripto in hoc verbo veteres nihil tradiderunt, quum autem in libris saepius inveniatur, non alienum videtur locos enumerare: sunt ζ 291 δῄομεν CDK. δήιομεν A. η 49 δήεις ADK. π 44 δή· ομεν A eraso ι. δῄομεν M. λ 115 δῄεις AM. δῄει L. ν 407 δῄεις L Schol. Z 25. N 216 δῄεις S. credo librarios similitudine vocis δῃόω esse deceptos, quum δῄω σὺν τῷ ῑ scriberent. duobus locis iota mansit adscriptum, quod in libris XII. seculo recentioribus passim invenitur, cf. quae ad ε 266 et ι 212 de ἤϊα sunt adnotata. alia exempla sunt δ 62 σφῶϊν Q; ε 155 ἤϊεν CQ; δ 745 ἤϊδε' D. ϑ 483 ἥρωι C, ἥρωϊ ADHIKQ; ι 66 δηϊωθέντες ACIKMQ. — 553 ἐν ἁπάσαις ἠθετεῖτο· τοῦ γὰρ Πρωτέως εἰπόντος „δύο μοῦνοι ἀπόλοντο" (496) γελοίως τρίτον ζητεῖ ἀπολόμενον Schol. HPQ.

ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
υἱὸς Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων·
τὸν δ' ἴδον ἐν νήσῳ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα,
νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκῃ
ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
σοὶ δ' οὐ θέσφατόν ἐστι διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε
Ἄργει ἐν ἱπποβότῳ θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν,
ἀλλά σ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης
ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς,
τῇ περ ῥηίστη βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν·
οὐ νιφετός, οὔτ' ἂρ χειμὼν πολὺς οὔτέ ποτ' ὄμβρος,
ἀλλ' αἰεὶ Ζεφύροιο λιγὺ πνείοντος ἀήτας
Ὠκεανὸς ἀνίησιν ἀναψύχειν ἀνθρώπους.
οὕνεκ' ἔχεις Ἑλένην καί σφιν γαμβρὸς Διός ἐσσι.
ὣς εἰπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἅμ' ἀντιθέοις ἑτάροισιν
ἤια, πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
δόρπον θ' ὁπλισάμεσθ', ἐπί τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ,
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

V. [illegible] αὐθις D. — 555 [illegible] μεταδαρπῇ DKLN. — [illegible] διοτρεφὲς: διοτρεφὲς [illegible] — [illegible] IKLMN. οὔτέ ποτ' D. [illegible] πνείοντος BK Schol. [illegible] Strab. [illegible] Schol. Pind. Ol. II, 130 [illegible] — [illegible] — 573 [illegible] B. — [illegible]

[illegible] Schol. H [illegible] XXVI. [illegible]

ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν,
ἐν δ' ἱστοὺς τιθέμεσθα καὶ ἱστία νηυσὶν ἐίσης·
ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθῖζον·
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἂψ δ' εἰς Αἰγύπτοιο, διιπετέος ποταμοῖο,
στῆσα νέας, καὶ ἔρεξα τεληέσσας ἑκατόμβας.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἐόντων,
χεῦ' Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἵν' ἄσβεστον κλέος εἴη.
ταῦτα τελευτήσας νεόμην, ἔδοσαν δέ μοι οὖρον
ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν,
ὄφρά κεν ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται·
καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα
τρεῖς ἵππους καὶ δίφρον ἐύξοον· αὐτὰρ ἔπειτα
δώσω καλὸν ἄλεισον, ἵνα σπένδῃσθα θεοῖσιν
ἀθανάτοις ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀτρείδη, μὴ δή με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκε.
καὶ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ παρὰ σοί γ' ἀνεχοίμην
ἥμενος, οὐδέ κέ μ' οἴκου ἕλοι πόθος οὐδὲ τοκήων·
αἰνῶς γὰρ μύθοισιν ἔπεσσί τε σοῖσιν ἀκούων
τέρπομαι. ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάζουσιν ἑταῖροι
ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις.

V. L. 577 πάμπρωτον: πάμπρωτ' K h. e. πάμπρωτα, de quo vid. quae dixi de hiatu p. 7. — 578 νηυσὶν ἐίσης: νηὸς ἐίσης KS. νηὸς ἐίσσης N. νηὸς ἐίσῃς I. νηυσὶ ἔῇσιν H. — 579 ἂν: ἐν IMNS. κάθιζον AD ILMNQ. — 581 ἂψ δ' εἰς: ἂψ εἰς ABDL. — 584 χεῦ': χεῦσ' D. — 585 ἔδοσαν ABIKMNPQSV: δίδοσαν DHL. ἔδωκε θεὸς Eust. suo more. — 587 ἀλλ' ἄγε: ἀλλά γε FH. ἐνὶμμεγάροισιν D. — 588 ὄφρά κεν BDEI KLN. — 589 πέμψω libri mei. — 594 μή μεν με D. — 595 σοί γ': σοὶ E. — 596 οὐδέ κε μ' IN. οὐδέ κεμε D. οὐδέ τί μ' L. — 597 σοῖσιν: οἷσιν Apoll. Soph. 14, 17. — 598 post hunc in L spatium pro uno versu relictum est, qui incipit ab οὓς, quod in codice scriptum est. in H 597 et 599 literis α' et β' numerantur et in marg. scriptum est οὓς λέλοιπα μετὰ νηὸς παρὰ νέστορι. versus qui intercidit huiusmodi videtur fuisse οὓς ἔλιπον μετὰ νηὸς ἐμῆς παρὰ νέστορι δίῳ, quem Porson. ex interpretatione natum esse existimat. — 599 ἐρύκδεις H.

A. c. 579 κάθιζον veteres, H. T. 403. — 581 διιπετέος: διειπετέος, v. ad 477. — 587 Aristophanes ἐνιμμεγάροισιν. — 599 ἠγαθέῃ: ἠμαθίῃ Rhianus, v. Schol. δ 702. Aristarchus σὺ δέ κε.

δῶρον δ᾽ ὅττί κέ μοι δοίης, κειμήλιον ἔστω·
ἵππους δ᾽ εἰς Ἰθάκην οὐκ ἄξομαι, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα· σὺ γὰρ πεδίοιο ἀνάσσεις
εὐρέος, ᾧ ἔνι μὲν λωτὸς πολύς, ἐν δὲ κύπειρον
πυροί τε ζειαί τε ἰδ᾽ εὐρυφυὲς κρῖ λευκόν.
ἐν δ᾽ Ἰθάκῃ οὔτ᾽ ἂρ δρόμοι εὐρέες οὔτέ τι λειμών·
αἰγίβοτος, καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἱπποβότοιο.
οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος οὐδ᾽ εὐλείμων,
αἵ θ᾽ ἁλὶ κεκλίαται· Ἰθάκη δέ τε καὶ περὶ πασέων.
ὣς φάτο, μείδησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν·
αἵματός εἰς ἀγαθοῖο φίλον τέκος, οἷ᾽ ἀγορεύεις·
τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μεταστήσω· δύναμαι γάρ.
δώρων δ᾽, ὅσσ᾽ ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
δώσω ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστι.
δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
ἔστιν ἅπας, χρυσῷ δ᾽ ἐπὶ χείλεα κεκράανται·
ἔργον δ᾽ Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως,
Σιδονίων βασιλεύς, ὅθ᾽ ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψε
κεῖσέ με νοστήσαντα· τεῒν δ᾽ ἐθέλω τόδ᾽ ὀπάσσαι.
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
δαιτυμόνες δ᾽ ἐς δώματ᾽ ἴσαν θείου βασιλῆος.

V. l. 600 ἔστω: ἔσται PQS. — 603 ἔνι: ἐνὶ AL. — 604 ζειαί τε ἰδ᾽ DILNQ. τε ἠδ᾽ ABFKS. τε καὶ H. vulgo τ᾽ ἠδ᾽. — 605 οὔτέ τι IKLM Schol. Γ 201. οὐτέ τι ADNQ. — 606 ἱπποβότοιο: ἱπποβότοισιν FPS. ἱπποβότοισ D. — 607 ἀλλ᾽ οὔτις νήσων Schol. Χ 45. — 608 κεκλίαται: κεκλίατο DL. δέ τε: δέ τι EHS. δ᾽ ἔτι ADIKN. γρ. δέ τε A m. rec. πέρι BDQ. — 609 μείδησεν: γρ. γήθησε H. — 611 αἵματος εἰς BM: αἵματος εἷς ADIKLNQ Cram. An. Ox. IV, 350, 18. — 612 τοὶ γὰρ BD KLM. — 613 δώρων: δῶρον IKN. — 614 omitt. A 1. m. Q. — 616 ἔστιν: ἐστὶν L. — 619 κεῖσέ με: γρ. σεῖσε A m. r. et ita Q in textu. κεῖθι με L. δ᾽ ἐθέλω: δὲ θέλω IQ. — 621 ἐς: ἀνὰ ADEGILMNV. γρ. ἀνὰ δώματ᾽ H.

A. c. 604 τε ἰδ᾽ grammaticus apud Cram. Epim. 217, 32; vid. de hiat. p. 11. — 606 Ἀρίσταρχος αἰγίβοτον καὶ μᾶλλον ἐπήρατον, τὸ πεδίον Schol. HP. — 611 εἷς Apollonius de Adverb. 557, 14. Herodianus π. μον. λέξ. 44, 23 et apud Bekk. An. 1144; Charax apud Bekk. An. III, 1151. αἵματος εἷς Cram. An. Ox. IV, 349, 7; 354, 12; v. H. T. 242. ἀγαθοῖο: Crates ὀλοοῖο. — 617 ἄδηλον εἰ κύριον τὸ φαίδιμος Schol. BQ. — 618 ὅθ᾽ ἑὸς Aristarchus: alii ὅτε ὃς, vid. Apollon. de Pron. p. 135; Cram. Ep. 329, 2. Schol. HP οὕτως δὲ Ἀρίσταρχος καὶ τὰ ὑπομνήματα ὅθ᾽ ἑὸς δόμος, nam librorum scriptura ὁ τεὸς vel ὅτε ὃς corrigenda est ex Apollonio.

οἳ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα οἶνον·
σῖτον δέ σφ' ἄλοχοι καλλικρήδεμνοι ἔπεμπον.
ὣς οἳ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.
μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο
δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες
ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος, ὕβριν ἔχοντες.
Ἀντίνοος δὲ καθῆστο καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
ἀρχοὶ μνηστήρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.
τοῖς δ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἐγγύθεν ἐλθὼν
Ἀντίνοον μύθοισιν ἀνειρόμενος προσέειπεν·
Ἀντίνο', ἦ ῥά τι ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἦε καὶ οὐκί,
ὁππότε Τηλέμαχος νεῖτ' ἐκ Πύλου ἠμαθόεντος;
νῆά μοι οἴχετ' ἄγων· ἐμὲ δὲ χρεὼ γίγνεται αὐτῆς
Ἤλιδ' ἐς εὐρύχορον διαβήμεναι, ἔνθά μοι ἵπποι
δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοὶ
ἀδμῆτες· τῶν κέν τιν' ἐλασσάμενος δαμασαίμην.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον· οὐ γὰρ ἔφαντο
ἐς Πύλον οἴχεσθαι Νηλήιον, ἀλλά που αὐτοῦ
ἀγρῶν ἢ μήλοισι παρέμμεναι ἠὲ συβώτῃ.
τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
νημερτές μοι ἔνισπε, πότ' ᾤχετο καὶ τίνες αὐτῷ
κοῦροι ἕποντ'; Ἰθάκης ἐξαίρετοι, ἦ ἑοὶ αὐτοῦ
θῆτές τε δμῶές τε; δύναιτό κε καὶ τὸ τελέσσαι.
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἐὺ εἰδῶ,

V. L. 622 οἶδ' ADIKLNQ Hesych. I, 38. — 623 ἔπεμπον: ἔνεικαν AB 2. m. FK sup. LM c. gl. ἔπεμπον PQSV. ἔνειμαν B 1. m. γρ. ἔνεικαν H. — 626 δίσκοισϊ ABDKNR. ἱέντες ADK. — 628 ἔχοντες DL: cet. ἔχεσκον. γρ. ἔχοντες Ambros. Q. — 631 ἀνειρόμενος: ἀμειβόμενος KPS. — 632 ἐνὶ φρενὶ IN. — 634 οἴχετ': ὤχετ' Q. χρεὼ γίνεται ABEI LMNQS: χρειὼ γίνετ' DRV. χρεὼ γίνετ' K. — 635 εὐρύχορον: γρ. εὔιππον D. ἔνθά μοι DIKMN. — 638 οἶδ' DILNQ. — 640 ἀγρῶν: ἀγρῷ D. — 641 αὖτ': αὖ BDH ex ras. τὸνδ' ἀντίνοος πεπνυμένος προσέφη εὐπειθέος υἱός IN. ἐν ἄλλῳ „ἀπαμείβετο φώνησέν τε" H Palat. — 643 ἦ ἑοὶ: v. ἢ ἑοὶ. ἠέ οἱ BD. ἠέ οἱ L. αὐτοῦ: αὐτῷ IKN. — 644 δύναιτό κε: γε E. τε LV.

A. c. 627 Aristarchus πάρος, ὕβριν ἔχοντες. — 632 οὐκί, non οὐχί, Aristarchus, H. T. 328. — 642 καὶ τίνες: οἱ μὲν τὸν καί ὀξύνουσιν, ἵν' ᾖ καί τινες αὐτῶν (sic), κακῶς. ἐγράφετο γὰρ ἂν κ' εἴ τινες Schol. HP. — 643 στικτέον μετὰ τὸ ἕποντο, τὰ δὲ ἑξῆς ἐν πεύσει ἀναγνωστέον Nicanor. ὁ μὲν ἦ περισπᾶται· διαπορητικὸς γάρ· ἡ δὲ ἑοί ἀντωνυμία κτητική ἐστιν ἐν πλεονασμῷ τοῦ ε Herodianus. — 645 εἰδῶ Aristarchus: εἴδω Tyrannio, H. T. 238.

ἤ σε βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρα νῆα μέλαιναν,
ἦε ἑκών οἱ δῶκας, ἐπεὶ προσπτύξατο μύθῳ.
τὸν δ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἀντίον ηὔδα·
αὐτὸς ἑκών οἱ δῶκα. τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος,
ὁππότ' ἀνὴρ τοιοῦτος ἔχων μελεδήματα θυμῷ
αἰτίζῃ; χαλεπόν κεν ἀνήνασθαι δόσιν εἴη.
κοῦροι δ' οἳ κατὰ δῆμον ἀριστεύουσι μεθ' ἡμέας,
οἵ οἱ ἕποντ'· ἐν δ' ἀρχὸν ἐγὼ βαίνοντα νόησα
Μέντορα ἠὲ θεόν, τῷ δ' αὐτῷ πάντα ἐῴκει.
ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· ἴδον ἐνθάδε Μέντορα δῖον
χθιζὸν ὑπηοῖον· τότε δ' ἔμβη νηὶ Πύλον δέ.
ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρός,
τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάσσατο θυμὸς ἀγήνωρ·
μνηστῆρας δ' ἄμυδις κάθισαν καὶ παῦσαν ἀέθλων.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱὸς
ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
πίμπλαντ', ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην·
ὢ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη
Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἥδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
ἐκ τοσσῶνδ' ἀέκητι νέος πάις οἴχεται αὔτως

V. L. 646 εἴ σε IS. εἴ σε N. ἦ σὲ K. γρ. εἴ σε H. ἀέκοντος A. ἀπηῦρα ADH. — 647 προπτύξατο BDL. — 649 ἑκών: alteram lectionem quam proferunt, ἐγών, in libris meis non inveni. — 650 θυμῷ: θυμοῦ B. — 651 αἰτίζῃ: αἰτίζει EQS. ἀνήνασθαι EKM. — 652 ἡμέας: ὑμέας ABM. ὑμᾶς Q. ὑμᾶς D. — 653 βαίνοντα νύησα K: cet. βαίνοντ' ἐνόησα. — 654 ἠὲ θεόν: ἠΐθεον A ex corr. BGIN. γρ. ἠὲ θεὸν H. — 656 ὑπηοῖον: ὑπ' ἠοῖον BDIKLMN. πύλον δὲ B. — 659 μνηστῆρας: μνηστῆρες A ex corr. INPQSV. ἄμυδις: ἅμυδις L. — 660 τοῖσιν δ': γρ. τοῖσι δ' ἄρ' L. μετέφη: προσέφη ADHILN. — 663 ὢ: ὦ A 1. m. B. μέγα πένθος L. — 664 ἥδε: v. ἧδε. φάμεν: φαμὲν AK. ἦδ' ἔφαμεν Q. — 665 τοσσῶνδ' S. τοσῶνδ' N. τόσσῶν δ' ADI: cet. τόσσων δ'. πάϊς ABDHILNPQS: παὶς KMV. αὔτως: αὕτως ADKLQ.

A. c. 648 de altera scriptura ἀέκοντα vid. quae dixi de hiat. p. 19; H. S. p. 233. — 652 ἡμέας: πρὸ τέλους ἡ ὀξεῖα. ὀρθοτονεῖται γὰρ διὰ τὴν πρόθεσιν καὶ τὴν ἔμφασιν Herodianus. — 659 ἄμυδις Aristarchus, Alexio, Ptolem. Ascalonita: ἅμυδις Nicias et Pamphilus, H. T. 190. — 660, 661 obeli cum asteriscis. ἐκ τῆς Ἰλιάδος (Α 103) μετηνέχθησαν οὐ δεόντως, v. Ariston. ad Α 103. — 664 veteres ἥδε, H. T. 364. οὕτως „φάμεν δέ οἱ“· τινὲς „φάμεν δέ μιν“ κακῶς Didymus. φάμεν i. e. ἔφαμεν Herodianus, v. Schol. Θ 229; Ο 735. — 665 οἱ πλείους τόσσων δ': Ptolem. Ascalonita τοσσῶνδ'· διχῶς τόσσων δὲ καὶ τοσσῶνδε Palatinus. αὔτως: αὕτως H. T. 209.

νῆα ἐρυσσάμενος κρίνας τ' ἀνὰ δῆμον ἀρίστους.
ἄρξει καὶ προτέρω κακὸν ἔμμεναι· ἀλλά οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ὀλέσειε βίην, πρὶν ἥβης μέτρον ἱκέσθαι.
ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους,
ὄφρά μιν αὖτις ἰόντα λοχήσομαι ἠδὲ φυλάξω
ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
ὡς ἂν ἐπισμυγερῶς ναυτίλλεται εἵνεκα πατρός.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον ἠδὲ κέλευον·
αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος.
οὐδ' ἄρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυστος
μύθων, οὓς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμευον·
κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλὰς
αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον.
βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα Πηνελοπείῃ·
τὸν δὲ κατ' οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια·
κῆρυξ, τίπτε δέ σε πρόεσαν μνηστῆρες ἀγαυοί;
ἦ εἰπέμεναι δμωῇσιν Ὀδυσσῆος θείοιο
ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι;
μὴ μνηστεύσαντες μηδ' ἄλλοθ' ὁμιλήσαντες
ὕστατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν.

V. L. 667 προτέρῳ K. ἀλλά οἱ ABDIKLNS Schol. *O* 226: vulg. ἀλλὰ οἱ. — 668 πρὶν ἥβης μέτρον ἱκέσθαι A supra m. rec. HIKNQV: πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι ABDFLMPS. πῆμα φυτεῦσαι E. γρ. πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι H. — 669 ἀλλ' ἄγε μοι DLPS. ἀλλάγε μοι B: v. ἀλλ' ἄγ' ἐμοί, v. β 212 ubi omnes libri ἄγε μοι exhibent. — 670 ὄφρά μιν AIKN. *αὖτις: l. αὐτὸν. λοχήσομαι: τυχήσομαι L. — 671 ἐμπορθμῷ (ἐν) A. — 672 ἐπισμογερῶς: γρ. ἐπϊσμῦγερῶς D. — 673 οἵδ' IKLNQ. ἠδὲ κέλευον EL: v. ἠδ' ἐκέλευον. — 674 ἀνστάντες: ἀναστάντες ADFI LNQRS. — 677 κήρυξ AQ. — 678 οἵδ' ADIKLNQ. — 679 πρὸς δώματα IMNS. — 680 οὐδοῦ: οὐδὸν L. — 682 ἤ: ἦ KL. — 684 μηδ': μὴ δ' AI KLN. — 685 δειπνήσειαν: δειπνήσαιτε H.

A. c. 667 de scriptura προτέρῳ vid. Annal. Gymn. Austr. 1865, p. 101. ἀλλά οἱ Apoll. Dyscolus et Herodianus. ἐχρῆν ὀρθοτονεῖν τὴν οἱ. ἔστι γὰρ ἀντιδιασταλτικὴ καὶ προηγεῖται τῆς αὐτός· ἀλλ' ὅμως ἐγκλιτικῶς ἀνεγνώσθη Schol. H. v. Schol. ο 285; Apoll. de Pron. p. 53 B; Herod. ap. Bekk. An. 1146. — 668 πρὶν ἥβης μέτρον ἱκέσθαι αἱ Ἀριστάρχου. αἱ δὲ κοινότεραι πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι, ita Apoll. de Pron. 53 B et libri ρ 597. vulgo ἡμῖν πῆμα φυτεῦσαι quod ab Hom. consuetudine alienum esse docui H. S. p. 250. — 670 αὖτις dedi ex coni. v. H. S. p. 146. — 671 ἐμπορθμῷ v. H. T. p. 443 et var. lect. ad ι 199, 332; κ 42; λ 257; ξ 296. — 674 ἀνστάντες Aristarchus, v. Did. p. 14; H. T. 394. — 681 veteres πρόεσαν, H. T. 418. — 683 σφίσι, non σφισί, Herodianus, v. Schol. *Α* 368; *Δ* 2; *Λ* 413; H. T. 355.

οἳ θάμ' ἀγειρόμενοι βίοτον κατακείρετε πολλόν,
κτῆσιν Τηλεμάχοιο δαΐφρονος· οὐδέ τι πατρῶν
ὑμετέρων τὸ πρόσθεν ἀκούετε παῖδες ἐόντες,
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μεθ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν,
οὔτέ τινα ῥέξας ἐξαίσιον οὔτέ τι εἰπὼν
ἐν δήμῳ, ἥ τ' ἐστὶ δίκη θείων βασιλήων·
ἄλλόν κ' ἐχθαίρῃσι βροτῶν, ἄλλόν κε φιλοίη.
κεῖνος δ' οὔ ποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἐώργει·
ἀλλ' ὃ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ ἀεικέα ἔργα
φαίνεται, οὐδέ τίς ἐστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε Μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
αἲ γὰρ δή, βασίλεια, τόδε πλεῖστον κακὸν εἴη.
ἀλλὰ πολὺ μεῖζόν τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
μνηστῆρες φράζονται, ὃ μὴ τελέσειε Κρονίων·
Τηλέμαχον μεμάασι κατακτάμεν ὀξέι χαλκῷ
οἴκαδε νισσόμενον· ὃ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν
ἐς Πύλον ἠγαθέην ἠδ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.
ὣς φάτο, τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
δακρυόφι πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
ὀψὲ δὲ δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπε·
κῆρυξ, τίπτε δέ μοι πάις οἴχεται; οὐδέ τί μιν χρεὼ

V. l. 686 οἳ θάμ': οἵθ' ἅμ' AFHILMNPQSV. βίοτον: γρ. βρωτόν Ambros. E. — 688 τὸ πρόσθεν: τοπρόσθεν ILN. — 689 ἡμετέροισι D. — 690 οὔτέ τινα AEIKLMNQ. οὔτέ τι τ' ἂρ ῥέξας D. ἐξαίσιον: ἐξαίσια V. κακὸν ἔξετον Stobaeus Flor. XLVIII, 9. οὔτέ τι AEKLMNQ. οὔτέ τι D. οὐδέ τι I. — 691 ἥ τ': ἥτ' LM. ἧτ' D. — 692 ἄλλόν κ' M. βροτῶν: βροτὸν V. ἄλλόν κε DM. — 695 οὐδέ τις ἐστὶ AILMNQ. τις ἔστι D. μετόπισθεν BFL. — 697 αἲ BEM: εἰ DFHIKLNQS. ἡ A. τινὲς αἲ γὰρ δὴ H Pal. Ambr. Q. — 701 οἴκαδε νισσόμενον Q: νεισόμενον A ex corr. BIKLMNS (HP): οἴκαδ' ἐνεισόμενον A 1. m. οἴκαδ' ἐνισόμενον D. ὃδ' IKLNQ. — 704 ἀμφασίη: ἀφασίη N p. ras. PQSV. — 705 δακρυόφι: δακρυόφιν ADEIKLNQ. ἔσχετο: ἔσκετο L. — 707 κῆρυξ ALQ. πάϊς ADIKLMN. οὐδέ τι μιν ADLN. οὐδέ τε μιν I. οὐδέ τε χρειώ V. ἠὲ τί μῖν χρεώ Q.

A. c. 686 διχῶς οἵ θ' ἅμα καὶ οἳ θαμά, ὃ καὶ ἄμεινον Schol. HP, v. Schol. Π 207. — 701 τὸ νείσω ποτὲ μὲν διὰ διφθόγγου γράφεται, ποτὲ δὲ διὰ τοῦ ῑ Schol. B. ἐνεισόμενον διὰ τῆς ει διφθόγγου Schol. Vind. 56. ὤφειλε γὰρ διὰ τῆς ει διφθόγγου. ἀλλ' ἡ παράδοσις ἔχει τὸ ῑ θεματικόν Et. Mg. 606, 13; v. H. T. 316. — 702 ἠγαθέην: ἠμαθίην Rhianus. — 705 αἱ Ἀριστάρχου ἔσκετο ἀντὶ τοῦ ἐγένετο· γέλοιοι γάρ εἰσιν οἱ γράφοντες ἔσχετο Didymus.

νηῶν ὠκυπόρων ἐπιβαινέμεν, αἵ θ' ἁλὸς ἵπποι
ἀνδράσι γίγνονται, περόωσι δὲ πουλὺν ἐφ' ὑγρήν.
ἦ ἵνα μηδ' ὄνομ' αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται;
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
οὐκ οἶδ', ἤ τίς μιν θεὸς ὤρορεν, ἦε καὶ αὐτοῦ
θυμὸς ἐφωρμήθη ἴμεν ἐς Πύλον, ὄφρα πύθηται
πατρὸς ἑοῦ ἢ νόστον, ἤ ὅν τινα πότμον ἐπέσπεν.
ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμ' Ὀδυσῆος.
τὴν δ' ἄχος ἀμφεχύθη θυμοφθόρον, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
δίφρῳ ἐφέζεσθαι πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων,
ἀλλ' ἄρ' ἐπ' οὐδοῦ ἷζε πολυκμήτου θαλάμοιο
οἴκτρ' ὀλοφυρομένη· περὶ δὲ δμῳαὶ μινύριζον
πᾶσαι, ὅσαι κατὰ δώματ' ἔσαν νέαι ἠδὲ παλαιαί.
τῇς δ' ἀδινὸν γοόωσα μετηύδα Πηνελόπεια·
κλῦτε φίλαι· περὶ γάρ μοι Ὀλύμπιος ἄλγε' ἔδωκεν
ἐκ πασέων, ὅσσαι μοι ὁμοῦ τράφεν ἠδὲ γένοντο,
ἢ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
παντοίῃς ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσι,
ἐσθλόν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
νῦν δ' αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀνηρείψαντο θύελλαι
ἀκλέα ἐκ μεγάρων, οὐδ' ὁρμηθέντος ἄκουσα.
σχέτλιαι, οὐδ' ὑμεῖς περ ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἑκάστη

V. L. 709 γίγνονται LS Hesych. II, 365: γίνονται ABDEIKMNQ. πουλὺν: πολλὸν Q. — 710 ἤ: ἦ DKLQS. μὴ δ' ADIKLNQ. — 712 ἤ — ἦε: l. εἴ — ἠὲ. τίς μιν AILNQ. — 715 κατὰ: πρὸς IN. παρὰ Q. — 716 τὴν δ': τῆδ' Q. ἄρ ADKLM. οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη: οὐκέτι ἔτλη Schol. P 698. οὐδ' ἄρ' ἔμελλε Schol. K 167. — 717 δίφρῳ Scholl. K 167; P 698: δίφρου EINQV. — 718 ἄρ AIKMNQ. ἷζε ABIKLMQ. — 719 περὶ: πέρι A. — 721 τῆς δ': τῆς HPQS Apoll. Soph. 9, 2. τὰς δ' L. τὴν δ' G. μετηύδα: προσηύδα DKL. — 722 περὶ ABEIKN: πέρι DLMQ. Ὀλύμπιος ἄλγε' ἔδωκεν: ὀλύμπιοι ἄ. ἔδωκαν DKPQS. ὀλύμπιος (οι) ἄ. ἔδωκεν (αν) H. ὀλύμπιοι ἀ. ἔδωκεν B. ἄλγεα δῶκεν E. — 723 ὅσσαι μοι: ὅσσ' ἄρ' ἐμοί D l. m., nunc ὅσ' ἄρα μοί. τράφον V. ἠδὲ γένοντο IL: cet. ἠδ' ἐγένοντο. — 727 νῦν δ' αὖ ABEHILNR: v. νῦν αὖ. ἀνηρείψαντο θύελλαι: ἄελλαι Q. ἀποκτεῖναι μεμάασιν EFHMRV. γρ. ἀνηρείψαντο θύελλαι HM. — 728 ἀκλέα: ἀκλεᾶ LQ.

A. c. 712 ἤ τις μιν Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ η̄ Schol. HPQ. — 718 ἷζε Aristarchus: ἷζε ἡ κοινή, H. T. 287. — 719 δμῳαὶ Herodianus cum Aristarcho, H. T. 226. — 721 ἀδινὸν Herodianus: l. ἀδινόν, H. T. 180. — 722 περὶ Herodianus: πέρι Ptolem. Pindario, H. T. 337. — 716 περιττὸς ὁ στίχος, cf. ad α 344. — 727 ἀνηρείψαντο θύελλαι ἡ χαριεστέρα Ἀριστάρχου. καὶ ἄλλαι πολλαὶ οὕτως Didymus.

σὸς δέ που ἔκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς ἠδ' ὑπάλυξεν
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι· σάωσε δὲ πότνια Ἥρη.
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
ἵξεσθαι, τότε δή μιν ἀναρπάξασα θύελλα
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν βαρέα στενάχοντα,
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιήν, ὅθι δώματα ναῖε Θυέστης
τὸ πρίν, ἀτὰρ τότ' ἔναιε Θυεστιάδης Αἴγισθος.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπήμων,
ἂψ δὲ θεοὶ οὖρον στρέψαν, καὶ οἴκαδ' ἵκοντο,
ἤ τοι ὃ μὲν χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἴης,
καὶ κύνει ἁπτόμενος ἣν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτοῦ
δάκρυα θερμὰ χέοντ', ἐπεὶ ἀσπασίως ἴδε γαῖαν.
τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπός, ὅν ῥα καθεῖσεν
Αἴγισθος δολόμητις ἄγων, ὑπὸ δ' ἔσχετο μισθὸν
χρυσοῦ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ' ὅ γ' εἰς ἐνιαυτόν,
μή ἑ λάθοι παριών, μνήσαιτο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων πρὸς δώματα ποιμένι λαῶν.
αὐτίκα δ' Αἴγισθος δολίην ἐφράσσατο τέχνην·
κρινάμενος κατὰ δῆμον ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους
εἷσε λόχον, ἑτέρωθι δ' ἀνώγει δαῖτα πένεσθαι.
αὐτὰρ ὃ βῆ καλέων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν, ἀεικέα μερμηρίζων.

V. L. 513 νηυσί: νηυσὶν L. — 515 ἀναρπάσασα D. — 516 φέρεν: φέρε DV. βαρέα ABDEGIKLMN: v. μεγάλα. μεγάλως Q. γρ. μεγάλα Ambros. E. — 517 ἐσχατιήν: ἐσχατιῆς ABDH 1. m. ILMQ Et. Mg. 384, 31. ἐσχατίης Schol. Vind. 56 ad δ 497. ἐσχατιῇ G. — 518 τοπρὶν DINQ. τοπρὶν L. — 519 καὶ κεῖθεν: κἀκεῖθεν DHILNQRV. καὶ ἐκεῖθεν IK. κἀκεῖ B. — 520 στρέψαν: τρέψαν ABDEGILMNQS. τρέψαν ἢ στρέψαν E 1507, 45. — 521 ἤτοι ὃ: l. ἤτοι ὁ. E αὐτὸς. ἐπεβήσετο: ἐπεβήσατο ABDH. ἐπεβήσατο S. — 522 ἀπ': ὑπ' BIN. — 524 ἄρ AKL. ὅν ῥὰ AKQ. καθεῖσεν: καθεῖσε D 1. m. καθῆκε ex em. ὅν ῥ' ἐκάθισσεν L. — 526 δ' ὅγ': δέ γ' H ex em. δὲ E. — 527 λάθοι: λάθῃ GLQ. — 532 ὃ ABDE IKLNQ. ποιμένι B. — 533 ἵππῃσιν L.

ναι non cohaererent cum antecedentibus. Accedit quod hic v. amoveri non potest, nam ad eum referuntur quae Menelaus infra dicit σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ' ὀνόμαζε, quod Zenodotum fugere potuisse non credo. — 511 ἐν οὐδεμιᾷ ἐφέρετο Schol. HP. ἔλαθεν Ἀρίσταρχον ὀβελίσαι αὐτόν Eust. 1506, 40.

A. c. 516 βαρέα dedi cum maxima parte librorum, v. ε 420; κ 76. — 517, 518 hos vss. Bekk. 2 cum Nitzschio (Sagenpoesie p. 114; Beitraege zur Gesch. der ep. Poesie p. 287.) et Bothio post 520 collocavit. — 519 καὶ κεῖθεν Aristarchus, Il. T. 247. — 527 παριών: τινὲς παρεών Schol. HP.

τὸν δ' οὐκ εἰδότ' ὄλεθρον ἀνήγαγε, καὶ κατέπεφνε
δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.
οὐδέ τις Ἀτρείδεω ἑτάρων λίπεθ', οἵ οἱ ἕποντο,
οὐδέ τις Αἰγίσθου, ἀλλ' ἔκταθεν ἐν μεγάροισιν.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
κλαῖον δ' ἐν ψαμάθοισι καθήμενος, οὐδέ νύ μοι κῆρ
ἤθελ' ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τε κορέσθην,
δὴ τότε με προσέειπε γέρων ἅλιος νημερτής·
μηκέτι Ἀτρέος υἱὲ πολὺν χρόνον ἀσκελὲς οὕτω
κλαῖ', ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δήομεν· ἀλλὰ τάχιστα
πείρα, ὅπως κεν δὴ σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι.
ἢ γάρ μιν ζωόν γε κιχήσεαι, ἤ κεν Ὀρέστης
κτεῖνεν ὑποφθάμενος· σὺ δέ κεν τάφου ἀντιβολήσαις.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
αὖτις ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀχνυμένῳ περ ἰάνθη·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
τούτους μὲν δὴ οἶδα· σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ' ὀνόμαζε,
ὅς τις ἔτι ζωὸς κατερύκεται εὐρέι πόντῳ
ἠὲ θανών· ἐθέλω δὲ καὶ ἀχνύμενός περ ἀκοῦσαι.

V. l. 535 δειπνίσσας: δειπνίσας ADIL ex ras. NQV. δειπνήσας BHKL 1. m. Schol. Soph. El. 445. Schol. Eurip. Hec. 1277. ὥς τις τε Q. ὡς εἴγε PS. κατέκτανε: κατέπεφνε ABE. φάτνῃ: φάτνην DINQ. — 539 οὐδέ νυ μοι DILNQ. οὐδέ μοι ἦτορ HS. γρ. οὐδέ νύ μοι κῆρ H. — 540 ὁρᾷν K. — 541 τε κορέσθην DEGIKLMNRV. δε κορέσθην B. V. τ' ἐκορέσθην. — 542 μοι προσέειπε ABGM. — 543 ἀτρέως BHKV. οὕτω: οὕτως S. αἰεὶ GMQ. γρ. οὕτω Ambros. Q. — 544 δήομεν: δῄομεν L. δηΐομεν D. — 545 πεῖρα: πειρᾶν Q ommisso δή. — 546 ἢ κεν AB. — 547 ἀντιβολήσεις G. — 548 ἐμοὶ: μοὶ G. — 549 αὖτις: αὖθις D 2. m. — 550 προσηύδων: προσηύδα A ex corr. BPS. — 551 $\overset{\text{σσον}}{\text{ὀνόμαζε}}$ A. ὀνόμασσον Q.

A. c. 544 δήομεν: de iota subscripto in hoc verbo veteres nihil tradiderunt, quum autem in libris saepius inveniatur, non alienum videtur locos enumerare: sunt ζ 291 δῄομεν CDK. δήιομεν A. η 49 δῄεις ADK. π 44 δή|||ομεν A eraso ι. δῄομεν M. λ 115 δῄεις AM. δῄει I. ν 407 δῄεις L Schol. Z 25. N 216 δῄεις S. credo librarios similitudine vocis δῃόω esse deceptos, quum δῄω σὺν τῷ ι scriberent. duobus locis iota mansit adscriptum, quod in libris XII. seculo recentioribus passim invenitur, cf. quae ad ε 266 et ι 212 de ἤϊα sunt adnotata. alia exempla sunt δ 62 σφωϊν Q; ε 155 ἤϊεν CQ; δ 745 ἤϊδε' D. ϑ 483 ἥρωι C, ἥρωϊ ADHIKQ; ι 66 δηϊωθέντες ACIKMQ. — 553 ἐν ἁπάσαις ἠθετεῖτο· τοῦ γὰρ Πρωτέως εἰπόντος „δύο μοῦνοι ἀπόλοντο“ (496) γελοίως τρίτον ζητεῖ ἀπολόμενον Schol. HPQ.

ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
υἱὸς Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων·
τὸν δ' ἴδον ἐν νήσῳ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα,
νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκῃ
ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
σοὶ δ' οὐ θέσφατόν ἐστι διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε
Ἄργει ἐν ἱπποβότῳ θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν,
ἀλλά σ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης
ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς,
τῇ περ ῥηίστη βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν·
οὐ νιφετός, οὔτ' ἂρ χειμὼν πολὺς οὔτέ ποτ' ὄμβρος,
ἀλλ' αἰεὶ ζεφύροιο λιγὺ πνείοντος ἀήτας
Ὠκεανὸς ἀνίησιν ἀναψύχειν ἀνθρώπους,
οὕνεκ' ἔχεις Ἑλένην καί σφιν γαμβρὸς Διός ἐσσι.
ὣς εἰπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἅμ' ἀντιθέοις ἑτάροισιν
ἤια, πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
δόρπόν θ' ὁπλισάμεσθ', ἐπί τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ,
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

V. L. 554 ὃ δέ μ' DLQ. αὐτίκ': αὖτις ABIKLNPS. αὖθις D. — 555 ἰθάκης Q. ἐνὶ ABDIKNQ. οἰκίᾳ KM. — 556 καταδάκρῡ DKLN. — 558 ὅδ' BDEIKLNQ. — 560 οἵ κεν μιν I. — 561 διοτρεφὲς: διοτροφὲς AQ. — 565 ῥηίστη: ῥηΐδίη L. — 566 οὔτέ ποτ' IKLMN. οὔτέ ποτ' D. οὐδέ ποτ' ABQS Strabo III, p. 150. — 567 πνείοντος BK Schol. Eurip. Phoen. 212. πνείοντος (ας) M. πνείοντας (ο) H. v. πνείοντας cum Strabone I, p. 3 et 39; III, p. 150; Schol. ε 295; Schol. Pind. Ol. II, 130. — 568 ἀναψύχειν: ἀναψυχὴν Schol. Pind. Ol. II, 123, sed 127 παραψυχὴν. — 569 ἐσσι: ἐσσιν IMNV. ἐσσὶν LQ. — 570 ἐδύσετο: ἐδύσατο ABDEILQ. ἐδῦσσατο N. ἐδύσσετο (α) H. — 571 νῆας: νῆα Q. — 573 κατήλθομεν: κατήλυθον ABDV. — 574 ὡπλισάμεσθ' S. ἐπὶ δ' B. — 575 τότε κοιμήθημεν: τότ' ἐκοιμήθημεν Q.

A. c. 563 Ἠλύσιον: Ἰλύσιον Apio apud Eust. 1509, 34 et Schol. HQ in quo Ἰλύσιον pro Ἠλύσιον scribendum esse monent verba quae adduntur ἀπὸ τῆς Νείλου ἰλύος — 567 τὸ πνείοντος διὰ τοῦ ο πρὸς τὸ ζεφύροιο Schol. HP. hunc v. laudat Aristot. Probl. XXVI, 31 ἀλλ' αἰεὶ ζεφύροιο διαπνείουσιν ἀῆται, v. H. T. 28. — 569 ἐν ἐνίοις οὐ φέρεται ὁ στίχος Schol. HPQ. ἐσσιν, quod defendit Bekk. Hom. Bl. p. 29, passim in libris occurrit, v. ζ 312, ϑ 177. cf. Eust. 1408, 15 τὸ ἐσσὶ πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ι...... διὸ οὐδὲ ἐφελκυστικόν ποτε γίνεται τοῦ νῦ.

ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν,
ἐν δ' ἱστοὺς τιθέμεσθα καὶ ἱστία νηυσὶν ἐίσης·
ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθῖζον·
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἂψ δ' εἰς Αἰγύπτοιο, διιπετέος ποταμοῖο,
στῆσα νέας, καὶ ἔρεξα τεληέσσας ἑκατόμβας.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἐόντων,
χεῦ' Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἵν' ἄσβεστον κλέος εἴη.
ταῦτα τελευτήσας νεόμην, ἔδοσαν δέ μοι οὖρον
ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν,
ὄφρά κεν ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται·
καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα
τρεῖς ἵππους καὶ δίφρον ἐύξοον· αὐτὰρ ἔπειτα
δώσω καλὸν ἄλεισον, ἵνα σπένδῃσθα θεοῖσιν
ἀθανάτοις ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀτρείδη, μὴ δή με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκε.
καὶ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ παρὰ σοί γ' ἀνεχοίμην
ἥμενος, οὐδέ κέ μ' οἴκου ἕλοι πόθος οὐδὲ τοκήων·
αἰνῶς γὰρ μύθοισιν ἔπεσσί τε σοῖσιν ἀκούων
τέρπομαι. ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάζουσιν ἑταῖροι
ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις.

V. L. 577 πάμπρωτον: πάμπρωτ' K h. e. πάμπρωτα, de quo vid. quae dixi de hiatu p. 7. — 578 νηυσὶν ἐίσης: νηὸς ἐίσης KS. νηὸς ἐίσσης N. νηὸς ἐίσῃς I. νηυσὶ ἔῃσιν H. — 579 ἂν: ἐν IMNS. κάθιζον AD ILMNQ. — 581 ἂψ δ' εἰς: ἂψ εἰς ABDL. — 584 χεῦ': χεῦσ' D. — 585 ἔδοσαν ABIKMNPQSV: δίδοσαν DHL. ἔδωκε θεὸς Eust. suo more. — 587 ἀλλ' ἄγε: ἀλλά γε FH. ἐνὶμμεγάροισιν D. — 588 ὄφρά κεν BDEI KLN. — 589 πέμψω libri mei. — 594 μή μεν με D. — 595 σοί γ': σοὶ E. — 596 οὐδέ κε μ' IN. οὐδέ κεμε D. οὐδέ τί μ' L. — 597 σοῖσιν: οἷσιν Apoll. Soph. 14, 17. — 598 post hunc in L spatium pro uno versu relictum est, qui incipit ab οὓς, quod in codice scriptum est. in H 597 et 599 literis α' et β' numerantur et in marg. scriptum est οὓς λέλοιπα μετὰ νηὸς παρὰ νέστορι. versus qui intercidit huiusmodi videtur fuisse οὓς ἔλιπον μετὰ νηὸς ἐμῆς παρὰ νέστορι δίῳ, quem Porson. ex interpretatione natum esse existimat. — 599 ἐρύκεις H.

A. c. 579 κάθιζον veteres, H. T. 403. — 581 διιπετέος: διειπετέος, v. ad 477. — 587 Aristophanes ἐνιμμεγάροισιν. — 599 ἠγαθέῃ: ἠμαθίῃ Rhianus, v. Schol. δ 702. Aristarchus σὺ δέ κε.

δῶρον δ' ὅττί κέ μοι δοίης, κειμήλιον ἔστω·
ἵππους δ' εἰς Ἰθάκην οὐκ ἄξομαι, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα· σὺ γὰρ πεδίοιο ἀνάσσεις
εὐρέος, ᾧ ἔνι μὲν λωτὸς πολύς, ἐν δὲ κύπειρον
πυροί τε ζειαί τε ἰδ' εὐρυφυὲς κρῖ λευκόν.
ἐν δ' Ἰθάκῃ οὔτ' ἂρ δρόμοι εὐρέες οὔτέ τι λειμών·
αἰγίβοτος, καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἱπποβότοιο.
οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος οὐδ' εὐλείμων,
αἵ θ' ἁλὶ κεκλίαται· Ἰθάκη δέ τε καὶ περὶ πασέων.
ὣς φάτο, μείδησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
αἵματός εἰς ἀγαθοῖο φίλον τέκος, οἷ' ἀγορεύεις·
τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μεταστήσω· δύναμαι γάρ.
δώρων δ', ὅσσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
δώσω ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστι.
δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
ἔστιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράανται·
ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως,
Σιδονίων βασιλεύς, ὅθ' ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψε
κεῖσέ με νοστήσαντα· τεῒν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι.
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
δαιτυμόνες δ' ἐς δώματ' ἴσαν θείου βασιλῆος.

V. L. 600 *ἔστω*: *ἔσται* PQS. — 603 *ἔνι*: *ἐνὶ* AL. — 604 *ζειαί τε ἰδ'* DILNQ. *τε ἠδ'* ABFKS. *τε καὶ* H. vulgo *τ' ἠδ'*. — 605 *οὔτέ τι* IKLM Schol. *Γ* 201. *οὐτέ τι* ADNQ. — 606 *ἱπποβότοιο*: *ἱπποβότοισιν* FPS. *ἱπποβότοισ* D. — 607 *ἀλλ' οὔτις νήσων* Schol. *Χ* 45. — 608 *κεκλίαται*: *κεκλίατο* DL. *δέ τε*: *δέ τι* EHS. *δ' ἔτι* ADIKN. *γρ. δέ τε* A m. rec. *πέρι* BDQ. — 609 *μείδησεν*: *γρ. γήθησε* H. — 611 *αἵματος εἰς* BM: *αἵματος εἷς* ADIKLNQ Cram. An. Ox. IV, 350, 18. — 612 *τοὶ γὰρ* BD KLM. — 613 *δώρων*: *δῶρον* IKN. — 614 omitt. A 1. m. Q. — 616 *ἔστιν*: *ἐστὶν* L. — 619 *κεῖσέ με*: *γρ. σεῖσε* A m. r. et ita Q in textu. *κεῖθι με* L. *δ' ἐθέλω*: *δὲ θέλω* IQ. — 621 *ἐς*: *ἀνὰ* ADEGILMNV. *γρ. ἀνὰ δώματ'* H.

A. c. 604 *τε ἰδ'* grammaticus apud Cram. Epim. 217, 32; vid. de hiat. p. 11. — 606 *Ἀρίσταρχος αἰγίβοτον καὶ μᾶλλον ἐπήρατον, τὸ πεδίον* Schol. HP. — 611 *εἰς* Apollonius de Adverb. 557, 14. Herodianus *π. μον. λέξ.* 44, 23 et apud Bekk. An. 1144; Charax apud Bekk. An. III, 1151. *αἵματος εἷς* Cram. An. Ox. IV, 349, 7; 354, 12; v. H. T. 242. *ἀγαθοῖο*: Crates *ὀλοοῖο*. — 617 *ἄδηλον εἰ κύριον τὸ φαίδιμος* Schol. BQ. — 618 *ὅθ' ἑὸς* Aristarchus: alii *ὅτε ὃς*, vid. Apollon. de Pron. p. 135; Cram. Ep. 329, 2. Schol. HP *οὕτως δὲ Ἀρίσταρχος καὶ τὰ ὑπομνήματα ὅθ' ἑὸς δόμος*, nam librorum scriptura *ὁ τεὸς* vel *ὅτε ὃς* corrigenda est ex Apollonio.

οἳ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα οἶνον·
σῖτον δέ σφ' ἄλοχοι καλλικρήδεμνοι ἔπεμπον.
ὣς οἳ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.
μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο
δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες
ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος, ὕβριν ἔχοντες.
Ἀντίνοος δὲ καθῆστο καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
ἀρχοὶ μνηστήρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.
τοῖς δ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἐγγύθεν ἐλθὼν
Ἀντίνοον μύθοισιν ἀνειρόμενος προσέειπεν·
Ἀντίνο', ἦ ῥά τι ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἦε καὶ οὐκί,
ὁππότε Τηλέμαχος νεῖτ' ἐκ Πύλου ἠμαθόεντος;
νῆά μοι οἴχετ' ἄγων· ἐμὲ δὲ χρεὼ γίγνεται αὐτῆς
Ἤλιδ' ἐς εὐρύχορον διαβήμεναι, ἔνθά μοι ἵπποι
δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοὶ
ἀδμῆτες· τῶν κέν τιν' ἐλασσάμενος δαμασαίμην.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον· οὐ γὰρ ἔφαντο
ἐς Πύλον οἴχεσθαι Νηλήιον, ἀλλά που αὐτοῦ
ἀγρῶν ἢ μήλοισι παρέμμεναι ἠὲ συβώτῃ.
τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
νημερτές μοι ἔνισπε, πότ' ᾤχετο καὶ τίνες αὐτῷ
κοῦροι ἕποντ'; Ἰθάκης ἐξαίρετοι, ἦ ἑοὶ αὐτοῦ
θῆτές τε δμῶές τε; δύναιτό κε καὶ τὸ τελέσσαι.
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,

V. L. 622 οἶδ' ADIKLNQ Hesych. I, 38. — 623 ἔπεμπον: ἔνεικαν AB 2. m. FK sup. LM c. gl. ἔπεμπον PQSV. ἔνειμαν B 1. m. γρ. ἔνεικαν H. — 626 δίσκοισϊ ABDKNR. ἰέντες ADK. — 628 ἔχοντες DL: ἔχεσκον. γρ. ἔχοντες Ambros. Q. — 631 ἀνειρόμενος: ἀμειβόμενος KPS. — 632 ἐνὶ φρενὶ IN. — 634 οἴχετ': ὤχετ' Q. χρεὼ γίνεται ABEILMNQS: χρειὼ γίνετ' DRV. χρεὼ γίνετ' K. — 635 εὐρύχορον: γρ. εὔιππον D. ἔνθά μοι DIKMN. — 638 οἶδ' DILNQ. — 640 ἀγρῶν: ἀγρῷ D. — 641 αὖτ': αὖ BDH ex ras. τὸνδ' ἀντίνοος πεπνυμένος προσέφη εὐπείθεος υἱός IN. ἐν ἄλλῳ „ἀπαμείβετο φώνησέν τε" H Palat. — 643 ἦ ἑοὶ: v. ἢ ἑοί. ἠέ οἱ BD. ἦέ οἱ L. αὐτοῦ: αὐτῷ IKN. — 644 δύναιτό κε: γε E. τε LV.

A. c. 627 Aristarchus πάρος, ὕβριν ἔχοντες. — 632 οὐκί, non οὐχί, Aristarchus, H. T. 328. — 642 καὶ τίνες: οἱ μὲν τὸν καί ὀξύνουσιν, ἵν' ᾖ καί τινες αὐτῶν (sic), κακῶς. ἐγράφετο γὰρ ἂν κ' εἴ τινες Schol. HP. — 643 στικτέον μετὰ τὸ ἕποντο, τὰ δὲ ἑξῆς ἐν πεύσει ἀναγνωστέον Nicanor. ὁ μὲν ἢ περισπᾶται· διαπορητικὸς γάρ· ἡ δὲ ἑοί ἀντωνυμία κτητική ἐστιν ἐν πλεονασμῷ τοῦ ε Herodianus. — 645 εἰδῶ Aristarchus: εἴδω Tyrannio, H. T. 238.

ἤ σε βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρα νῆα μέλαιναν,
ἦε ἑκών οἱ δῶκας, ἐπεὶ προσπτύξατο μύθῳ.
τὸν δ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἀντίον ηὔδα·
αὐτὸς ἑκών οἱ δῶκα. τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος,
ὁππότ' ἀνὴρ τοιοῦτος ἔχων μελεδήματα θυμῷ
αἰτίζῃ; χαλεπόν κεν ἀνήνασθαι δόσιν εἴη.
κοῦροι δ' οἳ κατὰ δῆμον ἀριστεύουσι μεθ' ἡμέας,
οἵ οἱ ἕποντ'· ἐν δ' ἀρχὸν ἐγὼ βαίνοντα νόησα
Μέντορα ἠὲ θεόν, τῷ δ' αὐτῷ πάντα ἐῴκει.
ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· ἴδον ἐνθάδε Μέντορα δῖον
χθιζὸν ὑπηοῖον· τότε δ' ἔμβη νηὶ Πύλον δέ.
ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρός,
τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάσσατο θυμὸς ἀγήνωρ·
μνηστῆρας δ' ἄμυδις κάθισαν καὶ παῦσαν ἀέθλων.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱὸς
ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
πίμπλαντ', ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην·
ὢ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη
Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἥδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
ἐκ τοσσῶνδ' ἀέκητι νέος πάις οἴχεται αὔτως

V. L. 646 εἴ σε IS. εἴ [ἤ] σε N. ἦ σὲ K. γρ. εἴ σε H. ἀέκοντος [τα] A. ἀπηῦρα ADH. — 647 προπτύξατο BDL. — 649 ἑκών: alteram lectionem quam proferunt, ἐγών, in libris meis non inveni. — 650 θυμῷ: θυμοῦ B. — 651 αἰτίζῃ: αἰτίζει EQS. ἀνήνασθαι EKM. — 652 ἡμέας: ὑμέας ABM. ὑμᾶς Q. ὑμᾶς [ἡ] D. — 653 βαίνοντα νόησα K: cet. βαίνοντ' ἐνόησα. — 654 ἠὲ θεόν: ἠΐθεον A ex corr. BGIN. γρ. ἠὲ θεὸν H. — 656 ὑπηοῖον: ὑπ' ἠοῖον BDIKLMN. πύλον δὲ B. — 659 μνηστῆρας: μνηστῆρες A ex corr. INPQSV. ἄμυδις: ἄμυδις L. — 660 τοῖσιν δ': γρ. τοῖσι δ' ἄρ' L. μετέφη: προσέφη ADHILN. — 663 ὢ: ὦ A 1. m. B. μέγα πένθος L. — 664 ἥδε: v. ἦδε. φάμεν: φαμὲν AK. ἦδ' ἔφαμεν Q. — 665 τοσσῶνδ' S. τοσῶνδ' N. τόσσων δ' ADI: cet. τόσσων δ'. πάϊς ABDHILNPQS: παὶς KMV. αὔτως: αὕτως ADKLQ.

A. c. 648 de altera scriptura ἀέκοντα vid. quae dixi de hiat. p. 19; H. S. p. 233. — 652 ἡμέας: πρὸ τέλους ἡ ὀξεῖα. ὀρθοτονεῖται γὰρ διὰ τὴν πρόθεσιν καὶ τὴν ἔμφασιν Herodianus. — 659 ἄμυδις Aristarchus, Alexio, Ptolem. Ascalonita: ἄμυδις Nicias et Pamphilus, H. T. 190. — 660, 661 obeli cum asteriscis. ἐκ τῆς Ἰλιάδος (*Α* 103) μετηνέχθησαν οὐ δεόντως, v. Ariston. ad *Α* 103. — 664 veteres ἥδε, H. T. 364. οὕτως „φάμεν δέ οἱ"· τινὲς „φάμεν δέ μιν" κακῶς Didymus. φάμεν i. e. ἔφαμεν Herodianus, v. Schol. *Θ* 229; *Ο* 735. — 665 οἱ πλείους τόσσων δ': Ptolem. Ascalonita τοσσῶνδ'· διχῶς τόσσων δὲ καὶ τοσσῶνδε Palatinus. αὔτως: αὕτως H. T. 209.

νῆα ἐρυσσάμενος κρίνας τ' ἀνὰ δῆμον ἀρίστους.
ἄρξει καὶ προτέρω κακὸν ἔμμεναι· ἀλλά οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ὀλέσειε βίην, πρὶν ἥβης μέτρον ἱκέσθαι.
ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους,
ὄφρά μιν αὖτις ἰόντα λοχήσομαι ἠδὲ φυλάξω
ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
ὡς ἂν ἐπισμυγερῶς ναυτίλλεται εἵνεκα πατρός.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον ἠδὲ κέλευον·
αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος.
οὐδ' ἄρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυστος
μύθων, οὓς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμευον·
κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλὰς
αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἳ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον.
βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα Πηνελοπείῃ·
τὸν δὲ κατ' οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια·
κῆρυξ, τίπτε δέ σε πρόεσαν μνηστῆρες ἀγαυοί;
ἦ εἰπέμεναι δμωῇσιν Ὀδυσσῆος θείοιο
ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι;
μὴ μνηστεύσαντες μηδ' ἄλλοθ' ὁμιλήσαντες
ὕστατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν.

V. L. 667 προτέρῳ K. ἀλλά οἱ ABDIKLNS Schol. *O* 226: vulg. ἀλλὰ οἱ. — 668 πρὶν ἥβης μέτρον ἱκέσθαι A supra m. rec. HIKNQV: πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι ABDFLMPS. πῆμα φυτεῦσαι E. γρ. πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι H. — 669 ἀλλ' ἄγε μοι DLPS. ἀλλάγε μοι B: v. ἀλλ' ἄγ' ἐμοί, v. β 212 ubi omnes libri ἄγε μοι exhibent. — 670 ὄφρά μιν AIKN. ∗αὖτις: l. αὐτὸν. λοχήσομαι: τυχήσομαι L. — 671 ἐμπορ(ἐν)θμῷ A. — 672 ἐπισμογερῶς: γρ. ἐπϊσμΰγερῶς D. — 673 οἵδ' IKLNQ. ἠδὲ κέλευον EL: v. ἠδ' ἐκέλευον. — 674 ἀνστάντες: ἀναστάντες ADFI KLNQRS. — 677 κήρυξ AQ. — 678 οἵδ' ADIKLNQ. — 679 πρὸς δώματα IMNS. — 680 οὐδοῦ: οὐδὸν L. — 682 ἤ: ἦ KL. — 684 μηδ': μὴ δ' AI KLN. — 685 δειπνήσειαν: δειπνήσαιτε H.

A. c. 667 de scriptura προτέρω vid. Annal. Gymn. Austr. 1865, p. 101. ἀλλά οἱ Apoll. Dyscolus et Herodianus. ἐχρῆν ὀρθοτονεῖν τὴν οἵ. ἔστι γὰρ ἀντιδιασταλτικὴ καὶ προηγεῖται τῆς αὐτός· ἀλλ' ὅμως ἐγκλιτικῶς ἀνεγνώσθη Schol. H. v. Schol. o 285; Apoll. de Pron. p. 53 B; Herod. ap. Bekk. An. 1146. — 668 πρὶν ἥβης μέτρον ἱκέσθαι αἱ Ἀριστάρχου. αἱ δὲ κοινότεραι πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι, ita Apoll. de Pron. 53 B et libri ρ 597. vulgo ἡμῖν πῆμα φυτεῦσαι quod ab Hom. consuetudine alienum esse docui H. S. p. 250. — 670 αὖτις dedi ex coni. v. H. S. p. 146. — 671 ἐμπορθμῷ v. H. T. p. 443 et var. lect. ad ι 199, 332; κ 42; λ 257; ξ 296. — 674 ἀνστάντες Aristarchus, v. Did. p. 14; H. T. 394. — 681 veteres πρόεσαν, H. T. 418. — 683 σφίσι, non σφισί, Herodianus, v. Schol. *Α* 368; *Δ* 2; *Λ* 413; H. T. 355.

οἳ θάμ' ἀγειρόμενοι βίοτον κατακείρετε πολλόν,
κτῆσιν Τηλεμάχοιο δαΐφρονος· οὐδέ τι πατρῶν
ὑμετέρων τὸ πρόσθεν ἀκούετε παῖδες ἐόντες,
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μεθ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν,
οὔτέ τινα ῥέξας ἐξαίσιον οὔτέ τι εἰπὼν
ἐν δήμῳ, ἥ τ' ἐστὶ δίκη θείων βασιλήων·
ἄλλόν κ' ἐχθαίρῃσι βροτῶν, ἄλλόν κε φιλοίη.
κεῖνος δ' οὔ ποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἐώργει·
ἀλλ' ὁ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ ἀεικέα ἔργα
φαίνεται, οὐδέ τίς ἐστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε Μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
αἲ γὰρ δή, βασίλεια, τόδε πλεῖστον κακὸν εἴη.
ἀλλὰ πολὺ μεῖζόν τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
μνηστῆρες φράζονται, ὃ μὴ τελέσειε Κρονίων·
Τηλέμαχον μεμάασι κατακτάμεν ὀξέι χαλκῷ
οἴκαδε νισσόμενον· ὃ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν
ἐς Πύλον ἠγαθέην ἠδ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.
ὣς φάτο, τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
δακρυόφι πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
ὀψὲ δὲ δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπε·
κῆρυξ, τίπτε δέ μοι πάις οἴχεται; οὐδέ τί μιν χρεὼ

V. L. 686 οἳ θάμ': οἵθ' ἅμ' AFHILMNPQSV. βίοτον: γρ. βρωτόν Ambros. E. — 688 τὸ πρόσθεν: τοπρόσθεν ILN. — 689 ἡμετέροισι D. — 690 οὔτέ τινα AEIKLMNQ. οὐτέ τι τ' ἂρ ῥέξας D. ἐξαίσιον: ἐξαίσια V. κακὸν ἔξετον Stobaeus Flor. XLVIII, 9. οὔτέ τι AEKLMNQ. οὐτέ τι D. οὐδέ τι I. — 691 ἥ τ': ἥτ' LM. ἥ̓τ' D. — 692 ἄλλόν κ' M. βροτῶν: βροτὸν V. ἄλλόν κε DM. — 695 οὐδέ τις ἐστὶ AILMNQ. τις ἔστι D. μετόπισθεν BFL. — 697 αἲ BEM: εἰ DFHIKLNQS. ἢ A. τινὲς αἲ γὰρ δὴ H Pal. Ambr. Q. — 701 οἴκαδε νισσόμενον Q: νεισόμενον A ex corr. BIKLMNS (HP): οἴκαδ' ἐνεισόμενον A 1. m. οἴκαδ' ἐνισόμενον D. ὧδ' IKLNQ. — 704 ἀμφασίη: ἀφασίη N p. ras. PQSV. — 705 δακρυόφι: δακρυόφιν ADEIKLNQ. ἔσχετο: ἔσκετο L. — 707 κήρυξ ALQ. πάϊς ADIKLMN. οὐδέ τι μιν ADLN. οὐδέ τε μιν I. οὐδέ τε χρειώ V. ἠὲ τί μῒν χρεώ Q.

A. c. 686 διχῶς οἵ θ' ἅμα καὶ οἳ θαμά, ὃ καὶ ἄμεινον Schol. HP, v. Schol. Π 207. — 701 τὸ νείσω ποτὲ μὲν διὰ διφθόγγου γράφεται, ποτὲ δὲ διὰ τοῦ ι Schol. B. ἐνεισόμενον διὰ τῆς ει διφθόγγου Schol. Vind. 56. ὤφειλε γὰρ διὰ τῆς ει διφθόγγου. ἀλλ' ἡ παράδοσις ἔχει τὸ ι θεματικόν Et. Mg. 606, 13; v. H. T. 316. — 702 ἠγαθέην: ἠμαθίην Rhianus. — 705 αἱ Ἀριστάρχου ἔσκετο ἀντὶ τοῦ ἐγένετο· γέλοιοι γάρ εἰσιν οἱ γράφοντες ἔσχετο Didymus.

νηῶν ὠκυπόρων ἐπιβαινέμεν, αἵ θ' ἁλὸς ἵπποι
ἀνδράσι γίγνονται, περόωσι δὲ πουλὺν ἐφ' ὑγρήν.
ἦ ἵνα μηδ' ὄνομ' αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται;
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
οὐκ οἶδ', ἤ τίς μιν θεὸς ὦρορεν, ἦε καὶ αὐτοῦ
θυμὸς ἐφωρμήθη ἴμεν ἐς Πύλον, ὄφρα πύθηται
πατρὸς ἑοῦ ἢ νόστον, ἢ ὅν τινα πότμον ἐπέσπεν.
ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμ' Ὀδυσῆος.
τὴν δ' ἄχος ἀμφεχύθη θυμοφθόρον, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
δίφρῳ ἐφέζεσθαι πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων,
ἀλλ' ἄρ' ἐπ' οὐδοῦ ἷζε πολυκμήτου θαλάμοιο
οἴκτρ' ὀλοφυρομένη· περὶ δὲ δμῳαὶ μινύριζον
πᾶσαι, ὅσαι κατὰ δώματ' ἔσαν νέαι ἠδὲ παλαιαί.
τῇς δ' ἀδινὸν γοόωσα μετηύδα Πηνελόπεια·
κλῦτε φίλαι· περὶ γάρ μοι Ὀλύμπιος ἄλγε' ἔδωκεν
ἐκ πασέων, ὅσσαι μοι ὁμοῦ τράφεν ἠδὲ γένοντο,
ἣ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
παντοίῃς ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσι,
ἐσθλόν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
νῦν δ' αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀνηρείψαντο θύελλαι
ἀκλέα ἐκ μεγάρων, οὐδ' ὁρμηθέντος ἄκουσα.
σχέτλιαι, οὐδ' ὑμεῖς περ ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἑκάστη

V. l. 709 γίγνονται LS Hesych. II, 365: γίνονται ABDEIKMNQ. πουλὺν: πολλὸν Q. — 710 ἤ: ἢ DKLQS. μὴ δ' ADIKLNQ. — 712 ἤ — ἦε: l. εἴ — ἠὲ. τίς μιν AILNQ. — 715 κατὰ: πρὸς IN. παρὰ Q. — 716 τὴν δ': τῆδ' Q. ἄρ ADKLM. οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη: οὐκέτι ἔτλη Schol. P 698. οὐδ' ἄρ' ἔμελλε Schol. K 167. — 717 δίφρῳ Scholl. K 167; P 698: δίφρου EINQV. — 718 ἄρ AIKMNQ. ἷζε ABIKLMQ. — 719 περὶ: πέρι A. — 721 τῆς δ': τῆς HPQS Apoll. Soph. 9, 2. τὰς δ' L. τὴν δ' G. μετηύδα: προσηύδα DKL. — 722 περὶ ABEIKN: πέρι DLMQ. Ὀλύμπιος ἄλγε' ἔδωκεν: ὀλύμπιοι ἀ. ἔδωκαν DKPQS. ὀλύμπιος (οι) ἀ. ἔδωκεν (αν) H. ὀλύμπιοι ἀ. ἔδωκεν B. ἄλγεα δῶκεν E. — 723 ὅσσαι μοι: ὅσσ' ἄρ' ἐμοὶ D 1. m., nunc ὅσ' ἄρα μοί. τράφον V. ἠδὲ γένοντο IL: cet. ἠδ' ἐγένοντο. — 727 νῦν δ' αὖ ABEHILNR: v. νῦν αὖ. ἀνηρείψαντο θύελλαι: ἄελλαι Q. ἀποκτεῖναι μεμάασιν EFHMRV. γρ. ἀνηρείψαντο θύελλαι HM. — 728 ἀκλέα: ἀκλεᾶ LQ.

A. c. 712 ἤ τις μιν Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ η Schol. HPQ. — 718 ἷζε Aristarchus: ἵζε ἡ κοινή, H. T. 287. — 719 δμῳαὶ Herodianus cum Aristarcho, H. T. 226. — 721 ἀδινὸν Herodianus: l. ἀδινόν, H. T. 180. — 722 περὶ Herodianus: πέρι Ptolem. Pindario, H. T. 337. — 716 περιττὸς δ' ὁ στίχος, cf. ad α 344. — 727 ἀνηρείψαντο θύελλαι ἡ χαριεστέρα τῶν Ἀριστάρχου. καὶ ἄλλαι πολλαὶ οὕτως Didymus.

ἐκ λεχέων μ' ἀνεγεῖραι, ἐπιστάμεναι σάφα θυμῷ,
ὁππότε κεῖνος ἔβη κοίλην ἐπὶ νῆα μέλαιναν.
εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμην ταύτην ὁδὸν ὁρμαίνοντα,
τῶ κε μάλ' ἤ κεν ἔμεινε καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο,
ἤ κέ με τεθνηυῖαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπεν.
ἀλλά τις ὀτρηρῶς Δολίον καλέσειε γέροντα,
δμῶ' ἐμόν, ὅν μοι δῶκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κιούσῃ,
καί μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον, ὄφρα τάχιστα
Λαέρτῃ τάδε πάντα παρεζόμενος καταλέξῃ,
εἰ δή πού τινα κεῖνος ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὑφήνας
ἐξελθὼν λαοῖσιν ὀδύρεται, οἳ μεμάασιν
ὃν καὶ Ὀδυσσῆος φθῖσαι γόνον ἀντιθέοιο.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
νύμφα φίλη, σὺ μὲν ἄρ με κατάκτανε νηλέι χαλκῷ,
ἢ ἔα ἐν μεγάρῳ· μῦθον δέ τοι οὐκ ἐπικεύσω.
ᾔδε' ἐγὼ τάδε πάντα, πόρον δέ οἱ ὅσσα κέλευσε,
σῖτον καὶ μέθυ ἡδύ· ἐμεῦ δ' ἕλετο μέγαν ὅρκον
μὴ πρὶν σοὶ ἐρέειν, πρὶν δωδεκάτην γε γενέσθαι
ἤ σ' αὐτὴν ποθέσαι καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι,
ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χρόα καλὸν ἰάπτῃς.
ἀλλ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα,
εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
εὔχε' Ἀθηναίῃ, κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο·

V. l. 730 ἀνεγεῖραι: ἀναγεῖραι FLQR. σάφα: μάλα HQ. γρ. σά H. — 731 ὁππότε κεῖνος: ὁππότ' ἐκεῖνος DMNQ (HV). — 733 τῶ A LN: v. τῷ. ἤ κεν ἔμεινε: γρ. ἤ κ' ἐνέμεινε M. — 734 τεθνηυῖαν: θνηκυῖαν ABD ex corr. EIKLMNQ (HPV). ἔλειπεν: ἔθηκεν I. — ὀτρηρῶς: ὀτρηρὸς DKPQS. Δολίον: δόλιον ILNQ. — 736 δῶκε AEI m. MNQRV Scholl. Β 287; Δ 539: v. ἔδωκε. — 739 ὑφήνας DM. — φθῖσαι: φθῖσαι AIM. φθεῖσαι DLS. φθεῖσθαι A supra. φθείσθα γρ. φθείσθαι δόμον M. — 742 φίλη τροφὸς: περίφρων AKMV. — δέ τοι: δέ τι EM. — 745 ὅσσα κέλευσε: ὅσσ' ἐκέλευσε ADFHIM ἐκέλευσεν BKLS. κέλευσε Q. ἐκέλευε EV. — 747 σοὶ: σοί γ' IN. ADLS. δωδεκάτην γε: δωδεκάτην τε ABDHIKNPS. — 748 σ' αὐτ σαυτὴν DKL. — 749 ἰάπτῃς: ἰάπτῃ I. — 750 ὑδρηναμένη M. χ χερὶ G. — 752 εὔχε': γρ. εὔχεο D.

A. c. 732 ὁρμαίνοντα: τινὲς ὁρμηθέντα, κακῶς Schol. HP. — veteres τῶ, non τῷ, H. T. 368. — 736 δῶκε Aristarchus? H. T. 431. 741 φθῖσαι, φθεῖσαι, φθεῖσθαι H. T. 375. — 744 ἤ: τινὲς δασύνο τὸ ἤ. ὡς ἄρθρον Schol. PQ.

ἢ γάρ κέν μιν ἔπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σαώσαι.
μηδὲ γέροντα κάκου κεκακωμένον· οὐ γὰρ ὀίω
πάγχυ θεοῖς μακάρεσσι γονὴν Ἀρκεισιάδαο
ἔχθεσθ', ἀλλ' ἔτι πού τις ἐπέσσεται, ὅς κεν ἔχῃσι
δώματά θ' ὑψερεφέα καὶ ἀπόπροθι πίονας ἀγρούς.
ὣς φάτο, τῆς δ' εὔνησε γόον, σχέθε δ' ὄσσε γόοιο.
ἡ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα,
εἰς ὑπερῷ' ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
ἐν δ' ἔθετ' οὐλοχύτας κανέῳ, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνῃ·
κλῦθί μευ αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
εἴ ποτέ τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν Ὀδυσσεὺς
ἢ βοὸς ἢ ὄιος κατὰ πίονα μηρί' ἔκηε,
τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι φίλον υἷα σάωσον,
μνηστῆρας δ' ἀπάλαλκε κακῶς ὑπερηνορέοντας.
ὣς εἰποῦσ' ὀλόλυξε, θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς.
μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα·
ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
ἦ μάλα δὴ γάμον ἄμμι πολυμνήστη βασίλεια
ἀρτύει, οὐδέ τι οἶδεν, ὅ οἱ φόνος υἷι τέτυκται.
ὣς ἄρα τις εἴπεσκε, τὰ δ' οὐκ ἴσαν ὡς ἐτέτυκτο.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
δαιμόνιοι μύθους μὲν ὑπερφιάλους ἀλέασθε
πάντας ὁμῶς, μή πού τις ἐπαγγείλῃσι καὶ εἴσω.

V. l. 753 ἢ AIKLNQ. ἢ BE. ἡ D. σαώσαι: σαῶσαι ABDMS. σαώσῃ Q. — 754 μὴ δὲ FIKLMNQRV. — 755 ἀρκεσσϊάδαο Q. — 756 ἔχθεσθ': ἄχθεσθ' DG. εὔχεσθ' L. γρ. ἔχθεσθαι D. γρ. ἄχθεσθ' Ambros. B. ἐπέσσονται: γρ. ἐπέσσεται D. ὅς κεν: γρ. ὥς κεν D. — 757 δώματά θ': δώματ' BDHIKNQ. ὑψηρεφέα A ex corr. BHIKNQ. ὑψιρεφέα D. — 758 σχέθε δ': σχέθε τ' D. — 759 ἦδ' ABDIKLNQ. ὑδρηναμένη D. ἑλοῦσα: ἔχουσα Clemens Alex. Strom. IV, 22. — 762 κλῦθι μευ L. κλῦθι μεῦ D: κλῦθί μοι ABFHIKMNPSV. — 763 εἴποτέ τι BEQ. εἴ ποτέ τις L. ἐνὶμμεγάροισιν D. — 765 σάωσον: σάωσαι V. — 767 ἀρῆς: αὐδῆς Q. — 771 ἀρτύει: ἀρτύνει AEFH 1. m. R Hesych. I, 292. — 772 ἄρα τις N. — 773 τοῖσι δ' ἂρ ἀντίνοος L in marg. cf. ad 660. — 774 ἀλέασθε: ἀλέεσθε M. — 775 μή που τῒς ADEHLR. μή πω τις Q. ἀπαγγείλῃσι καὶ H ex em. PSV. ἀπαγγέλλησϊ καὶ K. ἀπαγγέλῃσί τε D. ἐπαγγείλειε καὶ Q.

Schol. A. c. 753 δασυντέον τὸ ἥ· ἔστι γὰρ ἀντὶ ἀντωνυμίας τῆς αὕτη Schol. P. σαώσαι: πρὸ τέλους ἡ ὀξεῖα· ἔστι γὰρ εὐκτικόν Schol. P. — 762 μευ: μοι cf. ad β 262. — 763 Aristophanes ἐνιμμεγάροισιν. H. T. 391. — 764 ὄιος: οἰὸς Schol. Ο 373, fortasse Aristarchus, cf. H. T. 324. — 775 μή πού τις Ptolem. Ascalonita: μή που τις Herodianus, H. T. 415.

ἀλλ' ἄγε σιγῇ τοῖον ἀναστάντες τελέωμεν
μῦθον, ὃ δὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤραρεν ἡμῖν.
ὣς εἰπὼν ἐκρίνατ' ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους,
βὰν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
νῆα μὲν οὖν πάμπρωτον ἁλὸς βένθος δὲ ἔρυσσαν,
ἐν δ' ἱστόν τε τίθεντο καὶ ἱστία νηὶ μελαίνῃ,
ἠρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι
[πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνά θ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν·]
τεύχεα δέ σφ' ἤνεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.
ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τήν γ' ὥρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί·
ἔνθα δὲ δόρπον ἕλοντο, μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.
ἡ δ' ὑπερωίῳ αὖθι περίφρων Πηνελόπεια
κεῖτ' ἄρ' ἄσιτος, ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
ὁρμαίνουσ', ἤ οἱ θάνατον φύγοι υἱὸς ἀμύμων,
ἦ ὅ γ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείη.
ὅσσα δὲ μερμήριξε λέων ἀνδρῶν ἐν ὁμίλῳ
δείσας, ὁππότε μιν δόλιον περὶ κύκλον ἄγωσι,
τόσσά μιν ὁρμαίνουσαν ἐπήλυθεν ἥδυμος ὕπνος·
εὗδε δ' ἀνακλινθεῖσα, λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα.

V. L. 776 τελέσωμεν K. — 777 ἤραρεν: γρ. εὔαδεν HL m. rec. ἧμιν M: v. ἡμῖν. — 780 νῆα μὲν ἂρ FIN. πάμπρωτον: πάμπρωθ' B. πάμπρωτ' H ex ras. v. ad 577. βένθος δὲ ABD (fol. 1.) Q. βένθοσδ' εἴρυσσαν N. — 781 τε τίθεντο EIKNQ: v. τ' ἐτίθεντο. — 782 ἠρτύναντο: ἠρτύνοντο B. — 783 omitt. ADEGHL: habent BIKMNPQS. λεύκ' ἐπέτασσαν M. — 784 σφ' ἤνεικαν: σφιν ἔνεικαν FGS. σφ' ἔνειγκαν IN. — 785 τήν γ': τήνδ' EINR. τήνδ' MQ. ὥρμισαν: εἴρυσαν Schol. L ad Ξ 77. ἐκ ABDGLMPRSV: v. ἐν. Q ἂν. — 786 ἔνθα δὲ: ἐνθάδε AINV. — 787 ἦδ' ABDIKLMNQ. ὑπερωίῳ: ὑπερῴῳ IKN. ὑπερῷ' ἀναβᾶσα GMR. γρ. ἡδ' υπερωίῳ αὖθι M 2. m. γρ. ἡδ' ὑπερῴῳ αὖθι Ambros. Q. — 788 ἂρ AKLM. — 789 omitt. V. ἤ: l. εἰ, sed NS sup. ἡ. — 791 μερμήριξε E Porphyr. Quaest. 27 et libri: μερμήριζε Q. — 792 ἄγωσι: ἄγουσι BHIN Porph. — 793 τόσσά μιν ADEK. ἐπήλυθεν ἥδυμος: l. ἐπήλυθε νήδυμος. ἐπέλλαβε νήδυμος F. — 794 ἀνακλιθεῖσα IN.

A. c. 783 περιττὸς δοκεῖ Schol. M. — 784 σφιν ἔνεικαν Bekk. 2. retinui σφ' ἤνεικαν cum libris melioribus, vid. π 326, 360 σφ' ἀπένεικαν. — 785 ἐν νοτίῳ: Ἀριστοφάνης εἰνοδίῳ, ὡς ἂν τις εἴποι ἐν ὁδῷ, ἑτοίμην εἰς τὸ πλεῖν Didymus. Aristophanem ἐννοδίῳ, quod exhibent Palatinus et Hesychius II, 104, scripsisse colligo ex similibus eius scripturis ὀθιννητός et ἐνιμμεγάροισιν. ita etiam Nauck. Aristoph. p. 45. εἰνοδίον mavult Lehrs. Arist. p. 134. — 786 μένον δ': mallem μένον τ'. — 788 ἄσιτος: Ῥιανὸς κεῖτ' ἄρ' ἄναυδος, καὶ ἔστιν αὕτη χαριεστέρα ἡ γραφή Didymus. — 793 Aristarchus ἐπήλυθε νήδυμος, H. T. 315. ἐπήλυθε ut ε 472; κ 31; μ 311; ν 282 Aristarchea est lectio, v. Kayser. de versibus aliquot Hom. Od. disp. II, p. 14.

ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
εἴδωλον ποίησε, δέμας δ' ἤικτο γυναικί,
Ἰφθίμῃ, κούρῃ μεγαλήτορος Ἰκαρίοιο,
τὴν Εὔμηλος ὄπυιε, Φερῇς ἔνι οἰκία ναίων.
πέμπε δέ μιν πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
εἵως Πηνελόπειαν ὀδυρομένην, γοόωσαν,
παύσειε κλαυθμοῖο γόοιό τε δακρυόεντος.
ἐς θάλαμον δ' εἰσῆλθε παρὰ κληῖδος ἱμάντα,
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
εὕδεις Πηνελόπεια φίλον τετιημένη ἦτορ;
οὐ μέν σ' οὐδὲ ἐῶσι θεοὶ ῥεῖα ζώοντες
κλαίειν οὐδ' ἀκάχησθαι, ἐπεί ῥ' ἔτι νόστιμός ἐστι
σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι θεοῖς ἀλιτήμενός ἐστι.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια
ἡδὺ μάλα κνώσσουσ' ἐν ὀνειρείῃσι πύλῃσι·
τίπτε κασιγνήτη δεῦρ' ἤλυθες; οὔ τι πάρος γε
πωλέαι, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι δώματα ναίεις·
καί με κέλεαι παύσασθαι ὀιζύος ἠδ' ὀδυνάων
πολλέων, αἵ μ' ἐρέθουσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἣ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
παντοίῃς ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσι,
ἐσθλόν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
νῦν δ' αὖ παῖς ἀγαπητὸς ἔβη κοίλης ἐπὶ νηός,
νήπιος, οὔτε πόνων εὖ εἰδὼς οὔτ' ἀγοράων.
τοῦ δὴ ἐγὼ καὶ μᾶλλον ὀδύρομαι ἢ περ ἐκείνου.

V. L. 796 add. DL *καλῇ τε μεγάλῃ τε καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυίῃ*, qui est ν 289. — 798 *ὄπυιε*: *ὄπυε* DHQ. *ἐνὶ* BDQ. — 800 *εἵως*: *εἵπως* D sup. INPS. *ὅπως* K. *ὅππως* Q. *γρ. ὅππως* A m. r. — 801 *παύσειεν* L. — 802 *ἐς*: *εἰς* Apoll. Soph. 91, 9. — 803 *ἆρ* AIKLMNQ. — 806 *ἀκάχησθαι*: *ἀκαχῆσθαι* BDGM. *ἀκαχεῖσθαι* Q. — 807 *παῖς*: *πάϊς* BDKLQ. *γάρ τι*: *γάρ τε* IN. *θεοῖς*: E 1518, 37 *θεόν*, i. e. *θεούς*. *ἀλιτήμενός*: *ἀλειτημένος* IN. — 811 *πώλεαι* ABDEHIKLMN: v. *πώλε'* ut QV. — 812 *κέλεαι*: *κέλῃ* ER. — 817 *νῦν δ' αὖ* BM (H): v. *νῦν αὖ*. — 819 *ἐκείνου*: D *ἐκεῖνον* c. gl. *ὀδυσσέα*.

A. c. 797 *ἀμφιβάλλει Ἀρίσταρχος, πότερον ἐπίθετον τὸ ἰφθίμῃ ἢ κύριον* Schol. P, v. Apoll. Soph. 93, 22. — 800 *εἵως ἀντὶ τοῦ ὅπως. δασυντέον τὸ εἵως* Schol. H. altera lectio erat *εἵπως*, *ὅπως* est glossa. — 806 *ἀκάχησθαι* Herodianus: *ἀκαχῆσθαι* Ptolem. Ascalonita, H. T. 182. — 807 *τὸ δὲ ἀλιτημένος εἰ μὲν παροξύνεται παρακείμενός ἐστι· εἰ δὲ προπαροξύνεται, ἐνεστώς ἐστιν Αἰολικός, ὡς ἀλαλήμενος καὶ ἀκαχήμενος* Schol. T Vind. 56. *ὥσπερ δὲ τὸ ἀλαλήμενος καὶ ἀκαχήμενος, οὕτω καὶ ἀλιτήμενος* Schol. B. vid. H. T. 330. — 816 *περιττὸς ὁ στίχος*, vid. ad v. 726.

τοῦ δ' ἀμφιτρομέω καὶ δείδια μή τι πάθησιν,
ἢ ὅ γε τῶν ἐνὶ δήμῳ, ἵν' οἴχεται, ἢ ἐνὶ πόντῳ·
δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται,
ἱέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρόν·
θάρσει, μηδέ τι πάγχυ μετὰ φρεσὶ δείδιθι λίην·
τοίη γάρ οἱ πομπὸς ἅμ' ἔρχεται, ἥν τε καὶ ἄλλοι
ἀνέρες ἠρήσαντο παρεστάμεναι, δύναται γάρ,
Παλλὰς Ἀθηναίη. σὲ δ' ὀδυρομένην ἐλεαίρει·
ἣ νῦν με προέηκε τεῒν τάδε μυθήσασθαι.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
εἰ μὲν δὴ θεός ἐσσι, θεοῖό τε ἔκλυες αὐδῆς,
εἰ δ' ἄγε μοι καὶ κεῖνον ὀϊζυρὸν κατάλεξον,
ἤ που ἔτι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
ἦ ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν Ἀίδαο δόμοισι.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρόν·
οὐ μέν τοι κεῖνόν γε διηνεκέως ἀγορεύσω,
ζώει ὅ γ', ἦ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.
ὣς εἰπὸν σταθμοῖο παρὰ κληῖδα λιάσθη
ἐς πνοιὰς ἀνέμων· ἣ δ' ἐξ ὕπνου ἀνόρουσε
κούρη Ἰκαρίοιο· φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη,
ὥς οἱ ἐναργὲς ὄνειρον ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγῷ.
μνηστῆρες δ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
Τηλεμάχῳ φόνον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν ὁρμαίνοντες.
ἔστι δέ τις νῆσος μέσσῃ ἁλὶ πετρήεσσα,
μεσσηγὺς Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
Ἀστερίς, οὐ μεγάλη· λιμένες δ' ἔνι ναύλοχοι αὐτῇ
ἀμφίδυμοι· τῇ τόν γε μένον λοχόωντες Ἀχαιοί.

V. l. 821 τῶν: τῷ Q. — 822 μηχανόωσιν PS. μηχανόωσιν (ωνται superscr.) H. — 823 ἱέμενοι D. — 825 μὴ δέ τϊ ADEIKLNQ. μὴ δ' ἔτι H. μηκέτι B. — 826 ἔρχεται: ἕσπεται BEINQV. ἔσσεται D. γρ. ἅμ' ἕπεται H. — 82[7] δύναται γάρ: καὶ ἀμύνειν DL. γρ. δύναται γὰρ Palatinus. — 828 omitt IN. παλλάδ' ἀθηναίην D. ὀδυρομένη P. — 831 θεοῖό τε: θεοῖο δὲ L αὐδῆς: αὐδήν ADQS 1. m. — 832 καὶ κεῖνον: κἀκεῖνον BDHILNV κεῖνον γε Q. — 833 *ἤ που: l. εἴ που. φάος: φῶς IN. — 838 εἰπὸν: εἰπὼν HKS. κληῖδα λιάσθη: κληῖδ' ἐλιάσθη Q. γρ. κληῖδ' ἐλιάσθη [A] m. r. — 839 ἀνέμων: ἀνέμου V. ἦδ' ABDIKLNQ. — 840 φίλον δὲ: φίλον τέ INQ. — 844 μέσσῃ: μέσσῃ A ex corr. E. μέσῃ A 1. m. — 84[4] omitt. B. — 846 ἔνι Apoll. Soph. 27, 32: ἐνὶ IN. αὐτῇ: αὐτῆς H. — 847 ἀμφίδυμοι: γρ. ἀμφιδίδυμοι A m. rec., ita Q in textu.

A. c. 832 καὶ κεῖνον Aristarchus, H. T. 247. — 846 ἔνι: ἔνεισι· διὸ ἀναστρέφεται Schol. P.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε.

Ἠὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
οἱ δὲ θεοὶ θῶκον δὲ καθίζανον, ἐν δ' ἄρα τοῖσι
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, οὗ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
τοῖσι δ' Ἀθηναίη λέγε κήδεα πόλλ' Ὀδυσῆος
μνησαμένη· μέλε γάρ οἱ ἐὼν ἐν δώμασι νύμφης·
Ζεῦ πάτερ ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἤπιος ἔστω
σκηπτοῦχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς·
ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη καὶ αἴσυλα ῥέζοι,
ὡς οὔ τις μέμνηται Ὀδυσσῆος θείοιο
λαῶν, οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὣς ἤπιος ἦεν.
ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων
νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκῃ
ἴσχει· ὃ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
νῦν δ' αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμάασιν
οἴκαδε νισσόμενον· ὃ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν
ἐς Πύλον ἠγαθέην ἠδ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων·

Varia lectio. 2 ὤρνυθ': ὄρνυτο E. φόως: φόος K. φάος D. φάος (ο supra α) L. φέροι: φέρῃ DIMNQV Tzetzes Alleg. 66. — 3 θῶκον δὲ BD: θῶκονδε AEIKLNQ. v. θῶκόνδε cum Apoll. Soph. 89, 12. — 7 ἠδ': οἱδ' L. — 8 ἤπιος: ἤπιος DI. — 9 μὴ δὲ DIKLMNQ. μηδὲν φρεσὶν B i. e. μηδ' ἐν φρεσίν. — 10 ῥέζει (οι supra ει) DQ. — 12 λαῶν θ' οἷσιν A ex corr. Q. — 15 ὃδ' ADIKLNQ. — 17 οἵ κεν μὶν ILN. οἵ καί μιν A. οἵ κέν μὶν περάσειεν Q. — 18 νῦν δ' αὖ BLQ: v. νῦν αὖ. — 19 οἴκαδε νισσόμενον MQ. νισόμενον GV. νεισόμενον B ex corr. HIKLNPS. οἴκαδ' ἐνεισόμενον D. οἴκαδ' ἐνισσόμενον A 1. m. et supra νει, quod man. rec. delevit. ὃδ' DIKLNQ.

Adnotatio critica. 7 ἐκ τῆς ἐν Ἰλιάδι (O 372?) Νέστορος εὐχῆς μετατέθειται Schol. P. — 10 ὡς οὔτις: ἄμεινον ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀναγινώσκειν, ἵν' ᾖ θαυμαστικόν. — 13 οἰκειότερον ἐν Ἰλιάδι (B 721) κεῖται περὶ Φιλοκτήτου Schol. H. — 20 ἠγαθέην: ἠμαθίην Rhianus, v. Schol. δ 702.

οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτή,
ὡς ἤ τοι κείνους Ὀδυσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών;
Τηλέμαχον δὲ σὺ πέμψον ἐπισταμένως, δύνασαι γάρ,
ὥς κε μάλ' ἀσκηθὴς ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται,
μνηστῆρες δ' ἐν νηὶ παλιμπετὲς ἀπονέωνται.
ἦ ῥα, καὶ Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ηὔδα·
Ἑρμεία· σὺ γὰρ αὖτε τά τ' ἄλλά περ ἄγγελός ἐσσι·
νύμφῃ ἐυπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βουλήν,
νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται
οὔτε θεῶν πομπῇ οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
ἀλλ' ὅ γ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου πήματα πάσχων
ἤματί κ' εἰκοστῷ Σχερίην ἐρίβωλον ἵκοιτο,
Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν,
οἵ κέν μιν περὶ κῆρι θεὸν ὣς τιμήσουσι,
πέμψουσιν δ' ἐν νηὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτά τε δόντες,
πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
εἴ περ ἀπήμων ἦλθε λαχὼν ἀπὸ ληίδος αἶσαν.
ὣς γάρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος ἀργεϊφόντης.
αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμβρόσια χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν
ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο.
εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει

V. l. 26 ἀσκηθής Hesych. IV. 335: ἀσκηθεὶς S. ἀσκηθεὶς D. ἀσκηθεὶς B. — 27 ἐν: ἐνὶ LV. παλιμπατὲς DL. παλίμπαντες B. ἀπονέωνται: ἀπονέονται ABFILNRS. — 28 ἦ ῥα ADIKLNQ. υἱὸν φίλον: φίλον υἱὸν BFHIMNS. — 29 omitt. Q. — 31 νέηται: ἵκηται L in marg. v. α 87. — 34 ἤματί κ': ἤματι γ' GM. ἤματι E omisso κ'. ἐριβόλακον ἵκοι B. — 37 πέμπουσι AEFIKMNR. — 39 οὐδέποτε: οὐδέποτ' ἐκ BG LM H'. ἐξῆρατ' DM. — 42 καὶ ἑὴν: καὶ ἣν ABS non male. ἐς om. DIL. — 44 πέδιλλα L. πέδηλα G. — 45 φέρον: φέρεν D. — 46 ἐς ἀπείρονα IN. — 47 εἵλετο δὲ: εἵλετο δ' ἄρ D ex em. ῥάβδον: ῥάβδον A. ῥάβδον D.

A. c. 34 κ' εἰκοστῷ: χωρὶς τοῦ κέ αἱ κοινότεραι Didymus. κ' om. Bekk. 2 cum Eustathio ut digammum revocaret: sed cf. I 363 ἤματί κε τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἱκοίμην. — 40 Aristarchus et Herodianus ληίδος: λῃίδος Menecrates. H. Γ. 306. — 43. 49 ἀργεϊφόντης: ἀργειφόντης Didymus et Trypho. H. Γ. 202. — 45 φέρον, non φέρεν, Aristarchus. Schol. Ω 341. — 45. 46 asterisci: μετηνέχθησαν ἐντεῦθεν εἰς τὰ περὶ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν α 97. 98 λεγόμενα. v. Schol. Ω 341. — 47—49 videntur nonnulli pro spuriis habuisse. cf. Schol. PQT οὐδὲν δέ φασιν ὠφελίως ἐνθάδε ῥάβδον, ὥσπερ ἐν Ἰλιάδι Ω 343. 445 πρὸς τὸ

ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς ἀργεϊφόντης.
Πιερίην δ' ἐπιβὰς ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ·
σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῦμα λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς,
ὅς τε κατὰ δεινοὺς κόλπους ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
ἰχθῦς ἀγρώσσων πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἅλμῃ·
τῷ ἴκελος πολέεσσιν ὀχήσατο κύμασιν Ἑρμῆς.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἐοῦσαν,
ἔνθ' ἐκ πόντου βὰς ἰοειδέος ἤπειρον δὲ
ᾔιεν, ὄφρα μέγα σπέος ἵκετο, τῷ ἔνι νύμφη
ναῖεν ἐυπλόκαμος· τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν.
πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόσε δ' ὀδμὴ
κέδρου τ' εὐκεάτοιο θύου τ' ἀνὰ νῆσον ὀδώδει
δαιομένων· ἣ δ' ἔνδον ἀοιδιάουσ' ὀπὶ καλῇ
ἱστὸν ἐποιχομένη χρυσείῃ κερκίδ' ὕφαινεν.
ὕλη δὲ σπέος ἀμφὶ πεφύκει τηλεθόωσα,
κλήθρη τ' αἴγειρός τε καὶ εὐώδης κυπάρισσος.
ἔνθα δέ τ' ὄρνιθες τανυσίπτεροι εὐνάζοντο,
σκῶπές τ' ἴρηκές τε τανύγλωσσοί τε κορῶναι
εἰνάλιαι, τῇσίν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν.
ἣ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο

V. L. 48 omitt. S. ἐθέλει: ἐθέλῃ M. — 52 ὅς τε: ὅς γε K. κατὰ δεινοὺς: κατ' ἀδεινοὺς G in marg. κατ' ἀδϊνοὺς A 2. m. Q. — 53 ἰχθῦς: ἰχθύσιν Bekk. An. 332. ἀγρώσσων: ἀγρεύων B e glossa, v. Apoll. Soph. 6, 14; Hesych. I, 34. — 54 ἴκελος: ἴκελος ADILN. — 55 τηλόθε οὖσαν B. — 56 ἤπειρον δὲ BDM. — 57 ἔνι: ἐνὶ AIKLNQ. ἐν D. — 58 τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν: δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα Macrob. Sat. V, 12, 8. — 59 καίετο: δαίετο DGKLM. τηλόσε CDFILNQSV Macrob.: τηλόθι ABEKM. τηλόσε (θι) H. — 60 ὀρώρει APS. γρ. ὀδώδει A m. rec. — 61 ἦδ' ACDIKLNQ. — 62 κερκίδ' l. cum Schol. B 113: κερκΐδϊ A 1. m. B. — 63 ἀμφὶ, πεφύκει D: ἀμφιπεφύκει ACEHIKLNPQS. τηλεθόωσα: τηλεθάουσα BH ex em. IN. — 64 κλήθρη Apoll. Soph. 100, 13: κλείθρη LQ. — 67 μέμηλεν: γρ. μεμήλει H, ita B in textu. — 68 ἦδ' ABCDEIL NQ: ἠδ' FRS.

κοιμῆσαι τοὺς πυλωρούς. ῥάβδον: βραχὺ τὸ ᾱ τοῦ ῥάβδον Schol. P. ῥᾶβδος (προσγραφομένου τοῦ ῑ) tuetur Et. Gud. 489, 21.

A. c. 48 ἐθέλει Aristarchus: ἐθέλῃ αἱ κοιναί, v. Schol. Ω 344. — 54 προσέθηκέ τις οὐ δεόντως τὸν στίχον Schol. HMPQ. παρένθετον οἴονταί τινες τὸν στίχον καὶ ὀβελίζουσιν ἤτοι ἀθετοῦσιν Eust. 1522, 63. — 56 τὸ ἤπειρον ἄμεινον τοῖς ἄνω συνάπτειν Nicanor. — 61 γράφεται καὶ οὕτως „δαιομένων· νύμφη δὲ ἐϋπλοκαμοῦσα Καλυψώ" Schol. HPQ. — 66 σκῶπές: τινὲς κῶπες γράφουσι Eust. 1523, 59; 1524, 6; ita Alexander Myndius apud Schol. Theocr. I, 136.

ἡμερὶς ἡβώωσα, τεθήλει δὲ σταφυλῇσι·
κρῆναι δ' ἑξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ,
πλησίαι ἀλλήλων τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη.
ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴου ἠδὲ σελίνου
θήλεον· ἔνθά κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν
θηήσαιτο ἰδὼν καὶ τερφθείη φρεσὶν ᾗσιν.
ἔνθα στὰς θηεῖτο διάκτορος ἀργεϊφόντης.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ,
αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλυθεν· οὐδέ μιν ἄντην
ἠγνοίησεν ἰδοῦσα Καλυψώ, δῖα θεάων·
οὐ γάρ τ' ἀγνῶτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
ἀθάνατοι, οὐδ' εἴ τις ἀπόπροθι δώματα ναίει.
οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτετμεν,
ἀλλ' ὅ γ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε καθήμενος, ἔνθα πάρος περ,
δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων.
Ἑρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψώ, δῖα θεάων,
ἐν θρόνῳ ἱδρύσασα φαεινῷ σιγαλόεντι·
τίπτέ μοι Ἑρμεία χρυσόῤῥαπι εἰλήλουθας
αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γε μὲν οὔ τι θαμίζεις.
αὖδα ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.
[ἀλλ' ἕπεο προτέρω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω.]

V. L. 71 ἄλλη: ἄλλῃ K. ἄλλαι AB. — 72 μαλακοί: μαλακοῦ D. ἴου A ex corr., 1. man. σίου? — 73 ἔνθά κ': ἔνθά δ' I. ἔνθα δ' H. — 75 διάκτορος: κρατὺς GM. — 77 ἆρ ABCIKLQ. — 80 ναίει: ναίοι L. — 81 ἆρ ACDIKLNQ. — 82 πάρος περ: πάρος γε ABES H in lemmate. — 83 στοναχῇσι: στεναχῇσι BR. — 84 δερκέσκετο Schol. Α 350: δερδέσκετο CDINQV. — 87 τίπτέ μοι CKQ. — 89 ἄνωγεν: ἀνώγει INQ. ἄνωγει H. — 90 ἐστίν: ἔσται K. — 91 omitt. ABDG 1. m. HIKLMNS: habent CEG 2. m. QV.

A. c. 69 σταφυλῇσι Ptolem. Ascalonita in libro περὶ τῶν ἐν Ὀδυσσείᾳ προσῳδιῶν: sed in libro περὶ τῶν ἐν Ἰλιάδι (Β 765) προσῳδιῶν cum Heraclide σταφύλῃσι, v. Ammon. de diff. s. v. σταφυλή. — 71 ἄλλη εὐθειά ἐστιν, ὅθεν ἄνευ τοῦ ι γραπτέον Schol. MV. — 72 μαλακοί: κακῶς τινες περιέσπασαν (μαλακοῖ), ἵν' ᾖ μαλακοῖο Schol. MV. τινὲς δὲ περισπῶσιν ἵνα ᾖ κατὰ συναλοιφὴν τὸ μαλακοῖο Schol. H. ἴου: σίου Ptolemaeus Euergetes teste Athenaeo II, p. 61; cf. Eust. 1524, 52. — 75 ἀργεϊφόντης cf. 43. — 80 εἴ: ἤ Aristarchus, idem ναίει. — 83 στοναχῇσι Aristarchus: Zenodotus et Aristophanes στεναχῇσι, H. T. 351. Aristarchus ἐρέχθων: ἐρίχθων Apio, H. T. 260. — 84 ὁ στίχος οὗτος περιττός Aristonicus, cf. Schol. ε 158. — 87 χρυσόῤῥαπι: χρυσόῤῥαπις, H. T. 395.

ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν
ἀμβροσίης πλήσασα, κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν.
αὐτὰρ ὃ πῖνε καὶ ἦσθε διάκτορος ἀργεϊφόντης.
αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ,
καὶ τότε δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
εἰρωτᾷς μ' ἐλθόντα θεὰ θεόν· αὐτὰρ ἐγώ τοι
νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω· κέλεαι γάρ.
Ζεὺς ἐμέ γ' ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
τίς δ' ἂν ἑκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἁλμυρὸν ὕδωρ
ἄσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οἵ τε θεοῖσιν
ἱερά τε ῥέζουσι καὶ ἐξαίτους ἑκατόμβας.
ἀλλὰ μάλ' οὔ πως ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἁλιῶσαι.
φησί τοι ἄνδρα παρεῖναι ὀιζυρώτατον ἄλλων,
τῶν ἀνδρῶν, οἳ ἄστυ πέρι Πριάμοιο μάχοντο
εἰνάετες, δεκάτῳ δὲ πόλιν πέρσαντες ἔβησαν
οἴκαδ'· ἀτὰρ ἐν νόστῳ Ἀθηναίην ἀλίτοντο,
ἥ σφιν ἐπῶρσ' ἄνεμόν τε κακὸν καὶ κύματα μακρά.
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσε.
τὸν νῦν σ' ἠνώγει ἀποπεμπέμεν ὅττι τάχιστα·
οὐ γάρ οἱ τῇδ' αἶσα φίλων ἀπονόσφιν ὀλέσθαι,

V. L. 93 κέρασε ACER. — 94 ὃ ABCDEIKLMN. — 97 ἐγώ τοι: ἔγωγε PS. — 98 νημερτέως: νημερτὲς L. νημερτέα V. — 99 Ζεύς με γὰρ Schol. *O* 175. ἐμέ γ' HV: ἔμεγ' M. ἐμέ τ' CQ. ἐμὲ δ' K. ἔμ' ἠνώγει AFRS. — 100 τίς δ' ἂν: τίς γὰρ L. διαδράμοι: διαδράμῃ CQ. — 102 τε om. BCMQ. ῥέζουσι: ῥέξουσι ADINS. ῥέζουσιν BQ. — 103 ἐστὶ ABCDIKLNQ. — 104 παρεξελθεῖν Apoll. Soph. 23, 21: πάρεξ ἐλθεῖν A. παρὲξ ἐλθεῖν E. οὐδ' ἀλιῶσαι Schol. H. — 105 ὀιζυρώτατον: ὀϊζυρότερον lemma in Palatino, idem semel in Schol. H. — 106 πέρι: περὶ ABCIKLMN. — 108 οἴκαδε αὐτὰρ νόστω ABCPQS. — 110 ἀπέφθιθεν A ex corr. CDGHKMQS Apoll. Soph. 38, 13: ἀπέφθιθον EILN(V). — 111 κῦμα πέλασσε: κῦμ' ἐπέλασσεν Schol. ε 182. — 112 ἠνώγει ABCDGHIKLMNPQSV. ἀνώγει Schol. *O* 175. — 113 ἄπο νόσφιν ACIKLNQS(HPV): ἀπο, νόσφιν D.

A. c. 97, 98 εὐτελεῖς κατὰ τὴν σύνθεσιν καὶ κατὰ τὴν διάνοιαν οἱ στίχοι Schol. HP, cf. Eust. 1525, 34. — 104 ἐκ πλήρους ὁ τε, οὔτε ἀλιῶσαι Schol. P, v. H. T. 397. — 105—111 περιττοὶ οἱ στίχοι καὶ πρὸς τὴν ἱστορίαν μαχόμενοι. οἱ δὲ τελευταῖοι δύο ἐκ τῶν μετὰ ταῦτά (133, 134) εἰσι μετενηνεγμένοι Aristonicus. — 106 πέρι: ἀναστρεπτέον· ἔστι γὰρ περὶ ἄστυ Schol. HP. — 112 ἠνώγει: ἠνώγειν ἀντὶ τοῦ ἠνώγεεν, ὡς τὸ „ἤσκειν εἴρια καλά“ (*Γ* 388) Schol. P. ἠνώγειν Aristarcheam scripturam esse puto, v. H. T. 194.

ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
ὣς φάτο, ῥίγησεν δὲ Καλυψώ, δῖα θεάων,
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
σχέτλιοί ἐστε θεοί, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων,
οἵ τε θεαῖς ἀγάασθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
ἀμφαδίην, ἤν τίς τε φίλον ποιήσετ' ἀκοίτην.
ὣς μὲν ὅτ' Ὠρίων' ἕλετο ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
τόφρα οἱ ἠγάασθε θεοὶ ῥεῖα ζώοντες,
ἕως μιν ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἁγνὴ
οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν.
ὣς δ' ὁπότ' Ἰασίωνι ἐυπλόκαμος Δημήτηρ
ᾧ θυμῷ εἴξασα μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ
νειῷ ἔνι τριπόλῳ· οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
Ζεύς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.
ὣς δ' αὖ νῦν μοι ἀγᾶσθε θεοὶ βροτὸν ἄνδρα παρεῖναι.
τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα
οἶον, ἐπεί οἱ νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,

V. L. 114—127 in cod. C charta sunt obliti ita ut legi nequeant.— 114 φίλους τ': φίλους ἰδέειν ILNQ bene. — 115 ἑὴν: ἣν ABKS. — 117 φωνήσασ': φωνήσασα D, non male. — 118 ζηλήμονες: γρ. δηλήμονες C Ambros. E. — 119 εὐνάζεσθαι: εὐνάασθαι IN. εὐνηθῆναι Et. Mg. 166, 45; Et. Gud. 249, 48. — 120 ἤν τις τε IN. γρ. ἥτις Ambros. Q, ita BDEQRS. — 121 ὣς μὲν ὅτ' Scholl. Z 201; H 433: μέν τ' H. Ὠρίων' ἕλετο: ὀρίωνα ἕλε K. ἕλε etiam A 1. m. HPS. — 122 τόφρα οἱ ABDEI MN. — 123 ἕως: εἵως BDHINQRV. ἁγνὴ: ἁγνῇ K, utrumque D. — 124 ἀγανοῖσι βέλεσσιν INQ: cet. ἀγανοῖς βελέεσσιν, cf. λ 173, 199; ο 411. — 127 ἐνὶ BIKLMNQ Apoll. Soph. 115, 19; Hesych. III, 146. ἔνι A. — 129 ὣς νῦν μοι ἀγάασθε L. ἀγάασθε etiam BD Apoll. Soph. 4, 34. ἄγασθε CES. ἀγάσθε A. ἄγεσθε IN. — 130 ἐγὼν: ἐγὼ ABQ Schol. I 393. ἔγωγ' KPS. περὶ τρόπιος: περιτρόπιος IKL. περιτρόπιον CPS. — 132 ἔλσας DELR: ἐλάσας ABCFHIKMNQS. γρ. καὶ ἔλσας C Ambros. E. — 133 ἀπέφθιθεν ABCFGHKMQS Apoll. Soph. 38, 13: ἀπέφθιθον A sup. ILNR Et. Mg. 119, 56; 456, 18. ἐπέφθιθον D.

A. c. 115 ἑὴν: ἣν. v. β 195. — 118 ζηλήμονες. ζηλότυποι. ἢ δηλήμονες βλαπτικοί Schol. MV, v. Eust. 1527, 29 τὸ δὲ ζηλήμονες γρ. καὶ δηλήμονες, ita Ω 33. — 119 θεαῖς, v. H. T. 279. — 123 ἁγνὴ: ἁγνῇ Apio. — 123, 124 οὐδέποτε παρ' Ὁμήρῳ ἡ Ἄρτεμις ἄρρενας φονεύει. διό τινες ἀθετοῦσι τοὺς στίχους Schol. HPQ. idem Eust. 1527, 48. — 127 τριπόλῳ: τινὲς δὲ γράφουσι νειῷ ἐνὶ τριπύλῳ, οὐκ εὖ Schol. HPQ. — 132 ἔλσας: Zenodotus ἐλάσας. ἐκέασσε: Schol. η 250 ἐκέασσε διχῶς, i. e ἐκέδασσε et ἐκέασσε. — 133, 134 omitt. Eustathius; Aristarchum eos h. l. genuinos habuisse apparet ex Schol. ad v. 105.

τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσε.
τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἠδὲ ἔφασκον
θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήρων ἤματα πάντα.
ἀλλ' ἐπεὶ οὔ πως ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἁλιῶσαι,
ἐρρέτω, εἴ μιν κεῖνος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον. πέμψω δέ μιν οὔ πῃ ἐγώ γε·
οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
αὐτάρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι οὐδ' ἐπικεύσω,
ὥς κε μάλ' ἀσκηθὴς ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεϊφόντης·
οὕτω νῦν ἀπόπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆνιν,
μή πώς τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ.
ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς ἀργεϊφόντης·
ἡ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα πότνια νύμφη
ἤϊ', ἐπεὶ δὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων.
τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὗρε καθήμενον· οὐδέ ποτ' ὄσσε
δακρυόφιν τέρσοντο, κατείβετο δὲ γλυκὺς αἰὼν
νόστον ὀδυρομένῳ, ἐπεὶ οὐκέτι ἥνδανε νύμφη.
ἀλλ' ἤ τοι νύκτας μὲν ἰαύεσκεν καὶ ἀνάγκῃ
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούσῃ·
ἤματα δ' ἐν πέτρῃσι καὶ ἠιόνεσσι καθίζων
[δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων]
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων.

V. L. 134 κῦμα πέλασσε: κῦμ' ἐπέλασσε Q. — 135 ἐγώ: ἐγὼν LM. ἠδὲ: ἠδ' ἔτ' L p. ras. — 136 ἀγήρων: ἀγήραον ABCDEFGHIKLMNP QS. ἀγήρω V. — 137 ἔστι: ἐστὶ ABDIKLMNQ. — 138 παρεξελθεῖν: παρὲξ ἐλθεῖν ER. θεὸν: θεῶν K 1. m. — 139 κεῖνος: ἐκεῖνος Q. κάκεῖνος DL. — 140 πέμψω: πέμπω APS. — 142 οἵ κεν μιν L. — 144 ἀσκηθὴς: ἀσκηθεὶς DS. μαλασκηθεῖς B, cf. ε 26. — 145 et 148 l. ἀργειφόντης. — 147 μή πως τοι ADILN. χαλεπήνῃ E. — 149 ἦδ' CDIKL MNQ. — 150 ἤϊ': ἤεν A. ἤϊεν CQ. ἤεν BPS. — 151 ἄρ AKLN. — 153 οὐκ ἔτι B. ἥνδανε: ἤνδανε DEKNQ. — 155 σπέσσι: σπέσι AKN. σπέεσι L. σπέεσσιν Q, v. ad α 15, 73. — 157 omitt. BDHIM in textu N. L habet post 158, Palat. in marg. — 158 δερκέσκετο: δερδέσκετο ACDIN QSV, cf. 84.

A. c. 136 ἀγήρων Aristarchus cum Aristophane, H. T. 177. — 139 κεῖνος Aristarchus. — 145, 148 ἀργεϊφόντης, v. ad v. 43. — 147 μή πώς τοι Ptolem. Ascalonita: Herodianus μή πως τοι, H. T. 415. — 156 ἐν: ἀμπέτρῃσι αἱ Ἀριστάρχου Didymus; scribendum est ἂμ πέτρῃσι, v. H. T. 189. — 158 asteriscus: οὐκ ὀρθῶς ε 84.

ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσεφώνεε δῖα θεάων·
κάμμορε, μή μοι ἔτ' ἐνθάδ' ὀδύρεο, μηδέ τοι αἰὼν
φθινέτω· ἤδη γάρ σε μάλα πρόφρασσ' ἀποπέμψω.
ἀλλ' ἄγε δούρατα μακρὰ ταμὼν ἁρμόζεο χαλκῷ
εὐρεῖαν σχεδίην· ἀτὰρ ἴκρια πῆξαι ἐπ' αὐτῆς
ὑψοῦ, ὥς σε φέρῃσιν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον.
αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν
ἐνθήσω μενοεικέ', ἅ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι,
εἵματά τ' ἀμφιέσω, πέμψω δέ τοι οὖρον ὄπισθεν,
ὥς κε μάλ' ἀσκηθὴς σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι,
αἴ κε θεοί γ' ἐθέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
οἵ μευ φέρτεροί εἰσι νοῆσαί τε κρῆναί τε.
ὣς φάτο, ῥίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἄλλό τι δὴ σὺ θεὰ τόδε μήδεαι, οὐδέ τι πομπήν,
ἥ με κέλεαι σχεδίῃ περάαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
δεινόν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες ἐῖσαι
ὠκύποροι περόωσιν ἀγαλλόμεναι Διὸς οὔρῳ.
οὐδ' ἂν ἐγὼν ἀέκητι σέθεν σχεδίης ἐπιβαίην,
εἰ μή μοι τλαίης γε θεὰ μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι
μή τί μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
ὣς φάτο, μείδησεν δὲ Καλυψώ, δῖα θεάων,
χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
ἦ δὴ ἀλιτρός γ' ἐσσὶ καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς,
οἷον δὴ τὸν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορεῦσαι.
ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε

V. L. 160 μὴ δέ τοι ACDEIKLN. — 162 ἀλλ' ἄγε: ἀλλά γε G. - 163 εὐρεῖαν: εὐρείην QR. ἐν δ' ἴκρια πῆξαι ἐν αὐτῇ HIN. πῆξον P[illegible] — 166 ἐρύκοι: ἐρύκει H ex em. K. ἐρύξοι V. — 167 εἵματα δ' AS. δ[illegible] τοι: δέ οἱ DL. — 168 ἀσκηθεὶς DS. σὴν: ἣν DK. ἵκηαι: ἵκοιο E. - 169 γ' ἐθέλωσι: γε θέλωσι A. γ' ἐθέλουσι DILN. θεοὶ ἐθέλωσι C. - 170 κρῆναί τε AMV. — 173 ἄλλό τι ADEIKLMNQ. ἀλλό τι B. τόδ[illegible] μήδεαι: ἐπιμήδεαι L. — 174 σχεδίῃ: σχεδίας PS. σχεδίης K. — 1[illegible] ἐῖσαι: ἐίσσαι CL. — 177 ἐγὼν: ἐγὼ A. ἔγωγ' B. ἔγωγε CS. — 179 μ[illegible] τί μοι ABCDHIKLMNQ. — 181 κατέρεξεν: κατέρεψεν H ex em. IN. - 182 ἀλιτρός γ' AMQ lemma in H et Pal. Apoll. Soph. 39, 9: ἀλιτρός [illegible] DHIKLN. ἀλιτρός ἐσσι BCERV. ἀλιτρός ἐστι Schol. Α 518. — 1[illegible] ὕπερθε ACEFKMR: v. ὕπερθεν.

A. c. 163 ἀτὰρ: ἄταρ Tyrannio, H. T. 212. — 168 ἵκηαι: Arist[illegible] phanes ἵκοιο. — 169 γ' ἐθέλωσι Aristarchus. — 179 ἄλλο: ἄλλοις Ar[illegible] stophanes, hic ut 187, κ 300, 344: libri omnes ἄλλο.

καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
ὅρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι,
μή τί τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἅσσ' ἂν ἐμοί περ
αὐτῇ μηδοίμην, ὅτε με χρειὼ τόσον ἵκοι·
καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος, οὐδέ μοι αὐτῇ
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων.
ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο δῖα θεάων
καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
ἷξον δὲ σπεῖος γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνήρ,
καί ῥ' ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη
Ἑρμείας, νύμφη δὲ τίθει πάρα πᾶσαν ἐδωδὴν
ἔσθειν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν·
αὐτὴ δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο,
τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμῳαὶ καὶ νέκταρ ἔθηκαν.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Καλυψώ, δῖα θεάων·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἰέναι; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης.
εἴ γε μὲν εἰδείης σῇσι φρεσίν, ὅσσά τοι αἶσα
κήδε' ἀναπλῆσαι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,

V. l. 187 μή τι τοι ABCDILNPS. μή τί τοι M. μή τι σοι H. μή τι αὐτῷ Q. — 188 ἅσσ' ABEKMQ et E 148, 41 diserte: ὅσσ' DH ex em. ILNS. ὅσ' P. ὅσ' C. ἅσσα ἐμοί περ Schol. A 554. — 189 με: μοι H 2. m. — ἵκοι: ἵκοιτο C. ἵκει L. χρεὼ τόσσον ἵκοιτο Q. — 190 ἐναίσιμος: αἰνέσιμος HIN et sic passim. οὐδέ μοι: οὐδ' ἐμοὶ AH ex em. ILN. — 193 ὁ δ' ACDIKLNQ. — 194 ἶξον AKL. δὲ σπεῖος: δ' ἐς σπεῖος ILN. δ' ἐσπεῖος DH. γρ. δ' ἐς σπεῖος D. — 195 καθέζετ': κάθιζεν ACFKP QS. — 196 δὲ τίθει CQ: cet. δ' ἐτίθει. παρὰ ACEKQ. — 198 ἷζεν: ἶζεν ACKLM. — 200 οἵδ' ABDIKLMNQ. — 204 οὕτω δή: οὕτω νῦν E. οἶκον δὲ B: οἶκονδε ACDEIKLMNQ. v. οἰκόνδε. — 205 ἐθέλοις L. — 206 σῇσι: σῇσιν M. ᾗσι V. ὅσσά τοι BCIMN: ἄσσά τοι L. ἅσσα τοι DEK. γρ. ἅσσα M. — 207 ἀναπλῆσαι: γρ. ἀνατλῆναι M 2. m. idem H pro var. lect.

Schol. A. c. 185 ὕδωρ: γρ. καὶ ὕδατος, πρὸς ὃ ἐσημειοῦτο Ἀριστοφάνης H. — 187 ἄλλο: ἄλλοις vid. 179. — 188 ἅσσα Herodianus Il. Pros. A 554. — 196 πάρα: ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν Schol. P. — 202 ὅτι ἑνὸς πρὸς ἕνα διαλεγομένου φησὶ τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε, v. Ariston. ad η 47; P 628; Φ 287.

ἐνθάδε κ' αὖθι μένων σὺν ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις
ἀθάνατός τ' εἴης, ἱμειρόμενός περ ἰδέσθαι
σὴν ἄλοχον, τῆς τ' αἰὲν ἐέλδεαι ἤματα πάντα.
οὐ μέν θην κείνης γε χερείων εὔχομαι εἶναι,
οὐ δέμας οὐδὲ φυήν, ἐπεὶ οὔ πως οὐδὲ ἔοικε
θνητὰς ἀθανάτῃσι δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
πότνα θεά, μή μοι τόδε χώεο· οἶδα καὶ αὐτὸς
πάντα μάλ', οὕνεκα σεῖο περίφρων Πηνελόπεια
εἶδος ἀκιδνοτέρη μέγεθός τ' εἰς ἄντα ἰδέσθαι·
ἡ μὲν γὰρ βροτός ἐστι, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως.
ἀλλὰ καὶ ὥς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἤματα πάντα
οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι.
εἰ δ' αὖ τις ῥαίῃσι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
τλήσομαι ἐν στήθεσσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμόν·
ἤδη γὰρ μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα
κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
ὣς ἔφατ', ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν·
ἐλθόντες δ' ἄρα τώ γε μυχῷ σπείους γλαφυροῖο
τερπέσθην φιλότητι παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
αὐτίχ' ὃ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἕννυτ' Ὀδυσσεύς,
αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἕννυτο νύμφη,

V. L. 208 σὺν ABCDFGHIKLMNPQSV: v. παρ' cum E. φυλάσσοις: φυλάσσων B. φυλάσσῃς ἢ φυλάσσων D. φυλάσσεις E 1839, 62. — 210 τῆς τ' BCDHILN: τῆς AFGKMPQS. τῆς δ' V. ἧς E. — 215 πότνα: πότνια CDHINPQSV. πότνϊα A. — 217 εἰς ἄντα BCDFGHIKMNPQSV: εἰς ὦπα E 1530, 46. εἰς ὦπα τ' E 1530, 35. v. εἰσάντα cum AL et Apoll. Soph. 20, 10. — 219 ὡς: l. ὧς. ἐέλδομαι: ἔλδομαι DFILNSV Hesych. II, 60. — 221 ῥαίῃσι: ῥαίσειε CQ. θεῶν μ' M. — 222 ἐν: ἐνὶ E. — 223 πολλὰ πάθον: l. πόλλ' ἔπαθον. πολλὰ μόγησα: l. πόλλ' ἐμόγησα. — 224 μετὰ τοῖσι δὲ καὶ τόδε γενέσθω L. μετὰ καὶ τοῖσι τόδε γενέσθω: γρ. τὸ γενέσθω D, ita K in textu. sed scribendum καὶ τοῖσιν τὸ γενέσθω. — 225 ἆρ ACDIKLMNQ. — 227 μένοντε BFIKNP: l. meliores μένοντες. — 229 ἔννυτ' DLV. — 230 ἀργύρεον BMS. γρ. ἀργύφεον M 2. m. φάρος ACDIKNQ. ἔννυτο ADILQV.

A. c. 208 ἐνθάδε, non ἔνθα δέ, Herodianus Il. Pros. T 290. τὸ σὺν ἐμοὶ τοῖς ἑξῆς συναπτέον Nicanor. σὺν ἐμοὶ δέ, οὐ παρ' ἐμοί Schol. M. — 210 τῆς τ' Aristarchum scripsisse coniicio, v. Didymum ad Ξ 276 ἧς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἤματα πάντα: Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης ἔξω τοῦ τε, ἧς αὐτὸς ἐέλδομαι. — 211 χερείων: χερείω Zenodotus? v. H. T. 302. — 217 Ἀρίσταρχος εἰς ἄντα, αἱ κοινότεραι εἰς ὦπα (l. εἰς ὦπα) Didymus. — 219 ὧς Aristarchus et Tyrannio, H. T. 380. — 223 Aristarchus πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα, Schol. I 492; H. T. 424.

λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ
καλὴν χρυσείην· κεφαλῇ δ' ἐφύπερθε καλύπτρην·
καὶ τότ' Ὀδυσσῆι μεγαλήτορι μήδετο πομπήν.
δῶκε μέν οἱ πέλεκυν μέγαν ἄρμενον ἐν παλάμῃσι,
χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
στειλειὸν περικαλλὲς ἐλάινον, εὖ ἐναρηρός·
δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον ἐύξοον· ἦρχε δ' ὁδοῖο
νήσου ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
κλήθρη τ' αἴγειρός τ' ἐλάτη τ' ἦν οὐρανομήκης,
αὖα πάλαι, περίκηλα, τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δεῖξ' ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυψώ, δῖα θεάων,
αὐτὰρ ὃ τάμνετο δοῦρα· θοῶς δέ οἱ ἤνυτο ἔργον.
εἴκοσι δ' ἔκβαλε πάντα, πελέκκησεν δ' ἄρα χαλκῷ,
ξέσσε δ' ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνε.
τόφρα δ' ἔνεικε τέρετρα Καλυψώ, δῖα θεάων·
τέτρηνεν δ' ἄρα πάντα καὶ ἥρμοσεν ἀλλήλοισι,
γόμφοισιν δ' ἄρα τήν γε καὶ ἁρμονίῃσιν ἄρασσεν.

V. L. 231 ἰξυῖ: l. ἰξύι. ὀσφύϊ quod in ACDM suprascriptum est, non est varia lectio sed glossa, vid. Hesych. II, 362. — 232 κεφαλῇ: κεφαλὴν BL. ἐφύπερθε GM: ἐπέθηκε ABCDEFHIKLNPQRSV. γρ. ἐπέθηκε M. — 234 δῶκε μέν οἱ ABCDEFGHIKLMNPQRSV: recentiores δῶκέν οἱ cum Bekk. 1, quod recepissem si vel in uno codice legeretur. — 235 ἐν: ἐπ' ABCPSV. — 236 ἐλάινον: ἐλάτινον IN. — 237 δῶκε δ': δῶκεν Diomedes gramm. ed. Keil. p. 430. — 238 ἐσχατιῆς: ἐσχατιήν CDGH ex em. KNQ. ἐσχατίης B. — 239 κλήθρη: κλείθρη L, v. ε 64. — 240 αὖα: l. αὗα. περίκηλα Hesych. III, 315: περὶ κήλα I. περὶ κῆλα Q. ἐλαφρῶς: ἐλαφρά V. — 242 δῖα θεάων: πότνια νύμφη AIMN. — 243 ὃ DIKLMNQ. τάμνετο: τάμνεν DL. — 244 πελέκκησεν: πελέκκησε EF. πελέκησε ABCKN. — 247 τέτρηνε CD 1. m. EKR. — 248 γόμφοισι AD 1. m. EIKNQ Apoll. Soph. 44, 17. ἄρασσεν: ἄρηρεν E. ἄρηρεν G. ἄραρεν IN. γρ. ἄρηρεν M. ἥρμοσεν καὶ ἄρηρεν gl. in D, deleto γρ. quod praepositum erat, idem ad v. 243 γρ. ἥρμοσεν ἄρηρεν. Hesych. I, 248 ἀρήρει: ἥρμοζεν. ἄρηρεν: ἰσχυρῶς ἥρμοσται. Apoll. Soph. 44, 17 ἄρηρεν: ἥρμοσεν „γόμφοισι δ' ἄρα τήν γε καὶ ἁρμονίῃσιν ἄρηρεν". idem 41, 10 γόμφοισιν et ἄρηρεν.

A. c. 232 αἱ Ἀριστάρχου ἐφύπερθε, αἱ εἰκαιότεραι ἐπέθηκε Didymus. — 238 ἐπ' ἐσχατιῆς: ἐπ' ἐσχατιήν Bekk. 2, Ameis. utrumque recte. — 240 αὖα Ptolem. Ascalonita et Herodianus: αυά Nicias, nam de spiritu non constat, H. T. 209. περίκηλά Aristarchus: περὶ κῆλα Chrysippus. Schol. EPQM Vind. 133 διχῶς περίκηλα καὶ περὶ κῆλα. — 247, 248 Ἀριστοφάνης τοὺς δύο τούτους στίχους τὸ αὐτὸ ᾤετο περιέχειν. διὸ τῷ μὲν σίγμα, τῷ δὲ ἀντίσιγμα ἐπιτίθησιν Schol. P Vind. 56. — 248 ἁρμονίῃσιν: ἁρμονιῇσιν προπερισπωμένως Schol. HP. ἄρασσεν: γράφεται καὶ ἄρηρεν Schol. V.

ὅσσόν τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνώσεται ἀνὴρ
φορτίδος εὐρείης, εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων,
τόσσον ἔπ' εὐρεῖαν σχεδίην ποιήσατ' Ὀδυσσεύς.
ἴκρια δὲ στήσας, ἀραρὼν θαμέσι σταμίνεσσι,
ποίει· ἀτὰρ μακρῇσιν ἐπηγκενίδεσσι τελεύτα.
ἐν δ' ἱστὸν ποίει καὶ ἐπίκριον ἄρμενον αὐτῷ·
πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο, ὄφρ' ἰθύνοι.
φράξε δέ μιν ῥίπεσσι διαμπερὲς οἰσυΐνῃσι,
κύματος εἶλαρ ἔμεν· πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλην.
τόφρα δὲ φάρε' ἔνεικε Καλυψώ, δῖα θεάων,
ἱστία ποιήσασθαι. ὃ δ' εὖ τεχνήσατο καὶ τά.
ἐν δ' ὑπέρας τε κάλους τε πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτ
μοχλοῖσιν δ' ἄρα τήν γε κατείρυσεν εἰς ἅλα δῖαν.
τέτρατον ἦμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα·
τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἀπὸ νήσου δῖα Καλυψώ,
εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λούσασα.
ἐν δέ οἱ ἀσκὸν ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο
τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἦια
κωρύκῳ· ἐν δέ οἱ ὄψα τίθει μενοεικέα πολλά·
οὖρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρόν τε.
γηθόσυνος δ' οὔρῳ πέτασ' ἱστία δῖος Ὀδυσσεύς.
αὐτὰρ ὃ πηδαλίῳ ἰθύνετο τεχνηέντως
ἥμενος· οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε
πληιάδας τ' ἐσορῶντι καὶ ὀψὲ δύοντα Βοώτην

V. L. 251 ἔπ': ἐπ' ABCDILN. εὐρείην RV. — 253 ἐπηγμενίδεσ ἐτελεύτα Q. — 254 ἅρμενον IN. — 255 ἰθύνοι: ἰθύνει A ex corr. E LV. ἰθύνῃ EQ. — 256 οἰσυΐνῃσι Hesych. III, 190: οἰσυΐνοισι CDLQ Apoll. Soph. 119, 19; Hesych. III, 190. — 257 ἐπεχεύατο: ἐπιχεύατο — 259 ποιήσασθαι: ποιήσεσθαι H. τεχνήσασθαι K. ὅδ' BCIKLN. 260 ὑπέρας τε IN. ἐν αὐτῇ: ἐπ' αὐτῆς APS. — 261 μόχλοισι CDEM. 262 τέταρτον BCHIN. — 263 πέμπ': πέμψ' B. — 264 εἵματά τ' ἀμφι σασα: εἵματ' ἀμφιέσασα ACKLM. εἵματ' ἀμφιέσσασα IN. εἵματα ἀμφιέσασα H. εἵματα ἀμφιέσασα B. — 266 ἦια ABCDEFGHIKLM QRSV: v. ἦα. — 270 ὃ ABDIKLMNQ. — 272 πληιάδας τ' ἐσορῶν πληιάδας τε ὁρῶντι IN.

A. c. 251 ποιήσατ': ἔνιοι τορνώσατ' Ὀδυσσεύς Schol. BEHQ. 253 ἄταρ Tyrannio. ἐπηγκενίδεσσι Aristarchus et Apollonius: Rhian ἐπηγκανίδεσσι vel ἐπεκτανίδεσσι. ἤγουν ταῖς μακραῖς καὶ ἐπεκτεταμ ναις. — 272 ἐσορῶντι: γρ. καὶ εἰσορόωντα. διχῶς αἱ Ἀριστάρχου Di mus. Schol. Θ 93 πληιάδας δ' ὁρόωντι. Porphyrius ad Κ 252 πληιάδ εἰσορόωντι. harum lectionum alterutram Aristarcho tribuere dubi nam in ea quae proxime accedit ad verba scholiastae offendit synalip

ἄρκτόν θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
ἥ τ' αὐτοῦ στρέφεται καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει,
οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο·
τὴν γὰρ δή μιν ἄνωγε Καλυψώ, δῖα θεάων,
ποντοπορευέμεναι ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα.
ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέεν ἤματα ποντοπορεύων,
ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἄγχιστον πέλεν αὐτῷ·
εἴσατο δ' ὡς ὅτε ῥινὸν ἐν ἠεροειδέι πόντῳ.
τὸν δ' ἐξ Αἰθιόπων ἀνιὼν κρείων ἐνοσίχθων
τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὀρέων ἴδεν· εἴσατο γάρ οἱ
πόντον ἐπιπλείων· ὃ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον,
κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως
ἀμφ' Ὀδυσῆι ἐμεῖο μετ' Αἰθιόπεσσιν ἐόντος,
καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδόν, ἔνθά οἱ αἶσα
ἐκφυγέειν μέγα πεῖραρ ὀιζύος, ἥ μιν ἱκάνει·
ἀλλ' ἔτι μέν μίν φημι ἄδην ἐλάαν κακότητος.
ὣς εἰπὼν σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον
χερσὶ τρίαιναν ἑλών· πάσας δ' ὀρόθυνεν ἀέλλας

V. L. 273 ἄμαξαν ACDKLNQ. — 277 χειρὸς: νηὸς L. γρ. νηὸς HMI. — 278 ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα: ἑπτακαίδεκα CFIKNQ. ἑπτὰ καίδεκα AB. — 279 δ' ἐφάνη: δὲ φάνη CL. — 281 ὡς ὅτε ῥινὸν: ῥινὸς Q. — 284 ἐπιπλείων ACDGH 2. m. IKLMNPRSV: ἐπιπλώων H 1. m. F. ἐπιπλεόων Q. ἐπὶ πλείων B. ὃ BCDILQ. δ' ἐχώσατο: δὲ χώσατο KNV. δὲ χώσατο B. — 285 κινήσας ῥα PS. — 286 ὢ: ὦ ABQ. — 287 ἐμεῖο: ἐμοῖο AD. ἐόντος: ἰόντος BKM 2. m. — 288 γαίης: γαίη DKL. ἔνθά οἱ ACI KMNQ. ἐνθά οἱ D. — 289 πεῖραρ, v. Apoll. Soph. 131, 29. — 290 μέν μὲν φημὶ ACDILNQ. δή μιν φημὶ K. ἄδην ADIN: cet. ἄδην. — 291 σύναγε A 1. m. BCDEMQV non male v. not. ad ζ 45.

nominis κληῖδας, altera vero nimium abhorret ab ea quae est in scholio Didymi. restat ut τε ὁρῶντι, quod exhibent IN, vel τ' ὁρόωντι in altera Aristarchi scriptum fuisse statuamus, nam de accusativo h. l. cogitari non potest, quamvis eum praeeunte dativo ab Aristarcho admissum esse sciamus.

A. c. 273 ἄμαξαν: ἐψίλωσαν οἱ πρὸ ἡμῶν, Ἀττικοὶ μέντοι οἱ νεώτεροι δασύνουσιν Schol. Σ 487, H. T. 187. — 275 οἴη: οἷος Crates apud Strabonem I, p. 3; v. Apoll. Soph. 29, 14. — 281 ὅτε ῥινὸν Herodianus, Scholl. Μ 103, 118; Ν 45: Aristarchus ὅτ' ἐρινόν. Schol. Θ 532 ὅτε ῥινεός. Lemma in Vind. 56 et Schol. Par. ap. Cram. An. Par. III, 17, 14 ὥστε ῥινόν quod placet. Schol. PQTM ἔνιοι δὲ ῥινὸν κατὰ Οἰνωτροὺς τὸ ξίφος (v. Hesychium II, 190). τινὲς δὲ κακῶς ῥινόν φασιν ἀντὶ τοῦ τὴν ἀσπίδα. — 290 ἄδην Herodianus cum Aristarcho, H. T. 178. ἐλάαν Aristarchus: alii ἐάαν teste Didymo ad Ν 315.

παντοίων ἀνέμων, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
σὺν δ' εὖρός τε νότος τ' ἔπεσον ζέφυρός τε δυσαής,
καὶ βορέης αἰθρηγενέτης μέγα κῦμα κυλίνδων.
καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὤ μοι ἐγὼ δειλός, τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
δείδω μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν,
ἥ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
ἄλγε' ἀναπλήσειν· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται,
οἵοισιν νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρὺν
Ζεύς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλαι
παντοίων ἀνέμων. νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
τρισμάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἳ τότ' ὄλοντο
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ χάριν Ἀτρείδῃσι φέροντες.
ὡς δὴ ἐγώ γ' ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
ἤματι τῷ, ὅτε μοι πλεῖστοι χαλκήρεα δοῦρα
Τρῶες ἐπέῤῥιψαν περὶ Πηλείωνι θανόντι.
τῷ κ' ἔλαχον κτερέων, καί μευ κλέος ἦγον Ἀχαιοί·
νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι.
ὣς ἄρα μιν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῦμα κατ' ἄκρης
δεινὸν ἐπεσσύμενον, περὶ δὲ σχεδίην ἐλέλιξε.

V. L. 293 σὺν δὲ: συν δ' ἐν KP. — 294 οὐρανόθεν: οὐρανόθι H em. IN. — 295 τ' ἔπεσον DHILNV Porphyrius ad *I* 4 et Quaest. 5. πέσον G. τε πεσὸν B. τε πέσεον K: τ' ἔπεσε ACEM. τε πέσε Q. — 296 κῦμα Scholl. *I* 4; *P* 688; *Σ* 466; *Ω* 366; Apoll. Soph. 16, 26: πῆμα ex em. IN Schol. E Vind. 113 ad ε 295. γρ. πῆμα M 2. man. — 299 μοι: ὤμοι E bis, vid. de iota adscripto in Annal. Gymn. Austr. 1865, 103. τί νῦ μοι CDKLQ. μήκιστα Schol. *K* 204: μάλιστα A. γένηται Schol. *K* 204: γένοιτο D. — 300 μὴ δὴ: μή μοι AV. μή μοι δὴ L. εἶπε GMN supra: εἴπῃ ABCDHIKLNQV. — 302 ἀναπλήσειν: ἀναπλήσει L. ἀνατλήσειν V. ἀναπλήσαι H. γρ. ἀναπλῆσαι Schol. TV. τὰ δὲ τάδε BDL. τὰ δὲ νῦν K. — 303 οἵοισι CEF. περιστέφει: περιστρέφει KLM. — 306 τρὶς μάκαρες BI, cf. ad μ 22. — 308 ὡς δὴ: καὶ δὴ DERS. — 309 ὅτέ μοι C. πλεῖστα L. πλεῖστοι K. — 310 τρῶες L. θανόντι: δαμέντι B, v. δ 495. — 311 τῶ ABCIKLMN Hesych. IV, 210: τῷ D Apoll. Soph. 156, 14. κε λάχον Hesych. IV, 210. — 313 ἔλασε CEFIN Schol. *O* 557. — 314 ἐπεσσύμενον: ἐπασσύμενον IN.

A. c. 296 αἰθρηγενέτης: αἰθρηγενέης Aristophanes et Rhianus. κυλίνδων Herodianus cum Aristarcho: alii κυλινδῶν, H. T. 299. — 305 σῶς, non σόος, Aristarchus, H. T. 358. — 312 ἁλῶναι: ὀλέσθαι Demetrius Ixio (cod. ἀλέσθαι). — 314 ἐπεσσύμενον: ἐπισσύμενον Aristarchus

τῆλε δ' ἀπὸ σχεδίης αὐτὸς πέσε, πηδάλιον δὲ
ἐκ χειρῶν προέηκε· μέσον δέ οἱ ἱστὸν ἔαξε
δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα,
τηλοῦ δὲ σπεῖρον καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον, οὐδὲ δυνάσθη
αἶψα μάλ' ἀνσχεθέειν μεγάλου ὑπὸ κύματος ὁρμῆς·
εἵματα γάρ ῥ' ἐβάρυνε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ.
ὀψὲ δὲ δή ῥ' ἀνέδυ, στόματος δ' ἐξέπτυσεν ἅλμην
πικρήν, ἥ οἱ πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν.
ἀλλ' οὐδ' ὣς σχεδίης ἐπελήθετο τειρόμενός περ,
ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ἐνὶ κύμασιν ἐλλάβετ' αὐτῆς,
ἐν μέσσῃ δὲ καθῖζε τέλος θανάτου ἀλεείνων.
τὴν δ' ἐφόρει μέγα κῦμα κατὰ ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα.
ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς βορέης φορέῃσιν ἀκάνθας
ἂμ πεδίον, πυκιναὶ δὲ πρὸς ἀλλήλῃσιν ἔχονται,
ὣς τὴν ἂμ πέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα·
ἄλλοτε μέν τε νότος βορέῃ προβάλεσκε φέρεσθαι,
ἄλλοτε δ' αὖτ' εὖρος ζεφύρῳ εἴξασκε διώκειν.
τὸν δὲ ἴδεν Κάδμου θυγάτηρ, καλλίσφυρος Ἰνώ,
Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἔην βροτὸς αὐδήεσσα,

V. l. 317 δεινὴ: γρ. δίνη H Ambros. B. — 319 ἄρ DEIKNQ. οὐδὲ δυνάσθη ABEK. οὐδὲ δύνασθαι S: v. οὐδ' ἐδυνάσθη. — 321 γάρ ῥ': γὰρ BDLMQS. γάρ|¦ἐβάρυνε AC p. ras. — 322 δὴ ἀνέδυ E. ἀνέβη Q. — 323 πολλὴ: γρ. πολλὸν M 2. m., ita H 1. m. R. — 325 omitt. S. μεθορμισθεὶς D. μεθόρμησθεὶς B. ἐνὶ: ἐν ABCEIKNQ(PV). ἐλλάβετ': ἔλαβεν H ex em. — 326 καθῖζε: κάθιζε CDEKNQ. δ' ἐκάθιζε BHILSV. δὲ καθῆστο AG. — 327 omitt. B. τὴν δ' ἐφόρει: τήνδε φόρει E. κατὰ ῥόον: καταρρόον CHQ. κατάρροον AD. καταρρόον IN. — 329 ἀμπεδίον ABCDFGHIKLMNPQV: ἂν πεδίον E. ἀνπεδίον R. ἀλλήλοισιν ACH. — 330 ἀμπέλαγος ABCDFGHIKLMNPQV Apoll. Soph. 152, 11: ἂν πέλαγος E. ἀνπέλαγος R. ἄνεμοι φέρον: ἄνεμος φέρεν B. — 331 προβάλεσκε: προσέηκε (προέηκε?) Schol. Vind. 133 ad ε 295; ἐπέεικε Schol. E. — 333 δὲ ἴδεν Schol. Δ 151: δ' εἶδε E. δ' εἶδεν R Schol. Pind. Ol. II, 51. δ' ἴδε B. — 334 αὐδήεσσα Hesych. I, 319: γρ. καὶ οὐδήεσσα E 1651, 48.

A. c. 315 αὐτὸς πέσε: αὐτὸν βάλε Rhianus. — 316 ἔαξε: ἔηξε Zenodotus? H. T. 302. — 320 Aristarchus ἀνσχεθέειν, H. T. 394. — 324 Aristarchus et Tyrannio ὥς: l. ὧς. — 326 καθῖζε: veteres κάθιζε, Zenodotus fortasse δ' ἐκάθιζε, H. T. 403; 246. — 327 κατὰ ῥόον Aristarchus: καταῤῥόον, ni fallor, Aristophanes, H. T. 391. — 329, 330 καὶ τὸ ἀμπεδίον καὶ τὸ ἀμπέλαγος διὰ τοῦ μ̄ γραπτέον Schol. P. ἂμ πεδίον et ἂμ πέλαγος Aristarchus: ἀμπεδίον et ἀμπέλαγος Chrysippus? H. T. 190. — 333 δὲ ἴδεν Herodianus Il. Pros. Δ 151. — 334 αὐδήεσσα Aristophanes: Aristoteles et Chamaeleo οὐδήεσσα i. e. ἐπίγειος, ita etiam Aristarchus si Schol. κ 316 fides haberi potest, v. H. T. 208.

νῦν δ' ἁλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἒξ ἔμμορε τιμῆς.
ἥ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγε' ἔχοντα·
αἰθυίῃ δ' ἐικυῖα ποτῇ ἀνεδύσετο λίμνης,
ἷζε δ' ἐπὶ σχεδίης καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
κάμμορε, τίπτέ τοι ὧδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
ὠδύσατ' ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει;
οὐ μὲν δή σε καταφθίσει, μάλα περ μενεαίνων.
ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξαι, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν·
εἵματα ταῦτ' ἀποδὺς σχεδίην ἀνέμοισι φέρεσθαι
κάλλιπ', ἀτὰρ χείρεσσι νέων ἐπιμαίεο νόστου
γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἐστὶν ἀλύξαι.
τῇ δὲ τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τανύσσαι
ἄμβροτον· οὐδέ τί τοι παθέειν δέος οὐδ' ἀπολέσθαι.
αὐτὰρ ἐπὴν χείρεσσιν ἐφάψεαι ἠπείροιο,
ἂψ ἀπολυσάμενος βαλέειν εἰς οἴνοπα πόντον
πολλὸν ἀπ' ἠπείρου, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι.
ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν,

V. L. 335 ἒξ ἔμμορε M: ἐξέμμορε ABCDEFGHIKLNPQRV Hesych. II, 120. — 336 ὀδυσῆ AB. — 337 habent libri omnes. ἐικυῖα: l. εἰκυῖα. — ποτῇ: ποτῇν E 1543, 54 C sup. K sup. PV. ποτῇ E 1543, 14, sed eodem loco et 1543, 53 ποτῇ. ποτή et ποθῆν Hesych. III, 365. ἀνεδύσετο AD FI: ἀνεδύσατο BCEGHKLMNPRV Scholl. Φ 246; ζ 127; Soph. Trach. 657. ἀνεδήσατο Q. — 338 ἷζε: ἶζε ACKL. καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε ABDFGHIKLMNQSV: v. ποιεῦσέ μοι εἶπέ τε μῦθον. — 339 τίπτέ τοι ACEKQ. τίπτέ τοι B. σοι P. σοὶ S. — 340 κακὰ πολλά: πολλὰ κακὰ AM. — 341 καταφθίσεισι A. καταφθήσει B. — 342 ἔρξαι L: ἔρδειν C. ἔρδειν DQ. ἔρξον E. ceteri ἔρξαι. — 346 τῇ δέ: τῇδε CD. τῇδε B. τῇ δὲ M. τῇδε I. στέρνοιο: στέρνοισι AKL. ὑποστέρνοιο H. ὑποστέρνοιο DQ. ἐπὶ στέρνοιο IN. τανύσσαι: τανύσσαι KL. τάνυσσε D, quod perinde est. τανύσσον G. — 347 οὐδέ τί τοι ADILNPQSV. κακόν: γρ. δέος H. — 349 ἄψ: γρ αἶψ' M, ita V in textu. ἀπολυσάμενος DFLMPS: ἀπολυσάμενος BCHIKNV. ἀπολυσσάμενος A. ἀπολυσάμενος Q. εἰς οἴνοπα: ἐπὶ οἴνοπα D. — 350 ἄπο νόσφι DS. ἀπὸ νόσφι IQ: cet. ἀπονόσφι. — 351 omitt. S.

A c. 337 οὐκ ἐφέρετο ἐν ταῖς πλείοσιν. Ἀρίσταρχος δὲ περὶ μὲν τῆς ἀθετήσεως διστάζει, γράφει δὲ διὰ τοῦ ϋ ὑπεδύσετο (l. ὑπεδύσατο) Didymus. ποτῇ: σὺν τῷ ι γραπτέον ἵν' ᾖ πτῆσιν καὶ τὴν ὁρμὴν Schol. MV. γρ. καὶ ποτὴν πτῆσιν, ἄμεινον δὲ χωρὶς τοῦ ι ἐν δοτικῇ Schol. HMPQ. — 342 ἔρξαι: ἔρξαι. H. Γ. 256. Schol. MV ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ Schol. H τὸ δὲ ὧδ' ἔρξαι ἀντὶ τοῦ οὕτως ἔρδε' ad Aristonicum referendum videtur. cf. quae de hoc infinitivi usu ab Aristarcho notato testimonia affert Friedlaender Aristou. p. 14. Aristarchus ἀπινύσσειν· ἀπινύσσειν Aristophanes. H Γ. 198. — 344 ἀτάρ: ἀταρ Tyrannio. 346 στέρνοιο· στέρνοισι. διχῶς αἱ Ἀριστάρχειοι Didymus. τανύσσαι Aristarchus. cf. Schol. Δ 342; Ω 159. magis placet τάνυσσαι sub pectore tibi extende

αὐτὴ δ' ἂψ ἐς πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα
αἰθυίῃ εἰκυῖα· μέλαν δέ ἑ κῦμα κάλυψεν.
αὐτὰρ ὁ μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὤ μοι ἐγώ, μή τίς μοι ὑφαίνῃσιν δόλον αὖτε
ἀθανάτων, ὅ τέ με σχεδίης ἀποβῆναι ἀνώγει.
ἀλλὰ μάλ' οὔ πω πείσομ', ἐπεὶ ἑκὰς ὀφθαλμοῖσι
γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην, ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι.
ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἄριστον·
ὄφρ' ἂν μέν κεν δούρατ' ἐν ἁρμονίῃσιν ἀρήρῃ,
τόφρ' αὐτοῦ μενέω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχων·
αὐτὰρ ἐπὴν δή μοι σχεδίην διὰ κῦμα τινάξῃ,
νήξομ', ἐπεὶ οὐ μέν τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον.
εἷος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ὦρσε δ' ἐπὶ μέγα κῦμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
δεινόν τ' ἀργαλέον τε, κατηρεφές, ἤλασε δ' αὐτόν.
ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς ἠίων θημῶνα τινάξῃ
καρφαλέων, τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλῃ,
ὣς τῆς δούρατα μακρὰ διεσκέδασ'. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἀμφ' ἑνὶ δούρατι βαῖνε κέληθ' ὡς ἵππον ἐλαύνων,
εἵματα δ' ἐξαπέδυνε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ.
αὐτίκα δὲ κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσεν,

V. l. 352 ἂψ: γρ. καὶ αἶψα HM Palatinus. ἐδύσετο: ἐδύσατο ABC GM Schol. ε 337. ἐδύσἆτο K. ἐδύσσετο D. ἐδύσσατο NQ. ἐβήσατο PS. — 353 κῦμα κάλυψεν DFGM: κῦμ' ἐκάλυψεν ACHIKLNPQSV. κὺμεκαλυψεν B. — 354 ὃ ABCDIKLMNQ. μερμήριξε: μερμήριζε CILNQV. — 356 ἐγώ: ἐγὼν K. μή τῖς μοι ADILNQ. ὑφαίνῃσι A 1. m. BCDIKMN. αὖτε: ἄλλος B. ἢ ἄλλος K sup. γρ. καὶ ἄλλον M. — 357 ὅ τέ με IN. ὁ, τε H: v. ὅτε με. — 359 ἐγὼν: ἐγὼ CQS bene. — 360 ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξω L: v. ἔρξω. ἀλλὰ μάλ' ὧδε ῥέξω CQ. ἀλλὰ ὧδε ῥέξω A 1. m. PS. γρ. μάλ' ὧδ' ἔρξω C 2. m. — 361 ἀρήρῃ A. — 365 *εἶος: ἕως ABCDFG HIKLMNPV. εἴως Q. ὃ ABCDIKLMNQ. καὶ κατὰ θυμόν: δῖος ὀδυσσεύς ABGLRS. γρ. δῖος ὀδυσσεύς DK. — 366 ὦρσε δ': ὦρσεν BE. ὦρσ' I. — 368 τινάξῃ Hesych. II, 270: τινάξει BEH 1. m. K 1. m. Apoll. Soph. 83, 2; Schol. *N* 103. — 369 ἄλλῃ: ἄλλα EV. — 372 ἐξαπέδυνε: ἐξαπέδυσε DL. — 373 στέρνοιο: στέρνοισι AK 1. m. LQR. στέρνοισι H.

A. c. 352 ἐδύσετο: ἐδύσατο H. T. 229. — 357 γρ. ὅ τε με. χωρίζει Ἀρίσταρχος τὸ ὅτε. — 360 cf. 342. — 364 ἀναστρεπτέον τὴν πάρα πρόθεσιν· δηλοῖ γὰρ τὸ πάρεστιν, ἐπεὶ οὐδέν μοι πάρεστιν ἄμεινον προνοήσασθαι Schol. HMT Vind. 56. inde Cobet. ἐπεὶ οὐ μέν μοί τι πάρος scriptum fuisse coniecit. — 368 ζαὴς Ptolem. Ascalonita et Herodianus: alii ζάης, H. T. 263. — 373 στέρνοιο et στέρνοισι Aristarchus διχῶς, cf. 346.

αὐτὸς δὲ πρηνὴς ἁλὶ κάππεσε, χεῖρε πετάσσας,
νηχέμεναι μεμαώς· ἴδε δὲ κρείων ἐνοσίχθων,
κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
οὕτω νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἀλόω κατὰ πόντον,
εἰς ὅ κεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μιγήῃς·
ἀλλ' οὐδ' ὧς σε ἔολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος.
ὣς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους,
ἵκετο δ' εἰς Αἰγάς, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασιν.
αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διός, ἄλλα νόησεν·
ἦ τοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους,
παύσασθαι δ' ἐκέλευσε καὶ εὐνηθῆναι ἅπαντας·
ὦρσε δ' ἐπὶ κραιπνὸν βορέην, πρὸ δὲ κύματ' ἔαξεν,
ἕως ὅ γε Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μιγείη
διογενὴς Ὀδυσεὺς θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
ἔνθα δύω νύκτας δύο τ' ἤματα κύματι πηγῷ
πλάζετο, πολλὰ δέ οἱ κραδίη προτιόσσετ' ὄλεθρον.
ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐυπλόκαμος τέλεσ' ἠώς,
καὶ τότ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο ἡ δὲ γαλήνη
ἔπλετο νηνεμίη, ὃ δ' ἄρα σχεδὸν εἴσιδε γαῖαν
ὀξὺ μάλα προϊδών, μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθείς.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπάσιος βίοτος παίδεσσι φανήῃ
πατρός, ὃς ἐν νούσῳ κῆται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,

V. L. 376 κινήσας ῥα et sup. δὲ H. προτὶ: ποτὶ FK. — 378 εἰς ὅ κεν: l. εἰσόκεν. εἰσόκε φαιήκεσσι CQ: γρ. ἀνθρώποισι C. γρ. φαιήκεσσι Ambros. B. διοτρεφέεσσι: διοτροφέεσσϊ A. μιγήῃς: μιγείης BCD FGHIKLMNPQRV. μιγείεις A. — 379 ὀνόσσεσθαι: ὀνόσεσθαι ABC E 1537, 14 INV. ὀνήσεσθαι Cram. Epim. 449, 18. κακότητος: κακότητα ACPQS Et. Gud. 581, 60. — 381 ἔασιν: ἔασσιν CQ. — 382 κούρη: θυγάτηρ ACDHILNPS. ἄλλα νόησεν: l. ἄλλ' ἐνόησεν. — 383 κελεύθους: κέλευθα BH ex em. IN. — 385 ἐπὶ: ἔπι C. ἔαξεν: ἔαξαν B. κύματα ἆξε Schol. ε 295. — 386 ἕως ὅ γε: ἕως ὅδε L. εἰσόκε K. — 388 δύο τ': δύο δ' CQ. — 389 προτὶ ὄσσετ' Q. — 391 ἡ δὲ: ἠδὲ libri. — 392 ὅδ' ABCDIKLNQ. — 394 ὅτ' ἂν: ὅταν HILMNQ. ἀσπάσιος: ἀσπασίως DHIN 1. m. Schol. Δ 515. ἀσπάσιως B. φανήῃ: φανείη ABCDEFGHI KLMNPQRSV. — 395 κῆται: l. omnes κεῖται.

A. c. 378 μιγήῃς Aristarchus, H. T. 406. — 379 ὣς Aristarchus et Tyrannio: libri ὡς. — 385 ἔαξεν: τινὲς μεταγράφουσιν πρὸ δὲ κύματ' ἔαγεν Schol. ET Vind. 133. — 386 ἕως ὅ γε: τινὲς δὲ γράφουσιν ὄφρα Φαιήκεσσιν Schol. BHMPQ. — 389 Aristarchus πλάζετο = ἐπλήσσετο: πλάζετο = ἐπλανᾶτο, ἡ κοινή Cram. Epim. 149, 8. — 391 ἡ δὲ Aristarchus, v. Ariston. ad Ο 127. — 393 ὑπὸ: ἐπὶ Aristophanes et Rhianus. — 394 ὅτ' ἂν Apollonius et Herodianus, H. T. 327. φανήῃ Aristarchus, H. T. 405. τινὰ τῶν ἀντιγράφων ἐν δυσὶν ἦτα γράφουσιν Eust. 1545, 1. — 395 κῆται est coniectura G. Hermanni Opusc. II. p. 55.

δηρὸν τηκόμενος, στυγερὸς δέ οἵ ἔχραε δαίμων,
ἀσπάσιον δ' ἄρα τόν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν,
ὣς Ὀδυσεῖ ἀσπαστὸν ἐείσατο γαῖα καὶ ὕλη,
νῆχε δ' ἐπειγόμενος ποσὶν ἠπείρου ἐπιβῆναι.
ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσόν τε γέγωνε βοήσας,
καὶ δὴ δοῦπον ἄκουσε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης·
ῥόχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο
δεινὸν ἐρευγόμενον, εἴλυτο δὲ πάνθ' ἁλὸς ἄχνῃ·
οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες νηῶν ὄχοι, οὐδ' ἐπιωγαί,
ἀλλ' ἀκταὶ προβλῆτες ἔσαν σπιλάδες τε πάγοι τε·
καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὤ μοι, ἐπεὶ δὴ γαῖαν ἀελπέα δῶκεν ἰδέσθαι
Ζεύς, καὶ δὴ τόδε λαῖτμα διατμήξας ἐπέρασσα,
ἔκβασις οὔ πῃ φαίνεθ' ἁλὸς πολιοῖο θύραζε·
ἔκτοσθεν μὲν γὰρ πάγοι ὀξέες, ἀμφὶ δὲ κῦμα
βέβρυχεν ῥόθιον, λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη,
ἀγχιβαθὴς δὲ θάλασσα, καὶ οὔ πως ἔστι πόδεσσι
στήμεναι ἀμφοτέροισι καὶ ἐκφυγέειν κακότητα·
μή πώς μ' ἐκβαίνοντα βάλῃ λίθακι ποτὶ πέτρῃ
κῦμα μέγ' ἁρπάξαν· μελέη δέ μοι ἔσσεται ὁρμή.
εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι, ἤν που ἐφεύρω

V. L. 396 στυγερὸς τέ οἵ CK supra. — 397 in marg. cod. M. ἀσπάσιον: ἀσπασίως AFS Schol. Town. ad Λ 515. — 398 *Ὀδυσεῖ: I. ὀδυσῆ' vel ὀδυσῆ. — 400 ὅσσόν τε CE. τε γέγωνε Hesych. III, 228: τ' ἐγέγωνε AK. τ' ἔγωγε Q. — 402 γὰρ: δὲ Apoll. Soph. 139, 13; Et. Mg. 705, 29. — 404 ὄχοι: ὀχοὶ Q. ὑπιωγαί Hesych. IV, 210. — 408 in B deest folium quo continentur vss. 408—438. ἀελπέα: ἀνελπέα Q. ἱκέσθαι: D sup. καὶ ἰδέσθαι. — 409 λαῖτμα: κῦμα CQ. ἐπέρασσα CGIMN. ἐπέρασα Q. ἐπέρησα K: ἐτέλεσσα G in marg. HPSV. γρ. ἐπέρασα H. γρ. ἐτέλεσσα M 2. m. — 410 δ' οὔπῃ CHIN. — 411 in marg. cod. D, sed in fol. 1. prorsus abest. — 412 βέβρυχε CD 1. m. EFIL 1. m. N. ἔμβρυχεν V. ἀναδέδρομε Hesych. I, 171: ἀναδέδραμε DLS. ἀναδέδρομε K. — 413 ἀγχιβαθής τε E. ἐστὶ CDIKLN. — 415 μήπως μ' ACDEILN. βάλῃ: βάλοι V. ποτὶ Apoll. Soph. 109, 1: προτὶ L ex em. — 417 εἰ δέ κ': εἰ γὰρ E. ἤν που: εἴ που V.

A. c. 398 Ὀδυσεῖ: ἐξὸν Ὀδυσεῖ γράψαι διὰ διφθόγγου, συνείληπται ὅμως ἐκ τῆς Ὀδυσῆι δοτικῆς Eust. 1545, 8, v. H. T. 298. — 403 εἴλυτο Herodianus cum Aristarcho: alii εἰλῦτο (Tyrannio?), H. T. 240. — 404 ὄχοι: al. ὀχοί v. Eust. 1540, 23; Apoll. Soph. 125, 25. — 409 ἐπέρασσα v. ι 323 ἥ τ' ἐκπεράᾳ μέγα λαῖτμα. ε 174 περάαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης. ζ 272 πολιὴν περόωσι θάλασσαν. ι 129; ε 176; ω 118. — 415 μή πώς μ' Ptolem. Ascalonita: μή πως μ' Herodianus, H. T. 415.

ἠιόνας τε παραπλῆγας λιμένας τε θαλάσσης,
δείδω μή μ' ἐξαῦτις ἀναρπάξασα θύελλα
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρῃ βαρέα στενάχοντα,
ἠέ τί μοι καὶ κῆτος ἐπισσεύῃ μέγα δαίμων
ἐξ ἁλός, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτη·
οἶδα γὰρ ὥς μοι ὀδώδυσται κλυτὸς ἐννοσίγαιος.
εἷος ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δέ μιν μέγα κῦμα φέρε τρηχεῖαν ἐπ' ἀκτήν.
ἔνθά κ' ἀπὸ ῥινοὺς δρύφθη, σὺν δ' ὀστέ' ἀράχθη,
εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβε πέτρης,
τῆς ἔχετο στενάχων, εἷως μέγα κῦμα παρῆλθε.
καὶ τὸ μὲν ὣς ὑπάλυξε, παλιρρόθιον δέ μιν αὖτις
πλῆξεν ἐπεσσύμενον, τηλοῦ δέ μιν ἔμβαλε πόντῳ.
ὡς δ' ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο
πρὸς κοτυληδονόφιν πυκιναὶ λάιγγες ἔχονται,
ὣς τοῦ πρὸς πέτρῃσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
ῥινοὶ ἀπέδρυφθεν· τὸν δὲ μέγα κῦμα κάλυψεν.
ἔνθα κε δὴ δύστηνος ὑπέρμορον ὤλετ' Ὀδυσσεύς,
εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
κύματος ἐξαναδύς, τά τ' ἐρεύγεται ἤπειρον δέ,
νῆχε παρέξ, ἐς γαῖαν ὁρώμενος, εἴ που ἐφεύροι

V. L. 419 ἐξαῦθις V — 420 φέρῃ: φέροι V. — 421 ἠέ τι: ἢ ἔ[illegible] ADEHIMNPSV Schol. Θ 1, 216b 9. — 423 εἰνοσίγαιος Q, ut εἰνοσίφυλλος. — 424 εἷος: ἕως ACDHIKLMNV. εἵως Q. ὃ ACDIKLMNQ. — 425 φέρεν ADHIMN. — 426 ἔνθα κ' C. ἔνθ' ἀπὸ ῥινοὺς IN. κ' ἀπὸ ῥινός τ' PV. δρύφθη: τ' ἐδρύφθη AH 1. m. LNPQV. τε δρύφθη C[illegible] EIKS. σὺν δ': σύν τ' CILQ. — 428 ἐπεσσυμένως D. — 430 παλιρρόθιον Hesych. III. 261: παλιρρόθιον AS. — 433 κοτυληδονόφιν A. κοτυληδονόφιν E. — 435 κῦμα κάλυψεν M: κῦμ' ἐκάλυψεν ACDEGHI[illegible] LNPQRSV — 436 ἔνθα κε CKMNQ. ἔνθά κε I. καὶ τότε δὴ E. ὑπέρμορον: ὑπὲρ μόρον EKMN. ὑπερμόρον I. — 437 ἐπιφροσύνην δῶκε: δῶκεν D ex em. M. ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ EG. θῆκε θεὰ etiam V. γρ. [illegible] μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε H Palatinus. — 438 κύματος: κύματα DG. τά τ': τόν τ' L. — 439 νῆξε G in marg. παρέξ: πάρεξ CDGIN.

A. c. 422 ἐξ ἁλός: εἰν ἁλὶ Aristarchus. ἡ διπλῆ ὅτι ἐν θαλάσσῃ [illegible] λέγει ἐξ ἁλός Aristonicus. — 426 ὀστε' Herodianus, non ὄστε', H. 527. — 429 Aristarchus στενάχων. στεναχῶν Sidonius. H. T. 351. 430 ὡς: τινὲς περισπῶσιν τὸ ὡς, ἵνα σημαίνῃ τὸ οὕτως Schol. BMP[illegible] — 431 ἐπεσσύμενον: ἐπεσσυμένον Ixion, v. 314. — 435 κῦμα κάλυψε [illegible] v. 333. — 436 ὑπέρμορον Aristophanes Aristarchus Ptolem. Ascalonita[illegible] ὑπὲρ μόρον Herodianus, H. T. 372. — 439 παρέξ Herodianus: πάρεξ Tyrannio. H. T. 333.

ἠιόνας τε παραπλῆγας λιμένας τε θαλάσσης.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ στόμα καλλιρόοιο
ἷξε νέων, τῇ δή οἱ ἐείσατο χῶρος ἄριστος,
λεῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
ἔγνω δὲ προρέοντα καὶ εὔξατο ὃν κατὰ θυμόν·
κλῦθι ἄναξ, ὅτις ἐσσί· πολύλλιστον δέ σ᾽ ἱκάνω
φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἐνιπάς.
αἰδοῖος μέν τ᾽ ἐστὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἀνδρῶν ὅς τις ἵκηται ἀλώμενος, ὡς καὶ ἐγὼ νῦν
σόν τε ῥόον σά τε γούναθ᾽ ἱκάνω πολλὰ μογήσας.
ἀλλ᾽ ἐλέαιρε ἄναξ· ἱκέτης δέ τοι εὔχομαι εἶναι.
ὣς φάθ᾽, ὃ δ᾽ αὐτίκα παῦσεν ἑὸν ῥόον, ἔσχε δὲ κῦμα,
πρόσθε δέ οἱ ποίησε γαλήνην, τὸν δὲ σάωσεν
ἐς ποταμοῦ προχοάς· ὃ δ᾽ ἄρ᾽ ἄμφω γούνατ᾽ ἔκαμψε
χεῖράς τε στιβαράς· ἁλὶ γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ.
ᾤδεε δὲ χρόα πάντα, θάλασσα δὲ κήκιε πολλὴ
ἂν στόμα τε ῥῖνάς θ᾽· ὃ δ᾽ ἄρ᾽ ἄπνευστος καὶ ἄναυδος
κεῖτ᾽ ὀλιγηπελέων, κάματος δέ μιν αἰνὸς ἵκανεν.
ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἔμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ἕο λῦσε θεοῖο.
καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἁλιμυρήεντα μεθῆκεν,
ἂψ δ᾽ ἔφερεν μέγα κῦμα κατὰ ῥόον, αἶψα δ᾽ ἄρ᾽ Ἰνὼ

V. L. 442 ἶξε CK. ἴξε B. — 445 ὅ, τις K. ὅς τ᾽ Schol. Θ 1. πολύλλιστος ABEFKSV. πολύλλιστον (ος) C. πολύλλιστον (σ) H. πολύλιστον Hesych. III, 357. — 448 ὡς καί: ὥς IN. — 451 ὅδ᾽ ACDIKLMNQ. — 453 ὅδ᾽ ACDIKLMNQ. ἄρ CMQ. — 455 ὄδωδε: γρ. ᾤδεε D. — 456 ῥῖνάς θ᾽: ῥῖνας τε E. ῥίνας τε IN. ὅδ᾽ DEIKLMNQ. ἄρ CEKLMQR. ἄναυδος: ἢ ἄνανδρος A in marg. m. rec. ἄνανδρος B. — 458 ἔμπνυτο Hesych. II, 80: l. ἄμπνυτο. D ἄμπνυστο. ἀγέρθη: ἐγέρθη BCS. ἐγέρθη M. — 460 μεθῆκεν: καθῆκε V. — 461—473 omitt. S. 461 ἂψ ἔφερεν B. ἂψ φερέειν L. κατὰ ῥόον: καταῤῥόον B. καταρρόον C. κατὰ (ρ) ρόον M. καταρόον I. γρ. κατάρροον D. ἄρ CDMQ.

A. C. 445 οὕτω πολύλλιστον κατ᾽ αἰτιατικὴν ἀντὶ τοῦ πολυλίστως Didymus? τὸ πολύλιστος γρ. καὶ πολύλιστον Eust. 1545, 14. — 455 ᾤδεε: εἰ μὲν ἄνευ τοῦ ι, ὤζεν, εἰ δὲ σὺν τῷ ι, ᾠδήκει Schol. HP. ᾤδεε: ὤζεν. ἔνιοι δὲ ᾠδήκει Apoll. Soph. 170, 25. — 456 ῥῖνάς τε ὃ δ᾽ ἄπνευστος Ahrens. de hiatus Homerici legitimis quibusdam generibus p. 23, cui assentior. — 458 ἔμπνυτο Aristarchus, H. T. 190. — 459 Ζηνόδοτος ἀπὸ ἕο, ἡ κοινὴ ἀπὸ ἕθεν Schol. HP. fallitur scholiasta, nam ἕο est lectio Aristarchea; Zenodotus potius ἑοῦ, vel οὗ scripsit, quod confirmatur scholiis ad *B* 239; *T* 384; *Υ* 261; *η* 217. pro ἕθεν, quod metrum scribere non sinit, reponendum est ἕο, eam enim vulgatam esse librorum consensus docet, v. H. T. 252. — 461 κατὰ ῥόον διὰ τοῦ ἑτέρου ρ̄ Didymus, vid. ad 327.

δέξατο χερσὶ φίλῃσιν· ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθεὶς
σχοίνῳ ὑπεκλίνθη, κύσε δὲ ζείδωρον ἄρουραν·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὤ μοι ἐγώ, τί πάθω; τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
εἰ μέν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάσσω,
μή μ' ἄμυδις στίβη τε κακὴ καὶ θῆλυς ἐέρση
ἐξ ὀλιγηπελίης δαμάσῃ κεκαφηότα θυμόν·
αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἠῶθι πρό.
εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβὰς καὶ δάσκιον ὕλην
θάμνοις ἐν πυκινοῖσι καταδράθω, εἴ με μεθήῃ
ῥῖγος καὶ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθῃ,
δείδω μὴ θήρεσσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γένωμαι.
    ὣς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ὕλην· τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὗρεν
ἐν περιφαινομένῳ· δοιοὺς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνους,
ἐξ ὁμόθεν πεφυῶτε, ὃ μὲν φυλίης, ὃ δ' ἐλαίης.
τοὺς μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διάει μένος ὑγρὸν ἀέντων,
οὔτέ ποτ' ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
οὔτ' ὄμβρος περάασκε διαμπερές· ὣς ἄρα πυκνοὶ

V. l. 462 ὃδ' ACDIKLNQ. — 463 κῦσε ACIKN. — 465 τί νῦ μοι DINQ. γένηται: γένοιτο D. — 466 εἰ μέν κεν DQ. φυλάσσω: φυλάξω ABCDEFGHIKLNPQRV. — 467 ἄμυδις: ἀμυδὶς AILN. — 468 ὀλιγηπελίης A. — 469 δ' ἐκ: γρ. γὰρ H Pal. πνέει: πέλει QV Schol. Apoll. Rhod. IV, 111. πέλεται E 1546, 28. — 471 θάμνοις ἐν: θάμνοισιν V θάμνοισι E. μεθήῃ: μεθείῃ ABCDGILMNQ HPV). μεθείει E. μεθίει K. — 472 γλυκερὸς: πυκινὸς V. ἐπέλθῃ: ἐπέλθοι ABCGKLMNQ. ἐπέλθῃ I. — 473 δείδω. δείδια GM. κύρμα AC. κῦμα Q. — 474 ὡδ' ἄρα Q. ἄρα οἱ N. — 475 βῆ ῥ': βῆ δ' FSV. γρ. βῆ δ' ἴμεν C 2. man. — 476 ἂρ CKLMQ. ὑπήλυθε: ὑπήλυθε BK. — 477 ἐξομόθεν Apoll. Soph. 130, 25. Hesych. III, 305. πεφυῶτε Schol. Ε 245: v. πεφυῶτας. πεφυῶτες P Schol. ϑ 127; Apoll. Soph. 130, 25 πεφυότες S. πεφυότες A. πεφυότας D. πεφυκότες Hesych. III, 305. ὃδ' ABCDIKLN. — 478 ἂρ ACIKLMNQ διάη A. διάη D. — 479 οὔτέ ποτ': οὐδέ ποτ' ABDL. οὔτε μὴν CI οὔτε μὲν Q. οὔτε μιν FS. οὔτε μιν N.

A. c. 465 μήκιστα: ἔσχατα, v. 299. — 466 Aristarchus φυλάσσω: φυλάξω ἡ κοινή. — 467 ἄμυδις Aristarchus, Alexio, Ptolem. Ascalonita, Herodianus. ἀμυδὶς Nicias et Pamphilus. H. T. 190. ἐέρση: ἐέρσῃ Herodianus. H. T. 255. μετὰ δασέος πνεύματος Eust. 1546, 47. — 471 μεθήῃ Aristarchus, vid. ad 578, 594. H. T. 406. — 473 δείδω: δείδια, v. Didymum ad Σ 44 δείδω· ἐν τῇ Ἀριστοφάνους δείδια. — 477 πεφυῶτε, v. de hiatu p. 13. ἐν τοῖς ὑπομνήμασι γεγαῶτας Schol. HQ.

ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδίς· οὓς ὑπ' Ὀδυσσεὺς
δύσετ'· ἄφαρ δ' εὐνὴν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλῃσιν
εὐρεῖαν· φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἤλιθα πολλή,
ὅσσόν τ' ἠὲ δύω ἠὲ τρεῖς ἄνδρας ἔρυσθαι
ὥρῃ χειμερίῃ, εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαίνοι.
τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ἐν δ' ἄρα μέσσῃ λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων.
ὡς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυψε μελαίνῃ
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, ᾧ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,
σπέρμα πυρὸς σῴζων, ἵνα μή ποθεν ἄλλοθεν αὔῃ,
ὣς Ὀδυσεὺς φύλλοισι καλύψατο· τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
ὕπνον ἐπ' ὄμμασι χεῦ', ἵνα μιν παύσειε τάχιστα
δυσπονέος καμάτοιο φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ζ.

Ὣς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
ὕπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρημένος· αὐτὰρ Ἀθήνη
βῆ ῥ' ἐς Φαιήκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,
οἳ πρὶν μέν ποτ' ἔναιον ἐν εὐρυχόρῳ Ὑπερείῃ,
ἀγχοῦ Κυκλώπων ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων,

V. L. 481 ἔφυν: ἔφυν τ' G. ἐπαμοιβαδόν Schol. Δ 222. ὑπ': ὗπ' N. ἐπ' B. — 482 δύσετ': δύσσετ' ABD. δύσατ' G. εὐνὴν: ὕλην EV. — 484 ἔρυσθαι: ἐρύσθαι A. — 485 χαλεπαίνοι: χαλεπαίνει ACEQV. χαλεπαίνοι L. χαλεπαίνοι S. — 487 ἐπεχεύατο: ἐπεχεύσατο IN. — 489 ἐσχατιῆς: ἐσχατιῆς D. ἐσχατιῇ IN. πάρα: παρὰ L. — 490 σῴζων: l. σώζων. αὔῃ: αὔοι ABCDEFGHIKLMNPQRSV, quod ferri potest, si spiritus mutatur. αὔη Hesych. I, 323. — 491 ἄρ AKMQ. — 492 ἀμφικαλύψας' N. ἀμφικαλύψασα I.

A. c. 481 ἐπαμοιβαδίς Aristarchus, v. Scholl. Ξ 463; Σ 506. — 484 Herodianus ἔρυσθαι H. T. 241. προπαροξυτόνως, ἵνα σημαίνῃ παρατατικόν Schol. P. — 490 σῴζων grammatici veteres praeter Didymum, v. Annal. Gymn. Austr. 1865, p. 115. αὔῃ: ὁ Ἰξίων αὔη Schol. HP, v. G. Herm. Opusc. II, p. 45. de aspiratione conf. H. T. 209; Schol. α 272; Eust. 1547, 61 τὸ αὔειν δασύνεται.

Varia lectio. 1 καθεῦδε: κάθευδε A ex ras. DLNQ. καθεύδε I. καθεῦδε KM. ἔνθ' ἐκάθευδε Tzetzes Alleg. 8. — 2 ἀρημένος A sup. m. rec. Apoll. Soph. 43, 14: βεβαρημένος AL.

Adnotatio critica. 1 Aristarchus ἔνθα καθεῦδε: Zenodotus ἔνθ' ἐκάθευδε, H. T. 246; 405. — 2 ἀρημένος: ἕτεροι ἀρημένος Eust. 1548,44.

οἵ σφεας σινέσκοντο, βίηφι δὲ φέρτεροι ἦσαν.
ἔνθεν ἀναστήσας ἄγε Ναυσίθοος θεοειδής,
εἷσεν δὲ Σχερίῃ ἑκὰς ἀνδρῶν ἀλφηστάων,
ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε πόλει, καὶ ἐδείματο οἴκους,
καὶ νηοὺς ποίησε θεῶν, καὶ ἐδάσσατ' ἀρούρας.
ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμεὶς Ἄϊδος δὲ βεβήκει,
Ἀλκίνοος δὲ τότ' ἦρχε θεῶν ἄπο μήδεα εἰδώς.
τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
νόστον Ὀδυσσῆι μεγαλήτορι μητιόωσα.
βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, ᾧ ἔνι κούρη
κοιμᾶτ' ἀθανάτῃσι φυὴν καὶ εἶδος ὁμοίη,
Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
πὰρ δὲ δύ' ἀμφίπολοι χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσαι,
σταθμοῖιν ἑκάτερθε· θύραι δ' ἐπέκειντο φαειναί.
ἡ δ' ἀνέμου ὡς πνοιὴ ἐπέσσυτο δέμνια κούρης,
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
εἰδομένη κούρῃ ναυσικλειτοῖο Δύμαντος,
ἥ οἱ ὁμηλικίη μέν ἔην, κεχάριστο δὲ θυμῷ.
τῇ μιν ἐεισαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ναυσικάα, τί νύ σ' ὧδε μεθήμονα γείνατο μήτηρ;
εἵματα μέν τοι κεῖται ἀκηδέα σιγαλόεντα,

V. L. 6 *οἵ σφεας* Apoll. Soph. 142, 2: *οἱ σφέας* ABCDIKLMNQ. *βίηφι δὲ*: *βίῃ δὲ* A 1. m. CDM. *βίῃ δέ γε* Q. *βίηφί τε* K. *βίηφί τε φέρτεροι ὄντες* Cram. An. Ox. II, 457, 8; v. Et. Gud. 352, 50. — 7 *ναυσίθεος* BS. — 8 *δὲ Σχερίῃ*: *δ' ἐν σχερίῃ* ABCDEFGHILMNPQRSV. *δ' ἐν σχερίην* K. *δ' ἐσχερίην* Apoll. Soph. 64, 29. *ἀνδρῶν*: *ἄλλων* CD FLPS Apoll. Soph. 64, 29; cf. Et. Gud. 213, 12. *ἀλφηστάων*: *ἀλφιστάων* DLMP Apoll. Soph. *ἀμφιστάων* B. — 11 *ὃ* AKL. *ἄϊδος δὲ* M. *αἴδος δὲ* B: cet. *ἄϊδόςδε*. *ἄϊδόσδ' ἐβεβήκει* A 1. m. INV. — 12 *ἄπο*: *ἀπὸ* ALMQ. *ἀπο* BC 1. m. DK. — 15 *βῆ δ'*: *βῆ ῥ'* AKV. *ἔνι*: *ἐνὶ* DFL QR. — 18 *ἄπο*: *ἀπὸ* BCDLQ. *ἄπὸ* A. *ἀπο* IK. — 20 *ἣδ'* ACDIKLNQ. — 21 *ἆρ* ABCDEIKLMNQ. — 22 *ναυσικλειτοῖο Δύμαντος*: *ναυσικλείτοιο* KL suprascripta linea transversa, ut pro nomine proprio haberetur. *ναυσικλείτοιο* QS. *ναυσικλύτειο* V. *ναυσικλειτοῦ ὀδύμαντος* IN. — 24 *ἐεισαμένη*: *ἐειδομένη* DGHILNR. *ἐειδομένη* (σα suprascr.) M. — 25 *τί νῦ σ'* ADQ. — 26 *μέν τοι*: *μὲν δὴ κεῖνται* Schol. O 9.

A. c. 8 Aristarchus *δὲ Σχερίῃ*: *δ' ἐν*, *ἡ κοινή*. — 10 *θεῶν*: *θεοῖς* Rhianus. — 12 *ἄπο*: *ἡ ἀπό ἀντὶ τῆς παρά· διὸ ὀξύνεται*, v. Lehrs. Quaest. Epic. 86 sq. Ioan. Alex. 27, 10 *θεῶν ἄπο*. — 15 *ἀναστρεπτέον τὸ ἔνι· ἔστι γὰρ ἐν ᾧ* Schol. P. *ἡ δὲ ἐν πλεονάσασα τῷ ι ἀνεστράφη* *ᾧ ἔνι κούρη* Ioan. Alex. 27, 33. — 18 *ἄπο*: *ὁμοίως ἀντὶ τῆς παρά* Schol. P, v. 12. — 22 *ναυσικλειτοῖο*: *τινὲς δὲ τῇ Ναυσικλειτοῖ, ὡς Καλυψοῖ* *ἔνιοι δὲ ναυσὶ κλειτοῖο ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου* Schol. MPQ, v. H. T. 31.

σοὶ δὲ γάμος σχεδόν ἐστιν, ἵνα χρὴ καλὰ μὲν αὐτὴν
ἕννυσθαι, τὰ δὲ τοῖσι παρασχεῖν, οἵ κέ σ' ἄγωνται.
ἐκ γάρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει
ἐσθλή, χαίρουσιν δὲ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
ἀλλ' ἴομεν πλυνέουσαι ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι·
καί τοι ἐγὼ συνέριθος ἅμ' ἕψομαι, ὄφρα τάχιστα
ἐντύνεαι, ἐπεὶ οὔ τοι ἔτι δὴν παρθένος ἔσσεαι.
ἤδη γάρ σε μνῶνται ἀριστῆες κατὰ δῆμον
πάντων Φαιήκων, ὅθι τοι γένος ἐστὶ καὶ αὐτῇ.
ἀλλ' ἄγ' ἐπότρυνον πατέρα κλυτὸν ἠῶθι πρὸ
ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐφοπλίσαι, ἥ κεν ἄγῃσι
ζῶστρά τε καὶ πέπλους καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
καὶ δὲ σοὶ ὧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον ἠὲ πόδεσσιν
ἔρχεσθαι· πολλὸν γὰρ ἀπὸ πλυνοί εἰσι πόληος.
ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
Οὔλυμπον δ', ὅθι φασὶ θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
ἔμμεναι· οὔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται οὔτέ ποτ' ὄμβρῳ
δεύεται οὔτε χιὼν ἐπιπίλναται, ἀλλὰ μάλ' αἴθρη
πέπταται ἀνέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη·

V. L. 27 αὐτὴν: αὐτῇ D. — 28 ἕννυσθαι ADILQ. οἵ κε σ' CD. ἄγωνται: ἄγονται A. — 29 τοι τούτων: τοιούτων HQ. — 30 χαίρουσι ACDEIMNQV. — 31 φαινομένηφι ABCDILNQ: φαινομένηφι EKM. — 32 ἅμ' ἕψομαι: ἅμ' εἵομαι B c. gl. πορεύομαι. — 33 ἐντύνεαι Apoll. Soph. 69, 23: ἐντύνεο (αι) H. ἐντυνεο D. οὔ τοι: οὔτι HS ex corr. — 34 κατὰ: ἀνὰ CQ. — 35 ὅθι τοι: γρ. καὶ ἤ (ἦ?) τοι γένος Schol. V. γένος ἐσσὶ καὶ αὐτὴ H, ἐσσὶ etiam Palatinus 1. m. — 36 ἐπότρυνον: ἐπότρυνε IN. — 37 ἅμαξαν ACDKLNQ. — 38 ζῶστρά τε Apoll. Soph. 81, 24: γρ. ζώνας Palatinus. ζώνας τε: γρ. ζῶστρα D. — 39 δὲ σοί: δέ σοι IN. δε σοι L. — 40 ἀπὸ Apoll. Soph. 38, 33: ἄπο ACDIKLMNQ Schol. α 49. πόληος: πόλιος DHK. — 41 ἆρ ACIKLNQ. ἐπέβη B. — 42 Ὄλυμπον δ' Apoll. Soph. 5, 34. — 43 οὔτέ ποτ' CEILMN. οὔτέ ποτ' D. οὐδέποτ' AK Apoll. Soph. 6, 1; Schol. Θ 13. οὐδέ τ' B. — 44 οὔτε: οὐδὲ LPS. ἐπιπίλναται Schol. Λ 420; Apoll. Soph. 6, 2: ἐπικίδναται Herodianus περὶ σχημάτων ed. Villois. Anecd. II, 94; Dind. 57, 22. — 45 ἀνέφελος: ἀννέφελος BDEIKLMN Aristoteles περὶ κόσμου (400ª 14) Herodianus l. l. Hesych. I, 206; Apoll. Soph. 6, 2; Schol. Λ 420. utrumque E 1551, 5. ἐπιδέδρομεν Apoll. Soph. Schol. Λ 420: ἐπιδέδραμεν D. ἀναδέδρομεν Aristot. l. l.

A. c. 29 φάτις: χάρις Callistratus. μεταποιῆσαι δέ φησιν Ἀριστοφάνην φάτις Didymus. — 32 καί τοι ἐγὼ συνέριθος Herodianus ad Λ 294. ἡ παράδοσις συνέριθος: συνέρειθος Alexio, H. T. 200. — 40 ἀπὸ: βαρυτονητέον τὴν ἄπο Herodianus, v. Il. Pros. Σ 64; Lehrs. Quaest. Ep. p. 94 sqq. — 44 αἴθρη: αἰθήρ Rhianus. — 45 ἀνέφελος Aristarchea lectio videtur fuisse, v. H. T. 389. νέφος ante se producit correptam ε 293, ι 68, 145, μ 314 δὲ νεφέεσσι. Δ 274, Ψ 133 δὲ νέφος. θ 374 ποτὶ

τῷ ἔνι τέρπονται μάκαρες θεοὶ ἤματα πάντα.
ἔνθ' ἀπέβη γλαυκῶπις, ἐπεὶ διεπέφραδε κούρῃ.
  αὐτίκα δ' ἠὼς ἦλθεν ἐύθρονος, ἥ μιν ἔγειρε
Ναυσικάαν εὔπεπλον· ἄφαρ δ' ἀπεθαύμασ' ὄνειρον,
βῆ δ' ἰέναι διὰ δώμαθ', ἵν' ἀγγείλειε τοκεῦσι,
πατρὶ φίλῳ καὶ μητρί· κιχήσατο δ' ἔνδον ἐόντας.
ἡ μὲν ἐπ' ἐσχάρῃ ἧστο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
ἠλάκατα στρωφῶσ' ἁλιπόρφυρα· τῷ δὲ θύραζε
ἐρχομένῳ ξύμβλητο μετὰ κλειτοὺς βασιλῆας
ἐς βουλήν, ἵνα μιν κάλεον Φαίηκες ἀγαυοί.
ἡ δὲ μάλ' ἄγχι στᾶσα φίλον πατέρα προσέειπε·
  πάππα φίλ', οὐκ ἂν δή μοι ἐφοπλίσσειας ἀπήνην
ὑψηλὴν εὔκυκλον, ἵνα κλυτὰ εἵματ' ἄγωμαι
ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τά μοι ῥερυπωμένα κεῖται;
καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ ἔοικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντα
βουλὰς βουλεύειν καθαρὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα.
πέντε δέ τοι φίλοι υἷες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν,
οἱ δύ' ὀπυίοντες, τρεῖς δ' ἠίθεοι θαλέθοντες·
οἳ δ' αἰεὶ ἐθέλουσι νεόπλυτα εἵματ' ἔχοντες
ἐς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ' ἐμῇ φρενὶ πάντα μέμηλεν.
  ὣς ἔφατ'· αἴδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξονομῆναι

V. L. 46 ἐνὶ B. ἔνι D. — 47 κούρῃ: πάντα DHL. γρ. κούρῃ H Palatinus. — 49 εὔπεπλον: ἐΰπεπλον CLQ. — 50 ἰέναι ABCIKMNQSV: ἴμεναι H. διὰ ABDFHIKLM ex ras. NPS: κατὰ CGQRV. δώμαθ': δῶμα Q. — 51 ἔνδοθ' G. ἐόντας: ἐόντε L non male. ἰόντας B. — 54 βασιλῆας: ἐπικούρους G. — 55 ἵνά μιν L. — 57 ἐφοπλίσσειας: ἐφοπλίσειας CEIKNQV Apoll. Soph. 127, 27. ἐφοπλίσσειαν S. — 58 εὔκυκλον: ἐΰκυκλον DINQ. — 60 δὲ σοὶ: δέ σοι CDL. ἐόντα ABD 1. m. EHLV: ἐόντι D 2. m. FGIKMNPQS. ἐόντι[α] C. γρ. καὶ ἐόντι E 1551, 59. — 61 ἔχοντα ABD 1. m. EHLV: ἔχοντι D 2. m. FGIMNPS. ἔχοντι[α] CK. — 62 ἐνὶμμεγάροισι D. γεγάασσιν Q. — 63 ὀπυίοντες: ὀπύοντες BCDKI p. ras. MQ. θαλέθοντες: θαλέοντες DGLQ Hesych. II, 298. θαλέοντες[θ] S. τελέθοντες L supra. — 64 οἵδ' ACDIKLN. νεόπλυτα: ἐύπλυτα Q — 65 τὰ δ': τόδ' L. δ' ἐμῇ: δὲ 'μῇ I. — 66 ἐξονομῆναι K.

νέφεα. υ 114 ποθι νέφος. Ο 625, Π 375, Ψ 874 ὑπὸ νεφέων, ubi ali ὑπαὶ perperam. Χ 309 διὰ νεφέων. Ξ 350 δὲ νεφέλην.

A. c. 46 τῷ: τῇ Rhianus. — 50 διὰ non κατὰ scribendum, cf. δ 679 βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα Πηνελοπείῃ, ρ 479 μή σε νέοι διὰ δώματ' ἐρύσσωσ'. κατὰ δώματα est in domo, v. δ 15, ρ 402, τ 345, υ 122 159, Χ 442, 478. — 57 ἐφοπλίσσειας: ἐφοπλίσσειαν Rhianus, v. Eust 1551, 29. — 62 Aristophanes ἐνιμμεγάροις.

πατρὶ φίλῳ· ὁ δὲ πάντα νόει καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
οὔτέ τοι ἡμιόνων φθονέω τέκος, οὔτέ τευ ἄλλου.
ἔρχευ· ἀτάρ τοι δμῶες ἐφοπλίσσουσιν ἀπήνην
ὑψηλὴν εὔκυκλον, ὑπερτερίῃ ἀραρυῖαν.
ὣς εἰπὼν δμώεσσιν ἐκέκλετο, τοὶ δὲ πίθοντο.
οἳ μὲν ἄρ' ἐκτὸς ἄμαξαν ἐύτροχον ἡμιονείην
ὅπλεον, ἡμιόνους θ' ὕπαγον ζεῦξάν θ' ὑπ' ἀπήνῃ·
κούρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρεν ἐσθῆτα φαεινήν.
καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐυξέστῳ ἐπ' ἀπήνῃ,
μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει μενοεικέ' ἐδωδὴν
παντοίην, ἐν δ' ὄψα τίθει, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ· κούρη δ' ἐπεβήσετ' ἀπήνης.
δῶκεν δὲ χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
εἵως χυτλώσαιτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
ἡ δ' ἔλαβεν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα,
μάστιξεν δ' ἐλάαν· καναχὴ δ' ἦν ἡμιόνοιιν·
αἳ δ' ἄμοτον τανύοντο, φέρον δ' ἐσθῆτα καὶ αὐτήν,
οὐκ οἴην, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
αἳ δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥόον περικαλλέ' ἵκοντο,
ἔνθ' ἦ τοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοί, πολὺ δ' ὕδωρ

V. l. 67 ὃ I. πάντα νόει: πάντ' ἐνόει D. πάντα ἐνόει E. — 68 omitt. L. οὔτέ τοι ACIMNQ. οὔτέ τεῦ K. οὔτέ τοι D. οὔτέ τευ ἄλλου ABCIKNQ. hariolatur Schol. HP γρ. καὶ ὅτέ τευ. — 69 ἐφοπλίσουσιν CEQ. — 70 εὔκυκλον: ἐΰκυκλον DIN. ὑπερτερέῃ M 1. m. et in lemmate. — 71 τοὶ δὲ πίθοντο: l. δ' ἐπίθοντο. A τοίδε πείθον. — 72 οἳ Q. ἄρ AD IKLQ. ἄμαξαν ACDELNQ. ἡμιονείην: γρ. ἡμιόνοιϊν vel ἡμιόνοισιν H. — 73 ὅπλεον ABCDEHILNPS: ὥπλεον GKMQ Schol. T 172. δ' ὕπαγον A. ἀπήνῃ: ἀπήνην DGILMNQ, utrumque recte, v. de usu praep. ὑπό apud Homerum p. 6 et 13. — 74 φέρεν: φέρον H 1. m. φέρεν δ' Apoll. Soph. 161, 24. — 75 κατέθηκεν: κατέθηκαν BH ex em. RV. καθέκαν I. ἐπ': ὑπ' BCV. — 76 κίστῃ Apoll. Soph. 99, 25: κίστει D. ἐτίθει: ἐτίθη B. Schol. Aristoph. Acharn. 960 μήτηρ δ' ἐν κίστει τίθει μενοεικέα δαῖτα, ὄψα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες, sed 1085 κίστῃ et μενοεικέ' ἐδωδήν, addito eodem versu ὄψα τε, qui est γ 480. — 78 ἐπεβήσετ' Apoll. Soph. 40, 31: ἐπεβήσατ' ACHKPQSV. ἐβήσατ' B. ἀπήνης Apoll. Soph. 40, 31: ἀπήνῃ IN. — 79 δῶκεν δὲ: δῶκε CE. δῶκε δέ οἱ K. — 81 ἦδ' ACDIKLMN. ἔλαβε ACD 1. m. MV. — 82 μάστιξε CE. — 83 αἶδ' ABCDEIKLMNQ. — 85 αἶδ' ὅτε δὴ ABCDELQ: ἀλλ' ὅτε δὴ IKN.

A. c. 73 ὅπλεον dedi cum maiore parte librorum, v. ψ 143 ὁπλισθεν δὲ γυναῖκες, ubi duo tantum codices ὥπλισθεν exhibent. — 74 φέρεν: φέρον Aristophanes, sed quid pro κούρη scripserit, νούρῃ an κοῦραι, non constat. — 75 κατέθηκεν: κατέθηκαν Aristophanes.

καλὸν ὑπεκπρορέει μάλα περ ῥυπόωντα καθῆραι,
ἔνθ' αἵ γ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκπροέλυσαν ἀπήνης.
καὶ τὰς μὲν σεῦαν ποταμὸν πάρα δινήεντα
τρώγειν ἄγρωστιν μελιηδέα· ταὶ δ' δ' ἀπ' ἀπήνης
εἵματα χερσὶν ἕλοντο καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ,
στεῖβον δ' ἐν βόθροισι θοῶς ἔριδα προφέρουσαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ πλῦνάν τε κάθηράν τε ῥύπα πάντα,
ἑξείης πέτασαν παρὰ θῖν' ἁλός, ἧχι μάλιστα
λάιγγας ποτὶ χέρσον ἀποπλύνεσκε θάλασσα.
αἳ δὲ λοεσσάμεναι καὶ χρισάμεναι λίπ' ἐλαίῳ
δεῖπνον ἔπειθ' εἵλοντο παρ' ὄχθῃσιν ποταμοῖο,
εἵματα δ' ἠελίοιο μένον τερσήμεναι αὐγῇ.
αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου τάρφθεν δμῳαί τε καὶ αὐτή,
σφαίρῃ ταὶ δ' ἄρ' ἔπαιζον ἀπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι·
τῇσι δὲ Ναυσικάα λευκώλενος ἤρχετο μολπῆς.
οἵη δ' Ἄρτεμις εἶσι κατ' οὔρεος ἰοχέαιρα,
ἢ κατὰ Τηΰγετον περιμήκετον ἢ Ἐρύμανθον,
τερπομένη κάπροισι καὶ ὠκείῃς ἐλάφοισι·
τῇ δέ θ' ἅμα νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
ἀγρονόμοι παίζουσι· γέγηθε δέ τε φρένα Λητώ·
πασάων δ' ὑπὲρ ἥ γε κάρη ἔχει ἠδὲ μέτωπα,

V. L. 87 ὑπεκπροθέει V. ῥυπόωντα: ῥυπόεντα PS. γρ. ῥυπόεντα H. καθῆραι DK. — 88 ἀπήνης: γρ. ἁμάξης H. — 89 τὰς: τοὺς EPRS. σεῦαν: σεύοντο B. πάρα Apoll. Soph. 141, 3: παρὰ DIKLNQ Apoll. Soph. 6, 10. παρα BCE. — 90 ταὶ δ': αἵδ' E. — 93 κάθηράν K. — 94 ἧχι: ᾗχι E. — 95 ἀποπλύνεσκε: ἀποπτύεσκε ABGHKSV. ἀποπλαύεσκε L. ἀποπλυνέεσκε IN. γρ. ἀποπτύεσκε D. — 96 αἳ ACD. — 97 ὄχθῃσι ABCDEKMQ. ὄχθοισι IN. — 99 σίτου: δείπνου G in marg. — 100 ταὶ δ' ἄρ' M: ταίτ' ἄρ ABCLNPSV. ταίτ' ἄρ' D. τά τ' ἄρ' I. τέ τ' ἄρ K. ταί γ' ἄρ Q. — 101 ἤρχετο: ἤρξατο CQ. ἤρχετ' ἀοιδῆς K. — 102 οἵη: γρ. οἵη M. γρ. ἢ ἀντὶ τοῦ ὥσπερ δὲ M. οὔρεος Schol. Ο 169: οὔρεα NQ. γρ. κατ' οὔρεα Pal. H, qui add. ὅπερ ἄμεινον. — 104 ὠκείῃσ' M. — 106 ἀγρονόμοι Apoll. Soph. 7, 25: ἀγρομένη B. γρ. ἀγρομέναι A. γέγηθε δέ τε: γέγηθέ τε AC. γέγηθεν δὲ DL. γέγηθε δ' ἄρα Apoll. Soph. 7, 25. — 107 ὕπερ AIKN. ἥγε: ἦδε K. μέτωπα: μέτωπον D.

A. c. 89 πάρα Ἀρίσταρχος ἀναστρέφει Schol. P. — 90 Aristarchus et Herodianus μελιηδέα, H. T. 417. — 93 veteres κάθηραν, non καθῆραν, H. T. 405. — 94 Aristarchus et Dionysius ἧχι: ᾗχι ἡ παράδοσις, H. T. 278. — 99 Aristarchus et Herodianus δμῳαί: l. δμωαί, H. T. 226. — 100 ταὶ δ': πᾶσαι διὰ τοῦ δ (i. e. omnia exemplaria recensionis Aristarcheae, H. T. 138) Didymus. — 102 οὔρεα v. Ahrens. de hiatus Hom. legitimis quibusdam generibus p. 34. — 106 Megaclides ἀγρόμεναι παίζουσιν ἀνὰ δρία παιπαλόεντα.

ῥεῖά τ' ἀριγνώτη πέλεται, καλαὶ δέ τε πᾶσαι·
ὣς ἥ γ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀδμής.
ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἶκον δὲ νέεσθαι
ζεύξασ' ἡμιόνους πτύξασά τε εἵματα καλά,
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ὡς Ὀδυσεὺς ἔγροιτο, ἴδοι τ' εὐώπιδα κούρην,
ἥ οἱ Φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἡγήσαιτο.
σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασίλεια·
ἀμφιπόλου μὲν ἅμαρτε, βαθείῃ δ' ἔμβαλε δίνῃ·
αἳ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσαν. ὃ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς,
ἑζόμενος δ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
ὤ μοι ἐγώ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω;
ἦ ῥ' οἵ γ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
ἦε φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
ὥς τέ με κουράων ἀμφήλυθε θῆλυς ἀυτή,
νυμφάων, αἳ ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα
καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα.
ἦ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδηέντων;
ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι ἠδὲ ἴδωμαι.
ὣς εἰπὼν θάμνων ὑπεδύσετο δῖος Ὀδυσσεύς,
ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πτόρθον κλάσε χειρὶ παχείῃ
φύλλων, ὡς ῥύσαιτο περὶ χροῒ μήδεα φωτός.

V. L. 108 ῥεῖά τ': ῥεῖα δ' AEKPQSV Macrob. Sat. V, 4. 10. — 109 ἀδμής: ἀγνὴ V. ἀγνὴ B. γρ. καὶ ἀγνὴ M. — 110 ἄρ ACDKLMQ. οἶκον δὲ B: οἰκονδε ACDIKLMNQ. — 113 ἴδοιτό τ' L. — 116 ἔμβαλε: ἔμπεσε FPS Apoll. Soph. 108, 28. — 117 αἳ ABCDEIKLNQ. ὃ ABCDEIKLNQ. — 118 ὥρμαινε: ὅρμαινε A. — 119 ὤ μοι: ὦ μοι B. ᾤμοι E. ἐγώ: ἐγὼν L. γαῖαν: αἶαν IN. — 120 ἦ οἵγ' N. ὑβρϊσταί γε Q. — 121 φιλόξεινοι: φιλόξενοι ABCDIN. σφιν: σφι BCD 1. m. IN. — 122 ὥστέ με ACIKNQ. ἀϋτὴ H. (μ supra) ἀϋτή ἢ ἀϋτμή Palatinus. ἀϋτμή Apoll. Soph. 29, 18. — 124 πίσεα EHI ex corr. KNV: πείσεα ABFMN 1. m. PQS Apoll. Soph. 129, 21. πεΐσεα C. πίσσεα DL. — 125 ἤ BGLM: ἦ ACDIKNQ. — 126 ἄγ' ἐγὼν: ἄγ' ἐγὼ Q. ἄγε τῶν D. ἀλλά γε τῶν HL. — 127 ὑπεδύσετο: ὑπεδύσατο BK. ὑπεκδύσατο Q. ἐπεδύσατο H. ὑπεδύσσετο ADLN. ὑπεκδύετο C p. ras. ὑπεκδύσετο F. δῖος: θεῖος M. — 128 κλάσε: ἤλασε D errore librarii η pro κ legentis.

A. c. 108 τ': οὕτως διὰ τοῦ τε αἱ Ἀρισταρχειοι καὶ σχεδὸν πᾶσαι Didymus. ἀριγνώτη cf. Schol. Π 123. — 110 ὁτεδὴ Aristarchus, H. T. 327. — 120 ἦ: ὡς διαπορητικὸν περισπᾶται Schol. P. — 124 πίσεα: καὶ πείσεα, ὅτι ἐξηγήσαντο πείσεα πόαν ἔχοντα χωρία Schol. H. — 125 ἦ: ὁ ἦ περισπᾶται Schol. P. ἦ νύ πω Schol. Vind. 133.

βῆ δ᾽ ἴμεν ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος ἀλκὶ πεποιθώς,
ὅς τ᾽ εἶσ᾽ ὑόμενος καὶ ἀήμενος, ἐν δέ οἱ ὄσσε
δαίεται· αὐτὰρ ὃ βουσὶ μετέρχεται ἢ ὀίεσσιν
ἠὲ μετ᾽ ἀγροτέρας ἐλάφους· κέλεται δέ ἑ γαστὴρ
μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
ὣς Ὀδυσεὺς κούρῃσιν ἐυπλοκάμοισιν ἔμελλε
μίξεσθαι γυμνός περ ἐών· χρειὼ γὰρ ἵκανε.
σμερδαλέος δ᾽ αὐτῇσι φάνη κεκακωμένος ἅλμῃ,
τρέσσαν δ᾽ ἄλλυδις ἄλλη ἐπ᾽ ἠιόνας προὐχούσας·
οἴη δ᾽ Ἀλκινόου θυγάτηρ μένε· τῇ γὰρ Ἀθήνη
θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε καὶ ἐκ δέος εἵλετο γυίων.
στῆ δ᾽ ἄντα σχομένη· ὃ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεύς,
ἢ γούνων λίσσοιτο λαβὼν εὐώπιδα κούρην,
ἦ αὔτως ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισι
λίσσοιτ᾽, εἰ δείξειε πόλιν καὶ εἵματα δοίη.
ὣς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισι,
μή οἱ γοῦνα λαβόντι χολώσαιτο φρένα κούρη.
αὐτίκα μειλίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον·
  γουνοῦμαί σε ἄνασσα· θεός νύ τις, ἦ βροτός ἐσσι;
εἰ μέν τις θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Ἀρτέμιδί σε ἐγώ γε, Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ᾽ ἄγχιστα ἐίσκω·
εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν, τοὶ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσι,

V. l. 130 βῆ δ᾽: βῆ ῥ᾽ BDLV. — 131 ἐν: ἐκ BV. — 132 ὃ ABC[illegible]DI KLMNQ. βουσὶ μετέρχεται l. mei. — 136 μίξεσθαι: μίξασθαι F[illegible]S. ἵκανε: ἱκάνοι I. ἱκάνει L. ἵκανοι N. — 141 ἀντασχομένη CDLS Ap[illegible]oll. Soph. 145. 31. ῥ᾽ ἀντασχομένη Hesych. IV. 78. μερμήριξεν: μερμ[illegible]ριξεν BQ. — 143 ἢ M 2. m.: ceteri ἢ. αὔτως: αὕτως ACKLNQ. ἀ[illegible]οσταδὰ: ἀπὸ σταδὰ. D. id. 146. — 145 ὡς ἄρα οἱ DN: ὧδε δέ οἱ BK. — 146 λίσσεσθαι γ᾽ L. — 149 θεός νυ τοι QS 1. m. V. ἐσσὶ vel ἐσσὶν L. — 150 omitt. B. μέν τις: μέν τοι V. — 152 ἄγχιστα: εἰσάντα V. γρ. [illegible]ς ἄντα M. — 153 δέ τις ἐσσὶ ACEIKLNQ. εἰ δ᾽ αὖ γε βροτός ἐσσι οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσι D et H in quo βροτῶν ex em. τοί: οἳ BEH in marg. KPS.

A c. 131 εἶσ᾽: ἐκ πλήρους τὸ εἶσι αἱ Ἀριστάρχου Didymus, v. H. T. 397. — 132 ὃ omitt. Rhianus. τὸ δὲ βουσὶ μετέρχεται κρεῖττον γράφ[illegible]ν ἐπέρχεται Eust. 1555. 45. — 137 σμερδαλέος: λευγαλέος, κακῶς. Ζην[illegible]δοτος δὲ ἀργαλέος, κακῶς Schol. HP. — 138 ἄλλη: χωρὶς τοῦ ἰῶτα τὸ ἄλλη Schol. P. — 143 αὔτως: αὕτως. H. T. 209. — 144 περιττὸς ὁ στίχος· καὶ Ἀθηνοκλῆς δὲ ἐκκόπτουσι τὸν στίχον Schol. HP. — 149 ἢ: τὸ ἢ ὁ Ἀσκαλωνίτης περισπᾷ ἐρωτηματικὸν νομίζων. ὃ καὶ χαριέστερον. οἱ δὲ ἐνέκλιναν ὡς εἰ ἔλεγεν εἴτε θεὸς εἴτε ἄνθρωπος Schol. P.

τρισμάκαρες μὲν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
τρισμάκαρες δὲ κασίγνητοι· μάλα πού σφισι θυμὸς
αἰὲν ἐυφροσύνῃσιν ἰαίνεται εἵνεκα σεῖο,
λευσσόντων τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνεῦσαν.
κεῖνος δ' αὖ περὶ κῆρι μακάρτατος ἔξοχον ἄλλων,
ὅς κέ σ' ἐέδνοισι βρίσας οἶκον δ' ἀγάγηται.
οὐ γάρ πω τοιόνδε ἴδον βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν,
οὔτ' ἄνδρ' οὔτε γυναῖκα· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
Δήλῳ δή ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ
φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα·
ἦλθον γὰρ καὶ κεῖσε, πολὺς δέ μοι ἕσπετο λαὸς
τὴν ὁδὸν, ᾗ δὴ ἔμελλεν ἐμοὶ κακὰ κήδε' ἔσεσθαι.
ὣς δ' αὔτως καὶ κεῖνο ἰδὼν ἐτεθήπεα θυμῷ
δήν, ἐπεὶ οὔ πω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ γαίης,
ὡς σὲ γύναι ἄγαμαί τε τέθηπά τε, δείδια δ' αἰνῶς
γούνων ἅψασθαι· χαλεπὸν δέ με πένθος ἱκάνει.
χθιζὸς ἐεικοστῷ φύγον ἤματι οἴνοπα πόντον·
τόφρα δέ μ' αἰεὶ κῦμα φόρει κραιπναί τε θύελλαι

V. L. 155 πού σφίσι ADEIN. μάλά πού σφίσι Q. — 156 εὐφροσύνῃσιν ACIKMQ. — 157 εἰσϊχνεῦσαν NQV. — 158 περὶ: πέρι A et Et. Gud. 47, 51 diserte. ἔξοχον: ἔξοχος L. — 159 ὅς κέ σ' ἐέδνοισι: ἐέδνοισι E. ὅς κέ σε ἔδνοισι ABDINS. ὅς κέ σ' ἔδνοισι C. ὅς κέ σε ἔδνοισι K. ὅς κε γ' ἐέδνοισι V. οἶκονδ' ABCDKLMNQ. — 160 *τοιόνδε ἴδον βροτόν: v. τοιοῦτον ἴδον βροτόν. τοιοῦτον εἶδον C. τοιοῦτον ἐγὼν ἴδον BPS. τοιοῦτον ἴδον ἐγὼν H ex em. τοῖον εἶδον Schol. α 1. — 164 καὶ κεῖσε: κἀκεῖσε BCEIKNPQSV. καὶ 'κεῖσε M. ἕσπετο: ἔπλετο FQ. γρ. ἔπλετο Ambros. EC 2. m. — 165 ᾗ δὴ ἔμελλεν EG: ᾗ δὴ μέλλεν ABCHIKLNQS. ἤδη et 2. m. ἤδη μέλλεν D. ἡ δή μοι ἔμελεν M. ἔσεσθαι: ἔπεσθαι D. — 166 ὣς: ὡς ABDILN. αὔτως: αὕτως DLNQ. ὥδ' αὕτως C. ὡσαύτως V. ὡς δ' αὖ αὐτώς B. καὶ κεῖνο: κἀκεῖνο BEIKMNQ. — 168 ὡς σὲ: ὥς σε AD. ὥς σὲ L. δείδια δ' ABDKL Schol. *K* 167: v. δειδιά τ' cum Apoll. Soph. 4, 33. — 171 δέ μ' αἰεὶ: δέ με μέγα V. κῦμα φόρει BCDEHIKLN. κῦμα φέρει A: v. κῦμ' ἐφόρει cum EGMQ.

A. c. 156 γρ. ἐν εὐφροσύνῃσι κακῶς. οὐδέποτε γὰρ Ὅμηρος ἀδιαιρέτως τὴν εὐφροσύνην φησὶ τὸ ὀνοματικόν Schol. PQ, cf. Buttmanni adnot. — 158 περὶ Herodianus. — 159 ἄμεινον ἐγκλίνειν τὴν σε Schol. H. ἐέδνοισι: ἐέδνοισι Herodianus ad *N* 543. — 160 τοιόνδε Grashof. „zur Kritik des Homerischen Textes in Bezug auf die Abwerfung des Augments" Düsseld. 1852, p. 22. — 164 καὶ κεῖσε et 166 καὶ κεῖνο Aristarchus, H. T. 247. — 165 δὴ ἔμελλεν: ὅτι οὐκ οἶδεν ὁ ποιητὴς τὸ μέλλεν Aristonicus. sed ad *O* 601 Didymus Aristophanem ἐκ γὰρ δὴ τοῦ μέλλε scripsisse adnotavit. — 166 αὔτως: αὕτως, H. T. 209. — 168 ὡς, non ὥς, Nicanor. δείδια δ' cf. Doederl. emendat. Hom. 1858, p. 13. — 171 κῦμα φόρει Aristarchus, H. T. 424.

νήσου ἀπ' Ὠγυγίης· νῦν δ' ἐνθάδε κάμβαλε δαίμων,
ὄφρ' ἔτι που καὶ τῇδε πάθω κακόν· οὐ γὰρ ὀίω
παύσεσθ', ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσι πάροιθεν.
ἀλλὰ ἄνασσ' ἐλέαιρε· σὲ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας
ἐς πρώτην ἱκόμην, τῶν δ' ἄλλων οὔ τινα οἶδα
ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.
ἄστυ δέ μοι δεῖξον, δὸς δὲ ῥάκος ἀμφιβαλέσθαι,
εἴ τί που εἴλυμα σπείρων ἔχες ἐνθάδ' ἰοῦσα.
σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν, ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς,
ἄνδρα τε καὶ οἶκον καὶ ὁμοφροσύνην ὀπάσειαν
ἐσθλήν· οὐ μὲν γὰρ τοῦ γε κρεῖσσον καὶ ἄρειον,
ἢ ὅθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχητον
ἀνὴρ ἠδὲ γυνή, πόλλ' ἄλγεα δυσμενέεσσι,
χάρματα δ' εὐμενέτῃσι· μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί.
τὸν δ' αὖ Ναυσικάα λευκώλενος ἀντίον ηὖδα·
ξεῖν', ἐπεὶ οὔτε κακῷ οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας,
Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν,
ἐσθλοῖς ἠδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἑκάστῳ·
καί που σοὶ τάδ' ἔδωκε, σὲ δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης.
νῦν δ', ἐπεὶ ἡμετέρην τε πόλιν καὶ γαῖαν ἱκάνεις,
οὔτ' οὖν ἐσθῆτος δευήσεαι οὔτε τευ ἄλλου,
ὧν ἐπέοιχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα.
ἄστυ δέ τοι δείξω, ἐρέω δέ τοι οὔνομα λαῶν.
Φαίηκες μὲν τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν,

V. l. 172 κομβαλε BHKMPS Palat. κάμβαλε D: κάββαλλε A[illegible] EI LNQRV. — 173 ὄφρ' ἔτι που ABEKM: v. ὄφρα τί που. ὄφρά τι πο[illegible] Q. γρ. ὄφρα τι που M. — 174 παύσεσθ': παύσασθ' DEH 1. m. GM. τ[illegible]ουσι: τελέσουσι GM. τελέθουσι L. — 175 ἀλλά: ἀλλ' ABCDK. πο[illegible]λὰ κακὰ IN. — 178 ἄστυ δέ: ἄστυ τε DHIKLN. δὸς δὲ: δὸς τὲ IN. — [illegible]79 εἴ τι που ILNQ. ἔχες: ἔσχες ACEHR. — 180 φρεσὶ σῇσι: φρεσὶν ῇσ[illegible] A. φρεσὶ τῇσι B. — 181 ἄνδρα τε CEIKN. — 182 τοῦ γε: τοῦδε V. — [illegible]85 δέ τ' Apoll. Soph. 16, 5: δ' ἔτ' IN. δέ γ' Apoll. Soph. 100, 31. — [illegible]87 οὔτε: οὔτι V. — 188 Ζεὺς δ': δ' om. BE. νέμει: νέμοι D. — 190 [illegible]αί που σοι IKN. τάδ' ἔδωκε CFH ex em. PQSV. τάδε δῶκε IN. τάδ' [illegible] δῶκε A 1. m. ταῦτ' ἔδωκε BDEGKLMR. — 191 — ι 340 absunt a c[illegible]d. N. — 192 οὔτε τευ ἐσθῆτος K. οὔτέ τευ ἄλλου ACIKLMQ. — 193 [illegible]τιάσαντα: γρ. σασθαι M. — 194 ἄστυ τε DHIL. ἐρέω τέ τοι H sup. I. — 195 τήνδε: L τῆνδε V τῆνδε.

A. c. 172 κομβαλε Apoll. Soph. 148, 36; Hesych. II. 402. vid. H. T. 457, 479; Bekk. Hom. Bl. 88, 4. — 185 ἄρσην διαστολτέον ἐπὶ τὸ νοῆσαι Schol. HP. — 184 πόλλ' ἄλγεα: ταῦτα ἀπ' ἑτέρας ἀρχῆς Nicanor, cf. H. S. 251. — 195 τῆνδε veteres, H. T. 384.

εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
τοῦ δ' ἐκ Φαιήκων ἔχεται κάρτος τε βίη τε.
ἦ ῥα, καὶ ἀμφιπόλοισιν ἐυπλοκάμοισι κέλευσε·
στῆτέ μοι ἀμφίπολοι· πόσε φεύγετε φῶτα ἰδοῦσαι;
ἦ μή πού τινα δυσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν;
οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ διερὸς βροτός, οὐδὲ γένηται,
ὅς κεν Φαιήκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἵκηται
δηιοτῆτα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.
οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
ἔσχατοι, οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος.
ἀλλ' ὅδε τις δύστηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνει,
τὸν νῦν χρὴ κομέειν· πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες
ξεῖνοί τε πτωχοί τε, δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε.
ἀλλὰ δότ' ἀμφίπολοι ξείνῳ βρῶσίν τε πόσιν τε,
λούσατέ τ' ἐν ποταμῷ, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἔστ' ἀνέμοιο.
ὣς ἔφαθ', αἳ δ' ἔσταν τε καὶ ἀλλήλῃσι κέλευσαν,
κὰδ δ' ἄρ' Ὀδυσσέα εἷσαν ἐπὶ σκέπας, ὡς ἐκέλευσε
Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
πὰρ δ' ἄρα οἱ φᾶρός τε χιτῶνά τε εἵματ' ἔθηκαν,
δῶκαν δὲ χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
ἤνωγον δ' ἄρα μιν λοῦσθαι ποταμοῖο ῥοῇσι.
δή ῥα τότ' ἀμφιπόλοισι μετηύδα δῖος Ὀδυσσεύς·
ἀμφίπολοι, στῆθ' οὕτω ἀπόπροθεν, ὄφρ' ἐγὼ αὐτὸς
ἅλμην ὤμοιιν ἀπολούσομαι, ἀμφὶ δ' ἐλαίῳ
χρίσομαι· ἦ γὰρ δηρὸν ἀπὸ χροός ἐστιν ἀλοιφή.

V. L. 198 ἦ ῥὰ ACDIKLQ. — 200 μή που τινὰ ADEKLQ. μή πώ τινα I. φάσθ': φᾶσθ' DHI. — 201 δυερὸς Hesych. I, 540. γένηται: γίνοιτο L. — 202 ἵκηται: ἵκοιτο DL. ἵκοιται A. — 205 βροτῶν: βροτὸς FL. — 206 ὅδέ τις CDEIKQ. — 207 τόν: ὃν E. τῷ V. — 209 add. K ἀλλ' ἄγε οἱ δότε φάρος ἐΰπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα. — 210 λούσατέ τ': λούσατε δ' APSV. ὅθ' ἐπὶ: ἵν' ἐπὶ GM. — 211 αἶδ' ABCDIKLMQ. ἔσταν τε: ἵσταντο BKR. κέλευσαν: κέλευον AKRV. κέλεβον B, quod perinde est. — 212 καδδ' ἄρ ACDKLM. καδδ' ἄρ' I. ὀδυσσέα ACDGKLMRV. ὀδυσσῆα I: v. Ὀδυσσῆ'. — 213 omitt. A in textu. — 214 ἀρά οἱ C. φάρος ACDKQ. — 215 δῶκαν δὲ: δῶκε δέ οἱ A. δῶκαν δέ οἱ FS. — 216 λοῦσθαι: λοῦσαι K. — 217 δὴ ῥὰ ACILQ. δῖος: θεῖος AK. — 218 οὕτως ABEIKRV. — 220 ἀπὸ: ἄπο CDGILQ. ἀλοιφή: ἄλειφαρ B. ἀλοίφαρ A.

A. c. 200 ἦ: περισπαστέον τὸ ῆ, τὸ δὲ μή ὀξυτονητέον Schol. HP. φάσθ' Tyrannio: φᾶσθ' ἡ παράδοσις, H. T. 373. — 201 διερὸς Aristarchus: δυερὸς Callistratus. — 203 δηιοτῆτα Aristarchus, H. T. 224, — 207 τὸν νῦν: τῷ μιν Callistratus.

ἄντην δ' οὐκ ἂν ἐγώ γε λοέσσομαι· αἰδέομαι γὰρ
γυμνοῦσθαι κούρῃσιν ἐυπλοκάμοισι μετελθών.
ὣς ἔφαθ', αἳ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν, εἶπον δ' ἄρα κούρῃ.
αὐτὰρ ὃ ἐκ ποταμοῦ χρόα νίζετο δῖος Ὀδυσσεὺς
ἅλμην, ἥ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἄμπεχεν ὤμους·
ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἁλὸς χνόον ἀτρυγέτοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα λοέσσατο καὶ λίπ' ἄλειψεν,
ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσαθ', ἅ οἱ πόρε παρθένος ἀδμής,
τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκεν, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα, κὰδ δὲ κάρητος
οὔλας ἧκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.
ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
ἴδρις, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει,
ὣς ἄρα τῷ κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.
ἕζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιὼν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
κάλλεϊ καὶ χάρισι στίλβων· θηεῖτο δὲ κούρη.
δή ῥα τότ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα·
κλῦτέ μευ ἀμφίπολοι λευκώλενοι, ὄφρά τι εἴπω.
οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι,
Φαιήκεσσ' ὅδ' ἀνὴρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισι·
πρόσθεν μὲν γὰρ δή μοι ἀεικέλιος δέατ' εἶναι,
νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
αἲ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις κεκλημένος εἴη
ἐνθάδε ναιετάων, καί οἱ ἅδοι αὐτόθι μίμνειν.

V. L. 222 ἐϋπλοκάμοισιν ἐπελθὼν E 1554, 56, G. — 223 αἴδ' ABC DIKLMQ. — 224 ὃ ACDIKMQ. — 224—316 omitt. L cum Palatino. — 225 ἅλμην: ἅλμην θ' AM. — 229 θῆκε ACD 1. m. IQV. — 230 καδδὲ ACIKMQV. — 233 δέδαε CDEV. — 236 θῖνα: θινὶ BCDGIKM. θῖνι QS. — 237 κάλλεϊ Apoll. Soph. 94, 26: κάλλει AB. χάρισι: χάριτι Apoll. Soph. 94, 26. χάρισι H. — 238 δὴ ῥὰ CIQ. — 239 κλῦτέ μευ: κλῦτέ μοι ABCHIKMPQSV. ὄφρά τι CKMQ. ὄττι κεν D. — 241 ἐπιμίσγεται: ἐπιμίξεται ADI. — 242 πρόσθε ABC. — 245 asterisco notatus in D. ἅδοι: ἄδοι DFKMR E 1561, 30; 49, 53.

A. c. 222 μετελθὼν ἀντὶ τοῦ ἐπελθών Schol. V, unde patet lectionem quam Eust. protulit e glossa esse ortam. — 231 οὔλας Aristarchus, Alexio, Ptolem. Ascalonita, Herodianus: οὐλὰς Nicias, H. T. 329. — 235 κατέχευε, ψ 162 περίχευε. — 236 θῖνα Aristarchus, cf. ad β 260. — 239 κλῦτέ μευ. οὕτως Schol. H. — 240 veteres ἀέκητι, H. T. 418. — 241 οὕτως ἐν μέλλοντι χρόνῳ ἐπιμίξεται Schol. H. — 244, 245 ἄμφω μὲν ἀθετεῖ Ἀρίσταρχος, διστάζει δὲ περὶ τοῦ πρώτου Schol. HQ. — 245 ἅδοι Herodianus cum Aristarcho: ἄδοι ψιλοῦται Ἰωνικῶς Eust. 1561, 54.

ἀλλὰ δότ' ἀμφίπολοι ξείνῳ βρῶσίν τε πόσιν τε.
ὣς ἔφαθ', αἳ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,
πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆι ἔθεσαν βρῶσίν τε πόσιν τε.
ἦ τοι ὃ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
ἁρπαλέως· δηρὸν γὰρ ἐδητύος ἦεν ἄπαστος.
αὐτὰρ Ναυσικάα λευκώλενος ἄλλα νόησεν·
εἵματ' ἄρα πτύξασα τίθει καλῆς ἐπ' ἀπήνης,
ζεῦξεν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας, ἂν δ' ἔβη αὐτή.
ὄτρυνεν δ' Ὀδυσῆα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
ὄρσεο δὴ νῦν ξεῖνε πόλιν δ' ἴμεν, ὄφρα σε πέμψω
πατρὸς ἐμοῦ πρὸς δῶμα δαΐφρονος, ἔνθά σέ φημι
πάντων Φαιήκων εἰδησέμεν ὅσσοι ἄριστοι.
ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρδειν· δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν·
ὄφρ' ἂν μέν κ' ἀγροὺς ἴομεν καὶ ἔργ' ἀνθρώπων,
τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι μεθ' ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν
καρπαλίμως ἔρχεσθαι· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω.
αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβείομεν, ἣν πέρι πύργος
ὑψηλός, καλὸς δὲ λιμὴν ἑκάτερθε πόληος,
λεπτὴ δ' εἰσίθμη· νῆες δ' ὁδὸν ἀμφιέλισσαι
εἰρύαται· πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν ἑκάστῳ.

V. l. 247 αἶθ' ACDIKMQ. ἠδὲ πίθοντο C: cet. ἠδ' ἐπίθοντο. — 248 ἄρ CDEKQ. ἔθεσαν: θέσσαν ER. θέσαν FISV. — 249 ὃ ABCDIKMQ. — 251 *ἄλλα νόησεν: l. ἀλλ' ἐνόησεν. — 252 τίθει: τίθη B. — 253 ζεῦξεν δ': ζεῦξαν δ' E. ζεῦξε δ' ὑφ' ACQV. ζεῦξε δ' ἐφ' D. — 255 δὴ νῦν: νῦν δὴ FHP. νῦν ὦ ABCGIK. ὄφρά σε CIKM. — 256 ἔνθά σε φημὶ CDIKM. ἔνθα σε φημὶ AQ. — 258 ἔρδειν A: v. ἔρδειν. ἀπινύσσειν: ἀπινύσσαι B. — 259 ὄφρ' ἂν μέν κ': ὄφρ' ἂν μέν κεν AGM. ὄφρα μέν κ' CDK. — 260 ἅμαξαν ACDMQ. — 261 ἔρχεσθαι: ἔρχεσθον R. — 262 ἐπιβείομεν BCDKQSV: ἐπιβήομεν FHI. ἐπιβήσομεν M. ἐπιβήσομαι A. ὑπερβήσομαι Apoll. Soph. 137, 34. πέρι: περὶ CGIKM. περὶ A. — 263 πόληος: πόλιος DI. — 264 εἰσίθμη Hesych. II, 35; III, 27: εἰσίσθμη AH. — 265 πᾶσι CEIM, v. Porphyr. Quaest. 2. ἐπ' ἱστιόν Schol. B 125.

A. c. 248 θέσσαν defendit Grashof. Augm. p. 22. — 254 ὄτρυνεν Aristarchus: l. ὤτρυνεν, H. T. 424. — 256 ἐμοῦ: ὅτι ἐν πᾶσι φέρεται ἐμοῦ, ἀλλ' οὐκ ἐμεῦ. ὅμως ἐπί τινων ὁ Ζηνόδοτος ἐπὶ τὸ χεῖρον μετατίθησι Aristonicus, H. T. 251. — 258 ἔρδειν veteres, H. T. 258. ἀπινύσσειν Aristarchus: Aristophanes ἀπινύσκειν, H. T. 198. — 261 ἔρχεσθαι: ἀπαρέμφατον ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ τέθεικεν Aristonicus, cf. ad ε 342. — 262 ἐπιβείομεν non ἐπιβήομεν analogia cogit scribere, nam ε sequente ο vel ω non in η sed in ει diphthongum convertitur. exempla sunt καταβείομεν *K* 97; ἐπιβείομεν κ 334; θείομεν *Λ* 142; *Ψ* 244, 486; ν 364; φ 264; στείομεν *O* 297; κιχείομεν *Φ* 128. Aristarchum hanc regulam non ubique servasse docent Scholl. ad *P* 95; *X* 431, v. H. T. 408. — 264 εἰσίσθμη Aristophanes.

ἔνθα δέ τέ σφ' ἀγορὴ καλὸν Ποσιδήιον ἀμφὶς
ῥυτοῖσιν λάεσσι κατωρυχέεσσ' ἀραρυῖα.
ἔνθα δὲ νηῶν ὅπλα μελαινάων ἀλέγουσι,
πείσματα καὶ σπείρας, καὶ ἀποξύνουσιν ἐρετμά.
οὐ γὰρ Φαιήκεσσι μέλει βιὸς οὐδὲ φαρέτρη,
ἀλλ' ἱστοὶ καὶ ἐρετμὰ νεῶν καὶ νῆες ἐῖσαι,
ᾗσιν ἀγαλλόμενοι πολιὴν περόωσι θάλασσαν.
τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀδευκέα, μή τις ὀπίσσω
μωμεύῃ· μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον·
καί νύ τις ὧδ' εἴπῃσι κακώτερος ἀντιβολήσας·
τίς δ' ὅδε Ναυσικάᾳ ἕπεται καλός τε μέγας τε
ξεῖνος; ποῦ δέ μιν εὗρε; πόσις νύ οἱ ἔσσεται αὐτῇ.
ἦ τινά που πλαγχθέντα κομίσσατο ἧς ἀπὸ νηὸς
ἀνδρῶν τηλεδαπῶν, ἐπεὶ οὔ τινες ἐγγύθεν εἰσίν·
ἤ τίς οἱ εὐξαμένῃ πολυάρητος θεὸς ἦλθεν
οὐρανόθεν καταβάς, ἕξει δέ μιν ἤματα πάντα.
βέλτερον, εἰ καὐτή περ ἐποιχομένη πόσιν εὗρεν
ἄλλοθεν· ἦ γὰρ τούσδε γ' ἀτιμάζει κατὰ δῆμον
Φαίηκας, τοί μιν μνῶνται πολέες τε καὶ ἐσθλοί.
ὣς ἐρέουσιν, ἐμοὶ δέ κ' ὀνείδεα ταῦτα γένοιτο.
καὶ δ' ἄλλῃ νεμεσῶ, ἥ τις τοιαῦτά γε ῥέζοι,

V. L. 266 ἔνθα δέ: ἐνθάδε Schol. θ 11. ποσειδήϊον CDIM. — [illegible]67 ῥυτοῖσι BCDEIQ. — 269 σπείσματα E. σπείρας IM. σπεῖρας B [illegible] v. σπεῖρα. ἀποξύνουσιν ADEIKMPQSV. ἀποξύνουσ' C. ἀποξείνουσι [illegible] H. ἀποξείνουσι B. ἀποξύνουσιν quod Bekk. in textum intulit omni c[illegible] et librorum auctoritate. — 272 ᾗσιν: τῇσιν DEM. θάλασσαν: γρ. [illegible] M, quod ad 261 referendum esse puto γρ. ἔρχεσθον. — 274 μωμεύει [illegible] A. — 275 καί κέ τις BH ex em. K. — 276 ὅδε: ὃ δὲ E. ὅγε V. — 277 [illegible] σις δέ οἱ BH sup. K. πόσις νύ τοι D. — 278, 279 omitt. B. 278 ἦ: ἢ I. ἧς: ἠγ' Q. ἀπὸ: ἐπὶ D. — 280 ἤ τις οἱ I. πολυάρρητος AV Hesych. [illegible] 335. — 281 ἕξει: ἄξει B. γρ. ἄξει M. — 282 βέλτερον: βέλτιον QS. [illegible] καὐτή: εἰ κ' αὐτή IQ. — 283 τούσδε γ': τούσδε γ' CEKM. τοὺς δέ [illegible] I. — 285 δέ κ': δ' ἂν ER. ταῦτα: πάντα B. γένοιτο: γένοιντο DH. — 286 ἄλλῃ: ἄλλην IMQV cum Schol. Q ad v. 287.

A. c. 269 σπείρας: Eust. 1563, 4 σπεῖρα .... ἢ σπεῖρας δι' ὧν α[illegible] νῆες ἕλκονται. Schol T ἢ σπεῖραι δ' ὧν ἕλκονται αἱ νῆες. Et. Gud 508, 27 σπείρας νῦν οἱ μεγάλοι κάλοι, παρὰ τὸ συσπειρᾶσθαι καὶ κεῖσθαι. ἢ σπεῖραι δι' ὧν ἕλκονται αἱ νῆες. v. Hesych. IV, 64. in Schol Q Vind. 56 pro σπεῖραι legitur σπεῖρα. 275—288 ἀθετοῦνται στίχοι ιδ' Schol. HQ. — 278 ἤ: ῥεβραιωτικῶς ἀναγνωστέον Herodianus. — 280 ἤ: οὕτως ἐξέτεται, ὁ δὲ ἑξῆς 288 περισπᾶται Herodianus. — 283 τούσδε veteres. H. T. 364.

ἥ τ' ἀέκητι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων
ἀνδράσι μίσγηται πρίν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν.
ξεῖνε, σὺ δ' ὧδ' ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα τάχιστα
πομπῆς καὶ νόστοιο τύχῃς παρὰ πατρὸς ἐμοῖο.
δήεις ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθήνης ἄγχι κελεύθου
αἰγείρων· ἐν δὲ κρήνη νάει, ἀμφὶ δὲ λειμών·
ἔνθα δὲ πατρὸς ἐμοῦ τέμενος τεθαλυῖά τ' ἀλωή,
τόσσον ἀπὸ πτόλιος, ὅσσόν τε γέγωνε βοήσας·
ἔνθα καθεζόμενος μεῖναι χρόνον, εἰς ὅ κεν ἡμεῖς
ἄστυ δὲ ἔλθωμεν καὶ ἱκώμεθα δώματα πατρός.
αὐτὰρ ἐπὴν ἡμέας ἔλπῃ ποτὶ δώματ' ἀφῖχθαι,
καὶ τότε Φαιήκων ἴμεν ἐς πόλιν ἠδ' ἐρέεσθαι
δώματα πατρὸς ἐμοῦ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶ καὶ ἂν πάις ἡγήσαιτο
νήπιος· οὐ μὲν γάρ τι ἐοικότα τοῖσι τέτυκται
δώματα Φαιήκων, οἷος δόμος Ἀλκινόοιο
ἥρωος. ἀλλ' ὁπότ' ἄν σε δόμοι κεκύθωσι καὶ αὐλή,
ὦκα μάλα μεγάροιο διελθέμεν, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
μητέρ' ἐμήν· ἣ δ' ἧσται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ
ἠλάκατα στρωφῶσ' ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι,
κίονι κεκλιμένη· δμῳαὶ δέ οἱ εἵατ' ὄπισθεν.
ἔνθα δὲ πατρὸς ἐμοῖο θρόνος ποτικέκλιται αὐτῇ,

V. L. 290 ἐμοῖο: ἐμεῖο D. — 291 δήεις: δήομεν BEHIMPQSV Tzetzes Alleg. 159. δήιομεν A. δῄομεν CDK. θαλάσσης: γρ. κελεύθου H. — 292 ἐν: ἐκ FMS. γρ. ἐν M. — 293 ἐνθάδε GI. ἐνθάδε C. — 294 ἀπὸ: ἄπο GIK. πτόλιος: πόλιος ADV. ὅσσόν τε C. — 296 ἄστυ δὲ B. ἱκόμεθα A. — 297 ἥμεας: l. ἡμέας. ἀφίχθαι ACDI. — 298 ἠδ' ἐρέεσθαι: γρ. ἠδ' ἔρχεσθαι H. — 301 γάρ τι: γάρ τοι BGIKMQ non male. γάρ τις P. — 302 οἷος: τοῖος D. — 303 ἥρωος: ἥρως ABDHIKPRSV. [illegible]ωσ C. ἥρω Q. ὁπόταν DIKQ. κεκύθωσι Hesych. II, 459: κεύθωσι DFS. κεκεύθωσι AM. δόμῳ οι — αὐλῇ H. — 304 μάλα: μάλ' ἐκ CDFGI KMQV. — 305 ἧδ' ACDIKMQ. ἠδ' B. — 307 hab. M in marg. δμῳαὶ: l. δμωαί. — 308 ἐνθάδε DI. ἐμοῖο: ἐμεῖο D. αὐτῇ: αὐτὴ A. αὐγῇ D in marg. HK sup. QV. αὐγη C. αὐγῇ ἢ αὐτῇ E 1564, 25. αὐγῇ agnoscunt Schol. QV Vind. 133.

A c. 287 ἥ τ': ψιλωτέον τὸ ἠδ' (cod. ἤτ'), ἵν' ᾖ οὕτως „καὶ ἄλλην νεμεσῶ ἥτις ἂν ταῦτά γε ῥέζοι καὶ ἀέκητι γονέων ἀνδράσι μίσγηται“. Ἀρίσταρχος. Schol. Q, v. H. T. 269. Dindorf. Aristarchi nomen ex scholio ad v. 289 huc illatum esse putat. — 289 Ἀρίσταρχος σὺ δ' ὦκ' ἐμέθεν Didymus. — 290 ἐμοῖο: Zenodotus ἐμεῖο, H. T. 251. — 291 αἳ χαριέστεραι δήεις Schol. H. — 293 ἀλωή: l. ἀλωή. H. T. 187. — 297 ἀπόλυτος ἡ ἡμέας Schol. H. Ἀριστοφάνης δώματα ἵχθαι Didymus. — 308 ἐμοῖο: ἐμεῖο, v. 290.

τῷ ὅ γε οἰνοποτάζει ἐφήμενος ἀθάνατος ὥς.
τὸν παραμειψάμενος μητρὸς περὶ γούνασι χεῖρας
βάλλειν ἡμετέρης, ἵνα νόστιμον ἦμαρ ἴδηαι
χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐσσί.
[εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέῃσ' ἐνὶ θυμῷ,
ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐυκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.]
ὣς ἄρα φωνήσασ' ἵμασεν μάστιγι φαεινῇ
ἡμιόνους· αἳ δ' ὦκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα.
αἳ δ' εὖ μὲν τρώχων, εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν.
ἣ δὲ μάλ' ἡνιόχευεν, ὅπως ἅμ' ἑποίατο πεζοὶ
ἀμφίπολοί τ' Ὀδυσεύς τε· νόῳ δ' ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην.
δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἵκοντο
ἱρὸν Ἀθηναίης, ἵν' ἄρ' ἕζετο δῖος Ὀδυσσεύς.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο·
κλῦθί μευ αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη·
νῦν δή πέρ μευ ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὔ ποτ' ἄκουσας
ῥαιομένου, ὅτε μ' ἔρραιε κλυτὸς ἐννοσίγαιος.
δός μ' ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθεῖν ἠδ' ἐλεεινόν.
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
αὐτῷ δ' οὔ πω φαίνετ' ἐναντίη· αἴδετο γάρ ῥα
πατροκασίγνητον· ὃ δ' ἐπιζαφελῶς μενέαινεν
ἀντιθέῳ Ὀδυσῆι πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι.

V. L. 310 περὶ ABCDEIMQSV: ποτὶ FHK. — 312 ἐσσί: ἐσσίν C 1. m. IV. — 313—315 omitt. ABH in textu IS. in CDQ feruntur inter vs. 311 et 312. 313 εἴ κέν τοι: εἰ γάρ τοι DH. φρονέῃσ': φρονέει D. — 315 post hunc repetitur in C v. 312, in quo 1. m. ἐσσίν scripserat. — 316 ἵμασε CM 1 m. ἵμασσε D. — 317 αἵδ' ABCDIKLMQ. λίπον: λίποντο ABFS. — 318 αἵδ' ABCDIKLMQ. τρώχων Hesych. IV, 184: τρέχον HL. δὲ πλίσσοντο l. plurimi cum E 1065, 13: 1564, 40; Hesych. III, 347; Suida 546, 4: δ' ἐπλίσσοντο A Apoll. Soph. 75, 4. δὲ πλίσσοντο (η) K. δ' ἐπλήσσοντο Q Apoll. Soph. 132, 16. δ' ὀπλίσσοντο V. — 319 ἢ δὲ: ἠδὲ A. πεζοὶ: πεζαὶ L. — 321 δύσετο: δύσσετο ADV. — 322 ἄρ ACDIKLMQ. — 324 κλῦθί μευ GH ex em. μευ (ον) D. μοι (εν) K: κλῦθί μοι ABCEILMPQSV. — 325 δή περ: δ' ἥπερ L. δ' εἴπερ D. μευ: μου E. — 326 ὅτε μ' LQ. ἔραιε: l. ἔρραιε. ἐννοσίγαιος Q. — 329 ἐναντίη BDEGHLMQ: ἐναντίον ACIKPS. αἴδετο: ἅζετο A Tzetzes Alleg. 185. γρ. αἴδετο A. γρ. ἅζετο Palatinus. γάρ ῥα LQ. — 330 ὃ δ' BCDIKLQ.

A. c. 311 ἴδηαι: ἰδῆαι, H T. 228. — 318 τρώχων: τρεχέτην Callistratus. — 324 μευ: μοι, v. ad 239. — 330 ἐπιζαφελῶς: Ἀρίσταρχος περισπᾷ καὶ οὕτως ἐπεκράτησεν, H. T. 263.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η.

Ὣς ὃ μὲν ἔνθ' ἠρᾶτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
κούρην δὲ προτὶ ἄστυ φέρεν μένος ἡμιόνοιιν.
ἡ δ' ὅτε δὴ οὗ πατρὸς ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἵκανε,
στῆσεν ἄρ' ἐν προθύροισι, κασίγνητοι δέ μιν ἀμφὶς
ἵσταντ' ἀθανάτοις ἐναλίγκιοι, οἵ ῥ' ὑπ' ἀπήνης
ἡμιόνους ἔλυον ἐσθῆτά τε ἔσφερον εἴσω.
αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον ἑὸν ἤιε· δαῖε δέ οἱ πῦρ
γρηὺς Ἀπειραίη, θαλαμηπόλος Εὐρυμέδουσα,
τήν ποτ' Ἀπείρηθεν νέες ἤγαγον ἀμφιέλισσαι·
Ἀλκινόῳ δ' αὐτὴν γέρας ἔξελον, οὕνεκα πᾶσι
Φαιήκεσσιν ἄνασσε, θεοῦ δ' ὣς δῆμος ἄκουεν·
ἣ τρέφε Ναυσικάαν λευκώλενον ἐν μεγάροισιν.
ἥ οἱ πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἴσω δόρπον ἐκόσμει.
καὶ τότ' Ὀδυσσεὺς ὦρτο πόλιν δ' ἴμεν· αὐτὰρ Ἀθήνη
πολλὴν ἠέρ' ἔχευε φίλα φρονέουσ' Ὀδυσῆι,
μή τις Φαιήκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας
κερτομέοι τ' ἐπέεσσι καὶ ἐξερέοιθ', ὅτις εἴη.
ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἐραννήν,
ἔνθά οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
παρθενικῇ ἐικυῖα νεήνιδι κάλπιν ἐχούσῃ.
στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῦ· ὃ δ' ἀνείρετο δῖος Ὀδυσσεύς·
ὦ τέκος, οὐκ ἄν μοι δόμον ἀνέρος ἡγήσαιο
Ἀλκινόου, ὃς τοῖσδε μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει;
καὶ γὰρ ἐγὼ ξεῖνος ταλαπείριος ἐνθάδ' ἱκάνω

Varia lectio. 2 φέρεν: φέρον V. φέρον vel φέρεν C. — 3 ἦδ' CDIKLMQ. — 4 στῆσεν: στῆσε δ' C. ἂρ ACDLMQ. προθύρῃσι KQS. προθύροισι D. — 5 ὑπ': ἀπ' FPS. — 8 γρηὺς: γρῆϋς CDLQR. — 9 τὴν: ἣν E. τὴν ἀπ' ἀπείρηθεν L. — 11 ὥς: ὡς D. — 14 αὐτάρ: ἀμφὶ δ' Al Tzetzes Alleg. 11; Macrob. Saturn. V, 4, 8. — 15 *ἠέρ' ἔχευε: l. ἠέρα χεῦε. — 18 ἂρ CDKQ. δὴ ῥά τ' ἔμελλε L. δύσεσθαι: δύεσθαι D. δύσασθαι KPS. δύσσεσθαι F. δύεσθ' | L. ἐραννήν: ἐρατεινὴν AD in marg. L. γρ. ἐραννήν A m. rec. — 19 ἔνθά οἱ ACDIKLQ. — 20 ἐικυῖα: l. εἰκυῖα. Q ἐοικυῖα. παρθενικὴ, εἰκυῖα I. νεήνιδι: νεάνιδι DQ. — 21 ὅδ' ACIKLMQ.

Adnotatio critica. 13 ἀθετεῖ Ζηνόδοτος· ἤδη γὰρ εἶπε „δαῖε δέ οἱ πῦρ" Schol. HP. — 22 οὐκ ἄν μοι: Ἀριστοφάνης ἤ ῥά νύ μοι (l. ἦ ῥά μοι), Schol. HP.

τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· τῶ οὔ τινα οἶδα
ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσι.
  τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
τοιγὰρ ἐγώ τοι ξεῖνε πάτερ δόμον, ὅν με κελεύεις,
δείξω, ἐπεί μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει.
ἀλλ' ἴθι σιγῇ τοῖον, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω·
μηδέ τιν' ἀνθρώπων προτιόσσεο μηδ' ἐρέεινε.
οὐ γὰρ ξείνους οἵδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται,
οὐδ' ἀγαπαζόμενοι φιλέουσ' ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθῃ.
νηυσὶ θοῇσιν τοί γε πεποιθότες ὠκείῃσι
λαῖτμα μέγ' ἐκπερόωσιν, ἐπεί σφισι δῶκ' ἐνοσίχθων·
τῶν νέες ὠκεῖαι ὡς εἰ πτερὸν ἠὲ νόημα.
  ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
τὸν δ' ἄρα Φαίηκες ναυσικλυτοὶ οὐκ ἐνόησαν
ἐρχόμενον κατὰ ἄστυ διὰ σφέας· οὐ γὰρ Ἀθήνη
εἴα ἐυπλόκαμος, δεινὴ θεός, ἥ ῥά οἱ ἀχλὺν
θεσπεσίην κατέχευε φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
θαύμαζεν δ' Ὀδυσεὺς λιμένας καὶ νῆας ἐίσας
αὐτῶν θ' ἡρώων ἀγορὰς καὶ τείχεα μακρὰ
ὑψηλά, σκολόπεσσιν ἀρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἵκοντο,
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
  οὗτος δή τοι ξεῖνε πάτερ δόμος, ὅν με κελεύεις

V. L. 25 τῶ ACIKLM: τῷ D 1. m. EQ. τῶν D 2. m. τῶν δ' V. 26 καὶ γαῖαν ἔχουσι ACDFKLPQS: καὶ ἔργα νέμονται EGHIMR. καὶ γαῖαν ἔχουσιν H. γρ. γαῖαν ἔχουσι M. γρ. καὶ ἔργα νέμοντα Ambros. E. — 28 τοὶ γὰρ AC 1. m. LM. ὅν με: ὅν μοι E bis. — 30 p hunc in L spatium vacuum pro uno versu relictum est: in Palatino 30, 31 adpositis α' et γ' numerantur. — 31 μὴ δέ τιν' CEIKLMQ: μ τιν' A. μὴ δ' ἐρέεινε ACIKLMQ. μὴ δ' ἐρεείνου: γρ. ἐρέεινε D. — οἵδε: v. οἶδε. AHL 1. m. MPS οἵγε. — 33 ἔλθῃ ILPS: ἔλθοι ACD MQ. φιλέουσ' ὅτε κέν τις ἵκηται Schol. HQ Vind. 133 ad ν 119. — ναυσὶ D. θοῇσι CE. — 35 ἐπεὶ σφίσι AQ. δῶκ' ἐνοσίχθων: δῶκε ι νίων F. γρ. δῶκε κρονίων C. — 36 ὡς εἰ: ὡσεὶ AEIKM Scholl. Δ 1 Ο 80. — 38 ὃδ' ACDIKLMQ. — 39 ναυσίκλυτοι DL. — 41 εἶα: εἶα (εἶασ'?) E. — 45 σκολόπεσσιν: σκοπέλοισιν DV. — 47 τοῖσι δὲ: ι ἄρα D. αὐτίκα: γρ. τοῖσι δὲ L m. rec. — 48 ὅν μοι E 1566, 23.

A. c. 26 γαῖαν ἔχουσι ut ζ 195. — 33 ἔλθῃ: ἔλθοι, v. G. He Opusc. II, 35. — 39 ναυσικλυτοί: ἐν συνθέσει καὶ κατ' ὀξεῖαν τά Schol. HPQT, v. H. T. 311. — 40 σφέας: ὀρθοτονητέον τὴν ἀντω μίαν διὰ τὴν πρόθεσιν Herodianus. — 41 ῥά οἱ: σφισιν Zenodotus, Scholl. η 15 et 140. — 46 ὁτεδὴ Aristarchus, H. T. 327.

πεφραδέμεν· δήεις δὲ διοτρεφέας βασιλῆας
δαίτην δαινυμένους· σὺ δ' ἔσω κίε μηδέ τι θυμῷ
τάρβει· θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων
ἔργοισιν τελέθει, εἴ καί ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.
δέσποιναν μὲν πρῶτα κιχήσεαι ἐν μεγάροισιν·
Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον, ἐκ δὲ τοκήων
τῶν αὐτῶν οἵ περ τέκον Ἀλκίνοον βασιλῆα.
Ναυσίθοον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
γείνατο καὶ Περίβοια, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη,
ὁπλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυμέδοντος,
ὅς ποθ' ὑπερθύμοισι Γιγάντεσσιν βασίλευεν.
ἀλλ' ὃ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δ' αὐτός·
τῇ δὲ Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγείνατο παῖδα
Ναυσίθοον μεγάθυμον, ὃς ἐν Φαίηξιν ἄνασσε·
Ναυσίθοος δ' ἔτεκεν Ῥηξήνορά τ' Ἀλκινοόν τε.
τὸν μὲν ἄκουρον ἐόντα βάλ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
νυμφίον ἐν μεγάρῳ, μίαν οἴην παῖδα λιπόντα
Ἀρήτην· τὴν δ' Ἀλκίνοος ποιήσατ' ἄκοιτιν,
καί μιν ἔτισ' ὡς οὔ τις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη,
ὅσσαι νῦν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν.
ὣς κείνη περὶ κῆρι τετίμηταί τε καὶ ἔστιν
ἔκ τε φίλων παίδων ἔκ τ' αὐτοῦ Ἀλκινόοιο
καὶ λαῶν, οἵ μίν ῥα θεὸν ὣς εἰσορόωντες
δειδέχαται μύθοισιν, ὅτε στείχῃσ' ἀνὰ ἄστυ.
οὐ μὲν γάρ τι νόου γε καὶ αὐτὴ δεύεται ἐσθλοῦ·

V. l. 49 δήεις ADK. διοτρεφέας: διοτροφέας Q. — 50 ἔνδον: γρ. δαίτην L. δαιννυμένους Q. μὴ δέ τι ACKLQ: μὴ δ' ἔτι I. — 52 ἔργοισι CDFKMQR. μάλα τηλόθεν ἄλλοθεν ἔλθοι DH ex em. L. γρ. εἰ καὶ μάλα Ambr. Q. γρ. εἴ καί ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι H Palatinus. duae erant scripturae καί ποθεν ἄλλοθεν et καὶ μάλα τηλόθεν, confusae in DHL. ἔλθοι: ἔλθη I. — 53 δὲ πρῶτα I. — 59 γιγάντεσσι ADEFMQV. γιγάντεσι C. — 60 ὃ D. — 63 ἔτεκε CEIM, bene. δὲ τέκεν K. — 65 μεγάρῳ: μεγάροις Schol. Ψ 223. — 67 ἐπὶ χθονὶ τίεται: ἐπιχθόνιος τίετ' L, τίετ' etiam K. ἐπιχθονίων τίεται Apoll. Soph. 113, 1. — 68 νῦν γε: νῦν τε EFM. ὑπ': ἐπ' D. ἐπ' (ὑπ') L. γρ. ὑπ' ἀνδράσιν Palat. ἔχουσιν: ἔχουσαι V. — 69 ὡς DL. — 71 οἵ μιν ῥα I. — 72 στείχῃσιν ἀν' H ex em. στείχῃσιν ἀνὰ E.

A. c. 51 ἀμείνων: ἀμείνω Zenodotus? H. T. 302.

οἷσίν τ' εὖ φρονέῃσι καὶ ἀνδράσι νείκεα λύει.
εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέῃσ' ἐνὶ θυμῷ,
ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, λίπε δὲ Σχερίην ἐρατεινήν,
ἵκετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην,
δῦνε δ' Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀλκινόου πρὸς δώματ' ἴε κλυτά· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
ὥρμαιν' ἱσταμένῳ, πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἱκέσθαι.
ὥς τε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν ἠὲ σελήνης
δῶμα καθ' ὑψερεφὲς μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι ἐληλάδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ, περὶ δὲ θριγκὸς κυάνοιο·
χρύσειαι δὲ θύραι πυκινὸν δόμον ἐντὸς ἔεργον·
σταθμοὶ δ' ἀργύρεοι ἐν χαλκέῳ ἕστασαν οὐδῷ,

V. L. 74 οἰσῒν τ' DLQ. οἰσί τ' M. οἶσι τ' AEF. ἧσιν RV. ἧσι — τ' C et supra οἷς. ἧσι τ' S. εὖ φρονέῃσι: εὐφρονέῃσι V. ἐϋφροσύνῃσ — R. γρ. δὲ καὶ ἧσί τ' εὖ φρονέῃσι Ambros. E. γρ. ἧσι τ' εὐφρονέῃσι M. γρ. δὲ καὶ ἧσί τ' εὐφρονίῃσι C. ἀνδράσι (ῶν supra) C. λύει: λύειν AK. — 75 εἴ κεν τοι Q: εἰ μέντοι ESV. — 76 φίλους ἰδέειν CQ. — 77 σὴν ἐς: ἣν K. εἰς H. — 79 ἐπ': ἐς P. ἐρατεινήν: ἐρίβωλον ἢ ἐρατεινὴν E 1568, 41. — 84 ἠὲ: ἠδὲ KL. — 85 κάθ': καθ' AI. ὑψερεφὲς: ὑψηρεφὲς HI. ὑψιρε— φὲς A. καθϋψερεφὲς L. καθυψϊρεφὲς D. — 86 ἐληλάδατ' M: ἐληλέ— ατ' AHKPQS Schol. ν 4. ἐλέδατ' I. ἐρηρέδατ' CEFV. ἐληλέατ' D P— lat. ἐληλέαται L. γρ. ἐληλέδατο C Ambros. E. γρ. ἐρηρέδαται A. — 87 κυάνειον L et in marg. οιο. — 89 ἀργύρεοι δὲ σταθμοὶ ACDEFGH— IK LMPQRSV. ἕστασαν: ἔστασαν AKLQ.

A. c. 74 αἱ χαριέστεραι „ἧσίν τ' εὖ φρονέῃσι“· πρεπῶδες — γὰρ αὐτῇ τὰς πρὸς τοὺς ἄνδρας ἔριδας διαλύειν ταῖς γυναιξίν. ὑπερβι— βαστέον δὲ τὸν καί· καὶ ἧσιν εὐφρονέῃσι, τὰ πρὸς τοὺς ἄνδρας νεί— κεα διαλύει Schol. BHPQT. melius Schol. CEM οἷς εὖ φρονεῖ, οὐ γυν— αικῶν, ἀλλὰ καὶ ἀνδρῶν νείκεα λύει. Eust. 1568, 26 τινὲς δὲ χαριέστε— ρον γράφουσι κατὰ γένος θηλυκόν „ἧσί τ' εὖ φρονέουσι“. φέρεται — καὶ τρίτη γραφή „ἧσιν ἐυφροσύνῃσι“. ἀνδρῶν quod habet C supras— cri— ptum antiquam scripturam fuisse scholia docent. — 79, 80 expu— xit Tzetzes Alleg. 38. ὑποπτεύεται ὁ τόπος, ὡς καὶ Χαῖρίς φησιν ἐν δ— ιορ— θωτικοῖς Didymus. — 86 ἐληλάδατ': Ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ ἐληλασμ— ένοι ἦσαν καὶ παρατεταμένοι Schol. E Vind. 133. παρατεταμένοι ἦσαν. εἰ δὲ ἐρηρέδατο, ἡρμοσμένοι ἦσαν καὶ ἐμπεπηγμένοι Schol. M. ἐρηρέ— δαται .... ἐληλέδαται· οὕτω γὰρ ἔχουσι τῶν ἀντιγράφων τινά E— ust. 1569, 63, cf. 1764, 51 διττὴ γὰρ φέρεται γραφή. ἐληλέδατο: ἦλθεν· ἀπὸ τοῦ ἐλεύθω Zonar. Lex. 693. Buttm. gramm. ampl. § 98, not. 13. ἐληλέατ' utpote genuinam lectionem defendit. — 89 *σταθμοὶ δ' ἀργύρεοι correxit Barnes.

ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον, χρυσέη δὲ κορώνη.
χρύσειοι δ' ἑκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν,
οὓς Ἥφαιστος ἔτευξεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσι
δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
ἀθανάτους ὄντας καὶ ἀγήρως ἤματα πάντα.
ἐν δὲ θρόνοι περὶ τοῖχον ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῖο διαμπερές, ἔνθ' ἐνὶ πέπλοι
λεπτοὶ ἐύννητοι βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.
ἔνθα δὲ Φαιήκων ἡγήτορες ἑδριόωντο
πίνοντες καὶ ἔδοντες· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχεσκον.
χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι ἐυδμήτων ἐπὶ βωμῶν
ἕστασαν αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
φαίνοντες νύκτας κατὰ δώματα δαιτυμόνεσσι.
πεντήκοντα δέ οἱ δμῳαὶ κατὰ δῶμα γυναῖκες,
αἳ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἔπι μήλοπα καρπόν,
αἳ δ' ἱστοὺς ὑφόωσι καὶ ἠλάκατα στρωφῶσιν
ἥμεναι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο·
καιρουσσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον.

V. l. 90 ἐφυπερθύριον CEL·p. ras. RSV. ἐφύπερθύριον I. — 92 ευξεν ἰδυίῃσι E 1569, 10 c. l. plurimis: ἔτευξ' εἰδυίῃσι E 1570, 39. ευξ' ἐν ἰδίῃσιν I. ποίησεν εἰδυίῃσι DL. γρ. καὶ διφθόγγῳ ἤγουν πείροις M. — 95 ἐρηρέδατ': ἐρειρέδατ' HI. ἐληλάατ' L. — 96 ἐνὶ: ι CGLQ. — 97 ἐύννητοι: εὔννητοι ACDHKLMQV. v. ἐΰννητοι. — 98 θάδε IS. — 100 βωμῶν: πύργων D. — 101 ἕστασαν AIKQ. — 103 δέ : δ' ἔσαν AEGIKMRV. — 104 μύλης Apoll. Soph. 112, 22; 114, 7: λης A 2. m. V Schol. *K* 364. μύλοις A 1. m. μύλης^{οις} K. ἔπι Schol. *K* ι; Apoll. Soph. 114, 7: ἐπὶ DILQS Apoll. Soph. 112, 22. ἐπιμήλοπα ;. — 105 αἵδ' ACDEIKLQ. — 107 *καιρουσσέων: l. καιροσέων, ita hol. *T* 386; Et. Gud. 292, 20; Et. Mg. 498, 7; Apoll. Soph. 94, 9; 40, καιροσσέων Hesychius II, 391; Et. Mg. 499, 44.

A. c. 92 ἔτευξεν ἰδυίῃσι Aristarchus, H. T. 286. — 100 βωμῶν: κῶς οἱ βουνῶν γράφοντες Schol. P. — 107 καιροσέων Scholl. BHM ' Vindd. 56, 133 et lemmata scholiorum. Ἀρίσταρχος καιροσέων (καιτσέων?). Scripsi cum Bergkio Philol. XVI, 578 sq. καιρουσσέων, m καιροεσσέων metrum non fert. καῖρος, a quo ductum esse volunt ιροσέων, facit καιρόεις, καιρόεσσα, καιροεσσέων, et per synaeresin ιρουσσέων, cuius synaereseos exempla sunt apud Homerum λωτοῦντα l λωτεῦντα *M* 283; τιμῆς *I* 605; τιμῆντα *Σ* 475; τεχνῆσσαι *η* 110; ud posteriores (Herodotum, Thucydidem, Strabonem) Αἰγειροῦσσα, γοῦσσα, Ἀργινοῦσσαι, Δρυμοῦσσα, Ἐλαιοῦσσα, Μαραθοῦσσα, Μυρῦσσα (Callim.), Οἰνοῦσσαι, Ὀφιοῦσσαι, Πιθηκοῦσσαι, Πιτυοῦσσαι, ιοτοῦσσαι, Τειχιοῦσσα, Τιλφοῦσσα (Hym. Apoll., Τιλφώσσας Pind. 211), Ὑδροῦσσα, Φακοῦσσα, Φαρμακοῦσσαι, Φοινικοῦσα, v. Meickium Diatr. ad Callim. Hymn. in Apoll. 91. In antiquissimis exemaribus *ΚΑΙΡΟΣΕΟΝ* scriptum erat, quod eodem iure in καιρουσσέων

ὅσσον Φαίηκες περὶ πάντων ἴδριες ἀνδρῶν
νῆα θοὴν ἐνὶ πόντῳ ἐλαυνέμεν, ὣς δὲ γυναῖκες
ἱστῶν τεχνῆσσαι· περὶ γάρ σφισι δῶκεν Ἀθήνη
ἔργά τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἐσθλάς.
ἔκτοσθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων
τετράγυος· περὶ δ' ἕρκος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν.
ἔνθα δὲ δένδρεα μακρὰ πεφύκασι τηλεθόωντα,
ὄγχναι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι
συκέαι τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι.
τάων οὔ ποτε καρπὸς ἀπόλλυται οὐδ' ἀπολείπει
χείματος οὐδὲ θέρευς, ἐπετήσιος· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
ζεφυρίη πνείουσα τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει.
ὄγχνη ἐπ' ὄγχνῃ γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μήλῳ,
αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλή, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ.
ἔνθα δέ οἱ πολύκαρπος ἀλωὴ ἐρρίζωται,
τῆς ἕτερον μὲν θειλόπεδον λευρῷ ἐνὶ χώρῳ
τέρσεται ἠελίῳ, ἑτέρας δ' ἄρα τε τρυγόωσιν,
ἄλλας δὲ τραπέουσι· πάροιθε δέ τ' ὄμφακές εἰσιν
ἄνθος ἀφιεῖσαι, ἕτεραι δ' ὑποπερκάζουσιν.

V. L. 108 ὅσσον: τόσσον CDKQV. ὅσσον ἢ τόσσον L. γρ. ὅσσο[illegible] 2. m. V Ambr. E Palatinus. — 109 ἐνὶ: D ἐπὶ et sup. ἐνὶ. ὣς: ὡς A[illegible] D. KQ. gl. in A τόσσον. τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ τοσοῦτον D. — 110 ἱστῶν C [illegible] DM: cet. ἱστὸν. Schol. Ω 487 ἱστῷ. τεχνῆσσαι: τεχνῆσαι ACD ex c[illegible] EFHIKMPQRSV. τεχνίτιδες gl. in DM. γρ. τεχνήσσαι D. γρ. καὶ [illegible] χνήεσθαι M. τέχνην ποιῆσαι gl. in C. περὶ EFIR. περῒ D: cet. π[illegible] σφισι: σφιν KQ. — 113 περι D. ἐλήλαται: ἐλήλατο K. ἐρειρέδατ': [illegible] ἐλήλαται H. — 114 ἐνθάδε G. καλὰ GMPS. καλά: γρ. μακρά A. πε[illegible] κασι Herodianus περὶ διχρόνων 296, 15; Draco de metris 33, 14; Cr[illegible] An. Ox. IV, 415, 17: l. πεφύκει. τηλεθόωντα: τηλεθάοντα HIQ. τ[illegible] θάωντα V. — 115, 116 omitt. S. 115 ὄγχναι Apoll. Soph. 8, 7; 118, [illegible] 4: ὄχναι CGHKLQV. — 116 συκέαι: συκαῖ CEKL. συκαὶ DGM. τη[illegible] θόωσαι: τηλεθάωσαι I. τηλεθάουσαι Schol. ι 425. — 117 ἀπολεί[illegible] DEGHLMPRSV: ἀπολήγει ACKQ. ἐπιλείπει I. — 118 θέρευς: θέρο[illegible] Q. — 120 ὄχνη CGKLQV. — 121 σταφυλὴ σταφυλῇ D, de accen[illegible] vid. ad ε 69. — 124 τέρσεται: τέρπεται L. δ' ἄρα τε τρυγόωσιν: [illegible] ἄρα τρυγόωσιν HLQ. δ' ἄρα γε τρ. G. δ' ἄρα τρυγόωσιν D.

convertere possumus, quo *METEP* in μήτηρ. Infelicem Goebeli coni[illegible] cturam καὶ ῥοδέων ὀθονέων refellere supervacaneum habeo.

A. c. 110 τεχνῆσσαι cum D 1. m. L Bekker. suo iure restituit, r[illegible] tento accusativo ἱστὸν, qui cum adiectivo coniungi non potest; itaqu[illegible] revocavi ἱστῶν ex bonis fontibus. mecum facit Grashof. Augm. p. 1[illegible] n. 28. περὶ Herodianus: πέρι Ptolem. Pindario. H. T. 337. — 122 ἀλω[illegible] v. H. T. 187. — 123 θειλόπεδον l. cum Scholl. EHPQTV Vindd. 56, 133 εἰλόπεδον Schol. BQT, unde Bekk. cum Doederl. Gloss. § 115 θ' εἰλό[illegible] πεδον scripsit.

ἔνθα δὲ κοσμηταὶ πρασιαὶ παρὰ νείατον ὄρχον
παντοῖαι πεφύασιν ἐπηετανὸν γανόωσαι·
ἐν δὲ δύω κρῆναι ἡ μέν τ' ἀνὰ κῆπον ἅπαντα
σκίδναται, ἡ δ' ἑτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς οὐδὸν ἵησι
πρὸς δόμον ὑψηλόν, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται.
τοῖ' ἄρ' ἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα.
ἔνθα στὰς θηεῖτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ,
καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δώματος εἴσω.
εὗρε δὲ Φαιήκων ἡγήτορας ἠδὲ μέδοντας
σπένδοντας δεπάεσσιν ἐυσκόπῳ ἀργεϊφόντῃ,
ᾧ πυμάτῳ σπένδεσκον, ὅτε μνησαίατο κοίτου.
αὐτὰρ ὃ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
πολλὴν ἠέρ' ἔχων, ἥν οἱ περίχευεν Ἀθήνη,
ὄφρ' ἵκετ' Ἀρήτην τε καὶ Ἀλκίνοον βασιλῆα.
ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἀρήτης βάλε γούνασι χεῖρας Ὀδυσσεύς,
καὶ τότε δή ῥ' αὐτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἀήρ.
οἱ δ' ἄνεῳ ἐγένοντο δόμον κάτα φῶτα ἰδόντες,
θαύμαζον δ' ὁρόωντες· ὃ δὲ λιτάνευεν Ὀδυσσεύς·
Ἀρήτη, θύγατερ Ῥηξήνορος ἀντιθέοιο,
σόν τε πόσιν σά τε γούναθ' ἱκάνω πολλὰ μογήσας,
τούσδε τε δαιτυμόνας, τοῖσιν θεοὶ ὄλβια δοῖεν
ζωέμεναι, καὶ παισὶν ἐπιτρέψειεν ἕκαστος
κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι γέρας θ' ὅ τι δῆμος ἔδωκεν.

V. L. 127 παρὰ: περὶ C. — 129 δύω: δύο DL p. ras. V. δύω H. — ἠδ' ACDIQ. ἵησ' AMQ. ἵησιν CIKL. — 131 ἐς δόμον K. — 132 ἄρ' ἐν: ἄρ EIKLM. τοῖά ῥ' ἐν Tzetzes Alleg. 54. τοὶ ἄρα ἀλκινό- Q. — 135 ἐβήσετο: ἐβήσατο ACDHKLQ. βήσατο F. δώματος: δώ- Q. — 138 omitt. S. πυμάτως A. κοίτης (ου) P. — 139 ὃ CDIKLMQ. 40 ἥν οἱ: τήν οἱ CKQ. περιχεῦεν ACQ. — 142 ἄρ CDKLMQ. — δ' ἄρ αὐτοῖο L. δή ῥ' ἐκ τοῖο Q. — 144 οἵδ' ACDKLMQ. ἄνεῳ ἄνεω ADILMQ. κάτα: κατὰ AIKL. — 145 ὃ ACLMQ. δὲ λιτά- DIK: δ' ἐλιτάνευεν ACLMQV. v. δ' ἐλλιτάνευεν. — 146 θυγά- M. — 148 τοῦσδέ τε: τοὺς δέ τε AKMS. τους, δέ τε I. τούσδε τε . — 149 ἐπιτρέψειεν: ἐπιτρέψειαν FHS.

A. c. 132 ἔσαν, ὡς „σπάρτα λέλυνται" (B 135) Aristonicus. — 137 ϊφόντῃ: ἀργιφόντῃ Didymus et Trypho, H. T. 202. — 140 περί- ν: διχῶς περίχευεν καὶ περιχεῦεν Herodianus, H. T. 403. — 144 : ἄνεω Aristarchus, H. T. 191. — 145 δὲ λιτάνευεν Aristarchus, . 389 sq. — 148 τοῦσδε veteres, H. T. 364. — 149 οὕτως ἐπιτρέ- ν αἱ Ἀριστάρχου Didymus. — 150 Aristophanes ἐνιμμεγάροισι, H. 91.

αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ' ἱκέσθαι
θᾶσσον, ἐπεὶ δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχω.
ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσι
πὰρ πυρί· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἥρως Ἐχένηος,
ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν
καὶ μύθοισι κέκαστο, παλαιά τε πολλά τε εἰδώς·
ὅ σφιν ἐῢ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἀλκίνο', οὐ μέν τοι τόδε κάλλιον οὐδὲ ἔοικε,
ξεῖνον μὲν χαμαὶ ἧσθαι ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσιν·
οἵδε δὲ σὸν μῦθον ποτιδέγμενοι ἰσχανόωνται.
ἀλλ' ἄγε δὴ ξεῖνον μὲν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
εἷσον ἀναστήσας, σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον
οἶνον ἐπικρῆσαι, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ
σπείσομεν, ὅς θ' ἱκέτῃσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
δόρπον δὲ ξείνῳ ταμίη δότω ἔνδον ἐόντων.
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
χειρὸς ἑλὼν Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
ὦρσεν ἀπ' ἐσχαρόφιν καὶ ἐπὶ θρόνου εἷσε φαεινοῦ,
υἱὸν ἀναστήσας ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα,
ὅς οἱ πλησίον ἷζε, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε.
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσείῃ ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,

V. l. 152 θάσσον A. ἐπειδὴ δηρὰ Q. — 153 ἂρ ACGIKLQ. 154 οἵδ' ACDIKLMQ. — 155 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Schol. Ξ 499. Ἐχένηος: ἀλιθέρσης L. γρ. ἀλιθέρσης Palatinus. — 157 μύθοισι κέκαστο] μύθοις ἐκέκαστο AEK. μύθοισιν ἐκέκαστο I. — 158 ὅ σφιν Schol. Ξ 499: ὅς σφιν LQ. ἐῢ φρονέων: ἐν φρονέων ADFIKLMQR. v. ἐϋφρονέων. — 159 τόδε: γρ. καὶ τόγε H. — 161 προτιδέγμενοι IL. — 162 ἄγε δὴ τὸν ξεῖνον ἐπὶ I. — 166 δόρπον: δεῖπνον ACQ Schol. Ν 365. — 167 τό γ': τόδ' H ex em. — 168 ποικιλομῆτιν CQ. ποικιλόμητιν DGH ex em. ποικιλόμητης I. — 169 ἐπ' ἐσχαρόφιν Q. — 170 χειρὸς ἀναστήσας Apoll. Soph. 36, 9. Λαοδάμαντα: Λαομέδοντα GISV. — 171 ἷζε = ἕζε ACDKM. — 174 παρὰ: πὰρ V. ἐτάνυσε AIKQ.

A. c. 158 ὅ, non ὅς, Aristarchus, H. T. 326. — 174 ἀθετεῖται τὸ ἔπος ὡς ἀσύμφωνον τῇ Ὁμήρου συνηθείᾳ. οὐ γὰρ ποιεῖ τὰς τραπέζας ἀφαιρουμένας παρόντων τῶν δαιτυμόνων, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀπαλλαγήν Schol. HPQT

εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
αὐτὰρ ὃ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
Ποντόνοε κρητῆρα κερασσάμενος μέθυ νεῖμον
πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ
σπείσομεν, ὅς θ' ἱκέτῃσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
ὣς φάτο, Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα.
νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε πίον θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
κέκλυτε Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
νῦν μὲν δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες·
ἠῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλέσαντες
ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις ξεινίσσομεν ἠδὲ θεοῖσι
ῥέξομεν ἱερὰ καλά, ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς
μνησόμεθ', ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἄνευθε πόνου καὶ ἀνίης
πομπῇ ὑφ' ἡμετέρῃ ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται
χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστί,
μηδέ τι μεσσηγύς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθῃσι,
πρίν γε τὸν ἧς γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα δ' ἔπειτα
πείσεται ἅσσά οἱ αἶσα κατὰ κλῶθές τε βαρεῖαι
γεινομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

V. L. 176 omitt. I. παρ' ἐόντων Q. — 177 ὃ ACDIKLMQ. hunc excipit in K αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῆς, quem etiam in autographo fuisse, ex quo S descriptus est, apparet ex lacuna in eodem codice et ex interpretatione Manuelis Chrysolorae „nam postquam cenavit et affirmavit animus cibo". — 180 μέγαρον: μέγαρα E. ἀμμέγαρον G. — 183 νώμησαν — ἐπαρξάμενοι L. — 184 τε πίον: l. τ' ἔπιον. D τ' ἔπιον δ'. σπείσαντο πίονθ' L. — 188 νῦν δὴ L. δαισάμενοι: δαινύμενοι ER. — 189 ἐπιπλέονας DIKLQ. ἐπῒ, πλέονας C. — 190 ἐνιμμεγάροις G. ἐνὶμμεγάροισι D. — 191 ῥέξομεν: ῥέζομεν I.— 192 μνησόμεθ': γρ. φρασόμεθα M. — 193 πομπῇ ἡμετέρῃ D ex corr, 1. m. σφετέρῃ. — 195 μὴ δέ τι AEIKLMQ. μὴ δ' ἔτι D. μεσσηγύς τε HIQV. — 196 ἐνθάδ' I. — 197 ἅσσά οἱ A 1. m. CEKL: ὅσσά οἱ A 2. m. M. ὅσσα οἱ GIQ. ὅσα οἱ PS. κατακλῶθές τε CDIKLMQS Apoll. Soph. 96, 3. — 198 γεινομένῳ: γιγνομένῳ Lucianus. ὅτέ μιν KQ.

A. c. 183 βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ πᾶσι Schol. P. — 184 τε πίον Aristarchus, Schol. *I* 177. — 197 ἡ μέντοι τοῦ κατακλῶθες πρόθεσις ἀποδίδοται πρὸς τὸ νήσαντο Schol. E Vind. 133. γρ. καὶ „κατακλώθῃσι βαρεῖα" κατά τινα τῶν ἀντιγράφων Eust. 1576, 49: qui ita scripserunt, omittere debebant vs. 198.

εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ᾽ οὐρανοῦ εἰλήλουθεν,
ἄλλό τι δὴ τόδ᾽ ἔπειτα θεοὶ περιμηχανόωνται.
αἰεὶ γὰρ τὸ πάρος γε θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς
ἡμῖν, εὖθ᾽ ἔρδωμεν ἀγακλειτὰς ἑκατόμβας,
δαίνυνταί τε παρ᾽ ἄμμι καθήμενοι ἔνθα περ ἡμεῖς.
εἰ δ᾽ ἄρα τις καὶ μοῦνος ἰὼν ξύμβληται ὁδίτης,
οὔ τι κατακρύπτουσιν, ἐπεί σφισιν ἐγγύθεν εἰμέν,
ὥς περ Κύκλωπές τε καὶ ἄγρια φῦλα Γιγάντων.
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
Ἀλκίνο᾽, ἄλλό τί μοι μελέτω φρεσίν· οὐ γὰρ ἐγώ γε
ἀθανάτοισιν ἔοικα, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
οὐ δέμας οὐδὲ φυήν, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν·
οὕς τινας ὑμεῖς ἴστε μάλιστ᾽ ὀχέοντας ὀιζὺν
ἀνθρώπων, τοῖσίν κεν ἐν ἄλγεσιν ἰσωσαίμην.
καὶ δ᾽ ἔτι κεν καὶ μᾶλλον ἐγὼ κακὰ μυθησαίμην,
ὅσσά γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
ἀλλ᾽ ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε κηδόμενόν περ·
οὐ γάρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
ἔπλετο, ἥ τ᾽ ἐκέλευσεν ἕο μνήσασθαι ἀνάγκῃ
καὶ μάλα τειρόμενον καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα.
ὣς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν, ἡ δὲ μάλ᾽ αἰεὶ
ἐσθέμεναι κέλεται καὶ πινέμεν, ἐκ δέ με πάντων

V. l. 200 ἀλλό τι DIKLMQ. ἀλλ᾽ ὅτι A ex corr. — 201 τοπάρος IQ. — 202 εὖθ᾽ ἔρδωμεν ACGHMPQSV. ἔνθ᾽ ἔρδωμεν L: v. ευτ᾽ ἔρδωμεν. ἔρδομεν DEF. — 203 τι παρ᾽ K. ἔνθα περ EIKQ. — 204 ἄρα τις Q. ἰών: ἐών AQS. ξύμβληται: συμβληται CIQ. ξύμβλητο H. ὁδοίτης L. — 205 ἐπεὶ σφισιν AQ. — 208 ἄλλο τι KLQ. ἀλλό τι I. ἄλλο τοι M. — 212 κεν: καὶ H ex em. — 213 δ᾽ ἔτι: δέ τι ACILQ. μᾶλλον DELMV: πλεῖον᾽ CFGHIKPQRS. πλείω A. ἢ πλείονα M in marg. γε καὶ πλεῖον᾽ ἐγὼ Palatinus. — 214 ὅσσα γε CEM. — 215 δορπῆσαι M vel δειπνῆσαι. quod est in H pro var. lect. cf. Hesych. I, 530 δορπῆσαι: δειπνῆσαι. — 217 ἕο: ἕγ᾽ V. — 219 ὡς DL Athenaeus X, 412.

A. c. 199 ἐν ταῖς Ἀρισταρχου κατ᾽ οὐρανόν Didymus. — 200 ἐγρηγόρο εἶναι τὰς ὀξείας ἐν τῷ ἀλλό τι Schol. P — 202 εὖθ᾽ ἔρδωμεν libri optimi. v. H. T. 258. editores recentiores cum Wolfio εὖτ᾽ ἔρδωμεν quod in duobus tantum libris IK inveni. — 204 ξύμβληται: προσπαρῆ συντύχοι Schol. P. — 210 σταλτέον εἰς τὸ βροτοῖσι. τὸ οὕστινας ἀφ᾽ ἑτέρας ἀρχῆς Schol. P. — 215 δορπῆσαι: ἐν τισι γράφεται δειπνῆσαι οὕτω δὲ ἄρα τὸν ἄριστον Schol. P. — 217 ἕο: Ζηνόδοτος ἕο γράφει ἀντὶ τοῦ ἑαυτῆς Schol. HP. fallitur scholiasta, qui Aristonicum ... ea hauserat, male intellexit: nam ἕο Aristarchi est, et Zenodotum ἑὲ dedisse patet ex Scholl. ad Ξ 259: Τ 384: Γ 361: Ω 293: Apoll. de Pron. p. 97 v. H. T. 252: Düntzer. Zenod. p. 58.

λήθάνει ὅσσ' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλήσασθαι ἀνώγει.
ὑμεῖς δ' ὀτρύνεσθε ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν,
ὥς κ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐμῆς ἐπιβήσετε πάτρης,
καί περ πολλὰ παθόντα· ἰδόντά με καὶ λίποι αἰὼν
κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἠδὲ κέλευον
πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε πίον θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
οἳ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκον δὲ ἕκαστος,
αὐτὰρ ὃ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
πὰρ δέ οἱ Ἀρήτη τε καὶ Ἀλκίνοος θεοειδὴς
ἥσθην· ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός.
τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων·
ἔγνω γὰρ φᾶρός τε χιτῶνά τε εἵματ' ἰδοῦσα
καλά, τά ῥ' αὐτὴ τεῦξε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί·
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ξεῖνε, τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·
τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἵματ' ἔδωκεν;
οὐ δὴ φῂς ἐπὶ πόντον ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκέσθαι;
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ἀργαλέον, βασίλεια, διηνεκέως ἀγορεῦσαι

V. L. 221 λανθάνει Q. ἐνιπλήσασθαι: ἐνιπλησθῆναι V Athenaeus l. l. Post hunc add. in GM idem versus qui est 213. — 222 ὀτρύνεσθε AC EFHPRSV: ὀτρύνεσθ' DIL. ὀτρύνασθε K. ὀτρύνεσθαι MQ. γρ. ὀτρύνεσθαι H. φαινομένηφι CDIKLMQ: φαινομένηφι AV. — 223 κ' ἐμὲ: κέ με E. — 224 ἰδόντά με CD: ἰδόντα τε PS. — 225 δμωάς τε A. ὑφερεφὲς: ὑψιρεφὲς AD ex corr. H ex em. ὑψηρεφὲς D 1. m. H 1. m. K.— 226 οἳ δ' ACDIKLQ. ἠδὲ κέλευον CL: v. ἠδ' ἐκέλευον. — 228 τε πίον θ': v. τ' ἔπιόν θ'. D τ' ἔπιον δ'. L σπείσαντο πίον θ' cf. 184. — 229 οἳ A. οἶκον δὲ A: οἶκονδε CDILMQ. — 230 ὃ CDIKLMQ. — 232 ἥσθιον: γρ. ἥσθην A m. r. ἐπεκόσμεον D. — 234 φάρος ADIKQ. φάρος C. — 235 τεῦξε: ἔτευξε I. — 237 τὸ μέν γε I. ἐγὼν: ἐγὼ Q. — 238 εἰς: εἶς ACDEIKLMQ. εἵματα δῶκεν K. — 239 φῇς DH 1. m. IM: φὴς EK. φὴις H ex em. φὴς ACLQ.

A. c. 221 ἐνιπλήσασθαι: αὕτη μέντοι ποιητικωτέρα. ἡ δὲ Ἀριστάρχου ἐνιπλησθῆναι (l. ἐμπλησθῆναι) Didymus. — 222 ὀτρύνεσθε: Aristarchus ὀτρύνεσθαι, v. Ariston. ὅτι ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ, ὅπερ ἀγνοῶν Ζηνόδοτος γράφει ὀτρύνεσθε, v. de hiat. p. 17; Ahrens. de hiat. p. 31. — 223 ἄμεινον ὀρθοτονεῖν τὴν ἐμέ Schol. HP. — 226 διχῶς δμωάς καὶ δμῶας Schol. HP. — 228 τέ πιον Aristarchus, cf. ad 184. — 235 Ἰακῶς τὸ τεῦξε Schol. Pal. est lectio Aristarchi, cf. H. T. 431. — 238 εἰς Herodianus, v. H. T. 241 et not. ad α 170. — 239 φῇς: ἔνιοι γράφουσιν οὐ δὴ φῇς ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἔφης Schol. HP. v. H. T. 374; Grashof. Augm. p. 8, qui φῄς praefert.

κήδε', ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες·
τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς.
Ὠγυγίη τις νῆσος ἀπόπροθεν εἰν ἁλὶ κεῖται,
ἔνθα μὲν Ἄτλαντος θυγάτηρ, δολόεσσα Καλυψώ,
ναίει ἐυπλόκαμος, δεινὴ θεός· οὐδέ τις αὐτῇ
μίσγεται οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων
οἶον, ἐπεί μοι νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
αὐτὰρ ἐγὼ τρόπιν ἀγκὰς ἑλὼν νεὸς ἀμφιελίσσης
ἐννῆμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοί, ἔνθα Καλυψὼ
ναίει ἐυπλόκαμος, δεινὴ θεός, ἥ με λαβοῦσα
ἐνδυκέως ἐφίλει τε καὶ ἔτρεφεν ἠδὲ ἔφασκε
θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήρων ἤματα πάντα·
ἀλλ' ἐμὸν οὔ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.
ἔνθα μὲν ἑπτάετες μένον ἔμπεδον, εἵματα δ' αἰεὶ
δάκρυσι δεύεσκον, τά μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψώ·
ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
καὶ τότε δή μ' ἐκέλευσεν ἐποτρύνουσα νέεσθαι
Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἢ καὶ νόος ἐτράπετ' αὐτῆς.
πέμπε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου, πολλὰ δ' ἔδωκε,
σῖτον καὶ μέθυ ἡδύ, καὶ ἄμβροτα εἵματα ἕσσεν,
οὖρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρόν τε.

V. l. 244 ἀπόπροθεν: ἀπόπροθι LS 1. m. — 246 ναίει: ναῖεν G — 250 ἔλσας: ἐλάσας ACHIKPQS. γρ. καὶ εἴσας H. γρ. ἐλάσας Palatinus. ἐκέασσε CEFQ. — 251—258 obelos habent in M. — 251 ἀπέφθιθεν: ἀπέφθιθον CHIKL. ἐπέφθιθον D. — 252 νεὸς: νεὼς K. νεῶς L. — 253 δέ με: γρ. δεκάτῃ δ' ἐν νυκτὶ H. v. ι 447. — 255 ναίει: ναῖεν CH ex em. KQS. γρ. ναῖεν M. — 257 ἀγήρων: ἀγήραον ACDEFGHIK LMPQRSV. — 258 οὔ ποτε: γρ. οὔποτε Palatinus. — 261 δὴ ὄγδοόν μοι l. omnes: δὴ ὀγδόατόν μοι Dindorf. Praef. ad Hom. Il. XIV. — 262 μ' ἐκέλευσεν: με κέλευσεν FH. ἐποτρυνέουσα K. — 263 ἢ: ᾗ GM. — 264 πολλὰ δέδωκε I. — 265 ἄμβροτα: ἄβροτα L.

A. c. 250 ἔλσας: ἐλάσας Zenodotus, cf. ε 132. ἐκέασσε [καὶ ἐκέδασσε] διχῶς Schol. P. — 251 ἀπέφθιθεν: ὡς κόσμηθεν Schol. HP. est lectio Aristarchi, cf. Ariston. ad Π 354 ὅτι οὕτως δεῖ γράφειν διέτμαγεν ὡς κόσμηθεν, ἵν' ᾖ διετμάγησαν παθητικῶς· τὸ γὰρ διέτμαγεν ἐνεργητικόν ἐστιν. v. etiam Schol. ad Π 507. — 251—258 ἀθετοῦνται στίχοι η'· νεώτερον γὰρ ταῦτα λέγεται Schol. HP. — 257 ἀγήρων Aristophanes et Aristarchus, H. T. 177. — 266 veteres προέηκεν, H. T. 418.

ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέον ἤματα ποντοπορεύων,
ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
γαίης ὑμετέρης, γήθησε δέ μοι φίλον ἦτορ
δυσμόρῳ· ἦ γὰρ ἔμελλον ἔτι ξυνέσεσθαι ὀιζυῖ
πολλῇ, τήν μοι ἐπῶρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
ὅς μοι ἐφορμήσας ἀνέμους κατέδησε κέλευθον,
ὤρινεν δὲ θάλασσαν ἀθέσφατον, οὐδέ τι κῦμα
εἴα ἐπὶ σχεδίης ἀδινὰ στενάχοντα φέρεσθαι.
τὴν μὲν ἔπειτα θύελλα διεσκέδασ'· αὐτὰρ ἐγώ γε
νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον, ὄφρά με γαίῃ
ὑμετέρῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
ἔνθά κέ μ' ἐκβαίνοντα βιήσατο κῦμ' ἐπὶ χέρσου,
πέτρῃς πρὸς μεγάλῃσι βαλὸν καὶ ἀτερπέι χώρῳ·
ἀλλ' ἀναχασσάμενος νῆχον πάλιν, εἷος ἐπῆλθον
ἐς ποταμόν, τῇ δή μοι ἐείσατο χῶρος ἄριστος,
λεῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
ἐκ δ' ἔπεσον θυμηγερέων, ἐπὶ δ' ἀμβροσίη νὺξ
ἤλυθ'. ἐγὼ δ' ἀπάνευθε διιπετέος ποταμοῖο
ἐκβὰς ἐν θάμνοισι κατέδραθον, ἀμφὶ δὲ φύλλα
ἠφυσάμην· ὕπνον δὲ θεὸς κατ' ἀπείρονα χεῦεν.
ἔνθα μὲν ἐν φύλλοισι φίλον τετιημένος ἦτορ
εὗδον παννύχιος καὶ ἐπ' ἠῶ καὶ μέσον ἦμαρ·

V. L. 267 ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα: ἑπτακαίδεκα CKMPSV. ἑπτακαίδεκα AI. — 268 ὀκτωκαιδεκάτη IKL. ὀκτὼ καὶ δεκάτη D. δ' ἐφάνη: δὲ φάνη CDL. — 269 ὑμετέρης: φαιήκων DL. est glossa in M. γρ. γαίης ὑμετέρης Palatinus. — 270 ξυνέεσθαι AC 1. m. DQ: γρ. ξυνέσεσθαι C. — 272 κέλευθον DIK. κέλευθα^{ον} AH: κελεύθους EPS. κέλευθα^{ον} M. κέλευθα LQ. κέλευ|||| C. — 273 ὤρινε A 1. m. CE. οὐδέ με AD. — 274 L. ἀθανά. στονάχοντα Q. — 276 ὄφρά με CDEIKLM. — 277 ὑμετέρῃ: ἡμετέρῃ E. — 278 omitt. L. ἔνθά κε μ' CE. ἔνθα δέ μ' AGHM. ἔνθα καί μ' IK 1. m. ἔνθά με D. χέρσου: χέρσον Q. — 279 τερπέϊ DL: γρ. ἀτερπέϊ D. — 280 εἷος: εἵως A ex corr. Q. ἕως A 1. m. DHIKL ex corr. ἐπῆλθον: ἀπῆλθον L. ἔτι ἦλθον V. ἔτ' ἦλθον: ἢ ἐπῆλθον M. — 282 ἐπισκέπας ADL. — 283, 284 omitt. A 1. m. — 283 ἀβροσίη L, cf. 265. — 284 ἤλυθ': ἦλθεν K. ἦλθ' C.

A. c. 269 φαιήκων pro var. lect. non accipio. — 274 Herodianus ἀδινά, H. T. 180. στενάχοντα H. T. 351. — 284 διιπετέος: διειπετέος, v. ad δ 477. — 288 Aristarchus, Pamphilus, Herodianus ἠῶ: ἠὼ Dionysius Sidonius. Schol. *H* 433 εὗδον παννύχιοι (?) καὶ ἐπ' ἠῶ καὶ μέσον ἦμαρ. ἄλλοι δὲ γράφουσι „καὶ μέσην νύκτα (μέσα νυκτός?)“.

δύσετό τ' ἠέλιος, καί με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
ἀμφιπόλους δ' ἐπὶ θινὶ τεῆς ἐνόησα θυγατρὸς
παιζούσας, ἐν δ' αὐτὴ ἔην εἰκυῖα θεῇσι.
τὴν ἱκέτευσ'· ἡ δ' οὔ τι νοήματος ἤμβροτεν ἐσθλοῦ,
ὡς οὐκ ἂν ἔλποιο νεώτερον ἀντιάσαντα
ἐρξέμεν. αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσιν.
ἥ μοι σῖτον ἔδωκεν ἅλις ἠδ' αἴθοπα οἶνον,
καὶ λοῦσ' ἐν ποταμῷ, καί μοι τάδε εἵματ' ἔδωκε.
ταῦτά τοι ἀχνύμενός περ ἀληθείην κατέλεξα.
τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
ξεῖν', ἦ τοι μὲν τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησε
παῖς ἐμή, οὕνεκά σ' οὔ τι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
ἦγεν ἐς ἡμέτερον· σὺ δ' ἄρα πρώτην ἱκέτευσας.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
ἥρως, μή μοι τοὔνεκ' ἀμύμονα νείκεε κούρην·
ἢ μὲν γάρ μ' ἐκέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἕπεσθαι·
ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἔθελον δείσας αἰσχυνόμενός τε,
μή πως καὶ σοὶ θυμὸς ἐπισκύσσαιτο ἰδόντι·
δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.
τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
ξεῖν', οὔ μοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
μαψιδίως κεχολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.

V. L. 289 δύσετο: δύσσετο D. δείλετο E 1579, 14; 1580, 16; R. κ. με: καὶ ἐμὲ I. — 290 τεῆς τ' C. — 292 τήν δ' CPQS. ἦδ' ADIKLM… οὔτι: οὔτε Q. — 293 ἔλποιο: ἔλποιτο A ex em. KLQ. — 294 ἐρξέμεν GL. γάρ τι L p. ras. V. — 296 λοῦσ' ἐν: Schol. E 905 λοῦσε (λοῦσεν… — 297 κατάλεξα (ε, ω supra) H. — 298 ἀπαμείβετο: D ἀμείβετο et supra προ i. προσαμείβετο quod L exhibet. — 299 αἰνέσιμον D. — 300 μετ': σὺν KQ. — 301 ἡμέτερον l. omnes. — 303 νείκεε: γρ. νείκεο Palatinus. — 304 μ' ἐκέλευε: μ' ἐκέλευσε ACDFILQSV. με κέλευσε K. mallem … κέλευε. — 306 ἐπισκύσαιτο CIKPQV. ἐπισκύσαιτο ἢ ἐπισκύζοιτο … ἐπισκύζοιτο ARS. — 309 φίλον κῆρ: γρ. νόημα H Palatinus.

A. c. 289 δύσετο: δείλετο Aristarchus. Eust. 1580, 17 Ἀριστάρχου οὐ γράφει δύσετο, ἀλλὰ δείλετο, ὅ ἐστιν εἰς δύσιν ἀπέκλινε. Et. M. 290, 6 ἐχρῆν δείλετο, εἰς δείλην ἐτράπη· ἡμέρα γὰρ ἦν ἔτι. δείλετο est coniectura Aristarchi, qui ut discrepantiam tolleret veterem scripturam immutare non dubitavit. si δείλετο librorum fide niteretur certe Aristarchus eos excitare hoc loco non praetermisisset. alii locum ita sanare conati sunt ut δύσετο interpretarentur εἰς δύσιν ἔκλινε. — 301 ἡμέτερον: οὕτως ἡμετέρου. Ἀττικὸν δὲ τὸ σχῆμα ὡς εἰς διδασκάλου. Aristarchum sapit, qui Homerum Atheniensibus civem vindicaverat. v. ad β 55.

Ζεῦ πάτερ, αἴθ' ὅσα εἶπε τελευτήσειεν ἅπαντα
Ἀλκίνοος· τοῦ μέν κεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν
ἄσβεστον κλέος εἴη, ἐγὼ δέ κε πατρίδ' ἱκοίμην.
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
κέκλετο δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἀμφιπόλοισι
δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ
πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἕσασθαι.
αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·
αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι,
ὄτρυνον δ' Ὀδυσῆα παριστάμεναι ἐπέεσσιν·
ὄρσο κέων ὦ ξεῖνε· πεποίηται δέ τοι εὐνή.
ὣς φάν· τῷ δ' ἀσπαστὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι.
ὣς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ·
Ἀλκίνοος δ' ἄρα λέκτο μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
πὰρ δὲ γυνὴ δέσποινα λέχος πόρσαινε καὶ εὐνήν.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
ἂν δ' ἄρα διογενὴς ὦρτο πτολίπορθος Ὀδυσσεύς.
τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο

V. l. 331 ὅσα: γρ. καὶ αἴθ' ὡς Palatinus. — 335 ἀμφιπόλοισι Porphyr. ad E 137: ἐν μεγάροισι D Palatinus. γρ. ἐν μεγάροισι H. γρ. ἀμφιπόλοισι Palatinus. — 336 αἰθούσῃ Schol. E 137: αἰθούσσῃ AC ex corr. — 339 αἰθ' ACDIKLMQ. δάος: δᾶδας Q. δᾶδας v. lect. in G, cf. ad δ 300. — 341 ὄτρυνον δ' Q: ὤτρυνον δ' CGKL. ὤτρυναν δ' M. ὤτρυνον τ' A. ὤτρυνόν δ' IV. ὤτρυναν R. περιστάμεναι I. — 342 ὄρσο: ὄρσεο CHSV. ὦρσο LQ. πεποίηται: πεποίητο L. — 344 καθεῦδε: καθεῦδε DH 1. m. IKLQ καθεῦδε A. — 346 ἄρα λέκτο: ἄρ' ἔλεκτο I. ἄρ ἔλεκτο K. — 347 l. πόρσυνε: γρ. πόρσαινε M.

A. c. 339 οὔλας Aristarchus, Alexio, Ptolemaeus Ascalonita, Herodianus: οὔλας Nicias. H. T. 339 — 341 Aristarchus ὄτρυνον, non ὤτρυνον. δ', quod vulgo omittunt, addidi ex libris melioribus. — 34 Aristarchus ἔνθα καθεῦδε. — 347 γρ. πόρσαινε ἐν ταῖς Ἀριστάρχου Schol. P. v. H. T. 344.

Varia lectio. 2 ἄρ ACDIKLQ — 3 ἂν: ἐν AKM. πολίπορθος 1. m. V.

Annotatio critica. 3 Aristarchus πτολίπορθος. H. T. 348.

Φαιήκων ἀγορὴν δ', ἥ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο.
ἐλθόντες δὲ καθῖζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισι
πλησίον· ἣ δ' ἀνὰ ἄστυ μετῴχετο Παλλὰς Ἀθήνη
εἰδομένη κήρυκι δαΐφρονος Ἀλκινόοιο,
νόστον Ὀδυσσῆι μεγαλήτορι μητιόωσα,
καί ῥα ἑκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον·
δεῦτ' ἄγε Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
εἰς ἀγορὴν ἰέναι, ὄφρα ξείνοιο πύθησθε,
ὃς νέον Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα
πόντον ἐπιπλαγχθείς, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.
ὣς εἰποῦσ' ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
καρπαλίμως δ' ἔμπληντο βροτῶν ἀγοραί τε καὶ ἕδραι
ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρα θηήσαντο ἰδόντες
υἱὸν Λαέρταο δαΐφρονα. τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
θεσπεσίην κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις,
καί μιν μακρότερον καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι,
ὥς κεν Φαιήκεσσι φίλος πάντεσσι γένοιτο
δεινός τ' αἰδοῖός τε, καὶ ἐκτελέσειεν ἀέθλους
πολλούς, τοὺς Φαίηκες ἐπειρήσαντ' Ὀδυσῆος.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τε γένοντο,
τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
κέκλυτε Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
ξεῖνος ὅδ', οὐκ οἶδ' ὅς τις, ἀλώμενος ἵκετ' ἐμὸν δῶ,
ἠὲ πρὸς ἠοίων ἢ ἑσπερίων ἀνθρώπων·

V. L. 5 φαιήκων δ' AL. ἀγορὴν δ' ADK: ἀγορὴν L. σφιν: σφι C KV. — τέτυκτο: τέτυκται A. — 6 δὲ καθῖζον: δὲ κάθιζον ADKLQ. δ' ἐκάθιζον CGIM. — 7 ἦδ' ADIKMQ. — 9 ἢ λαοὺς μὲν ἄνωγ' ἀγορήν τ' ἰέναι φαιήκων D. — 12 πύθησθε: πύθοισθε E 1583, 39, πύθεσθε 1583, 56. — 14 ἔπι πλαγχθεὶς CI. — 16 ἔμπληντο: ἔπληντο ALRS Hesych. II, 176. ἔκλυντο E. ἔπληντο C. — 17 ἄρα θηήσαντο: ἄρ' ἐθηήσαντο AHIL. ἐθηήσαντο Hesych. II, 22. — 18 ἄρ ACDKM. γρ. τῷ γὰρ C. — 19 κεφαλήν τε καὶ ὤμους L. — 20 μακρότερον: μακρότατον PS. — 21 κεν: κε C. — 23 τοὺς Apoll. Soph. 11, 11: οὓς IL. — 24 τε γένοντο: l. τ' ἐγένοντο. — 25 τοῖσιν δ': τοῖσι δ' ἄρ G. τοῖσιν ἄρ M. p. ras. — 27 omitt. IL. κελεύη C 1. m., κελεύσῃ 2. m. — 29 ἠώων M. ἤ: l. ἠ.

A. c. 6 δ' ἐκάθιζον Zenodotus, H. T. 246. — 23 ἀθετεῖ Ζηνόδοτος, οὐ γὰρ πολλοὺς ἐτέλεσεν ἐν Φαιακίᾳ ἀλλ' ἐδίσκευσε μόνον Schol. HQ. — 27 hunc versum genuinum non existimo, quamquam in omnibus fere libris fertur; est etiam aliis locis insertus ut *H* 369, *Θ* 6, *φ* 276 et similes *κ* 189, 430, 482.

πομπὴν δ' ὀτρύνει, καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι.
ἡμεῖς δ', ὡς τὸ πάρος περ, ἐποτρυνώμεθα πομπή[illegible].
οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος, ὅτις κ' ἐμὰ δώμαθ' ἵκ[illegible],
ἐνθάδ' ὀδυρόμενος δηρὸν μένει εἵνεκα πομπῆς.
ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν
πρωτόπλοον, κούρω δὲ δύω καὶ πεντήκοντα
κρινάσθων κατὰ δῆμον, ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι.
δησάμενοι δ' εὖ πάντες ἐπὶ κληῖσιν ἐρετμὰ
ἔκβητ'· αὐτὰρ ἔπειτα θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα
ἡμέτερόνδ' ἐλθόντες· ἐγὼ δ' εὖ πᾶσι παρέξω.
κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
σκηπτοῦχοι βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δώματα καλὰ
ἔρχεσθ', ὄφρα ξεῖνον ἐνὶ μεγάροισι φιλέωμεν·
μηδέ τις ἀρνείσθω· καλέσασθε δὲ θεῖον ἀοιδόν,
Δημόδοκον· τῷ γάρ ῥα θεὸς περὶ δῶκεν ἀοιδὴν
τέρπειν, ὅππῃ θυμὸς ἐποτρύνῃσιν ἀείδειν.
ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
σκηπτοῦχοι· κῆρυξ δὲ μετῴχετο θεῖον ἀοιδόν.
κούρω δὲ κρινθέντε δύω καὶ πεντήκοντα
βήτην, ὡς ἐκέλευσ', ἐπὶ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.

[illegible] Q. — 32 ὅτις: ὅστις CDEF[illegible]KL [illegible] — 34 ἐρύσομεν AV. — 35 πρωτόπ[illegible] [illegible] M. — 36 εἰσίν: ἦσαν ADGM. — 3[illegible] [illegible] M ὑμέτερον. Q ὑμέτερον δ'. πᾶσι: [illegible] [illegible] 42 ἐνὶ μεγάροισι: ἐνὶ [illegible] [illegible] IKPSV [illegible]άροις D. φιλέωμεν: φιλέοιμεν D [illegible] LQ. [illegible] IKLMQ — 44 γάρ ῥα Q. περὶ δῶκεν: πέρι δῶκεν A[illegible] [illegible] CFIKM — 45 τέρπειν ACHILMQV: τερπνὴν DEIKPS — [illegible] 56. [illegible] M in marg. [illegible] γράφεται καὶ τέρπειν E 1584. — [illegible] in L [illegible] δέ τις ἀρνείσθω καλέσασθαι θεῖον ἀοιδόν. — 47 κῆρυξ LQ — 48 κούρω: κοῦροι ADFMPQSV. κούροι (ω superscr.) C. κρινθέντε: κριθέντε ADEIKLM Cram. Epim. 96, 11. κρινθέντες C. κριθέντες S. — 49 ἐκέλευσ': ἐκέλευ' AL. ἐκέλευεν GM. ἐπὶ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο: [illegible] μέσος [illegible] M.

A. c. 35 πρωτόπλοον: τινὰ τῶν ἀντιγράφων παροξύνουσιν Eust. 1581. 36. τὸ πρωτόπλοος προπαροξύνουσιν Herodianus Il. Pros. M 26, v. H T. 422. perinepta est distinctio, quam Schol. Q profert ἐπὶ θηλυκοῦ βαρύνεται, ἐπὶ δὲ ἀρσενικοῦ προπαροξύνεται, nam, ut Herodiani verbis utar, ὁπότερον ἂν σημαίνῃ, προπαροξυτονηθήσεται. — 38 ἀλεγύνετε: οὕτως διὰ τοῦ ε ἐν παρατατικῷ Schol. HQ. — 44 περὶ: v. πέρι, ut Ptolem. Pindario. — 48 κρινθέντε, de duali cf. Apollon. de Synt. 197, 8; Cramer. Epim. 96. 11.

ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
ν οἵ γε μέλαιναν ἁλὸς βένθος δὲ ἔρυσσαν,
στόν τε τίθεντο καὶ ἱστία νηὶ μελαίνῃ,
ντο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι,
κατὰ μοῖραν· ἀνά θ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν.
' ἐν νοτίῳ τήν γ' ὥρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα
ἴμεν Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἐς μέγα δῶμα.
δ' ἄρ' αἴθουσαί τε καὶ ἕρκεα καὶ δόμοι ἀνδρῶν
ένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι ἠδὲ παλαιοί].
δ' Ἀλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἱέρευσεν,
' ἀργιόδοντας ὕας, δύο δ' εἰλίποδας βοῦς·
ρον ἀμφί θ' ἕπον, τετύκοντό τε δαῖτ' ἐρατεινήν.
ξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν,
ὶ μοῦσα φίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε·
ιῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν ἀοιδήν.
ἰρα Ποντόνοος θῆκε θρόνον ἀργυρόηλον
δαιτυμόνων πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας·
ἐκ πασσαλόφι κρέμασεν φόρμιγγα λίγειαν
ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἑλέσθαι
πὰρ δὲ τίθει κάνεον καλήν τε τράπεζαν,
δέπας οἴνοιο πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.

οἵ γε: οἵδε CLQ. βένθος δὲ C. βένθος δε K. ἔρυσαν AE τίθεντο FK: cet. τ' ἐτίθεντο. δε τίθεντο PS. — 53 ἠρτύνοντο AH ex ras. K. — 54 ἀνά θ': παρὰ δ' ADGIKLM. ύνυσσαν ADGHIKLMV. πέτασαν CFR. γρ. παρὰ δ'· ἱστία κν C. — 55 τήν γ': τήνδ' CEQR. ὥρμισαν: εἴρυσαν Schol. ἔπειτα: ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί CQ. — 56 βάν ῥ': βὰν δ' CQ. — KLMQ Apoll. Soph. 15, 1. αἴθουσσαί I. καὶ ἕρκε' ἰδὲ δό- Q. — 58 omitt. DEHIKLQ: habent ACGM. ἄρ AM. — 59 . — 60 εἰλίποδας G. — 61 τετύκοντο δὲ C. — 62 κῆρυξ ἄγων: ἦλθε φέρων AGM. γρ. ἦλθεν ἄγων A m. r. post ιοδόκον λιγύφωνον ἐόντα θεῖον ἀοιδόν cum Palatino. — pollon. de Synt. 124, 20. περὶ ACIK: v. πέρι. μοῦσα φί- Apollon. de Synt. 124, 20: v. μοῦσ' ἐφίλησε. Schol. E μοῖρ' 64 ὀφθαλμῶν Aristonicus ad *B* 599: Apoll. Soph. 24, 32: ex em. Q. ὀφθαλμοῦ Schol. *N* 340. — 65 θῆκεν L. — 67 MQ. πασσαλύφι: πασσαλόφιν ACDEHIKLMPQV. κρέ- . FKM. λίγειαν: λιγεῖαν Q. λιγειην L. — 69 κήρυξ KLQ. M. παρδετίθει L: v. πὰρ δ' ἐτίθει. — 70 ἀνώγοι: ἀνώ- MQ. ἀνώγει (οι) C.

ἐν νοτίῳ: Aristophanes ἐννοδίῳ, v. ad δ 785. — 67 κρέμα- us: Aristophanes δῆσεν, cf. ad 105.

πομπὴν δ᾽ ὀτρύνει, καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι.
ἡμεῖς δ᾽, ὡς τὸ πάρος περ, ἐποτρυνώμεθα πομπήν.
οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος, ὅτις κ᾽ ἐμὰ δώμαθ᾽ ἵκηται,
ἐνθάδ᾽ ὀδυρόμενος δηρὸν μένει εἵνεκα πομπῆς.
ἀλλ᾽ ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν
πρωτόπλοον, κούρω δὲ δύω καὶ πεντήκοντα
κρινάσθων κατὰ δῆμον, ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι.
δησάμενοι δ᾽ εὖ πάντες ἐπὶ κληῖσιν ἐρετμὰ
ἔκβητ᾽· αὐτὰρ ἔπειτα θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα
ἡμέτερον δ᾽ ἐλθόντες· ἐγὼ δ᾽ εὖ πᾶσι παρέξω.
κούροισιν μὲν ταῦτ᾽ ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
σκηπτοῦχοι βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δώματα καλὰ
ἔρχεσθ᾽, ὄφρα ξεῖνον ἐνὶ μεγάροισι φιλέωμεν·
μηδέ τις ἀρνείσθω· καλέσασθε δὲ θεῖον ἀοιδόν,
Δημόδοκον· τῷ γάρ ῥα θεὸς περὶ δῶκεν ἀοιδὴν
τέρπειν, ὅππῃ θυμὸς ἐποτρύνῃσιν ἀείδειν.
ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ᾽ ἅμ᾽ ἕποντο
σκηπτοῦχοι· κῆρυξ δὲ μετῴχετο θεῖον ἀοιδόν.
κούρω δὲ κρινθέντε δύω καὶ πεντήκοντα
βήτην, ὡς ἐκέλευσ᾽, ἐπὶ θῖν᾽ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.

V. L. 31 τοπάρος AIL. το͡πάρος Q. — 32 ὅτις: ὅστις CDEFHKLM QRSV. — 33 δηρὸν: δηθὰ A. — 34 ἐρύσομεν AV. — 35 πρωτοπλόον A. κούρω: κοῦροι ADLPS. κοῦροι (ω supra) M. — 36 εἰσὶν: ἦσαν ADGM. — 39 ἡμέτερον δ᾽ A: v. ἡμετερόνδ᾽. M ἡμέτερον. Q ὑμέτερον δ᾽. πᾶσι: πάντα Q. πάντεσσι E. — 40 κούροισι CDFK. — 42 ἐνὶ μεγάροισι: ἐνὶ μεγάροις A ex corr. IKPSV. ἐνὶμμεγάροις D. φιλέωμεν: φιλέοιμεν D. — 43 μὴ δέ τις IKLMQ. — 44 γὰρ ῥὰ Q. περὶ δῶκεν: πέρι δῶκεν ADLQ περιδῶκεν CEIKM. — 45 τέρπειν ACHLMQV: τερπνήν DEIKPS. ἢ τερπνὴν M in marg. τὸ τερπνὴν γράφεται καὶ τέρπειν E 1584, 56. hunc v. excipit in L μὴ δέ τις ἀρνείσθω καλέσασθαι θεῖον ἀοιδόν. 47 κήρυξ LQ. — 48 κούρω: κοῦροι ADFMPQSV. κοῦροι (ω supra) C. κρινθέντε κριθέντε ADEIKLM Cram. Epim. 96, 11. κρινθέντες (ε supra) C. κριθέντες S — 49 ἐκέλευσ᾽: ἐκέλευ᾽ AI. ἐκέλευεν GM. ἐπὶ θῖν᾽ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο γρ. ἱερὸν μένος ἀλκινόοιο M.

A. c. 35 πρωτόπλοον: τινὰ τῶν ἀντιγράφων παροξύνουσιν Eust. 1584, 36. τὸ πρωτόπλοος προπαροξύνομεν Herodianus Il. Pros. M 26 v. H. T. 422. perinepta est distinctio, quam Schol. Q profert ἐπὶ θηλυκοῦ βαρύνεται, ἐπὶ δὲ ἀρσενικοῦ προπαροξύνεται, nam, ut Herodiani verbis utar, ὁπότερον ἂν σημαίνῃ προπαροξυτονηθήσεται. — 38 ἀλεγύνετε: οὕτως διὰ τοῦ ε ἐν παρατατικῷ Schol. HQ. — 44 περὶ: v. πέρι ut Ptolem. Pindario. — 48 κρινθέντε, de duali cf. Apollon. de Synt. 197, 8; Cramer. Epim. 96, 11.

αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἁλὸς βένθος δὲ ἔρυσσαν,
ἐν δ' ἱστόν τε τίθεντο καὶ ἱστία νηὶ μελαίνῃ,
ἠρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι,
πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνά θ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν.
ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τήν γ' ὥρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα
βάν ῥ' ἴμεν Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἐς μέγα δῶμα.
πλῆντο δ' ἄρ' αἴθουσαί τε καὶ ἕρκεα καὶ δόμοι ἀνδρῶν
[ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι ἠδὲ παλαιοί].
τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἱέρευσεν,
ὀκτὼ δ' ἀργιόδοντας ὕας, δύο δ' εἰλίποδας βοῦς·
τοὺς δέρον ἀμφί θ' ἕπον, τετύκοντό τε δαῖτ' ἐρατεινήν.
κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν,
τὸν περὶ μοῦσα φίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε·
ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν ἀοιδήν.
τῷ δ' ἄρα Ποντόνοος θῆκε θρόνον ἀργυρόηλον
μέσσῳ δαιτυμόνων πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας·
κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφι κρέμασεν φόρμιγγα λίγειαν
αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἑλέσθαι
κῆρυξ· πὰρ δὲ τίθει κάνεον καλήν τε τράπεζαν,
πὰρ δὲ δέπας οἴνοιο πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.

V. L. 51 οἵ γε: οἵδε CLQ. βένθος δὲ C. βένθος δε K. ἔρυσαν AEFQ. — 52 τε τίθεντο FK: cet. τ' ἐτίθεντο. δε τίθεντο PS. — 53 ἠρτύναντο: ἠρτύνοντο AH ex ras. K. — 54 ἀνά θ': παρὰ δ' ADGIKLM. πέτασσαν: τάννυσσαν ADGHIKLMV. πέτασαν CFR. γρ. παρὰ δ' ἱστία λευκὰ τάννυσαν C. — 55 τήν γ': τήνδ' CEQR. ὥρμισαν: εἴρυσαν Schol. Ξ 77. αὐτὰρ ἔπειτα: ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί CQ. — 56 βάν ῥ': βὰν δ' CQ. — 57 ἄρ ACDEKLMQ Apoll. Soph. 15, 1. αἴθουσσαί I. καὶ ἕρκε' ἰδὲ δόμοι ἀνδρῶν Q. — 58 omitt. DEHIKLQ: habent ACGM. ἄρ AM. — 59 δυοκαίδεκα I. — 60 εἱλίποδας G. — 61 τετύκοντο δὲ C. — 62 κήρυξ LQ. ἦλθεν ἄγων: ἦλθε φέρων AGM. γρ. ἦλθεν ἄγων A m. r. post hunc DL δημοδόκον λιγύφωνον ἐόντα θεῖον ἀοιδόν cum Palatino. — 63 τόν: ὃν Apollon. de Synt. 124, 20. περὶ ACIK: v. πέρι. μοῦσα φίλησε ELRV Apollon. de Synt. 124, 20: v. μοῦσ' ἐφίλησε. Schol. E μοῖρ' ἐφίλησε. — 64 ὀφθαλμῶν Aristonicus ad Β 599; Apoll. Soph. 24, 32: ὀφθαλμὼ A ex em. Q. ὀφθαλμοῦ Schol. Ν 340. — 65 θῆκεν L. — 67 καδδ' ADIKMQ. πασσαλόφι: πασσαλόφιν ACDEHIKLMPQV. κρέμασε CD 1. m. FKM. λίγειαν: λιγεῖαν Q. λιγειην L. — 69 κήρυξ KLQ. παρ δὲ τίθει M. παρδετίθει L: v. πὰρ δ' ἐτίθει. — 70 ἀνώγοι: ἀνώγει EGHIKLMQ. ἀνώγ$\overset{\text{οι}}{\text{ει}}$ C.

A. c. 55 ἐν νοτίῳ: Aristophanes ἐννοδίῳ, v. ad δ 785. — 67 κρέμασεν Aristarchus: Aristophanes δῆσεν, cf. ad 105.

οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
μοῦσ' ἄρ' ἀοιδὸν ἀνῆκεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν,
οἴμης, τῆς τότ' ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανε,
νεῖκος Ὀδυσσῆος καὶ Πηλείδεω Ἀχιλῆος,
ὥς ποτ' ἐδηρίσαντο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ
ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν, ἄναξ δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
χαῖρε νόῳ, ὅ τ' ἄριστοι Ἀχαιῶν δηριόωντο.
ὣς γάρ οἱ χρείων μυθήσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθ' ὑπέρβη λάινον οὐδὸν
χρησόμενος· τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πήματος ἀρχὴ
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς.
ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς [redacted]
πορφύρεον μέγα φᾶρος ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσι
κὰκ κεφαλῆς εἴρυσσε, κάλυψε δὲ καλὰ πρόσωπα·
αἴδετο γὰρ Φαίηκας ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων.
ἦ τοι ὅτε λήξειεν ἀείδων θεῖος ἀοιδός,
δάκρυ' ὀμορξάμενος κεφαλῆς ἄπο φᾶρος ἕλεσκε,
καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἑλὼν σπείσασκε θεοῖσιν·
αὐτὰρ ὅτ' ἂψ ἄρχοιτο καὶ ὀτρύνειαν ἀείδειν
Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἐπεὶ τέρποντ' ἐπέεσσιν,
ἂψ Ὀδυσεὺς κατὰ κρᾶτα καλυψάμενος γοάασκεν.
ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ' ἠδὲ νόησεν
ἥμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν.

V. l. 71 *οἶδ'* ACDIKLMQ. — 72 *ἕντο* ADIL. — 73 *ἂρ* CD. *ἀνη*[redacted]*κεν*: *γρ. ἐνῆκεν* Ambr. E. — 76 *ποτ' ἐδηρίσαντο* CGMQ. *ποτ' ἐδηρ*[redacted]*σαντο* A. *ποτε δηρήσαντο* I. v. *ποτε δηρίσαντο*. — 78 *ὅ τ'*: l. *ὅτ'*. [redacted] 80 *ἐνὶ γαθέῃ* D. — 81 *γάρ ῥα*: *γὰρ ῥὰ* LM. *δ' ἄρα* CQ. *τόγε γ' ἄρα* [redacted]I. *γρ. δ' ἄρα* A, volebat *δ' ἄρ ῥα*. — 82 *τρωσὶ* L. *μεγάλου διὰ βουλάς* [redacted]: *μεγάλοιο ἕκητι* D in marg. — 83 *ἂρ* CDLQ. — 84 *φάρος* ACDQ. *χερ*[redacted]*σὶν ἑλὼν φάρος* G, *χερσὶν ἑλὼν* etiam M. — 85 *κὰκ*: *κάκ* ACDILS[redacted]. *κακκεφαλῆς* K. *εἴρυσε* EIKLMQ 1. man. — 86 *λείβων*: *εἴβων* I. — 8[redacted]7 *δῖος*: *γρ. θεῖος* Ambros. E. — 88 *ἄπο*: *ἀπὸ* CDLQ. *φάρος* I. — 90 *ὀτρύ*[redacted]*νειαν*: M *ὀτρύνειεν* c. gl. *ἐπείξειαν*. — 92 *ἂψ* Aristonicus ad *Λ* 530 [redacted]: *ἂψ δ'* FRSV non male. — 93 *εἴβων ἢ λείβων* E. — 94 *ἠδὲ νόησεν* CE [redacted]: v. *ἠδ' ἐνόησεν*.

A. c. 73 Eust. 1586, 44 *κάλλιον δὲ στίζειν εἰς τὸ ἀνδρῶν*. — 7[redacted]5 vid. Aristonicum ad *I* 347. — 78 *ὅ τ'* = *ὅτι τε* cf. H. S. 264. — 81, 8[redacted]2 *ἐν ἐνίαις τῶν ἐκδόσεων οὐκ ἐφέροντο. διὸ ἀθετοῦνται* Schol. H. — [redacted]92 *ἂψ*: Aristophanes *αἶψ'*.

αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·
κέκλυτε Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
ἤδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν ἐίσης
φόρμιγγός θ', ἣ δαιτὶ συνήορός ἐστι θαλείῃ·
νῦν δ' ἐξέλθωμεν καὶ ἀέθλων πειρηθῶμεν
πάντων, ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισιν
οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγιγνόμεθ' ἄλλων
πύξ τε παλαιμοσύνῃ τε καὶ ἅλμασιν ἠδὲ πόδεσσιν.
ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο.
κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφι κρέμασεν φόρμιγγα λίγειαν,
Δημοδόκου δ' ἕλε χεῖρα καὶ ἔξαγεν ἐκ μεγάροιο
κῆρυξ· ἦρχε δὲ τῷ αὐτὴν ὁδόν, ἥν περ οἱ ἄλλοι
Φαιήκων οἱ ἄριστοι ἀέθλια θαυμανέοντες.
βὰν δ' ἴμεν εἰς ἀγορήν, ἅμα δ' ἕσπετο πουλὺς ὅμιλος,
μυρίοι· ἂν δ' ἵσταντο νέοι πολλοί τε καὶ ἐσθλοί.
ὦρτο μὲν Ἀκρόνεώς τε καὶ Ὠκύαλος καὶ Ἐλατρεὺς
Ναυτεύς τε Πρυμνεύς τε καὶ Ἀγχίαλος καὶ Ἐρετμεὺς
Ποντεύς τε Πρῳρεύς τε, Θόων, Ἀναβησίνεώς τε
Ἀμφίαλός θ', υἱὸς Πολυνήου Τεκτονίδαο·
ἂν δὲ καὶ Εὐρύαλος βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηι,

V. L. 98 *θυμὸν κεκορήμεθα δαιτὸς* M. *δαιτὸς κεκορήμεθα δαιτὸς ἐίσης* Athenaeus I, p. 12, cf. Suid. Lex. I, 1189, 15. *ἐίσης: ἐΐσσης* CL. — 99 omitt. L. *συνήορος ἐστὶ* ACDQ. — 100 *πειρηθῶμεν: πειρήσωμεν* Schol. Δ 389. — 101 *ενίσπῃ: ἐνίποι* D. — 102 *περιγιγνόμεθ'* LV: *περιγινόμεθ'* CDEFGHIKMPQRS. *περιγεινόμεθ'* A. — 103 *παλαιμοσύνῃ* L: *παλαισμοσύνῃ* ACDEFGHIKMPQRSV. *τε καὶ: καὶ* A. — 105 *καδδ'* ACIKLQ. *πασσαλόφιν* ACHIKLMPQ Apoll. Soph. 87, 11. *πεσσαλύφιν* D. *κρέμασε* CHKP. *κρέμασσε* I. *λιγεῖαν* AD. *λιγείαν* LQ. — 107 *κήρυξ* DILQ. *τῶ* et supra *τὴν* L. — 108 *θαῦμα νέοντες* K. *θαυμασέοντες: γρ. θαυμανέοντες* A m. rec. ita Apoll. Soph. 86, 16; Hesych. II, 302. — 109 *ἐπὶ δ': γρ. ἅμα* Q. *πουλὺς: πολὺς* ACDHQ. — 112 omitt. S. *ναυτεύς τε πρωρεύς τε* IK. — 113 *Πρῳρεύς: πρωτεύς* FS. *ποντεύς τε πρυμνεύς τε* IK.

A. c. 98 *δαιτὸς κεκορήμεθα θυμόν: οὕτως Ἀρίσταρχος. οἱ δὲ ἄλλοι „ἤδη μὲν θυμὸν κεκορήμεθα δαιτὸς ἐίσης“* Didymus. Schol. M *ἤδη μὲν θυμὸν ἀρίων* i. e. *Ἀρίσταρχος.* — 99 *θαλείῃ: τινὰ τῶν ἀντιγράφων ἀντὶ τοῦ θαλείῃ „ἑταίρῃ“ γράφουσιν* Eust. 1587, 15. — 103 *παλαιμοσύνῃ* Aristarchus, vulgo *παλαισμοσύνῃ*, H. T. 331. — 105 *κρέμασεν: οὕτως αἱ Ἀριστάρχου*, v. ad 67. — 108 *θαυμανέοντες: εἰσὶ δὲ οἳ καὶ ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου γράφουσι „θαῦμα νέοντες“* Eust. 1587, 56. — 111 veteres *Ὠκύαλος, Ἀμφίαλος* (114), *Εὐρύαλος* (115), v. H. T. 416; α 180.

Ναυβολίδης, ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε δέμας τε
πάντων Φαιήκων μετ' ἀμύμονα Λαοδάμαντα.
ἂν δ' ἔσταν τρεῖς παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
Λαοδάμας θ' Ἅλιός τε καὶ ἀντίθεος Κλυτόνηος·
οἳ δ' ἤ τοι πρῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεσσι.
τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· οἳ δ' ἅμα πάντες
καρπαλίμως ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
τῶν δὲ θέειν ὄχ' ἄριστος ἔην Κλυτόνηος ἀμύμων·
ὅσσόν τ' ἐν νειῷ οὖρον πέλει ἡμιόνοιιν,
τόσσον ὑπεκπροθέων λαοὺς ἵκεθ', οἳ δὲ λίποντο.
οἳ δὲ παλαιμοσύνης ἀλεγεινῆς πειρήσαντο·
τῇ δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους.
ἅλματι δ' Ἀμφίαλος πάντων προφερέστατος ἦεν·
δίσκῳ δ' αὖ πάντων πολὺ φέρτατος ἦεν Ἐλατρεύς,
πὺξ δ' αὖ Λαοδάμας, ἀγαθὸς πάις Ἀλκινόοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρέν' ἀέθλοις,
τοῖς ἄρα Λαοδάμας μετέφη πάις Ἀλκινόοιο·
δεῦτε φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα, εἴ τιν' ἄεθλον
οἶδέ τε καὶ δεδάηκε· φυήν γε μὲν οὐ κακός ἐστι,
μηρούς τε κνήμας τε καὶ ἄμφω χεῖρας ὕπερθεν

V. L. 116 *ναυβολίδης ὃς* M: v. *Ναυβολίδης θ', ὅς.* — 117 *λαοδάμαντα: λαοδάμαντα* GS, cf. *η* 170. — 118 *ἂν: ἀν* D. — 120 *οἳ* CDLMQ. *δὴ τοι πρῶτον* Q. — 121 *οἵδ'* ACIKLMQ. *ἅμα: ἄρα* D. — 124 *ὅσσόν τ': ὅσσον δ'* K. *οὖρον: οὖρος* Q. *ἡμιόνοισιν* V. — 125 *οἳ* CEIKQ. *δὲ λίποντο* D: v. *ἐλίποντο.* L *οἵδε λίποντο.* — 126 *παλαιμοσύνης* CKL: *παλαισμοσύνης* ADGHIMQV. — 128 *προφερέστατος* CDEGHIKLMQV 1. m.: *προφερέστερος* FRS. *πολὺ φέρτατος* A. — 129 *πολὺ φέρτατος* EGH ex em. K MV: *προφερέστατος* ACDH 1. m. ILQ. *προφερέστερος* FS. — 130 *παῖς* CDEGIKLM: v. *παῖς.* — 131 *ἐπεὶ δὴ* DM: cet. *ἐπειδή.* — 132 *τοῖς* ..., H 1. m. *πάϊς* IL: v. *παῖς.* — 133 *ἐρώμεθα: ἐρώμεσθ'* D. *εἴ τιν': ἤν τε* GM. *ἄεθλον: ἀέθλων* PS.

A. c. 116 *θ'* delevi cum M, solo enim patris nomine Homerus homines obscuros appellare non solet, sed tantum eos, qui auditoribus aliunde erant noti, quales sunt *Πηλείδης, Ἀτρείδης, Τυδείδης, Μενοιτιάδης*, alii, quod ad Naubolidem minime pertinet. qui quum postea in nullo certamine excelleat, neque amplius mentio eius fiat, prorsus indignus est commemoratione tam honorifica. at Euryalus etiam infra propter pulchritudinem laudatur v. 176 *ὡς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπές, οὐδὲ κεν ἄλλως οὐδὲ θεὸς τεύξειεν*, et ex eo ipso eximiam illam poetae artem mecum cognosces, quod auditorum animos iam antea ad id composuerat. in delendo *θ'* praeierunt me Bekk. 2 et Grashof. „das Schiff bei Homer und Hesiod" p. 3, not. — 119 Herodianus *Ἅλιός: Ἀλίος* Ptolem. Ascalonita, H. T. 399. — 126 *παλαιμοσύνης: παλαίσμοσύνης*, v. 103.

αὐχένα τε στιβαρὸν μέγα τε σθένος· οὐδέ τι ἥβης
δεύεται, ἀλλὰ κακοῖσι συνέρηκται πολέεσσιν.
οὐ γὰρ ἐγώ γέ τί φημι κακώτερον ἄλλο θαλάσσης
ἄνδρά γε συγχεῦαι, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς εἴη.
τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
Λαοδάμα, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες.
αὐτὸς νῦν προκάλεσσαι ἰὼν καὶ πέφραδε μῦθον.
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσ' ἀγαθὸς πάις Ἀλκινόοιο,
στῆ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν καὶ Ὀδυσσῆα προσέειπε·
δεῦρ' ἄγε καὶ σὺ ξεῖνε πάτερ πείρησαι ἀέθλων,
εἴ τινά που δεδάηκας· ἔοικε δέ σ' ἴδμεν ἀέθλους.
οὐ μὲν γὰρ μεῖζον κλέος ἀνέρος ὄφρά κεν ᾖσιν,
ἢ ὅ τι ποσσίν τε ῥέξῃ καὶ χερσὶν ἑῇσιν.
ἀλλ' ἄγε πείρησαι, σκέδασον δ' ἀπὸ κήδεα θυμοῦ·
σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἀλλά τοι ἤδη
νηῦς τε κατείρυσται καὶ ἐπαρτέες εἰσὶν ἑταῖροι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Λαοδάμα, τί με ταῦτα κελεύετε κερτομέοντες;
κήδεά μοι καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν ἤ περ ἄεθλοι,
ὃς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα,
νῦν δὲ μεθ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόστοιο χατίζων
ἧμαι, λισσόμενος βασιλῆά τε πάντά τε δῆμον.
τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο νείκεσε τ' ἄντην·
οὐ γάρ σ' οὐδὲ ξεῖνε δαήμονι φωτὶ ἐίσκω

V. L. 136 αὐχένά τε AIM. μεγά τε CIL. — 137 *συνέρηκται: l. συνεέρρηκται, quod dubito an Aristarchus scripserit. — 138 ἔγωγέ τι φημὶ ACILQ: ἔγωγ' ἔτι φημὶ DFKS. οὐ μὲν γάρ τί που ἐστὶ Stobaeus Flor. LIX, 1. — 139 ἄνδρά γε ACDIKM: ἄνδρα τε PSV Stob. l. l. συγχεῦαι CEHIKQ Stobaeus; Apoll. Soph. 147, 1: συγχεῦσαι DV. συγχεύσαι L. συγχεύαι A. συγχέαι GM. — 141 κατὰ μοῖραν: νημερτὲς D. ἔειπες: ἔειπας E 1589, 48 I. — 143 τό ῥ' ἄκουσ' I. τόδ' Q. παΐς D. — 144 στῆ: βῆ G. γρ. βῆ M. ἐν μέσσω L. — 147 ὄφρά κεν CIKM. ὄφρα ἔῃσιν D, quod ferri posset, si ὄφρ' ἂν ἔῃσιν corrigeres. — 148 ῥέξῃ: ῥέξει EKLRS. ῥέζει H. ῥέξειεν D. — 149 ἀπὸ: ἄπο CDK. — 154 ἐνὶ: ἐπὶ I. — 156 ἡμετέρῃ E. — 157 πάντά τε IM. — 158 νείκεσέ τ' ἄντην: γρ. φώνησέν τε M.

A. c. 141 Aristarchus Λαοδάμα: Λαοδάμαν Zenodotus? H. T. 293. — 142 οὔτε Ἀρίσταρχος οὔτε Ἀριστοφάνης οὔτε Ζηνόδοτος ἐπίστανται (i. e. agnoscunt Porson.) τοῦτον τὸν στίχον Schol. H. ἐν ταῖς Ἀρισταρχείοις οὐ φέρεται Didymus. — 145 πείρησαι Herodianus Il. Pros. A 302. — 146 δέ σ': σέ? v. de hiatu p. 12. — 153 Λαοδάμα, v. 141. — 155 πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα Aristarchus, v. Didym. ad I 492.

ἄθλων, οἷά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται,
ἀλλὰ τῷ', ὅς θ' ἅμα νηὶ πολυκληῗδι θαμίζων
ἀρχὸς ναυτάων, οἵ τε πρηκτῆρες ἔασι,
φόρτου τε μνήμων καὶ ἐπίσκοπος ᾖσιν ὁδαίων
κερδέων θ' ἁρπαλέων· οὐδ' ἀθλητῆρι ἔοικας.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσει
ξεῖν', οὐ καλὸν ἔειπες· ἀτασθάλῳ ἀνδρὶ ἔοικας.
οὕτως οὐ πάντεσσι θεοὶ χαρίεντα διδοῦσιν
ἀνδράσιν, οὔτε φυὴν οὔτ' ἂρ φρένας οὔτ' ἀγορητύι
ἄλλος μὲν γὰρ εἶδος ἀκιδνότερος πέλει ἀνήρ,
ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει, οἳ δέ τ' ἐς αὐτὸν
τερπόμενοι λεύσσουσιν. ὃ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει
αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν,
ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὣς εἰσορόωσιν.
ἄλλος δ' αὖ εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν,
ἀλλ' οὔ οἱ χάρις ἀμφιπεριστέφεται ἐπέεσσιν,
ὡς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπές, οὐδέ κεν ἄλλως
οὐδὲ θεὸς τεύξειε, νόον δ' ἀποφώλιός ἐσσι.
ὤρινάς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
εἰπὼν οὐ κατὰ κόσμον· ἐγὼ δ' οὐ νῆις ἀέθλων,
ὡς σύ γε μυθεῖαι, ἀλλ' ἐν πρώτοισιν ὀίω
ἔμμεναι, ὄφρ' ἥβῃ τε πεποίθεα χερσί τ' ἐμῇσι.

V. L. 160 ἀέθλων AD. — 161 ὅς θ' ἅμα: ὃς θαμὰ MRV. γρ. θι H. — 162 ἔασσι Q. — 163 ᾖσιν ACEHIKMPQSV Schol. Aristoph. N 623: εἶσιν DK sup. L. γρ. εἰσι H. ὁδαίων l. plurimi et K sup. ‹ Apoll. Soph. 118, 26 et Schol. Aristoph. Nub. 623: ὁδάων LV. ἑται DK. γρ. ἑταίρων Palatinus. — 164 κερδέων ἁρπαλέων Hesych. I, — 165 ἂρ CDKMQ. — 166 ἔειπες: ἔειπας GIL. — 168 οὔτ' ἂρ: οὔτ' C. ἀγορητήν AD 1. m. I. — 169 *γὰρ: l. γάρ τ'. — 170 ἔπεσιν DF. KLMQ. οὐδέ τ' ἐς αὐτὸν I. — 171 ὃ EIKLMQ. — 174 αὖ ADKL αὖτ' EGHIMQ. αὖτε C. ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀλίγκιος Apoll. S 21, 14. — 175 ἀμφιπεριστέφεται: ἀμφιπεριστρέφεται CFHK. — ἄλλως: ἄλλος L. — 177 ἔσσιν I. ἐσσίν LV, cf. ad δ 569. — 178 ὤρι ὤτρυνάς I.

A. c. 161 θ' ἅμα: θαμά, v. δ 686. — 163 Aristarchus ἐπίσκοι Ἀριστοφάνης δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπίσκοπος ἐπίστροφος [γράφει· διὸ] σημει ται. ἐπίστροφος habet etiam Apoll. Soph. 74, 18. ᾖσιν Herodianu Pros. Κ 38, idem ἑταίρων pro ὁδαίων. — 169 γὰρ scripsi cum Bekk τε enim, quod in sententiis locum non habet, h. l. additum est, ut s se γάρ produceret, quod propter digammum opus non est. qui an γάρ τ' scribunt, rationem non habent, cur αὖτ' εἶδος (174) asper tur, quod libri longe praestantissimi cum Eust. exhibent.

νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι· πολλὰ γὰρ ἔτλην,
ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.
ἀλλὰ καὶ ὧς κακὰ πολλὰ παθὼν πειρήσομ' ἀέθλων·
θυμοδακὴς γὰρ μῦθος· ἐπότρυνας δέ με εἰπών.
ἦ ῥα καὶ αὐτῷ φάρει ἀναΐξας λάβε δίσκον
μείζονα καὶ πάχετον, στιβαρώτερον οὐκ ὀλίγον περ,
ἢ οἵῳ Φαίηκες ἐδίσκεον ἀλλήλοισι.
τόν ῥα περιστρέψας ἧκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρός,
βόμβησεν δὲ λίθος· κατὰ δ' ἔπτηξαν ποτὶ γαίῃ
Φαίηκες δολιχήρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες,
λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς· ὃ δ' ὑπέρπτατο σήματα πάντων
ῥίμφα θέων ἀπὸ χειρός· ἔθηκε δὲ τέρματ' Ἀθήνη
ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
καί κ' ἀλαός τοι ξεῖνε διακρίνειε τὸ σῆμα
ἀμφαφόων· ἐπεὶ οὔ τι μεμιγμένον ἐστὶν ὁμίλῳ,
ἀλλὰ πολὺ πρῶτον· σὺ δὲ θάρσει τόνδε γ' ἄεθλον·
οὔ τις Φαιήκων τόδε γ' ἵξεται οὐδ' ὑπερήσει.
ὣς φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
χαίρων, οὕνεχ' ἑταῖρον ἐνηέα λεῦσσ' ἐν ἀγῶνι.

V. L. 182 ἔπλην (ε superscr.) A. — 183 πολέμους CLMQ. πείρων: πειρῶν L. — 184 πολλὰ κακὰ CD. — 185 ἐπότρυνας Q: v. ἐπώτρυνας. — 186 ἦ ῥὰ ACDILQ. λάβε: ἕλε A. — 187 ὀλίγον περ ADEFGM: ὀλίγον τε CHLQ SV. ὀλίγον γε IK. — 189 τὸν ῥὰ AKLQ. τόνδ' ἄρα I. — 190 βόμβησε ACD 1. m. EFKMQ Apoll. Soph. 143, 27; Schol. Ψ 826. — 191 ναυσὶ κλυτοὶ C. ναυσίκλυτοι A. ναυσικλητοὶ K. — 192 ὑπὸ DHM sup. Hesych. IV, 216; Bekk. Anecd. 1181, 1219: ὑπαὶ ACEIKLM 1. m. QV: ὃδ' CDEIKLMQ. σήματα: βήματα G. πάντων ACD 1. m. IKMV. πάντα (ων superscr.) L: πάντα D 2. m. EHQ. Eust. ad Ψ 843 πάντα ἢ πάντων. — 193 ἀπὸ: ὑπὸ V. — 195 τοι ξεῖνε Apoll. Soph. 141, 6: τόδε ξεῖνε Apoll. Soph. 21, 30. — 197 τόνδέ γ': τόνδέ τ' IKV. τῶν δέ τ' PS. — 198 τόδε γ': v. τόν γ'. C τόν γ' (ῶν superscr.). H τόδ' (γ superscr.). F τόνδ'. L τῶ γ'. — 199 γήθησε AC.

A. c. 183 Aristarchus et Herodianus πείρων: πειρῶν Pamphilus, H. T. 335. — 184 ὥς Aristarchus et Tyrannio, H. T. 380. — 192 σήματα: τινὲς δὲ βήματα Schol. V. h. v. asterisco notatus erat, v. Schol. Ψ 843 μετενήνεκται δὲ ἐκ τῆς Ὀδυσσείας, καὶ ἐκεῖ εὐλόγως ἐστίν „ὑπέρβαλε σήματα πάντων“· πλείονες γὰρ δισκεύουσιν, unde Kayser. Disp. II, p. 14 Aristarchum ὑπέρβαλε et πάντων scripsisse collegit. de πάντων, quod auctoritate librorum optimorum confirmatur, Kaysero assentior, de ὑπέρβαλε non possum, constat enim lectiones ab Aristonico laudatas non semper Aristarcheas esse, de quo dixi H. T. 428. — 198 τόδε γ' ἵξεται Ἀρίσταρχος Didymus. — 200 ἐνηέα τὸν προσηνῆ· ὁ δὲ Ζώϊλος τὸ ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ „χαίρων οὕνεχ' ἑταῖρον ἐνηέα λεῦσσ' ἐν ἀγῶνι“ ὡς ὄνομα ὑπέλαβεν Schol. P 204.

καὶ τότε κουφότερον μετεφώνεε Φαιήκεσσι·
τοῦτον νῦν ἀφίκεσθε νέοι· τάχα δ᾽ ὕστερον ἄλλο
ἥσειν ἢ τοσσοῦτον ὀίομαι ἢ ἔτι μᾶσσον.
τῶν δ᾽ ἄλλων ὅτινα κραδίη θυμός τε κελεύει,
δεῦρ᾽ ἄγε πειρηθήτω, ἐπεί μ᾽ ἐχολώσατε λίην,
ἢ πὺξ ἠὲ πάλῃ ἢ καὶ ποσίν, οὔ τι μεγαίρω,
πάντων Φαιήκων πλήν γ᾽ αὐτοῦ Λαοδάμαντος.
ξεῖνος γάρ μοι ὅδ᾽ ἐστί· τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο;
ἄφρων δὴ κεῖνός γε καὶ οὐτιδανὸς πέλει ἀνήρ,
ὅς τις ξεινοδόκῳ ἔριδα προφέρηται ἀέθλων
δήμῳ ἐν ἀλλοδαπῷ· ἕο δ᾽ αὐτοῦ πάντα κολούει.
τῶν δ᾽ ἄλλων οὔ πέρ τιν᾽ ἀναίνομαι οὐδ᾽ ἀθερίζω,
ἀλλ᾽ ἐθέλω ἴδμεν καὶ πειρηθήμεναι ἄντην.
πάντα γὰρ οὐ κακός εἰμι μετ᾽ ἀνδράσιν, ὅσσοι ἄεθ
εὖ μὲν τόξον οἶδα ἐύξοον ἀμφαφάασθαι·
πρῶτός κ᾽ ἄνδρα βάλοιμι ὀιστεύσας ἐν ὁμίλῳ
ἀνδρῶν δυσμενέων, εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἑταῖροι
ἄγχι παρασταῖεν καὶ τοξαζοίατο φωτῶν.
οἶος δή με Φιλοκτήτης ἀπεκαίνυτο τόξῳ
δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅτε τοξαζοίμεθ᾽ Ἀχαιοί.
τῶν δ᾽ ἄλλων ἐμέ φημι πολὺ προφερέστερον εἶναι,
ὅσσοι νῦν βροτοί εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
ἀνδράσι δὲ προτέροισιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθελήσω,
οὔθ᾽ Ἡρακλῆι οὔτ᾽ Εὐρύτῳ Οἰχαλιῆι,
οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων.

V. L. 201 μετεφώνεε Schol. Λ 105: μετεφώνει GIKMSV. — ἀφίκεσθε: ἐφίκεσθε DV. — 203 ἢ τοσσοῦτον: ἠὲ τοσοῦτον LV. ἢ μάσσον L. — 204 ὅτινα: ὅντινα CDHIKLQSV. εἴτινα A. — 20[illegible] χολώσατε ILQ. — 206 οὔτι: γρ. οὔτινα. οὐδένα M. — 207 πλήν γ[illegible] om. DL. πλήν τ᾽ GMV. — 209 κεῖνός: ἐκεῖνός KS. ἀνδρῶν: γρ. [illegible] A m. rec. — 211 ἕο δ᾽: ἕο τ᾽ AIM(V?). — 214 ὅσσοι: οἷσιν A. — 21[illegible] ξων L. ἀμφιφάασθαι L. — 216 πρῶτος ἂν E bis. — 218 περισταῖε[illegible] παρισταῖεν D. — 219 δή με: δέ με Apoll. Soph. 65, 10; 94, 8. τ[illegible] τόξων L. — 220 ἔνι: ἐνὶ ADIKLMQ. ὅτε: ὅθι AL. — 221 ἐμὲ φη[illegible] KLM. πάντων, 2. m. ὅλων: γρ. πολὺ D. προφερέστατον AS. πολὺ [illegible] τερον C 1. m. — 223 οὐκ ἐθελήσω: οὔτι θελήσω CQ. — 225 οἵ ῥα AI[illegible]

A. c. 202 ἀφίκεσθε: γρ. δὲ καὶ ἐφίκεσθε Eust. 1592, 4. tum [illegible] scribendum erat τοῦτον, v. Schol. E Vind. 133 τοῦδε τοῦ δίσκου [illegible] τον ἐφικέσθω τις. — 220 Aristarchus Τρώων: Τρωῶν Pamphilus, E[illegible] 402. — 221 ἐμέ φημι: ἐμὲ φῆμι Tyrannio, H. T. 373.

τῶ ῥα καὶ αἶψ' ἔθανεν μέγας Εὔρυτος, οὐδ' ἐπὶ γῆρας
ἵκετ' ἐνὶ μεγάροισι· χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
ἔκτανεν, οὕνεκά μιν προκαλίζετο τοξάζεσθαι.
δουρὶ δ' ἀκοντίζω ὅσον οὐκ ἄλλός τις ὀϊστῷ.
οἴοισιν δείδοικα ποσὶν μή τις με παρέλθῃ
Φαιήκων· λίην γὰρ ἀεικελίως ἐδαμάσθην
κύμασιν ἐν πολλοῖς, ἐπεὶ οὐ κομιδὴ κατὰ νῆα
ἦεν ἐπηετανός· τῶ μοι φίλα γυῖα λέλυνται.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπε·
ξεῖν', ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα μεθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύεις,
ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φαινέμεν, ἥ τοι ὀπηδεῖ,
χωόμενος, ὅτι σ' οὗτος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι παραστὰς
νείκεσεν, ὡς ἂν σὴν ἀρετὴν βροτὸς οὔ τις ὄνοιτο,
ὅς τις ἐπίσταιτο ᾗσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν·
ἀλλ' ἄγε νῦν ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα καὶ ἄλλῳ
εἴπῃς ἡρώων, ὅτε κεν σοῖς ἐν μεγάροισι
δαινύῃ παρὰ σῇ τ' ἀλόχῳ καὶ σοῖσι τέκεσσιν,
ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένος, οἷα καὶ ἡμῖν
Ζεὺς ἐπὶ ἔργα τίθησι διαμπερὲς ἐξ ἔτι πατρῶν.
οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες οὐδὲ παλαισταί,
ἀλλὰ ποσὶ κραιπνῶς θέομεν καὶ νηυσὶν ἄριστοι,
αἰεὶ δ' ἧμιν δαίς τε φίλη κίθαρίς τε χοροί τε
εἵματά τ' ἐξημοιβὰ λοετρά τε θερμὰ καὶ εὐναί.
ἀλλ' ἄγε Φαιήκων βητάρμονες, ὅσσοι ἄριστοι,
παίσατε, ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισιν

V. L. 226 τῶ ACDIKLMQ. ῥὰ AIKMQ. αἶψ': ἆψ K. ἔθανε CK. δέ τι γῆρας K. — 227 ἐνὶμμεγάροισι D. — 228 προκαλέσσατο D. — 229 ἄλλός τις ADKLQ. — 230 οἴοισι CK. οἴοισιν δὲ δέδοικα L. μή τις ADIKQ. παρέλθῃ: παρέλθοι CE. παρέλθῃ (οι) H. — 233 τῶ ACIKLMQ: τῷ D 1. m. γοῦνα: γρ. γυῖα A. λέλυντο A. — 234 οἳδ' CDIKLMQ. — 235 ἐπαμοιβόμενος C. — 236 μεθ': παρ' Apoll. Soph. 49, 25. — 239 ὡς: ὣς A. — 240 ἐπίσταιτο: ἐπίσταται KPS. γρ. ἐπισταίῃ M. ᾗσι: ᾗσιν CQ. φρεσὶν ᾗσιν GL. ἄρτια: ἐπ' ἄρτια L. — 241 ἄλλῳ: ἄλλοις KL. γρ. καὶ ἄλλοις Palatinus. — 242 σοῖς: οἷς V. — 245 ἐξ ἔτι AD: v. ἐξέτι. — 246 εἰμὲν: ἐσμὲν AE. — 247 ποσὶν L. — 248 *ἧμιν: l. ἡμὶν. δαίς τε μέλει κίθαρίς τε καὶ ᾠδαί Schol. ν 119. — 250 ἀλλά γε S. — 251 παίσατε: παίξατε C. γρ. παίσατε C Ambros. E. παίξατε quod etiam in Schol. Vind. 56 legitur est glossa apud Hesych. III, 256 παίσατε: παίξατε.

A. c. 226 veteres τῶ, non τῷ, H. T. 368. — 227 ἐνιμμεγάροισι Aristophanes, H. T. 391. — 251 παίσατε: Ζηνόδοτος παίσατον, εἶπεν, οὐ

οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγιγνόμεθ' ἄλλων
ναυτιλίῃ καὶ ποσσὶ καὶ ὀρχηστυῖ καὶ ἀοιδῇ.
Δημοδόκῳ δέ τις αἶψα κιὼν φόρμιγγα λίγειαν
οἰσέτω, ἥ που κεῖται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν.
ὣς ἔφατ' Ἀλκίνοος θεοείκελος, ὦρτο δὲ κῆρυξ
οἴσων φόρμιγγα γλαφυρὴν δόμου ἐκ βασιλῆος.
αἰσυμνῆται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέσταν
δήμιοι, οἳ κατ' ἀγῶνας ἐὺ πρήσσεσκον ἕκαστα,
λείηναν δὲ χορόν, καλὸν δ' εὔρυναν ἀγῶνα.
κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων φόρμιγγα λίγειαν
Δημοδόκῳ· ὃ δ' ἔπειτα κί' ἐς μέσον· ἀμφὶ δὲ κοῦροι
πρωθῆβαι ἵσταντο, δαήμονες ὀρχηθμοῖο,
πέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσίν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν, θαύμαζε δὲ θυμῷ.
αὐτὰρ ὃ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν
ἀμφ' Ἄρεος φιλότητος ἐυστεφάνου τ' Ἀφροδίτης,
ὡς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἡφαίστοιο δόμοισι
λάθρῃ· πολλὰ δ' ἔδωκε, λέχος δ' ᾔσχυνε καὶ εὐνὴν
Ἡφαίστοιο ἄνακτος· ἄφαρ δέ οἱ ἄγγελος ἦλθεν
Ἥλιος, ὅ σφ' ἐνόησε μιγαζομένους φιλότητι.
Ἥφαιστος δ' ὡς οὖν θυμαλγέα μῦθον ἄκουσε,

V. L. 252 περιγιγνόμεθ' L: περιγινόμεθ' CDEKMQS. περιγεινόμεθ' A. περιγενόμεθ' I. — 254 λίγειαν: λιγεῖαν DQV. λιγείην L. — 256 κήρυξ LQ. — 257 γλαφυρὴν: λιγυρήν F. λιγεῖαν D. — 258 δὲ κριτοὶ Apoll Soph. 18, 4: δ' ἔκκριτοι Porphyrius ad Κ 68. — 259 ἀγῶνας: ἀγῶνα IKPS non male. ἐϋπρήσσεσκον EL. ἐϋπρήσεσκον CDI. — 260 λείηναν D. εὔρυναν Schol. Σ 376; Apoll. Soph. 79, 18; Hesych. II, 231: εὔρυνον CD. γρ. εὔρυναν Palatinus. — 261 κήρυξ LQ. λιγεῖαν DQ. λιγείαν L. — 262 ὃδ' ACDIKLMQ. — 265 μαρμαρυγὰς: μαρμαρυγὴν Schol. α 44. — 266 ὃ ACDIKLMQ. — 268 ταπρῶτ' LQ. πρῶτα μίγησαν: πρῶτ' ἐμίγησαν CDGHLMQ. — 269 δ' ἔδωκε: δὲ δῶκε IKM. — 271 ὅ σφ': ὅς σφ' MQS.

κακῶς Schol. HQ. Cram. An. Ox. IV, 419, 8 παίζω, παίξω· τοῦτο δὲ εὕρηται καὶ διὰ τοῦ σ, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ „παίσατε ὡς ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισι".

A. c. 266—369 ὅτι συνῆθες ἦν τοῖς παλαιοῖς ᾄδειν θεῶν καὶ ἡρώων γάμους. σημειοῦται δὲ ταῦτα ὁ Μόχθος (i. e. Apio, quem hoc cognomine appellatum esse prodiderunt Suidas et Eudocia) πρὸς τοὺς ἀθετοῦντας τὴν ἐν Ὀδυσσείᾳ Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης μοιχείαν Schol. Arist. Pac 778. — 268 δόμοισιν: videntur fuisse qui legerent ἄνακτος omisso versu 269 (ἵν' ᾖ κατ' ἐπανάληψιν Schol. HQ), vid. Annal. Gymn. Austr. 1862, p 345. — 269 de diple adversus chorizontes vid. Scholl. Φ 416; Σ 382. — 271 ἅπαξ εἴρηται ἦλιος· ἠέλιος γὰρ ἀεί φησιν Ἰακῶς Schol. H. ὅ, non ὅς, Aristarchus, H. T. 326.

βῆ ῥ' ἴμεν ἐς χαλκεῶνα κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων,
ἐν δ' ἔθετ' ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, κόπτε δὲ δεσμοὺς
ἀρήκτους ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε δόλον κεχολωμένος Ἄρει,
βῆ ῥ' ἴμεν ἐς θάλαμον, ὅθι οἱ φίλα δέμνι' ἔκειτο,
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἑρμῖσιν χέε δέσματα κύκλῳ ἁπάντῃ·
πολλὰ δὲ καὶ καθύπερθε μελαθρόφιν ἐξεκέχυντο,
ἠΰτ' ἀράχνια λεπτά, τά γ' οὔ κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο,
οὐδὲ θεῶν μακάρων· περὶ γὰρ δολόεντα τέτυκτο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα δόλον περὶ δέμνια χεῦεν,
εἴσατ' ἴμεν ἐς Λῆμνον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
ἥ οἱ γαιάων πολὺ φιλτάτη ἔσκεν ἁπασέων.
οὐδ' ἀλαὸς σκοπιὴν εἶχε χρυσήνιος Ἄρης,
ὡς ἴδεν Ἥφαιστον κλυτοτέχνην νόσφι κιόντα·
βῆ δ' ἰέναι πρὸς δῶμα περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο,
ἰσχανόων φιλότητος ἐϋστεφάνου Κυθερείης.
ἡ δὲ νέον παρὰ πατρὸς ἐρισθενέος Κρονίωνος
ἐρχομένη κατ' ἄρ' ἕζεθ'· ὃ δ' εἴσω δώματος ἤει,
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
δεῦρο φίλη, λέκτρον δὲ τραπείομεν εὐνηθέντε·
οὐ γὰρ ἔθ' Ἥφαιστος μεταδήμιος, ἀλλά που ἤδη

V. L. 273 βῆ δ' RV. — 274 δεσμοὺς: δεσμὰ Q. — 275 *ἀρήκτους: ἀρρήκτους. αὖθι: γρ. ἔτι M. — 276 ἐπεὶ δὴ L: cet. ἐπειδὴ. — 277 θάλαμον: θάλαμον δ' V. δέμνι' ἔκειτο: δέμνια κεῖτο ACDEIKLQ. — 278 ἄρ ACDKMQ. ἁπάντῃ: πάντῃ Q. — 280 τάγ' CEM: τά κ' ADHIKLPQS. τάτ' V. οὔ κέ τις: οὐ κέ τις ACDEHKLPQS. — 281 περὶ AEIKM = πέρι DG. περι L. — 282 πέρι A. — 283 ἐς: εἰς C. — 284 ἔσκεν AGMV: ἐστὶν CDHQ. ἔπλετο πασέων IKL. γρ. ἔπλετο πασέων Palat. Ambros. Q. γρ. ἔπλετο πασάων H. — 285 ἀλαὸς σκοπιὴν: ἄλαος σκοπιὴν D. ἀλλασκοπιὴν C. ceteri ἀλαοσκοπιὴν. εἶχεν L ex em. — 286 ὡς: ὡς δ' PS. νόσφι κιόντα: νόσφιν ἐόντα PS. — 287 ἰέναι AE: cet. ἴμεναι. — 288 ἰσχανόων: ἰχανόων Cram. An. Ox. II, 386, 24; Hesych. II, 378, quod probat G. Hermann. ad Aesch. Suppl. 816. Κυθερείης: ἀφροδίτης K. γρ. ἀφροδίτης Palatinus. — 289 ἐρισθενέως DI. — 290 ἄρ ACGKLMQ. ὃδ' ACDEIKLMQ. ἤει: εἴη A. εἴη DIKL. — 291 ἄρά οἱ C. — 292 φίλη: γύναι CD. γῦναι Q. γρ. γυναὶ A m. rec. γρ. φίλη Palatinus. εὐνηθέντε DEKL Et. Gud. 397, 7: εὐνηθέντες ACFHIMPQR. — 293 μεταδήμιος: καταδήμιος Et. Gud. l. l.

A. c. 283 Λῆμνον: Λήμνου? cf. Scholl. Β 133; Φ 433. — 284 ἔσκεν: ἐστὶν, variant libri ut α 70. — 285 Aristarchus ἀλαὸς σκοπιὴν: Zenodotus ἀλαὸν σκοπιὴν, v. H. T. 184. δασύνεται τὸ χρυσήνιος Schol. H. — 292 τραπείομεν: ἀντὶ τοῦ τερφθῶμεν Schol. H, vid. Schol. Ξ 214.

οἴχεται ἐς Λῆμνον μετὰ Σίντιας ἀγριοφώνους.
ὣ φάτο, τῇ δ' ἀσπαστὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι.
τὼ δ' ἐς δέμνια βάντε κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ
τεχνήεντες ἔχυντο πολύφρονος Ἡφαίστοιο,
οὐδέ τι κινῆσαι μελέων ἦν οὐδ' ἀναεῖραι.
καὶ τότε δὴ γίγνωσκον, ὅ τ' οὐκέτι φυκτὰ πέλοντο.
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
αὖτις ὑποστρέψας, πρὶν Λήμνου γαῖαν ἱκέσθαι·
Ἠέλιος γάρ οἱ σκοπιὴν ἔχεν εἶπέ τε μῦθον.
[βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα φίλον τετιημένος ἦτορ.]
ἔστη δ' ἐν προθύροισι, χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει·
σμερδαλέον δὲ βόησε, γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσι·
Ζεῦ πάτερ ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
δεῦθ', ἵνα ἔργα γελαστὰ καὶ οὐκ ἐπιεικτὰ ἴδησθε,
ὡς ἐμὲ χωλὸν ἐόντα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
αἰὲν ἀτιμάζει, φιλέει δ' ἀίδηλον Ἄρηα,
οὕνεχ' ὁ μὲν καλός τε καὶ ἀρτίπος, αὐτὰρ ἐγώ γε
ἠπεδανὸς γενόμην· ἀτὰρ οὔ τι μοι αἴτιος ἄλλος,
ἀλλὰ τοκῆε δύω, τὼ μὴ γείνασθαι ὄφελλον.
ἀλλ' ὄψεσθ', ἵνα τώ γε καθεύδετον ἐν φιλότητι
εἰς ἐμὰ δέμνια βάντες· ἐγὼ δ' ὁρόων ἀκάχημαι.
οὐ μέν σφεας ἔτ' ἔολπα μίνυνθά γε κειέμεν οὕτω,

V. L. 294 οἴχεται: ᾤχετο δ' Schol. Apollon. Rhod. I, 608. ἐς: εἰς CL Et. Gud. μετὰ: κατὰ Apoll. Soph. 121, 27. — 296 βάντε: βάντες CR. — 299 γίγνωσκον L: γίνωσκον ACDEFGHIKMPQRSV. πέλοντο CM: πέλονται ADEGIKLPQSV. πέλοντο^αι H. — 301 Λήμνου: λῆμνον M. — 302 εἶχεν IQ. — 303 omitt. A 1. m. C 1. m. DEH 1. m. IKL[illegible]R SV: habent Q et ACH in margine. — 304 προθύροισι: προθύρῃσι D[illegible]H L. — 305 δὲ βόησε: l. δ' ἐβόησε. — 306 αἰεὶ: γρ. αἰὲν D. ἄλλοι π[illegible]τες μάκαρες αἰὲν M et γρ. θεοί. — 307 Apoll. Soph. 4, 22 ἴδησθε: ἴδ[illegible] ACD ex em. FIKLQ. ἴδηαι D 1. m. — 310 ἀρτίπος Apoll. Soph. 42, [illegible]: ἀρτίπους CILQ. γρ. ἄλκιμος Palatinus. — 311 οὔ τι μοι ACDIKL[illegible]: οὔτις μοι Q. — 312 γείνασθαι: γείνεσθαι FV. γίνεσθαι PS. — 313 [illegible] γε. τώδε I. — 315 μέν σφεας: μὲν σφέας DGLQ. μέν σφας ACE. μ[illegible] σφᾶς FMSV. μίνυνθάδε M. μίνυνθα δὲ F. κειέμεν: κεισέμεν A [illegible] em. PSV. γρ. κειέμεν A m. rec. οὕτω et οὕτως E.

A. c. 294 Σίντιας, v. Aristarchum apud Apoll. Soph. 141, 27. μετὰ ut Α 423 μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας, ubi Aristarchum ἐπ' scripsisse tradunt, et α 22 Αἰθίοπας μετεκίαθε. — 299 πέλοντο: Rhianus πέλοιτο. — 307 Aristarchus et Herodianus γελαστά. γρ. καὶ ἔργ' ἀγέλαστα Eust. 1599, 3; cf. Et. Mg. 224, 44; Apoll. Soph. 4, 21; Zonar. Lex. 29. ἴδησθε Aristarchi videtur, cf. H. T. 286. — 312 γείνασθαι: διὰ τοῦ α Schol. H. — 314 βάντες: mallem βάντε.

καὶ μάλα περ φιλέοντε· τάχ' οὐκ ἐθελήσετον ἄμφω
εὕδειν· ἀλλά σφωε δόλος καὶ δεσμὸς ἐρύξει,
εἰς ὅ κέ μοι μάλα πάντα πατὴρ ἀποδῷσιν ἔεδνα,
ὅσσά οἱ ἐγγυάλιξα κυνώπιδος εἵνεκα κούρης,
οὕνεκά οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ οὐκ ἐχέθυμος.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ·
ἦλθε Ποσειδάων γαιήοχος, ἦλθ' ἐριούνης
Ἑρμείας, ἦλθεν δὲ ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων.
θηλύτεραι δὲ θεαὶ μένον αἰδοῖ οἴκοι ἑκάστη.
ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεοί, δωτῆρες ἑάων·
ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσι
τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Ἡφαίστοιο.
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα· κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν,
ὡς καὶ νῦν Ἥφαιστος ἐὼν βραδὺς εἷλεν Ἄρηα,
ὠκύτατόν περ ἐόντα θεῶν οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι
χωλὸς ἐὼν τέχνῃσι· τὸ καὶ μοιχάγρι' ὀφέλλει.
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Ἑρμῆν δὲ προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱός, Ἀπόλλων·
Ἑρμεία, Διὸς υἱέ, διάκτορε, δῶτορ ἑάων,
ἦ ῥά κεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις κρατεροῖσι πιεσθεὶς
εὕδειν ἐν λέκτροισι παρὰ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ;
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα διάκτορος ἀργεϊφόντης·

V. L. 316 φιλέοντες I. τάχα δ' οὐκ A. — 317 ἀλλά σφωε Schol. K 546: ἀλλὰ σφῶε ADLQ. ἀλλὰ σφῶς I. ἀλλά σφωι G. — 318 εἰς ὅ κε L: v. εἰσόκε cum Schol. Α 129. ἀποδῶσιν IM. ἀποδῶσι EQ: ἀποδώσει ADFGHKPV. ἀποδώσοι L. ἀποδώσειεν ἔδνα S. ἀποδώσειεν ἔδνα C. ἔδνα K. — 319 ὅσσά οἱ ACDEKLMQ. — 320 ἐχέμυθος E. — 321 οἵδ' CDIKLMQ. — 325 εἰνὶ θύρῃσι C. ἐνὶ θύρῃσι L. ἐνι θύρῃσι H. ἔν γε θύροισι Q. ἐν προθύρῃσι D: ἐν προθύροισι AFGIKMPV. γρ. δ' ἔν γε θύροισί A m. rec. γρ. ἐν προ H supra ἐνι θύρῃσι. ἑάων AD ex em. KQ Schol. Ω 527: cet. ἐάων cum Apoll. Soph. 61, 21. — 326 ἄρ ACDKLMQ. — 327 εἰσορόωντες L. — 328 ἄλλον: ἄλλων DLQ. — 332 τὸ: τῶ AHIM. γρ. τὸ A m. rec. H τὸ et supra τῶ. — 335 ἑάων EIKQ: v. ἐάων. D διάκτορε ἀργειφόντη. — 336 ἐθέλεις K 1. m. QV. δεσμοῖσι θέλοις R. — 337 χρυσέῃ: χρυσῇ ACDEFGHIKLMPQSV Schol. θ 340.

A. c. 317 ἀλλά σφωε: ἀλλὰ σφῶι Zenodotus? H. T. 356. — 318 ἀποδῷσιν Herodianus Il. Pros. Α 129: v. ἀποδώσει, quod defendit G. Hermann. Opusc. II, p. 24. — 325 δ' εἰνὶ θύρῃσι recepi suadente Grashofo Augm. p. 5. ἑάων: ἐάων, H. T. 234. — 333—342 ἐν ἐνίοις ἀντιγράφοις οἱ δέκα στίχοι οὐ φέρονται διὰ τὸ ἀπρέπειαν ἐμφαίνειν Schol. H. ἐν ἐνίοις ἀθετοῦνται Schol. Vind. 56. — 338 ἀργεϊφόντης: v. Ἀργειφόντης. Didymus et Trypho ἀργιφόντης, H. T. 202.

αἲ γὰρ τοῦτο γένοιτο, ἄναξ ἑκατηβόλ' Ἄπολλον·
δεσμοὶ μὲν τρὶς τόσσοι ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχοιεν,
ὑμεῖς δ' εἰσορόῳτε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι,
αὐτὰρ ἐγὼν εὕδοιμι παρὰ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ.
ὣς ἔφατ', ἐν δὲ γέλως ὦρτ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλως ἔχε, λίσσετο δ' αἰεὶ
Ἥφαιστον κλυτοεργόν, ὅπως λύσειεν Ἄρηα·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
λῦσον· ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπίσχομαι, ὡς σὺ κελεύεις,
τίσειν αἴσιμα πάντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
μή με Ποσείδαον γαιήοχε ταῦτα κέλευε·
δειλαί τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάασθαι.
πῶς ἂν ἐγώ σε δέοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
εἴ κεν Ἄρης οἴχοιτο χρέος καὶ δεσμὸν ἀλύξας;
τὸν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἥφαιστ', εἴ περ γάρ κεν Ἄρης χρεῖος ὑπαλύξας
οἴχηται φεύγων, αὐτός τοι ἐγὼ τάδε τίσω.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι.

V. L. 340 τρὶς: τρεῖς LQ 1. m. ἀμφὶς: ἐντὸς CLQ. γρ. ἐντὸς A m rec. γρ. ἀμφὶς CL m. rec. ἀμφὶς ἔχουσιν Apoll. Soph. 29, 19. — 34 εἰσορόῳτε: εἰσορόοιτε AGMV. γρ. ὀρόωντες, ὁρῶντες, βλέποντες M ita etiam Schol. br. omisso γρ. — 342 ἐγὼν: ἐγὼ L. χρυσῇ ACDEHIK MPRSV. — 343 ὦρτο μακάρεσσι K. γρ. μακάρεσσι H. — 344 ἔχε: ἔσχ I. εἶχε Q. γρ. εἷλεν M. — 348 addunt DG et H in marg. εἴκεν ἄρης οἴχοιτο χρέος (D χρέως) καὶ δεσμὸν ἀλύξας. — 350 ποσειδάων IKQ. 351 δειλῶν τε DILS. — 352 ἐγώ σε δέοιμι l. cum Et. Mg. 256, 23; 291 3: ἐγώ σε φέριστε V et lemma in Ambr. E. λείπει τὸ φέριστε adscr. i M. θεοῖσιν: δέοιμι V. — 353 χρέος: χρέως DEPSV. — 354, 355 omit K. — 355 ἥφαιστε I. χρεῖος: χρείως CDEHLR.

A. c. 352 Ἀρίσταρχος πῶς ἂν εὐθύνοιμι (γράφει). οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ δῆσαι Schol. HMQTV. Ἀρίσταρχος δὲ πῶς ἂν εὐθύνοιμι; οἱ δὲ ἐπὶ τὸ δῆσαι καὶ δεσμεῦσαι Et. Mg. 256, 24. errant qui de diversa Aristarchi scriptura cogitant, nam εὐθύνοιμι nihil est quam explicatio Aristarchi, quae discrepat a vulgata interpretatione δεσμεύοιμι quae est etiam apud Apoll. Soph. 57, 30 et Hesychium I, 474. γράφει, quod om. HM et Et. Mg., adiecerunt librarii qui εὐθύνοιμι pro varia lectione acceperunt. — 353 δεσμὸν: Ἀρίσταρχος δὲ δασμὸν (Q δεσμὸν) γράφει Schol. HQ. hoc scholium neque ad hunc versum, neque ad v. 355 (δεσμὸν ὑπαλύξας, quod metrum non minus fert quam χρεῖος ὑπαλύξας) referendum esse censeo sed ad 359 δεσμῶν: Ἀρίσταρχος δεσμὸν γράφει. — 355 retinui χρεῖος cum libris melioribus.

ὣς εἰπὼν δεσμὸν ἀνίει μένος Ἡφαίστοιο.
τὼ δ' ἐπεὶ ἐκ δεσμοῖο λύθεν κρατεροῦ περ ἐόντος,
αὐτίκ' ἀναΐξαντε ὃ μὲν Θρήκην δὲ βεβήκει,
ἣ δ' ἄρα Κύπρον ἵκανε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
ἐς Πάφον· ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις.
ἔνθα δέ μιν χάριτες λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ
ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας,
ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσαν ἐπήρατα, θαῦμα ἰδέσθαι.
ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
τέρπετ' ἐνὶ φρεσὶν ᾗσιν ἀκούων ἠδὲ καὶ ἄλλοι
Φαίηκες δολιχήρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.
Ἀλκίνοος δ' Ἅλιον καὶ Λαοδάμαντα κέλευσε
μουνὰξ ὀρχήσασθαι, ἐπεί σφισιν οὔ τις ἔριζεν.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἕλοντο,
πορφυρέην, τήν σφιν Πόλυβος ποίησε δαΐφρων,
τὴν ἕτερος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα
ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀερθεὶς
ῥηιδίως μεθέλεσκε, πάρος ποσὶν οὖδας ἱκέσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σφαίρῃ ἀν' ἰθὺν πειρήσαντο,
ὠρχείσθην δὴ ἔπειτα ποτὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ταρφέ' ἀμειβομένω· κοῦροι δ' ἐπελήκεον ἄλλοι
ἑστεῶτες κατ' ἀγῶνα, πολὺς δ' ὑπὸ κόμπος ὀρώρει.

V. L. 359 δεσμὸν: δεσμῶν ADFHILPQR. δεσμῶν (ὸν) H. Eust. 1597, 43 ἀνίησι δεσμοῦ τὸν Ἄρηα et 1600, 30 μετὰ τὸ λυθῆναι τοῦ δεσμοῦ. — 361 ἀναΐξαντε: ἀναΐξαντες CEM. ἀναΐξας D et sup. ὁ ἄρης. Θρήκην δὲ βεβήκει: θρήκηνδ' ἐβεβήκει AGIMQ. — 362 ἥδ' CDIKL. κύπρονδ' ἶκε V. φιλομμειδὴς Scholl. E 422; Ξ 283: φιλομειδὴς ACIM Apoll. Soph. 163, 13 non male. φιλωμειδὴς Q. φιλομήδης D ex corr. FR. φιλομήδεις D 1. m. — 363 ἔνθα τε οἱ S. — 364 χρίσαν ACKMQ. — 367 ἆρ DLM. — 368 τέρπετ' ἐνὶ: τέρπετο ἐν D. ἠδὲ: οἱ δὲ M. — 370 Ἅλιον: ἀλίον A. λαοδάμαντ' ἐκέλευσεν G. κέλευεν L. — 371 ἐπεὶ σφίσιν AKQ. ἐπεί σφιν V. — 372 οἵδ' ADIKLQ. ἕλοντο: ἔχοντες KSV. — 373 τήν: ἣν EMV bene. σφιν: σφι CDV. — 375 ὅ ACDEIKLQ. ὑψόσ': ὕψος LQ. — 376 ποτὶ νέφεα σκιόεντα: γρ. μεθέλεσκε πάρος ποσὶν οὖδας ἱκέσθαι D. — 377 σφαίρῃ: σφαῖραν FRS. ἀνιθὺν FQR. — 378 ὠρχείσθην: ὀρχείσθην Q non male. ὀρχήσθην AI. ὠρχήσθην M. δ' ἤπειτα ACDFIKLMQSV. δή 'πειτα E. ποτὶ: ἐπὶ K. — 380 ἑστεῶτες: ἑσταῶτες AD. cet. ἑσταότες. ὑπο CD. ἀπὸ A. κόμπος: δοῦπος AIK. κόμπος ἢ δοῦπος E 1601, 65. γρ. δοῦπος Palatinus.

A. c. 370 Herodianus Ἅλιον: Ἀλίον Ptolemaeus Ascalonita, v. ad 119. — 375 ὑψόσ': ὑψοῦ altera Aristarchi? H. T. 372. — 377 ἀν' ἰθὺν: οἱ παλαιοὶ ὡς ἓν μέρος λόγου λαμβάνουσι Eust. 1602, 3. — 380 Aristarchus ἑστεῶτες, H. T. 272.

δὴ τότ' ἄρ' Ἀλκίνοον προσεφώνεε δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
ἠμὲν ἀπείλησας βητάρμονας εἶναι ἀρίστους,
ἠδ' ἄρ' ἑτοῖμα τέτυκτο· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
ὣς φάτο, γήθησεν δ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·
κέκλυτε Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
ὁ ξεῖνος μάλα μοι δοκέει πεπνυμένος εἶναι.
ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν ξεινήιον, ὡς ἐπιεικές.
δώδεκα γὰρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες
ἀρχοὶ κραίνουσι, τρεισκαιδέκατος δ' ἐγὼ αὐτός·
τῶν οἱ ἕκαστος φᾶρος ἐυπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα
καὶ χρυσοῖο τάλαντον ἐνείκατε τιμήεντος.
αἶψα δὲ πάντα φέρωμεν ἀολλέα, ὄφρ' ἐνὶ χερσὶ
ξεῖνος ἔχων ἐπὶ δόρπον ἴῃ χαίρων ἐνὶ θυμῷ.
Εὐρύαλος δέ ἑ αὐτὸν ἀρεσσάσθω ἐπέεσσι
καὶ δώρῳ, ἐπεὶ οὔ τι ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον ἠδὲ κέλευον.
δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος.
τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
τοιγὰρ ἐγὼ τὸν ξεῖνον ἀρέσσομαι, ὡς σὺ κελεύεις.

V. l. 381 τότ' ἄρ ACDIKMQ. τότε L. — 382 κρείων AL. — 383 ἠμὲν: ἠ μὲν ADEILQ Schol. EHQ Vind. 133; Apoll. Soph. 38, 3. — 384 ἠδ': ἠ δ' AEIKLQ Schol. EHQ Vind. 133. ἄρ ACDEILMQ. — 385 γήθησε C. — 389 ξεινήιον: ξεινήια K. quod magnopere arridet. — 391 κραίνουσιν AL. τρεισκαιδέκατος Q: cet. τρισκαιδέκατος. — 392 ἕκαστος φᾶρος ELMR HPV. ἕκαστος φάρος ACIKQS: φᾶρος ἕκαστος F. φάρος ἕκαστος D. ἐνείκατε H supra. — 394 ἀολλέα ACDEGILQ: cet. ἀολλέες. — 396 δέ ἑ αὐτὸν: δέ μιν αὐτόν AI. γρ. ἑαυτὸν A m. r. et ita FHQRS. ἀρεσσάσθω CDEFKV. — 398 οἱδ' ADIKLMQ. ἠδὲ κέλευον C: v. ἠδ' ἐκέλευον L. ὡς ἐκέλευεν. — 399 ἄρ ACDIMQ. — 400 ἀμείβετο A. — 401 κρείων AKL. — 402 τοὶ γάρ K. ἀρέσσομαι: ἀρέσομαι DFK

A. c. 384 ἑτοῖμα: οὕτως ὁ τόνος. οἱ προπαροξυτόνως Schol. H. — 391 τρεισκαιδέκατος et τρισκαιδέκατος Eust. 1593, 11, v. H. T. 229. — 392 ἕκαστος φᾶρος reduxi, quia non video, quid ex verborum transmutatione proficiamus, praesertim quum omni fere librorum auctoritate careat. — 394 ἀολλέα dedi cum maxima parte librorum et Schol. [illegible] ἀολλέα· [illegible] Ἀχαιῶν. — 396 [illegible] καὶ Ἡρωδιανὸς Schol. H, v. H. T. [illegible] — 398 et 400 vett. Εὐρύαλος. cf. ad 111.

δώσω οἱ τόδ' ἄορ παγχάλκεον, ᾧ ἔπι κώπη
ἀργυρέη, κολεὸν δὲ νεοπρίστου ἐλέφαντος
ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιον ἔσται.
ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει ξίφος ἀργυρόηλον,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
χαῖρε πάτερ ὦ ξεῖνε· ἔπος δ' εἴ πέρ τι βέβακται
δεινόν, ἄφαρ τὸ φέροιεν ἀναρπάξασαι ἄελλαι.
σοὶ δὲ θεοὶ ἄλοχόν τ' ἰδέειν καὶ πατρίδ' ἱκέσθαι
δοῖεν, ἐπεὶ δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχεις.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
καὶ σὺ φίλος μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν,
μηδέ τί τοι ξίφεός γε ποθὴ μετόπισθε γένοιτο
τούτου, ὃ δή μοι δῶκας, ἀρεσσάμενος ἐπέεσσιν.
ἦ ῥα καὶ ἀμφ' ὤμοισι θέτο ξίφος ἀργυρόηλον.
δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρῆεν·
καὶ τά γ' ἐς Ἀλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγαυοί·
δεξάμενοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο
μητρὶ παρ' αἰδοίῃ ἔθεσαν περικαλλέα δῶρα.
τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
ἐλθόντες δὲ καθῖζον ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισι.
δή ῥα τότ' Ἀρήτην προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
δεῦρο γύναι, φέρε χηλὸν ἀριπρεπέ', ἥ τις ἀρίστη·
ἐν δ' αὐτῇ θὲς φᾶρος ἐυπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα.
ἀμφὶ δέ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἰήνατε, θέρμετε δ' ὕδωρ,
ὄφρα λοεσσάμενός τε ἰδών τ' εὖ κείμενα πάντα

V. L. 404 κολεὸν: κολεὸς KL. γρ. κουλεός H. νεοπρίτου E. — 406 ίφος ἀργυρόηλον: ὅδ' ἐδέξατο χαίρων D. — 407 omitt. V. — 408 εἴ-έρ τι ACL. εἰπέρ τι Q. — 412 τὸνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος δυσσεύς IK. — 414 μηδέ τι τοι ADIL. μὴ δέ τι τοι C. μὴ δέ τοι Q. ετ' ὄπισθε K. — 416 ἠ ῥὰ ACIKLMQ. — 417 δύσετό τ': δύσσετό τ' D. ύσετο δ' I. παρῆεν: παρῆσαν AQ, quod placet. — 418 τάγε ἀλκινόοιο . — 419 ἀμύμονος: ἀμύμονες S. — 420 ἔθεσαν: θέσαν I. — 421 τοῖσι . — 422 δὲ κάθιζον ACDKMQ. δ' ἐκάθιζον ISV. θρόνοισι: δόμοισι . — 422, 423 omitt. L. — 423 δὴ ῥὰ IMQ: δὴ τότε D. — 425 θὲς: δὴ 2. m. φᾶρος: φάρος ACKQS. — 426 ἰήνατε C ex corr. ἰήλατε D 1. m. t lemma. — 427 λοεσσάμενός γε H.

A. c. 419 ἀμύμονος: ἀμύμονες cf. 118. — 420 ἔθεσαν: θέσσαν, cf. ζ 248. — 422 δὲ καθῖζον Aristarchus: δ' ἐκάθιζον Zenodotus, H. T. 246. — 425 αὐτῇ: αὐτὴ Bekk. 2 ex Schol. BQ καὶ αὐτὴ δὲ πρόσφερε τὸ φάρος (Schol. Vind. 56 σὺ δὲ πρόσφερε), coll. v. 441 ἐν δ' αὐτὴ φᾶρος θῆκεν.

δῶρα, τά οἱ Φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ' ἔνεικαν,
δαιτί τε τέρπηται καὶ ἀοιδῆς ὕμνον ἀκούων.
καί οἱ ἐγὼ τόδ' ἄλεισον ἐμὸν περικαλλὲς ὀπάσσω,
χρύσεον, ὄφρ' ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα
σπένδῃ ἐνὶ μεγάρῳ Διί τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν.
ὣς ἔφατ', Ἀρήτη δὲ μετὰ δμῳῇσιν ἔειπεν
ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν ὅττι τάχιστα.
αἳ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἑλοῦσαι.
γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ·
τόφρα δ' ἄρ' Ἀρήτη ξείνῳ περικαλλέα χηλὸν
ἐξέφερεν θαλάμοιο, τίθει δ' ἐνὶ κάλλιμα δῶρα,
ἐσθῆτα χρυσόν τε, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν·
ἐν δ' αὐτὴ φᾶρος θῆκεν καλόν τε χιτῶνα,
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλον,
μή τίς τοι καθ' ὁδὸν δηλήσεται, ὁππότ' ἂν αὖτε
εὕδῃσθα γλυκὺν ὕπνον ἰὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ.
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
αὐτίκ' ἐπήρτυε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλε
ποικίλον, ὅν ποτέ μιν δέδαε φρεσὶ πότνια Κίρκη,
αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμίη λούσασθαι ἀνώγει
ἐς ῥ' ἀσάμινθον βάνθ'· ὃ δ' ἄρ' ἀσπασίως ἴδε θυμῷ
θερμὰ λοετρ', ἐπεὶ οὔ τι κομιζόμενός γε θάμιζεν,

V. l. 430 ἐγὼν L. — 432 ἐνὶ μεγάρῳ: ἐνὶμμεγάροις D. ἐνὶ μεγάροις L. μεγάροισι Q. εγάροισι C. μεγάρους G. ἄλλοισί τε A 1. m. — 435 ἵστασαν: ἔστασαν EILR. ἔστασαν M. στῆσαν τρίποδα Q. — 435. 436 hab. D in marg. — 436 ἐν δ': αἶδ' DH. ἆρ ACDEKLMKV. ἄρ' omitt. ἔχεαν: ἔχευαν DFHKMQRSV. χεῦαν F. — 438 ἆρ CMQ. ἄρ' omis. DH p. ras. L. γρ. τόφρα φέρ' ἀρήτη D. περικαλλέα δῶρα D omis. v. 439. περικαλλέα δῶρα τε χηλὸν L. — 439 ἐξέφερε CK. δ' ἐνὶ I. 441 φάρος ACDKQ. θῆκε CDFKV. — 443 ἔπι DK. — 444 μή τις τοι ACDIKLQ. μεθ' ὁδὸν IMV. γρ. καθ' ὁδὸν M. ὁππόταν IQV. ὁπόταν A. αὖτε: αὐτὸς GM. — 445 ἐὼν AIKV. ἰὼν H: cet. ἰὼν cum Schol. ν 79. — 449 ἀνώγει CDHQV. ἀνώγεν M. ἄνωγεν AEIKL. γρ. ἄνωγεν H. — 450 ἐς: εἰς FM. ὅδ' ADIKLQ. ἆρ CDKLMQ. — 451 γε θάμιζεν: γ' ἐθάμιζεν FIPRS. κακιζόμενος ἐθάμιζεν Apoll. Soph. 63, 6.

A. c. 433 δμῳῇσιν Aristarchus et Herodianus, H. T. 226. — 435 ἵστασαν: ἔστασαν, cf. γ 182.

ἐπεὶ δὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς ἠυκόμοιο·
τόφρα δέ οἱ κομιδή γε θεῷ ὣς ἔμπεδος ἦεν.
τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ μιν χλαῖναν καλὴν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
ἔκ ῥ' ἀσαμίνθου βὰς ἄνδρας μέτα οἰνοποτῆρας
ἤιε· Ναυσικάα δὲ θεῶν ἄπο κάλλος ἔχουσα
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
θαύμαζεν δ' Ὀδυσῆα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσα,
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
χαῖρε ξεῖν', ἵνα καί ποτ' ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ
μνήσῃ ἐμεῦ, ὅτι μοι πρώτῃ ζῳάγρι' ὀφέλλεις.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ναυσικάα, θύγατερ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
οὕτω νῦν Ζεὺς θείη, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι·
τῶ κέν τοι καὶ κεῖθι θεῷ ὣς εὐχετοῴμην
αἰεὶ ἤματα πάντα· σὺ γάρ μ' ἐβιώσαο, κούρη.
ἦ ῥα καὶ ἐς θρόνον ἷζε παρ' Ἀλκίνοον βασιλῆα.
οἳ δ' ἤδη μοίρας τε νέμον κερόωντό τε οἶνον.
κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν,
Δημόδοκον λαοῖσι τετιμένον· εἷσε δ' ἄρ' αὐτὸν
μέσσῳ δαιτυμόνων πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
δὴ τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,

V. L. 452 ἐπεὶ δὴ G Ioan. Alex. 36, 28: v. ἐπειδή. — 453 δέ μοι κομιδή γε θεῷ ὣς ἔμπεδος εἴη Schol. θ 451. θεῶν A in marg. ἔμπεδονς D. — 454 δμῳαί: l. δμωαί. χρίσαν CDIMQ. — 455 χλαίνην AR. — 456 μετὰ ACIKQ. μετα D. — 457 ἀπὸ CDLQ. ἄπὸ A. — 458 στῆ ῥὰ ILMQ. — 459 ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσα: γρ. ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι Palatinus. — 461 ξεῖνε AD 1. m. I. — 462 μνήσῃ: μνήσκῃ MR. ἐμεῦ: ἐμεῖ' ACLQ. ἐμεῖο FKE 1605, 31. ἐμοῖ' DI. ἐμοῖο E 1605, 24 S. ζῳάγρι': l. ζωάγρι'. — 464 θύγατερ: θυγάτηρ DGLRS. — 465 ἐρίδουπος Q. — 467 τῶ CKLQ. τω I: τῷ ADM. καὶ κεῖθι: κἀκεῖθι AES. — 468 μ' ἐβιώσαο: μ' ἐβιόσσαο H Apoll. Soph. 61, 32; Hesych. II, 3. με βιώσαο DELQ. με βιώσσαο I. με βιόσσαο Apoll. Soph. 51, 20. βιόσσαο Hesych. I, 376. γρ. βιώσω H. — 469 ἦ ῥὰ ACDILMQ. ἷζε ACKL. — 470 οἶδ' A DIKLMQ. *τε νέμον: v. τ' ἔνεμον. τ' omitt. EH p. ras. IK Apoll. Soph. 113, 11. — 471 κῆρυξ Q. κήρυξ τ' A. ἦλθε φέρων H. — 472 ἆρ CDMQ. λαοῖς τετιημένον L. λαοῖσι τετιημένον H.

A. c. 452 de diple ab Aristarcho adpicta cf. Cram. Epim. 161, 14. — 454 δμῳαί, cf. 433. — 462 de scriptura ἐμεῖ' vid. ad ε 72. ζῳάγρι' Aristarchus, H. T. 264. — 467 Aristarchus καὶ κεῖθι, H. T. 247. — 469 ἵζε Aristarchus: ἷζε, ἡ κοινή, H. T. 287.

νώτου ἀποπροταμών, ἐπὶ δὲ πλεῖον ἐλέλειπτο,
ἀργιόδοντος ὑός, θαλερὴ δ' ἦν ἀμφὶς ἀλοιφή·
κῆρυξ, τῇ δὴ τοῦτο πόρε κρέας, ὄφρα φάγῃσι,
Δημοδόκῳ, καί μιν προσπτύξομαι ἀχνύμενός περ.
πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ
τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς, οὕνεκ' ἄρά σφεας
οἴμας μοῦσα δίδαξε, φίλησε δὲ φῦλον ἀοιδῶν.
ὣς ἄρ' ἔφη, κῆρυξ δὲ φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν
ἥρῳ Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
δὴ τότε Δημόδοκον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Δημόδοκ', ἔξοχα δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων·
ἢ σέ γε μοῦσα δίδαξε, Διὸς πάις, ἢ σέ γ' Ἀπόλλων.
λίην γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον ἀείδεις,
ὅσσ' ἔρξάν τε πάθον τε καὶ ὅσσ' ἐμόγησαν Ἀχαιοί,
ὥς τέ που ἢ αὐτὸς παρεὼν ἢ ἄλλου ἀκούσας.
ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον
δουρατέου, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ,
ὅν ποτ' ἐς ἀκρόπολιν δόλον ἤγαγε δῖος Ὀδυσσεύς,
ἀνδρῶν ἐμπλήσας, οἵ ῥ' Ἴλιον ἐξαλάπαξαν.
αἴ κεν δή μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξῃς,
αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν,

V. l. 475 νώτου: αὐτοῦ Q. γρ. αὐτοῦ A m. rec. ἀπὸ προταμ[illegible]όν [illegible]Q. AF. ἀπὸ πρὸ ταμὼν Schol. Π 669. — 476 συὸς A. — 477 κήρυξ AL[illegible]A τῆ: τῇ A. — 478 προπτύξομαι DR. — 480 ἄρά σφεας: l. ἄρα σφέας. [illegible] ἄρα σφάς. — 481 *μοῦσα δίδαξε: l. μοῦσ' ἐδίδαξε. — 482 ἂρ CL. κ[illegible]D ρυξ LQ. — 483 ἥρω ELM: ἥρωϊ ADHIKQ. ἥρωι C. ἥρω GRV. ὃδ' A[illegible] IKLMQ. — 484 οἵδ' CDIKLMQ. — 485 ἕντο ADFILQ. — 486 δημ[illegible] δόκω Q. — 487 δὴ σὲ A. — 488 μοῦσα δίδαξε I: cet. μοῦσ' ἐδίδα[illegible] παῖς ADKL: v. παῖς. ἠέ γ' ἀπόλλων K. — 490 ἔρξαν AI: cet. ἔρξ[illegible] ἔρξάν τ' C. *τε πάθον: l. τ' ἔπαθόν. — 491 ὥστέ που ADIKMQ. π[illegible] εὼν: περ ἐὼν FK 1. m. PS. ἄκουσας L. — 492 ἀλλά γε F. ἄεισο[illegible] cum Schol. ϑ 267: ἄειδε Apoll. Soph. 10, 13. — 493 τὸν: ὃν CQ. ἐκ[illegible] ησε CDHIKQV. — 494 δόλον ADEFGHIKLMPQRSV. δόλων C. — [illegible] οἵ ῥ' ἴλιον ACDFHIKLMPQSV: οἳ Ἴλιον ER. — 497 αὐτίκ' ἐγὼ: α[illegible] τίκα καὶ AEIKMV. γρ. αὐτίκα καὶ πᾶσι H. γρ. ἐγώ A m. rec. π[illegible] ADEKV.

A. c. 480 ἄρά σφεας veteres, v. H. T. 413. — 483 ἥρῳ: Aristo[illegible]cus ad Η 453 ἡ διπλῆ ὅτι δισυλλάβως καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ ἥρῳ, v. H. [illegible] 298. — 491 ἤ: γρ. καὶ ἢ αὐτός. ἀντὶ τοῦ καθὰ Schol. H. — 494 δόλο[illegible]: Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης δόλῳ φασίν Didymus.

ὡς ἄρα τοι πρόφρων θεὸς ὤπασε θέσπιν ἀοιδήν.
ὣς φάθ', ὁ δ' ὁρμηθεὶς θεοῦ ἤρχετο, φαῖνε δ' ἀοιδήν,
ἔνθεν ἑλών, ὡς οἳ μὲν ἐυσσέλμων ἐπὶ νηῶν
βάντες ἀπέπλειον, πῦρ ἐν κλισίῃσι βαλόντες,
Ἀργεῖοι, τοὶ δ' ἤδη ἀγακλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
εἵατ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ κεκαλυμμένοι ἵππῳ·
αὐτοὶ γάρ μιν Τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο.
ὣς ὁ μὲν ἑστήκει, τοὶ δ' ἄκριτα πόλλ' ἀγόρευον
ἥμενοι ἀμφ' αὐτόν· τρίχα δέ σφισιν ἥνδανε βουλή,
ἠὲ διαπλῆξαι κοῖλον δόρυ νηλέι χαλκῷ,
ἢ κατὰ πετράων βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρης,
ἢ ἐάαν μέγ' ἄγαλμα θεῶν θελκτήριον εἶναι,
τῇ περ δὴ καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν·
αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι, ἐπὴν πόλις ἀμφικαλύψῃ
δουράτεον μέγαν ἵππον, ὅθ' εἵατο πάντες ἄριστοι
Ἀργείων Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
ἤειδεν δ' ὡς ἄστυ διέπραθον υἷες Ἀχαιῶν
ἱππόθεν ἐκχύμενοι, κοῖλον λόχον ἐκπρολιπόντες.
ἄλλον δ' ἄλλῃ ἄειδε πόλιν κεραϊζέμεν αἰπήν,
αὐτὰρ Ὀδυσσῆα προτὶ δώματα Δηϊφόβοιο
βήμεναι ἠύτ' Ἄρηα σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ.
κεῖθι δὴ αἰνότατον πόλεμον φάτο τολμήσαντα
νικῆσαι καὶ ἔπειτα διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.
ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

V. L. 498 ὣς IL. ἄρα σοι S. — 499 omitt. S. φάθ': ἔφαθ' ADFKL ὃδ' ACDIKLMQ. ἤρχετο: ἤρξατο I. ἤρ(χετο)ξατο K. φαῖνε τ' AKV. — ὣς HIQ. γρ. ὡς οἱ μὲν H. ἐϋσέλμων ACIKQ. — 501 add. K ἢ κατὰ πετράων βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρας. — 503 τρῴων L. — 505 ἑστήκει: εἱστήκει ACDEFGHIKLMPQRSV Macrob. Saturn. V, 4, 5. — 506 ἀμφ' αὐτὸν AEFIKMPSV Macrob. l. l.: ἄγχ' αὐτοῦ CDGHL. ἄγχ' αὐτῶν Q. γρ. ἥμενοι ἀμφ' αὐτὸν Palatinus. ἥνδανε A 1. m. Q. βουλῇ — 507 διαπλῆξαι: διατμῆξαι ACDEFGHIKLMPQSV Suidas II, 2, 11; Zonar. Lex. 980; Phot. Lex. 52; Apoll. Soph. 82, 22; Hesych. I, 267; Macrob. l. l. — 508 omitt. S. ἄκρης: ἄκρας A 1. m. IKLRV. — 509 ἐάαν: ἠὲ ἐᾶν AEGH ex em. IMV. ἢ ἐᾶν CK. — 510 δὴ καὶ ἔμελλεν τελευτήσεσθαι ἔπειτα D. — 511 ἀμφικαλύψῃ Apoll. Soph. 15, 21: ἀμφικαλύψει E. — 513 Ἀργείων AI Macrob. l. l.: ἀργεῖοι CDEHKLMPQ — 517 προτὶ: ποτὶ ELQ. — 521 ἄρ CDEKMQ.

A. c. 505 ἑστήκει Aristarchus, H. T. 244. — 507 Ἀρίσταρχος διαπλῆξαι, ὡς ἀλλαχοῦ „τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοί" (Ψ 120) Didymus. Eust. 1608, 16 διατμῆξαι ἢ κατ' ἄλλην γραφὴν διαπλῆξαι. διατμῆξαι Zenodoto videtur deberi, cf. Schol. Σ 34, H. T. 341.

τήκετο, δάκρυ δ' ἔδευεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς.
ὡς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα,
ὅς τε ἑῆς πρόσθεν πόλιος λαῶν τε πέσῃσιν,
ἄστεϊ καὶ τεκέεσσιν ἀμύνων νηλεὲς ἦμαρ·
ἡ μὲν τὸν θνήσκοντα καὶ ἀσπαίροντα ἰδοῦσα
ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγα κωκύει· οἱ δέ τ' ὄπισθε
κόπτοντες δούρεσσι μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμους
εἴρερον εἰσανάγουσι, πόνον τ' ἐχέμεν καὶ ὀιζύν·
τῆς δ' ἐλεεινοτάτῳ ἄχεϊ φθινύθουσι παρειαί·
ὡς Ὀδυσεὺς ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν.
ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ' ἠδὲ νόησεν
ἥμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν.
αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·
κέκλυτε Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Δημόδοκος δ' ἤδη σχεθέτω φόρμιγγα λίγειαν·
οὐ γάρ πως πάντεσσι χαριζόμενος τάδ' ἀείδει.
ἐξ οὗ δορπέομέν τε καὶ ὤρορε θεῖος ἀοιδός,
ἐκ τοῦδ' οὔ πω παύσατ' ὀιζυροῖο γόοιο

V. l. 522 δὲ δεῦεν I. — 524 πρόσθεν CFQ. πρόσθε DH: προ[illegible]ροιθε AEGIKMPRSV. γρ. προπάροιθε H. πόλιος: πόληος MS. πόλ[illegible] A. πόλεως G. — 526 ἀσπαίροντα ἰδοῦσα DS 1. m. Palatinus. ἀσπ[illegible]ροντα ἐσιδοῦσα K. γρ. καὶ ἀσπαίροντ' ἐσιδοῦσα Palatinus. — 52[illegible] δέ τ' IQ. ὄπισθε CIKLM: ὄπισθεν ADEQ. — 529 εἰς ἀνάγουσι M. — 530 φθινύθουσι: φθίνουσι H ex em. — 531 δάκρυον: δάκρυα D. — 533 ἠδὲ νόησεν CGH: v. ἠδ' ἐνόησεν. — 534 in marg. cod. A m. [illegible]ec scr. ἄκουσεν: ἄκουεν I. — 535 μετηύδα: προσηύδα S. — 537 λιγε[illegible]αι DHQ. — 538 πως ACDEFGHKLMPQRSV: πω I. — 539 δορπεῦμε[illegible] Q. γρ. δορπεῦμεν A m. r. ὤρορε: ὤρετο H sup. I. θεῖος: δῖος FR (PV) — 540 ὀϊζυροῖο πόνοιο M.

A. c. 522 παρειάς: παρειά cf. 530. — 525 τεκέεσσιν: Καλλίσ[illegible]α-τος „ἄστει καὶ ὤρεσσιν", ὡς τὸ „ἀμυνέμεναι ὤρεσσιν" (E 486) Di[illegible]y-mus. — 526 θνήσκοντα l. cum Didymo: ceteri θνήσκοντα, H. T. [illegible]2. — 529 ἴρερον δουλείαν. γράφεται δὲ καὶ διὰ τοῦ ε καὶ διὰ τοῦ ι Ap[illegible]ll. Soph. 92, 24; idem 64, 13 εἴρερον. — 530 παρειαί: παρειά Aristarch[illegible]s? H. T. 332. — 538 οὐ γάρ πως libri fere omnes, cf. Ξ 63 οὐ γάρ πως [illegible]ε-βλημένον ἔστι μάχεσθαι. P 711 οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώε[illegible]σι μάχοιτο. π 196 οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόῳτο, et B 2[illegible]3; X 126; Ψ 670; υ 392. οὐ γάρ πω, quo Homerus saepius utitur, „n[illegible]n-dum enim" significat, v. A 262; B 192; H 52; K 47; Λ 719; Π 3[illegible]3; α 196, 216; γ 221; δ 141; ζ 160; ι 163; λ 52, 166, 461, 481; μ 186; π 1[illegible]92. restant loci duo μ 208 οὐ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμονές εἰμεν et π [illegible]61 οὐ γάρ πω πάντεσσι θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς, ubi πω ferri non potest: hi facili coniectura sanari possunt si πως restitues, quod Ameis. π [illegible]61 cum libris nonnullis scripsit.

ὁ ξεῖνος· μάλα πού μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν.
ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν σχεθέτω, ἵν' ὁμῶς τερπώμεθα πάντες,
ξεινοδόκοι καὶ ξεῖνος, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτως·
εἵνεκα γὰρ ξείνοιο τάδ' αἰδοίοιο τέτυκται,
πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τά οἱ δίδομεν φιλέοντες.
ἀντὶ κασιγνήτου ξεῖνός θ' ἱκέτης τε τέτυκται
ἀνέρι, ὅς τ' ὀλίγον περ ἐπιψαύῃ πραπίδεσσι.
τῶ νῦν μηδὲ σὺ κεῦθε νοήμασι κερδαλέοισιν
ὅττί κέ σ' εἴρωμαι· φάσθαι δέ σε κάλλιόν ἐστιν.
εἴπ' ὄνομ', ὅττί σε κεῖθι κάλεον μήτηρ τε πατήρ τε,
ἄλλοι θ', οἳ κατὰ ἄστυ καὶ οἳ περιναιετάουσιν.
οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμός ἐστ' ἀνθρώπων,
οὐ κακὸς οὐδὲ μὲν ἐσθλός, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται,
ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεί κε τέκωσι, τοκῆες.
εἰπὲ δέ μοι γαῖάν τε τεὴν δῆμόν τε πόλιν τε,
ὄφρά σε τῇ πέμπωσι τιτυσκόμεναι φρεσὶ νῆες.
οὐ γὰρ Φαιήκεσσι κυβερνητῆρες ἔασιν,
οὐδέ τι πηδάλι' ἐστί, τά τ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν·
ἀλλ' αὐταὶ ἴσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν,
καὶ πάντων ἴσασι πόλιας καὶ πίονας ἀγροὺς
ἀνθρώπων, καὶ λαῖτμα τάχισθ' ἁλὸς ἐκπερόωσιν
ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμέναι· οὐδέ ποτέ σφιν
οὔτέ τι πημανθῆναι ἔπι δέος οὔτ' ἀπολέσθαι.
ἀλλὰ τόδ' ὥς ποτε πατρὸς ἐγὼν εἰπόντος ἄκουσα
Ναυσιθόου, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι

V. L. 541 μάλα γάρ μιν L. γρ. μέγα CH. — 542 ἀλλά γ' L. ὃ M. — 43 οὕτως: οὕτω ADHKLMPQV. γρ. ἐστί H. — 546 ξεῖνος: φίλος PS. - 547 ἐπιψαύῃ: ἐπιψαύει CEIKLMQ. ἐπιψαύῃ[ει] H. ἐπιψαύσῃ Apoll. oph. 74, 34; Hesych. II, 176. — 548 τῶ ACIKLQ: τῷ M. τῶν D. μὴ ὲ ACIKQ. — 549 φάσθαι: φᾶσθαι CDHIKM. ἐστιν: οὕτω H ex em. - 550 ὅττί σε M. — 551 πέρι ναιετάουσιν D. — 552 ἔστ' DLQ. — 553 πρῶτα IQ. γένοιτο S. — 554 τοκῆες: γρ. γονῆες H. — 556 ὄφρά σε DIKLM. πέμπωσι: πέμψωσι DL. — 557 ἔασσιν CQ. — 559, 560 ἴσασι I. — 563 οὔτέ τι CIKLQ. οὐτέ τι AD. ἔπι: ἔπει AD 1. m. ἐπὶ L. - 564—567 obelos et asteriscos adpictos habent in M. 564 τόδ': τόγ' QS. ἐγὼν: ἐγὼ H p. ras. — 565 ἀγάσασθαι: αγάσεσθαι D.

A. c. 546 v. Schol. Φ 75. — 549 φάσθαι: φᾶσθαι Heraclides, H. Γ. 373. — 564—571 ἀθετοῦνται· οἰκειότερον γὰρ ἐν τοῖς ἑξῆς, ὅταν δῶσι τὴν ναῦν Schol. T. ὀβελίσκους ἔχει (sc. τὸ χωρίον) μετὰ ἀστέρων Eust. 1610, 46. cf. 1737, 59; Schol. ν 173. ὀρθῶς ν 172—178. — 565 ἀγάσασθαι: Schol. ν 173 διὰ τοῦ σ ἀγάσασθαι, alii igitur ἀγάασθαι.

ἡμῖν, οὕνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ἁπάντων.
φῆ ποτε Φαιήκων ἀνδρῶν εὐεργέα νῆα
ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέι πόντῳ
ῥαισέμεναι, μέγα δ' ἧμιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν.
ὣς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τὰ δέ κεν θεὸς ἢ τελέσειεν,
ἤ κ' ἀτέλεστ' εἴη, ὥς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ὅππῃ ἀπεπλάγχθης τε καὶ ἅς τινας ἵκεο χώρας
ἀνθρώπων, αὐτούς τε πόλιάς τ' εὖ ναιετοώσας,
ἠμὲν ὅσοι χαλεποί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
οἵ τε φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
εἰπὲ δ' ὅ τι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἔνδοθι θυμῷ
Ἀργείων Δαναῶν ἠδ' Ἰλίου οἶτον ἀκούων.
τὸν δὲ θεοὶ μὲν τεῦξαν, ἐπεκλώσαντο δ' ὄλεθρον
ἀνθρώποις, ἵνα ᾖσι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδή.
ἦ τίς τοι καὶ πηὸς ἀπέφθιτο Ἰλιόθι πρὸ
ἐσθλὸς ἐών, γαμβρὸς ἢ πενθερός, οἵ τε μάλιστα
κήδιστοι τελέθουσι μεθ' αἷμά τε καὶ γένος αὐτῶν;
ἦ τίς που καὶ ἑταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένα εἰδώς,
ἐσθλός; ἐπεὶ οὐ μέν τι κασιγνήτοιο χερείων
γίγνεται, ὅς κεν ἑταῖρος ἐὼν πεπνυμένα εἰδῇ.

V. l. 566 ἀπήμονες: ἀμύμονες CH sup Q. γρ. ἀμύμονες A m. γρ. ἀπήμονες C. ἀπήμονες ἐσμὲν E 1610, 65. — 567 εὐεργέα: περικαλλέα AGV. γρ. εὐεργέα A m. rec. — 569 ῥαισέμεναι: ῥαίσεσθαι AD LV et M in lemmate. γρ. ῥαίσεσθαι H. γρ. ῥαισέμεναι A m. rec. E latinus. ἧμιν: ἡμῖν ACDEIKQ. ἧμιν L. ἡμῖν H ex em. γρ. δ' ἡμῖν m. rec. πόλει: πόλιν K. πόλει H. ἀμφικαλύψειν: ἀμφικαλύψαι ACH ex em. IKQV. ἀμφικαλύψειν D. ἀμφικαλύψει L. — 570 τάδε C. 571 ὥς οἱ: γρ. σοι A m. r. — 573 τε om. Q. ἅς τινας: ἐς τίνας S. 574 αὐτούς: αὐτάς PS. πόλιάς: πόλεις CDELPQS. τ' om. D. εὖ ναιετοώσας: ἐν ναιετοώσας M. ἐν ναιεταώσας ACEHIKLPQSV. εὐναιεταώσας D. — 575 οἳ μὲν: γρ. ἢ A. — 576 φιλόξεινοι CDFIKV. σφι CDE FQV. — 577 θυμῷ: θυμὸν D. — 578 ἠ ἰλίου L. — 579 τόνδε L. τεῦξαν: ἔτευξαν V. ἀπεκλώσαντο Q. — 580 ἀνθρώποισιν ἅπασι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδὴν FKS. — 581 ἦ τίς τοι DIL. ἀπέφθιτο: ἀπώλετο PS. — 583 αἵματα καὶ PS. αὐτῶν: ἀνδρῶν AGHMRSV. γρ. αὐτῶν H. — 584 ἦ τίς πον CD. ἦ πον τις GIKLMV. πεπνυμένα: γρ. κεχαρισμένα H. — 585 μέν τι: μέντοι CDKM — 586 γίγνεται L: γίνεται ACDEFG HIKMPQRSV

A. c. 569 ἧμιν. βαρυντέον τὸ ἧμιν sic Schol. ν 177, v. H. T. 275. — 574 εὖ ναιετοώσας Aristarchus, H. T. 310. — 579 τεῦξαν Aristarchus v. H. T. 451. — 586 γίγνεται: γίνεται, H. T. 219. εἰδῇ Aristarchus: εἴδῃ Tyrannio, H. T. 258.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ I.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
ἦ τοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐστί, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν.
οὐ γὰρ ἐγώ γέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι,
ἢ ὅτ' ἐυφροσύνη μὲν ἔχῃ κάτα δῆμον ἅπαντα,
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ
ἥμενοι ἑξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
σίτου καὶ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
οἰνοχόος φορέῃσι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσι·
τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι.
σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο στονόεντα
εἴρεσθ', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω·
τί πρῶτόν τοι ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω;
κήδε' ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες.
νῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὄφρα καὶ ὑμεῖς
εἴδετ', ἐγὼ δ' ἂν ἔπειτα φυγὼν ὕπο νηλεὲς ἦμαρ
ὑμῖν ξεῖνος ἔω καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων.

Varia lectio. 2 *κρεῖον*: *κρείων* AH 1. m. LQ 1. m. — 4 *ἐναλίγγιος* A. *ἐπιείκελος* K. *ἄντην*: *γρ. αὐδην* L. — 5—8 obelis notati in Ambros. Q. 5 *τι φημὶ* ADEIKLMQ Athenaeus I, 16. — 6 *ὅτ' ἐυφροσύνη*: *ὅτ' εὐφροσύνη* EHM 1. m. *ὅτε εὐφροσύνη* CDLQ. *ὅταν εὐφροσύνη* AKM ex em. 8 Schol. *O* 86; Tzetzes Exegesis in Hom. Il. ed. Bachm. 765, idem *κατέχῃ* pro *μὲν ἔχῃ*. *ἔχει* CEHQ. *κατὰ* ADEIKLQ. *κατα* C. — 7 *ἀκουάζονται* ACEKQSV. — 8 *πλήθουσι* PS. — 9 *δ' ἐκ*: *δὲ* AMV Maximus Tyrius Diss. 37. — 10 *φορέῃσι*: *παρέχῃσι* Athenaeus p. 513b. *προχέῃσι* Max. Tyrius l. l. — 11 *τοῦτο τί μοι* ACDIKL. — 13 *στεναχίζω* ACEGIMRV: *στοναχίζω* A sup. DFKLQ. *στεναχίζω* (o sup.) H. — 14 *τοι ἔπειτα* A 1. m. EFIMQR: *τί ἔπειτα* A ex corr. GLV. *τοι ἔπειτα* (τί sup.) H. *τί δ' ἔπειτα* C m. rec. DK. — 15 *πολλὰ*: *μάλα* D. *μάλα* (λ sup.) L. — 16 *ὑμεῖς*: *ἡμεῖς* CDQ. *ὔμμ'* (*ὔμμες*?) Apoll. Soph. 63, 25. — 17 *ὕπο*: *ὑπὸ* AL. *ὑπο* CDIKQ. — 18 *ἀπὸ πρόθι* L.

Adnotatio critica. 4 *αὐδήν*: alii *αὐδῇ* teste Strabone p. 648. — 5 *φημι*: Tyrannio *φῆμι*, H. T. 373. Eust. 1613, 19. — 6 *ἐϋφροσύνη* cf. ad *ξ* 156. Eratosthenes *ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κακότητος ἀπούσης* teste Athenaeo I, 16. Eust. 1612, 19 *μεταγράφων Ἐρατοσθένης οὕτω λέγεται γράψαι „ὅτ' εὐφροσύνη μὲν ἔχει κακότητος ἀπάσης“*. — 13 *στεναχίζω*: *στοναχίζω*, v. H. T. 351.

δῶρα, τά οἱ Φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ' ἔνεικαν,
δαιτί τε τέρπηται καὶ ἀοιδῆς ὕμνον ἀκούων.
καί οἱ ἐγὼ τόδ' ἄλεισον ἐμὸν περικαλλὲς ὀπάσσω,
χρύσεον, ὄφρ' ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα
σπένδῃ ἐνὶ μεγάρῳ Διί τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν.
ὣς ἔφατ', Ἀρήτη δὲ μετὰ δμῳῇσιν ἔειπεν
ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν ὅττι τάχιστα.
αἳ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἑλοῦσαι.
γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ
τόφρα δ' ἄρ' Ἀρήτη ξείνῳ περικαλλέα χηλὸν
ἐξέφερεν θαλάμοιο, τίθει δ' ἐνὶ κάλλιμα δῶρα,
ἐσθῆτα χρυσόν τε, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν·
ἐν δ' αὐτὴ φᾶρος θῆκεν καλόν τε χιτῶνα,
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλον,
μή τίς τοι καθ' ὁδὸν δηλήσεται, ὁππότ' ἂν αὖτε
εὕδῃσθα γλυκὺν ὕπνον ἰὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ.
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
αὐτίκ' ἐπήρτυε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλε
ποικίλον, ὅν ποτέ μιν δέδαε φρεσὶ πότνια Κίρκη,
αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμίη λούσασθαι ἀνώγει
ἔς ῥ' ἀσάμινθον βάνθ'· ὃ δ' ἄρ' ἀσπασίως ἴδε θυμῷ
θερμὰ λοέτρ', ἐπεὶ οὔ τι κομιζόμενός γε θάμιζεν,

V. L. 430 ἐγὼν L. — 432 ἐνὶ μεγάρῳ: ἐνὶμμεγάροις D. ἐνὶ μεγά-ροις L. μεγάροισι Q. | εγάροισι C. μεγάρους G. ἄλλοισί τε A 1. m. D KV. — 435, 436 hab. D in marg. — 435 ἵστασαν: ἕστασαν EILR. ἕστ-σαν M. στῆσαν τρίποδα Q. — 436 ἐν δ': αἶδ' DH. ἄρ ACDEKLM ἔχεαν: ἔχευαν DFHKMQRSV. χεῦαν E. — 438 ἄρ CMQ. ἄρ' omitt. A DH p. ras. L. γρ. τόφρα φέρ' ἀρήτη D. περικαλλέα δῶρα D omis v. 439. περικαλλέα δῶρα τε χηλὸν L. — 439 ἐξέφερε CK. δ' ἐνι I. 441 φάρος ACDKQ. θῆκε CDFKV. — 443 ἐπι DK. — 444 μή τις τ ACDIKLQ. μεθ' ὁδὸν IMV. γρ. καθ' ὁδὸν M. ὁππόταν IQV. ὁπότ A. αὖτε: αὐτὸς GM. — 445 ἐὼν AIKV. ἰὼν H: cet. ἰὼν cum Schol 79. — 449 ἀνώγει CDHQV. ἀνώγεν M. ἄνωγεν AEIKL. γρ. ἄνωγεν — 450 ἔς: εἰς FM. ὅδ' ADIKLQ. ἄρ CDKLMQ. — 451 γε θάμιζεν: ἐθάμιζεν FIPRS. κακιζόμενος ἐθάμιζεν Apoll. Soph. 63, 6.

A. c. 433 δμῳῇσιν Aristarchus et Herodianus, Π. Τ. 226. — 435 ἵστασαν: ἕστασαν, cf. γ 182.

ἐπεὶ δὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς ἠυκόμοιο·
τόφρα δέ οἱ κομιδή γε θεῷ ὣς ἔμπεδος ἦεν.
τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ μιν χλαῖναν καλὴν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
ἔκ ῥ' ἀσαμίνθου βὰς ἄνδρας μέτα οἰνοποτῆρας
ἤιε· Ναυσικάα δὲ θεῶν ἄπο κάλλος ἔχουσα
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
θαύμαζεν δ' Ὀδυσῆα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσα,
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
χαῖρε ξεῖν', ἵνα καί ποτ' ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ
μνήσῃ ἐμεῦ, ὅτι μοι πρώτῃ ζῳάγρι' ὀφέλλεις.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ναυσικάα, θύγατερ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
οὕτω νῦν Ζεὺς θείη, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι·
τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι θεῷ ὣς εὐχετοῴμην
αἰεὶ ἤματα πάντα· σὺ γάρ μ' ἐβιώσαο, κούρη.
ἦ ῥα καὶ ἐς θρόνον ἷζε παρ' Ἀλκίνοον βασιλῆα.
οἱ δ' ἤδη μοίρας τε νέμον κερόωντό τε οἶνον.
κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν,
Δημόδοκον λαοῖσι τετιμένον· εἷσε δ' ἄρ' αὐτὸν
μέσσῳ δαιτυμόνων πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
δὴ τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,

V. L. 452 ἐπεὶ δὴ G Ioan. Alex. 36, 28: v. ἐπειδή. — 453 δέ μοι κομιδή γε θεῷ ὣς ἔμπεδος εἴη Schol. θ 451. θεῶν A in marg. ἔμπεδον (s supra) D. — 454 δμῳαί: l. δμωαί. χρίσαν CDIMQ. — 455 χλαίνην AR. — 456 μετὰ ACIKQ. μετα D. — 457 ἀπὸ CDLQ. ἄπὸ A. — 458 στῆ ῥὰ IL MQ. — 459 ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσα: γρ. ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι Palatinus. — 461 ξεῖνε AD 1. m. I. — 462 μνήσῃ: μνήσκῃ MR. ἐμεῦ: ἐμεῖ' ACLQ. ἐμεῖο FKE 1605, 31. ἐμοῖ' DI. ἐμοῖο E 1605, 24 S. ζῳάγρι': l. ζωάγρι'. — 464 θύγατερ: θυγάτηρ DGLRS. — 465 ἐρίδουπος Q. — 467 τῶ CKLQ. τω I: τῷ ADM. καὶ κεῖθι: κἀκεῖθι AES. — 468 μ ἐβιώσαο: μ' ἐβιόσσαο H Apoll. Soph. 61, 32; Hesych. II, 3. με βιώσαο DELQ. με βιώσσαο I. με βιόσσαο Apoll. Soph. 51, 20. βιόσσαο Hesych. I, 376. γρ. βιώσω H. — 469 ἦ ῥὰ ACDILMQ. ἶζε ACKL. — 470 οἵδ' A DIKLMQ. *τε νέμον: v. τ' ἔνεμον. τ' omitt. EH p. ras. IK Apoll. Soph. 113, 11.— 471 κῆρυξ Q. κήρυξ τ' A. ἦλθε φέρων H. — 472 ἆρ CDMQ. λαοῖς τετιημένον L. λαοῖσι τετιημένον H.

A. c. 452 de diple ab Aristarcho adpicta cf. Cram. Epim. 161, 14. — 454 δμῳαί, cf. 433. — 462 de scriptura ἐμεῖ' vid. ad ε 72. ζῳάγρι' Aristarchus, H. T. 264. — 467 Aristarchus καὶ κεῖθι, H. T. 247. — 469 ἶζε Aristarchus: ἷζε, ἡ κοινή, H. T. 287.

νώτου ἀποπροταμών, ἐπὶ δὲ πλεῖον ἐλέλειπτο,
ἀργιόδοντος ὑός, θαλερὴ δ' ἦν ἀμφὶς ἀλοιφή·
κῆρυξ, τῆ δὴ τοῦτο πόρε κρέας, ὄφρα φάγησι,
Δημοδόκῳ, καί μιν προσπτύξομαι ἀχνύμενός περ.
πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ
τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς, οὕνεκ' ἄρα σφεας
οἴμας μοῦσα δίδαξε, φίλησε δὲ φῦλον ἀοιδῶν.
ὣς ἄρ' ἔφη, κῆρυξ δὲ φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν
ἥρῳ Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
δὴ τότε Δημόδοκον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Δημόδοκ', ἔξοχα δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων·
ἢ σέ γε μοῦσα δίδαξε, Διὸς πάις, ἢ σέ γ' Ἀπόλλων.
λίην γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον ἀείδεις,
ὅσσ' ἔρξάν τε πάθον τε καὶ ὅσσ' ἐμόγησαν Ἀχαιοί,
ὥς τέ που ἢ αὐτὸς παρεὼν ἢ ἄλλου ἀκούσας.
ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον
δουρατέου, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ,
ὅν ποτ' ἐς ἀκρόπολιν δόλον ἤγαγε δῖος Ὀδυσσεύς,
ἀνδρῶν ἐμπλήσας, οἵ ῥ' Ἴλιον ἐξαλάπαξαν.
αἴ κεν δή μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξῃς,
αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν,

V. l. 475 νώτου: αὐτοῦ Q. γρ. αὐτοῦ A m. rec. ἀπὸ προταμὼ[illegible] AF. ἀπὸ πρὸ ταμὼν Schol. Π 669. — 476 συὸς A. — 477 κήρυξ ALQ [illegible] τῇ: τῆ A. — 478 προπτύξομαι DR. — 480 ἄρά σφεας: l. ἄρα σφέας. [illegible] ἄρα σφάς. — 481 *μοῦσα δίδαξε: l. μοῦσ' ἐδίδαξε. — 482 ἄρ CL. κή[illegible]ρυξ LQ. — 483 ἥρω ELM: ἥρωϊ ADHIKQ. ἥρωι C. ἥρω GRV. ὅδ' A[illegible] IKLMQ. — 484 οἵδ' CDIKLMQ. — 485 ἔντο ADFILQ. — 486 δημο[illegible]δόκω Q. — 487 δὴ σὲ A. — 488 μοῦσα δίδαξε I: cet. μοῦσ' ἐδίδαξ[illegible] παῖς ADKL: v. παῖς. ἠέ γ' ἀπόλλων K. — 490 ἔρξαν AI: cet. ἔρξα[illegible] ἔρξάν τ' C. *τε πάθον: l. τ' ἔπαθόν. — 491 ὥστέ που ADIKMQ. παρ[illegible]εὼν: περ ἐὼν FK 1. m. PS. ἄκουσας L. — 492 ἀλλά γε F. ἄεισον [illegible] cum Schol. ϑ 267: ἄειδε Apoll. Soph. 10, 13. — 493 τὸν: ὃν CQ. ἐπο[illegible]ησε CDHIKQV. — 494 δόλον ADEFGHIKLMPQRSV. δόλῳν C. — 49[illegible] οἵ ῥ' ἴλιον ACDFHIKLMPQSV: οἱ Ἴλιον ER. — 497 αὐτίκ' ἐγὼ: α[illegible]τίκα καὶ AEIKMV. γρ. αὐτίκα καὶ πᾶσι H. γρ. ἐγώ A m. rec. πᾶ[illegible] ADEKV.

A. c. 480 ἄρά σφεας veteres, v. H. T. 413. — 483 ἥρῳ: Aristo[illegible]cus ad H 453 ἡ διπλῆ ὅτι δισυλλάβως καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ ἥρῳ, v. H. [illegible] 298. — 491 ἤ: γρ. καὶ ἡ αὐτός. ἀντὶ τοῦ καθὰ Schol. H. — 494 δόλ[illegible] Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης δόλῳ φασίν Didymus.

ὡς ἄρα τοι πρόφρων θεὸς ὤπασε θέσπιν ἀοιδήν.
ὣς φάθ', ὃ δ' ὁρμηθεὶς θεοῦ ἤρχετο, φαῖνε δ' ἀοιδήν,
ἔνθεν ἑλών, ὡς οἳ μὲν ἐυσσέλμων ἐπὶ νηῶν
βάντες ἀπέπλειον, πῦρ ἐν κλισίῃσι βαλόντες,
Ἀργεῖοι, τοὶ δ' ἤδη ἀγακλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
εἵατ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ κεκαλυμμένοι ἵππῳ·
αὐτοὶ γάρ μιν Τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο.
ὣς ὃ μὲν ἑστήκει, τοὶ δ' ἄκριτα πόλλ' ἀγόρευον
ἥμενοι ἀμφ' αὐτόν· τρίχα δέ σφισιν ἥνδανε βουλή,
ἠὲ διαπλῆξαι κοῖλον δόρυ νηλέι χαλκῷ,
ἢ κατὰ πετράων βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρης,
ἢ ἐάαν μέγ' ἄγαλμα θεῶν θελκτήριον εἶναι,
τῇ περ δὴ καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν·
αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι, ἐπὴν πόλις ἀμφικαλύψῃ
δουράτεον μέγαν ἵππον, ὅθ' εἵατο πάντες ἄριστοι
Ἀργείων Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
ἤειδεν δ' ὡς ἄστυ διέπραθον υἷες Ἀχαιῶν
ἱππόθεν ἐκχύμενοι, κοῖλον λόχον ἐκπρολιπόντες.
ἄλλον δ' ἄλλῃ ἄειδε πόλιν κεραϊζέμεν αἰπήν,
αὐτὰρ Ὀδυσσῆα προτὶ δώματα Δηϊφόβοιο
βήμεναι ἠΰτ' Ἄρηα σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ.
κεῖθι δὴ αἰνότατον πόλεμον φάτο τολμήσαντα
νικῆσαι καὶ ἔπειτα διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.
ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

V. L. 498 ὧς IL. ἄρα σοι S. — 499 omitt. S. φάθ': ἔφαθ' ADFKL M. ὃδ' ACDIKLMQ. ἤρχετο: ἤρξατο I. $\overset{\text{χετο}}{\text{ἤρξατο}}$ K. φαῖνε τ' AKV. — 500 ὧς HIQ. γρ. ὡς οἱ μὲν H. ἐϋσέλμων ACIKQ. — 501 add. K ἢ κατὰ πετράων βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρας. — 503 τρώων L. — 505 ἑστήκει: εἱστήκει ACDEFGHIKLMPQRSV Macrob. Saturn. V, 4, 5. — 506 ἀμφ' αὐτὸν AEFIKMPSV Macrob. l. l.: ἀγχ' αὐτοῦ CDGHL. ἀγχ' αὐτῶν Q. γρ. ἥμενοι ἀμφ' αὐτὸν Palatinus. ἥνδανε A 1. m. Q. βουλῇ . — 507 διαπλῆξαι: διατμῆξαι ACDEFGHIKLMPQSV Suidas II, 22, 11; Zonar. Lex. 980; Phot. Lex. 52; Apoll. Soph. 82, 22; Hesych. I, 267; Macrob. l. l. — 508 omitt. S. ἄκρης: ἄκρας A 1. m. IKLRV. — 509 ἐάαν: ἠὲ ἐᾶν AEGH ex em. IMV. ἢ ἐᾶν CK. — 510 δὴ καὶ ἔμελλεν τελευτήσεσθαι ἔπειτα D. — 511 ἀμφικαλύψῃ Apoll. Soph. 15, 21: ἀμφικαλύψει E. — 513 Ἀργείων AI Macrob. l. l.: ἀργεῖοι CDEHKLMPQ V. — 517 προτὶ: ποτὶ ELQ. — 521 ἄρ CDEKMQ.

A. c. 505 ἑστήκει Aristarchus, H. T. 244. — 507 Ἀρίσταρχος διαπλῆξαι, ὡς ἀλλαχοῦ „τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοί" (Ψ 120) Didymus. Eust. 1608, 16 διατμῆξαι ἢ κατ' ἄλλην γραφὴν διαπλῆξαι. διατμῆξαι Zenodoto videtur deberi, cf. Schol. Σ 34, H. T. 341.

τήκετο, δάκρυ δ' ἔδευεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς.
ὡς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα,
ὅς τε ἑῆς πρόσθεν πόλιος λαῶν τε πέσῃσιν,
ἄστεϊ καὶ τεκέεσσιν ἀμύνων νηλεὲς ἦμαρ·
ἡ μὲν τὸν θνήσκοντα καὶ ἀσπαίροντα ἰδοῦσα
ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγα κωκύει· οἱ δέ τ' ὄπισθε
κόπτοντες δούρεσσι μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμους
εἴρερον εἰσανάγουσι, πόνον τ' ἐχέμεν καὶ ὀϊζύν·
τῆς δ' ἐλεεινοτάτῳ ἄχεϊ φθινύθουσι παρειαί·
ὣς Ὀδυσεὺς ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν.
ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ' ἠδὲ νόησεν
ἥμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν.
αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·
κέκλυτε Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Δημόδοκος δ' ἤδη σχεθέτω φόρμιγγα λίγειαν·
οὐ γάρ πως πάντεσσι χαριζόμενος τάδ' ἀείδει.
ἐξ οὗ δορπέομέν τε καὶ ὤρορε θεῖος ἀοιδός,
ἐκ τοῦδ' οὔ πω παύσατ' ὀϊζυροῖο γόοιο

V. l. 522 *δὲ δεῦεν* I. — 524 *πρόσθεν* CFQ. *πρόσθε* DH: *προπ*[illegible]ροιθε AEGIKMPRSV. *γρ. προπάροιθε* H. *πόλιος*: *πόληος* MS. *πόλη*[illegible]A. *πόλεως* G. — 526 *ἀσπαίροντα ἰδοῦσα* DS 1. m. Palatinus. *ἀσπ*[illegible]ροντα ἐσιδοῦσα K. *γρ. καὶ ἀσπαίροντ' ἐσιδοῦσα* Palatinus. — 527 *δέ τ'* IQ. *ὄπισθε* CIKLM: *ὄπισθεν* ADEQ. — 529 *εἰς ἀνάγουσι* M. 530 *φθινύθουσι*: *φθίνουσι* H ex em. — 531 *δάκρυον*: *δάκρυα* D. 533 *ἠδὲ νόησεν* CGH: v. *ἠδ' ἐνόησεν*. — 534 in marg. cod. A m. r[illegible]scr. *ἄκουσεν*: *ἄκουεν* I. — 535 *μετηύδα*: *προσηύδα* S. — 537 *λιγει*[illegible]DHQ. — 538 *πως* ACDEFGHKLMPQRSV: *πω* I. — 539 *δορπεῦμεν* γρ. *δορπεῦμεν* A m. r. *ὤρορε*: *ὤρετο* H sup. I. *θεῖος*: *δῖος* FR (PV). 540 *ὀϊζυροῖο πόνοιο* M.

A. c. 522 *παρειάς*: *παρειά* cf. 530. — 525 *τεκέεσσιν*: *Καλλίστ*[illegible]τος „*ἄστει καὶ ὤρεσσιν*“, ὡς τὸ „*ἀμυνέμεναι ὤρεσσιν*“ (E 486) Di[illegible]mus. — 526 *θνήσκοντα* l. cum Didymo: ceteri *θνῄσκοντα*, H. T. [illegible] — 529 *ἴρερον δουλείαν. γράφεται δὲ καὶ διὰ τοῦ ε καὶ διὰ τοῦ ι* Ap[illegible] Soph. 92, 24; idem 64, 13 *εἴρερον*. — 530 *παρειαί*: *παρειά* Aristarch[illegible] H. T. 332. — 538 *οὐ γάρ πως* libri fere omnes, cf. Ξ 63 *οὐ γάρ πως* [illegible]*βλημένον ἔστι μάχεσθαι*. P 711 *οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρωε*[illegible] *μάχοιτο*. π 196 *οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόῳτο*, et B 20[illegible]3; X 126; Ψ 670; υ 392. *οὐ γάρ πω*, quo Homerus saepius utitur, „n[illegible]ndum enim“ significat, v. A 262; B 192; H 52; K 47; Λ 719; Π 30[illegible]3; α 196, 216; γ 221; δ 141; ζ 160; ι 163; λ 52, 166, 461, 481; μ 186; π 1[illegible]2. restant loci duo μ 208 *οὐ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμονές εἰμεν* et π [illegible] 61 *οὐ γάρ πω πάντεσσι θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς*, ubi *πω* ferri non pote[illegible]t: hi facili coniectura sanari possunt si *πως* restitues, quod Ameis. π [illegible] 61 cum libris nonnullis scripsit.

ὁ ξεῖνος· μάλα πού μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν.
ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν σχεθέτω, ἵν' ὁμῶς τερπώμεθα πάντες,
ξεινοδόκοι καὶ ξεῖνος, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτως·
εἵνεκα γὰρ ξείνοιο τάδ' αἰδοίοιο τέτυκται,
πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τά οἱ δίδομεν φιλέοντες.
ἀντὶ κασιγνήτου ξεῖνός θ' ἱκέτης τε τέτυκται
ἀνέρι, ὅς τ' ὀλίγον περ ἐπιψαύῃ πραπίδεσσι.
τῶ νῦν μηδὲ σὺ κεῦθε νοήμασι κερδαλέοισιν
ὅττί κέ σ' εἴρωμαι· φάσθαι δέ σε κάλλιόν ἐστιν.
εἴπ' ὄνομ', ὅττί σε κεῖθι κάλεον μήτηρ τε πατήρ τε,
ἄλλοι θ', οἳ κατὰ ἄστυ καὶ οἳ περιναιετάουσιν.
οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμός ἐστ' ἀνθρώπων,
οὐ κακὸς οὐδὲ μὲν ἐσθλός, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται,
ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεί κε τέκωσι, τοκῆες.
εἰπὲ δέ μοι γαῖάν τε τεὴν δῆμόν τε πόλιν τε,
ὄφρά σε τῇ πέμπωσι τιτυσκόμεναι φρεσὶ νῆες.
οὐ γὰρ Φαιήκεσσι κυβερνητῆρες ἔασιν,
οὐδέ τι πηδάλι' ἐστί, τά τ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν·
ἀλλ' αὐταὶ ἴσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν,
καὶ πάντων ἴσασι πόλιας καὶ πίονας ἀγροὺς
ἀνθρώπων, καὶ λαῖτμα τάχισθ' ἁλὸς ἐκπερόωσιν
ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμέναι· οὐδέ ποτέ σφιν
οὔτέ τι πημανθῆναι ἔπι δέος οὔτ' ἀπολέσθαι.
ἀλλὰ τόδ' ὥς ποτε πατρὸς ἐγὼν εἰπόντος ἄκουσα
Ναυσιθόου, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι

V. L. 541 μάλα γάρ μιν L. γρ. μέγα CH. — 542 ἀλλά γ' L. ὃ M. — 43 οὕτως: οὕτω ADHKLMPQV. γρ. ἐστί H. — 546 ξεῖνος: φίλος PS. - 547 ἐπιψαύῃ: ἐπιψαύει CEIKLMQ. ἐπιψαύῃ (ει) H. ἐπιψαύσῃ Apoll. oph. 74, 34; Hesych. II, 176. — 548 τῶ ACIKLQ: τῷ M. τῶν D. μὴ ὲ ACIKQ. — 549 φάσθαι: φᾶσθαι CDHIKM. ἐστιν: οὕτω H ex em. - 550 ὅττί σε M. — 551 πέρι ναιετάουσιν D. — 552 ἔστ' DLQ. — 553 πρῶτα IQ. γένοιτο S. — 554 τοκῆες: γρ. γονῆες H. — 556 ὄφρά σε DIKLM. πέμπωσι: πέμψωσι DL. — 557 ἔασσιν CQ. — 559, 560 ἴσασι I. — 563 οὔτέ τι CIKLQ. οὐτέ τι AD. ἔπι: ἔπει AD 1. m. ἐπὶ L. - 564—567 obelos et asteriscos adpictos habent in M. 564 τόδ': τόγ' QS. ἐγὼν: ἐγὼ H p. ras. — 565 ἀγάσασθαι: αγάσ(α)εσθαι D.

A. c. 546 v. Schol. Φ 75. — 549 φάσθαι: φᾶσθαι Heraclides, H. . 373. — 564—571 ἀθετοῦνται· οἰκειότερον γὰρ ἐν τοῖς ἑξῆς, ὅταν δῶσι τὴν ναῦν Schol. T. ὀβελίσκους ἔχει (sc. τὸ χωρίον) μετὰ ἀστέρων Eust. 1610, 46. cf. 1737, 59; Schol. ν 173. ὀρθῶς ν 172—178. — 565 ἀγάσασθαι: Schol. ν 173 διὰ τοῦ σ ἀγάσασθαι, alii igitur ἀγάασθαι.

ἡμῖν, οὕνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ἁπάντων.
φῆ ποτε Φαιήκων ἀνδρῶν εὐεργέα νῆα
ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
ῥαισέμεναι, μέγα δ' ἧμιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν.
ὣς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τὰ δέ κεν θεὸς ἢ τελέσειεν,
ἤ κ' ἀτέλεστ' εἴη, ὥς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ὅππῃ ἀπεπλάγχθης τε καὶ ἅς τινας ἵκεο χώρας
ἀνθρώπων, αὐτούς τε πόλιάς τ' εὖ ναιετοώσας,
ἠμὲν ὅσοι χαλεποί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
οἵ τε φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
εἰπὲ δ' ὅ τι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἔνδοθι θυμῷ
Ἀργείων Δαναῶν ἠδ' Ἰλίου οἶτον ἀκούων.
τὸν δὲ θεοὶ μὲν τεῦξαν, ἐπεκλώσαντο δ' ὄλεθρον
ἀνθρώποις, ἵνα ᾖσι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδή.
ἦ τίς τοι καὶ πηὸς ἀπέφθιτο Ἰλιόθι πρὸ
ἐσθλὸς ἐών, γαμβρὸς ἢ πενθερός, οἵ τε μάλιστα
κήδιστοι τελέθουσι μεθ' αἷμά τε καὶ γένος αὐτῶν;
ἦ τίς που καὶ ἑταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένα εἰδώς,
ἐσθλός; ἐπεὶ οὐ μέν τι κασιγνήτοιο χερείων
γίγνεται, ὅς κεν ἑταῖρος ἐὼν πεπνυμένα εἰδῇ.

V. l. 566 ἀπήμονες: ἀμύμονες CH sup Q. γρ. ἀμύμονες A m. [illegible] γρ. ἀπήμονες C. ἀπήμονες ἐσμὲν E 1610. 65. — 567 εὐεργέα: περικαλλέα AGV. γρ. εὐεργέα A m. rec. — 569 ῥαισέμεναι: ῥαίσεσθαι AD[illegible] LV et M in lemmate. γρ. ῥαίσεσθαι H. γρ. ῥαισέμεναι A m. rec. F[illegible] latinus. ἧμιν: ἡμῖν ACDEIKQ. ἧμιν L. ἡμῖν H ex em. γρ. δ' ἡμῖ[illegible] m. rec. πόλει: πόλιν K. πόλει H. ἀμφικαλύψειν: ἀμφικαλύψαι A[illegible] ex em. IKQV. ἀμφικαλύψειν D. ἀμφικαλύψει L. — 570 τάδε C. — 571 ὥς οἱ: γρ. σοι A m. r. — 573 τε om. Q. ἅς τινας: ἐς τίνας S. — 574 αὐτούς: αὐτάς PS. πόλιας: πόλεις CDELPQS. τ' om. D. εὖ ναιετοώσας: ἐν ναιετοώσας M. ἐν ναιεταώσας ACEHIKLPQSV. εὖ ναιεταώσας D. — 575 οἳ μὲν: γρ. ἠ A. — 576 φιλόξεινοι CDFIKV. σφι CDFQV. — 577 θυμῷ: θυμὸν D. — 578 ἠ ἴλιον L. — 579 τόνδε L. τεῦξαν: ἔτευξαν V. ἀπεκλώσαντο Q. — 580 ἀνθρώποισιν ἅπασι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδὴν FKS. — 581 ἤ τις τοι DIL. ἀπέφθιτο: ἀπώλετο PS. — 583 αἵματα καὶ PS. αὐτῶν: ἀνδρῶν AGHMRSV. γρ. αὐτῶν H. — 584 ἤ τίς που CD. ἤ που τις GIKLMV. πεπνυμένα: γρ. κεχαρισμένα H. — 585 μέν τι: μέντοι CDKM. — 586 γίγνεται L: γίνεται ACDEFGHIKMPQRSV.

A. c. 569 ἧμιν: βαρυντέον τὴν ἧμιν sic Schol. ν 177, v. H. T. 278. — 574 ἐν ναιεταώσας Aristarchus. H. T. 310. — 579 τεῦξαν Aristarchus: v. H. T. 431. — 586 γίγνεται: γίνεται. H. T. 219. εἰδῇ Aristarchus: εἴδῃ Tyrannio. H. T. 278.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
ἦ τοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐστί, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν.
οὐ γὰρ ἐγώ γέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι,
ἢ ὅτ' ἐυφροσύνη μὲν ἔχῃ κάτα δῆμον ἅπαντα,
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ
ἥμενοι ἑξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
σίτου καὶ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
οἰνοχόος φορέῃσι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσι·
τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι.
σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο στονόεντα
εἴρεσθ', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω·
τί πρῶτόν τοι ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω;
κήδε' ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες.
νῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὄφρα καὶ ὑμεῖς
εἴδετ', ἐγὼ δ' ἂν ἔπειτα φυγὼν ὕπο νηλεὲς ἦμαρ
ὑμῖν ξεῖνος ἔω καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων.

Varia lectio. 2 κρεῖον: κρείων AH 1. m. LQ 1. m. — 4 ἐναλίγγιος A. ἐπιείκελος K. ἄντην: γρ. αὐδὴν L. — 5—8 obelis notati in Ambros. Q. 5 τι φημὶ ADEIKLMQ Athenaeus I, 16. — 6 ὅτ' ἐυφροσύνη: ὅτ' εὐφροσύνη EHM 1. m. ὅτε εὐφροσύνη CDLQ. ὅταν εὐφροσύνη AKM ex em. S Schol. *O* 86; Tzetzes Exegesis in Hom. Il. ed. Bachm. 765, idem κατέχῃ pro μὲν ἔχῃ. ἔχει CEHQ. κατὰ ADEIKLQ. κάτα C. — 7 ἀκουάζονται ACEKQSV. — 8 πλήθουσι PS. — 9 δ' ἐκ: δὲ AMV Maximus Tyrius Diss. 37. — 10 φορέῃσι: παρέχῃσι Athenaeus p. 513b. προχέῃσι Max. Tyrius l. l. — 11 τοῦτο τί μοι ACDIKL. — 13 στεναχίζω ACEGIMRV: στοναχίζω A sup. DFKLQ. στε(ο)ναχίζω H. — 14 τοι ἔπειτα A 1. m. EFIMQR: τί ἔπειτα A ex corr. GLV. τοι (τί) ἔπειτα H. τί δ' ἔπειτα C m. rec. DK. — 15 πολλὰ: μάλα D. μά(λ)λα L. — 16 ὑμεῖς: ἡμεῖς CDQ. ὕμμ' (ὔμμες?) Apoll. Soph. 63, 25. — 17 ὕπο: ὑπὸ AL. ὑπο CDIKQ. — 18 ἀπὸ πρόθι L.

Adnotatio critica. 4 αὐδήν: alii αὐδῇ teste Strabone p. 648. — 5 φημι: Tyrannio φῆμι, H. T. 373. Eust. 1613, 19. — 6 ἐϋφροσύνη cf. ad ζ 156. Eratosthenes ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κακότητος ἀπούσης teste Athenaeo I, 16. Eust. 1612, 19 μεταγράφων Ἐρατοσθένης οὕτω λέγεται γράψαι „ὅτ' εὐφροσύνη μὲν ἔχει κακότητος ἀπάσης“. — 13 στεναχίζω: στοναχίζω, v. H. T. 351.

εἴμ' Ὀδυσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
ἀνθρώποισι μέλω, καί μευ κλέος οὐρανὸν ἵκει.
ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῇ,
Νήριτον εἰνοσίφυλλον ἀριπρεπές· ἀμφὶ δὲ νῆσοι
πολλαὶ ναιετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλῃσι,
Δουλίχιόν τε Σάμη τε καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος.
αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτη εἰν ἁλὶ κεῖται
πρὸς ζόφον, αἱ δέ τ' ἄνευθε πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε,
τρηχεῖ', ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὔ τοι ἐγώ γε
ἧς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
ἡ μέν μ' αὐτόθ' ἔρυκε Καλυψώ, δῖα θεάων,
[ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι λιλαιομένη πόσιν εἶναι·]
ὣς δ' αὔτως Κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισιν,
Αἰαίη δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
ἀλλ' ἐμὸν οὔ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.
ὣς οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος οὐδὲ τοκήων
γίγνεται, εἴ περ καί τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον
γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίει ἀπάνευθε τοκήων.
εἰ δ' ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδέ' ἐνίσπω,
ὅν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντι.
Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσεν,
Ἰσμάρῳ· ἔνθα δ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὤλεσα δ' αὐτο
ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
δασσάμεθ', ὡς μή τίς μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.

V. L. 20 ἵκει: ἥκει Q. — 21 ἔν δ' D. — 22 ἐννοσίφυλλον Hes II, 104. — 23 ἀλλήλοισι DQS. ἀλλήλοισιν HKL. — 24 σάμος: γρ. σ A m. r. — 26 αἳ δέ τ' AQ. αἰδ' ἔτ' C. ἠῶ: ἠώ D. — 27 οὔ τοι: οὔ CDE 1612, 61; 1613, 63 FGHIKLMPQRSV. — 28 γλυκερώτερον: γ κύτερον DILQ. γρ. γλυκύτερον A m. rec. — 30 omitt. ADEFKLMQ habent CH in marg. IR. — 31 αὔτως: αὕτως CDIKLQ (HP). ὡσαύ AV. — 33—35 in Ambros. Q obelis notantur, qui pertinent ad vs. 3 36. 33 H ἐμὸν (οἱ). ἔπειθον: ἔπειθεν GHIKS. — 34 ὧς: ὡς D Schol. ι Hesych. II, 291; Apoll. Soph. 85, 2. γλύκιον ἢ K. — 35, 36 omitt. hab. D in margine. 35 γίγνεται LM: γίνεται ACDEFGHIKPQRSV 36 ναίει: ναίη EQ. — 37 ἐνίσπω: ἐνίψω AV. — 38 ἀποτροίηθεν A. Τροίηφιν Tzetzes Alleg. 11. — 40 ἐγὼ: ἐγὼν I. — 42 μή τἴς μοι LQ. κίοι: κίη Q.

A. c. 20 ἵκει: ἥκει, H. T. 287. — 22 Νήριτον: Νήιον Crates Philoxenus, Schol. Q, Eust. 1613, 39. — 24 Aristarchus Σάμη: Σάμ Apollodorus, v. ad α 246. — 26 Aristarchus, Pamphilus, Herodian ἠῶ: ἠὼ Dionysius Sidonius, H. T. 181. — 31 αὔτως: αὕτως, H. T. 20 — 35 et 51 γίγνεται: γίνεται, H. T. 219.

ἔνθ' ἢ τοι μὲν ἐγὼ διερῷ ποδὶ φευγέμεν ἡμέας
ἠνώγεα, τοὶ δὲ μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο.
ἔνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα
ἔσφαζον παρὰ θῖνα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.
τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσσι γεγώνευν,
οἵ σφιν γείτονες ἦσαν ἅμα πλέονες καὶ ἀρείους
ἤπειρον ναίοντες, ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ' ἵππων
ἀνδράσι μάρνασθαι καὶ ὅθι χρὴ πεζὸν ἐόντα.
ἦλθον ἔπειθ', ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρῃ,
ἠέριοι· τότε δή ῥα κακὴ Διὸς αἶσα παρέστη
ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθοιμεν.
στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ θοῇσιν,
βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.
ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
τόφρα δ' ἀλεξόμενοι μένομεν πλέονάς περ ἐόντας·
ἦμος δ' ἠέλιος μετενίσσετο βουλυτὸν δέ,
καὶ τότε δὴ Κίκονες κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιούς.
ἓξ δ' ἀφ' ἑκάστης νηὸς ἐυκνήμιδες ἑταῖροι
ὤλονθ'· οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε μόρον τε.
ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.
οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον ἀμφιέλισσαι,
πρίν τινα τῶν δειλῶν ἑτάρων τρὶς ἕκαστον ἀῦσαι,

V. L. 46 εἰλίποδας CDLQ. — 47 ἄρ ACDEIKLMQ. γεγώνευν: γεγώνεον I non male, cf. ad ρ 161. — 48 οἵ σφιν ADFGHIKLMQRV: οἵ C. σφισιν E. ἦσαν: ἔσσαν Q. — 49 ἐπιστάμενοι δὲ H sup. K. — 50 ὅτε (θ) χρὴ D. — 51 γίγνεται L: γίνεται ACDEFGHIKMPQRSV Scholl. ζ 103; Β 468. ὥρῃ: ἦρος I, utrumque E 1614, 35, cf. Ζ 148. — 52 δὴ ῥα ILQ. — 53 πάθοιμεν GLMV: πάθωμεν CDEFIKPQRS. πάθωμεν (οι) H. — 54 δ' ἐμάχοντο: δὲ μάχοντο CQ. παρὰ: περὶ C. — 57 ἀλεξάμενοι (ο) M et in lemmate ἀλεξάμενοι. — 58 μετενίσσετο: μετενείσετο E. μετενίσσετο (ει) C. μετενίσετο K. μετενύσσετο H. μετενίσσατο L. μετενίσατο D. βουλυτὸν δὲ D: cet. βουλυτόνδε. — 59 κλίναν ACDIKLQ. — 60 ἓξ δ' ἐφ' Q. ἑταῖροι: ἀχαιοί Q 1. m. S. γρ. ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι M. — 61 οἵδ' D. — 62 et 64 προτέρῳ M. — 63 δαμάσαντες CK: γρ. ὀλέσαντες C. — 64 νῆες κίον: νέες ἤϊον Q.

A. c. 42 asterisco notatus fuit: οὐκ ὀρθῶς Λ 705, ubi vid. Schol. — 58 μετενίσσετο: τὸ δὲ μετενείσετο διὰ διφθόγγου γράφουσιν οἱ παλαιοί, οἱ δὲ ὕστερον ἐν τῷ ῑ γράφουσιν Eust. 1615, 35, cf. H. T. 316.— 62, 64 προτέρω: προτέρῳ, cf. Annal. Gymn. Austr. 1865, p. 101.

οἳ θάνον ἐν πεδίῳ Κικόνων ὕπο δηωθέντες.
νηυσὶ δ' ἐπῶρσ' ἄνεμον βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς
λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
αἳ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ἐπικάρσιαι, ἱστία δέ σφι
τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διέσχισεν ἲς ἀνέμοιο.
καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάθεμεν δείσαντες ὄλεθρον,
αὐτὰς δ' ἐσσυμένως προερέσσαμεν ἤπειρον δέ.
ἔνθα δύω νύκτας δύο τ' ἤματα συνεχὲς αἰεὶ
κείμεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐυπλόκαμος τέλεσ' ἠώς,
ἱστοὺς στησάμενοι ἀνά θ' ἱστία λεύκ' ἐρύσαντες
ἥμεθα· τὰς δ' ἄνεμός τε κυβερνῆταί τ' ἴθυνον.
καί νύ κεν ἀσκηθὴς ἱκόμην ἐς πατρίδα γαῖαν,
ἀλλά με κῦμα ῥόος τε περιγνάμπτοντα Μάλειαν
καὶ βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγξεν δέ Κυθήρων.
ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισι
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα· ἀτὰρ δεκάτῃ ἐπέβημεν
γαίης Λωτοφάγων, οἵ τ' ἄνθινον εἶδαρ ἔδουσιν.
ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ,
αἶψα δὲ δεῖπνον ἕλοντο θοῇς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τε πασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,
δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐειν πεύθεσθαι ἰόντας,

V. l. 66 ἐν κικόνων πεδίῳ M. ὕπο AI: ὑπὸ CDGKLMQ. δηϊωθέντες [illegible] ACIKQ. δηϊωθέντες M. — 67 ἐπ' ὦρσ' E 1615. 55. — 68 θεσπεσίῳ [illegible]. — 70 σφι: σφισι CEHMR. — 72 κάθεμεν: κάτθεμεν EHKS. κατέθεμ[illegible] Q. — 73 προερέσσαμεν CQ: προερύσσαμεν ADFHIKMPRV. προερύσ[illegible]μεν ELS. γρ. προερύσαμεν C. — 74 δύο τ': δύο δ' CD 1. m. L. συν[illegible]χὲς Schol. Z 201: συνεχὲς G. αἰὲν C. — 77 στησάμενοι: ἱστάμενοι [illegible]. — 80 περιγνάμπτοντα: περὶ γνάμπτοντα E. περιγνάπτοντα CDIQR [illegible]. — 81 παρέπλαγξε E. παρέπλαξε ADL 1. m. παρέπλαξεν KM. — [illegible] ἔνθ' ἄρα ἐννῆμαρ L. — 83 ἰχθυόεντα· ἀτὰρ CLQS: cet. ἰχθυόεν[illegible] αὐτάρ. — 85 ἔνθ' ἐπὶ ἠπείρου L. — 87 τε πασσάμεθ': τ' ἐπασσάμε[illegible] CDMQ. — 88 ἐγὼν: ἐγὼ Q. προΐειν: προΐην DEH ex corr. IKPS. π[illegible]θεσθαι: πεύσεσθαι DILV.

A. c. 73 προερέσσαμεν διὰ τοῦ ε Ἀρίσταρχος. H. T. 346. — 74 συνεχὲς Aristophanes et Aristarchus. H. T. 334. Eust. 1615. 59 ἐτόλμησάν τινες, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ἐννέπω, οὕτω καὶ ἐνταῦθα διπλῶσαι τὸ ἀμετάβολον — 83 ἰχθυόεντα· ἀτὰρ v. Ameis. et Ahrens. de hiat. Hom. legitimis quibusdam generibus p. 11. — 88 προΐην Bekk. 2. vid. Hom. Bl. p. 64.

οἵ τινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες,
ἄνδρε δύω κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσσας.
οἱ δ' αἶψ' οἰχόμενοι μίγεν ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν·
οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μήδονθ' ἑτάροισιν ὄλεθρον
ἡμετέροις, ἀλλά σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι.
τῶν δ' ὅς τις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπόν,
οὐκέτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν οὐδὲ νέεσθαι,
ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισι
λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν νόστου τε λαθέσθαι.
τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκῃ,
νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἐρύσσας.
αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
σπερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὠκειάων,
μή πώς τις λωτοῖο φαγὼν νόστοιο λάθηται.
οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῗσι καθῖζον,
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ.
Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων ἀθεμίστων
ἱκόμεθ', οἵ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν
οὔτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτὸν οὔτ' ἀρόωσιν,
ἀλλὰ τά γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
πυροὶ καὶ κριθαὶ ἠδ' ἄμπελοι, αἵ τε φέρουσιν
οἶνον ἐριστάφυλον, καί σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουληφόροι οὔτε θέμιστες,

V. L. 89 omitt. CQ. in marg. cod. C adscr. στίχος οἵτινες ἀνέρες εἶσι καὶ [illegible]νὶ σῖτον ἔδοντες. ἀνέρες: ἄνδρες A. εἶεν; ἦεν HIK. — 90 ante 89 collocatus in AEHIKLMSV. ὀπάσσας AEK. — 91 οἵδ' DIKL MQ. — 93 σφι: σφιν A 1. m. EK. — 94 φάγοι: φάγῃ QV. — 95 οὐκ ἔτ' ἀπαγγέλλειν Tzetzes Alleg. 17. — 96 μετ': παρ' GM (et sup. μετ') ἐπ' Q. — 97 νόστου δὲ L. — 98 ἐγὼν: ἐγὼ Q. νῆας; νῆα A. ἄγον: ἄγων HKS. — 99 νηυσὶ δ' ἐνὶ: νηυσὶ δ' ἐπὶ KMV. νηυσὶ δ' ἐπὶ A. νηυσὶ δ' ὑπὸ I. νηυσὶ δ' ὑπο CD. νηυσὶν ὑπὸ PS. νηυσὶν ἐν H. νηυσὶ δ' ἐν FR. ἐρύσας AEFIKMRV. — 102 μή πώς τις C: μή πως τις ADE GIKLPQRS. v. μή πω τις. — 103 οἵδ' IKLQ. ἔμβαινον Q. κάθιζον A CDEIKLMQR (HPV). — 105 ἔνθένδε K. προτέρῳ A. — 106 δ' omitt. PS. — 107 οἵ ῥά ALMQ. — 108 φυτεύουσι DKMV. φυτεύονται E. χερσὶ EKMQ. — 110 πυῤῥοί GL. καὶ ἄμπελοι I. — 112 τοῖσι δ' CEQ. ἀγορὴ βουληφόρος Et. Mg. 208, 46.

A. c. 90 cf. Ameis. et W. C. Kayser. in Philol. XVII, p. 350 sqq. — 94 Aristarchus et Herodianus μελιηδέα, H. T. 417. — 102 μή πώς τις Ameis. cum libris fere omnibus, nam μή πω semper imperativo iungitur. — 103 κάθιζον, ἡ κοινή, v. H. T. 403. — 105 προτέρῳ, cf. ad 62.

ἀλλ' οἵ γ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, θεμιστεύει δὲ ἕκαστος
παίδων ἠδ' ἀλόχων, οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσι.
νῆσος ἔπειτα λάχεια παρὲκ λιμένος τετάνυσται
γαίης Κυκλώπων, οὔτε σχεδὸν οὔτ' ἀποτηλοῦ,
ὑλήεσσ'· ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν
ἄγριαι· οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει,
οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσι κυνηγέται, οἵ τε καθ' ὕλην
ἄλγεα πάσχουσιν κορυφὰς ὀρέων ἐφέποντες.
οὔτ' ἄρα ποίμνῃσιν καταΐσχεται οὔτ' ἀρότοισιν,
ἀλλ' ἥ γ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἤματα πάντα
ἀνδρῶν χηρεύει, βόσκει δέ τε μηκάδας αἶγας.
οὐ γὰρ Κυκλώπεσσι νέες πάρα μιλτοπάρῃοι,
οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἔνι τέκτονες, οἵ κε κάμοιεν
νῆας ἐυσσέλμους, αἵ κεν τελέοιεν ἕκαστα
ἄστε' ἐπ' ἀνθρώπων ἱκνεύμεναι, οἷά τε πολλὰ
ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περόωσι θάλασσαν·
οἵ κέ σφιν καὶ νῆσον ἐυκτιμένην ἐκάμοντο.
οὐ μὲν γάρ τι κακή γε, φέροι δέ κεν ὥρια πάντα·
ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἁλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας
ὑδρηλοὶ μαλακοί· μάλα κ' ἄφθιτοι ἄμπελοι εἶεν.
ἐν δ' ἄροσις λείη· μάλα κεν βαθὺ λήιον αἰεὶ

V. L. 113 οἵ γ': οἵδ' I. — 114 σπέσσι: σπέσι DFIK. σπέεσϊ AQ, [illegible] cf. ad α 15, 73. γλαφυρῇσι K. — 115 παίδων τ' K. — 116 ἔπειτα λάχε[illegible] α: ἔπειτ' ἐλάχεια I. παρὲκ: παρ' ἐκ A ex em. DM πάρεκ C. παρὲξ V. [illegible] α-ρακλιμένη L pro παρὲκ λιμένος. — 117 ἀπὸ τηλοῦ ADQV. ἄπο τη[illegible] οῦ M. — 118 ἀπειρέσιοι K. γεγάασσϊν Q. — 120 εἰσοιχνεῦσι Apoll. So[illegible] ph. 65, 4; Hesych. II, 36: εἰσιχνεῦσι GV. — 121 πάσχουσι DEKMV. — [illegible] 22 ποίμνῃσι ACDEKLQV. — 126 οὔτ' ἄνδρες Q. ἐνὶ L. — 127 ἐϋσέλμ[illegible] ους ACFKMQR. — 129 ἐς ἀλλήλους M. ἐπ' ἀλλήλοις AQ. νηυσὶ ACDE[illegible] FK RV. — 130 οἵ καί σφιν AC 1. m. GKL. οἵ κέν σφιν Q. γρ. κεν A [illegible]. r. — 131 γάρ τι: γάρ κε K. φέροι: φέρει Q. — 132 omitt. L. — 133 [illegible] μα-λακοί τε καὶ ἄφθιτοι L. — 134 μαλα et τάχα Eust. 1619, 25. l. [illegible] um Hesychio I, 73 μάλα. εἴη: γρ. αἰεὶ M.

A. c. 116 λάχεια: Ζηνόδοτος τὴν βραχεῖαν, γράφων διὰ το[illegible] ε, ἐλάχεια Schol. HQ. τινὲς μέντοι τὸ λάχεια ὄνομα τῆς νήσου ὑπώπ[illegible] σαν Eust. 1619, 31, cf. Schol. EP. Apoll. Soph. 107, 12 habet λάχε[illegible]α, idem Et. Gud. 363, 43; Et. Mg. 558, 1; Hesych. III, 18; Zonar. L[illegible]x. 1287. ἐλάχεια Hesych. II, 60. οἱ δὲ λέγουσιν αὐτὴν (sc. τὴν νῆσ[illegible]) ἐλάχειαν εἶναι, ὅ ἐστι σμικράν· ἀλλ' ἐκ τοῦ περιεχομένου ἐλέγχον[illegible]αι „παρὲκ λιμένος τετάνυσται". πῶς γὰρ παρατέταται μικρὰ οὖσα Et. Mg. 558, 10. de accentu, quem tradiderunt Et. Mg. 558, 3; Et. Gud. 370, 3; Zon. Lex. 1287, vid. Lehrs. Quaest. Epic. p. 170 sqq.

εἰς ὥρας ἀμῷεν, ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὑπ' οὖδας.
ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος, ἵν' οὐ χρεὼ πείσματός ἐστιν,
οὔτ' εὐνὰς βαλέειν οὔτε πρυμνήσι' ἀνάψαι,
ἀλλ' ἐπικέλσαντας μεῖναι χρόνον, εἰς ὅ κε ναυτέων
θυμὸς ἐποτρύνῃ καὶ ἐπιπνεύσωσιν ἀῆται.
αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ,
κρήνη ὑπὸ σπείους· περὶ δ' αἴγειροι πεφύασιν.
ἔνθα κατεπλέομεν, καί τις θεὸς ἡγεμόνευε
νύκτα δι' ὀρφναίην, οὐδὲ προὐφαίνετ' ἰδέσθαι·
ἀὴρ γὰρ περὶ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν, οὐδὲ σελήνη
οὐρανόθεν προὔφαινε, κατείχετο δὲ νεφέεσσιν.
ἔνθ' οὔ τις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν.
οὐδ' οὖν κύματα μακρὰ κυλινδόμενα προτὶ χέρσον
εἰσίδομεν, πρὶν νῆας ἐυσσέλμους ἐπικέλσαι.
κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ καθείλομεν ἱστία πάντα,
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
νῆσον θαυμάζοντες ἐδινεόμεσθα κατ' αὐτήν.
ὦρσαν δὲ νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
αἶγας ὀρεσκῴους, ἵνα δειπνήσειαν ἑταῖροι.
αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους
εἱλόμεθ' ἐκ νηῶν διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες
βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μενοεικέα θήρην.

V. L. 135 ἀμῷεν: γρ. ἀμμοῷεν (ἀμόῳεν?) H. ὑπ': ἐπ' IR. ἐπούδας et γρ. ὑπ' οὖδας. — 138 ἐπικέλσαντας Apoll. Soph. 73, 23: ἐπικέλσαντες GH 1. m. Hesych. II, 156. ἐπικέλσαντες (ας superscr.) C. εἰσόκεν αὖτε IQ. εἰσόκεν αὐτῶν PS. εἰσόκεναυτῶν C. εἰσόκεν αὐτέων KL. ceteri εἰσόκε ναυτέων. — 139 ἐποτρύνει DLPS. ἐποτρύνει (η superscr.) AHK. ἐπιπνεύσουσιν PS. — 141 ὑπὸ: ὑπαὶ V. πεφύασιν: πεφύκασιν EV. πεφύασσϊν Q. — 142 κατεπλέομεν: καταπλέομεν C. — 144 περὶ CEIKMQV: παρὰ ADFHL PS Apoll. Soph. 12, 11; Scholl. *E* 770; *P* 644; *T* 87; Schol. Eurip. Phoen. 1534. γρ. περὶ A m. rec. — 145 οὐρανόθεν libri omnes cum Apoll. Soph. 12, 12. δ' ἐν νεφέεσσιν C ex corr. K. γὰρ νεφέεσσιν LM. — 146 ἐπέδρακεν DLV. — 147 οὔτ' οὖν DHQV. προτὶ: ποτὶ ACEIKL MPQRSV. — 148 ἐϋσέλμους AKMQ. — 149 καθείλομεν: καθείλκομεν Apoll. Soph. 97, 25. — 151 ἐνθάδ' AI. ἠῶ: ἠὼ AD. — 154 ὦρσαν Schol. *X* 328: ὦσαν Q. γρ. ὦσαν A m. rec. — 158 δ' ἔδωκε: δὲ δῶκε CEIKQSV.

A. c. 138 εἰς ὅ κε, H. T. 243. — 144 οὕτως περὶ νηυσὶν Schol. H. — 145 χωρὶς τοῦ ν̄ τὸ οὐρανόθεν Schol. H, v. H. T. 392.

νῆες μέν μοι ἕποντο δυώδεκα, ἐς δὲ ἑκάστην
ἐννέα λάγχανον αἶγες· ἐμοὶ δὲ δέκ' ἔξελον οἴῳ.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἥμεθα δαινύμενοι κρέατ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
οὐ γάρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρός,
ἀλλ' ἐνέην· πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἕκαστοι
ἠφύσαμεν Κικόνων ἱερὸν πτολίεθρον ἑλόντες.
Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσσομεν ἐγγὺς ἐόντων,
καπνόν τ' αὐτῶν τε φθογγὴν ὀίων τε καὶ αἰγῶν.
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον·
ἄλλοι μὲν νῦν μίμνετ', ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι·
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηί τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισιν
ἐλθὼν τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἵ τινές εἰσιν,
ἤ ῥ' οἵ γ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
ἦε φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
ὣς εἰπὼν ἀνὰ νηὸς ἔβην, ἐκέλευσα δ' ἑταίρους
αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἳ δ' αἶψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον,
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεθ' ἐγγὺς ἐόντα,
ἔνθα δ' ἐπ' ἐσχατιῇ σπέος εἴδομεν ἄγχι θαλάσσης,
ὑψηλόν, δάφνῃσι κατηρεφές· ἔνθα δὲ πολλὰ
μῆλ', ὀίές τε καὶ αἶγες ἰαύεσκον· περὶ δ' αὐλὴ

V. L. 159 *ἐς δὲ ἑκάστην* AEMQ: *ἐν δὲ ἑκάστῃ* CDGHIKLV, [illegible] male. — 160 *αἶγες*: *αἶγας* D. — 162 *δαιννύμενοι* CD. *κρέατ'* ACDE[illegible] LMQ: v. *κρέα τ'*. — 163 *ἐξέφθιτο* l. cum Hesych. II, 123: *ἐξ ἔφθ*[illegible] M. — 164 *ἐνέη* I. *ἕκαστοι*: *ἕκαστος* APS. — 166 *ἐλεύσομεν* ACDIL. — 167 *ὀίων*: *οἰῶν* ACDEIKLMQ. — 169, 170 omitt. S. 169 *τότ' ἐκοι*[illegible]*θημεν* DLQ. — 172 *μὲν νῦν*: *μὲν οὖν* CDGHQ. — 174 *τῶνδ'*: *τῶν* [illegible] m. M. *οἵτινες εἰσὶν* AKL. — 176 *ἦε*: l. *ἠὲ*. *φιλόξενοι* A 1. m. CD. *σφ*[illegible] *σφι* CK. — 178 *ἀμβαίνειν*: *ἐμβαίνειν* DL. *ἀναβαίνειν* C. — 179 [illegible] ADIKLQ. *καθῖζον*: *κάθιζον* ACDIKLMQ. — 181 *τὸν*: *τῶν* D 1. m. [illegible] 1. m. *ἐόντα*: *ἐόντες* FKS, cf. κ 30. — 182 *ἐσχατιῇ*: *ἐσχατιῆς* H 1. m. [illegible] *σπέος ἴδομεν* K non male, si ordinem verborum inverteris. — 184 *πέρι* [illegible]

A. c. 166 *ἐλεύσσομεν*: *ἐλεύσομεν*. H. T. 305. — 167 *ὀίων* Aristoni[illegible]cus et Herodianus: *οἰῶν* Ptolem. Ascalonita cum Aristarcho, H. T. 324. Schol. E *σπονδεῖος ὅλος ὁ στίχος*. — 179 *κάθιζον*, v. 103. — 184 *ὀιές*: *οἶες*, cf. Schol. *O* 373.

ὑψηλὴ δέδμητο κατωρυχέεσσι λίθοισι
μακρῇσίν τε πίτυσσιν ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
ἔνθα δ' ἀνὴρ ἐνίαυε πελώριος, ὅς ῥά τε μῆλα
οἶος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· οὐδὲ μετ' ἄλλους
πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθεμίστια ᾔδη.
καὶ γὰρ θαῦμα τέτυκτο πελώριον, οὐδὲ ἐῴκει
ἀνδρί γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι
ὑψηλῶν ὀρέων, ὅ τε φαίνεται οἶον ἀπ' ἄλλων.
δὴ τότε τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
αὐτοῦ πὰρ νηί τε μένειν καὶ νῆα ἔρυσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας ἑτάρων δυοκαίδεκ' ἀρίστους
βῆν· ἀτὰρ αἴγεον ἀσκὸν ἔχον μέλανος οἴνοιο,
ἡδέος, ὅν μοι δῶκε Μάρων, Εὐάνθεος υἱός,
ἱρεὺς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἴσμαρον ἀμφιβεβήκει,
οὕνεκά μιν σὺν παιδὶ περισχόμεθ' ἠδὲ γυναικὶ
ἁζόμενοι· ᾤκει γὰρ ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι
Φοίβου Ἀπόλλωνος· ὃ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα·
χρυσοῦ μέν μοι δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα,
δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον, αὐτὰρ ἔπειτα
οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν ἀφύσσας
ἡδὺν ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν· οὐδέ τις αὐτὸν
ἠείδει δμώων οὐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,

V. l. 185 δέδμητο: δέμνητο DL. | ἐδμητο: γρ. ἐβέβλητο C. — 186 ἀκρῇσι CEKMR. — 187 ὅς ῥα AKLQ. τὰ μῆλα ACDEGIKLMQV. — 189 ᾔδη: ᾔδει GHI Schol. Vind. 133 ad ι 275. ᾔδη[ει] A. ἤδη L. — 190 θαῦμα τέτυκτο A: cet. θαῦμ' ἐτέτυκτο. οὐ γὰρ ἐῴκει Apoll. Soph. 89, 6. — 192 ὅ, τε AIMQ: v. ὅτε. — 194 πὰρ: παρὰ CDL. ἐρύσθαι L. — 195 ἐγὼν FPS. ἑτάρων: ἑτάρους L. δύο καὶ δέκ' A. δυοκαίδεκ' L. — 196 ἀτὰρ: αὐτὰρ CFK. ἔχον[ω] Q. ἔχων I. — 197 δῶκε Q. δῶκεν K: cet. ἔδωκε. — 198 ἱερεὺς ACEFHIK. — 199 παιδὶ: παισὶ A sup. DEF HIKQS. συμπαισὶ L. σὺμ παιδὶ Hesychius IV, 120. — 200 ᾤκει δὲ ἐν A. — 201 ὃ EQ. — 204 ἀφύσσας[ων] D. — 206 ἠείδει ADIM Hesych. II, 267: ᾐείδη L. ἠήδη Q. ἤδει C. v. ἠείδη. δμωῶν L.

A. c. 185 δέδμητο: οὕτως Ἀρίσταρχος· ὁ δὲ Ἀριστοφάνης βέβλητο Didymus. — 189 Aristarchus ᾔδη, H. T. 271. — 190 Aristarchus θαῦμα τέτυκτο, cf. Schol. Σ 549, H. T. 425. — 195 Herodianus δυοκαίδεκα: δύο καὶ δέκα Pamphilus, H. T. 228. — 197 δῶκε Aristarchus? H. T. 431. — 199 σὺν παιδὶ Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης Didymus. de scriptura συμπαιδὶ vid. ad δ 671. — 206 ἠείδει: ita ἐν τοῖς παλαιοῖς ἀντιγράφοις teste Eust. 1624, 18, v. H. T. 272.

ἀλλ' αὐτὸς τ' ἄλοχός τε φίλη ταμίη τε μί' οἴη.
τὸν δ' ὅτε πίνοιεν μελιηδέα οἶνον ἐρυθρόν,
ἓν δέπας ἐμπλήσας ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα
χεῦ', ὀδμὴ δ' ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὀδώδει,
θεσπεσίη· τότ' ἂν οὔ τοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.
τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἦια
κωρύκῳ· αὐτίκα γάρ μοι ὀίσατο θυμὸς ἀγήνωρ
ἄνδρ' ἐπελεύσεσθαι μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν,
ἄγριον, οὔτε δίκας εὖ εἰδότα οὔτε θέμιστας.
καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', οὐδέ μιν ἔνδον
εὕρομεν, ἀλλ' ἐνόμευε νομὸν κάτα πίονα μῆλα.
ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθηεύμεσθα ἕκαστα·
ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρῖθον, στείνοντο δὲ σηκοὶ
ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων· διακεκριμέναι δὲ ἕκασται
ἔρχατο, χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι,
χωρὶς δ' αὖθ' ἕρσαι· ναῖον δ' ὀρῷ ἄγγεα πάντα,
γαυλοί τε σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.
ἔνθ' ἐμὲ μὲν πρώτισθ' ἕταροι λίσσοντ' ἐπέεσσι
τυρῶν αἰνυμένους ἰέναι πάλιν, αὐτὰρ ἔπειτα
καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας
σηκῶν ἐξελάσαντας ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ·
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,
ὄφρ' αὐτόν τε ἴδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίη.
οὐδ' ἄρ' ἔμελλ' ἑτάροισι φανεὶς ἐρατεινὸς ἔσεσθαι.

V. ι. 207 αὐτός τ' H ex em. I: cet. αὐτός. — 209 ὕδατος: ὕδατ[illegible] δ' CDGKLQV. — 210 ὀδωδὴ A. — 211 οὔ τοι: οὔτι IQ. οὔτοι: γρ. [illegible] A m. rec. οὔ οἱ K. — 212 ἦια ACDEFGHIKLMPQRV Apoll. Soph. 83, [illegible] 8: v. ξα, v ε 266. — 213 ὀίσατο Schol. O 610: ὀίσσατο ADEFIL[illegible] ὠίσσατο Q. γάρ μιν ὠίσατο C. ἐπελεύσασθαι PS. — 215 οὐδὲ θέμιστ[illegible] A — 216 δ' om. C οὐδέ μιν: γρ οὐδέ τιν' ἔνδον H. — 217 κάτα [illegible] κατὰ APEHIKLMQ. γρ. κατα H. — 218 ἐθηεύμεσθα EKL Hesych. II. 21. ἐθηεύμεσθ' CI. — 219 βρῖθον: βρῖθων ALMQ. — 221 [illegible] Apoll. Soph. 112, 6; 135, 12; Hesych. III. 375. — 222 ναῖον Apoll. Soph. 114, 30; Hesych. III. 138: νάον CEH 1 m. IKL. νάον MQ. νάεν Schol. Apoll. Rhod. I, 1143. γρ. ναῖον CM. γρ. νάον δ' ὀρρῷ A m. rec. ὀρῷ [illegible] ὀρρῷ I. — 223 γαῦλοί τε P γαῦλοι τε L τετυγμέναι I. τοῖσιν ἀμελγ[illegible] V. τοῖς ἀμέλγεν I. cf. Schol. Br. τοῖσιν: ἐν οἷς. — 225 αἰνυμένους: γρ. [illegible] καὶ ἀγαγόμενους E 1626, 40. — 226 omitt. PS. — 227 ἐξελάσαντες L. [illegible] 228 κέρδιον: φέρτερον L. φέλτερον P i. c. φέρτερον, non βέλτερο[illegible] [illegible] I. — 229 αὐτόν γε DL. [illegible] A. — 230 ἄρ ACDEKLMQ.

A. [illegible] ἀσπ[illegible] cf. 94. — 221 [illegible] τὸ ἔρχατο. v. Schol. [illegible] 411. — 222 [illegible] ναῖον, τινὲς δὲ νάον Didymus. — 223 γαυλο[illegible] [illegible] Schol. QV. Eust. 1626, 8

ἔνθα δὲ πῦρ κήαντες ἐθύσαμεν ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν, μένομέν τέ μιν ἔνδον
ἥμενοι, εἷος ἐπῆλθε νέμων· φέρε δ' ὄμβριμον ἄχθος
ὕλης ἀζαλέης, ἵνα οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
ἔντοσθεν δ' ἄντροιο βαλὼν ὀρυμαγδὸν ἔθηκεν·
ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ' ἐς μυχὸν ἄντρου.
αὐτὰρ ὅ γ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα,
πάντα μάλ' ὅσσ' ἤμελγε, τὰ δ' ἄρσενα λεῖπε θύρηφιν,
ἀρνειούς τε τράγους τε, βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς.
αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας
ὄμβριμον· οὐκ ἂν τόν γε δύω καὶ εἴκοσ' ἅμαξαι
ἐσθλαὶ τετράκυκλοι ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν·
τόσσην ἠλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρῃσιν.
ἑζόμενος δ' ἤμελγεν ὄις καὶ μηκάδας αἶγας,
πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ.
αὐτίκα δ' ἥμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος
πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκεν,
ἥμισυ δ' αὖτ' ἔστησεν ἐν ἄγγεσιν, ὄφρα οἱ εἴη
πίνειν αἰνυμένῳ καί οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἴσιδεν, εἴρετο δ' ἥμεας·
ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;

V. L. 231 κήαντες: κῄαντες HM. κείαντες ACDEFIKLPQRSV Ol. *I* 219; Suidas II, 117, 1. ἐθύσαμεν: ἐμείναμεν F. — 233 εἷος: ACDEIKLQ. ἐπιῆλθε A ex em. Q. ὄμβριμον DLQS: cet. ὄβριμον. 34 ἵνά οἱ K. ποτὶ δόρπιον DKS. εἴῃ A. — 235 ἔντοσθεν: ἔντοσθε ἔκτοσθεν FH. ἔκτοσθε CDK. ὀρυγμαδὸν HIQS, cf. α 133. — 237 ὃ E. — 238 θύρηφιν: θύρηφι ACDHIKLMQ. θύρῃφι E. — 239 ἔκτοθεν: ἔκτοσθεν EFIKMQRV. — 241 ὄμβριμον DL: cet. ὄβριμον. ξαι ACFQR. — 242 ὀχλίσσειαν: ὀχλίσειαν CDEQS. ὀχλήσειαν AK. 43 ἠλίβατον I. θύρῃσιν: θύρηφι H pro var. lect. L. θύρηφϊν K. 45 ὑπέμβρυον CDHKLMQ. — 246 θρέψας: θρέξας AD ex ras. KL. ες gl. in D. — 247 πλεκτοῖς ἐν: πλεκτοῖσι Apoll. Soph. 148, 33, sed 8 πλεκτοῖς ἐν cum Hesych. IV, 125. ἀμησάμενος: πονησάμενος PS.

φρά οἱ CDIKM. — 249 αἰνυμένῳ: δαινυμένῳ FPRS. δαινυμένω (αι supra) οτὶ δόρπιον KMS. εἴῃ A. — 250 l. ἐπειδή. — 251 πυρὰν ἔκηε V. Hesych. II, 32: ἤρετο GIM.

---

c. 231 κῄαντες Aristarchus et Herodianus, II. T. 298. — 234 ρπιον: ἔνιοι δὲ ἀγνοοῦντες γράφουσι [ποτὶ δόρπιον] Schol. H. ἔκτοθεν: Rumpf. ἔντοθεν, quo omnes difficultates expediuntur. πλεκτοῖς ἐν: πλεκτοῖσιν Aristarchus? v. Didymum ad *Σ* 568 et)3.

ἤ τι κατὰ πρῆξιν, ἦ μαψιδίως ἀλάλησθε
οἷά τε ληιστῆρες ὑπεὶρ ἅλα, τοί τ' ἀλόωνται
ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
ὣς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ
δεισάντων φθόγγόν τε βαρὺν αὐτόν τε πέλωρον.
ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ἡμεῖς τοι Τροίηθεν ἀποπλαγχθέντες Ἀχαιοὶ
παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
οἴκαδε ἱέμενοι, ἄλλην ὁδόν, ἄλλα κέλευθα
ἤλθομεν· οὕτω που Ζεὺς ἤθελε μητίσασθαι.
λαοὶ δ' Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶναι,
τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπουράνιον κλέος ἐστί·
τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν καὶ ἀπώλεσε λαοὺς
πολλούς· ἡμεῖς δ' αὖτε κιχανόμενοι τὰ σὰ γοῦνα
ἱκόμεθ', εἴ τι πόροις ξεινήιον ἠὲ καὶ ἄλλως
δοίης δωτίνην, ἥ τε ξείνων θέμις ἐστίν.
ἀλλ' αἰδεῖο φέριστε θεούς· ἱκέται δέ τοί εἰμεν.
Ζεὺς δ' ἐπιτιμήτωρ ἱκετάων τε ξείνων τε
ξείνιος, ὃς ξείνοισιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο νηλέι θυμῷ·
νήπιός εἰς ὦ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
ὅς με θεοὺς κέλεαι ἢ δειδίμεν ἢ ἀλέασθαι·
οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν

V. l. 253 ἤ: ἦ DIKLQ. καταπρήξειν L, cf. γ 72. — 254 τοί (Macrob. Saturn. V, 8, 2 τοίγ') ἀλόωνται: γρ. μηχανόωνται H. — 2
ἡμῖν: ἡμῶν KPS. — 257 φθόγγόν τε K. — 258 προσέειπα G. — 2
ἱέμενοι ACDQ. οἴκαδε νισσόμενοι I. — 262 μητίσασθαι: μητιάασθ
ER. ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι AV. — 263 ἀτρείδαο: γρ. δεω A. — 264 ν
γε: νῦν τε E. ἐπουράνιον V. — 265 διέπερσε: δὴ ἔπερσε H. — 26
γοῦνα: γούναθ' H ex em. K. — 267 ἤλθομεν: γρ. ἱκόμεθα A m. r.
268 δοίης: δώῃς DEHK. δώῃς ACIMPQSV. ἦτε Schol. O 365. ἥ, τ
K: ἥτε ACQ. ἥτις V. — 269 αἰδοῖο CDEIKPQSV. δέ τοι εἰμὲν ACIQ
ἱκέται δέ τοι εὐχόμεθ' εἶναι D et L in quo φέριστε erasum est. — 27
ὅς θ' ἱκέτησιν AV. γρ. ξείνοισιν A m. rec. — 272 ὃ CLQ. αὐτίκ': αὖ
τις CDHKLPS. αὖτις ἢ αὐτίκ' M. αὖθις Q. — 273 νήπιος εἶς ACDE
KL. ἧς G. εἶ Q. ξεῖνε DIKV. ἤ: ἡ DIQ. — 275 αἰγιόχοιο A 1. m. KMS
Apoll. Soph. 12, 27. αἰγιόχοιο^{ου} Q.

A. c. 253—255 his versibus Aristarchus asteriscos, Aristophanes
obelos cum asteriscis adpinxit, v. ad γ 71 et Eust. 1627, 58. — 258 ὥς
Aristarchus et Tyrannio, H. T. 380. — 268 ἥ τε: ἥ τε, H. T. 273.
273 βαρυντέον τὸν η· διαζευκτικὸς γάρ ἐστιν. οὐ γὰρ ἐρωτᾷ Schol. H.

οὐδὲ θεῶν μακάρων, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰμεν.
οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθος ἀλευάμενος πεφιδοίμην
οὔτε σεῦ οὔθ' ἑτάρων, εἰ μὴ θυμός με κελεύοι.
ἀλλά μοι εἴφ' ὅπῃ ἔσχες ἰὼν εὐεργέα νῆα,
ἤ που ἐπ' ἐσχατιῆς, ἦ καὶ σχεδόν, ὄφρα δαείω.
ὣς φάτο πειράζων, ἐμὲ δ' οὐ λάθεν εἰδότα πολλά,
ἀλλά μιν ἄψοῤῥον προσέφην δολίοις ἐπέεσσι·
νέα μέν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
πρὸς πέτρῃσι βαλὼν ὑμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης,
ἄκρῃ προσπελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἔνεικεν·
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλέι θυμῷ,
ἀλλ' ὅ γ' ἀναΐξας ἑτάροις ἐπὶ χεῖρας ἴαλλε,
σὺν δὲ δύω μάρψας ὥς τε σκύλακας ποτὶ γαίῃ
κόπτ'· ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
τοὺς δὲ διὰ μελεϊστὶ ταμὼν ὁπλίσσατο δόρπον·
ἤσθιε δ' ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος, οὐδ' ἀπέλειπεν,
ἔγκατά τε σάρκας τε καὶ ὀστέα μυελόεντα.
ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέθομεν Διὶ χεῖρας,
σχέτλια ἔργ' ὁρόωντες· ἀμηχανίη δ' ἔχε θυμόν.
αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδὺν
ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων,

V. L. 276 l. ἐπειή. φέρτεροι εἰμὲν CIKLQ. φέλτεροι D, cf. 228. — 277 ἔχθος: ἄχθος A 1. m. V Tzetzes Alleg. 64. ἔχθος (superscr. α) C. ἀλευόμενος L. — 278 σεῦ: σοῦ M. ἑτάρων: ἑτέρων E. εἴ μοι θύμός γε Q. κελεύοι: κελεύει EDI Tzetzes Alleg. 65. — 279 εἴφ' DGLQ. — 280 ἢ IL: cet. ἢ καί: που L. — 281 λάθεν: λάθετ' K. — 283 νῆα A ex em. CDHKLIQ. ἔαξε M, suprascr. κατ. — 284 ὑμῆς: ἡμᾶς δ' D. πείρασι: πείρατα LQV. γρ. σι A m. r. — 285 ἄκρητος πελάσας D. — 286 τοῖσδε: τοῖσδέ θ' M. τοῖσδε θ' DL. τοῖσδέθ' (superscr. σ) C. τοῖσδέσ' I. τοῖσδεσ' Q. in A est rasura post τοῖσδε. — 287 ὃ Q. ὅδε A. — 288 ἀλλ' ὅγ': ἀλλ' ἄρ' A. ἐπὶ: ποτὶ C. — 289 omitt. K. σὺν δὲ: σύν τε S Macrob. Saturn. V, 13, 17. — 291 διαμελεϊστὶ ACDEFGHIKLMQRV Tzetzes Alleg. 74. Macrob. l. l. διαμμελεϊστὶ PS. ὀπλίσσατο D. ὁπλίσατο A 1. m. ὠπλίσσατο (superscr. ο) H. ὠπλίσατο S. ὡπλίσσατο A ex corr. — 293 σάρκάς τε C. — 295 θυμῷ H 1. m. — 296 ἐπλήσατο DFL. — 297 ἐπάκρητον DL.

A. c. 276 veteres ἐπεὶ ἦ, non ἐπειή, H. T. 267. — 277 τινὲς ἄχθος φασί Schol. H. — 278 κελεύοι: κελεύει, vid. G. Herm. Opusc. II, 26. — 280 περισπαστέον τὸν δεύτερον η· τινὲς δὲ ὤξυναν Schol. H. — 283 νέα μέν μοι, οὕτως Ἀρίσταρχος Schol. H. — 291 Aristarchus ὁπλίσσατο.

κεῖτ᾽ ἔντοσθ᾽ ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μήλων.
τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμὸν
ἆσσον ἰών, ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
οὐτάμεναι πρὸς στῆθος, ὅθι φρένες ἧπαρ ἔχουσι,
χείρ᾽ ἐπιμασσάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν.
αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπωλόμεθ᾽ αἰπὺν ὄλεθρον·
οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλάων
χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον, ὃν προσέθηκεν.
ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
ἦμος δ᾽ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ ἤμελγε κλυτὰ μῆλα,
πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ᾽ ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
σὺν δ᾽ ὅ γε δὴ αὖτε δύω μάρψας ὁπλίσσατο δεῖπνον.
δειπνήσας δ᾽ ἄντρου ἐξήλασε πίονα μῆλα,
ῥηιδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
ἂψ ἐπέθηχ᾽, ὡς εἴ τε φαρέτρῃ πῶμ᾽ ἐπιθείη.
πολλῇ δὲ ῥοίζῳ πρὸς ὄρος τρέπε πίονα μῆλα
Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσσοδομεύων,
εἴ πως τισαίμην, δοίη δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή.
Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῷ,
χλωρὸν ἐλαΐνεον· τὸ μὲν ἔκταμεν, ὄφρα φοροίη
αὐανθέν. τὸ μὲν ἄμμες ἐίσκομεν εἰσορόωντες

V. l. 298 ἔντοσθεν KL. ἔντοθεν M. τανυσσάμενος E. — 300 σάμενος L. παρά: περὶ C. — 301 ἧπαρ G et ἦτορ pro var. lect. — χείρ᾽: χείρ᾽ ACEILMQ Schol. P 564. χειρὶ KS. — 303 γὰρ καὶ L 304 οὐ γάρ κω GL. δυνάμεθα CEI. — 305 ὄμβριμον ADQ: cet. μον. ὃν προσέθηκεν: ὃν περ ἔθηκεν I. ὃν προέθηκεν H 1. m. M. ἠῶ: ἠῶ DQ. — 308 ἀνέκαιε S. ἤμελγεν CQ: ἤμελξε DL. — 309 Q. ὑπέμβρυον ACDL. — 310 ἐπεὶ δή: l. ἐπειδή. — 311 δὴ α αὖτε ACDKLSV. ὁπλίσσατο D: v. ὡπλίσσατο. δεῖπνον: δόρπ δαῖτα DL. — 314 ὡς εἴ τε AD: ὡσεί τε CIKLMQ. ὡς εἴ γε H p. r ρέτρῃ: φαρέτρης A 1. m. M. — 315 πολλῇ AEKLPR Photii L Schol. K 502: πολλῷ DH ex em. IV. πολλῷ M. πολλ : γρ. γρ. πολλῷ δὲ ῥοίζῳ A. δὲ ῥοίζῳ: δ᾽ ἐν ῥοίζῳ G. — 317 δοίη: ex em. — 319 παρά: κατά I. — 320 ἐλαΐνεον: ἐλατίνεον KP

A. c. 302 χειρὶ τὸ πλῆρες Schol. H. ita etiam Eust. 163 Annal. Gymn. Austr. 1861. p. 843. — 306 ἠῶ: ἠῶ. cf. ad v. ὁπλίσσατο, vid. 291. — 315 Phot. Lex. 383 ῥοῖζος παρ᾽ Ὀμ ρικῶς. Eust. 1631, 2 ῥοιζεῖν φησι κατὰ γένος θηλυκὸν Ἰωνικ ἔνταμεν Apoll. Soph. 138, 29: ἔκταμεν οἱ ἀκριβέστεροι Eu

ὅσσον θ' ἱστὸν νηὸς ἐεικοσόροιο μελαίνης,
φορτίδος εὐρείης, ἥ τ' ἐκπεράᾳ μέγα λαῖτμα.
τόσσον ἔην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσοράασθαι.
τοῦ μὲν ὅσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστάς,
καὶ παρέθηχ' ἑτάροισιν, ἀποξῦναι δὲ κέλευσα·
οἳ δ' ὁμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐθόωσα παραστὰς
ἄκρον, ἄφαρ δὲ λαβὼν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέῳ.
καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατακρύψας ὑπὸ κόπρῳ,
ἥ ῥα κατὰ σπείους κέχυτο μεγάλ' ἤλιθα πολλή.
αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρῳ πεπαλάσθαι ἄνωγον,
ὅς τις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν ἀείρας
τρῖψαι ἐν ὀφθαλμῷ, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.
οἳ δ' ἔλαχον, τοὺς ἄν κε καὶ ἤθελον αὐτὸς ἑλέσθαι,
τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην.
ἑσπέριος δ' ἦλθεν καλλίτριχα μῆλα νομεύων.
αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα,
πάντα μάλ', οὐδέ τι λεῖπε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς,
ἤ τι ὀισάμενος, ἢ καὶ θεὸς ὣς ἐκέλευσεν.
αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας·
ἑζόμενος δ' ἤμελγεν ὄις καὶ μηκάδας αἶγας,
πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,

V. L. 322 ὅσσόν θ' C. — 325 ὀργυιὰν DGLQ. ὄργυϊὰν M. ἐγὼ F. — 326 παρέθηκ' EFK. ἀποξῦναι EHKLPSV Draco de metr. 15, 20. ἀποξύναι DIMQ. ἀποξῦναί τ' A. ἀποξῦναί δ'. ἀποξύσαι V. *δὲ κέλευσα: v. δ' ἐκέλευσα. — 327 οἱ ACDEIKLQ. δ' ἐθόωσα Apoll. Soph. 88, 7: δὲ θόωσα IQ. — 329 ὑπὸ: ἐπὶ A. κόπρῳ: κόπρου S. utrumque E 1631, 13; 36. — 330 ἣ ῥὰ AKMQ. ἡ ῥὰ L. σπείους: σπεῖος M non male. — 331 πεπαλάσθαι: πεπαλάχθαι ACDEFGHIKLMPQRV. πεπαλλάχθαι S. ἄνωγον: ἄνωγα QV. — 332 συμμοχλὸν PS. — 333 τρίψαι DIKLQ. ἐν libri omnes cum Et. Mg. 592, 26. ἐπ' ἢ ἐν E 1631, 14. ἱκάνει AEGMQ. ἱκάνει (οι) DH. — 334 οἵδ' DIKLQ. — 335 ἐλέγμην: ἐλέχθην EK. — 336 ἦλθε CKMV. — 338 οὐδέ τι: οὐκέτι K. ἔκτοθεν: ἔκτοσθεν DEIKLS. — 339 ἤ τι: ἤ τοι AQ. ὀϊσσάμενος ACDEIKLQ. ἐκέλευσεν: ἐκέλευεν AGKRSV. ἐκέλευ(σ)εν H. γρ. σεν A m. r. — 340 ὑψόσ': ὕψος Q. — 341—343 hab. M in marg. 341 μηκάδας: πίονας DL. — 342 ὑπέμβρυον ACDKLQ. ἐπέμβρυον M. — 343 omitt. Q.

A. c. 329 Ἀριστοφάνης ὑπὸ κόπρον, ὡς ὑπὸ κόλπον, ὑπὸ μάλης δέ τι φέρει. — 331 Aristarchus et Herodianus πεπαλάσθαι, v. Schol. HM; Eust. 1631, 14; H. T. 336. — 332 συμμοχλόν cf. ad δ 671. — 333 ἐπ' ὀφθαλμῷ διὰ τοῦ π Ἀρίσταρχος Didymus. — 340 ὑψόσ': ὑψοῦ? vid. H. T. 372.

σὺν δ' ὅ γε δὴ αὖτε δύω μάρψας ὁπλίσσατο δόρπο
καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων ἄγχι παραστάς,
κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο.
Κύκλωψ, τῆ πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κ
ὄφρ' εἰδῇς, οἷόν τι ποτὸν τόδε νηῦς ἐκεκεύθει
ἡμετέρη· σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρον, εἴ μ' ἐλεήσας
οἴκαδε πέμψειας· σὺ δὲ μαίνεαι οὐκέτ' ἀνεκτῶς.
σχέτλιε, πῶς κέν τίς σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἵκοιτο
ἀνθρώπων πολέων, ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας;
ὣς ἐφάμην, ὃ δ' ἔδεκτο καὶ ἔκπιεν· ἥσατο δ' αι
ἡδὺ ποτὸν πίνων, καί μ' ᾔτεε δεύτερον αὖτις·
δός μοι ἔτι πρόφρων, καί μοι τεὸν οὔνομα εἰπὲ
αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ᾧ κε σὺ χαίρῃς.
καὶ γὰρ Κυκλώπεσσι φέρει ζείδωρος ἄρουρα
οἶνον ἐριστάφυλον, καί σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει·
ἀλλὰ τόδ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ.
ὣς φάτ'· ἀτάρ οἱ αὖτις ἐγὼ πόρον αἴθοπα οἶνον
τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ' ἔκπιεν ἀφραδίῃσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περὶ φρένας ἤλυθεν οἶνος,
καὶ τότε δή μιν ἔπεσσι προσηύδων μειλιχίοισι·
Κύκλωψ, εἰρωτᾷς μ' ὄνομα κλυτόν; αὐτὰρ ἐγώ

V. l. 344 δὴ αὖτε: δ' αὖτε ACDILQ. ὁπλίσσατο AD: ὠπλίσ(ο) H. v. ὠπλίσσατο. δόρπον: δεῖπνον HIKP. γρ. δόρπον H. — 346 σὶν ἔχων: χερσὶ φέρων CQ. — 347 τῆ: τῇ M Schol. Ξ 219. — 348 IPS. ἐκεκεύθει: ἐκεκεύθη H 1. m. ἐκέκευθεν K. Apoll. Soph. 6 ἐκεχάνδει: ἐχώρει? — 349 φέρον: φέρω DG. — 351 πῶς κέν τις σ KQ. πῶς κέν τοι σε L. πῶς κέν τις καὶ C. πῶς ἄν τίς σε EMR. ἄν τϊς σε A. ὕστερον: ὕστερος S. — 353 ὃ AMQ. δ' ἔδεκτο AMQ δὲ δέκτο. ἔκπιεν: ἔπιεν ACDFH 1. m. IKLQ 1. m. V. — 354 μ' ῃ εἴρετο Schol. Soph. Oed. Col. 630. — 355 omitt. S. ὄνομα A 1 m. D 356 ᾧ κε σὺ: ὧ καὶ σὺ AHIKS. ὡς καὶ σὺ L. χαίρῃς: χαίρεις DI. ρεῖς (οι) H. χαίροις (ρῃς) A. χαίροις EM. — 359 τόδ': τόγ' K. καὶ: ἢ K. νε ρος ἐστιν CDIKLMQ. •ἀπορώξ: l. ἀπορρώξ. — 360 φάτ'· ἀτάρ: ἔ αὐτάρ ACDHIKMSV. αὖθις D. — 361 μὲν ἐγὼ δῶκα M. ἔκπιεν: ἔπι

A. c. 344 ὁπλίσσατο Aristarchus, cf. 291, 311. — 347 τῆ, λ „τῆ νῦν τοῦτον ἱμάντα“ (Ξ 219). τινὲς δὲ καὶ σὺν τῷ ι γράφο οὐχ ὑγιῶς Apoll. Soph. 152, 3. τῆ: χωρὶς τοῦ ι προστακτικὸν ἀνάλ τῶ λαβέ· „Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον“ Hesych. IV, 151; vid. Et. Mg. 20; Et. Gud. 528, 2; Zonar. Lex. 1728; Eustath. 980, 2; 1606, 21. — εἰδῇς Aristarchus: εἴδῃς Tyrannio, H. T. 238. — 350 ἀνεκτῶς Ari chus et Herodianus, H. T. 191. — 359 ἀπορώξ vel ἀπορρώξ Aristar ὀξυτόνως, vid. Schol. B 755.

ἀψάμενοι ἑκάτερθε, τὸ δὲ τρέχει ἐμμενὲς αἰεί·
ὣς τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυριήκεα μοχλὸν ἑλόντες
δινέομεν, τὸν δ' αἷμα περίῤῥεε θερμὸν ἐόντα.
πάντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὗσεν ἀυτμὴ
γλήνης καιομένης· σφαραγεῦντο δέ οἱ πυρὶ ῥίζαι.
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἠὲ σκέπαρνο
εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτῃ μεγάλα ἰάχοντα
φαρμάσσων· τὸ γὰρ αὖτε σιδήρου γε κράτος ἐστίν·
ὣς τοῦ σίζ' ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέῳ περὶ μοχλῷ.
σμερδαλέον δὲ μέγ' ᾤμωξεν, περὶ δ' ἴαχε πέτρη,
ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ'· αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
ἐξέρυσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ.
τὸν μὲν ἔπειτ' ἔῤῥιψεν ἀπὸ ἕο χερσὶν ἀλύων,
αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπυεν, οἵ ῥά μιν ἀμφὶς
ᾤκεον ἐν σπήεσσι δι' ἄκριας ἠνεμοέσσας.
οἳ δὲ βοῆς ἀΐοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
ἱστάμενοι δ' εἴροντο περὶ σπέος, ὅττί ἑ κήδοι·
τίπτε τόσον Πολύφημ' ἀρημένος ὧδε βόησας
νύκτα δι' ἀμβροσίην, καὶ ἀΰπνους ἄμμε τίθησθα;
ἦ μή τίς σευ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνει;

V. L. 387 πυριήκεα: πυριηκέα EKQ. περιηκέα A. ἑλόντες: ἔχοι τες S. — 391 κέπαρνον Q. — 392 βάπτῃ: βάπτει A ex em. CD 1. m. (PV). — 393 σιδήρου γε: σιδήρου τε ACEQRV. γε om. K. — 395 ᾤμω| E 1635. 50 K. ᾤμωξεν (οι) H. πέτρα L. — 396 δὲδδείσαντες GM. ἐπεσσ| μεθ' L. ὑπεσσύμεθ' M. ὃ ACIKLMQ. — 397 ὀφθαλμῷ περιφυρμέν| D. — 399 ὃ ACDIKLMQ. οἳ δ' ἄρα μῖν ἀμφὶς K. — 400 ᾤκεον: ᾦκοι K. σπείεσσι KL. — 402 ὅττί ἑ C. κήδοι: κήδει GMV. κήδει (οι) L. — 4| πολύφημε AM. l. ὧδ' ἐβόησας: γρ. ὧδε βόησας D. — 404 ἀμβροσίη| ὀρφναίην V. γρ. δι' ὀρφναίην H. ἄμμε τίθησθα: ἄμμε τίθεισθα G τίθεισθα Hesych. IV, 156. ἄμμ' ἐτίθησθα D. ἆμ' ἐτίθησθα K. — 4| omitt. I. ἢ μή τις σευ LQ. ἢ μή τίς σευ C. ἢ μή τϊς σευ A. εἰ μή τ| σευ Apoll. de Synt. 164. ἐλαύνει E 1636, 42: ἐλαύνῃ Eust. 1634, 4| ἐλαύνει (η) L.

A. c. 387 πυριήκεα et πυριηκέα Eust. et Scholl. vid. Lehrs. Quae| Ep. p. 152. ἑλόντες: ἢ ἔχοντες κατὰ Ἀρίσταρχον Eust. 1635, 46 cui obl| quitur Didymus „τὸ δὲ ἑλόντες Ἀρίσταρχος ἀντὶ τοῦ ἔχοντες". — 3| ἐόντα: ἰόντα Voss. Hymn. Cer. 110. — 392 Aristarchus ἰάχοντα, H. | 285. — 398 ἕο: ἑοῦ Zenodotus? H. T. 251. Herodianus et Ptolem. Asc| lonita ἀλύων: ἀλύων Didymus, H. T. 186. Eust. 1636, 26 ἀλύειν Ἀττ| κώτερον δασύνειν .... προσγράφουσι δέ τινες τῶν παλαιῶν | ἰῶτα ἐν τῷ ἀλυίειν καθὰ καὶ ἐν τῷ ὀπυίειν. — 405, 406 Herodianus | Pros. I 680 ἐλαύνει et κτείνει.

ἦ μή τίς σ' αὐτὸν κτείνει δόλῳ ἠὲ βίηφι;
τοὺς δ' αὖτ' ἐξ ἄντρου προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
ὦ φίλοι, Οὖτίς με κτείνει δόλῳ, οὐδὲ βίηφιν.
οἳ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
εἰ μὲν δὴ μή τίς σε βιάζεται οἶον ἐόντα,
νοῦσόν γ' οὔ πως ἔστι Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι,
ἀλλὰ σύ γ' εὔχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι.
ὣς ἄρ' ἔφαν ἀπιόντες, ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ,
ὡς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων.
Κύκλωψ δὲ στενάχων τε καὶ ὠδίνων ὀδύνῃσι,
χερσὶ ψηλαφόων, ἀπὸ μὲν λίθον εἷλε θυράων,
αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρῃσι καθέζετο χεῖρε πετάσσας,
εἴ τινά που μετ' ὄεσσι λάβοι στείχοντα θύραζε·
οὕτω γάρ πού μ' ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι.
αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο,
εἴ τιν' ἑταίροισιν θανάτου λύσιν ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ
εὑροίμην· πάντας δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον,
ὥς τε περὶ ψυχῆς· μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.
ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή.
ἄρσενες ὄιες ἦσαν ἐυτρεφέες, δασύμαλλοι,

V. L. 406 omitt. S. ἦ μή τις ADL. ἤ μή τίς C. εἰ μή τις Apoll. de Pron. 57 C. σαυτὸν KL. κτείνει ACGH ex em. QV. κτείνει (η sup.) L. κτείνῃ (ει sup.) M. κτείνῃ DE 1634, 45; 1636, 43 FR Apoll. de Pron. p. 57 C. ἠὲ: οὐδὲ DGK. βίηφι ACDGKLMQ: βίηφι EI. — 408 Οὖτίς με: οὔτις με ADKL. οὐδὲ: ἠδὲ L. ἠὲ Q. βίηφιν: βίηφῖ ACKLQ. βίηφι DEI. — 409 οἶδ' ADKLQ. πτερόεντ' ἀγόρευον: πτερόεντα προσηύδων GLMS sed LM sup. ἀγόρευον. — 410 μή τίς σε C: cet. μή τις σε cum Apoll. Soph. 12, 28. Clemens Alexandr. Strom. V, 14 § 117 οὔτις σε. — 411 νοῦσόν γ': νοῦσον δ' GHI cum Schol. HQ ad v. 275; Schol. Λ515. ἐστὶ ACDILMQ. ἐστὶν K. — 412 post hunc G et H in marg. τοῦ γὰρ δὴ παῖς ἐσσὶ πατὴρ δὲ σὸς εὔχεται εἶναι. — 413 ἆρ ACEKLMQ. — 414 ἐξεπάτησεν D. ἀμύμων: ἀμείνων Q. γρ. ἀμείνων A m. rec. — 416 ψηλαφάων G. — 417 αὐτὸς: αὐτοῦ Cram. Epim. 170, 13. χεῖρε: χεῖρα CQ. πετάσας A 1. m. EFK. — 418 λάβοι: λάβῃ GMV. λάβῃ (οι sup.) L. στείχοντα: στίχοντα DL. — 419 γάρ που μ' DILQ. — 420 γένηται AKMV, sed AK sup. γένοιτο. — 421 ἑταίροισι CF. ἑτάροισι EK. ἑτάροισιν DL 1. m. — 422 πάντας τε A. — 425 ὄιες ACDEFGHIKLPQ: v. οἴιες. ἐυτρεφέες: ἐύτραφέες AQ.

A. c. 408 Schol. Q Vind. 133 ad 366 προπερισπαστέον νῦν τὸ ὄνομα. ἐπὶ δὲ τοῦ „οὔτις με κτείνει“ παροξυντέον. ὡς δύο γὰρ μέρη λόγου παραλαμβάνεται. Schol. H ad 408 εἰκότως μέμνηται τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἅτε δὴ δεύτερον αὐτὸ ἀκούσας. Aristarchus βίηφιν, non βίηφι. H. T. 411. — 415 Aristarchus στενάχων: στεναχῶν Dionysius Sidonius, H. T. 351. — 425 ὄιες: Ἀρίσταρχος οἴιες Schol. BHQ.

ἀψάμενοι ἑκάτερϑε, τὸ δὲ τρέχει ἐμμενὲς αἰεί·
ὣς τοῦ ἐν ὀφϑαλμῷ πυριήκεα μοχλὸν ἑλόντες
δινέομεν, τὸν δ' αἷμα περίῤῥεε ϑερμὸν ἐόντα.
πάντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὗσεν ἀυτμὴ
γλήνης καιομένης· σφαραγεῦντο δέ οἱ πυρὶ ῥίζαι.
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἠὲ σκέπαρνον
εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτῃ μεγάλα ἰάχοντα
φαρμάσσων· τὸ γὰρ αὖτε σιδήρου γε κράτος ἐστίν·
ὣς τοῦ σίζ' ὀφϑαλμὸς ἐλαϊνέῳ περὶ μοχλῷ.
σμερδαλέον δὲ μέγ' ᾤμωξεν, περὶ δ' ἴαχε πέτρη,
ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεϑ'· αὐτὰρ ὃ μοχλὸν
ἐξέρυσ' ὀφϑαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ.
τὸν μὲν ἔπειτ' ἔῤῥιψεν ἀπὸ ἕο χερσὶν ἀλύων,
αὐτὰρ ὃ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπυεν, οἵ ῥά μιν ἀμφὶς
ᾤκεον ἐν σπήεσσι δι' ἄκριας ἠνεμοέσσας.
οἳ δὲ βοῆς ἀίοντες ἐφοίτων ἄλλοϑεν ἄλλος,
ἱστάμενοι δ' εἴροντο περὶ σπέος, ὅττί ἑ κήδοι·
τίπτε τόσον Πολύφημ' ἀρημένος ὧδε βόησας
νύκτα δι' ἀμβροσίην, καὶ ἀύπνους ἄμμε τίϑησϑα;
ἦ μή τίς σευ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνει;

V. l. 387 *πυριήκεα*: *πυριηκέα* EKQ. *περιηκέα* A. *ἑλόντες*: *ἔχ*[illegible]*-τες* S. — 391 *κέπαρνον* Q. — 392 *βάπτῃ*: *βάπτει* A ex em. CD 1. m[illegible] K (PV). — 393 *σιδήρου γε*: *σιδήρου τε* ACEQRV. *γε* om. K. — 395 *ᾤμ*[illegible]*ξε* E 1635, 50 K. *ᾤμωξεν* (*οι* suprascr.) H. *πέτρα* L. — 396 *δὲδδείσαντες* GM. *ἐπεσ*[illegible]*ύ-μεϑ'* L. *ὑπεσσύμεϑ'* M. *ὃ* ACIKLMQ. — 397 *ὀφϑαλμῷ περιφυρμέ*[illegible]*ον* D. — 399 *ὃ* ACDIKLMQ. *οἳ δ' ἄρα μϊν ἀμφῖς* K. — 400 *ᾤκεον*: *ὦκ*[illegible]*ον* K. *σπείεσσι* KL. — 402 *ὅττί ἑ* C. *κήδοι*: *κήδει* GMV. *κήδει* (*οι* suprascr.) L. — [illegible]03 *πολύφημε* AM. l. *ὧδ' ἐβόησας*: *γρ. ὧδε βόησας* D. — 404 *ἀμβροσ*[illegible]*ην*: *ὀρφναίην* V. *γρ. δι' ὀρφναίην* H. *ἄμμε τίϑησϑα*: *ἄμμε τίϑεισϑα* [illegible]GI. *τίϑεισϑα* Hesych. IV, 156. *ἄμμ' ἐτίϑησϑα* D. *ἆμ' ἐτίϑησϑα* K. — [illegible]405 omitt. I. *ἦ μή τις σευ* LQ. *ἦ μή τίς σευ* C. *ἦ μή τϊς σευ* A. *εἰ μ*[illegible] *τίς σευ* Apoll. de Synt. 164. *ἐλαύνει* E 1636, 42: *ἐλαύνῃ* Eust. 1634 [illegible] 45. *ἐλαύνει* (*η* suprascr.) L.

A. c. 387 *πυριήκεα* et *πυριηκέα* Eust. et Scholl. vid. Lehrs. Qu[illegible]est. Ep. p. 152. *ἑλόντες*: *ἢ ἔχοντες κατὰ Ἀρίσταρχον* Eust. 1635, 46 cui [illegible]lo-quitur Didymus „*τὸ δὲ ἑλόντες Ἀρίσταρχος ἀντὶ τοῦ ἔχοντες*". — [illegible]388 *ἐόντα*: *ἰόντα* Voss. Hymn. Cer. 110. — 392 Aristarchus *ἰάχοντα*, [illegible] T. 285. — 398 *ἕο*: *ἑοῦ* Zenodotus? H. T. 251. Herodianus et Ptolem. [illegible]ca-lonita *ἀλύων*: *ἀλύων* Didymus, H. T. 186. Eust. 1636, 26 *ἀλύειν* [illegible]*τι-κώτερον δασύνειν* .... *προσγράφουσι δέ τινες τῶν παλαι*[illegible] *τὸ ἰῶτα ἐν τῷ ἀλυίειν καϑὰ καὶ ἐν τῷ ὀπυίειν*. — 405, 406 Herodian[illegible] Il. Pros. *I* 680 *ἐλαύνει* et *κτείνει*.

ἀψάμενοι ἑκάτερθε, τὸ δὲ τρέχει ἐμμενὲς αἰεί·
ὣς τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυριήκεα μοχλὸν ἑλόντες
δινέομεν, τὸν δ᾽ αἷμα περίῤῥεε θερμὸν ἐόντα.
πάντα δέ οἱ βλέφαρ᾽ ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὗσεν ἀυτμὴ
γλήνης καιομένης· σφαραγεῦντο δέ οἱ πυρὶ ῥίζαι.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἠὲ σκέπαρνον
εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτῃ μεγάλα ἰάχοντα
φαρμάσσων· τὸ γὰρ αὖτε σιδήρου γε κράτος ἐστίν·
ὣς τοῦ σίζ᾽ ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέῳ περὶ μοχλῷ.
σμερδαλέον δὲ μέγ᾽ ᾤμωξεν, περὶ δ᾽ ἴαχε πέτρη,
ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ᾽· αὐτὰρ ὃ μοχλὸν
ἐξέρυσ᾽ ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ.
τὸν μὲν ἔπειτ᾽ ἔῤῥιψεν ἀπὸ ἕο χερσὶν ἀλύων,
αὐτὰρ ὃ Κύκλωπας μεγάλ᾽ ἤπυεν, οἵ ῥά μιν ἀμφὶς
ᾤκεον ἐν σπήεσσι δι᾽ ἄκριας ἠνεμοέσσας.
οἳ δὲ βοῆς ἀίοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
ἱστάμενοι δ᾽ εἴροντο περὶ σπέος, ὅττί ἑ κήδοι·
τίπτε τόσον Πολύφημ᾽ ἀρημένος ὧδε βόησας
νύκτα δι᾽ ἀμβροσίην, καὶ ἀύπνους ἄμμε τίθησθα;
ἦ μή τίς σευ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνει;

V. L. 387 *πυριήκεα*: *πυριηκέα* EKQ. *περιηκέα* A. *ἑλόντες*: *ἔχοντες* S. — 391 *κέπαρνον* Q. — 392 *βάπτῃ*: *βάπτει* A ex em. CD 1. m. K (PV). — 393 *σιδήρου γε*: *σιδήρου τε* ACEQRV. *γε* om. K. — 395 *ᾤμωξε* E 1635, 50 K. *ᾤμωξεν* (οι) H. *πέτρα* L. — 396 *δὲδδείσαντες* GM. *ἐπεσσύμεθ᾽* L. *ὑπεσσύμεθ᾽* M. *ὃ* ACIKLMQ. — 397 *ὀφθαλμῷ περιφυρμένον* [illegible] D. — 399 *ὃ* ACDIKLMQ. *οἳ δ᾽ ἄρα μϊν ἀμφὶς* K. — 400 *ᾤκεον*: *ᾦκουν* [illegible] K. *σπείεσσι* KL. — 402 *ὅττί ἑ* C. *κήδοι*: *κήδει* GMV. *κήδει* (οι) L. — 403 [illegible] *πολύφημε* AM. l. *ὧδ᾽ ἐβόησας*: γρ. *ὧδε βόησας* D. — 404 *ἀμβροσίην*: [illegible]: *ὀρφναίην* V. γρ. *δι᾽ ὀρφναίην* H. *ἄμμε τίθησθα*: *ἄμμε τίθεισθα* GI [illegible]. *τίθεισθα* Hesych. IV, 156. *ἄμμ᾽ ἐτίθησθα* D. *ἄμ᾽ ἐτίθησθα* K. — 405 [illegible] 5 omitt. I. *ἦ μή τις σευ* LQ. *ἦ μή τίς σευ* C. *ἦ μή τϊς σευ* A. *εἰ μή τί*[illegible]*ς σευ* Apoll. de Synt. 164. *ἐλαύνει* E 1636, 42: *ἐλαύνῃ* Eust. 1634, 45 [illegible]. *ἐλαύνει* (η) L.

A. c. 387 *πυριήκεα* et *πυριηκέα* Eust. et Scholl. vid. Lehrs. Quaest[illegible]t Ep. p. 152. *ἑλόντες*: *ἢ ἔχοντες κατὰ Ἀρίσταρχον* Eust. 1635, 46 cui oblo[illegible] quitur Didymus „*τὸ δὲ ἑλόντες Ἀρίσταρχος ἀντὶ τοῦ ἔχοντες*". — 38[illegible] *ἐόντα*: *ἰόντα* Voss. Hymn. Cer. 110. — 392 Aristarchus *ἰάχοντα*, H. T[illegible]. 285. — 398 *ἕο*: *ἑοῦ* Zenodotus? H. T. 251. Herodianus et Ptolem. Asc[illegible]-lonita *ἀλύων*: *ἀλύων* Didymus, H. T. 186. Eust. 1636, 26 *ἀλύειν Ἀττ*[illegible]-*κώτερον δασύνειν* .... *προσγράφουσι δέ τινες τῶν παλαιῶν* [illegible] *ἰῶτα ἐν τῷ ἀλυίειν καθὰ καὶ ἐν τῷ ὀπυίειν*. — 405, 406 Herodianus L[illegible]. Pros. I 680 *ἐλαύνει* et *κτείνει*.

ἦ μή τίς σ' αὐτὸν κτείνει δόλῳ ἠὲ βίηφι;
τοὺς δ' αὖτ' ἐξ ἄντρου προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
ὦ φίλοι, Οὖτίς με κτείνει δόλῳ, οὐδὲ βίηφιν.
οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
εἰ μὲν δή μή τίς σε βιάζεται οἶον ἐόντα,
νοῦσόν γ' οὔ πως ἔστι Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι,
ἀλλὰ σύ γ' εὔχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι.
ὣς ἄρ' ἔφαν ἀπιόντες, ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ,
ὡς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων.
Κύκλωψ δὲ στενάχων τε καὶ ὠδίνων ὀδύνῃσι,
χερσὶ ψηλαφόων, ἀπὸ μὲν λίθον εἷλε θυράων,
αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρῃσι καθέζετο χεῖρε πετάσσας,
εἴ τινά που μετ' ὄεσσι λάβοι στείχοντα θύραζε·
οὕτω γάρ πού μ' ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι.
αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο,
εἴ τιν' ἑταίροισιν θανάτου λύσιν ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ
εὑροίμην· πάντας δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον,
ὥς τε περὶ ψυχῆς· μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.
ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή.
ἄρσενες ὄιες ἦσαν ἐυτρεφέες, δασύμαλλοι,

V. L. 406 omitt. S. ἦ μή τις ADL. ἤ μή τίς C. εἰ μή τις Apoll. de Pron. 57 C. σαυτὸν KL. κτείνει ACGH ex em. QV. κτείνει (η sup.) L. κτείνῃ (ει sup.) M. κτείνῃ DE 1634, 45; 1636, 43 FR Apoll. de Pron. p. 57 C. ἠὲ: οὐδὲ DGK. βίηφι ACDGKLMQ: βίηφι EI. — 408 Οὖτίς με: οὔτις με ADKL. οὐδὲ: ἠδὲ L. ἠὲ Q. βίηφιν: βίηφϊ ACKLQ. βίηφι DEI. — 409 οἵδ' ADKLQ. πτερόεντ' ἀγόρευον: πτερόεντα προσηύδων GLMS sed LM sup. ἀγόρευον. — 410 μή τίς σε C: cet. μή τις σε cum Apoll. Soph. 12, 28. Clemens Alexandr. Strom. V, 14 § 117 οὔτις σε. — 411 νοῦσόν γ': νοῦσον δ' GHI cum Schol. HQ ad v. 275; Schol. Λ 515. ἐστὶ ACDILMQ. ἐστίν K. — 412 post hunc G et H in marg. τοῦ γὰρ δὴ παῖς ἐσσὶ πατὴρ δὲ σὸς εὔχεται εἶναι. — 413 ἂρ ACEKLMQ. — 414 ἐξεπάτησεν D. ἀμύμων: ἀμείνων Q. γρ. ἀμείνων A m. rec. — 416 ψηλαφάων G. — 417 αὐτὸς: αὐτοῦ Cram. Epim. 170, 13. χεῖρε: χεῖρα CQ. πετάσας A 1. m. EFK. — 418 λάβοι: λάβῃ GMV. λάβῃ (οι sup.) L. στείχοντα: στίχοντα DL. — 419 γάρ που μ' DILQ. — 420 γένηται AKMV, sed AK sup. γένοιτο. — 421 ἑταίροισι CF. ἑτάροισι EK. ἑτάροισιν DL 1. m. — 422 πάντας τε A. — 425 ὄιες ACDEFGHIKLPQ: v. οἴϊες. ἐυτρεφέες: ἐύτραφέες AQ.

A. c. 408 Schol. Q Vind. 133 ad 366 προπερισπαστέον νῦν τὸ ὄνομα. ἐπεὶ δὲ τοῦ „οὔτις με κτείνει" παροξυντέον. ὡς δύο γὰρ μέρη λόγου περιλαμβάνεται. Schol. H ad 408 εἰκότως μέμνηται τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἅτε δὴ δεύτερον αὐτὸ ἀκούσας. Aristarchus βίηφιν, non βίηφι ἐφ' ἑκάτερα, H. T. 411. — 415 Aristarchus στενάχων: στεναχῶν Dionysius Sidonius, H. T. 351. — 425 ὄιες: Ἀρίσταρχος οἴϊες Schol. BHQ.

καλοί τε μεγάλοι τε, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχοντες·
τοὺς ἀκέων ξυνέεργον ἐυστρεφέεσσι λύγοισι,
τῇς ἔπι Κύκλωψ εὗδε πέλωρ, ἀθεμίστια εἰδώς,
σὺν τρεῖς αἰνύμενος· ὁ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκε,
τὼ δ' ἑτέρω ἑκάτερθεν ἴτην σώοντες ἑταίρους.
τρεῖς δὲ ἕκαστον φῶτ' ὄιες φέρον· αὐτὰρ ἐγώ γε,
ἀρνειὸς γὰρ ἔην, μήλων ὄχ' ἄριστος ἁπάντων,
τοῦ κατὰ νῶτα λαβών, λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθεὶς
κείμην· αὐτὰρ χερσὶν ἀώτου θεσπεσίοιο
νωλεμέως στρεφθεὶς ἐχόμην τετληότι θυμῷ.
ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
καὶ τότ' ἔπειτα νομὸν δ' ἐξέσσυτο ἄρσενα μῆλα,
θήλειαι δ' ἐμέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκούς·
οὔθατα γὰρ σφαραγεῦντο. ἄναξ δ' ὀδύνῃσι κακῇσι
τειρόμενος πάντων ὀίων ἐπεμαίετο νῶτα
ὀρθῶν ἑσταότων· τὸ δὲ νήπιος οὐκ ἐνόησεν,
ὥς οἱ ὑπ' εἰροπόκων ὀίων στέρνοισι δέδεντο.
ὕστατος ἀρνειὸς μήλων ἔστειχε θύραζε,
λάχνῳ στεινόμενος καὶ ἐμοὶ πυκινὰ φρονέοντι.
τὸν δ' ἐπιμασσάμενος προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
κριὲ πέπον, τί μοι ὧδε διὰ σπέος ἔσσυο μήλων

V. L. 427 *ἀκέων*: *ἀέκων* V. *ξυνέεργον* K: cet. *συνέεργον*. *ἐυστρε-φέεσσι*: *ἐΰτρεφέεσσι* DI. *λύγοισι*: *λύγῃσι* C. *λίγοισιν* L. γρ. *λίγοισι* A m. rec. — 428 omitt. D. *τῇς*: *τοῖς* HIKLS. *ἐπὶ* CILMQ. — 429 *σὺν τρεῖς* AIKLM. *φέρεσκε*: *φόρεσκε* A ex em. Q. *φορέεσκε* V. — 430 *ἑτέ-ρω*: *ἑτέρωσ'* K. γρ. *τῶ δ' ἕτερο* (sic) C. *σάοντες* A 1.m. — 433 *τοῦ*: *τὸν* Q. γρ. *τὸν* A m. r. *ἐλυσθεὶς*: *ἐλιχθεὶς* A sup. Q. *ἐλευσθεὶς* D. *ἐλυσθεὶς* S. *ἐλισθεὶς*? Hesych. II, 67. γρ. *ἐρεισθεὶς ἢ ἐλευσθεὶς* D. *ἐλυσθεὶς* Schol. Ψ 393. — 436 *ἠῶ*: *ἠὼ* AD. — 437 omitt. PS. — 438 *ἄρρενα* A. — 439 *δὲ μέμηκον* CEIQ non male. *δὲ μέμυκον* DL. *δ' ἐμέμυκον* A. *περί*: *παρὰ* KS. — 443 *ὥς οἱ*: *ὡς οἳ* AM. — 445 *λάχνῳ*: *λαχμῷ* ACDEFGHIK LMPQRSV Apoll. Soph. 107, 14; Hesych. III, 18; Zonar. Lex. 1283; Et. Mg. 558, 24; Schol. HMPV Vind. 56. γρ. *λάχνῳ* G.

A. c. 436 Aristarchus, Pamphilus, Herodianus *ἠῶ*: *ἠὼ* Dionysius Sidonius, H. T. 181. — 441, 443 *ὀίων* Aristonicus et Herodianus: *οἰῶν* Aristarchus et Ptolem. Ascalonita, H. T. 324. — 445 Herodianus et Seleucus *λάχνῳ*, conf. Et. Mg. 558, 26; Zonar. Lex. 1283; Eust. 1638, 40; H. T. 84. *οἱ δὲ παλαιοί φασι κάλλιον ἐνταῦθα λάχνῳ κατὰ Ἡρωδιανόν* Schol. M. γρ. *καὶ λάχνῳ, παρωνύμως τῇ λάχνῃ* Schol. HMPV Vind. 56.

ὕστατος; οὔ τι πάρος γε λελειμμένος ἔρχεαι οἰῶν,
ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμεαι τέρεν' ἄνθεα ποίης
μακρὰ βιβάς, πρῶτος δὲ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνεις,
πρῶτος δὲ σταθμὸν δὲ λιλαίεαι ἀπονέεσθαι
ἑσπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος. ἦ σύ γ' ἄνακτος
ὀφθαλμὸν ποθέεις, τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσε
σὺν λυγροῖς ἑτάροισι, δαμασσάμενος φρένας οἴνῳ,
Οὖτις, ὃν οὔ πώ φημι πεφυγμένον εἶναι ὄλεθρον.
εἰ δὴ ὁμοφρονέοις ποτιφωνήεις τε γένοιο
εἰπεῖν, ὅππῃ κεῖνος ἐμὸν μένος ἠλασκάζει·
τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλῃ
θεινομένου ῥαίοιτο πρὸς οὔδεϊ, κὰδ δέ κ' ἐμὸν κῆρ
λωφήσειε κακῶν, τά μοι οὐτιδανός πόρεν Οὖτις.
ὣς εἰπὼν τὸν κριὸν ἀπὸ ἕο πέμπε θύραζε.
ἐλθόντες δ' ἠβαιὸν ἀπὸ σπείους τε καὶ αὐλῆς
πρῶτος ὑπ' ἀρνειοῦ λυόμην, ὑπέλυσα δ' ἑταίρους.
καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναύποδα, πίονα δημῷ,
πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὄφρ' ἐπὶ νῆα
ἱκόμεθ'· ἀσπάσιοι δὲ φίλοις ἑτάροισι φάνημεν,
οἳ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες.
ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἴων, ἀνὰ δ' ὀφρύσι νεῦον ἑκάστῳ
κλαίειν· ἀλλ' ἐκέλευσα θοῶς καλλίτριχα μῆλα
πόλλ' ἐν νηὶ βαλόντας ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ.

V. L. 448 ἔρχεαι: ἔρχεο CQ. οἰῶν: ἀρνῶν PS. — 451 σταθμὸν δὲ σταθμὸν L om. δὲ. σταθμόν τε D. λιλαίεσαι Q. — 452 ἤ: ἦ DIKL. 454 δαμασσόμενος φρένα L. — 455 οὔτις ADKLM. οὔπω φημὶ l. omnes. εἶναι: ἔμμεν K. γρ. ἔμμεν' ὄλεθρον H Palatinus. ὀλέθρου DL. 456 ὁμοφρονέεις S. ὁμοφρονέεις (οις) LM. ποτὶ φωνήεις AIK. — 457 ὅππῃ: ὅπποι C. γρ. ὅττι ἀντὶ τοῦ ὅπου M. κεῖνος: ἐκεῖνος V. ἠλασκάζει l. cum Hesych. II, 272: ἠλυσκάζει V. — 458 τῶ ACDIKLQ: τῷ EM. κέ οἱ: καί οἱ EIV. διὰ: ποτὶ E. — 459 θεινομένου: θεινόμενος Q. οὔδεϊ: οὔδει EV. καδδέκ' ADIL. καδδ' ἐμὸν αὖ κῆρ Q. κὰδ δ' ἐμὸν κῆρ E. — 460 οὔτις DKLM. — 462 δ' ἠβαιὸν: δὴ βαιὸν Herodianus π. σχημάτων 47, 1 ed. Dindorf. σπείους τε: σπέους ἠδὲ V. — 464 πίονα: πίονι DGILV. πίονι (α) H. — 465 περιτροπέοντες: περιτροπόωντες Hesych. II, 322. — 467 δ' ἐστενάχοντο AV. — 468 ἀνὰ: ἀνὰ (ἐν) H.

A. c. 450 βιβάς libri cum Aristarcho, v. H. T. 215. — 455 οὔ πώ φημι Ptolem. Ascalonita: οὔπω φημὶ Herodianus? H. T. 415. ἐχρῆν εἰπεῖν πεφυγμένον εἶναι ὀλέθρου Eust. 1638, 51, cf. H. S. 134. — 460 οὐτιδανὸς: alii οὐτίδανος teste Herodiano ad *A* 293. — 461 ἕο: ἑοῦ? cf. 398. — 462 δ' ἠβαιὸν: δὴ βαιὸν, H. T. 268.

οἳ δ' αἶψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον·
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσόν τε γέγωνε βοήσας,
καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων κερτομίοισι·
Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἑταίρους
ἔδμεναι ἐν σπῆι γλαφυρῷ κρατερῆφι βίηφι.
καὶ λίην σέ γ' ἔμελλε κιχήσεσθαι κακὰ ἔργα,
σχέτλι', ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἅζεο σῷ ἐνὶ οἴκῳ
ἐσθέμεναι· τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
ὣς ἐφάμην, ὃ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
ἧκε δ' ἀπορρήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο,
κὰδ δ' ἔβαλε προπάροιθε νεὸς κυανοπρῴροιο.
τυτθόν, ἐδεύησεν δ' οἰήιον ἄκρον ἱκέσθαι.
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
τὴν δ' αἶψ' ἤπειρον δὲ παλιρρόθιον φέρε κῦμα,
πλημυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼ χείρεσσι λαβὼν περιμήκεα κοντὸν
ὦσα παρέξ· ἑτάροισι δ' ἐποτρύνας ἐκέλευσα
ἐμβαλέειν κώπης, ἵν' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν,
κρατὶ κατανεύων· οἳ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον.

V. L. 471 οἵδ' ADIKLQ. κάθιζον ACDIKLMQ. — 473 ὅσσόν τε CK. τε γέγωνε: τ' ἐγέγωνε A. — 475 ἄρ DEKLMQ. — 476 σπῆι: σπεῖι L. κρατερῆφι AIM. βίηφϊ ACDKLMQ: βίηφι EI. — 477 σέ γ' ἔμελλε: σέ γε μέλλε PS. κιχήσεᾰσθαι M. — 479 τῶ ACDIKLM: τῷ E. τώ Q. — 480 ὅδ' ADILQ. ὃ δ' K. — 481 ἀπορήξας: l. ἀπορρήξας. L ἀποῤῥίψας. — 482 καδδ' CILQ. καδδέβαλε DK. καδδέβαλεν A. νεὸς: νεὼς ACEH 2. m. IKPQSV Schol. Σ 3. — 483 τυτθόν· ἐδεύησεν δ' AHLQ. τυτθόν· ἐδεύησε δ' CIK. — 485 ἤπειρόν τε A. παλιρόθιον I. — 486 πλημυρὶς: πλημμυρὶς DHIKLPQV Hesych. III, 345. — 488 πάρεξ ACDKLM. ἐποτρύνας: ἐποτρύνων EL. ἐποτρύνᾱς (ων) C. — 489 omitt. KQS. ὑπ' ἐκ CDLM: v. ὑπὲκ. φύγοιμεν: φύγωμεν C.

A. c. 471 καθῖζον: κάθιζον, H. T. 403. — 476 βίηφι: βίῃφι, cf. a[illegible] 406 et 408. — 479 τῶ: τῷ, H. T. 368. — 481 ἀπορήξας Aristarchus? H. [illegible] T. 389. — 483 ἀστέρα ἔχει μετὰ ὀβελοῦ Eust. 1640, 33. οὗτος ὁ στίχο[illegible] συντάσσεται ἀπὸ τοῦ στίχου τοῦ ἀρχομένου „πλημμυρίς" Schol. M [illegible] ἐπὶ τοῦ προτέρου (483) ἀθετεῖται Schol. ι 540. — 485 αἶψ': τὴν δ' ἄψ [illegible] οὕτως Schol. H, an Aristarchus? cf. κ 395. — 486 τὸ δὲ πλημυρὶς τινὲ[illegible] τῶν παλαιῶν προπαροξύνουσι καὶ δι' ἑνὸς δὲ μ γράφουσιν Eust. 1640[illegible] 55. πλημμυρὶς προπαροξύνεται, τινὲς δὲ ὀξυτόνως Schol. H. θέμωσε[illegible] Ἀρίσταρχος ἀποδέδωκεν οὕτως, ἤγγισε δὲ τῇ χέρσῳ. Καλλίστρατος δ[illegible] ἀντὶ τοῦ ἐποίησε, παρὰ τὸ θεῖναι, παραγώγως Schol. HQ. — 488 παρ[illegible] Herodianus: πάρεξ Tyrannio, H. T. 333. ἐποτρύνας: ἐποτρύνων, c[illegible]f. ad β 422.

ἀλλ' ὅτε δὴ δὶς τόσσον ἅλα πρήσσοντες ἀπῆμεν,
καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·
σχέτλιε, τίπτ' ἐθέλεις ἐρεθιζέμεν ἄγριον ἄνδρα;
ὃς καὶ νῦν πόντον δὲ βαλὼν βέλος ἤγαγε νῆα
αὖτις ἐς ἤπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι.
εἰ δὲ φθεγξαμένου τευ ἢ αὐδήσαντος ἄκουσε,
σύν κεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλὰς καὶ νήια δοῦρα
μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλών· τόσσον γὰρ ἵησιν.
ὣς φάσαν, ἀλλ' οὐ πεῖθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμόν,
ἀλλά μιν ἄψορρον προσέφην κεκοτηότι θυμῷ·
Κύκλωψ, αἴ κέν τίς σε καταθνητῶν ἀνθρώπων
ὀφθαλμοῦ εἴρηται ἀεικελίην ἀλαωτύν,
φάσθαι Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον ἐξαλαῶσαι,
υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκί' ἔχοντα.
ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ' οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ·
ὢ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνει.
ἔσκέ τις ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ ἠύς τε μέγας τε,
Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνῃ ἐκέκαστο
καὶ μαντευόμενος κατεγήρα Κυκλώπεσσιν·
ὅς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω,
χειρῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἁμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς.
ἀλλ' αἰεί τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην
ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν·
νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἄκικυς
ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν, ἐπεί μ' ἐδαμάσσατο οἴνῳ.

V. l. 491 πρήσομεν ἑταῖροι C. πρήσοντες AD. πρήσαντες I. γρ. πρήσσοντες ἀπῆμεν C. — 492 τότ' ἐγώ: τότε δὴ L τότε δὴ ἐγὼ F. — 494 τίπτε θέλεις ACQ. — 496 ἐπ' ἤπειρον PS. — 497 φθεγξαμένόυ τε K. τεῦ CDILQ. ἀκούσῃ K. — 498 σύγκεν I Apoll. Soph. 147, 2. — 499 ὀκρυόεντι LQ. — 501 προσέφη ACM. — 502 αἴ: εἰ Schol. ι 106. κέν τἴς σε CDILQ. κατὰ θνητῶν ACDEIKLMQ. καταχθονίων Schol. ι 106. — 504 φάσθαι: φᾶσθαι CDIKM. — 505 λαέρταο DL. ἔνι: ἐνὶ ADMQ. — 506 ὃ AQ. — 507 ὢ: ὦ CM. — 508 ἔσκέ τις CEQ. ἐσκέ τις L. ἔσκε τίς K. — 512 χείρεσσιν ἐξ ὀδυσσῆος Q. — 515 ἄκικυς Aristot. Poet. 22 cum libris fere omnibus. ἄναλκις S. γρ. ἀεικής M. γράφεται δ' ἔν τισι καὶ ἀεικής E 1643, 7, cf. Aristot. l. l., qui vertit ἀειδής. — 516 ἀλάωσεν: ἀλάωσας ACFKLQRS. ἀλάωσεν (ας) H. μ' ἐδαμάσσατο: μ' ἐδαμάσσαο AFK LR. με δαμάσσαο CQ. ἐπεὶ δάμασσας S. γρ. ἀλάωσας ..... ἐδαμάσσαο HM.

A. c. 491 πρήσσοντες: πλήσσοντες Rhianus. — 492 τότ' ἐγώ: τότε δὴ Aristarchus. — 494 τίπτ' ἐθέλεις Aristarchus. — 504 φάσθαι: φᾶσθαι Heraclides, H. T. 373. — 515 οὐτιδανὸς: οὐτίδανος, vid. 460.

ἀλλ' ἄγε δεῦρ' Ὀδυσεῦ, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω,
πομπήν τ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν ἐννοσίγαιον·
τοῦ γὰρ ἐγὼ πάις εἰμί, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεται εἶναι·
αὐτὸς δ', αἴ κ' ἐθέλῃσ', ἰήσεται, οὐδέ τις ἄλλος
οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
αἲ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμην
εὖνιν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἄϊδος εἴσω,
ὡς οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἰήσεται οὐδ' ἐνοσίχθων.
ὣς ἐφάμην, ὃ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἄνακτι
εὔχετο χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
κλῦθι Ποσείδαον γαιήοχε, κυανοχαῖτα·
εἰ ἐτεόν γε σός εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεαι εἶναι,
δὸς μὴ Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον οἴκαδ' ἱκέσθαι
[υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκί' ἔχοντα].
ἀλλ' εἴ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐυκτίμενον καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
ὀψὲ κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους,
νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, εὕροι δ' ἐν πήματα οἴκῳ.
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε κυανοχαίτης.
αὐτὰρ ὅ γ' ἐξαῦτις πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας
ἧκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ ἶν' ἀπέλεθρον,
κὰδ δ' ἔβαλεν μετόπισθε νεὸς κυανοπρῴροιο
τυτθόν, ἐδεύησεν δ' οἰήιον ἄκρον ἱκέσθαι.

V. l. 517 ἵνά τοι A. παρξείνια ADK. παραξείνια L. παρὰ ξείν[redacted] E. — 518 πομπὴν δ' ACD. — 519 πάϊς ACDILM: παῖς EKQ. ἐμὸ[redacted] ἐμοὶ A Tzetzes All. 94. — 520 αἴκε θέλησ' CH. αἴκε θέλῃς PS. οὐ[redacted] κεν ἄλλος K. — 523 ψυχῆς τε Apoll. Soph. 79, 10: ψυχῆς γε AV. ψ[redacted] χῆς $\overset{τε}{γε}$ H. ψυχῆς τέ σε L. — 526 ὃδ' ADIKLMQ. — 528 ποσειδάων Q. — 529 σὸς εἰμὶ A. εὔχεαι: εὔχεο G. — 530 δὸς μὴ δ' DL. πτολ[redacted] πορθον ACFKSV. πτολίεθρον I. — 531 omitt. ACDEHIKLMPQS[redacted] habet Macrob. Saturn. V, 12, 6. — 532 εἴ οἱ μοῖρ' ἐστὶ: εἴ οἱ καὶ μοῖ[redacted] KS. εἴ οἱ καὶ μοῖρ' ἐστὶ L. εἰ καί οἱ μοῖρα Macrob. l. l. — 533 ἐυκτ[redacted] μενον: ἐς ὑψόροφον I Macrob. l. l. ἑὴν: ἣν H ex ras. — 534 ἔλ[redacted] Schol. θ 567. $\overset{η}{ἔλθοι}$ S. ἀπὸ AIQ Macrobius. ἄπο CDL ex ras. — 5[redacted] εὕροι: εὕρῃ CQV. — 538 ἶν' ἀπέλεθρον: D ἵνα, K ἵνα, L ινα et πέ[redacted] θρον. γρ. ἵνα πέλεθρον A m. r. — 539 καδδ' ACLMQ. καδδέβαλεν καδδέβαλε IK. μετόπισθε: προπάροιθε HIV. γρ. καὶ προπάροιθε γρ. μετόπισθε H. νεὸς: νεὼς AH 2. m. Q. νεῶς I cf. ad 482. — 540 τ[redacted] θόν· ἐδεύησεν AIQ. τυτθόν· ἐδεύησε CKM.

A. c. 540 asterisco notatus erat, cf. ad 483.

ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
τὴν δὲ πρόσω φέρε κῦμα, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθά περ ἄλλαι
νῆες ἐύσσελμοι μένον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
εἵατ' ὀδυρόμενοι, ἡμέας ποτιδέγμενοι αἰεί,
νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
μῆλα δὲ Κύκλωπος γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλόντες
δασσάμεθ', ὡς μή τίς μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
ἀρνειὸν δ' ἐμοὶ οἴῳ ἐυκνήμιδες ἑταῖροι
μήλων δαιομένων δόσαν ἔξοχα· τὸν δ' ἐπὶ θινὶ
Ζηνὶ κελαινεφέι Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει,
ῥέξας μηρί' ἔκηα· ὃ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἱρῶν,
ἀλλ' ὅ γε μερμήριζεν, ὅπως ἀπολοίατο πᾶσαι
νῆες ἐύσσελμοι καὶ ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἥμεθα δαινύμενοι κρέατ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἳ δ' αἶψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον,
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

V. L. 542 obelo notatus in G. — 543 ἔνθά περ ACINQ. — 544 ἐΰσελμοι ACFIKMNQR. — 545 εἵατ': εἶατ' I. ποτιδέγμενοι libri omnes. — 547 omitt. PS. ἐκ: ἐν A. — 548 ἀπὸ νηὸς K. ἑλόντες: ἔχοντες Q. — 549 μή τις μοι ACIKNQ. — 550 δέ μοι οἴῳ ACHIKLMNR. — 552 Κρονίδῃ: κρονίωνι D. κρονίων' L. — 553 ῥέξας: ἔρξας KPS. ἔκηα: ἔκαιον ACINQ. ἔκηον DL. ἔκηον KM. ἔκαιον (η α) H. ὃδ' ACDKLNQ. οὐκ: ἂρ οὐκ DIL. videntur fuisse qui legerent ἔκη' ὃ δ' ἄρ' οὐκ. — 554 ἀλλ' ὅγε ADEGHIKLMNQ: v. ἀλλ' ἄρα. γρ. ἀλλ' ἄρα H. μερμήριζεν: μερμήριξεν AEGH ex em. ὅγ' ἐμερμήριζεν V. — 555 ἐΰσελμοι ACIKMNQ. ἀχαιοὶ ἑταῖροι Q cf. 60. — 556 καταδῦντα AD. — 557 δαιννύμενοι CN. κρέατ' ACDIKLMNQ: v. κρέα τ'. — 558, 559 omitt. A 1. m. 558 κατέδυ: κατέβη L. — 559 δὴ τότε: καὶ τότε K. τότ' ἐκοιμήθημεν QS. παρὰ πρυμνήσια νηός DL. γρ. παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης D. — 561 ἐποτρύνας: ἐποτρύνων CDLQ. ἐποτρύνας (ων) H. cf. 488. — 562 ἀμβαίνειν: ἐμβαίνειν CQ. — 563 οἵδ' ADIKLNQ. κάθιζον ACDIKLMNQ.

A. c. 544 ἀθρόαι: ἁθρόαι Aristarchus et Herodianus, H. T. 180.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Κ.

Αἰολίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιεν
Αἴολος Ἱπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι,
πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ· πᾶσαν δέ τέ μιν πέρι τεῖχος
χάλκεον ἄρηκτον, λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη.
τοῦ καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν,
ἓξ μὲν θυγατέρες, ἓξ δ' υἱέες ἡβώοντες.
ἔνθ' ὅ γε θυγατέρας πόρεν υἱάσιν εἶναι ἀκοίτις.
οἳ δ' αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρι κεδνῇ
δαίνυνται· παρὰ δέ σφιν ὀνείατα μυρία κεῖται·
κνισῆεν δέ τε δῶμα περιστεναχίζεται αὐλῇ
ἤματα· νύκτας δ' αὖτε παρ' αἰδοίῃς ἀλόχοισιν
εὕδουσ' ἔν τε τάπησι καὶ ἐν τρητοῖσι λέχεσσι.
καὶ μὲν τῶν ἱκόμεσθα πόλιν καὶ δώματα καλά.
μῆνα δὲ πάντα φίλει με καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα,
Ἴλιον Ἀργείων τε νέας καὶ νόστον Ἀχαιῶν·
καὶ μὲν ἐγὼ τῷ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼν ὁδὸν ᾔτεον ἠδὲ κέλευον
πεμπέμεν, οὐδέ τι κεῖνος ἀνήνατο, τεῦχε δὲ πομπήν.

VARIA LECTIO. 1 *Αἰολίην ῥ'* Schol. Q. — 2 *Αἴολος*: *αἰόλος* AC KN Arcadius p. 56, 6; Apoll. Soph. 18, 12. — 3 *δέ τε μιν* ILQ. *περὶ* CDINQ. — 4 *ἄρηκτον* N: cet. *ἄρρηκτον*. *ἀναδέδρομε*: *ἀναδέδραμε* KL. — 5 *ἐνὶμμεγάροις* D. *γεγάασσϊν* Q. *μεγάροισι γεγάασσι* C. — *υἱέες*: *υἱεῖς* I. *ἡβώοντες*: *ἡβώωντες* CHQ. *ἡβόωντες* D. — 7 *ἀκοίτας* 1. m. IQRSV. *ἀκοίτάς* M. — 8 *οἳ δ'* ADEIKLNQ. *παρὰ*: *περὶ* D. *δαίνυυνται* CN. *κεῖται*: *κεῖνται* V. *γρ. καὶ πολλὰ* C. — 10 in mar cod. D. *κνισῆεν* Hesych. II, 498: *κνισσῆεν* CEHIQV. *περιστεναχίζετα* *περιστοναχίζεται* CD. *περιστεναχίζετο* PS. *αὐλῇ*: *αὐλὴ* AKQSV. *γ* *καὶ αὐδὴ* C. — 12 *τρητοὶσι* ACEHIKNQS. *τρητοὶσ··* M p. ras.: *τρητοῖς*. *λέχεσσι* CHIM 1. m. NQ: *λεχέεσσι* AEKM 2. m. S. *λεχέεσσι* ex em., 1. m. *λεχέεσι*. — 13 *ἱκόμεθα* CQ. *δώματα καλά*: *γρ. καὶ τείχ* *μακρά* H. — 15 *νέας*: *πόλιν* L. *πόλιν* D et sup. *νέας*. — 16 *καὶ μ* *ἐγὼ* ACEGHIKLMNRV: v. *αὐτὰρ ἐγὼ* DF. — 17 *ἐγὼν* ACDGHIKL NQRV: *ἐγὼ* EF. *ἠδὲ κέλευον* CDEQ. *ἠδὲ κέλευθον* IL. vulg. *ἠδ' ἐκ* *λευον*. — 18 *πεμπέμεν* et *πέμπειν* E. *οὐδέ τι*: *οὐδ' ἔτι* K. *ἀνήνα* DIN.

ADNOTATIO CRITICA. 3 *πλωτῇ*: *Κράτης ἀκούει πλεομένη, ὁ δὲ Ἀ* *σταρχος κινουμένη* (Schol. HM *φωρητῇ, περιφερομένῃ*) Apoll. Sop 132, 18; vid. Eust. 1644, 51. — 5 Aristophanes *ἐνιμμεγάροις*. H. T. 39 — 6 *υἱέες*: *υἱεῖς διχῶς* Didym. ad Ω 606. — 10 *κνισῆεν*: *κνισσῆεν*, T. 299. *περιστοναχίζεται*, H. T. 351. — 12 *τρητοῖσι λέχεσσι*, cf. ad 440; Annal. Gymn. Austr. 1864, p. 93.

δῶκε δέ μ' ἐκδείρας ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο,
ἔνθα δὲ βυκτάων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα·
κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
ἠμὲν παυέμεναι ἠδ' ὀρνύμεν, ὅν κ' ἐθέλῃσι.
νηὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇ κατέδει μέρμιθι φαεινῇ
ἀργυρέῃ, ἵνα μή τι παραπνεύσῃ ὀλίγον περ·
αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιὴν ζεφύρου προέηκεν ἀῆναι,
ὄφρα φέροι νῆάς τε καὶ αὐτούς· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
ἐκτελέειν· αὐτῶν γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίῃσιν.
ἐννῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ,
τῇ δεκάτῃ δ' ἤδη ἀνεφαίνετο πατρὶς ἄρουρα,
καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσσομεν ἐγγὺς ἐόντας.
ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα·
αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων, οὐδέ τῳ ἄλλῳ
δῶχ' ἑτάρων, ἵνα θᾶσσον ἱκοίμεθα πατρίδα γαῖαν·
οἱ δ' ἕταροι ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
καί μ' ἔφασαν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον οἴκαδ' ἄγεσθαι,
δῶρα παρ' Αἰόλου μεγαλήτορος Ἱπποτάδαο·
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
ὢ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν

V. L. 19 δῶκε δέ μοι ACDFHIKLMNPQRS: δῶκέ μοι V. ἐκδείρας: [ἐκ]δείρας M. ἐννεόροιο L. — 20 κέλευθα: κέλευθον PS. — 22 ὅν κε θέλῃσι F. — 23 γλαφυρῇ: πρύμνῃ Apoll. Soph. 111, 17. — 25 προέηκεν: προσέηκεν E. — 26 φέροι: φέρῃ CGMNQ. ἄρ ACDIKLMNQ. ἔμελλεν: ἔμελλον CDKL. ἔμελλεν [ον] I. — 27 ἀπολλόμεθ' A. — 28 νύκτας τε: νύκτας KQ. — 30 πυρπολέοντες DL. ἐλεύσομεν AIV. ἐόντας: ἐόντες ADFKLQV. ἐόντας [ες] H, conf. ι 181. — 31 ἐπήλυθε ACE 1647, 4 et 6 IKPQRS: ἐπίλλαβε DGHL. ἐπέλαβε NV. ἐπέβαλλε M. ὑπήλυθε [λλαβε] E 1646, 34. γρ. ἐπήλυθε Palat. — 32 οὐδὲ τῷ A. — 33 θάσσον A et ἱκοίμεθα ex corr. — 34 οἵδ' DL. — 37 ἄλλον: ἄλλων S. ἄλλων [ον] D cf. θ 328. — 38 ὢ: ὦ GM. τίμιος: γρ. καὶ τιμῆς, ἤτοι τιμήεις Ambros. B.

A. c. 19 δῶκέ μοι, quod editiones nostrae exhibent, unius tantum codicis auctoritate confirmatur, neque maior fides est eius scripturae, quam in editionibus ante Wolfium legimus δῶκε δέ μοι δείρας. Nihil autem obstat, quin reponamus δῶκε δέ μ' (= μοι) ἐκδείρας, quum abscisio diphthongi οι in pronomine μοι etiam aliis locis facta sit, de quo vid. Bekkeri adnot. ad Α 170. Mecum faciunt W. C. Kayser. Philol. XVII, 716 et Ameis. in appendice. — 27 αὐτῶν: alii αὑτῶν teste Apoll. de Pron. p. 100 B. — 31 ἐπήλυθε Aristarchi lectionem fuisse docuit W. C. Kayser. Disp. II, p. 14. conf. δ 793; ν 282. — 33 θᾶσσον veteres, H. T. 206.

ἀνθρώποις, ὅτεών τε πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται.
πολλὰ μὲν ἐκ Τροίης ἄγεται κειμήλια καλὰ
ληίδος· ἡμεῖς δ' αὖτε ὁμὴν ὁδὸν ἐκτελέσαντες
οἴκαδε νισσόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες.
καὶ νῦν οἱ τάδ' ἔδωκε χαριζόμενος φιλότητι
Αἴολος. ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἰδώμεθα, ὅττι τάδ' ἐστίν,
ὅσσός τις χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἀσκῷ ἔνεστιν.
ὣς ἔφασαν, βουλὴ δὲ κακὴ νίκησεν ἑταίρων·
ἀσκὸν μὲν λῦσαν, ἄνεμοι δ' ἐκ πάντες ὄρουσαν,
τοὺς δ' αἶψ' ἁρπάξασα φέρεν πόντον δὲ θύελλα
κλαίοντας, γαίης ἄπο πατρίδος· αὐτὰρ ἐγώ γε
ἐγρόμενος κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμήριξα,
ἠὲ πεσὼν ἐκ νηὸς ἀποφθίμην ἐνὶ πόντῳ,
ἢ ἀκέων τλαίην καὶ ἔτι ζωοῖσι μετείην.
ἀλλ' ἔτλην καὶ ἔμεινα, καλυψάμενος δ' ἐνὶ νηὶ
κείμην· αἳ δ' ἐφέροντο κακῇ ἀνέμοιο θυέλλῃ
αὖτις ἐπ' Αἰολίην νῆσον, στενάχοντο δ' ἑταῖροι.
ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ
αἶψα δὲ δεῖπνον ἕλοντο θοῇς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.

V. l. 39 ὅτεών: ὁτέων IM. ὅτεών Q. ὅτεών κε CD. γαῖαν: γρ. δωμαθ' ἵκηται H. — 40 Τροίης: τρωΐης N c. gl. τρωϊκῆς. — 42 νι[…]μεθα A ex corr. CFGLMNQV: νεισόμεθα A 1. m. DIKPS. οἴκαδ' ἐ[…]σόμεθα H. γρ. οἴκαδ' ἐνεισόμεθα Ambros. Q. στυγχεῖρας A et γρ. […] — 43 τάδ' ἔδωκε AHIN: τάγ' ἔδωκε GKMV. τάγε δῶκε CDELQ. 44 αἰόλος ACDFIKN. τάδ': τόδ' CQ. — 45 ὅσσός τις CDIK: ὅσσο[…] AN. ὅσσος τε Q. γρ. τε A m. rec. — 47 ἐκβάντες K (παν) — 48 ἁρπάξ[…] ἁρπάσασα FKS. ἁρπάσασα N. (ξ) — 49 ἀπὸ CIL. — 52 ἤ: l. ἦ. μετει[…] μετεῖναι DL. ζωοῖσιν ἐπείην V. — 53 ἐνί: ἐν N. — 54 αἵδ' A 1. m. KLN: οἵδ' A ex corr. CMQ. — 55 αὖθις Q. ἄντα L. αἰολίδα V. — ἐνθάδ' I. ἐπ' ἤπειρον Q. ἀφυσσάμεθ': ἀφύσσαμεν M.

A. c. 39 ὅτεών: διχῶς ὅτεων καὶ ὁτεῶν· ἐπεκράτησε δὲ ὅτεων κ[…] κασοξυτόνως Herodianus. — 40 Τροίης: Aristarchus Τροΐης cf. Sch[…] Q ὅτι διῃρημένως ἀναγνωστέον. βούλεται γὰρ λέγειν Τρωϊκῆς (co[…] ἐρωτικῆς. Dindorf. cum Buttmanno στρατιωτικῆς λείας, ὡς ὅτε „ο[…] νεκά με στερέσαι τῆς ληΐδος ἤθελε πάσης Τρωϊάδος" (ν 262). vid. […] T. 366 — 41 ληΐδος Aristarchus et Herodianus: ληιδος Menecrate[…] H T. 366. ἐκτελέσαντες: Zenodotus ἐκτελέοντες. — 42 νισσόμεθ[…] νεισόμεθα, cf. ad δ 701 et H. T. 316. στυγχεῖρας. cf. δ 671. — 43 τάδ[…] ἔδωκε· οὕτως Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ τὰ δέδωκε. καὶ τάγ' ἔδωκε, κ[…] τάγε δῶκεν Ἡρωδιανός. erant quattuor scripturae, quae etiam in mar[…] cod. M adnotatae sunt, τάδ' ἔδωκε, τάδε δῶκε. τάγε δῶκε. τάγ' ἔδωκ[…] — 44 αἰόλος vid. ad κ 1. — 52 ἢ ἀκέων· ὁ δεύτερος ἢ περισπασθήσε[…]ται. Schol. H

αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τε πασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,
δὴ τότ' ἐγὼ κήρυκά τ' ὀπασσάμενος καὶ ἑταῖρον
βῆν εἰς Αἰόλου κλυτὰ δώματα· τὸν δὲ κίχανον
δαινύμενον παρὰ ᾗ τ' ἀλόχῳ καὶ οἷσι τέκεσσιν.
ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα παρὰ σταθμοῖσιν ἐπ' οὐδοῦ
ἑζόμεθ'· οἳ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον ἔκ τ' ἐρέοντο·
πῶς ἦλθες Ὀδυσεῦ; τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων;
ἦ μέν σ' ἐνδυκέως ἀπεπέμπομεν, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
πατρίδα σὴν καὶ δῶμα, καὶ εἴ πού τοι φίλον ἐστίν.
ὣς φάσαν· αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον ἀχνύμενος κῆρ·
ἄασάν μ' ἕταροί τε κακοὶ πρὸς τοῖσί τε ὕπνος
σχέτλιος. ἀλλ' ἀκέσασθε φίλοι· δύναμις γὰρ ἐν ὑμῖν.
ὣς ἐφάμην μαλακοῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν·
οἳ δ' ἄνεῳ ἐγένοντο· πατὴρ δ' ἠμείβετο μύθῳ·
ἔῤῥ' ἐκ νήσου θᾶσσον, ἐλέγχιστε ζωόντων·
οὐ γάρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν οὐδ' ἀποπέμπειν
ἄνδρα τόν, ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθηται μακάρεσσιν.

V. L. 58 τε πασσάμεθ': τ' ἐπασσάμεθ' A ex corr. CDHQV. τ' ἐπασσάμεθ' N. — 59 δὴ τότ': αὐτὰρ Apoll. Soph. 121, 25. ἑταῖρον: ἑταίρους L. ἑτάρους D. — 60 τόνδε κίχανον C: cet. τὸν δ' ἐκίχανον. — 61 δαινυνύμενον C. — 62 ἐς δῶμα παρὰ: ἀνὰ δώματ' ἐπὶ AHINV. γρ. δ' ἐσ A m. rec. γρ. πρὸς δῶμα παρὰ σταθμοῖσιν H. — 63 οἵδ' ADIKLNQ. ἔκ τ': ἠδ' CQ. ἐρέοντο: ἐρέοντες L. — 64 πῶς ὀδυσσεὺς ἦλθες A. τίς τοι: τίς σοι A ex corr. V. — 65 ὄφρ' ἂν ἵκηαι ADH 1. m. LMNRV: ὄφρ' ἀφίκηαι K. ὄφρ' ἂν ἵκοιο PS. ὄφρ' ἀφίκοιο CH ex em. IQ. γρ. ὄφρ' ἀφίκοιο AM. γρ. ὄφρ' ἵκοιο· ταυτὸν δέ ἐστι N. — 66 εἴ που τοι ADILN. εἴ που τι CQ. φίλον εἴη AGMN. — 67 ὣς ἔφαν APQRSV. ἀχνύμενός περ V. — 68 ἄασσάν EQ. τοῖσι καὶ ὕπνος LS. — 69 ἐν ὑμῖν: ἔνεστιν Q. est glossa cf. Schol. H. — 70 μαλακοῖσιν ἐφαπτόμενος Q.— 71 οἵ δ' ADIKLNQ. ἄνεῳ IL: ἄνεω ACDKMNQ.

A. c. 65 ὄφρ' ἂν ἵκηαι libri optimi, quod retinui, etiamsi imperfectum praecedit, cf. Annal. Gymn. Austr. 1864, p. 562 sqq. ego reddo „dimisimus te ut pervenire potueris" quo simul indicatur in potestate Ulixis fuisse ut domum perveniret, optativus autem vel cum vel sine ἂν nihil aliud ostenderet, quam voluntatem Aeoli fuisse ut Ulixes reverteretur. huic loco simillimus est κ 24 κατέδει μέρμιθι φαεινῇ, ἵνα μή τι παραπνεύσῃ ὀλίγον περ, alligavit funiculo splendido, ut ne quid praeterflare potuerit. alia exempla sunt π 233; ξ 327; Ι 98, 494. qui optativum scribere mavult, ei suadeo ut scripturam φίλον εἴη ex quattuor libris optimis recipiat. — 69 ὀρθοτονητέον τὴν ὑμῖν Schol. H. — 70 καθαπτόμενος: Zenodotus ἀμειβόμενος, quod Didymus praefert. — 71 ἄνεῳ Aristarchus, v. H. T. 191. — 74 ὅς κε: ὅς τε Doederl. Emend. Hom. 1858, p. 14.

ἔῤῥ', ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις.
ὣς εἰπὼν ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα.
ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ.
τείρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσίης ἀλεγεινῆς
ἡμετέρῃ ματίῃ, ἐπεὶ οὐκέτι φαίνετο πομπή.
ἑξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτάς τε καὶ ἦμαρ·
ἑβδομάτῃ δ' ἱκόμεσθα Λάμου αἰπὺ πτολίεθρον,
Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην, ὅθι ποιμένα ποιμὴν
ἠπύει εἰσελάων, ὁ δέ τ' ἐξελάων ὑπακούει.
ἔνθά κ' ἄυπνος ἀνὴρ δοιοὺς ἐξήρατο μισθούς,
τὸν μὲν βουκολέων, τὸν δ' ἄργυφα μῆλα νομεύων·
ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἤματός εἰσι κέλευθοι.
ἔνθ' ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν, ὃν πέρι πέτρη
ἠλίβατος τετύχηκε διαμπερὲς ἀμφοτέρωθεν,
ἀκταὶ δὲ προβλῆτες ἐναντίαι ἀλλήλῃσιν
ἐν στόματι προὔχουσιν, ἀραιὴ δ' εἴσοδός ἐστιν,
ἔνθ' οἵ γ' εἴσω πάντες ἔχον νέας ἀμφιελίσσας.
αἳ μὲν ἄρ' ἔντοσθεν λιμένος κοίλοιο δέδεντο
πλησίαι· οὐ μὲν γάρ ποτ' ἀέξετο κῦμά γ' ἐν αὐτῷ,
οὔτε μέγ' οὔτ' ὀλίγον, λευκὴ δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνη.
αὐτὰρ ἐγὼν οἶος σχέθον ἔξω νῆα μέλαιναν
αὐτοῦ ἐπ' ἐσχατιῇς πέτρης ἐκ πείσματα δήσας·
ἔστην δὲ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών.
ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν οὔτ' ἀνδρῶν φαίνετο ἔργα,

V. l. 75 ἐπεὶ ἀθανάτοισιν: ἐπεὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν G. ἐπεὶ ἄρα θεοῖσιν EFKQRS. ἐπεὶ ἄρα θεοῖσι C. γρ. ἔρρ' ἐπεὶ ἄρα θεοῖσιν A m. rec. γρ. ἔρρε ἐπεὶ ἄρα θεῷ ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις Palatinus. — 79 οὐκ ἔτι CI. — 80 νύκτάς τε CK. — 83 ὃ C. ὅδ' ἔτ' Q. ἐξελάων ὑπακούει C. — 84 ἔνθά κ' M. ἄοκνος: γρ. ἄϋπνος N. ἐξήρατο D. — 86 ἤματος εἰσὶ DILNQ. — 87 ἐς: εἰς A ex corr. CDL. πέρι: περὶ CGIKL M. περϊ AN. — 89 ἀλλήλαισιν D. ἀλλήλοισιν I. — 90 προέχουσιν DL. ἀραιὴ: l. ἀραιή. L στεινή, est glossa. εἴσοδος ἐστὶν ADLQ. — 91 πάντες C sup.: βάντες A sup. CQ. — 92 ἄρ ADIKLMQ. ἔντοσθε DQ. — 93 κῦμά γ': κύματ' GH ex em. Apoll. Soph. 11, 7. γ' omitt. DL. — 94 λευκὴ: λεπτὴ K. ἀμφϊγαλήνη CEKLQ. — 96 ἐσχατιῆς AM: cet. ἐσχατιῇ, conf. ι 280. — 97 δὲ Hesych. III, 255: δ' ἐς CQ (N 1. m.?) cf. [illegible] nunc N ex ras. δε. ἐς: εἰς Hesych. l. l.

A. c. 75 altera lectio erat ἐπεὶ ἄρ (vel ἤ) ῥα θεοῖσιν. — 87 λιμέ[illegible] κλυτὸν: λιμέν' ἄκλυτον, i. e. τὸν ἀνήκουστον, περὶ οὗ μηδεὶς ἤκου[illegible] Megaclides teste Hesychio III, 40. — 90 ἀραιή Herodianus cum Aristarcho. H. T. 201. Schol. H δασυντέον τὸ ἀραιή.

καπνὸν δ' οἷον ὁρῶμεν ἀπὸ χθονὸς ἀίσσοντα.
δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐειν πεύθεσθαι ἰόντας,
οἵ τινες ἀνέρες εἶεν ἐνὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες,
ἄνδρε δύω κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσσας.
οἳ δ' ἴσαν ἐκβάντες λείην ὁδόν, ᾗ περ ἄμαξαι
ἄστυ δ' ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην.
κούρῃ δὲ ξύμβληντο πρὸ ἄστεος ὑδρευούσῃ,
θυγατέρ' ἰφθίμῃ Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο.
ἡ μὲν ἄρ' ἐς κρήνην κατεβήσετο καλλιρέεθρον
Ἀρτακίην· ἔνθεν γὰρ ὕδωρ προτὶ ἄστυ φέρεσκον·
οἳ δέ παριστάμενοι προσεφώνεον ἔκ τ' ἐρέοντο,
ὅς τις τῶνδ' εἴη βασιλεύς, καὶ οἷσιν ἀνάσσοι.
ἡ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψερεφὲς δῶ.
οἳ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δώματα, τὴν δὲ γυναῖκα
εὗρον ὅσην τ' ὄρεος κορυφήν, κατὰ δ' ἔστυγον αὐτήν.
ἡ δ' αἶψ' ἐξ ἀγορῆς ἐκάλει κλυτὸν Ἀντιφατῆα,
ὃν πόσιν, ὃς δὴ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
αὐτίχ' ἕνα μάρψας ἑτάρων ὁπλίσσατο δεῖπνον·
τὼ δὲ δύ' ἀίξαντε φυγῇ ἐπὶ νῆας ἱκέσθην.
αὐτὰρ ὃ τεῦχε βοὴν διὰ ἄστεος· οἳ δ' ἀίοντες

V. L. 100 προΐειν: προΐην GKMN ex ras. PS. πεύθεσθαι: πεύσεσθαι LV. — 101, 102 ordine inverso leguntur in M. cf. ad ι 89, 90. 101 ἀνέρες εἰσὶν DLQ. — 102 ὀπάσας A 1. m. EKN. — 103 οἵδ' ADIKLNQ. ᾗ περ: ἥνπερ A. ἅμαξαι ACDIKLNQ. — 105 πρὸ: πρὸς EL. — 106 θυγατρὶ ἰφθίμη EKPSV. est lectio optima si verborum ordinem permutaveris. Λαιστρυγόνος: μεγαλήτορος D. ἀντιφάτοιο L. — 107 ἄρ᾽ A CDEKLMQ. κατεβήσετο: κατεβήσατο HIMNQR. — 108 προτὶ: ποτὶ GN. — 110 τῶνδ': τῶν FPS. καὶ οἷσιν FHIKMS: ἠδ' οἷσιν ACDQRV. ἠδ' οἷοις L. καὶ τοῖσιν E. ἀνάσσει (οι) D. ἀνάσσει A ex corr. EGKLMNQ SV. ἀνάσσοι A 1. m. CHI. — 111 ἦδε L. ὑψερεφὲς A ex corr.: ὑψιρεφὲς A 1. m. (?) M. ὑψηρεφὲς CDI. — 112 οἵδ' ACDILNQ. τὴν δὲ Apoll. Soph. 152, 10: τήνδε D. — 113 ὅσην ὄρεος Q. — 114 ἦδ' DIKL NQ. ἐξ ἀγορῆς: εἰς ἀγορὴν MV. αἶψ' ἐξελθοῦσα κάλει K cf. 230. — 115 ἐμήσατο: ἐμήδετο GK. — 116 ὁπλίσσατο A 1. m. ὁπλίσατο N. cet. ὡπλίσσατο. δεῖπνον: δόρπον CEF Tzetzes Alleg. 90. γρ. δόρπον H. — 118 ὃ ACDIKLMNQ. τεῦχε: τεῦξε GV. τεῦξαι (χε) H. δι' ἄστεος ADKL NQ. οἵδ' ACDIKNQ.

A. c. 103 τινὲς πιθανῶς γρ. ᾗ κεν ἅμαξαι. veteres ἅμαξαι, H. T. 187. — 105 ἰφθιμῇ θυγατρὶ olim scribendum esse proposui in Annal. Gymn. Austr. 1861, p. 843. quod ne recipiam librorum auctoritas me impedit. θυγάτερ' ἰφθίμῃ legitur etiam ο 364. — 110 οἷσιν: τὸ δὲ οἷσιν Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ τ, καὶ τοῖσιν ἀνάσσοι, ἀντὶ τοῦ τίνων Didymus. — 112 τὴν δὲ Aristarchus, cf. Schol. H τὸ (τὴν) δέ περισσόν, v. H. T. 362. — 116 Aristarchus ὁπλίσσατο, conf. ι 311, 344.

φοίτων ἴφθιμοι Λαιστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος,
μυρίοι, οὐκ ἄνδρεσσιν ἐοικότες, ἀλλὰ Γίγασιν.
οἵ ῥ' ἀπὸ πετράων ἀνδραχθέσι χερμαδίοισι
βάλλον· ἄφαρ δὲ κακὸς κόναβος κατὰ νῆας ὀρώ(
ἀνδρῶν ὀλλυμένων νηῶν θ' ἅμα ἀγνυμενάων·
ἰχθῦς δ' ὣς πείροντες ἀτερπέα δαῖτα φέροντο.
ὄφρ' οἳ τοὺς ὄλεκον λιμένος πολυβενθέος ἐντός,
τόφρα δ' ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηρο
τῷ ἀπὸ πείσματ' ἔκοψα νεὸς κυανοπρῴροιο.
αἶψα δ' ἐμοῖς ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
ἐμβαλέειν κώπῃς, ἵν' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν
οἳ δ' ἅλα πάντες ἀνέῤῥιψαν δείσαντες ὄλεθρον.
ἀσπασίως δ' ἐς πόντον ἐπηρεφέας φύγε πέτρας
νηῦς ἐμή· αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολλέες αὐτόθ' ὄλοντι
ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.
Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιε

V. L. 121 οἵ ῥ': οἳ δ' KL. οἱ δ' E Apoll. Soph. 33, 25. — νῆας C. ὀρώρη I. — 123 ἀνδρῶν AKMS: cet. ἀνδρῶν τ'. — ροντες: σπαίροντας G. ἀσπαίροντας Hesych. I, 301. φέροντο S IV, 237: πένοντο ACDEGHILMNQV Tzetzes All. 92. τίθεντι φέροντο M. — 125 οἳ ACDIKNQ. — 126 ἐγὼ ξίφος: ἐγὼν ἄορ — 127 ἀποπείσματ' DLN. νεὼς AH ex corr. IKNQ. — 128 om 129 ὑπ' ἐκ ACDIKLMQ. ὑπεκ N. ὑπὸ PS: v. ὑπὲκ. φύγοιμ KMPQSV: φύγωμεν ACDEHILN. — 130 οἳ ACDIKLMNQ. (ACEHIKMNPQSV Apoll. Soph. 33, 29. ἄρα DL. — 132 ναῦς

A. c. 119 ἴφθιμοι: Τρύφων ἀπεδήλωσε τοὺς ἰσχυρούς, τοὺς ἀγαθούς, Κράτης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κακοῦ ἀκούει Cram. 25. — 124 Ἀρίσταρχος φέροντο. ἄλλοι δὲ δαῖτα πένοντο. Ἀρ „ἰχθῦς δ' ὣς εἴροντες". κατέστη ἴδιον τὸ ἰχθῦς καὶ τὸ φ νοδώρῳ (Dind. em. Ζηνοδότῳ), ἐν δὲ ἄλλοις πείροντες Sch φεται καὶ σπαίροντες. πείροντες δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ διείροντες ἄλλοι δὲ γράφουσιν ἰχθῦς δ' ἀσπαίροντες Eust. 1651, 13. ε ται „ἰχθῦς ὣς εἴροντες ἀτερπέα δαῖτα φέροντες". ὁ νοῦς α ὡς ἰχθῦς αὐτοὺς συνείροντες καὶ ὁρμαθοὺς ποιοῦντες ἔφε οἴκους Schol. BQ. φέροντο: ἐν τῇ κ' Ὀδυσσείας „ἰχθῦς (ἀταρπέα δαῖτα φέροντο (codd. φέροντες) Apoll. Soph. 16: ροντες, ἀσπαίροντας, σπαίροντες pro variis lectionibus nc minativo enim locus non est, nec particula ὣς carere poss ἰχθῦς δ' ὣς σπαίροντας. quam lectionem etiam Eust. oculos videtur habuisse quum dicat ὡς ἰχθῦς ἀσπαίροντας ντο. — 130 οἵδ' ἅμα: τοῦτο μὲν ἐμφαντικόν. ἔνιοι οἵδ' ἄρα πάντες. Καλλίστρατος δὲ καὶ Ῥιανὸς διὰ τι πάντες Schol. H. cf. Eust. 1651, 17 ὅρα τὸ ἀνέῤῥιψαν ἐ ἀλλαχοῦ (ν 78) δὲ ἐντελῶς ἐγράφη „ἀνεῤῥίπτουν ἅλα πι

Κίρκη ἐυπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήταο·
ἄμφω δ' ἐκγεγάτην φαεσιμβρότου Ἠελίοιο
μητρός τ' ἐκ Πέρσης, τὴν Ὠκεανὸς τέκε παῖδα.
ἔνθα δ' ἐπ' ἀκτῆς νηὶ κατηγαγόμεσθα σιωπῇ
ναύλοχον ἐς λιμένα, καί τις θεὸς ἡγεμόνευεν.
ἔνθα τότ' ἐκβάντες δύο τ' ἤματα καὶ δύο νύκτας
κείμεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐυπλόκαμος τέλεσ' ἠώς,
καὶ τότ' ἐγὼν ἐμὸν ἔγχος ἑλὼν καὶ φάσγανον ὀξὺ
καρπαλίμως παρὰ νηὸς ἀνήιον ἐς περιωπήν,
εἴ πως ἔργα ἴδοιμι βροτῶν ἐνοπήν τε πυθοίμην.
ἔστην δὲ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών,
καί μοι ἐείσατο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Κίρκης ἐν μεγάροισι διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
μερμήριξα δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
ἐλθεῖν ἠδὲ πυθέσθαι, ἐπεὶ ἴδον αἴθοπα καπνόν.
ὧδε δέ μοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης
δεῖπνον ἑταίροισιν δόμεναι προέμεν τε πυθέσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
καὶ τότε τίς με θεῶν ὀλοφύρατο μοῦνον ἐόντα,
ὅς ῥά μοι ὑψίκερων ἔλαφον μέγαν εἰς ὁδὸν αὐτὴν
ἧκεν· ὁ μὲν ποταμὸν δὲ κατήιεν ἐκ νομοῦ ὕλης
πιόμενος· δὴ γάρ μιν ἔχεν μένος ἠελίοιο.

V. l. 136 αὐδήεσσα Schol. T 407: γρ. καὶ οὐδήεσσα E 1651, 48. — 188 φαεσιβρότου CD. — 140 ἔνθά δ' A. νηὶ: νῆα GHIV. κατηγαγόμεσθα (ὸς) CI. — 141 ἐς: εἰς Hesych. III, 142. θεός: θεῶν H 1. m. θεῶν L. — 142 ἔνθα τότ': ἔνθα τ' D. ἔνθεντ' L. — 146 παρὰ Macrob. Sat. V, 4, 5 cum l. plerisque: ἀπὸ H sup. N sup. Q. γρ. ἀπὸ A. est glossa. — 148 δ' ἐς κοπιὴν IN 1. m. — 149 εἴσατο Q. εὐρυοδοίης L. — 152 omitt. l. — 153, 154 omitt. S. 153 κέρδιον: βέλτιον C. — 155 ἑταίροισι CDMN. ἑτάροισι AV. — 156 ἦα Schol. E 533: ἧα C. νεὼς AI. νεῶς (ο) H. — 157 ὀλοφύρατο: ὀλοφύρετο L. — 158 ὅς ῥὰ CN. ὅς ῥα μοι D. — 160 δή: δὴν A 2. m. ἔχε A 1. m. IKM.

A. c. 136 Aristophanes αὐδήεσσα: οὐδήεσσα Chamaeleo (et Aristarchus?); Aristoteles αὐλήεσσα, H. T. 208. — 137 ὀλοόφρονος: ὀλοόφρονος, v. ad α 52. — 156 ἦα, non ἧα, ut μ 368; π 472. — 160 δή: Ζηνόδοτος δὴν γάρ μιν Schol. H.

τὸν δ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἄκνηστιν μέσα νῶτα
πλῆξα· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε,
κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
εἰρυσάμην· τὸ μὲν αὖθι κατακλίνας ἐπὶ γαίῃ
εἶασ'· αὐτὰρ ἐγὼ σπασάμην ῥῶπάς τε λύγους τε,
πεῖσμα δ', ὅσον τ' ὄργυιαν, ἐϋστρεφὲς ἀμφοτέρωθε
πλεξάμενος συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου,
βῆν δὲ καταλοφάδεια φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν
ἔγχει ἐρειδόμενος, ἐπεὶ οὔ πως ἦεν ἐπ' ὤμου
χειρὶ φέρειν ἑτέρῃ· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν,
κὰδ δ' ἔβαλον προπάροιθε νεός, ἀνέγειρα δ' ἑταίρους
μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
ὦ φίλοι, οὐ γάρ πω καταδυσόμεθ' ἀχνύμενοί περ
εἰς Ἀίδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἦμαρ ἐπέλθῃ.
ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἐν νηὶ θοῇ βρῶσίς τε πόσις τε,
μνησόμεθα βρώμης μηδὲ τρυχώμεθα λιμῷ.
ὣς ἐφάμην, οἳ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
ἐκ δὲ καλυψάμενοι παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
θηήσαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσι,
χεῖρας νιψάμενοι τεύχοντ' ἐρικυδέα δαῖτα.

V. l. 161 ἐγὼν I. κατάκνηστιν A. κατὰ κνῆστιν K. μετὰ νω[illegible] Apoll. Soph. 18, 31. — 162 ἄντικρυς DL. — 163 καδδ' CIKNQ. κ[illegible] δέπεσ' AD. ἔπεσ' ἐν: ἔπεσεν F Cram. Epim. 281, 17. ἔπεσε Cr[illegible]. Epim. 253, 9 et 18. — 164 ἐμβαίνων: ἐκβαίνων L. — 165 ἐπὶ: ἐνὶ A[illegible]N QV. — 166 εἴασα Q. — 167 πείσμαθ' G pro var. lect. L. ὀργυιὰν KQ[illegible]S. ἐΰστροφὲς N. — 168 συνέδησα: ἀνέδησα N. — 169 καταλοφάδεια: κ[illegible]ταλλοφάδεια DL. καταλοφάδια EHN Hesych. II, 428. κατὰ λοφάδ[illegible] ACKQ. λοφάδια Apoll. Soph. 109, 7. — 170 οὔπως εἶεν I. ἀπ' ὤμ[illegible] DL. — 172 καδδ' ACLNQ. κοδδέβαλον DIK, cf. ι 482, 539; κ 16[illegible]. νεὼς ACIKNQS. — 174 Schol. HQ πω: πως CFH ex em. LMPQS. π[illegible] I. που E. καταδυσσόμεθ' HINQ. — 175 ἐπέλθῃ: ἐπέλθοι ALS. ἐπι[illegible] θεὶν EV Schol. HQ. — 177 μὴ δὲ ACDIKLMNQ. — 178 οἳ δ' DIKL[illegible] NQ. — 179 παρὰ θῖν': πολιῆς DL. — 182 τεύχοντ': τεῦχον τ' Q. τεῦ[illegible]χον N.

A. c. 163 ἔπεσ' ἐν: ἔπεσεν v. H. T. 393 sq. — 164 ἐμβαίνων: γρ[illegible] διὰ τοῦ μ ἐν πάσαις Didymus. — 169 καταλοφάδεια: κοινότερον μὲ[illegible] διὰ τοῦ ἰῶτα ὀφείλει ἔχειν τὴν παραλήγουσαν. τὰ δὲ πλείω τῶν πα[illegible]λαιῶν ἀντιγράφων διὰ διφθόγγου ἔχει αὐτήν Eust. 1653, 13. καταλο[illegible]φάδια ὑφ' ἓν ἀναγνωστέον ὡς τὸ κατωμάδια καὶ τόνῳ καὶ σημαινο[illegible]μένῳ Schol. BQ; cf. Ariston. ad K 573. — 170 ἦεν: εἶχον Aristophanes. — 178 ὦκα: δοκεῖ ἐναντίον εἶναι τοῖς ἠθυαηκόσι. διὸ ἔν τισι τὸ „οὕτω" φέρεται.

ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἥμεθα δαινύμενοι κρέατ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον·
[κέκλυτέ μευ μύθων κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι·]
ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπῃ ζόφος οὐδ' ὅπῃ ἠώς,
οὐδ' ὅπῃ ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν,
οὐδ' ὅπῃ ἀννεῖται· ἀλλὰ φραζώμεθα θᾶσσον,
εἴ τις ἔτ' ἔσται μῆτις· ἐγὼ δ' οὐκ οἴομαι εἶναι.
εἶδον γὰρ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν
νῆσον, τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται·
αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ κεῖται· καπνὸν δ' ἐνὶ μέσσῃ
ἔδρακον ὀφθαλμοῖσι διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
ὣς ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ
μνησαμένοις ἔργων Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο
Κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος, ἀνδροφάγοιο.
κλαῖον δὲ λιγέως θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίγνετο μυρομένοισιν.
αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας ἐυκνήμιδας ἑταίρους
ἠρίθμεον, ἀρχὸν δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὄπασσα·
τῶν μὲν ἐγὼν ἦρχον, τῶν δ' Εὐρύλοχος θεοειδής.
κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλομεν ὦκα·

V. L. 183 καταδῦντα AD. — 184 δαιννύμενοι C. κρέατ' ACDIKLMNQ. — 185, 186 omitt. S. — 186 τότ' ἐκοιμήθημεν N. — 188 ἐγών: ἐγὼ K. πᾶσιν: μῦθον FKRS. — 189 μύθων: μῦθον K. — 190 οὐ γάρ τ' ἴδμεν Apoll. Soph. 36, 4: οὐ γάρ πω τ' ἴδμεν CQ. οὐ γὰρ ἴδμεν Schol. β 1. οὐ γάρ πω ἴδμεν Et. Gud. 253, 3. — 192 ἀννεῖται Apoll. Soph. 36, 5: ἀνεῖται CKLNQV. γρ. ἀνεῖται A m. rec. φρασσώμεθα L. φρασσόμεθα D. — 195 περὶ AIMQ. περι D. — 197 διαδρυμὰ D. — 198 τοῖσι CDIKMNQ. — 199 μνησαμένης K. μνησαμένοι I. μνησαμένοιν ἔργον C. ἀντιφάτοιο L. — 200 ἀνδροφάγοιο: ἀνδροφόνοιο DL. γρ. ἀνδροφόνοιο MN, cf. E 1654, 47 ἀνδροφόνον ἢ ἀνδροφάγον. — 201, 202 omitt. PS 1. m. 201 καταδάκρυ CDN. — 202 ἐγίνετο AEGHIKMNQV: ἐγένετο CDL. — 204 μετ': κατ' V. ὄπασα I. — 205 ἐγὼ DNQ. — 206 πάλλομεν ὦκα: πάλλον ἑλόντες DL.

A. c. 188 Ῥιανὸς „δὴ τότ' ἐγὼ ἀγορὴν θέμενος μετὰ μῦθον ἔειπον" Didymus. — 189 Καλλίστρατός φησιν ὡς ὑπό τινες ὁ στίχος προτέτακται ἀγνοοῦντος τὸ Ὁμηρικὸν ἔθος. ὡς θέλει ἄρχεσθαι ἀπὸ τοῦ γάρ Schol. H.

ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος μεγαλήτορος Εὐρυλόχοιο.
βῆ δ' ἰέναι, ἅμα τῷ γε δύω καὶ εἴκοσ' ἑταῖροι
κλαίοντες· κατὰ δ' δ' ἄμμε λίπον γοόωντας ὄπισθεν.
εὗρον δ' ἐν βήσσῃσι τετυγμένα δώματα Κίρκης
ξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι ἠδὲ λέοντες,
τοὺς αὐτὴ κατέθελξεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.
οὐδ' οἵ γ' ὁρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα τοί γε
οὐρῇσιν μακρῇσι περισαίνοντες ἀνέσταν.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀμφὶ ἄνακτα κύνες δαίτηθεν ἰόντα
σαίνωσ'· αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλίγματα θυμοῦ·
ὣς τοὺς ἀμφὶ λύκοι κρατερώνυχες ἠδὲ λέοντες
σαῖνον· τοὶ δ' ἔδεισαν, ἐπεὶ ἴδον αἰνὰ πέλωρα.
ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο,
Κίρκης δ' ἔνδον ἄκουον ἀειδούσης ὀπὶ καλῇ,
ἱστὸν ἐποιχομένης μέγαν ἄμβροτον, οἷα θεάων
λεπτά τε καὶ χαρίεντα καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Πολίτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
ὅς μοι κήδιστος ἑτάρων ἦν κεδνότατός τε·
ὦ φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐποιχομένη μέγαν ἱστὸν
καλὸν ἀοιδιάει, δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμέμυκεν,
ἢ θεὸς ἠὲ γυνή· ἀλλὰ φθεγγώμεθα θᾶσσον.
ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.

V. L. 208 βῆ ῥ' Q. τῷ γε: τῶδε SV. — 209 κατα DLQ. ἄμμ' ἐ[illegible]ι-πον KS. γοόωντας: γοόοντας AM. γοόωντας (sup. ες) C. γοόωντες L. γοῶν[illegible]ς I. γοῶντες D. — 211 ξεστοῖσι DFKMNR. — 213 τοὺς δ' αὐτὴ I. κατ[illegible] φάρμακα L. — 214 ὁρμήθησαν Q: v. ὡρμήθησαν. τοί γε: τῆγε Δ. το[illegible]ς γε Q. γρ. τούς γε A m. rec. — 215 οὐρῇσϊ ACFIKM. περισαίνοντες [illegible]E FKMNQV Hesych. III. 319. — 216 ὅτ' ἂν: ὅταν EIKLNQ. ἀμφι [illegible]D. ἰόντα: ἰόντες PS. — 217 θυμῷ PSV. — 218 ἀμφι CDL. — 219 ἔδεισ[illegible]ν E. ἔδεισαν (sup. δ) N. τὸν δ' ἔδδεισαν K: v. ἔδδεισαν. — 220 ἐν προθύροι[illegible]3 ἐν προθύρησι M. ἐν προθύροις E. εἰνὶ θύρῃσϊ ACHINPQSV. — [illegible] ἔργα: δῶρα CQ. — 224 N λαῶν et sup. ἀνδρῶν. — 225 κήδιστος: κύ[illegible]στος M. κήδιστος θ' A. κύδιστός θ' L. post hunc CQ ὃ (ὃς Q) σφιν [illegible] φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν. — 227 ἀμφιμέμυκεν Apoll. So[illegible] 29, 25: ἀμφιβέβηκεν DL. γρ. αμφιμέμακεν D. — 229 ἄρ CILMQ. τοί [illegible] φθέγγοντο I.

A. c. 212 μιν i. e. δώματα. Schol. Q ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ τ[illegible] δώματα πρὸς ἑνικὸν τὸ δῶμα ὑπήντησεν, cf. ρ 266—269; Apollon. [illegible] Pron. p. 108 B. — 214 ὁρμήθησαι Aristarchus, H. T. 424. — 216 ve[illegible]res ὅτ' ἄν, non ὅταν, H. T. 327. — 219 Aristarchus ἔδεισαν, H. T. 3[illegible] — 220 Ἀρίσταρχος γράφει ἔσταν δ' ἐν προθύροισι, cf. θ 325.

ἣ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤιξε φαεινὰς
καὶ κάλει· οἳ δ' ἅμα πάντες ἀιδρείῃσιν ἕποντο·
Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινεν ὀισάμενος δόλον εἶναι.
εἷσεν δ' εἰσαγαγοῦσα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
ἐν δέ σφιν τυρόν τε καὶ ἄλφιτα καὶ μέλι χλωρὸν
οἴνῳ Πραμνείῳ ἐκύκα· ἀνέμισγε δὲ σίτῳ
φάρμακα λύγρ', ἵνα πάγχυ λαθοίατο πατρίδος αἴης.
αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα
ῥάβδῳ πεπληγυῖα κατὰ συφεοῖσιν ἐέργνυ.
οἱ δὲ συῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς φωνήν τε τρίχας τε
καὶ δέμας, αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος, ὡς τὸ πάρος περ.
ὣς οἳ μὲν κλαίοντες ἐέρχατο· τοῖσι δὲ Κίρκη
πάρ ῥ' ἄκυλον βάλανόν τ' ἔβαλεν καρπόν τε κρανείης
ἔδμεναι, οἷα σύες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσιν.
Εὐρύλοχος δ' ἄψ ἦλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
ἀγγελίην ἑτάρων ἐρέων καὶ ἀδευκέα πότμον.
οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος ἱέμενός περ,
κῆρ ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ὠίετο θυμός.
ἀλλ' ὅτε δή μιν πάντες ἀγασσάμεθ' ἐξερέοντες,
καὶ τότε τῶν ἄλλων ἑτάρων κατέλεξεν ὄλεθρον·

V. l. 230 ἦδ' ADIKLNQ. ὤϊξε: γρ. ἔκθορε ἐξεπήδησεν (sic) M. — 1 οἵδ' ADIKLMNQ. ἀϊδρίησϊν A 1. m. — 232 ὀισάμενος: ὀϊσσάμενος DEKLMNQ. ὀΐσατο γὰρ AV. ὀΐσσατο γὰρ I. γρ. ὀϊσσάμενος A m. rec. unc excipiunt in I duo vss. ἤτοι ὀϊσσάμενος ἢ καὶ θεὸς ὣς ἐκέλευεν ῦχε δὲ κυκεῶ χρυσέω δέπαι, ὄφρα πίοιεν, quorum prior legitur ι 339. — 233 addunt CGNQV in textu et H Ambr. Q in margine τεῦχε δέ οἱ IV τεῦχεν δὲ, N Ambr. Q τεῦχε δὲ) κυκεῶ χρυσέῳ δέπαϊ ὄφρα πίοιεν, ui est κ 316. — 236 omitt. L. — 237 ἔκπιον: ἔπιον A 1. m. I. — 239 ῏δε N. — 240 πόδας M Ambr. Q: γρ. δέμας M. γρ. τρίχας τε καὶ δέ-ας Ambr. Q. νοῦς: ὁ νοῦς M in lemmate. τοπάρος IL. — 242 πάρ ῥ': αρ CEHKNQRSV Apoll. Soph. 19, 20. παράκυλον AL. βάλανόν: poll. Soph. βαλάνου ἔβαλεν. τε βάλε SV. τ' ἔβαλε EFKR: cet. ἔβαλεν. — 243 χαμαὶ εὐνάδες A ex corr. Q. — 244 *ἄψ: l. αἶψ'. — 246 φάσθαι: ἐκφᾶσθαι CDIKLMN. ἱέμενός ADIKL. — 247 βεβολημένος: εβλημένος A 1. m. DLV. — 249 ἀγασσάμεθ': ἀγαζόμεθ' ACFHIKNQV. ρ. καὶ ἀγασσάμεθα N. ἐν ἄλλῳ ἀγαζόμεθα H. ἀγαζόμεθα Hesych. I, 11.

A. c. 240 καὶ δέμας: Ζηνόδοτος καὶ πόδας γράφει Schol. H. — 242 ἱεϛσταρχος οὐκ οἶδε τὸν στίχον. ὁ δὲ Καλλίστρατος ἀντ' αὐτοῦ γρά-φει „παντοίης (ita R. Schmidt. pro παντὸς μὲν vel μὴν) ὕλης ἐτίθει μελιηδέα καρπόν“. — 244 ἄψ Voss. ex coniectura, quam recipere non dubitavi, nam αἶψ' et ἄψ perfacile poterant permutari, v. 263, 405. — 247 Aristarchus βεβολημένος, v. Aristonicum ad I 3; Lehrs. Arist. p. 76. — 249 Heliodorus ἀλλ' ὅτε δὴ πάντες ἀγαπαζόμεθ' teste Apoll. Soph. 5,4.

ἤομεν, ὡς ἐκέλευες, ἀνὰ δρυμά, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
εὕρομεν ἐν βήσσῃσι τετυγμένα δώματα καλὰ
[ξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ].
ἔνθα δέ τις μέγαν ἱστὸν ἐποιχομένη λίγ' ἄειδεν
ἢ θεὸς ἠὲ γυνή· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.
ἣ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤιξε φαεινὰς
καὶ κάλει· οἳ δ' ἅμα πάντες ἀιδρείῃσιν ἕποντο·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμεινα ὀισάμενος δόλον εἶναι.
οἳ δ' ἅμ' ἀιστώθησαν ἀολλέες, οὐδέ τις αὐτῶν
ἐξεφάνη· δηρὸν δὲ καθήμενος ἐσκοπίαζον.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ περὶ μὲν ξίφος ἀργυρόηλον
ὤμοιιν βαλόμην μέγα χάλκεον, ἀμφὶ δὲ τόξα·
τὸν δ' ἂψ ἠνώγεα αὐτὴν ὁδὸν ἡγήσασθαι.
αὐτὰρ ὅ γ' ἀμφοτέρῃσι λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων
[καί μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα]·
μή μ' ἄγε κεῖσ' ἀέκοντα διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ·
οἶδα γάρ, ὡς οὔτ' αὐτὸς ἐλεύσεαι οὔτέ τιν' ἄλλον
ἄξεις σῶν ἑτάρων· ἀλλὰ ξὺν τοίσδεσι θᾶσσον
φεύγωμεν· ἔτι γάρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἦμαρ.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Εὐρύλοχ', ἦ τοι μὲν σὺ μέν' αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ χώρῳ
ἔσθων καὶ πίνων, κοίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ·

V. l. 251 habet obelum in N. ἐκέλευες: ἐκέλευσας D. φαίδιμ[illegible]' Ὀδυσσεῦ l. cum Apollonio de Synt. 8, 14 et Herodiano π. σχημάτων 6[illegible], 6 (ed. Dind.): πυκνὰ καὶ ὕλην V. — 253 omitt. ADEFHIKM in t. N i[illegible]n t. PQSV: habent CM in marg. N in marg. — 254 μέγ' ἄειδεν CQ. — 255 τοίδε φθέγγοντο A. καλοῦντες N. — 256 ἦδ' ADIKLNQ. — 2[illegible]57 οἵδ' ADIKLNQ. ἅμα: ἄρα DL. ἀϊδρίησϊν A 1. m. Q. — 258 ἐγὼν: ἐ[illegible]ὼ CK. ὀϊσσάμενος CDIKLMN. — 259 οἵδ' DEIKLMNQ. — 261 πέρι [illegible]D. — 263 ἂψ: αἶψ' AI p. ras. KLMNQS. ἠνώγεα: ἠνώγεα (ον) N. ἠνώγε' [illegible]Q. ἠνώγεον M. ἤνωγον A ex corr. C. — 264 αὐτὰρ ὃ CQ. ἀμφοτέρῃσι λ[illegible] α-(λαβὼν)βὼν (C γαμφοτέρησι): ἀμφοτέρησιν ἑλὼν AIQS 1. m. V. ἑλὼν H. [illegible]λ-λίσσετο: ἐλίσσετο CDEKLN. εἰλίσσετο QV. — 265 omitt. CDEFHI[illegible]L M in t. NPQSV: habent AI et M in marg. — 266 ἄγε κεῖσ': ἄγ' ἐκε[illegible]σ' DLQSV. — 267 οὔτέ τιν' ACEIKLN. οὔτέ τιν' D. οὐδέ τιν' PS. [illegible]λ-λον: ἄλλων DLS. — 268 ἄξεις (ἕ) H. ξὺν: σὺν ADIL. τοίσδεσι: τοῖσδ [illegible]σι ADIL. τοῖσδεσσϊ KN. τοῖσδέσι C. τοῖσιδε G. τοῖσι δὲ M. — 270 [illegible]ς φάτο G.

A. c. 253 omitt. Apollon. Dyscolus, qui pro eo ponit versum qui [illegible]st κ 212, v. de Pron. p. 108 B. — 264 ἐλίσσετο fortasse Aristarchus, v. [illegible]H. T. 390. — 268 σῶν: Ἀρίσταρχος ἀντὶ τοῦ σῶον Schol. H.

αὐτὰρ ἐγὼν εἶμι· κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.
ὣς εἰπὼν παρὰ νηὸς ἀνήιον ἠδὲ θαλάσσης.
ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλον ἰὼν ἱερὰς ἀνὰ βήσσας
Κίρκης ἵξεσθαι πολυφαρμάκου ἐς μέγα δῶμα,
ἔνθα μοι Ἑρμείας χρυσόῤῥαπις ἀντεβόλησεν
ἐρχομένῳ πρὸς δῶμα, νεηνίῃ ἀνδρὶ ἐοικώς,
πρῶτον ὑπηνήτῃ, τοῦ περ χαριεστάτη ἥβη,
ἔν τ' ἄρα μοι φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
πῇ δὴ αὖτ' ὦ δύστηνε δι' ἄκριας ἔρχεαι οἶος
χώρου ἄιδρις ἐών; ἕταροι δέ τοι οἵδ' ἐνὶ Κίρκης
ἔρχαται ὥς τε σύες, πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχοντες.
ἦ τοὺς λυσόμενος δεῦρ' ἔρχεαι; οὐδέ σέ φημι
αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δὲ σύ γ' ἔνθά περ ἄλλοι.
ἀλλ' ἄγε δή σε κακῶν ἐκλύσομαι ἠδὲ σαώσω·
τῆ, τόδε φάρμακον ἐσθλὸν ἔχων ἐς δώματα Κίρκης
ἔρχευ, ὅ κέν τοι κρατὸς ἀλάλκῃσιν κακὸν ἦμαρ.
πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώια δήνεα Κίρκης.
τεύξει τοι κυκεῶ, βαλέει δ' ἐν φάρμακα σίτῳ·
ἀλλ' οὐδ' ὣς θέλξαι σε δυνήσεται· οὐ γὰρ ἐάσει
φάρμακον ἐσθλόν, ὅ τοι δώσω, ἐρέω δὲ ἕκαστα.
ὁππότε κεν Κίρκη σ' ἐλάσῃ περιμήκεϊ ῥάβδῳ,
δὴ τότε σὺ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Κίρκῃ ἐπαῗξαι ὥς τε κτάμεναι μενεαίνων.
ἣ δέ σ' ὑποδείσασα κελήσεται εὐνηθῆναι·

V. L. 273 ἐγών: ἐγὼ CIN. — 274 παρὰ et sup. ἀπὸ CN. — 275 ἄρ ACDLMQ. — 277 ἔνθά μοι DILNQ. — 279 πρῶτον: πρώτω N. τοῦ περ: γρ. δὴ A m. rec. χαριέστατος QV. — 280 ἄρα μοι: ἄρα οἱ ACDLNQ. ἄρα οἱ M. — 281 *πῇ δὴ: l. πῇ δ' cf. ι 311. αὖτ' ὦ: αὖτως E. αὔτως QV. αὐτῶ L. αὐτῶ^{ου} D. τίπτ' αὖτ' ὦ Schol. Vind. 133. τίφθ' αὔτως Heraclitus Alleg. c. 73. — 284 ἦ: ἢ ADQ. οὐδέ σε φημί ACDKLMNQ. οὐδέ ἐ φημὶ I. οὐδὲ σέ φημι E. — 285 ἔνθά περ AIQ. — 287 τῆ: τῇ M. ἔχων: ἔχων δ' QRS. ἐς δώματα: ἐν δώμασι FPS. — 288 ἀλάλκῃσιν: ἀλάλκῃσι ADGHKLMNQV. ἀλαλκήσει EFIPS. ἀλαλκήσῃ C. — 290 ἐν: ἐνὶ A ex corr. C. — 293 ἐλάσῃ^{οι} A. ἐλάσει NQS. ῥάβδῳ D. — 294 ἐρυσάμενος IKL 1. m. N. — 295 κτάμεναι: κατακτάμεναι Q, cf. 322. — 296 ἣ ADI. ὑποδείσασα: l. ὑποδδείσασα. κελήσεται: κεκλήσεται CH exem. I.

A. c. 275 Aristarchus ὁτεδή, H. T. 327. — 281 αὔτως: ἔνιοι αὖτ' ὦ Schol. V. αὔτως Zenodoto tribuo, conf. Schol. λ 93. — 287 τῆ: τῇ, cf. ad ι 347. — 288 haud scio an ἀλακλήσει genuina sit lectio, nullus enim codex ἀλάλκῃσιν habet. — 291 Aristarchus et Tyrannio ὧς: l. ὥς, H. T. 380. — 293 ῥάβδῳ, v. Annal. Gymn. Austr. 1865, p. 126. — 296 Aristarchus ὑποδείσασα, H. T. 390.

ἔνθα σὺ μηκέτ' ἔπειτ' ἀπανήνασθαι θεοῦ εὐνήν,
ὄφρα κέ τοι λύσῃ θ' ἑτάρους αὐτόν τε κομίσσῃ·
ἀλλὰ κέλεσθαί μιν μακάρων μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
μή τί τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο,
μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θήῃ.
ὣς ἄρα φωνήσας πόρε φάρμακον ἀργεϊφόντης
ἐκ γαίης ἐρύσας, καί μοι φύσιν αὐτοῦ ἔδειξε.
ῥίζῃ μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ εἴκελον ἄνθος·
μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί· χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν
ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται.
Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον
νῆσον ἀν' ὑλήεσσαν, ἐγὼ δ' ἐς δώματα Κίρκης
ἤια· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
ἔστην δ' εἰνὶ θύρῃσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο·
ἔνθα στὰς ἐβόησα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς.
ἣ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὦιξε φαεινὰς
καὶ κάλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἑπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.
εἷσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν·
τεῦχε δέ μοι κυκεῶ χρυσέῳ δέπαι, ὄφρα πίοιμι,

V. L. 297 ἀπανήνασθαι N. ἔπειτ' ἀνήνασθαι C. — 298 λύσῃ θ' [illegible] λύσῃ C. γρ. καὶ λύσοιτο N. κομίσῃ AE. — 300 μή τί τοι CN: μή τι τ[illegible] ADEIKQS. σοί M. σοι A sup. LN sup. — 301 θήῃ: l. θείῃ vel θείῃ. [illegible] 304 εἴκελον: ἴκελον DNQV. — 305 θεοὶ — 306 θνητοῖσι omitt. DL. [illegible] 306 πάντα: πάντες IQV. δύνανται: ἴσασιν AGHIMNQV. γρ. ἴσασι [illegible] γρ. δύνανται A m. r. H, ita M supra ἴσασιν in textu. — 307 ἀπέβ[illegible] ἀνέβη C. γρ. ἀνέβη A m. rec. — 309 κραδίῃ A. — 310 εἰνὶ: ἐνὶ M. po[illegible] hunc insertus est in ACN κίρκης δ' (A κίρκης) ἔνδον ἄκουον (A ἀκούω[illegible] ἀειδούσης ὀπὶ καλῇ, qui est κ 221. — 311 ἐβόησα: ἤϋσα A. γρ. κ[illegible] ἤϋσα N. γρ. ἐβόησα A. — 312 ἢδ' ADIKLNQ. — 313 ἐγὼν: ἐγὼ CIN. [illegible] 315 omitt. S. post hunc KP χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φ[illegible] ρουσα καλῇ χρυσέῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος. — 316 τεῦχε ACDHIK[illegible] MQSV: τεῦξε EN. κυκεῶ AM. δέπαϊ ACDEHIKLMNQRV: v. δέπα[illegible]

A. c. 300 μή τί τοι dedi cum libris optimis, ut ε 187; ita eti[illegible]ai ε 179 et κ 344 non μὴ ἐμοὶ sed μή τί μοι scribitur, unde patet non o[illegible]pu esse orthotonumeno; μή τί σοι autem scribi praecepta veterum veta[illegible]nt. ἄλλο: ἄλλοις Aristophanes, cf. ε 179. — 301 Aristarchus θήῃ, H. T. 406. — 302 ἀργεϊφόντης: ἀργιφόντης Didymus et Trypho, H. T. 202[illegible] 306 diu haesi an ἴσασιν reciperem, quod libri optimi exhibent, et [illegible]ύ-νανται pro glossemate haberem; sed ad χαλεπόν aptius videtur [illegible]ύ-νανται, quapropter retinui. — 315 ἐν τούτοις ἐπετέτακτο τὸ „κα[illegible]ου δαιδαλέου, ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν", οὐ μέντοι παρ' Ἀριστά[illegible] Schol. Q. — 316 τεῦχε cf. 235. δέπαι: ὡς (cod. ἐν ἄλλῳ) γήραι ὑπὸ [illegible] παρῷ (λ 136)" Schol. H. δέπαϊ, ὡς γήραϊ M, v. H. T. 297.

ἐν δέ τε φάρμακον ἧκε κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, οὐδέ μ' ἔθελξε,
ῥάβδῳ πεπληγυῖα ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
ἔρχεο νῦν συφεὸν δέ, μετ' ἄλλων λέξο ἑταίρων.
ὣς φάτ', ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Κίρκῃ ἐπήιξα ὥς τε κτάμεναι μενεαίνων.
ἡ δὲ μέγα ἰάχουσα ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων,
καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
τίς πόθεν εἷς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
θαῦμά μ' ἔχει, ὡς οὔ τι πιὼν τάδε φάρμακ' ἐθέλχθης.
οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ' ἀνέτλη,
ὅς κε πίῃ καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων.
σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσιν ἀκήλητος νόος ἐστίν.
ἦ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὅν τέ μοι αἰεὶ
φάσκεν ἐλεύσεσθαι χρυσόρραπις ἀργεϊφόντης,
ἐκ Τροίης ἀνιόντα θοῇ σὺν νηὶ μελαίνῃ.
ἀλλ' ἄγε δὴ κολεῷ μὲν ἄορ θέο, νῶι δ' ἔπειτα
εὐνῆς ἡμετέρης ἐπιβείομεν, ὄφρα μιγέντε
εὐνῇ καὶ φιλότητι πεποίθομεν ἀλλήλοισιν.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

V. l. 317 δέ τε: δὲ τὸ DLM 2. m. — 318 ἔκπιον: ἔπιον Q. οὐδέ με θέλξαι DL. — 319 ῥάβδω D, cf. 293. sequuntur in KP duo vss. σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα χαριζομένη παρεόντων. — 320 συφεὸν δὲ DM 1. m. συφεὸν μετὰ δ' L. λέξο: λέξαι EFKPRS. λέξω L. λέξον N. λέξο et λέξεο G. γρ. λέξαι GM. λέξο ἢ λέξαι E 1660, 7. — 322 ἐπήιξα ὥστε κτάμεναι: ἐπήϊξ' ὥστε κτάμεναι DM. ἐπήϊξ' ὥστε κατακτάμεναι QV. ἐπαΐξ' ὥστε κατακτάμεναι L p. ras. — 323 μέγ' ἰάχουσα DILQ. μεγάλ' ἰάχουσα: γρ. μέγα ἰάχουσα M. ἐπέδραμε C. ὑπέκδραμε D. — 324 μ' ὀλοφυρομένη: με λισσομένη KPS. — 325 εἰς I: cet. εἷς. πτόλις K. — 326 ὡς et supra πῶς CH. ἐθέλχθης: ἀνείλω L. — 327 omitt. L. — 328 ἀμείψεται: ἀμείβεται K. — 330 ἤ: ἢ DL. ὀδυσσεὺς ἐσσὶ ACDILMN. ὅν τέ μοι CIKMNQ: ὄντε μοι ADL. — 334 ἐπιβείομεν AC: ἐπιβήομεν FHIK. ἐπιβήσομεν (σο supra) M. ἐπιβήσομεν DLNQV. μιγέντε: μιγέντες CEGS.

A. c. 320 οὕτως Ἀρίσταρχος δισυλλάβως τὸ λέξο Schol. H. — 323 Aristarchus ἰάχουσα, H. T. 285. — 324 μ' ὀλοφυρομένη: Ἀριστοφάνης καί με λισσομένη, καὶ ἔστιν οὐκ ἄχαρις ἡ γραφή Didymus, cf. Eust. 1660, 3. — 325 εἰς Herodianus, cf. ad α 170; H. T. 241. — 329 Σιδώνιός φησιν ἀθετεῖσθαι τὸν στίχον Schol. H. πρὸς τὴν ἑξῆς (329) ἀθέτησιν ὅτι τὸ σῶμα μόνον ἠλλοιοῦτο, ἡ δὲ ψυχὴ ἔμενεν ἀμετάβλητος. πῶς οὖν ἂν λέγοι „σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσιν ἀκήλητος νόος ἐστίν Aristonicus ad κ 240. laudat hunc vs. Apoll. Soph. 19, 18. — 331 ἀργεϊφόντης: ἀργιφόντης, vid. 302. — 334 ἐπιβείομεν: ἐπιβήομεν, cf. ad ζ 262.

ὦ Κίρκη, πῶς γάρ με κέλεαι σοὶ ἤπιον εἶναι,
ἥ μοι σῦς μὲν ἔθηκας ἐνὶ μεγάροισιν ἑταίρους,
αὐτὸν δ' ἐνθάδ' ἔχουσα δολοφρονέουσα κελεύεις
ἐς θάλαμόν τ' ἰέναι καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
ὄφρα με γυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θήῃς.
οὐδ' ἂν ἐγώ γ' ἐθέλοιμι τεῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
εἰ μή μοι τλαίης γε θεὰ μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
μή τί μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
ὣς ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυεν ὡς ἐκέλευον.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
καὶ τότ' ἐγὼ Κίρκης ἐπέβην περικαλλέος εὐνῆς.
ἀμφίπολοι δ' ἄρα τέως μὲν ἐνὶ μεγάροισι πένοντο
τέσσαρες, αἵ οἱ δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασι.
γίγνονται δ' ἄρα ταί γ' ἔκ τε κρηνέων ἀπό τ' ἀλσέων
ἔκ θ' ἱερῶν ποταμῶν, οἵ τ' εἰς ἅλα δὲ προρέουσι.
τάων ἡ μὲν ἔβαλλε θρόνοις ἔνι ῥήγεα καλὰ
πορφύρεα καθύπερθ', ὑπένερθε δὲ λῖθ' ὑπέβαλλεν·
ἡ δ' ἑτέρη προπάροιθε θρόνων ἐτίταινε τραπέζας
ἀργυρέας, ἐπὶ δέ σφι τίθει χρύσεια κάνεια·
ἡ δὲ τρίτη κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἔκιρνα
ἡδὺν ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δὲ χρύσεια κύπελλα·

V. L. 337 πῶς ἄρ με K. πῶς τ' ἄρ με PS. *κέλεαι: l. κέλῃ. — 33[illegible] ἐνὶμμεγάροισιν D. — 341 ὄφρά με CKMN. θήῃς: θείης ACDEIKLMNQ[illegible] Apoll. Soph. 36, 1. — 342 ἔγωγε θέλοιμι ARS. — 344 μή τί μοι C: cet[illegible] μή τι μοι. — 345 ἦδ' ACDIKNQ. ἀπώμνυεν: ἐπώμνυεν NQV. ἀπώμνυ-σιν D. ἀπόμνυσιν L. — 346 ἐπεὶ ὄμοσεν Q. — 347 ἐγώ: ἐγὼν LQ. [illegible] 348 τέως μὲν: τέως ADLK. κεδναὶ CQ. γρ. κεδναὶ A m. rec. H. γρ[illegible] τέως μὲν C 2. m. ἐνὶμμεγάροισι D. — 349 κάτα, δρήστειραι N. κατ[illegible] δρ. K. κατὰ δρηστῆρες I. καταδρήστειραι CLQ. καταδρήτειραι D[illegible] ἔασι: ἔασσι C. ἔασσιν A ex corr. ἦσαν QV. — 350 γίγνονται L: γίνο[illegible]ται ACDEKMQ. γείνονται HINS. κρηνέων: κρηναίων ACHI. κρη[illegible]νάων GLQ. κρηνάων M. ἀπό τ': γρ. ἔκ τ' A. — 351 ἔκ θ' ἱρῶν N. [illegible] 352 ἔνι: ἐνὶ ADIKLMQ. — 353 καθύπερθ' ὑπένερθε: καθύπερθ[illegible] ἔνερθεν G non male. λῖθ': λῖν' K. — 354 ἦδ' D. θρόνων: ποδῶν L.[illegible] 355 κάνεια: κύπελλα AG pro var. l. M sup. QSV. γρ. κύπελλα H. γ[illegible] κάνεια A m. r. utraque lectio est apud Eust. 1661, 15. — 356, 35[illegible] omitt. SV.

A. c. 338 et 348 ἐνιμμεγάροισιν, Aristophanes, H. T. 391. — 34[illegible] Aristarchus θήῃς. H. T. 406. — 344 ἄλλο: Aristophanes ἄλλοις, cf. 30[illegible] — 351 οὔτε (?) γράφει Ζηνόδοτος. Ἀρίσταρχος δὲ οἳ εἰς ἅλα[δε]. δεύτερον δέ ἐστιν ἡ εἰς, v. H. S. p. 83; Kayser. Disp. II, p. 10 not. Düntzer. Zenod. p. 83. Zenodotus quid scripserit an hunc versum omiserit difficile est iudicare: id certum est Aristarchum dedisse οἵ τ' εἰς ἅλαδε.

ἡ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει καὶ πῦρ ἀνέκαιε
πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· ἰαίνετο δ' ὕδωρ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ,
ἔς ῥ' ἀσάμινθον ἕσασα λό' ἐκ τρίποδος μεγάλοιο,
θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατός τε καὶ ὤμων,
ὄφρά μοι ἐκ κάματον θυμοφθόρον εἵλετο γυίων.
αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ με χλαῖναν καλὴν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
εἷσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν·
[χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσείῃ ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·]
ἐσθέμεναι δὲ κέλευεν· ἐμῷ δ' οὐχ ἥνδανε θυμῷ,
ἀλλ' ἥμην ἀλλοφρονέων, κακὰ δ' ὄσσετο θυμός.
Κίρκη δ' ὡς ἐνόησεν ἔμ' ἥμενον, οὐδ' ἐπὶ σίτῳ
χεῖρας ἰάλλοντα, κρατερὸν δέ με πένθος ἔχοντα,
ἄγχι παρισταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

V. L. 360 ἐπεὶ δή: l. ἐπειδή. ζέσεν A 1. m. CDEKLMNQ. ἐνί: ἐπὶ QV. ἤνοπι (η) ACEFGHM Hesych. II, 100: οἴνοπι DKLN p. ras. QV. οἴνοπι I. — 361 λό' ἐκ: γρ. ἔλουεν M. — 362 θυμῆρες Schol. Γ 316 c. libris. ὤμων: ὦμον E 1481, 60. — 363 ὄφρά μοι CDKMN Et. Mg. 186, 5. — 364 ἔχρισεν: ἤλειψεν LV. ἤλειψε CQ. ἔχρισε λίπ' ἐν ἐλαίῳ M. — 368—372 omitt. A 1. m. DELM 1. m. N 1. m. QSV: habent CGHIKP in t. et AMN in margine. in C hi versus obelo notati sunt. — 370 omitt. GHIKNP. ἐτάνυσε CFR. — 372 omitt. A. versum 372 excipit in K v. 379, qui suo loco omissus est. — 373 δὲ κέλευεν F: v. δ' ἐκέλευεν. δὲ κέλευσεν AC. δ' ἐκέλευσεν ENQV. οὐχ ἥνδανε: οὐκ ἥνδανε KNQ. — 374 ἥμην: ἧμην DN. ἀλλοφρονέων Apoll. Soph. 24, 7: ἄλλο φρονέων I. ἀλαοφρονέων L. ὤετο: γρ. καὶ ὄσσετο N. ὤσσετο L. — 375 οὐδέ τϊ σίτῳ DL. — 376 κρατερὸν: στυγερὸν DLPS. γρ. στυγερόν H. — 377 ἄγχι παρισταμένη: ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη AHINQV.

A. c. 362 θυμῆρες προπερισπωμένως, τὸ δὲ θυμαρὲς ὀξυτόνως. γρ. γὰρ ἀμφότερον Schol. P. θυμαρές: εὐάρεστον (ρ 199), εὔκρατον (κ 362) Hesych. II, 328. θυμαρές (cod. θυμαρέα) θυμάρεστον, καὶ θυμῆρες τὸ ἀρέσκον τῇ ψυχῇ Apoll. Soph. 88, 28. vid. Zonar. Lex. 1063; Phot. Lex. 75; Et. Mg. 458, 25; 537, 26; Schol. Ι 336; Eust. 754, 63; 1946, 35. — vss. 368—372 Sec. XIII. inserti videntur, neque enim Eustathio noti erant, neque exstat ad eos quidquam scholiorum. obeli in cod. C librario tribuendi sunt, non Aristarcho. — 374 ἀλλοφρονέων: τινὰ τῶν ἀντιγράφων ἄλλα φρονέων Eust. 1661, 43. — 376 γρ. καὶ στυγερόν, ὃ καὶ κρεῖττον Schol. N. — 377 ἔνιοι δ' ἄγχι παρισταμένη Schol. H.

τίφθ' οὕτως Ὀδυσεῦ κατ' ἄρ' ἕζεαι ἶσος ἀναύδῳ,
θυμὸν ἔδων, βρώμης δ' οὐχ ἅπτεαι οὐδὲ ποτῆτος;
ἦ τινά που δόλον ἄλλον ὀίεαι· οὐδέ τί σε χρὴ
δειδίμεν· ἤδη γάρ τοι ἀπώμοσα καρτερὸν ὅρκον.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνήρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,
πρὶν τλαίη πάσσασθαι ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
πρὶν λύσασθ' ἑτάρους καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι;
ἀλλ' εἰ δὴ πρόφρασσα πιεῖν φαγέμεν τε κελεύεις,
λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω ἐρίηρας ἑταίρους.
ὣς ἐφάμην, Κίρκη δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει
ῥάβδον ἔχουσ' ἐν χειρί, θύρας δ' ἀνέῳξε συφειοῦ,
ἐκ δ' ἔλασεν σιάλοισιν ἐοικότας ἐννεώροισιν.
οἳ μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐναντίοι, ἣ δὲ δι' αὐτῶν
ἐρχομένη προσάλειφεν ἑκάστῳ φάρμακον ἄλλο.
τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρρεον, ἃς πρὶν ἔφυσε
φάρμακον οὐλόμενον, τό σφιν πόρε πότνια Κίρκη·
ἄνδρες δ' ἂψ ἐγένοντο νεώτεροι, ἢ πάρος ἦσαν,
καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσοράασθαι.
ἔγνωσαν δέ μ' ἐκεῖνοι, ἔφυν τ' ἐν χερσὶν ἕκαστος.
πᾶσιν δ' ἱμερόεις ὑπέδυ γόος, ἀμφὶ δὲ δῶμα
σμερδαλέον κονάβιζε· θεὰ δ' ἐλέαιρε καὶ αὐτή.

V. L. 378 ἆρ ACKLMNQ. καταρέζεαι A 1. m. DI. ἀναύδων L — 379 omitt. S 1. m. — 380 ἤ: ἢ DL. οὐδέ τι σε χρή ACDHIKL. οὐδέ σέ τι χρή N. — 381 γάρ σοι KS. καρτερὸν: κρατερὸν ACHIQ. — 384 πάσσασθαι: πάσασθαι DELV. παύσασθαι A. γρ. πάσασθαι A m. r. — 386 πρόφρασα AI 1. m. K. ἀλλ' ἄγε δὴ πρόφρασσα DL. — 388 ὣς ἐφάμην: ὣς ἄρ ἔφην ACHINV. ὣς ἄρ ἔφη Q. γρ. ὣς ἐφάμην H. δι' ἐκ ACDIK LMNQ: v. διέκ. — 389 ῥάβδον: ῥᾶβδον ANQ. ῥᾷβδον DM. ἀνέῳξε A CDFKLMPQSV: ἀνώϊξε HIN. ἀνέῳγε ER. γρ. ἀνώγεε H. συφειοῦ: φαεινάς DL. — 390 ἔλασε EFKMN. — 393 ἔφυσε: ἔφυσσε A ex em. E HIN. — 394 πότνια Κίρκη: γρ. δῖα θεάων H. — 395 ἄψ: αἶψ' ACDEF GHIKLMNPQRSV. — 397 δέ μ' ἐκεῖνοι ILMQRV. τέ μ' ἐκεῖνοι C. δέ με κεῖνοι DKN. v. δ' ἐμὲ κεῖνοι. — 398 πᾶσι EMN p. ras. Q. — 399 κονάβιζε ACHIKMNPSV: κανάχιζε DL. κονάβριζε Q. κανάχιζεν ἢ κονάβιζεν E 1663, 17. ἐλέαιρεν ἅπαντας DL.

A. c. 379 βρώμης, ὡς ῥώμης. ὅμοιον δὲ αὐτῷ καὶ τὸ τρώμη. καὶ Ἀρίσταρχος [παρ]οξύνει Schol. H Vind. 133. — 385 Ἀρίσταρχος λύσασθ' ἑτάρους Didymus. altera lectio λῦσαί θ' videtur fuisse. — 393 τῶν: Ἀριστοφάνης τοῖς δ' ἐκ μὲν Didymus. — 395 Ἀρίσταρχος ἂψ ἐγένοντο Didymus. — 397 δέ μ' ἐκεῖνοι, Π. Τ. 250. — 398 κονάβιζε revocavi ex libris optimis, cf. ρ 542 ubi eadem lectionis varietas.

ἣ δέ μευ ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἔρχεο νῦν ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
νῆα μὲν ἄρ πάμπρωτον ἐρύσσατε ἤπειρον δέ,
κτήματα δ' ἐν σπήεσσι πελάσσατε ὅπλά τε πάντα·
αὐτὸς δ' ἂψ ἰέναι καὶ ἄγειν ἐρίηρας ἑταίρους.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοί γ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ,
βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
εὗρον ἔπειτ' ἐπὶ νηὶ θοῇ ἐρίηρας ἑταίρους
οἴκτρ' ὀλοφυρομένους, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντας.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἄγραυλοι πόριες περὶ βοῦς ἀγελαίας,
ἐλθούσας ἐς κόπρον, ἐπὴν βοτάνης κορέσωνται,
πᾶσαι ἅμα σκαίρουσιν ἐναντίαι· οὐδέ τι σηκοὶ
ἴσχουσ', ἀλλ' ἀδινὸν μυκώμεναι ἀμφιθέουσι
μητέρας· ὣς ἔμ' ἐκεῖνοι, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
δακρυόεντες ἔχυντο· δόκησε δ' ἄρά σφισι θυμὸς
ὣς ἔμεν, ὡς εἰ πατρίδ' ἱκοίατο καὶ πόλιν αὐτὴν

V. L. 400 ἦ KQ. δέ μευ: δ' ἐμεῦ S. δῖα θεάων: πότνια κίρκη AHI QV. γρ. πότνια κίρκη M. γρ. δῖα θεάων A m. r. H. — 402 in marg. cod. A man. rec. scr. — 403 ἤπειρον δὲ M: v. ἠπειρόνδε. — 404 δ' ἐν σπήεσσι A 2. m. CDEMN. δ' ἐν σπείεσσι LQ. δ' ἐν σπείεσι S. δ' ἐν σπήεσι K. κτήματά τ' ἐν σπήεσσι A 1. m. HI. πελάσσετε L. πελάσετε K. ὅπλά τε CI. ὅπλα τὲ K. — 405 ἂψ LMQV: αἶψ' ACDHIKNPS. — 406 ἔμοιγε πεποίθετο L. — 408 εὗρον δ' C in marg. KN. νηὶ θοῇ: νῆα θοὴν C in marg. DL. — 409 καταδάκρυ DK. hunc sequitur in K ἀσπασίως δ' αὐτοῖς ἐφάνην κακότητος ἀλύξας cf. ι 466. — 410 ὅταν IKLN Q Scholl. E 137; P 4; Apoll. Soph. 6, 13. πόριες C ex ras. DFHIL Scholl. E 137; P 4; Apoll. Soph. 6, 13: πόρτιες AEKMNQV. περὶ: γρ. ἐπὶ A m. r. — 411 ἐς: εἰς CN. κορέσονται DLPS. — 412 ἅμα σπαίρουσιν D Porphyr. ad E 137. ἅμ' ἀσπαίρουσιν L. σκαίρουσιν ἢ σπαίρουσιν E 1663, 24. γρ. σκαίρουσι D. οὐδέτι ADEIKLMNS Schol. E 137: v. οὐδ' ἔτι. — 413 ἀδινὸν Schol. E 137 c. libris. — 414 ἔμ' ἐκεῖνοι QS V: cet. ἐμὲ κεῖνοι. ὡσαύτως ἐμὲ κεῖνοι DL e glossa. — 415 δακρυόεντες: δακρύοντες GM. δακρυχέοντες CN. ἄρά σφϊσϊ ADN: vulgo ἄρα σφίσι. — 416 ἔμεν' A. ὡσεὶ IL. αὐτὴν A: αὐτῶν CDEFHIKLMNPQSV.

A. c. 404 ἔν τισι γρ. κτήματα δὲ σπείεσσι καὶ κτήματα ἐν σπείεσσιν Schol. H. lectio δὲ σπήεσσι ad Aristarchum referri potest, nec displicet, πελάζειν enim semper dativo iungitur sine praepositione, de quo vide quae dixi Didym. p. 13; Annal. Gymn. Austr. 1860, p. 544; 1864, p. 561; H. T. 393. — 410 ὅτ' ἂν Herodianus cum Apollonio, H. T. 327. πόριες: Herodianus Il. Pros. P 40 οὐ μάχεται τὸ πόρτις· καὶ γὰρ χωρὶς τοῦ τ „πόριες περὶ βοῦς ἀγελαίας". — 413 ἀδινὸν Herodianus, H. T. 180. — 414 ἔμ' ἐκεῖνοι, H. T. 250. — 416 Ἀρίσταρχος πόλιν αὐτὴν Didymus: αὐτῶν „κοινή" videtur fuisse.

τρηχείης Ἰθάκης, ἵνα τ' ἔτραφεν ἠδὲ γένοντο·
καί μ' ὀλοφυρόμενοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
σοὶ μὲν νοστήσαντι διοτρεφὲς ὣς ἐχάρημεν,
ὡς εἴ τ' εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαῖαν·
ἀλλ' ἄγε τῶν ἄλλων ἑτάρων κατάλεξον ὄλεθρον.
ὣς ἔφαν, αὐτὰρ ἐγὼ προσέφην μαλακοῖς ἐπέεσσι·
νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐρύσσομεν ἤπειρον δέ,
κτήματα δ' ἐν σπήεσσι πελάσσομεν ὅπλά τε πάντα·
αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθε ἐμοὶ ἅμα πάντες ἕπεσθαι,
ὄφρα ἴδησθ' ἑτάρους ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης
πίνοντας καὶ ἔδοντας· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχουσιν.
ὣς ἐφάμην, οἳ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
Εὐρύλοχος δέ μοι οἶος ἐρύκακε πάντας ἑταίρους·
[καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·]
ἆ δειλοὶ πόσ' ἴμεν; τί κακῶν ἱμείρετε τούτων,
Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι, ἥ κεν ἅπαντας
ἢ σῦς ἠὲ λύκους ποιήσεται ἠὲ λέοντας,

V. L. 417 ἵνα τ' ἔτραφεν AEK: ἵνα τέτραφεν CHMQV. ἵνα [illegible] τράφεν N. ἵνα τε τράφεν S. ἵνα τ' ἔτρεφεν DL. ἵνά τ' ἔτραφον I. [illegible] ἵν' ἔτραφον H. ἠδὲ γένοντο CEMS: v. ἠδ' ἐγένοντο. — 419 ὣς ἐχά[illegible]μεν: Schol. Χ 410 ὧδε χωρῆσαι, errore pro ὧδε χάρημεν quod non d[illegible]plicet. — 420 ὡσεί τ' DL. ἀφικόμεθα KN. — 422 ἐγὼν Q. μαλακοῖ[illegible] ἐπέεσσϊ N, quo ad genuinam lectionem μαλακοῖσιν ἔπεσσιν ducim[illegible] ita etiam α 440 libri plerique τρητοῖσι λεχέεσσι pro λέχεσσι exhibe[illegible] — 423 ἐρύσσαμεν D. ἐρύσσωμεν N. ἐρρύσομεν K. — 424 κτήματα δ' [illegible] KMNPS. κτήματά τ' ἐν CILQ. κτήματ' ἐν ADH. σπείεσσι L. πελ[illegible]σομεν: πελάσσατε QV. ὅπλά τε CIK. — 425 ὀτρύνεσθε ἐμοὶ A sup. [illegible] EH 1. m. KLM sup. NS. ὀτρύνεσθε μοι H ex corr. I: ὀτρύνεσθ' [illegible] μοι GQV. ὀτρύνεσθ' ἵνά μοι A 1. m. M 1. m. ἕπεσθαι A sup. CDH [illegible] m. KLM sup. NS: ἕπεσθε AEM 1. m. Q. ἕπησθε GV. ἕποισθε H [illegible] corr. I. — 426 ὄφρα ἴδησθ' GKQ. ὄφρ' ἴδηθ' AFIR. vulgo ὄφρα ἴδη[illegible] ἐν: ἐνὶ L. — 428 οἵδ' ACDIKLMNQ. ἐπέεσσιν ἕποντο I. — 429 ἐ[illegible]κακε AQV: vulgo ἐρύκανε. — 430 omitt. A 1. m. H in t. DLM 1. m [illegible] 1. m. QV: habent A m. r. CIKS in t. et HMN in marg. σφεας φωνήσ[illegible] σφας ἀμειβόμενος C. — 431 ἆ: ἇ K. ὦ DMN sup. — 433 omitt. S. [illegible] λύκους: ἢ ἐλάφους ER.

A. c. 424 vid. 404. — 425 duo tantum exstiterunt variae lectio[illegible]es, altera ὀτρύνεσθ' ἵνα μοι ...... ἕπησθε, altera ὀτρύνεσθε ἐμοὶ. [illegible] ἕπεσθαι: scripturae ἕπεσθε et ἕποισθε ex itacismo pendentes a[illegible]ci-piendae sunt pro ἕπεσθαι et ἕπησθε. eodem modo η 222 ὀτρύνεσθ[illegible] et ὀτρύνεσθαι mutata sunt, alia exempla ex libris Odysseae attul[illegible] in Annal. Gymn. Austr. 1866, p. 93, quae si omnino opus esset, multis [illegible]iis possem augere. — 429 dedi ἐρύκακε, nam ἐρύκανε ceteroquin Ho[illegible]ero incognitum est. — 431 τὸ ἆ θαυμαστικὸν ἀντὶ τοῦ ὦ δειλέ Scho[illegible] H, qua significatione circumflectitur teste Eust. 1763, 54.

οἵ κέν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀνάγκῃ,
ὥς περ Κύκλωψ ἕρξ', ὅτε οἱ μέσσαυλον ἵκοντο
ἡμέτεροι ἕταροι, σὺν δ' ὁ θρασὺς εἵπετ' Ὀδυσσεύς·
τούτου γὰρ καὶ κεῖνοι ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ γε μετὰ φρεσὶ μερμήριξα,
σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
τῷ οἱ ἀποπλήξας κεφαλὴν οὖδας δὲ πελάσσαι,
καὶ πηῷ περ ἐόντι μάλα σχεδόν· ἀλλά μ' ἑταῖροι
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·
διογενές, τοῦτον μὲν ἐάσομεν, εἰ σὺ κελεύεις,
αὐτοῦ πὰρ νηΐ τε μένειν καὶ νῆα ἔρυσθαι·
ἡμῖν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὰ πρὸς δώματα Κίρκης.
ὣς φάμενοι παρὰ νηὸς ἀνήιον ἠδὲ θαλάσσης.
οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος κοίλῃ παρὰ νηὶ λέλειπτο,
ἀλλ' ἕπετ'· ἔδεισεν γὰρ ἐμὴν ἔκπαγλον ἐνιπήν.
τόφρα δὲ τοὺς ἄλλους ἑτάρους ἐν δώμασι Κίρκη
ἐνδυκέως λοῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλεν ἠδὲ χιτῶνας·
δαινυμένους δ' εὖ πάντας ἐφεύρομεν ἐν μεγάροισιν.
οἳ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδον φράσσαντό τ' ἐς ἄντα,
κλαῖον ὀδυρόμενοι, περὶ δὲ στεναχίζετο δῶμα.

V. L. 434 οἵ κεν οἱ DI. — 435 ἕρξ' ACN: cet. ἔρξ'. ὅτέ οἱ A in t. ex corr. et in marg. CI. μέσαυλον A 1. m. DN. — 436, 437 omitt. DL. — 437 καὶ κεῖνοι: κἀκεῖνοι AEIKNQSV. — 438 ἐγώ γε: ἐγὼ AK. v. ἔγωγε. — 439 σπασάμενος ACEFKMNQR. τανύηκες Apoll. Soph. 149, 10: τανάηκες CL. — 440 ἀποπλήξας S Schol. Ψ 120: ἀποτμήξας E et libri mei. οὖδασ δὲ A: οὖδασδε CDIKLNQ. — 443 ὡς σὺ κελεύεις DL. — 444 πάρ: παρὰ ACDIL. ἔρυσθαι: ἐρύσθαι N. — 446 φάμενος M. — 448 ἔδεισεν: CEN ἔδδεισε, cet. ἔδδεισεν. — 450 ἔχρισε FIQV. ἔχρισε λίπ' ἐν ἐλαίω M sicut 364. — 451 χλαίνας καλὰς FKS. οὐλὰς A. — 452 δαινυμένους C. εὖ πάντας: ἄρα τούσδε A. ἄρα τούσγε DILR. ἄρα τούσγ' Q. γρ. δ' εὖ πάντας A m. rec. H. γρ. ἄρα τούσγε M. — 453 οἵδ' ACDIKLNQ. εἶδον: ἴδον CD. ἴδον ἐφράσσαντό A ex corr., 1. m. φρά-σαντό. τ' ἐσάντα: τε πάντα ACDHKLPQSV. φράσαντο δὲ πάντα N. γρ. τό τ' ἐσάντα C. ἐν ἄλλῳ γρ. φράσαντό τ' ἐσάντα H. τε θυμῷ: γρ. πάντα M. γρ. ἔναντα M. — 454 δὲ στεναχίζετο: δὲ στοναχίζετο ACLN QV. δ' ἐστοναχίζετο K.

A. c. 435 ἕρξ', v. H. T. 258. — 437 Aristarchus καὶ κεῖνοι, H. T. 247. — 440 ἀποτμήξας ἢ κατά τινα τῶν ἀντιγράφων ἀποπλήξας Eust. 1664, 31: ita Aristarchus, v. Scholl. Ψ 120, Λ 146; H. T. 342. ἀποτμήξας Zenodoto deberi colligo ex Schol. Σ 34. — 448 Aristarchus ἔδεισεν, H. T. 390. — 451 Aristarchus, Alexio, Ptolem. Ascalonita, Herodianus οὔλας: οὐλὰς Nicias, H. T. 329. — 454 στεναχίζετο: στοναχίζετο, cf. ι 13; κ 10; H. T. 351.

ἡ δέ μευ ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων·
[διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,]
μηκέτι νῦν θαλερὸν γόον ὄρνυτε· οἶδα καὶ αὐτὴ
ἠμὲν ὅσ' ἐν πόντῳ πάθετ' ἄλγεα ἰχθυόεντι,
ἠδ' ὅσ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου.
ἀλλ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον,
εἰς ὅ κεν αὖτις θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε,
οἷον ὅτε πρώτιστον ἐλείπετε πατρίδα γαῖαν
τρηχείης Ἰθάκης· νῦν δ' ἀσκελέες καὶ ἄθυμοι,
αἰὲν ἄλης χαλεπῆς μεμνημένοι· οὐδέ ποθ' ὕμιν
θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ πέποσθε.
ὣς ἔφαθ' ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ἔνθα μὲν ἤματα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
ἥμεθα δαινύμενοι κρέατ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὧραι
[μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα μακρὰ τελέσθη],
καὶ τότε μ' ἐκκαλέσαντες ἔφαν ἐρίηρες ἑταῖροι·
δαιμόνι', ἤδη νῦν μιμνήσκεο πατρίδος αἴης,
εἴ τοι θέσφατόν ἐστι σαωθῆναι καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
[ὣς ἔφαν, αὐτὰρ ἐμοί γ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἥμεθα δαινύμενοι κρέατ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,

V. L. 455 ἥ KQ. δέ μευ: δ' ἐμεῦ KS. ἄγχι παραστᾶσα C. — 456 omitt. ACDEHIKLM in t. NPQSV. — 457 μή κέ τι A. θαλερὸν = γρ. στυγερόν M. — 459 sequitur in CIKNP vs. βοῦς περιταμνομένους ἰδ' (C καὶ) οἰῶν πώεα καλά (= λ 402). — 461 αὖτις: αὖθις AN. — 462 οἷον τε πρώτιστον DL. — 464 αἰὲν: αἰεὶ ACDEHIKNQS. — 465 εὐφροσύνῃ: εὐφροσύνης IK. εὐφροσύναις E 1662, 43 quod perinde est. ἀφροσύνῃ L. ἐπεὶ ἢ D: cet. ἐπειή. μάλα: κακὰ E. πέποσθε: πέπασθε var. lect. in G. — 467 πάντα: μακρὰ L. — 468 δαιννύμενοι C. κρέατ' ACDEIKLMNQ. — 469 περϊ ML. — 470 omitt. A 1. m. EG 1. m. HIM RS: habent A in marg. CDG 2. m. KLPQV. — 471 τοτέ μ' A. με καλέσαντες PS. — 473 θέσφατον ἐστὶ I. — 474 ἐς ὑψόροφον CEKLNS: ὑψόρροφον DM: cet. ἐΰκτίμενον. γρ. ἐς ὑψόροφον A m. rec. γρ. ὑψόροφον H. — 475–479 omitt. EQV. habet H in marg. — 476 καταδύντα D. — 477 δαιννύμενοι C. κρέατ' ACDIKLMN.

A. c. 457 Ἀριστοφάνης στυγερὸν γόον· καὶ οὐκ ἄχαρις ἡ γραφή Didymus, cf. Eust. 1664, 40. — 465 veteres ἐπεὶ ἤ, H. T. 267. πέποσθε Herodianus: Aristarchus πέπασθε, cf. Eust. 1663, 15; H. T. 336.

οἳ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.]
αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιβὰς περικαλλέος εὐνῆς
γούνων ἐλλιτάνευσα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς·
[καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·]
ὦ Κίρκη, τέλεσόν μοι ὑπόσχεσιν, ἥν περ ὑπέστης,
οἴκαδε πεμψέμεναι· θυμὸς δέ μοι ἔσσυται ἤδη,
ἠδ' ἄλλων ἑτάρων, οἵ μευ φθινύθουσι φίλον κῆρ
ἀμφ' ἔμ' ὀδυρόμενοι, ὅτε που σύ γε νόσφι γένηαι.
ὣς ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
μηκέτι νῦν ἀέκοντες ἐμῷ ἐνὶ μίμνετε οἴκῳ·
ἀλλ' ἄλλην χρὴ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι καὶ ἱκέσθαι
εἰς Ἀίδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο,
μάντηος ἀλαοῦ, τοῦ τε φρένες ἔμπεδοί εἰσι·
τῷ καὶ τεθνηῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια
οἴῳ πεπνῦσθαι· τοὶ δὲ σκιαὶ ἀίσσουσιν.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσι καθήμενος, οὐδέ τι θυμὸς
ἤθελ' ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τε κορέσθην,
καὶ τότε δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

V. l. 479 οἳ μὲν: δὴ τότε GHIMN. γρ. οἳ μὲν M. κατὰ: ἀνὰ GHI N. καταμέγαρα A. — 481 ἐλιτάνευσα CDFIKLMNQ. δέ μευ: δέ μοι . — 482 omitt. DELM 1. m. S: habent ACGHIKM m. rec. NPQRV. προσηύδων: προσηύδα A. — 483 ἥν περ: γρ. οἵαν περ (ὥσπερ?) C. — 486 ἀμφ' ἔμ': ἀμφί μ' K. γένηαι: νέηαι G. νόσφιν ἔηαι M. (γέ) — 487 ἦδ' CDIKLNQ. — 489 μὴ κέ τι A. ἀνέκοντες D. ἐνὶ: ἔνι C. ἐνιμίμνετε DKN. — 490 ἀλλά με χρὴ πρῶτον τε ὁδὸν L. — 491 φερσεφονείης I. — 492 ψυχὴν A et sup. ψυχῇ. — 493 μάντηος M: cet. μάντιος. ἀλαοῦ: ἀγλαοῦ C. ἔμπεδοι εἰσὶ ANQ. — 494 τεθνηῶτι: τεθνειῶτι ACEHI p. as. KMPQSV Apoll. Soph. 156, 11. τεθνεῶτι N. — 495 πεπνύσθαι CL. τοὶ δὲ: ταὶ δὲ L Plato Rep. III, 386 D. αἳ δὲ Plato Men. 100 A. τῷ δὲ D. τοὶ δ' ὡς σκιαὶ Clemens Alex. Strom. IV, 25. — 496 ἐμοί γε A: cet. μοι γε. — 497 οὐδέ τι θυμός: οὐδέ νύ μοι κῆρ CDNPS. οὐδέ νυ μοι κῆρ KL. — 498 ὁρᾶν K. — 499 τε κορέσθην AEKLMNQ: v. τ' ἐκορέσθην. — 500 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων AGHIKMN SV: γρ. καὶ τότε δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον A m. r., ita DL.

A. c. 493 μάντηος G. Hermannus. sed etiam μάντιος ferri potest. — 494 τεθνηῶτι Aristarchus, H. T. 282. — 495 τοὶ: ὁ ποιητὴς πρὸς τοὺς ἄλλους νεκροὺς ποιεῖται τὴν σύγκρισιν, οἱ δὲ ἄλλοι νεκροὶ ὡς σκιαὶ ἀίσσουσιν Aristonicus.

ὦ Κίρκη, τίς γὰρ ταύτην ὁδὸν ἡγεμονεύσει;
εἰς Ἄϊδος δ' οὔ πώ τις ἀφίκετο νηὶ μελαίνῃ.
ὣς ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
[διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,]
μή τί τοι ἡγεμόνος γε ποθὴ παρὰ νηὶ μελέσθω,
ἱστὸν δὲ στήσας ἀνά θ' ἱστία λευκὰ πετάσσας
ἧσθαι· τὴν δέ κέ τοι πνοιὴ βορέαο φέρῃσιν.
ἀλλ' ὁπότ' ἂν δὴ νηὶ δι' Ὠκεανοῖο περήσῃς,
ἔνθ' ἀκτή τε λάχεια καὶ ἄλσεα Περσεφονείης,
μακραί τ' αἴγειροι καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι,
νῆα μὲν αὐτοῦ κέλσαι ἐπ' Ὠκεανῷ βαθυδίνῃ,
αὐτὸς δ' εἰς Ἀίδεω ἰέναι δόμον εὐρώεντα.
ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι
Κώκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ,
πέτρη τε ξύνεσίς τε δύω ποταμῶν ἐριδούπων·
ἔνθα δ' ἔπειθ' ἥρως χριμφθεὶς πέλας, ὥς σε κελεύω,
βόθρον ὀρύξαι ὅσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεῖσθαι πᾶσιν νεκύεσσι,
πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέι οἴνῳ,
τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ παλύνειν
πολλὰ δὲ γουνοῦσθαι νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην στεῖραν βοῦν, ἥ τις ἀρίστη,
ῥέξειν ἐν μεγάροισι πυρήν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν,
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄιν ἱερευσέμεν οἴῳ

V. L. 501 *ἡγεμονεύει* K. — 502 *ἄϊδός δ'* K. *ἄϊδος: γρ. δαο* A. *οὐ πω τὶς* AIN. hunc v. excipit in DL *ζωὸς ἐών· χαλεπὸν δὲ τάγε ζωοῖσιν ὁρᾶσθαι,* qui legitur *λ* 156. — 503 *ἦδ'* ACDILMNQ. — 504 omitt. L S. — 505 *μή τϊ τοι* ACIQ. *μελέσθω: γενέσθω* KPS. — 506 *πέτασας* E N 1. m. Q. — 507 *τήνδε κέ τοι* ADLQ. *τήνδε καί τοι* KN. *τήνδέ κε το* I. — 508 *ὁπόταν* IKLN. — 509 *τε λάχεια: τ' ἐλάχεια* H 2. m. QV. *φερσε-φονείης* HIQ. — 512 *αΐδαο* ADI sup. K. *ἰέναι δόμον: δόμον ἰέναι* L. *εὐρώοντα* A 1. m. — 514 *κωκυτός δ'* K. *ὕδατος ἐστὶν* DILQ. **ἀπορ ξ:* l. *ἀπορρώξ* cum Apoll. Soph. 106, 8. — 515 *ἐριδούπων: γρ. ἐριμύκων* M. — 516 *κελεύω: κελεύσω* PS. — 518 *αὐτῷ: αὐτῶν* I. *πᾶσι* EFINQV — 520 *τρίτον δ'* CFIKR. *αὖθ': αὖ* V. *ἔπι* L. *παλύνειν* Hesych. III, 2: *παλῦναι* L. — 521 *γουνᾶσθαι* AK: *γρ. γουνοῦσθαι* A m. rec.

A. c. 502 Ptolem. Ascalonita *οὔ πώ τις: οὔ πω τις* Herodianus H. T. 415. — 509 *τε λάχεια: λάχεια δὲ ἡ ἐλαχίστη κατὰ τοὺς παλαιούς, ὥστε γράφοιτ' ἂν τῷ λόγῳ τούτῳ καὶ ἡ ἐλάχεια* Eust. 1667, 12. *οὐ δεῖ δὲ γράφειν ἐλάχεια. οὐ γὰρ εἰκὸς ἐλάχιστον ἀκούειν τῆς Περσεφόνης τὸ τέμενος* Schol. BHQT. vid. ad *ι* 115. — 513 cf. Scholl. E 774; 514; *Υ* 138. — 511 *ἀπορώξ* cf. *ι* 359.

παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ὑμετέροισιν.
αὐτὰρ ἐπὴν εὐχῇσι λίσῃ κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν,
ἔνθ' ὄιν ἀρνειὸν ῥέζειν θῆλύν τε μέλαιναν
εἰς Ἔρεβος στρέψας, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι
ἱέμενος ποταμοῖο ῥοάων· ἔνθα δὲ πολλαὶ
ψυχαὶ ἐλεύσονται νεκύων κατατεθνηώτων.
δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐποτρῦναι καὶ ἀνῶξαι
μῆλα, τὰ δὴ κατάκειτ' ἐσφαγμένα νηλέι χαλκῷ,
δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
ἰφθίμῳ τ' Ἀίδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ·
αὐτὸς δὲ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
ἧσθαι, μηδὲ ἐᾶν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
αἵματος ἄσσον ἴμεν πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
ἔνθα τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται, ὄρχαμε λαῶν,
ὅς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου
νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
ὣς ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἠώς.
ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἕσσεν·
αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἕννυτο νύμφη,
λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ
καλὴν χρυσείην, κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην.

V. L. 525 μεταπρέπει: μετατρέπει CD. ὑμετέροισιν: ἡμετέροισιν KMPS. ἀγρομένοισιν DL. — 526 λίσσῃ CEIN ex corr. — 527 ῥέζειν: ῥέξειν DFH ex em. IKLMNQRSV. — 528 στρέψας: τρέψας ACDFHIK MNQSV. ἀπὸ νόσφι ADEIQ. — 529 ἱέμενος ADMQ. ἰόμενος L. — 530 κατατεθνηώτων: κατατεθνειώτων CFHIKMNQRSV. κατὰ τεθνειώτων A. κατατεθνεώτων DL. — 531 ἐποτρύναι DQ. — 532 κατάκειτ' K. κατάκειται S: cet. κατέκειτ', quod hoc loco ferri non potest. — 533 δείραντας: δείραντες LQV. δείραντας (ες sup.) H. ἐπεύξεσθαι N. — 534 ἀΐδῃ K. Φερσεφονείῃ A. φερσεφονείῃ (π sup.) I. — 535 ἐρυσάμενος A 1. m. KQ. — 536 μὴ δὲ AIKLMNQ. μή δ' D. ἐᾷν C. — 538 ἔνθά τοι ACDIKNQ. — 541 χρυσόθρονος: γρ. χρυσόφανος M. — 543 ἀργύφεον: ἀργύρεον I. φάρος ACDKMNQ. ἔννυτο ADLN. — 544 βάλετ': βάλεν K. ἰξυῖ: ὀσφυΐ A sup. N in marg.

vid. A. c. 530 Aristarchus κατατεθνηώτων, H. T. 282. — 532 κατάκειτ' H. T. Annal. Gymn. Austr. 1859, p. 221. — 533 κατακῆαι Aristarchus, sed T. 298. nostro loco et λ 74 libri Aristarcheam lectionem exhibent, unde ε 231; ν 26; ο 97; π 2 et ψ 51 omnes fere ab Aristarcho dissentiunt, ὀσφύϊ vulgatam in hac scriptura sibi non constitisse patet. — 544 ἰξυῖ: ὀσφυΐ, v. ε 231. ὀσφύϊ glossam esse apparet ex Hesychio II, 362 ἰξυῖ: ὀσφυΐ, λάγονι. — 545 ἐπέθηκε: ἐφύπερθε Aristarchus, vid. ε 232.

αὐτὰρ ἐγὼ διὰ δώματ' ἰὼν ὄτρυνον ἑταίρους
μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
μηκέτι νῦν εὕδοντες ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον,
ἀλλ' ἴομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια Κίρκη.
ὣς ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
οὐδὲ μὲν οὐδ' ἔνθέν περ ἀπήμονας ἦγον ἑταίρους.
Ἐλπήνωρ δέ τις ἔσκε νεώτατος, οὔτέ τι λίην
ἄλκιμος ἐν πολέμῳ οὔτε φρεσὶν ᾗσιν ἀρηρώς,
ὅς μοι ἄνευθ' ἑτάρων ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης
ψύχεος ἱμείρων κατελέξατο οἰνοβαρείων·
κινυμένων δ' ἑτάρων ὅμαδον καὶ δοῦπον ἀκούσας
ἐξαπίνης ἀνόρουσε καὶ ἐκλάθετο φρεσὶν ᾗσιν
ἄψορρον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρήν,
ἀλλὰ κατ' ἀντικρὺ τέγεος πέσεν· ἐκ δέ οἱ αὐχὴν
ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' Ἄϊδος δὲ κατῆλθεν.
ἐρχομένοισι δὲ τοῖσιν ἐγὼ μετὰ μῦθον ἔειπον·
φάσθε νύ που οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
ἔρχεσθ'· ἄλλην δ' ἧμιν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη
εἰς Ἀίδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο.
ὣς ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
ἑζόμενοι δὲ κατ' αὖθι γόων τίλλοντό τε χαίτας·
ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίγνετο μυρομένοισιν.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης
ἤομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες,
τόφρα δ' ἄρ' οἰχομένη Κίρκη παρὰ νηὶ μελαίνῃ

V. L. 546 δώματ' ἰών: δῶμα κιὼν DLNPS. ὄτρυνον: l. ὤτρυ[illegible]ον. ὤτρυνα L. — 548 ἀωτεῖσθε K. — 549 πότνια: θέσφατα DL. — 55[illegible] [illegible]ν-θέν περ CQ: ἐνθένδε A. — 552 οὔτέ τι ACIKMQ. οὔτέ τι D. οὔ[illegible] τε λίαν E. — 556 κιννυμένων C. — 557 ἀνόρουσε: ἔπωρουσε (α) L. — [illegible] 558 κλίμακα: κίονα DL. — 559 κατ' ἀντικρὺ AINQ Apoll. Soph. 3[illegible] 9. κατ' ἄντικρυ K. κατάντικρυ D. — 561 μῦθον: πᾶσιν D. — 562 [illegible] ά-σθε: φᾶσθε ACIKLMNQ. που: ποι DL. οἶκονδε ACDILMNQ: [illegible] οἴ-κόνδε. — 563 ἧμιν ER. ἄμμιν L p. ras.: ἡμῖν ADE 1669, 64 FIK[illegible] Q. — 566 τοῖσι CIKMNQ. — 567 καταῦθι DEKL. — 568 πρᾶξῖς N. [illegible] γί-γνετο: ἐγίνετο ACDEILMNQ. ἐγένετο K. — 569 omitt. ADLM [illegible] n. QV. — 570 καταδάκρυ CILN. — 571 ἆρ CDKLMNQ. νηὶ μελαίνῃ: [illegible] ῆα μέλαιναν KS.

A. c. 546 ὄτρυνον Aristarchus. — 562 φάσθε Tyrannio: φᾶσθε Heraclides, H. T. 373. — 563 ἧμιν, v. H. T. 275.

ἀρνειὸν κατέδησεν ὄϊν θῆλύν τε μέλαιναν,
ῥεῖα παρεξελθοῦσα· τίς ἂν θεὸν οὐκ ἐθέλοντα
ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτο ἢ ἔνθ' ἢ ἔνθα κιόντα;

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Λ.

Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν,
ἐν δ' ἱστὸν τιθέμεσθα καὶ ἱστία νηὶ μελαίνῃ,
ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν, ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ
βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
ἡμῖν δ' αὖ μετόπισθε νεὸς κυανοπρῴροιο
ἴκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Κίρκη ἐυπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα.
ἡμεῖς δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
ἥμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθυνε.
τῆς δὲ πανημερίης τέταθ' ἱστία ποντοπορούσης.
δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί,
ἡ δ' ἐς πείραθ' ἵκανε βαθυρρόου Ὠκεανοῖο.
ἔνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε πόλις τε,

V. L. 572 κατέδησεν: γρ. κατέθηκεν A. — 574 ἴδοιτο E: v. ἴδοιτ'. ἢ ἔνθα ἢ ἔνθα EM.

A. c. 574 ἴδοιτο, v. de hiatu p. 26.

Varia lectio. 1 κατήλθομεν: κατήλυθον DL. — 2 ἂρ πρῶτον K. ἐρύσσαμεν EINQ. — 3 τιθέμεσθα: τεθέμεσθα E. ἐθέμεσθα CN. τιθέμεθα I. — 4 ἐβήσαμεν: ἐδήσαμεν A ex corr. ἐν δὲ καὶ AFIKLNPS. — 5 καταδάκρυ CDIN. — 6 ἡμῖν αὖ μετόπισθεν Apoll. Soph. 111, 32. μετόπισθε: κατόπισθε EFHINPQRSV Macrob. Sat. V, 13, 16. κατ' ὄπισθε AK. νεὸς: νεὼς CEI (H?) Apoll. Soph. Macrob. — 7 ἴκμενον Schol. N 456. — 10 κυβερνῆται DL. — 12 δύσετο: δύσσετο D. — 13 ἧδ' ADIKLNQ. ἐς: ἐπὶ L. — 14 Κιμμερίων: γρ. χειμερίων καὶ κερβερίων G.

Adnotatio critica. 7 ψιλωτέον τὸ ἴγμενον (sic) ἤτοι ὑγρόν Schol. H. — 8 αὐδήεσσα: al. οὐδήεσσα, αὐλήεσσα, vid. ad κ 136; ε 334. — 14 Κιμμερίων: Ἀρίσταρχος Κερβερέων Schol. H. ἔνιοι δὲ γράφουσι χειμερίων, οἱ δὲ Κερβερίων, ὡς Κράτης Schol. MPV Vind. 56, 133. Κράτης μέντοι Κερβερίους γράφει . . . . . ἕτεροι δὲ Χειμερίους τούτους ἔγραψαν Eust. 1671, 3. γράφεται καὶ Κερβερίων καὶ ἔοικε καὶ Σοφοκλῆς περιπεπτωκέναι τῇ τοιαύτῃ γραφῇ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις (187). Πρωτέας δὲ ὁ Ζευγματίδης χειμερίους γράφει . . . . . ἔνιοι δὲ Κεμμερίους Et. Mg. 513, 45. τινὲς καὶ παρ' Ὁμήρῳ γράφουσιν „ἔνθάδε Κερβερίων" ἀντὶ τοῦ Κιμμερίων Schol. Arist. Ran. 189. cf. Photii Lex. 117; Zonar. Lex. 1208.

ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
ἠέλιος φαέθων καταδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
οὔθ' ὁπότ' ἂν στείχῃσι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
οὔθ' ὅτ' ἂν ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτράπηται,
ἀλλ' ἐπὶ νὺξ ὀλοὴ τέταται δειλοῖσι βροτοῖσι.
νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν, ἐκ δὲ τὰ μῆλα
εἱλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὖτε παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο
ἤομεν, ὄφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ', ὃν φράσε Κίρκη.
ἔνθ' ἱερήια μὲν Περιμήδης Εὐρύλοχός τε
ἔσχον· ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
βόθρον ὄρυξ' ὅσσόν τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεόμην πᾶσιν νεκύεσσι,
πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέι οἴνῳ,
τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνον.
πολλὰ δὲ γουνούμην νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην στεῖραν βοῦν, ἥ τις ἀρίστη,
ῥέξειν ἐν μεγάροισι πυρήν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν,
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄιν ἱερευσέμεν οἴῳ
παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ἡμετέροισι.
τοὺς δ' ἐπεὶ εὐχωλῇσι λιτῇσί τε, ἔθνεα νεκρῶν,
ἐλλισάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβὼν ἀπεδειροτόμησα
ἐς βόθρον, ῥέε δ' αἷμα κελαινεφές· αἳ δ' ἀγέροντο

V. L. 16 *καταδέρκεται*: *ἐπιδέρκεται* ACDEHIKLMNPQSV Stra[illegible]o V, p. 244; Tzetzes Alleg. 11. *ἐπιλάμπεται* Strabo I, p. 6. *καταδέρ*[illegible]*ται ἢ ἐπιδέρκεται* E 1670, 51. — 17 *οὔθ'*: *οὐδ'* N. *ὁπόταν* CIKLQ. — 18 *ὅταν* IKL. *οὐρανόθεν*: *οὐρανόθι* M. — 19 *ἐπὶ* CI. — 20 *ἐν δὲ* [illegible] M NP. *ἐν δέ τε μῆλα* D. — 21 *παρὰ ῥόον*: *παραρρόον* AM. *παραῤῥ*[illegible]*ον* DG. *παραρρόον* H. — 24 *ἔσχον*: *εἶχον* FPS. — 25 *ὄρυξα ὅσον* CINQ[illegible] V. *ὄρυξα ὅσ͂ον* H. *ὤρυξα ὅσσον* A 1. m., nunc *ὅσον*. *ὅσσόν τε* D. — 26 *χοὴν*: *χοὰς* FS. *χεόμην*: *χέομεν* H 1. m. MPS. γρ. *χεόμην* M. *πᾶ*[illegible] A 1. m. CFIKNQRV. — 28 *τὸ τρίτον δ'* C. *πάλυνον*: *πάλυνα* S. — 33 [illegible]*ταπρέπει*: *μετατρέπει* N. — 35 *ἐλισάμην* AK. *ἐλισσάμην* DEMQV. [illegible]*σάμην* L. — 36 *ἐς*: *εἰς* E. *αἶδ'* ADIKLMNQ. — 37 *ὑπ' ἐξ* ACIK[illegible] N. *ὑπεὶρ* L. *ἐρέβευς*: *ἐρέβους* EFH ex em. LNQ. *ἐρέβους* (ευς supra) I. *νεκύων*: [illegible]*ε-κρῶν* N. *κατατιθνειώτων* CDKNS. *κατατεθνηώτων* (ει supra) M. *κατὰ τεθν*[illegible]*ώτων* I. *κατὰ τεθνηότων* A.

A. c. 16 Aristophanes et Aristarchus *καταδέρκεται*. occurrit hic versus etiam apud Hesiod. Theog. 760, ubi libri omnes *ἐπιδέρκεται* exhibent. — 17. 18 *ὁπότ' ἄν*, *ὅτ' ἄν*, v. H. T. 327. — 21 *παρὰ ῥόον* Aristarchus, v. H. T. 391. — 26 *Ζηνόδοτος χεάμην* Schol. H. — 37 *ἐρέβευς*, non *ἐρέβους* scribendum, nam substantiva neutrius generis in *ος* exeuntia genetivo per *εος* vel *ευς* efferuntur: excipiuntur duo, *δείους* et *σπείους*, vid. Bekk. An. 1209. *κατατεθνηώτων* Aristarchus, H. T. 282.

ψυχαὶ ὑπ' ἐξ ἐρέβευς νεκύων κατατεθνηώτων.
νύμφαι τ' ἠίθεοί τε πολύτλητοί τε γέροντες
παρθενικαί τ' ἀταλαὶ νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι·
πολλοὶ δ' οὐτάμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν,
ἄνδρες ἀρηίφατοι βεβροτωμένα τεύχε' ἔχοντες·
οἳ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος
θεσπεσίῃ ἰαχῇ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει.
δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλέι χαλκῷ,
δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
ἰφθίμῳ τ' Ἀίδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ·
αὐτὸς δὲ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
ἥμην, οὐδ' εἴων νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
αἵματος ἆσσον ἴμεν πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
πρώτη δὲ ψυχὴ Ἐλπήνορος ἦλθεν ἑταίρου·
οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
σῶμα γὰρ ἐν Κίρκης μεγάρῳ κατελείπομεν ἡμεῖς
ἄκλαυτον καὶ ἄθαπτον, ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγε.
τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
Ἐλπῆνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα;
ἔφθης πεζὸς ἰὼν ἢ ἐγὼ σὺν νηὶ μελαίνῃ.

V. L. 38—43 obelis notati sunt in CG. — 39 τ' ἀταλαὶ: θ' ἁπαλαὶ L. — 40 πολλοὶ δ': πολλοί τ' GM. — 41 τεύχε': εἵματ' G. — 42 ἄλλοθεν ἄλλος: ἔνθα καὶ ἔνθα AGHIQ. γρ. ἄλλοθεν ἄλλος A m. rec. H. γρ. ἔνθα καὶ ἔνθα M. — 45 κατέκειτ': κατάκειτ' DL. — 46 κατακῆαι E. — 48 αὐτὸς δὲ: αὐτὰρ ἐγὼ FPR. — 49 ἥμην ADM. γρ. ἧμην A m. rec. — 50 ἄσσον A ex em. — 53 μεγάρω κίρκης PS. μεγάρῳ κατελείπομεν ἡμεῖς: κατελείπομεν αὖθις ἡμεῖς Schol. Λ 115. — 54 ἄκλαυτον: ἄκλαυστον ACDH 2. m. KLNQSV. — 57 ἐλπήνωρ L. — 58 ἰὼν IN: cet. ἰὼν.

A. c. 38—43 ἀθετοῦνται οὗτοι οἱ ἓξ στίχοι, ὅτι οὔπω προσέρχονται καὶ ὅτι ἀδύνατον φέρειν τὰς ψυχὰς τὰς τῶν σωμάτων πληγάς Schol. MV Vind. 56, 133. οἱ ἓξ παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ Ἀριστοφάνει [προ]ηθετοῦντο ὡς ἀσύμφωνοι πρὸς τὰ ἑξῆς Didymus; cf. Eust. 1672, 34. — 40 Aristarchus et Herodianus οὐτάμενοι: οὐταμένοι Pamphilus, H. T. 330. — 46 κατακῆαι Aristarchus, non κατακεῖαι, cf. κ 533. — 52—54 ὁ Καλλίστρατος ἀθετεῖ. Aristarchum hos versus damnasse colligo ex Aristonici adnot. ad Ψ 73 ἡ ἀναφορὰ πρὸς τὰ ἀθετούμενα ἐν τῇ νεκυίᾳ. — 58 πᾶσαι ἰών γρ. Schol. H, unde apparet Aristarchum ἰών scripsisse, v. H. T. 138 sqq. et Λ 230 αὐτὰρ ὃ πεζὸς ἐὼν εἰς Ἴλιον εἰληλούθει: διχῶς καὶ ἐὼν καὶ ἰών Didymus. cf. Didym. p. 15; H. S. § 81, 4; Annal. Gymn. Austr. 1859, p. 221.

ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ' οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ·
[διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,]
ἆσέ με δαίμονος αἶσα κακὴ καὶ ἀθέσφατος οἶνος·
Κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ καταλέγμενος οὐκ ἐνόησα
ἄψοῤῥον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρήν,
ἀλλὰ κατ' ἀντικρὺ τέγεος πέσον· ἐκ δέ μοι αὐχὴν
ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' Ἄϊδος δὲ κατῆλθε.
νῦν δέ σε τῶν ὄπιθεν γουνάζομαι οὐ παρεόντων,
πρός τ' ἀλόχου καὶ πατρός, ὅ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα
Τηλεμάχου θ', ὃν μοῦνον ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπες·
οἶδα γὰρ ὡς ἐνθένδε κιὼν δόμου ἐξ Ἀίδαο
νῆσον ἐς Αἰαίην σχήσεις εὐεργέα νῆα·
ἔνθά σ' ἔπειτα ἄναξ κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο·
μή μ' ἄκλαυτον, ἄθαπτον ἰὼν ὄπιθεν καταλείπειν,
νοσφισθείς, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι,
ἀλλά με κακκῆαι σὺν τεύχεσιν, ἅσσά μοί ἐστι,
σῆμά τέ μοι χεῦαι πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
ἀνδρὸς δυστήνοιο, καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι·
ταῦτά τέ μοι τελέσαι πῆξαί τ' ἐπὶ τύμβῳ ἐρετμόν,
τῷ καὶ ζωὸς ἔρεσσον ἐὼν μετ' ἐμοῖς ἑτάροισιν.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον

V. L. 59 ὃ δέ μ': ὅδ' ἔμ' L. — 60 omitt. ACDLMQSV: habent HI KN. — 62 κίρκης ἐν A 1. m. L. — 63 μακρὰν DL. — 64 κατ' ἀντικρὺ ACIKMN Apoll. Soph. 32, 9: cet. καταντικρὺ. — 65 ἄϊδοσ δε A. κατῆλθε: βεβήκει GHIM. γρ. κατῆλθε HM. — 66 οπιθεν: ὄπισθεν DEN. ὄπισθε C. — 67 ὅ σ' ἔτρεφε: ὅς ἔτρεφε DS. ὅς σ' ἔτρεφε CLMQV. — 68 ἐνὶμμεγάροισιν D. ἐνὶ μεγαροισιν M. — 72 ἄκλαυτον: ἄκλαυστον A m. rec. CDH 2. m. IKLNS Macrob. Sat. V, 7, 13. ἰὼν ὄπιθεν: ἐὼν ὄπισθεν DKQ. ἰὼν ὄπισθε E 1672, 59. ὄπισθεν ἰὼν M. καταλείπειν: καταλείπῃς A ex corr. KP. καταλίπῃς S. ἰὼν ὄπιθεν καταλείπεις E 1673, 29. — 73 μή τοί τι: μή τι τοι ADE (τί) IKL 1. m. MNQ. — 74 κακκῆαι Macrob. c. libris plerisque: κακκῆαι E. κακῆαι C. κατακῆαι K. κακκῆε L et ξὲν 1. m. κακκεῖαι A Herodianus ad Α 302; Apoll. Soph. 94, 14; Hesych. II, 393. ἅσσά CDILQ. ὅσσά K. ὅσσα FPS. μοί ἐστι IKQ. μοι ἐστὶν ACDLN. — 75 σῆμα τ' ἐμοὶ FKS. χεῦαι Hesych. IV, 253: χεῦσαι DLMN. utrumque Apoll. Soph. 167, 23. — 77 ταῦτα κέ μοι DLQRV. ἐρετμόν: ἐρετμῷ DL. — 78 ἐὼν Macrob. l. l.: ἐγὼ A GQV.

A. c. 68 Aristophanes ἐνιμμεγάροισιν. — 74 ἡ κοινὴ κακκεῖαι· Ἀρίσταρχος κακκῆαι· προπερισπωμένως δέ· ἀπαρέμφατον γάρ ἐστιν Schol. HMQ Vind. 133. pro κακκεῖαι legitur in HQ κακκῆαι, in M Vind. 133 κακῆαι. conf. Didym. p. 24; H. T. 298. — 75 χεῦαι: χεῦσαι, cf. ad α 291.

ταῦτά τοι, ὦ δύστηνε, τελευτήσω τε καὶ ἔρξω.
νῶι μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβομένω στυγεροῖσιν
ἥμεθ', ἐγὼ μὲν ἄνευθεν ἐφ' αἵματι φάσγανον ἴσχων,
εἴδωλον δ' ἑτέρωθεν ἑταίρου πόλλ' ἀγόρευεν.
ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς κατατεθνηυίης,
Αὐτολύκου θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀντίκλεια,
τὴν ζωὴν κατέλειπον ἰὼν εἰς Ἴλιον ἱρήν.
τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ·
ἀλλ' οὐδ' ὣς εἴων προτέρην πυκινόν περ ἀχεύων
αἵματος ἄσσον ἴμεν πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο
χρύσεον σκῆπτρον ἔχων, ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπε·
[διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,]
τίπτ' αὖτ', ὦ δύστηνε, λιπὼν φάος ἠελίοιο
ἤλυθες, ὄφρα ἴδῃ νέκυας καὶ ἀτερπέα χῶρον;
ἀλλ' ἀποχάζεο βόθρου, ἄπισχε δὲ φάσγανον ὀξύ,
αἵματος ὄφρα πίω καί τοι νημερτέα εἴπω.
ὣς φάτ', ἐγὼ δ' ἀναχασσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
κουλεῷ ἐγκατέπηξ'· ὃ δ' ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινόν,
καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσι προσηύδα μάντις ἀμύμων·
νόστον δίζηαι μελιηδέα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
τὸν δέ τοι ἀργαλέον θήσει θεός· οὐ γὰρ ὀίω
λήσειν ἐννοσίγαιον, ὅ τοι κότον ἔνθετο θυμῷ,
χωόμενος, ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.
ἀλλ' ἔτι μέν κε καὶ ὣς κακά περ πάσχοντες ἵκοισθε,

V. L. 80 *ἔρξω: v. ἔρξω. K ῥέξω. — 81 ἀμειβόμενοι PQS. — 82 ἴσχων: ἴσχον N. ἴσχω PS. — 83 ἀγόρευεν ACDEIKLMNQS. ἀγόρευε E 126, 12. ἀγόρευεν (ο suprascr.) H. ἀγορεῦον GR. — 84 ἐπὶ CD. κατατεθνειυίης CKP. κατατεθνηκυίης GMN. κατατεθνηκυίας DL. — 86 ἰὼν ἐς N. — 87 omitt. V. — 88 ὡς: l. ὥς. — 89 ἄσσον I. — 90 ἐπὶ CDM. — 92 omitt. ACDFGHILNPQSV: habent EKMR. — 94 ἴδῃ: ἴδῃς ACDEFGHIKL MNPQSV. — 97 ὣς ἔφατ' AC. — 98 ὅδ' ACDIKLNQ. — 102 ὅ: ὅτι MS, in M c. gl. διότι. — 104 μέν κε: μέν γε KPS. ἵκεσθε (οι suprascr.) K. ἵκεσθε PS. ἵκησθε A.

A. c. 80 ἔρξω: ἔρξω, H. T. 258. — 83 τινὲς εἰκαιότερον ἀγορεῦον Schol. H. — 93 Ζηνόδοτος τίπτ' αὔτως Schol. H. — 94 Aristarchus ἴδῃ: ἴδῃς Zenodotus, H. T. 285. — 102 λήσειν: τινὲς δὲ λήσειεν (λήσει ἐννοσίγαιος?) Schol. H. Kayser. Disp. II, p. 11 Aristarchum οὐ γάρ, ὀίω, λήσει ἐννοσίγαιος scripsisse putat, cui non assentior, nam scholia a τινὲς incipientes ad Aristarchum non pertinent, vid. H. T. 136.

αἴ κ' ἐθέλῃς σὸν θυμὸν ἐρυκακέειν καὶ ἑταίρων,
ὁππότε κε πρῶτον πελάσῃς εὐεργέα νῆα
Θρινακίῃ νήσῳ προφυγὼν ἰοειδέα πόντον,
βοσκομένας δ' εὕρητε βόας καὶ ἴφια μῆλα
Ἠελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.
τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάᾳς νόστου τε μέδηαι,
καί κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην κακά περ πάσχοντες ἵκοισθε·
εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
νηΐ τε καὶ ἑτάροις· αὐτὸς δ' εἴ πέρ κεν ἀλύξῃς,
ὀψὲ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους
νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης· δήεις δ' ἐν πήματα οἴκῳ,
ἄνδρας ὑπερφιάλους, οἵ τοι βίοτον κατέδουσι
μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἕδνα διδόντες.
ἀλλ' ἦ τοι κείνων γε βίας ἀποτίσεαι ἐλθών.
αὐτὰρ ἐπὴν μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι
κτείνῃς ἠὲ δόλῳ ἢ ἀμφαδὸν ὀξέϊ χαλκῷ,
ἔρχεσθαι δὴ ἔπειτα λαβὼν εὐῆρες ἐρετμόν,
εἰς ὅ κε τοὺς ἀφίκηαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
ἀνέρες, οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν·
οὐδ' ἄρα τοὶ ἴσασι νέας φοινικοπαρῄους,
οὐδ' εὐήρε' ἐρετμά, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.
σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει·

V. l. 105 αἴκ' ἐθέλοις N. αἴκ' ἐθέλεις Q. αἴκε θέλῃς ACI. [illegible] κε θέλεις D. — 106 ὁππότε κε: κεν A. δὴ CFKLMNPS. γρ. κεν C. [illegible] πότε κεν δὴ H. ὁππότε δὴ κεν I. πελάσῃς: πελάσσῃς ACL. πελά[illegible]ς N. — 110 νόστου: νόστον PS. νόστου δὲ C. νόστου τε IKN. — [illegible] Ἰθάκην: ἰθάκης D. ἵκησθε A. — 112 εἰ δὲ καὶ A. — 113 εἴπερ κεν [illegible] ἀλύξεις N. — 114 ἀπὸ ACK. — 115 δήεις: δήεις AM. δήει I. δή[illegible] DL. ἐν: ἐνὶ H ex em. I. — 117 ἕδνα: ἔδνα MQSV. — 119 ἐπὴν: ἐ[illegible] FPS. ἐνὶ μμεγάροισι DM ex corr. — 120 κτείνεις DS. — 121 δὴ ἔπει[illegible] δ' ἔπειτα CDIKLMNQSV. δ' ἔπειτα A. — 122 l. cum Schol. Ο 17 [illegible] L [illegible] ὅκε: εἰς ὅκεν N. θάλατταν C. — 123 οὐδέ θ': οὐδ' ἔθ' K. ἔχουσι[illegible] et sup. ἔδουσιν. — 124 τοὶ CK: v. τοί γ'. τοί τ' D. τοίδ' I. ἴσσασι [illegible]

A. c. 116 κατέδουσι: σημειοῦται Ἀριστοφάνης ὅτι ἱκανὰ ἔτη [illegible] γόνει sc. Τηλέμαχος, ἀφ' οὗ οἱ μνηστῆρες συνήχθησαν. τοῦτο [illegible] πρὸς τὸ ἐν τῇ νεκυίᾳ, ὅτι δεῖ εἶναι „οἵ τοι βίοτον κατέδοιεν“, οὐ κατ[illegible]έδουσιν Schol. β 313. Aristarchum κατέδουσιν scripsisse patet ex Schol. Aristonici ὅτι οὐκ ἐνήλλακται ὁ χρόνος, ὡς τὸ „σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν“ Δ 161, ubi Zenodotus τίσουσιν scripserat). οὐ γὰρ ἦσαν οἱ μνηστῆρες συνηγμένοι εἰς τὸν οἶκον Ὀδυσσέως. — 119 ἐνὶ μμεγάροισι conf. 68 — 124 expunxi γ', quam non nisi hiatus causa interpositam videatur.

ὁππότε κεν δή τοι συμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
φήῃ ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
καὶ τότε δὴ γαίῃ πήξας εὐῆρες ἐρετμόν,
ῥέξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
ἀρνειὸν ταῦρόν τε συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
οἴκαδ' ἀποστείχειν ἔρδειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
πᾶσι μάλ' ἑξείης· θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέφνῃ
γήραι ὕπο λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
ὄλβιοι ἔσσονται· τὰ δέ τοι νημερτέα εἴρω.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Τειρεσίη, τὰ μὲν ἄρ που ἐπέκλωσαν θεοὶ αὐτοί·
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
μητρὸς τήνδ' ὁρόω ψυχὴν κατατεθνηυίης·
ἡ δ' ἀκέουσ' ἧσται σχεδὸν αἵματος, οὐδ' ἑὸν υἱὸν
ἔτλη ἐς ἄντα ἰδεῖν οὐδὲ προτιμυθήσασθαι.
εἰπὲ ἄναξ, πῶς κέν με ἀναγνοίη τὸν ἐόντα;
ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε·

V. l. 127 συμβλήμενος CEGM: cet. ξυμβλήμενος. ὁδοίτης L. — 128 φήῃ: E 1047, 29 φήῃ cum ACM. εἴποι G e glossa. ἔχειν σε ἀνὰ KS. — 130 ῥέξας: ἔρξας K. ἔρξας ἢ μάλιστα ῥέξας E 1676, 39. — 132 ἀποστίχειν K. ἔρδειν AEIKLNQ: v. ἔρδειν. — 134 ἐξ ἁλὸς Apoll. Soph. 2, 24; Hesych. II, 114; Schol. Λ 163 cum libris. ἐξ ἁλὸς ἢ ἔξαλος E 1675, 43, cf. 1676, 45; 1948, 20. — 135 ἀβληχρὸς: ἀμβληχρὸς L. μάλα: ἅμα Apoll. Soph. 2, 24. ὅς κε σε D. πέφνῃ (οι supra) H. — 136 γήραϊ ACM: γήρᾳ D EL. γήρα HIKNQ. ὑπὸ AINQ. ὕπο D. ἀραρημένον I. δ' ἑταῖροι ἢ μᾶλλον ἀμφὶ δὲ λαοί E 1675, 44. — 137 τὰ δέ Apoll. Soph. 92, 26. τά, δέ I. τάδε EL. τοι et supra σοι N. — 141 κατατεθνηκυίης CDH ex em. IM. — 142 ἦδ' ACDILNQ. οὐδ' ἑὸν: οὐδὲ ὃν EPS. οὐδέ οἱ N. — 143 ἐς ἄντα DIKLMQV: v. ἐσάντα. — 144 κέν με Apoll. Soph. 35, 8: κέν μοι DL. γρ. πῶς κέν με D. τὸν: γρ. υἱὸν G. — 145 ὃ ALQ. αὐτίκ': αὖτις APSV.

A. c. 127 restitui συμβλήμενος, nam positione opus non est. — 128 φήῃ Aristarchus, v. H. T. 406. ἀθηρηλοιγὸν: ὑφ' ἓν καὶ ὀξυτόνως ἀναγνωστέον Et. Mg. 25, 24. — 134 ἐξ ἁλὸς: ἔξαλος Ptolem. Ascalonita. διπλῆ ἡ ἀνάγνωσις, καὶ ἔξαλος προπαροξυτόνως ἀντὶ τοῦ ἔξω καὶ πόρρω τῆς θαλάσσης, καὶ ἐξ ἁλὸς διῃρημένως. διὰ τὸ τῆς τρυγόνος κέντρον, ᾧ ὁ Τηλέγονος ἀντὶ αἰχμῆς ἐχρῆτο Schol. MNV Vind. 56. τὸ ἔξαλος, ὡς ἔκβιος . . . . . ἔνιοι δὲ κατὰ παράθεσιν ἐξ ἁλὸς Schol. H Q, cf. Schol. ψ 281. — 135 ἄμβληχρος vel ἄβληχρος Heraclides Milesius, cf. Herodian. et Eust. ad Θ 178; Cram. Ep. 95, 11. — 136 γήραι, non γήρᾳ vel quod absurdissimum est γήρα' scribendum est, H. T. 297. v. ad κ 233 et 316. — 143 ἐς ἄντα Aristarchus, H. T. 243.

ῥηΐδιόν τοι ἔπος ἐρέω καὶ ἐπὶ φρεσὶ θήσω·
ὅν τινα μέν κεν ἐᾷς νεκύων κατατεθνηώτων
αἵματος ἄσσον ἴμεν, ὃ δέ τοι νημερτὲς ἐνίψει·
ᾧ δέ κ' ἐπιφθονέῃς, ὃ δέ τοι πάλιν εἶσιν ὀπίσσω.
ὣς φαμένη ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω
Τειρεσίαο ἄνακτος, ἐπεὶ κατὰ θέσφατ' ἔλεξεν·
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, ὄφρ' ἐπὶ μήτηρ
ἤλυθε καὶ πίεν αἷμα κελαινεφές· αὐτίκα δ' ἔγνω,
καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
τέκνον ἐμόν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα
ζωὸς ἐών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζωοῖσιν ὁρᾶσθαι.
μέσσῳ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα,
Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν οὔ πως ἔστι περῆσαι
πεζὸν ἐόντ', ἢν μή τις ἔχῃ εὐεργέα νῆα.
ἦ νῦν δὴ Τροίηθεν ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνεις
νηΐ τε καὶ ἑτάροισι πολὺν χρόνον; οὐδέ πω ἦλθες
εἰς Ἰθάκην, οὐδ' εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκα;
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
μῆτερ ἐμή, χρειώ με κατήγαγεν εἰς Ἀΐδαο
ψυχῇ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο.
οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιΐδος, οὐδέ πω ἁμῆς
γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχων ἀλάλημαι ὀϊζύν,
ἐξ οὗ τὰ πρώτισθ' ἑπόμην Ἀγαμέμνονι δίῳ
Ἴλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μαχοίμην.

V. l. 146 ἐπὶ ACDLMNPQSV: v. ἐνὶ. θήσω: θείω K. θήω C. θείω A m. r. — 147 κατατεθνειώτων ACDIKLNS. — 148 ὃ δὲ ACH NQ ὁ δὲ DE Schol. Α 239: v. ὅδε. ἐνίψει: ἐνίψῃ L. ἐνίσπῃ PS. — 149 ἐπιφθονέεις APS. ἐπιφθονέοις D. ὃ δέ ACIKMNQ. ὁ δέ DE: v. ὅδε. — 151 κατα ACDIKLN. — 157—159 obelis notati in G. — 158 πρῶτα τόν: πρῶτος ὃν CH sup πρῶτα ὃν GM. πρώταος, τὸν I i. e. πρῶτα, τὸν. Schol. Ξ 200 πρῶτον ὃν οὔπω. ἐστὶ ACIKLMQ. περάσσαι M. — 159 ἐόντ': ἰόντ' ER. ἔχοι HI. — 160 ἦ νῦν δή: ἢ νῦν δὴ KL. ἤδη νῦν A. ἢ δὴ νῦν Q. ἦ δὴ νῦν V. ἢ νῦν DL. — 162 ἐνὶ μεγάροισι M. — 165 χρησάμενον L. — 166 ἁμῆς: ἀμῆς CIKNQ. ἀμαῆς DL. — 169 τρώεσσι L.

A c. 148, 149 ὃ δὲ Aristarchus. H. T. 362 sq. — 157—159 ἀθετοῦνται . . . . . τὸ γὰρ ἑξῆς, μέσσοι ὠκεανός. γέλοιον δὲ καὶ πεζὸν ἐόντα Schol MV Vind. 56. — 160 ἦ νῦν δή: τινὲς ὡς ἓν μέρος λόγου παροξύνουσιν ἀντὶ τοῦ ἀρτίως Schol. HQ Vind. 133. cf. Lehrs. Quaest. Ep. 131 s. — 161. 162 Ἀριστοφάνης ἀθετεῖ Schol. H.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;
ἢ δολιχὴ νοῦσος, ἦ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν;
εἰπὲ δέ μοι πατρός τε καὶ υἱέος, ὃν κατέλειπον,
ἢ ἔτι πὰρ κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἦέ τις ἤδη
ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει, ἐμὲ δ' οὐκέτι φασὶ νέεσθαι.
εἰπὲ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου βουλήν τε νόον τε,
ἠὲ μένει παρὰ παιδὶ καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει,
ἦ ἤδη μιν ἔγημεν Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος.
ὣς ἐφάμην, ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ·
καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ
σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
φθίνουσιν νύκτές τε καὶ ἤματα δάκρυ χεούσῃ.
σὸν δ' οὔ πώ τις ἔχει καλὸν γέρας, ἀλλὰ ἕκηλος
Τηλέμαχος τεμένεα νέμεται καὶ δαῖτας ἐίσας
δαίνυνται, ἃς ἐπέοικε δικασπόλον ἄνδρ' ἀλεγύνειν·
πάντες γὰρ καλέουσι. πατὴρ δὲ σὸς αὐτόθι μίμνει
ἀγρῷ, οὐδὲ πόλιν δὲ κατέρχεται· οὐδέ οἱ εὐναὶ
δέμνια καὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
ἀλλ' ὅ γε χεῖμα μὲν εὕδει, ὅθι δμῶες ἐνὶ οἴκῳ,

V. L. 170 ἀλλά γε NV. — 171 τίς νυ σε C. τίς δέ σε L. (νΰ superscr.) τανηλεγέως D. τανυλεγέος A ex corr. QV. — 172 ἤ — ἤ: ἦ — ἦ ACDIKNQ. — 173 ἀγανοῖσι βέλεσσιν HI: cet. ἀγανοῖς βελέεσσιν. — 174 τε omitt. DEL. ὄν: οὓς L. — 175 ἢ ἔτι: ἠέ τι G. ἠέ τϊς Q. ἠέ: l. ἠέ. — 176 οὐκ ἔτι I. — 178 παρὰ: πὰρ G. hunc sequuntur in GH marg. IQV duo vss. κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε (G δμῶαί τε) καὶ ὑψερεφὲς (HI ὑψηρεφὲς. Q ὑψῆρεφὲς) μέγα δῶμα εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος δημοιό τε φημην (Q φῆμιν), qui feruntur τ 526, 527. — 180 ηδ' ACDIKLNQ. — 182 ἐνὶμμεγάροισιν D. — 183 φθίνουσιν: φθινύθουσιν DL. φθινύθουσι CKN. φθίνουσι EFIV. νύκτές τε CKQ. δάκρυ χεούσῃ MN: cet. δακρυχεούσῃ. — 184 οὔπω τίς ACD. — 185 *τεμένεα: τεμένη Schol. ζ 54; Hesych. IV, 140 cum E et libris. ἔΐσσας L. — 186 δαίνυνται CN ex corr. — 187 καλέουσι: ποθέουσιν I. γρ. κοτέουσι D male pro ποθέουσι. — 188 πόλιν δὲ M. — 190 ὅ γε: ὅτε C.

A. c. 172 ἤ — ἤ: ἦ — ἦ Herodianus Il. Pros. Ξ 265; Υ 17; Ioan. Alexandr. 41. 16; 32. — 174 ὄν: οὓς Aristophanes. — 182 Aristophanes ἐνιμμεγάροισι. — 184 Ptolem. Ascalonita οὔ πώ τις: οὔ πω τις Herodianus, H. T. 415. — 185 τεμένη Aristarchus. cf. Scholl. Β 423; Φ 363. σεσημείωται τὸ ὄνομα ἀδιαιρέτως ἐξενεχθέν Schol. HQ Vind. 133. fallitur Schol. H Ἀρίσταρχος τεμένεα, v. H. T. 300.

κόνι ἄγχι πυρός, κακὰ δὲ χροῒ εἵματα εἷται·
ὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσι θέρος τεθαλυῖά τ' ὀπώρη,
πάντῃ οἱ κατὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο
φύλλων κεκλιμένων χθαμαλαὶ βεβλήαται εὐναί·
ἔνθ' ὅ γε κεῖτ' ἀχέων, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀέξει
σὸν νόστον ποθέων· χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἱκάνει.
οὕτω γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην καὶ πότμον ἐπέσπον·
οὔτ' ἐμέ γ' ἐν μεγάροισιν ἐΰσκοπος ἰοχέαιρα
οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν,
οὔτε τις οὖν μοι νοῦσος ἐπήλυθεν, ἥ τε μάλιστα
τηκεδόνι στυγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμόν·
ἀλλά με σός τε πόθος σά τε μήδεα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,
σή τ' ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ γ' ἔθελον φρεσὶ μερμηρίξας
μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἑλέειν κατατεθνηυίης.
τρὶς μὲν ἐφορμήθην, ἑλέειν τέ με θυμὸς ἀνώγει,
τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ εἴκελον ἢ καὶ ὀνείρῳ
ἔπτατ'. ἐμοὶ δ' ἄχος ὀξὺ γενέσκετο κηρόθι μᾶλλον,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

V. L. 191 κόνι: κόνει A 2. m. CDLMNS. κονίη L. εἷται: ἧστ[...] 1. m. CFHIKMNQSV. εἵσται A ex corr. DL. — 193 πάντη οἱ: παν[...] K. βεβλήατο H. χθαμαλὸν βεβολήατο Cram. Ep. 94, 13. cf. A [...] Soph. 51, 11 βεβλήατο: βεβλημένοι εἰσίν. χθαμαλαὶ βεβλημέναι [...] ναί. — 196 σὸν νόστον ποθέων KN: σὸν πότμον γοόων ACDHIL[...] RV. σὸν πότμον γοόων S. σὸν νόστον γοόων G. τὸν πότμον γοόων ἢ νόστον ποθέων E 1678, 12. γρ. σὸν νόστον ποθέων CM. γρ. καὶ πότμον γοόων N. — 197 οὕτω καὶ γὰρ C. ἐπέσπων C. ἐπέσπων S. 198 οὔτ' ἐμέ γ' ἐν: οὔτε μέγ' ἐν HI. οὔτ' ἐμὲ ἐν A. οὔτέ με ἐν L. οὔτ[...] ἐν EGQV. οὔτέ μ' ἐν M. οὔτε μ' ἐν KL. οὔτ' ἐμ' ἐνὶ FPS. — 199 ἀγαν[...] βέλεσσιν CHI: v. ἀγανοῖς βελέεσσιν. — 200 οὔτέ τις CIKLNQ. οὔτέ τι[...] οὖν: γρ. αὖ A m. rec. — 202 μήδεα: κήδεα V. φαίδιμ': φίλτατ' L. — 205 κατα[...] ἀπηύρα AD Apoll. Soph. 7, 32. — 204 ἔγωγε θέλων L. — 206 omitt. S. ἐφορμήθην θνηυίης DGIMN. κατατεθνηκυίας L. ἐφορμήθην L: v. ἐφορμήθην. ἀνώγει: ἄνωγεν AK. ἄνωγε CMN[...] ἄνωγε H. ἀνώγοι I. — 207 εἴκελον: ἴκελον CIMNSV. ἴκελον ADHI[...] γρ. ἴκελον ἢ ἐπὶ H. — 209 προσηύδα FH 1. m.

A. c. 191 ἧσται: οὕτως Ζηνόδοτος. Ἀρίσταρχος ἧστο (?) Sch[...] vix credibile est Aristarchum ἧστο scripsisse. — 196 αἱ χαρίε[...] γραφαὶ ἔχουσι σὸν νόστον ποθέων. — 198 non memin[...] [...] invenisse, quae pronomen personale sequente particula γ' [...] [...]ocat: itaque haud scio an scriptura οὔτ' ἐμέ γ' ἐν [...] duorum tantum librorum auctori[...] [...] ἐμέ γ' [...] ἐφορμήθην. H. T. 424.

μῆτερ ἐμή, τί νύ μ' οὐ μίμνεις ἑλέειν μεμαῶτα,
ὄφρα καὶ εἰν Ἀίδαο φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε
ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπώμεσθα γόοιο;
ἦ τί μοι εἴδωλον τόδ' ἀγαυὴ Περσεφόνεια
ὄτρυν', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω;
ὣς ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ·
ὤ μοι τέκνον ἐμόν, περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν,
οὔ τί σε Περσεφόνεια, Διὸς θυγάτηρ, ἀπαφίσκει,
ἀλλ' αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε τίς κε θάνῃσιν·
οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἶνες ἔχουσιν,
ἀλλὰ τὰ μέν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰθομένοιο
δαμνᾷ, ἐπεί κε πρῶτα λίπῃ λεύκ' ὀστέα θυμός,
ψυχὴ δ' ἠύτ' ὄνειρος ἀποπταμένη πεπότηται.
ἀλλὰ φόως δὲ τάχιστα λιλαίεο· ταῦτα δὲ πάντα
ἴσθ', ἵνα καὶ μετόπισθε τεῇ εἴπῃσθα γυναικί.
νῶι μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεθ', αἱ δὲ γυναῖκες
ἤλυθον, ὄτρυνεν γὰρ ἀγαυὴ Περσεφόνεια,
ὅσσαι ἀριστήων ἄλοχοι ἔσαν ἠδὲ θύγατρες.
αἳ δ' ἀμφ' αἷμα κελαινὸν ἀολλέες ἠγερέθοντο·
αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον ὅπως ἐρέοιμι ἑκάστην.
ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ
οὐκ εἴων πιέειν ἅμα πάσας αἷμα κελαινόν.
αἳ δὲ προμνηστῖναι ἐπήισαν, ἠδὲ ἑκάστη

V. l.. 210 τί νυ μ' DL. — 211 βαλόντας L. — 212 ἀμφοτέρω (οι superscr.) H. τεταρπώμεθα ACDNQ. — 213 ἦ τί μοι ILQ. ἤ τι μοι D. ἦ C suprascripto etiam circumflexo. — 214 ὄτρυν' A: vulg. ὤτρυν'. στεναχίζω: στοναχίζω LV. — 215 ἦδ' ACDIKLNQ. — 216 ὦ C. περὶ: πέρι DGKL. πέρι M. — 217 οὔτί σε N. φερσεφόνεια Q. ἀπαφάσκει L. — 218 αὕτη: αὐτῇ N. ὅτε τίς κε θάνῃσιν CKN. ὅτε τις θάνῃσι E. ὅτε κεν θάνωσιν A: cet. ὅτε κέν τε θάνωσιν. γρ. τίς κε θάνῃσιν A m. rec. γρ. τίς κεν M. — 219 σάρκάς τε K. — 221 δαμνᾷ: δάμνατ' AC. δαμνᾶτ' K. γρ. δαμνᾶ C. ἐπεί κε: ἐπεί κεν DGILMN. ἐπήν κε QV. — 223 φόως δὲ AD = v. φόωσδε. H ex em. I φάος δὲ. C φάως (ο superscr.) δὲ. G φάοσδε. — 226 ὄτρυνεν: l. ὤτρυνεν. CIKM ὤτρυνε. φερσεφόνεια (π superscr.) H. — 228 αἶδ' ADIKLNQ. ἠγερέθονται A. — 231 σπασάμενος A 1. m. CDEIKMNQR. τανύηκες CL. — 232 πιέειν: πινέειν DLR. πίνειν AEFH 1. m. IKMNPS. — 233 αἳ I. ἐπήϊσαν DHILMQ: ἐπήεσαν CEN. ἐπήεσαν AKPSV. ἠδὲ: ἣ δὲ C 1. m. I. ἡ δὲ AENQ.

A. c. 214 ὄτρυν', cf. κ 546. στεναχίζω: στοναχίζω, cf. κ 454. — 216 περὶ Herodianus, H. T. 337. — 221 δαμνᾷ ἐπεὶ Ptolem. Ascalonita: δάμναται ὥς Crates. — 233 ἡ δὲ: Ἀρίσταρχος καὶ οἱ ἄλλοι ψιλοῦσι τὸ ἡ δέ Schol. Vind. 133. eadem differentia scripturae est λ 285.

ὃν γόνον ἐξαγόρευεν· ἐγὼ δ' ἐρέεινον ἁπάσας.
ἔνθ' ἤ τοι πρώτην Τυρὼ ἴδον εὐπατέρειαν,
ἣ φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι,
φῆ δὲ Κρηθῆος γυνὴ ἔμμεναι Αἰολίδαο·
ἣ ποταμοῦ ἠράσσατ' Ἐνιπῆος θείοιο,
ὃς πολὺ κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἵησι,
καί ῥ' ἐπ' Ἐνιπῆος πωλέσκετο καλὰ ῥέεθρα.
τῷ δ' ἄρ' ἐεισάμενος γαιήοχος ἐννοσίγαιος
ἐν προχοῇς ποταμοῦ παρελέξατο δινήεντος·
πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα περιστάθη, οὔρεϊ ἶσον,
κυρτωθέν, κρύψεν δὲ θεὸν θνητήν τε γυναῖκα.
λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην, κατὰ δ' ὕπνον ἔχευεν.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐτέλεσσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα,
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
χαῖρε γύναι φιλότητι, περιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ
τέξεις ἀγλαὰ τέκνα, ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιοι εὐναὶ
ἀθανάτων· σὺ δὲ τοὺς κομέειν ἀτιταλλέμεναί τε.
νῦν δ' ἔρχευ πρὸς δῶμα καὶ ἴσχεο, μηδ' ὀνομήνῃς·
αὐτὰρ ἐγώ τοί εἰμι Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
ὣς εἰπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.
ἣ δ' ὑποκυσαμένη Πελίην τέκε καὶ Νηλῆα,
τὼ κρατερὼ θεράποντε Διὸς μεγάλοιο γενέσθην
ἀμφοτέρω· Πελίης μὲν ἐν εὐρυχόρῳ Ἰαωλκῷ

V. l. 234 ἐξαγόρευεν: ἐξερέεινεν HQV. γρ. ἐξαγόρευεν H. — 235 πρώτην: πρῶτον HMQRV. πρώτον I. — 236 ἔκγονος: ἔγγονος DL — 238 ἠράσατ' ACDMN. — 239 ἵησι: ἵησι DEN. ἵῃσι M. ἵησιν AKL — 240 ἔπ' L. — 241 ἆρ ἐεισάμενος GMQV. ἄρα εἰσάμενος ACDEF IK NR. ἄρα εἰδόμενος L. — 242 προχοῇ S. — 243 περιστάθη: παρεστ θη GM. — 244 κρύψε CKQ. κρύψεν τε PSV. — 245 παρθενικὴν AL — 247 ἄρά οἱ C. — 248 γύναι: γύνη Porphyr. ad *K* 252. — 249 τέξεις AC DEHIKLNPQSV. τέξεαι (εις) M. τέξῃ Porphyr. l. l. — 251 μὴ δ' ACDIKLN. — 252 ἐγώ τοι εἰμὶ ADILNQ. — 253 ἐδύσετο: ἐδύσατο ACHKMNQS. ἐδύσσατο DIL. — 254 ἡ δ' ACDIKNQ. ὑποκυσσαμένη A ex corr. CDHI MQV Schol. Pind. Pyth. IV, 242; Apoll. Soph. 160, 33; Hesych. IV, 214. — 256 ἰαολκῷ A ex corr. CK. ἰαολκῷ (ω) I.

A. c. 236 ἀμύμονος: τινὲς ἀτασθάλου γράφουσι. πῶς οὖν οὐχὶ καὶ τὴν εὐπατέρειαν μετέθηκαν Schol. H Vind. 133. conf. α 29 ἀμύμονος Αἰγίσθοιο. — 245 ἀθετεῖται. Ζηνόδοτος δὲ ἀγνοεῖ τὸν στίχον Schol. H Vind. 133. — 249 τέξεις: οὕτως Ἀρίσταρχος. Ζηνόδοτος δὲ κακῶς τέξεαι. τινὲς δὲ „ἀνεμώλιοι εὐναί" γράφουσιν. οὐκ εὖ Didymus. Aristarchea lectio potior est, media enim forma Homerus non nisi de patre aut de ambobus parentibus utitur.

ναῖε πολύρηνος, ὃ δ' ἄρ' ἐν Πύλῳ ἠμαθόεντι.
τοὺς δ' ἑτέρους Κρηθῆι τέκεν βασίλεια γυναικῶν,
Αἴσονά τ' ἠδὲ Φέρητ' Ἀμυθάονά θ' ἱππιοχάρμην.
τὴν δὲ μετ' Ἀντιόπην ἴδον, Ἀσωποῖο θύγατρα,
ἣ δὴ καὶ Διὸς εὔχετ' ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαῦσαι,
καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδ', Ἀμφίονά τε Ζῆθόν τε,
οἳ πρῶτοι Θήβης ἕδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο,
πύργωσάν τ', ἐπεὶ οὐ μὲν ἀπύργωτόν γε δύναντο
ναιέμεν εὐρύχορον Θήβην κρατερώ περ ἐόντε.
τὴν δὲ μετ' Ἀλκμήνην ἴδον, Ἀμφιτρύωνος ἄκοιτιν,
ἥ ῥ' Ἡρακλῆα θρασυμέμνονα θυμολέοντα
γείνατ' ἐν ἀγκοίνῃσι Διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα·
καὶ Μεγάρην, Κρείοντος ὑπερθύμοιο θύγατρα,
τὴν ἔχεν Ἀμφιτρύωνος υἱὸς μένος αἰὲν ἀτειρής.
μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον, καλὴν Ἐπικάστην,
ἣ μέγα ἔργον ἔρεξεν ἀιδρείῃσι νόοιο
γημαμένη ᾧ υἷι· ὃ δ' ὃν πατέρ' ἐξεναρίξας
γῆμεν· ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν.
ἀλλ' ὃ μὲν ἐν Θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάσχων
Καδμείων ἤνασσε θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλάς·
ἣ δ' ἔβη εἰς Ἀίδαο πυλάρταο κρατεροῖο,
ἁψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου,
ᾧ ἄχεϊ σχομένη· τῷ δ' ἄλγεα κάλλιπ' ὀπίσσω
πολλὰ μάλ', ὅσσά τε μητρὸς ἐρινύες ἐκτελέουσι.
καὶ Χλῶριν εἶδον περικαλλέα, τήν ποτε Νηλεὺς

V. L. 257 πολύρηνος: l. πολύρρηνος. ὅδ' ACDIKLNQ. ἄρ ACIKL N. ἐμπύλῳ A. — 258 τέκε CEFKMNQRV. — 260 μετ' DILN: v. μέτ'. Ἀσωποῖο A ex corr. ἀσσωπεία L. — 262 ἔτεκε EKM. ἔσχεν FS. — 264 οὐ μὲν: οὔ μιν DH sup. LQV et M in lemmate. οὔ μεν A. γε δύναντο K. δύναντο M omisso γε, sed in lemmate γε δύναντο. N τε δύναντο: γ' ἐδύναντο. — 266 μετ' ADILMNQ: v. μέτ' v. 260. — 267 ἥ ῥ': ἣ I. ἥθ' N. ἣ S. θρασυμέμνονα: κρατερόφρονα NQV. γρ. κρατερόφρονα M. — 272 ἀιδρείῃσι: ἀϊδρίῃσι MQV Apoll. Soph. 18, 13. — 273 υἷι CKN. υἷι D: cet. υἱεῖ. υἱῷ Et. Gud. 125, 4; Ammonius de diff. s. v. γῆμαι; Herodianus π. ἀκυρολογίας in Boisson. Anecd. III, 263 (in cod. Vindob. 172 legitur υἷει). ὅδ' ACDIKLNQ. — 274 ἄφάρ C. — 277 ἣδ' ACDIKLNQ. — 280 omitt. QV. ὅσσά τε CIKMN. ἐρϊννύες A sup. LM. ἐριννῦες CD.

A. c. 257 Aristarchus πολύρηνος, H. T. 391. — 260 μετ': οὐκ ἀναστρεπτέον τὴν μετά πρόθεσιν Herodianus. — 264 οὔ μιν Aristophanes. — 273 coniectura G. Hermanni ad Hymn. in Apoll. 48 υἷι auctoritate quattuor librorum comprobatur.

γῆμεν ἑὸν διὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα,
ὁπλοτάτην κούρην Ἀμφίονος Ἰασίδαο,
ὅς ποτ' ἐν Ὀρχομενῷ Μινυείῳ ἶφι ἄνασσεν·
ἡ δὲ Πύλου βασίλευε, τέκεν δέ οἱ ἀγλαὰ τέκνα,
Νέστορά τε Χρομίον τε Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον.
τοῖσι δ' ἐπ' ἰφθίμην Πηρὼ τέκε, θαῦμα βροτοῖσι,
τὴν πάντες μνώοντο περικτίται· οὐδέ τι Νηλεὺς
τῷ ἐδίδου, ὃς μὴ ἕλικας βόας εὐρυμετώπους
ἐκ Φυλάκης ἐλάσειε βίης Ἰφικληείης,
ἀργαλέας· τὰς δ' οἶος ὑπέσχετο μάντις ἀμύμων
ἐξελάαν· χαλεπὴ δὲ θεοῦ κατὰ μοῖρα πέδησε,
δεσμοί τ' ἀργαλέοι καὶ βουκόλοι ἀγροιῶται.
ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο
ἂψ περιτελλομένου ἔτεος καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
καὶ τότε δή μιν ἔλυσε βίη Ἰφικληείη,
θέσφατα πάντ' εἰπόντα· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.
καὶ Λήδην εἶδον, τὴν Τυνδαρέου παράκοιτιν,
ἥ ῥ' ὑπὸ Τυνδαρέῳ κρατερόφρονε γείνατο παῖδε,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,
τοὺς ἄμφω ζωοὺς κατέχει φυσίζοος αἶα·

V. l. 282 διὰ A sup. C sup. DGHIKL: μετὰ ACEMQV Cram. [illegible] Ox. IV. 310, 5. ἕδνα: ἔδνα ADIQ. — 284 μινυείῳ AFIQV. μινυείῳ [illegible] μινυήῳ D. μινυήιον KS. v. Μινυηίῳ cum CEHLN Schol. A 690. — [illegible] ἡ δὲ. ἡ δὲ Schol. A 690: ἡδὲ ACDEFGHIKLM 2. m. PQRSV. τέκ[illegible] δῶρα L. — 286 Χρομίον: χρόμιον ACDEILMNQ. — 287 πηρῶ D. [illegible] ρῶ K — 292 θεοῦ l. κατὰ CDLM μοῖρα πέδησε N: cet. μοῖρ. ἐπέδ[illegible] 297 ἐτελείετο βουλή: ἐτέλεσσεν ἐφετμήν QV. γρ. Διὸς δ' ἐτελεί[illegible] βουλή Ambros B. — 298 Τυνδαρέου: τυνδάρεως [illegible] sup. τυνδαρέον [illegible] 299 ἥ ῥ' ἀπὸ QV. Τυνδαρέῳ: τυνδάρεω IKS. τυνδάρεω CDIK [illegible] QSV. τυνδάρεω M. κρατερόφρονε: κρατερόφρονι ACGM. κρατερόφ[illegible] γείνατο IS. παῖδας D. παῖδα S. — 300 Πολυδεύκεα Schol. O [illegible] Apoll. Soph. 47, 29: πολυδεύκην IQV Tzetzes Alleg. 74. — 301 τοὺς [illegible] A. κατεῖχε H. φυσίζοος l.

A. c. 284 Μινυείῳ, quod Bekk. 2 propter digammum ex editionibus veteribus recepit, librorum plurimorum nititur auctoritate, nec causa est cur ab his recedamus, praesertim quum ἶφι ante se longam vocalem nusquam corripiat, neque in antecedente vocabulo ῳ pro una syllaba accipi possit. — 285 Herodianus ἡ δέ: ἡδὲ Aristarchus. — 286 Χρομίον, non Χρόμιον [illegible] Herodianus. v. Schol. A 692. — 288 οὐδέ τι: Ἀρίσταρχος [illegible] veteres, H. T. [illegible] ἡ διπλῆ πρὸς τοὺς [illegible] v. Eust. 1685, 61; H. T. 289. — 289 τῷ: τῷ ἐδίδου, non ἐδίδω [illegible] ἐπὶ [illegible] Pulumas [illegible] — 292 Aristarchus μοῖρα πέδησε, v. [illegible] 317.

οἳ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες
ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε
τεθνᾶσιν· τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἶσα θεοῖσι.
τὴν δὲ μετ' Ἰφιμέδειαν, Ἀλωῆος παράκοιτιν,
εἴσιδον, ἣ δὴ φάσκε Ποσειδάωνι μιγῆναι,
καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδε, μινυνθαδίω δὲ γενέσθην,
Ὦτόν τ' ἀντίθεον τηλεκλειτόν τ' Ἐφιάλτην,
οὓς δὴ μηκίστους θρέψε ζείδωρος ἄρουρα
καὶ πολὺ καλλίστους μετά γε κλυτὸν Ὠρίωνα·
ἐννέωροι γὰρ τοί γε καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν
εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυιοι.
οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην ἐν Ὀλύμπῳ
φυλόπιδα στήσειν πολυάικος πολέμοιο.
Ὄσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὄσσῃ
Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἵν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἴη.
καί νύ κεν ἐξετέλεσσαν, εἰ ἥβης μέτρον ἵκοντο·
ἀλλ' ὄλεσεν Διὸς υἱός, ὃν ἠύκομος τέκε Λητώ,
ἀμφοτέρω, πρίν σφωιν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους
ἀνθῆσαι πυκάσαι τε γένυς εὐανθέι λάχνῃ.
Φαίδρην τε Πρόκρίν τε ἴδον καλήν τ' Ἀριάδνην,
κούρην Μίνωος ὀλοόφρονος, ἥν ποτε Θησεὺς
ἐκ Κρήτης ἐς γουνὸν Ἀθηνάων ἱεράων

V. l. 302 πρὸς: παρὰ DEGHISV. π^α^ερὶ Q. πὰρ N. γρ. πρὸς H. ...οντες: ἑλόντες Tzetz. Alleg. 76. — 304 τεθνᾶσι CNQ. λελόγχασι l. ...nnes. — 305 μετ' DIL: v. μέτ'. Ἰφιμέδειαν: ἀμφιμέδειαν H. — 307 ...ἔκε DKM. — 309 οὓς: τοὺς KPS Macrob. Sat. V, 13, 18. θρέψεν D. 311 τοί γε: τοίδε GM. — 312 μῆκός γε: γε om. CDLQ. μῆκος τε AS. 313 οἳ ῥὰ ACKLMN. — 317 ἵκοντο: ἵκοιντο KQ. — 318 ὄλεσε ACD N. ὤλεσε K. — 319 ἀμφοτέρους E. πρὶν σφῶϊν ACDIKLN. πρὶν ...ρῶν Q. — 320 γένυς Apoll. Soph. 54, 26: γένυν AEKLPQRSV. — 321 ...ρόκρίν τε I. — 322 ὀλοόφρονος C. — 323 ἐς: εἰς A ex corr.

A. c. 304 λελόγχασιν Herodianus περὶ διχρόνων p. 367: Draco de ...etris 33, 12; Cram. An. Par. IV, 415, 17; Schol. Γ 243: Schol. Pind. ...em. X, 103. — 308 Ἐφιάλτην: Ἐπιάλτην Suidas II, 387, 4; Zonar. ...ex. 790; Et. Mg. 403, 33; Eust. p. 561, cf. 1687, 51. — 315, 316 ἀθε...οῦνται ὡς ἀδύνατοι Schol. V. ἀθετοῦνται πρός τινων τὰ τοιαῦτα ἔπη ...οῦ Ὁμήρου. εἰ καὶ οἱ λυτικοί φασιν ὅτι μέμασαν οἱ παῖδες ποιῆσαι τὸ ...δύνατον, οὐ μὴν ἔπραξαν Eust. 1687, 28. — 320 γένυς πληθυντικῶς ...ἰτιατικῆς ὡς τὸ „ἐκ δὲ νέκυς οἴκων φόρεον" (ω 417) Schol. H, cf. Herod. Il. Pros. Μ 286. — 321 Ἀριάδνην: Ἀριήδνην Zenodotus, H. T. 302. — 322 ὀλοόφρονος, cf. ad α 52.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
εἴ τινας ἀντιθέων ἑτάρων ἴδες, οἵ τοι ἅμ' αὐτῷ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕποντο καὶ αὐτοῦ πότμον ἐπέσπον.
νὺξ δ' ἥδε μάλα μακρὴ ἀθέσφατος· οὐδέ πω ὥρη
εὕδειν ἐν μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λέγε θέσκελα ἔργα.
καί κεν ἐς ἠῶ δῖαν ἀνασχοίμην, ὅτε μοι σὺ
τλαίης ἐν μεγάρῳ τὰ σὰ κήδεα μυθήσασθαι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
ὥρη μὲν πολέων μύθων, ὥρη δὲ καὶ ὕπνου·
εἰ δ' ἔτ' ἀκουέμεναί γε λιλαίεαι, οὐκ ἂν ἐγώ γε
τούτων σοι φθονέοιμι καὶ οἰκτρότερ' ἄλλ' ἀγορεῦσαι,
κήδε' ἐμῶν ἑτάρων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο,
οἳ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον στονόεσσαν ἀϋτήν,
ἐν νόστῳ δ' ἀπόλοντο κακῆς ἰότητι γυναικός.
αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλῃ
ἁγνὴ Περσεφόνεια γυναικῶν θηλυτεράων,
ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσσαι ἅμ' αὐτῷ
οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
ἔγνω δ' αἶψ' ἔμ' ἐκεῖνος, ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινόν·
κλαῖε δ' ὅ γε λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἴβων,
πιτνὰς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέξασθαι μενεαίνων·
ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἲς ἔμπεδος οὐδέ τι κῖκυς,

V. l. 372 ἐπέσπων C. — 373 νὺξ ἤδη KS. νὺξ δ' ἤδη NQ. — 3
μεγάρῳ: μεγάροις CKN. γρ. ροις A m. r. — 375 ἐς ἠῶ δῖαν: προφ
νέῳς DL. ὅτε μοι CNQ. ὅτ' ἐμοὶ S. — 376 μεγάρῳ τά: μεγάροισι
μεγάροις καὶ L. — 378 κρείων AL. — 380 δ' ἔτ': δέ τ' ADILMSV.
E. ἀκουέμεναί τε AC p. ras. QV. ἐγώ γε: ἔπειτα ACE. γρ. ἔγωγε C —
381 ἀγορεῦσαι: ἀγορεύειν ACEKS. ἀγορεῦσαι ἀγορεύειν HI. — 385 ἄλλῃ CD
MNQV: v. ἄλλην. — 386 ἁγνή: αἰνὴ KN. γρ. καὶ ἁγνὴ N. — 387
D. — 388 περι DM. ὅσσαι ACDFGHIKLMNPQRSV: ὅσσοι Bekk
Dindorf. — 389 ἐπέσπων C. — 390 ἔμ' ἐκεῖνος: l. ἐμὲ κεῖνος.
ἴδεν ὀφθαλμοῖσι C et in marg. γρ. ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινόν, ὃ
κρ[εῖττον]. — 391 καταδάκρυον ACDLN. δάκρυ λείβων Q. — 393
κυς CDIKLM.

A. c. 385 ἄλλῃ: Ἀρίσταρχος οὕτως, ὡς τὸ „ἐγκέφαλος δὲ διὰ σ
ἄλλυδις ἄλλῃ" (ι 458). Ἀριστοφάνης δὲ ἄλλην φησὶ Schol. E Vind. 1
— 386 ἁγνή: τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων αἰνὴ Περσεφόνη (sic) γράφ
σιν Eust. 1691. 27. — 390 ἔμ' ἐκεῖνος scripsi cum Bekk. 2, vid
297. 414; λ 615; ρ 110; φ 76; Il. T. 250. — 393 οὐδέ τι: οὐδ
Homer. 1858, p. 13.

ἵη περ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.
όν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ,
:αί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
'Ατρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν 'Αγάμεμνον,
ίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;
ἦε σέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν
ρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀυτμήν,
ἦέ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου
οῦς περιταμνόμενον ἠδ' οἰῶν πώεα καλά,
ἦε περὶ πτόλιος μαχεούμενον ἠδὲ γυναικῶν;
ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε·
ιογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' 'Οδυσσεῦ,
ὔτ' ἐμέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν
ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀυτμήν],
ὔτέ μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου,
ἀλλά μοι Αἴγισθος τεύξας θάνατόν τε μόρον τε
κτα σὺν οὐλομένῃ ἀλόχῳ, οἶκον δὲ καλέσσας,
δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.
ὣς θάνον οἰκτίστῳ θανάτῳ· περὶ δ' ἄλλοι ἑταῖροι
νωλεμέως κτείνοντο σύες ὣς ἀργιόδοντες,
οἵ ῥά τ' ἐν ἀφνειοῦ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο
ἢ γάμῳ ἢ ἐράνῳ ἢ εἰλαπίνῃ τεθαλυίῃ.
ἤδη μὲν πολέων φόνῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας,
μουνὰξ κτεινομένων καὶ ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.

V. L. 394 οἵη: ἥ οἱ K. ἐνὶ: ἐπὶ Apoll. Soph. 20, 21. γναπτοῖσι IS. 95 δάκρυσά τε NQ. — 398 τανηλεγέως D. τανυλεγέως K. τανυλε- Q. — 401 χέρσω K. — 402 περιταμνόμενον Apoll. Soph. 150, 15: τεμνόμενον S. — 403 πτόλιός γε μαχούμενον Q. μαχούμενοι V. ἠὲ ACDIKL. — 404 ὃ AIQ. — 406 οὔτ' ἐμέ γ' IM: οὔτέ μέ γ' NQ. με γ' D. οὔτε με γ' L. οὔτε μέ γ' K. οὔτ' ἐμ' ἐν A 1. m. et ex corr. μ' ἐν. — 407 omitt. ACDFIKLNPQSV: habent EHMR. — 408 μ' ACILMN. — 410 οἶκον δὲ A: οἶκονδε CDEIKLMNQ. καλέσας m. DFKN. — 411 δειπνίσας A 1. m. IKLNQ. ὥς τις τε AIKL. — περι DM. — 413 ὡς DM. — 414 οἳ ῥὰ MN. — 415 ἠὲ γάμῳ ADMQ. ράνῳ DM. — 416 φόνω ἀνδρῶν: ἀνδρῶν φόνω M. ἀνδρῶν φόνον φόνων ἀνδρῶν L. ἀντεβόλησα DKLPS, cf. ω 87. — 417 ἐνὶ: ἐν GM.

A. c. 399—403 ἀθετοῦνται ὑπὸ 'Αριστοφάνους ὡς ἀπὸ τῶν εἰρησο- ν (406—408) μετενεχθέντες Schol. H. — 400 ἀργαλέων: Aristo- ιes λευγαλέων. — 406 οὔτ' ἐμέ γ', cf. ad 198. — 416 ἀντεβόλησας: ς 'Αρίσταρχος. πρὸς γὰρ τὸν 'Οδυσσέα, ὡς καὶ τὸ ἑξῆς ὀλοφύραο ῳ Schol. H Vind. 133.

ἀλλά κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύραο θυμῷ,
ὡς ἀμφὶ κρητῆρα τραπέζας τε πληθούσας
κείμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὄπα Πριάμοιο θυγατρός,
Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστρη δολόμητις
ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων
βάλλον ἀποθνῄσκων περὶ φασγάνῳ· ἡ δὲ κυνῶπις
νοσφίσατ', οὐδέ μοι ἔτλη ἰόντι περ εἰς Ἀίδαο
χερσὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἑλέειν σύν τε στόμ' ἐρεῖσαι.
ὣς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικός,
ἥ τις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάληται·
οἷον δὴ καὶ κείνη ἐμήσατο ἔργον ἀεικές,
κουριδίῳ τεύξασα πόσει φόνον. ἦ τοι ἔφην γε
ἀσπάσιος παίδεσσιν ἰδὲ δμώεσσιν ἐμοῖσιν
οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· ἡ δ' ἔξοχα λυγρὰ ἰδυῖα
οἷ τε κατ' αἶσχος ἔχευε καὶ ἐσσομένῃσιν ὀπίσσω
θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ γόνον Ἀτρέος εὐρύοπα Ζεὺς
ἐκπάγλως ἤχθηρε γυναικείας διὰ βουλὰς
ἐξ ἀρχῆς· Ἑλένης μὲν ἀπωλόμεθ' εἵνεκα πολλοί,
σοὶ δὲ Κλυταιμνήστρα δόλον ἤρτυε τηλόθ' ἐόντι.

V. L. 418 ἀλλά γε QV. κ' ἐκεῖνα IK. — 420 ἐνὶ μεγάρῳ (μ supra) M. δά[illegible] δόν δ' C. θύεν ACNQ. θυῖεν G. — 422 κασάνδρης CD. — 423 ἀείρ[illegible]: ἀείρας I sup. QV. — 424 l. ἀποθνήσκων. — 426 ἑλέειν: ἐρέειν DL[illegible] 427 ὡς D. — 429 καὶ κείνη: κἀκείνη ACNQV. — 430 πόσει φόνον: [illegible]ό-νον πόσει QV. ἤτοι AN. ἤ Q omisso τοι: cet. ἤτοι. — 432 ἐλεύσασ[illegible]αι A. ἦδ' ADIKLNQ. ἔξοχος I. λυγρὰ ἰδυῖα: λύγρ' εἰδυῖα ACDILM[illegible] Q. λυγρὰ εἰδυῖα E. ἔργ' εἰδυῖα PS. — 433 οἵ τε CFH 1. m. NQV. i[illegible] spectat Eustathii interpretatio ἑαυτῇ τε: ἥ τε ADGKLMS. ἧτε I. [illegible] αἶσχος C. ἐσσουμένοισιν Q. ἐσομένοισιν N. — 434 ἥ κ': εἴ κ' GK[illegible] P. — 435—442 obelis notati in M. — 436 ὦ AI 1. m. ἀτρέως DK. — [illegible]37 ἤχθηρε I. ἤχθειρε G. ἤχθειρεν M. — 438 εἵνεκα: οὕνεκα KPS. — [illegible]39 σοί τε Q. δόλον: φόνον DL. χόλον Q.

A. c. 420 ἐνιμμεγάρῳ Aristophanes. — 424 ἀποθνήσκων gramm. veteres praeter Didymum, H. T. 282. — 428 ἐν πολλοῖς οὐ φέρεται Schol. H Vind. 133. — 432 λυγρὰ ἰδυῖα (Aristarchus?): vulgo λύγρ' εἰδυῖα. H. T. 286. — 435—443 ἀθετοῦνται παρὰ Ἀριστοφάνει Schol. H. Dindorf. solos versus 437—440 pro spuriis habet, sed obeli in cod. M usque ad 442 adpicti meam sententiam commendant, v. Unterrichtszeitung für Oesterreich, 1864. p. 208 et Ameis. in appendice. — 437 Aristarchus ἔχθηρε? v. H. T. 424.

ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
Ἀτρείδη, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τι οἶδα,
ζώει ὅ γ', ἦ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.
νῶι μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβομένω στυγεροῖσιν
ἕσταμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πηληιάδεω Ἀχιλῆος
καὶ Πατροκλῆος καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε δέμας τε
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
ἔγνω δὲ ψυχή με ποδώκεος Αἰακίδαο,
καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
[διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,]
σχέτλιε, τίπτ' ἔτι μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μήσεαι ἔργον;
πῶς ἔτλης Ἄϊδος δὲ κατελθέμεν, ἔνθά τε νεκροὶ
ἀφραδέες ναίουσι, βροτῶν εἴδωλα καμόντων;
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπο[ν]
ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
ἦλθον Τειρεσίαο κατὰ χρέος, εἴ τινα βουλὴν
εἴποι, ὅπως Ἰθάκην ἐς παιπαλόεσσαν ἱκοίμην·
οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιίδος, οὐδέ πω ἁμῆς
γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχω κακά· σεῖο δ', Ἀχιλλεῦ,
οὔ τις ἀνὴρ προπάροιθε μακάρτατος οὔτ' ἄρ' ὀπίσσ[ω]
πρὶν μὲν γάρ σε ζωὸν ἐτίομεν ἶσα θεοῖσιν
Ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν
ἐνθάδ' ἐών· τῶ μή τι θανὼν ἀκαχίζευ Ἀχιλλεῦ.
ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπ[εν]
μὴ δή μοι θάνατόν γε παραύδα φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.

V. l. 466 ἕσταμεν ACKLNQ. καταδάκρυ ACLN. κατα, δάκρ[υ] κατὰ δακρυχέοντες I. — 472 καί ῥ': καί μ' KM. ὀλοφυραμένη V. 474 τίπτ' ἔτι: τίπτέ τι L. τίπτε τι C. μήδεαι (σ) D. — 475 ἄϊδος δ[ὲ] ἔνθά τε CDKNQ. — 476 ἀφραδέες Hesych. I, 338: γρ. ἀδρανέες H[...] burgensis. καμόντες Q. — 478 omitt. DL. πηλέως HIKS. πηλέος (ω) [...] 481 οὐδέ πον A. ἁμῆς: ἀμῆς A 1. m. DHIKLNPQV. — 483 πρ[οπά]ροιθε: τὸ πάροιθε D. τοπάροιθε L. μακάρτατος Schol. Σ 3: μακά[ρτε]ρος S. οὔτ' ἄρ CEIKMNQ. οὐ γὰρ DL. — 486 τῶ libri mei: τῷ A[...] Soph. 18, 27. — 487 ὃ ALNQ. αὐτίκ': αὖτις A.

A. c. 474 μήσεαι: μήσαο? — 480 Apollonius ἁμῆς: ἀμῆς De[me]trius, v. Scholl. Z 414; N 96; Apoll. de Pron. p. 142. — 483 Ari[star]chus προπάροιθε, cf. Schol. K 476; Σ 3.

βουλοίμην κ' ἐπάρουρος ἐὼν θητευέμεν ἄλλῳ,
ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίοτος πολὺς εἴη,
ἢ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.
ἀλλ' ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἀγανοῦ μῦθον ἔνισπε,
ἢ ἕπετ' ἐς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι, ἦε καὶ οὐκί.
εἰπὲ δέ μοι, Πηλῆος ἀμύμονος εἴ τι πέπυσσαι,
ἢ ἔτ' ἔχει τιμὴν πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
ἦ μιν ἀτιμάζουσιν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
οὕνεκά μιν κατὰ γῆρας ἔχει χεῖράς τε πόδας τε.
οὐ γὰρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
τοῖος ἐών, οἷός ποτ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
πέφνον λαὸν ἄριστον ἀμύνων Ἀργείοισιν.
εἰ τοιόσδ' ἔλθοιμι μίνυνθά περ ἐς πατέρος δῶ,
τῷ κέ τεῳ στύξαιμι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
οἳ κεῖνον βιόωνται ἐέργουσίν τ' ἀπὸ τιμῆς.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ἦ τοι μὲν Πηλῆος ἀμύμονος οὔ τι πέπυσμαι,
αὐτάρ τοι παιδός γε Νεοπτολέμοιο φίλοιο
πᾶσαν ἀληθείην μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις·
αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κοίλης ἐπὶ νηὸς ἐίσης
ἤγαγον ἐκ Σκύρου μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς.
ἦ τοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα βουλάς,
αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε καὶ οὐχ ἡμάρτανε μύθων·

V. L. 489—535 omitt. I. — 489 ἐπάρουρος Apoll. Soph. 70, 31; Hesych. II, 137 cum libris. — 491 πᾶσι CEFKMNQ. — 492 ἔνισπε ACDKLMNQSV. ἐνίσπε H p. ras. — 493 ἢ ἕπετ': ἢ νεῖτ' D. ἢ ¦ |εῖτ' L p. ras. οὐκί: οὐχί N. — 495 ἠέ τ' ἔχει L. — 498 ὑπαρωγὸς LM. — 501 τοιόσδ': τοῖος δ' N. γρ. τοῖος γὰρ C. — 502 τῶ ACDKLMNQ: τῷ E. τεῳ DE. τεω KM. τεῶ H 1. m. τεων A. τέων CGH ex em. NQ. κε τέ μοι L. — 503 ἐέργουσί CDEMN. ἄπο CGQ. — 507 ἀλήθειαν D. ὥς με: ὥς γε N. — 508 ἐγὼν LQ. ἐίσσης LR. — 510 Τροίην: τρώων E. φραζώμεθα L. βουλάς: βουλὴν PS. — 511 ἔβαζε: ἔφραζε E.

A. c. 489 τινὲς δὲ πάρουρος (l. δ' ἐπάρουρος). ὁ ἀκόλουθος, οὐκ εὖ Schol. H Vind. 133. οἱ μὲν πάρουρος ἀπέδοσαν, ὅ ἐστι φύλαξ. . . . δεήσει οὖν ὀξυτόνως προφέρεσθαι, ὡς θυρωρός. βέλτιον ἐπάρουρος, ἀντὶ τοῦ ἐπίγειος Et. Mg. 353, 35. διττὴν ἔχει γραφήν· ἢ γὰρ ἐπάρουρος. ὁ γῆν ἐργαζόμενος, εἴτε καὶ ἁπλῶς ἐπίγειος, ἢ τρισυλλάβως πάρουρος Eust. 1695, 36. — 492 ἔνισπε: ἐνίσπες H. T. 255. — 493 οὐκί Aristarchus, H. T. 328. — 498 οὐ: Zenodotus εἰ. — 502 τεῳ: τεων Aristarchus. ἀάπτους Aristarchus, Zenodotus, Herodianus: ἀέπτους Aristophanes. ἀᾶπτους Apio, H. T. 175. — 510 Zenodotus Τροίην: Aristarchus Τροΐην cf. Eust. 65, 13; Schol. Α 129; H. T. 366.

Κητειοι κτεινοντο γυναιων εινεκα δωρων.
κεῖνον δὴ κάλλιστον ἴδον μετὰ Μέμνονα δῖον.
αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, ὃν κάμ' Ἐπειός,
Ἀργείων οἱ ἄριστοι, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντα τέταλτο,
ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον ἠδ' ἐπιθεῖναι·
ἔνθ' ἄλλοι Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
δάκρυά τ' ὠμόργνυντο, τρέμον θ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστου
κεῖνον δ' οὔ ποτε πάμπαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν

V. L. 512 Νέστωρ τ': τ' omitt, EHS. νέστωρ δ' K. νικάσκομ
νικάσκομεν C. νεικάσκομεν ER. νικέσκομεν HQV. νεικέσκομεν L
ἐγὼν εἰκέσκομεν L. — 513 ἐν πεδίῳ Τρώων: ἀμφὶ πόλιν τροίην A
NPQSV Eust. 65, 13. ἀμφὶ πόλιν τροΐην HL. ἀμφὶ πόλιν τρωΐην
μαρνοίμεθ' ἀχαιοί ACHKMPQV. μαρνύμεθ' ἀχαιοί DS. μαρνάμ
ἀχαιοί L. μαρνοίμεθα χαλκῷ E. μαρναίμεθα χαλκῷ N. — 514 οὐκ
οὔτέ ποτ' ACKLNQ. οὐτέ ποτ' D. οὔτε ποτ' ERV. οὐδέποτ' H.
L. ἐνὶ πληθυῖ: ἐνὶ πλήθει PS. ἐν πληθυῖ L. ἐς πληθὺν AC ex
DEKLNQRV. γρ. οὔτέ ποτ' ἐς πληθὺν M. — 515 προθέεσκεν ἑὸν
1. m. προθέεσκε τὸ ἑὸν GM ex corr. οὐδενὶ: οὐδ' ἑνὶ GM. οὐδ' ἑ
- - 517 ὀνομήνω EN. — 519 οἷον Apoll. Soph. 152, 31: οἷον KL.
ενήρατο DL. — 520 ἥρω': ἥρω M. utrumque E 1697, 16. — 523 κατ
νομεν H. — 527 τρέμον θ': τρέμον δ' AC sup. F. τρέμεν θ' ELM.
μεν δ' C. τρέμε δ' DQV. ὑπογυῖα CDKQ. — 528 ἐγὼ AM: cet.
οὔποτ' ἐγὼν πάμπαν ἴδον PS.

A. c. 512 διχῶς νικάσκομεν ἀπὸ τοῦ νικᾶν, καὶ νεικέσκομεν ἀ
τοῦ νεικεῖν Schol. H. — 513 de forma optativi μαρνοίμεθα vid. B tt
gramm. ampl. I, p. 518. Ἀχαιοί, non χαλκῷ, dedi cum libris fere o
bus. ΑΧΑΛΚΟΙ et ΑΧΑΙΟΙ quam facile permutari potuerint,
quisque videt. — 519 ἀλλ' οἷον. vid. Schol. E 638. — 521 Κήτειοι: οὺ
μεγάλους ἀκουστέον παρὰ τὸ κῆτος. ὡς καὶ Ἀρίσταρχος. ἄλλο δὲ

οὔτ' ὠχρήσαντα χρόα κάλλιμον οὔτε παρειῶν
δάκρυ' ὀμορξάμενον· ὃ δέ με μάλα πόλλ' ἱκέτευεν
ἱππόθεν ἐξέμεναι, ξίφεος δ' ἐπεμαίετο κώπην
καὶ δόρυ χαλκοβαρές, κακὰ δὲ Τρώεσσι μενοίνα.
ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν,
μοῖραν καὶ γέρας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν
ἀσκηθής, οὔτ' ἂρ βεβλημένος ὀξέι χαλκῷ
οὔτ' αὐτοσχεδίην οὐτασμένος, οἷά τε πολλὰ
γίγνεται ἐν πολέμῳ· ἐπιμὶξ δέ τε μαίνεται ἄρης.
ὣς ἐφάμην, ψυχὴ δὲ ποδώκεος Αἰακίδαο
φοίτα μακρὰ βιβῶσα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
γηθοσύνη, ὅ οἱ υἱὸν ἔφην ἀριδείκετον εἶναι.
αἱ δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκύων κατατεθνηώτων
ἕστασαν ἀχνύμεναι, εἴροντο δὲ κήδε' ἑκάστη.
οἴη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
νόσφιν ἀφεστήκει κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,
τήν μιν ἐγὼ νίκησα δικαζόμενος παρὰ νηυσὶ
τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ.
παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
ὡς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῷδ' ἐπ' ἀέθλῳ·
τοίην γὰρ κεφαλὴν ἕνεκ' αὐτῶν γαῖα κατέσχεν,
Αἴανθ', ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο

V. L. 530 ὃ A. δέ με: δέ μοι CH sup. NV. ἱκέτευεν: ἐκέλευεν CQ ἐπέτελλεν HK. γρ. ἱκέτευεν H. — 531 ἐξέμεναι: ἐξίμεναι Schol. N 6; Hesych. II, 126; Eust. et libri, in his N p. ras. τὸ δὲ ἐξίμεναι γρ. ἐξέμεναι E 1698, 14. ἐξιέναι H eraso μ̄. κώπην: κώπης D. — 532 χοβατὲς N. τρώεσσι L. μενοινᾶ D. — 533 διεπέρσομεν N. — 535 θεὶς D 1. m. οὐτασμένος ὀξέϊ χαλκῷ Schol. Λ 659. — 537 γίγνε- L: γίνεται ACDEKMNQSV. γίνετ' HI. δέ τε: τε om. EK. δέ τι R. 539 φοίτα: ᾤχετο HI. γρ. φοίτα H. βιβῶσα ACDEHIKLMNPQSV: βιβᾶσα. — 540 γηθοσύνη: γηθοσύνῃ IMN, in M cum gl. χαίρουσα. FIR. — 541 αἳδ' AC. κατατεθνειώτων ACH 1. m. IKLMNS. κατεθνηκότων D. — 542 ἔστασαν ACIKLNQ. — 544 ἀφεστήκει: ἀφειστήκει DILMN. ἐφειστήκει KS. ἐφεστήκει P. — 545 τήν μιν: τὴν μὲν LQS. ἥν μιν E. παρὰ: ἐπὶ L. — 546 ἀχιλλῆος CDIKN. — 547 τρώων — 548 τῶνδ' ἐπ' ἀέθλων L. — 550 περὶ AIKMNQ: πέρι CDEL. τέτυκτο: ἔργ' ἐτέτυκτο GPRS. ἔργα ἐτέτυκτο HI.

A. c. 531 ἐμφαντικώτερον δὲ τὸ ἐξέμεναι Schol. H. — 539 βιβῶσα: βᾶσα, H. T. 215. ἀσφοδελὸν, v. H. T. 208. alii κατὰ σφοδελὸν teste Eust. 1698, 22. — 540 Aristarchus γηθοσύνη: γηθοσύνῃ Aristophanes Herodianus, H. T. 218. — 541 Aristarchus κατατεθνηώτων, H. T. 32. — 542 εἴροντο: ἀντὶ τοῦ ἔλεγον Schol. H Vind. 133; v. H. S. p. 219. — 544 ἀφεστήκει Aristarchus, H. T. 244. — 547 ἀθετεῖ Ἀρίσταρχος Schol. H. — 550 Herodianus περὶ: πέρι Ptolemaeus Pindario, H. T. 337.

τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
τὸν μὲν ἐγὼν ἐπέεσσι προσηύδων μειλιχίοισιν·
Αἶαν, παῖ Τελαμῶνος ἀμύμονος, οὐκ ἄρ' ἔμελλες
οὐδὲ θανὼν λήσεσθαι ἐμοὶ χόλου εἵνεκα τευχέων
οὐλομένων; τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισι·
τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλεο· σεῖο δ' Ἀχαιοὶ
ἶσον Ἀχιλλῆος κεφαλῇ Πηληϊάδαο
ἀχνύμεθα φθιμένοιο διαμπερές· οὐδέ τις ἄλλος
αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν στρατὸν αἰχμητάων
ἐκπάγλως ἤχθηρε, τεῒν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν.
ἀλλ' ἄγε δεῦρο ἄναξ, ἵν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσῃς
ἡμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν.
ὣς ἐφάμην, ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ' ἄλλας
ψυχὰς εἰς Ἔρεβος νεκύων κατατεθνηώτων.
ἔνθά χ' ὁμῶς προσέφη κεχολωμένος, ἤ κεν ἐγὼ τόν·
ἀλλά μοι ἤθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν κατατεθνηώτων.
ἔνθ' ἤ τοι Μίνωα ἴδον, Διὸς ἀγλαὸν υἱόν,
χρύσεον σκῆπτρον ἔχοντα, θεμιστεύοντα νέκυσσιν,
ἥμενον· οἳ δέ μιν ἀμφὶ δίκας εἴροντο ἄνακτα
ἥμενοι ἑσταότες τε κατ' εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ.
τὸν δὲ μετ' Ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα
θῆρας ὁμοῦ εἰλεῦντα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσσι,
χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παγχάλκεον, αἰὲν ἀαγές.

V. L. 553 ἄρ ACLN. — 556 ἀπώλετο D Apoll. Soph. 138, 5. — 557 κεφαλῆς L ex corr. — 560 ἔχθηρε L. — 563 ὃ AI. ὁδ' ἔμ' L. — 564 κατατεθνειώτων CH 1. m. IKLMNQ 1. m. S. κατατεθνηότων D. κατατεθνειώτων A. — 565 ἔνθά χ' KL. ἔνθ' ὅμως A ex corr. et in marg. ἔνθα γ' ὁμῶς. ὅμως F Schol. M 393. προσέφην G. ἤ κεν: ἢ κεν AC. ἢ κεν G. ἤ κεν R. — 567 κατατεθνειώτων ACH 1. m. IKLMNQS. κατατεθνηότων D. — 569 νέκυσσιν: νεκύεσσιν CEILMQ. νεκύεσιν S. — 570 οἳ C. ἀμφιδίκας AL. δίκας C. — 571 omitt. S. ἑσταῶτες N. — 573 εἰλεῦντα Q. — 575 ἐαγές Q.

A. c. 560 ἔχθηρε Aristarchus? H. T. 424. — 564, 567 κατατεθνηώτων Aristarchus, H. T. 282. — 565 ὁμῶς οἱ πλείους περισπῶσιν Schol. Q Vind. 133. — 568—627 νοθεύονται, καίτοι οὐκ ὄντες ἀγενεῖς περὶ τὴν φράσιν, vid. H. S. p. 216; Annal. Gymn. Austr. 1862, p. 348. — 570 ἄλογον σὺν δικαζομένοις καὶ αὐτῷ δίφρῳ ἐξελθεῖν Schol. HQT Vind. 133 — 573 ἄλογον ἐν Ἄιδου κυνηγετεῖν Schol. HT Vind. 133.

καὶ Τιτυὸν εἶδον, γαίης ἐρικυδέος υἱόν,
κείμενον ἐν δαπέδῳ· ὃ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα·
γῦπε δέ μιν ἑκάτερθε παρημένω ἧπαρ ἔκειρον,
δέρτρον ἔσω δύνοντες· ὃ δ' οὐκ ἀπαμύνετο χερσί·
Λητὼ γὰρ ἕλκησε, Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν,
Πυθὼ δ' ἐρχομένην διὰ καλλιχόρου Πανοπῆος.
καὶ μὴν Τάνταλον εἰσεῖδον χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα,
ἑστεῶτ' ἐν λίμνῃ· ἣ δὲ προσέπλαζε γενείῳ·
στεῦτο δὲ διψάων, πιέειν δ' οὐκ εἶχεν ἑλέσθαι·
ὁσσάκι γὰρ κύψει' ὁ γέρων πιέειν μενεαίνων,
τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολέσκετ' ἀναβροχέν, ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταζήνασκε δὲ δαίμων.
δένδρεα δ' ὑψιπέτηλα κατὰ κρῆθεν χέε καρπόν,

V. L. 576 ἴδον AEQ. ἐρικυδέα Tzetzes Alleg. 124. — 577 ὃ CDIK LMQ. — 579 δέρτρον Apoll. Soph. 57, 14: δέντρον I. δέλτρον N. δαῖτρον L. δύνοντες: δύνοντα Et. Mg. 257, 25. — 580 ἕλκησε C in lemmate: ἥλκησε ACE 1699, 53: 1700, 15 KN p. ras. Herodianus Il. Pros. Β 262; Ν 543; Schol. η 323. ἤλκησε D. γρ. ἥλκησε H. εἵλκησε K sup. εἵλκησεν P. εἵλκυσε H ex em. I Heraclitus Alleg. 18; Porphyrius ad Ω 22; Macrob. Sat. V, 7, 15. εἵλκυσεν S. ἕλκυσσε A in marg. m. rec. γρ. εἵλκυσε C. ἥλκυσε H 1. m. F. ἤλκυσε M. ἤλκωσε Q. ἥλκωσε V. διὸς κεδνὴν N. — 581 πυθὼ δ' AK. πυθῶδ' N. καλλιχόρου: καλλιρόου L. — 582 καὶ μὴν: καί μιν H 1. m. K. τάνταλόν τ' εἴσιδον C. χαλέπ' DGHI MPS: κρατέρ' ACEFKLNQRV. — 583 *ἑστεῶτ': l. ἑσταότ'. ἑσταότα καὶ ἑστεότα (sic) εὑρίσκεται γραφόμενον E 1700, 31. ἢ I. προσεπέλαζε A 1. m. CHIS. γρ. προσέπλαζε H. — 585 κύψει': κύψει CDKLMN. — 586 ἀπολέσκεν E. ἀναβροχέν: ἀναβροχθὲν ACFIKQ. ἀναβροθὲν D. ἀναβρυχὲν L. τινὲς δὲ καὶ διὰ τοῦ ῡ γράφουσιν ἀναβρυχέν E 1701, 36. — 588 δένδρεα δ': δένδρεα C. δένδρεά δ' Q. δένδρεά θ' HKLMPS. κατὰ κρῆθεν: κατακρῆθεν CEIKLNQ. κατ' ἀκρῆθεν A ex corr. κατ' ἄκρηθεν MS. χέει C.

A. c. 577 πῶς ὁ κείμενος ἐξῆλθεν; εἰ δὲ μὴ ἐξῆλθε, πῶς ἑωρᾶτο: Schol. HT. — 579 δέρτρον: Ἀρίσταρχος τὸ δέρμα καὶ πάντα τὸν χρῶτα τὸν πρὸ τοῦ ἥπατος Et. Mg. 257, 30; Bachm. Anecd. I, 191; Zonar. Lex. 484; Cram. An. Par. IV, 167, 31; Suidas I, 1214, 15. δύνοντες: δύνοντε Ahrens. de hiat. p. 19. — 580 Λητὼ Aristarchus, Dionysius Sidonius, Herodianus: Λητῶ Pamphilus; idem 581 Πυθῶ δ', ceteri Πυθὼ δ', H. T. 181. ἕλκησε Aristarchum scripsisse existimo Ἰακῶς ut ἕλκον, H. T. 239. ἕλκησε etiam metrum postulare videtur, γάρ enim ante ϝέλκησε sed non ante ἥλκησε, quod digammum non habet, positione fit longum. — 580 πόθεν ᾔδει τῶν κολάσεων τὰς αἰτίας; Schol. H. — 583 ἑστεῶτ' Aristarchus, H. T. 262. — 584 στεῦτο: κέχρηται τῇ λέξει ὁ διασκευαστὴς παρὰ τὴν τοῦ ποιητοῦ συνήθειαν Schol. MV, vid. Ariston. ad Β 597; Γ 83; Ε 832; Ι 241; Σ 191; Φ 455; Eust. 1701, 26. κατὰ τὸν Ἀρίσταρχον νόθα εἰσὶ τὰ ἔπη ταῦτα Schol. Pind. Ol. I, 97. — 588 Aristarchus κατὰ κρῆθεν, conf. Schol. Π 548. δισυλλάβως καὶ προπερισπωμένως τὸ κατὰ κρῆθεν Schol. H Vind. 133. Bekk. 2 κατ' ἄκρηθεν

ὄγχναι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι
συκέαι τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι·
τῶν ὁπότ' ἰθύσει' ὁ γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,
τὰς δ' ἄνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα.
καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,
λᾶαν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρῃσιν.
ἤ τοι ὁ μὲν σκηριπτόμενος χερσίν τε ποσίν τε
λᾶαν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον· ἀλλ' ὅτε μέλλοι
ἄκρον ὑπερβαλέειν, τότ' ἀποστρέψασκε κραταιίς·
αὖτις ἔπειτα πέδον δὲ κυλίνδετο λᾶας ἀναιδής.
αὐτὰρ ὅ γ' ἂψ ὤσασκε τιταινόμενος, κατὰ δ' ἱδρὼς
ἔῤῥεεν ἐκ μελέων, κονίη δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει.
τὸν δὲ μετ' εἰσενόησα βίην Ἡρακληείην,
εἴδωλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
τέρπεται ἐν θαλίῃ καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην,
παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσεπεδίλου·
ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν οἰωνῶν ὣς

V. L. 589 ὄχναι ACEGIKLQRV. — 590 συκαῖ EIKMN. συκαί Q. — 591 ἰθύσει': ἰθύσει ACDIKLMNQ. — 592 τὰς δ': τὰς Q. ῥί... σκεν ἢ φέρεσκε E 1601, 55; φέρεσκε 1700, 30. an φορέεσκε? cf. E ... ε 328. ποτὶ: κατὰ CQV. — 593 καὶ μὴν: καί μιν N, cf. 582. κρατ... χαλέπ' L. — 594, 596 λάαν DI. — 595 ἤτοι μὲν Q. — 597 κρατα... κραταῖ' ἴς A sup. m. rec. E 1702, 29 Q. κραταί' ἴς DN. κραταί' ἴς ... κράταιΐς Hesych. II, 531. — 598 αὖθις EQ. ἐπὶ δάπεδόνδε Aris... Rhet. III, 11. λάας ADIK. — 599 ὅτ' ἂψ DL. ὤσασκε: ὤθεσκε ... κατα CDL. — 601 μετ': μέτ' ACINQ. — 602—604 obelo notati in G ... 603 τέρπεται: τέρπετο A. τέρπετ' CD. θαλίῃ A 1. m. DLMQV: ... θαλίῃς. N θαλίῃσι. — 604 omitt. DH in textu IL.

non sine librorum auctoritate. οὐδὲ οὗτος δύναται σὺν λιμνῇ καὶ δ... δροις ἐξεληλυθέναι ἐπὶ τὸ σφάγιον· ἢ πῶς ἔξωθεν τὰ ἔσω ἐθεώρ... Schol. H Vind. 133.

A. c. 593 πῶς δύναται σὺν τῷ λίθῳ καὶ τῇ ἀκρωρείᾳ ἥκειν ἐπὶ σφάγια; Schol. HT Vind. 133. — 597 Aristarchus et Herodianus κ... ταιίς: κραταί' ἴς Ptolem. Ascalonita, cf. Eust. 1702, 30 γρ. δὲ καὶ δυσὶ λέξεσι κραταῖ' ἴς. — 600 κρατὸς: κρητὸς Zenodotus? H. T. 3... — 602. 603 οὗτοι ἀθετοῦνται καὶ λέγονται Ὀνομακρίτου εἶναι Sc... Vind. 56. ὅτι εἰς τρία διαιρεῖ, εἰς εἴδωλον, σῶμα, ψυχήν· τοῦτο δὲ ... οἶδεν ὁ ποιητής Aristonicus. οὐκ οἶδε τὸν Ἡρακλέα ἀπηθανατισμέ... οὐδὲ τὴν Ἥβην γεγαμημένην, ἀλλὰ παρθένον. διὸ καὶ παρθενικὰ ἔ... ἀποτελεῖ, οἰνοχοεῖ γὰρ καὶ λούει Aristonicus; vid. Scholl. γ 464; λ ... Δ 2; E 905; Σ 117; Eust. 1702, 45; Anonym. in cod. Veneto 454. Bekk. Praef. Schol. in Hom. Iliad. p. VIII. — 603 Ἥβην: alii ἥβ... τὴν ἑαυτοῦ ἀνδρείαν Schol. H. — 604 (= Hes. Theog. 952) ἠθέτη... Versus, quos veteres pro spuriis habebant, sunt iidem qui in G o... notati sunt, quorum postremus ne in omnibus quidem libris fereb...

πάντοσ' ἀτυζομένων· ὃ δ' ἐρεμνῇ νυκτὶ ἐοικώς,
γυμνὸν τόξον ἔχων καὶ ἐπὶ νευρῆφιν ὀιστόν,
δεινὸν παπταίνων, αἰεὶ βαλέοντι ἐοικώς.
σμερδαλέος δέ οἱ ἀμφὶ περὶ στήθεσσιν ἀορτὴρ
χρύσεος ἦν τελαμών, ἵνα θέσκελα ἔργα τέτυκτο,
ἄρκτοι τ' ἀγρότεροί τε σύες χαροποί τε λέοντες,
ὑσμῖναί τε μάχαι τε φόνοι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
μὴ τεχνησάμενος μηδ' ἄλλό τι τεχνήσαιτο,
ὃς κεῖνον τελαμῶνα ἑῇ ἐγκάτθετο τέχνῃ.
ἔγνω δ' αὖτ' ἔμ' ἐκεῖνος, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,
καί μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἆ δείλ', ἦ τινὰ καὶ σὺ κακὸν μόρον ἡγηλάζεις,
ὅν περ ἐγὼν ὀχέεσκον ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο.
Ζηνὸς μὲν πάις ἦα Κρονίονος, αὐτὰρ ὀιζὺν
εἶχον ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χείρονι φωτὶ
δεδμήμην, ὃ δέ μοι χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
καί ποτέ μ' ἐνθάδ' ἔπεμψε κύν' ἄξοντ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
φράζετο τοῦδέ τί μοι κρατερώτερον εἶναι ἄεθλον.
τὸν μὲν ἐγὼν ἀνένεικα καὶ ἤγαγον ἐξ Ἀίδαο·
Ἑρμείας δέ μ' ἔπεμπεν ἰδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
ὣς εἰπὼν ὃ μὲν αὖτις ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω.

V. L. 606 γρ. πάντοσ' (cod. πάντως) ἀτυσσομένων H. ὅδ' ACDIKLMNQ. — 607 νευρῆφιν EN. νευρήφιν I. — 611 ἄρκτοί τε CI. χαροποί: χαλεποί QV. γρ. χαλεποί C. — 613 μὴ δ' CDIKMNQ. ἄλλό τι ACDEIKMNQ. τεχνήσαιτο: τεκτήναιτο Q. — 614 ἐγκάτθετο: ἐγκατέθετο CDLN. — 615 αὖτ' ἔμ' ἐκεῖνος MN: αὖτ' ἐμ' ἐκεῖνος LQ. αὖτ' ἐμὲ κεῖνος GV. αὖτε με κεῖνος D. αἶψ' ἐμὲ κεῖνος ACK. αὐτίκα κεῖνος HI (PS). — 618 ἆ: ἃ AC. ὢ D. δειλὲ DEQ. μόρον κακὸν Q. — 619 ὀχέεσκον Hesych. III, 247: ἐχέεσκον AGKLQV. εἴχεσκον N. — 620 πάϊς ACDEIKLMNQ. κρονίωνος ADKL. — 621 γὰρ πὰρ χείρονι N. φωτὶ (ῶν) I. — 622 ὃ ACIM. χαλεπὸς L. ἄεθλος DL. post hunc in N feruntur duo versus, qui tamen ita evanuerunt ut hodie vix legi possint εὐρυσθεὺς· τ[ῶ γ]ὰρ [ῥὰ πατὴρ ἐ]κ[έ]λε[υσεν ἐ]κ[είν]ων πλείστους δεδμ[ῆσθαι] τηλεκλείτων ἀνθρώπων. — 623 ποτ' ἔμ' I. — 624 τοῦδέ τι μοι EHIKNP. τοῦδέ τοι μοι S. τοῦδ' ἔτι μοι CDL. τοῦ δέ τε καὶ Q. τοῦδέ τινα GM. v. τοῦδέ γέ μοι. κρατερώτερον CENQV. γρ. κρατερώτερον HM: v. χαλεπώτερον. — 626 δέ μ': δ' ἔμ' A ex corr. C. ἔπεμπεν ACKMQV: v. ἔπεμψεν. ἔπεμψ' ἠδὲ I. ἠδὲ etiam HK. — 627 ἔβη: ἔδυ Q Schol. λ 568.

H. T. A. c. 615 αὖτ' ἔμ' ἐκεῖνος, v. H. T. 250. — 618 δειλὲ Aristarchus? H. T. 396.

αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, εἴ τις ἔτ' ἔλθοι
ἀνδρῶν ἡρώων, οἳ δὴ τὸ πρόσθεν ὄλοντο.
καί νύ κ' ἔτι προτέρους ἴδον ἀνέρας, οὓς ἔθελόν περ
Θησέα Πειρίθοόν τε, θεῶν ἐρικυδέα τέκνα·
ἀλλὰ πρίν γ' ἐπὶ ἔθνε' ἀγείρετο μυρία νεκρῶν
ἠχῇ θεσπεσίῃ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει,
μή μοι Γοργείην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου
ἐξ Ἄϊδος πέμψειεν ἀγαυὴ Περσεφόνεια.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κιὼν ἐκέλευον ἑταίρους
αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἳ δ' αἶψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον.
τὴν δὲ κατ' Ὠκεανὸν ποταμὸν φέρε κῦμα ῥόοιο,
πρῶτα μὲν εἰρεσίῃ, μετέπειτα δὲ κάλλιμος οὖρος.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Μ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον Ὠκεανοῖο
νηῦς, ἀπὸ δ' ἵκετο κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
νῆσόν τ' Αἰαίην, ὅθι τ' ἠοῦς ἠριγενείης
οἰκία καὶ χοροί εἰσι καὶ ἀντολαὶ ἠελίοιο,
νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

V. L. 628 ἔλθη K. — 629 τοπρόσθεν I: τὸ πάρος περ Q. — 630 ἔν... α κ' ἔτι Schol. Γ 144. κ' ἔτι: κέ τι S. — 632 l. πρὶν. ἀγείρετο: ἐγείρετο I. ... 635 περσεφόνεια: γρ. φερ A. φερσεφόνεια D. περσεφόνεια (φ) H. — 6...6 ἐκέλευον: ὤτρυνον DL. ὤτρυν' Q. γρ. ὤτρυνον M. — 637 τ' om. L. ...v 638 οἵδ' ACDIKLMNQ. κάθιζον ACDIKLMNQ. sequitur in ACINQ ...40 ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς. — 639 τήνδε CD. — 6... εἰρεσίῃ D 1. m.: cet. εἰρεσίη. μετ' ἔπειτα A.

A. c. 631 Πεισίστρατόν φησιν Ἡρέας ὁ Μεγαρεὺς ἐμβαλεῖν εἰς τὴ... Ὁμήρου νέκυιαν τὸ „Θησέα Πειρίθοόν τε θεῶν ἀριδείκετα τέκνα ... χαριζόμενον Ἀθηναίοις Plutarchus Thes. c. 20. laudat hunc versu... Schol. Γ 144. — 635 Ἄϊδος: Ἀΐδεω Aristarchus. Ἅιδου Schol. E 741. ... 640 εἰρεσίῃ: τὰ παλαιὰ τῶν ἀντιγράφων ἐν δοτικῇ πτώσει ἔχουσιν Eu... 1704, 61.

Varia lectio. 2 ἀποδ' CDKLM. — 3 νῆσον τ' ἐς S. νῆσ... ον δ' ἐς F. ἠριγενείας (η) H. ἠριγενείης (α) I. — 6 omitt. ACDLN 1. m. Q ... V. ῥηγμῖνι θαλάσσης εὐρυπόροιο I.

ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐειν ἐς δώματα Κίρκης
οἰσέμεναι νεκρὸν Ἐλπήνορα τεθνηῶτα.
φιτροὺς δ' αἶψα ταμόντες, ὅθ' ἀκροτάτη πρόεχ' ἀκτή,
θάπτομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρός τε κάη καὶ τεύχεα νεκροῦ,
τύμβον χεύαντες καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες
πήξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ εὐῆρες ἐρετμόν.
ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν· οὐδ' ἄρα Κίρκην
ἐξ Ἀίδεω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὦκα
ἦλθ' ἐντυναμένη· ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ
σῖτον καὶ κρέα πολλὰ καὶ αἴθοπα οἶνον ἐρυθρόν.
ἡ δ' ἐν μέσσῳ στᾶσα μετηύδα δῖα θεάων·
σχέτλιοι, οἳ ζώοντες ὑπήλθετε δῶμ' Ἀίδαο,
δισθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἄνθρωποι.
ἀλλ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
αὖθι πανημέριοι· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι
πλεύσεσθ'· αὐτὰρ ἐγὼ δείξω ὁδὸν ἠδὲ ἕκαστα
σημανέω, ἵνα μή τι κακοῤῥαφίῃ ἀλεγεινῇ
ἢ ἁλὸς ἢ ἐπὶ γῆς ἀλγήσετε πῆμα παθόντες.
ὣς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἥμεθα δαινύμενοι κρέατ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·

V. L. 7 ἔνθα δ': ἔνθ' KL. — 9 προΐειν: προΐην KNS. εἰς PS. — τεθνειῶτα ACEFIKMNPQSV. τεθν$\overset{\eta}{\text{ει}}$ῶτα H. — 12 καταδάκρυ CL. [illegible], δάκρυ DN. — 13 *τε κάη: l. τ' ἐκάη. A ἐκάη. — 16 κίρκης DL. 18 ἐντυνομένη L. — 20 ἦδ' ACIKMNQ. μέσῳ ADI p. ras. N. μετ[illegible]: προσηύδα LN. — 21 ὑπήλθετε: ἐπήλθετε LQ. — 22 ὅτε τ': τ' A ex corr. M 2. man. ὅτ$\overset{\varepsilon}{\text{ι}}$ τ' C. ὅτ' ἔτ' L. ὅτ' HNQ. θνηΐσκουσιν — 24 φαινομένηφι CDKLNQ: φαινομένηφι AEIM. — 25 πλεύσεσθ': [illegible]ύσασθ' DKL. — 26 κακοραφΐῃ A, id. Hesych. II, 394. κακοῤῥαφίης [illegible]γεινῆς GH ex corr. KQV. — 28 αὖτε πεπείθετο A. — 29 κατα[illegible]ντα D. — 30 δαιννύμενοι C. κρέατ' ACDIKLMNQ.

A. c. 9 προΐειν: προΐην, H. T. 225. — 10 τεθνηῶτα Aristarchus, T. 282. — 13 τε κάη Aristarchus? v. H. T. 424. — 15 εὐῆρες ἐρετμόν: σῆμα πέλοιτο Zenodotus. — 22 δισθανέες: δὶς θανέες Apollonius, si Eustathio maiorem fidem tribuas Apollodorus. de his nominibus [illegible]fusis vid. H. T. 74, not. 132. θνήσκουσ' veteres praeter Didymum, T. 282. — 23 βρώμην, non βρωμήν, Aristarchus, H. T. 217. — 24 [illegible]νομένηφι Aristarchus, non φαινομένηφι, H. T. 411,

ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
οἳ μὲν κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός·
ἣ δ' ἐμὲ χειρὸς ἑλοῦσα φίλων ἀπονόσφιν ἑταίρων
εἷσέ τε καὶ προσέλεκτο καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα·
αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσι προσηύδα πότνια Κίρκη·
ταῦτα μὲν οὕτω πάντα πεπείρανται, σὺ δ' ἄκου
ὥς τοι ἐγὼν ἐρέω, μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.
Σειρῆνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι, αἵ ῥά τε πάντας
ἀνθρώπους θέλγουσιν, ὅ τέ σφεας εἰσαφίκηται.
ὅς τις ἀιδρείῃ πελάσῃ καὶ φθόγγον ἀκούσῃ
Σειρήνων, τῷ δ' οὔ τι γυνὴ καὶ νήπια τέκνα
οἴκαδε νοστήσαντι παρίσταται οὐδὲ γάνυνται,
ἀλλά τε Σειρῆνες λιγυρῇ θέλγουσιν ἀοιδῇ
ἥμεναι ἐν λειμῶνι· πολὺς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν θὶς
ἀνδρῶν πυθομένων, περὶ δὲ ῥινοὶ μινύθουσιν.
ἀλλὰ παρεξελάαν, ἐπὶ δ' οὔατ' ἀλεῖψαι ἑταίρων
κηρὸν δεψήσας μελιηδέα, μή τις ἀκούσῃ
τῶν ἄλλων· ἀτὰρ αὐτὸς ἀκουέμεν αἴ κ' ἐθέλῃσθα,
δησάντων σ' ἐν νηὶ θοῇ χεῖράς τε πόδας τε
ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω,

V. L. 32 *κοιμίσαντο* L. — 33 *ἣ* AHI. *δ' ἐμὲ*: *δέ με* ADKLNP QV. *ἀπὸ νόσφιν* ADILMQV. *ἄπο νόσφιν* KNR. — 36 *ἐπέεσσιν ἀμει* ετο QV. *δῖα θεάων*: *γρ. πότνια κίρκη* A m. r. — 37 *πεπείρασται* (*νται* sup.) D. *πε* εί- *ρασται* L. *πεπείραντο* P. *ταῦτα μὲν οὖν οὕτω πεπείραντο* S. — 3 ὥς *σοι* S. *ἐγὼ* IS. — 40 *ὅ τέ σφεας*: *ὅτε σφέας* E. *ὅτι σφέας* A 1. m. I HI LN 1. m. *ὅτις σφέας* A 2. m. KMN sup. *ὅστις σφέας* CQS. *γρ. ὅτ* C. *εἰς ἀφίκηται* M. — 41 *ἀιδρείῃ*: *ἀϊδρίῃ* FHIRS. *πελάσει* KNQSV. πε- *λάσῃ* (*ει* sup.) HI. *ἀκούσει* NQV. *ἀκούσῃ* (*ει* sup.) H. utrumque E 1706, 35; 1708, 31; 1710, 5. — 43 *παρίστανται* K. *γάννυνται* DN. — 45 *ὀστέοφιν* EF S. *θὶς*: *θεὶς* Q. — 47 *παρεξελάαν* DL: v. *παρὲξ ἐλάαν*. I *πάρεξ*. CN ά- *ρεξ. ἐπὶ*: *περὶ* N. *ἄλειψαι* D. — 48 *δεψήσας* Apoll. Soph. 9, 24. *δε* ή- *σας* A 1. m. FHIQS. *δ' ἑψήσας* K. *δ' εἰλήσας* L. — 49 *αἴκε θέλη* θα FKR. — 50 *ἐν*: *ἐνὶ* L.

A. c. 33 *δ' ἐμὲ*: *ἀντιδιασταλτικὴ ἡ ἐμέ* Schol. H. — 40 *ὅτέ σ* εας Charax apud Bekk. Anecd. 1154, conf. Arcad. 145, 22; H. T. 413 — 45 Herodianus *ὀστεόφιν*, H. T. 327. *θίς, ἡ παράδοσις*: *θείς* Ari ar- chus, H. T. 281. — 47 *ἀλεῖψαι περισπωμένως, ἵν' ᾖ ἀπαρέμφατον* ντὶ *προστακτικοῦ τοῦ ἄλειφον* Schol. H. — 48 Herodianus *μελιηδέα* cum Aristarcho, H. T. 417. — 49 *αἴκ' ἐθέλῃσθα* Aristarchus, H. T. 2

ὄφρά κε τερπόμενος ὄπ' ἀκούσῃς Σειρήνοιιν.
εἰ δέ κε λίσσηαι ἑτάρους λῦσαί τε κελεύῃς,
οἳ δέ σ' ἔτι πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι διδέντων.
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τάς γε παρεξελάσωσιν ἑταῖροι,
ἔνθά τοι οὐκέτ' ἔπειτα διηνεκέως ἀγορεύσω,
ὁπποτέρη δή τοι ὁδὸς ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
θυμῷ βουλεύειν· ἐρέω δέ τοι ἀμφοτέρωθεν.
ἔνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφέες, προτὶ δ' αὐτὰς
κῦμα μέγα ῥοχθεῖ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης·
Πλαγκτὰς δή τοι τάς γε θεοὶ μάκαρες καλέουσι.
τῇ μέν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται, οὐδὲ πέλειαι
τρήρωνες, ταί τ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσιν,
ἀλλά τε καὶ τῶν αἰὲν ἀφαιρεῖται λὶς πέτρη·
ἀλλ' ἄλλην ἐνίησι πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι.
τῇ δ' οὔ πώ τις νηῦς φύγεν ἀνδρῶν, ἥ τις ἵκηται,
ἀλλά θ' ὁμοῦ πίνακάς τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν
κύμαθ' ἁλὸς φορέουσι πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι.
οἴη δὴ κείνῃ γε παρέπλω ποντοπόρος νηῦς,
Ἀργὼ πᾶσι μέλουσα, παρ' Αἰήταο πλέουσα·

V. L. 52 *ὄφρά κε* AILMNQ. *ὄφρα καὶ* DK. *ἀκούσῃς* ADE 1709, 45 GIKLMQ 2. m. S. *ἀκούσεις* Q 1. m. *ἀκούσῃ* V. *ἀκούῃς* CE 1706, 46 (H?). *Σειρήνοιιν*: *σειρηνείην* L. — 53 *εἰ*: *αἲ* A 1. m. EH 1. m. KL. *κελεύῃς*: *κελεύσῃς* AHIK. *κελεύεις* (sup. η) L. *κελεύεις* PS. *γρ. κελεύεις* H. — 54 *οἳ* AKMNQ. *ἔτι*: *ἐνὶ* ACEHIKLNPS. *σε ἐν* V. *ἐν* Q. *δέσσ' ἐν πλεόεσσιν* D. *τότ' ἐν*: *τότε* DLMQV. *διδέντων*: *δεόντων* ACDEFGHIKL MNPQSV Hesych. I, 475. idem I, 504 *διδόντων*. — 55 *ἐπὴν δὴ*: *ἐπεὶ ἡ* C et sup. *ην* H sup. M. *ἐπειδὴ* FS. *ἐπειδὰν* ER. *τάς γε*: *τάσδε* EN. *παρεξελάσωσιν* ACFIKLQV: v. *παρὲξ ἐλάσωσιν*. D *παρεξέλθωσιν*. — 56 *ἔνθά τοι* ACIKLMQ. *ἔνθέν τοι* N. — 59 *μὲν γάρ*: *γὰρ μὲν* P. *προτὶ*: *ποτὶ* EGMNQRV. — 61 *δή τοι* ACDEFGHIKLMPQRSV: *δ' ἤτοι* N. — 64 *αἰὲν*: *αἰεὶ* ACDEIKLMNQS. — 66 *τῇ δ'*: *τήνδ'* GH ex em. I. *οὔπω τις* AILMQ. *ἥ τις*: *εἴ τις* EKR. *ἥν τις* L p. ras. *γρ. ὅστις* H. — 68 *κῦμα θ'* D. *θύελλα* QV. — 69 *δὴ κείνῃ*: *δ' ἐκείνη* K. *γρ. κεινήν γε* A. *παρέπλει* (sup. ω) N. *ποντόπορος* L. *ποντόπόρος* I. — 70 *πασιμέλουσα* AEHL QV. *πασιμέλλουσα* K. *πασιμέλουσα* DMN. *πασιλουσα* I.

A. C. 52 *Σειρήνοιιν* Aristarchus, vid. Schol. Q et Schol. *N* 66. — 53, 54 *ἀθετεῖ Ἀριστοφάνης*. — 54 *Ἀρίσταρχος γράφει διδέντων, ὡς τιθέντων*. — 59 *οὕτως Ἀρίσταρχος προτί*. — 61 *δή τοι*: *δ' ἤτοι* G. Hermann. ad Hymn. in Ven. 226. — 66 *τῇ*: *τὴν* conf. ad v. 98. — 69 *κείνῃ* correxi pro *κείνη* quod in libris legitur. — 70 Aristarchus *πασιμέλουσα*, cf. Scholl. *Θ* 527; *X* 51; Cram. An. Ox. II, 96, 18; H. T. 311. *ὑφ' ἓν πασιμέλουσα. νεωτερικὸν δὲ τὸ γράφειν „φασιμέλουσα", ἡ τοῖς ἐν Φάσιδι πολλὴν φροντίδα ποιήσασα* Schol. HQ Vind. 133. *τινὲς δὲ γράφουσι φασιμέλουσαν* Eust. 1713, 44.

καί νύ κε τὴν ἔνθ' ὦκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας,
ἀλλ' Ἥρη παρέπεμψεν, ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἰήσων.
οἱ δὲ δύω σκόπελοι ὃ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει
ὀξείῃ κορυφῇ, νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε
κυανέη· τὸ μὲν οὔ ποτ' ἐρωεῖ, οὐδέ ποτ' αἴθρη
κείνου ἔχει κορυφὴν οὔτ' ἐν θέρει οὔτ' ἐν ὀπώρῃ·
οὐδέ κεν ἀμβαίη βροτὸς ἀνήρ, οὐδ' ἐπιβαίη,
οὐδ' εἴ οἱ χεῖρές γε ἐείκοσι καὶ πόδες εἶεν·
πέτρη γὰρ λίς ἐστι, περιξέστῃ ἐικυῖα.
μέσσῳ δ' ἐν σκοπέλῳ ἐστὶ σπέος ἠεροειδές,
πρὸς ζόφον εἰς Ἔρεβος τετραμμένον, ᾗ περ ἂν ὑμεῖς
νῆα παρὰ γλαφυρὴν ἰθύνετε, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
οὐδέ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζήιος ἀνὴρ
τόξῳ ὀιστεύσας κοῖλον σπέος εἰσαφίκοιτο.
ἔνθα δ' ἐνὶ Σκύλλη ναίει δεινὸν λελακυῖα·
τῆς ἦ τοι φωνὴ μὲν ὅση σκύλακος νεογιλῆς
γίγνεται, αὐτὴ δ' αὖτε πέλωρ κακόν· οὐδέ κέ τίς με[illegible]
γηθήσειεν ἰδών, οὐδ' εἰ θεὸς ἀντιάσειε.
τῆς ἦ τοι πόδες εἰσὶ δυώδεκα πάντες ἄωροι,
ἓξ δέ τέ οἱ δειραὶ περιμήκεες, ἐν δὲ ἑκάστῃ
σμερδαλέη κεφαλή, ἐν δὲ τρίστοιχοι ὀδόντες

V. l. 71 βάλε K. μεγάλης βάλλεν ποτὶ πέτρης Q. — 72 ἰάσο[illegible] D. — 73 οἳ δὲ C. ἠδὲ K. δύω: δύο DE 1713, 53; 1863, 47 GMQV Sch[illegible]oll. Α 251; Γ 211, quod placet. — 75 κυανέῃ A. αἴθρῃ A. — 77 κλυτὸς [illegible] γρ. βροτὸς M. οὐδ' ἐπιβαίη CQV: cet. οὐ καταβαίη cum Schol. [illegible]76. γρ. οὐδ' ἐπιβαίη M. γρ. καταβαίη C. — 78 χεῖρές γε GHIKMPS[illegible]: v. c. Schol. Β 489 χεῖρές τε. εἶεν: ἦεν FH sup. KLMRS. — 79 περιξ[illegible]στῃ E 1714, 16 K. περιξέστῆ A. περὶ ξέστη I: cet. περιξεστῇ cum E 1[illegible]711, 30; Hesych. III, 43. — 80 μέσω K. δὲ σκοπέλω DQ. ἔστι CIKL. [illegible] 81 ὑμεῖς: ἡμεῖς Q. — 82 παρα A. — 84 τόξον KPS. εἰσαφίκοιτο: εἰσ[illegible]αφίκηται DELQRV. — 86 ὅση: ὡσεὶ L Apoll. Soph. 115, 29. ὡσσεὶ D. [illegible]νεογιλλῆς ACFNS Apoll. Soph. l. l. νεογηλῆς I. νεγιλλῆς D. νεοπελ[illegible]ς L. — 87 γίγνεται L: γίνεται ACDEFGHIKMNPQRSV Macrob. Sa[illegible]. V, 6, 6. κακόν, non κακός, libri. οὐδέ κε τίς μιν ACDIKLMN. — 90 [illegible]έ τε οἱ Q. — 91 τρίστιχοι LQ. τρίστειχοι M.

A. c. 75 τὸ, v. Scholl. Η 238; Σ 514: Apoll. de Synt. 199, 25. [illegible] 77 Ἀρίσταρχος γράφει οὐδ' ἐπιβαίη Schol. H Vind. 133. — 79 περι[illegible]έστῃ Aristarchus, H. T. 388. κρεῖττον δὲ βαρυτόνως γράφειν περιξ[illegible]στῃ, ὁμοίως τῷ ἀσβέστῃ Eust. 1714, 16. — 86—88 ἀθετοῦνται στίχοι [illegible]ρεῖς Schol. HQ Vind. 133. — 89 ἄωροι: ψιλωτέον τὰς δύο συλλαβάς. Ἀρίσταρχος ἀκώλους· Κράτης δὲ ἐν τοῖς περὶ διορθώσεως ἀφυλά[illegible]τους ἀκούει Schol. HQ Vind. 56, 133. cf. Et. Mg. 117, 10 ubi laudatur [illegible]Epaphroditus ἐν ὑπομνήματι τῆς μ' Ὀδυσσείας. Hesych. I, 348 habe[illegible] ἄωροι. Eust. 1715, 19 ἔνιοι δὲ δασέως ἀναγινώσκουσιν.

πυκνοὶ καὶ θαμέες, πλεῖοι μέλανος θανάτοιο.
μέσση μέν τε κατὰ σπείους κοίλοιο δέδυκεν,
ἔξω δ' ἐξίσχει κεφαλὰς δεινοῖο βερέθρου,
αὐτοῦ δ' ἰχθυάᾳ, σκόπελον περιμαιμώωσα,
δελφῖνάς τε κύνας τε, καὶ εἴ ποθι μεῖζον ἕλῃσι
κῆτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη.
τῇ δ' οὔ πώ ποτε ναῦται ἀκήριοι εὐχετόωνται
παρφυγέειν σὺν νηΐ· φέρει δέ τε κρατὶ ἑκάστῳ
φῶτ' ἐξαρπάξασα νεὸς κυανοπρῴροιο.
τὸν δ' ἕτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄψει, Ὀδυσσεῦ.
πλησίον ἀλλήλων· καί κεν διοϊστεύσειας.
τῷ δ' ἐν ἐρινεὸς ἔστι μέγας, φύλλοισι τεθηλώς·
τῷ δ' ὑπὸ δῖα Χάρυβδις ἀναρρυβδεῖ μέλαν ὕδωρ.
τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἤματι, τρὶς δ' ἀναροιβδεῖ
δεινόν· μὴ σύ γε κεῖθι τύχοις, ὅτε ῥοιβδήσειεν·
οὐ γάρ κεν ῥύσαιτό σ' ὑπ' ἐκ κακοῦ οὐδ' ἐνοσίχθων.
ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σκοπέλῳ πεπλημένος ὦκα

V. l. 93 μέσση μὲν τε Q. — 94 ἐξίσχει: ἐξ ἴσχει E [illegible] GLR. βερέθρου: βαράθρου S. γρ. βαράθρου H. — 95 περιμαιμώωσα DL. — 96 εἴ ποθι Apoll. Synt. 166, 33: εἴ κοθεν HI ἕλῃσι: [illegible] Schol. Θ 1. — 98 εὐχετόωνται S. — 99 ἑκάστῳ: ἑκάστη FIKQS. ἑκάστῃ ἑκάστῳ H. — 100 ἐξαρπάξασα DELQS. ἐξαρπάξασα [illegible] νεὸς: νεώς CEIKQS. — 102 ἂν διοϊστεύσειας GM γρ. διοϊστεύσειας M. 103 omitt. DLM 1. m. — 104 ὑπὸ KN. ἀναρροιβδεῖ CFHLMNR. 105 ἤμασι A. ἀναρρυβδεῖ (οι) AH. ἀναρροιβδεῖ D ut 104. — 106 δεινῶς A et [illegible] δεινόν. σύ γ' ἐκεῖθι CDLR τύχοις: τύχῃς EK. τυχῇς (οι) D. — 107 ἐκ ACDEIKMNQ. ὑπεκκακοῦ L. — 108 ὦκα: εἶναι Cram. Epim. 21; 164, 5.

A. c. 98 τῇ: τὴν Aristophanes. πώποτε Aristarchus et Herodianus, Τ. 348. — 100 νεὸς: τὰ πλείω τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τόποις διὰ τοῦ ο μικροῦ ἔχουσι τὴν λήγουσαν τῆς νεὸς Eust. 1716, 1. — 101 μετὰ τὸ στίξαι τελείως εἰς τὸ Ὀδυσσεῦ τὸ πλησίον ἀλλήλων ὡς ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς προφερόμεθα καὶ στίζομεν εἰς τὸ ἀλλήλων Nicanor. — 102 Ἀριστοφάνης πλησίον γράφει. fuerunt igitur qui πλησίοι scriberent. — 105 ὑποπτεύει αὐτὸν Καλλίστρατος ὡς μαχόμενον τοῖς ἔπειτα. hoc scholium quod in libris versui 104 adscriptum est, Düntzer. Zenod. p. 192 ad v. 107 retulit. qui repugnare videtur iis quae infra leguntur 439 sqq. de qua re conferendus est Strabo I, p. 43 extr. quod ut huc referrem, adductus sum auctoritate Schol. μ 439 ἐν πολλοῖς ἐδιστάχθησαν οἱ στίχοι διὰ τὸ „τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἤματι", καὶ ἐδείχθη ἑαυτῷ τὰ ἐναντία λέγων ὁ ποιητής. νῦν γὰρ ἅπαξ μόνον καὶ ἀναβάλλει καὶ ἀναρροφεῖ. τρίς: τὸ „τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν" ἀντὶ τοῦ δίς. γραφικὸν εἶναι φησὶ Πολύβιος ἁμάρτημα ἢ ἱστορικόν Strabo I, p. 25.

νῆα παρεξελάαν, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
ἓξ ἑτάρους ἐν νηὶ ποθήμεναι ἢ ἅμα πάντας.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
εἰ δ' ἄγε δή μοι τοῦτο θεὰ νημερτὲς ἔνισπε,
εἴ πως τὴν ὀλοὴν μὲν ὑπεκπροφύγοιμι Χάρυβδιν,
τὴν δέ κ' ἀμυναίμην, ὅτε μοι σίνοιτό γ' ἑταίρους.
ὣς ἐφάμην, ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
σχέτλιε, καὶ δὴ αὖ τοι πολεμήια ἔργα μέμηλε
καὶ πόνος· οὐδὲ θεοῖσιν ὑπείξεαι ἀθανάτοισιν;
ἡ δέ τοι οὐ θνητή, ἀλλ' ἀθάνατον κακόν ἐστι,
δεινόν τ' ἀργαλέον τε καὶ ἄγριον οὐδὲ μαχητόν·
οὐδέ τίς ἐστ' ἀλκή· φυγέειν κάρτιστον ἀπ' αὐτῆς.
ἢν γὰρ δηθύνῃσθα κορυσσόμενος παρὰ πέτρῃ,
δείδω, μή σ' ἐξαῦτις ἐφορμηθεῖσα κίχῃσι
τόσσῃσιν κεφαλῇσι, τόσους δ' ἐκ φῶτας ἕληται.
ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωστρεῖν δὲ Κράταιιν,
μητέρα τῆς Σκύλλης, ἥ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν·
ἥ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσει ἐς ὕστερον ὁρμηθῆναι.
Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξεαι· ἔνθα δὲ πολλαὶ
βόσκοντ' Ἠελίοιο βόες καὶ ἴφια μῆλα,
ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οἰῶν πώεα καλά,
πεντήκοντα δ' ἕκαστα· γόνος δ' οὐ γίγνεται αὐτῶν

V. L. 109 παρεξελάαν AGIKLV. παρεξελάạν D: v. παρὲξ ἐλ[illegible] αν. CN πάρεξ. ἐπειῆ Q: cet. ἐπειή. — 111 ἀμειβόμενος: ἀτυζόμενος C [illegible] in marg. V. γρ. ἀτυζόμενος M. — 112 εἴδ' ἄγε AILN. ἔνισπε AC[illegible] ex corr. EHIK: ἐνίσπες LMQ. ἔνισπες N. γρ. ἔνισπε M. — 114 ἀμυ[illegible] μην A. — 115 ἦδ' ACDIKLMNQ. — 116 δὴ αὖ: l. δ' αὖ. τοι: σ[illegible] A sup. C. sup. τῇ et sup. οι D. καὶ δ' αὐτοῦ K. δ' αὖ τι πτολεμήϊα [illegible] 117 πόνος: φόνος ES. — 118 ἣ AIKMQ. — 120 ἔστ' CILNQ. αὐ[illegible] αὐτοῦ E 1717, 10. — 122 ἐξ αὖτις A. ἐξ αὐτῆς L. ἐξαῦθις Q 1. m. [illegible] χῃσι: κιχήσῃ FKMS. — 123 τόσσῃσι ACEN. τόσσους δ' N. — 12[illegible] τὲ A. τε L. κράταιιν ACEIKMQS. κραταΐϊν N: v. Κραταιίν. — [illegible] τῆς: τὴν CD ex em. HKM 1. m. et sup. τῆς. γρ. τὴν A. — 126 ἐσ[illegible] ρον NQRV. — 130 γίγνεται L: γίνεται ACDEIKMNQS. γίνετ' A[illegible] Soph. 55, 17.

A. c. 109 ἐπεὶ ἦ veteres, H. T. 267. — 112 ἔνισπε: ἐνίσπες, vid. H. T. 255. — 117 θεοῖς ὑποείξεαι Friedlaender. — 124—126 ἀθε[illegible] ται γ' Schol. H. — 124 Κράταιιν: προπαροξύνεται Schol. BHQ, vid. Herod. Il. Pros. Λ 677; Hesych. II, 531; Schol. Apoll. Rhod. IV, 828. ἄμεινον γράφειν κραταιίς, ἀντὶ τοῦ ἰσχυρῶς, ὡς ἀλλαχοῦ (λ 597). καὶ ὀξύνεται Schol. BHQ Vind. 133. ita ni fallor Aristarchus, cf. λ 597.

οὐδέ ποτε φθινύθουσι. θεαὶ δ' ἐπιποιμένες εἰσί,
νύμφαι ἐυπλόκαμοι, Φαέθουσά τε Λαμπετίη τε,
ἃς τέκεν Ἠελίῳ Ὑπερίονι δῖα Νέαιρα.
τὰς μὲν ἄρα θρέψασα τεκοῦσά τε πότνια μήτηρ
Θρινακίην ἐς νῆσον ἀπῴκισε τηλόθι ναίειν,
μῆλα φυλασσέμεναι πατρώια καὶ ἕλικας βοῦς.
τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάᾳς νόστου τε μέδηαι,
ἦ τ' ἂν ἔτ' εἰς Ἰθάκην κακά περ πάσχοντες ἵκοισθε·
εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
[νηί τε καὶ ἑτάροις· αὐτὸς δ' εἴ πέρ κεν ἀλύξῃς,
ὀψὲ κακῶς νεῖαι ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους].
ὣς ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἠώς.
ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχε δῖα θεάων·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν ὄτρυνον ἑταίρους
αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον.
[ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.]
ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὸς κυανοπρῴροιο
ἴκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Κίρκη ἐυπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα.
αὐτίκα δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
ἥμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθυνε.

V. L. 131 ἐπὶ ποιμένες AILNSV. ἔπι ποιμένες M. ἐπι, ποιμένες D. — 133 add. C in marg. N in marg. αὐτοκασιγνήτη Θέτιδος λιπαροπλοκάμοιο, quem versum Buttm. genuinum esse putat. — 135 Θρινακίην δ' H ex corr. — 137 μέν κ': μέν κεν QV. ἀσινείας I. ἐάᾳς: ἐᾷς DEQV. γρ. ἐᾶις M. νόστου τὲ C. — 138 ἤ τ' ἄν: καί κεν DQV. γρ. καί κεν M. — 139 τότέ τοι ACK. — 140, 141 omitt. A 1. m. DEFLM 1. m. PS: habent A in marg. CGHIKM in marg. NQV. — 140 εἴπέρ κεν C. ἀλύξεις H ex em. INQ. ἀλύξοις G. — 141 νεῖαι: νῆαι HI. νῆα N. ἀπὸ AIQ. ἄπο C. — 146 οἶδ' ADIKLMNQ. κάθιζον ACDIKLMNQ. — 147 omitt. ACHIM 1. m. PQSV: habent DEKLM 2 man. N. — 148 δ' omitt. C Apoll. Soph. 111, 32. κατ' ὄπισθεν I: vulgo κατόπισθε cum Macrob. Saturn. V, 13, 16. μετόπισθεν Apoll. Soph. l. l. ut λ 6. νεὸς: νεὼς CIKQS Apoll. Soph. Macrobius. νεῴς (ρ) A. — 149 ἴκμενον IL. — 152 κυβερνῆται τ' QV. ἴθυνον FKPQSV. ἴθυνόν (ε) HM.

A. c. 131 ἐπιποιμένες Aristarchus ut ἐπιμάρτυροι. ἐπιβουκόλος, ἐπίουρος, alia. — 144 ὄτρυνον Aristarchus: l. ὤτρυνον. — 146 καθῖζον: κάθιζον, v. H. T. 403. — 150 αὐδήεσσα: οὐδήεσσα, αὐλήεσσα, vid. ad κ 136.

δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων ἀχνύμενος κῆρ·
ὦ φίλοι, οὐ γὰρ χρὴ ἕνα ἴδμεναι οὐδὲ δύ' οἴους
θέσφαθ', ἅ μοι Κίρκη μυθήσατο, δῖα θεάων·
ἀλλ' ἐρέω μὲν ἐγών, ἵνα εἰδότες ἤ κε θάνωμεν,
ἤ κεν ἀλευάμενοι θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.
Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγει θεσπεσιάων
φθόγγον ἀλεύασθαι καὶ λειμῶν' ἀνθεμόεντα.
οἶον ἔμ' ἠνώγει ὄπ' ἀκουέμεν· ἀλλά με δεσμῷ
δήσατ' ἐν ἀργαλέῳ, ὄφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μίμνω,
ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω.
εἰ δέ κε λίσσωμαι ὑμέας λῦσαί τε κελεύω,
ὑμεῖς δὲ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι πιέζειν.
ἤ τοι ἐγὼ τὰ ἕκαστα λέγων ἑτάροισι πίφαυσκον·
τόφρα δὲ καρπαλίμως ἐξίκετο νηῦς εὐεργὴς
νῆσον Σειρήνουιν· ἔπειγε γὰρ οὖρος ἀπήμων.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἡ δὲ γαλήνη
ἔπλετο νηνεμίη, κοίμησε δὲ κύματα δαίμων.
ἀνστάντες δ' ἕταροι νεὸς ἱστία μηρύσαντο,
καὶ τὰ μὲν ἐν νηὶ γλαφυρῇ θέσαν, οἳ δ' ἐπ' ἐρετμὰ
ἑζόμενοι λεύκαινον ὕδωρ ξεστῇς ἐλάτῃσιν.

V. L. 153 addunt A in marg. m. rec. HIKNQ κέκλυτέ μευ μύ[...]ων κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι. — 154 οἴους: οἴω V. — 156 ἤ κε: ἠὲ V. ἤ κε: ἢ ἠὲ M. θάνωμεν: θάνοιμεν C. — 157 ἀλευσάμενοι E. [...]ὲν [...]γοιμεν: φύγωμεν ADLQV. φύγοιμεν HI. φεύγοιμεν S. — 158 ἀνώγει πρῶτον Q. — 159 ἀλεύασθαι E 1715, 64: ἀλεύσασθαι E 1[...] 57. — 160 ἠνώγει ACDEGHIKLMNPQSV: v. ἠνώγειν. — 163 εἰ: [...] 1. m. CEH 1. m. IKLPS. λίσσομαι ACDEI. κελεύω: κέλωμαι K. — δὲ: δ' ἐν CMNQ. μ' ἐν K. ἐν S. γρ. ὑμεῖς μ' ἐν C. τότ' ἐν: τότε E[...]H πιέζειν: πιεζεῖν E 1710, 35. — 165 ἐγὼν A. πίφαυσκον: πίφασκον IKSV. — 167 ἀμύμων HI: γρ. ἀπήμων H. — 168 ἡ δὲ: ἦδε C sup. cet. ἠδὲ. — 169 κοίμησε: κοίμισε CMN. κόμισε Q. — 170 ἀνστάν[τες:] ἀναστάντες H ex corr. I. ἂν στάντες A. νεὸς: νεὼς EIM. μηρύσα[ντο:] μηρήσαντο KL. — 171 θέσαν: βάλον AFHPQSV. βάλλον I. γρ. βάλλον N. οἳ δ' ACIKMQ: ἠδ' N et sup. οι. ἐρετμοῖς L. ἐρετμαῖ[ς] D. — 172 ἑζόμενοι C.

A. c. 156 ἤ κε: ita Aristarchus, si verba scholiastae ἐν ἀμφοτέροις πλεονάζει ὁ κέν ex Aristonici libro περὶ σημείων desumpta sunt. 157 φύγοιμεν scripsi cum libris melioribus, ut Σ 308 ἀλλὰ μάλ' ἄντην στήσομαι, ἤ κε φέρῃσι μέγα κράτος ἤ κε φεροίμην. — 160 ἠνώγει, cf. ε 112; Η. Τ. 195. Aristarchus fortasse ἠνώγειν. — 163. 164 καὶ ἐνταῦθα ut v. 38 οἱ δύο ὀβελίζονται ὡς ἀδικώτατοι Schol. H Vind. 133. 164 πιέζειν Aristarchum et Herodianum scripsisse puto, cf. Scholl. δ 419; Π 510: πιεζεῖν Apio. — 168 Aristarchus ἡ δὲ, v. Schol. H δασέως τὸ ἠδὲ et Schol. ε 391. — 170 Aristarchus ἀνστάντες. H. T. 394.

τὰρ ἐγὼ κηροῖο μέγαν τροχὸν ὀξέι χαλκῷ
τθὰ διατμήξας χερσὶ στιβαρῇσι πίεζον·
ρα δ' ἰαίνετο κηρός, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἴς
λίου τ' αὐγὴ Ὑπεριονίδαο ἄνακτος·
ίης δ' ἑτάροισιν ἐπ' οὔατα πᾶσιν ἄλειψα.
δ' ἐν νηί μ' ἔδησαν ὁμοῦ χεῖράς τε πόδας τε
θὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνῆπτον·
τοὶ δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
λ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσόν τε γέγωνε βοήσας,
ιφα διώκοντες, τὰς δ' οὐ λάθεν ὠκύαλος νηῦς
γύθεν ὀρνυμένη, λιγυρὴν δ' ἔντυνον ἀοιδήν·
δεῦρ' ἄγ' ἰὼν πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
α κατάστησον, ἵνα νωιτέρην ὄπ' ἀκούσῃς.
γάρ πώ τις τῇδε παρήλασε νηὶ μελαίνῃ,
ίν γ' ἡμέων μελίγηρυν ἀπὸ στομάτων ὄπ' ἀκοῦσαι,
λ' ὅ γε τερψάμενος νεῖται καὶ πλείονα εἰδώς.
ιεν γάρ τοι πάνθ', ὅσ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
ογεῖοι Τρῶές τε θεῶν ἰότητι μόγησαν·
ιεν δ', ὅσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

ι. 173 μέγαν: μέλαν A 1. m. — 174 πίεζον Schol. Π 510: πιέ- 1707, 5; 1710, 35 NQV. — 177 πᾶσιν: κηρὸν DL. πᾶσιν (σα) I. L. — 178 οἶδ' CDIKLN. πόδάς τε C. — 179 ἀνῆπτον: ἀνῆψαν ῆφθον L. γρ. ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνῆψαν M. — 181 τόσον A ἀπῆμεν FKMNPS: γρ. ἀπῆν M. ὅσον τὲ A. ὅσόν τε K: cet. ε. C ὅσσόν τε. H τ' ἐγέγωνε. — 182 τὰς δ' οὐκ ἔλαθ' L. ναῦς 184 ἄγ' ἰὼν Schol. Ψ 485: ἄγε δὴ Xenoph. Memorab. II, 6, 11.). ἄγε ὦ L. — 186 γάρ πω τις IL. γάρ πω τίς ACDMNQ. παρή- ι μελαίνῃ: παρέπλω ποντοπόρος (L ποντόπορος) νηῦς DL. — ματος A. ἀκοῦσαι: ἀκούσαι L. ἀκούσῃ DR. ἀκούσει E. — 188 ενος: τρεψάμενος DL. — 189 πάνθ' ὅσ' ἐνὶ: πάνθ' ὅσσ' ἐν 23. πάντα ὅσα ἐν E 1708, 56. — 190 τρῶες τε L.

---

c. 174 πίεζον Aristarchus: πιέζευν Apio, cf. ad v. 164 et 196. — ῆμεν boni quidem libri tuentur, sed maiore fide nititur altera πῆν ὅσσον, de qua vid. Schol. BH Vind. 133 τὸ ἀπῆν ἐπὶ τῆς ι δὲ διώκοντες ἐπὶ τῶν ἐρετῶν· οὐ γὰρ εἴρηκεν ἀπῆμεν. in cholio BH Vind. 133 eadem lectio confirmatur exemplo ex Eu- Phoen. 290 allato μέλλων δὲ πέμπειν μ' Οἰδίπου κλεινὸς γόνος, ἐπεστράτευσαν Ἀργεῖοι πόλιν, qui locus etiamsi a nostro differat, cripturae ἀπῆν ὅσσον documento est. simile anacoluthi exem- kstat ι 461 ἐλθόντες .... πρῶτος ὑπ' ἀρνειοῦ λυόμην, vid. Gymn. Austr. 1864, p. 567. — 182 ὠκύαλος: ὠκύαλος, H. T. 416. πολύαιν': Ἀρίσταρχος πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιε. οἱ δὲ πολύμυθε ioph. 133, 14. — 189 in Eustathii codice πάντα ὅσ' ἐν scriptum oniicio.

ὣς φάσαν ἱεῖσαι ὄπα κάλλιμον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
ἤθελ' ἀκουέμεναι, λῦσαί τ' ἐκέλευον ἑταίρους
ὀφρύσι νευστάζων· οἳ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον.
αὐτίκα δ' ἀνστάντες Περιμήδης Εὐρύλοχός τε
πλείοσί μ' ἐν δεσμοῖσι δέον μᾶλλόν τε πίεζον.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τάς γε παρήλασαν, οὐδ' ἔτ' ἔπειτα
φθογγῆς Σειρήνων ἠκούομεν οὐδέ τ' ἀοιδῆς,
αἶψ' ἀπὸ κηρὸν ἕλοντο ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι,
ὅν σφιν ἐπ' ὠσὶν ἄλειψ', ἐμέ τ' ἐκ δεσμῶν ἀνέλυσα
ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα
καπνὸν καὶ μέγα κῦμα ἴδον καὶ δοῦπον ἄκουσα·
τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατ' ἐρετμά,
βόμβησαν δ' ἄρα πάντα κατὰ ῥόον· ἔσχετο δ' αὐτοῦ
νηῦς, ἐπεὶ οὐκέτ' ἐρετμὰ προήκεα χερσὶν ἔπειγον.
αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἰὼν ὄτρυνον ἑταίρους
μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
ὦ φίλοι, οὐ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμονές εἰμεν·
οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἔπει κακόν, ἢ ὅτε Κύκλωψ

V. L. 192 ἱεῖσαι ACKL. — 193 λῦσαί τ': λῦσαι δ' ACDKLNQ. 194 οἳ: τοὶ K. — 195 αὐτίκ' ἀναστάντες FIS. αὐτίκα δ' ἀναστάν EHKV. — 196 πλείοσιν ἐν D. τε πίεζον GL: τ' ἐπίεζον DS. τε πιέζ EMQV. δε πίεζεν (ον sup.) I. δὲ πιέζευν A 1. m. HKN. δ' ἐπιέζευν A ex c C. γρ. πίεζον CM. γρ. μᾶλλον τ' ἐπεπίεζον H. — 197 τάς γε: τάσδ N. παρήλασαν: παρήλασεν FS. οὐδ' ἔτ': οὐδέ τ' CGKQS. — 198 φθογγῆς: φθογγὴν AC 1. m. DFLMNQV. φθόγγον IPS. ἀοιδῆς: ἀοι A et sup. δῆς CDFILMNQSV. — 199 αἶψ': ἂψ NV. γρ. καὶ αἶψα ἀπο KL. — 200 ἐπ' ὠσὶν: πᾶσιν E 1707, 38. ἐμέ τ': ἐμὲ δ' A. ἀνέ σαν: ἔλυσαν ADFNQSV. γρ. ἀνέλυσαν A m. rec. — 204 βόμβησ βόμβησεν AGIMPQSV. βόμβησεν (α sup.) H. βόμβησε CDEKN. κατὰ ῥό καταρροόν CI. καταῤῥοόν KM. καταρροόν D. καταῤῥόον G. ἔσχ εἴχετο FPS. — 205 οὐκ ἔτ' A. προεήκεα M. χερσὶν ἔρεσσον N. — ἐγὼν HI. — 208 γάρ πω τι ACDN. οὐ μέν τι Apoll. Soph. 8, 24. ἀδ μονες ACDELNQ Apoll. Soph. εἰμὲν CDE 1718, 15 KLN. εἶμεν A Apoll. Soph. ἔσμεν E 1718, 45. — 209 τόδε: γρ. γε A. ἔπει CD 1. m ex em. IM 1. m. N Cicero ad Atticum VII, 6: ἔπει A ex corr. D sup ἔπεὶ LPS Apoll. Soph. 64, 1. vulgo ἔπι cum A 1. m. D ex em. EH KM 2. m. QV Macrob. Sat. V, 11, 6. gl. in M ἔπεστι et ἐπέρχε Schol. V ἐπέρχεται.

A. c. 195 ἀνστάντες Aristarchus, H. T. 394. — 196 πίεζον: πιέζ cf. ad 174. — 204 βόμβησαν Aristarcho tribuo, v. H. T. 383. ῥόον: καταρροόν, v. H. T. 391. — 209 ἔπει: ῥῆμά ἐστιν ἔπω, ἔπ ἔπει, ἀντὶ τοῦ περιέπει. δασέως οὐν. Ζηνόδοτος δὲ ἔχει (ἔπει?) Sc H Vind. 133. περιέχει, ὡς „Τρῶες ἔπον“ (Λ 483), ἢ ἐνεργεῖ, ὡς „ δέρον ἀμφί δ' ἔπον“ (Η 316) Schol. Q Vind. 133. τὸ δὲ „μεῖζον

εἴλει ἐνὶ σπῆι γλαφυρῷ κρατερῆφι βίηφιν·
ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῇ ἀρετῇ βουλῇ τε νόῳ τε
ἐκφύγομεν, καί που τῶνδε μνήσεσθαι ὀίω,
νῦν δ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
ὑμεῖς μὲν κώπῃσιν ἁλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν
τύπτετε κληίδεσσιν ἐφήμενοι, αἴ κέ ποθι Ζεὺς
δώῃ τόνδε γ' ὄλεθρον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι·
σοὶ δὲ κυβερνῆθ' ὧδ' ἐπιτέλλομαι· ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
βάλλευ, ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς οἰήια νωμᾷς.
τούτου μὲν καπνοῦ καὶ κύματος ἐκτὸς ἔεργε
νῆα, σὺ δὲ σκοπέλων ἐπιμαίεο, μή σε λάθῃσι
κεῖσ' ἐξορμήσασα καὶ ἐς κακὸν ἄμμε βάλῃσθα.
ὣς ἐφάμην, οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἐμυθεόμην, ἄπρηκτον ἀνίην,
μή πώς μοι δείσαντες ἀπολήξειαν ἑταῖροι
εἰρεσίης, ἐντὸς δὲ πυκάζοιεν σφέας αὐτούς.
καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς
λανθανόμην, ἐπεὶ οὔ τί μ' ἀνώγει θωρήσσεσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ καταδὺς κλυτὰ τεύχεα καὶ δύο δοῦρε

V. L. 210 εἴλει: εἷλει A ex em. Q. utrumque Apoll. Soph. 64, 1. ἐνί: ἐν CN Apoll. Soph. κρατερῆφι EIMN. βίηφι EMN. βίηφι ACDIKLQV. — 212 μνήσασθαι ADL. — 213 ἄγεθ': ἄγε D. ἐγὼ ACDEKLMNQSV Schol. Z 71: v. ἐγὼν cum HI. — 215 αἴ κε πόθι AN. — 216 δώῃ: δῴη DEK. δοίη L. τόνδέ γ' C. τόνγε K. ὑπεκπροφυγεῖν FHIS. — 220 σκοπέλων DGH ex em. KMNQSV. σκοπέλω^ου^ν I. σκοπέλω L. σκόπελον H 1. m.: v. σκοπέλου cum ACE. — 222 οἵδ' ACDIKLMNQ. πείθοντο AIM. — 223 σκύλλαν DL. οὐκέτ' ἐμυθεόμην Apoll. Soph. 41, 4: οὐκέτι μυθεόμην QV. ἀνείην Apoll. l. l. — 224 μή πως μοι ADIKLQ. ἀπολήξειαν CFN: cet. ἀπολλήξειαν. — 226 καὶ τότε δή: καὶ τότ' ἐγὼ ADIQV Schol. Ξ 1. γρ. καὶ τότ' ἐγώ N. μὲν ὁμοφροσύνης L. — 227 θωρήσεσθαι AIMQV. θωρήσασθαι DL. — 228 ἐγώ: ἐγὼν H. δοῦρα C.

κακόν" τινὰ μὲν ἀντίγραφα κατὰ ῥῆμα προφέρουσιν, ἵνα λέγῃ ὡς μεῖζον ἀμφέπει κακόν. τινὰ δὲ πρόθεσιν ἔχει ἔπι ἀντὶ τοῦ ἔπεστιν. Genuina scriptura, quae etiam scholiorum testimoniis comprobatur, est ἔπει, quod iam ante Eustathii tempora in ἔπι (gl. M ἔπεστι) et ἔπει (gl. MV ἐπέρχεται) mutatum est. ἔπει defendit Ahrens. in Philol. IV, p. 598, cui non assentior; est enim forma prorsus insolita absque analogia recedens et valde dissimilis iis, quas Ahrens. attulit, τίθει, δίδοι, φῆ (τιθεῖ, διδοῖ?).

A. c. 210 Aristarchus βίηφιν, non βίηφιν, H. T. 411. — 213 ἐγώ: ἐγών, H. T. 232. — 216 δώῃ: δῴη, H. T. 407. — 220 σκοπέλων: ἑνικῶς σκοπέλου, τῆς Σκύλλης Schol. H. — 224 μή πώς μοι Ptolem. Ascalonita: Herodianus μή πως μοι, H. T. 415. Aristarchus ἀπολήξειαν, H. T. 389.

μάκρ' ἐν χερσὶν ἑλὼν εἰς ἴκρια νηὸς ἔβαινον
πρῴρης· ἔνθεν γάρ μιν ἐδέγμην πρῶτα φανεῖσθαι,
Σκύλλην πετραίην, ἥ μοι φέρε πῆμ' ἑτάροισιν.
οὐδέ πῃ ἀθρῆσαι δυνάμην· ἔκαμον δέ μοι ὄσσε
πάντῃ παπταίνοντι πρὸς ἠεροειδέα πέτρην.
ἡμεῖς μὲν στεινωπὸν ἀνεπλέομεν γοόωντες·
ἔνθεν γὰρ Σκύλλη, ἑτέρωθι δὲ δῖα Χάρυβδις
δεινὸν ἀνεῤῥοίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
ἦ τοι ὅτ' ἐξεμέσειε, λέβης ὣς ἐν πυρὶ πολλῷ
πᾶσ' ἀναμορμύρεσκε κυκωμένη· ὑψόσε δ' ἄχνη
ἄκροισι σκοπέλοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔπιπτεν.
ἀλλ' ὅτ' ἀναβρόξειε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ,
πᾶσ' ἔντοσθε φάνεσκε κυκωμένη, ἀμφὶ δὲ πέτρη
δεινὸν βεβρύχει, ὑπένερθε δὲ γαῖα φάνεσκε
ψάμμῳ κυανέῃ· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει.
ἡμεῖς μὲν πρὸς τὴν ἴδομεν δείσαντες ὄλεθρον·
τόφρα δέ μοι Σκύλλη κοίλης ἐκ νηὸς ἑταίρους
ἓξ ἕλεθ', οἳ χερσίν τε βίηφί τε φέρτατοι ἦσαν.
σκεψάμενος δ' ἐς νῆα θοὴν ἅμα καὶ μεθ' ἑταίρους
ἤδη τῶν ἐνόησα πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν

V. L. 229 *χερσὶ λαβὼν* E. — 230 *πρῴρης*: *πρώρην* H ex em. L ... 233 *πέτρην*: γρ. *πόντον* M. — 234 *ἡμεῖς μὲν* AFHKLMNS: v. *ἡμεῖς* ... — 235 *γὰρ* LM et sup. *μὲν*. *μὲν γὰρ* ACDEHIKNQSV. *σκύλλη* CDE ... *σκύλλα* M. *σκύλλ'* AHILNPQSV. — 236 *ἀνεροίβδησε* CMN. *θαλάτ*... C. — 238 *ἀνεμορμύρεσκε* ACL Apoll. Soph. 35, 20. *ἀνεξμορμύρεσκε* ... *κυκωμένη*: *μυκωμένη* Apoll. Soph. 35, 21. — 240 *ἀναβρώξειε* K. — ... *φάνασκε* PQS. *πέτρῃ* IM. — 242 *βεβρύχει* CK Macrob. Sat. V, 6 ... lemma Schol. br.: v. *ἐβεβρύχει* cum Apoll. Soph. 61, 31 et Hesych. I... — 243 *κυανέη* ADIKMN: v. *κυανέῃ* cum Macrob. Sat. V, 6, 5. — ... *τὴν*: *τήνδ'* AGHIKMNPQSV. *ἴδομεν*: *ἴομεν* DH ex em. ILQV. ... A. γρ. *οἴομεν* M. — 245 *κοίλης* ACDEKLNQV: *γλαφυρῆς* FGHIM... γρ. *κοιλῆς* H. — 246 *χερσί* DEIKNQ. *βίηφί* EI. *φέρτεροι* AENQ. *φ*... *ερoι τατοι* H.

A. C. 230 *πρῴρης*: *σὺν τῷ ἰῶτα* Et. Mg. 692, 26; Zon. Lex. 15...1; Cram. An. Ox. II, 107, 29. — 240 *ἀναβρόξειε*: *ἀναβρώξειε*, vid. Sc...ol. δ 222. — 242 *βεβρύχει*, II. T. 195. — 243 *κυανέῃ*: *ἀντὶ τοῦ κυαν*...*μένῃ, ὡς „φοίνικι φαεινός“* (O 538) Schol. Q Vind. 133; conf. Et. ...g. 641, 27; Et. Gud. 440, 40; Cram. Epim. 316, 8. *ψάμμῳ κυανέῃ, ὃ* ...*αὶ χωρὶς τοῦ ἰῶτα γράφεται. σημαίνει γὰρ ψάμμῳ κυανίζουσαν* Cr...m. Epim. 315, 29; idem Schol. Par. in Cram. Anecd. Par. III, 271, 4; 301, 1. — 245 *κοίλης*, v. Eust. 125, 29. — 246 *ἓξ ἕλεθ'*: *τὸ ἓξ δασυντέον· ἀριθμητικὸν γάρ ἐστι* Schol. H.

ὑψόσ' ἀειρομένων· ἐμὲ δὲ φθέγγοντο καλεῦντες
ἐξονομακλήδην, τότε γ' ὕστατον, ἀχνύμενοι κῆρ.
ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προβόλῳ ἁλιεὺς περιμήκεϊ ῥάβδῳ
ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοισι δόλον κατὰ εἴδατα βάλλων
ἐς πόντον προΐησι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο,
ἀσπαίροντα δ' ἔπειτα λαβὼν ἔῤῥιψε θύραζε,
ὣς οἵ γ' ἀσπαίροντες ἀείροντο προτὶ πέτρας·
αὐτοῦ δ' εἰνὶ θύρῃσι κατήσθιε κεκληγῶτας,
χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι.
οἴκτιστον δὴ κεῖνο ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι
πάντων ὅσσα μόγησα πόρους ἁλὸς ἐξερεείνων.
αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας φύγομεν δεινήν τε Χάρυβδιν
Σκύλλην τ', αὐτίκ' ἔπειτα θεοῦ ἐς ἀμύμονα νῆσον
ἱκόμεθ'· ἔνθα δ' ἔσαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
πολλὰ δὲ ἴφια μῆλ' Ὑπερίονος Ἠελίοιο.
δὴ τότ' ἐγὼν ἔτι πόντῳ ἐὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ
μυκηθμοῦ τ' ἤκουσα βοῶν αὐλιζομενάων
οἰῶν τε βληχήν· καί μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
μάντηος ἀλαοῦ, Θηβαίου Τειρεσίαο,
Κίρκης τ' Αἰαίης, ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε
νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἠελίοιο.
δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων ἀχνύμενος κῆρ·

V. L. 249 δ' ἐφθέγγοντο DLQV. — 250 τότε γ' L. τότ' ἐσῦστα-. τότ' ἐς H ex em. ὕστερον GM. ἀχνύμενον DL. — 251 ἐπὶ: γρ. . ῥάβδῳ D. — 253 κέρας βοὸς Q. — 255 προτὶ: ποτὶ ACDEFHIL S. κατὰ K. — 256 κεκληγῶτας M. κεκληγῶντας G. κεκληγότας κεκλήγοντας (ω supra ο) HI. v. κεκλήγοντας. γρ. κεκλήγοντας M. — 258 δὴ PS. δὴ κεῖνο γ' L. ἐμοῖς: ἐγὼ Cram. Epim. 175, 22. — 259 *ὅσ-γησα: l. ὅσσ' ἐμόγησα. ἐξερεείνων: ἐξαλεείνων G. — 264 ἐγὼν: S. ἔτι: ἐνὶ HIKMS. γρ. ἐν δὲ C. ἐὼν: ἰὼν HIS. ἐπὶ πόντον ἐὼν ὴ τότ' ἐγὼν ἔτ' (ἔτι D) ἐὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ πόντῳ DL. — 265—270 S. — 265 μυκηθμοῦ: μυκηθμὸν F. 1721, 20. τ' omitt. A ex ras. NR. — 267 μάντηος: l. omnes μάντιος. — 268 ἥ . . . ἐπέτελλε A r. CDH 1. m. IK 1. m. LMN: οἵ . . . . ἐπέτελλον A 1. m. H sup. . QV. — 269 τερψιμβρότου Hesych. IV, 144: φαεσιμβρότου AFQ . φαεσιμβρότου H. γρ. τερψιμβρότου A m. rec. — 270 καὶ τότ' QV.

. c. 249 ὑψόσ': ὑψοῦ (cod. ὑψόθεν) διχῶς, conf. Didym. p. 6; 372. — 250 Καλλίστρατος ὑπονοεῖ τὸν στίχον, λέγων ἐκλύεσθαι χος τῆς ἁρπαγῆς Schol. H. — 252 Aristarchus εἴδατα: δείλατα stratus. — 256 κεκληγῶτας: ἐὰν διὰ τοῦ ω̈. προπερισπᾶται, ἐὰν ὰ τῶν ντ, ὡς λέγοντας Schol. H. utrumque Aristarchus, H. T. 296. 7 μάντηος G. Hermannus, v. κ 493. — 268 et 273 ἥ μοι . . . ἐπέ- dedi ex libris optimis, v. Ameis. in appendice.

καί νύ κε τὴν ἔνθ' ὦκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας,
ἀλλ' Ἥρη παρέπεμψεν, ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἰήσων.
οἱ δὲ δύω σκόπελοι ὃ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει
ὀξείῃ κορυφῇ, νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε
κυανέη· τὸ μὲν οὔ ποτ' ἐρωεῖ, οὐδέ ποτ' αἴθρη
κείνου ἔχει κορυφὴν οὔτ' ἐν θέρει οὔτ' ἐν ὀπώρῃ·
οὐδέ κεν ἀμβαίη βροτὸς ἀνήρ, οὐδ' ἐπιβαίη,
οὐδ' εἴ οἱ χεῖρές γε ἐείκοσι καὶ πόδες εἶεν·
πέτρη γὰρ λίς ἐστι, περιξέστῃ ἐικυῖα.
μέσσῳ δ' ἐν σκοπέλῳ ἐστὶ σπέος ἠεροειδές,
πρὸς ζόφον εἰς Ἔρεβος τετραμμένον, ᾗ περ ἂν ὑμεῖς
νῆα παρὰ γλαφυρὴν ἰθύνετε, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
οὐδέ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζήιος ἀνὴρ
τόξῳ ὀιστεύσας κοῖλον σπέος εἰσαφίκοιτο.
ἔνθα δ' ἐνὶ Σκύλλη ναίει δεινὸν λελακυῖα·
τῆς ἦ τοι φωνὴ μὲν ὅση σκύλακος νεογιλῆς
γίγνεται, αὐτὴ δ' αὖτε πέλωρ κακόν· οὐδέ κέ τίς μιν
γηθήσειεν ἰδών, οὐδ' εἰ θεὸς ἀντιάσειε.
τῆς ἦ τοι πόδες εἰσὶ δυώδεκα πάντες ἄωροι,
ἓξ δέ τέ οἱ δειραὶ περιμήκεες, ἐν δὲ ἑκάστῃ
σμερδαλέη κεφαλή, ἐν δὲ τρίστοιχοι ὀδόντες

V. L. 71 *βάλε* K. *μεγάλης βάλλεν ποτὶ πέτρης* Q. — 72 *ἴασων* D — 73 *οἳ δὲ* C. *ἡδὲ* K. *δύω*: *δύο* DE 1713, 53; 1863, 47 GMQV Scholl *Α* 251; *Γ* 211, quod placet. — 75 *κυανέῃ* A. *αἴθρῃ* A. — 77 *κλυτὸς*: *γρ. βροτὸς* M. *οὐδ' ἐπιβαίη* CQV: cet. *οὐ καταβαίη* cum Schol. *Ω* 476 *γρ. οὐδ' ἐπιβαίη* M. *γρ. καταβαίη* C. — 78 *χεῖρές γε* GHIKMPS: v. c. Schol. *Β* 489 *χεῖρές τε*. *εἶεν*: *ἦεν* FII sup. KLMRS. — 79 *περιξέστῃ* E 1714, 16 K. *περιξέστῆ* A. *περὶ ξέστη* I: cet. *περιξεστῇ* cum E 1711 30; Hesych. III, 43. — 80 *μέσω* K. *δὲ σκοπέλω* DQ. *ἔστι* CIKL. — 81 *ὑμεῖς*: *ἡμεῖς* Q. — 82 *παρα* A. — 84 *τόξον* KPS. *εἰσαφίκοιτο*: *εἰσαφίκηται* DELQRV. — 86 *ὅση*: *ὡσεὶ* L Apoll. Soph. 115, 29. *ὡσσεὶ* D. *νεογιλλῆς* ACFNS Apoll. Soph. l. l. *νεογηλῆς* I. *νεγιλλῆς* D. *νεοπελῆς* L — 87 *γίγνεται* L: *γίνεται* ACDEFGHIKMNPQRSV Macrob. Sat. V 6, 6. *κακόν*, non *κακός*, libri. *οὐδέ κε τίς μῖν* ACDIKLMN. — 90 *δέ τ' οἱ* Q. — 91 *τρίστιχοι* LQ. *τρίστειχοι* M.

A. c. 75 *τὸ*, v. Scholl. *Η* 238; *Σ* 514; Apoll. de Synt. 199, 25. — 77 *Ἀρίσταρχος γράφει οὐδ' ἐπιβαίη* Schol. H Vind. 133. — 79 *περιξέστῃ* Aristarchus, H. T. 388. *κρεῖττον δὲ βαρυτόνως γράφειν περιξέστῃ ὁμοίως τῷ ἀσβέστῃ* Eust. 1714, 16. — 86—88 *ἀθετοῦνται στίχοι τρεῖς* Schol. HQ Vind. 133. — 89 *ἄωροι*: *ψιλωτέον τὰς δύο συλλαβάς. Ἀρίσταρχος ἀκώλους· Κράτης δὲ ἐν τοῖς περὶ διορθώσεως ἀφυλάκτους ἀκούει* Schol. HQ Vind. 56, 133. cf. Et. Mg. 117, 10 ubi laudatur Epaphroditus *ἐν ὑπομνήματι τῆς μ' Ὀδυσσείας*. Hesych. I, 348 habet *ἄωροι*. Eust. 1715, 19 *ἔνιοι δὲ δασέως ἀναγινώσκουσιν*.

πυκνοὶ καὶ θαμέες, πλεῖοι μέλανος θανάτοιο.
μέσση μέν τε κατὰ σπείους κοίλοιο δέδυκεν,
ἔξω δ' ἐξίσχει κεφαλὰς δεινοῖο βερέθρου,
αὐτοῦ δ' ἰχθυάᾳ, σκόπελον περιμαιμώωσα,
δελφῖνάς τε κύνας τε, καὶ εἴ ποθι μεῖζον ἕλῃσι
κῆτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη.
τῇ δ' οὔ πώ ποτε ναῦται ἀκήριοι εὐχετόωνται
παρφυγέειν σὺν νηΐ· φέρει δέ τε κρατὶ ἑκάστῳ
φῶτ' ἐξαρπάξασα νεὸς κυανοπρῴροιο.
τὸν δ' ἕτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄψει, Ὀδυσσεῦ.
πλησίον ἀλλήλων· καί κεν διοϊστεύσειας.
τῷ δ' ἐν ἐρινεός ἐστι μέγας, φύλλοισι τεθηλώς·
τῷ δ' ὑπὸ δῖα Χάρυβδις ἀναῤῥοιβδεῖ μέλαν ὕδωρ.
τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἤματι, τρὶς δ' ἀναροιβδεῖ
δεινόν· μὴ σύ γε κεῖθι τύχοις, ὅτε ῥοιβδήσειεν·
οὐ γάρ κεν ῥύσαιτό σ' ὑπ' ἐκ κακοῦ οὐδ' ἐνοσίχθων.
ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σκοπέλῳ πεπλημένος ὦκα

V. l. 93 *μέσση μέν τε* Q. — 94 *ἐξίσχει: ἐξ ἴσχει* E 1711, 36; 1715, 37 GLR. *βερέθρου: βαράθρου* N. *γρ. βαράθρου* H. — 95 *περιμεμώωσα* ADL. — 96 *εἴ ποθι* Apoll. Soph. 105, 33: *εἴποθεν* HI. *ἕλῃσι: ἔνεστι* Schol. Θ 1. — 98 *εὐχετόωντο* N. — 99 *ἑκάστῳ: ἑκάστη* FIKQS. *ἑκάστῃ* (ω supra) M. *ἑκάστῳ* (η supra) H. — 100 *ἐξαρπάσασα* DELQS. *ἐξαρπάσσασα* L 2. m. — *νεὸς: νεὼς* CEIKQS. — 102 *δὴ ὀϊστήσειας* GM. *γρ. διοϊστεύσειας* M. — 103 omitt. DLM 1. m. — 104 *ὑπο* KN. *ἀναροιβδεῖ* CFILMNR. — 105 *ἤμασι* A. *ἀναρύβδεῖ* (οι supra) AH. *ἀναροιβδοῖ* D ut 104. — 106 *δεινῶς* A et sup. *δεινόν*. *σύγ' ἐκεῖθι* CDLR. *τύχοις: τύχῃς* EK. *τυχῇς* (οι supra) D. — 107 *ὑπ' ἐκ* ACDEIKMNQ. *ὑπεκκακοῦ* L. — 108 *ὦκα: εἶναι* Cram. Epim. 148, 21; 164, 5.

A. c. 98 *τῇ: τὴν* Aristophanes. *πώποτε* Aristarchus et Herodianus, H. T. 348. — 100 *νεὸς: τὰ πλείω τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τόποις διὰ τοῦ ο μικροῦ ἔχουσι τὴν λήγουσαν τῆς νεός* Eust. 1716, 1. — 101 *μετὰ τὸ στίξαι τελείως εἰς τὸ Ὀδυσσεῦ τὸ πλησίον ἀλλήλων ὡς ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς προφερόμεθα καὶ στίζομεν εἰς τὸ ἀλλήλων* Nicanor. — 102 *Ἀριστοφάνης πλησίον γράφει*, fuerunt igitur qui *πλησίοι* scriberent. — 105 *ὑποπτεύει αὐτὸν Καλλίστρατος ὡς μαχόμενον τοῖς ἔπειτα.* hoc scholium quod in libris versui 104 adscriptum est, Düntzer. Zenod. p. 192 ad v. 107 retulit, qui repugnare videtur iis quae infra leguntur 430 sqq. de qua re conferendus est Strabo I, p. 43 extr. quod ut huc referrem, adductus sum auctoritate Schol. μ 439 *ἐν πολλοῖς ἐδιστάχθησαν οἱ στίχοι διὰ τὸ „τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἤματι“, καὶ ἐδείχθη ἑαυτῷ τὰ ἐναντία λέγων ὁ ποιητής. νῦν γὰρ ἅπαξ μόνον καὶ ἀναβάλλει καὶ ἀναῤῥοφεῖ. τρὶς: τὸ „τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν“ ἀντὶ τοῦ δίς, γραφικὸν εἶναι (φησὶ Πολύβιος) ἁμάρτημα ἢ ἱστορικόν* Strabo I, p. 25.

νῆα παρεξελάαν, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
ἓξ ἑτάρους ἐν νηὶ ποθήμεναι ἢ ἅμα πάντας.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
εἰ δ' ἄγε δή μοι τοῦτο θεὰ νημερτὲς ἐνισπε,
εἴ πως τὴν ὀλοὴν μὲν ὑπεκπροφύγοιμι Χάρυβδιν,
τὴν δέ κ' ἀμυναίμην, ὅτε μοι σίνοιτό γ' ἑταίρους.
ὣς ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
σχέτλιε, καὶ δὴ αὖ τοι πολεμήια ἔργα μέμηλε
καὶ πόνος· οὐδὲ θεοῖσιν ὑπείξεαι ἀθανάτοισιν;
ἡ δέ τοι οὐ θνητή, ἀλλ' ἀθάνατον κακόν ἐστι,
δεινόν τ' ἀργαλέον τε καὶ ἄγριον οὐδὲ μαχητόν·
οὐδέ τίς ἐστ' ἀλκή· φυγέειν κάρτιστον ἀπ' αὐτῆς.
ἢν γὰρ δηθύνῃσθα κορυσσόμενος παρὰ πέτρῃ,
δείδω, μή σ' ἐξαῦτις ἐφορμηθεῖσα κίχῃσι
τόσσῃσιν κεφαλῇσι, τόσους δ' ἐκ φῶτας ἕληται.
ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωστρεῖν δὲ Κράταιιν,
μητέρα τῆς Σκύλλης, ἥ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν·
ἥ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσει ἐς ὕστερον ὁρμηθῆναι.
Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξεαι· ἔνθα δὲ πολλαὶ
βόσκοντ' Ἠελίοιο βόες καὶ ἴφια μῆλα,
ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οἰῶν πώεα καλά,
πεντήκοντα δ' ἕκαστα· γόνος δ' οὐ γίγνεται αὐτῶν,

V. l. 109 παρεξελάαν AGIKLV. παρεξελάαν D: v. παρὲξ ἐλα[illegible] CN πάρεξ. ἐπειῆ Q: cet. ἐπειὴ. — 111 ἀμειβόμενος: ἀτυζόμενος C[illegible] in marg. V. γρ. ἀτυζόμενος M. — 112 εἶδ' ἄγε AILN. ἔνισπε ACD[illegible] ex corr. EHIK: ἐνίσπες LMQ. ἔνισπες N. γρ. ἔνισπε M. — 114 ἀμυ[illegible]οί[illegible]αί μην A. — 115 ἦδ' ACDIKLMNQ. — 116 δὴ αὖ: l. δ' αὖ. τοι: σ[illegible] A sup. C. sup. τῆ et sup. οι D. καὶ δ' αὐτοῦ K. δ' αὖ τϊ πτολεμήϊα L[illegible] — 117 πόνος: φόνος ES. — 118 ἡ AIKMQ. — 120 ἔστ' CILNQ. αὐ[illegible]ῆς: αὐτοῦ E 1717, 10. — 122 ἐξ αὔτις A. ἐξ αὐτῆς L. ἐξαῦθις Q 1. m[illegible] κί-χῃσι: κιχήσῃ FKMS. — 123 τόσσῃσι ACEN. τόσσους δ' N. — 12[illegible] δὲ: τε A. τε L. κράταιιν ACEIKMQS. κραταΐϊν N: v. Κραταιίν. — 125 τῆς: τὴν CD ex em. HKM 1. m. et sup. τῆς. γρ. τὴν A. — 126 ἐσ[illegible]σ τε-ρον NQRV. — 130 γίγνεται L: γίνεται ACDEIKMNQS. γίνετ' Apoll. Soph. 55, 17.

A. c. 109 ἐπεὶ ἦ veteres, H. T. 267. — 112 ἔνισπε: ἐνίσπες, vid. H. T. 255. — 117 θεοῖς ὑποείξεαι Friedlaender. — 124—126 ἀθετοῦνται γ' Schol. H. — 124 Κράταιιν: προπαροξύνεται Schol. BHQ, vid. Herod. Il. Pros. Λ 677; Hesych. II, 531; Schol. Apoll. Rhod. IV, 828. ἄμεινον γράφειν κραταιίς, ἀντὶ τοῦ ἰσχυρῶς. ὡς ἀλλαχοῦ (λ 597). καὶ ὀξύνεται Schol. BHQ Vind. 133. ita ni fallor Aristarchus, cf. λ 597.

οὐδέ ποτε φθινύθουσι. θεαὶ δ' ἐπιποιμένες εἰσί,
νύμφαι ἐυπλόκαμοι, Φαέθουσά τε Λαμπετίη τε,
ἃς τέκεν Ἠελίῳ Ὑπερίονι δῖα Νέαιρα.
τὰς μὲν ἄρα θρέψασα τεκοῦσά τε πότνια μήτηρ
Θρινακίην ἐς νῆσον ἀπῴκισε τηλόθι ναίειν,
μῆλα φυλασσέμεναι πατρώια καὶ ἕλικας βοῦς.
τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάᾳς νόστου τε μέδηαι,
ἦ τ' ἂν ἔτ' εἰς Ἰθάκην κακά περ πάσχοντες ἵκοισθε·
εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
[νηί τε καὶ ἑτάροις· αὐτὸς δ' εἴ πέρ κεν ἀλύξῃς,
ὀψὲ κακῶς νεῖαι ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους].
ὣς ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἠώς.
ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχε δῖα θεάων·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν ὄτρυνον ἑταίρους
αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἳ δ' αἶψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον.
[ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.]
ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὸς κυανοπρῴροιο
ἴκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Κίρκη ἐυπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα.
αὐτίκα δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
ἥμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθυνε.

V. L. 131 *ἐπὶ ποιμένες* AILNSV. *ἔπι ποιμένες* M. *ἐπι, ποιμένες* D. — 133 add. C in marg. N in marg. *αὐτοκασιγνήτη θέτιδος λιπαροπλοκάμοιο*, quem versum Buttm. genuinum esse putat. — 135 *θρινακίην δ'* H ex corr. — 137 *μέν κ'*: *μέν κεν* QV. *ἀσινείας* I. *ἐάᾳς*: *ἐᾷς* DEQV. *γρ. ἐᾶις* M. *νόστου τὲ* C. — 138 *ἦ τ' ἂν*: *καί κεν* DQV. *γρ. καί κεν* M. — 139 *τότέ τοι* ACK. — 140, 141 omitt. A 1. m. DEFLM 1. m. PS: habent A in marg. CGHIKM in marg. NQV. — 140 *εἴπέρ κεν* C. *ἀλύξεις* H ex em. INQ. *ἀλύξοις* G. — 141 *νεῖαι*: *νῆαι* HI. *νῆα* N. *ἀπὸ* AIQ. *ἄπο* C. — 146 *οἵδ'* ADIKLMNQ. *κάθιζον* ACDIKLMNQ. — 147 omitt. ACHIM 1. m. PQSV: habent DEKLM 2 man. N. — 148 *δ'* omitt. C Apoll. Soph. 111, 32. *κατ' ὄπισθεν* I: vulgo *κατόπισθε* cum Macrob. Saturn. V, 13, 16. *μετόπισθεν* Apoll. Soph. l. l. ut λ 6. *νεὸς*: *νεὼς* CIKQS Apoll. Soph. Macrobius. *νεῴς* (ρ superscr.) A. — 149 *ἴκμενον* IL. — 152 *κυβερνῆται τ'* QV. *ἴθυνον* FKPQSV. *ἴθυνον* (ε superscr.) HM.

A. c. 131 *ἐπιποιμένες* Aristarchus ut *ἐπιμάρτυροι*. *ἐπιβουκόλος*, *ἐπίουρος*, alia. — 144 *ὄτρυνον* Aristarchus: l. *ὤτρυνον*. — 146 *καθῖζον*: *κάθιζον*, v. H. T. 403. — 150 *αὐδήεσσα*: *οὐδήεσσα*, *αὐλήεσσα*, vid. ad κ 136.

δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων ἀχνύμενος κῆρ·
ὦ φίλοι, οὐ γὰρ χρὴ ἕνα ἴδμεναι οὐδὲ δύ' οἴους
θέσφαθ', ἅ μοι Κίρκη μυθήσατο, δῖα θεάων·
ἀλλ' ἐρέω μὲν ἐγών, ἵνα εἰδότες ἤ κε θάνωμεν,
ἤ κεν ἀλευάμενοι θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.
Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγει θεσπεσιάων
φθόγγον ἀλεύασθαι καὶ λειμῶν' ἀνθεμόεντα.
οἶον ἔμ' ἠνώγει ὄπ' ἀκουέμεν· ἀλλά με δεσμῷ
δήσατ' ἐν ἀργαλέῳ, ὄφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μίμνω,
ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω.
εἰ δέ κε λίσσωμαι ὑμέας λῦσαί τε κελεύω,
ὑμεῖς δὲ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι πιέζειν.
ἦ τοι ἐγὼ τὰ ἕκαστα λέγων ἑτάροισι πίφαυσκον·
τόφρα δὲ καρπαλίμως ἐξίκετο νηῦς εὐεργὴς
νῆσον Σειρήνοιιν· ἔπειγε γὰρ οὖρος ἀπήμων.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἠ δὲ γαλήνη
ἔπλετο νηνεμίη, κοίμησε δὲ κύματα δαίμων.
ἀνστάντες δ' ἕταροι νεὸς ἱστία μηρύσαντο,
καὶ τὰ μὲν ἐν νηὶ γλαφυρῇ θέσαν, οἱ δ' ἐπ' ἐρετμὰ
ἑζόμενοι λεύκαινον ὕδωρ ξεστῇς ἐλάτῃσιν.

V. L. 153 addunt A in marg. m. rec. HIKNQ κέκλυτέ μευ μ[illegible]θων κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι. — 154 οἴους: οἴω V. — 156 ἤ κε: ἠ[illegible] NQ V. ἤ κε: ἢ ἠὲ M. θάνωμεν: θάνοιμεν C. — 157 ἀλευσάμενοι E. φύγοιμεν: φύγωμεν ADLQV. φύγοιμεν (ω sup.) HI. φεύγοιμεν S. — 158 μὲν ἀνώγει πρῶτον Q. — 159 ἀλεύασθαι E 1715, 64: ἀλεύσασθαι E [illegible] 706, 57. — 160 ἠνώγει ACDEGHIKLMNPQSV: v. ἠνώγειν. — 163 εἰ: αἰ A 1. m. CEH 1. m. IKLPS. λίσσομαι ACDEI. κελεύω: κέλωμαι K. — 164 δὲ: δ' ἐν CMNQ. μ' ἐν K. ἐν S. γρ. ὑμεῖς μ' ἐν C. τότ' ἐν: τότε [illegible] MS. πιέζειν: πιεζεῖν E 1710, 35. — 165 ἐγὼν A. πίφαυσκον: πίφασκο[illegible] DH IKSV. — 167 ἀμύμων HI: γρ. ἀπήμων H. — 168 ἡ δὲ: ἦδε C sup[illegible] DH, cet. ἠδὲ. — 169 κοίμησε: κοίμισε CMN. κόμισε Q. — 170 ἀνστ[illegible]τες: ἀναστάντες H ex corr. I. ἂν στάντες A. νεὸς: νεὼς EIM. μηρύσ[illegible]ντο: μυρήσαντο KL. — 171 θέσαν: βάλον AFHPQSV. βάλλον I. γ[illegible]. καὶ βάλλον N. οἳδ' ACIKMQ: ἠδ' N et sup. οι. ἐρετμοῖς L. ἐρετμ[illegible]ῖς D. — 172 ἰζόμενοι C.

A. c. 156 ἤ κε: ita Aristarchus, si verba scholiastae ἐν ἀμ[illegible]οτέροις πλεονάζει ὁ κέν ex Aristonici libro περὶ σημείων desumpt[illegible] sunt. — 157 φύγοιμεν scripsi cum libris melioribus, ut Σ 308 ἀλλὰ μ[illegible], ἄντην στήσομαι, ἤ κε φέρῃσι μέγα κράτος ἤ κε φεροίμην. — 160 ἠ[illegible]ώγει, cf. ε 112; H. T. 195. Aristarchus fortasse ἠνώγειν. — 163, 164 κ[illegible]αὶ ἐνταῦθα (ut v. 53) οἱ δύο ὀβελίζονται ὡς ἀδικώτατοι Schol. H Vin[illegible]. 133. — 164 πιέζειν Aristarchum et Herodianum scripsisse puto, cf. [illegible]choll. δ 419; Π 510: πιεζεῖν Apio. — 168 Aristarchus ἡ δὲ, v. Schol. H δασέως τὸ ἦδε et Schol. ε 391. — 170 Aristarchus ἀνστάντες, H. [illegible]. 394.

αὐτὰρ ἐγὼ κηροῖο μέγαν τροχὸν ὀξέι χαλκῷ
τυτθὰ διατμήξας χερσὶ στιβαρῇσι πίεζον·
αἶψα δ' ἰαίνετο κηρός, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἴς
ἠελίου τ' αὐγὴ Ὑπεριονίδαο ἄνακτος·
ἑξείης δ' ἑτάροισιν ἐπ' οὔατα πᾶσιν ἄλειψα.
οἳ δ' ἐν νηί μ' ἔδησαν ὁμοῦ χεῖράς τε πόδας τε
ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνῆπτον·
αὐτοὶ δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσόν τε γέγωνε βοήσας,
ῥίμφα διώκοντες, τὰς δ' οὐ λάθεν ὠκύαλος νηῦς
ἐγγύθεν ὀρνυμένη, λιγυρὴν δ' ἔντυνον ἀοιδήν·
  δεῦρ' ἄγ' ἰὼν πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
νῆα κατάστησον, ἵνα νωιτέρην ὄπ' ἀκούσῃς.
οὐ γάρ πώ τις τῇδε παρήλασε νηὶ μελαίνῃ,
πρίν γ' ἡμέων μελίγηρυν ἀπὸ στομάτων ὄπ' ἀκοῦσαι,
ἀλλ' ὅ γε τερψάμενος νεῖται καὶ πλείονα εἰδώς.
ἴδμεν γάρ τοι πάνθ', ὅσ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
Ἀργεῖοι Τρῶές τε θεῶν ἰότητι μόγησαν·
ἴδμεν δ', ὅσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

V. L. 173 μέγαν: μέλαν A 1. m. — 174 πίεζον Schol. Π 510: πιέ-
ον E 1707, 5; 1710, 35 NQV. — 177 πᾶσιν: κηρὸν DL. πᾶσιν (σα) I.
.ειφα L. — 178 οἵδ' CDIKLN. πόδάς τε C. — 179 ἀνῆπτον: ἀνῆψαν
3. ἀνῆφθον L. γρ. ἐκ δ' αὐτοῦ πεῖρατ' ἀνῆψαν M. — 181 τόσον A
m. E. ἀπῆμεν FKMNPS: γρ. ἀπῆν M. ὅσον τὲ A. ὅσόν τε K: cet.
σον τε. C ὅσσόν τε. H τ' ἐγέγωνε. — 182 τὰς δ' οὐκ ἔλαθ' L. ναῦς
— 184 ἄγ' ἰὼν Schol. Ψ 485: ἄγε δὴ Xenoph. Memorab. II, 6, 11.
' ὦ D. ἄγε ὦ L. — 186 γάρ πω τις IL. γάρ πω τίς ACDMNQ. παρή-
σε νηὶ μελαίνῃ: παρέπλω ποντοπόρος (L ποντόπορος) νηῦς DL. —
στόματος A. ἀκοῦσαι: ἀκούσαι L. ἀκούσῃ DR. ἀκούσει E. — 188
ψάμενος: τρεψάμενος DL. — 189 πάνθ' ὅσ' ἐνὶ: πάνθ' ὅσσ' ἐν
1707, 23. πάντα ὅσα ἐν E 1708, 56. — 190 τρῶές τε L.

A. c. 174 πίεζον Aristarchus: πιέζευν Apio, cf. ad v. 164 et 196. — ἀπῆμεν boni quidem libri tuentur, sed maiore fide nititur altera tio ἀπῆν ὅσσον, de qua vid. Schol. BH Vind. 133 τὸ ἀπῆν ἐπὶ τῆς ίς, τὸ δὲ διώκοντες ἐπὶ τῶν ἐρετῶν· οὐ γὰρ εἴρηκεν ἀπῆμεν. in ero scholio BH Vind. 133 eadem lectio confirmatur exemplo ex Euidis Phoen. 290 allato μέλλων δὲ πέμπειν μ' Οἰδίπου κλεινὸς γόνος, τῶδ' ἐπεστράτευσαν Ἀργεῖοι πόλιν, qui locus etiamsi a nostro differat, aen scripturae ἀπῆν ὅσσον documento est. simile anacoluthi exem-.m exstat ι 461 ἐλθόντες .... πρῶτος ὑπ' ἀρνειοῦ λυόμην, vid. nal. Gymn. Austr. 1864, p. 567. — 182 ὠκύαλος: ὠκύαλος, H. T. 416. 184 πολύαιν': Ἀρίσταρχος πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιε. οἱ δὲ πολύμυθε oll. Soph. 133, 14. — 189 in Eustathii codice πάντα ὅσ' ἐν scriptum sse coniicio.

ὣς φάσαν ἱεῖσαι ὄπα κάλλιμον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
ἤθελ' ἀκουέμεναι, λῦσαί τ' ἐκέλευον ἑταίρους
ὀφρύσι νευστάζων· οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον.
αὐτίκα δ' ἀνστάντες Περιμήδης Εὐρύλοχός τε
πλείοσί μ' ἐν δεσμοῖσι δέον μᾶλλόν τε πίεζον.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τάς γε παρήλασαν, οὐδ' ἔτ' ἔπειτα
φθογγῆς Σειρήνων ἠκούομεν οὐδέ τ' ἀοιδῆς,
αἶψ' ἀπὸ κηρὸν ἕλοντο ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι,
ὃν σφιν ἐπ' ὠσὶν ἄλειψ', ἐμέ τ' ἐκ δεσμῶν ἀνέλυσαν —
ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα
καπνὸν καὶ μέγα κῦμα ἴδον καὶ δοῦπον ἄκουσα·
τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατ' ἐρετμά,
βόμβησαν δ' ἄρα πάντα κατὰ ῥόον· ἔσχετο δ' αὐτοῦ
νηῦς, ἐπεὶ οὐκέτ' ἐρετμὰ προήκεα χερσὶν ἔπειγον.
αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἰὼν ὄτρυνον ἑταίρους
μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
ὦ φίλοι, οὐ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμονές εἰμεν·
οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἔπει κακόν, ἢ ὅτε Κύκλωψ

V. L. 192 ἱεῖσαι ACKL. — 193 λῦσαί τ': λῦσαι δ' ACDKLNQ. 194 οἳ: τοὶ K. — 195 αὐτίκ' ἀναστάντες FIS. αὐτίκα δ' ἀναστάν... ες EHKV. — 196 πλείοσιν ἐν D. τε πίεξον GL: τ' ἐπίεξον DS. τε πιέξε... ον EMQV. δε πίεξεῦν (ον sup.) I. δὲ πιέξευν A 1. m. HKN. δ' ἐπιέξευν A ex co... r. C. γρ. πίεξον CM. γρ. μᾶλλον τ' ἐπεπίεξον H. — 197 τάς γε: τάσδε N. παρήλασαν: παρήλασεν FS. οὐδ' ἔτ': οὐδέ τ' CGKQS. — 198 φθο... γῆς: φθογγὴν AC 1. m. DFLMNQV. φθόγγον IPS. ἀοιδῆς: ἀοιδ... ῆν A et sup. δῆς CDFILMNQSV. — 199 αἶψ': ἆψ NV. γρ. καὶ αἶψα ἀπο KL. — 200 ἐπ' ὠσίν: πᾶσιν E 1707, 38. ἐμέ τ': ἐμὲ δ' A. ἀνέλ... σαν: ἔλυσαν ADFNQSV. γρ. ἀνέλυσαν A m. rec. — 204 βόμβησα... ν: βόμβησεν AGIMPQSV. βόμβησεν (α sup.) H. βόμβησε CDEKN. κατὰ ῥόο... ν: καταρρόον CI. κατάῤῥοον KM. καταρρόον D. καταῤῥόον G. ἔσχε... το: εἴχετο FPS. — 205 οὐκ ἔτ' A. προεήκεα M. χερσὶν ἔρεσσον N. — ... ἐγὼν HI. — 208 γάρ πω τι ACDN. οὐ μέν τι Apoll. Soph. 8, 24. ἀδα... μονες ACDELNQ Apoll. Soph. εἰμὲν CDE 1718, 15 KLN. εἶμεν A Apoll. Soph. ἔσμεν E 1718, 45. — 209 τόδε: γρ. γε A. ἔπει CD 1. m... ex em. IM 1. m. N Cicero ad Atticum VII, 6: ἔπει A ex corr. D sup. ἐπεὶ LPS Apoll. Soph. 64, 1. vulgo ἔπι cum A 1. m. D ex em. EH 1. KM 2. m. QV Macrob. Sat. V, 11, 6. gl. in M ἔπεστι et ἐπέρχε... ται. Schol. V ἐπέρχεται.

A. c. 195 ἀνστάντες Aristarchus, H. T. 394. — 196 πίεζον: πιέζε... ον, cf. ad 174. — 204 βόμβησαν Aristarcho tribuo, v. H. T. 383. κατὰ ῥόον: κατάρροον, v. H. T. 391. — 209 ἔπει: ῥῆμά ἐστιν ἔπω, ἔπεις, ἔπει, ἀντὶ τοῦ περιέπει. δασέως οὖν. Ζηνόδοτος δὲ ἔχει (ἔπει?) Schol. H Vind. 133. περιέχει, ὡς „Τρῶες ἕπον" (Λ 483), ἢ ἐνεργεῖ, ὡς „τὸν δέρον ἀμφὶ δ' ἕπον" (Π 316) Schol. Q Vind. 133. τὸ δὲ „μεῖζον ἔπι

εἴλει ἐνὶ σπῆι γλαφυρῷ κρατερῆφι βίηφιν·
ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῇ ἀρετῇ βουλῇ τε νόῳ τε
ἐκφύγομεν, καί που τῶνδε μνήσεσθαι ὀίω,
νῦν δ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
ὑμεῖς μὲν κώπῃσιν ἁλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν
τύπτετε κληίδεσσιν ἐφήμενοι, αἴ κέ ποθι Ζεὺς
δώῃ τόνδε γ' ὄλεθρον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι·
σοὶ δὲ κυβερνῆθ' ὧδ' ἐπιτέλλομαι· ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
βάλλευ, ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς οἰήια νωμᾷς.
τούτου μὲν καπνοῦ καὶ κύματος ἐκτὸς ἔεργε
νῆα, σὺ δὲ σκοπέλων ἐπιμαίεο, μή σε λάθῃσι
κεῖσ' ἐξορμήσασα καὶ ἐς κακὸν ἄμμε βάλῃσθα.
ὣς ἐφάμην, οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἐμυθεόμην, ἄπρηκτον ἀνίην,
μή πώς μοι δείσαντες ἀπολλήξειαν ἑταῖροι
εἰρεσίης, ἐντὸς δὲ πυκάζοιεν σφέας αὐτούς.
καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς
λανθανόμην, ἐπεὶ οὔ τί μ' ἀνώγει θωρήσσεσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ καταδὺς κλυτὰ τεύχεα καὶ δύο δοῦρε

V. L. 210 εἴλει : εἴλει A ex em. Q. utrumque Apoll. Soph. 64, 1. ἐνὶ: ἐν N Apoll. Soph. κρατερῆφι EIMN. βίηφι EMN. βίηφι ACDIKLQV. — 212 μνήσασθαι ADL. — 213 ἄγεθ': ἄγε D. ἐγὼ ACDEKLMNQSV Schol. 71: v. ἐγὼν cum HI. — 215 αἴ κε πόθι AN. — 216 δώῃ: δῴη DEK. ...ίη L. τόνδέ γ' C. τόνγε K. ὑπεκπροφυγεῖν FHIS. — 220 σκοπέλων GH ex em. KMNQSV. σκοπέλω̂ν (ου) I. σκοπέλω L. σκόπελον H 1. m.: v. ...οπέλου cum ACE. — 222 οἴδ' ACDIKLMNQ. πείθοντο AIM. — 223 ...ύλλαν DL. οὐκέτ' ἐμυθεόμην Apoll. Soph. 41, 4: οὐκέτι μυθεόμην V. ἀνείην Apoll. l. l. — 224 μή πως μοι ADIKLQ. ἀπολήξειαν CFN: ...t. ἀπολλήξειαν. — 226 καὶ τότε δὴ: καὶ τότ' ἐγὼ ADIQV Schol. Ξ 1. ... καὶ τότ' ἐγώ N. μὲν ὁμοφροσύνης L. — 227 θωρήσεσθαι AIMQV. ...ωρήσασθαι DL. — 228 ἐγὼ: ἐγὼν H. δοῦρα C.

...κόν" τινὰ μὲν ἀντίγραφα κατὰ ῥῆμα προφέρουσιν, ἵνα λέγῃ ὡς μεῖ...ν ἀμφέπει κακόν. τινὰ δὲ πρόθεσιν ἔχει ἔπι ἀντὶ τοῦ ἔπεστιν. Ge...ina scriptura, quae etiam scholiorum testimoniis comprobatur, est ...ει, quod iam ante Eustathii tempora in ἔπι (gl. M ἔπεστι) et ἔπει ...l. MV ἐπέρχεται) mutatum est. ἔπει defendit Ahrens. in Philol. IV, 598, cui non assentior; est enim forma prorsus insolita absque ana...gia recedens et valde dissimilis iis, quas Ahrens. attulit, τίθει, δίδοι, ῃ (τιθεῖ, διδοῖ?).

A. c. 210 Aristarchus βίηφιν, non βίῃφιν, H. T. 411. — 213 ἐγὼ: ...ὼν, H. T. 232. — 216 δώῃ: δῴη, H. T. 407. — 220 σκοπέλων: ἑνικῶς ...οπέλου, τῆς Σκύλλης Schol. H. — 224 μή πώς μοι Ptolem. Ascalo...ta: Herodianus μή πως μοι, H. T. 415. Aristarchus ἀπολήξειαν, H. ... 389.

μάκρ' ἐν χερσὶν ἑλὼν εἰς ἴκρια νηὸς ἔβαινον
πρῴρης· ἔνθεν γάρ μιν ἐδέγμην πρῶτα φανεῖσθαι,
Σκύλλην πετραίην, ἥ μοι φέρε πῆμ' ἑτάροισιν.
οὐδέ πῃ ἀθρῆσαι δυνάμην· ἔκαμον δέ μοι ὄσσε
πάντῃ παπταίνοντι πρὸς ἠεροειδέα πέτρην.
ἡμεῖς μὲν στεινωπὸν ἀνεπλέομεν γοόωντες·
ἔνθεν γὰρ Σκύλλη, ἑτέρωθι δὲ δῖα Χάρυβδις
δεινὸν ἀνεῤῥοίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
ἤ τοι ὅτ' ἐξεμέσειε, λέβης ὣς ἐν πυρὶ πολλῷ
πᾶσ' ἀναμορμύρεσκε κυκωμένη· ὑψόσε δ' ἄχνη
ἄκροισι σκοπέλοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔπιπτεν.
ἀλλ' ὅτ' ἀναβρόξειε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ,
πᾶσ' ἔντοσθε φάνεσκε κυκωμένη, ἀμφὶ δὲ πέτρη
δεινὸν βεβρύχει, ὑπένερθε δὲ γαῖα φάνεσκε
ψάμμῳ κυανέη· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει.
ἡμεῖς μὲν πρὸς τὴν ἴδομεν δείσαντες ὄλεθρον·
τόφρα δέ μοι Σκύλλη κοίλης ἐκ νηὸς ἑταίρους
ἓξ ἕλεθ', οἳ χερσίν τε βίηφί τε φέρτατοι ἦσαν.
σκεψάμενος δ' ἐς νῆα θοὴν ἅμα καὶ μεθ' ἑταίρους
ἤδη τῶν ἐνόησα πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν

V. L. 229 χερσὶ λαβὼν E. — 230 πρῴρης: πρῴρην H ex em. I[illegible] — 233 πέτρην: γρ. πόντον M. — 234 ἡμεῖς μὲν AFHKLMNS: v. ἡμεῖς [illegible]. — 235 γὰρ LM et sup. μὲν. μὲν γὰρ ACDEHIKNQSV. σκύλλη CD[illegible]K: σκύλλα M. σκύλλ' AHILNPQSV. — 236 ἀνεροίβδησε CMN. θαλάτ[illegible]s C. — 238 ἀνεμορμύρεσκε ACL Apoll. Soph. 35, 20. ἀνα(ε)μορμύρεσκε [illegible]. κυκωμένη: μυκωμένη Apoll. Soph. 35, 21. — 240 ἀναβρώξειε K. — [illegible] φάνασκε PQS. πέτρῃ IM. — 242 βεβρύχει CK Macrob. Sat. V, 6[illegible] 5 lemma Schol. br.: v. ἐβεβρύχει cum Apoll. Soph. 61, 31 et Hesych. II[illegible] 3. — 243 κυανέη ADIKMN: v. κυανέῃ cum Macrob. Sat. V, 6, 5. — [illegible] τὴν: τήνδ' AGHIKMNPQSV. ἴδομεν: ἴομεν DH ex em. ILQV. ἴ[illegible]ο[illegible] A. γρ. οἴομεν M. — 245 κοίλης ACDEKLNQV: γλαφυρῆς FGHIM[illegible] γρ. κοιλῆς H. — 246 χερσί DEIKNQ. βίηφί EI. φέρτεροι AENQ. φ[illegible] τατοι (ερoι) H.

A. c. 230 πρῴρης: σὺν τῷ ἰῶτα Et. Mg. 692, 26; Zon. Lex. 15[illegible] 1; Cram. An. Ox. II, 107, 29. — 240 ἀναβρόξειε: ἀναβρώξειε, vid. Sch[illegible] δ 222. — 242 βεβρύχει, Π. T. 195. — 243 κυανέη: ἀντὶ τοῦ κυανι[illegible] μένη, ὡς „φοίνικι φαεινός" (O 538) Schol. Q Vind. 133; conf. Et. M[illegible] 641, 27; Et. Gud. 440, 40; Cram. Epim. 316, 8. ψάμμῳ κυανέη, ὃ [illegible] χωρὶς τοῦ ἰῶτα γράφεται. σημαίνει γὰρ ψάμμῳ κυανίζουσαν Cr[illegible] Epim. 315, 29; idem Schol. Par. in Cram. Anecd. Par. III, 271, 4; 3[illegible] 1. — 245 κοίλης, v. Eust. 125, 29. — 246 ἓξ ἕλεθ': τὸ ἓξ δασυντέ[illegible] ἀριθμητικὸν γάρ ἐστι Schol. H.

ὑψόσ' ἀειρομένων· ἐμὲ δὲ φθέγγοντο καλεῦντες
ἐξονομακλήδην, τότε γ' ὕστατον, ἀχνύμενοι κῆρ.
ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προβόλῳ ἁλιεὺς περιμήκεϊ ῥάβδῳ
ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοισι δόλον κατὰ εἴδατα βάλλων
ἐς πόντον προΐησι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο,
ἀσπαίροντα δ' ἔπειτα λαβὼν ἔρριψε θύραζε,
ὣς οἵ γ' ἀσπαίροντες ἀείροντο προτὶ πέτρας·
αὐτοῦ δ' εἰνὶ θύρῃσι κατήσθιε κεκληγῶτας,
χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι.
οἴκτιστον δὴ κεῖνο ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι
πάντων ὅσσα μόγησα πόρους ἁλὸς ἐξερεείνων.
αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας φύγομεν δεινήν τε Χάρυβδιν
Σκύλλην τ', αὐτίκ' ἔπειτα θεοῦ ἐς ἀμύμονα νῆσον
ἱκόμεθ'· ἔνθα δ' ἔσαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
πολλὰ δὲ ἴφια μῆλ' Ὑπερίονος Ἠελίοιο.
δὴ τότ' ἐγὼν ἔτι πόντῳ ἐὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ
μυκηθμοῦ τ' ἤκουσα βοῶν αὐλιζομενάων
οἰῶν τε βληχήν· καί μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
μάντηος ἀλαοῦ, Θηβαίου Τειρεσίαο,
Κίρκης τ' Αἰαίης, ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε
νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἠελίοιο.
δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων ἀχνύμενος κῆρ·

V. L. 249 δ' ἐφθέγγοντο DLQV. — 250 τότέ γ' L. τότ' ἐσύστα-
N. τότ' ἐς H ex em. ὕστερον GM. ἀχνύμενον DL. — 251 ἐπὶ: γρ.
A. ῥάβδῳ D. — 253 κέρας βοὸς Q. — 255 προτὶ: ποτὶ ACDEFHIL
RS. κατὰ K. — 256 κεκληγῶτας M. κεκληγῶντας G. κεκληγότας
S. κεκλήγῶντας HI. v. κεκλήγοντας. γρ. κεκλήγοντας M. — 258 δὴ
ἶνο PS. δὴ κεῖνο γ' L. ἐμοῖς: ἐγὼ Cram. Epim. 175, 22. — 259 *ὅσ-
μόγησα: l. ὅσσ' ἐμόγησα. ἐξερεείνων: ἐξαλεείνων G. — 264 ἐγὼν:
PS. ἔτι: ἐνὶ HIKMS. γρ. ἐν δὲ C. ἐὼν: ἰὼν HIS. ἐπὶ πόντον ἐὼν
δὴ τότ' ἐγὼν ἔτ' (ἔτι D) ἐὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ πόντῳ DL. — 265—270
itt. S. — 265 μυκηθμοῦ: μυκηθμὸν E 1721, 20. τ' omitt. A ex ras.
LNR. — 267 μάντηος: l. omnes μάντιος. — 268 ἥ . . . ἐπέτελλε A
corr. CDH 1. m. IK 1. m. LMN: οἵ . . . . ἐπέτελλον A 1. m. H sup.
sup. QV. — 269 τερψιμβρότου Hesych. IV, 144: φαεσιμβρότου AFQ
γρ. φαεσιμβρότου H. γρ. τερψιμβρότου A m. rec. — 270 καὶ τότ' QV.

A. c. 249 ὑψόσ': ὑψοῦ (cod. ὑψόθεν) διχῶς, conf. Didym. p. 6;
T. 372. — 250 Καλλίστρατος ὑπονοεῖ τὸν στίχον. λέγων ἐκλύεσθαι
τοῖχος τῆς ἁρπαγῆς Schol. H. — 252 Aristarchus εἴδατα: δείλατα
llistratus. — 256 κεκληγῶτας: ἐὰν διὰ τοῦ ω̄, προπερισπᾶται, ἐὰν
διὰ τῶν ντ̄, ὡς λέγοντας Schol. H. utrumque Aristarchus, H. T. 296.
267 μάντηος G. Hermannus, v. κ 493. — 268 et 273 ἥ μοι . . . ἐπέ-
λε dedi ex libris optimis, v. Ameis. in appendice.

κέκλυτέ μευ μύθων κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι,
ὄφρ' ὕμιν εἴπω μαντήια Τειρεσίαο
Κίρκης τ' Αἰαίης, ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε
νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἠελίοιο·
ἔνθα γὰρ αἰνότατον κακὸν ἔμμεναι ἄμμιν ἔφασκεν.
ἀλλὰ παρὲξ τὴν νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν.
ὣς ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος στυγερῷ μ' ἠμείβετο μύθῳ·
σχέτλιός εἰς, Ὀδυσεῦ, περί τοι μένος, οὐδέ τι γυῖα
κάμνεις· ἦ ῥά νυ σοί γε σιδήρεα πάντα τέτυκται,
ὅς ῥ' ἑτάρους καμάτῳ ἀδηκότας ἠδὲ καὶ ὕπνῳ
οὐκ ἐάᾳς γαίης ἐπιβήμεναι, ἔνθά κεν αὖτε
νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον,
ἀλλ' αὔτως διὰ νύκτα θοὴν ἀλάλησθαι ἄνωγας,
νήσου ἀποπλαγχθέντας, ἐν ἠεροειδέι πόντῳ.
ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποί, δηλήματα νηῶν,
γίγνονται· πῇ κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
ἤν πως ἐξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θύελλα,
ἢ νότου ἢ ζεφύροιο δυσαέος, οἵ τε μάλιστα
νῆα διαραίουσι θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων.

V. L. 272 ὔμιν (μ sup.) I. ὔμμιν H ex em.: v. ὑμῖν. — 273 ἥ . . . . ἐπέτελλε CGHKMNPS. ἐπέτελλεν AL. ἐπέτελλε (ον sup.) I: οἵ . . . . ἐπέτελλον H [illegible] sup. K sup. QV. — 274 φαεσιμβρότου AQV. γρ. φαεσιμβρότου H: τερψιμβρότου A sup. CDGHIKLMNPS. — 275 ἔφασκεν EH 1. m. M: ἔφησαν DFH sup. L. ἔφασκον ACH 2. m. IKNPQSV. — 276 πάρεξ DIKN [illegible] τῆς νήσου N. — 277 τοῖσι CDFIKMN. — 278 μ' omitt. CKMRSV. μ [illegible] ἠμείψατο N. — 279 σχέτλιος εἶς ACDEIKLN (HPSV) Apoll. Soph[illegible] 148, 3. περὶ ACDEMN: περι I. v. πέρι. γυῖα: θυμῷ Q. θυμὸν V. [illegible] 280—328 omitt. QV. — 280 ἢ ῥα νύ σοι D. — 281 ἀδηκότας: l. ἀδηκ[illegible]τας. K ἀδδηκότας. — 282 ἔνθά κεν ACIKN. — 283 ἀμφϊρύτῃ N. τε[illegible]τυκόμεθα D. τετυκώμεθα L. δεῖπνον: γρ. δόρπον N. — 284 αὔτως [illegible] CDKLN. διὰ: ἀνὰ C. γρ. ἀνὰ A m. rec. γρ. ἀνὰ νύκτα M. ἀλάλησθ[illegible] I. — 286 νυκτῶν: νυκτὸς Schol. Θ 1. ἐν νυκτὶ Schol. Pind. Ol. VI, 17[illegible]. — 287 γίγνονται GLM: γίνονται ACDEIKN. ὑπεκφύγῃ CE. — 2[illegible] ἔλθῃ: ἔλθοι AELMS. ἔλθοι (η sup.) D. — 290 *διαραίουσι: διαρραίσουσι AC HIKLMS. διαρραί[illegible]ουσι N. διαρραίουσι E. γρ. διαρραίουσι C. ἀέκητ[illegible] ἰότητι KP. ἠότητι S. γρ. φίλων ἀέκητι ἑταίρων D.

A. c. 276 παρὲξ: πάρεξ, v. Herod. Il. Pros. *1* 7; H. T. 333. — 2[illegible] Herodianus περὶ: πέρι Ptolem. Pindario, H. T. 337. — 281 Aristarch[illegible] et Herodianus ἀδηκότας: ἀδδηκότας Nicias, H. T. 180. — 284 αὔτ[illegible]: Ζηνόδοτος ἀλλ' οὕτως, καὶ ἔστιν ἠθικόν Schol. H Vind. 133. Herod[illegible]nus ἀλάλησθαι: ἀλαλῆσθαι Ptolem. Ascalonita, H. T. 183. — 290 A[illegible]starchus διαραίουσι, non διαρραίσουσι, H. T. 389. θεῶν ἀέκητι ἀ[illegible]κτων: Ζηνόδοτος γράφει φίλων ἀέκητι ἑταίρων Schol. H Vind. 133.

ἀλλ' ἤ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
δόρπον θ' ὁπλισόμεσθα θοῇ παρὰ νηὶ μένοντες·
ἠῶθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐρέι πόντῳ.
ὣς ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ᾔνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
καὶ τότε δὴ γίγνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
Εὐρύλοχ', ἦ μάλα δή με βιάζετε οἶον ἐόντα·
ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὀμόσσατε καρτερὸν ὅρκον,
εἴ κέ τιν' ἠὲ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶυ μέγ' οἰῶν
εὕρωμεν, μή πού τις ἀτασθαλίῃσι κακῇσιν
ἢ βοῦν ἠέ τι μῆλον ἀποκτάνῃ· ἀλλὰ ἕκηλοι
ἐσθίετε βρώμην, τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη.
ὣς ἐφάμην, οἳ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυον, ὡς ἐκέλευον.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,
στήσαμεν ἐν λιμένι γλαφυρῷ εὐεργέα νῆα
ἄγχ' ὕδατος γλυκεροῖο, καὶ ἐξαπέβησαν ἑταῖροι
νηός, ἔπειτα δὲ δόρπον ἐπισταμένως τετύκοντο.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
μνησάμενοι δὴ ἔπειτα φίλους ἔκλαιον ἑταίρους,
οὓς ἔφαγε Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλοῦσα·
κλαιόντεσσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθεν ἥδυμος ὕπνος.
ἦμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
ὦρσεν ἔπι ζαῆν ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς

V. L. 291 *μὲν νῦν* DL. — 292 *δόρπον δ'* C. *δόρπον τ' ἐφοπλισόσθα* N. — 295 *γίγνωσκον* L: *γίνωσκον* ACDEFGHIKMNPS. — 297 *ἀζετε οἶον* M: cet. *βιάζετε μοῦνον* cum Schol. *Π* 22. — 298 *ἀλλά γε νῦν: δὴ* A sup. NS. *δὴ μοι νῦν* H. *κρατερὸν* CDI. — 300 *μή που τις* ILN. *μή που τίς* ACK. — 301 *ἠέ τι: ἢ ἔτι* ACDIKS. *ἀποκτανεῖ* D. *ηλον* L. — 303 *οἵδ'* ADIKLMN. *ἀπόμνυον* M. *ἐπώμνυον* LS. — 308 *το* ADIN. *ἕντο* L. — 309 *δ' ἤπειτα* ACDEIKLMNS. — 310 *ἔφαγεν* . — 311 **ἐπήλυθεν ἥδυμος*: l. *ἐπήλυθε νήδυμος*. — 312 *ἦμος δὲ: ἀλλ' ὅτε δὴ* Porphyrius ad *K* 252 bis. *μετα* D. — 313 *ὦρσεν: ὦρσε δ'* A m. KMPS Et. Mg. 406, 55; Zon. Lex. 948 non male. *ἐπιζαῆν* AEFN m. R. *ἐπιζαὴν* CDIK. *ἐπὶ ζαὴν* HLMS Et. Mg. Zon. Lex. *ἐπϊζαῆ* N ex corr. *ζαῆν* Hesych. II, 252.

A. c. 295 *γίγνωσκον* Heraclides, H. T. 219. — 297 *βιάζετε οἶον*, id. de hiatu p. 20. *Ζηνόδοτος βιάζεσθ' οἶον ἐόντα, οὐ νοήσας ὅτι ποιητικῶς ἐσχημάτισται* Schol. H Vind. 133, unde apparet Aristarchum culpae tribuere Zenodoto, quod non animadverterit, formam activam hoc loco pro media, quae legitur *ι* 410 *βιάζεται οἶον ἐόντα*, poetarum more esse positam. de *οἶον* Aristarchus Zenodoto non obloquitur, idque retinui, nam *μοῦνον* glossematis suspicionem praebet. — 311 *ἐπήλυθε νήδυμος* Aristarchus, H. T. 315. — 313 *ὦρσεν ἔπι* Aristarchus: *ὦρσε δ' ἐπὶ*, quod etiam Herodianus agnoscit, *κοινὴν* fuisse suspicor. *ζαῆν*

λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
νῆα μὲν ὡρμίσαμεν κοῖλον σπέος εἰσερύσαντες·
ἔνθα δ' ἔσαν νυμφέων καλοὶ χοροὶ ἠδὲ θόωκοι·
καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ μῦθον ἔειπον·
ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νηὶ θοῇ βρῶσίς τε πόσις τε
ἔστιν, τῶν δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα, μή τι πάθωμεν·
δεινοῦ γὰρ θεοῦ αἵδε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
Ἠελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.
ὣς ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
μῆνα δὲ πάντ' ἄληκτος ἄει νότος, οὐδέ τις ἄλλος
γίγνετ' ἔπειτ' ἀνέμων, εἰ μὴ εὖρός τε νότος τε.
οἳ δ' εἵως μὲν σῖτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρόν,
τόφρα βοῶν ἀπέχοντο λιλαιόμενοι βιότοιο.
ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἤια πάντα,
καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκῃ,
ἰχθῦς ὄρνιθάς τε, φίλας ὅ τι χεῖρας ἵκοιτο,
γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός·
δὴ τότ' ἐγὼν ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον, ὄφρα θεοῖσιν
εὐξαίμην, εἴ τίς μοι ὁδὸν φήνειε νέεσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ νήσου ἰὼν ἤλυξα ἑταίρους,
χεῖρας νιψάμενος, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
ἠρώμην πάντεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν·

V. L. 317 ὡρμίσαμεν: ἑλκύσαμεν D. ἑλκύσαμεν L. — 319 μῦθ[illegible] CDHIKMS. μύθων L: cet. πᾶσιν. γρ. μετὰ πᾶσι C. γρ. πᾶσιν H. [illegible] 321 τῶν δέ: τῶνδε FR. πάθοιμεν E. — 324 τοῖσι CIKMN. — 325 ἄλ[illegible]κτος A ex corr. CEFKL 1. m. NR: v. ἄλληκτος. ἄει II sup. LMN 1. [illegible] v. ἄη c. Apoll. Soph. 11, 34; Hesych. I, 59. — 326 γίγνετ' L: γίνετ' [illegible] CDEIKMS. γείνετ' N. — 327 οἵδ' AGIK. οἱ δὲ DLN. ἕως CDEL[illegible] ἔχων C. ἔχῶν A. — 330 ἐφέπεσκον Apoll. Soph. 8, 12: Hesych. II, 23[illegible] ἐφέποντο PS. γρ. ἐφέφρεσκον (ἐφέρεσκον?) H. — 331 φίλας: φίλ[illegible] θ' II 1. m. MN ex ras. PS Athenaeus I, 13. — 332 γναπτοῖς IS. γα[illegible]πτοῖς D. — 334 εἴ τις μοι ADILNQ. φήνειε N. — 335 νῆσον N. νήσ[illegible] I. — 336 ἐπισκέπας ACD.

Aristarchus cum Paradosi, H. T. 263. ζαῆν' κατ' ἔκθλιψιν τοῦ α He[illegible]rodianus περὶ μον. λέξ. 17, 16. A. c. 321 τὸ δὲ γράψαι „τῶνδε βοῶν ἀ[illegible]χώμεθα", ἤγουν τούτων, οὐ δοκεῖ τοῖς παλαιοῖς Eust. 1723, 59. — 325 ἄληκτος Aristarchus? II. T. 391 sq. ἄει: πολλὰ μὲν τῶν ἀντιγράφ[illegible] ἐν τῷ η ἔχει, οὐκ ὀλίγα δὲ καὶ διὰ διφθόγγου ὁμοίως τῷ „ἀνέμ[illegible] διάει μένος" (ε 478) Eust. 1724, 40; cf. Et. Mg. 23, 5; ξ 458. — 33[illegible] hunc versum, quem etiam Athenaeus agnoscit, Ameis. in pluribus libris omissum esse affirmat: in meis libris non desideratur.

οἳ δ' ἄρα μοι γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευαν.
Εὐρύλοχος δ' ἑτάροισι κακῆς ἐξήρχετο βουλῆς·
κέκλυτέ μευ μύθων κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι·
πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσι,
λιμῷ δ' οἴκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
ἀλλ' ἄγετ', Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
ῥέξομεν ἀθανάτοισι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα, πατρίδα γαῖαν,
αἶψά κεν Ἠελίῳ Ὑπερίονι πίονα νηὸν
τεύξομεν, ἐν δέ κε θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἐσθλά·
εἰ δὲ χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκραιράων
νῆ' ἐθέλῃ ὀλέσαι, ἐπὶ δ' ἕσπωνται θεοὶ ἄλλοι,
βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῦμα χανὼν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι,
ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐὼν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ.
ὣς ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ᾔνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
αὐτίκα δ' Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
ἐγγύθεν· οὐ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπρῴροιο
βοσκέσκονθ' ἕλικες καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι·
τὰς δὲ περίστησάν τε καὶ εὐχετόωντο θεοῖσι,
φύλλα δρεψάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψικόμοιο·
οὐ γὰρ ἔχον κρῖ λευκὸν ἐυσσέλμου ἐπὶ νηός.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούς τ' ἐξέταμον κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·
οὐδ' εἶχον μέθυ λεῖψαι ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν,

V. L. 338 οἵδ' ADIKLNQ. — 342 ἐπίσπειν A. — 343 ἀρίστους S. ἀρίστους (α supra ου) N. — 344 ῥέξομεν M. ἀθανάτοις N. τεληέσσας ἑκατόμβας A et γρ. τοι οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι. — 347 ἐν δέ κε: ἔνθέ κε D. ἔνθα κε L. ἔνθα καθεῖμεν QV. — 348 βοῶν ἕνεκ' C ex ras. QV, e glossa. ὀρθοκεράων C ex ras. DL. — 349 ἐθέλει CKS. ἐθέλησ' V. ἕσπονται AC DEFGLNQRV. ἕπονται HIKS. ἕσπωνται solus M. — 350 ἄπο C. ἀπο DL. ἐκ A. — 351 στρεύγεσθαι: γρ. στρέγγεσθαι H. — 353 ἀρίστους P S. ἀρίστους (α supra ου) N ut 343. — 354 νεὼς CIN ex corr. QSV. νεὼς (ο supra ε) AHK. — 356 *περίστησάν τε: περιστήσαντο ACDEFGHKLMNPQRSV. περὶ στήσαντο I. — 357 φύλλα: φύλλα δὲ A 1. m. DFHIKLNS. δρεψάμενοι: γρ. ἐρεψάμενοι D. — 358 ἐϋσέλμου ACEFIKNR. — 360 κνίσσῃ A ex corr. CILMQ.

A. c. 354 νεὸς: νεώς. vid. ad μ 100. — 356 περίστησάν τε Bekk. ex coniectura: libri et hoc loco et B 410 περιστήσαντο. — 360 κνίσῃ: Aristarchus κνίση οὐδετέρως, H. T. 299.

ἀλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπώπτων ἔγκατα πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κάη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
μίστυλλόν τ' ἄρα τἆλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν.
καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέσσυτο ἥδυμος ὕπνος·
βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
καὶ τότε με κνίσης ἀμφήλυθεν ἡδὺς ἀυτμή·
οἰμώξας δὲ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γεγώνευν·
Ζεῦ πάτερ ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
ἦ με μάλ' εἰς ἄτην κοιμήσατε νηλέι ὕπνῳ,
οἱ δ' ἕταροι μέγα ἔργον ἐμητίσαντο μένοντες.
ὠκέα δ' Ἠελίῳ Ὑπερίονι ἄγγελος ἦλθε,
Λαμπετίη τανύπεπλος, ὅ οἱ βόας ἔκταμεν ἡμεῖς.
αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα χωόμενος κῆρ·
Ζεῦ πάτερ ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
τῖσαι δὴ ἑτάρους Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
οἵ μευ βοῦς ἔκτειναν ὑπέρβιον, ᾗσιν ἐγώ γε
χαίρεσκον μὲν ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,

V. L. 363 σπεύδοντες I. — 364 κατα C. μῆρα κάη: l. μῆρ' ἐκάη. σπλάγχνα πάσαντο A: cet. σπλάγχν' ἐπάσαντο. — 365 τἆλλα: τ' ἄλλα ACDHIKLMPQV. τἄλλα N. ἀμφοβελοῖσιν DI. ἔπειρον NS. hunc excipit in KP ὤπτησάν τε (P ὠπτήσαντο δὲ) περιφραδέως ἐρύσαντό τε (P ἐρύσαντο δὲ) πάντα. — 368 ἦα: ἧα L. νεὼς GIM. νεῶς H. νηὸς EK. — 369 με: μοι AFIKLS. κνίσης Schol. Φ 363: κνίσσης CDEHILMNQV Schol. Β 423. ἡδεῖ' ἀϋτμή Schol. Φ 363. — 372 ἢ μάλα μ' NQRV. ἦ κε μάλ' K. ἄτην: ὕπνον L. — 373 οἵδ' CQ. ἐμητίσσαντο A ex corr. L ex corr. — 375—389 obelos habent adpictos in M. 375 ἔκταμεν ἡμεῖς: ἔκταν ἑταῖροι ACDLMNPV. ἔκταν' ἑταῖροι K. ἔκτανον ἑταῖροι Q. in marg. M ἢ ὑμεῖς (sic). — 378 τίσαι CDKNQ.

A. c. 364 μῆρα κάη Aristarchus: μῆρε κάη Ptolem. Ascalonita. v. μῆρ' ἐκάη, H. T. 293. σπλάγχνα πάσαντο Aristarchus, H. T. 425. — 365 τἆλλα: τ' ἄλλα Herodianus, v. Schol. Α 465. — 366 *ἥδυμος: νήδυμος Aristarchus et libri omnes, v. H. T. 315. — 369 κνίσης: κνίσσης, H. T. 299. ἡδὺς: θερμὸς Aristonicus ad Σ 222; δ 442, 709. cf. Philem. Gramm. p. 62, 84 τοῖς θυλυκοῖς ὀνόμασιν ἀρσενικὰ συντάσσουσιν ἐπίθετα, ὡς παρ' Ὁμήρῳ „κλυτὸς Ἱπποδάμεια" (Β 742) καὶ „θερμὸς ἀϋτμή", quod est in Hymn. ad Merc. 110; W. C. Kayser. Philol. XVII, p. 354 scripturam ἀμφήλυθε θερμὸς Aristarcho vindicat, cui non assentior, v. H. T. 386. — 374—390 ἡ διπλῆ περιεστιγμένη ὅτι . . . . καὶ πρὸς τὴν ἀθέτησιν τῶν ἐν Ὀδυσσείᾳ „ὠκέα δ' ἠελίῳ ὑπερίονι ἄγγελος ἦλθε" περὶ τῆς ἀπολείας τῶν βοῶν τῷ πάντα ἐφορῶντι Aristonicus ad Γ 277. ψεύδεται οὖν Ὀδυσσεὺς ὅτε λέγει „ταῦτα δ' ἐγὼν . . . . ἀκοῦσαι" Schol. ε 79. — 374 ὠκέα: ἐν πολλοῖς ὠκὺς Schol. H. — 375 ἔκταμεν ἡμεῖς: οὕτως αἱ Ἀριστάρχου Schol. H.

ἠδ' ὁπότ' ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτραποίμην.
εἰ δέ μοι οὐ τίσουσι βοῶν ἐπιεικέ' ἀμοιβήν,
δύσομαι εἰς Ἀΐδαο καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἠέλι', ἦ τοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς ἠυκόμοιο·
ἣ δ' ἔφη Ἑρμείαο διακτόρου αὐτὴ ἀκοῦσαι.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
νείκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισταδόν, οὐδέ τι μῆχος
εὑρέμεναι δυνάμεσθα· βόες δ' ἀποτέθνασαν ἤδη.
τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέραα προὔφαινον·
εἷρπον μὲν ῥινοί, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖσι μεμύκει,
ὀπταλέα τε καὶ ὠμά· βοῶν δ' ὣς γίγνετο φωνή.
ἑξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι
δαίνυντ' Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας·
ἀλλ' ὅτε δὴ ἕβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
καὶ τότ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων,
ἡμεῖς δ' αἶψ' ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρέι πόντῳ,
ἱστὸν στησάμενοι ἀνά θ' ἱστία λεύκ' ἐρύσαντες.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
φαίνετο γαιάων, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,

V. L. 381 προτρεποίμην D. προτροποίμην L. — 383 δύσσομαι L. — 387 τῶν δέ τ' A. τήνδε τ' L. — 388 ἐνὶ: ἐπὶ N. — 390 ἦδ' ADIKL NQ. αὐτὴ: αὐτοῦ GM sup. PQSV. — 392 ἄλλον: ἄλλος P. — 393 ἀποτέθνασαν DEFIKLMNPQSV. ἀπὸ^ε^τέθνασαν H. v. ἀπετέθνασαν. — 394 τέραα: τέρατα AK. τέρεα V. τέρ^α^εα M. — 395 εἷρπον δὲ V. *ὀβελοῖσι μεμύκει: v. ὀβελοῖς ἐμεμύκει. ὀβελοῖσιν K. ἐμέμυκε^ν^ι M. ἐμέμυκεν R. ἐμεμύκεον V. — 396 ὣς AEINQ: v. ὠς. γίνετο ACDEFGHIKL MPQV. ἐγίνετο N. — 398 ἐλάσαντες: ἐλόωντες ADFL. ἐλόωντες C. γρ. ἐλόωντες H. ἀρίστους PS. — 399 ὅτε δὴ: ὅτε δ' FHIKMS. ὅτε θ' N. ὅτε DL. ὅτ' C. ὅτ' ἄρ A ex corr. — 404 θάλαττα C.

A. c. 388 Ζηνόδοτος τριχθὰ βαλών Schol. Vind. 133. — 393 ἀποτέθνασαν libri fere omnes. augmento non opus esse docent ἀποκινήσασκε, ἀποπλύνεσκε, ἀποστρέψασκε, ἀποσκύδμαινε, ἀνακυμβαλίαζον, ἀντιτέτυξο, ἀμφιβεβήκει, διαστήτην, παραδραμέτην, alia. — 395 εἷρπον libri et Hesych. II, 33: mallem ἕρπον. ὀβελοῖσι μεμύκει versus postulat, v. Annal. Gymn. Austr. 1864, p. 90 sq.

δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
νηὸς ὕπερ γλαφυρῆς, ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
ἣ δ' ἔθει οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἶψα γὰρ ἦλθε
κεκληγὼς ζέφυρος μεγάλῃ σὺν λαίλαπι θύων,
ἱστοῦ δὲ προτόνους ἔρρηξ' ἀνέμοιο θύελλα
ἀμφοτέρους· ἱστὸς δ' ὀπίσω πέσεν, ὅπλά τε πάντα
εἰς ἄντλον κατέχυνθ'· ὃ δ' ἄρα πρύμνῃ ἐνὶ νηὶ
πλῆξε κυβερνήτεω κεφαλήν, σὺν δ' ὀστέ' ἄραξε
πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἐοικὼς
κάππεσ' ἀπ' ἰκριόφιν, λίπε δ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ.
Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε καὶ ἔμβαλε νηὶ κεραυνόν·
ἣ δ' ἐλελίχθη πᾶσα Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
ἐν δὲ θεείου πλῆτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἑταῖροι.
οἳ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
κύμασιν ἐμφορέοντο, θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.
αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίτων, ὄφρ' ἀπὸ τοίχους
λῦσε κλύδων τρόπιος· τὴν δὲ ψιλὴν φέρε κῦμα.
ἐκ δέ οἱ ἱστὸν ἄραξε ποτὶ τρόπιν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
ἐπίτονος βέβλητο, βοὸς ῥινοῖο τετευχώς.
τῷ ῥ' ἄμφω συνέεργον ὁμοῦ τρόπιν ἠδὲ καὶ ἱστόν,
ἑζόμενος δ' ἐπὶ τοῖς φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν.
ἔνθ' ἤ τοι ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων,
ἦλθε δ' ἐπὶ νότος ὦκα, φέρων ἐμῷ ἄλγεα θυμῷ,
ὄφρ' ἔτι τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν.
παννύχιος φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ ἀνιόντι

V. L. 406 ὑπὲρ KNQ. ὑπερ A. — 407 ἦδ' ACDIKLN. ἔθει: ἔθ[illegible] QV. πολλὸν: πολὺν GM. πουλὺν G pro var. lect. — 408 ἐν λαίλα[illegible] DL. — 410 ὅπλά τε CIKMN. — 411 ὃδ' ACDIKLNQ. ἐν νηῒ N. — 41[illegible] πάντ' ἄμυδις: πάνθ' ἅμυδις KPS. ὃδ' ACDKLNQ. ἂρ AEIKLQ. ἄ[illegible] omitt. DN. — 415 ἅμυδις KL. κεραυνῶ A 1. m. KLS. — 416 omitt. [illegible] ἦδ' ACDIKNQ. πᾶσα: ἅπασα KS. — 417 ἐν δὲ Apoll. Soph. 86, 20: [illegible] δὲ M et γρ. ἐν. — 418 ἴκελοι L. — 419 ἐφορέοντο CDELN. ἐφερέον[illegible] S. — 420 τοίχους: τεῖχος G. — 422 ἄραξε: ἔαξε H sup. N. ποτὶ: πε[illegible] DLN. ἐπ' αὐτῷ: ἐν αὐτῶ N. ἐπ' αὐτὴν D. — 423 ἐπίτονος τετάνυσ[illegible] βοὸς ἶφι κταμένοιο Athenaeus XIV, p. 632. — 424 τῶ ῥ': τῷ γ' G[illegible] ξυνέεργον A. — 427 ἔπι DLN. — 428 Χάρυβδιν: θάλασσαν Apo[illegible] Soph. 35, 25. — 429 ἀνϊὼντϊ A. καταδύντι PS.

A. c. 413, 415 Aristarchus, Alexio, Ptolem. Ascalonita, Herodia[illegible] ἄμυδις: ἅμυδις Nicias et Pamphilus, H. T. 190. — 414 Herodia[illegible] ὀστέα, non ὄστεα, H. T. 327. — 422 αἱ Ἀριστάρχου καὶ αἱ πλεί[illegible] ἄραξε. Ζηνόδοτος δὲ ἔαξε (an ἔηξε, v. H. T. 302). — 423 ἐπίτονος, [illegible] Aristonicum ad *X* 379.

ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον δεινήν τε Χάρυβδιν.
ἡ μὲν ἀνεῤῥοίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ·
αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑψόσ' ἀερθεὶς
τῷ προσφὺς ἐχόμην ὡς νυκτερίς· οὐδέ πῃ εἶχον
οὔτε στηρίξαι ποσὶν ἔμπεδον οὔτ' ἐπιβῆναι·
ῥίζαι γὰρ ἑκὰς εἶχον, ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζοι,
μακροί τε μεγάλοι τε, κατεσκίαον δὲ Χάρυβδιν.
νωλεμέως δ' ἐχόμην, ὄφρ' ἐξεμέσειεν ὀπίσσω
ἱστὸν καὶ τρόπιν αὖτις· ἐελδομένῳ δέ μοι ἦλθον
ὄψ'· ἦμος δ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορῆθεν ἀνέστη
κρίνων νείκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν,
τῆμος δὴ τά γε δοῦρα Χαρύβδιος ἐξεφαάνθη.
ἧκα δ' ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι,
μέσσῳ δ' ἐνδούπησα παρὲξ περιμήκεα δοῦρα,
ἑζόμενος δ' ἐπὶ τοῖσι διήρεσα χερσὶν ἐμῇσι.
Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
εἰσιδέειν· οὐ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
    ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην, δεκάτῃ δέ με νυκτὶ
νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοί, ἔνθα Καλυψὼ
ναίει ἐυπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
ἥ μ' ἐφίλει τε κόμει τε. τί τοι τάδε μυθολογεύω;
ἤδη γάρ τοι χθιζὸς ἐμυθεόμην ἐνὶ οἴκῳ
σοί τε καὶ ἰφθίμῃ ἀλόχῳ· ἐχθρὸν δέ μοί ἐστιν
αὖτις ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν.

V. L. 430 ἦλθον δ' C. — 431—436 omitt. S. — 431 ἀνεροίβδησε AIN. θαλάττης C. — 433 οὐδέ πῃ AEIM: cet. πῃ. οὐδέ πω QV. — 434 οὐδ' ἐπιβῆναι DL. — 435 εἶχον AFR: ἦσαν DHIKLMNPQV. εἶχον ἦσαν E 1729, 25. ἔσαν G. ἔσσαν C et G pro var. lect. γρ. εἶχον H. — 436 μακροί: καλοί Apoll. Soph. 38, 23. — 437 ὀπίσω EM. — 438 ἦλθον CEMR: ἦλθεν AFHIKLPQSV Strabo I, p. 44. ἦλθε DN. — 439 ἦμος τ' AKN p. ras. S Strabo l. l. — 441 τά γε: τάδε C. καὶ τότε δή μοι δοῦρα Strabo l. l. Χαρύβδεως E 1729, 28 et 57. — 442 χεῖρε: χεῖρα G. — 443 παρὲξ DK. — 445 ἔασσε QV. — 448 πέλασαν: ἔθεσαν QRV. — 449 ναίει: ναῖεν KNS. ευπλόκαμος CL. — 450 τε κόμει A: v. τ' ἐκόμει. τί τοιάδε S. — 451 χθιζός: χθιζὸν S. — 452 δέ μοι ἐστίν ADIKLMQ.

A. c. 432 ὑψόσ': ὑψοῦ altera Aristarchi? v. Il. T. 372. — 435 ἀπήωροι Apoll. Soph. 38, 23; Hesych. I, 241: ἀπηόριοι Bothe. ex coniectura. — 439 ἐν πολλοῖς ἐδιστάχθησαν οἱ στίχοι (439—441) Schol. HQ Vind. 133, v. ad v. 105. — 441 τῆμος δὴ τάδε Aristarchus. — 445, 446 νοθεύονται δύο Schol. Q Vind. 133. — 449 αὐδήεσσα: οὐδήεσσα, αὐλήεσσα, vid. ad ε 334; κ 136; λ 8; μ 150.

[illegible] Codicis A.
Χ 153–163.

Tab.

Specimen Codicis C.
§ 199–209.

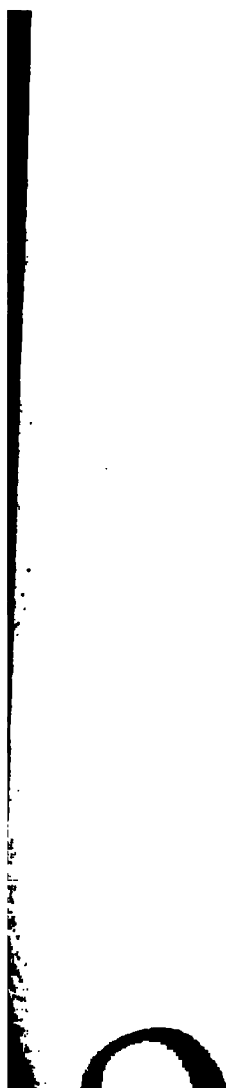

σ 482–491.

ὣς ἄρ' ἔφη· κῆρυξ δὲ φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν
Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
δὴ τότε Δημόδοκον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Δημόδοκ', ἔξοχα δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων·
ἢ σέ γε Μοῦσ' ἐδίδαξε, Διὸς πάϊς, ἢ σέ γ' Ἀπόλλων·
λίην γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον ἀείδεις,
ὅσσ' ἔρξαντ' ἔπαθόν τε καὶ ὅσσ' ἐμόγησαν Ἀχαιοί,
ὥς τέ που ἢ αὐτὸς παρεὼν ἢ ἄλλου ἀκούσας.

Tab. III.

Specimen Codicis J.
φ 1–10.

φ', βιὸν προτίθησιν ἄεθλ' ἀγνὴ Πηνελόπη·
Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη
κούρη ἰκαρίοιο περίφρονι πηνελοπείη,
τόξον μνηστήρεσσι θέμεν. πολιόν τε σίδηρον
ἐν μεγάροις ὀδυσῆος, ἀέθλια, καὶ φόνου ἀρχήν.
κλίμακα δ' ὑψηλὴν προσεβήσατο οἷο δόμοιο.
εἵλετο δὲ κληῗδ' εὐκαμπέα χειρὶ παχείη
καλὴν. χαλκείην. κώπη δ' ἐλέφαντος ἐπῆεν.
βῆ δ' ἴμεναι θάλαμόνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
ἔσχατον, ἔνθα δέ οἱ κειμήλια κεῖτο ἄνακτος.
χαλκός τε χρυσός τε. πολύκμητός τε σίδηρος,

Specimen Codicis K.
η 1-9.

ἦτα δ᾽ εὐφρον[illegible] βασιλῆα

Ὣς ὁ μὲν ἔνθ᾽ ἠρᾶτο πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς.
κούρην δὲ προτὶ ἄστυ φέρεν μένος ἡμιόνοιιν.
ἡ δ᾽ ὅτε δὴ οὗ πατρὸς ἀγακλυτὰ δώμαθ᾽ ἵκανε.
στῆσεν ἄρ᾽ ἐν προθύροισι· κασίγνητοι δέ μιν ἀμφὶς
ἵσταντ᾽ ἀθανάτοις ἐναλίγκιοι· οἵ ῥ᾽ ὑπ᾽ ἀπήνης
ἡμιόνους ἔλυον· ἐσθῆτά τε ἐς φέρον εἴσω.
αὐτὴ δ᾽ ἐς θάλαμον ἑὸν ἤιε· δαῖε δέ οἱ πῦρ
γρηῢς ἀπειραίη θαλαμηπόλος εὐρυμέδουσα.
τήν ποτ᾽ ἀπείρηθεν νέες ἤγαγον ἀμφιέλισσαι.

Tab. VI.

Specimen Codicis L.

λ 1–8

[illegible]

II man: ϑ 144–146.

Specimen Codicis M.

III. man. σ 353–355.

οὐκ ἀθεεὶ ὅδ' ἀνὴρ ὀδυσήιον ἐς δόμον ἵκει.

ἔμπης μοι δοκέει δαΐδων σέλας ἔμμεναι αὐτοῦ.

καὶ κεφαλῆς· ἐπεὶ οὔ οἱ ἔνι τρίχες οὐδ' ἠβαιαί.

IV. man. φ 338–340.

ἢ κέ μιν ἐντανύσῃ δώῃ δέ οἱ εὖχος ἀπόλλων

ἕσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα καλά.

δώσω δ' ὀξὺν ἄκοντα κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν.

Specimen Codicis N chartacei

ε 1–12.

[redacted]

Specimen Codicis N bombycini
ρ 160–171.

– τοῖον ἐγὼν οἰωνὸν ἐϋσσέλμου ἐπὶ νηὸς
– ἥμενος ἐφρασάμην καὶ Τηλεμάχῳ ἐγεγώνευν.
– τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
– αἲ γὰρ τοῦτο ξεῖνε ἔπος τετελεσμένον εἴη
– τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
– ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἄν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.
– ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο
δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες
ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος, ὕβριν ἔχοντες.
ἀλλ' ὅτε δὴ δείπνηστος ἔην καὶ ἐπήλυθε μῆλα
πάντοθεν ἐξ ἀγρῶν, οἱ δ' ἤγαγον οἳ τὸ πάρος περ.

Specimen Codicis Q.
ζ 1–8.

Ζ.

ὁ μὲν, ἔνθα καθεῦδε πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς,
πνῳ καὶ καμάτῳ ἀρημένος· αὐτὰρ ἀθήνη
ῆ ῥ' ἐς φαιήκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
ἱ πρὶν μέν ποτ' ἔναιον ἐν εὐρυχόρῳ ὑπερείῃ,
γχοῦ κυκλώπων ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων.
ἵ σφέας σινέσκοντο· βίηφι δὲ φέρτεροι ἦσαν.
νθεν ἀναστήσας ἄγε ναυσίθοος θεοειδής.
σεν δὲ σχερίῃ ἑκὰς ἀνδρῶν ἀλφηστάων.

HOMERI ODYSSEA

AD

FIDEM LIBRORUM OPTIMORUM

EDIDIT

J. LA ROCHE.

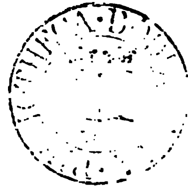

PARS POSTERIOR.

ACCEDUNT TESTIMONIA VETERUM ET INDICES.

LIPSIAE,

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXVIII.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ν.

Ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
ὦ Ὀδυσεῦ, ἐπεὶ ἵκευ ἐμὸν ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
ὑψερεφές, τῶ σ' οὔ τι πάλιν πλαγχθέντα γ' ὀίω
ἂψ ἀπονοστήσειν, εἰ καὶ μάλα πολλὰ πέπονθας.
ὑμέων δ' ἀνδρὶ ἑκάστῳ ἐφιέμενος τάδε εἴρω,
ὅσσοι ἐνὶ μεγάροισι γερούσιον αἴθοπα οἶνον
αἰεὶ πίνετ' ἐμοῖσιν, ἀκουάζεσθε δ' ἀοιδοῦ.
εἵματα μὲν δὴ ξείνῳ ἐυξέστῃ ἐνὶ χηλῷ
κεῖται καὶ χρυσὸς πολυδαίδαλος ἄλλα τε πάντα
δῶρ', ὅσα Φαιήκων βουληφόροι ἐνθάδ' ἔνεικαν·
ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν τρίποδα μέγαν ἠδὲ λέβητα
ἀνδρακάς· ἡμεῖς δ' αὖτε ἀγειρόμενοι κατὰ δῆμον
τισόμεθ'· ἀργαλέον γὰρ ἕνα προικὸς χαρίσασθαι.
ὣς ἔφατ' Ἀλκίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
οἳ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκον δὲ ἕκαστος·

VARIA LECTIO. 1 οἵδ' ADKLMNQ. — 5 ὑψερεφές: ὑψηρεφὲς D 1. m. HIN. ὑψιρεφὲς FR. τῶ σ' ACDKLNQ: τώσ' M. τῶ γ' PS. τῶ σ' δ' I. πάλιν πλαγχθέντα: v. παλιμπλαγχθέντα. N παλιμπλαχθέντα. LP παλιμπλαγχέντα. S παλιμπλαγχθέντας. M παλιμπλαγχθέντα. I πάλιν πλαγχέντα. γ' ὀίω: οἴω H ex ras. QSV. σ' οἴω LP. — 7 ὑμέων: ἡμέων HNQ. — 8 ὅσσοι ἐν K. ἐνὶμμεγάροισι D. — 9 ἀκουάζεσθέ τ' K. ἀκουάζεσθόν δ' Q. ἀοιδοῦ: ἀοιδῆς D. ἀοιδαῖς L. — 11 ἄλλά τε ACIK MNQ. πάντα: πολλά N. — 13 ἀλλάγε Q. ἠδὲ: ἠὲ E 1731, 9. — 14 ἄνδρακας L. δ' αὖτε: αὖτε C. — 16 μῦθος: θυμῷ ADL. θυμὸς I. μῦθος ἢ θυμῷ M. γρ. μῦθος A man. rec. — 17 οἶκονδε ACDIKLMNQ.

ADNOTATIO CRITICA. 2 τρισυλλάβως τὸ ἔσχοντο Schol. H Vind. 133. — 5 τῶ, non τῷ veteres, H. T. 368. πάλιν πλαγχθέντα Herodianus Il. Pros. Π 95: παλιμπλαγχθέντα Aristarchus, H. T. 313. — 8 Aristophanes ἐνιμμεγάροισι, H. T. 391. — 13 ἠδὲ, ἐν τοῖς ἀκριβεστέροις τῶν ἀντιγράφων Eust. 1731, 24. — 14 τινὲς γράφουσιν ἄνδρα κάτα Schol. H Vind. 133. τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων ἔχουσιν ἄνδρα κάθ' Eust. 1731, 44.

ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
νῆα δ' ἐπεσσεύοντο, φέρον δ' εὐήνορα χαλκόν.
καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηχ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
αὐτὸς ἰὼν διὰ νηὸς ὑπὸ ζυγά, μή τιν' ἑταίρων
βλάπτοι ἐλαυνόντων, ὁπότε σπερχοίατ' ἐρετμοῖς.
οἳ δ' εἰς Ἀλκινόοιο κίον καὶ δαῖτ' ἀλέγυνον.
τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
Ζηνὶ κελαινεφέι Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει.
μῆρα δὲ κήαντες δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδός,
Δημόδοκος, λαοῖσι τετιμένος. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
πολλὰ πρὸς ἠέλιον κεφαλὴν τρέπε παμφανόωντα,
δῦναι ἐπειγόμενος· δὴ γὰρ μενέαινε νέεσθαι.
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ δόρποιο λιλαίεται, ᾧ τε πανῆμαρ
νειὸν ἀν' ἕλκητον βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον·
ἀσπασίως δ' ἄρα τῷ κατέδυ φάος ἠελίοιο
δόρπον ἐποίχεσθαι, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι·
ὣς Ὀδυσεῖ ἀσπαστὸν ἔδυ φάος ἠελίοιο.
αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα,
Ἀλκινόῳ δὲ μάλιστα πιφαυσκόμενος φάτο μῦθον·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
πέμπετέ με σπείσαντες ἀπήμονα, χαίρετε δ' αὐτοί·
ἤδη γὰρ τετέλεσται, ἅ μοι φίλος ἤθελε θυμός,

V. L. 19 νῆα δ' MS: νῆα τ' L. νῆ' ἄρ ACKN. νῆ' ἄρ' DHIQ φέρόν δ' I. — 21 μή τιν': μή τις DL. μή τιν' (ις) K. — 22 βλάπτη QV. βλάπτοιτ' (η) D. βλάπτετ' L. — 23 οἵδ' ACDILMNQ. — 24 ἱέρευσ': ἱέρευσ' DLN. — 26 κήαντες GLQ Schol. H: κείαντες ACDEHINPSV Schol. B 427. κήσαντες M. γρ. κήαντες M. γρ. κήαντες C. — 27 θεῖος: δῖος DQ. — 28 τετιημένος DH ex em. I. — 30 ἐπειγόμενον L. — 32 ἀν' ἕλκητον: ἀνέλκητον ACDEFHIKLMNPQRSV. — 33 ἀσπασίως: γρ. ἀσπάσιος M (ἀσπάσιον?), conf. ε 394, 397; ν 35: ψ 233. — 34 βλάβεται: βλάπτεται KMNQ, est glossa, cf. Hesych. I, 377; Schol. H. δέ τε: δέ οἱ CK. δὲ A. — 35 ὀδυσεῖ Q: ὀδυσσεῖ NS. ὀδυσῆι I. ὀδυσῆ' ACDE 1732, 8 KLM (GHPV). — 37 πιφαυσκόμενος: πιφασκόμενος DLN. — 38 κρείων L. κρεῖων A. κρείων (ον) K. — 40 γὰρ: γάρ μοι MN.

A. c. 19 νῆα δ' Aristarchus. — 26 κήαντες: οὕτως Ἀρίσταρχος Didymus, v. H. T. 298. vulgo κείαντες cf. ad λ 74. — 31 πανῆμαρ: πάν ἦμαρ Aristophanes, v. Buttm. adnot. ad Schol. — 35 Ὀδυσεῖ: τὸ πλῆρες Ὀδυσῆϊ, ὡς ἥρωϊ Λαομέδοντι (H 453) Schol. H Vind. 56; cf. ad ε 398. — 37 πιφαυσκόμενος, non πιφασκόμενος, scribendum est cum Philoxeno, v. Et. Mg. 673, 44; Et. Or. 135, 7.

μπὴ καὶ φίλα δῶρα, τά μοι θεοὶ οὐρανίωνες
βια ποιήσειαν· ἀμύμονα δ' οἴκοι ἄκοιτιν
στήσας εὕροιμι σὺν ἀρτεμέεσσι φίλοισιν.
εἷς δ' αὖθι μένοντες ἐυφραίνοιτε γυναῖκας
υριδίας καὶ τέκνα· θεοὶ δ' ἀρετὴν ὀπάσειαν
ντοίην, καὶ μή τι κακὸν μεταδήμιον εἴη.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἠδὲ κέλευον
μπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπε.
ὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος μέθυ νεῖμον
ίσιν ἀνὰ μέγαρον, ὄφρ' εὐξάμενοι Διὶ πατρὶ
ν ξεῖνον πέμπωμεν ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
ὣς φάτο, Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα,
ὶμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οἳ δὲ θεοῖσιν
πεισαν μακάρεσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
τόθεν ἐξ ἑδρέων. ἀνὰ δ' ἵστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
ρήτῃ δ' ἐν χειρὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον,
ί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
χαῖρέ μοι ὦ βασίλεια διαμπερές, εἰς ὅ κε γῆρας
θῃ καὶ θάνατος, τά τ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται.
τὰρ ἐγὼ νέομαι· σὺ δὲ τέρπεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ
ισί τε καὶ λαοῖσι καὶ Ἀλκινόῳ βασιλῆι.
ὣς εἰπὼν ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δῖος Ὀδυσσεύς.
ῒ δ' ἅμα κήρυκα προΐει μένος Ἀλκινόοιο,
εῖσθαι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης·

ι. 42 οἴκοι: οἶκον DL. γρ. καὶ οἶκον N. — 46 μετὰ δήμϊον ACM. ιἶδ' ACDIKLMNQ. ἠδὲ κέλευον N: cet. ἠδ' ἐκέλευον. — 50 κε-ῖνος ACMN. νεῖμαι (ον) M. νεῖμαι G. — 51 ἀναμέγαρον A. — 52 μεν GMQV. — 54 νώμησε CN. οἳ I: v. οἱ. — 56 ἑδρέων et ἑδέων ; 32. ἀνα ALM. δῖος: θεῖος PS. δϊὸς A. — 57 χειρὶ CDE 1732, ΚLN: v. χερσὶ. — 60 ἔλθῃ: ἔλθοι QV. — 61 τῷδ': τῷ D. ὠ QV. χώρῳ DHIL. γρ. οἴκῳ DH. — 63 ἐβήσετο: ἐβήσατο CHILNQV. ἅμα: ἄρα DGQ. — 65 θαλάττης C.

---

c. 52 φασὶ δὲ καὶ τὸν Ἀρίσταρχον ἀσμένως τὴν γραφὴν τοῦ Δι-ον παραδέξασθαι· ἐν γὰρ ἁπάσαις (sc. ταῖς Ἀρισταρχείοις) ἠν ν ἐς πατρίδα γαῖαν" Apollon. de Pron. p. 60. — 56 ἑδρέων: ἑδέ-onf. Λ 554, 581; Schol. Λ 534 ἐξ ἑδέων: δασύνεται παρὰ τὸ ἕζω. ιετὰ τοῦ ρ ἐξ ἑδρέων. Grashof. „Hausgeräthe" p. 2, n. 1. — 57 Aristarchus cum Aristophane, H. T. 378. — 59 εἰς ὅ κε veteres, 243: l. εἰσόκε. — 63 ἐβήσετο: ἐβήσατο, H. T. 214.

Ἀρήτῃ δ' ἄρα οἱ δμῳὰς ἅμ' ἔπεμπε γυναῖκας,
τὴν μὲν φᾶρος ἔχουσαν ἐϋπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα,
τὴν δ' ἑτέρην χηλὸν πυκινὴν ἅμ' ὄπασσε κομίζειν·
ἡ δ' ἄλλη σῖτόν τ' ἔφερεν καὶ οἶνον ἐρυθρόν.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
αἶψα τά γ' ἐν νηὶ γλαφυρῇ πομπῆες ἀγαυοὶ
δεξάμενοι κατέθεντο, πόσιν καὶ βρῶσιν ἅπασαν·
κὰδ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆι στόρεσαν ῥῆγός τε λίνον τε
νηὸς ἐπ' ἰκριόφι γλαφυρῆς, ἵνα νήγρετον εὕδοι,
πρυμνῆς· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς ἐβήσετο καὶ κατέλεκτο
σιγῇ· τοὶ δὲ καθῖζον ἐπὶ κληῖσιν ἕκαστοι
κόσμῳ, πεῖσμα δ' ἔλυσαν ἀπὸ τρητοῖο λίθοιο.
εὖθ' οἳ ἀνακλινθέντες ἀνεῤῥίπτουν ἅλα πηδῷ,
καὶ τῷ ἥδυμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε,
νήγρετος ἥδιστος, θανάτῳ ἄγχιστα ἐοικώς.
ἡ δ', ὥς τ' ἐν πεδίῳ τετράοροι ἄρσενες ἵπποι,
πάντες ἅμ' ὁρμηθέντες ὑπὸ πληγῇσιν ἱμάσθλης,

V. L. 66 ἄρά οἱ N. ἄρ οἱ I. ἀπ' ἔπεμπε V. γυναῖκας ACDEGI sup. KLM p. ras. NPQSV: νέεσθαι H ex em. I. γρ. νέεσθαι C. ἤγουν τὰς γυναῖκας gl. in H. — 67 φάρος ACDINQ. — 68 ὄπασσε ACFHIKM in marg. QV: ἔπεμπε ELMNS (GP). ἔπεμπεν D. κομίζειν: κομίσσειν DL QV. κομῖσειν A. κομίσσειν H (ζειν sup.). — 69 ἢδ' IQ. αἱδ' ἄλλαι . . . . . ἔφερον L. σῖτόν τ': σῖτον SV. ἔφερε CEIKMNV. — 70 θάλατταν C. — 71, 72 omitt. QV. — 73 καδδ' ACDIKLMNQ. ἄρ ACIKLMQ. — 74 *ἰκριόφι: l. ἰκριόφιν. DIQ ἐπὶ κριόφιν. ἵν' ἀνήγρετον I. εὕδοι: εὕδῃ E 1732, 60 QRV. — 75 πρυμνῆς: l. πρύμνης. ἂν: ἀν D. ἐν QV. ἐν M (ἄν sup.). ἐβήσετο: ἐβήσατο N. ἐβήσετο HI (α sup.). βήσετο V. κήσετο Q. — 76 δὲ καθῖζον: δὲ κάθιζον EHM. δ' ἐκάθιζον ACDKLNQSV. τοίδε κάθιζον I. ἕκαστοι 1. cum Flor.: ἕκαστος R. — 77 πεῖσμα δ': πείσματ' CM Apoll. Soph. 103, 17. πεῖσμα τ' Q. ἀπο C. ἀποτριτοῖο Apoll. Soph. — 78—128 omitt. Q V 1. m. — 78 εὖθ' ACFHILMN (cum gl. ὁπότε): v. ἔνθ' cum DGK. ἔνθ' ἀνακλινθέντες PS. οἳ ACDKLN: οἵδ' H ex corr. IM. ἀνακλιθέντες (A 1. m.) DLMN. ἀνακλιθέντες H (ν sup.). — 79 *ἥδυμος: l. νήδυμος. — 80 νήγρετος: νήδυμος Macrob. Sat. V, 3, 12. — 81 ἢδ' ACIN: οἵδ' DK LPS. οἱ δ' Macrob. Sat. V, 11, 20. — 82 ἅμ' ὁρμηθέντες: ἀφορμηθέντες Macrob. Sat. V, 11, 20.

A. c. 66 δμῳὰς, H. T. 226. γυναῖκας: ἡ ἑτέρα τῶν Ἀριστάρχου νέεσθαι εἶχε Didymus. — 75 πρυμνῆς Herodianus, H. T. 346. — 76 δ' ἐκάθιζον Zenodotus? v. H. T. 246. δὲ κάθιζον Herodianus, H. T. 403. — 78 εὖθ' dedi ex libris optimis, quum eorum qui ἔνθ' exhibent nulla fere sit auctoritas. ἔνθ' ex εὖθ' corruptum habent ADFLPS γ 9, η 202, DH in marg. LP χ 182, DL ω 147. — 79 ἥδυμος: Aristarchus νήδυμος, H. T. 315.

ὑψόσ' ἀειρόμενοι ῥίμφα πρήσσουσι κέλευθον,
ὣς ἄρα τῆς πρυμνὴ μὲν ἀείρετο, κῦμα δ' ὄπισθε
πορφύρεον μέγα θῦε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
ἣ δὲ μάλ' ἀσφαλέως θέεν ἔμπεδον· οὐδέ κεν ἴρηξ
κίρκος ἁμαρτήσειεν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν.
ὣς ἣ ῥίμφα θέουσα θαλάσσης κύματ' ἔταμνεν
ἄνδρα φέρουσα θεοῖς ἐναλίγκια μήδε' ἔχοντα·
ὃς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθ' ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν,
ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων,
δὴ τότε γ' ἀτρέμας εὗδε λελασμένος ὅσσα πεπόνθει.
 εὖτ' ἀστὴρ ὑπερέσχε φαάντατος, ὅς τε μάλιστα
ἔρχεται ἀγγέλλων φάος ἠοῦς ἠριγενείης,
τῆμος δὴ νήσῳ προσεπίλνατο ποντοπόρος νηῦς.
 Φόρκυνος δέ τίς ἐστι λιμήν, ἁλίοιο γέροντος,
ἐν δήμῳ Ἰθάκης· δύο δὲ προβλῆτες ἐν αὐτῷ
ἀκταὶ ἀπορῶγες, λιμένος ποτιπεπτηυῖαι,
αἵ τ' ἀνέμων σκεπόωσι δυσαήων μέγα κῦμα
ἔκτοθεν· ἔντοσθεν δέ τ' ἄνευ δεσμοῖο μένουσι
νῆες ἐύσσελμοι, ὅτ' ἂν ὅρμου μέτρον ἵκωνται.
αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη,
ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον ἠεροειδές,

V. ι. 83 ῥίμφα πρήσσουσι: γρ. διαπρήσσουσι M. κέλευθον: κέλευ- [M]acrob. Sat. V, 11, 20. — 84 *πρυμνή: l. πρύμνη. *ὄπισθε: ὄπι- [σθεν] libri mei et E. — 85 θῦνε H 1. m. θυῖε M. — 86 ἴρηξ: ἴρηξ AK — 87 *ἁμαρτήσειεν: l. ὁμαρτήσειεν. πετεηνῶν libri cum Hesych. [3]26. γρ. πετρεεινῶν (sic) H. — 88 ἣ ACDIKLMN. θαλάττης C. DL. ἔταμνεν: ἔτεμνεν AH ex em. IS. ἔτετμεν CDL. — 89 φέ- [ρουσα]: φορέουσα A. — 91 omitt. A 1. m. πτολέμους: πολέμους ACFI — 92 τότε γ': τότ' C. *ὅσσα πεπόνθει: l. ὅσσ' ἐπεπόνθει. A ὅσσα [πέπο]νθεν. — 94 ἀγγέλλων: ἀγγέλων AFSV. ἀγγελέων Schol. X 318. — [νή]σῳ: νῆσον K. — 96 δέ τις ἐστὶ CDILMN. δέ τις ἔστι K. — 98 [ἀπο]ρῶγες: l. ἀπορρῶγες. ποτιπεπτηυῖαι: ὑποπεπτηυῖαι PS. — 99 [δυσα]έων GM. — 100 ἔκτοσθεν DHKLM. δὲ ἄνευ KPS. — 101 ἐύσσελμοι [...]KMNR. εὔσελμοι C. ὅτ' ἂν: ὅταν CIKLN.

[V]. c. 83 ὑψόσ': ὑψοῦ, H. T. 372. — 84 πρυμνή, H. T. 346. — 87 [ἁμαρ]τήσειεν Aristarchus? H. T. 189. πετεεινῶν analogia scribi postu[la]t ἐλεεινός, quorum forma primitiva est πετεινός, ἐλεινός; sed in [libris] constanter per η scriptum reperio πετεηνός. — 91 Aristarchus et [Hero]dianus πείρων: πειρῶν Pamphilus, H. T. 335. — 92 ἀτρέμας He[rodia]nus, v. Et. Mg. 63, 22. — 98 προπερισπαστέον τὸ ἀπορρῶγες [Ar]. BC Vind. 56, 133; cf. ι 359. — 101 ὅτ' ἄν, non ὅταν, Herodianus Apollonio, H. T. 327.

ἱρὸν νυμφάων αἳ νηιάδες καλέονται.
ἐν δὲ κρητῆρές τε καὶ ἀμφιφορῆες ἔασι
λάινοι· ἔνθα δ' ἔπειτα τιθαιβώσσουσι μέλισσαι.
ἐν δ' ἱστοὶ λίθεοι περιμήκεες, ἔνθά τε νύμφαι
φάρε' ὑφαίνουσιν ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι·
ἐν δ' ὕδατ' ἀενάοντα. δύω δέ τέ οἱ θύραι εἰσίν,
αἱ μὲν πρὸς βορέαο καταιβαταὶ ἀνθρώποισιν,
αἱ δ' αὖ πρὸς νότου εἰσὶ θεώτεραι· οὐδέ τι κείνῃ
ἄνδρες ἐσέρχονται, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδός ἐστιν.
ἔνθ' οἵ γ' εἰσέλασαν πρὶν εἰδότες· ἡ μὲν ἔπειτα
ἠπείρῳ ἐπέκελσεν, ὅσον τ' ἐπὶ ἥμισυ πάσης,
σπερχομένη· τοῖον γὰρ ἐπείγετο χέρσ' ἐρετάων·
οἱ δ' ἐκ νηὸς βάντες ἐυζύγου ἤπειρον δὲ
πρῶτον Ὀδυσσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἄειραν
αὐτῷ σύν τε λίνῳ καὶ ῥήγεϊ σιγαλόεντι,
κὰδ δ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν δεδμημένον ὕπνῳ,
ἐκ δὲ χρήματ' ἄειραν, ἅ οἱ Φαίηκες ἀγαυοὶ
ὤπασαν οἴκαδ' ἰόντι διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.
καὶ τὰ μὲν οὖν παρὰ πυθμέν' ἐλαίης ἀθρό' ἔθηκαν
ἐκτὸς ὁδοῦ, μή πώ τις ὁδιτάων ἀνθρώπων
πρίν γ' Ὀδυσῆ' ἔγρεσθαι ἐπελθὼν δηλήσαιτο·
αὐτοὶ δ' αὖτ' οἶκον δὲ πάλιν κίον. οὐδ' ἐνοσίχθων

V. l. 104 ἱερὸν N. ἵερων A. ἱρῶν FS. ἱρῶν (ὸν superscr.) M. — 105 ἔασσι C. — 107 ἔνθά τε CKMN. ἔνθάδε I. ἔνθα δὲ HL. — 109 ἐν δ': ἔνθ KL. αἰενάοντα AE 1734, 58; 1735, 56 R. ἀεννάοντα CIKNS Hesych. I, 55. — 110 αἳ A. καταιβαταί: κατεσβαταὶ D. — 111 αἵδ' AIKM. θεώτεραι: θειότεραι DL. οὐδέ τι κείνῃ Porphyrius et Eust. cum libris. καὶ ἐκεῖσε M in marg. κείνην S. οὐδ' ἔτι τῇγε Schol. Δ 111. — 112 ἄνδρες ἐσέρχονται: γρ. ἀνέρες ἔρχονται A m. rec. — 114 ἠπείρω τ' G. — 115 τοῖον CDELNV: cet. τοίων. ἐπήγετο: γρ. καὶ ἐπείγετο N. χέρσ': χείρ' PS. — 116 οἵδ' ACDIKLN. εὐζύγου: γρ. ἐϋζύγου C. — 119 καδδ' ACDIKLMN. ἆρ ACDEIKLMN. — 120 χρήματ' EMV: v. κτήματ'. ἅ οἱ: γρ. ὅσ' L. — 122 *ἀθρό' ἔθηκαν: l. ἀθρόα θῆκαν. L θῆκεν. E ἔθηκαν. — 123 μή πω τις ACDH 1. m. L: μὴ πώς τις H ex corr. NS. μήπως τίς IK. vulgo cum EGM μή πού τις. ὁδοιτάων L. — 124 πρίν γ': πρὶν ACDEHIKMS Schol. H Vind. 133. — 125 αὖτ': αὖ A. οἶκον δὲ A 1. m.: οἶκονδε A p. ras. CDEIKLMN.

A. c. 109 τὸ δὲ ὕδατα αἰενάοντα ἐν ἑνὶ μέρει λόγου γράφεται καὶ δι' ἑνὸς ν̄, διὰ τὸ μέτρον· φέρεται δ' ἔν τισι καὶ ἀενάοντα κατ' ἔκτασιν τῆς ἀρχούσης Eust. 1735, 56. — 110 καταιβαταί: ὀξυτόνως Schol. H. — 120 χρήματ', vid. Unterrichtszeitung für Oesterreich 1864, p. 240. — 122 Aristarchus et Herodianus ἀθρόα. H. T. 180. — 123 Ἀρίσταρχος μήπω χρονικῶς· διὸ καὶ ἐπήγαγε πρὶν Ὀδυσῆ' ἔγρεσθαι Didymus.

ϊετ' ἀπειλάων, τὰς ἀντιθέῳ Ὀδυσῆι
ὄτον ἐπηπείλησε, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν·
Ζεῦ πάτερ, οὐκέτ' ἐγώ γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
ήεις ἔσομαι, ὅτε με βροτοὶ οὔ τι τίουσι,
ίηκες, τοί πέρ τε ἐμῆς ἔξεισι γενέθλης.
γὰρ νῦν Ὀδυσῆα φάμην κακὰ πολλὰ παθόντα
κδ' ἐλεύσεσθαι· νόστον δέ οἱ οὔ ποτ' ἀπηύρων
'χυ, ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέσχεο καὶ κατένευσας.
ϑ' εὕδοντ' ἐν νηὶ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
θεσαν εἰν Ἰθάκῃ, ἔδοσαν δέ οἱ ἄσπετα δῶρα,
κόν τε χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν,
λ', ὅσ' ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
τερ ἀπήμων ἦλθε λαχὼν ἀπὸ ληίδος αἶσαν.
:ὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
τόποι ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οἷον ἔειπες.
τί σ' ἀτιμάζουσι θεοί· χαλεπὸν δέ κεν εἴη
σβύτατον καὶ ἄριστον ἀτιμίῃσιν ἰάλλειν.
ρῶν δ' εἴ πέρ τίς σε βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων
τι τίει, σοὶ δ' ἐστὶ καὶ ἐξοπίσω τίσις αἰεί.
ον, ὅπως ἐθέλεις καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ.
:ὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
ά κ' ἐγὼν ἔρξαιμι κελαινεφές, ὡς ἀγορεύεις·
ὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι ἠδ' ἀλεείνω.
' δ' αὖ Φαιήκων ἐθέλω περικαλλέα νῆα
τομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέι πόντῳ

. 127 ἐξείρετο: ἐξήρετο A ex corr. KMS. — 128 οὐκ ἔτ' I. ἐγώ ογε. ἐγὼ μετὰ L. — 129 ὅτε με: ὅτέ με Q. ὅτι με A 2. m. CS. ὅτι μοι K. — 130 τοί πέρ τε CHIM: τοίπερ τε ADLQ. v. τοί- ἔξεισι ACDELMNQS: v. ἔξ εἰσι. — 131 νῦν: δὴ DL. ὀδυσῆα σῆα AD 1. m. KNS. φάμην ACD 1. m. FKNPS: v. ὀδυσῆ' ἐφά- 134 οἶδ' ACDIKLNQ. — 135 εἰν: ἐν KMNQ. ἄσπετα: ἀγλαὰ ϘV. γρ. ἀγλαά M. γρ. ἄσπετα H. — 136 ἐσθῆτα θ' δ' D. ἐσθῆτα ἰ τροίας D. ἐξηίρατ' H. — 140 ὦ AM. ἐνοσίγαι' CIR. ἐρϋσθε- n ἐννοσίγαιε ἐρισθενές? v. de hiat. p. 27. ἔειπας M. — 143 εἴ ιε AFMNR: εἴ πέρ τις σε CDHIL. εἴπέρ τις Q omisso σε. — ELQ. — 145 ἔρξον C: ἔρξε L. ἔρξαι D. v. ἔρξον. ἐθέλῃς K. ιὼν: ἐγὼ N. ἔρξαιμι CL. κελαινεφές: διοτρεφὲς Schol. I 538. ς: σὺ κελεύεις CK. — 148 ἠδ': οὐδ' Q. — 149 νῦν δ' K: v. νῦν.

. 131 Ὀδυσῆα φάμην Aristarchus, v. de hiat. p. 28. — 138 ἀπὸ: ιτρεπτέον τὴν πρόθεσιν Herodianus. ληίδος Aristarchus: Me- λήιδος, H. T. 306. — 145 ἔρξον, H. T. 258.

ῥαῖσαι, ἵν' ἤδη σχῶνται, ἀπολήξωσι δὲ πομπῆς
ἀνθρώπων, μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
ὢ πέπον, ὡς μὲν ἐμῷ θυμῷ δοκεῖ εἶναι ἄριστα,
ὁππότε κεν δὴ πάντες ἐλαυνομένην προΐδωνται
λαοὶ ἀπὸ πτόλιος, θεῖναι λίθον ἐγγύθι γαίης
νηὶ θοῇ ἴκελον, ἵνα θαυμάζωσιν ἅπαντες
ἄνθρωποι, μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
βῆ ῥ' ἴμεν ἐς Σχερίην, ὅθι Φαίηκες γεγάασιν.
ἔνθ' ἔμεν'· ἡ δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθε ποντοπόρος νηῦς
ῥίμφα διωκομένη· τῆς δὲ σχεδὸν ἦλθ' ἐνοσίχθων,
ὅς μιν λᾶαν ἔθηκε καὶ ἐῤῥίζωσεν ἔνερθε
χειρὶ καταπρηνεῖ ἐλάσας· ὃ δὲ νόσφι βεβήκει.
οἳ δὲ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον
Φαίηκες δολιχήρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
ὢ μοι, τίς δὴ νῆα θοὴν ἐπέδησ' ἐνὶ πόντῳ
οἴκαδ' ἐλαυνομένην; καὶ δὴ προὐφαίνετο πᾶσα.
ὣς ἄρα τις εἴπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο.
τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
ὢ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνει

V. L. 151 ἀπολήξωσι IMNV: ἀπολήξουσι AC. v. ἀπολλήξωσι. — 152 πόλει: πόλιν DGHI. πόλεϊν C. πόλει M. ἀμφικαλῦψαι IK. ἀμφικαλύψει D. — 154 ὡς: ὦς ADEHIQS. γρ. ἦ H. προΐδωνται: προσίδωνται EIM. προϊδωνται H. προσίδονται S. ἐσίδονται C. ἐσίδωνται K. γρ. ἐλαυνομένην ἐσιδονται A m. rec. — 157 θαυμάζωσιν: θαυμάσωσι FRS. — 158 πόλεϊ C. ἀμφικαλῦψαι IK. ἀμφικαλῦψωαι H. ἀμφικαλύψει D. — 160 ἐς Σχερίην: ἐσχερίην DIKLR. — 162 ἦ C. ποντόπορος I. — 163 λάαν ADKN. ἔθηκε: θῆκε QV. ἔνερθε ACEKMQ: v. ἔνερθεν. — 164 ὃ C. — 165 οἳ C. — 166 ναυσίκλυτοὶ I. ναυσικλειτοὶ N. — 167 ἄλλον: ἄλλων D 1. m. — 169 ἐλαυνομένων D. προυφαίνετο ταῦτα L. — 170 ἄρα τὶς ACDINQ. — 171 τοῖσι CKM. — 172 ὦ AM. ἦ: ἢ L.

A. c. 151 ἀπολήξωσι Aristarchus, Il. T. 390. — 152 μέγα: Ἀριστοφάνης γράφει „μὴ δέ σφιν". ἀντιλέγει δι' ὑπομνημάτων (ita C) Ἀρίσταρχος Didymus. hoc scholium ad v. 158 referendum esse putat Ameis., cui assentior. πόλει ἀμφικαλύψαι: οὕτως ἀμφικαλύψαι, καὶ ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐθέλω Schol. BH. fuisse videntur qui scripserint πόλει ἀμφικαλύψω. — 158 μέγα: μὴ cf. ad 152. — 172—177 asterisci, ὅτι ἐκ τοῦ τόπου τούτου μετάκεινται εἰς τὰ κατ' ἀρχὴν πρὸς Ὀδυσσέα ὑπ' Ἀλκινόου λεγόμενα Schol. Q Vind. 133. ἐν τῇ θ' ῥαψῳδίᾳ (564—571) ἐντεῦθεν μετάκεινται οὐκ ὀρθῶς Eust. 1737, 59.

πατρὸς ἐμοῦ, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι
ἡμῖν, οὕνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἱμεν ἁπάντων.
φῆ ποτὲ Φαιήκων ἀνδρῶν εὐεργέα νῆα
ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέι πόντῳ
ῥαισέμεναι, μέγα δ' ἧμιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν.
ὣς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
πομπῆς μὲν παύσασθε βροτῶν, ὅτε κέν τις ἵκηται
ἡμέτερον προτὶ ἄστυ· Ποσειδάωνι δὲ ταύρους
δώδεκα κεκριμένους ἱερεύσομεν, αἴ κ' ἐλεήσῃ,
μηδ' ἧμιν περίμηκες ὄρος πόλει ἀμφικαλύψῃ.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἔδεισαν, ἑτοιμάσσαντο δὲ ταύρους.
ὣς οἳ μέν ῥ' εὔχοντο Ποσειδάωνι ἄνακτι
δήμου Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
ἑστεῶτες περὶ βωμόν. ὃ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεὺς
εὕδων ἐν γαίῃ πατρωίῃ, οὐδέ μιν ἔγνω,
ἤδη δὴν ἀπεών· περὶ γὰρ θεὸς ἠέρ' ἔχευε
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διός, ὄφρα μιν αὐτὸν
ἄγνωστον τεύξειεν ἕκαστά τε μυθήσαιτο,

V. l. 173 ἔφασκε: φάσκε L. ἀγάσασθαι: ἀγάασθαι A 1. m. — 174 ἠμονες: γρ. ἀμύμονες A m. r. εἱμὲν CDIKLQ: εἶμεν A. — 175 εὐερ- ι AGM. γρ. περικαλλέα M. v. περικαλλέα, cf. θ 567. — 177 ἧμιν : ἦμιν L. ἦμῖν A. ἡμῖν CDGKN. πόλει ἵν CH. ἀμφικαλῦψαι A ex em. . ἀμφικαλύψαι ειν I. ἀμφικαλῦψαι ειν H. ἀμφικαλῦψαι K. ἀμφικαλύ- ιν M. — 178—229 omitt. QV. — 178 τάδε δὴ DE. — 179 ἐγὼ ACDE 37, 6 HIKLMNS. — 180 παύσασθε: παύεσθε DGLM. παύσεσθε I. σ υεσθε H. παύσεσθαι N. παύσασθαι A. γρ. παύσασθε M. — 182 ἱε- ισέμεν DL. — 183 μὴ δ' ACDIKLMN. ἧμιν LN: cet. ἡμῖν. πόλει ι ια . πόλιν I. ἀμφικαλύψῃ αι C. ἀμφικαλύψει η S. — 184 οἴδ' ACDIKL Γ. ἔδεισαν: l. ἔδδεισαν. ἑτοιμάσαντο ACDFIMR. — 187 *ἑστεῶτες: σταότες. ὅδ' ACDIKLN. — 188 πατρῴη L. πατρώη DFH. πατρώη 3. πατρωη C. — 189 ἤδη: ἢ δὴ L. περι DL. *ἠέρ' ἔχευε: l. ἠέρα ιε. — 190 ὄφρά μιν ADIMN. αὐτὸν: αὐτῶ N. αὐτὸν ῷ CH. αὐτὸν ω K.

A. c. 173 διὰ τοῦ σ̄ ἀγάσασθαι Didymus. — 174 ἀπήμονες: ἀμύ- νες, v. θ 566. — 175 εὐεργέα reposui cum libris tribus, quorum :toritatem Ameis. immerito detraxit. — 177 ῥαισέμεναι: ῥαίσεσθαι, θ 569. ἧμιν: βαρυντέον Schol. H. — 179 ἐγώ libri fere omnes, v. T. 232. — 183 ἧμιν: ἀπόλυτος ἡ ἡμῖν (sic) Schol. H, v. H. T. 276. 184 ἔδεισεν Aristarchus, H. T. 390. — 187 Aristarchus ἑστεῶτες, H. 262. — 190 Ἀριστοφάνης „αὐτῷ" γράφει καὶ τὸ μιν ἐπὶ τῆς Ἰθάκης ·ησιν Didymus.

μή μιν πρίν γ' ἄλοχος γνοίη ἀστοί τε φίλοι τε,
πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτῖσαι.
τοὔνεκ' ἄρ' ἀλλοΐδέα φαινέσκετο πάντα ἄνακτι,
ἀτραπιτοί τε διηνεκέες λιμένες τε πάνορμοι
πέτραι τ' ἠλίβατοι καὶ δένδρεα τηλεθόωντα.
στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας καί ῥ' εἴσιδε πατρίδα γαῖαν·
ᾤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὣ πεπλήγετο μηρὼ
χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα·
ὤ μοι ἐγώ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω;
ἦ ῥ' οἵ γ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
ἦε φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
πῆ δὴ χρήματα πολλὰ φέρω τάδε; πῆ τε καὶ αὐτὸς
πλάζομαι; αἴθ' ὄφελον μεῖναι παρὰ Φαιήκεσσιν
αὐτοῦ· ἐγὼ δέ κεν ἄλλον ὑπερμενέων βασιλήων
ἐξικόμην, ὅς κέν με φίλει καὶ ἔπεμπε νέεσθαι.
νῦν δ' οὔτ' ἄρ πῃ θέσθαι ἐπίσταμαι, οὐδὲ μὲν αὐτ[illegible]ου
καλλείψω, μή πώς μοι ἕλωρ ἄλλοισι γένηται.
ὢ πόποι, οὐκ ἄρα πάντα νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι
ἦσαν Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
οἵ μ' εἰς ἄλλην γαῖαν ἀπήγαγον, ἦ τέ μ' ἔφαντο

V. L. 192 l. *πρίν*. — 193 *μνηστῆρας*: *μνηστῆρσιν* FRS. *ἀποτῖσαι* A [illegible] DI. — 194 *τοὔνεκα δὴ* E 1738, 19. *ἄρ'*: *ἄρ* CDIKLMN. *ἀλλοΐδέα* L: *ἀλλοει*[illegible]*δέα* ACDE 1738, 19; 48 FGHIKMNPRS Apoll. Soph. 23, 23. *φαινέσκετο*: *φ*[illegible]*αίνετο* CGHK. *γρ. φαινέσκετο* C 2. m. — 196 *τηλεθόωντα*: *τηλεθάο*[illegible]*ντα* ACDHIL. *τηλεθόεντα* K. *τηλεθάωντα* F. — 197 *ἄρ* ACEILMN. se[illegible]uitur in KM 2. m. *τὴν δ' ὀδυσεὺς* (K *ὀδυσσεὺς*) *γήθησεν ἰδὼν καὶ ἐν*[illegible]*αντίος* (K *ἐναντία*) *ἦλθεν*. — 198 *ᾤμωξεν δ'* G. *ᾤμωξε δ'* MN. *ἄρ* A[illegible]CEIKLMN. *ὦ* DM. *ᾧ* L. *μηρῷ* DM. — 199 *δ' ἔπος ηὔδα*: *δὲ προση*[illegible]*ύδα* DFHIKLMNS. *γρ. δ' ἔπος ηὔδα* H. — 200 *ἐς*: *εἰς* I. — 201 *ἦ* D[illegible] — 202 *φιλόξενοι* A 1. m. CDN. *φιλόξεινοι* K. — 203 *πῆ δή*: *ποῦ δ*[illegible] M. *χρήματα*: *κτήματα* DL. *πῆ τε*: *πῆ δὲ* AD. *πῆ δὴ* MS. — 204 *πλ*[illegible]*ζομαι*: *πλάγξομαι* ACD 1. m. IL. *γρ. πλάζομαι* A m. rec. *γρ. πλάγξ*[illegible]*μαι* M. — 205 *δέ κεν*: *δέ τὶν'* A 1. m. C. *ἄλλων* C. *ἄλλων* D. — 206 *με φίλει* ADE 1739, 1 IL: v. *μ' ἐφίλει*. — 207 *νῦν οὔτ' ἄρ* C. — 208 *μή* [illegible]*ως μοι* ADIL. *μή πως* C om. *μοι*. *γένηται*: *γένωνται* DL. — 209 *ὦ* A I 1. m. M. *πάντα*: *πάντες* DKLN. — 210 *οὐδὲ μέδοντες* DL. — 211 *ἦ τέ μ'*: *οἵ τε μ'* DS. *οἵ τέ μ'* L. *ἦτ' ἔμ'* I.

A. c. 199 *δ' ἔπος ηὔδα* Aristarchus, cf. Didym. ad *O* 114 et 398; H. S. p. 210; H. T. 258. — 203 *πῆ τε*: *πῆ δὲ* Doederl. Emend. Hom. 1858, p. 14. — 206 *με φίλει* Aristarchus? v. Annal. Gymn. Austr. 1864, p. 100. — 207 *ἐπίσταμαι*, cf. Schol. *Φ* 320. — 208 *μή πώς μοι* Ptolem. Ascalonita, H. T. 415.

ξειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, οὐδὲ τέλεσσαν.
εύς σφεας τίσαιτο ἱκετήσιος, ὅς τε καὶ ἄλλους
νθρώπους ἐφορᾷ καὶ τίνυται, ὅς τις ἁμάρτῃ.
λλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω καὶ ἴδωμαι,
ή τί μοι οἴχωνται κοίλης ἐπὶ νηὸς ἄγοντες.
ὣς εἰπὼν τρίποδας περικαλλέας ἠδὲ λέβητας
ρίθμει καὶ χρυσὸν ὑφαντά τε εἵματα καλά.
ῶν μὲν ἄρ' οὔ τι πόθει· ὃ δ' ὀδύρετο πατρίδα γαῖαν
ιπύζων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
όλλ' ὀλοφυρόμενος. σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη
νδρὶ δέμας ἐικυῖα νέῳ, ἐπιβώτορι μήλων,
αναπάλῳ, οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασι,
ίπτυχον ἀμφ' ὤμοισιν ἔχουσ' εὐεργέα λώπην·
οσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσι πέδιλ' ἔχε, χειρὶ δ' ἄκοντα.
ὴν δ' Ὀδυσεὺς γήθησεν ἰδὼν καὶ ἐναντίος ἦλθε,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὦ φίλ', ἐπεὶ σὲ πρῶτα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
χαῖρέ τε καὶ μή μοί τι κακῷ νόῳ ἀντιβολήσαις,
λλὰ σάω μὲν ταῦτα, σάω δ' ἐμέ· σοὶ γὰρ ἐγώ γε
ὔχομαι ὥς τε θεῷ καί σευ φίλα γούναθ' ἱκάνω.
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἐὺ εἰδῶ·

. L. 212 ἄξειν: ἔξειν PS. ἴξειν L ex corr. *οὐδὲ τέλεσσαν: l. οὐδ' σαν. — 213 Ζεύς σφεας E: ζεὺς σφέας ACDHIKLMNPS. τί- τίσαιθ' AH ex em. IKLNPS. — 214 τίννυται KL. τῖνῦται A. : ὅς κεν E 1739, 5. ἁμάρτοι AL. ἁμάρτῃ (οι) KM. — 216 μή τι μοι N. οἴχονται CDHIKL. ἐπὶ: ἐκ DLMN p. ras. ἔχοντες: γρ. ἄγον- — 219 ἄρ ACDIKLN. ὅδ' ACIKMN. — 222 ἐπιβώτορι: ἐπιβή-). γρ. ἐπιβήτορι A m. rec. — 223 ἔασσι C. — 224 ὤμοισιν: ὤμοιϊν ιυσ': ἔχων DL. ἔχουσ' (ων) CH. — 225 ὑπὸ: ὑπαὶ L. πέδιλλ' L. χειρὶ PS (GH): v. χερσὶ. — 226 ἐναντίος: ἐναντίον ADH 1. m. LR. ίον (ος) C. — 228 ἐπεὶ σὲ E: v. ἐπεί σε. — 229 μή μοι τι IN. μή μοι ἀντιβολήσης IN p. ras. ἀντιβολήσαις (ης) H. ἀντιβολησαῖς (ω) A. ἀν- ίσας KS. — 230 σάω μὲν: σάωμεν L. ταῦτα: πάντα DL. *ἐγώ γε: γε. — 231 καὶ σεῦ L. — 232 τοῦτ: ταῦτ' R (P).

. c. 213 Ζεύς σφεας: ἀπόλυτος ἢ σφέας Schol. H Vind. 133. τί- Ζηνόδοτος τίσασθαι (τισάσθω?). — 214 οὕτως τίνυται Schol. H 133. suspicor alios τίσεται scripsisse. — 222 ἐπιβώτορι: περισσὴ θεσις, ὡς καὶ εἰς τὸ „βοῶν ἐπὶ βουκόλος ἀνήρ“ Schol. BM, cf. . ad *N* 450. — 224 ἔχουσ': οὐ γραπτέον ἔχων Schol. H Vind. 133. χειρί, H. T. 378. — 228 ἐπεὶ σὲ: ὀρθοτονητέον τὴν σέ, ὡς καὶ ιανός.

τίς γῆ, τίς δῆμος, τίνες ἀνέρες ἐγγεγάασιν;
ἦ πού τις νήσων εὐδείελος, ἦέ τις ἀκτὴ
κεῖθ' ἁλὶ κεκλιμένη ἐριβώλακος ἠπείροιο;
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
νήπιός εἰς ὦ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
εἰ δὴ τήνδε τε γαῖαν ἀνείρεαι. οὐδέ τι λίην
οὕτω νώνυμός ἐστιν· ἴσασι δέ μιν μάλα πολλοί,
ἠμὲν ὅσοι ναίουσι πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε,
ἠδ' ὅσσοι μετόπισθε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.
ἦ τοι μὲν τρηχεῖα καὶ οὐχ ἱππήλατός ἐστιν,
οὐδὲ λίην λυπρή, ἀτὰρ οὐδ' εὐρεῖα τέτυκται.
ἐν μὲν γάρ οἱ σῖτος ἀθέσφατος, ἐν δέ τε οἶνος
γίγνεται· αἰεὶ δ' ὄμβρος ἔχει τεθαλυῖά τ' ἐέρση·
αἰγίβοτος δ' ἀγαθὴ καὶ βούβοτος· ἔστι μὲν ὕλη
παντοίη, ἐν δ' ἀρδμοὶ ἐπηετανοὶ παρέασι.
τῷ τοι ξεῖν' Ἰθάκης γε καὶ ἐς Τροίην ὄνομ' ἵκει,
τήν περ τηλοῦ φασιν Ἀχαιίδος ἔμμεναι αἴης.
ὣς φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
χαίρων ᾗ γαίῃ πατρωίῃ, ὥς οἱ ἔειπε
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
οὐδ' ὅ γ' ἀληθέα εἶπε, πάλιν δ' ὅ γε λάζετο μῦθον
αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι νόον πολυκερδέα νωμῶν·

V. l. 233 ἄνδρες: γρ. ἀνέρες A. ἐγγεγάασιν: ἐκγεγάασιν ACFHIL MNV. ἐκγεγάασσιν Q. ἐκγέγασι D. — 234 ἤ: ἦ DIKLN. που τὶς ALN. που τίς CIKLQ. — 237 νήπιός εἰς: νήπιος εἶς libri omnes. — 238 τήνδέ τε: τὴν δέ τε ILM. τήνδε C. τὴν δὴ QV. v. τήνδε τε. Bekk. 2 τήνδε γε. οὐδέ τι: οὐδέ τε I. — 239 οὕτω νώνυμός: οὔτ' ἀνώνυμος S. οὔτ' ἀνώνυμος ἐστὶν C. γρ. οὔτ' ἀνώνυμος A m. rec. — 242 ἱππόβατος: γρ. οὐχ ἱππήλατος N. — 243 ἀτὰρ οὐδ': ἀτὰρ οὐκ CV. αὐτὰρ οὐκ I. αὐτὰρ δ' Trypho de figuris apud Boisson. Anecd. III, 275. — 244 ἐν μὲν — ἐν δὲ: εὖ μὲν — εὖ δὲ FS. — 245 γίγνεται LM: γίνεται ACDEGHIKNS. γίνετ' Q. αἰεὶ δ': αἰεί τ' L. τ' ἐέρση: θ' ἐέρση HIN. τε ἔρση E 1740, 12 FRS (P). τ' ὀπώρη C. γρ. τ' ὀπώρη A m. rec. γρ. ἐέρση C. — 247 ἐν δ': εὖ δ' KS. παρέασσιν Q. — 248 τῷ l. mei: v. τῶ. ἰθάκης τε MQ. ἵκει: ἥκει AQV. ἵκοι S. — 250 γήθησε A 1. m. CIMN: μείδησε E 1740, 28. μείδησεν E 1743, 59. — 251 πατρωίῃ: πατρῴῃ HL. πατρῴη DI. πατρώῃ A. — 254 ὅγε λάζετο: ὅγ' ἐλάζετο S. μῦθον: μύθω Q.

A. c. 234 ἐνθάδε ὁ ἢ ἐρωτηματικός, διὸ περισπασθήσεται Herodianus. — 237 εἰς, non εἶς, veteres, H. T. 241. — 243 οὕτως οὐδ' εὐρεῖα Schol. H. — 245 ἐέρση: ἐέρση Herodianus, H. T. 233. — 248 ἵκει: ἥκει, H. T. 287. — 254 λάζετο: λάζυτο Ptolem. Oroandae, H. T. 305.

πυνθανόμην Ἰθάκης γε καὶ ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ,
τηλοῦ ὑπὲρ πόντου· νῦν δ' εἰλήλουθα καὶ αὐτὸς
χρήμασι σὺν τοίσδεσσι· λιπὼν δ' ἔτι παισὶ τοσαῦτα
φεύγω, ἐπεὶ φίλον υἷα κατέκτανον Ἰδομενῆος,
Ὀρσίλοχον πόδας ὠκύν, ὃς ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ
ἀνέρας ἀλφηστὰς νίκα ταχέεσσι πόδεσσιν,
οὕνεκά με στερέσαι τῆς ληίδος ἤθελε πάσης
Τρωιάδος, τῆς εἵνεκ' ἐγὼ πάθον ἄλγεα θυμῷ
ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων,
οὕνεκ' ἄρ' οὐχ ᾧ πατρὶ χαριζόμενος θεράπευον
δήμῳ ἔνι Τρώων, ἀλλ' ἄλλων ἦρχον ἑταίρων.
τὸν μὲν ἐγὼ κατιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρὶ
ἀγρόθεν ἐγγὺς ὁδοῖο λοχησάμενος σὺν ἑταίρῳ·
νὺξ δὲ μάλα δνοφερὴ κάτεχ' οὐρανόν, οὐδέ τις ἧμεας
ἀνθρώπων ἐνόησε, λάθον δέ ἑ θυμὸν ἀπούρας.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόν γε κατέκτανον ὀξέι χαλκῷ,
αὐτίκ' ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν Φοίνικας ἀγαυοὺς
ἐλλισάμην, καί σφιν μενοεικέα ληίδα δῶκα·
τούς μ' ἐκέλευσα Πύλον δὲ καταστῆσαι καὶ ἐφέσσαι
ἢ εἰς Ἤλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
ἀλλ' ἦ τοί σφεας κεῖθεν ἀπώσατο ἲς ἀνέμοιο
πόλλ' ἀεκαζομένους, οὐδ' ἤθελον ἐξαπατῆσαι.

V. l. 256 ἰθάκης δὲ G. Κρήτῃ: τροίῃ D. — 258 τοίσδεσσι: τοῖσ-εσσι AEHIKLPQV. τοῖσδεσι CDM. — 258—261 omitt. S. — 260 τα-ὺν: γρ. ὠκὺν A. — 261 ἀλφηστὰς: ἀλφιστὰς IL. — 262 ἤθελε πάσης: θελ' ἀπάσης C. — 264 πολέμους AELN. — 265 ἆρ ACDIKLQ. — 266 νι: ἐνὶ ACDIKMNQ. ἐν L. — 267 κατιόντα: προσιόντα QV. — 268 ηχισσάμενος L. — 269 δνοφερὴ: στυγερὴ Herodianus Il. Pros. Γ 426. οφερὴ Apoll. Soph. 81, 4. ἡμέας: ἡμᾶς AQRV. ὑμέας III. — 270 λά-ον — ἀπούρας: λαθὼν — ἀπηύρων KPS. — 271 ἐπεὶ δὴ: l. ἐπειδὴ. ὸν γε: τόνδε N. — 272 om. S. ἐγὼν: ἐγὼ N. — 273 ἐλισάμην DN 1. m. V. — 274 τούς μ': τούσδ' D. τούς γ' V. τοὺς μὲν MQ. — 276 ἦ τοί ρεας: l. ἤτοι σφέας.

A. c. 258 προπαροξυτονητέον τὸ τοίσδεσσι Schol. H. — 262 ληίδος ristarchus et Herodianus: λήιδος Menecrates, H. T. 306. — 264 πεί-ον Aristarchus: πειρῶν Pamphilus, H. T. 335. — 265 οὕτως Ἀριστο-άνης (Ἀρίσταρχος?), οὐχ ᾧ πατρί, τῷ ἐκείνου· ὡς τὸ „οἱ μὲν ἔτι ζωὸν ὸον (Ἕκτορα) ᾧ ἐνὶ οἴκῳ" (Z 500) Schol. Q Vind. 133. — 269 κάτεχ' erodianus Il. Pros. Γ 426. — 273 ληίδα (cf. 262): Ἀριστοφάνης ἤια, ὶ βρώματα. — 274 ἐφέσσαι: ἡ Ῥιανοῦ ἀποφάσσαι (ἀφεῖσαι?), ἀπο-έμψαι Didymus. — 276 ἦ τοί σφεας: ἐγκλιτικὴ ἡ σφέας· διὰ τὴν τοι υλλαβὴν ἐγερτέον Herodianus, v. II. T. 355.

κεῖθεν δὲ πλαγχθέντες ἱκάνομεν ἐνθάδε νυκτός.
σπουδῇ δ' ἐς λιμένα προερέσσαμεν, οὐδέ τις ἧμιν
δόρπου μνῆστις ἔην, μάλα περ χατέουσιν ἑλέσθαι.
ἀλλ' αὔτως ἀποβάντες ἐκείμεθα νηὸς ἅπαντες.
ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα,
οἳ δὲ χρήματ' ἐμὰ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλόντες
κάτθεσαν, ἔνθά περ αὐτὸς ἐπὶ ψαμάθοισιν ἐκείμην.
οἳ δ' ἐς Σιδονίην εὖ ναιομένην ἀναβάντες
ᾤχοντ'· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.
ὣς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
χειρί τέ μιν κατέρεξε· δέμας δ' ἤικτο γυναικὶ
καλῇ τε μεγάλῃ τε καὶ ἀγλαὰ ἔργα ἰδυίῃ·
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
κερδαλέος κ' εἴη καὶ ἐπίκλοπος, ὅς σε παρέλθοι
ἐν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσειε.
σχέτλιε, ποικιλομῆτα, δόλων ἆτ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες
οὐδ' ἐν σῇ περ ἐὼν γαίῃ λήξειν ἀπατάων
μύθων τε κλοπίων, οἵ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσίν.
ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα εἰδότες ἄμφω
κέρδε', ἐπεὶ σὺ μέν ἐσσι βροτῶν ὄχ' ἄριστος ἁπάντων

V. l. 278 νυκτός: νυκτί DL. — 279 προερέσσαμεν: προερύσσαμεν AE 1741, 41 GM p. ras. προερέσσαμεν (υ) H. προερύσαμεν CKQSV. γρ. προερέσσαμεν A m. rec. ἧμιν M: ἦμιν L. v. ἡμῖν. — 281 αὔτως: αὖτως ADEKLNQ. — 282 ἐπήλυθε: ἐπέλλαβε DHILQV. ἐπέλαβε ACKM. κατέλαβεν S. ὑπήλυθε N. — 284 ἔνθά περ ACKNQ. — 285 οἵδ' ACDIKLNQ. εὐ ναιομένην ACE 1741, 13 IKLNQ. εὐκτιμένην GM. v. εὐναιομένην. ἀναβάντες: ἀποβάντες (ἀνα) M. γρ. καὶ ἀποβάντες N. — 286 ἐγὼν Q. — 287 μείδησε A 1. m. IMNR. — 289 omitt. L. καλῇ καὶ μεγάλῃ S. ἔργα ἰδυίῃ: ἔργ' εἰδυίῃ CDFHIKMNPRV Schol. Λ 115. ἔργα εἰδυίῃ E. ἔργ' εἰδυῖῃ A. ἔργ' εἰδυία Q. — 290 φωνήσας AK. — 291 κερδαλέος τ' K. ὅς σε: οὔ σε QV. παρέλθοι: παρέλθῃ E 1741, 52; 1742, 18; 19. παρέλθῃ (οι) K. — 292 καὶ εἰ: καὶ οὐ G. — 293 οὐκ ἄρ ACDEIKMQ: οὐκ ἂν V. — 294 περ ἐών: παρέων K. — 295 κλοπίων: κλοκίων E 1741, 57; Hesych. III, 347. πεδόθεν Hesych. III, 296 DEFR: παιδόθεν ACHIKLNQSV. παιδόθεν (ε) M. — 296 εἰδότες: εἰδότε ACDI. — 297 μὲν ἐσσὶ ACIKNQ. εἶσι D. εἰσι L. εἰ γρ. D.

A. c. 279 προερέσσαμεν: οὕτως αἱ πᾶσαι (sc. αἱ Ἀριστάρχειοι), H. T. 346. ἧμιν: ἀπόλυτος δὲ ἡ ἡμῖν (sic) Schol. H. — 282 ἐπήλυθε (Aristarchus), cf. ad κ 31. — 289 ἔργα ἰδυίῃ (Aristarchus?), H. T. 286. — 293 ἆτ': τινὲς „δόλων ἄτερ", τοῖς ἑξῆς συνάπτοντες κακῶς αὐτό Schol. H. — 295 τινὲς δὲ κλοπίων γράφουσιν, ἀντὶ τοῦ δολίων Eust. 1742, 25.

βουλῇ καὶ μύθοισιν, ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι θεοῖσι
μήτι τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν· οὐδὲ σύ γ' ἔγνως
Παλλάδ' Ἀθηναίην, κούρην Διός, ἥ τέ τοι αἰεὶ
ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταμαι ἠδὲ φυλάσσω,
καὶ δέ σε Φαιήκεσσι φίλον πάντεσσιν ἔθηκα.
νῦν δ' αὖ δεῦρ' ἱκόμην, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφήνω
χρήματά τε κρύψω, ὅσα τοι Φαίηκες ἀγαυοὶ
ὤπασαν οἴκαδ' ἰόντι ἐμῇ βουλῇ τε νόῳ τε,
εἴπω θ' ὅσσά τοι αἶσα δόμοις ἔνι ποιητοῖσι
κήδε' ἀναπλῆσαι· σὺ δὲ τετλάμεναι καὶ ἀνάγκῃ,
μηδέ τῳ ἐκφάσθαι μήτ' ἀνδρῶν μήτε γυναικῶν,
πάντων, οὕνεκ' ἄρ' ἦλθες ἀλώμενος, ἀλλὰ σιωπῇ
πάσχειν ἄλγεα πολλὰ βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.
  τὴν ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ἀργαλέον σε θεὰ γνῶναι βροτῷ ἀντιάσαντι,
καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ· σὲ γὰρ αὐτὴν παντὶ ἐίσκεις.
τοῦτο δ' ἐγὼν εὖ οἶδ', ὅτι μοι πάρος ἠπίη ἦσθα,
εἷως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν.
αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν,
βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιούς,
οὔ σ' ἔτ' ἔπειτα ἴδον κούρη Διός, οὐδὲ νόησα
νηὸς ἐμῆς ἐπιβᾶσαν, ὅπως τί μοι ἄλγος ἀλάλκοις.

V. L. 299 μῆτι AIKQ. μήτει D. σὺ ἔγνως AQV. — 300 ἥ τέ κι ACIKL. ἥ τέ σοι MQ. ἦτε σοι V. ἥ τέ οἱ N et sup. ἤτοι σοι. ἰεὶ: γρ. ἄγχι H. — 303 νῦν δ' αὖ ALQRV: v. νῦν αὖ. ὑφαίνω QV. φήνω MN. — 304 χρήματά: κτήματά DLQV. τε: τοι A 1. m. KQV. σά τοι CD. ὅσσά τοι K. — 306 εἴπω τ': εἴπω δ' ADGHILV. σσά τοι A 2. m. CDKQ. ἐνὶ ACDIKLMNQ. — 307 ἀναπλῆσαι EG. ἀνασχέσθαι supra ναπλῆσαι M: v. ἀνασχέσθαι, e glossa. γρ. ἀναπλῆσαι N. σὺ δὲ: σὲ δὲ .. — 308 μὴ δέ ACKLQ. τῳ: πω C. ἐκφάσθαι: ἐκφᾶσθαι DIKLM. — 09 ἄρ CDIKLMNQ. — 310 βίας (sup. δ') H. — 313 σὲ: σὺ C. αὐτὴν: αὐτὸν E. ἴσκεις (sup. ὴν): ἔΐσκω H. γρ. σὲ γὰρ αὐτῇ πάντη (sic) ἐΐσκεις H. γρ. σὲ γὰρ ὐτὴν παντὶ ἐίσκεις C. — 314 οἶδ': οἶδα ADIMNQ (an οἶδα ὅ μοι?).— 15 εἷως: ἕως D (et sup. ὅτε) FKNPRS. ἐν: ἐνὶ CFKMNPQRSV. ἕως τε ἐν L. — 316 αἰπῦν A p. ras. — 317 ἐκέδασσεν: ἐσκέδασεν A 1. m. DFIKM. ἐσκέδασσεν A 2. m. ἐσκέδασ' N. ἐκέδευσεν G. — 318 οὔ σ' τ' AN. οὔ σε ἔτι E. οὔ σε τ' C. οὐδέ σ' L. οὔ σ' DHIMQ. v. οὐ σέγ' um FKPS (V). *οὐδὲ νόησα: l. οὐδ' ἐνόησα. — 319 ἐπὶ βᾶσαν L. λάλκης S. ἀλάλκῃς (sup. οι) L.

A.c. 307 ἀναπλῆσαι, cf. ε 302. — 308 ἐκφᾶσθαι Heraclides, H.T. 373.

ἀλλ' αἰεὶ φρεσὶν ᾗσιν ἔχων δεδαϊγμένον ἦτορ
ἠλώμην, εἵως με θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
πρίν γ' ὅτε Φαιήκων ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ
θάρσυνάς τ' ἐπέεσσι καὶ ἐς πόλιν ἤγαγες αὐτή.
νῦν δέ σε πρὸς πατρὸς γουνάζομαι· οὐ γὰρ ὀίω
ἵκειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, ἀλλά τιν' ἄλλην
γαῖαν ἀναστρέφομαι· σὲ δὲ κερτομέουσαν ὀίω
ταῦτ' ἀγορευέμεναι, ἵν' ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύῃς·
εἰπέ μοι, εἰ ἐτεόν γε φίλην ἐς πατρίδ' ἱκάνω.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
αἰεί τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
τῷ σε καὶ οὐ δύναμαι προλιπεῖν δύστηνον ἐόντα,
οὕνεκ' ἐπητής ἐσσι καὶ ἀγχίνοος καὶ ἐχέφρων.
ἀσπασίως γάρ κ' ἄλλος ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
ἵετ' ἐνὶ μεγάροις ἰδέειν παῖδάς τ' ἄλοχόν τε·
σοὶ δ' οὔ πω φίλον ἐστὶ δαήμεναι οὐδὲ πυθέσθαι,
πρίν γ' ἔτι σῆς ἀλόχου πειρήσεαι, ἥ τέ τοι αὔτως
ἧσται ἐνὶ μεγάροισιν, ὀιζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
φθίνουσιν νύκτές τε καὶ ἤματα δάκρυ χεούσῃ.
αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὲν οὔ ποτ' ἀπίστεον, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
ᾔδε', ὃ νοστήσεις ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους·
ἀλλά τοι οὐκ ἐθέλησα Ποσειδάωνι μάχεσθαι
πατροκασιγνήτῳ, ὅς τοι κότον ἔνθετο θυμῷ

V. L. 320 δεδαϊγμένον: δεδαιγμένος I. γρ. δεδαιγμένος M. — 322 πρίν γ': πρὶν V. ἐν: ἐνὶ V. — 323 τε ἐπέεσσι DN (τε ἔπεσσι?). αὐτή: αὐτήν C. — 325 *ἵκειν: l. ἥκειν. — 326 κερτομέοντα E. — 327 ἠπεροπεύῃς A 1. m. CMNV: v. ἠπεροπεύσῃς. K ἠπεροπεύσεις. — 330 αἰεί τι M. — 331 τῷ l. mei: v. τῷ. — 332 ἐπητής: ἐπήτης ADE 1742, 61 FHIK LNS. ἐπήτής C. ἐπήτήσ' Q. ἐσσι: τ' ἐσσὶ DFINS. ἐσσὶ HL. — 333 ἀλαλημένος M. — 334 ἵετ' CDG. ἐνὶμμεγάροις D. παῖδα τ' M. — 336 γ' ἔτι: γέ τι CELQV. ἔτι N. γε τῆς σῆς S. τῆς σῆς K. ἥ τέ τοι CIKN. ἧτ' ἔτι AQV. αὔτως ACDHIKNPQV. — 337 ἐνὶμμεγάροισιν D. — 338 φθίνουσιν: φθινύθουσιν CL. φθινύθουσι DKQV. νύκτές τε CKN. *δάκρυ χεούσῃ: l. δακρυχεούσῃ. — 339 τὸ: τὰ A. — 340 ᾔδεα νοστήσεις L. ἄπο: ἀπὸ ACKQ. ἀπο DLMN. — 341 ἀλλά τε DL. — 342 κότον: χόλον E 1743, 23 FHIQS. γρ. κότον H.

'A. c. 320—323 νοθεύονται δ' στίχοι Schol. HQ Vind. 133. ὑπ' Ἀριστάρχου ὑπωπτεύετο Apollon. de Pron. p. 139. — 325 ἵκειν, H. T. 287. — 332 χωρὶς τοῦ τε, τῇ δὲ προσῳδίᾳ ὡς ἀεικής, φησὶν Ἀρίσταρχος. οὕτω δὲ καὶ Ἡρωδιανός, H. T. 257. — 333 ἀλαλήμενος: Ptolem. Ascalonita ἀλαλημένος, H. T. 183. - 333—338 ἀθετοῦνται. — 334 ἐνιμμεγάροις Aristophanes, H. T. 391. — 336 αὔτως, non αὕτως, veteres, H. T. 209.

χωόμενος, ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.
ἀλλ' ἄγε τοι δείξω Ἰθάκης ἕδος, ὄφρα πεποίθῃς.
Φόρκυνος μὲν ὅδ' ἐστὶ λιμήν, ἁλίοιο γέροντος,
ἥδε δ' ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·
[ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον ἠεροειδές,
ἱρὸν νυμφάων, αἳ νηιάδες καλέονται·]
τοῦτο δέ τοι σπέος ἐστὶ κατηρεφές, ἔνθα σὺ πολλὰς
ἔρδεσκες νύμφῃσι τεληέσσας ἑκατόμβας·
τοῦτο δὲ Νήριτόν ἐστιν ὄρος καταειμένον ὕλῃ.
ὣς εἰποῦσα θεὰ σκέδασ' ἠέρα, εἴσατο δὲ χθών·
γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
χαίρων ᾗ γαίῃ, κύσε δὲ ζείδωρον ἄρουραν.
αὐτίκα δὲ νύμφῃς ἠρήσατο χεῖρας ἀνασχών·
νύμφαι νηιάδες, κοῦραι Διός, οὔ ποτ' ἐγώ γε
ὄψεσθ' ὔμμ' ἐφάμην· νῦν δ' εὐχωλῇς ἀγανῇσι
χαίρετ'· ἀτὰρ καὶ δῶρα διδώσομεν, ὡς τὸ πάρος περ,
αἴ κεν ἐᾷ πρόφρων με Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη
αὐτόν τε ζώειν καί μοι φίλον υἱὸν ἀέξῃ.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
ἀλλὰ χρήματα μὲν μυχῷ ἄντρου θεσπεσίοιο
θείομεν αὐτίκα νῦν, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνῃ·
αὐτοὶ δὲ φραζώμεθ', ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται.
ὣς εἰποῦσα θεὰ δῦνε σπέος ἠεροειδὲς

V. L. 344 πεποίθεις CQ. — 347, 348 omitt. A 1. m. KN 1. m. PS.
348 ἱερὸν ANQV. ἱρὸν ῶν M. νηιάδες: νηΐτιδες DL. — 349 ἐστὶ: εὐρὺ
MNPQSV. γρ. εὐρὺ H. — 350 ἔρδεσκες CLNQ: v. ἔρδεσκες. — 351
ριτον ἐστὶν DNQ. — 353 ἄρ ACIKLMNQ. — 354 κῦσε ADINQ. —
νύμφαις L. ἠράσσατο Q. — 357 ὔμμ' ADK. ὔμμιν L. — 358 αὐτὰρ
τοπάρος AIL. — 360 ἀέξῃ A ex corr. CD ex corr. EFGH ex em. IM
ἀέξει D 1. m. H 1. m. S. ἀέξει η K. ἀέξειν LNQV. γρ. ἀέξειν CH. —
μή τοι: μή τι C. μηδέ τι E. φρεσὶν ῃσι C. — 363 ἀλλ' ἄγε χρήματα
HLR. ἀλλά γε χρήματα I. — 364 ἵνά περ CN. τάδέ τοι AIQ. ἵνα
τάδε περ K. μίμνει AD 1. m. μίμνοι L. μίμνῃ οι D ex corr. — 365
ἄριστα γένηται: ἔσται τάδε ἔργα DHILQV. γρ. ἔσται τάδε ἔργα C.
ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται H. — 366 δῦνε: δῦν' ἐς GLM.

A. c. 347, 348 ἔν τισι τῶν ἀντιγράφων οὐ κεῖνται· τὸ μέντοι ἐφε-
ς ἐν ἅπασι κεῖται Eust. 1743, 31. — 350 ἔρδεσκες, H. T. 258. — 358
ώσομεν: δυσχεραίνων ὁ Ἀριστοφάνης τῷ διδώσομεν γράφει παρέ-
μεν Schol. HQ Vind. 133.

μαιομένη κευθμῶνας ἀνὰ σπέος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἆσσον πάντ' ἐφόρει, χρυσὸν καὶ ἀτειρέα χαλκὸν
εἵματά τ' εὐποίητα, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν.
καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκε, λίθον δ' ἐπέθηκε θύρῃσι
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο.
τὼ δὲ καθεζομένω ἱερῆς παρὰ πυθμέν' ἐλαίης
φραζέσθην μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
φράζευ, ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσεις,
οἳ δή τοι τρίετες μέγαρον κάτα κοιρανέουσι
μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἕδνα διδόντες·
ἣ δὲ σὸν αἰεὶ νόστον ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
πάντας μέν ῥ' ἔλπει καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἑκάστῳ
ἀγγελίας προϊεῖσα, νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
φθίσεσθαι κακὸν οἶτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔμελλον,
εἰ μή μοι σὺ ἕκαστα θεὰ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ' ἄγε μῆτιν ὕφηνον, ὅπως ἀποτίσομαι αὐτούς·
πὰρ δέ μοι αὐτὴ στῆθι μένος πολυθαρσὲς ἐνεῖσα,
οἷον ὅτε Τροίης λύομεν λιπαρὰ κρήδεμνα.
αἴ κέ μοι ὣς μεμαυῖα παρασταίης γλαυκῶπι,
καί κε τριηκοσίοισιν ἐγὼν ἄνδρεσσι μαχοίμην

V. L. 368 ἐφόρει: ἔφερε A ex corr. QV. est glossa in D. — 36[illegible] ἔδωκαν: ἀγανοί A p. ras. C. γρ. ἔδωκαν C. post hunc A in marg. [illegible] ὤπασαν οἴκαδ' ἰόντι διὰ μεγάθυμον ἀθήνην. — 372 τὼ δὲ καὶ ἑζομέν[illegible] C. τοῖς δὲ καθεζομένοις L. παρὰ: περὶ C. — 374—376 om. S. — 37[illegible]76 ἐφήσεις: ἐφήσῃς A ex corr. K. ἐφ||||||||| C. ἀφήσεις N. φράζεο νῦ[illegible] μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον DGHILQV. γρ. φρ[άζεο νῦν] μν[illegible] στῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ο[λεθ]ρον C. φράζευ ὅπως μνηστῆρσιν ἀνα[illegible] δέσσι χεῖρ' ἐφήσῃς H in marg. — 377 οἵδ' ἤτοι C. κάτα, κοιρανέου[illegible] N: κατακοιρανέουσι CDIMS. κατακοιρανέουσιν AFHKLPQRV. — 3[illegible]8 ἕδνα: ἔδνα ADQ. — 380 ὑπίσχεται: ἐπίσχεται C. — 381 γρ. προϊεῖσα[illegible] A m. r. — 383 ὢ: ὦ AI 1. m. M. ἢ μάλα C. — 384 φ||||||||εσθαι C et γρ. ||||||||||σθαι. H γρ. πείσεσθαι. ἐνιμμεγάροισιν D. ἐνὶμμεγάροισιν [illegible]. 385 θεὰ τὰ ἕκαστα Q. ἔειπας GM. — 386—391 omitt. S. — 386 ἀ[illegible] λάγε N. ὕφηνον CIKN: ὕφαινον D. ἀποτίσομαι: ἀποτίσομεν V. — 3[illegible]87 δέ μοι: δ' ἐμοὶ ADIL. ἐνιεῖσα EK. — 389 αἴ κε μοι A. ὡς DL. πα[illegible] σταίης A. γλαυκῶπις LN. ἀθήνη M et γρ. γλαυκῶπι. — 390 ἐγὼ DL [illegible]N.

A. c. 390 ὑπονοοῦσι τὸν στίχον οἱ παλαιοί Eust. 1744, 51. ὑπονο[illegible]ται ὁ στίχος διὰ τὸ μὴ ἔχειν ὑπερβολήν. ἐν τῇ λ' γοῦν τῆς Ἰλιά[illegible]ος πλείοσι τριακοσίων ἀνέστη καὶ [μὴ] παρούσης Ἀθηνᾶς Schol. Il. Vind. 1[illegible]33.

σὺν σοὶ πότνα θεά, ὅτε μοι πρόφρασσ' ἐπαρήγοις.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
καὶ λίην τοι ἐγώ γε παρέσσομαι, οὐδέ με λήσεις,
ὁππότε κεν δὴ ταῦτα πενώμεθα· καί τιν' ὀίω
αἵματί τ' ἐγκεφάλῳ τε παλαξέμεν ἄσπετον οὖδας
ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.
ἀλλ' ἄγε σ' ἄγνωστον τεύξω πάντεσσι βροτοῖσι·
κάρψω μὲν χρόα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τρίχας, ἀμφὶ δὲ λαῖφος
ἕσσω, ὅ κε στυγέῃσιν ἰδὼν ἄνθρωπος ἔχοντα,
κνυζώσω δέ τοι ὄσσε πάρος περικαλλέ' ἐόντε,
ὡς ἂν ἀεικέλιος πᾶσι μνηστῆρσι φανήῃς
σῇ τ' ἀλόχῳ καὶ παιδί, τὸν ἐν μεγάροισιν ἔλειπες.
αὐτὸς δὲ πρώτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος, ὁμῶς δέ τοι ἤπια οἶδε,
παῖδά τε σὸν φιλέει καὶ ἐχέφρονα Πηνελόπειαν.
δήεις τόν γε σύεσσι παρήμενον· αἳ δὲ νέμονται
πὰρ Κόρακος πέτρῃ ἐπί τε κρήνῃ Ἀρεθούσῃ
ἔσθουσαι βάλανον μενοεικέα καὶ μέλαν ὕδωρ
πίνουσαι, τά θ' ὕεσσι τρέφει τεθαλυῖαν ἀλοιφήν.
ἔνθα μένειν καὶ πάντα παρήμενος ἐξερέεσθαι,

V. L. 391 πότνια FR (GH). πρόφρασ' A 1. m. LMNQV. ἐπαρήγοις: παρήγεις N. — 394 πενώμεθα: πενοίμεθα QV. πενώ(οι)μεθα M. πενόμεθα N. — 395 αἵματί γ' QV. — 397 ἄγετ' ἄγνωστον DL. — 398 γναπτοῖσι FI 1. m. S. — 400 ὅ κε: ὅ κεν CDEIKMNQ. ὅ κεν σε S. στυγέῃσιν ἰδὼν ἄνθρωπος ἔχοντα, ἢ στυγέει τις ἰδὼν ἄνθρωπον ἔχοντα Ε 1745, 13. — 401 ἐόντε(ς) A. — 402 πᾶσιν I. φανήῃς: l. φανείης. — 403 τὸν: ὃν GM. ἔλιπες EN. — 405 ὁμῶς: ὅμως GV. ὅμῶς A. — 407 θήεις L Schol. Z 25. — 408 ἐπί: παρά Cram. Epim. 394, 2. — 410 πίνουσαι: πίνουσι D. πίνουσιν L.

A. c. 398—401 ἀθετοῦνται μετὰ ἀστερίσκων ὡς ἐκ τῶν ἑξῆς (430) μετενηνεγμένοι Aristonicus. — 402 φανήῃς: φανείης, cf. ad ε 378, 394, 471, ψ 233; H. T. 406. — 405 ἐπίουρος: ὡς ἐπίσκοπος. δύναται καὶ ἡ πρόθεσις εἶναι ἐν πλεονασμῷ, ἵν' ᾖ ἐφορῶν καὶ ἐπιβλέπων. ἢ παρέλκει ὡς τὸ βοῶν ἐπιβουκόλος Schol. Q Vind. 133. Κρήτῃ ἐπίουρον: οἱ μὲν κατ' ἀναστροφὴν ἀναγινώσκουσι καὶ περισπῶσι τὴν οὖρον, ἵν' ᾖ ἐπὶ τῇ Κρήτῃ φύλακα. οἱ δὲ περισσήν φασιν εἶναι τὴν ἐπί, ὡς καὶ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ. ἡμεῖς δὲ συνθέτως ἐπίουρος, οἷον ἐπιφύλαξ Apoll. Soph. 104, 7, cf. Schol. N 450, ubi tres scripturae commemorantur, ἐπίουρον, ἔπι οὖρον, ἐπὶ οὖρον. ὁμῶς circumflectitur teste Herodiano ad O 209. — 408 κρήνῃ Ἀρεθούσῃ Steph. Byz. s. v. Ἀρεθούσῃ (116, 7), qui laudat Didymi et Heracleonis ὑπομνήματα. Crates κρήνης μελανύδρου teste Schol. Vat. ad Theocr. I, 117.

ὄφρ' ἂν ἐγὼν ἔλθω Σπάρτην ἐς καλλιγύναικα
Τηλέμαχον καλέουσα, τεὸν φίλον υἱόν, Ὀδυσσεῦ,
ὅς τοι ἐς εὐρύχορον Λακεδαίμονα πὰρ Μενέλαον
ᾤχετο πευσόμενος μετὰ σὸν κλέος, ἤ που ἔτ' εἴης·
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
τίπτε γάρ οὔ οἱ ἔειπες ἐνὶ φρεσὶ πάντα ἰδυῖα;
ἦ ἵνα που καὶ κεῖνος ἀλώμενος ἄλγεα πάσχῃ
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον; βίοτον δέ οἱ ἄλλοι ἔδωσι;
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
μὴ δή τοι κεῖνός γε λίην ἐνθύμιος ἔστω.
αὐτή μιν πόμπευον, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο
κεῖσ' ἐλθών· ἀτὰρ οὔ τιν' ἔχει πόνον, ἀλλὰ ἕκηλος
ἧσται ἐν Ἀτρείδαο δόμοις, παρὰ δ' ἄσπετα κεῖται.
ἦ μέν μιν λοχόωσι νέοι σὺν νηὶ μελαίνῃ
ἱέμενοι κτεῖναι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
ἀλλὰ τά γ' οὐκ ὀίω, πρὶν καί τινα γαῖα καθέξει
ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.
ὣς ἄρα μιν φαμένη ῥάβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη.
κάρψε μέν οἱ χρόα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὄλεσε τρίχας, ἀμφὶ δὲ δέρμα
πάντεσσιν μελέεσσι παλαιοῦ θῆκε γέροντος,
κνύζωσεν δέ οἱ ὄσσε πάρος περικαλλέ' ἐόντε·
ἀμφὶ δέ μιν ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,

V. L. 412 ἐγὼ C. — 414 ἐς εὐρύχορον: εὐρύχορον A 1. m. DHL. εὐρύχωρον K. πὰρ: πρὸς CDGKLMPS. παρὰ I. γρ. πρὸς A m. rec. 415 ἤ: εἴ ACEKN Schol. *A* 105. ἦν DHILQV. ἤν I. — 417 τίπτε γάρ KMPS. τίπτε τ' ἄρ CINQ. τίπτ' ἄρ L. v. τίπτε τ' ἄρ'. *πάντα ἰδυῖα l. πάντ' εἰδυῖα. — 418 ἤ: ἦ ACDLM. ἱνά που AC. καὶ κεῖνος: κἀκεῖνος CDEILQV. κἀκεῖνος (καὶ) H. πάσχει A. — 419 ἔδωσι CE. ἔδωσιν M. ἔδωσιν vel ἔδουσιν K. γρ. ἔδωσι A m. rec. v. ἔδουσι cum Porphyrio ad *X* 431. — 423 αὐτὰρ CDIKM. πόνον: γρ. μόρον M. — 424 παρα D. 425 ἡ μέν μοι H ex em. I. ἥμεν μοι Q. ἡμέν μιν L. — 426 ἱέμενοι DIQ. — 427 καθέξοι L. γρ. παρέξει CH. — 428 omitt. EHI. — 429 ῥάβδω D. ἐπεμάσσετ' KP. — 430—433 asteriscis notati in M. — 430 κάρψε μέν οἱ ACDE 1745, 20 FGHIMNPQRSV. κάρψε μὲν K. καρψαμένη L. κάρψεν μὲν. ἐνί: ἐπὶ H et sup. ἐνὶ. ἐπϊγναπτοῖσϊ A. ἐνὶ γναπτοῖσι S. — 431 ὄλεσεν ILM. — 432 πάντεσσι ACDEFGIKMNQRV. — 433 κνύζωσε CEIKM. ἐόντε: ἐόντα L. — 434 κακὸν βάλεν: βάλεν κακὸν HI. κακὸν om. K.

A. c. 418 Aristarchus καὶ κεῖνος, H. T. 247. — 430—433 [οἱ ἀστερίσκοι] ὅτι ἐντεῦθεν οἱ ἄνω (398) μετενηνεγμένοι εἰσὶν Aristonicus.

ῥωγαλέα ῥυπόωντα, κακῷ μεμορυχμένα καπνῷ·
ἀμφὶ δέ μιν μέγα δέρμα ταχείης ἕσσ' ἐλάφοιο,
ψιλόν· δῶκε δέ οἱ σκῆπτρον καὶ ἀεικέα πήρην,
πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.
τώ γ' ὣς βουλεύσαντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα
ἐς Λακεδαίμονα δῖαν ἔβη μετὰ παῖδ' Ὀδυσῆος.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ξ.

Αὐτὰρ ὃ ἐκ λιμένος προσέβη τρηχεῖαν ἀταρπὸν
χῶρον ἀν' ὑλήεντα δι' ἄκριας, ᾗ οἱ Ἀθήνη
πέφραδε δῖον ὑφορβόν, ὅ οἱ βιότοιο μάλιστα
κήδετο οἰκήων, οὓς κτήσατο δῖος Ὀδυσσεύς.
τὸν δ' ἄρ' ἐνὶ προδόμῳ εὗρ' ἥμενον, ἔνθά οἱ αὐλὴ
ὑψηλὴ δέδμητο περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
καλή τε μεγάλη τε, περίδρομος· ἥν ῥα συβώτης
αὐτὸς δείμαθ' ὕεσσιν ἀποιχομένοιο ἄνακτος
νόσφιν δεσποίνης καὶ Λαέρταο γέροντος
ῥυτοῖσιν λάεσσι καὶ ἐθρίγκωσεν ἀχέρδῳ.
σταυροὺς δ' ἐκτὸς ἔλασσε διαμπερὲς ἔνθα καὶ ἔνθα
πυκνοὺς καὶ θαμέας τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσσας·

V. L. 435, 436 om. S. — 435 ῥυπόωντα: ῥυπόεντα E 1745, 22. ῥυπόεντα A. μεμορυχμένα A 1. m. E 1746, 34 M 1. m. Hesych. III, 90; cod. D Lex. Photii p. 209: v. μεμορυγμένα cum Apoll. Soph. 111, 5. — 438 γρ. ἐν δ' εὔστροφος ἦεν ἀορτήρ M 2. m. — 439 διέτμαγεν: διέτμαγον A ex corr. CEFQRV. διέτμαγεν (ον supra) H. — 440 δίαν DKN.

A. c. 439 Aristarchus διέτμαγεν, cf. Scholl. Λ 531; Π 354.

Varia lectio. 1 ὃ ACDIKLNQ: ὅ γ' M Dionysius Halic. περὶ συνθέσεως § 26. ἀτραπὸν IQ Apoll. Soph. 46, 6. — 2 ᾗ: ἦν QV. — 3 ὅ οἱ: ὅς οἱ EK. γρ. ὅς τις C. — 4 οἰκήων θ' οὓς N. ἐκτήσατο Q. — 5 ἄρ ACDEIKLMNQ. ἔνθά οἱ ADIKLMNQ. — 6 κατωρυχέεσσι λίθοισι G pro var. l. N. — 7 ἦν ῥὰ LQ. — 8 δείμαθ' ὕεσσιν: δείματο οἷος KPS. δείματο οἴεσσιν M. — 10 ῥυτοῖσι EIKMQV. ἐθρίγγωσεν LQ. — 12 καὶ θαμέας: καὶ μεγάλους CE 1748, 17. γρ. θαμέας C. μέλαν δρυὸς: μελάνδρυος Apoll. Soph. 110, 22; Hesych. IV, 164. ἀμφικεάσας AEKLQ.

Adnotatio critica. 6 περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ: ita Didymus in commentario, v. Et. Mg. 664, 50. ἀντὶ τοῦ κατωρυχέεσσι λίθοισι τὰ τῶν ἀντιγράφων ἀκριβέστερα περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ γράφουσιν Eust. 1748, 29. — 8 Ζηνόδοτος δείματο οἷος. — 12 τὸ μέλαν δρυός: Ἀρίσταρχος τὸν φλοῦν, ὁ δὲ Κράτης τὴν δασύτητα τῶν φύλλων μελάνδρυόν φησιν, idem Eust. 1748, 56.

ἔντοσθεν δ' αὐλῆς συφεοὺς δυοκαίδεκ' ἐποίει
πλησίον ἀλλήλων εὐνὰς συσίν· ἐν δὲ ἑκάστῳ
πεντήκοντα σύες χαμαιευνάδες ἐρχατόωντο,
θήλειαι τοκάδες· τοὶ δ' ἄρσενες ἐκτὸς ἴαυον
πολλὸν παυρότεροι· τοὺς γὰρ μινύθεσκον ἔδοντες
ἀντίθεοι μνηστῆρες, ἐπεὶ προΐαλλε συβώτης
αἰεὶ ζατρεφέων σιάλων τὸν ἄριστον ἁπάντων·
οἳ δὲ τριηκόσιοί τε καὶ ἑξήκοντα πέλοντο.
πὰρ δὲ κύνες θήρεσσιν ἐοικότες αἰὲν ἴαυον,
τέσσαρες, οὓς ἔθρεψε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
αὐτὸς δ' ἀμφὶ πόδεσσιν ἑοῖς ἀράρισκε πέδιλα
τάμνων δέρμα βόειον ἐυχροές· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
ᾤχοντ' ἄλλυδις ἄλλος ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσσιν,
οἱ τρεῖς· τὸν δὲ τέταρτον ἀποπροέηκε πόλιν δὲ
σῦν ἀγέμεν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκῃ,
ὄφρ' ἱερεύσαντες κρειῶν κορεσαίατο θυμόν.
ἐξαπίνης δ' Ὀδυσῆα ἴδον κύνες ὑλακόμωροι.
οἳ μὲν κεκληγῶτες ἐπέδραμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἕζετο κερδοσύνῃ, σκῆπτρον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
ἔνθά κεν ᾧ πὰρ σταθμῷ ἀεικέλιον πάθεν ἄλγος·
ἀλλὰ συβώτης ὦκα ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπὼν
ἔσσυτ' ἀνὰ πρόθυρον, σκῦτος δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
τοὺς μὲν ὁμοκλήσας σεῦεν κύνας ἄλλυδις ἄλλον

V. L. 13 ἔντοσθε CK. ἔκτοσθεν Q. δυοκαίδεκα N. δύο, καὶ δ [illegible] D. δύο καὶ δέκα L. *δυοκαίδεκ' ἐποίει: v. δυοκαίδεκα ποίει. — [illegible] χαμαὶ εὐνάδες K. χαμαι εὐνάδες I. — 16 τοὶ δ': οἱ δ' DMQ. οἱδ' [illegible] G. — 21 αἰὲν: ἐκτὸς EN. — 23 πέδιλλα L. — 24 τάμνων: τέμνων DHI [illegible] V. τέμνον Q. ἐυχροές: ἔΰχροον H ex em. IKQRV. εὐχροές C et γρ. εὔχροον. — 25 ἀγρομένοισι σύεσσιν: ἀγρομένοισιν ὕεσσιν EN. — 26 ἀποπροέηκε: ἄπο προέηκε K. ἐπιπροέηκε DL. — 28 θυμόν: θυμῷ HI. θυμοὺς V. — 30 l. κεκλήγοντες: γρ. κεκληγῶτες H. — 31 ἔκπεσε: ἔκβαλε C. — 32 ἔνθά κεν ACDILMNQ. ᾧ: ἑῷ QRV. πὰρ: παρὰ A ex em. CDHIKL 1. m. NQV. — 33 μετασπῶν AD. — 35 ἄλλον: ἄλλη DKLNQS. γρ. ἄλλη C 2. m.

A. c. 20 ὑπωπτεύετο παρὰ Ζηνοδότῳ, quod alii ad v. 22 retulerunt. — 22 Καλλίστρατος ὑπώπτευε τὸν στίχον διὰ τὴν ἐξαρίθμησιν τῶν κυνῶν καὶ τὸ ἐπίθετον Schol. H Vind. 133. — 29 ὑλακόμωροι: Ἀρίσταρχός φησιν ὀξύφωνοι, κρεῖσσον δὲ ἀποδιδόναι οἱ περὶ τοῦ ὑλακτεῖν μεμορημένοι, cf. E 1749, 34. — 30 κεκληγῶτες καὶ κεκλήγοντες διχῶς αἱ Ἀριστάρχου Didymus. εἰ μὲν διὰ τοῦ ω περισπᾶται, εἰ δὲ διὰ τοῦ ντ προπαροξύνεται Herodianus, cf. ad μ 256; H. T. 296. — 33 ὀξυτονητέον τὸ μετασπών Schol. H Vind. 133.

πυκνῇσιν λιθάδεσσιν· ὃ δὲ προσέειπεν ἄνακτα·
ὦ γέρον, ἦ ὀλίγου σε κύνες διεδηλήσαντο
ἐξαπίνης, καί κέν μοι ἐλεγχείην κατέχευας.
καὶ δέ μοι ἄλλα θεοὶ δόσαν ἄλγεά τε στοναχάς τε·
ἀντιθέου γὰρ ἄνακτος ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
ἧμαι, ἄλλοισιν δὲ σύας σιάλους ἀτιτάλλω
ἔδμεναι· αὐτὰρ κεῖνος ἐελδόμενός που ἐδωδῆς
πλάζετ' ἐπ' ἀλλοθρόων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,
εἴ που ἔτι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.
ἀλλ' ἕπεο, κλισίην δ' ἴομεν γέρον, ὄφρα καὶ αὐτὸς
σίτου καὶ οἴνοιο κορεσσάμενος κατὰ θυμὸν
εἴπῃς, ὁππόθεν ἐσσὶ καὶ ὁππόσα κήδε' ἀνέτλης.
ὣς εἰπὼν κλισίην δ' ἡγήσατο δῖος ὑφορβός,
εἷσεν δ' εἰσαγαγών, ῥῶπας δ' ὑπέχευε δασείας,
ἐστόρεσεν δ' ἐπὶ δέρμα ἰονθάδος ἀγρίου αἰγὸς
αὐτοῦ ἐνεύναιον, μέγα καὶ δασύ. χαῖρε δ' Ὀδυσσεύς,
ὅττί μιν ὣς ὑπέδεκτο, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Ζεύς τοι δοίη ξεῖνε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὅττι μάλιστ' ἐθέλεις, ὅτι με πρόφρων ὑπέδεξο.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης Εὔμαιε συβῶτα·
ξεῖν', οὔ μοι θέμις ἔστ', οὐδ' εἰ κακίων σέθεν ἔλθοι,
ξεῖνον ἀτιμῆσαι· πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες
ξεῖνοί τε πτωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε
γίγνεται ἡμετέρη· ἣ γὰρ δμώων δίκη ἐστὶν
αἰεὶ δειδιότων, ὅτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες

V. L. 36 πυκνῇσι CDK. πυκνοῖσι AEFIMR. ὃ C. — 37 ἦ: ἦδ' K. γου: ὀλίγον CDK. — 38 καί κεν μοι A. κατέχευσας I. — 39 δέ μοι: μοὶ EN. — 41 ἄλλοισι A 1. m. EIKMQ. — 42 κεῖνος: ἐκεῖνος GM. δόμενός περ G. — 43 ἐπ' ἀνδρῶν ἀλλοθρόων Q. — 44 εἴ ποι I. ι: ζώη IK. — 45 ἴομεν: αὐτοῦ PS. — 49 ὑπέχευε: ἐπέχευε GKM. — στόρεσε CE. — 51 δασύ: πολύ Hesych. II, 96. — 52, 53 omitt. A 1. — 52 ὅττί μιν: ὅττι μὲν DL. — 54 ὑπέδεξο: ὑπεδέξω L. ὑπέδέξω ὑπέδεξω I. — 56 κακίων: κακίω Q. ἔλθοι: ἔλθῃ GM 2. m. QV. ἔλ- HI. — 57 διός εἰσὶν ADILQ. — 59 γίγνεται FL: γίνεται ACDEHI NQRS. ἢ ACDLNQ. ἢ K. v. ή. — 60 ἐπικρατέουσιν DEFLNS.

A. c. 39 Aristarchus στοναχάς: στεναχάς Zenodotus et Aristopha- H. T. 351. — 50 ἰονθάδος: ὁ μὲν Ἀπίων τῆς δασείας, διὰ δὲ τοῦ στάρχου ὑπομνήματος ἰονθάδος ἔνιοι ἀποδιδόασι τελείου Apoll. h. 91, 30; cf. Hesych. II, 363. — 51 τὸ ἐνεύναιον προπαροξυτόνως ol. H. — 52 ὅττί μιν Herodianus apud Bekk. Anecd. 1143.

οἱ νέοι. ἦ γὰρ τοῦ γε θεοὶ κατὰ νόστον ἔδησαν,
ὅς κεν ἔμ' ἐνδυκέως ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὄπασσεν,
οἷά τε ᾧ οἰκῆι ἄναξ εὔθυμος ἔδωκεν,
οἶκόν τε κλῆρόν τε πολυμνήστην τε γυναῖκα,
ὅς οἱ πολλὰ κάμῃσι, θεὸς δ' ἐπὶ ἔργον ἀέξῃ,
ὡς καὶ ἐμοὶ τόδε ἔργον ἀέξεται, ᾧ ἐπιμίμνω.
τῶ κέ με πόλλ' ὤνησεν ἄναξ, εἰ αὐτόθ' ἐγήρα·
ἀλλ' ὄλεθ'· ὡς ὤφελλ' Ἑλένης ἀπὸ φῦλον ὀλέσθαι
πρόχνυ, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε·
καὶ γὰρ κεῖνος ἔβη Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς
Ἴλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.
ὣς εἰπὼν ζωστῆρι θοῶς συνέεργε χιτῶνα,
βῆ δ' ἴμεν ἐς συφεούς, ὅθι ἔθνεα ἔρχατο χοίρων.
ἔνθεν ἑλὼν δύ' ἔνεικε καὶ ἀμφοτέρους ἱέρευσεν,
εὗσέ τε μίστυλλέν τε καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν.
ὀπτήσας δ' ἄρα πάντα φέρων παρέθηκ' Ὀδυσῆι
θέρμ' αὐτοῖς ὀβελοῖσιν· ὁ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνεν·
ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον,
αὐτὸς δ' ἀντίον ἶζεν, ἐποτρύνων δὲ προσηύδα·
ἔσθιε νῦν ὦ ξεῖνε, τά τε δμώεσσι πάρεστι,
χοίρε'· ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσιν
οὐκ ὄπιδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν οὐδ' ἐλεητύν.
οὐ μὲν σχέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν,

V. L. 62 ὄπασσεν: ὄπασεν AQ. ὄπαζεν L. ὄπαζεν (σσ) M. — 63 οἷα τεῷ A. — 65 ὅσοι: γρ. ὅς οἱ M. ἔπι C m. rec. ἀέξῃ: ἀέξει CE 1750, 37 GKPQSV. — 66 ως DQ. καὶ ἐμοὶ: καί μοι CV. ἐπὶ μίμνω IL. ἔπι μίμνω QV. — 67 τῶ: τῷ D. ἐγῆρα A. αὐτόθι γήρα K. — 68 ὣς D. ὤφελλ': ὤφελ' A 1. m. IK. ὤφειλ' A ex em. ὄφελ' CM Apoll. Soph. 165, 32. ἀποφῦλον ACL. ἀποφυλὴν D. ὀλέσασθαι ἢ ὀλέσθαι D. — 69 ὑπὸ: ὑπο CDL. ἐπὶ Schol. *I* 570. — 70 omitt. K. κεῖνος: ἐκεῖνος FH PS. — 71 εὐπωλον D: cet. εὔπωλον. τρώεσσι L. — 72 συνέεργε: γρ. ἐπέεργε H. — 75 εὖσέ τε EKPR: εὖσε δὲ G. εὖσεν ACDFHILMNQV. εὖσε S. — 76 παρέχεν ὀδυσῆϊ D. — 77 ὅδ' ACDIKLMNQ. λευκὰ πάλυνεν: λεύκ' ἐπάλυνεν N. λευκὰ ἐπάλυνεν E. — 78 ἐν δ': ἔνθ' PS. κίρνη: κίρνα CQ. κίρνει D. — 79 αὐτὸς: αὖτις QV. ἶζεν AIKLN. ἐποτρύνων: ἐποτρύνας A. — 80 τά τε: τά περ K.

A. c. 65 [οὐκ] ἀναστρεπτέον τὴν ἐπί Schol. H Vind. 133. εὔμορφον ἀέξῃ: οὕτως Ἀρίσταρχος Schol. H. γρ. εὐμορφίαν ἀέξ||||οὕτως Ἀρίσταρχος Schol. Vind. 133. hoc pro varia lectione non accipio. — 68 an ὄφελεν Ἑλένης? — 70 κεῖνος Aristarchus, cf. H. T. 248. — 73 φιλωτέον τὸ ἔθνεα καὶ τὸ ἔρχατο Schol. H. — 78 Aristarchus et Herodianus μελιήδέα, H. T. 417. — 79 ἵζεν, non ἶζεν Aristarchus, H. T. 287.

ἀλλὰ δίκην τίουσι καὶ αἴσιμα ἔργ' ἀνθρώπων.
καὶ μὲν δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι, οἵ τ' ἐπὶ γαίης
ἀλλοτρίης βῶσιν καί σφι Ζεὺς ληίδα δώῃ,
πλησάμενοι δέ τε νῆας ἔβαν οἶκον δὲ νέεσθαι,
καὶ μὲν τοῖς ὄπιδος κρατερὸν δέος ἐν φρεσὶ πίπτει.
οἶδε δέ τοι ἴσασι, θεοῦ δέ τιν' ἔκλυον αὐδήν,
κείνου λυγρὸν ὄλεθρον, ὅ τ' οὐκ ἐθέλουσι δικαίως
μνᾶσθαι οὐδὲ νέεσθαι ἐπὶ σφέτερ', ἀλλὰ ἕκηλοι
κτήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἔπι φειδώ.
ὅσσαι γὰρ νύκτές τε καὶ ἡμέραι ἐκ Διός εἰσιν,
οὔ ποθ' ἓν ἱρεύουσ' ἱερήιον, οὐδὲ δύ' οἴω·
οἶνον δὲ φθινύθουσιν ὑπέρβιον ἐξαφύοντες.
ἦ γάρ οἱ ζωή γ' ἦν ἄσπετος· οὔ τινι τόσση
ἀνδρῶν ἡρώων οὔτ' ἠπείροιο μελαίνης
οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης· οὐδὲ ξυνεείκοσι φωτῶν
ἔστ' ἄφενος τοσσοῦτον· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω.
δώδεκ' ἐν ἠπείρῳ ἀγέλαι· τόσα πώεα οἰῶν,
τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν
βόσκουσι ξεῖνοί τε καὶ αὐτοῦ βώτορες ἄνδρες.
ἐνθάδε δ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν ἕνδεκα πάντα

V. L. 86 *καί σφι*: *καί σφιν* ACDIKLMNQ. *δώῃ*: *δοίη* EGILNR. *δοίη* D. *δώῃ* (οί supra) C. *δώη* (οι supra) M. *δοίη* (ω supra) H. — 87 *οἶκονδε* ACDILMNQ. *νέεσθαι*: *ἕκαστος* C. — 88 *τοῖς*: *τῆς* K. — 89 *οἶδε*: l. *οἴδε*. *δέ τοι ἴσασι* MN: *δέ τοι ἴσασι* (σ supra) D. *δέ τϊ ἴσασι* AEF. *δέ τι ἴσσασι* CHQRV. *δὲ τε ἴσασι* K. *δ' ἔτι ἴσασι* S. *δ' ἔτ' ἴσασι* L. *οἵ δέ τὲ ἴσσασι* I. Barnes *δὲ καί τι ἴσασι*, quod omnes fere editores receperunt. — 92 *κτήματα*: *χρήματα* Apoll. Soph. 56, 5; Hesych. I, 461. *κτήματα* (χρή supra) K. *οὐδ' ἔπι*: *οὐδ' ἐπὶ* AIL. *οὐδ' ἔπι* H. *οὐδέ τι* KQV. *οὐδ' ἔπι ἢ οὔκετι* E 1752, 52. — 93 *νύκτές τε* K. *νύκτες τὲ* C. — 94 *ἱρεύουσ'*: *ἱερεύουσ'* ACD ex corr. HLQSV. *ἱερεύουσιν* D 1. m. IK. *οἴω*: *οἷα* AD (c. gl. *μόνα*) GHIKNQSV. — 95 *ὑπέρβιον*: γρ. *ἀκήριον* H. — 96 *ἦ*: *ἡ* Schol. *X* 431. *γάρ οἱ*: *γὰρ τοῦ* DQV. *γάρ του* H. *ζωή γ'*: *ζωὴ* L Schol. *X* 431. — 98 *οὐδὲ*: *οὔτε* ES (GPV). *ξὺν, ἐείκοσι* N. *ξὺν ἐείκοσι* ACL. — 99 *τοσοῦτον* AC ex corr. KL. — 100 *οἰῶν*: *μήλων* Strabo X, p. 453. — 101 *συβόσια* libri omnes; Eust. 1752, 64; 1753, 9; Apoll. Soph. 146, 7; Hesych. IV, 89; Zonar. Lex. 1688: Strabo VIII, p. 351; Venet. A ad *Λ* 679. — 102 *βόσκουσιν* CL. *αὐτοῦ*: *αὐτῶν* K. — 103 *ἔνθα δέ τ'*: *ἐνθάδε τ'* N 2. m. *ἔνθά δ' ἔτ'* I ex corr.

A. c. 89 *οἶδε* veteres, H. T. 364. — 99 *ἔστ'*: *ὅτε ἐστὶν ἐν ἀρχῇ στίχου, παροξύνεται* Schol. H Vind. 56. — 103 *διχῶς ἔνθα δέ τ' καὶ ἐνθάδε δ'*, v. Didym. p. 8.

ἐσχατιῇ βόσκοντ', ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄρονται.
τῶν αἰεί σφιν ἕκαστος ἐπ' ἤματι μῆλον ἀγινεῖ,
ζατρεφέων αἰγῶν ὅς τις φαίνηται ἄριστος.
αὐτὰρ ἐγὼ σῦς τάσδε φυλάσσω τε ῥύομαί τε,
καί σφι συῶν τὸν ἄριστον ἐὺ κρίνας ἀποπέμπω.
ὣς φάθ', ὃ δ' ἐνδυκέως κρέατ' ἤσθιε πῖνέ τε οἶ[…]ον
ἁρπαλέως ἀκέων, κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ,
καί οἱ πλησάμενος δῶκε σκύφος, ᾧ περ ἔπινεν,
οἴνου ἐνίπλειον· ὃ δὲ δέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὦ φίλε, τίς γάρ σε πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν
ὧδε μάλ' ἀφνειὸς καὶ καρτερός, ὡς ἀγορεύεις;
φῂς δ' αὐτὸν φθίσθαι Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς.
εἰπέ μοι, αἴ κέ ποθι γνώω τοιοῦτον ἐόντα.
Ζεὺς γάρ που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
εἴ κέ μιν ἀγγείλαιμι ἰδών· ἐπὶ πολλὰ δ' ἀλήθην.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρ[…]ν·
ὦ γέρον, οὔ τις κεῖνον ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
ἀγγέλλων πείσειε γυναῖκά τε καὶ φίλον υἱόν,
ἀλλ' ἄλλως κομιδῆς κεχρημένοι ἄνδρες ἀλῆται
ψεύδοντ', οὐδ' ἐθέλουσιν ἀληθέα μυθήσασθαι.

V. l. 104 ἐσχατίὴν I. ἐπιδ' D. — 107 φυλάττω C. τε ῥύομαί[…] τ' ἐρύομαί τε K. ἐρύομαί τε PS. ῥύομαί τε LM. — 108 ἐὺ κρίνας: ἐ[…] κρίνας ACDEIKLNQV. ἐΰκρίνας M. ἀποπέμψω S. — 109 ὃδ' ADIK[…] MN. κρέατ', non κρέα τ' vel κρέα, l. mei. πίνέ τε AIMQ. πίνε τε C ex corr. N. πίνε τὲ K. πῖνε τὲ L. — 110 ἀκέων: ἀέκων V. — 112 σκ[…]φος EFILMPQRV. σκύφον D. σκύφον K. σκῦφον A. — 113 ὁ δὲ, δ[…]ξατο N. ὃδε δέξατο M. v. ὁ δ' ἐδέξατο. CDIKLQ ὃδ' ἐδέξατο. — 115 σε πρίατο: σ' ἐπρίατο DGHILMQRSV. — 116 κρατερὸς CD. — 117 φῆς CLM 1. m. N. φῇς D. φὴς M 2. m. φὴς AIKQ. φθίσθαι: φθε[…]σθαι I. φθεῖσθαι AS. φθάσθαι H. — 119 τό γε: τόδε ADHILNQS 1. m. — 120 εἴ κε: εἰ καὶ DKLN 1. m. εἰ καί C. — 122 κεῖνον: ἐκεῖνο[…] EQV. — 125 οὐδὲ θέλουσιν DFM. οὐδὲ 'θέλουσιν Q.

A. c. 104 ἐσχατιῇ: ἐσχατιήν (cod. ἐσχάτην), οὕτως αἱ Ἀριστάρχ[…] Didymus. — 112 Aristophanes et Aristarchus σκύφος: σκύφον alte[…] Aristarchi. utrumque Eust. 1751, 50, 51; 1775, 16; Schol. HM. cf. Athe[…] p. 498; Didym. p. 7. — 113 ἐνίπλειον: προπαροξυτόνως Schol. H. — 117 φῆς: φῄς, v. ad η 239; H. T. 374. φθίσθαι: φθεῖσθαι H. T. 375. — 122 Herodianus cum Paradosi ἀλαλήμενος: ἀλαλημένος Ptole[…] Ascalonita, H. T. 183. — 125 οὐδ' ἐθέλουσιν Aristarchus, H. T. 235.

ς δέ κ' ἀλητεύων Ἰθάκης ἐς δῆμον ἵκηται,
λθὼν ἐς δέσποιναν ἐμὴν ἀπατήλια βάζει·
δ' εὖ δεξαμένη φιλέει καὶ ἕκαστα μεταλλᾷ,
αί οἱ ὀδυρομένῃ βλεφάρων ἄπο δάκρυα πίπτει,
θέμις ἐστὶ γυναικός, ἐπὴν πόσις ἄλλοθ' ὄληται.
ἶψά κε καὶ σὺ γεραιὲ ἔπος παρατεκτήναιο,
ἴ τίς τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα δοίη.
ɔῦ δ' ἤδη μέλλουσι κύνες ταχέες τ' οἰωνοὶ
ινὸν ἀπ' ὀστεόφιν ἐρύσαι, ψυχὴ δὲ λέλοιπεν·
τόν γ' ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ὀστέα δ' αὐτοῦ
εἶται ἐπ' ἠπείρου ψαμάθῳ εἰλυμένα πολλῇ.
ς ὅ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλε, φίλοισι δὲ κήδε' ὀπίσσω
ᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τετεύχαται· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
πιον ὧδε ἄνακτα κιχήσομαι, ὁππόσ' ἐπέλθω,
ὐδ' εἴ κεν πατρὸς καὶ μητέρος αὖτις ἵκωμαι
ἶκον, ὅθι πρῶτον γενόμην καί μ' ἔτρεφον αὐτοί.
ὐδέ νυ τῶν ἔτι τόσσον ὀδύρομαι, ἱέμενός περ
φθαλμοῖσιν ἰδέσθαι ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ·
λλά μ' Ὀδυσσῆος πόθος αἴνυται οἰχομένοιο.
ὸν μὲν ἐγών, ὦ ξεῖνε, καὶ οὐ παρεόντ' ὀνομάζειν
ἰδέομαι· περὶ γάρ με φίλει καὶ κήδετο θυμῷ·
λλά μιν ἠθεῖον καλέω καὶ νόσφιν ἐόντα.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

. L. 126 ὃς δέ κ': ὃς δ' ἂν E. ἐς: εἰς C. — 128 ἦδ' ACDIKLNQ. ἄπο: ἀπὸ DGIQ. ἀπο ACKLN. — 130 ἢ: ἤ ACIKLM 1. m. NQ. 754, 15. ἐπὴν: ἐπεὶ KS. ἄλλοθε A. — 131 αἶψά τε GM. — 132 εἴ ι ADLQ. — 134 ἐρύσαι: ἐρύειν AF. ἐρύσαι (ειν) I. γρ. ἐρύσαι A m. r. ύειν H. — 135 ἐν πόντῳ: ἐς πόντον K. — 137 ὃ N. — 139 ὁππόσ': ' L. ὁππόσε ἔλθω QV. — 140 αὐτὸς: γρ. αὖθις M. αὖθις L. — ρεφον: ἔτραφον Q. αὐτοί: οὗτοι E. — 142—192 omitt. QV 1. m. 2 οὐδέ νυ: οὐδέ τι EFGMN, quod non displicet. γρ. οὐδ' ἄρα H. ός περ: ἀχνύμενός περ ACDEKLMNS. γρ. ἱέμενος CM. γρ. ἀχνύ- περ H. — 145 ἐγὼ IM. — 146 περὶ EIKM: πέρι ACDGL. περὶ N. λει AE 1754, 32 HN. με φίλε I. v. μ' ἐφίλει.

. c. 130 ἢ veteres, H. T. 273. — 132 Διοκλῆς ἀθετεῖ. — 134 ἀπ' φιν: οὕτως αἱ πᾶσαι σχεδόν (v. H. T. 327) sed vereor, ne haec ni adnotatio ad ἐρύσαι pertineat. — 135 Herodianus ὀστέα, non . — 142 ἀχνύμενός περ (= X 424) libri meliores, quod praefer- si v. 143 abesset. — 146 περὶ Herodianus: πέρι Ptolemaeus Pin- , H. T. 373. με φίλει, cf. ν 206. — 147 ἠθεῖον Aristarchus, cf. . Z 518; H. T. 272.

ὦ φίλ', ἐπεὶ δὴ πάμπαν ἀναίνεαι, οὐδέ τι φῆσθα
κεῖνον ἐλεύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος·
ἀλλ' ἐγὼ οὐκ αὔτως μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺν ὅρκῳ,
ὡς νεῖται Ὀδυσεύς· εὐαγγέλιον δέ μοι ἔστω
αὐτίκ', ἐπεί κεν κεῖνος ἰὼν τὰ ἃ δώμαθ' ἵκηται·
[ἕσσαι με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά·]
πρὶν δέ κε καὶ μάλα περ κεχρημένος οὔ τι δεχοίμη.
ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσι
γίγνεται, ὃς πενίῃ εἴκων ἀπατήλια βάζει.
ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ξενίη τε τράπεζα
ἱστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω·
ἦ μέν τοι τάδε πάντα τελείεται ὡς ἀγορεύω.
τοῦδ' αὐ τοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσ-ύς
τοῦ μὲν φθίνοντος μηνός, τοῦ δ' ἱσταμένοιο
οἴκαδε νοστήσει καὶ τίσεται, ὅς τις ἐκείνου
ἐνθάδ' ἀτιμάζει ἄλοχον καὶ φαίδιμον υἱόν.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης Εὔμαιε συβῶτα·
ὦ γέρον, οὔτ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδε τίσω,
οὔτ' Ὀδυσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται· ἀλλὰ ἕκηλος
πῖνε, καὶ ἄλλα παρὲξ μεμνώμεθα, μηδέ με τούτων

V. L. 149 ἐπεὶ δή: l. ἐπειδή. οὐδέ τϊ ACDFGHIKLMNPRS: οὐδ' ἔτι contra librorum auctoritatem. φῆσθα: κεῖνον DL. — 150 κε- νον: φῆσθα DL. — 151 οὐκ αὔτως A ex em. K. — 154 omitt. A 1. DHIKLM 1. m. NPV: habent A in marg. CM 2. m. S. — 155 οὔτι: οὔ K. — 157 γίγνεται FL: γίνεται ACDEGHIKMNPSV. — 159 ἱστί- ἑστίη A ex corr. FK. — 160—164 habent asteriscos in M. — 160 ἦ μ- τοι A. ἦ μὲν δὴ CS. γρ. ἦ μέν τοι τῇδε (τῇ?) ἀντὶ τοῦ οὕτως Schol. Vind. 133. — 161 τοῦδ' αὐ τοῦ CS. τοῦδ' αὐ L omisso τοῦ. v. τοῦ αὐτοῦ cum E 1755, 40; 1839, 63. — 162 omitt. D 1. m. — 163 νοστήσ- νοστήσας DFHIKLMP. νοστήσειν V. ὅς τις: ὅς κεν AFMN (PV). ὅστις A m. rec. — 164 φαίδιμον: νήπιον NV. — 166 ἄρ CDEKLM τίσω: τίω C. — 167 οἶκον: οἶκον δ' E 1755, 9 (Ὀδυσεὺς οἶκον δὲ ἐλ- σεται?). — 168 παρὲξ: πάρεξ DIKM. μὴ δέ με AILMN. μὴ δέ τι KP

A. c. 151 τὸ οὐκ αὔτως ἐν τοῖς ἀντιγράφοις διὰ τοῦ κ ἐκφερόμε- νον δηλοῖ ψιλοῦσθαι τὸ αὔτως Ἰωνικῶς Eust. 1755, 12. — 159 ἱστίη li- bri meliores cum Eust. et Et. Mg. 382, 36; 48: ἑστίη Et. Gud. 213, 36; Ammonius de diff. s. v. βωμός; Scholl. *K* 418; *O* 36. — 161 τοῦδ' αὐ τοῦ Ptolem. Ascalonita et Herodianus teste Schol. *K* 25. τοῦδ' αὐτοῦ ἢ τοῦδ' αὐ τοῦ λυκάβαντος· οὐ δύναται γὰρ εἶναι ἡ αὐτοῦ ἀντωνυ- μία Schol. H. τοῦδ' αὐ τοῦ: τρεῖς τόνοι, ἀντὶ τούτου δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ. τὸ γὰρ αὐτοῦ οὐ λέγει Ὅμηρος, εἰ μὴ ἐπὶ εἰρημένοις τισὶν ἀναφορικῶς Schol. Q Vind. 133. τοῦδ' αὐτοῦ λυκάβαντος, ἢ μᾶλλον κατὰ τοὺς ἀκριβεστέρους τοῦ δ' αὐ τοῦ λυκάβαντος Eust. 1755, 40. — 162—164 ὑποπτεύονται οἱ τρεῖς ὡς ἀσύμφωνοι πρὸς τὰ πρὸ αὐτῶν, καὶ ὡς ὕπο- πτοι καὶ ὡς ἄπιστοι Schol. H. — 168 παρὲξ: πάρεξ Tyrannio, H. T. 333.

λίμνησκ'· ἦ γάρ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
ἄχνυται, ὁππότε τις μνήσῃ κεδνοῖο ἄνακτος.
ἀλλ' ἦ τοι ὅρκον μὲν ἐάσομεν, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἔλθοι, ὅπως μιν ἐγώ γ' ἐθέλω καὶ Πηνελόπεια
Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.
νῦν δ' αὖ παιδὸς ἄλαστον ὀδύρομαι, ὃν τέκ' Ὀδυσσεύς,
Τηλεμάχου· τὸν ἐπεὶ θρέψαν θεοὶ ἔρνεϊ ἶσον,
καί μιν ἔφην ἔσσεσθαι ἐν ἀνδράσιν οὔ τι χέρεια
πατρὸς ἑοῖο φίλοιο, δέμας καὶ εἶδος ἀγητόν,
τὸν δέ τις ἀθανάτων βλάψε φρένας ἔνδον ἐίσας
ἠέ τις ἀνθρώπων· ὃ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν
ἐς Πύλον ἠγαθέην· τὸν δὲ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
οἴκαδ' ἰόντα λοχῶσιν, ὅπως ἀπὸ φῦλον ὄληται
νώνυμον ἐξ Ἰθάκης Ἀρκεισίου ἀντιθέοιο.
ἀλλ' ἦ τοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἤ κεν ἁλώῃ
ἦ κε φύγῃ καί κέν οἱ ὑπέρσχῃ χεῖρα Κρονίων.
ἀλλ' ἄγε μοι σὺ γεραιὲ τὰ σ' αὐτοῦ κήδε' ἔνισπε,
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἐὺ εἰδῶ·
τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;

V. L. 169 *θυμὸς*: *θυμὸν* ACDHLMS (GP). — 170 *ἄχνυται*: *ἄχνυ-* ADHILS (GP). *ὁππότέ τις* DI. *μνήσει* K. — 172 *ἐγώ γ'* M: v. '. *ἔγωγε θέλω* D. — 173 *θ' ὁ*: *δ' ὁ* D 1. m. — 174—184 obelos ha- adpictos in M. — 174 *νῦν δ'* KN: v. *νῦν*. — 175 *τηλεμάχ*ου (ον superscr.) I. — *χέρεια* D: *χερείω* ACEHILMNPSV. *χερείων* K. v. *χέρηα*, quod caret librorum auctoritate. — 177 *δέμας*: *φρένας* ADHIKLMPS. '8 *τὸν* DK. *τὸν* (ου superscr.) M. *τόνδε τις* L. *βλάψεν* A ex corr. C. *ἐΐσσας* L. — *ὁδ'* CDIKLMN. — 181 *ἀπο* CLN. *ἄπο* I. — 183 *ἐάσσομεν* IV. *ἤ* *εἴ κεν* CS. *ἁλώῃ*: LN *ἁλώη*. EHIR *ἁλῴη*. AFM *ἁλῴη*. CDKS *ῃ*. — 184 *ἤ κε*: *εἴ κε* CS. *φύγῃ* A ex corr. CEFHIM. *φύγῃ* (οι superscr.) D. γρ. *φύγοι* H. *ὑπέρσχῃ* AEFN. *ὑπέρσχῃ* (οι superscr.) HI. *ὑπερσχῇ* K. *ὑπερέχῃ* D. *-ῴη, φύγοι, ὑπέρσχοι*. — 185 *σ' αὐτοῦ*: *σαυτοῦ* ACDEGHIKNPV. *οῦ* M. *ἔνισπε* ACEGIKLPRSV: *ἐνίσπες* DFHN. — 187 *ποθεν* L. *εἰς* libri omnes.

A. c. 171 *ὅρκον*: *Ζηνόδοτος κεῖνον μέν* Schol. H Vind. 133. — 176 *ια*: *οὕτως Ἀρίσταρχος* Didymus, H. T. 378. — 177 *δέμας*, cf. *Ω* — 178 Aristarchus *τόν*, non *τοῦ*, cf. Ariston. *ἐν σχήματι, ὡς τὸ* *αἰκά τε θήσατο μαζόν*" (*Ω* 58) *καὶ* „*οἵ σ' ὠτειλὴν αἷμ' ἀπολιχμή-* *αι*" (*Φ* 122), H. S. p. 230. — 180 *ἠγαθέην*: *ἠμαθίην* Rhianus, cf. 2. — 183 *ἁλώῃ* cf. *I* 701, *Σ* 307, *X* 253. optativum *ἁλοίη* in libris inveni. — 184 *φύγῃ*: *φύγοι*, v. G. Herm. Opusc. II, p. 31. h. l. op- os praeferrem, si meliorum librorum fide niterentur. — 185 *ἔνισπε*: *αἱ ἐνίσπες καὶ ἔστιν ὡς τὸ ἐπίσχες* Schol. Vind. 133, cf. H. T. 255. 17 veteres *εἷς*, cf. ad *α* 170.

ὁπποίης τ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο· πῶς δέ σε ναῦται
ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀίομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
εἴη μὲν νῦν νῶιν ἐπὶ χρόνον ἠμὲν ἐδωδὴ
ἠδὲ μέθυ γλυκερὸν κλισίης ἔντοσθεν ἐοῦσι
δαίνυσθαι ἀκέοντ', ἄλλοι δ' ἐπὶ ἔργον ἕποιεν·
ῥηιδίως κεν ἔπειτα καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἅπαντα
οὔ τι διαπρήξαιμι λέγων ἐμὰ κήδεα θυμοῦ,
ὅσσά γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὔχομαι εὐρειάων,
ἀνέρος ἀφνειοῖο πάις· πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι
υἷες ἐνὶ μεγάρῳ ἠμὲν τράφεν ἠδὲ γένοντο
γνήσιοι ἐξ ἀλόχου· ἐμὲ δ' ὠνητὴ τέκε μήτηρ
παλλακίς, ἀλλά με ἶσον ἰθαιγενέεσσιν ἐτίμα
Κάστωρ Ὑλακίδης, τοῦ ἐγὼ γένος εὔχομαι εἶναι·
ὃς τότ' ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὣς τίετο δήμῳ
ὄλβῳ τε πλούτῳ τε καὶ υἱάσι κυδαλίμοισιν.

V. L. 188 ὁπποίης τ': ὁπποίης δ' CIKLM. ἀφίκεαι GM. — 189 εὐχετόωντο: εὐχετόωνται DLV. εὐχετόωντο^αι I. — 190 γάρ τί σε A CDI KLN. γάρ τοι σε M. — 192 τοὶ γὰρ AD. — 193 νῶιν: νῶϊ Q. ἠμὲν E. — 195 δαίνυσθαι N. δαίνυσθαί τ' ADHIL (PV). ἔργον ἕποιεν: ἔργον ἕποιεν D ex corr. MS. ἔργα ἕποιεν K. ἔργον ἐποῖεν L. ἔργα^ον ἕποιεν H. ἔργα τράποιντο NR. ἔργαον (i. e. ἔργα^ον) τράποιντο I. γρ. τράποιντο M. ἔργα τράποιντο ἢ ἔργα ἕποιεν E 1757, 6. — 196 ῥηϊδίως μὲν K. — 197 θυμοῦ: θυμῷ C. — 198 ὅσσά γε DIMQ: ὅσσά κε CK. ὅσσα κε S. — 201 υἷες ἐνὶ ACEKNRS: v. υἱέες ἐν. γρ. υἱέες ἐν C. ἠδὲ γένοντο L: cet. ἠδ' ἐγένοντο. — 202 ἀλόχου: ἀλόχων A ex corr. NQRSV. ἀλόχων^ου CM. — 203 ἰθαιγενέεσσιν: ἰθαγενέεσσιν A p. ras. CDE 1758, 15 MNQ S; Bekk. An. 25, 24; 600, 25; Cram. An. Ox. II, 451, 9; Et. Mg. 470, 4; Et. Gud. 274, 4. εἰθαιγενέεσσιν K. — 204 γένος: γρ. πάϊς M. — 205 ὃς τότ': ὃς πότ' AH 1. m. I. ὅς ποτ' DKL. γρ. τότε A m. rec. τότε H sup. — 206 κυδαλίμοισιν: γρ. ἠνδαλίμοισι H.

A. c. 188—190 ἀστερίσκος πρόσκειται ἄχρι τριῶν στίχων, ὅτι νῦν ὀρθῶς λέγονται Aristonicus, cf. ad α 171, π 57. — 188 ὁπποίης τ', non δ', Aristarchus, v. α 171. — 195 ἀκέοντ': ἐκ πλήρους ἀκέοντε (l. ἀκέοντας) Schol. BQ Vind. 133. ita nisi fallor Aristarchus, cf. H. T. 3 — 203 ἰθαιγενέεσσιν: παρέφθαρται δὲ τὰ ἀντίγραφα τὰ ἔχοντα ἰθαιγενέεσσιν Cram. Epim. 61, 9. ἰθαιγενής, ὡς καὶ ἐνταῦθά τινες γράφουσιν Eust. 1758, 15. — 204 Κάστωρ: Καλλίστρατος ἐν τῇ ἐκ Μουσείου Κάστρῳ (sic) φησὶ γεγράφθαι. quid in editione illa scriptum fuerit, non expiscor.

ἀλλ' ἤ τοι τὸν κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι
εἰς Ἀίδαο δόμους· τοὶ δὲ ζωὴν ἐδάσαντο
παῖδες ὑπέρθυμοι καὶ ἐπὶ κλήρους ἐβάλοντο,
αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρα δόσαν καὶ οἰκί' ἔνειμαν.
ἠγαγόμην δὲ γυναῖκα πολυκλήρων ἀνθρώπων
εἵνεκ' ἐμῆς ἀρετῆς, ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιος ἦα
οὐδὲ φυγοπτόλεμος· νῦν δ' ἤδη πάντα λέλοιπεν·
ἀλλ' ἔμπης καλάμην γέ σ' ὀίομαι εἰσορόωντα
γιγνώσκειν· ἦ γάρ με δύη ἔχει ἤλιθα πολλή.
ἦ μὲν δὴ θάρσος μοι Ἄρης τ' ἔδοσαν καὶ Ἀθήνη
καὶ ῥηξηνορίην· ὁπότε κρίνοιμι λόχον δὲ
ἄνδρας ἀριστῆας κακὰ δυσμενέεσσι φυτεύων,
οὔ ποτέ μοι θάνατον προτιόσσετο θυμὸς ἀγήνωρ,
ἀλλὰ πολὺ πρώτιστος ἐπάλμενος ἔγχει ἕλεσκον
ἀνδρῶν δυσμενέων, ὅ τέ μοι εἴξειε πόδεσσι.
τοῖος ἔα ἐν πολέμῳ· ἔργον δέ μοι οὐ φίλον ἔσκεν
οὐδ' οἰκωφελίη, ἥ τε τρέφει ἀγλαὰ τέκνα,
ἀλλά μοι αἰεὶ νῆες ἐπήρετμοι φίλαι ἦσαν
καὶ πόλεμοι καὶ ἄκοντες ἐύξεστοι καὶ ὀιστοί,
λυγρά, τά τ' ἄλλοισίν γε καταριγηλὰ πέλονται.
αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσκε, τά που θεὸς ἐν φρεσὶ θῆκεν·
ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις.
πρὶν μὲν γὰρ Τροίης ἐπιβήμεναι υἷας Ἀχαιῶν
εἰνάκις ἀνδράσιν ἦρξα καὶ ὠκυπόροισι νέεσσιν

V. l. 208 τοὶ: οἱ E 1758, 31. — 209 ἔπι CD. — 210 παῦρα δόσαν: ν' ἔδοσαν HI. οἰκί' ἔνειμαν: οἰκίαν νεῖμαν CS. οἰκία νεῖμαν KN. ἔνειχαν Q. — 213 λέλοιπεν: λέλοιπα S. — 215 γιγνώσκειν ILQV: σκειν ACDEKMN Apoll. Soph. 94, 31. γιγνώσκων H. — 216 ἦ μὲν . Ἄρης τ': ἄρης D. — 217 κρῖνοιμι (η) A. — 219 ποτιόσσετο I. — 220 ιον: ὄλεσκον GHIR. — 221 ὅ τέ μοι: ὅτε μοι ACDQ. — 222 τοῖος ν CFIMPS Schol. E 533; Schol. Vind. 133 ad θ 186: τοῖος ἔην GH n. K. τοῖος ἔον ἐν E 1762, 28 L. τοῖος ἔγ' ὠν|||'| πολέμω A p. ras. ῖος ἔ' ἐν. ἔσκεν: ἦεν Schol. E 533; Plut. Vit. XXVI, 3, 4. — 223 οἰκωφελίη: οὐ ῥηξηνορίη Apoll. Soph. 138, 26. — 224 ἦσαν: ἔσσαν — 226 ἄλλοισί γε CDEMQV. καταριγηλὰ: κατὰ ῥιγηλὰ S. καταρι- C. καταρριγηλὰ L. καὶ ῥϊγηλὰ GMN. καὶ καταριγηλὰ K. ἀριγη- . γρ. καὶ ῥιγηλὰ A. — 228 ἐπιτρέπεται: γρ. ἐπιτέρπεται A.

A. c. 214 interpretatur Aristarchus „ἀλλ' ὅμως καὶ τὸ λείψανόν ρῶντα τοῦ σώματος οἴομαι ἐπιγινώσκειν οἷος ἤμην ἀκμάζων ἐγὼ ὑσθενῶν“ Apoll. Soph. 94, 30. — 216 v. Schol. E 774.

ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς, καί μοι μάλα τύγχανε πολλά.
τῶν ἐξαιρεύμην μενοεικέα, πολλὰ δ᾽ ὀπίσσω
λάγχανον· αἶψα δὲ οἶκος ὀφέλλετο, καί ῥα ἔπειτα
δεινός τ᾽ αἰδοῖός τε μετὰ Κρήτεσσι τετύγμην.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τήν γε στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
ἐφράσαθ᾽, ἣ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ᾽ ἔλυσε,
δὴ τότ᾽ ἔμ᾽ ἤνωγον καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
νήεσσ᾽ ἡγήσασθαι ἐς Ἴλιον· οὐδέ τι μῆχος
ἦεν ἀνήνασθαι, χαλεπὴ δ᾽ ἔχε δήμου φῆμις.
ἔνθα μὲν εἰνάετες πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν,
τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν Πριάμου πέρσαντες ἔβημεν
οἴκαδε σὺν νήεσσι, θεὸς δ᾽ ἐκέδασσεν Ἀχαιούς.
αὐτὰρ ἐμοὶ δειλῷ κακὰ μήδετο μητίετα Ζεύς·
μῆνα γὰρ οἶον ἔμεινα τεταρπόμενος τεκέεσσι
κουριδίῃ τ᾽ ἀλόχῳ καὶ κτήμασιν· αὐτὰρ ἔπειτα
Αἴγυπτον δέ με θυμὸς ἀνώγει ναυτίλλεσθαι,
νῆας ἐὺ στείλαντα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν.
ἐννέα νῆας στεῖλα, θοῶς δ᾽ ἐσαγείρετο λαός.
ἑξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι
δαίνυντ᾽· αὐτὰρ ἐγὼν ἱερήια πολλὰ παρεῖχον
θεοῖσίν τε ῥέζειν αὐτοῖσί τε δαῖτα πένεσθαι.
ἑβδομάτῃ δ᾽ ἀναβάντες ἀπὸ Κρήτης εὐρείης
ἐπλέομεν βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραέι καλῷ

V. L. 231 μάλα τύγχανε: μάλ᾽ ἐτύγχανε E 1760, 63 N. πολλά: πάντα EFKMNPS. ||?|ν| ?| C. γρ. πολλα CM. — 232 τῶν: ὧν E. ἐξηρεύμην AQV. — 234 τετύγμην: τετάγμην DKLP. τετεύγμην I. — 235 τήν γε: τήνδε ACHINSV. τὴν DLM. — 236 ἣ: ἡ I. ὑπὸ: ὕπο CDKNQ. ἐπὶ GM. — 237 τότ᾽ ἔμ᾽: τότε μ᾽ CDGHILMNPQRSV. ἤνωγαν Q. — 238 νήεσσ᾽: νήεσιν KP. νῆασ᾽ D 1. m. ἡγήσεσθαι IRV. — 239 ἀνήνασθαι I. φῆμις: φήμη C sup. Schol. Α 105. γρ. ἐβίβαζε γὰρ ὑμᾶς M, e glossa, v. Schol. V ἐβίαζε γὰρ ἡμᾶς (cod. ὑμᾶς). — 240 πτολεμίζομεν AF. — 242 ἐκέδασσεν: ἐκέδασεν CFI. ἐσκέδασεν AD. ἐσκέδασσεν N. — 243 μητίετα: εὐρύοπα GM. — 246 αἴγυπτον δέ ACDIKLM. αἰγυπτόν δέ Q: v. Αἰγυπτόνδε cum Apoll. Soph. 13, 24. ναυτίλλασθαι A 1. m. — 247 ἐὺ στείλαντα: ἐϋστείλαντα ADFIKLN. — 248 ἐσαγείρετο I: v. ἐσαγείρατο· εἰσαγείρατο CS. ἐσσαγείρατο A 1. m. λαός: θυμός L. — 249 μὲν ἔπειτα: δ᾽ ἤπειτα HI. — 250 δαίνυντ᾽ I. ἐγὼν: ἐγὼ FMN. ἔγωγε E. — 251 θεοῖσΐ τε CDKN. ῥέζειν: ῥέξειν CFILS. γρ. θεοῖσι τε ῥ᾽ ξιν A m. r. αὐτοῖσι δὲ CS. αὐτοῖσι τὲ KM. — 253 βορέῳ K.

A. c. 231 καί μοι: Ζηνόδοτος καί σφιν. hoc scholium in Vind. 133 adscriptum est versui 233, ubi Bekk. adnotavit „σφιν Zenodotus: ῥα". — 243 μητίετα, Il. T. 309. — 248 ἐσαγείρετο: διὰ τοῦ ε Schol. H.

ηιδίως, ὡς εἴ τε κατὰ ῥόον· οὐδέ τις οὖν μοι
ηῶν πημάνθη, ἀλλ' ἀσκηθέες καὶ ἄνουσοι
μεθα, τὰς δ' ἄνεμός τε κυβερνῆταί τ' ἴθυνον.
εμπταῖοι δ' Αἴγυπτον ἐυῤῥείτην ἱκόμεσθα,
τῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
νθ' ἤ τοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
ὐτοῦ πὰρ νήεσσι μένειν καὶ νῆας ἔρυσθαι,
πτῆρας δὲ κατὰ σκοπιὰς ὄτρυνα νέεσθαι·
ἳ δ' ὕβρει εἴξαντες, ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῷ,
ἷψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγροὺς
όρθεον, ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον καὶ νήπια τέκνα,
ὐτούς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' ἀυτή.
ἳ δὲ βοῆς ἀίοντες ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν
λθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων
αλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
ύζαν ἐμοῖς ἑτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
εῖναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
νθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξέι χαλκῷ,
οὺς δ' ἄναγον ζωοὺς σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκῃ.
ὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν ὧδε νόημα
οίησ'· ὡς ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
ὐτοῦ ἐν Αἰγύπτῳ· ἔτι γάρ νύ με πῆμ' ὑπέδεκτο.
ὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κυνέην εὔτυκτον ἔθηκα
αὶ σάκος ὤμοιιν, δόρυ δ' ἔκβαλον ἔκτοσε χειρός·

'. L. 254 ὡς εἴτε DHIMN: cet. ὡσείτε. κατὰ ῥόον: καταρρόον D
2, 51 HIS. καταῤῥόον G. καταῤῥοον K. καταῤῥόον MQ. κατάῤ-
F. κατάροον C. — 255 ἀσκηθέες: ἀσκεθέες E 1762, 52 H 1. m. (?)
— 257 ἐϋρείτην C. ἱκόμεθα E. — 258 στῆσα δ' ἐν: στήσαμεν GHI.
ις δ' ἐν DM. γρ. στήσαμεν M. γρ. δ' ἐν I. στήσας ἐν Apoll. Soph.
. — 260 πὰρ: παρὰ I. — 261 *ὄτρυνα: l. ὤτρυνα. — 262 οἵδ' AC
MNQ. ὕβρει: ὕβρϊ N. σφῷ: σφῶν A ex corr. CE 1762, 57 GH ex
M in marg. QSV. — 263 αἶψα μεν: γρ. μάλ' A. — 265 αὐτοὺς δὲ
ον S. αὐτούσδε κτεῖνον C. ἐς: εἰς Q. — 266 φαινομένηφι CDIK
. φαινομένηφι AM. — 269 οὐδέ τις ἤδη QV. — 270 περὶ: πέρι I
rr. K. περϊ N. — 272 ἄναγον: ἄγαγον CPS. — 273 ὧδε: τοῦτο D
QV. τόδε KP. γρ. ὧδε νόημα D. — 276 εὔτυκτον: ἐΰτυκτον D(H).
7 ἔκτοσε: ἔκτοθι GMQV, quod ferri potest. ἔκτοσθε K.

L. c. 254 κατὰ ῥόον: κατὰρρόον, H. T. 391; conf. ε 327, 461; λ 21;
. — 255 τὸ ἀσκεθέες συστολὴν ἔπαθε τοῦ τῆς παραληγούσης η εἰς
ιως τῷ ξηρὸν ξερόν, οἷον „ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο" (ε 402) Eust.
52. — 260 ἔρυσθαι Aristarchus et Herodianus: ἐρῦσθαι Tyran-
H. T. 241. — 266 φαινομένηφι, H. T. 411.

αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον ἤλυθον ἵππων
καὶ κύσα γούναθ' ἑλών· ὃ δ' ἐρύσατο καί μ' ἐλέησεν,
ἐς δίφρον δέ μ' ἕσας ἄγεν οἴκαδε δάκρυ χέοντα.
ἦ μέν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήισσον μελίῃσιν,
ἱέμενοι κτεῖναι· δὴ γὰρ κεχολώατο λίην·
ἀλλ' ἀπὸ κεῖνος ἔρυκε, Διὸς δ' ὠπίζετο μῆνιν
ξεινίου, ὅς τε μάλιστα νεμεσσᾶται κακὰ ἔργα.
ἔνθα μὲν ἑπτάετες μένον αὐτόθι, πολλὰ δ' ἄγειρα
χρήματ' ἀν' Αἰγυπτίους ἄνδρας· δίδοσαν γὰρ ἅπαντες.
ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
δὴ τότε Φοῖνιξ ἦλθεν ἀνὴρ ἀπατήλια εἰδώς,
τρώκτης, ὃς δὴ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισιν ἐώργει·
ὅς μ' ἄγε παρπεπιθὼν ᾗσι φρεσίν, ὄφρ' ἱκόμεσθα
Φοινίκην, ὅθι τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔκειτο.
ἔνθα παρ' αὐτῷ μεῖνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.
ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο
ἂψ περιτελλομένου ἔτεος καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
ἐς Λιβύην μ' ἐπὶ νηὸς ἐέσσατο ποντοπόροιο
ψεύδεα βουλεύσας, ἵνα οἱ σὺν φόρτον ἄγοιμι,
κεῖθι δέ μ' ὡς περάσειε καὶ ἄσπετον ὦνον ἕλοιτο.
τῷ ἑπόμην ἐπὶ νηὸς ὀιόμενός περ ἀνάγκῃ.
ἡ δ' ἔθεεν βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραέι καλῷ,
μέσσον ὑπὲρ Κρήτης· Ζεὺς δέ σφισι μήδετ' ὄλεθρον.

V. l. 278 ἵππων: ἵππῳ GM. — 279 ὃδ' ACDKMQ. ἐρύσσατο Q[illegible] ὃδε ῥύσατο I. ὃδερύσατο L. ὁ δὲ, ῥύσατο N. μ' ἐλέησεν: μ' ἐσάωσε[illegible] E 1763, 2 N. — 280 δέ μ': δ' ἔμ' L. οἶκα δὲ I. δάκρυ χέοντα N: c[illegible] δακρυχέοντα. — 282 ἱέμενοι ACDI. — 283 ἀπὸ: ἄπο AMN. ἀπο CD[illegible] ἀλλά που P. δ' ὠπίζετο: δ' ὀπίζετο CDKMS. δι' ὀπίζετο G. μῆνι[illegible] μῆτϊν Q. — 284 νεμεσσᾶται: νεμεσσᾶ τὰ Q. — 286 χρήματ': γρ. κτ[illegible]ματα CH. ἅπαντες: ἅπαντα S. γρ. ἅπαντα A m. r. — 287 ὄγδοόν μ[illegible] l. omnes. — 289 ἀνθρώποισιν: ἀνθρώπους AQRSV. — 290 ᾗσι: ἡσ[illegible] K. — 291 κτήματ' ἔκειτο: κτήματα κεῖτο CS. κτήματ' ἔασιν N. — 295 ἐέσσατο: ἐέσσατο CQS. ἓ ἔσσατο I. — 296 ἵνά οἱ AK. σύμφορτον A 1. m. D 1. m. LQ. — 297 περάσειε FK: περάσῃσι ACD 1. m. EGHILMNP QRSV. — 298 τῷ ῥ' ἑπόμην N. τῷ δ' ES. — 299 ἢδ' ACIKLMNQ. ἀκραέι: εὐκραέϊ A p. ras. QV. — 300 ὑπὲρ: ὑπ' ἐκ DL. δέ σφισι: γάρ σφισι H sup. QV. δέ σφιν ADKL (GP). δέ σφι M. μήδετ': ἐμήδετ' L. βούλετ' C.

A. c. 280 δέ μ' ἕσας: ἡ Αἰολικὴ ἐς δίφρον δ' ἀνέσας, ἀναγαγών Schol. H Vind. 133. ἀγαγὼν Αἰολικῶς Schol. Q. δάκρυ χέοντα H. S. p. 175. — 289 ἀνθρώποισιν: de dativo v. H. S. p. 241. — 290 παρπεπιθών: ὀξυτόνως ἡ μετοχή Schol. BQ, v. Schol. Ψ 37. — 295 ἐέσσατο: Ῥιανός φησιν (ἀριανὸς γράφει Vind. 133) ἐφέσσατο. Ζηνόδοτος ἐφείσατο Schol. H Vind. 133. — 296 συμφόρτον, cf. δ 671.

ἀλλ' ὅτε δὴ Κρήτην μὲν ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
φαίνετο γαιάων, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
νηὸς ὕπερ γλαφυρῆς, ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε καὶ ἔμβαλε νηὶ κεραυνόν·
ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσα Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
ἐν δὲ θεείου πλῆτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἅπαντες.
οἳ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.
αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἔχοντί περ ἄλγεα θυμῷ
ἱστὸν ἀμαιμάκετον νηὸς κυανοπρῴροιο
ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ὅπως ἔτι πῆμα φύγοιμι.
τῷ ῥα περιπλεχθεὶς φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν.
ἐννῆμαρ φερόμην, δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
γαίῃ Θεσπρωτῶν πέλασεν μέγα κῦμα κυλίνδον.
ἔνθά με Θεσπρωτῶν βασιλεὺς ἐκομίσσατο Φείδων
ἥρως ἀπριάτην· τοῦ γὰρ φίλος υἱὸς ἐπελθὼν
αἴθρῳ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἦγεν ἐς οἶκον
χειρὸς ἀναστήσας, ὄφρ' ἵκετο δώματα πατρός·
ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἕσσεν.
ἔνθ' Ὀδυσῆος ἐγὼ πυθόμην· κεῖνος γὰρ ἔφασκε
ξεινίσαι ἠδὲ φιλῆσαι ἰόντ' ἐς πατρίδα γαῖαν,

V. L. 301 *Κρήτην μὲν*: *τὴν νῆσον* CS. *γρ. τὴν νῆσον* A. m. r. *γρ. κρήτην* C. — 304 *ὕπερ*: *ὑπὲρ* AIKNQ. *ὑπερ* L. *ὑπ' ἐκ* D. *πόντος*: *πόντον* DL. — 305 *δ'* om. Q. *ἄμυδις*: *ἆμυδις* K. *κεραυνόν*: *κεραυνῷ* HIL Q. *κεραυνόν* [ῷ] A. — 306 *ἦδ'* DIKLMNQ. — 307 *ἐν*: *ἐκ* S. — 308 *οἳ* C. *ἴκελοι* ACKLN. *εἴκελοι* D. *περῒ* C. — 309 *ἐφορέοντο* CDKLM. — 312 *ἔτι*: *ἐπὶ* ILMQ. *ἔπι* S. *ἐπι* D. — 313 *τῷ ῥὰ* ILM. *τῶ δὲ* Q. *ὀλοοῖς ἀνέμοισιν*: *δεκάτη δέ με νυκτί* DL, omisso v. 314. — 315 *γαίῃ*: *αἴῃ* GM. *πέλασε* AFIKNV. — 316 *ἔνθά με* ACDIMNQ. *ἐκομίσατο* A 1. m. F. — 317 *ἀπριάτην*: *ἀπριάτης* L 1. m. — 318 *αἴθρῳ* l. omnes, E 1763, 20; Schol. *O* 171; Apoll. Soph. 16, 21; Hesych. I, 77; Et. Mg. 33, 40. — 320 *με*: *μιν* C 1. m. DL. *εἶμα ἔεσσεν* H.

A. c. 305 Aristarchus, Alexio, Ptolemaeus Ascalonita, Herodianus *ἄμυδις*: *ἆμυδις* Nicias et Pamphilus, H. T. 190. — 317 *ἀπριάτην*: *Ῥιανὸς γράφει ἀπριάδην* Schol. H. *Κράτης κακῶς γράφει ἥρως ἀπριάτης* Apoll. Soph. 39, 28. — 318 *αἴθρῳ καὶ καμάτῳ*: *οὕτως Ἀρίσταρχος, Ζηνόδοτος, Ἀριστοφάνης* Didymus. *ἄλλοι δὲ ἀγνοοῦντες γράφουσι λύθρῳ καὶ καμάτῳ* Et. Mg. 33, 43. *οἱ δὲ γράφοντες λύθρῳ κακῶς* Apoll. Soph. 16, 22. *ὅτι δὲ αἴθραν τὸ ψῦχος λέγουσιν ὁ αὐτός φησι ποιητής „αἴθρῃ καὶ καμάτῳ δεδμημένον"* Schol. Apoll. Rhod. IV, 765. *αἴθρῳ ἀρσενικῶς, ὡς „ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσιν"* (E 397) *ἀντὶ τοῦ ἐν πύλῃ* Schol. B Vind. 56, 133.

καί μοι κτήματ' ἔδειξεν ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς,
χαλκόν τε χρυσόν τε πολύκμητόν τε σίδηρον.
καί νύ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι·
τόσσά οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἄνακτος.
τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα θεοῖο
ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ,
ὅππως νοστήσῃ Ἰθάκης ἐς πίονα δῆμον
ἤδη δὴν ἀπεών, ἢ ἀμφαδὸν ἦε κρυφηδόν.
ὤμοσε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτὸν ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ
νῆα κατειρύσθαι καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν ἑταίρους,
οἳ δή μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηῦς
ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
ἔνθ' ὅ γέ μ' ἠνώγει πέμψαι βασιλῆι Ἀκάστῳ
ἐνδυκέως· τοῖσιν δὲ κακὴ φρεσὶν ἥνδανε βουλὴ
ἀμφ' ἐμοί, ὄφρ' ἔτι πάγχυ δύης ἐπὶ πῆμα γενοίμην.
ἀλλ' ὅτε γαίης πολλὸν ἀπέπλω ποντοπόρος νηῦς,
αὐτίκα δούλιον ἦμαρ ἐμοὶ περιμηχανόωντο.
ἐκ μέν με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματ' ἔδυσαν,

V. l. 323 κτήματ': χρήματα τ' K. κειμήλιά τ' Q. (κτή supra lin.) ξυναγείρατ': συναγείρατ' GM. — 324 πολύκμητόν τε σίδηρον: ἅλις ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν EN. — 325 καί νύ κεν: καὶ νῦν DHILQV. γ' ἔτι: δέ τι QV. βόσκει IQ. — 326 τόσσά οἱ C: ὅσσά οἱ ADHIKLMQ. ὅσσα οἱ GNSV. τόσσα ἐνὶ E. κεῖτο: κεῖται A. — 328 ἐπακούσῃ ADELMNS Strabo XVI, p. 762. ἐπακούσῃ (αι supra lin.) CHIK. ἐπακοῦσαι QV Strabo VII, p. 329. ἐσακούσαι Schol. Α 5, 6. — 329 νοστήσῃ: νοστήσει M. νοστήσῃ (ει supra lin.) HI. — 331 ὤμοσε: ὄμνυε E. v. τ 288. ἐμαυτὸν K. — 332 κατειρῦσθαι DGN. κατείρῦσθαι AL. — 334 ἀλλ' ἐμὲ: ἀλλά με DHILR. ἀπέπεμπε QV. — 335 πολύπυρον: γρ. πολύμηλον CDH. — 336 ὅ γέ μ' C. ὅγ' ἔμ' A ex corr. NQV. ἔνθ' ἄρ ὅγ' L. — 337 τοῖσι δὲ CDIKMN. ἥνδανε: ἥνδανε DNQ. — 340 omitt. DL. — 341 μέν με: μέν γε HI.

A. c. 323 χρήματ' conf. β 203; ν 120, 203, 304; ξ 286, 385; ο 11, 13; Unterrichtszeitung für Oesterreich, 1864, p. 239. — 326 τόσσα: πᾶσαι τόσσα εἶχον Didymus, cf. τ 295. — 327 laudatur Philoxenus ὁ τὴν Ὀδύσσειαν ὑπομνηματίζων a Stephano Byz. s. v. Δωδώνη (p. 246, 9). — 328 ἐπακούσῃ Ἀρίσταρχος. Ἀριστοφάνης ἐπακούσαι Didymus. προπαροξυτόνως τὸ ἐπακούσαι Herodianus. — 329 νοστήσει' Vossius ex coniectura, v. τ 298 νοστήσειε. cf. G. Herm. Opusc. II, p. 29. — 331 Aristarchus et Herodianus ἔμ' αὐτόν: ἐμωυτόν Zenodotus? II. T. 252. ἀποσπένδων: οὕτως Ἀρίσταρχος. ἡ δὲ Αἰολὶς ἐπισπένδων Didymus. — 332 κατειρύσθαι: παρακειμένου ἐστί· διὸ παροξύνεται Herodianus. — 338 δύης ἐπὶ πῆμα γενοίμην: Ἀριστοφάνης δύῃ ἔπι πῆμα γένηται, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῇ δύῃ Schol. H.

ἀμφὶ δέ με ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα
ῥωγαλέα, τὰ καὶ αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὅρηαι·
ἑσπέριοι δ' Ἰθάκης εὐδειέλου ἔργ' ἀφίκοντο.
ἔνθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν ἐυσσέλμῳ ἐνὶ νηὶ
ὅπλῳ ἐυστρεφέι στερεῶς, αὐτοὶ δ' ἀποβάντες
ἐσσυμένως παρὰ θῖνα θαλάσσης δόρπον ἕλοντο.
αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν μὲν ἀνέγναμψαν θεοὶ αὐτοὶ
ῥηιδίως· κεφαλῇ δὲ κατὰ ῥάκος ἀμφικαλύψας,
ξεστὸν ἐφόλκαιον καταβὰς ἐπέλασσα θαλάσσῃ
στῆθος, ἔπειτα δὲ χερσὶ διήρεσα ἀμφοτέρῃσι
νηχόμενος, μάλα δ' ὦκα θύρηθ' ἔα ἀμφὶς ἐκείνων.
ἔνθ' ἀναβάς, ὅθι τε δρίος ἦν πολυανθέος ὕλης,
κείμην πεπτηώς. οἳ δὲ μεγάλα στενάχοντες
φοίτων· ἀλλ' οὐ γάρ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον εἶναι
μαίεσθαι προτέρω, τοὶ μὲν πάλιν αὖτις ἔβαινον
νηὸς ἔπι γλαφυρῆς· ἐμὲ δ' ἔκρυψαν θεοὶ αὐτοὶ
ῥηιδίως, καί με σταθμῷ ἐπέλασσαν ἄγοντες
ἀνδρὸς ἐπισταμένου· ἔτι γάρ νύ μοι αἶσα βιῶναι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα·
ἆ δειλὲ ξείνων, ἦ μοι μάλα θυμὸν ὄρινας

V. L. 342 με (A 1. m.?) DLNQV. μ^ε^ιν III. v. μοι cum A ex corr. C MPS. — 343 ῥωγαλέα τε QV. ῥωγαλέον τὰ N. ὅρηαι: ὁρῆαι ACD 763, 25 LNQS. — 344 ἀφίκοιντο Q. — 345 ἐϋσέλμῳ ACFIKMQR. ἐν N. ἐπὶ DL. — 348 ἀνέγναμψαν: ἀνέγναψαν A 1. m. D 1. m. H. γναμψαν N. — 349 κεφαλῇ: κεφαλὴν M sup. — 350 ἐφόλκεον CD. λκ^αι^εὸν L. ἐπέλασα CEQ. — 351 διήρεσα A 1. m. HKLPQV. διή-ρ^εν^ I. διήρεσσα A ex corr. E 1761, 49 M. διήρεσσ^α^' D. — 352 θύρηθ' ll. Soph. 89, 1; Hesych. II, 331 cum libris plerisque: θύρηφ' (A 1.) DE 1761, 50 QV. θύρηφι E 1761, 12. — 353 δρίος: δρυὸς DIN. ος H. γρ. δρίος D. πολυανθέος: πολυβενθέος D. ὕλης: ὕλη IN. — οἶδε Q. οἱ δὲ μάλα στενάχοντες CHIK. — 355 οὐ γάρ: ἐπεὶ οὐ E. 356 προτέρῳ L. τοὶ: οἱ E. αὖτις: αὖθις DGHL. αὖ^τ^θις I. αὖ^θ^τις M. 357 ἔπι: ἐπὶ LQ. ὑπὲρ K. δ' ἔκρυψαν: δὲ κρύψαν A. — 358 ἐπέλα- A 1. m. CKQ. — 361 ἆ: ἃ GK. ὢ DHI. γρ. ἃ H. γρ. ὢ C. ἦ μοι μέγα L.

A. c. 342 με, non μοι, scribendum, v. H. S. p. 239. — 343 ῥωγαλέα: αλέον Rhianus. ὅρηαι: ὁρῆαι Tyrannio, cf. Et. Mg. 621, 32; Cram. m. 327, 9. H. T. 228. — 348 ἀνέγναμψαν Didymus, qui interpreta- est in commentario „ἀνέλυσαν“ teste Et. Gud. 54, 17; v. Apoll. h. 31, 3. — 349 Ἀριστοφάνης κεφαλὴν δὲ Didymus. — 359 ἐπιστα- ον: Ἀρίσταρχος τοῦ ἐπιστήμονος Apoll. Soph. 74, 11. — 361 ἆ: ὅτι ὁ ἆ ψιλούμενον καὶ περισπώμενον καὶ ἀντὶ τοῦ αἴθε λαμβάνεται, ον ἐκ τῶν παλαιῶν, οἳ καὶ χρῆσιν εἰς τοῦτο παράγουσιν Eust. 1763,60.

ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες ἠδ' ὅσ' ἀλήθης.
ἀλλὰ τά γ' οὐ κατὰ κόσμον ὀίομαι, οὐδέ με πείσεις
εἰπὼν ἀμφ' Ὀδυσῆι· τί σε χρὴ τοῖον ἐόντα
μαψιδίως ψεύδεσθαι; ἐγὼ δ' εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς
νόστον ἐμοῖο ἄνακτος, ὅ τ' ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι
πάγχυ μάλ', ὅττί μιν οὔ τι μετὰ Τρώεσσι δάμασσαν
ἠὲ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε.
τῶ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω.
νῦν δέ μιν ἀκλειῶς ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο.
αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσσιν ἀπότροπος· οὐδὲ πόλινδε
ἔρχομαι, εἰ μή πού τι περίφρων Πηνελόπεια
ἐλθέμεν ὀτρύνῃσιν, ὅτ' ἀγγελίη ποθὲν ἔλθῃ.
ἀλλ' οἳ μὲν τὰ ἕκαστα παρήμενοι ἐξερέουσιν,
ἠμὲν οἳ ἄχνυνται δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος,
ἠδ' οἳ χαίρουσιν βίοτον νήποινον ἔδοντες·
ἀλλ' ἐμοὶ οὐ φίλον ἐστὶ μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι,
ἐξ οὗ δή μ' Αἰτωλὸς ἀνὴρ ἐξήπαφε μύθῳ,
ὅς ῥ' ἄνδρα κτείνας, πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἀληθείς,
ἤλυθ' ἐμὸν πρὸς σταθμόν· ἐγὼ δέ μιν ἀμφαγάπαζον.
φῆ δέ μιν ἐν Κρήτεσσι παρ' Ἰδομενῆι ἰδέσθαι
νῆας ἀκειόμενον, τάς οἱ ξυνέαξαν ἄελλαι·
καὶ φάτ' ἐλεύσεσθαι ἢ ἐς θέρος ἢ ἐς ὀπώρην
πολλὰ χρήματ' ἄγοντα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισι.

V. l. 363 τά γ': τάδ' CEKMNQV. πείσῃς PQ. — 364 ὀδυσσῆα D 1. m., nunc ὀδυσσῆι. — 365 δ' εὖ: δὲ ACS. — 366 ἐμοῖο: ἐμεῖο Q. ὅ τ': ὅδ' A ex corr. CQSV. — 367 ὅττί μιν DKLN. ὅττι μὶν M. τρώεσσι L. τρώεσσ' ἐδάμασαν C. τρώας ἐδάμασαν S. — 369, 370 omitt. ADK. τῶ CILMNQ: v. τῷ. — 370 ἥ δέ κε CS. — 372 υἷεσσιν I. γρ. παρ' υἷεσσι, ἤτοι σὺν τοῖς ἐμοῖς υἱέσι τῆς πόλεως ἀφεστήμενος (sic) καὶ κεχωρισμένος D. — 373 μή που τι CDHLNQ. — 374 ἔλθῃ CQS. ἔλθῃ (οι supra) DH. ἔλθοι (η supra) M. v. ἔλθοι. — 375 οἳ A. — 376 ἠμέν οἱ L. — 377 χαίρουσι ACEIKLM NQ. χαίροντες — ἔδουσιν L. — 378 ἔρεσθαι ACEIKLMNQ: ἐρέσθαι D. — 379 δή μ': δὴ M. μύθῳ: θυμῷ D. — 380 ἄνδρα: ἄνδρας L. — 381 ἤλυθ': ἤλθεν DHKLMS. ἠλθ' Q. ἐμὸν πρὸς σταθμὸν AENR: cet. ἐμὰ πρὸς δώματ'. γρ. καὶ ἐμὸν πρὸς σταθμόν Ambros. B. — 382 ἰδομενῆα CS. — 383 ἀκειόμενον: ἀκειάμενον CH ex em. I. τάς οἱ AQ. συνέαξαν CKP. συνέαξεν Q. — 384 ἐλεύσασθαι E. ἐπ' ὀπώρην L. ἐν θέρει ἢ ἐν ὀπώρῃ Schol. Pind. Nem. V, 10, cf. μ 76. — 385 χρήματ': κτήματ' QV.

A. c. 373 μή πού τι Ptolemaeus Ascalonita: μή που τι Herodianus, H. T. 415. — 378 ἔρεσθαι veteres, H. T. 259.

καὶ σὺ γέρον πολυπενθές, ἐπεί σέ μοι ἤγαγε δαίμων,
μήτέ τί μοι ψεύδεσσι χαρίζεο μήτέ τι θέλγε·
οὐ γὰρ τοὔνεκ᾽ ἐγώ σ᾽ αἰδέσσομαι οὐδὲ φιλήσω,
ἀλλὰ Δία ξένιον δείσας αὐτόν τ᾽ ἐλεαίρων.
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ἦ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἄπιστος,
οἷόν σ᾽ οὐδ᾽ ὀμόσας περ ἐπήγαγον, οὐδέ σε πείθω.
ἀλλ᾽ ἄγε νῦν ῥήτρην ποιησόμεθ᾽· αὐτὰρ ὕπερθε
μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοί, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
εἰ μέν κεν νοστήσῃ ἄναξ τεὸς ἐς τόδε δῶμα,
ἕσσας με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα πέμψαι
Δουλίχιον δ᾽ ἰέναι, ὅθι μοι φίλον ἔπλετο θυμῷ·
εἰ δέ κε μὴ ἔλθῃσιν ἄναξ τεός, ὡς ἀγορεύω,
δμῶας ἐπισεύας βαλέειν μεγάλης κατὰ πέτρης,
ὄφρα καὶ ἄλλος πτωχὸς ἀλεύεται ἠπεροπεύειν.
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε δῖος ὑφορβός·
ξεῖν᾽, οὕτω γάρ κέν μοι ἐυκλείη τ᾽ ἀρετή τε
εἴη ἐπ᾽ ἀνθρώπους ἅμα τ᾽ αὐτίκα καὶ μετέπειτα,
ὅς σ᾽ ἐπεὶ ἐς κλισίην ἄγαγον καὶ ξείνι᾽ ἔδωκα,
αὖτις δὲ κτείναιμι φίλον τ᾽ ἀπὸ θυμὸν ἑλοίμην·
πρόφρων κεν δὴ ἔπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην.

V. l. 387 μή τέ τι μοι IKNQ. μή τε τϊ μοι CD. μὴ τί τϊ μοι A. μήτ᾽ ἔτι μοι L. μήτέ τι AIKQ. μητέ τι D. μή τι τε G. μὴ δ᾽ ἔτι CNS. μήτ᾽ ἔτι L. — 388 αἰδέσσομαι: αἰδήσομαι ADEH 1. m. KLNPQV. αἰδέσομαι I. οὐδὲ: ἠδὲ A. — 389 ξείνιον CQ. τ᾽ ἐλεαίρων: τ᾽ ἐλεήσας F (PV). σ᾽ ἐλεαίρω K. — 391 τίς τοι: τίς σοι GIMS. τίς τε D. — 393 νῦν: ἦ M non male. ὕπερθε AENR. ὕπερθεν CS (P). v. ὄπισθεν. γρ. ὄπισθεν C. ὄπισθε H. ὄπιθεν V. — 394 τοὶ: οἳ DH sup. L. — 395 νοστήσει S. νοστήσειεν K. — 396 ἕσσας μὲν H. εἵματα: οἴκαδε N. — 397 δουλίχϊον δ᾽ DK. δουλίχϊον A 1. m. — 398 ἀγορεύω: ἀγορεύσω Q. — 399 ἐπισεύας CQ Apoll. Soph. 74, 7: v. ἐπισσεύας. A 1. m. ER (P) Hesych. II, 169 ἐπισσεύσας. — 400 ἠπεροπεύειν: ἠπεροπευτής Schol. Λ 192. — 402 ξεῖν᾽, οὕτω γάρ κέν μοι: οὕτω γάρ κεν δή μοι Schol. Ν 824. γάρ κεν μοι A. κέν μοι (μου) H. — 403 μετέπειτα: μετόπισθε E 1765, 16 N. μετόπισθεν CRS. γρ. μετόπισθεν AD. — 405 κτείναιμι: κτείνοιμι QV. κτείναιμι H. φίλον τ᾽: φίλον δ᾽ ADHIKLP (V). ἀπο CDLMN. — 406 κεν δὴ ἔπειτα: κεν δ᾽ ἤπειτα AFHIKLMNQV. κεν δ᾽ ἔπειτα D. δή κεν ἔπειτα CRS. κρονίων᾽ ἀλιτοίμην CIII.

A. c. 394 μάρτυροι: μάρτυρες Zenodotus, H. T. 308. — 396 ἕσσας Aristarchus, Aristophanes, Zenodotus, v. Schol. Γ 57. — 406 ἀλιτοίμην: ἁμαρτήσαιμι gl. in H. ἑκουσίως εἰς τὸ θεῖον ἁμαρτήσαιμι Schol. Vind. 133.

νῦν δ' ὥρη δόρποιο· τάχιστά μοι ἔνδον ἑταῖροι
εἶεν, ἵν' ἐν κλισίῃ λαρὸν τετυκώμεθα δόρπον.
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
ἀγχίμολον δὲ σύες τε καὶ ἀνέρες ἦλθον ὑφορβοί.
τὰς μὲν ἄρα ἔρξαν κατὰ ἤθεα κοιμηθῆναι,
κλαγγὴ δ' ἄσπετος ὦρτο συῶν αὐλιζομενάων.
αὐτὰρ ὃ οἷς ἑτάροισιν ἐκέκλετο δῖος ὑφορβός·
ἄξεθ' ὑῶν τὸν ἄριστον, ἵνα ξείνῳ ἱερεύσω
τηλεδαπῷ· πρὸς δ' αὐτοὶ ὀνησόμεθ', οἵ περ ὀϊζὺν
δὴν ἔχομεν πάσχοντες ὑῶν ἕνεκ' ἀργιοδόντων·
ἄλλοι δ' ἡμέτερον κάματον νήποινον ἔδουσιν.
ὣς ἄρα φωνήσας κέασε ξύλα νηλέι χαλκῷ,
οἳ δ' ὗν εἰσῆγον μάλα πίονα πενταέτηρον.
τὸν μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐπ' ἐσχάρῃ· οὐδὲ συβώτης
λήθετ' ἄρ' ἀθανάτων· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν·
ἀλλ' ὅ γ' ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλεν
ἀργιόδοντος ὑός, καὶ ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι
νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὃν δὲ δόμον δέ.
κόψε δ' ἀνασχόμενος σχίζῃ δρυός, ἣν λίπε κείων·
τὸν δ' ἔλιπε ψυχή. τοὶ δ' ἔσφαξάν τε καὶ εὗσαν·
αἶψα δέ μιν διέχευαν· ὃ δ' ὠμοθετεῖτο συβώτης
πάντων ἀρχόμενος μελέων ἐς πίονα δημόν,
καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλε παλύνας ἀλφίτου ἀκτῇ,
μίστυλλόν τ' ἄρα τἆλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,

V. L. 407 *ἔνδον*: *ἔνδοι* I. — 408 *τετυκώμεθα* L: v. *τετυκοίμεθα*. *δόρπον*: *δεῖπνον* H sup., est glossa in D. — 410 *σύές τε* AI. — 411 *τοὺς μὲν ἄρ* Q. *τὰς μὲν ἄρ ἔρξαν* L. — 412 *ὦρτο*: *ἦλθε* DL. — 413 *ὃ* ACDIKLMNQ. — 414 *ῥεὺᾶθ' ὑῶν* K. — 418 *κέασεν* AFK. — 419 *οἶδ'* ADIKLMNQ. *εἰσῆγον*: *εἰσάγαγον* CQRV. *εἰσήγαγον* D. — 421 *λήθετ' ἄρ'*: *λήθετ' ἄρ* ACKMNQ. *λήθετ' ἂν* S. *λήθετο* EL. *λήθετ'* D. — 422 *ἀπαρχόμενος* (ερ supra) M. — 425 *κόψε δ'*: *κόψεν* Apoll. Soph. 35, 26. — 426 *εὗαν*: γρ. *εὗσαν* A. — 427 *ὃδ'* ACDIKLMNQ. *ὠμοθετεῖτο*: *ὠμοθέτει* Schol. *A* 461. — 428 *πάντων*: *πάντοθεν* ACDE 1765, 45; 1766, 26 FGHIKLMNPQRSV. — 429 *ἀκτῇ*: *ἀκτήν* DL. *ἀκτῆς* P. — 430 *τἆλλα* M: *τ' ἄλλα* ACDE 1765, 49 KL. *τἄλλα* INQ. *ἀμφοβελοῖσιν* D. *ἔπειρον* (αν supra) HI.

A. c. 411 *ἔρξαν*: *ψιλωτέον τὸ ἔρξαν ἀντὶ τοῦ κατέκλεισαν· τὸ γὰρ δασυνόμενον ἀντὶ τοῦ ἔθυσαν* Schol. BQ Vind. 133, v. H. T. 258. — 428 *Ἀρίσταρχος πάντων. αἱ δὲ εἰκαιότεραι πάντοθεν* Didymus. scripturam Aristarchi, quam Eustathius ne noverat quidem, nullus codex tuetur. — 430 *τἆλλα*: *τ' ἄλλα* Herodianus, cf. Schol. *A* 465.

ὤπτησάν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα,
βάλλον δ' εἰν ἐλεοῖσιν ἀολλέα· ἂν δὲ συβώτης
ἵστατο δαιτρεύσων· περὶ γὰρ φρεσὶν αἴσιμα ᾔδη.
καὶ τὰ μὲν ἕπταχα πάντα διεμοιρᾶτο δαΐζων·
τὴν μὲν ἴαν νύμφῃσι καὶ Ἑρμῇ, Μαιάδος υἷι,
θῆκεν ἐπευξάμενος, τὰς δ' ἄλλας νεῖμεν ἑκάστῳ·
νώτοισιν δ' Ὀδυσῆα διηνεκέεσσι γέραιρεν
ἀργιόδοντος ὑός, κύδαινε δὲ θυμὸν ἄνακτος·
καί μιν φωνήσας φροσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
αἴθ' οὕτως Εὔμαιε φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο
ὡς ἐμοί, ὅττι με τοῖον ἐόντ' ἀγαθοῖσι γεραίρεις.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης Εὔμαιε συβῶτα·
ἔσθιε δαιμόνιε ξείνων, καὶ τέρπεο τοῖσδε,
οἷα πάρεστι· θεὸς δὲ τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' ἐάσει,
ὅττί κεν ᾧ θυμῷ ἐθέλῃ· δύναται γὰρ ἅπαντα.
ἦ ῥα καὶ ἄργματα θῦσε θεοῖς αἰειγενέτῃσι,
σπείσας δ' αἴθοπα οἶνον Ὀδυσσῆι πτολιπόρθῳ
ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν· ὃ δ' ἕζετο ᾗ παρὰ μοίρῃ.
σῖτον δέ σφιν ἔνειμε Μεσαύλιος, ὅν ῥα συβώτης
αὐτὸς κτήσατο οἶος ἀποιχομένοιο ἄνακτος
νόσφιν δεσποίνης καὶ Λαέρταο γέροντος·
πὰρ δ' ἄρα μιν Ταφίων πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν.
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
σῖτον μέν σφιν ἀφεῖλε Μεσαύλιος, οἳ δ' ἐπὶ κοῖτον
σίτου καὶ κρειῶν κεκορημένοι ἐσσεύοντο.

V. L. 432 ἐλεοῖσιν A. ἂν: ἐν C et sup. ἀν. L. — 433 δαιτρεύσων: δαιτρεύων ADN p. ras. περὶ: πέρι D. γάρ σφϊσϊν: γρ. φρεσὶν A. ᾔδει K. ᾔδη N. — 434 omitt. M. 1. m. ἕπταχα: εὔτεχνα K. — 435 υἷι C E 1765, 57; 1799, 26 PQRSV: υἱεῖ ADGHIKLMN Scholl. Δ 49; Ξ 491. — 436 ἐπευξάμενος: γρ. ἐπαρξάμενος A. ἑκάστῳ: ἑκάστοις CERS. — 437 νώτοισι EMN. — 438 κύδαινε: κύδηνε Apoll. Soph. 105, 1. ἤνδανε CKS. γρ. ἤνδανεν A. — 441 ὅττί με I. ὅ, ττί με Q. — 444 παρέστι I. τὰ μὲν — τὰ δ' R. — 445 ὅ, ττί κεν I. ἐθέλει DE 1767, 1; 9 PS. — 446 ἦ ῥὰ ACDIKLN. — 447 πολιπόρθω N. — 448 ὅδ' ACDIKLMNQ. παραμοίρῃ A. — 449 ὃν ῥὰ AL. — 450 κτήσατο: ἐκτήσατο CDEILQV. ἐποιχομένοιο L. — 451 omitt. KL. — 452 παρ A. — 453 οἵδ' ADIKLMNQ. — 453 ἕντο ADI. ἐντο L. — 455 οἵδ' ACDKLMNQ. κοῖτον: κοίτην F.

A. c. 433 ᾔδη Aristarchus, non ᾔδει, H. T. 271. — 435 υἷι: υἱεῖ, H. T. 369. — 447 πτολιπόρθῳ, non πτολεπόρθῳ Aristarchus, H. T. 348.

νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ σκοτομήνιος, ὗε δ' ἄρα Ζεὺς
πάννυχος, αὐτὰρ ἄει ζέφυρος μέγας αἰὲν ἔφυδρος.
τοῖς δ' Ὀδυσεὺς μετέειπε συβώτεω πειρητίζων,
ἤ πώς οἱ ἐκδὺς χλαῖναν πόροι, ἤ τιν' ἑταίρων
ἄλλον ἐποτρύνειεν, ἐπεί ἑο κήδετο λίην·
κέκλυθι νῦν Εὔμαιε καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι,
εὐξάμενός τι ἔπος ἐρέω· οἶνος γὰρ ἀνώγει
ἠλεός, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' ἀεῖσαι,
καί θ' ἁπαλὸν γελάσαι καί τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκε,
καί τι ἔπος προέηκεν, ὅ πέρ τ' ἄῤῥητον ἄμεινον.
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τὸ πρῶτον ἀνέκραγον, οὐκ ἐπικεύσω.
εἴθ' ὣς ἡβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
ὡς ὅθ' ὑπὸ Τροίην λόχον ἤγομεν ἀρτύναντες·
ἡγείσθην δ' Ὀδυσεύς τε καὶ Ἀτρείδης Μενέλαος,
τοῖσι δ' ἅμα τρίτος ἦρχον ἐγών· αὐτοὶ γὰρ ἄνωγον.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἱκόμεσθα ποτὶ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος,
ἡμεῖς μὲν περὶ ἄστυ κατὰ ῥωπήια πυκνὰ
ἂν δόνακας καὶ ἕλος ὑπὸ τεύχεσι πεπτηῶτες
κείμεθα· νὺξ γὰρ ἐπῆλθε κακὴ βορέαο πεσόντος,
πηγυλίς· αὐτὰρ ὕπερθε χιὼν γένετ' ἠύτε πάχνη,
ψυχρή, καὶ σακέεσσι περιτρέφετο κρύσταλλος.
ἔνθ' ἄλλοι πάντες χλαίνας ἔχον ἠδὲ χιτῶνας,
εὗδον δ' εὔκηλοι σάκεσιν εἰλυμένοι ὤμους·

V. L. 457 δ' ἄρ AEM: γάρ CDHIKLQSV. γρ. γὰρ Am. rec. — 45[illegible] παννύχϊος AM. πανύχιος I. •ἄει: l. ἄη, utrumque Hesych. I, 59. — 459 δ' om. M. — 460 ἤ πώς οἱ: l. εἴ πώς οἱ. AIN εἴ πως οἱ. CQ εἴ π[illegible]ς οἱ. K εἴ πω εἰ. ἤ ε||||| ἑταίρων L. — 461 ἐπεὶ ἕο LQ. βουλήν: γρ. λί[illegible]ν M. — 462 κεκλυθϊ οὖν DL. κέκλυτε νῦν E. — 463 τι ἔπος: τοι ἔπος E IKLQSV. ἀνώγει: ἄνωγεν A. — 464 μάλ' omitt. DL. — 465 καί [illegible] ἁπαλὸν Q. — 466 τοι ἔπος Q. προέηκεν: ἐφέηκεν I. ἄρρητον καὶ ἄμει-νον GM. — 467 τοπρῶτον HL. ἀνέκραγον: ἐνέκραγον L. οὐκ ἐπικεύ[illegible]ω Apoll. Soph. 35, 12: οὐδ' ἐπικεύσω KLM 1. m. S. — 468 omitt. L. β[illegible]η τε: βίη δέ ACFM 2. m. Q. — 469 Τροίην: τροίη FN. — 470 ἡγείσθ[illegible]ν D. — 471 ἐγὼ F. — 472 πόλιν C. — 473 περὶ: προτὶ DH 1. m. LQ[illegible] ποτὶ CH p. ras. I. παρὰ M. — 474 ἀνδόνακας DEHINQ. — 475 γὰρ [illegible] MQV Steph. Byz. s. v. Παμφυλία (498, 21): δ' ἆρ ACEKLN. v. δ' ἄρ[illegible] — 476 ὕπερθε: ἔπειτα F. — 477 ψυχρὴ: γρ. λεπτὴ L. περιτρέφετ[illegible]: περιστρέφετο ACHIKN. — 478 ἄλλοι πάντες: ἄλλοι μὲν πάντες CD[illegible]I KLMQS. — 479 εὗδον τ' A. εἰλυμένοι: εἰλυμένω QV.

A. c. 458 ἄει: ἄη. cf. ad μ 325. — 466 προέηκεν: οὕτως αἱ Ἀρι-στάρχου· ἡ τοῦ Ἀριστοφάνους παρέθηκεν (προέθηκεν?), ὃ καὶ ἄμει-νον Didymus. — 472 ποτὶ: ὑπὸ Vossius ad Hymn. Cer. 270. — 474 τεύ-χεσι γραπτέον, οὐ τείχεσι Schol. H. — 476 πηγυλίς, ὀξυτόνως Schol. BQ.

υὑπὰρ ἐγὼ χλαῖναν μὲν ἰὼν ἑτάροισιν ἔλειπον
φραδίῃς, ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ῥιγωσέμεν ἔμπης,
λλ' ἑπόμην σάκος οἶον ἔχων καὶ ζῶμα φαεινόν.
λλ' ὅτε δὴ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
κὶ τότ' ἐγὼν Ὀδυσῆα προσηύδων ἐγγὺς ἐόντα
γκῶνι νύξας· ὃ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ὑπάκουσε·
:ογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ʒ τοι ἔτι ζωοῖσι μετέσσομαι, ἀλλά με χεῖμα
ἱμναται· οὐ γὰρ ἔχω χλαῖναν· παρά μ' ἤπαφε δαίμων
'οχίτων' ἔμεναι· νῦν δ' οὐκέτι φυκτὰ πέλονται.
ς ἐφάμην, ὃ δ' ἔπειτα νόον σχέθε τόνδ' ἐνὶ θυμῷ,
ʼος κεῖνος ἔην βουλευέμεν ἠδὲ μάχεσθαι·
θεγξάμενος δ' ὀλίγῃ ὀπί με πρὸς μῦθον ἔειπε·
ίγα νῦν, μή τίς σευ Ἀχαιῶν ἄλλος ἀκούσῃ.
, καὶ ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν σχέθεν εἶπέ τε μῦθον·
λῦτε φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος.
ίην γὰρ νηῶν ἑκὰς ἤλθομεν· ἀλλά τις εἴη
:πεῖν Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
ἰ πλέονας παρὰ ναῦφιν ἐποτρύνειε νέεσθαι.
ὡς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
αρπαλίμως, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε φοινικόεσσαν,
ῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐνὶ εἵματι κείνου
είμην ἀσπασίως, φάε δὲ χρυσόθρονος ἠώς.

'. L. 480 ἰὼν χλαῖναν μὲν ἐγὼν GM. — 481 ἀφραδίῃς (A 1. m.) G ἀφραδίῃ KQSV. ἀφραδίῃ||| A p. ras. ἀφραδίαις E 1768, 10 R. θέως (η) C. v. ἀφραδέως cum DFHIL. γρ. ἀμαθίᾳ CH. γρ. ἀφραδίῃ 482 omitt. E. — 483 μετα L. — 485 ὅδ' ACDKLMNQ. ἄρ ACDE INQ. — 487 οὔ τοι: οὔτι DE 1768, 15 KPQSV. — 489 AHKLPQS ναι. CDEGIMN ἔμμεναι. v. ἴμεναι. οὐκ ἔτι C. — 490 ὅδ' ADIK Q. σχέθε: γρ. σχέτο M. — 491 κεῖνος: ἐκεῖνος ACDEFGHIKLM RV. βουλευέμεν: βουλευσέμεν H ex corr. IQ. γρ. καὶ οἷος ἐκεῖνος ελέσαι ἔργον τε ἔπος τε E 1770, 44. — 493 μή τις σεῦ ACILN. μή D. — 494 σχέθεν: θέτο CDHILMP. γρ. σχέθε C. — 495 ἐνύπνϊος corr. — 498 ναῦσφιν D. — 500 βάλε CFHILM. γρ. θέτο CH. — ὲ θέειν: δ' ἰέναι F.

A. c. 488 ἤπαφε: Καλλίστρατος γράφει παρά μ' ἤλασε Schol. H 133. — 489 Καλλίστρατος ἴμεναι Schol. H Vind. 133; altera lc- Aristarcho est tribuenda. — 491 Aristarchus κεῖνος, non ἐκεῖνος, 247. — 495 ἀθετεῖται ὡς ἐκ τῆς Ἰλιάδος (B 56) μετενηνεγμένος onicus. θεῖος: θεῖον Zenodotus, v. Aristori. ad B 56.

ὣς νῦν ἡβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη·
δοίη κέν τις χλαῖναν ἐνὶ σταθμοῖσι συφορβῶν,
ἀμφότερον, φιλότητι καὶ αἰδοῖ φωτὸς ἑῆος·
νῦν δέ μ' ἀτιμάζουσι κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης Εὔμαιε συβῶτα·
ὦ γέρον, αἶνος μέν τοι ἀμύμων, ὃν κατέλεξας,
οὐδέ τί πω παρὰ μοῖραν ἔπος νηκερδὲς ἔειπες·
τῶ οὔτ' ἐσθῆτος δευήσεαι οὔτέ τευ ἄλλου,
ὧν ἐπέοιχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα,
νῦν· ἀτὰρ ἠῶθέν γε τὰ σὰ ῥάκεα δνοπαλίξεις.
οὐ γὰρ πολλαὶ χλαῖναι ἐπημοιβοί τε χιτῶνες
ἐνθάδε ἕννυσθαι, μία δ' οἴη φωτὶ ἑκάστῳ.
[αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
αὐτός τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα δώσει,
πέμψει δ' ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει.]
ὣς εἰπὼν ἀνόρουσε, τίθει δ' ἄρα οἱ πυρὸς ἐγγὺς
εὐνήν, ἐν δ' ὀίων τε καὶ αἰγῶν δέρματ' ἔβαλλεν.
ἔνθ' Ὀδυσεὺς κατέλεκτ'· ἐπὶ δὲ χλαῖναν βάλεν αὐτῷ
πυκνὴν καὶ μεγάλην, ἥ οἱ παρεκέσκετ' ἀμοιβάς,

V. l. 503—506 obelis notati in M. — 503 βίη δέ DL. conf. 468. — 504 δοίη κέν τις μοι CDHILQ. — 505 ἑῆος ACEIKMNQ: v. ἑῆος. 509 omitt. A 1. m. οὐδέ τι πω DIKLNQ. παρὰ: πὰρ C. παρ D. ἔειπες: ἔνισπες FM. ἔειπας Porphyr. Quaest. 16. — 510 τῶ ACDIKLMNQ: τῷ. οὔτέ τευ ACILMNQ. οὐτέ τευ D. — 512 δνοπαλίξεις Hesych. Lex. 525; Apoll. Soph. 59, 21; Et. Mg. 281, 21; Et. Gud. 149, 11; Zonar. Lex. 557 cum libris plerisque: δνοπαλίζεις I lemma in C. δνοπαλίξεις H. — 514 ἔνθάδε D. ἔννυσθαι ADFKLQ. ἔννυσθαι I. — 515—517 omitt. GHILM in t. PS in t.: habent AEFKM in marg. NQRS in marg. V. — 516 αὐτός τοι — δώσει: κεῖνός σε — ἕσσει QV. — 517 ὅπη A. κελεύη N. — 519 ὀΐων: οἰῶν CDEHIKLNS. αἰγῶν τε καὶ οἰῶν FM. — 520 ἔπι D. — 521 μεγάλην: μαλακήν FM. γρ. μαλακήν C. παρεκέσκετ': παρεχέσκετ' FIR (P). παρεκέσχετ' N. παρέσχηκεν S. παρέχεσκεν K. γρ. παρέχεσκεν A m. r. παρεχέσκετ' lemma in C. γρ. παρεκέσκετο ἀντὶ τοῦ παρέκειτο C. παρεκέσκετο ἤτοι παρέκειτο ἢ παρεχέσκετο ἤγουν παρείχετο E 1771, 14. ἡ οἱ παρακέκλετ' ἀμοιβάς Apoll. Soph. 28, 21.

A. c. 503—506 καὶ ὁ Ἀθηνοκλῆς προηθέτει. ἀφανίζουσι γὰρ τὸ χωρίον τοῦ αἰνίγματος διαρρήδην αἰτοῦντος Schol. H Vind. 133; conf. Eust. 1769, 10. — 505 ἑῆος veteres, H. T. 233. — 519 ὀίων Herodianus cum Aristonico: οἰῶν Aristarchus et Ptolem. Ascalonita, H. T. 324. — 521 παρεκέσκετ': ἔν τισι διὰ τοῦ χ, ἵν' ᾖ ἥτις παρεῖχεν αὐτῷ τὰς ἀμείψεις εἰς τὸ μεταμπίσχεσθαι Schol. HQ.

νυσθαι, ὅτε τις χειμὼν ἔκπαγλος ὄροιτο.
ὣς ὃ μὲν ἔνθ' Ὀδυσεὺς κοιμήσατο, τοὶ δὲ παρ' αὐτὸν
δρες κοιμήσαντο νεηνίαι· οὐδὲ συβώτῃ
δανεν αὐτόθι κοῖτος ὑῶν ἄπο κοιμηθῆναι,
λ' ὅ γ' ἄρ' ἔξω ἰὼν ὁπλίζετο· χαῖρε δ' Ὀδυσσεύς,
τί ῥά οἱ βιότου περικήδετο νόσφιν ἐόντος.
ῶτον μὲν ξίφος ὀξὺ περὶ στιβαροῖς βάλετ' ὤμοις,
φὶ δὲ χλαῖναν ἐέσσατ' ἀλεξάνεμον, μάλα πυκνήν,
δὲ νάκην ἕλετ' αἰγὸς ἐυτρεφέος μεγάλοιο,
λετο δ' ὀξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν.
δ' ἰέναι κείων, ὅθι περ σύες ἀργιόδοντες
τρῃ ὕπο γλαφυρῇ εὗδον βορέω ὑπ' ἰωγῇ.

ὈΔΥΣΣΕΙΑΣ Ο.

δ' εἰς εὐρύχορον Λακεδαίμονα Παλλὰς Ἀθήνη
ετ' Ὀδυσσῆος μεγαθύμου φαίδιμον υἱὸν
στου ὑπομνήσουσα καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
ρε δὲ Τηλέμαχον καὶ Νέστορος ἀγλαὸν υἱὸν

ι.. 522 ἔννυσθαι DILN. ὅτέ τις NQ. ὄρηται DG. — 525 ἥνδα-N. ἀποκοιμηθῆναι DLQ. — 526 ὅγ' ἄρ DEQ: ὃ γὰρ ACE 1771, MNS. ἔξῳ I. ὁπλίζετο DKS: v. ὡπλίζετο. κατελέξατο V. κατε-Q. γρ. κατελέξατο C. — 527 πέρι κήδετο C. — 530 ἂν: ἀν MN Soph. 114, 31. ἐν IQ. γρ. ἐν CH. ἕλετ': βάλετ' Cram. Epim. 94, τρεφέος: ἐΰτραφέος CI. ἐΰστρεφέος DL. ὀριτρόφου (ὀρειτρε-Schol. Theocr. V, 2. — 532 *ἰέναι: l. ἴμεναι. — 533 ὑπὸ ADIK HP). ὑπο C. ὑπαὶ Q. ὑπ' ἰωγῇ AEGHILMNRV Scholl. B 461; Porphyr. Quaest. 29; Hesych. II, 379; Zonar. Lex. 1138: ὑπιω-p. ras. KS Apoll. Soph. 160, 28. ὑπ' ἰωγῆς D 1. m. Q. ἐπιωγὴ ε 404. γρ. ὑπϊωγῇ N.

---

c. 522 ἔννυσθαι: Ἀριστοφάνης καὶ Ῥιανὸς εἴνυσθαι ὡς τὸ „τριξὶ τα νέκυν καταείνυον" (Ψ 135) Didymus. — 526 ὁπλίζετο, H. T. 527 περικήδετο Aristarchus et Herodianus (Schol. γ 219), H. T. – 530 νάκην: γρ. νάκος [ὡς] παρὰ Θεοκρίτῳ (V, 2) Schol. Vind. δὲ νάκη καὶ νάκος λέγεται Eust. 1771, 41. νάκος: Ζηνόδοτος τὸ , τὸ μαρσύπιον. καὶ νάκος τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα. Ὅμηρος „νάκος αἰγὸς ὀριτρόφου" Schol. Theocr. V, 2. Simonidem voce νάκος esse docemur ex Et. Mg. 597, 16; vid. Herodiani Epimer. ap. Et. 1, 30. — 533 ὑπ' ἰωγῇ: ὁ Ἀρίσταρχος ὑπὸ σκέπῃ Apoll. Soph.

ιRIA LECTIO. 1 Ἦδ' ACIKLMNQ. — 3, 4 omitt. KS. — 3 ὑπομνή- ὑπομνήσασα AE 1773, 7 I. ὑπομνήσουσα CH. ὀτρύνουσα G.

εὕδοντ' ἐν προδόμῳ Μενελάου κυδαλίμοιο,
ἤτοι Νεστορίδην μαλακῷ δεδμημένον ὕπνῳ·
Τηλέμαχον δ' οὐχ ὕπνος ἔχε γλυκύς, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
νύκτα δι' ἀμβροσίην μελεδήματα πατρὸς ἔγειρεν.
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τηλέμαχ', οὐκέτι καλὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησθαι,
κτήματά τε προλιπὼν ἄνδράς τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν,
οὕτω ὑπερφιάλους· μή τοι κατὰ πάντα φάγωσι
κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηϋσίην ὁδὸν ἔλθῃς.
ἀλλ' ὄτρυνε τάχιστα βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον
πεμπέμεν, ὄφρ' ἔτι οἴκοι ἀμύμονα μητέρα τέτμῃς.
ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε κασίγνητοί τε κέλονται
Εὐρυμάχῳ γήμασθαι· ὃ γὰρ περιβάλλει ἅπαντας
μνηστῆρας δώροισι καὶ ἐξώφελλεν ἔεδνα·
μή νύ τι σεῦ ἀέκητι δόμων ἐκ κτῆμα φέρηται.
οἶσθα γὰρ οἷος θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γυναικός·
κείνου βούλεται οἶκον ὀφέλλειν, ὅς κεν ὀπυίῃ,
παίδων δὲ προτέρων καὶ κουριδίοιο φίλοιο
οὐκέτι μέμνηται τεθνηότος οὐδὲ μεταλλᾷ.
ἀλλὰ σύ γ' ἐλθὼν αὐτὸς ἐπιτρέψειας ἕκαστα
δμῳάων ἥ τίς τοι ἀρίστη φαίνεται εἶναι,

V. L. 6 omitt. L. — 7 *ἔχε*: *ἕλε* L. — 8 *ἔγειρεν*: *ἄγειρεν* CF. — 10 *οὐκέτι*: *οὐκ ἔτι* C. *οὐ μὲν* Apoll. Soph. 94, 19. *ἄπο*: *ἀπὸ* DLN. *τῆλ'*: *δὴν* F. — 11 *κτήματα*: *γρ. χρήματα* A. *ἄνδράς τ'* AN. *ἄνδρας δ'* DL. — 12 *τοι*: *τι* EKQV. *κατὰ*: *κατα* CDLN. — 13 *κτήματα*: *χρήματα* AC DHILQV. *δασάμενοι* A. — 16 *γάρ ῥα*: *γὰρ ῥὰ* M. *γάρ τε* DLQ. *πατήρ γε* A. — 17 *ὃ* CDIKLMNQ. *περιβάλλει*: *ὑπερβάλλει* M, e glossa. — 18 *ἔεδνα* E bis FIKLNR. — 19 *μή νύ τι σε* D. *μή νυ τι σεῦ* L. *μη νῦ τοι* A. — 21 *ὅς κεν*: *ὅστις* DL. *ὀπυίῃ*: *ὀπυίοι* E 1772, 41 IKLMNQS Stobaeus Flor. LXXIII, 37. *ὀπυίει* D. — 22 *παίδων τε* Q. — 23 *οὐκ ἔτι* ACG. *τεθνηότος*: *τεθνειότος* (A 1. m.?) IV Stobaeus l. l. *τεθνειῶτος* M Q. *τεθνε[η]ιῶτος* C. *τεθνηῶτος* K. *τεθνεῶτος* S. *τεθνε[η]ίοτος* H 1. m., nunc *τεθνε[η]ίωτος*. — 24 *σύγ' αὐτὸς ἰὼν* A. *ἐπιστρέψειας* M 1. m. — 25 *δμῳάων*: l. *δμωάων*. *ἥτίς τοι* NQ: v. *ἥτις τοι*.

ADNOTATIO CRITICA. 5 *εὕδοντ'*: *καθεύδοντε, δυϊκῶς* Schol. V. *συλληπτικὸς ὁ τρόπος· ἀγρυπνεῖ γὰρ ὁ ἕτερος, ἢ ἀντικείμενος ἐπὶ τῷ εὕδειν* Schol. H Vind. 133. perspicuitatis causa *εὕδοντε* scriptum fuisse puto, v. H. T. 396 sq. — 10 *ἄπο*: *ἀναστρεπτέον· τὸ δὲ ἀλάλησαι προπαροξυτόνως*, v. H. T. 183. — 19 *ἀθετεῖ Ἀριστοφάνης ἐπὶ σμικρολογίᾳ παντελῶς* Schol. H Vind. 133. *σεῦ*: *ὀρθοτονητέον τὴν σεῦ, καὶ τὴν ἐκ τῶ δόμων συναπτέον* Schol. H Vind. 133. — 21 *ὀπυίῃ*: *ὀπυίοι*, cf. Herm. Opusc. II, 33. — 23 *τεθνηότος* Aristarchus, H. T. 282. — 24—26 *ἔνιοι τοὺς γ' νοθεύουσιν, ὅτι μηδὲν τούτων ἐπανελθὼν ποιεῖ* Schol. H Vind. 133.

εἰς ὅ κέ τοι φήνωσι θεοὶ κυδρὴν παράκοιτιν.
ἄλλο δέ τοί τι ἔπος ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο θυμῷ.
μνηστήρων σ' ἐπιτηδὲς ἀριστῆες λοχόωσιν
ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
ἱέμενοι κτεῖναι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
ἀλλὰ τά γ' οὐκ ὀίω· πρὶν καί τινα γαῖα καθέξει
ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.
ἀλλὰ ἑκὰς νήσων ἀπέχειν εὐεργέα νῆα,
νυκτὶ δ' ὁμῶς πλείειν· πέμψει δέ τοι οὖρον ὄπισθεν
ἀθανάτων ὅς τίς σε φυλάσσει τε ῥύεταί τε.
αὐτὰρ ἐπὴν πρώτην ἀκτὴν Ἰθάκης ἀφίκηαι,
νῆα μὲν ἐς πόλιν ὀτρῦναι καὶ πάντας ἑταίρους,
αὐτὸς δὲ πρώτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος, ὁμῶς δέ τοι ἤπια οἶδεν.
ἔνθα δὲ νύκτ' ἀέσαι· τὸν δ' ὀτρῦναι πόλιν εἴσω
ἀγγελίην ἐρέοντα περίφρονι Πηνελοπείῃ,
οὕνεκά οἱ σῶς ἐσσι καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθας.
ἣ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον,
αὐτὰρ ὃ Νεστορίδην ἐξ ἡδέος ὕπνου ἔγειρε

V. L. 26 εἰς ὅ κέ K: v. εἰσόκε. φήνωσι: φήνωσι D. φαίνωσι CRS. φάνωσι I. δώωσι G. δώωσι N. δώῃ σοι θεὸς E, quod perinde est. κυδρὴν: κυδνὴν D ex corr. H ex em. I. — 27 δέ τοι τϊ AN. δέ τοι τί D. δέ τοι, omisso τι CFHIKQS. σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο θυμῷ GM. γρ. σὺ δὲ σύνθεο θυμῷ M. videtur altera lectio fuisse ἄλλο δέ τοι ἐρέω σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι. — 28 ἐπιτηδὲς Apoll. Soph. 74, 29 cum plerisque: ἐπίτηδες C Hesych. II, 172. ἐπίτηδας I. γρ. ἐπιτηδὲς C. — 30 ἱέμενοι ACDIKQ. — 33 ἀπέχειν: γρ. ἀπέχεν A. — 34 ὁμῶς: ὅμως A. πλέειν C. — 35 ὅστίς σε Q: v. ὅστις σε. φυλάττει M 1. m. ῥύεταί τε: ῥύετ' αὖτε P. — 37 εἰς K. ὀτρῦναι: ὄτρῦναι M. ὄτρυναι G. ὀτρύναι CDKNQ. γρ. ὄτρυνε H e glossa. — 38 εἰς ἀφικέσθαι C. — 39 ὅς τοι ὑῶν: ὅς θ' ὑῶν CHIQRV. ὅς τ' ὑῶν D. ὅστις ὑῶν L. ὅμως Q. — 40 ἐνθάδε AS. ὀτρῦναι: ὀτρύναι CDQ. ὄτρυνε K Apoll. Soph. 10, 16. — 42 ἐσσι Q. ἔσσι CI. v. ἐσσί. — 43 ἂρ AC 1. m. DKLMNQ. ἄρ' omitt. I. πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον: γλαυκῶπις ἀθήνη GM. γρ. πρὸς μακρὸν ὄλυμπον M. — 44 ὃ CDIKLMNQ.

A. c. 27 δέ τοί τι: οὐ δύναται τὸ τοί ὀξύνεσθαι· ἴαμβος γάρ ἐστι τὸ δέ τοι. legebat igitur Herodianus, qui auctor huius scholii videtur, δέ τοι τι, v. H. T. 415. — 28 γρ. ἐπιτηδὲς ἀντὶ τοῦ ἐπιτηδεῖς, ἢ ἐπίτηδες ἀντὶ τοῦ ἐπιτηδείως Schol. Vind. 133. ἐπιτηδές, ἐπιτηδεῖς, ἐπιτηδείους (sic) Apoll. Soph. 74, 29. ἐπίτηδες: ἑκούσιον. ἐπιμελές. ὀξυτόνως δὲ καὶ ἐπιτηδείους (sic) Hesych. II, 172. τὸ ἐπιτηδὲς ὀξυντέον Schol. Α 142. — 31, 32 ὑποπτεύει Διονύσιος Schol. HQ Vind. 133. — 39 de ἐπίουρος et ὁμῶς vid. ad ν 405.

λὰξ ποδὶ κινήσας, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ἔγρεο Νεστορίδη Πεισίστρατε, μώνυχας ἵππους
ζεῦξον ὑφ' ἅρματ' ἄγων, ὄφρα πρήσσωμεν ὁδοῖο.
τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ηὔδ[illegible]
Τηλέμαχ', οὔ πως ἔστιν ἐπειγομένους περ ὁδοῖο
νύκτα διὰ δνοφερὴν ἐλάαν· τάχα δ' ἔσσεται ἠώς.
ἀλλὰ μέν' εἰς ὅ κε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θήῃ
ἥρως Ἀτρείδης, δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος,
καὶ μύθοις ἀγανοῖσι παραυδήσας ἀποπέμψῃ.
τοῦ γάρ τε ξεῖνος μιμνήσκεται ἤματα πάντα
ἀνδρὸς ξεινοδόκου, ὅς κεν φιλότητα παράσχῃ.
ὣς ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἠώς.
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
ἀνστὰς ἐξ εὐνῆς Ἑλένης πάρα καλλικόμοιο.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
σπερχόμενός ῥα χιτῶνα περὶ χροῒ σιγαλόεντα
δῦνεν, καὶ μέγα φᾶρος ἐπὶ στιβαροῖς βάλετ' ὤμοις
ἥρως, βῆ δὲ θύραζε, παριστάμενος δὲ προσηύδα
[Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο]·
Ἀτρείδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
ἤδη νῦν μ' ἀπόπεμπε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐέλδεται οἴκαδ' ἱκέσθαι.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Τηλέμαχ', οὔ τί σ' ἐγώ γε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύ[illegible]ω
ἱέμενον νόστοιο· νεμεσσῶμαι δὲ καὶ ἄλλῳ

V. L. 45 addunt A in marg. C in marg. KS ἀγχοῦ δ' ἱστάμε[illegible] προσέφη τηλέμαχος θεοειδής. — 47 πρήσωμεν ACR. — 48, 49 omitt. KS. — 49 ἐστὶν CILNQ. ἐστϊ A. ἐπειγομένους: γρ. ἐπειγόμενον A. 50 ἐλάᾳν D. — 51 θήῃ: l. θείη vel θείῃ. — 52 δουρϊκλυτὸς ACD[illegible] LMQ. — 55 κεν: κε EKQV. παράσχοι LPQ. παράσχοι (η) M. — 58 ἀν[illegible]στὰς M. πάρα: παρὰ ADEGKL. πάρὰ I, idem C 1. m. — 60 σπερχόμε[illegible]νος ῥὰ AIL. — 61 φάρος ADNQ. ἐπὶ: περὶ DL. — 62 παραστάμενος (περι) D. δὲ προσηύδα: ἔπος ηὖδα H sup. — 63 omitt. ACDHIKLPRS: haben[illegible] GMNQV. — 64 διοτραφὲς S. — 65 νῦν μ': νῦν K. — 68 omitt. L. — 69 ἱέμενον CDIKL.

A. c. 45 νοθεύεται ὡς διαπεπλασμένος ἐξ ἡμιστιχίου τῆς K (158) Ἰλιάδος, vid. Ariston. ad K 158, cui versui Aristarchus asteriscum adpinxerat. — 51 θήῃ Aristarchus, H. T. 406. — 52 δουρὶ κλυτὸς, H. T. 311. — 58 ἀνστὰς Aristarchus, H. T. 394. ἀναστρεπτέον τὴν παρά Herodianus.

ιδρὶ ξεινοδόκῳ, ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλέῃσιν,
οχα δ' ἐχθαίρῃσιν· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
όν τοι κακόν ἐσθ', ὅς τ' οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι
ῖνον ἐποτρύνει καὶ ὃς ἐσσύμενον κατερύκει.
ὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.
λὰ μέν', εἰς ὅ κε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείω
λά, σὺ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς, εἴπω δὲ γυναιξὶ
ῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἅλις ἔνδον ἐόντων.
φότερον, κῦδός τε καὶ ἀγλαΐη καὶ ὄνειαρ,
ιπνήσαντας ἴμεν πολλὴν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
δ' ἐθέλεις τραφθῆναι ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος,
ρά τοι αὐτὸς ἕπωμαι, ὑποζεύξω δέ τοι ἵππους,
τεα δ' ἀνθρώπων ἡγήσομαι· οὐδέ τις ἥμεας
τως ἀππέμψει, δώσει δέ τι ἕν γε φέρεσθαι,
τινα τριπόδων εὐχάλκων ἠὲ λεβήτων
δύ' ἡμιόνους ἠὲ χρύσειον ἄλεισον.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·

. ι. 71 ἐχθαίρῃσιν: ἐχθήρῃσιν L. — 72 ἶσόν τι CGM. κακὸν NQ. — 73 ἐποτρύνει: ἐποτρύνῃ KLQ. ἐποτρύνει (η) AH. ἐποτρύ- ἐποτρύνοι G pro var. l. κατερύκει: κατερύκῃ ACDKLQ. κατε- H. κατερύκοι (ει) M. — 74 ἐθέλοντα νέεσθαι A et γρ. δὲ πέμπειν. ἐνιμμεγάροις D. τετυκεῖν: γρ. τετυκέναι A. — 78—85 obelos ha- a M. — 78 ἀγλαΐην K. — 80 εἴδε θέλεις A. εἰ δὲ θέλεις N. τρα- ει H ex em. MNP lemma in C: ταρφθῆναι A. τραφῆναι (θ) C. στρα- DL. τρεφθῆναι E. τερφθῆναι G. τραπῆναι I. τραφῆναι K. ναι QV. γρ. τραφθῆναι A m. r. γρ. ταρφθῆναι C. γρ. τερφθῆ- έρφθητι M. γρ. καὶ τερφθῆναι Schol. V. — 81 ὄφρά τοι ACIMN 82 ἄστεά δ' Q. — 83 αὔτως ACDEKMNQV. ἀππέμψει Apoll. 40, 27: ἀμπέμψει ACH ex em. P. ἀποπέμψει DEIKLMNQSV. οπέμψει C. δέ τι: δέ τε (οι) D. δέ τοι L. δέ τε ἔργα φέρεσθαι G. εὐχάλκων: ἐϋχάλκων Q.

. c. 74 ἐν πολλοῖς οὐκ ἐφέρετο· καὶ ἔστιν Ἡσιόδειος τῆς φρά- χαρακτήρ· εἰ δὲ δεχοίμεθα αὐτόν, πρὸ τῶν πρὸ ἑαυτοῦ δύο στί- ρείλει γράφεσθαι Schol. HQ Vind. 133. — 76 ἴδῃς: Aristarchus ι. H. T. 285. — 77 ἐνιμμεγάροις Aristophanes, H. T. 391. — ι οἱ η' ἠθετοῦντο· συγκέχυται δὲ τὸ δυϊκὸν τοῦ ἀμφότερον Ari- us. — 80 Aristarchum post ἐθέλεις interpunxisse et infinitivum ῆναι pro imperativo positum accepisse docent Scholl. Z 150; . — 83 ἀμπέμψει διὰ τοῦ μ· ἔστι γὰρ ἀποπέμψει τὸ τέλειον H, male, nam ἀμπέμψει ab ἀναπέμψει venit, ut ἀμπεπαλών, ησε, ἄμπνυτο ab ἀναπεπαλών, ἀναπέδησε, ἀνάπνυτο. illud vero anno (Quaest. Hom. I, 81 *) concedi potest, ἀππέμψει aeque esse ntiatum atque ἀμπέμψει.

Ἀτρείδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
βούλομαι ἤδη νεῖσθαι ἐφ' ἡμέτερ'· οὐ γὰρ ὄπισθεν
οὖρον ἰὼν κατέλειπον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἐμοῖσι·
μὴ πατέρ' ἀντίθεον διζήμενος αὐτὸς ὄλωμαι,
ἤ τί μοι ἐκ μεγάρων κειμήλιον ἐσθλὸν ὄληται.
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
αὐτίκ' ἄρ' ᾗ ἀλόχῳ ἠδὲ δμῳῇσι κέλευσε
δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἅλις ἔνδον ἐόντων.
ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθε Βοηθοΐδης Ἐτεωνεύς,
ἀνστὰς ἐξ εὐνῆς, ἐπεὶ οὐ πολὺ ναῖεν ἀπ' αὐτοῦ·
τὸν πῦρ κῆαι ἄνωγε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
ὀπτῆσαί τε κρεῶν· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηώεντα
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γ' Ἑλένη κίε καὶ Μεγαπένθης.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκαν' ὅθι οἱ κειμήλι' ἔκειτο,
Ἀτρείδης μὲν ἔπειτα δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον,
υἱὸν δὲ κρητῆρα φέρειν Μεγαπένθε' ἄνωγεν
ἀργύρεον· Ἑλένη δὲ παρίστατο φωριαμοῖσιν,
ἔνθ' ἔσάν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, οὓς κάμεν αὐτή.
τῶν ἕν' ἀειραμένη Ἑλένη φέρε, δῖα γυναικῶν,
ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,

V. L. 87 διοτροφὲς A. λαῶν: ἀνδρῶν QV. — 89 ἐπὶ κτεάτεσσιν: ἐνὶμμεγάροισιν D. ἐμοῖσι: ἑοῖσι G. ἑοῖσιν M et γρ. ἐμοῖσιν. — 91 ἤ τί μοι AC. ἤ τι τοι Q. ἤ τί μοι: γρ. εἰ M. — 93 ἄρ ACDIKLMNQ. δμῳῇσι L: v. δμωῇσι. δμώεσσι G. — 94 ἐνὶμμεγάροις D. — 96 ἀνστὰς: ἀναστὰς M, cf. 58. ἀπ': ἄπ' CDGM. — 97 κῆαι A ex em. KNPS: κεῖαι A 1. m. CDHILMQV. κεία G. — 98 ὅδ' ACDIKLMNQ. ἄρ ACDIKLMNQ; — 99 κατεβήσετο: κατεβήσατο CDHIKP Hesych. II, 438. — 101 ἵκαν' ὅθι οἱ KNS. ἵκανον ὅθι οἱ AFGMR. ὅθι οἱ habet etiam E 1776, 2. ἵκανον ὅθι cum CDHILQ. ἵκανον ὅτι V. *κειμήλι' ἔκειτο: l. κειμήλια κεῖτο. — 102 δέπας λάβεν: λάβε δέπας QV. — 103 ἄνωγεν: ἄνωγει 1. m. — 105 ἔσάν οἱ AQ: v. ἔσαν οἱ. ἦσαν οἱ N. ἔνθά οἱ ἔσαν M. [illegible] κάμεν αὐτή: ἔργα γυναικῶν KS. γρ. ἔργα γυναικῶν A m. r. C. — 106 omitt. K. ἀειραμένη. ἀειρομένη AS.

A. c. 91 ἔστι σμικρολόγου, ὡς Ἀριστοφάνης φησὶ Schol. H. [illegible] 19 ἀθετεῖ Ἀριστοφάνης ἐπὶ σμικρολογίᾳ, Nauck. Aristoph. p. 30. — 96 οὐκ ἀναγκαῖον αὐτὸν ἀθετεῖν· οὐ γὰρ δοῦλοι (Dind. c. libris δ[illegible]λοι) οἱ θεράποντες, ὥστε ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ οἰκεῖν Schol. HQ Vind. 1[illegible] hoc scholium in libris versui antecedenti adscriptum est. — 97 Aristarchus et Herodianus κῆαι, Il. T. 298. — 99 κατεβήσετο: κατεβήσατ[illegible] Il. T. 214. — 101 G. Hermann. ἵκονθ' ὅθι οἱ. — 104 φωριαμοῖσιν: συνήθεια ὀξυνόμενον ἔχει. Herodianus φωριάμοισιν, vid. Et. Mg. 80[illegible] 20. — 105 ἔνθ' ἔσάν οἱ: τρεῖς ὀξεῖαι· καὶ εἴπομεν ἐν τῇ Ἰλιάδι τὸ [illegible]τιον Herodianus, vid. Il. Prosod. B 255; Z 289.

ρ δ' ὣς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων.
δ' ἰέναι προτέρω διὰ δώματα, εἷος ἵκοντο
'μαχον· τὸν δὲ προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
ηλέμαχ', ἤ τοι νόστον, ὅπως φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς,
οι Ζεὺς τελέσειεν, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.
ν δ', ὅσσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
ο, ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστι.
ι τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
' ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράανται,
ν δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως;
νίων βασιλεύς, ὅθ' ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψε
με νοστήσαντα· τεῒν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι.
; εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον
'Ατρείδης· ὃ δ' ἄρα κρητῆρα φαεινὸν
αὐτοῦ προπάροιθε φέρων κρατερὸς Μεγαπένθης,
ρεον· Ἑλένη δὲ παρίστατο καλλιπάρῃος
ον ἔχουσ' ἐν χερσίν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
ῶρόν τοι καὶ ἐγὼ τέκνον φίλε τοῦτο δίδωμι,
' Ἑλένης χειρῶν, πολυηράτου ἐς γάμου ὥρην
λόχῳ φορέειν· τείως δὲ φίλῃ παρὰ μητρὶ
θω ἐνὶ μεγάρῳ. σὺ δέ μοι χαίρων ἀφίκοιο
ἐυκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.

108 ὡς C. — 109 ἴμεναι: γρ. ἰέναι A. δώματα E: v. δώμα-
: εἷως A ex corr. H ex em. IKRS. ἕως A 1. m. CDFGH 1. m.
ἵκοντο: ἵκοιντο KS. — 110 τόνδε A. — 111 ὅπως φρεσὶ σῇσι:
(φρεσσὶν D) ὡς σὺ DL. φρεσὶ σῇσϊ: γρ. σιν ἦσι A. — 112
. — 113—119 omitt. L. — 113 δῶρον A 1. m. DGKS. δῶρον (α supra)
I. δῶρα CH. δώρων A ex em. FNQRV. γρ. δῶρον (ων supra) C. — 114
P. — 115 τοι: οἱ C. — 116 δ' om. A. ἔπι D. — 117 πόρε CD.
ονέων I. — 119 κεῖσε: G κεῖθι pro var. lect. ὀπάσσαι: ὀπά-
R. ὀπᾶσαι M. — 120 χερσὶ ACDEGHILMNPQSV: v. χειρί.
ἑνικῶς H. — 121 ὅδ' ἄρα ACKMNQ. ὁ δὲ DL. — 124 χερσίν:
. — 125 τῇ νῦν, καί σοι τοῦτο, τέκος, κειμήλιον ἔσται Ma-
V, 6, 2. — 126 πολυηράτου Apoll. Soph. 113, 9: πολυκράτου
re librariorum qui κ pro η legebant. γρ. πολύκρατον A m.
8 ἐνὶμμεγάρῳ D. ἀφίκηαι: γρ. ἀφίκοιο D.

118 Aristarchus ὅθ' ἑός: al. ὅτε ὃς teste Apollon. de Pron.
35. — 120 χερσὶ restitui ex libris fere omnibus, quod poculum
o non ad bibendum porrigitur, sed ab hospite dono datur, v.
ubi ο 120 post ν 57 delendum et infra ante ο 130 inserendum
ubi idem versus occurrit, χειρί scribendum est cum Aristo-
Aristarcho. — 128 κείσθω: Ἀρίσταρχος κεῖσθαι Didymus.

ὣς εἰποῦσ' ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δὲ δέξατο χαίρων —
καὶ τὰ μὲν ἐς πείρινθα τίθει Πεισίστρατος ἥρως
δεξάμενος, καὶ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ·
τοὺς δ' ἦγε πρὸς δῶμα κάρη ξανθὸς Μενέλαος.
ἑζέσθην δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ κλισμούς τε θρόνους [illegible]ε.
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσείῃ ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα·
[εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·]
πὰρ δὲ Βοηθοΐδης κρέα δαίετο καὶ νέμε μοίρας·
οἰνοχόει δ' υἱὸς Μενελάου κυδαλίμοιο.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλο[illegible]ν.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
δὴ τότε Τηλέμαχος καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
ἵππους τ' ἐζεύγνυντ' ἀνά θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαι[illegible]ον,
ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
τοὺς δὲ μετ' Ἀτρείδης ἔκιε ξανθὸς Μενέλαος
οἶνον ἔχων ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφιν
ἐν δέπαϊ χρυσέῳ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην.
στῆ δ' ἵππων προπάροιθε, δεδισκόμενος δὲ προση[illegible]δα·
χαίρετον ὦ κούρω, καὶ Νέστορι, ποιμένι λαῶν,
εἰπεῖν· ἦ γὰρ ἐμοί γε πατὴρ ὣς ἤπιος ἦεν,
εἷος ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν.

V. l. 130 χερσὶ: γρ. χειρὶ H. ὃ δὲ δέξατο I 1. m. ὁ δὲ, δέξατο [illegible] v. ὁ δ' ἐδέξατο. ACDKLMQ ὅδ' ἐδέξατο. — 131 ἐς: εἰς Q. — 133 ἦ [illegible] L. — 134 ἄρ ACDIKLMNQ. — 137 παρά: πὰρ FK. — 139 omitt. C [illegible] 1. m. HKLMS: habent AINQV. — 140 παρ D. — 141 οἰνοχόει A 1. [illegible] Schol. Α 470: ᾠνοχόει vel ὠνοχόει A ex em. CDE 1777, 25 FGHIK[illegible] PQRSV Schol. Υ 231. ᾠνοχόει (οἱ) M. — 143 omitt. P. ἕντο DI. ἐντο L. [illegible] 144 δὴ τότε: καὶ τότε CFHILQV. — 145 τ' ἐζεύγνυντ' CFHIV. ἐξε[illegible]γνυντ DKLS: v. τε ζεύγνυντ'. ἀνά θ': ἀνὰ δ' KS. — 147 μετ': μέτ' A [illegible] ἔκιε: κἶε A. κίε CD. — 148 χειρὶ: χερσὶ L. δεξιτερῆφι ACIKLMQ. δε[illegible]ξιτερῆφι D. δεξιτέρηφι N. — 149 ἐν δέπαϊ χρυσέῳ: χρυσέῳ ἐν δέ[illegible] CD (δάπεϊ) HIKLQV. ὄφρ' ἀλείψαντε M. — 151 κούρω: κοῦροι E. 152 ἦ D. ὡς D. — 153 εἷως ACFH ex corr. IKRS: ἕως C sup. DH 1. [illegible] LMNQ. ἐν: ἐνὶ ACDFHIKLMNQRS, conf. ν 315.

A. c. 130 χερσί, ut 120. — 141 οἰνοχόει Aristarchus, Aristophanes, Zenodotus, Antimachus, v. Schol. Α 198: ᾠνοχόει Herodianus, cf. Schol. Δ 3; Il. T. 321. — 145 τ' ἐζεύγνυντ' v. γ 492. — 152 οὕτως εἰπεῖν, οὐκ εἴπετον Didymus.

τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ιὶ λίην κείνῳ γε διοτρεφές, ὡς ἀγορεύεις,
άντα τάδ' ἐλθόντες καταλέξομεν· αἲ γὰρ ἐγὼν ὣς
οστήσας Ἰθάκην δὲ κιχὼν Ὀδυσῆ' ἐνὶ οἴκῳ
ποιμ', ὡς παρὰ σεῖο τυχὼν φιλότητος ἁπάσης
χομαι, αὐτὰρ ἄγω κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά.
ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
ετὸς ἀργὴν χῆνα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον,
ιερον ἐξ αὐλῆς· οἳ δ' ἰύζοντες ἕποντο
έρες ἠδὲ γυναῖκες· ὃ δέ σφισιν ἐγγύθεν ἐλθὼν
ξιὸς ἤιξε πρόσθ' ἵππων· οἳ δὲ ἰδόντες
ήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
ῖσι δὲ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἤρχετο μύθων·
φράζεο δὴ Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
νῶιν τόδ' ἔφηνε θεὸς τέρας, ἦε σοὶ αὐτῷ.
ὣς φάτο, μερμήριξε δ' ἀρηίφιλος Μενέλαος,
τπως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποκρίναιτο νοήσας.
ὴν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ὑποφθαμένη φάτο μῦθον·
κλῦτέ μευ· αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
θάνατοι βάλλουσι καὶ ὡς τελέεσθαι ὀίω.

. L. 155 διϊοτροφὲς A. — 156 εἲ γὰρ AS. — 157 ἰθάκην δὲ C. κικιὼν CD (c. gl. καταλαβών, quae ad κιχών pertinet) EGHILMQ ρ. κιχών C. Ὀδυσῆ': ὀδυσῆ I. ὀδυσεῖ E. ὀδυσῆϊ CH. ὀδυσσηϊ K. 3 παρὰ: παρ A. πὰρ N. ← 159 αὐτὰρ ἄγω: αὐτὰρ ἔχω C. αὐτὰρ LM. γρ. ἄγω M. — 160 ἄρά οἱ N. — 162 οἵδ' ACDIKLMNQ. — DKMN. σφισιν: σφιν ADELQSV. — 164 ἤϊξεν A. — 165 ἐνι D. ' δὴ: νῦν CK. διοτροφὲς A. — 168 ἦ: εἰ ACH in marg. MNQV. εἴτε ἡμῖν E. ἔφηνε E. δῖὸς: γρ. θεὸς A. ηε: l. ἠὲ. ἠέ σοι CI. — nitt. L. μερμήριξε: μερμήριζε AE. δ' ἀρηίφιλος: δὲ βοὴν ἀγα-. γρ. μερμήριξε δ' ἀριήφιλος μενέλαος D. — 170 οἱ: οἱ AMQ.

ίνοιτο A ex corr. ὑποκρινοῖτο K. ὑποκρίνοιτο I. ἀποκρινοῖτο C. κέκλυτέ μευ EK. — 173 ἀθάνατοι μέλλουσι QV. ὣς DN. τελέε-τετελέσθαι AC ex corr. KS. τέεσθαι I.

. c. 157 Ὀδυσῆϊ ἐνὶ: Ἀττικόν ἐστιν, ὡς „ἥρωϊ Λαομέδοντι πολίσ-" (H 453), cf. Il. T. 298. scholiasta igitur νοστήσας, Ἰθάκην δὲ Ὀδυσῆ ἐνὶ οἴκῳ εἴποιμ' legit, quod non aspernatus essem, praequum libri fere omnes κιών exhibeant, si forma Ὀδυσῆ analogia rum ἥρω, ἔρω, Ἄρη posset defendi. κιών, Ὀδυσῆ' ea de causa cepi, quod ι in his dativi formis nusquam eliditur; superest scriab Eustathio prolata, quae mihi valde est suspecta, mos enim ustathio formas usitatas in locum insolitarum supponere. — 168 ε: τὸ δεύτερον περισπαστέον Herodianus. — 172 μαντεύσομαι: ινθήσομαι Schol. H, conf. ψ 251.

ὡς ὅδε χῆν' ἥρπαξ' ἀτιταλλομένην ἐνὶ οἴκῳ
ἐλθὼν ἐξ ὄρεος, ὅθι οἱ γενεή τε τόκος τε,
ὣς Ὀδυσεὺς κακὰ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ' ἐπαλη
οἴκαδε νοστήσει καὶ τίσεται· ἠὲ καὶ ἤδη
οἴκοι, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει.
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
οὕτω νῦν Ζεὺς θείη, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης·
τῶ κέν τοι καὶ κεῖθι θεῷ ὣς εὐχετοῴμην.
ἦ, καὶ ἐφ' ἵπποιιν μάστιν βάλεν· οἳ δὲ μάλ' ὦκα
ἤιξαν πεδίον δὲ διὰ πτόλιος μεμαῶτες.
οἳ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.
δύσετό τ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί·
ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
υἱέος Ὀρτιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν, ὁ δὲ τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
ἵππους τ' ἐζεύγνυντ' ἀνά θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον,
ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου·
μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.
αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον·
καὶ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν·
Νεστορίδη, πῶς κέν μοι ὑποσχόμενος τελέσειας
μῦθον ἐμόν; ξεῖνοι δὲ διαμπερὲς εὐχόμεθ' εἶναι
ἐκ πατέρων φιλότητος, ἀτὰρ καὶ ὁμήλικές εἰμεν·
ἥδε δ' ὁδὸς καὶ μᾶλλον ὁμοφροσύνῃσιν ἐνήσει.

V. l. 174 ἥρπαξ': ἥρπαξεν H. ἥρπαζεν DL. α|||||ταλλομένην L. — 176 πόλλ' ἔτ' ἀληθείς K. — 181 τῷ ACDIKLMNQ: v. τῶ. καὶ κεῖθι: κἀκεῖθι ACDIKQSV. — 182 βάλεν· οἱ: βάλε τοὶ ADKNQSV. — 183 πεδίον δὲ A. — 185 δύσετό: δύσσετό DFR. — 186 Διοκλῆος: βαθυκλῆος DL. — 187 ὀρτϊλόχοιο AHILN. ὀρτϋλόχοιο CKS. v. Ὀρσιλόχοιο. — 188 νύκτ' ἄεσαν: νύκτ' ἄεσσαν A 1. m. νύκτα ἔσαν L. πάρ: παρ CD. παρὰ AIK. παρα L. — 190 τ' ἐζεύγνυντ' CDHIKLS: τε ζεύγνυντ' AFGMNQRV, cf. v. 145. ἀνά θ': ἀνὰ δ' CK. — 192 μάστιξε FLN. αέκοντε I: cet. ἄκοντε, cf. ad γ 484. — 197 ὁμήλικες εἰμέν DHILNQV. εἶμεν CFK. ἐσμὲν E. — 198 ἥδε: l. ἦδε· ἐνήσει: ὀνήσει V. ἐνῆκε: γρ. καὶ ἐνήσει N.

A. c. 181 Aristarchus καὶ κεῖθι, H. T. 247. — 184 Callistratus σεῖον: θεῖον Aristophanes, cf. ad γ 486. — 186 Φηρὰς: διὰ τοῦ η τὴν πόλιν τὴν Λακωνικήν Schol. H. alii ἐς δὲ Φέρας. — 187 Ὀρτιλόχοιο, cf. ad γ 489. — 188 = γ 490. — 198 ἥδε veteres, H. T. 364.

ιή με παρὲξ ἄγε νῆα διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ,
ιή μ' ὁ γέρων ἀέκοντα κατάσχῃ ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
ἱέμενος φιλέειν· ἐμὲ δὲ χρεὼ θᾶσσον ἱκέσθαι.
ὣς φάτο, Νεστορίδης δ' ἄρ' ἑῷ συμφράσσατο θυμῷ,
ὅππως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποσχόμενος τελέσειεν.
ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
στρέψ' ἵππους ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης,
νηὶ δ' ἐνὶ πρυμνῇ ἐξαίνυτο κάλλιμα δῶρα,
ἐσθῆτα χρυσόν τε, τά οἱ Μενέλαος ἔδωκε·
καί μιν ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
σπουδῇ νῦν ἀνάβαινε κέλευέ τε πάντας ἑταίρους,
πρίν γ' ἐμὲ οἴκαδ' ἱκέσθαι ἀπαγγεῖλαί τε γέροντι.
εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
οἷος κείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὔ σε μεθήσει,
ἀλλ' αὐτὸς καλέων δεῦρ' εἴσεται, οὐδέ ἕ φημι
ἂψ ἰέναι κενεόν· μάλα γὰρ κεχολώσεται ἔμπης.
ὣς ἄρα φωνήσας ἔλασεν καλλίτριχας ἵππους
ἂψ Πυλίων εἰς ἄστυ, θοῶς δ' ἄρα δώμαθ' ἵκανε.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν·
ἐγκοσμεῖτε τὰ τεύχε' ἑταῖροι νηὶ μελαίνῃ,
αὐτοί τ' ἀμβαίνωμεν, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,
αἶψα δ' ἄρ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον.

. L. 199 παρὲξ: πάρεξ DM. πάρὲξ I. διοτροφὲς A. — 200 ἔνι K. I. — 201 ἱέμενος DILQ. χρεὼ: χρεὼν M. — 202 ἄρ ACDIKLNQ. ιάσατο ACFKR. — 203 δὲ οἱ Q. — 208 ἐποτρύνων: φωνήσας N. κέλευέ τε: κέλευε δὲ DHILQV. — 210 *πρίν γ': l. πρὶν. ἀπαγ- δὲ CL 1. m. — 212 κείνου: ἐκείνου ACDEFGHIKLMNPQRV. εἴσεται: ἵξεται P, glossa. οὐδέ ἕ φημί CHKL: οὐδέ σε φημί A QV. οὐδέ ἕ (σε) φημί I. οὐδέ ἕ φημί, ἢ οὐδέ σε φημί E 1779, 10. — ασσε HI. ἔλασε QV. ἵμασε M. ἵμασεν N. γρ. ἔλασεν M. — 217 ύνας ACKQSV: cet. ἐποτρύνων, cf. 287; β 422. — 218 ἑταῖροι ιλαίνῃ: ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι DL. γρ. τεύχε' ἑταῖροι νηὶ μελαίνῃ 219 αὐτοὶ δ' M. πρήσωμεν CKLQ. — 220 οἶδ' ADIKLMNQ. ἠδὲ το A: v. ἠδ' ἐπίθοντο. ἠδ' ἐπάκουον G. ἠδ' ἐπήκουον M. ἠδ' υσαν P. — 221 ἂρ ACDIKLMNQ. εἴσβαινον: ἔμβαινον R. καθῖ- άθιζον ACDEFGHIKLMNPQRV.

. c. 199 παρὲξ: πάρεξ Tyrannio, H. T. 333. — 206 πρυμνῇ: v. ῃ, v. H. T. 346. — 212 Aristarchus κείνου, H. T. 247. — 217 cf. β 422 γρ. καὶ ἐποτρύνων, διχῶς. — 221 καθῖζον: Herodianus ον, H. T. 403.

ἦ τοι ὃ μὲν τὰ πονεῖτο καὶ εὔχετο, θῦε δ' Ἀθήνῃ
νηὶ πάρα πρυμνῇ· σχεδόθεν δέ οἱ ἤλυθεν ἀνὴρ
τηλεδαπός, φεύγων ἐξ Ἄργεος ἄνδρα κατακτάς,
μάντις· ἀτὰρ γενεήν γε Μελάμποδος ἔκγονος ἦεν,
ὃς πρὶν μέν ποτ' ἔναιε Πύλῳ ἔνι, μητέρι μήλων,
ἀφνειὸς Πυλίοισι μέγ' ἔξοχα δώματα ναίων·
δὴ τότε γ' ἄλλων δῆμον ἀφίκετο πατρίδα φεύγων
Νηλέα τε μεγάθυμον, ἀγανότατον ζωόντων,
ὅς οἱ χρήματα πολλὰ τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
εἶχε βίῃ. ὃ δὲ τέως μὲν ἐνὶ μεγάροις Φυλάκοιο
δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ δέδετο κρατέρ' ἄλγεα πάσχων
εἵνεκα Νηλῆος κούρης ἄτης τε βαρείης,
τήν οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ δασπλῆτις ἐρινύς.
ἀλλ' ὃ μὲν ἔκφυγε κῆρα καὶ ἤλασε βοῦς ἐριμύκους
ἐς Πύλον ἐκ Φυλάκης καὶ ἐτίσατο ἔργον ἀεικὲς
ἀντίθεον Νηλῆα, κασιγνήτῳ δὲ γυναῖκα
ἠγάγετο πρὸς δώμαθ'· ὃ δ' ἄλλων ἵκετο δῆμον,
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον· τόθι γάρ νύ οἱ αἴσιμον ἦεν
ναιέμεναι πολλοῖσιν ἀνάσσοντ' Ἀργείοισιν.
ἔνθα δ' ἔγημε γυναῖκα καὶ ὑψερεφὲς θέτο δῶμα,
γείνατο δ' Ἀντιφάτην καὶ Μάντιον, υἷε κραταιώ.
Ἀντιφάτης μὲν τίκτεν Ὀικλῆα μεγάθυμον,
αὐτὰρ Ὀικλείης λαοσσόον Ἀμφιάραον,

V. l. 222 ἦ τοι A: v. ἤτοι. — 223 πάρα: παρὰ ACDILQ. πα M. πρυμνῇ: l. πρύμνῃ. — 224 τηλεδαώς: γρ. τηλεδαπός D. — 225 νεήν τε L. — 226 ἔνι: ἐνὶ ACDKM. — 228 ἄλλων: ἄλλον A ex corr DFKPRS. ἄλλον (ω) L. — 231 ἐνὶμμεγάροις D. — 232 ἐν omitt. CS. — τήν οἱ ἐπὶ: τήν οἱ ἐνὶ AP. τὴν ῥά οἱ ἐπὶ CKS. γρ. τὴν ῥά οἱ ἐπὶ A r. δασπλῆτις: γρ. καὶ δυσπλῆτες (sic) M. ἐρινύς: ἐριννύς DHKLMNP RV Schol. Σ 538. ἱριννύς I. — 235 ὅ I. — 238 ὃδ' CDIKLMNQ. ἄλλω γρ. ον ἀφῖκετο A. ἄλλον CDKS. — 239 ἱππόβατον Q. τόθι: γρ. ὅθι γάρ νῦ οἱ A. — 240 πολλοῖσι τ' ἀνάσσων HI. — 241 ὑψιρεφὲς D. ὑφ ρεφὲς H. — 243 τίκτεν AE 1780, 6: v. ἔτικτεν. — 244 ἀμφιάραον A marg. CFGK: ἀμφιάρηον A 1. m. DE 1780, 5; 14 HILMQV. ἀμφι ραον (η) A m. rec. N. ἀμφιαρήονα R.

A. c. 223 πρυμνῇ Herodianus, Il. T. 346. — 227 μέγ': ἡ γραφ μετά, ἀντὶ τοῦ ἐν Πυλίοις· μετὰ Πυλίων ναίων ἔξοχα δώματα Sch H. — 228, 238 ἄλλων, non ἄλλον, cf. υ 219; Annal. Gymn. Austr. 186 p. 94. ἐν δὲ τῷ ἄλλων δῆμον ἀφίκετο διφορεῖται μὲν κατὰ τὴν γραφ τὸ ἄλλων, κρεῖττον δὲ ἐκτείνειν αὐτό, ἐπεὶ μετ' ὀλίγα (238) εἰς τόκ σπονδείου κεῖται τὸ „ὁ δ' ἄλλων ἵκετο δῆμον" Eust. 1780, 58. — 2 ἐνιμμεγάροις Aristophanes, Il. T. 391. — 243 τίκτεν Aristarchus? T. 431. — 244 Ὀϊκλείης καὶ Ὀϊκλῆς (Ὀϊκλήης? quod exhibet Flore

ὃν περὶ κῆρι φίλει Ζεύς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀπόλλων
παντοίην φιλότητ'· οὐδ' ἵκετο γήραος οὐδόν,
ἀλλ' ὄλετ' ἐν Θήβῃσι γυναίων εἵνεκα δώρων.
τοῦ δ' υἱεῖς ἐγένοντ' Ἀλκμαίων Ἀμφίλοχός τε.
Μάντιος αὖ τέκετο Πολυφείδεά τε Κλεῖτόν τε·
ἀλλ' ἦ τοι Κλεῖτον χρυσόθρονος ἥρπασεν ἠὼς
κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.
αὐτὰρ ὑπέρθυμον Πολυφείδεα μάντιν Ἀπόλλων
θῆκε βροτῶν ὄχ' ἄριστον, ἐπεὶ θάνεν Ἀμφιάραος·
ὅς ῥ' Ὑπερησίην δ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς,
ἔνθ' ὅ γε ναιετάων μαντεύετο πᾶσι βροτοῖσι.
τοῦ μὲν ἄρ' υἱὸς ἐπῆλθε, Θεοκλύμενος δ' ὄνομ' ἦεν,
ὃς τότε Τηλεμάχου πέλας ἵστατο· τὸν δὲ κίχανε
σπένδοντ' εὐχόμενόν τε θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὦ φίλ', ἐπεί σε θύοντα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
λίσσομ' ὑπὲρ θυέων καὶ δαίμονος, αὐτὰρ ἔπειτα
σῆς τ' αὐτοῦ κεφαλῆς καὶ ἑταίρων, οἵ τοι ἕπονται,
εἰπέ μοι εἰρομένῳ νημερτέα μηδ' ἐπικεύσῃς·
τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
τοιγὰρ ἐγώ τοι ξεῖνε μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
ἐξ Ἰθάκης γένος εἰμί, πατὴρ δέ μοί ἐστιν Ὀδυσσεύς,

V. L. 245 ὃν: τὸν N Plato Axioch. 368 A. Ζεύς τ': ζεὺς D. καὶ ...η: γρ. καὶ ἀπόλλων L. — 246 παντοίην: παντοίῃ Plato l. l. — ...γένοντο CIKM. Ἀλκμαίων: ἀλκμάων AE 1780, 9 IKQS. — 253 ...άραος: ἀμφιάρηος AE 1780, 14 DGHILMNQV. — 254 Ὑπερησίην ...παρησείηνδ' C. ὑπαρησίηνδ' M. ὑπερησείηνδ' Q. ὑπερησίην ...περησείειν KS. ὅς ῥα ὑπειρεσῖην δ' A. ἀπενάσατο A 1. m. ἀπε-...ετο L. — 256 ἆρ ACDIKLMNQ. — 257 τηλέμαχον DL. δὲ κίχανε ...t. δ' ἐκίχανε. — 261 αὐτὰρ ἔπειτα: ἠδὲ τοκήων CKS. γρ. ἠδὲ το-... A m. r. γρ. αὐτὰρ ἔπειτα C. — 262 ἕπονται: ἕποντο C 1. m. S. — ...ὴ δ' ACDILMNQ. — 264 εἰς: l. εἶς. — 266 τοὶ γὰρ ADI. ἀγο-...ω: γρ. καταλέξω CH. — 267 δέ μοι ἐστὶν ACDILQ.

διχῶς Schol. H, conf. Didym. ad B 517. Ἀμφιάραον: Ἀρίσταρχος ...οῦ ᾱ, Ζηνόδοτος διὰ τοῦ η̄ Didymus, v. H. T. 302.
...A. c. 248 Ἀλκμαίων est solita forma, qua etiam Apollodorus, Dio-...s, Strabo, Pausanias usi sunt. ὁ Ἀλκμάων, ὁ καὶ Ἀλκμαίων καὶ ...άν Eust. 1780, 55. — 251 ὁ ἀστερίσκος, ὅτι τοῦτον γράφουσι τὸν ...ν ἐπὶ τοῦ Κλείτου οὐ δεόντως Aristonicus ad T 235. — 253, v. — 260 σε: ἀπόλυτος ἡ σε Schol. H. — 261 ἠδὲ τοκήων κατά τινα ἀντιγράφων· κατὰ δὲ ἕτερα αὐτὰρ ἔπειτα Eust. 1781, 23. — 264 cf. ad α 170.

εἴ ποτ᾽ ἔην· νῦν δ᾽ ἤδη ἀπέφθιτο λυγρὸν ὄλεθρον.
τοὔνεκα νῦν ἑτάρους τε λαβὼν καὶ νῆα μέλαιναν
ἦλθον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο.
τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
οὕτω τοι καὶ ἐγὼν ἐκ πατρίδος ἄνδρα κατακτὰς
ἔμφυλον· πολλοὶ δὲ κασίγνητοί τε ἔται τε
Ἄργος ἀν᾽ ἱππόβοτον, μέγα δὲ κρατέουσιν Ἀχαιῶν.
τῶν ὑπαλευάμενος θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν
φεύγω, ἐπεί νύ μοι αἶσα κατ᾽ ἀνθρώπους ἀλάλησθαι.
ἀλλά με νηὸς ἔφεσσαι, ἐπεί σε φυγὼν ἱκέτευσα,
μή με κατακτείνωσι· διωκέμεναι γὰρ ὀίω.
τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
οὐ μὲν δή σ᾽ ἐθέλοντά γ᾽ ἀπώσω νηὸς ἐίσης,
ἀλλ᾽ ἕπευ· αὐτὰρ κεῖθι φιλήσεαι, οἷά κ᾽ ἔχωμεν.
ὣς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
καὶ τό γ᾽ ἐπ᾽ ἰκριόφιν τάνυσεν νεὸς ἀμφιελίσσης·
ἂν δὲ καὶ αὐτὸς νηὸς ἐβήσετο ποντοπόροιο.
ἐν πρυμνῇ δ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα καθέζετο, πὰρ δὲ οἷ αὐτῷ
εἷσε Θεοκλύμενον· τοὶ δὲ πρυμνήσι᾽ ἔλυσαν.
Τηλέμαχος δ᾽ ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
ὅπλων ἅπτεσθαι· τοὶ δ᾽ ἐσσυμένως ἐπίθοντο.
ἱστὸν δ᾽ εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
στῆσαν ἀείραντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν,
ἕλκον δ᾽ ἱστία λευκὰ ἐυστρέπτοισι βοεῦσι.

V. l. 268 λυγρὸν ὄλεθρον: l. λυγρῷ ὀλέθρῳ. — 272 οὕτω τοι (δὴ) HI.— 273 ἔται: ἔται I. — 274 ἄργος ἐς QV. Ἀχαιῶν: ἀχαιοί FL 1. m. — 275 ὑπαλευόμενος A p. ras. DL. υπαλευσαμενος I. — 276 ἐπεὶ νύ μοι CD, κατ᾽ ἀνθρώπους: γρ. κατὰ χρόνους H. — 277 ἔφέσσαι M. — 280 γ᾽ omitt. DL. ἐΐσσης L. — 282 οἱ: οἵ A. οὐ P. — 283 τό γ᾽: τόδ᾽ A 2. m. CK. τότ᾽ PQ. ἐπϊκριϊόφιν C. τάνυσε CDIKNV. νεὼς IM. — 284 ἐβήσατο GLMQ. — 285 πρυμνῇ: l. πρύμνῃ. ἂρ ACDIKLMQ. καθέζετο: παρέζετο P. παρ AD. δέ οἱ ADIL. νηῒ δ᾽ ἐνὶ πρύμνῃ κατ᾽ ἂρ ἕζετο ἀγχῖ δ᾽ ἂρ αὐτοῦ N. 287 ἐποτρύνας: ἐποτρύνων GP. ἐποτρύνας (ων) N. — 299 προτόνοισιν: πρυμνήσι᾽ P.

A. c. 268 αἵ χαριέστεραι λυγρὸν ὄλεθρον Didymus, v. H. S. § 21, 1. — 273 ἔται Ptolem. Ascalonita et Herodianus: ἔται Alexio, H. T. 262. — 276 ἀλάλησθαι: ἀλαλῆσθαι Ptolem. Ascalonita, H. T. 183. — 284 ἐβήσετο: ἐβήσατο. H. T. 214. — 285 πρυμνῇ: πρύμνῃ Herodianus, H. T. 346. δὲ οἱ αὐτῷ: ἀεὶ ἡ οἷ προτασσομένη τῆς ἐπιταγματικῆς ὀρθοτονεῖται Schol. H Vind. 56, 133; conf. Apoll. de Pron. 53 B; Bekk. Anecd. 1146. — 291 Aristarchus ἕλκον, non εἷλκον, H. T. 238.

τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει γλαυκῶπις Ἀθήνη,
λάβρον ἐπαιγίζοντα δι' αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
νηῦς ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
[βὰν δὲ παρὰ Κρουνοὺς καὶ Χαλκίδα καλλιρέεθρον.]
δύσετό τ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί·
ἡ δὲ Φεὰς ἐπέβαλλεν ἐπειγομένη Διὸς οὔρῳ,
ἠδὲ παρ' Ἤλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
ἔνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκε θοῇσιν
ὁρμαίνων, ἤ κεν θάνατον φύγοι, ἦ κεν ἁλώῃ.
τὼ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
δορπείτην· παρὰ δέ σφιν ἐδόρπεον ἀνέρες ἄλλοι.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖς δ' Ὀδυσεὺς μετέειπε συβώτεω πειρητίζων,
ἤ μιν ἔτ' ἐνδυκέως φιλέοι μεῖναί τε κελεύοι
αὐτοῦ ἐνὶ σταθμῷ, ἦ ὀτρύνειε πόλιν δέ·
κέκλυθι νῦν Εὔμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι·
ἠῶθεν προτὶ ἄστυ λιλαίομαι ἀπονέεσθαι
πτωχεύσων, ἵνα μή σε κατατρύχω καὶ ἑταίρους.
ἀλλά μοι εὖ θ' ὑπόθεν καὶ ἅμ' ἡγεμόν' ἐσθλὸν ὄπασσον,
ὅς κέ με κεῖσ' ἀγάγῃ· κατὰ δὲ πτόλιν αὐτὸς ἀνάγκῃ

V. L. 292 τοῖσι δ' ACFIKN. — 295 omittunt omnes. καλλιρέεθρον: πετρήεσσαν Strabo X, p. 447. — 296 δύσσετό CDFRV. δύετό Strabo VIII, p. 350. — 297 ἣ δὲ I: ἠδὲ KLN. Φεὰς Strabo VIII, p. 350: φερὰς ACE 1781, 59 GHIKLMNPQSV Porphyr. Quaest. 1; Schol. Ξ 226. φέρὰς D. φηρὰς E 42, 25. ἐπειγομένη: ἀγαλλομένη Strabo. — 300 ἤ κεν: εἴ κεν GH ex em. εἴ κεν I. ἤ κεν (ει supra) D. φύγοι: φύγῃ D. ἦ κεν: l. ἤ κεν. DHI ut supra. ἁλώῃ: ἁλώη AN. ἀλώη CKLQ. ἀλωῃ DM. ἀλοίη I. ἀλῴη F (GHPV). — 301 αὖτ': αὖ KS. κλισίῃ: κλισίῃς A 1. m. GI. κλισίῃσ' M. κλισίῃς HS. — 303 ἔντο ADIL. — 305 ἤ μιν M: εἴ μιν ACDEFGHIKLNPQRSV. φιλέοι: φιλέει KP. φιλέει (οι supra) HL. κελεύοι: κελεύει MP. — 306 αὐτοῦ: αὐτῷ QV. ἦ: l. ἤ. — 307 νῦν: νῦν μ' HI. δή V. — 309 πτωχεύσων: πτωχεύων DL. — 310 εὖ θ': εὖ A p. ras. KLSV. καὶ ἅμ': γρ. καί μ' ἡγεμόνα H. — 311 ὅς κε με A. πόλιν M.

A. c. 293 λάβρον: οὐ σφαλερὸν μέν, εἰ καὶ τῇ αυ διφθόγγῳ παραλήγεται παρὰ τὴν αὖραν. ἀρέσκει δὲ τοῖς ἀκριβεστέροις διὰ τοῦ βῆτα γράφεσθαι Eust. 1781, 50. ἐπαιγίζοντα Aristarchus teste Apoll. Soph. 70, 20. Ἀριστοφάνης ἐπαΐσσοντα Didymus. — 295 (= Hymn. II, 247), qui versus abest ab omnibus libris, inseruit Barnes. ex Strabone VIII, p. 350; X, p. 447. — 297 Φεὰς Aristarchus. ἡ διπλῆ, ὅτι ἐν Ὀδυσσείᾳ πληθυντικῶς „ἡ δὲ Φεὰς (cod. φεαῖς) ἐπέβαλλεν ἐπειγομένη Διὸς οὔρῳ", ὡς Μυκήνην καὶ Μυκήνας Aristonicus ad Η 135. — 301 κλισίῃ, non κλισίῃς scribendum esse, etiam invitis libris melioribus, qui h. l. et π 1 pluralem exhibent, apparet ex ξ 45, 48, 194, 408; ο 398; π 159. — 311 ἀπόλυτος ἡ σε Schol. H.

πλάγξομαι, αἴ κέν τις κοτύλην καὶ πύρνον ὀρέξῃ.
καί κ' ἐλθὼν πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο
ἀγγελίην εἴποιμι περίφρονι Πηνελοπείῃ,
καί κε μνηστήρεσσιν ὑπερφιάλοισι μιγείην,
εἴ μοι δεῖπνον δοῖεν ὀνείατα μυρί' ἔχοντες.
αἶψά κεν εὖ δρώοιμι μετὰ σφίσιν, ὅττι θέλοιεν.
ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καί μευ ἄκουσον·
Ἑρμείαο ἕκητι διακτόρου, ὅς ῥά τε πάντων
ἀνθρώπων ἔργοισι χάριν καὶ κῦδος ὀπάζει,
δρηστοσύνῃ οὐκ ἄν μοι ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος
πῦρ τ' εὖ νηῆσαι διά τε ξύλα δανὰ κεάσσαι
δαιτρεῦσαί τε καὶ ὀπτῆσαι καὶ οἰνοχοῆσαι,
οἷά τε τοῖς ἀγαθοῖσι παραδρώωσι χέρηες.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφης Εὔμαιε συβῶτα·
ὤ μοι ξεῖνε, τί ἤ τοι ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
ἔπλετο; ἦ σύ γε πάγχυ λιλαίεαι αὐτόθ' ὀλέσθαι,
εἰ δὴ μνηστήρων ἐθέλεις καταδῦναι ὅμιλον,
τῶν ὕβρίς τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.
οὔ τοι τοιοίδ' εἰσὶν ὑποδρηστῆρες ἐκείνων,
ἀλλὰ νέοι χλαίνας εὖ εἱμένοι ἠδὲ χιτῶνας,

V. L. 312 *πλάγξομαι*: *πλάζομαι* ALQ. *ὀρέξῃ*: *ὀρέξοι* L. — 314 [illegible]ρίφρονι: *δαΐφρονι* E 1784, 30. — 315 *κε*: *κεν* CDILMQ. — 317 [illegible] *θέλοιεν* A 1. m. DE 1782, 21 H 1. m. ILV. *ὅ, ττι θέλοιεν* Q: v. *ὅ* [illegible] *ἐθέλοιεν* cum A 2. m. CGKMN. — 319 *ὅς ῥα τε* D. — 321 *οὐκ*: *δ'* [illegible] FNP Schol. N 29. *ἐρίσειε* CDKQ. *ἐρύσσειε* H. *ἐρίσσειεν* A. — 322 *δα*[illegible] EGHMR Hesych. I, 459; Et. Mg. 247, 37: *πολλὰ* ACDIKNQSV. *γρ.* [illegible] *πολλὰ* E 1783, 7. *κεάσσαι*: *κεάσαι* CE 1783, 26; 1784, 7; Apoll. So[illegible] 97, 17. *δ' ἀνακεάσαι* FP. — 323 *ὀπτῆσαί τε καὶ* HI. — 324 *παραδ*[illegible]ωσι: *πάρα δρώωσι* E 1783, 9 MN. *περιδρώωσι* D. *χέρηες*: *χέρηες* E 17[illegible] 28; 1783, 9; 15. — 325 *τόνδε* CL. — 326 *ῷ μοι* D. *τί ἤ τοι* AIMNQ: [illegible] *τίη τοι*. — 327 *ἦ*: *ἢ* DGL. *γρ. ἢ* A m. r. — 328 *ἐθέλοις* L. — 329 *τ*[illegible]ῶν E. *ἥκει* P. *ἵκοι* Q. — 330 *οὔ τοι*: *οὔτι* D. — 331 *ἐνείμενοι* L. [illegible] *ἐνειμενοι* M.

A. c. 314 *περίφρονι* Aristonicus ad *Α* 140, v. W. C. Kayser. disp. I, p. 18. — 317 *τὴν σφίσιν ὀρθοτονητέον καίπερ ἀπόλυτον οὖσαν* Schol. Q Vind. 133. *τὸ δὲ ἐθέλοιεν οὕτως αἱ Ἀριστάρχου, φασί, τρισυλλάβως τὸ ἐθέλω.* Friedlaender. *ἅσσ' ἐθέλοιεν* coll. *Α* 554, ubi Sidonius *ὅττι* [illegible] *θέλησθα*, Aristarchus *ἅσσ' ἐθέλησθα* scripsisse traduntur. equidem non dubito quin Aristarchus, ut rationem suam teneret, tribus locis (*Α* 277, 551; ο 317) scripturam librorum immutaverit, v. Annal. Gymn. Austr. 1861, p. 840; 1864, p. 91; H. T. 235; Bekk. Hom. Bl. p. 152. — 324 *παραδρώωσι*: *ἀναστρεπτέον τὴν πάρα* Schol. H. *τινὲς γράφουσι* [illegible] *ὑφ' ἓν παραδρώωσιν* E 1783, 9. — 326 *τί ἤ*, H. T. 267.

ιἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα,
ιΐ σφιν ὑποδρώωσιν· ἐύξεστοι δὲ τράπεζαι
ιίτου καὶ κρειῶν ἠδ' οἴνου βεβρίθασιν.
:λλὰ μέν'· οὐ γάρ τίς τοι ἀνιᾶται παρεόντι,
ὔτ' ἐγὼ οὔτέ τις ἄλλος ἑταίρων, οἵ μοι ἔασιν.
:ὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
εἶνός σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἕσσει,
:έμψει δ' ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
ἴθ' οὕτως Εὔμαιε φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο
ὶς ἐμοί, ὅττί μ' ἔπαυσας ἄλης καὶ ὀιζύος αἰνῆς.
:λαγκτοσύνης δ' οὐκ ἔστι κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν·
λλ' ἕνεκ' οὐλομένης γαστρὸς κακὰ κήδε' ἔχουσιν
νέρες, ὅν κεν ἵκηται ἄλη καὶ πῆμα καὶ ἄλγος.
ῦν δ' ἐπεὶ ἰσχανάᾳς μεῖναί τέ με κεῖνον ἄνωγας,
ἴπ' ἄγε μοι περὶ μητρὸς Ὀδυσσῆος θείοιο
:ατρός θ', ὃν κατέλειπεν ἰὼν ἐπὶ γήραος οὐδῷ,
ἱ που ἔτι ζώουσιν ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
ἱ ἤδη τεθνᾶσι καὶ εἰν Ἀίδαο δόμοισι.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
οιγὰρ ἐγώ τοι ξεῖνε μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
1αέρτης μὲν ἔτι ζώει, Διὶ δ' εὔχεται αἰεὶ
υμὸν ἀπὸ μελέων φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν·
κπάγλως γὰρ παιδὸς ὀδύρεται οἰχομένοιο
ουριδίης τ' ἀλόχοιο δαΐφρονος, ἥ ἑ μάλιστα
καχ' ἀποφθιμένη καὶ ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκεν.

'. L. 335 γάρ τις τοι N. — 336 omitt. K. οὔτ': οὐδ' A 1. m. οὔτέ ILNQ. οὔτέ τις D. ἄλλος: ἄλλων D. ἄλλος (ων) M. ἔασσιν QV. — 339 ει M. — 343 οὐκ ἔστι: οὐκέτι CD. οὐκέπι I. — 344 κήδε': μήδε' ILSV. γρ. μήδεα A. ἄλγε' E 1820, 15. — 345 omitt. A 1. m. P. ν: ὅ τιν' AGH sup. KQSV. ὧν τιν' DFH 1. m. IL. ὃν N. ὧν M ὃν 2. m. eraso κεν vel τιν'. — 347 εἶπ' L. ἄγέ μοι A. — 349 ἦ εἴ που ACDEFGHILMNQRV. — 352 τοὶ γὰρ DK. — 354 φθί- φθεῖσθαι HM 1. m. φθεῖραι I. φθῖσαι A 1. m. ἀπὲκ μελέων θαι μεγάροισιν ἑοῖσιν G. — 356—358 omitt. C 1. m. — 356 ἠὲ μά- DKL. — 357 ἐν ὤμῳ γήραϊ θῆκεν l. cum Hesych. II, 112; Schol. Ψ ὄμῳ γήραϊ δῶκεν E 1783, 52; cf. 1784, 25 et 27. ὤμῳ γήραϊ θῆκεν C.

.. c. 333 ἐχρῆν ἀναστρέφεσθαι τὴν ὑπό, ἵν' ᾖ ὑπό σφιν Schol. Q. ι τὸ φθίσθαι πολλὰ τῶν ἀντιγράφων διὰ διφθόγγου γράφουσιν 1784, 16; cf. H. T. 375 et adn. ad β 183, 368; δ 741; λ 329; ν 384; : π 428.

ἡ δ' ἄχει οὗ παιδὸς ἀπέφθιτο κυδαλίμοιο,
λευγαλέῳ θανάτῳ, ὡς μὴ θάνοι, ὅς τις ἐμοί γε
ἐνθάδε ναιτάων φίλος εἴη καὶ φίλα ἔρδοι.
ὄφρα μὲν οὖν δὴ κείνη ἔην ἀχέουσά περ ἔμπης,
τόφρα τί μοι φίλον ἔσκε μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι,
οὕνεκά μ' αὐτὴ θρέψεν ἅμα Κτιμένῃ τανυπέπλῳ,
θυγατέρ' ἰφθίμῃ, τὴν ὁπλοτάτην τέκε παίδων·
τῇ ὁμοῦ ἐτρεφόμην, ὀλίγον δέ τί μ' ἧσσον ἐτίμα.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἥβην πολυήρατον ἱκόμεθ' ἄμφω,
τὴν μὲν ἔπειτα Σάμηνδε δόσαν καὶ μυρί' ἕλοντο,
αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματ' ἐκείνη
καλὰ μάλ' ἀμφιέσασα, ποσὶν δ' ὑποδήματα δοῦσα
ἀγρὸν δὲ προΐαλλε· φίλει δέ με κηρόθι μᾶλλον.
νῦν δ' ἤδη τούτων ἐπιδεύομαι· ἀλλά μοι αὐτῷ
ἔργον ἀέξουσιν μάκαρες θεοί, ᾧ ἐπιμίμνω·
τῶν ἔφαγόν τ' ἔπιόν τε καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα.
ἐκ δ' ἄρα δεσποίνης οὐ μείλιχον ἔστιν ἀκοῦσαι
οὔτ' ἔπος οὔτέ τι ἔργον, ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ,
ἄνδρες ὑπερφίαλοι· μέγα δὲ δμῶες χατέουσιν
ἀντία δεσποίνης φάσθαι καὶ ἕκαστα πυθέσθαι,
καὶ φαγέμεν πιέμεν τε, ἔπειτα δὲ καί τι φέρεσθαι
ἀγρὸν δ', οἷά τε θυμὸν ἀεὶ δμώεσσιν ἰαίνει.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

V. l. 358 ἠδ' ACDINQ. ἠδ' K. — 359 ὡς: ὥς Q. θάνῃ^{οι} D. θ[illegible] G. — 360 ἔρδοι CNQ: v. ἕρδοι. — 362 ἔρεσθαι ACDEIKLMNQ. — [illegible] οὕνεκ' αὐτή με θρέψεν D. οὕνεκ' αὐτὴ ἔθρεψεν CS. οὕνεκ' αὐτ[illegible] ἔθρεψεν HIQ. οὕνεκ' ἅμ' αὐτὴ θρέψεν Apoll. Soph. 93, 24. — 36[illegible] ἰφθίμην 1. m., nunc ἰφθίμῃ, superscripta linea transversa, ut sit pro nomine proprio accipiendum. παῖδα E. παῖδα^{ων} A. — 365 δέ τι μ' D. δ' ἔτι μ' LN. — 367 σάμηνδε δόσαν F. σάμην ἔδοσαν P. σάμον δ' ἔδοσαν M 1. m. v. Σάμηνδ' ἔδοσαν. — 368 αὐτὰρ μὲν D 1. m., nunc ἐμὲν. αὐτὰρ ἐμοὶ CKS. εἵματα κείνη G. — 369 ἀμφιέσσασα CDI. ποσὶ δ' EM. ποσὶν θ' K. — 370 ἀγρὸν δὲ AK. — 371 ἐπιδεύομαι: ἔτι δεύομαι HI. — 372 ἀέξουσι CDIKNQV. ἐπὶ μίμνω LQ. — 374 μείλιχόν ἐστιν ACIKQ. μείλιχον ἐστὶν DLN. — 375 οὔτέ τι ACIK 1. m. LMNQ. οὔτέ τι D. οὔτ' ἔτι K ex em. — 376 χατέουσιν: γρ. χατεύουσι A. — 377 φάσθαι: φᾶσθαι DFHI. — 378 πιέμέν τε A. — 379 ἀεὶ δμώεσσιν: ἐνὶ στήθεσσιν CKMS. γρ. ἀεὶ δμώεσσιν CM.

A. c. 360 ἔρδοι, H. T. 258. — 362 veteres ἔρεσθαι, H. T. 259. — 363 ἀναγνωστέον οὖν οὕτως „οὕνεκ' ἅμ' αὐτὴ θρέψεν ἅμα Κτιμένῃ τανυπέπλῳ θυγατρί“, εἶτ' ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς „Ἰφθίμη τὴν ὁπλοτάτην τέκε παίδων“ Apoll. Soph. 93, 24. 377 φᾶσθαι Heraclides, H. T. 373.

ὢ πόποι, ὡς ἄρα τυτθὸς ἐὼν Εὔμαιε συβῶτα
πολλὸν ἀπεπλάγχθης σῆς πατρίδος ἠδὲ τοκήων.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ἠὲ διεπράθετο πτόλις ἀνδρῶν εὐρυάγυια,
ᾗ ἔνι ναιετάασκε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
ἦ σέ γε μουνωθέντα παρ' οἴεσιν ἢ παρὰ βουσὶν
ἄνδρες δυσμενέες νηυσὶν λάβον ἠδὲ πέρασσαν
τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δώμαθ', ὁ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκε.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
ξεῖν', ἐπεὶ ἂρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς,
σιγῇ νῦν ξυνίει καὶ τέρπεο πῖνέ τε οἶνον
ἥμενος, αἵδε δὲ νύκτες ἀθέσφατοι· ἔστι μὲν εὕδειν,
ἔστι δὲ τερπομένοισιν ἀκούειν· οὐδέ τί σε χρὴ
πρίν γ' ὥρη καταλέχθαι· ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος.
τῶν δ' ἄλλων ὅτινα κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγει,
εὑδέτω ἐξελθών· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι
δειπνήσας ἅμ' ὕεσσιν ἀνακτορίῃσιν ἐπέσθω.
νῶι δ' ἐνὶ κλισίῃ πίνοντέ τε δαινυμένω τε
κήδεσιν ἀλλήλων τερπώμεθα λευγαλέοισι
μνωομένω· μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνήρ,
ὅς τις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ καὶ πόλλ' ἐπαληθῇ.
τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς.
νῆσός τις Συρίη κικλήσκεται, εἴ που ἀκούεις,
Ὀρτυγίης καθύπερθεν, ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο,

V. L. 381 ὦ AE. ὥς ἄρα Q. — 382 ἀποπλάγχθης N. — 383 ἀλλά γε — 384 πόλις ADFKMQV. εὐρυάγεια I. — 385 ναιετάασκε: ναιετά- ACDEQR. — 386 παρ' ὑάσιν D. παρ' ὕεσιν G. παρ' ὕεσσιν I. — νηυσί ACIKMNQV. ἠδὲ πέρασσαν L. ἦδε πέρασσαν A 1. m. ἠδὲ …σαν G. v. ἠδ' ἐπέρασσαν. CDE ἠδ' ἐπέρασαν. — 388 τοῦδ': τοῦ δ' CDIKLMNQ. — 391 πίνέ τε AIKMN. — 392 ἔστι μὲν: ἐστὶ AQ. ἔστι γὰρ K. — 393 ἀκούειν: ἀκουέμεν ACE 1785, 23 FGHIKL SV Schol. γ 295. ἀκουσέμεν D. οὐδέ τι σε χρὴ ACDIKLNQ. — πρίν γ': l. πρὶν. καὶ: δὲ M 1. m. — 395 ὅτινα: ὅντινα ACDGHIM ὅντινα K. καὶ θυμὸς ἀνώγει: θυμός τε κελεύει N. — 396 φαινο- …φι ACDIKLNQ: φαινομένηφι EM. — 398 ἐνὶ: ἐν CK. δαινυ- … τε IN. — 400 μνωομένω: μνωμένω D. γρ. μεμνομένω M. — 401 …t. Rhet. I, 11 μνήμενος, ὅστις πολλὰ πάθῃ καὶ πολλὰ ἐόργῃ. — νῆσος τίς DL. — 404 Ὀρτυγίης: ὀρτυγίῃ L. τροπαὶ: τροφαὶ et …φαὶ Hesych. III, 224.

A. c. 393 Ἀρίσταρχος ἀκούειν Didymus. — 397 ἀνακτορίῃσιν: Ἀρί…χος ταῖς δεσποτικαῖς, ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ὧν ἕκαστος ἄρχει Schol. V ind. 133, cf. Eust. 1785, 37; Apoll. Soph. 34, 21.

οὔ τι περιπληθὴς λίην τόσον, ἀλλ' ἀγαθὴ μέν,
εὔβοτος, εὔμηλος, οἰνοπληθής, πολύπυρος.
πείνη δ' οὔ ποτε δῆμον ἐσέρχεται, οὐδέ τις ἄλλη
νοῦσος ἐπὶ στυγερὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν·
ἀλλ' ὅτε γηράσκωσι πόλιν κάτα φῦλ' ἀνθρώπων
ἐλθὼν ἀργυρότοξος Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξὺν
οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.
ἔνθα δύω πόλιες, δίχα δέ σφισι πάντα δέδασται·
τῇσιν δ' ἀμφοτέρῃσι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλευε,
Κτήσιος Ὀρμενίδης ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν.
ἔνθα δὲ Φοίνικες ναυσίκλυτοι ἤλυθον ἄνδρες,
τρῶκται, μυρί' ἄγοντες ἀθύρματα νηὶ μελαίνῃ.
ἔσκε δὲ πατρὸς ἐμοῖο γυνὴ Φοίνισσ' ἐνὶ οἴκῳ
καλή τε μεγάλη τε καὶ ἀγλαὰ ἔργα ἰδυῖα·
τὴν δ' ἄρα Φοίνικες πολυπαίπαλοι ἠπερόπευον.
πλυνούσῃ τις πρῶτα μίγη κοίλῃ παρὰ νηὶ
εὐνῇ καὶ φιλότητι, τά τε φρένας ἠπεροπεύει
θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.
εἰρώτα δὴ ἔπειτα, τίς εἴη καὶ πόθεν ἔλθοι·
ἣ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψερεφὲς δῶ·
ἐκ μὲν Σιδῶνος πολυχάλκου εὔχομαι εἶναι,
κούρη δ' εἴμ' Ἀρύβαντος ἐγὼ ῥυδὸν ἀφνειοῖο·
ἀλλά μ' ἀνήρπαξαν Τάφιοι ληίστορες ἄνδρες

V. L. 407 *ἐσέρχεται*: *ἐπέρχεται* AI. — 408 *ἐπὶ*: *ἔπι* Q. *ἐπι* CD KL MN. — 409 *γηράσκωσι*: *γηράσκουσι* CDL. *κάτα*: *κατὰ* EKMNQ. ... CDIL. — 411 *ἀγανοῖσϊ βέλεσσιν* AM: v. *ἀγανοῖς βελέεσσιν*, cf. *γ* ... *ε* 124; *λ* 173, 199. — 412 *δύο πτόλιες* CKLS. *δύω πτόλιες* A: cet. *δύω πόλιες*. — 413 *τῇσιν*: *τοῖσιν* DL. *ἀμφοτέροισι* D. *ἐμβασίλευε*: *ἐβασί-λευε* ACIKN. *ἡγεμόνευε* DL. — 414 *ὁρμενίδης* A 2. m. — 415 *ἔνθαδε* C. *ναυσίκλειτοι* CK. — 417 *ἔσκε*: *ἔσχε* D. *ἐμοῖο*: *ἐμεῖο* CK. — 418 *ἔργα ἰδυῖα*: *ἔργ' εἰδυῖα* Schol. B 765 cum omnibus libris. — 419 *τὴν*: *τῇ* ... p. ras. CKQS. *τῇ* G. *τήν ποτε φαίηκες* Hesych. IV, 153. — 420 *τις*: *τίς* AILNQ. *τῇ* DH sup. *γρ.* *ἡ* (*τῇ*?) H. *παρὰ*: *περὶ* IL. *κοίλη παρὰ νηΐ* ... *μελαίνῃ* D. — 422 *ἥ κ'*: *εἴκ'* DE 1786, 58 FH 1. m. R. — 423 *εἰρώτα*: *ἠρώτα* ACHILQSV. *δ' ἤπειτα* ACDHIKMNQSV. *τ' ἤπειτα* L. — 424 *ἣ δέ* I. *ὑψιρεφὲς* DG. *ὑψηρεφὲς* HI. — 426 *εἰμ'* DL.

A. c. 406 *οἰνοπληθής*: *οὕτως Ἀρίσταρχος καὶ Ἡρωδιανός*, v. Herod. Il. Pros. N 63 *τὰ λαθικηδής, οἰνοπληθής ὀξυνόμενα παρὰ ῥήματά φαμεν συντεθεῖσθαι, τὸ κήδω καὶ τὸ πλήθω.* verbis scholiastae, quae Dindorfio ad v. 401 referuntur, praefixi lemma *οἰνοπληθής*. — 409 *ἀναστρεπτέον τὴν κατά* Herodianus. — 418 *ἔργα ἰδυῖα*, v. Il. T. 286. — 426 *ὀξυτόνως τὸ ῥυδόν* Schol. H.

γρόθεν ἐρχομένην, πέρασαν δέ με δεῦρ' ἀγαγόντες
οὐδ' ἀνδρὸς πρὸς δώμαθ'· ὁ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκε.
τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἀνήρ, ὃς ἐμίσγετο λάθρῃ·
ῥά κε νῦν πάλιν αὖτις ἅμ' ἡμῖν οἴκαδ' ἕποιο,
φρα ἴδῃ πατρὸς καὶ μητέρος ὑψερεφὲς δῶ
ὐτούς τ'; ἦ γὰρ ἔτ' εἰσὶ καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
ἴη κεν καὶ τοῦτ', εἴ μοι ἐθέλοιτέ γε ναῦται
ρκῳ πιστωθῆναι ἀπήμονά μ' οἴκαδ' ἀπάξειν.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπώμνυον, ὡς ἐκέλευεν.
ὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,
οῖς δ' αὖτις μετέειπε γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
ιγῇ νῦν, μή τίς με προσαυδάτω ἐπέεσσιν
μετέρων ἑτάρων ξυμβλήμενος ἢ ἐν ἀγυίῃ
που ἐπὶ κρήνῃ· μή τις ποτὶ δῶμα γέροντι
λθὼν ἐξείπῃ, ὁ δ' ὀισάμενος καταδήσῃ
εσμῷ ἐν ἀργαλέῳ, ὑμῖν δ' ἐπιφράσσετ' ὄλεθρον.
λλ' ἔχετ' ἐν φρεσὶ μῦθον, ἐπείγετε δ' ὦνον ὁδαίων.
λλ' ὅτε κεν δὴ νηῦς πλείη βιότοιο γένηται,
γγελίη μοι ἔπειτα θοῶς ἐς δώμαθ' ἱκέσθω·
ἴσω γὰρ καὶ χρυσόν, ὅτις χ' ὑποχείριος ἔλθῃ·

. L. 428 δέ με DFHIKLNQRV: v. δέ τε. — 429 ὅδ' CDIKLMNQ.) ἐμίσγετο: μίσγετο DL non male. — 432 ὄφρα: ὄφρ' CK. ἴδῃ D 1. m.: ἴδῃς ACEFIKM 2. m. NPQRSV. γρ. ὄφρ' εἰδῇς HM. ὑψι- DN. ὑψηρεφὲς AHI. — 433 αὐτούς τ': αὐτοὺς D. αὐτοῦ L. — μείβετο: ἀμείψατο NQV. ἀμείβετο H. (ψατο) — 435 ἐθέλοιτέ: ἐθέλητέ λοιτε C. — 436 μ' οἴκαδ': οἴκαδ' CEKL p. ras. S. δ' οἴκαδ' DF κάξαι (ειν) M. — 437 οἳδ' ADIKLMN. ἐπώμνυον: ἐπόμνυον G. ἀπώ- (A 1. m.) CKS. — 439 τοῖς δ': τοὶς A 1. m. N. ἀμείβετο: ἀμεί- ACGKRSV. ἀμείβετο (ψατο) H. — 440 σιγῇ: σιγή D. μή τϊς με ACDIK — 441 ὑμετέρων: ἡμετέρων GM. ξυμβλήμενος: συμβλήμενος CGK ἀγυιᾶ A. — 442 μή τις: μή τις με G. μή τις με (ου) M. ποτὶ: προτὶ πρὸς CDHIKLS. ἐπι I. γρ. πρὸς A. γρ. ποτὶ C. — 443 ἐξείποι M. DIKLMNQ. ὀϊσσάμενος AILMNQ. καταδήσει KS. — 444 ὑμῖν: G. ἐπιφράσετ' CFKMR. ἐπιφράσαιτ' E. — 445 ἔχετ' ἐν: ἔχετε . ἔχετ' ἐνὶ D. — 446 γένηται: γένοιτο FPR. γένοιται A. — 447 ρὸς HIKLQSV. — 448 post 449 collocatus in DHLQ. ὅτίς χ' IQ. D. ὅτις ER. ὅστις χ' CG pro var. l. KN. ἔλθῃ: ἔλθοι ACEKNQ ἔῃ DHIL.

.. c. 432 Aristarchus ὄφρα ἴδῃ: ἴδῃς Zenodotus, H. T. 285. — 437 νυον, οὐκ ἀπώμνυον. ἀπομόσαι γὰρ τὸ μὴ ποιῆσαι Schol. H Vind. . H. T. 200. — 440 σιγή: λείπει τὸ ἔστω Schol. H Vind. 133.

καὶ δέ κεν ἄλλ' ἐπίβαθρον ἐγὼν ἐθέλουσά γε δοίην.
παῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἐῆος ἐνὶ μεγάροις ἀτιτάλλω
κερδαλέον δὴ τοῖον, ἅμα τρωχῶντα θύραζε·
τόν κεν ἄγοιμ' ἐπὶ νηός, ὁ δ' ὕμιν μυρίον ὦνον
ἄλφοι, ὅπῃ περάσητε κατ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους.
ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πρὸς δώματα καλά.
οἱ δ' ἐνιαυτὸν ἅπαντα παρ' ἡμῖν αὖθι μένοντες
ἐν νηὶ γλαφυρῇ βίοτον πολὺν ἐμπολόωντο.
ἀλλ' ὅτε δὴ κοίλη νηῦς ἤχθετο τοῖσι νέεσθαι,
καὶ τότ' ἄρ' ἄγγελον ἧκαν, ὃς ἀγγείλειε γυναικί.
ἤλυθ' ἀνὴρ πολύιδρις ἐμοῦ πρὸς δώματα πατρὸς
χρύσεον ὅρμον ἔχων, μετὰ δ' ἠλέκτροισιν ἔερτο.
τὸν μὲν ἄρ' ἐν μεγάρῳ δμῳαὶ καὶ πότνια μήτηρ
χερσίν τ' ἀμφαφόωντο καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶντο
ὦνον ὑπισχόμεναι· ὁ δὲ τῇ κατένευσε σιωπῇ.
ἦ τοι ὁ καννεύσας κοίλην ἐπὶ νῆα βεβήκει,
ἣ δ' ἐμὲ χειρὸς ἑλοῦσα δόμων ἐξῆγε θύραζε.
εὗρε δ' ἐνὶ προδόμῳ ἠμὲν δέπα ἠδὲ τραπέζας
ἀνδρῶν δαιτυμόνων, οἵ μευ πατέρ' ἀμφεπένοντο.
οἱ μὲν ἄρ' ἐς θῶκον πρόμολον δήμοιό τε φῆμιν,
ἣ δ' αἶψα τρί' ἄλεισα κατακρύψασ' ὑπὸ κόλπῳ

V. L. 450 ἐῆος CDIKMQ Porph. Quaest. 4: v. ἑῆος. ἑοῖο N. γρ. ἐμοῖο M. ἐνὶμμεγάροις D. — 451 ἅμα τρωχῶντα lemma Schol. V. γρ. ἅμα τροχόωντα M: v. ἅμα τροχόωντα. ἁματροχόωντα DELQ Porph. Quaest. 4; Hesych. I, 140. ἁματροχόωντα I. γρ. καὶ ἅμα τροχόωντα Schol. V. γρ. καὶ ὁμοτροχόωντα E 1788, 37. — 452 τόν κεν: τὸν δέ κεν D. τὸν δέ κ' L p. ras. ὅδ' ADIKLNQ. ὕμιν: ἡμῖν GM. v. ὑμῖν. — 453 ἄλφοι: Q in marg. καὶ εὕροι, est glossa v. Hesych. I, 135 ἄλφοι: εὕροι. περάσητε: περάσῃ τε M. πέρας ἦγεν Apoll. Soph. 21, 25. κατ': πρὸς ADHILN (GPV). γρ. προσαλλοθρόοις D. — 454 ἄρ ACDIKLMNQ. καλά: πατρός L. — 455 οἵδ' DIKLMNQ. — 458 ἄρ AIKLMNQ. — 460 μετα D. ἔερτο Hesych. II, 19: ἔερτο Q. ἔερκτο GM. ἔερτο ἢ ἔερκτο E 1788, 40. — 461 ἄρ ACDIKLMNQ. μεγάρῳ: προδόμῳ N. — 462 χερσίν τ': χείρεσί τ' G. γρ. χείρεσσιν HM. — 463 ὑπισχόμενοι ACDEGHIKLMPQRSV: ὑποσχόμενοι FN. v. ἐπισχόμενοι, quod omni caret auctoritate. 464 ἦ τοι: l. ἤτοι. ὃ CIKLMNQ. — 465 ἢ AI. δ' ἐμὲ: δέ με CDIKLQSV Porph. Quaest. 4. — 466 ἐνὶ: ἐπὶ S. ἐπὶ C. δέπα: δέπας A 1. m. CDGHIKLMNPQSV. δέπατ' A ex corr. I. — 467 ἀμφϊπένοντο L. — 468 ἄρ ACDKLMNQ. ἔβησαν: γρ. πρόμολον M. φῆμιν: φήμην DLP. — 469 ἦδ' ACDKLNQ. ἤδ' I.

A. c. 450 ἐῆος, v. H. T. 233. — 452 ὕμιν: ἀπόλυτος ἡ ὑμῖν Schol. H. 465 δ' ἐμὲ, cf. ad μ 33. — 469 ὑπὸ κόλπῳ: ὑπὸ κόλπου? v. Schol. H ὑπὸ μάλης et Schol. ι 329 ὑπὸ κόπρῳ: Ἀριστοφάνης ὑπὸ κόπρου, ὡς ὑπὸ κόλπου, ὑπὸ μάλης δέ τι φέρει.

ἔκφερεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἑπόμην ἀεσιφροσύνῃσι.
δύσετό τ' ἠέλιος σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί·
ἡμεῖς δ' ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν ὦκα κιόντες,
ἔνθ' ἄρα Φοινίκων ἀνδρῶν ἦν ὠκύαλος νηῦς.
οἳ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα
νὼ ἀναβησάμενοι· ἐπὶ δὲ Ζεὺς οὖρον ἴαλλεν.
ἑξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
ἀλλ' ὅτε δὴ ἕβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
τὴν μὲν ἔπειτα γυναῖκα βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
ἄντλῳ δ' ἐνδούπησε πεσοῦσ' ὡς εἰναλίη κήξ.
καὶ τὴν μὲν φώκῃσι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι
ἔκβαλον· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ·
τοὺς δ' Ἰθάκῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ,
ἔνθά με Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν.
οὕτω τήνδέ τε γαῖαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσι.
τὸν δ' αὖ διογενὴς Ὀδυσεὺς ἠμείβετο μύθῳ·
Εὔμαι', ἦ μάλα δή μοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ὄρινας
ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες ἄλγεα θυμῷ.
ἀλλ' ἦ τοι σοὶ μὲν παρὰ καὶ κακῷ ἐσθλὸν ἔθηκε
Ζεύς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δώματ' ἀφίκεο πολλὰ μογήσας
ἠπίου, ὃς δή τοι παρέχει βρῶσίν τε πόσιν τε
ἐνδυκέως, ζώεις δ' ἀγαθὸν βίον· αὐτὰρ ἐγώ γε
πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνω.
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
καδδραθέτην δ' οὐ πολλὸν ἐπὶ χρόνον, ἀλλὰ μίνυνθα·

V. L. 470 ἀεσιφροσύνῃσι I. — 471 δύσσετό CD. — 473 ἀνδρῶν ἦν: ἦν ἀνδρῶν M. ὠκύαλος: ὠκυπόρος CKS. — 475, 476 transpositi in A. — 475 νώ: νῶ' D. νῶϊ M. ἀναβησόμενοι (α supra ο) H. ἀναβιβασάμενοι CFKRS, est glossa. — 476 νύκτας τὲ K. — 477 ὅτε δή: ὅτε δ' ADFINQV. ἐπι CD. — 479 ἐδούπησε DE 1786, 19. κήξ: κηῢξ ACKQSV. — 480, 481 omitt. C in t. KS. — 480 κῦρμα I. — 481 ἔβαλον C. ἐγὼν λϊπόμην A p. ras., 1. m. ἑπόμην? — 483 ἔνθά με AIMNQ. — 484 τῆνδέ τε: τὴν δέ τε ACIKN. τήνδε τε DFLRS (GHPV). τήνδε M. v. τήνδε γε ex Bekkeri coniectura. ἐγὼν: ἐγὼ M. — 487 ἄλγεα θυμῷ: ἠδ' ὅσ' ἀλήθης P. — 488 H ἔδωκε supra ἔθηκε. — 489 ἀφίκετο K. ἀφίκεαι M. — 494 πολλὸν: πουλὺν L.

A. c. 475 νώ: τὸ νώ καὶ τὸ σφώ σὺν τῷ ι τινὲς γράφουσιν .... ἀλλ' ἡ παράδοσις οὐκ οἶδε τὸ ι ἐγκείμενον Et. Mg. 609, 42; cf. Schol. E 219; H. T. 319. — 488 παρά: οὐκ ἀναστρεπτέον Schol. H. — 484 τῆνδέ τε, v. ν 238.

αἶψα γὰρ ἠὼς ἦλθεν ἐύθρονος· οἱ δ' ἐπὶ χέρσου
Τηλεμάχου ἕταροι λύον ἱστία, κὰδ δ' ἕλον ἱστὸν
καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὅρμον προέρεσσαν ἐρετμοῖς·
ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
δεῖπνόν τ' ἐντύνοντο κερῶντό τε αἴθοπα οἶνον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·
ὑμεῖς μὲν νῦν ἄστυ δ' ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν,
αὐτὰρ ἐγὼν ἀγροὺς ἐπιείσομαι ἠδὲ βοτῆρας·
ἑσπέριος δ' εἰς ἄστυ ἰδὼν ἐμὰ ἔργα κάτειμι.
ἠῶθεν δέ κεν ὔμμιν ὁδοιπόριον παραθείμην,
δαῖτ' ἀγαθὴν κρειῶν τε καὶ οἴνου ἡδυπότοιο.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
πῇ γὰρ ἐγὼ φίλε τέκνον ἴω; τεῦ δώμαθ' ἵκωμαι
ἀνδρῶν, οἳ κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν;
ἦ ἰθὺς σῆς μητρὸς ἴω καὶ σοῖο δόμοιο;
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ἄλλως μέν σ' ἂν ἐγώ γε καὶ ἡμέτερον δὲ κελοίμην
ἔρχεσθ'· οὐ γάρ τι ξενίων ποθή· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
χεῖρον, ἐπεί τοι ἐγὼ μὲν ἀπέσσομαι, οὐδέ σε μήτηρ
ὄψεται· οὐ μὲν γάρ τι θαμὰ μνηστῆρσ' ἐνὶ οἴκῳ
φαίνεται, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ὑπερωΐῳ ἱστὸν ὑφαίνει.
ἀλλά τοι ἄλλον φῶτα πιφαύσκομαι, ὅν κεν ἵκοιο,

V. l. 495 αἶψα γάρ: αἶψα δ' ἄρ ACKS. οἱδ' ACDKLQ. — 496 καδδ' ACDIKNQ. καδδέλον L. — 497 εἰς ὅρμον: ὡς ὅρμον M. ἐς (εἰς) λιμένα CKNS. γρ. λιμενα A. προέρεσσαν N: προέρυσαν ADEL. cet. προέρυσσαν. — 500 δεῖπνον δ' LS. κέρωντό τε A. — 501 obelum habet in M. ἕντο ADILN. — 502 ἤρχετο μύθων: ἀντίον ηὔδα N. — 503 νῆα μέλαιναν: δῖοι ἑταῖροι DL. — 504 ἀγρούς: ἀγρόνδ' M. ἐπιείσομαι: ἐπελεύσομαι CH sup. KS Schol. π 130. γρ. ἐπελεύσομαι AM. — 506 ὔμμιν: ὗμμιν D. ὑμμῖν A. ὑμὶν GQ. παραθείμην: παραθείην ADL. γρ. θείμην A m. r. — 507 ἡδυπότοιο: ἠδὲ ποτοῖο CKS. — 509 πῇ γὰρ l. omnes: Bekk. ex coni. πῇ τ' ἄρ'. — 510 κατακοιρανέουσιν ACDFGHIKLMNPQRSV. — 511 σοῖο: σεῖο CKS. — 513 σ' ἂν: σ' αὖ D. ἡμέτερον δὲ ALN. ἡμέτερόν γε GM. — 514 γάρ τι: γάρ τοι AEFLMR, non male. — 518 πιφάσκομαι DIKN. ἵκοιο: ἵκηαι DFLM. εἰς ὃν ἐλεύσῃ vertit E 1789, 54.

A. c. 497 Aristarchus προέρεσσαν, H. T. 346. — 504 ἀγρόνδ' ἐπιείσομαι: πορεύσομαι ἐπὶ τὸν ἀγρόν Schol. M, fortasse scriptum erat ἀγρὸν δὲ ἐλεύσομαι, cf. Z 365; α 88; ρ 52; de hiatu et elis. p. 23.

Εὐρύμαχον, Πολύβοιο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱόν,
τὸν νῦν ἶσα θεῷ Ἰθακήσιοι εἰσορόωσι·
καὶ γὰρ πολλὸν ἄριστος ἀνὴρ μέμονέν τε μάλιστα
μητέρ' ἐμὴν γαμέειν καὶ Ὀδυσσῆος γέρας ἕξειν.
ἀλλὰ τά γε Ζεὺς οἶδεν Ὀλύμπιος αἰθέρι ναίων,
εἴ κέ σφι πρὸ γάμοιο τελευτήσει κακὸν ἦμαρ.
ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις
κίρκος, Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος· ἐν δὲ πόδεσσι
τίλλε πέλειαν ἔχων, κατὰ δὲ πτερὰ χεῦεν ἔραζε
μεσσηγὺς νηός τε καὶ αὐτοῦ Τηλεμάχοιο.
τὸν δὲ Θεοκλύμενος ἑτάρων ἀπονόσφι καλέσσας
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τηλέμαχ', οὔ τοι ἄνευ θεοῦ ἔπτατο δεξιὸς ὄρνις·
ἔγνων γάρ μιν ἐς ἄντα ἰδὼν οἰωνὸν ἐόντα.
ὑμετέρου δ' οὐκ ἔστι γένευς βασιλεύτερον ἄλλο
ἐν δήμῳ Ἰθάκης, ἀλλ' ὑμεῖς καρτεροὶ αἰεί.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
αἲ γὰρ τοῦτο ξεῖνε ἔπος τετελεσμένον εἴη.
τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἄν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.
ἦ καὶ Πείραιον προσεφώνεε, πιστὸν ἑταῖρον·
Πείραιε Κλυτίδη, σὺ δέ μοι τά περ ἄλλα μάλιστα
πείθῃ ἐμῶν ἑτάρων, οἵ μοι Πύλον εἰς ἅμ' ἕποντο·

V. L. 520 τὸν: ὃν E more suo. — 524 εἴ κέ: εἰ καὶ ADFILMN. εἴ κεν CK. σφι: σφιν ACDE 1789, 61 HILNR. τελευτήσοι L. — 526—531 omitt. L. — 527 κατα N. — 529 ἄπο νόσφι CEKNQRV. ἀπὸ νόσφι IV. καλέσας A 1. m. FK. — 531 οὔ τοι: οὔ τι CDIKS. οὔτι° M. ἔπτατο: ἤλυθε ACFKNQSV. γρ. ἤλυθε H. — 532 ἐς ἄντα DK 1. m. LMNQV. ἐσπάντα: γρ. ἐς ἄντα A. — 533 ὑμετέρου: ἡμετέρου GK. γένευς A ex corr. CDE 1790, 5 IKNPQRSV Schol. *O* 4: γένεος (A 1. m.?) GM. γένους L. v. γένος, ita solus H ex em. — 534 ἡμεῖς G. ἡμεῖς (superscr. υ) M. κρατεροὶ CMQ. — 536 αἲ γάρ τοι τοῦτο CDKLS. — 537 τῶ ACIKLMNQ. τώ D. v. τῷ. τάχα: μάλα M. — 538 ἄν τις σε KLN. συναντόμενος: συναπτόμενος D. μακαρίζει L. μακαρίζῃ P. μακαρίζει (superscr. οι) D. μακαρίζῃ (superscr. οι) M. — 541 πείθῃ: πείθε' N.

A. c. 532 ἐς ἄντα Aristarchus? Il. T. 243. — 533 γένευς: de hac genetivi forma vid. Bekk. Anecd. 1204; 1236; 1240; Et. Gud. 273, 29; Et. Mg. 448, 31; Cram. An. Ox. III, 233, 30. huius contractionis exempla apud Homerum sunt Ὀδυσεῦς *ω* 398; Ἰδομενεῦς *N* 424; ἐρέβευς *Θ* 368; *λ* 37; θάμβευς *ω* 394; θέρευς *η* 118; θάρσευς *P* 573. — 539 Πείραιον προπαροξυτόνως· οὕτως Ἀρίσταρχος Schol. H, v. Lehrs. Arist. p. 308.

καὶ νῦν μοι τὸν ξεῖνον ἄγων ἐν δώμασι σοῖσιν
ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰς ὅ κεν ἔλθω.
τὸν δ' αὖ Πείραιος δουρὶ κλυτὸς ἀντίον ηὔδα·
Τηλέμαχ', εἰ γάρ κεν σὺ πολὺν χρόνον ἐνθάδε μίμνοις,
τὸν δέ τ' ἐγὼ κομιῶ, ξενίων δέ οἱ οὐ ποθὴ ἔσται.
ὣς εἰπὼν ἐπὶ νηὸς ἔβη, ἐκέλευσε δ' ἑταίρους
αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἳ δ' αἶψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθῖζον.
Τηλέμαχος δ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέι χαλκῷ
νηὸς ἀπ' ἰκριόφιν· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.
οἳ μὲν ἀνώσαντες πλέον ἐς πόλιν, ὡς ἐκέλευσε
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
τὸν δ' ὦκα προβιβῶντα πόδες φέρον, ὄφρ' ἵκετ' αὐλήν,
ἔνθά οἱ ἦσαν ὕες μάλα μυρίαι, ᾗσι συβώτης
ἐσθλὸς ἐὼν ἐνίαυεν ἀνάκτεσιν ἤπια εἰδώς.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Π.

Τὼ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
ἐντύνοντο ἄριστον ἅμ' ἠοῖ κηαμένω πῦρ,

V. l. 544 *δουρὶ κλυτὸς* N: v. *δουρικλυτός.* M *δουρικλυτός.* — 545 *μίμνεις* C. *μίμνῃς* K. — 546 *τὸν δέ τ' ἐγώ: τόνδέ τ' ἐγὼ* CHIKS. *τόνδε|||ἐγὼ* L. *τόνδ' ἔτ' ἐγὼ* G. *τονδέ γ' ἐγὼ* A ex corr. *τόνδ' ἐγὼ* MQ. v. *τόνδε τ' ἐγώ. δέ οἱ ἀποθὴ ἔσται* CK. — 547 *ἐκέλευσέ δ'* Q. — 548 *αὐτούς τ': αὐτοὺς* HI. *ἀναβαίνειν* K. — 549 *οἵδ'* ACDIKLMNQ. *ἔσβαινον* H in marg. *κάθιζον* ACDIKLMNQ. — 550 *πέδιλλα* L. — 552 *ἀπ': ἐπ'* ACP. *ἐπὶ κριόφιν* D. *τοί: οἱ* M. *πρυμνήσια λῦσαν* A. — 553 *ἐς: εἰς* K. *ἐκέλευσε: ἐκέλευε* CKNS ex corr. *ἐκέλευεν* L. — 555 *προβιβῶντα* ACDEFGHIKLMNPQRSV. — 556 *ἔνθά οἱ* ADILMNQ. *οἶσι* (ᾗ suprascr.) A. *αἷς* (i. e. *ᾗς*) *ὁ* E 1769, 2. — 557 omitt. S. *ἐών: ἰὼν* I. *ἐνίαυεν* = *ἐπίαυεν* (A 1. m.?) F.

A. c. 544 *δουρὶ κλυτὸς*, H. T. 311. — 546 *τὸν δέ τ'*, cf. *δ* 387 *τὸν δέ τ' ἐμόν φασιν πατέρ' ἔμμεναι*, *N* 733 *τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι.* Herodianus *τόνδε δ'*, cf. H. Pros. *Λ* 454; *Ω* 17; H. T. 363. — 549 *καθῖζον: κάθιζον*, H. T. 403. — 555 *προβιβῶντα*: v. *προβιβάντα*, quod nullus codex tuetur. H. T. 215.

Varia lectio. 1 *κλισίῃ: κλισίῃς* AC p. ras. DH ex em. LMNQ. *κλισίῃσ'* K. — 2 *ἐντύνοντ'* ACDEGHIKMNPS Athenaeus I, p. 1. *κηαμένω: κειαμένω* ACDFGHILMNPQRSV. *κεῖα μένω* K. *κηάμενω* E 1791, 22.

Adnotatio critica. 1 *κλισίῃ: κλισίῃς*, v. ad *ο* 301. — 2 *κηαμένω* Aristarchus et Herodianus, non *κειαμένω*, H. T. 298.

ἔκπεμψάν τε νομῆας ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσσι·
Τηλέμαχον δὲ περίσαινον κύνες ὑλακόμωροι,
οὐδ' ὕλαον προσιόντα. νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
σαίνοντάς τε κύνας, περί τε κτύπος ἦλθε ποδοῖιν.
αἶψα δ' ἄρ' Εὔμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Εὔμαι', ἦ μάλα τίς τοι ἐλεύσεται ἐνθάδ' ἑταῖρος
ἢ καὶ γνώριμος ἄλλος, ἐπεὶ κύνες οὐχ ὑλάουσιν,
ἀλλὰ περισαίνουσι· ποδῶν δ' ὑπὸ δοῦπον ἀκούω.
οὔπω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτε οἱ φίλος υἱὸς
ἔστη ἐνὶ προθύροισι. ταφὼν δ' ἀνόρουσε συβώτης,
ἐκ δ' ἄρα οἱ χειρῶν πέσον ἄγγεα, τοῖς ἐπονεῖτο,
κιρνὰς αἴθοπα οἶνον. ὃ δ' ἀντίος ἦλθεν ἄνακτος,
κύσσε δέ μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ
χεῖράς τ' ἀμφοτέρας· θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
ὡς δὲ πατὴρ ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἀγαπάζῃ
ἐλθόντ' ἐξ ἀπίης γαίης δεκάτῳ ἐνιαυτῷ
μοῦνον τηλύγετον, τῷ ἐπ' ἄλγεα πολλὰ μογήσῃ,
ὣς τότε Τηλέμαχον θεοειδέα δῖος ὑφορβὸς
πάντα κύσεν περιφὺς ὡς ἐκ θανάτοιο φυγόντα·
καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἦλθες Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος. οὔ σ' ἔτ' ἐγώ γε
ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ᾤχεο νηὶ Πύλον δέ.
ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε φίλον τέκος, ὄφρά σε θυμῷ

V. L. 3 ἔκπεμψάν τε: ἐκπέμψαντε ACDLQS. ἐκπέμψαντες K. — ...ίσαινον ACEFKMQRV. — 6 περί τε: περὶ δὲ ES. — 7 ἆρ ACDIK Q. — 10 περισαίνουσι CEKMQ. περισ͂αίνουσι I. v. περισσαίνουσι 4. ὑπὸ: ὑπο CN. — 11 ὅτέ οἱ M. — 12 προθύρῃσι DL. — 13 πέ... FNP: πέσεν CDE 1792, 26 GHIKLMQRSV. τοῖς: τοῖσδ' D. — ...νᾶς K. ὅδ' ACDIKLMN. ἀντίος: ἀντίον A 1. m. FN. ἦλθεν: ADHIKLPQRSV. ἤλυθεν E. — 15 κύσσε: κῦσε ACDEGKLM 1. SV. κύσε Q Schol. Σ 71. κύσ͂ε M ex corr. κεφαλήν τε καί: κεφα... καὶ E Schol. α 44. — 16 δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ: κατὰ δάκρυον εἶβων ...ρων). γρ. θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ H. — 17 ἀγαπάζῃ DHIM NQ: v. ἀγαπάζει cum Apoll. Soph. 38, 25. — 18 ἐλθόντ': ἐλθὼν — 19 ἐπ' ACDLNQ: v. ἔπ'. μογήσῃ: μογήσει ACGINS. μόγησα ...ογήσοι et μόγησεν E 1792, 32. — 21 κύσε DE. κῦσε CKNQ. κῦ... — 23 οὔ σέ τ' A 1. m. CIKS. οὔ σε τ' D. οὐ σέ τ' L. οὔ σε E. post hunc add. N in marg. λάθρῃ ἐμεῦ ἀέκητι φίλον μετὰ πατρὸς ...ῆν (= ρ 43). — 25 ὄφρά σε AMNQ.

A. c. 13 πέσον Aristarchus? v. H. T. 383. — 14 ἀντίος: ἀντίον, . 193. — 18 ἀπίης: ὅτι ἀπίαν τὴν πολὺ ἀφεστῶσαν, οὐχ ὡς οἱ ...οι τὴν Πελοπόννησον Aristonicus ad Γ 49, v. Apoll. Soph. 38, — 19 οὐκ ἀναστρεπτέον τὴν ἐπὶ πρόθεσιν Schol. H.

τέρψομαι εἰσορόων νέον ἄλλοθεν ἔνδον ἐόντα.
οὐ μὲν γάρ τι θάμ' ἀγρὸν ἐπέρχεαι οὐδὲ νομῆας,
ἀλλ' ἐπιδημεύεις· ὣς γάρ νύ τοι εὔαδε θυμῷ,
ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορᾶν ἀίδηλον ὅμιλον.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ἔσσεται οὕτως ἄττα· σέθεν δ' ἕνεκ' ἐνθάδ' ἱκάνω,
ὄφρα σέ τ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω καὶ μῦθον ἀκούσω,
ἤ μοι ἔτ' ἐν μεγάροις μήτηρ μένει, ἦέ τις ἤδη
ἀνδρῶν ἄλλος ἔγημεν, Ὀδυσσῆος δέ που εὐνὴ
χήτει ἐνευναίων κάκ' ἀράχνια κεῖται ἔχουσα.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ
σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ὀιζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
φθίνουσιν νύκτές τε καὶ ἤματα δάκρυ χεούσῃ.
ὣς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος·
αὐτὰρ ὅ γ' εἴσω ἴεν καὶ ὑπέρβη λάινον οὐδόν.
τῷ δ' ἕδρης ἐπιόντι πατὴρ ὑπόειξεν Ὀδυσσεύς·
Τηλέμαχος δ' ἑτέρωθεν ἐρήτυε φώνησέν τε·
ἧσο ξεῖν'· ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δήομεν ἕδρην
σταθμῷ ἐν ἡμετέρῳ· πάρα δ' ἀνὴρ ὃς καταθήσει.
ὣς φάθ', ὃ δ' αὖτις ἰὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τῷ δὲ συβώτης
χεῦεν ὕπο χλωρὰς ῥῶπας καὶ κῶας ὕπερθεν·
ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
τοῖσιν δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκε συβώτης

V. l. 28 γάρ νυ τοι I. — 29 ἐσορᾶν: ἐσόρᾶν A. προσορᾶν CEMS. προσορᾷν K. — 32 ὄφρά σ' ἔτ' M. — 33, 34 ἠέ τις ἄλλος || ἀνδρῶν ἤδη L. — 35 ἐνευναίων: γρ. ἐνευναίῳ E 1793, 43. — 38 ἐνὶμμεγάροισιν D. — 39 φθίνουσι DINV. φθινύθουσι EFM. νύκτές τε K. δακρῦ χεούσῃ N: cet. δακρυχεούσῃ. — 40 οἱ: οἷ AQ. — 41 ὅ γ': ὅδ' N. — 42 ὑπόειξεν l. omnes, in his D ex corr. — 44 ἧσο ξεῖν' ACDHIKLM (ξεῖνε) NQSV Thomas Magister s. v. κάθισον: v. ἧσ' ὦ ξεῖν' cum EFR. ἄλλοθι: ἄλλοθεν DNQ. δήομεν M. δή|||ομεν A, cf. δ 544; ζ 291; η 49; λ 115; ν 407. — 45 omitt. M 1. m. καταθήσει: καταθήσοι D. — 46 φάθ': ἔφαθ' ACK. ὅδ' ACDIKLMNQ. ἄρ ACIKLNQ. — 47 ὑπὸ ADFILMN Q. — 49 δὲ CE 1793, 64 KMPRS: v. δ' αὖ. κρειῶν πίνακας: πίνακας κρειῶν ADHILNQV.

A. c. 28 εὔαδε: ψιλοῦται Eust. 1792, 58, v. Herod. Il. Pros. Ξ 340; — 33 οὕτως μεγάροις Schol. H. — 35 χήτει ἐνευναίων: ἄμφω δοτικαί, ἡ μὲν ἀπὸ τοῦ χῆτος, ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐνεύναιον Schol. HQ Vind. 133. — 42 ὑπόειξεν: ὑπέειξεν (?) Ἀρίσταρχος Schol. H, v. H. T. 404. — 45 πάρα Herodianus Il. Pros. Ψ 479; Ioan. Alexandrinus 28, 7. — 47 ἀναστρεπτέον τὴν ὑπό Schol. H.

πταλέων, ἅ ῥα τῇ προτέρῃ ὑπέλειπον ἔδοντες,
ῖτον δ' ἐσσυμένως παρενήνεεν ἐν κανέοισιν,
ν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον·
ὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
ὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
ὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε δῖον ὑφορβόν·
ἄττα, πόθεν τοι ξεῖνος ὅδ' ἵκετο; πῶς δέ ἑ ναῦται
ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
ὐ μὲν γάρ τί ἑ πεζὸν ὀίομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης Εὔμαιε συβῶτα·
τοιγὰρ ἐγώ τοι τέκνον ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.
ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὔχεται εὐρειάων,
φησὶ δὲ πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστεα δινηθῆναι
πλαζόμενος· ὣς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν τά γε δαίμων.
νῦν δ' αὖ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν παρὰ νηὸς ἀποδρὰς
ἤλυθ' ἐμὸν πρὸς σταθμόν, ἐγὼ δέ τοι ἐγγυαλίξω·
ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· ἱκέτης δέ τοι εὔχεται εἶναι.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Εὔμαι', ἦ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες·
πῶς γὰρ δὴ τὸν ξεῖνον ἐγὼν ὑποδέξομαι οἴκῳ;
αὐτὸς μὲν νέος εἰμὶ καὶ οὔ πω χερσὶ πέποιθα
ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ·

V. L. 50 omitt. C in t. KS. ἅ ῥα DM. ὑπέλειπον: κατέλιπον DIV. ει λιπον H. κατέλειπον L. — 51 παρενήνεεν: παρενήνεον HLN. ἐν εσσιν GM. — 53 ἷζεν AIKN. — 54 οἶδ' ACDIKMNQ. — 55 ἕντο ἔντο L. — 56 δῖον: θεῖον HI. γρ. δῖον H. — 57 πῶς δέ τε D. — χετόωντο: εὐχετόωνται CGH 2. m. M. — 59 γάρ τοι ἑ HI. γάρ τϊ γάρ τι ἓ L. — 61 omitt. A in t. τοὶ γὰρ ADIKM. — 62 εὐρειάων: τάων DL. — 64 ὡς D. ἐπέκλωσε CDE. τά γε: τάδε D. — 65 νῦν ΣILS: v. νῦν. παρὰ DGHLMQV: περὶ I. ἀπὸ AN. v. ἐκ, quod est ema in N. — 66 πρὸς: παρὰ H ex corr. I. δέ τοι: δέ σοι H 1. m. I — 67 ἔρξον CLN: v. ἔρξον. ἐθέλεις: ἐθέλῃς HNR. εὔχεται: εὔχο- M. — 70 ἐγὼν: ἐγὼ A. ἐμῶ M et γρ. ἐγὼν. οἴκῳ: οἴκοι F. — 72 ύνασθαι: ἀπαλέξασθαι Schol. T 326. ὅτέ τις AIMQ. ὅτε τίς N. ερ L.

. c. 52 Aristarchus et Herodianus μελιήδεα, H. T. 417. — 57—59 iscis erant notati, v. ad α 171; ξ 188. — 67 ἔρξον: ἔρξον, H. T. 258. ὅτε τις: δύο μέρη λόγου τὸ ο τε. σημαίνει δὲ τὸ ὅς τε, ἵν' ῇ, τὸν ὃς ἂν πρῶτος ῇ χαλεπώτερος Schol. H.

μητρὶ δ' ἐμῇ δίχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
ἢ αὐτοῦ παρ' ἐμοί τε μένῃ καὶ δῶμα κομίζῃ
εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος δήμοιό τε φῆμιν,
ἢ ἤδη ἅμ' ἕπηται Ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος
μνᾶται ἐνὶ μεγάροισιν ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρῃσιν.
ἀλλ' ἤ τοι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,
ἕσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά,
δώσω δὲ ξίφος ἄμφηκες καὶ ποσσὶ πέδιλα,
πέμψω δ', ὅππῃ μιν κραδίη θυμός τε κελεύει.
εἰ δ' ἐθέλεις, σὺ κόμισσον ἐνὶ σταθμοῖσιν ἐρύξας·
εἵματα δ' ἐνθάδ' ἐγὼ πέμψω καὶ σῖτον ἅπαντα
ἔδμεναι, ὡς ἂν μή σε κατατρύχῃ καὶ ἑταίρους.
κεῖσε δ' ἂν οὔ μιν ἐγώ γε μετὰ μνηστῆρας ἐῷμι
ἔρχεσθαι· λίην γὰρ ἀτάσθαλον ὕβριν ἔχουσι·
μή μιν κερτομέωσιν, ἐμοὶ δ' ἄχος ἔσσεται αἰνόν.
πρῆξαι δ' ἀργαλέον τι μετὰ πλεόνεσσιν ἐόντα
ἄνδρα καὶ ἴφθιμον, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰσι.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
ὦ φίλ', ἐπεί θήν μοι καὶ ἀμείψασθαι θέμις ἐστίν,
ἦ μάλα μευ καταδάπτετ' ἀκούοντος φίλον ἦτορ,
οἷά φατε μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανάασθαι
ἐν μεγάροις ἀέκητι σέθεν τοιούτου ἐόντος.
εἰπέ μοι, ἠὲ ἑκὼν ὑποδάμνασαι, ἦ σέ γε λαοὶ

V. L. 73 δ ἐμῇ: δ' ἐμοὶ DL. δέ μοι FM, cf. β 50, 411. ἐνὶ [...]θε|||σι μερμηρίζει L. — 74 μένῃ: μένειν DL. κομίζῃ: κομίζει D. [...]μίζει^{οι} L. κομίζῃ^{οι} HI. κομίζοι^{η} M. — 75 φῆμιν: φήμην DS 1. m. Sch[...] Α 105; Steph. Byz. s. v. Δῆμος (228, 7). φήμην^{ι} A. — 77 ἐνὶμμεγάρ[...]σιν D. — 79 ἕσσω μιν: ἕσσωμεν S 1. m. — 80 πέδιλλα L. — 81 κελ[...] L. κελεύοι D. — 82 κόμισον ADFIR. — 83 ἔνθάδ' I. — 84 ὡσὰν D, passim. κατατρύχοι E 1794, 43. — 85 μνηστῆρας: μνηστῆρσιν [...] ἐῷμι: ἐάσω DGHILMQV. ἐῷμιν P. γρ. ἐάσω AC. — 86 ὕβριν: ἔργ[...] GM. — 88 μετα K. — 89 ἐπεὶ ἦ A 1. m., nunc ἐπειῆ. ἐπειῆ Q. πολ[...] φέλτεροι D. φέρτεροι εἰσὶν L. — 90 αὖτε: αὖ A. — 91 ἐπεί θήν: ἐπεὶ δὴ H 2. m. — 92 μαλα μεῦ CDL. — 93 οἷα φατὲ ACDEIKLMQ (HPV). — 95 ἦ σε γε D.

A. c. 73 διχῶς λέγει καὶ δίχα καὶ διχά Schol. M. — 79 ἕσσω μιν Didymus ad Γ 57. τερητέον τοῦ ἕσσω τὸν τόνον. πλεονάζει γὰρ τὸ μι, ὡς κτείνωμι, ἀγάγωμι, τύχωμι Schol. H Vind. 133, in quibus τὸ μιν, κτείνω μιν, ἀγάγω μιν, τύχω μιν scriptum est. — 89 ἐπεὶ ἦ veteres, H. T. 267. — 91 τὴν τελευταίαν τοῦ ἐπεί ὀξυτονητέον διὰ τὴν μοι (sic!) ἐγκλιτικὴν οὖσαν Schol. H. — 93 ὀξυτόνως τὸ φατέ Schol. H. — 95 ἦ: ὁ δεύτερος ἦ περισπᾶται Schol. H.

ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῇ,
ἦ τι κασιγνήτοις ἐπιμέμφεαι, οἷσί περ ἀνὴρ
μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται.
αἲ γὰρ ἐγὼν οὕτω νέος εἴην τῷδ' ἐπὶ θυμῷ
ἢ παῖς ἐξ Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἠὲ καὶ αὐτὸς
ἔλθοι ἀλητεύων· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα·
αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φώς,
εἰ μὴ ἐγὼ κείνοισι κακὸν πάντεσσι γενοίμην
ἐλθὼν ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
εἰ δ' αὖ με πληθυῖ δαμασαίατο μοῦνον ἐόντα,
βουλοίμην κ' ἐν ἐμοῖσι κατακτάμενος μεγάροισι
τεθνάμεν ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὁράασθαι,
ξείνους τε στυφελιζομένους δμῳάς τε γυναῖκας
ῥυστάζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά,
καὶ οἶνον διαφυσσόμενον, καὶ σῖτον ἔδοντας
μὰψ αὔτως ἀτέλεστον, ἀνηνύστῳ ἐπὶ ἔργῳ.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
τοιγὰρ ἐγώ τοι ξεῖνε μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
οὔτέ τί μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χαλεπαίνει,
οὔτε κασιγνήτοις ἐπιμέμφομαι, οἷσί περ ἀνὴρ
μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται.
ὧδε γὰρ ἡμετέρην γενεὴν μούνωσε Κρονίων·

V. L. 99 *αἲ*: *εἰ* Schol. *N* 485. *ἐγὼ* D. *ἐπὶ*: *ἐνὶ* CDEFGHIKLMPQ ·. — 101 omitt. E 1795, 28. *ἔλθοι*: *ἔλθῃ* KS. — 102 *ἐμεῖο*: *ἐμοῖο* A ·*τάμοι*: *τάμῃ* CM 1. m. — 105 *με*: *μ' ἐν* H ex em. I. *πληθυῖ* ACDEI ·. *πληθὺς*: *γρ. πληθύι* M. — 106 *κ' ἐν*: *κεν* A p. ras. CDIKMNQ *κὲν* L. — 107 *τάδε γ'*: *τάδε τ'* M. *αὐτοῦ* DL. — 110 *διαφυσσομέ*· D. *διαφυσσόμένον* (ους) L. — 111 *αὔτως* ACEIKMN. *ἀνηνύστῳ*: *ἀνη*· LM. *γρ. ἀνηνύστω* M. — 113 *τοὶ γὰρ* ADIKM. *ἀγορεύσω*: *κατα*· A. — 114 *οὔτέ τϊ μοι* ACKQ. *οὔτέ τϊ μοι* DM. — 115 *κασιγνήτους* · em. I. — 117 *γενέὰν* (η) I.

A. c. 99 *Ἀρίσταρχος ἐπὶ θυμῷ* Didymus. *οὕτως αἱ Ἀριστάρχου διὰ* · *ἐπὶ θυμῷ. καὶ πᾶσαι οὕτως εἶχον. καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ „εἰ γὰρ* · *οὕτω νέος εἴην τῷδ' ἐπὶ θυμῷ"* Didymus ad *N* 485. — 101 *οὗτος* · *ίχος ὀβελίζεται, καὶ καλῶς* Schol. M. *περιττὸς ὁ στίχος καὶ δια*· · *τὸ πᾶν νόημα* Schol. HM Vind. 56. *καλῶς οἱ παλαιοὶ ἐπιστήσαν*· · *ἐνόθευσαν τὸν στίχον ὀβελίσαντες* Eust. 1795, 45. — 104 *ἀθετεῖ* · *όδοτος* Schol. H. *καὶ οὗτος ἀθετεῖται· δύο γὰρ μόνα εὔχεται, ἢ* · *ἐξ Ὀδυσσέως εἶναι, ἢ μόνος αὐτὸς ὁ Ὀδυσσεύς* Schol. H. — 106 · *οὕτως* [*Ἀρίσταρχος*] Schol. H, v. H. T. 126; 393. — 111 *αὔτως*: · *ως*, H. T. 209.

μοῦνον Λαέρτην Ἀρκείσιος υἱὸν ἔτικτε,
μοῦνον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα πατὴρ τέκεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
μοῦνον ἔμ' ἐν μεγάροισι τεκὼν λίπεν, οὐδ' ἀπόνητο.
τῷ νῦν δυσμενέες μάλα μυρίοι εἴσ' ἐνὶ οἴκῳ.
ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
ἠδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσι,
τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
ἡ δ' οὔτ' ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον οὔτε τελευτὴν
ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
οἶκον ἐμόν· τάχα δή με διαραίσουσι καὶ αὐτόν.
ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
ἄττα, σὺ δ' ἔρχεο θᾶσσον, ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ
εἴφ', ὅτι οἱ σῶς εἰμι καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθα.
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μενέω, σὺ δὲ δεῦρο νέεσθαι
οἴῃ ἀπαγγείλας· τῶν δ' ἄλλων μή τις Ἀχαιῶν
πευθέσθω· πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ κακὰ μηχανόωνται.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης Εὔμαιε συβῶτα·
γιγνώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
εἰ καὶ Λαέρτῃ αὐτὴν ὁδὸν ἄγγελος ἔλθω
δυσμόρῳ, ὃς τείως μὲν Ὀδυσσῆος μέγ' ἀχεύων
ἔργά τ' ἐποπτεύεσκε μετὰ δμώων τ' ἐνὶ οἴκῳ
πῖνε καὶ ἦσθ', ὅτε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγοι·
αὐτὰρ νῦν, ἐξ οὗ σύ γε ᾤχεο νηὶ Πύλονδε,

V. l. 120 *μοῦνον ἐνὶ* A. *τεκὼν λίπεν*: *λιπὼν τέκεν* M. *ἀκόνη*... P. — 121 *τῷ* l. mei: v. *τῷ*. F *τῶν*. *εἴσ'*: *εἶσ'* AKLNQ. — 124 *κατακ*... *ρανέουσι* ACDFGHIKNPQRSV. *κατακοιρανέουσιν* LM. — 126 *ἠδ'* ... DIKLNQ. — 128 *διαραίσουσι* A 1. m. L 1. m.: v. *διαρραίσουσι*. R *δια*... *ῥαίουσι*. — 130 *περίφρονι* M. γρ. *περίφρονι* CH. — 131 *εἶφ'* ACH I. ... L. *εἶπ'* P. *εἰπεῖν ὅτι σῶς* GI. *εἰπεῖν ὅτι σῶς* H 2. m. M. *σῶς* A. ... 132 *ἐγὼν*: *ἐγὼ* V. — 136 *γιγνώσκω* L: *γινώσκω* ACDEIKMNQS. *τάγ* ... *τάδε* Q. — 137 *ἀλλά γε* A. — 138 *εἰ καὶ* ACDEFGHIKLNPQRSV. ... *καὶ* M Schol. Γ 46. γρ. *ἢ* H. γρ. *ἢ ἀντὶ τοῦ ἄρα* C. — 139 *ὃς τείως*: ... *τ' εἴως* F. *ὥς τ' εἴως* KS. — 140 *ἔργά τ'* AM. *δμώων δ'* DGHI... *δμῴων τ'* L. — 141 *ἀνώγοι*: *ἀνώγει* V. *κελεύοι* L et γρ. *ἀνώγει*.

A. c. 123 *Σάμῃ* Aristarchus: Apollodorus *Σάμῳ*, v. ad α 246. 128 *ἐχρῆν ὀρθοτονεῖσθαι τὴν μέ* Schol. H. Aristarchus *διαραίσου*... non *διαῤῥαίσουσι*, H. T. 389. — 131 Aristarchus et Aristophanes *σ*... non *σόος*, H. T. 358. — 136 *γιγνώσκω*, H. T. 219.

οὔ πώ μίν φασιν φαγέμεν καὶ πιέμεν αὔτως,
οὐδ' ἐπὶ ἔργα ἰδεῖν, ἀλλὰ στοναχῇ τε γόῳ τε
ἧσται ὀδυρόμενος, φθινύθει δ' ἀμφ' ὀστεόφι χρώς.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ἄλγιον, ἀλλ' ἔμπης μιν ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ·
εἰ γάρ πως εἴη αὐτάγρετα πάντα βροτοῖσι,
πρῶτόν κεν τοῦ πατρὸς ἑλοίμεθα νόστιμον ἦμαρ.
ἀλλὰ σύ γ' ἀγγείλας ὀπίσω κίε, μηδὲ κατ' ἀγροὺς
πλάζεσθαι μετ' ἐκεῖνον· ἀτὰρ πρὸς μητέρα εἰπεῖν
ἀμφίπολον ταμίην ὀτρυνέμεν ὅττι τάχιστα
κρύβδην· κείνη γάρ κεν ἀπαγγείλειε γέροντι.
ἦ ῥα καὶ ὦρσε συφορβόν· ὃ δ' εἵλετο χερσὶ πέδιλα,
δησάμενος δ' ὑπὸ ποσσὶ πόλιν δ' ἴεν. οὐδ' ἄρ' Ἀθήνην
λῆθεν ἀπὸ σταθμοῖο κιὼν Εὔμαιος ὑφορβός,
ἀλλ' ἥ γε σχεδὸν ἦλθε· δέμας δ' ἤικτο γυναικὶ
καλῇ τε μεγάλῃ τε καὶ ἀγλαὰ ἔργα ἰδυίῃ.
στῆ δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης Ὀδυσῆι φανεῖσα·
οὐδ' ἄρα Τηλέμαχος ἴδεν ἀντίον οὐδὲ νόησεν·
οὐ γάρ πως πάντεσσι θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς·
ἀλλ' Ὀδυσεύς τε κύνες τε ἴδον, καί ῥ' οὐχ ὑλάοντο,
κνυζηθμῷ δ' ἑτέρωσε διὰ σταθμοῖο φόβηθεν.
ἣ δ' ἄρ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,

V. L. 143 *οὔ πω μιν* ACIKLNQV. *φασὶν* AL. *φασὶ* DIKNQV. *ω μίν φασι* E. *αὔτως* ALMQ 1. m.: *αὔτως* CEHIKNQ 2. m. Schol. 57; Apoll. Soph. 47, 14. *αύτως* D. *γρ. καὶ ἔμπης* H. — 144 *οὐδ'*: Schol. *P* 32. *ἰδεῖν*: *τραπέσθαι* DL. — 145 *φθινύθει*: *μινύθει* N. M et sup. *ἀμφ'*. *ὀστεόφι* NV: *ὀστεόφιν* ACDEFGHIKLMQR. — *μιν*: *μὲν* A 1. m. CDKS. *ἀχνύμενοί περ*: *ἀχνύμενόν περ* LNR. mque E 1797, 17. — 148 *πω εἴη* K. — 150 *μὴ δὲ* ACDIKLMNQ. — *μητέρα*: *γρ. μητρὸς* H. — 153 *κεν*: *κ' ἐμ'* M. — 154 *ἤ ῥὰ* AILN. ACDKLMNQ. *πέδιλλα* L. — 155 *οὐδ' ἂρ* AIKNQ. *οὐ γὰρ* GM. — *ἀπὸ*: *ὑπὸ* D ex corr. — 158 *ἔργα ἰδυίῃ*: *ἔργ' εἰδυίῃ* ACKLMNQ. *εἰδυίῃ* DF (GHPV). *ἔργ' εἰδυίᾳ* I. *ἔργα εἰδυίῃ* E 1794, 40. — 159 : *παρ'* Apoll. Soph. 34, 25. *κλισίας* L. — 160 *οὐδ' ἄρα*: *οὐ γὰρ* D *ἀντίον*: *αντίος* F. **οὐδὲ νόησεν*: l. *οὐδ' ἐνόησεν*. — 161 *πως* ACE S: v. *πω*. — 163 *ἑτέρωσε*: *ἑτέρωθε* G. *ἑτέρωθεν* ADLM. — 164 *ἦδ'* KMNQ. *ἂρ* ACDIKLMQ. *αὖ* N.

A. C. 143 *οὔ πώ* Ptolem. Ascalonita: *οὔπω* Herodianus, H. T. 415. 44 *στοναχῇ*: *στεναχῇ* Zenodotus et Aristophanes, H. T. 351. — 145 *όφι*, cf. ad ξ 134. — 152, 153 *νοθεύονται, ὅτι μὴ πέμπει Πηνελόπη ; Λαέρτην εἰ μὴ ἄρα σιωπωμένως* Schol. H. — 158 *ἔργα ἰδυίῃ*, cf. 9.

ἐκ δ' ἦλθεν μεγάροιο παρ' ἐκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
στῆ δὲ πάροιθ' αὐτῆς· τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἤδη νῦν σῷ παιδὶ ἔπος φάο, μηδ' ἐπίκευθε,
ὡς ἂν μνηστῆρσιν θάνατον καὶ κῆρ' ἀραρόντε
ἔρχησθον προτὶ ἄστυ περικλυτόν. οὐδ' ἐγὼ αὐτὴ
δηρὸν ἀπὸ σφῶιν ἔσομαι μεμαυῖα μάχεσθαι.
ἦ καὶ χρυσείῃ ῥάβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη.
φᾶρος μέν οἱ πρῶτον ἐυπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα
θῆκ' ἀμφὶ στήθεσσι, δέμας δ' ὤφελλε καὶ ἥβην.
ἂψ δὲ μελαγχροιὴς γένετο, γναθμοὶ δὲ τάνυσθεν,
κυάνεαι δ' ἐγένοντο γενειάδες ἀμφὶ γένειον.
ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἕρξασα πάλιν κίεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἤιεν ἐς κλισίην· θάμβησε δέ μιν φίλος υἱός,
ταρβήσας δ' ἑτέρωσε βάλ' ὄμματα, μὴ θεὸς εἴη,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἀλλοῖός μοι ξεῖνε φάνης νέον ἠὲ πάροιθεν,
ἄλλα δὲ εἵματ' ἔχεις, καί τοι χρὼς οὐκέθ' ὁμοῖος.
ἦ μάλα τις θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
ἀλλ' ἵληθ', ἵνα τοι κεχαρισμένα δώομεν ἱρὰ
ἠδὲ χρύσεα δῶρα τετυγμένα· φείδεο δ' ἡμέων.

V. L. 165 ἦλθε A 1. m. DEFIKMNRV. παρ' ἐκ A 1. m. CDKLN QS. παρὰ H ex em. I. v. παρὲκ, ita Cram. Epim. 379, 13; Scholl. *E* 137; *I* 7. παρὲξ Cram. Epim. 160, 23. τειχίον: γρ. καὶ θριγκίον M. — 166 αὐτῆς: αὐλῆς GM. — 168 φάο: φάε GM. μὴ δ' ACDIKLMNQ. — 169 ὡσὰν D. μνηστῆρσι ACEIKMNQV. ἀραρόντες A 1. m.? — 170 προτί: ποτὶ G. — 171 ἄπο L. ἔσσομαι CDKN Apoll. Soph. 147, 16. — 172 ῥάβδῳ D. ἐπεμάσσετ' I. — 173 φάρος ACDKNQ. — 174 στήθεσσι: στήθεσφι AILNQ. στήθεσφιν D. — 175 μελαγχροίης AL. μελαγχροίῆς I. δὲ τάνυσθεν: δ' ἐτάνυσθεν CDEIKLRSV. δ' ἐτάνυσθε Q. — 176 κυάνεοί δ' Q. γενειάδες: ἐθειράδες AF. utrumque E 1798, 63. γρ. γενειάδες A m. rec. ἀμφὶ γένεια N. — 177 ἂρ ACDIKLMNQ. ἔρξασα CL: v. ἔρξασα. — 179 ἑτέρωσε: ἑτέρωθε L. ἑτέρωθεν D, cf. 163. — 181 ξεῖνε φάνης: ξεῖν' ἐφάνης M Ammonius de diff. s. v. μεταβάλλεσθαι. νέον φάνες ἠὲ πάροιθε Q. ἢ τοπάροιθεν N. — 182 οὐκ ἔθ' L. — 183 μάλα τίς CDIMNQ. μάλα τοι E. θεὸς ἐσσὶ ADMN. θεὸς ἔσσι I. — 184 ἵνά τοι Q. δώομεν: δώσομεν A sup. — 185 φείδεό δ' Q. ἡμέων: ἡμῶν C ex corr. GM. γρ. δ' ἡμῶν H.

A. c. 171 ὀρθοτονητέον τὴν σφῶϊν Schol. H. — 175 μελαγχροιής: ὀξυτόνως Schol. HQ Vind. 133. — 176 γενειάδες: γρ. ἐθειράδες Eust. 1799, 25. ἔθειρα ἡ τῆς κεφαλῆς θρίξ. ὅθεν Ἀριστοτέλης (Lehrs. Arist. p. 40 Ἀρίσταρχος) ἐν Ὁμήρῳ ἔγραψεν „κυάνεαι δ' ἐγένοντο γενειάδες ἀμφὶ γένειον", οὐκ ἐθειράδες, cf. Osann. Quaest. Hom. II, 18; H. T. 25.

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
οὔ τίς τοι θεός εἰμι· τί μ' ἀθανάτοισιν ἐίσκεις;
ἀλλὰ πατὴρ τεός εἰμι, τοῦ εἵνεκα σὺ στεναχίζων
πάσχεις ἄλγεα πολλὰ βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.
ὣς ἄρα φωνήσας υἱὸν κύσε, κὰδ δὲ παρειῶν
δάκρυον ἧκε χαμᾶζε· πάρος δ' ἔχε νωλεμὲς αἰεί.
Τηλέμαχος δ', οὐ γάρ πω ἐπείθετο ὃν πατέρ' εἶναι,
ἐξαῦτίς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
οὐ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι, πατὴρ ἐμός, ἀλλά με δαίμων
θέλγει, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω.
οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόῳτο
ᾧ αὐτοῦ γε νόῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
ῥηιδίως ἐθέλων θείη νέον ἠὲ γέροντα.
ἦ γάρ τοι νέον ἦσθα γέρων καὶ ἀεικέα ἕσσο·
νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικας, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Τηλέμαχ', οὔ σε ἔοικε φίλον πατέρ' ἔνδον ἐόντα
οὔτέ τι θαυμάζειν περιώσιον οὔτ' ἀγάασθαι·
οὐ μὲν γάρ τοι ἔτ' ἄλλος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
ἀλλ' ὅδ' ἐγὼ τοιόσδε παθὼν κακά, πολλὰ δ' ἀληθείς,
ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
αὐτάρ τοι τόδε ἔργον Ἀθηναίης ἀγελείης,
ἥ τέ με τοῖον ἔθηκεν, ὅπως ἐθέλει· δύναται γάρ·
ἄλλοτε μὲν πτωχῷ ἐναλίγκιον, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἀνδρὶ νέῳ καὶ καλὰ περὶ χροῒ εἵματ' ἔχοντι.

V. L. 187 οὔτίς τοι C: v. οὔτις τοι. — 188 τεὸς εἰμῒ A. στοναχίζων στοναχίζω D. — 190 κῦσε CD 1. m. KQ. καδδὲ CIKLMQ. καδδε A. — 191 χαμᾶζε: χαμάζε ADHLNQ. — 192 δ', οὐ γὰρ: οὐ γὰρ LN. δ' ἄρ M. — 193 ἐξ αὐτίς L. — 194 ὀδυσσεὺς ἐσσῒ ALN. ὀδυσσεὺς ἔσσὶ — 195 θέλγει E 1800, 5; 17 cum omnibus libris. στοναχίζω DL. — ᾧ: γρ. οἷ H. γε: τε A Apoll. Soph. 170, 9. γρ. γε νόῳ A. — 198 ἠὲ: ACFKS (GHPV). γέροντα: παλαιόν DL. — 199 ἤ: ἦ C. ἕσσο DIM. 202 οὔ σ' ἔοικε AK. — 203 οὐτέ τι CIK. οὐτέ τι DQ. — 204 γάρ τοι: τι CFKQRS ex corr. V. — 205 ἀληθείς: ἀνατλάς ACKNPS. γρ. θείς C. παθὼν καὶ πολλὰ δ' ἀνατλὰς E 1800, 12. — 206 ἐς: εἰς M. 207 τὸ δὲ A. τόδ' C. — 208 ἧ τέ με IKLMNV. ητ' ἐμὲ A 1. m. v. ἐθέλει: ἐθέλῃ CKNQSV.

A. c. 188 στεναχίζων: στοναχίζων, H. T. 351. — 191 χαμᾶζε Herodianus, H. T. 377. — 195 θέλγει: ἡ κυκλικὴ θέλγεις Didymus. — Ἀρίσταρχος ἀντὶ τοῦ τίθησι τὸ ἔθηκεν ἐξηγεῖται Schol. H Vind. inde patet Aristarchum non ἔθελεν sed ἐθέλει scripsisse.

ῥηίδιον δὲ θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
ἠμὲν κυδῆναι θνητὸν βροτὸν ἠδὲ κακῶσαι.
ὣς ἄρα φωνήσας κατ' ἄρ' ἕζετο, Τηλέμαχος δὲ
ἀμφιχυθεὶς πατέρ' ἐσθλὸν ὀδύρετο δάκρυα λείβων.
ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ὑφ' ἵμερος ὦρτο γόοιο·
κλαῖον δὲ λιγέως, ἀδινώτερον ἤ τ' οἰωνοί,
φῆναι ἢ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, οἷσί τε τέκνα
ἀγρόται ἐξείλοντο πάρος πετεηνὰ γενέσθαι·
ὣς ἄρα τοί γ' ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβον.
καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
εἰ μὴ Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα·
ποίῃ γὰρ νῦν δεῦρο πάτερ φίλε νηί σε ναῦται
ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀίομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
τοιγὰρ ἐγώ τοι τέκνον ἀληθείην καταλέξω.
Φαίηκές μ' ἄγαγον ναυσίκλυτοι, οἵ τε καὶ ἄλλους
ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅ τέ σφεας εἰσαφίκηται·
καί μ' εὕδοντ' ἐν νηὶ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
κάτθεσαν εἰς Ἰθάκην, ἔπορον δέ μοι ἀγλαὰ δῶρα,
χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν.
καὶ τὰ μὲν ἐν σπήεσσι θεῶν ἰότητι κέονται·
νῦν δ' αὖ δεῦρ' ἱκόμην ὑποθημοσύνῃσιν Ἀθήνης,
ὄφρά κε δυσμενέεσσι φόνου πέρι βουλεύσωμεν.
ἀλλ' ἄγε μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας κατάλεξον,

V. l. 212 κυδῆναι: γρ. ηὐδῆναι H. — 213 ἄρ ACKLMNQ. — 215 ὑφίμερος CKL. ὑφ' ἵμερον G. ὦρτο: ὦρσε AG. ὦρτο (σε) H. ὦρτο (σε) I. — 216 ἤ τ': ἠΰτ' LP. ἤ περ E. οἰωνων A ex corr. et γρ. οἰωνοί. — 218 ἐξείλαντο (ον) I. πετεηνὰ: πετεεινὰ F. — 219 δάκρυον εἶβον: δάκρυα λεῖβον DLN. — 222 νηΐ τε P. — 223 εὐχετόωνται ACDFKLNQSV. εὐχετόωνται (ο) M. — 224 omitt. A. γάρ τί σε CDIKLNQ. — 226 omitt. A. τοὶ γὰρ DKM. — 227 ναυσίκλυτοί A. — 228 ὅ τέ σφεας: ὅτι σφέας AN 1. m. Q. ὅτις σφέας DFGHLMN 2. m. PRSV. ὅστις σφέας CK. ὅστι σφέας I. εἰσαφίκοιτο (η αι) M. — 230 κάτθεσαν (εον) M. ἔπορον: ἔδοσαν N. — 231 ἐσθῆτα δ' D. θ' omitt. A. — 233 νῦν δ' DFHIL: v. νῦν. ὑπὸ θημοσύνῃσιν CKN. — 234 ὄφρά κε CKMNQ. περὶ βουλεύσωμεν ADM.

A. c. 214 Ἀρίσταρχος ἀμφιχυθείς, de alia scriptura nihil traditum est. — 216 ἀδινώτερον, H. T. 180. — 228 ὅ τέ σφεας, cf. ad μ 40; H. T. 413. — 234 πέρι: ἀναστρεπτέον τὴν πέρι Schol. H.

ὄφρ' εἰδέω, ὅσσοί τε καὶ οἵ τινες ἀνέρες εἰσίν·
καί κεν ἐμὸν κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμηρίξας
φράσσομαι, ἤ κεν νῶι δυνησόμεθ' ἀντιφέρεσθαι
μούνω ἄνευθ' ἄλλων, ἦ καὶ διζησόμεθ' ἄλλους.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ὦ πάτερ, ἦ τοι σεῖο μέγα κλέος αἰὲν ἄκουον
χεῖράς τ' αἰχμητὴν ἔμεναι καὶ ἐπίφρονα βουλήν·
ἀλλὰ λίην μέγα εἶπας· ἄγη μ' ἔχει· οὐδέ κεν εἴη
ἄνδρε δύω πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι μάχεσθαι.
μνηστήρων δ' οὔτ' ἂρ δεκὰς ἀτρεκὲς οὔτε δύ' οἶαι,
ἀλλὰ πολὺ πλέονες· τάχα δ' εἴσεαι ἐνθάδ' ἀριθμόν.
ἐκ μὲν Δουλιχίοιο δύω καὶ πεντήκοντα
κοῦροι κεκριμένοι, ἓξ δὲ δρηστῆρες ἕπονται·
ἐκ δὲ Σάμης πίσυρές τε καὶ εἴκοσι φῶτες ἔασιν,
ἐκ δὲ Ζακύνθου ἔασιν ἐείκοσι κοῦροι Ἀχαιῶν,
ἐκ δ' αὐτῆς Ἰθάκης δυοκαίδεκα πάντες ἄριστοι,
καί σφιν ἅμ' ἐστὶ Μέδων κῆρυξ καὶ θεῖος ἀοιδὸς
καὶ δοιὼ θεράποντε δαήμονε δαιτροσυνάων.
τῶν εἴ κεν πάντων ἀντήσομεν ἔνδον ἐόντων,
μὴ πολύπικρα καὶ αἰνὰ βίας ἀποτίσεαι ἐλθών.
ἀλλὰ σύ γ', εἰ δύνασαί τιν' ἀμύντορα μερμηρίξαι,
φράζευ, ὅ κέν τις νῶιν ἀμύνοι πρόφρονι θυμῷ.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καί μευ ἄκουσον·

V. L. 236 ὄφρ' εἰδέω: ὄφρ' ἰδέω DL. ὄφρά οἱ ἰδέω H. ὄφρα οἱ ἰδέω I. ὅσσοί τε CIKLM. — 238 εἴ κεν: αἴ κεν A. — 241 ἦ τοι: v. ἤτοι. P οὕτω. — 242 χεῖρα τ' CK. αἰχμητήν τ' H ex corr. I. βουλήν: βουλῇ N. — 243 εἶπας Q: cet. εἶπες. — 245 οὔτ' ἂρ: οὐ γὰρ KS Cram. Epim. 59, 23. οὐκ ἂν DL. οὔτε: οὐδὲ ACDKLS Cram. Epim. 59, 23. — 246 πλέονες: πλεῖον M. γρ. ἀλλὰ πολλοὶ (sic) πλεῖον H. ἐνθάδ': αὐτὸς D L. — 247, 249—251 obelos habent praefixos in M. — 247 δύο A 1. m. E. — 249 ἔασιν: ἔασσιν Q. γρ. ἀχαιῶν H. — 250 κοῦροι: φῶτες CFK MS. γρ. κοῦροι C. — 251 ἐκ δ' αὖ τῆς I. δυοκαίδεκα I. δύοκαίδεκα L. δύο καὶ δέκα A. — 252 ἐστὶ: ἔστι CKM. ἔστιν L. — 255 πολῦπϊκρα A. πολύπικρὰ I. πολὺ πικρὰ CKSV. γρ. πολύπικρα C. — 256 σύ γ': σὺ D ELNV. — 257 φράζευ: φράζε GI. φράζε' H ex em. — 259 τοὶ γὰρ A DKM.

A. c. 239 ἀθετεῖ Διονύσιος Schol. H. — 243 εἶπας: εἶπες, H. T. 239. — 251 δυοκαίδεκα Herodianus: δύο καὶ δέκα Pamphilus, H. T. 228. — 255 σύνθετον τὸ πολύπικρα, καὶ ἔστιν ἀντὶ τοῦ πολυπίκρως Schol. H.

καὶ φράσαι, ἤ κεν νῶιν Ἀθήνη σὺν Διὶ πατρὶ
ἀρκέσει, ἦέ τιν' ἄλλον ἀμύντορα μερμηρίξω.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ἐσθλώ τοι τούτω γ' ἐπαμύντορε, τοὺς ἀγορεύεις,
ὕψί περ ἐν νεφέεσσι καθημένω· ὣ τε καὶ ἄλλοις
ἀνδράσι τε κρατέουσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
οὐ μέν τοι κείνω γε πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἔσεσθον
φυλόπιδος κρατερῆς, ὁπότε μνηστῆρσι καὶ ἡμιν
ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι μένος κρίνηται ἄρηος.
ἀλλὰ σὺ μέν νῦν ἔρχευ ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν
οἴκαδε καὶ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμίλει·
αὐτὰρ ἐμὲ προτὶ ἄστυ συβώτης ὕστερον ἄξει
πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι.
εἰ δέ μ' ἀτιμήσουσι δόμον κάτα, σὸν δὲ φίλον κῆρ
τετλάτω ἐν στήθεσσι κακῶς πάσχοντος ἐμεῖο,
ἤν περ καὶ διὰ δῶμα ποδῶν ἕλκωσι θύραζε
ἤ βέλεσιν βάλλωσι· σὺ δ' εἰσορόων ἀνέχεσθαι.
ἀλλ' ἤ τοι παύεσθαι ἀνωγέμεν ἀφροσυνάων,
μειλιχίοις ἐπέεσσι παραυδῶν· οἳ δέ τοι οὔ τι
πείσονται· δὴ γάρ σφι παρίσταται αἴσιμον ἦμαρ.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
ὁππότε κεν πολύβουλος ἐνὶ φρεσὶ θῇσιν Ἀθήνη,
νεύσω μέν τοι ἐγὼ κεφαλῇ, σὺ δ' ἔπειτα νοήσας

V. L. 260 *ἦ κεν: l. εἴ κεν. — 261 ἀρκέσοι L. μερμηρίξω: μερμηρίξαι I. -- 263 ἐπ' ἀμύντορε H. ἀμύντορε DL. τοὺς: οὓς M. — 264 ὑψί περ A. ὥ τε: οἵ τε A 2. m. CKS. — 265 ἀνδράσι γε CKS. τε omitt. A. — 267 κείνω: κεῖνοι E. κείνων P. ἔσεσθον: ἔσσεσθον A. ἔπεσθον L. ἔσονται E 1801, 52. — 268 ἦμιν CK: v. ἡμῖν. — 270 φαινομένηφι ACDIKLMNQ. — 273 ἐναλίγκιον: ἐπιείκελον CKS. γρ. ἐπιείκελον A m. r. ἠδὲ: ἠὲ DHLQ. — 271 ἀτιμάσουσι Q. κατὰ L. σὸν δὲ: σόν γε MRV. σοί γε (δὲ) Q. — 275 ἐμεῖο: ἐμοῖο ADESV. — 277 βέλεσι ACDEK MN. βελέεσσι I. σὺ δ' εἰσορόων: γρ. σὺ δ' ὀρόων H. — 278 παύεσθαι: παύσασθαι A ex corr. παύσασθ' CK. — 279 παραυδῶν: παρασταδὸν DL. οἳ C. ῥῦτι ADHILMQV. οὐκὶ A sup. CKS. οὐχὶ E 1802, 10 FNR. — 280 δὴ: ἤ GH p. ras. IM. — 282 θῇσιν CKS. θῆσι (ει) Q. θῆσι A et γρ. θείη. v. θήσει, cf. ad α 168 et ϑ 318 ubi pars librorum φήσει et ἀποδώσει pro φῇσιν et ἀποδῷσιν exhibet.

A. c. 279 οὐχί Aristarchus Homero abiudicat, v. H. T. 328. — 281—298 ὀβελίζονται μετὰ ἀστερίσκων Eust. 1803, 4. ἀθετεῖ Ζηνόδοτος ιη' Schol. H Vind. 133; cf. ad τ 4.

ὅσσά τοι ἐν μεγάροισιν ἀρήια τεύχεα κεῖται
ἐς μυχὸν ὑψηλοῦ θαλάμου καταθεῖναι ἀείρας
πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖσιν ἔπεσσι
παρφάσθαι, ὅτι κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
ἐκ καπνοῦ κατέθηκ', ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐῴκει,
οἷά ποτε Τροίην δὲ κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
ἀλλὰ κατήκισται, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' ἀυτμή.
πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ θῆκε Κρονίων,
μή πως οἰνωθέντες ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν
ἀλλήλους τρώσητε καταισχύνητέ τε δαῖτα
καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.
νῶιν δ' οἰοισιν δύο φάσγανα καὶ δύο δοῦρε
καλλιπέειν καὶ δοιὰ βοάγρια χερσὶν ἑλέσθαι,
ὡς ἂν ἐπιθύσαντες ἑλοίμεθα· τοὺς δέ κ' ἔπειτα
Παλλὰς Ἀθηναίη θέλξει καὶ μητίετα Ζεύς.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
εἰ ἐτεόν γ' ἐμός ἐσσι καὶ αἵματος ἡμετέροιο,
μή τις ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀκουσάτω ἔνδον ἐόντος,
μήτ' οὖν Λαέρτης ἴστω τό γε μήτε συβώτης
μήτέ τις οἰκήων μήτ' αὐτὴ Πηνελόπεια,
ἀλλ' οἶοι σύ τ' ἐγώ τε γυναικῶν γνώομεν ἰθύν·
καί κέ τεο δμώων ἀνδρῶν ἔτι πειρηθεῖμεν,

V. L. 284 ὅσσά τοι ACDIKMNQ. — 286 *μαλακοῖσιν ἔπεσσι cf. τ 5. — 287 παρφᾶσθαι DILM. ὅτε κέν σε: εἴ πέρ σε E. μεταλλῶσι CD IKMNQ. πεταλλῶσι L. — 288 οὐκ ἔτι I. — 289 οἷα ποτὲ CK. τροίην δὲ A. τροίανδε CK. — 291 δ' ἔτι: δέ τι ACDGKLNQRSV. καί: μοι H sup. MN, quod recepissem, nisi τ 10 omnes libri καὶ exhiberent. ἔμβαλε δαίμων AN. γρ. θῆκε κρονίων A m. r. — 292 ὑμῖν: ἡμῖν D. — 293 καταισχύνητε δὲ ADIKLQS. — 295 οἰοισϊ AMN. δυοῖσι Apoll. Soph. 117, 16. δοῦρε: δοῦρα L. — 296 καλλιπέειν: καλλείπειν N. καλλιπέτην GM. γρ. καλλιπέειν M. — 297 ὡσὰν D. ἐπὶ θύσαντες I. — 298 θέλξῃ G. θέλξοι L. μητϊέτα K. — 300 ἐμὸς ἐσσὶ DIN. καὶ αἵματος ἡμετέροιο: γρ. ἐμοὶ δέ σ' ἐγείνατο μήτηρ A m. r. ita Dionysius Halic. περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως § 18. — 302 ἴστω τόδε $\overset{η}{γε}$ A, deleto γε man. rec. — 303 μήτέ τις ACILNQ. οἰκείων CHKS. οἰκείων I. — 304 σύ τ': σύ γ' QV. — 305 καί κέ τεο: καί κέν τοι A ex corr. καί κέ τε CKS. καί κε τέο LM. καί κέ τεω Q. καὶ κέ $\overset{τεο}{τε}$ lemma in C. γρ. καὶ κέ τεο C. πειρηθεῖμεν: πειρηθῶμεν ACKS. πειρηθῆμεν NQ. πειρηθείημεν GH M. γρ. πειρηθείημεν C.

A. c. 287 παρφάσθαι: παρφᾶσθαι Heraclides, H. T. 373. — 298 μητίετα Aristarchus, H. T. 309. — 304 ἰθύν: οὕτως αἱ Ἀριστάρχου. ὁρμήν, σκοπόν Schol. H. vereor ne Didymi adnotatio ad lectionem καί κέ τεο δμώων sit referenda. — 305 καί κέ τεο δμώων: τὸ τεο (HMQ

καὶ φράσαι, ἤ κεν νῶιν Ἀθήνη σὺν Δι
ἀρκέσει, ἦέ τιν' ἄλλον ἀμύντορα μερ
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμέν
ἐσθλώ τοι τούτω γ' ἐπαμύντορε ιν·
ὕψι περ ἐν νεφέεσσι καθημένω
ἀνδράσι τε κρατέουσι καὶ ἀθ
τὸν δ' αὖτε προσέειπε
οὐ μέν τοι κείνω γε πολ
φυλόπιδος κρατερῆς, ὁ ιδῶ.
ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔ νωγα,
οἴκαδε καὶ μνηστ ς εἰσιν·
αὐτὰρ ἐμὲ προτ σταθμοὺς ἐθέλοιμι
πτωχῷ λευγαλ ρα ταῦτα πένεσθαι,
εἰ δέ μ' ἀτιμ ος τέρας αἰγιόχοιο.
τετλάτω ἐν α πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον ηῦ·
ἦν περ κ Ἰθάκην δὲ κατήγετο νηῦς εὐεργής,
ἢ βέλεσ μαχον Πυλόθεν καὶ πάντας ἑταίρους.
ἀλλ' δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,
μειλ ν οἵ γε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν,
πε εα δέ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες,
ἴ τίκα δ' ἐς Κλυτίοιο φέρον περικαλλέα δῶρα.
αὐτὰρ κήρυκα πρόεσαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος

V. l. 306 ὅ που τις: ὅπως τις ACNPQSV. ὅπως τίς IK. γρ. ὅπου, ὅ γε γ. C. — 307 ὅτις: ὅστις (A 1. m.?) CIKMQ. — 310 γέ μ' ἔχουσιν: μ' ἐμ ἔχουσιν HMPQV. με ἔχουσιν ER. μετ' ἔχουσιν I. μετέχουσι G. γ ἔχουσιν L. — 311 ἀλλ' ἤτοι DL. ἀλλ' οὔτοι γε τὸ M. οὔτοι τόγε N. — 313 αὔτως: αὔτως CEIMN. οὕτως K. αὖτις DL. — 314 ἐν: ἐνὶ A. N. 315 κτήματα A et γρ. χρήματα. οὐδ' ἔπι: οὐδ' ἐπὶ ADKL. οὐδ' ἔτι οὐδέ τι EGHIM. conf. ad ξ 92. — 316 σε: σὲ MN. δεδαᾶσθαι D. 317 omitt. KS. αἵ τέ σ': αἵ σέ τ' H. *νηλείτιδές: v. νηλιτεῖς. V νηλιτεῖς. G νηλιτέες. Hesych. III, 151 νηλήτεις, νηλίτιδες, νηλιτέες. 320 γέ τι: γ' ἔτι CDIKMQS. Διὸς τέρας: τέρας διὸς L. — 322 ἦδ' ACDIKLMN. ἆρ ACDIKLMNQ. Ἰθάκην γε DLM. — 324 οἶδ' ACDIKLMNQ. 325 ἔρυσαν K. [illegible]ύσαν C. — 327 ἐς: εἰς DILMQ.

Vind. 133 τε) ἀόριστον. διὸ καὶ ἐπὶ τοῦ κέ (M καὶ) ὁ τόνος. ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης ἐτεοδμώων, τῶν ἀγαθῶν θεραπόντων ἢ (ita M Vind. 56 pro τινὲς δὲ οὕτως ὅτεο δμώων· τῶν ὄντως ἡμετέρων δούλων Schol. HMQ Vind. 56, 133. ἐτεοδμώων habet etiam Hesych. II, 212.

A. c. 306 τὸ ὅπου τοπικόν ἐστιν Schol. BQ Vind. 56, 133. — 317 νηλείτιδες. cf. τ 498; χ 418; Il. T. 184. Ἀρίσταρχος τὰς πολυαμαρτήτους, τοῦ νη ἐπιτατικοῦ ὄντος. ἄμεινον δὲ τὰς ἀναμαρτήτους Schol. τ 498. Ἀρίσταρχος ἁμαρτωλοί Apoll. Soph. 116, 23.

κ περίφρονι Πηνελοπείῃ,
ος μὲν ἐπ' ἀγροῦ, νῆα δ' ἀνώγει
ν, ἵνα μὴ δείσασ' ἐνὶ θυμῷ
ν κατὰ δάκρυον εἴβοι.
ξ καὶ δῖος ὑφορβὸς
ἐρέοντε γυναικί.
θείου βασιλῆος,
ῆσιν ἔειπεν·
ἐκ Πύλου ἦλθε.
ς ἄγχι παραστὰς
ς ἀνώγει μυθήσασθαι.
ν ἐφημοσύνην ἀπέειπε,
ύας, λίπε δ' ἕρκεά τε μέγαρόν τε.
ἀκάχοντο κατήφησάν τ' ἐνὶ θυμῷ,
κροιο παρ' ἐκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
οιθε θυράων ἑδριόωντο.
αχος, Πολύβου πάις, ἦρχ' ἀγορεύειν·
γα ἔργον ὑπερφιάλως τετέλεσται
ῆδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
λαιναν ἐρύσσομεν, ἥ τις ἀρίστη,
ας ἀγείρομεν, οἵ κε τάχιστα
ι θοῶς οἶκον δὲ νέεσθαι.

νωγεν DL. — 331 ἄστυ δ' ἀποπλείειν: ἄστυ
332 κατα CDL. εἴβοι: εἴβη ACMNS. εἴβοι (η supra) H
υξ KL. — 335 βασιλῆς: γρ. ὀδυσῆος M; est
ξ AL. μὲν ῥὰ LM. — 337 ἤ δὴ E 1803, 59 GM:
INQ: v. παῖς. ἐκ πύλου ἦλθε ACDINQV. ἐκ
ύλου ειλήλουθεν E 1797, 16. γρ. ειλήλουθε H.
ειληλούθει C. v. εἰλήλουθε, ita E 1803, 59 F
. — 339 ὅσά οἱ I. ἀνώγει (οι supra) L. — 341 βῆ δ' A.
κατήφησαν δ' DELPSV. — 343 παρ' ἐκ ACD
κ. τείχιον I. — 345 τοῖσι CKMN. πάϊς DHIL
ντίον ηὖδα A. — 346 τετέλεσται: ἐτελέσθη C
m. rec. HM. idem vult E 1804, 35 μέγα ἔργον
7 τηλεμάχῳ δ' I. ἦδε: l. ῆδε. δέ οἱ: δέ μιν A
έ μιν (οι supra) M. οὐ: μὴ R. μὴ (ου supra) M. — 348 ἀλλά γε S.
είρομεν: ἀείρομεν D. — 350 οἶκονδε ACDIL

αροξυτόνως, ἵν' ᾖ παρατατικός, v. Herod. ad
starchus, cf. Didym. ad δ 664.

ἠμὲν ὅπου τις νῶι τίει καὶ δείδιε θυμῷ,
ἠδ' ὅτις οὐκ ἀλέγει, σὲ δ' ἀτιμᾷ τοῖον ἐόντα.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
ὦ πάτερ, ἦ τοι ἐμὸν θυμὸν καὶ ἔπειτά γ', ὀίω,
γνώσεαι· οὐ μὲν γάρ τι χαλιφροσύναι γέ μ' ἔχουσιν·
ἀλλ' οὔ τοι τόδε κέρδος ἐγὼν ἔσσεσθαι ὀίω
ἡμῖν ἀμφοτέροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα.
δηθὰ γὰρ αὔτως εἴσῃ ἑκάστου πειρητίζων,
ἔργα μετερχόμενος· τοὶ δ' ἐν μεγάροισιν ἕκηλοι
χρήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον οὐδ' ἔπι φειδώ.
ἀλλ' ἦ τοί σε γυναῖκας ἐγὼ δεδάασθαι ἄνωγα,
αἵ τέ σ' ἀτιμάζουσι καὶ αἳ νηλείτιδές εἰσιν·
ἀνδρῶν δ' οὐκ ἂν ἐγώ γε κατὰ σταθμοὺς ἐθέλοιμι
ἡμέας πειράζειν, ἀλλ' ὕστερα ταῦτα πένεσθαι,
εἰ ἐτεόν γέ τι οἶσθα Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
ἣ δ' ἄρ' ἔπειτ' Ἰθάκην δὲ κατήγετο νηῦς εὐεργής,
ἣ φέρε Τηλέμαχον Πυλόθεν καὶ πάντας ἑταίρους.
οἳ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,
νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν,
τεύχεα δέ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες,
αὐτίκα δ' ἐς Κλυτίοιο φέρον περικαλλέα δῶρα.
αὐτὰρ κήρυκα πρόεσαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος

V. l. 306 ὅ που τις: ὅπως τις ACNPQSV. ὅπως τίς IK. γρ. ὅπου C. — 307 ὅτις: ὅστις (A 1. m.?) CIKMQ. — 310 γέ μ' ἔχουσιν: μέ γ' ἔχουσιν HMPQV. με ἔχουσιν ER. μετ' ἔχουσιν I. μετέχουσι G. γ' ἔμ' ἔχουσιν L. — 311 ἀλλ' ἤτοι DL. ἀλλ' οὔτοι γε τὸ M. οὔτοι τόγε N. — 313 αὔτως: αὕτως CEIMN. οὕτως K. αὖτις DL. — 314 ἐν: ἐνὶ A. — 315 κτήματα A et γρ. χρήματα. οὐδ' ἔπι: οὐδ' ἐπὶ ADKL. οὐδ' ἔτι N. οὐδέ τι EGHIM, conf. ad ξ 92. — 316 σε: σὲ MN. δεδαᾶσθαι D. — 317 omitt. KS. αἵ τέ σ': αἵ σέ τ' H. *νηλείτιδές: v. νηλιτεῖς. V νειλιτεῖς. G νηλιτέες. Hesych. III, 154 νηλήτεις, νηλίτιδες, νηλιτέες. — 320 γέ τι: γ' ἔτι CDIKMQS. Διὸς τέρας: τέρας διὸς L. — 322 ἧδ' AC DIKLMN. ἆρ ACDIKLMNQ. ἰθάκην γε DLM. — 324 οἵδ' ACDIKLM NQ. — 325 ἔρυσαν K. ||||||ϋσαν C. — 327 ἐς: εἰς DILMQ.

Vind. 133 τε) ἀόριστον. διὸ καὶ ἐπὶ τοῦ κέ (M καὶ) ὁ τόνος. ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης ἐτεοδμώων, τῶν ἀγαθῶν θεραπόντων ἢ (ita M Vind. 56 pro τινὲς δὲ οὕτως ὅτεο δμώων) τῶν ὄντως ἡμετέρων δούλων Schol. HMQ Vind. 56, 133. ἐτεοδμώων habet etiam Hesych. II, 212.

A. c. 306 τὸ ὅπου τοπικόν ἐστιν Schol. BQ Vind. 56, 133. — 317 νηλείτιδες, cf. τ 498; χ 418; Il. T. 184. Ἀρίσταρχος τὰς πολυαμαρτήτους, τοῦ νη ἐπιτατικοῦ ὄντος. ἄμεινον δὲ τὰς ἀναμαρτήτους Schol. τ 498. Ἀρίσταρχος ἁμαρτωλοί Apoll. Soph. 116, 23.

ἀγγελίην ἐρέοντα περίφρονι Πηνελοπείῃ,
οὕνεκα Τηλέμαχος μὲν ἐπ' ἀγροῦ, νῆα δ' ἀνώγει
ἄστυ δ' ἀποπλείειν, ἵνα μὴ δείσασ' ἐνὶ θυμῷ
ἰφθίμη βασίλεια τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβοι.
τὼ δὲ συναντήτην κῆρυξ καὶ δῖος ὑφορβὸς
τῆς αὐτῆς ἕνεκ' ἀγγελίης ἐρέοντε γυναικί.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκοντο δόμον θείου βασιλῆος,
κῆρυξ μέν ῥα μέσῃσι μετὰ δμῳῇσιν ἔειπεν·
ἤδη τοι βασίλεια φίλος πάϊς ἐκ Πύλου ἦλθε.
Πηνελοπείῃ δ' εἶπε συβώτης ἄγχι παραστὰς
πάνθ', ὅσα οἱ φίλος υἱὸς ἀνώγει μυθήσασθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέειπε,
βῆ ῥ' ἰέναι μεθ' ὗας, λίπε δ' ἕρκεά τε μέγαρόν τε.
μνηστῆρες δ' ἀκάχοντο κατήφησάν τ' ἐνὶ θυμῷ,
ἐκ δ' ἦλθον μεγάροιο παρ' ἐκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
αὐτοῦ δὲ προπάροιθε θυράων ἑδριόωντο.
τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάϊς, ἦρχ' ἀγορεύειν·
ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τετέλεσται
Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἥδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν, ἥ τις ἀρίστη,
ἐς δ' ἐρέτας ἁλιῆας ἀγείρομεν, οἵ κε τάχιστα
κείνοις ἀγγείλωσι θοῶς οἶκον δὲ νέεσθαι.

V. l. 330 ἀνώγει: ἄνωγεν DL. — 331 ἄστυ δ' ἀποπλείειν: ἄστυ ποτιπλείειν DHLMQ. — 332 κατα CDL. εἴβοι: εἴβῃ ACMNS. εἴβοι (η sup.) H I. εἴβει K. — 333 κήρυξ KL. — 335 βασιλῆς: γρ. ὀδυσῆος M; est glossa in C. — 336 κήρυξ AL. μὲν ῥὰ LM. — 337 ἢ δὴ E 1803, 59 GM: v. ἤδη. πάϊς ACDEILMNQ: v. παῖς. ἐκ πύλου ἦλθε ACDINQV. ἐκ πύλου ἦλθεν HLM. ἐκ πύλου εἰλήλουθεν E 1797, 16. γρ. εἰλήλουθε H. γρ. φίλος παῖς ἐκ πύλου εἰληλούθει C. v. εἰλήλουθε, ita E 1803, 59 F KPRS (G) Hesych. II, 28. — 339 ὅσά οἱ I. ἀνώγει (οι sup.) L. — 341 βῆ δ' A. ἰέναι: l. ἴμεναι. — 342 κατήφησαν δ' DELPSV. — 343 παρ' ἐκ ACD Q: παρεκ KLN. v. παρὲκ. τείχιον I. — 345 τοῖσι CKMN. πάϊς DHIL MQV. ἦρχ' ἀγορεύειν: ἀντίον ηὔδα A. — 346 τετέλεσται: ἐτελέσθη C KNPS. γρ. ἐτελέσθη A m. rec. HM. idem vult E 1804, 35 μέγα ἔργον τελεσθῆναι φασὶ. — 347 τηλεμάχω δ' I. ἥδε: l. ἧδε. δέ οἱ: δέ μιν A sup. CNRS. δέ μιν (οἱ sup.) K. δέ μιν (οι sup.) M. οὐ: μὴ R. μὴ (ου sup.) M. — 348 ἀλλά γε S. ἐρύσομεν IM. — 349 ἀγείρομεν: ἀείρομεν D. — 350 οἴκονδε ACDIL MNQ.

A. c. 347 φάμεν: παροξυτόνως, ἵν' ᾖ παρατατικός, v. Herod. ad Θ 229; Ο 735. δέ οἱ Aristarchus, cf. Didym. ad δ 664.

οὔ πω πᾶν εἴρητο, ὅτ' Ἀμφίνομος ἴδε νῆα
στρεφθεὶς ἐκ χώρης λιμένος πολυβενθέος ἐντός,
ἱστία τε στέλλοντας ἐρετμά τε χερσὶν ἔχοντας.
ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνεεν οἷς ἑτάροισι·
μή τιν' ἔτ' ἀγγελίην ὀτρύνομεν· οἵδε γὰρ ἔνδον.
ἤ τίς σφιν τόδ' ἔειπε θεῶν, ἢ εἴσιδον αὐτοὶ
νῆα παρερχομένην, τὴν δ' οὐκ ἐδύναντο κιχῆναι.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἀνστάντες ἔβαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης.
αἶψα δὲ νῆα μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν,
τεύχεα δέ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.
αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, οὐδέ τιν' ἄλλον
εἴων οὔτε νέων μεταΐζειν οὔτε γερόντων.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
ὢ πόποι, ὡς τόνδ' ἄνδρα θεοὶ κακότητος ἔλυσαν.
ἤματα μὲν σκοποὶ ἷζον ἐπ' ἄκριας ἠνεμοέσσας
αἰὲν ἐπασσύτεροι· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
οὔ ποτ' ἐπ' ἠπείρου νύκτ' ἄσαμεν, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
νηὶ θοῇ πλείοντες ἐμίμνομεν ἠῶ δῖαν
Τηλέμαχον λοχόωντες, ἵνα φθίσωμεν ἑλόντες
αὐτόν· τὸν δ' ἄρα τέως μὲν ἀπήγαγεν οἴκαδε δαίμων,
ἡμεῖς δ' ἐνθάδε οἱ φραζώμεθα λυγρὸν ὄλεθρον
Τηλεμάχῳ, μηδ' ἧμας ὑπεκφύγοι· οὐ γὰρ ὀίω

V. L. 351 *εἴρητο ὅτ': εἴρηθ' ὅτ' DHIM. εἴρητο καὶ EL. εἴρητ' ὅτ' ἀνὴρ K. εἴρηθ' ὅτ' ἂρ ACNQ. v. εἴρηθ' ὅτ' ἄρ'. ἀμφίνοος L 1. m. — 354 δ' ἄρ': δ' ἂρ CDEIKLMN. γ' ἄρ' A. γὰρ QV. μετεφώνεεν: γρ. προσεφώνεεν H. μετεφώνει μνηστήρεσσι F. — 355 οἵδε: D οἶδε. v. οἶδε. — 356 ἤ τί σφιν ADM. ἤ τίεσφιν K. ἤ τὶς σφιν L. τόδ' ἔειπε: τόδε, εἶπε N. τόδε εἶπε CIKS. — 357 κιχάναι HI. γρ. κιχῆσαι H, quod est glossema in C. — 358 omitt. S. οἵδ' ACDIKLMNQ. ἀνστάντες: ἀναστάντες AINP, cf. ο 58, 96. θῖνα: θινὶ CK. — 359 ἔρυσαν KMN.
361 ἄλλον: ἄλλων A 2. m. F. — 362 οὔτε: οὐδὲ D. — 363 τοῖσι A 1. m. CN. — 364 ὢ ACM. ὡς: ὧς A. ἢ L. — 365 ἶζον ACIKLNQ. ἐπάκριας D. — 367 ἄσαμεν: ἔσαμεν C. ἔσσαμεν P. ἀέσσαμεν K. νύκτα ἔσαμεν S. ἐνὶ: ἐπὶ C. — 368 ἠὼ D. — 370 τέως μὲν: τέως CDHKLMQS (an τεῖος ἀπήγαγεν?). ἐπήγαγεν D. — 371 ἐνθάδέ οἱ I. ἐνθάδε οἱ M.
372 μὴ δ' ACDIKLMQ. ἧμας: ἡμᾶς CDHIKLMNQSV. ὑμᾶς AEG ἡμέας F. ὑπεκφύγῃ EG. ὑπεκφύγοι M.

A. c. 351 εἴρητο ὅτ' genuina lectio videtur, ad quam proxime cessit ea scriptura, quae est in DHIM. cf. Unterrichtszeitung Oesterreich 1864, p. 278; Ahrens. in Philologo VI, p. 25. — 358 ἀντες Aristarchus, H. T. 394. — 361 ἀθρόοι: ἀθρόοι Aristarchus e rodianus, H. T. 180. — 368 ἠῶ Aristarchus, Pamphilus, Herod' ἠὼ Dionysius Sidonius, H. T. 181.

τούτου γε ζώοντος ἀνύσσεσθαι τάδε ἔργα.
αὐτὸς μὲν γὰρ ἐπιστήμων βουλῇ τε νόῳ τε,
λαοὶ δ' οὐκέτι πάμπαν ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέρουσιν·
ἀλλ' ἄγετε πρὶν κεῖνον ὁμηγυρίσασθαι Ἀχαιοὺς
εἰς ἀγορήν· οὐ γάρ τι μεθησέμεναί μιν ὀίω,
ἀλλ' ἀπομηνίσει, ἐρέει δ' ἐν πᾶσιν ἀναστάς,
οὕνεκά οἱ φόνον αἰπὺν ἐράπτομεν οὐδὲ κίχημεν·
οἳ δ' οὐκ αἰνήσουσιν ἀκούοντες κακὰ ἔργα·
μή τι κακὸν ῥέξωσι καὶ ἥμεας ἐξελάσωσι
γαίης ἡμετέρης, ἄλλων δ' ἀφικώμεθα δῆμον.
ἀλλὰ φθέωμεν ἑλόντες ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος
ἢ ἐν ὁδῷ· βίοτον δ' αὐτοὶ καὶ κτήματ' ἔχωμεν
δασσάμενοι κατὰ μοῖραν ἐφ' ἡμέας, οἰκία δ' αὖτε
κείνου μητέρι δοῖμεν ἔχειν ἠδ' ὅς τις ὀπυίοι.
εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφανδάνει, ἀλλὰ βόλεσθε
αὐτόν τε ζώειν καὶ ἔχειν πατρώια πάντα,
μή οἱ χρήματ' ἔπειτα ἅλις θυμηδέ' ἔδωμεν
ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, ἀλλ' ἐκ μεγάροιο ἕκαστος
μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἣ δέ κ' ἔπειτα
γήμαιθ' ὅς κε πλεῖστα πόρῃ καὶ μόρσιμος ἔλθῃ.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
Νίσου φαίδιμος υἱός, Ἀρητιάδαο ἄνακτος,
ὅς ῥ' ἐκ Δουλιχίου πολυπύρου ποιήεντος
ἡγεῖτο μνηστῆρσι, μάλιστα δὲ Πηνελοπείῃ

V. L. 373 γε: τε DL. ἀνύσεσθαι DEIKLM. ἀνύσασθαι C. — 375 ἐκ ἐπιπάμπαν KS. — 376 κεῖνον: ἐκεῖνον HI. — 378 δὲ πᾶσιν CKMS. · 379 οὐδὲ κίχημεν GIM: v. οὐδ' ἐκίχημεν. — 380 οἵδ' ACDIKLMNQ. · 381 κακῶ A. ἔρξωσι Q et in marg. ῥέξωσι. — 382 ἄλλων: ἄλλον AC HIKS. ἀφικόμεθα A. — 383 πόλιος DG. πόλεως K. — 384 βίοτόν δ' . ἔχοιμεν L. — 385 κατὰ μοῖραν: γρ. κατὰ δῆμον C. — 386 ὀπυίοι: ·υίει E. ὀπυ|||οι (η, ει sup.) A (sic). — 387 βόλεσθε A sup.: βούλεσθε ACDEF H 1. m. IKLMNPQRSV. βούλεσθαι H ex em. — 388 τε: γε KS. πα-·ώϊα D. — 389 χρήματ' ἔπειτα: χρήματα πάντα A. — 391 ἐέδνοισι A m. CDHILNQV. ἐέδνοισι K. ἔδνοισι EM. ἢ δέ κ' IM. ἢ δέ κεν KS. ·δέ κ' GL. ἠδ' ἂν AENR. v. ἡ δέ κ' quod A in marg. habet. — 392 ὅς ·: ὅστις DH sup. LN. ὅ κέ τις I. ὅς ἂν E. *πόρῃ — ἔλθῃ: l. πόροι — ·θοι. — 393 οἵδ' ACDIKLMNQ. — 394 τοῖσι CKMN. — 395 omitt. K Νίσου: νήσου DL.

A. c. 381 *ἥμεας, cf. δ 294; ζ 297; H. T. 275. — 382 ἄλλων: ἄλ-·ν, cf. ο 238. — 387 βόλεσθε, cf. ad α 234.

ἥνδανε μύθοισι· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν·
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
ὦ φίλοι, οὐκ ἂν ἐγώ γε κατακτείνειν ἐθέλοιμι
Τηλέμαχον· δεινὸν δὲ γένος βασιλήιόν ἐστι
κτείνειν· ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βουλάς.
εἰ μέν κ' αἰνήσωσι Διὸς μεγάλοιο θέμιστες,
αὐτός τε κτενέω τούς τ' ἄλλους πάντας ἀνώξω·
εἰ δέ κ' ἀποτρωπῶσι θεοί, παύσασθαι ἄνωγα.
ὣς ἔφατ' Ἀμφίνομος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
ἐλθόντες δὲ καθῖζον ἐπὶ ξεστοῖσι θρόνοισιν.
ἡ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε περίφρων Πηνελόπεια,
μνηστήρεσσι φανῆναι ὑπέρβιον ὕβριν ἔχουσι.
πεύθετο γὰρ οὗ παιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ὄλεθρον·
κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλάς.
βῆ δ' ἰέναι μέγαρον δὲ σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
ἀλλ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,

V. l. 398 ἥνδανε A 1. m. DKN. — 399 ὃς σφιν IKM 1. m. NP. ἐὺ φρονέων: εὖ φρονέων ACDIKLQ. v. ἐϋφρονέων. — 401 δεινόν γε C. βασιλήϊον ἐστὶ DIL. — 403 αἰνήσωσι E 1806, 8 Apoll. Soph. 14, 20: αἰνήσουσι CE 1760, 46 KS. — 404 κτενέω: κτανέω Strabo VII, 328. ἀνώξω: ἀνάξω DLP, in D cum gl. κελεύσω. — 405 ἀποτρωπῶσι: ἀποτροπόωσι LM. ἀποτροπῶσι D. παύσασθαι: παύσεσθαι A 1. m. Strabo l. l. „εἰ δέ κ' ἀποτρεπέῃσι θεός, παύεσθαι ἄνωγα". — 406 ἐπιήνδανε: ἐπήνδανε D. ἀμφήνδανε CKS. γρ. ἀφήνδανε A m. r. μῦθος: θυμός A 1. m. μύθοισιν CK ex corr. βουλή L. — 407 ἀνστάντες: ἀναστάντες DMP. cf. 358. — 408 δὲ, κάθιζον L. δὲ κάθιζον DKNQV. δ' ἐκάθιζον ACIM. θρόνοισιν: λίθοισιν HIQV. λίθοισι D. — 409 ἣδ' ACDIKLM NQ. — 410 ὑπέρβιον ὕβριν ἔχουσι: ἀπεχθομένοισί περ ἔμπης A in marg. KS. γρ. ἀπεχθομένοισῖ [περ] ἔμπ[ης] C, cf. σ 165. — 411 ἐνὶμ-μεγάροισιν D. — 412 κήρυξ L. huic adiungunt ACEIKNP in marg. S in marg. R Schol. E 137 αὐλῆς (K αὐτῆς) ἐκτὸς ἐὼν (P ἰὼν) οἶδ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον (K ἔφαινον), qui legitur δ 678. — 414 ἀλλ' ὅτε: ἦδ' ὅτε CKS. γρ. ἠδ' ὅτε δὴ A m. rec. μνηστῆρας: μνηστῆρσιν CS.

A. c. 399 Aristarchus ὅ σφιν, non ὃς σφιν. H. T. 326. — 403 θέμιστες: ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ οὕτω γράφουσί τινες, ἅ φησιν Ἀμφίνομος, „εἰ μέν κ' αἰνήσωσι Διὸς μεγάλοιο τομοῦροι". βέλτιον γὰρ εἶναι τομούρους ἢ θέμιστας γράφειν. οὐδαμῶς γοῦν τὰ μαντεῖα θέμιστας λέγεσθαι παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀλλὰ τὰς βουλὰς καὶ τὰ πολιτεύματα καὶ νομοθετήματα Strabo VII, p. 328. ἕτεροι γράφουσιν „εἰ μὲν αἰνήσουσι Διὸς μεγάλοιο τόμουραι", λέγοντες μὴ εὖ ἐνταῦθα κεῖσθαι τὸ θέμιστες, ἀλλὰ δεῖν μᾶλλον εἰπεῖν μαντεῖαι, ὃ δηλοῦσιν αἱ τόμουραι Eust. 1760, 47. ἀντὶ τοῦ θέμιστες τόμουραι γράφουσιν Eust. 1806, 38. — — 407 ἀνστάντες Aristarchus. cf. 358. — 408 δὲ καθῖζον: Zenodotus δ' ἐκάθιζον, H. T. 246.

στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα,
Ἀντίνοον δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
  Ἀντίνο', ὕβριν ἔχων, κακομήχανε, καὶ δέ σέ φασιν
ἐν δήμῳ Ἰθάκης μεθ' ὁμήλικας ἔμμεν ἄριστον
βουλῇ καὶ μύθοισι· σὺ δ' οὐκ ἄρα τοῖος ἔησθα.
μάργε, τί ἢ δὲ σὺ Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
ῥάπτεις, οὐδ' ἱκέτας ἐμπάζεαι, οἷσιν ἄρα Ζεὺς
μάρτυρος; οὐδ' ὁσίη κακὰ ῥάπτειν ἀλλήλοισιν.
ἦ οὐκ οἶσθ' ὅτε δεῦρο πατὴρ τεὸς ἵκετο φεύγων,
δῆμον ὑποδείσας; δὴ γὰρ κεχολώατο λίην,
οὕνεκα ληιστῆρσιν ἐπισπόμενος Ταφίοισιν
ἤκαχε Θεσπρωτούς· οἳ δ' ἥμιν ἄρθμιοι ἦσαν·
τόν ῥ' ἔθελον φθῖσαι καὶ ἀπορραῖσαι φίλον ἦτορ
ἠδὲ κατὰ ζωὴν φαγέειν μενοεικέα πολλήν·
ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένους περ.
τοῦ νῦν οἶκον ἄτιμον ἔδεις, μνάᾳ δὲ γυναῖκα
παῖδά τ' ἀποκτείνεις, ἐμὲ δὲ μεγάλως ἀκαχίζεις·
ἀλλά σε παύσασθαι κέλομαι καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους.
  τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάις, ἀντίον ηὔδα·
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
θάρσει· μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.

V. L. 415 στῆ ῥὰ AILM. τῆ ῥὰ K. — 417 ἐνένιπεν: ἐνέειπεν DGH L. ἐνέειπεν (νένι superscr.) M. ἐνέειν I. — 418 δέ σε φασὶν DILMQ, idem CK, qui φασὶν versui sequenti addunt. καί δε σε φασίν A. — 419 ἔμμεν: εἶναι AEGM. γρ. ἔμμεν A m. rec. — 421 τί ἢ M: v. τίη. τί δὴ σὺ D. — 423 ὁσίη: ὅσιον A ex em. CKS. γρ. ὁσιή C 2. m. — 424 ἦ: ἢ ADGLQ. — 425 ὑποδείσας I: cet. ὑποδδείσας. — 427 οἶδ' ACDIKMNQ. ἧμιν CN. ἥμιν MQ. v. ἡμῖν. οἳ δή μιν L. — 428 τὸν δ' ἔθελον CK. φθῖσαι: φθίσαι I. κτεῖναι ACKMNQSV. γρ. φθεῖσθαι M. *ἀποραῖσαι: l. ἀπορραῖσαι. ἦτορ: κῆρ HIMQ. — 429 φαγέειν: φαγέμεν ADLN. γρ. φαγέειν A m. r. — 430 ἱεμένους CIL. ἱέμενός N et γρ. ἱεμένους. — 432 ἐμὲ δὲ: ἐμέ τε CE 1806, 60 HKLQV. ἐμμέ τε D. ἐμέ τι I. ἐμέ τ' ἐκπαγλῶς A. ἀκαχίζεις: ἀκαχίζῃ L. ἀκαχίζει D. — 433 παύσασθαι: παύεσθαι ADH 1. m. LQV. παύσεσθαι H ex corr. M. — 434 Πολύβου πάις: πεπνυμένος AGMN. γρ. πεπνυμένος H. γρ. πολύβου παῖς A m. r. — 435 περίφρων ACDLPSV. — 436 μεταφρεσὶ C. μελόντων: μελέσθων H in marg.

A. c. 418 δέ σέ: ἄμεινόν ἐστιν ὀρθοτονεῖν τὴν σέ (i. e. δὲ σέ φασιν) Schol. H. — 421 μάργε: βαρυτονητέον. ἔδει δὲ ὀξύνεσθαι Schol. H. — 425 Aristarchus ὑποδείσας, H. T. 390. — 427 ἥμιν: πολλοὶ ὀρθοτονοῦσι τὴν ἥμιν, κακῶς Schol. H. — 428 ἀποραῖσαι, H. T. 390.

οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ οὐδ' ἔσσεται οὐδὲ γένηται,
ὅς κεν Τηλεμάχῳ σῷ υἱέι χεῖρας ἐποίσει
ζώοντός γ' ἐμέθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο.
ὧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται·
αἶψά οἱ αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρὶ
ἡμετέρῳ, ἐπεὶ ἦ καὶ ἐμὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
πολλάκι γούνασιν οἷσιν ἐφεσσάμενος κρέας ὀπτὸν
ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ἐπέσχέ τε οἶνον ἐρυθρόν.
τῷ μοι Τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν
ἀνδρῶν, οὐδέ τί μιν θάνατον τρομέεσθαι ἄνωγα
ἔκ γε μνηστήρων· θεόθεν δ' οὐκ ἔστ' ἀλέασθαι.
ὣς φάτο θαρσύνων, τῷ δ' ἤρτυεν αὐτὸς ὄλεθρον.
ἡ μὲν ἄρ' εἰσαναβᾶσ' ὑπερώια σιγαλόεντα
κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
ἑσπέριος δ' Ὀδυσῆι καὶ υἱέι δῖος ὑφορβὸς
ἤλυθεν· οἳ δ' ἄρα δόρπον ἐπισταδὸν ὁπλίζοντο
σῦν ἱερεύσαντες ἐνιαύσιον. αὐτὰρ Ἀθήνη
ἄγχι παρισταμένη Λαερτιάδην Ὀδυσῆα
ῥάβδῳ πεπληγυῖα πάλιν ποίησε γέροντα,
λυγρὰ δὲ εἵματα ἕσσε περὶ χροΐ, μή ἑ συβώτης
γνοίη ἐς ἄντα ἰδὼν καὶ ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ
ἔλθοι ἀπαγγέλλων, μηδὲ φρεσὶν εἰρύσσαιτο.
τὸν καὶ Τηλέμαχος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·

V. L. 437 *ἀνὴρ διερὸς βροτὸς οὐδὲ* N ut ζ 201. — 438 *ὅς κ' ἐπὶ* I, conflatum ex duabus lectionibus *ὅς κεν* et *ὅς κ' ἐπὶ*. *σῷ υἱέι*: *σῷ υἱεῖ* M. *ὦ υἱέι* CS. *ὦ υἱεῖ* K. — 440 *καὶ μὴν*: *καί μιν* ACKLS. *καὶ μὶν* Q. — 441 *αἰψά κεν* CKS. γρ. *αἶψά οἱ* C. — 442 *ἐμὲ*: *ἐμοὶ* L. — 444 *ἐπεσχέ τε* IN. *ἔπεσχέ τε* Q. *ἐπέσχετο* G. — 445 *τῶ*: *τῷ* L. *πολυφίλτατος* D. — 446 *οὐδέ τϊ μϊν* ACDIKL. *οὐδέ τϊ μῖν* Q. — 447 *ἔκ τε* FL. *ἀλεᾶσθαι* C. — 449 *ἢ* I. *ἆρ* ACDIKLMNQ. *εἰς ἀναβᾶσ'* AM. — 450 *ὄφρά οἱ* ADIKMNQ. [*ὄ*]*φρά οἱ* C. — 452 *υἱέι*: *υἱεῖ* CIKMS. — 453 *ἦλθεν* A 1. m. et γρ. *ἤλϋθεν*. *οἵδ'* ACDIKLMNQ. *ὁπλίζοντο* M: v. *ὠπλίζοντο*. Π *ὡπλίζοντο* (q suprascr.). — 458 *ἐς ἄντα* ADLM: v. *ἐσάντα*. — 459 *ἔλθοι*: *ἔλθῃ* Q V. *ἔλθῃ* (οι suprascr.) A. *ἐλθὼν* DL. *ἀπαγγέλλων*: *ἀπαγγείλων* S. *ἀπαγγείλειε* D. *ἀγγείλοι* L p. ras. *μὴ δὲ* ACILMNQ: *ἠδὲ* S. *εἰρύσσοιτο* CKS. *εἰρύσαιτο* EFRV. — 460 *τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα* N et γρ. *τὸν καὶ τηλέμαχος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν*.

A. c. 442 *πτολίπορθος* Aristarchus, H. T. 348. — 453 *ὁπλίζοντο*: *οὕτως διὰ τοῦ ο* Didymus.

ἦλθες δῖ' Εὔμαιε. τί δὴ κλέος ἔστ' ἀνὰ ἄστυ;
ἦ ῥ' ἤδη μνηστῆρες ἀγήνορες ἔνδον ἔασιν
ἐκ λόχου, ἦ ἔτι μ' αὖθ' εἰρύαται οἴκαδ' ἰόντα;
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης Εὔμαιε συβῶτα·
οὐκ ἔμελέν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι
ἄστυ καταβλώσκοντα· τάχιστά με θυμὸς ἀνώγει
ἀγγελίην εἰπόντα πάλιν δεῦρ' ἀπονέεσθαι.
ὡμήρησε δέ μοι παρ' ἑταίρων ἄγγελος ὠκύς,
κῆρυξ, ὃς δὴ πρῶτος ἔπος σῇ μητρὶ ἔειπεν.
ἄλλο δέ τοι τόδε οἶδα· τὸ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.
ἤδη ὑπὲρ πόλιος, ὅθι θ' Ἕρμαιος λόφος ἐστίν,
ἦα κιών, ὅτε νῆα θοὴν ἰδόμην κατιοῦσαν
ἐς λιμέν' ἡμέτερον· πολλοὶ δ' ἔσαν ἄνδρες ἐν αὐτῇ,
βεβρίθει δὲ σάκεσσι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι·
καί σφεας ὠίσθην τοὺς ἔμμεναι, οὐδέ τι οἶδα.
ὣς φάτο, μείδησεν δ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο
ἐς πατέρ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδών, ἀλέεινε δ' ὑφορβόν.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
κοίτου τε μνήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

V. L. 461 ἦλθες: ἤλυθες M. δῖ': δὴ CDGHIKLMQSV. — 462 ἦ ἤδη A et γρ. ἦ ρ' ἤδη. ἔασσιν Q. — 463 αὖθ' A ex corr. DMQ: v. αὔτ'. οἴκαδ' ἰόντα: οἴκαδ' ἰόντες KS. γρ. ἰόντι A. ἔνδον ἐόντα N, non male. — 465 ἔμελέ EF. ἔμελλέ CDK. ἔμελλεν N. ἔμελέμμοι L. ἔρεσθαι ACD EIKLMNQ: v. ἐρέσθαι. — 466 ἄστυ κάτα, βλώσκοντα QV. ἀνώγει: ἄνωγεν ADGL p. ras. NQ. ἄνωγε CK. γρ. ἀνώγει H. — 469 κήρυξ AL. κηρύξ I. μητέρ' ἔειπεν C. — 470 τόδε ACDEKLP: v. τόγε, omissum in N. — 471 ὅθι θ': ὅθι AHKL p. ras. NPQV. ὅτε (ὅθι superscr.) C. ὅθ' GIM. ὅθι δ' F Schol. *N* 791. γρ. καὶ ὅθι M. — 475 καί σφεας C. καί σφέας AQ. v. καὶ σφέας. — 476 μείδησε CKM. — 478 οἵδ' ADIKLMNQ. πόνου: πόνων N. τετύκοντο δὲ A ex corr. — 479 δαίνυυντ' CN. — 480 ἕντο DIL. — 481 κοίτου τὲ MQ. κοίτου δὲ V. τε μνήσαντο: τ' ἐμνήσαντο GKS Apoll. Soph. 101, 31. δὴ τότε κοιμήσαντο EFR. γρ. δὴ τότε κοιμήσαντο CH Palatinus.

Ā. c. 465 ἔρεσθαι veteres, H. T. 259. — 468 ὡμήρησε: Πῖος ἐν ὑπομνήματι τῆς π' ἀντὶ τοῦ συνήντησεν Et. Mg. 821, 52; cf. Harpocrat. pg. 137, 8. — 471 Ἕρμαιος Herodianus Il. Pros. *N* 791. ὁ μὲν Ἑρμαῖος λόφος προπερισπᾶται, τὸ δὲ Ἕρμαιον, εἴτε τοπικῶς νοεῖται, εἴτε ἐπὶ εὑρήματος τυχηροῦ, προπαροξύνεται Eust. 1809, 43. λόφος δὲ Ἑρμαῖος προπερισπωμένως, ἢ μᾶλλον κατὰ τὸν Φιλόπονον προπαροξυτόνως Eust. 1809, 27.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ρ.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
δὴ τότ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει,
ἄστυ δὲ ἱέμενος, καὶ ἑὸν προσέειπε συβώτην·
ἄττ', ἦ τοι μὲν ἐγὼν εἶμ' ἐς πόλιν, ὄφρα με μήτηρ
ὄψεται· οὐ γάρ μιν πρόσθεν παύσεσθαι ὀίω
κλαυθμοῦ τε στυγεροῖο γόοιό τε δακρυόεντος,
πρίν γ' αὐτόν με ἴδηται· ἀτὰρ σοί γ' ὧδ' ἐπιτέλλω.
τὸν ξεῖνον δύστηνον ἄγ' ἐς πόλιν, ὄφρ' ἂν ἐκεῖθι
δαῖτα πτωχεύῃ· δώσει δέ οἱ ὅς κ' ἐθέλῃσι
πύρνον καὶ κοτύλην· ἐμὲ δ' οὔ πως ἔστιν ἅπαντας
ἀνθρώπους ἀνέχεσθαι ἔχοντά περ ἄλγεα θυμῷ.
ὁ ξεῖνος δ' εἴ περ μάλα μηνίει, ἄλγιον αὐτῷ
ἔσσεται· ἦ γὰρ ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ φίλος, οὐδ' αὐτός τοι ἐρύκεσθαι μενεαίνω·
πτωχῷ βέλτερόν ἐστι κατὰ πτόλιν ἠὲ κατ' ἀγροὺς
δαῖτα πτωχεύειν· δώσει δέ μοι ὅς κ' ἐθέλῃσιν.
οὐ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἰμί,
ὥς τ' ἐπιτειλαμένῳ σημάντορι πάντα πιθέσθαι.
ἀλλ' ἔρχευ· ἐμὲ δ' ἄξει ἀνὴρ ὅδε, τὸν σὺ κελεύεις,
αὐτίκ' ἐπεί κε πυρὸς θερέω ἀλέη τε γένηται.
αἰνῶς γὰρ τάδε εἵματ' ἔχω κακά· μή με δαμάσσῃ

Varia lectio. 2 πέδιλλα L. πέδηλα D. — 3 addit N in marg. εἵματα ἑσσάμενος περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμω. — 4 εἵλετό δ' Q. εἷλεν δ' P. — 5 ἄστυ δὲ C 1. m. DKM. ἱέμενος ACDINQ. — 6 ἄττ': ἀλλ' C KS. *ἤ τοι: l. ἦτοι. ἐς: εἰς D. ὄφρά με AIKMNQ. — 7 παύσεσθαι: παύεσθαι AD. παύσασθαι EKS. — 8 omitt. D. — 9 με ἴδηται: μ' ἐσίδηται ACEH ex em. IKNPS. μ' εἴδηται D. σοί γ': σοὶ δ' QV. — 10 ἐκεῖθεν G. ἐκεῖθέν M. - 11 πτωχεύει KL. δέ οἱ: δέ τοι DHL. ὅς κε θέλῃσι FR. — 12 ἐστὶν ACDILMNQ. — 17 φίλε L. φίλ' D. οὐδ' αὐτός τοι DGLMQV: v. οὐδέ τοι αὐτός. οὐδέ τι αὐτός A et γρ. οὐδ' αὐτός τοι. — 18 βέλτερον ἐστὶ DIL. — 19 ὅς κε θέλῃσιν FR. — 20 ἔπι I. — 21 πυθέσθαι CK. — 22 τὸν: ὃν D 1. m. FM. — 23 ἐπεί κε: ἔπειτα K. — 24 μή με: μή τε L. δαμάσῃ A.

Adnotatio critica. 11 κ' ἐθέλῃσι Aristarchus, H. T. 235.

στίβη ὑπηοίη· ἕκαθεν δέ τε ἄστυ φάτ' εἶναι.
ὣς φάτο, Τηλέμαχος δὲ διὰ σταθμοῖο βεβήκει
κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς, κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας,
ἔγχος μέν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρήν,
αὐτὸς δ' εἴσω ἴεν καὶ ὑπέρβη λάινον οὐδόν.
τὸν δὲ πολὺ πρώτη εἶδε τροφὸς Εὐρύκλεια
κώεα καστορνῦσα θρόνοις ἔνι δαιδαλέοισι,
δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς κίεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι
δμῳαὶ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἠγερέθοντο,
καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε καὶ ὤμους.
ἡ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια
Ἀρτέμιδι ἰκέλη ἠὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ,
ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε δακρύσασα,
κύσσε δέ μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά,
καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἦλθες Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος. οὔ σ' ἔτ' ἐγώ γε
ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ᾤχεο νηὶ Πύλον δὲ
λάθρῃ ἐμεῦ ἀέκητι φίλου μετὰ πατρὸς ἀκουήν.
ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
μῆτερ ἐμή, μή μοι γόον ὄρνυθι μηδέ μοι ἦτορ

V. L. 25 στίβη: στείβη M. ὑπηοίη: ὑπ' ἠοίη ADKLS. ὑπ' ἠοῖ C. στίβεσι υπάγεται D. δέ τε: δέ τοι DFL. — 26 διὰ σταθμοῖο: δι' μεγάροιο A. γρ. δι' ἐκ μεγάροιο DH. — 28 εὖ ναιετάοντας ACLMN v. εὐναιετάοντας. — 29 ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν: στῆσε στῆσαι) πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας AENV. ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς να μακρὸν ἐρείσας CKS, qui omitt. φέρων. γρ. ἔγχος μὲν στῆσεν ὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας H. — 29—147 omitt. Q. — 30 αὐτὸς δ': αὐ- ὁ Apollon. de Synt. p. 8, 27. — 32 καστορνῦσα: καστρωνῦσα AL. στρῳνῦσα C. καστρωννῦσα DKS. ἐνὶ ACIKLMN. — 33 ἂρ ACDIKL . — 36 ἦδ' ACDIKLN. βῆ δ' ἰέναι θαλάμοιο FGM 1. m., M 2. m. αι ἐκ. — 37 ἰκέλη A 1. m. εἰκέλη D. ἰκέλλη K. εἰκέλη L. ἠὲ: ἠδὲ GKMNPS Stobaeus flor. LXV, 6. χρυσέῃ: χρυσῇ ACDE 1811, 25 G KLMNPSV Stobaeus l. l. — 38 πήχεε Apoll. Soph. 65, 18: πήχεα F — 39 κῦσε CFKLSV. κῦσσε ADHI. — 41 οὔ σ' ἔτ': οὔ σε τ' ADL. σέ τ' CIKS. οὔ σέ τ' F. — 42 ὄψεσθαι ἐφάμην: ἂψ ἐφάμην ὄψεσθ' — 45 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος τηλέμαχος ἀντίον ηὔδα M. — 46 μή : μή τοι E. μὴ δέ μοι CDIKLMN.

A. c. 25 ὑπηοίη: ἡ κυκλικὴ ἐπηοίη Schol. H. — 29 utraque lectio starchi videtur fuisse, conf. Didym. p. 26 et Aristonicum ad τ 38 καὶ ἀρσενικῶς ὁ κίων.

ἐν στήθεσσιν ὄρινε φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον·
ἀλλ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα,
[εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν]
εὔχεο πᾶσι θεοῖσι τεληέσσας ἑκατόμβας
ῥέξειν, αἴ κέ ποθι Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσῃ.
αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορὴν δὲ ἐλεύσομαι, ὄφρα καλέσσω
ξεῖνον, ὅτις μοι κεῖθεν ἅμ' ἕσπετο δεῦρο κιόντι.
τὸν μὲν ἐγὼ προὔπεμψα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισι,
Πείραιον δέ μιν ἠνώγεα προτὶ οἶκον ἄγοντα
ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰς ὅ κεν ἔλθω.
ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
ἡ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα
εὔχετο πᾶσι θεοῖσι τεληέσσας ἑκατόμβας
ῥέξειν, αἴ κέ ποθι Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσῃ.
Τηλέμαχος δ' ἄρ' ἔπειτα δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει
ἔγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε δύω κύνες ἀργοὶ ἕποντο.
θεσπεσίην δ' ἄρα τῷ γε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη·
τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο.
ἀμφὶ δέ μιν μνηστῆρες ἀγήνορες ἠγερέθοντο
ἔσθλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμευον.
αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα ἀλεύατο πουλὺν ὅμιλον,
ἀλλ' ἵνα Μέντωρ ἧστο καὶ Ἄντιφος ἠδ' Ἁλιθέρσης,
οἵ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώιοι ἦσαν ἑταῖροι,

V. L. 47 αἰπὺν: ὀξὺν V. — 49 omitt. ACDEHIKLMN 1. m. S in t. V: habent N in marg. S in marg. — 50 εὔχεο: ἔρχεο DL. — 51 αἴ κέ ποτε A. αἴ κέ ποθι (τε) I. ἂν τιτὰ S. τελέσσει E. τελέσσοι L. — 52 ἀγορὴν δὲ ἐλεύσομαι: ἀγορήνδ' ἐλεύσομαι IM. ἀγορήνδ' ἐσελεύσομαι GH ex corr. N. ἀγορὴν ἐπελεύσομαι L. v. ἀγορην ἐσελεύσομαι. — 52—60 omitt. K. — 53 ὅστις A. ὅστίς C. ἕσπετο: ἕπετο DI. — 55 omitt. DL. — ἠνώγεα: ἠνώγεον A et sup. ἠνώγεα. γρ. ἤνωγον H. — 57 ἄρ L. ἐφώνησε DIM. ἄρα φώνησεν N. — 58 ἥδ' ACDILMN. — 60 αἴ κε ποτε A. ποθι (τε) I. πόθι M. ἄντικα: ἂν τιτὰ S. — 61 ἄρ CDIKLMN. δ' ἔπειτα A, om. ἄρ'. δι' ἐκ ACDIKLMN: v. διὲκ. — 62 δύω κύνες ἀργοὶ AN (κῦνες): v. κύνες πόδας ἀργοί, cf. β 11. πόδας omitt. D. — 63, 64 omitt. V. — 66 κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμευον: νόος δέ οἱ (L σφιν) ἄλλα μενοίνα DL. γρ. κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμευον L. — 67 ὁ ACDIKLMN. — 68 ἁλιθέρσης ACDEIKM: v. Ἁλιθέρσης. — 69 οἵ τέ οἱ AKLMN: v. οἵτε οἱ. πατρῷοι D.

A. c. 47 περ, conf. Schol. Φ 185. — 52 ἀγορὴν δὲ ἐλεύσομαι Aristophanes: Zenodotus ἀγορὴν ἐσελεύσομαι. Aristarchus ἀγορὴν δ' ἐσελεύσομαι, v. de hiat. pg. 23; H. T. 223.

ἔνθα καθέζετ' ἰών· τοὶ δ' ἐξερέεινον ἕκαστα.
τοῖσι δὲ Πείραιος δουρὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἦλθε
ξεῖνον ἄγων ἀγορὴν δὲ διὰ πτόλιν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Τηλέμαχος ξείνοιο ἑκὰς τράπετ', ἀλλὰ παρέστη.
τὸν καὶ Πείραιος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
Τηλέμαχ', αἶψ' ὄτρυνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα γυναῖκας,
ὥς τοι δῶρ' ἀποπέμψω, ἅ τοι Μενέλαος ἔδωκε.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Πείραι', οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
εἴ κεν ἐμὲ μνηστῆρες ἀγήνορες ἐν μεγάροισι
λάθρῃ κτείναντες πατρώια πάντα δάσωνται,
αὐτὸν ἔχοντά σε βούλομ' ἐπαυρέμεν, ἤ τινα τῶνδε·
εἰ δέ κ' ἐγὼ τούτοισι φόνον καὶ κῆρα φυτεύσω,
δὴ τότε μοι χαίροντι φέρειν πρὸς δώματα χαίρων.
ὣς εἰπὼν ξεῖνον ταλαπείριον ἦγεν ἐς οἶκον.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
ἐς δ' ἀσαμίνθους βάντες ἐυξέστας λούσαντο.
τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλον ἠδὲ χιτῶνας,
ἔκ ῥ' ἀσαμίνθων βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθῖζον.
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσείῃ ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα

V. L. 70 ἕκαστα: γρ. ἅπαντα A m. r. — 71 τοῖσι δὲ: τοῖς δ' ἐπὶ C τοῖς δ' ἔπι KS. ἐγγύθεν: ἀντίον GM. γρ. ἐγγύθεν M. ἀντίον A et γρ. ἐγγύθεν ἦλθεν. — 72 διὰ: κατὰ V. ἄρ ACDIKLN. — 75 ...ον A. — 76 μενέλεως A et sup. μενέλαος. — 78 γάρ τ': γάρ τοι — 80 πατρῴϊα D. δάσονται E. δάσσωνται M. — 81 ἔχοντά γε I. — κ': δὲ E. — 83 χαίρων: πατρός CKS. γρ. πατρός A m. r. — 85 ...ιετάοντας ACKLMN: v. εὐναιετάοντας. — 86 κατα I. — 87 ἐς δ': GHIKM. βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον HI. γρ. ἐΰξεστὰς λού...το H. — 88 τοὺς: τὸν V. δμῳαὶ: l. δμωαί. χρίσαν ACDKMN. — ...σαμίνθων: ἀσαμίνθου CDHIKMNPV. κάθϊζον ACDIKLMN. — ...ρὰ: πὰρ FL. ἐτάνυσε ACFIKR. ἐτάννυσε N.

A. c. 81 ἔχοντά σε: ἐχρῆν ὀρθοτονεῖν τὴν σέ Schol. H. — 88 Aristarchus et Herodianus δμῳαί: v. δμωαί, H. T. 226. — 89 οὔλας Aristarchus, Alexio, Ptolem. Ascalonita, Herodianus: οὐλὰς Nicias, H. 329.

εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
μήτηρ δ' ἀντίον ἷζε παρὰ σταθμὸν μεγάροιο
κλισμῷ κεκλιμένη, λέπτ' ἠλάκατα στρωφῶσα.
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·
Τηλέμαχ', ἦ τοι ἐγὼν ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα
λέξομαι εἰς εὐνήν, ἥ μοι στονόεσσα τέτυκται,
αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
ᾤχεθ' ἅμ' Ἀτρείδῃσιν ἐς Ἴλιον· οὐδέ μοι ἔτλης,
πρίν γ' ἐλθεῖν μνηστῆρας ἀγήνορας ἐς τόδε δῶμα,
νόστον σοῦ πατρὸς σάφα εἰπέμεν, εἴ που ἄκουσας.
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
τοιγὰρ ἐγώ τοι μῆτερ ἀληθείην καταλέξω.
ᾠχόμεθ' ἔς τε Πύλον καὶ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
δεξάμενος δέ μ' ἐκεῖνος ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν
ἐνδυκέως ἐφίλει, ὡς εἴ τε πατὴρ ἑὸν υἱὸν
ἐλθόντα χρόνιον νέον ἄλλοθεν· ὣς ἔμ' ἐκεῖνος
ἐνδυκέως ἐκόμιζε σὺν υἱάσι κυδαλίμοισιν.
αὐτὰρ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος οὔ ποτ' ἔφασκε
ζωοῦ οὐδὲ θανόντος ἐπιχθονίων τευ ἀκοῦσαι·
ἀλλά μ' ἐς Ἀτρείδην, δουρὶ κλειτὸν Μενέλαον,
ἵπποισι προὔπεμψε καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν.
ἔνθ' ἴδον Ἀργείην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλὰ

V. L. 95 παρ' ἐόντων N. — 96 ἶζε AIKN. — 98 οἵδ' ACDIKLMN. — 99 ἕντο DI. ἐντο L. — 100 τοίων δὲ μύθων CK. — 101 ὑπερώϊον M. εἰσαναβᾶσα: εἰς ἀναβᾶσα Schol. B 514. — 104 ἀτρείδαισιν M. — 105 πρίν γ' L ex em.: v. πρὶν. πρὶν μνηστῆρας ἀγήνορας ἐλθεῖν D. εἰς τόδε I. — 106 εἴ τευ A et γρ. εἴ που. — 108 τοὶ γὰρ ADKM. — 110 μ' ἐκεῖνος FGHIKLMNPRV: v. με κεῖνος. — 111 ὡς εἴτε ADI: v. ὡσεί τε. υἱὸν: υἷα DEHILN. υἷα (ὸν) A. — 112 *ἔμ' ἐκεῖνος: l. ἐμὲ κεῖνος. — 115 οὐδὲ θανόντος: οὐδ' ἐλθόντος DL. ἐπιχθονίου G. τεῦ ACIKM. — 116 δουρὶ κλειτὸν M. δουρὶ κλϋτὸν N. δουρϊκλϋτὸν ACDKLV. v. δουρικλειτὸν. — 118 πολλὰ: πολλοὶ A 1. m. CEINSV. γρ. πολλα C.

A. c. 96 ἶζε: ἷζε, H. T. 287. — 110 μ' ἐκεῖνος, H. T. 249. — 111 ἑὸν υἷα H, ἑὸν υἱὸν C: οὕτως Ἀρίσταρχος. ὁ δὲ Ζηνόδοτος ἐνδυκέως (om. C) ἐφίλει ὡσεί τε πατὴρ ἑὸν (ὃν?) παῖδα Schol. H Vind. 133. nec quid Aristarchus, nec quid Zenodotus scripserit, perspicuum est. Dindorf. Zenodotum ἐνδυκέως, ὡσεί τε πατὴρ ὃν παῖδ', ἐφίλησε scripsisse sibi persuasum habet, collatis *I* 481, π 17. — 112 ἔμ' ἐκεῖνος, cf. ad α 212; H. T. 249.

Ἀργεῖοι Τρῶές τε θεῶν ἰότητι μόγησαν.
εἴρετο δ' αὐτίκ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
ὅττευ χρηίζων ἱκόμην Λακεδαίμονα δῖαν·
αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πᾶσαν ἀληθείην κατέλεξα·
καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
ἤθελον εὐνηθῆναι ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.
ὡς δ' ὁπότ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνοὺς
κνημοὺς ἐξερέῃσι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
βοσκομένη, ὁ δ' ἔπειτα ἑὴν εἰσήλυθεν εὐνήν,
ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν,
ὣς Ὀδυσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει.
αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
τοῖος ἐὼν οἷός ποτ' ἐυκτιμένῃ ἐνὶ Λέσβῳ
ἐξ ἔριδος Φιλομηλεΐδῃ ἐπάλαισεν ἀναστάς,
κὰδ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί,
τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·
πάντές κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
ταῦτα δ' ἅ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεαι, οὐκ ἂν ἐγώ γε
ἄλλα παρὲξ εἴποιμι παρακλιδὸν οὐδ' ἀπατήσω·
ἀλλὰ τὰ μέν μοι ἔειπε γέρων ἅλιος νημερτής,
τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.
φῆ μιν ὅ γ' ἐν νήσῳ ἰδέειν κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,
νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκῃ
ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.

V. l. 119 μόγησαν: δάμησαν ASV. γρ. δάμησαν CH. γρ. μόγησαν n. r. — 120 ἤρετο R. — 121 ὅτευ CIKL. ὅ του E. χρήζων I. — 122 ι τοι CKS. πᾶσαν ἀληθείην: πάντα κατὰ μοῖραν N. — 124—141 cf. 33—350. — 124 ω AIM. — 126 ὁπότ' ἐν: ὅτ' ἐνὶ V. — 127 κοιμίσασα . — 128 κνημοὺς: κρημνοὺς ACIV. γρ. κνημοὺς A. ἄγκεα: ἄγγεα IL. — 129 ὅδ' DILM. ἔπειτα: ὃ δέ τ' ὦκα C. ὁ δέ τ' ὦκα KNPRSV iol. Λ 115. ὅδε τ' ὦκα A. — 130 ἐφῆκεν: ἐφήει IK. ἐφήει H. γρ. ῆκεν H. — 131 omitt. H. — 133 οἷος πότ' CD. οἷός περ V. — 135 δ' ACIK 2. m. L. καδδέβαλε DK 1. m. M. — 137 πάντές κ' L. ντες τ' FM. — 139 παρὲξ: πάρεξ I. παρεξείποιμι CDKS. — 140 νημερτὲς L. — 141 τῶν: ὧν FGP. οὐδέν τοι: οὐδέν τι CDES. οὐδέ τι K. 142 φησὶν ὅγ': γρ. φῆ μὶν ὁ A m. r. ὅδ' FM. κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα: ιτέρ' ἄλγεα πάσχοντα ἢ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα E 1813, 19. — ὅδ' ACDIKLM.

A. c. 127 νεηγενέας: νεογενέας Aristarchus, cf. δ 336.

οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
ὣς ἔφατ' Ἀτρείδης, δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος.
ταῦτα τελευτήσας νεόμην· ἔδοσαν δέ μοι οὖρον
ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
  ὣς φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
  ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
ἤ τοι ὅ γ' οὐ σάφα οἶδεν, ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·
ἀτρεκέως γάρ τοι μαντεύσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω.
ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ξενίη τε τράπεζα
ἱστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
ὡς ἦ τοι Ὀδυσεὺς ἤδη ἐν πατρίδι γαίῃ
ἥμενος ἢ ἕρπων, τάδε πευθόμενος κακὰ ἔργα,
ἔστιν, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει·
οἷον ἐγὼν οἰωνὸν ἐυσσέλμου ἐπὶ νηὸς
ἥμενος ἐφρασάμην καὶ Τηλεμάχῳ ἐγεγώνεον.
  τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
αἲ γὰρ τοῦτο ξεῖνε ἔπος τετελεσμένον εἴη·
τῶ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἄν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.
  ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο

V. l. 145 παρὰ L. — 146 οἵ κεν μιν DV. οἵ κέν μοι C. οἳ καί H sup. — 147 δουρὶ κλειτὸς N: δουρϊκλϋτὸς ACDIKLMV. — 149 τοί: οἵ FP. — 150—166 obelos habent adpictos in N excepto v. 151. — 150 τῇ: τῆς CN. — 153 ὅ γ': ὅδ' FMR. ἐμεῖο: ἐμοῖο A (C 1. m.?) DHI. μῦθον: μύθων DHLQ. μύθον I. μύθῶν M. — 154 γάρ τοι EN: cet. γάρ σοι. — 155 τραπέζη N. — 156 ἱστίη: ἑστίη FRV. — 158 ἕρπων: ὀρόων GM. γρ. ξρπων M. γρ. πυθόμενος A m. r. — 159 ἐστὶν DEILQ. — 160 οἷον ADFHIKLMQRSV: τοῖον CN. ἐγὼν: ἐγὼ A 1. m. FHMQV. ἐϋσέλμου ACFIKMNQRV. — 164 τῶ: τὼ D. καὶ τάχα ACK. — 165 ἄν τις σε AKLNQ. ὡσάν τις σε D. μακαρίζοι: μακαρίζη CKS. μακαρίζει D. — 167 μεγάροιο: θείοιο N.

A. c. 150—165 ἐν ταῖς κοινοτέραις ἀπὸ τοῦ „ὣς φάτο" (codd. ἔφατο) ἕως τοῦ „ἐξ ἐμεῦ" ἀθετοῦνται Schol. Q Vind. 133. ἀθετοῦνται ιϛ' στίχοι Schol. H ad v. 147, quod huc referendum esse monent obeli in cod. N adpicti. — 160 οἷον: θαυμαστικῶς Schol. H. — 161 ἐγεγώνεον Herod. Il. Prosod. *M* 337: l. omnes ἐγεγώνευν. — 160, 161 ἐν ταῖς χαριεστέραις οὗτοι μόνοι οἱ β' (codd. ι β) ἀθετοῦνται Schol. Q Vind. 133.

δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες
ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος, ὕβριν ἔχοντες.
ἀλλ' ὅτε δὴ δείπνηστος ἔην καὶ ἐπήλυθε μῆλα
πάντοθεν ἐξ ἀγρῶν, οἱ δ' ἤγαγον, οἱ τὸ πάρος περ,
καὶ τότε δή σφιν ἔειπε Μέδων· ὃς γάρ ῥα μάλιστα
ἥνδανε κηρύκων, καί σφιν παρεγίγνετο δαιτί·
κοῦροι, ἐπεὶ δὴ πάντες ἐτέρφθητε φρέν' ἀέθλοις,
ἔρχεσθε πρὸς δώμαθ', ἵν' ἐντυνώμεθα δαῖτα·
οὐ μὲν γάρ τι χέρειον ἐν ὥρῃ δεῖπνον ἑλέσθαι.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν πείθοντό τε μύθῳ.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
οἱ δ' ἱέρευον ὄις μεγάλους καὶ πίονας αἶγας,
ἵρευον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην
δαῖτ' ἐντυνόμενοι· τοὶ δ' ἐξ ἀγροῖο πόλιν δὲ
ὀτρύνοντ' Ὀδυσεύς τ' ἰέναι καὶ δῖος ὑφορβός.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
ξεῖν', ἐπεὶ ἂρ δὴ ἔπειτα πόλιν δ' ἰέναι μενεαίνεις
σήμερον, ὡς ἐπέτελλεν ἄναξ ἐμός, ἦ σ' ἂν ἐγώ γε

V. L. 168 *δίσκοισι* ACDFIKMN. *ἱέντες* CDIM. — 169 *ἔχοντες* A 1814, 21 MN: v. *ἔχεσκον*, ita etiam M sup. — 170 *δείπνηστος*: *δειπνηστὸς* E 1814, 32; 37 QS. *δειπνητὸς* ACK. *δείπνήστος* H. *δείπνιτος* I. — 171 omitt. M in t. *οἵδ'* ACDIKLMNQ. *τοπάρος* LQ. — 172 *ἄρ ῥὰ* LM. — 173 *ἥνδανε* DIMN. *σφιν*: *σφῖ* (ῶν) C. *παρεγίγνετο* L: *παριγίνετο* ACDEFGHIKMNPQRSV. — 174 *ἀέθλοις*: *ἀέθλων* F. — 177 *οἵδ'* ACDIKLMNQ. *ἀνστάντες*: *ἀναστάντες* KP. *ἄρα πάντες* DL. *πείθοντό τε μύθῳ* ACE(G)KNPRS: *ποτὶ οἶκον ἕκαστος* DHILMQV. *οἶνδε ἕκαστος* F. *γρ. πείθοντό τε μύθω* H. — 178 *εὖ ναιετάοντας* ACLMNQ: v. *εὐναιετάοντας*. — 180 *οἵδ'* DIKLMNQ. — 181 **ἵρευον*: *ἵρευον* (ω) ACDEFGHIKLMNPQRV. — 183 *ὀτρύνοντ'* CDIKLQS. *ὀτρύνοντ'* M. *ὄτρυνοντ'* P: v. *ὠτρύνοντ'*. — 184 *λαῶν* N et in marg. *ἀνδρῶν*. — 185 *δ' ἤπειτα* A 2. m. C sup. DILMNQV. *δ' ἔπειτα* A 1. m. *ἰέναι*: *ἴμεναι* AN. *γρ. δ' ἴμεναι* H. — 186 *ἐμός*: *ἐμοί* V.

A. c. 169 *ἔχοντες* Aristarchus, cf. ad *δ* 627. — 170 *δείπνηστος*: *προπαροξυτόνως μὲν ἡ τοῦ δείπνου ὥρα, ὀξυτόνως δὲ τὸ δεῖπνον* Schol. MV ind. 133. *ἔστι δειπνῶ, δειπνιτός. „ἀλλ' ὅτε δὴ δειπνιστὸς ἔην". πεσσὸν τὸ σ̄. διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται, ἀπὸ τοῦ δειπνίζω, δειπνιστός.* ...ρος Et. Mg. 262, 45. *δειπνητός* Zonar. Lex. 475. *δειπνηστύν*: *τὴν τοῦ δείπνου ὥραν* Hesych. I, 469. *δοκεῖ δὲ κρεῖττον εἶναι δειπνητὸς γράφειν ὁμοίως τῷ ἀμητός* Eust. 1814, 36. — 177 retinui vulgatam *πείθοντό τε μύθῳ*, quamquam altera lectio bonorum librorum auctoritate nititur. — 181 *ἠθέτει καὶ Ἀριστοφάνης*. — 183 *ὀτρύνοντ'* Aristarchus, H. T. 424.

αὐτοῦ βουλοίμην σταθμῶν ῥυτῆρα λιπέσθαι·
ἀλλὰ τὸν αἰδέομαι καὶ δείδια, μή μοι ὀπίσσω
νεικείῃ· χαλεπαὶ δέ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ὁμοκλαί·
ἀλλ' ἄγε νῦν ἴομεν. δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστα
ἦμαρ, ἀτὰρ τάχα τοι ποτὶ ἕσπερα ῥίγιον ἔσται.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
γιγνώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
ἀλλ' ἴομεν, σὺ δ' ἔπειτα διαμπερὲς ἡγεμόνευε.
δὸς δέ μοι, εἴ ποθί τοι ῥόπαλον τετμημένον ἐστί,
σκηρίπτεσθ', ἐπεὶ ἦ φατ' ἀρισφαλέ' ἔμμεναι οὐδόν.
ἦ ῥα καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην
πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.
Εὔμαιος δ' ἄρα οἱ σκῆπτρον θυμαρὲς ἔδωκε.
τὼ βήτην, σταθμὸν δὲ κύνες καὶ βώτορες ἄνδρες
ῥύατ' ὄπισθε μένοντες· ὃ δ' ἐς πόλιν ἦγεν ἄνακτα
πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι
σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο.
ἀλλ' ὅτε δὴ στείχοντες ὁδὸν κάτα παιπαλόεσσαν
ἄστεος ἐγγὺς ἔσαν καὶ ἐπὶ κρήνην ἀφίκοντο
τυκτὴν καλλίροον, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,
τὴν ποίησ' Ἴθακος καὶ Νήριτος ἠδὲ Πολύκτωρ·

V. L. 187 σταθμῶ: γρ. σταθμῶν A. λιπέσθαι ADHILM sup. N: γενέσθαι CEFGKMPQRSV Schol. Σ 589. γρ. γενέσθαι A m. r. — 188 μή μοι: μή με E. — 189 δέ τ': δ' ἔτ' N. — 191 ἕσπερα: ἕσπερον MQ. ῥίγιον: γρ. ἄλγιον D. — 193 γιγνώσκω FL: γινώσκω ACDIKMNQS. νοέοντι: φρονέοντι M. γρ. φρονέοντι A m. r. — 195 ἔστι I. — 196 ἐπεὶ ἦ Ioan. Alexandr. 42, 18. ἐπειῆ Q. ἐπειδὴ E. v. ἐπειὴ. φατ': φάτ' DIKNQ ex em. φάσ' Apoll. Soph. 135. ἀρισφαλέ': ἀρισφαλὲς Hesych. I, 282. ἄρ' ἐσφαλές Ioan. Alex. 42, 18. — 197 ἦ ῥα AIKLM. ἀεικέα βάλλετο: ἔβαλλετ' ἀεικέα QV. — 198 omitt. A in t. — 199 θυμαρὲς Hesychius II, 328: θυμῆρες A ex corr. NQV. θυμήρὲς (α sup.) M. — 200 βάτην D. — 201 μένοντες: γέροντες QV. ὃδ' ACDIMNQ. ὅγ' K. — 202 ἠδὲ: ἠὲ M. — 203 εἵματα ἕστο: εἵματ' ἔχοντα GM. — 204 κατὰ ACDIKM. κατα L. — 205 ἔσσαν C 1. m. — 206 καλίρροον ACSV Apoll. Soph. 156, 3.

A. c. 187 λιπέσθαι, cf. 223. — 196 Ἡρακλείδης, ἐν οἷς περὶ δυσκλίτων ῥημάτων γράφει, ἀρισφαλὲς ἔμμεναι οὖδας φησὶ γράφεσθαι οὐκ ἄλλως ὑπό τινων Eustath. 1815, 5; est coniectura, quam displicuisse Heraclidi verba οὐ καλῶς (ita enim pro οὐκ ἄλλως scribendum) confirmant. τὸ οὐδὸν ἀντὶ τοῦ τὴν ὁδόν. νῦν δὲ μόνως μετὰ τοῦ υ Schol. B. — 199 θυμαρὲς: καὶ οὕτως ἀνέγνωμεν „Εὔμαιος δ' ἄρα οἱ σκῆπτρον θυμαρές" διὰ τοῦ α· οὐ γάρ ἐστι παρώνυμον διὰ τοῦ ηρης Herodianus Il. Pros. I 336.

ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὑδατοτρεφέων ἦν ἄλσος,
πάντοσε κυκλοτερές, κατὰ δὲ ψυχρὸν ῥέεν ὕδωρ
ὑψόθεν ἐκ πέτρης· βωμὸς δ' ἐφύπερθε τέτυκτο
νυμφάων, ὅθι πάντες ἐπιρρέζεσκον ὁδῖται·
ἔνθά σφεας ἔκιχεν υἱὸς Δολίοιο Μελανθεὺς
αἶγας ἄγων, αἳ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,
δεῖπνον μνηστήρεσσι· δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες.
τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
ἔκπαγλον καὶ ἀεικές· ὄρινε δὲ κῆρ Ὀδυσῆος·
νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἡγηλάζει,
ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον.
πῇ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις ἀμέγαρτε συβῶτα,
πτωχὸν ἀνιηρόν, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα;
ὃς πολλῇς φλιῇσι παραστὰς θλίψεται ὤμους
αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας οὐδὲ λέβητας·
τόν γ' εἴ μοι δοίης σταθμῶν ῥυτῆρα γενέσθαι
σηκοκόρον τ' ἔμεναι θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆναι,
καί κεν ὀρὸν πίνων μεγάλην ἐπιγουνίδα θεῖτο.

V. L. 208 ἄρ ACDIKLMNQ. *ὑδατοτρόφέων* I. — 209 *κατα* CL. — 10 *βωμός γ'* Q. — 211 *ἐπιρέζεσκον* EFGHMNQRV. *ἐπὶ ῥέζεσκον* L. . *ἐπιρρέζεσκον. ὁδοῖται* L. *πολῖται* M et *γρ. ὁδῖται.* — 212 *ἔνθά σφεας* KLQ. *ἐνθά σφεας* N. v. *ἔνθα σφέας. ἔκιχεν* GMP. *ἐκίχανε* C. *ἐκίανεν* DL. v. *ἐκίχαν'.* — 213 *πᾶσι: πᾶσαι* D. — 215 *νείκεσεν* CD. — 17 *ἡγηλάζει* HQ. *ἀγηλάζει* A ex corr. — 218 *ὡς αἰεὶ* Aristot. Rhet. I, l; Ethic. Eudem. VII, 1: *ὣς.αἰεὶ* CKS. *αἰεί τοι* Plato Lys. 214, A; ristot. Eth. Mg. II, 11. *ὡς τὸν* Aristoteles l. l.: *ἐς* CDKL Apoll. Soph. (ὡς) 70, 16. *ἐς* M. — 219 *τόνδε: τόν γε* GP. — 220 *ἀνιαρὸν* CK. — 221 ολλῆς: *πολλῇσι* ACEHIKMS (GPV) Et. Mg. 200, 44. *θλίψεται: φλίεται* ACH 1. m. KS Et. Mg., utrumque E. *γρ. θλίψεται ἤτοι θλιβήεται Αἰολικῶς* C. — 222 *ἄορας* Apoll. Soph. 18, 15; 19, 14; 37, 19; esych. I, 222: *ἄορά γ'* H. *ἄορας γ* D. *ἄορ*|||||| M, in lemmate *ἄορας*.). *οὐκ ἄορας* H. — 223 **τόν γ'* Ameis.: l. *τόν κ'. γενέσθαι* ACE 1816,) FGKMNPRSV: v. *λιπέσθαι* ut 187. *γρ. γενέσθαι* H. — 224 *ἔμμεναι* DIN. — 225 *ὀρὸν: γρ. θορὸν* M.

A. c. 212 *ἔνθά σφεας* Herodianus apud Bekk. Anecd. 1143, H. T. 3. *ἔκιχεν*, quod conieceram de hiat. p. 29, recepi ex libris tribus. — 7 *ἡγηλάζει: οὕτως Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης χωρὶς τοῦ σ* Didyus, cf. π 195. — 221 *θλίψεται: διὰ τοῦ θ, ὡς καὶ Ζηνόδοτος* Didyus. *φλίψεται ἢ θλίψεται, διχῶς γὰρ ἡ γραφή* Eust. 1817, 41. — 222 ορας: *οἱ μὲν χωρὶς τοῦ σ τὰ ξίφη, παρὰ τὸ ἄορ, οἱ δὲ μετὰ τοῦ σ ἄοις* Schol. MV. *οὐδετέρως τὰ ἄορα, ἵνα λέγῃ τὰ ξίφη. οἱ δὲ τοὺς ιατα οὐκ ἔχοντας τρίποδας, παρὰ τὸ αἴρεσθαι* Schol. H, idem fere chol. BQ Vind. 56. *ἕτεροι γράφουσιν ἄορα χωρὶς τοῦ σ* Eust. 1818, 8.

ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κάκ' ἔμμαθεν, οὐκ ἐθελήσει
ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσων κατὰ δῆμον
βούλεται αἰτίζων βόσκειν ἣν γαστέρ' ἄναλτον.
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
αἴ κ' ἔλθῃ πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
πολλά οἱ ἀμφὶ κάρη σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων
πλευραὶ ἀποτρίψουσι δόμον κάτα βαλλομένοιο.
ὣς φάτο, καὶ παριὼν λὰξ ἔνθορεν ἀφραδίῃσιν
ἰσχίῳ· οὐδέ μιν ἐκτὸς ἀταρπιτοῦ ἐστυφέλιξεν,
ἀλλ' ἔμεν' ἀσφαλέως· ὃ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεὺς
ἠὲ μεταΐξας ῥοπάλῳ ἐκ θυμὸν ἕλοιτο,
ἢ πρὸς γῆν ἐλάσειε κάρη ἀμφουδὶς ἀείρας.
ἀλλ' ἐπετόλμησε, φρεσὶ δ' ἔσχετο· τὸν δὲ συβώτης
νείκεσ' ἐς ἄντα ἰδών, μέγα δ' εὔξατο χεῖρας ἀνασχών·
νύμφαι κρηναῖαι, κοῦραι Διός, εἴ ποτ' Ὀδυσσεὺς
ὔμμ' ἐπὶ μηρί' ἔκηε, καλύψας πίονι δημῷ,
ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων, τὸ δέ μοι κρηήνατ' ἐέλδωρ,
ὡς ἔλθοι μὲν κεῖνος ἀνήρ, ἀγάγοι δέ ἑ δαίμων,
τῷ κέ τοι ἀγλαΐας γε διασκεδάσειεν ἁπάσας,

V. L. 226 δὴ omitt. CKM. ἔμαθεν CE 1816, 51 IKLM Schol. Λ 277. οὐκ: οὐδ' C. ἐθελήσει: ἐθέλησεν CKS. — 229 τὸ, δὲ καὶ Q: τόδε καὶ ACDILM. — 230 ἔλθοι (η supra) A. ἔλθοι L. — 231 ἀμφὶ κάρη Herodianus π. σχημ. 56, 10 (ed. Dind.) E 1816, 53; 1818, 40 cum omnibus fere libris: ἀμφικάρη C Apoll. Soph. 26, 25. ἀμφὶ κάρης KS. γρ. ἀμφικαρῆ H. σφέλα: σφέλλ' Apoll. Soph. — 232 καταβαλλομένοιο DI. — 233 παριών: παρ' ἐὼν I. — 234 ἐστυφέλιξεν Q. — 235 ὃ I. — 236 ἕλοιτο: ἕληται N. — 237 ἤ: l. ἢ. ἀμφουδὶς DE 1818, 59; 60; 62 NR: ἀμφ' οὐδὶς HL; ἀμφούδὶς I. ἄμφουδις Hesych. I, 166. ἢ ἀμφουδεὶς E 1816, 57. ἀμφ' οὖδας ACE 1816, 57 FGKMPQSV. ἀμφοῦδας Apoll. Soph. 29, 31. ἀείρας: ἐρείσας MR Apoll. Soph. γρ. ἀείρας M. utrumque E 1816, 57; 1818, 60 et 61. — 238 ἐπετόλμησεν MQ. — 239 ἐς ἄντα ADHILM: v. ἐσάντα. — 241 ὔμμ' I. ἐπι D. ἔπὶ I. ἔκηε I. πίονι: ἀργέτι GMP. — 242 ἀρνῶν δ' C. τὸ δέ μοι ACIKMQ: v. τόδε μοι. — 243 κεῖνος: ἐκεῖνος MR. — 244 τῶ l. mei: v. τῷ. ἀγλαΐας: γρ. ἀτασθαλί[ας] C.

Α. c. 226 ἔμμαθε διπλάζει τὸ μῦ κατὰ τοὺς παλαιούς Eust. 1818, 26. ἰστέον δὲ ὅτι καὶ δι' ἑνὸς μῦ γραφὲν τὸ ἔμαθεν ἐκτείνοι ἂν τὴν ἄρχουσαν διὰ τῆς ὀξείας κατὰ λόγον κοινῆς συλλαβῆς Eust. 1818, 34. — 231 ὁ μὲν Ἀσκαλωνίτης ἀμφικαρῆ σφέλα, τὰ μικρὰ ὑποπόδια διὰ τὰς βάσεις, ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἀμφὶ κάρη Schol. BH Vind. 56. ἄμεινον κατὰ παράθεσιν ἀναγινώσκειν ἀμφὶ κάρη, περὶ τὴν κεφαλήν Schol. V. — 232 γράφουσι καὶ πλευρὰς ἀποτρίψουσι Eust. 1818, 49. — 237 τὸ ἢ τὸ δεύτερον περισπαστέον. τὸ δὲ ἀμφουδὶς ὀξύνεται ὡς λικριφίς Schol. H. — 242 Aristarchus τὸ δὲ, non τόδε, H. T. 342.

τὰς νῦν ὑβρίζων φορέεις ἀλαλήμενος αἰεὶ
ἄστυ κάτ᾽· αὐτὰρ μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες.
τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·
ὢ πόποι, οἷον ἔειπε κύων ὀλοφώια εἰδώς,
τόν ποτ᾽ ἐγὼν ἐπὶ νηὸς ἐυσσέλμοιο μελαίνης
ἄξω τῆλ᾽ Ἰθάκης, ἵνα μοι βίοτον πολὺν ἄλφοι.
αἲ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
σήμερον ἐν μεγάροις, ἢ ὑπὸ μνηστῆρσι δαμείη,
ὡς Ὀδυσῆί γε τηλοῦ ἀπώλετο νόστιμον ἦμαρ.
ὣς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ ἦκα κιόντας,
αὐτὰρ ὃ βῆ, μάλα δ᾽ ὦκα δόμους ἵκανεν ἄνακτος.
αὐτίκα δ᾽ εἴσω ἴεν, μετὰ δὲ μνηστῆρσι καθῖζεν
ἀντίον Εὐρυμάχου· τὸν γὰρ φιλέεσκε μάλιστα.
τῷ παρὰ μὲν κρειῶν μοῖραν θέσαν οἳ πονέοντο,
σῖτον δ᾽ αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα
ἔδμεναι. ἀγχίμολον δ᾽ Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
στήτην ἐρχομένω, περὶ δέ σφεας ἤλυθ᾽ ἰωὴ
φόρμιγγος γλαφυρῆς· ἀνὰ γάρ σφισι βάλλετ᾽ ἀείδειν
Φήμιος· αὐτὰρ ὃ χειρὸς ἑλὼν προσέειπε συβώτην·
Εὔμαι᾽, ἦ μάλα δὴ τάδε δώματα κάλ᾽ Ὀδυσῆος,
ῥεῖα δ᾽ ἀρίγνωτ᾽ ἐστὶ καὶ ἐν πολλοῖσιν ἰδέσθαι.
ἐξ ἑτέρων ἕτερ᾽ ἐστίν, ἐπήσκηται δέ οἱ αὐλὴ
τοίχῳ καὶ θριγκοῖσι, θύραι δ᾽ εὐερκέες εἰσὶ

V. L. 245 τὰς: ἃς E 1819, 5 M. ὑβρίζεις φορέων A et γρ. ὑβρίζων φορέεις. — 246 κατ᾽ K. — 248 ὦ AEM. — 249 ἐϋσέλμοιο ACFIKMNQ . — 250 ἵνά μοι M. — 252 μεγάροις (ω) H. μεγάρω (οις) M. μεγάροισιν N. — 253 ὧς A. — 254 αὐτοῦ: αὐτόθι AFMR. — 255 ὃ ACIKLMNQ. — 256 ἴεν: κίεν CK. κιὼν M et γρ. ἴεν. κάθιζεν ACDFIKLMNQ (GHPV). — 257 ἀντίον: ἀντίος A 1. m. F. — 258 παρὰ ACDFIKLMNQ. θέσσαν A. — 261 δέ σφεας: δὲ σφέας DEHIMQV. γὰρ σφέας A. — 262 γάρ σφισι MNR: δέ σφισι DEFILQV. δέ (γάρ) σφισι H. δέ σφιν CKPS. — 263 ὃ ACIKLMQ. — 264 ἤ: ἦ A. — 266 ἐπήσκηται: ἐπίσκηται AK. ἐπέσκηται D. αὐλη A. — 267 θριγκοῖσι: θριγγοῖσι DL. εὐερκέες Apoll. Soph. 159, 17: εὐεργέες AGR (H 1. m.). utrumque E 1819, 31. γρ. εὐεργέες L.

A. c. 245 Herodianus ἀλαλήμενος: ἀλαλημένος Ptolem. Ascalonita, Il. T. 183. — 246 κάτ᾽: εἰ καὶ συναλοιφή, ὅμως δύναται ἀναστρέφεσθαι διὰ τὴν ἀνάπαυσιν Herodianus, v. Ioan. Alexandr. 28, 13. — 256 κάθιζεν Herodianus, H. T. 403. — 261 περὶ δέ σφεας: ἀντὶ τοῦ περὶ γὰρ σφεας, ἵνα τοῦ στῆναι φαίνηται ἡ αἰτία Schol. H. — 267 εὐερκέες: ἀσφαλεῖς. εἰ δὲ εὐεργέες, καλῶς εἰργασμένοι Schol. V.

δικλίδες· οὐκ ἄν τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιτο.
γιγνώσκω δ', ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα τίθενται
ἄνδρες, ἐπεὶ κνίση μὲν ἐνήνοθεν, ἐν δέ τε φόρμιγξ
ἠπύει, ἣν ἄρα δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἑταίρην.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης Εὔμαιε συβῶτα·
ῥεῖ' ἔγνως, ἐπεὶ οὐδὲ τά τ' ἄλλά πέρ ἐσσ' ἀνοήμων.
ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
ἠὲ σὺ πρῶτος ἔσελθε δόμους εὖ ναιετάοντας,
δύσεο δὲ μνηστῆρας, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ·
εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐγὼ δ' εἶμι προπάροιθε·
μηδὲ σὺ δηθύνειν, μή τίς σ' ἔκτοσθε νοήσας
ἢ βάλῃ ἢ ἐλάσῃ· τὰ δέ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
γιγνώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
ἀλλ' ἔρχευ προπάροιθεν, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ.
οὐ γάρ τι πληγέων ἀδαήμων οὐδὲ βολάων·
τολμήεις μοι θυμός, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπονθα
κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω·
γαστέρα δ' οὔ πως ἔστιν ἀποκρύψαι μεμαυῖαν,
οὐλομένην, ἣ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσι,
τῆς ἕνεκεν καὶ νῆες ἐύζυγοι ὁπλίζονται

V. L. 268 ἄν τις μιν ACDIKLNQ. ὑπεροπλίσαιτο CKM. — 269 γι- γνώσκω (οἶς) L: γινώσκω ACDEIKMNQS. αὐτῷ L. τίθενται: πένονται DL· γρ. πένονται H. — 270 κνίσση CDE 1819, 39 GHIKLMPQRV. ἐνήνοθεν DGH 1. m. MN: v. ἀνήνοθεν. utrumque E 1819, 36. — 273 ἄλλα περ CN. ἐσσ': ἔσσ' ACDIKNQ. — 275 πρῶτος: πρῶτον Schol. Ξ 25 - εὖ ναιετάοντας AEKLMNQ: v. εὐναιετάοντας. — 276 δύσεο: δῦσε D LM (an δῦσαι?). γρ. δύσεο HM. ὑπολήψομαι DGL. — 277 προπάροιθε προπάροιθεν AC. — 278 μὴ δὲ ACIKMQ. μή τις σ' AIN: μή τις CD LMQ. ἔκτοσθεν ACIK. νοήσας: νοήσει A. — 279 βάλει FK. ἐλάσει KL. τὰ δέ σε: τάδε σε DKLNS. — 280 γιγνώσκω L: γινώσκω ACDEI MNQS. τά γε: τάδε E 1819, 57. νοέοντι: φρονέοντι FLMR. νοέοντι (α) H γρ. νοέοντι M. — 283 γάρ τοι (τι) M. — 284 ἐπεί: ἐπειδὴ G. ἐπεὶ (δ) ἡ M κακὰ πολλὰ: πολλὰ κακὰ A 1. m. DIL 1. m. πολλὰ MG, om. κακά. a tera igitur lectio erat ἐπεὶ δὴ πολλὰ πέπονθα. πέπονθε C. — 286 ἐστὶ CDIKLMNQ. ἀποκρύψαι: ἀποπλῆσαι Clemens Alex. Strom. VI, 2, § 1

A. c. 268 ὑπεροπλίσσαιτο: ὁ Ἀρίσταρχος ἀποδίδωσι νικήσει Apoll. Soph. 159, 13. — 270 Herodianus κνίση: κοινῶς κνίσση Eu 1819, 39, v. H. T. 299. Ἀρίσταρχος ἐνήνοθεν, αἱ δὲ κοιναὶ ἀνήνοθ Didymus. — 277 προπάροιθε: χρονικῶς, v. Ariston. ad Κ 476; Hesych. III, 383. — 280 γιγνώσκω, H. T. 219.

πόντον ἐπ' ἀτρύγετον κακὰ δυσμενέεσσι φέρουσαι.
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
ἂν δὲ κύων κεφαλήν τε καὶ οὔατα κείμενος ἔσχεν
Ἄργος Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὅν ῥά ποτ' αὐτὸς
θρέψε μὲν οὐδ' ἀπόνητο, πάρος δ' εἰς Ἴλιον ἱρὴν
ᾤχετο. τὸν δὲ πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες
αἶγας ἐπ' ἀγροτέρας ἠδὲ πρόκας ἠδὲ λαγωούς·
δὴ τότε κεῖτ' ἀπόθεστος ἀποιχομένοιο ἄνακτος
ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἥ οἱ προπάροιθε θυράων
ἡμιόνων τε βοῶν τε ἅλις κέχυτ', ὄφρ' ἂν ἄγοιεν
δμῶες Ὀδυσσῆος τέμενος μέγα κοπρήσοντες·
ἔνθα κύων κεῖτ' Ἄργος ἐνίπλειος κυνοραιστέων.
δὴ τότε γ', ὡς ἐνόησεν Ὀδυσσέα ἐγγὺς ἐόντα,
οὐρῇ μέν ῥ' ὅ γ' ἔσηνε καὶ οὔατα κάμβαλεν ἄμφω,
ἆσσον δ' οὐκέτ' ἔπειτα δυνήσατο οἷο ἄνακτος
ἐλθέμεν· αὐτὰρ ὃ νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ
ῥεῖα λαθὼν Εὔμαιον, ἄφαρ δ' ἐρεείνετο μύθῳ·
Εὔμαι', ἦ μάλα θαῦμα κύων ὅδε κεῖτ' ἐνὶ κόπρῳ.
καλὸς μὲν δέμας ἐστίν, ἀτὰρ τόδε γ' οὐ σάφα οἶδα,
ἢ δὴ καὶ ταχὺς ἔσκε θέειν ἐπὶ εἴδεϊ τῷδε,
ἦ αὔτως οἷοί τε τραπεζῆες κύνες ἀνδρῶν
γίγνοντ'· ἀγλαΐης δ' ἕνεκεν κομέουσιν ἄνακτες.

V. L. 289 φέρουσαι: φυτεῦσαι P. — 291 ἂν: ἀν Apoll. Soph. 41, 19. · 292 ὅν ῥά LMN. — 294 τόνδε MQ. — 295 πρόκας: γρ. πτῶκας C. — 96 ἀποιχομένοιο ἄνακτος: ἀποιχομένου ὀδυσῆος AH 1. m. IL p. ras. V. ἀποιχομένου ὀδυσσῆος DMN. γρ. ὀδυσσέως C. γρ. ἄνακτος H. — 98 ὄφρ' ἀνάγοιεν LM. — 299 κοπρήσοντες Aristonicus ad Π 747: κοπρίσοντες CKPS. κοπρίσσοντες H ex em. I. κοπρίσσοντες (η suprascr.) M. κοπρήσοντες N. κοπρίσαντες Apoll. Soph. 102, 19. κοπρήσαντες Hesych. II, 4. δμῶες ἀνάγκῃ τέμενος μέγα κοπρίσσαντο Schol. Ω 164. — 301 ὀδυσσῆ' N. — 302 ἔσηνε DEIM. κάμβαλεν A p. ras. CDFKLPS: v. ἔββαλεν, cf. ad ζ 172. — 303 οὐκ ἔτ' C. — 304 ὃ ACDIKLMNQ. ἰδὼν: ἰὼν GM. ἀπεμόρξατο DH. ἐπεμόρξατο I. — 305 ἐρεείνατο HI. γρ. ἐρεείνετο H. μύθῳ: μῦθον E 1820, 51 R. — 306 μάλα: μέγα N. ἐνὶ: ἐπὶ . — 307 τόδέ γ' CM. — 308 *ἢ: l. εἰ. ἔσκε: ἔσχε I. τῷδε: τῶγε N. — 309 αὔτως ACDEIKMN. οἷον τε DL.. οἷά τε CK. — 310 γίνοντ' ACDIMNRS. γίνοιτ' Q. γίνονται EL 1. m. γίγνονται L ex corr. ἀγλαΐης: γρ. ἀγλαΐας H.

A. c. 289 φέρουσαι: φυτεῦσαι, cf. γ 74; ι 255; Β 304; ε 340; ξ 110, 18; ο 178; ρ 27, 159; Ο 134. — 300 κυνοραιστέων: ἔνιοι μὲν κυνομυιῶν. Ἀρίσταρχος δὲ τῶν κροτώνων Schol. MQ. — 309 αὔτως: αὔτως, I. T. 209.

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης Εὔμαιε συβῶτα·
καὶ λίην ἀνδρός γε κύων ὅδε τῆλε θανόντος.
εἰ τοιόσδ' εἴη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ ἔργα,
οἷόν μιν Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
αἶψά κε θηήσαιο ἰδὼν ταχυτῆτα καὶ ἀλκήν.
οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθείης βένθεσιν ὕλης
κνώδαλον, ὅττι δίοιτο· καὶ ἴχνεσι γὰρ περιήδη·
νῦν δ' ἔχεται κακότητι, ἄναξ δέ οἱ ἄλλοθι πάτρης
ὤλετο, τὸν δὲ γυναῖκες ἀκηδέες οὐ κομέουσι.
δμῶες δ', εὖτ' ἂν μηκέτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες,
οὐκέτ' ἔπειτ' ἐθέλουσιν ἐναίσιμα ἐργάζεσθαι·
ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται εὐρύοπα Ζεὺς
ἀνέρος, εὖτ' ἄν μιν κατὰ δούλιον ἦμαρ ἕλῃσιν.
ὣς εἰπὼν εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας,
βῆ δ' ἰθὺς μεγάροιο μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς.
Ἄργον δ' αὖ κατὰ μοῖρ' ἔλαβεν μέλανος θανάτοιο

V. L. 313 τοῖος δ' KL. — 314 τροίην δὲ AM. — 316 βένθεσιν: γρ. τάρφεσιν M. ἔντοσθεν A et γρ. βένθεσιν. — 317 ὅττι δίοιτο Herodianus Il. Pros. Ψ 475; Schol. Pind. Nem. I, 74: ὅττι ἴδοιτο ACE 1820, 61; 1822, 40 KPQSV. ὅττι ἰδοίατο L. ὅ, ττ' ἰδίοιτο G. ὅττ' ἴδοιτο H 1. m. ὅττ' ἰδίατο D. ὅττϊ γ' εἴδοιτο N et γρ. καὶ δίοιτο ἀντὶ τοῦ διώξειεν. περιήδη: πέρι ἤδη I. περιήδη L. περιήδει (η) C. περιήδει (η) M. περιήδει K S. περϊ ἤδει A. περιήδει Schol. Pind. Nem. I, 74. κνώδαλον ὅττι φύγησι, καὶ ἴχνεσσιν γὰρ ὀπηδεῖ Schol. Plat. Axioch. p. 365 C. — 318 δέ οἱ: δέ που GP. γαίης M et γρ. πάτρης. — 320 δμῶες L. ἐπικρατέουσιν ADE 1822, 49 GLM. ἄνακτες: ἀνάκτων D. — 321 οὐκ ἔτ' AI. ἐθέλωσιν N. ἐναίσιμα: αἰνέσιμα EI. — 322 τ' ἀρετῆς: τε νόου E 1766, 56; Plato Legg. p. 777 A; Athenaeus VI, p. 264. ἀποαίνυται: ἀπαμείρεται Eust. 1766, 65, Plato, Athenaeus. — 323 ἀνέρος, εὖτ' ἄν μιν: ἀνδρῶν οὓς ἂν δὴ Plato, Athenaeus, Eust. 1766, 56. κατα CDLN. — 324 εὖ ναιετάοντας ACLMNQ: v. εὐναιετάοντας. — 326 κατα C. ἔλαβε CE 1821, 6 K M. μοῖρα λάβεν PR.

A. c. 317 κνώδαλον: οἱ περὶ Ἀρίσταρχόν φασι κυρίως τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ. Ὅμηρος δὲ ἐπὶ τοῦ χερσαίου Schol. Nicandr. Ther. 760. cf. Et. Gud. 331, 4. τὸ δὲ ὅ, ττι ἴδοιτο κρεῖττόν φασι γράφειν δίοιτο Eust. 1822, 40. Aristarchus περιήδη, H. T. 271. — 322 ἀποαίνυται: ἀπαμείρεται. „ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀπαμείρεται εὐρύοπα Ζεὺς ἀνδρῶν, οὓς ἂν δὴ" καὶ ἑξῆς, ὅπερ σημαίνει ὅτι παρά τισιν ἄλλοις εὕρηται κατ' ἑτεροίαν γραφὴν „ἥμισυ γάρ τε νόου ἀπαμείρεται" Eust. 1766, 55. huc referendum est ἀπαμείρεται apud Hesych. I, 226; Et. Mg. 118, 9; Et. Gud. 63, 26; Zonar. Lex. 276, quod ne reponam librorum me impedit consensus. id vero negari non potest, Platonem et Athenaeum in Homero suo scriptum reperisse γάρ τε νόου ἀπαμείρεται . . . . . . ἀνδρῶν οὓς ἂν δή. librorum scripturam Aristarcheam fuisse colligo ex silentio scholiorum.

αὐτίκ' ἰδόντ' Ὀδυσῆα ἐεικοστῷ ἐνιαυτῷ.
τὸν δὲ πολὺ πρῶτος ἴδε Τηλέμαχος θεοειδὴς
ἐρχόμενον κατὰ δῶμα συβώτην, ὦκα δ' ἔπειτα
νεῦσ' ἐπὶ οἷ καλέσας· ὃ δὲ παπτήνας ἕλε δίφρον
κείμενον, ἔνθά τε δαιτρὸς ἐφίζεσκε κρέα πολλὰ
δαιόμενος μνηστῆρσι δόμον κάτα δαινυμένοισι·
τὸν κατέθηκε φέρων πρὸς Τηλεμάχοιο τράπεζαν
ἀντίον, ἔνθά περ αὐτὸς ἐφέζετο· τῷ δ' ἄρα κῆρυξ
μοῖραν ἑλὼν προτίθει κανέου τ' ἐκ σῖτον ἀείρας.
ἀγχίμολον δὲ μετ' αὐτὸν ἐδύσετο δώματ' Ὀδυσσεὺς
πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιος ἠδὲ γέροντι,
σκηπτόμενος· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο.
ἷζε δ' ἐπὶ μελίνου οὐδοῦ ἔντοσθε θυράων
κλινάμενος σταθμῷ κυπαρισσίνῳ, ὅν ποτε τέκτων
ξέσσεν ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνε.
Τηλέμαχος δ' ἐπὶ οἷ καλέσας προσέειπε συβώτην
ἄρτόν τ' οὖλον ἑλὼν περικαλλέος ἐκ κανέοιο
καὶ κρέας, ὥς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι·
δὸς τῷ ξείνῳ ταῦτα φέρων αὐτόν τε κέλευε
αἰτίζειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ παρεῖναι.
ὣς φάτο, βῆ δὲ συφορβός, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν,
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·

V. L. 330 *ἐπὶ οἷ*: *ἐπί οἱ* DL. — 331 omitt. L. *ἔνθά τε*: *ἔνθα δὲ* A HIKQRSV. *ἔνθα δε* C. *ἐνθάδε* M. *ἐφίζεσκεν* D. — 332 *κατα* ACDK MQ. *δαιννυμένοισι* I. — 334 *ἀντίον*: *πλησίον* A. *ἔνθά περ* HIMQ. *νθα περ* DL. v. *ἔνθα δ' ἄρ'*. *ἔνθα δ' ἆρ* ACKN. *ἐφίζετο* H et *γρ.* *ρέζετο*. *ἄρα*: *ἅμα* D. *κήρυξ* L. — 335 *προτίθει* GMN: cet. *ἐτίθει*. — 36 *ἐδύσετο* Schol. *Π* 820: *ἐδύσσετο* ACDV. *ἐδύσατο* M. *ἐδύσατο*[ε] I. *ὑσατο*[σσε] H. — 337 *ἐναλίγγιος* C. — 338 *εἷματ'* FIKR. *ἕστο* A. — 339 ;*ε* LNQ. — 342 *ἐπί οἱ* ADL, cf. ad 330. — 343 *ἐκ κανέοιο*: *ἐν κανέοισι* I. *γρ.* *ἐκ κανέοιο* H. — 344 *κρέας*: *κρέα* A. *ἀμφιβαλόντι*: *γρ.* *ἀμφιαλῶντε* H. — 347 omitt. N in t. *παρεῖναι* Plato Charmid. 161 A, Lach. 01 B: *προΐκτῃ* AE 1823, 29 Suidas II, 19, 13 s. v. *αἰδώς*. *γρ.* *παρεῖναι* m. rec. *αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴν φησ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προΐκτῃ* G. *γρ.* *ησ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προΐκτῃ* M. — 349 *πτερόεντ' ἀγόρευε*: *πτερόεντα ροσηύδα* AKNS (GPV).

A. c. 330 *ἔστι δὲ καὶ ὀρθοτονουμένην* (sc. *τὴν οἱ ἀντωνυμίαν*) *ἀντὶ ἰτιατικῆς* (sc. *κειμένην εὑρέσθαι*), *ὥσπερ ἐπὶ τοῦ* „*νεῦσ' ἐπὶ οἷ καλέσας*" Herodianus Il. Pros. *Τ* 384. *ἐπὶ οἷ*: *αὐτὸν* *γρ.* *καὶ δὲ οἷ καὶ δὲ ὑτὸν* Schol. N (an *κεῖται δὲ ἡ οἷ ἀντὶ τῆς αὐτόν*?). — 335 *προτίθει*, f. *α* 112, *Ω* 409.

Τηλέμαχός τοι ξεῖνε διδοῖ τάδε, καί σε κελεύει
αἰτίζειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
αἰδῶ δ' οὐκ ἀγαθήν φησ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προΐκτῃ.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι,
καί οἱ πάντα γένοιτο, ὅσα φρεσὶν ᾗσι μενοινᾷ.
ἦ ῥα καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἐδέξατο καὶ κατέθηκεν
αὖθι ποδῶν προπάροιθεν ἀεικελίης ἐπὶ πήρης,
ἤσθιε δ' ἕως ὅτ' ἀοιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄειδεν·
εὖθ' ὃ δεδειπνήκει, ὃ δ' ἐπαύετο θεῖος ἀοιδός·
μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρ'. αὐτὰρ Ἀθήνη
ἄγχι παρισταμένη Λαερτιάδην Ὀδυσῆα
ὄτρυν', ὡς ἂν πύρνα κατὰ μνηστῆρας ἀγείροι,
γνοίη θ' οἵ τινές εἰσιν ἐναίσιμοι οἵ τ' ἀθέμιστοι·
ἀλλ' οὐδ' ὣς τιν' ἔμελλ' ἀπαλεξήσειν κακότητος.
βῆ δ' ἴμεν αἰτήσων ἐνδέξια φῶτα ἕκαστον
πάντοσε χεῖρ' ὀρέγων, ὡς εἰ πτωχὸς πάλαι εἴη.
οἳ δ' ἐλεαίροντες δίδοσαν, καὶ ἐθάμβεον αὐτόν,
ἀλλήλους τ' εἴροντο, τίς εἴη καὶ πόθεν ἔλθοι.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·

V. L. 352 *αἰδὼ* CD. *ἀγαθὴν φῆσ'* ADIKM. *ἀγαγὴν φῆσ'* C. *ἀγαθὴν φὴς* N. *γρ. αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ* C, ita LP in t. *γρ. ἀγαθὴ κεχρημένω ἀνδρὶ παρεῖναι* A 2. m., quod manus recentior delevit. — 354 *Ζεῦ*: *ζεὺς* CKS. — 355 *γένοιτο ὅσα* A 1. m. CDE 1823, 39 KLQSV: v. *γένοιθ' ὅσσα*. I *γενοίαθ' ὅσα*. *φρεσὶ σῇσι* M 1. m. — 356 *ἦ ῥὰ* AIKL. — 358 *ἕως*: *ὡς* A 1. m. CD (et sup. *ἕως*) E 1823, 45; 60 FGHIKLMNPQRSV. *μέχρις οὗ, ἕως ὅτε* gl. in M. *ἐνὶμμεγάροισιν* D. *ἐνὶ*(μ)*μεγαροισιν* M. — 359 *ὃ* ILMN: v. *ὁ*. *δεδειπνήκει* L: *δεδειπνήκειν* HIMN. *ὅδ' ἐδειπνήκει* ACKRS. *ὅδε δειπνήκει* DFPQV. *γρ. ὁ δεδειπνήκει* G. *ὅδ'* CGIKMNQ. *ἐπαύετο*: *ἐπαύσατο* CE 1823, 46 KNPRS. *ὁδὲ παύετο* A et *γρ. ἐπαύσατο*. — 360 *μέγαρ'*: *δῶμα* CKS. — 362 **ὄτρυν'*: l. *ὤτρυν'*. *ὡσὰν* D. — 363 *γνοίη θ'*: *γνοίη δ'* AKMQSV. *γνοίη θ'* (sup. *δ'*) I. *οἵτινες εἰσὶν* CDIKLQ. — 364 *ἔμελλεν ἀπαλεξήσειν* A et sup. *ἀπαλλάξειν*. — 365 *ἐνδεξιᾶ* K. — 366 *ὡσεὶ* AILMNQV Apoll. Soph. 127, 15. — 367 *οἵδ'* ACDIKLMQ. *αὐτόν*: *αὐτοί* D. — 368 *ἤροντο* CKS. *ἔλθη* K.

A. c. 352 Aristarchus, Pamphilus, Herodianus *αἰδῶ*: *αἰδὼ* Dionysius Sidonius, H. T. 181. — 355 *γένοιτο ὅσα*, v. de hiat. pg. 26. — 359 *δεδειπνήκει*: *οὕτω δεδειπνήκειν, ὡς τὸ „ἤσκειν εἴρια καλά“* (Γ 388) Didymus, H. T. 191. *διὰ τὸ ὅμοιον ἀθετεῖται κἀκεῖνο „εὖθ' ὁ δεδειπνήκει, ὁ δὲ παύσατο θεῖος ἀοιδός“* Aristonicus ad *X* 329. — 362 Aristarchus *ὄτρυν'*, H. T. 424. — 364 Aristarchus et Tyrannio *ὥς*: l. *ὧς*, H. T. 380. — 365 *διχῶς ἐνδέξια καὶ ἐνδεξία*. Herodianus Il. Pros. *H* 184 *ἐνδέξια*.

κέκλυτέ μευ μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης
τοῦδε περὶ ξείνου· ἦ γάρ μιν πρόσθεν ὄπωπα.
ἦ τοι μέν οἱ δεῦρο συβώτης ἡγεμόνευεν,
αὐτὸν δ' οὐ σάφα οἶδα, πόθεν γένος εὔχεται εἶναι.
ὣς ἔφατ', Ἀντίνοος δ' ἔπεσιν νείκεσσε συβώτην·
ὦ ἀρίγνωτε συβῶτα, τί ἦ δὲ σὺ τόνδε πόλιν δὲ
ἤγαγες; ἦ οὐχ ἅλις ἧμιν ἀλήμονές εἰσι καὶ ἄλλοι,
πτωχοὶ ἀνιηροί, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρες;
ἦ ὄνοσαι, ὅτι τοι βίοτον κατέδουσιν ἄνακτος
ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, σὺ δὲ καί ποθι τόνδε κάλεσσας;
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης Εὔμαιε συβῶτα·
Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὰ καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις·
τίς γὰρ δὴ ξεῖνον καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθὼν
ἄλλον γ', εἰ μὴ τῶν, οἳ δημιοεργοὶ ἔασι,
μάντιν ἢ ἰητῆρα κακῶν ἢ τέκτονα δούρων
ἢ καὶ θέσπιν ἀοιδόν, ὅ κεν τέρπῃσιν ἀείδων;
οὗτοι γὰρ κλητοί γε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
πτωχὸν δ' οὐκ ἄν τις καλέοι τρύξοντα ἓ αὐτόν.
ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς περὶ πάντων εἷς μνηστήρων
δμωσὶν Ὀδυσσῆος, περὶ δ' αὖτ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγώ γε
οὐκ ἀλέγω, εἵως μοι ἐχέφρων Πηνελόπεια

V. L. 371 τοῦ δὲ C. γάρ μιν πρόσθεν: γὰρ πρόσθεν μιν AFKLN S. γὰρ πρόσθε μιν CDV. — 374 νείκεσκε A. — 375 ὦ ἀρίγνωτε: ὦ ῥίγνωτε CE 1824, 23; 39 FR (GHV). ὦ ῥίγνωτε IM. ὠρίγνωτε L p. ras. ῥίγνωτε ADKQS. ῥίγνωτε P. — 376 ἢ CQ: v. ἦ. ἧμιν E 1824, 44; 45 MNQ: ἥμιν L p. ras. οἷμιν D. ἡμῖν ACI. ἀλήμονες εἰσὶ AI. — 377 ...αροὶ CI. — 378 ἢ LM. ὄνοσσαι I. τοι: τὸν M. — 379 ἔνθαδ' K. καί ποθι ACE 1824, 42; 53 KMS: v. καὶ προτὶ. γρ. καί ποθι H. τόνδε κάσσας ACDIKLQ. τόνδε κάλεσας HS. v. τόνδ' ἐκάλεσσας. — 380 ...νδ' ἠμείβετ' ἔπειτα εὔμαιος συβώτης D et γρ. τόνδ' ἀπαμειβόμενος ...οσέφης εὔμαιε συβῶτα. — 381 μὲν: μὴν ER. — 383 τῶν: τὸν D. ...σσι QV. ἀλλ' οἷον μὲν ἔστι καλεῖν ἐπὶ δαῖτα θαλείην Aristot. Polit. III, 3. — 384 μάντιν: μάντιν γ' D (om. ἢ) HIL. μήλων M et γρ. δούρων. — 385 ὅ κεν: ὃς ἂν E 1824, 59 R. οἳ καλέουσιν ἀοιδόν, ὅ κεν τέρπῃσιν ἅπαντας Aristoteles l. l. — 386 κλητοί τε DM. — 387 καλέει (οι) DH. ...ύχοντα I. ἑ, αὐτὸν Q. ἓ αὐτόν CN (HPS): ἑαυτόν ADE 1824, 60 FG ...LMRV. — 388 πέρι AL. εἰς: v. εἷς. H ex corr. IM εἰ. CKS ἧς. — ...9 δμωσὶν: δμωσὶ δ' HI. περὶ CFIKMNQRV: πέρι ADEL. ἐγώ γε: v. ...ωγε. DM ἐγὼ. — 390 ἕως D.

A. c. 379 καί ποθι: ἐγκλιτικὸν τὸ ποθι Schol. H. — 387 ἓ αὐτόν, ...ὸν ἑαυτόν, Aristarchus, Il. T. 252. — 389 περὶ Herodianus: πέρι Ptolemaeus Pindario, Il. T. 337.

ζώει ἐνὶ μεγάροις καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
σίγα, μή μοι τοῦτον ἀμείβεο πόλλ' ἐπέεσσιν·
Ἀντίνοος δ' εἴωθε κακῶς ἐρεθιζέμεν αἰεὶ
μύθοισιν χαλεποῖσιν, ἐποτρύνει δὲ καὶ ἄλλους.
ἦ ῥα καὶ Ἀντίνοον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἀντίνο', ἦ μευ καλὰ πατὴρ ὣς κήδεαι υἷος,
ὃς τὸν ξεῖνον ἄνωγας ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι
μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειε.
δός οἱ ἑλών· οὔ τοι φθονέω· κέλομαι γὰρ ἐγώ γε·
μήτ' οὖν μητέρ' ἐμὴν ἅζευ τό γε μήτέ τιν' ἄλλον
δμώων, οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
ἀλλ' οὔ τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
αὐτὸς γὰρ φαγέμεν πολὺ βούλεαι ἢ δόμεν ἄλλῳ.
τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμειβόμενος προσέειπε·
Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες.
εἴ οἱ τόσσον πάντες ὀρέξειαν μνηστῆρες,
καί κέν μιν τρεῖς μῆνας ἀπόπροθεν οἶκος ἐρύκοι.
ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ θρῆνυν ἑλὼν ὑπέφηνε τραπέζης
κείμενον, ᾧ ῥ' ἔπεχεν λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων.

V. L. 391 ἐνὶ μεγάρῳ GQV. ἐνὶμμεγάροις D. — 393 σίγα: ἄττα A sup. DE 1825, 24 GHIMQV. ἄττα σίγα L. γρ. σίγα DH. ἢ σίγα M. γρ. ἄττα C. τοῦτον: τόσσον CKS. — 394 γρ. ἐρεθιζέμεν οἴω M. — 395 omitt. S. μυθοῖσι CDIMNV. — 396 ἢ ῥα AIKL. — 397 ἦ μευ: γρ. μὲν A. μεῦ CK. μάλα Trypho περὶ τρόπων in Boisson. Anecd. III, 279. υἷος: υἶος A. υἱοῦ GM Trypho l. l. γρ. υἱοῦ H. — 398 ἄπο CD. ἀκαὶ L. — 400 οὔ τοι: οὔτι DQ. οὔτοί H. — 401 μήτ' οὖν ADGLMNPQR SV: μήτέ τι CHK. μήτε τι F. μήτε τὴν μητέρα εἰς τοῦτό γε ἄζεσθαι E. τό γε: τόδε N. τότε Q. μήτέ τιν' ACIKLMN. μητέ τιν Q. — 402 omitt. A in t. P. δμῴων L. — 404 omitt. C in t. αὐτὸς μὲν γὰρ A. — 405 ἀπαμειβόμενος προσέειπε ADGHILMPQRV: ἀπαμείβετο φώνησέν τε CFKNS. γρ. ἀπαμείβετο φώνησέν τε H. — 406 ἔειπας RSV. — 407 πάντες ADLMNV: v. ἅπαντες. — 408 καί κεν μιν DLQ. ἀπόπροθεν A. οἶκος: δόμος DL. ἐρύκοι I. ἐρύξει D. ἐρύξει L. γρ. ἀπόπροθεν οἶκος ἐρύξοι L. — 409 ἆρ AKMNQ Apoll. Soph. 158, 5. ὑπέφηνε E. ὑπέθηκε AG pro var. lect. τραπέζης FHI: τραπέζῃ ACDE 1825, 60 GKLMNPQ RSV Apoll. Soph. — 410 ἔπεχεν: ἔπεχε ADE 1825, 60 FMNQRV, quod ferri potest. ἐπέσχεν A. ἔπεσχεν I. εἰλαπινάζων: οἰνοποτίζων G.

A. c. 398 δίεσθαι: προπαροξυτόνως ἀπὸ τοῦ δίημι Herodianus, v. Il. Pros. M 276; Et. Mg. 273, 14; H. T. 226. — 405 ἀπαμειβόμενος προσέειπε ut T 86. versui Τηλέμαχ' ὑψαγόρη μένος ἄσχετε etiam β 84 antecedit ἀμειβόμενος προσέειπεν.

οἱ δ' ἄλλοι πάντες δίδοσαν, πλῆσαν δ' ἄρα πήρην
σίτου καὶ κρειῶν· τάχα δὴ καὶ ἔμελλεν Ὀδυσσεὺς
αὖτις ἐπ' οὐδὸν ἰὼν προικὸς γεύσασθαι Ἀχαιῶν·
στῆ δὲ παρ' Ἀντίνοον, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
δὸς φίλος· οὐ μέν μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν
ἔμμεναι, ἀλλ' ὤριστος, ἐπεὶ βασιλῆι ἔοικας.
τῶ σὲ χρὴ δόμεναι καὶ λώιον ἠέ περ ἄλλοι
σίτου· ἐγὼ δέ κέ σε κλείω κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
καὶ γὰρ ἐγώ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
ὄλβιος ἀφνειὸν καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ
τοίῳ, ὁποῖος ἔοι καὶ ὅτευ κεχρημένος ἔλθοι·
ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι ἄλλα τε πολλά,
οἷσίν τ' εὖ ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων, ἤθελε γάρ που,
ὅς μ' ἅμα ληιστῆρσι πολυπλάγκτοισιν ἀνῆκεν
Αἴγυπτον δ' ἰέναι δολιχὴν ὁδόν, ὄφρ' ἀπολοίμην.
στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
ἔνθ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
αὐτοῦ πὰρ νήεσσι μένειν καὶ νῆας ἔρυσθαι,
ὀπτῆρας δὲ κατὰ σκοπιὰς ὄτρυνα νέεσθαι.
οἳ δ' ὕβρει εἴξαντες, ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῷ,
αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγροὺς
πόρθεον, ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον καὶ νήπια τέκνα,
αὐτούς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' ἀυτή.

V. L. 411 οἵδ' DQ. — 412 σίτων I. ἔμελλεν: μέλλεν A 1. m. — 413 ασθαι ADHIKLMPQRSV: γεύσεσθαι EFGN. — 414, 415 omitt. I. 5 δὸς: ὦ L. μέν μοι: μέντοι E 1826, 19. γάρ μοι Aristonicus ad O 11. — ὤριστος D. — 417 τῶ l. mei. *σὲ: l. σε. D καί σε. ἄλλοι: ἄλλω D. 18 σῖτον P. δέ κέ σε: δέ σε A. δ' ἄν σε EL. δέ τέ σε G. δέ σέ κε — 419 ἐγὼ ποτὲ AL. — 420 ὄλβιος (ν) A. ὄλβιον L. ἀφνειὸν: ἀφνειὸς — 421 ἔοι: ἔω KM 2. m. S ex corr. ἔω (ει) C. ἔλθοι: ἔλθῃ A ex corr. 22 δμῶαὶ (ες) L. ἄλλά τε CIKMNQ. — 423 οἷσι τ' E 1758, 39. — 424 παξε: ἀλάπαζε I. — 425 πολυπλάγκτοισιν: πολυπράκτοισιν D. — αἴγυπτον δ' ACDLM. χαλεπὴν A et γρ. δολιχήν. ὄφρ' ἀπολοίμην: ιλέην τε N. — 427 στῆσα: στήσας H ex em. — 429 παρ D. νῆας: CDKLMNQV. εἴρυσθαι M. — 431 οἵδ' ACDIKLMNQ. ὕβρει: N. σφῷ: σφῶν GQV. γρ. σφῶν M. — 432 omitt. CKS. — 434 τ' ινον: τε κτεῖνον A. τ' ἔκτειναν V.

A. c. 427—441, cf. ξ 258—272. — 429 veteres ἔρυσθαι, non ἐρῦ- ι, Schol. ε 484; Il. T. 241. — 430 Aristarchus ὄτρυνα: l. ὤτρυνα. — σφῷ: σφῶν, v. ξ 262.

οἵ δὲ βοῆς ἀίοντες ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν
ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων
χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
φύζαν ἐμοῖς ἑτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
στῆναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξέι χαλκῷ,
τοὺς δ' ἄναγον ζωοὺς σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκῃ.
αὐτὰρ ἔμ' ἐς Κύπρον ξείνῳ δόσαν ἀντιάσαντι,
Δμήτορι Ἰασίδῃ, ὃς Κύπρου ἶφι ἄνασσεν·
ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκω πήματα πάσχων.
τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
τίς δαίμων τόδε πῆμα προσήγαγε, δαιτὸς ἀνίην;
στῆθ' οὕτως ἐς μέσσον, ἐμῆς ἀπάνευθε τραπέζης,
μὴ τάχα πικρὴν Αἴγυπτον καὶ Κύπρον ἵκηαι·
ὥς τις θαρσαλέος καὶ ἀναιδής ἐσσι προΐκτης.
ἑξείης πάντεσσι παρίστασαι· οἳ δὲ διδοῦσι
μαψιδίως, ἐπεὶ οὔ τις ἐπίσχεσις οὐδ' ἐλεητὺς
ἀλλοτρίων χαρίσασθαι, ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἑκάστῳ.
τὸν δ' ἀναχωρήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὢ πόποι, οὐκ ἄρα σοί γ' ἐπὶ εἴδεϊ καὶ φρένες ἦσαν·
οὐ σύ γ' ἂν ἐξ οἴκου σῷ ἐπιστάτῃ οὐδ' ἅλα δοίης,
ὃς νῦν ἀλλοτρίοισι παρήμενος οὔ τί μοι ἔτλης
σίτου ἀποπροελὼν δόμεναι· τὰ δὲ πολλὰ πάρεστιν.
ὣς ἔφατ', Ἀντίνοος δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

V. L. 435 ἀΐοντες: ἀκούοντες CKS, e glossa. φαινομένηφι ACD KLMNQ. — 439 ἐναντίβιον: ἐναντίον CK. γρ. ἐναντίον A. est gloss — 441 ἄναγων A. ἄνωγον D. ἀνάγαγον CK. σφίσιν: σφϊσϊν A. — 44 ἄνασσεν (σσει) A. — 444 ἵκω: ἧκω CKLPS. — 447 μέσον A 1. m. DE. — 44 ἵκηαι: ἴδηαι AFH sup. MNR. utrumque E 1826, 60; 1827, 30. ἢ ἵκηαι γρ. ἴδηαι CH. — 449 ὥς τις: ὅστις ADGH ex em. INP. αναιδὴς ἐσσι A ἀναιδὴς ἐσσὶ MN. ἀναίδης ἐσσὶ D. — 450 παρίστασο N. — 454 ὦ AM. 456 οὔτί μοι E. — 457 ἄπο προελὼν HIV. ἀπὸ προελὼν F. τὰ δὲ: τάδ CS. — 458 ἔφατ': φάτο L. δὲ χολώσατο ADFILMNQV: v. δ' ἐχολώσατο

A. c. 441 ἄγαγον et σφίσιν Herodianus II. Pros. Α 368; Δ 2; § 272; II. T. 355. — 444 ἵκω veteres, non ἧκω. II. T. 287. — 450–45 τρεῖς νοθεύονται Schol. H Vind. 133. — 455 οὐδ' ἅλα: οὕτως Ἀρίσταρχος ἀνέγνωκε, καὶ ἀπέδωκε τοὺς ἅλας. ὁ δὲ Καλλίστρατος οὔδαλα, τ κόπρια, παρὰ τὸ ἐν τῷ οὐδῷ κεῖσθαι Schol. BHMQ Vind. 133; cf. Eus 1828, 3. — 458 δὲ χολώσατο l. optimi hic et σ 387.

ῦν δή σ' οὐκέτι καλὰ δι' ἐκ μεγάροιό γ' ὀίω
ἰναχωρήσειν, ὅτε δὴ καὶ ὀνείδεα βάζεις.
ἰς ἄρ' ἔφη, καὶ θρῆνυν ἑλὼν βάλε δεξιὸν ὦμον
μνότατον κατὰ νῶτον· ὃ δ' ἐστάθη ἠύτε πέτρη
ɛδον, ουδ' ἄρα μιν σφῆλεν βέλος Ἀντινόοιο,
' ἀκέων κίνησε κάρη κακὰ βυσσοδομεύων.
ἳ' ὅ γ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, κὰδ δ' ἄρα πήρην
εν ἐυπλείην, μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπε·
έκλυτέ μευ μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
ιὰν οὔτ' ἄχος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν οὔτέ τι πένθος,
ότ' ἀνὴρ περὶ οἷσι μαχειόμενος κτεάτεσσι
ɛται ἢ περὶ βουσὶν ἢ ἀργεννῆς ὀίεσσιν·
ὶρ ἔμ' Ἀντίνοος βάλε γαστέρος εἵνεκα λυγρῆς,
ɔμένης, ἣ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσιν.
' εἴ που πτωχῶν γε θεοὶ καὶ ἐριννύες εἰσίν,
ίνοον πρὸ γάμοιο τέλος θανάτοιο κιχείη.
ὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
' ἕκηλος ξεῖνε καθήμενος, ἢ ἄπιθ' ἄλλῃ,
ɪε νέοι διὰ δῶμα ἐρύσσωσ', οἷ' ἀγορεύεις,
οδὸς ἢ καὶ χειρός, ἀποδρύψωσι δὲ πάντα.
ἰς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν·
δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
ἰντίνο', οὐ μὲν καλὰ βάλες δύστηνον ἀλήτην,
ɔμεν', εἰ δή πού τις ἐπουράνιος θεός ἐστι.
τε θεοὶ ξείνοισιν ἐοικότες ἀλλοδαποῖσι,

. 460 νῦν δέ σ' I. νῦν δέ σε E. δι' ἐκ ACDEIKLMNQ. — 461 ἰ' M. ἀναχωρῆσαι P. — 462 ἆρ ACIKLQ. — 463 ὃδ' CDIKL στάθη D. — 464 ἄρά μιν I. σφῆλε CDEIKLNQV. — 466 ἆψ LMQV: ἆψ ὅγ' HI. αἶψα δ' ογ' D. ἆψ omisso ὅγ' E. ἆψ δ' marg. CKN. ἆψ δ' ἄρ' FRS. ἆψ ἆρ A. γρ. ἆψ δ' ἆρ H. κατ' ἆρ CKLNQ. κατὰρ' A. κατὰρ M. κὰδ δ' ἄρα: καδδ' ἄρα A I. καδδαρα L. — 469 κελεύη C 1. m. — 470 ἐστὶ μετὰ: ἐστὶν ὔτέ τι ACIKLMNPQ. οὐτέ τι D. — 472 omitt. L. βλήεται: DH ex corr. I. — 475 ἐριννύες ADELMNQ. ἐριννῦες CK. — ἢ I. — 478 ἔσθι': ἔσθ' CK (ἔσθε?). — 479 δῶμα M: δώμ' A. . ἐρύσσωσ': ἐρύσωσ' ACK. — 480 ἀποδρύψουσι DL. — 481 KLMNQ. — 483 *καλὰ βάλες: l. κάλ'᾽ἔβαλες. — 484 δή που ΚQ. δή που τίς L.

. 475 – 480 νοθεύονται ϛ' Schol. HQ Vind. 133.

παντοῖοι τελέθοντες, ἐπιστρωφῶσι πόληας
ἀνθρώπων ὕβρίν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.
ὣς ἄρ' ἔφαν μνηστῆρες, ὃ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων.
Τηλέμαχος δ' ἐν μὲν κραδίῃ μέγα πένθος ἄεξε
βλημένου, οὐδ' ἄρα δάκρυ χαμαὶ βάλεν ἐκ βλεφάροιιν,
ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη κακὰ βυσσοδομεύων.
τοῦ δ' ὡς οὖν ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια
βλημένου ἐν μεγάρῳ, μετ' ἄρα δμωῇσιν ἔειπεν·
αἴθ' οὕτως αὐτόν σε βάλοι κλυτότοξος Ἀπόλλων.
τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
εἰ γὰρ ἐπ' ἀρῇσιν τέλος ἡμετέρῃσι γένοιτο·
οὐκ ἄν τις τούτων γε ἐΰθρονον ἠῶ ἵκοιτο.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
μαῖ', ἐχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται·
Ἀντίνοος δὲ μάλιστα μελαίνῃ κηρὶ ἔοικε.
ξεῖνός τις δύστηνος ἀλητεύει κατὰ δῶμα
ἀνέρας αἰτίζων· ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνώγει·
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐνέπλησάν τ' ἔδοσάν τε,
οὗτος δὲ θρήνυι πρυμνὸν βάλε δεξιὸν ὦμον.
ἣ μὲν ἄρ' ὣς ἀγόρευε μετὰ δμωῇσι γυναιξὶ
ἡμένη ἐν θαλάμῳ· ὃ δ' ἐδείπνει δῖος Ὀδυσσεύς·
ἣ δ' ἐπὶ οἷ καλέσασα προσηύδα δῖον ὑφορβόν·
ἔρχεο δῖ' Εὔμαιε, κιὼν τὸν ξεῖνον ἄνωχθι
ἐλθέμεν, ὄφρα τί μιν προσπτύξομαι ἠδ' ἐρέωμαι,

V. L. 486 τελέθοντες: τελέθωσιν Q. τελέθωσι V. πόλιας C. — 487 ὕβρίν — εὐνομίην: ὕβρεις — εὐνομίας Plato Soph. 216 B. ὑφορῶντες M 1. m. ἀφορῶντες P. — 488 ἄρ ACD 1. m. IKLMQ. ὅδ' CDIKLNQ. — 491—493, 495—497 omitt. A 1. m. — 493 μετά ῥα A. — 494 βάλοι: βάλῃ GM. παίοι D. κλυτότοξος: ἀργυρότοξος CK. — 496 ἐπ' ἀρῇσι A KMN. ἐπαρῇσι C. ἐπαρῇσι HV. τέλος ACG pro var. lect. KM 2. m. QV: τέκος DFGHILM 1. m. NP. γρ. τέκος CQ. γρ. καὶ τέκος E 1830, 5. — 497 — σ 11 omitt. Q. οὐκ ἄν τις: οὐ γάρ τις L. ἠὼ D. — 500 κηρί: νυκτὶ L. — 501 τις: τοι M. — 505 ἄρ CIKMN. — 506 θαλάμῳ: μεγάρῳ N. ὅδ' CDIKLMN. ἐδείπνει CDGHIKLMNR: ἐδείπνεε FV. ὁδὲ δείπνει A. δῖος: θεῖος D. — 507 ἧδ' ACDIKLMN. ἐπὶ οἷ: ἐπὶ οἶ A. ἐπί οἱ DLM. προσηῦδα A. προσέφη GHILM. — 508 δῖ': δὴ DHIL. δ' K. ἄνωχθι D. — 509 ὄφρά τί μιν C. προπτύξομαι D. προσφθέγξομαι G. γρ. [προσ]φθέγξομαι M.

A. c. 493 δμωῇσιν Aristarchus et Herodianus: l. δμωῇσιν, H. T. 226. — 497 ἠῶ Aristarchus, Pamphilus, Herodianus: ἠὼ Dionysius Sidonius, H. T. 181. — 501—504 νοθεύει Ἀρίσταρχος δ' Schol H Vind. 133 — 507 ἐπὶ οἷ, cf. ad 330.

εἴ που Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἠὲ πέπυσται
ἢ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι· πολυπλάγκτῳ γὰρ ἔοικε.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης Εὔμαιε συβῶτα·
εἰ γάρ τοι βασίλεια σιωπήσειαν Ἀχαιοί·
οἷ' ὅ γε μυθεῖται, θέλγοιτό κέ τοι φίλον ἦτορ.
τρεῖς γὰρ δή μιν νύκτας ἔχον, τρία δ' ἤματ' ἔρυξα
ἐν κλισίῃ· πρῶτον γὰρ ἔμ' ἵκετο νηὸς ἀποδράς·
ἀλλ' οὔ πω κακότητα διήνυσεν ἣν ἀγορεύων.
ὡς δ' ὅτ' ἀοιδὸν ἀνὴρ ποτιδέρκεται, ὅς τε θεῶν ἒξ
ἀείδῃ δεδαὼς ἔπε' ἱμερόεντα βροτοῖσι,
τοῦ δ' ἄμοτον μεμάασιν ἀκουέμεν, ὁππότ' ἀείδῃ·
ὣς ἐμὲ κεῖνος ἔθελγε παρήμενος ἐν μεγάροισι.
φησὶ δ' Ὀδυσσῆος ξεῖνος πατρώιος εἶναι
Κρήτῃ ναιετάων, ὅθι Μίνωος γένος ἐστίν.
ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκετο πήματα πάσχων
προπροκυλινδόμενος· στεῦται δ' Ὀδυσῆος ἀκοῦσαι
ἀγχοῦ, Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ,
ζωοῦ· πολλὰ δ' ἄγει κειμήλια ὃν δὲ δόμον δέ.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
ἔρχεο, δεῦρο κάλεσσον, ἵν' ἀντίον αὐτὸς ἐνίσπῃ.
οὗτοι δ' ἠὲ θύρῃσι καθήμενοι ἑψιαάσθων
ἢ αὐτοῦ κατὰ δώματ', ἐπεί σφισι θυμὸς ἐύφρων.
αὐτῶν μὲν γὰρ κτήματ' ἀκήρατα κεῖτ' ἐνὶ οἴκῳ,
σῖτος καὶ μέθυ ἡδύ· τὰ μέν τ' οἰκῆες ἔδουσιν,
οἳ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἤματα πάντα,
βοῦς ἱερεύοντες καὶ ὄις καὶ πίονας αἶγας,
εἰλαπινάζουσιν πίνουσί τε αἴθοπα οἶνον

V. L. 510 εἴ που: ἤ που C. — 513 γάρ μοι K 1. m. — 514 οἷ ὅγε: ἢ (ἣ?) ὅγε H. ὅ γε: ὅδε FR. — 515 ἔχων KS. — 516 γὰρ ἔμ': γάρ KS. — 517 ἀγορεύων: ἀγορεύει P. — 518 προτιδέρκεται A. ποτιετται I. — 519 ἀείδῃ ACDHIKLMNV: ἀείδει FMR in marg. (GP) mer. An. Par. III, 297, 23. — 520 ἀείδῃ: ἀείδει ER. — 521 ἐμὲ κεῖ-ἔμ' ἐκεῖνος M. — 522 φησὶ δ': φησὶν E. φασὶ δ' K. πατρώϊος D. 23 Κρήτῃ: κρήτην I. ὅθι: ὅθε I. — 525 προπροκυλινδόμενος: πρόκυλινδόμενος P. — 526 ἐν: ἐνὶ V. — 527 ζῳοῦ E. — 529 ἀντίον: ίος DL. γρ. ἵν' ἀντίος (cod. ἀντίνοος) H. — 530 ἑψιαάσθων CDFI — 531 δώματ': δῶμα K. ἐπεὶ σφίσι E. — 533 μέν τ' CDHIKLMV: ἐν. — 534 οἶδ' ADIKLMN. ἡμέτερον: ἡμετέρου DHI. ἡμέτερον γε εύμενοι A ex corr. R. — 536 omitt. L. εἰλαπινάζουσι EHIKMNRV.

A. c. 534 ἡμέτερον: ἡμετέρου, v. ad β 55.

μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται. οὐ γὰρ ἔπ' ἀνήρ,
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
εἰ δ' Ὀδυσεὺς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
αἶψά κε σὺν ᾧ παιδὶ βίας ἀποτίσεται ἀνδρῶν.
ὣς φάτο, Τηλέμαχος δὲ μέγ' ἔπταρεν, ἀμφὶ δὲ δῶμα
σμερδαλέον κονάβησε· γέλασσε δὲ Πηνελόπεια,
αἶψα δ' ἄρ' Εὔμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἔρχεό μοι, τὸν ξεῖνον ἐναντίον ὧδε κάλεσσον.
οὐχ ὁράᾳς, ὅ μοι υἱὸς ἐπέπταρε πᾶσιν ἔπεσσι;
τῷ κε καὶ οὐκ ἀτελὴς θάνατος μνηστῆρσι γένοιτο
πᾶσι μάλ', οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
αἴ κ' αὐτὸν γνώω νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
ἕσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά.
ὣς φάτο, βῆ δὲ συφορβός, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν·
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ξεῖνε πάτερ, καλέει σε περίφρων Πηνελόπεια,
μήτηρ Τηλεμάχοιο· μεταλλῆσαί τί ἑ θυμὸς
ἀμφὶ πόσει κέλεται, καὶ κήδεά περ πεπαθυίῃ.
αἲ δέ κέ σε γνώῃ νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
ἕσσει σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, τῶν σὺ μάλιστα
χρηΐζεις· σῖτον δὲ καὶ αἰτίζων κατὰ δῆμον
γαστέρα βοσκήσεις· δώσει δέ τοι, ὅς κ' ἐθέλῃσι.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Εὔμαι', αἶψά κ' ἐγὼ νημερτέα πάντ' ἐνέποιμι
κούρῃ Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείῃ·

V. L. 537 ἔπ' Apoll. Soph. 72, 12: ἐπ' AD. — 538 ἔσκεν: ὅς κεν var. lect. in G. huic convenit ἀμύναι, quod est in ACM. — 539 omitt. L. ὀδυσεύς τ' CRS. ὀδυσσεύς τ' K. — 540 ἀνδρῶν: ἐλθὼν AL. γρ. ἀνδρῶν A. — 542 κονάβησε: κονάβισε K. κανάχησε AE 1831, 55 FN. γρ. κονάβησε A m. rec. γρ. κανάχησε HM, cf. κ 399. γέλασε ACEIKM. — 543 ἄρ ACDIKLMN. — 544 κάλεσον A 1. m. — 546 τῷ l. mei. γένοιτο: τε πᾶσιν L et γρ. οὐδεὶς κῆρας ἀλύξοι, cf. E 1831, 58 τὸ δὲ οὐκ ἀτελὴς θάνατος μνηστῆρσι πᾶσι καὶ τὸ οὐδεὶς θάνατον ἀλύξοι ταὐτὸν δηλοῦσιν. N θάνατος πᾶσι μνηστῆρσι γένοιτο. — 547 omitt. A in t. DFKLS: habent A in marg. CEGHIMNPRV. οὐδέ κε τις CI. ἀλύξει HIM: ἀλύξοι CEGNPRV. ἀλύξαι A. — 554 τί: τέ M. τε G. — 555 πόσει: πόσι CKS. πόσιν A ex corr. κήδε' ἅπερ πεπαθοίη M 1. m., κε παθοίη 2. m. et γρ. καὶ κήδεά περ πεπαθυιη M. — 556 αἲ L. αἴ ADHIM. v. εἰ, quod est suprascriptum in HI. γρ. εἰ A. δέ κε σε ACDIKM. γνώῃ: γνοίη A DFKLNRS (GHPV). — 557 τῶν: ὧν EM. — 558 χρήζεις I. χρήζεις M. γρ. χρηΐζεις H. δὲ καὶ: δέ κε A. δέ κεν CGKRS. — 559 ὅς κ': ὥς κ' C DL.

οἶδα γὰρ εὖ περὶ κείνου, ὁμὴν δ' ἀνεδέγμεθ' ὀϊζύν.
ἀλλὰ μνηστήρων χαλεπῶν ὑποδείδι' ὅμιλον,
τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.
καὶ γὰρ νῦν, ὅτε μ' οὗτος ἀνὴρ κατὰ δῶμα κιόντα
οὔ τι κακὸν ῥέξαντα βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν,
οὔτέ τι Τηλέμαχος τό γ' ἐπήρκεσεν οὔτέ τις ἄλλος.
τῶ νῦν Πηνελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἄνωχθι
μεῖναι ἐπειγομένην περ ἐς ἠέλιον καταδύντα·
καὶ τότε μ' εἰρέσθω πόσιος πέρι νόστιμον ἦμαρ
ἀσσοτέρω καθίσασα παραὶ πυρί· εἵματα γάρ τοι
λύγρ' ἔχω· οἶσθα καὶ αὐτός, ἐπεί σε πρῶθ' ἱκέτευσα.
ὣς φάτο, βῆ δὲ συφορβός, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε.
τὸν δ' ὑπὲρ οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια·
οὐ σύ γ' ἄγεις Εὔμαιε; τί τοῦτ' ἐνόησεν ἀλήτης;
ἦ τινά που δείσας ἐξαίσιον, ἦε καὶ ἄλλως
αἰδεῖται κατὰ δῶμα; κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης Εὔμαιε συβῶτα·
μυθεῖται κατὰ μοῖραν, ἅ πέρ κ' οἴοιτο καὶ ἄλλος,
ὕβριν ἀλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων.
ἀλλά σε μεῖναι ἄνωγεν ἐς ἠέλιον καταδύντα.
καὶ δὲ σοὶ ὧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον ὦ βασίλεια

V. L. 563 'κείνου L. ὁμὴν δ': ὁμὴν M. ἀνεδέγμην CK. — 564 χα-
φῶν
επὸν H. χαλεπὸν DLV. ὄλεθρον DL. γρ. ὅμιλον D. — 565 omitt. A
. m. C in t. DG 1. m. KLMN in t.: habent A 2. m. in marg. C in marg.
G 2. m. HIV. ἵκει: ἧκει V. ἵκεν AG. ἧκεν H. ἧκε I. ἱκάνει N. — 566
ζοντα
τέ μ' KL. — 567 ῥέξαντα: ῥέζοντα A. ῥέξαντα H. γρ. ῥέζοντα M. —
68 οὔτέ τι ACIKLN. οὐτέ τι D. τό γ': τόδ' GMV. οὔτέ τις ACIKLM
. οὐτέ τις D. post hunc add. GM 2. m. δμώων, οἳ κατὰ δώματ' ὀδυσ-
ῆος θείοιο. — 569 τῶ l. mei. ἐνὶμμεγάροισιν D. — 570 ἐπειγόμενός
ερ L. καταδῦντα AD. — 571 πέρι: περὶ ACDILN. πέρὶ M. — 572 πα-
δή
ὶ: παρὰ IPV. πέρι D. γάρ τοι H. γάρ τοι δὴ I, quod perinde est. —
η
'5 προσηύδα: προσέφη M. — 576 ἀλίτης I. — 577, 578 omitt. A 1. m.
S. — 577 ἠ: ἦ ACD. — 578 omitt. P, qui loco eius habet in textu
ὕβριν ἀλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων. κακὸς δ' Apoll. Soph. 15, 9;
esych. I, 72: κακός γ' A. κακὸς C. κακὸν E 1823, 33; 1827, 43. κα-
ὸς F. — 580 ἅ πέρ κ' L: v. ἅπερ κ'. — 581 ἀλυσκάζειν F. — 582 ἀλλά
: ἀλλά με N. καταδῦντα AD. — 583 καί δε σοι DL.

A. c. 565 ἵκει: ἧκει, H. T. 287. — 581 ὕβριν ἀλυσκάζων: ἐν τοῖς πλείστοις ὕλην (sic) ἀλυσκάζων Schol. H Vind. 133. quid pro ὕλην quod metro repugnat scriptum fuerit non liquet.

οἵην πρὸς ξεῖνον φάσθαι ἔπος ἠδ' ἐπακοῦσαι.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
οὐκ ἄφρων ὁ ξεῖνος ὀίεται, ὥς περ ἂν εἴη·
οὐ γάρ πού τινες ὧδε καταθνητῶν ἀνθρώπων
ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
ἣ μὲν ἄρ' ὣς ἀγόρευεν, ὃ δ' ᾤχετο δῖος ὑφορβὸς
μνηστήρων ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
ἄγχι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι·
ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ἄπειμι σύας καὶ κεῖνα φυλάξων,
σὸν καὶ ἐμὸν βίοτον· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
αὐτὸν μέν σε πρῶτα σάω, καὶ φράζεο θυμῷ,
μή τι πάθῃς· πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν Ἀχαιῶν,
τοὺς Ζεὺς ἐξολέσειε πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ἔσσεται οὕτως ἄττα· σὺ δ' ἔρχεο δειελιήσας·
ἠῶθεν δ' ἰέναι καὶ ἄγειν ἱερήια καλά·
αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα καὶ ἀθανάτοισι μελήσει.
ὣς φάθ', ὃ δ' αὖτις ἄρ' ἕζετ' ἐυξέστου ἐπὶ δίφρου,
πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος
βῆ ῥ' ἰέναι μεθ' ὗας, λίπε δ' ἕρκεά τε μέγαρόν τε
πλεῖον δαιτυμόνων· οἳ δ' ὀρχηστυῖ καὶ ἀοιδῇ
τέρποντ'· ἤδη γὰρ καὶ ἐπήλυθε δείελον ἦμαρ.

V. L. 584 οἴην: οἴη V. φάσθαι CDILM. φθάσαι et γρ. φάσθαι A.
ὅς
— 586 ὥσπερ D 1. m. L sup. V. ὥσπερ H: v. ὅσπερ. εἴη l. omnes. coniunctivum si quis mavult, non εἴη sed ἤῃ est scribendum. — 587 γάρ πού: γάρ πώ N. γάρ πω ADFHIKLMSV. τινὲς AD 1. m. KL. κατὰ θνητῶν ACDEIKLM. — 589 ἢ C. ἂρ ACDIKLMN. ὅδ' ACDIKLMN. — 592 πευθοίατ' οἱ ἄλλοι: πευθοίατο ἄλλοι L. — 595 σάω: σάου L.
οι
ῶν
— 596 πάθῃς L. Ἀχαιῶν: ἀχαιοί CDIKLSV. ἀχαιοί H. γρ. ἀχαιῶν C K. — 597 ἡμῖν: ἧμιν C, quod ferri potest. ἧμιν K. ἠμῖν L. — 600, 601 transpositi in A. — 602 omitt. V. ὅδ' ACDIKLMN. ἂρ ACIKLN. ἐυξέστου ἐπὶ δίφρου: ἐπὶ θρόνου ἔνθεν (M ὅθεν) ἀνέστη DGHILM. γρ. ἕζετ' ἐϋξέστου ἐπὶ δίφρου H. — 603 habet A in marg. m. rec. et pro eo in textu αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ, qui legitur etiam in M et Ambros. Q, in hoc cum nota marg. περισσὸς ὁ εἷς ἐκ τῶν β'. — 604 *ἰέναι: l. ἴμεναι. — 605 οἵδ' ADLM: τοὶ δ' A in marg. CEH ex corr. IKNS (GPV). ὀρχηστυϊ ACKLN.

A. c. 586 εἴη G. Herm. Opusc. II, 32. — 592 πευθοίατο ἄλλοι Aristarchus, v. δ 70. — 603 hunc versum agnoscit etiam Schol. Α 469.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Σ.

Ἦλθε δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος, ὃς κατὰ ἄστυ
πτωχεύεσκ' Ἰθάκης, μετὰ δ' ἔπρεπε γαστέρι μάργῃ
ἀζηχὲς φαγέμεν καὶ πιέμεν· οὐδέ οἱ ἦν ἲς
οὐδὲ βίη, εἶδος δὲ μάλα μέγας ἦν ὁράασθαι.
Ἀρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ
ἐκ γενετῆς· Ἶρον δὲ νέοι κίκλησκον ἅπαντες,
οὕνεκ' ἀπαγγέλλεσκε κιών, ὅτε πού τις ἀνώγοι·
ὅς ῥ' ἐλθὼν Ὀδυσῆα διώκετο οἷο δόμοιο,
καί μιν νεικείων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
  εἶκε γέρον προθύρου, μὴ δὴ τάχα καὶ ποδὸς ἕλκῃ.
οὐκ ἀίεις ὅτι δή μοι ἐπιλλίζουσιν ἅπαντες,
ἑλκέμεναι δὲ κέλονται; ἐγὼ δ' αἰσχύνομαι ἔμπης.
ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα νῶιν ἔρις καὶ χερσὶ γένηται.
  τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
δαιμόνι', οὔτέ τί σε ῥέζω κακὸν οὔτ' ἀγορεύω,
οὔτέ τινα φθονέω δόμεναι καὶ πόλλ' ἀνελόντα.
οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται, οὐδέ τί σε χρὴ
ἀλλοτρίων φθονέειν· δοκέεις δέ μοι εἶναι ἀλήτης
ὥς περ ἐγών, ὄλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάζειν.
χερσὶ δὲ μή τι λίην προκαλίζεο, μή με χολώσῃς,
μή σε γέρων περ ἐὼν στῆθος καὶ χείλεα φύρσω
αἵματος· ἡσυχίη δ' ἂν ἐμοὶ καὶ μᾶλλον ἔτ' εἴη

Varia lectio. 1 ἔπι CD. — 2 μετα C. — 3 ἀζυγὲς HI. πιέμεν ·hyr. Quaest. 10; Apoll. Soph. 11, 33: πινέμεν HIM. — 5 ἔσκε: ἔσχε θέτο πότνια: θέτο δειλὴ L. θετό οἱ ποτε Et. Mg. 146, 12. — 6 γε-ς: γενεῆς D. — 7 ἀπαγγέλεσκε ADIL. ἀπαγγείλεσκε KSV. οὕνε-ἀγγέλεσκε N. ὅτέ που τίς M. ὅτε ποὺ τις CDIN. ὅτε κεν τις F. γει MV. — 10 γέρων ADKM. — 11 οὐκ ἀίεις: οὐχ ὁράας Apoll. ι. 73, 28. ὅτι: ὅτε M. ἅπαντες: Ἀχαιοί Et. Mg. 361, 43. — 13 νῶϊ — 14 ἄρ' (ACKN ἂρ) ὑπόδρα ἰδὼν: ἀπαμειβόμενος DGHIL. — 15 τι σε CIKLMQ. οὐτέ τι σε AD. ῥέζω: ῥέξω KS. οὔτ': οὐδ' D. — ὔτέ τινα IKLN. οὐτέ τινα ADQ. — 17 οὐδέ τι σε χρὴ ACDIKLNQ. 0 μή τι: μή τε KV. μή με: μηδὲ GV. μὴ δὲ M.

Adnotatio critica. 6 ἐκ γενετῆς: ἐκ γενεῆς, διχῶς Schol. H. — πιλλίζουσιν διὰ δύο λλ Schol. H. — 17 χείσεται: Δημήτριος δέ φη- ὅτι ἀττικίζων ὁ ποιητὴς ἀντὶ τοῦ δέξεται χείσεται εἶπεν Schol. B ind. 56, 133.

αὔριον· οὐ μὲν γάρ τί σ' ὑποστρέψεσθαι ὀίω
δεύτερον ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
τὸν δὲ χολωσάμενος προσεφώνεεν Ἶρος ἀλήτης·
ὢ πόποι, ὡς ὁ μολοβρὸς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει
γρηὶ καμινοῖ ἶσος· ὃν ἂν κακὰ μητισαίμην
κόπτων ἀμφοτέρῃσι, χαμαὶ δέ κε πάντας ὀδόντας
γναθμῶν ἐξελάσαιμι συὸς ὡς ληιβοτείρης.
ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπιγνώωσι καὶ οἵδε
μαρναμένους· πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο;
ὣς οἱ μὲν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων
οὐδοῦ ἔπι ξεστοῦ πανθυμαδὸν ὀκριόωντο.
τοῖιν δὲ ξυνέηχ' ἱερὸν μένος Ἀντινόοιο,
ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνεε μνηστήρεσσιν·
ὦ φίλοι, οὐ μέν πώ τι πάρος τοιοῦτον ἐτύχθη,
οἵην τερπωλὴν θεὸς ἤγαγεν ἐς τόδε δῶμα.
ὁ ξεῖνός τε καὶ Ἶρος ἐρίζετον ἀλλήλουν
χερσὶ μαχήσασθαι· ἀλλὰ ξυνελάσσομεν ὦκα.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀνήιξαν γελόωντες,
ἀμφὶ δ' ἄρα πτωχοὺς κακοείμονας ἠγερέθοντο.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
κέκλυτέ μευ μνηστῆρες ἀγήνορες, ὄφρα τι εἴπω.

V. L. 23 *γάρ τι σ'* DI. *γάρ τις* KL. *ὑποστρέψεσθαι* H. *ὑποστρέψασθαι* M. — 24 *δεύτερον ἐς μέγαρον*: *αὖτις ἔσω μεγάρου* F. — 26 *ὣ* [illegible] M. *ἀγορεύει*: *ἀγορεύεις* L. — 27 *καμινοῖ*: *καμμινοίη* Apoll. Soph. 95, 5. — 28 *κόπτων*: *τύπτων* S. ||||||*πτων* K. *δέ κε*: *δ' ἐκ* ACDE 1835, 3 48 FGHIKLNPQRSV Et. Mg. 236, 1. *δέ* M. — 29 *ὡς* DQ. — 30 *ἵνα πάντες*: *ἵν' ἅπαντες* P. — 31 *μαρναμένους*: *μαρναμένω* L. — 33 *ἔπι* Apoll. Soph. 119, 35: *ἐπὶ* ADEILMNQ. *ἔπι* C. — 34 *τοῖιν*: *τοῖσι* GM. *τοῖ*[illegible] *δὲ, ἢ τοῖιν* E. *τῖν* Q. — 35 *δ' ἄρ* CDIKLMNQ. *γὰρ* A. *μετεφώνεε* D[illegible] LQV: *προσεφώνεε* FMP. v. *μετεφώνει*. — 36 *μέν πω τι* ILNQ. *μέ*[illegible] *πω τί* A. — 38 *τε καί*: *καὶ* A 1. m. D. *ἀλλήλοισι* G. *ἀλλήλοισιν* M. — 39 omitt. DL. *μαχέσσασθαι* HNQV. *μαχέσασθαι* CIM. *μαχέασθαι* [illegible] *μάχεσθαι* A. *συνελάσσομεν* K. — 40 *οἵδ'* DIKLMNQ. *γελάσαντες*: [illegible] *γελόωντες* A. — 42 *τοῖσι* A 1. m. CDKMN. *μετέφην* A. — 43 *ὄφρά* [illegible] ACDIMQ.

A. c. 27 *γρηὶ καμινοῖ*: *οὕτως Ἀρίσταρχος καὶ Ἡρωδιανός* (l. *ἡρω*[illegible] *δης ὁ ἀττικός*), *ὃ Ἀττικοὶ κοδομεύειν φασίν. ὁ δὲ Κομανὸς τῇ καμούσ*[illegible] *τὰς ἶνας διὰ τὸ γῆρας*, conf. Eust. 1835, 41. *ἐν πολλοῖς χρηΐ καμιν*[illegible] Schol. H. *ἢ ἐν πολλοῖς τῇ πα[λ]αιᾷ καμινῷ* Schol. Vind. 133. — 28 *σχ*[illegible] *δὸν πᾶσαι χαμαὶ δέ κε πάντας* Didymus. — 35 *μετεφώνει* G. Herm[illegible] ad Hymn. in Apoll. 209. — 39 Aristarchus, Aristophanes, Antimachus *μαχήσασθαι*: *μαχέσσασθαι* Heracleo, Il. T. 308.

γαστέρες αἵδ' αἰγῶν κέατ' ἐν πυρί, τὰς ἐπὶ δόρπῳ
κατθέμεθα κνίσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες·
ὁππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
τάων ἥν κ' ἐθέλῃσιν ἀναστὰς αὐτὸς ἑλέσθω·
αἰεὶ δ' αὖθ' ἧμιν μεταδαίσεται, οὐδέ τιν' ἄλλον
πτωχὸν ἔσω μίσγεσθαι ἐάσομεν αἰτήσοντα.
ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ φίλοι, οὔ πως ἔστι νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι
ἄνδρα γέροντα δύῃ ἀρημένον· ἀλλά με γαστὴρ
ὀτρύνει κακοεργός, ἵνα πληγῇσι δαμείω.
ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὀμόσσατε καρτερὸν ὅρκον,
μή τις ἐπ' Ἴρῳ ἦρα φέρων ἐμὲ χειρὶ βαρείῃ
πλήξῃ ἀτασθάλλων, τούτῳ δέ με ἶφι δαμάσσῃ.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνυον ὡς ἐκέλευεν.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,
τοῖς δ' αὖτις μετέειφ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο·
ξεῖν', εἴ σ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
τοῦτον ἀλέξασθαι, τῶν δ' ἄλλων μή τιν' Ἀχαιῶν
δείδιθ', ἐπεὶ πλεόνεσσι μαχήσεται, ὅς κέ σε θείνῃ.
ξεινοδόκος μὲν ἐγών, ἐπὶ δ' αἰνεῖτον βασιλῆες

V. L. 44 τὰς ADLMN: τὰς δ' CEHIKS. ἃς V. τάς τ' Q. δόρπῳ^ον I. …ον L. — 45 κνίσης: κνίσσης CGHIMQV Apoll. Soph. 101, 28. …η D. κνίσση L. — 46 νικήσῃ: νικήσει CKS. — 47 κε θέλῃσιν F. — …μιν: ἡμιν Q. v. ἡμῖν. — 50 τοῖσι CK. θυμὸς A et γρ. μῦθος. — …οῖς (οἷς): τὸν DGIL. τὸν H. τῶν M. μετέφη: προσέφη F. τοῖσϊ δὲ καὶ …ειπε πολύτλας δῖος ὀδΰσσεύς N. — 52 ἐστὶ CDIKLMNQ. ἔστι A. …3 δύῃ κ' ἀρημένον A ex corr. — 55 ὀμόσατε A. καρτερὸν: κρατε-…DIM. ὅρκον A. — 56 βαρείῃ: παχείῃ CEKPS. γρ. παχείῃ A m. rec. …7 ἀτασθαλέων G. ἀτασθάλων A 1. m. CIKM. δαμάσῃ A. ἀνάσσῃ — 58 οἷδ' CDIKLMNQ. ἀπώμνυον: ἐπώμνυον ADFHILMNQV. …νυον C. γρ. ἀπώμνυον C. ἐκέλευεν: ἐκέλευσε F. ἐκέλευσεν G. — …mitt. EFR: habent ACDGIKLMNPQSV. — 60 τοῖς δ': τοῖς AMNP. …ειφ': μετέφη A ex corr. CKS, quod non displicet. μετέφηφ' L. — …λέξεσθαι N. — 63 μαχήσεται: μαχήσομαι P. ὅς κε σε I. θείνῃ: γρ. …η D. — 64 ξεινοδόχος I. βασιλῆες: βασιλῆε N.

A. c. 44 αἵδ' veteres: l. αἷδ', H. T. 364. κέατ' ἐν πυρὶ Aristar- et Aristophanes, cf. Schol. BQ Vind. 56. κέαται πυρὶ H in marg. …5 Herodianus κνίσης, non κνίσσης, H. T. 299. — 46 κρείσσων: Ze-…tus κρείσσω, H. T. 302. — 58 ἐπώμνυον: οὐκ ἀπώμνυον Schol. B …. H. T. 199. — 63 μαχήσεται: μαχέσσεται Heracleo, cf. 39. — 64 …δόκος: παροξύνεται Schol. Γ 354, v. H. T. 420.

Ἀντίνοός τε καὶ Εὐρύμαχος πεπνυμένω ἄμφω.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ζώσατο μὲν ῥάκεσιν περὶ μήδεα, φαῖνε δὲ μηροὺς
καλούς τε μεγάλους τε, φάνεν δέ οἱ εὐρέες ὦμοι
στήθεά τε στιβαροί τε βραχίονες· αὐτὰρ Ἀθήνη
ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν.
μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἀγάσαντο·
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
ἦ τάχα Ἶρος Ἄϊρος ἐπίσπαστον κακὸν ἕξει,
οἵην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγουνίδα φαίνει.
ὣς ἄρ' ἔφαν, Ἴρῳ δὲ κακῶς ὠρίνετο θυμός.
ἀλλὰ καὶ ὣς δρηστῆρες ἄγον ζώσαντες ἀνάγκῃ
δειδιότα· σάρκες δὲ περιτρομέοντο μέλεσσιν.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
νῦν μὲν μήτ' εἴης βουγάιε μήτε γένοιο,
εἰ δὴ τοῦτόν γε τρομέεις καὶ δείδιας αἰνῶς,
ἄνδρα γέροντα δύῃ ἀρημένον, ἥ μιν ἱκάνει.
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
αἴ κέν σ' οὗτος νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
πέμψω σ' ἤπειρον δὲ βαλὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ
εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
ὅς κ' ἀπὸ ῥῖνα τάμῃσι καὶ οὔατα νηλέι χαλκῷ,
μήδεά τ' ἐξερύσας δώῃ κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι.
ὣς φάτο, τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα.

V. L. 65 Ἀντίνοός τε καὶ Εὐρύμαχος: εὐρύμαχός τε καὶ ἀντίνοος ADFHILQV. — 66 οἵδ' DIKLMNQ. — 67 ῥάκεσι E 1837, 48 NQV. ῥάκεσσι CKM. ῥάκεϊ E 1835, 50. πέρι CK. περὶ A. — 70 μέλε': μέλη Schol. Φ 363. ἤλδανε: ἤνδανε K. ἦνδανε G. — 72 ἄλλον: ἄλλων Q. — 73 ἢ: ἦ D. τάχα: μάλα Schol. N 824. ἕξει: ἄξει Apoll. Soph. 74, 5. γρ. ἄξει H. — 75 ἄρ ACD 1. m. IKLMQ. κακῶς Porph. Quaest. 12: κακὸς CFPV. — 76 ὡς: l. ὣς. δρηστῆρες: μνηστῆρες V. — 78 ἐνένιπεν: ἐνένιπεν D. ἐνένιπτεν F. ἔνεπεν CKS. — 81 ἀρημένον et ἀρήμενον E 1838, 17; cf. ζ 2. — 82 τὸ δὲ: τόδε ACDILMQ. — 83 αἴ κεν σ' Q. — 86 ἄπο D. — 87 δώῃ Hesych. III, 101: δῴη DE. δώσει GM. ὠμαδάσασθαι I. — 88 τὸν N: cet. τῷ. δ' ἔτι: δέ τι CKS. ὑποτρόμος ACEILMN. ὑπο, τρόμος D. ἔλλαβε: ἤλυθε AF. γρ. ἔλλαβε A.

A. c. 68 φάνεν Herodianus Il. Pros. O 2. — 70 ἤλδανε: ψιλῶς ἀπὸ τοῦ ἀλδαίνω Schol. BQ Vind. 56, 133. — 76 Aristarchus et Tyrannio ὡς, H. T. 380. — 79 Aristarchus βουγάιε: βουγήιε Zenodotus, H. T. 302. — 82 τὸ δὲ Aristarchus, non τόδε, H. T. 362. — 83 κρείσσων: κρείσσω Zenodotus, cf. 46. — 88 τὸν, cf. H. S. p. 229.

ἐς μέσσον δ' ἄναγον· τὼ δ' ἄμφω χεῖρας ἀνέσχον.
δὴ τότε μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ἢ ἐλάσει', ὥς μιν ψυχὴ λίποι αὖθι πεσόντα,
ἦέ μιν ἦκ' ἐλάσειε τανύσσειέν τ' ἐπὶ γαίῃ.
ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
ἦκ' ἐλάσαι, ἵνα μή μιν ἐπιφρασσαίατ' Ἀχαιοί.
δὴ τότ' ἀνασχομένω ὃ μὲν ἤλασε δεξιὸν ὦμον
Ἶρος, ὃ δ' αὐχέν' ἔλασσεν ὑπ' οὔατος, ὀστέα δ' εἴσω
ἔθλασεν· αὐτίκα δ' ἦλθε κατὰ στόμα φοίνιον αἷμα,
κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών, σὺν δ' ἤλασ' ὀδόντας
λακτίζων ποσὶ γαῖαν· ἀτὰρ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
χεῖρας ἀνασχόμενοι γέλῳ ἔκθανον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἕλκε δι' ἐκ προθύροιο λαβὼν ποδός, ὄφρ' ἵκετ' αὐλὴν
αἰθούσης τε θύρας· καί μιν ποτὶ ἑρκίον αὐλῆς
εἷσεν ἀνακλίνας· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρί,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἐνταυθοῖ νῦν ἧσο σύας τε κύνας τ' ἀπερύκων,
μηδὲ σύ γε ξείνων καὶ πτωχῶν κοίρανος εἶναι
λυγρὸς ἐών, μή πού τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρῃ.
ἦ ῥα καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην
πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.

V. L. 89 μέσον A 1. m. DKN. ἄναγον: ἄγαγον L. — 91 ἐλάσει' M: ἐλάσσει AEFR. ἐλάσῃ CKS. ἐλάσοι NQV. ἐλάσει (οι supra) D. ἐλάσοι (σει supra) H. ἐλάσσοι (ει supra) ἐλάσεις L. λίποι: λίπῃ I. — 92 τανύσειέν CDKLM. τανύσειέ QV. — ἐπιφρασαίατ' A 1. m. CDEFKMQRV. — 95 ἀνασχόμενοι GH in marg. M. ἀνασχομένῳ D. — 96 ὅδ' ACDIKLMNQ. ὑπούατος D. — 97 ἦλθε κατὰ: ἦλθεν ἀνὰ FPR. — 98 καδδ' ACIKLNQ. καδδέπεσ' DM. ἔπεσεν κονίῃσι I. — 99 ποσὶ: ποτὶ CDKLQSV. αὐτὰρ CDIKLM. — 100 ἀνϊσχόμενοι N. γέλῳ DI Suidas; Photii Lex. 184: γέλω ACEFGH IMNQR Schol. Λ 378. — 101 ἕλκε: εἷλκε ACE 1839, 31 HIKMNQRS V). δι' ἐκ ADEILMNQ: διὰ CKS. γρ. διὰ A m. r. — 102 ἕρκιον IQ. 103 ἔμβαλε: ἔκβαλε D. — 104 σύας τε κύνας τ': κύνας τε σύας τ' A Herodianus π. σχημάτων ap. Villois. Anecd. II, 90. — 106 μὴ δὲ ACD KLMNQ. — 107 μή που τι ACDIKLNQ. κακὸν: κακῶν KS. ἐπαύρῃ: ἐπαύρῃς F. γρ. ἄλλο πάθησθα H. — 108 ἤ ῥὰ AIKL. ὤμοισιν: ὤμοιϊν F. — 109 πυκνὰ: πυκνὰν I. στρόφὸς M.

A. c. 98 ἔπεσ' ἐν κονίῃσι, v. ad κ 163. μακών: ἡ Αἰολὶς χανών Schol. H Vind. 133. — 100 γέλῳ: ὑπὸ γέλωτος ἀπέθανον Schol. H. ἐχύθησαν τῷ γέλωτι τερπόμενοι Schol. H Vind. 133. ἐν δὲ τῷ γέλω ἔκθανον ἄδηλον, εἴτε κατὰ ἰσοκατάληκτον κλίσιν ἢ δισυλλαβίᾳ τῷ γέλῳ (immo γέλῳ, a nominativo γέλος, ut ἔρος ἔρῳ), εἴτε καὶ κατὰ ἀποκοπὴν ἐκ τοῦ γέλωτι, ὅθεν (cod. ὅτι) οὐδ' ἂν ἔχοι τὸ ἰῶτα προσγεγραμμένον Eust. 1839, 42. — 105 ἐνταυθοῖ, v. H. T. 256.

ἂψ δ' ὅ γ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοὶ δ' ἴσαν εἴσω
ἡδὺ γελώοντες καὶ δεικανόωντ' ἐπέεσσι·
Ζεύς τοι δοίη ξεῖνε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὅττι μάλιστ' ἐθέλεις καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
ὃς τοῦτον τὸν ἄναλτον ἀλητεύειν ἀπέπαυσας
ἐν δήμῳ· τάχα γάρ μιν ἀνάξομεν ἤπειρον δὲ
εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων.
ὣς ἄρ' ἔφαν, χαῖρεν δὲ κλεηδόνι δῖος Ὀδυσσεύς.
Ἀντίνοος δ' ἄρα οἱ μεγάλην παρὰ γαστέρ' ἔθηκεν
ἐμπλείην κνίσης τε καὶ αἵματος· Ἀμφίνομος δὲ
ἄρτους ἐκ κανέοιο δύω παρέθηκεν ἀείρας
καὶ δέπαϊ χρυσέῳ δειδίσκετο φώνησέν τε·
χαῖρε πάτερ ὦ ξεῖνε, γένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσσω
ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀμφίνομ', ἦ μάλα μοι δοκέεις πεπνυμένος εἶναι·
τοίου γὰρ καὶ πατρός, ἐπεὶ κλέος ἐσθλὸν ἄκουον,
Νῖσον Δουλιχιῆα ἐύν τ' ἔμεν ἀφνειόν τε·
τοῦ σ' ἔκ φασι γενέσθαι, ἐπητῇ δ' ἀνδρὶ ἔοικας.
τοὔνεκά τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καί μευ ἄκουσον·
οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο
πάντων, ὅσσά τε γαῖαν ἔπι πνείει τε καὶ ἕρπει.

V. L. 110 ἂψ δ' ὅγ' GM. ἂψ ὅγ' N: ἂψ δ' ἂρ ACHIKLQSV. αἶψα δ' αρ D. κατ' ἂρ IKLMNQ. ἴσαν: γρ. τοίδ' ἴον A m. r. — 111 γελώοντες MN: γελώωντες ACHIKLS. γελόωντες DQ. γελοίωντες E 1895, 30, cf. 1897, 3. καὶ δεικανόωντ': καὶ ἐδεικανόωντ' AQSV. post hunc GNV ὧδε δέ τις εἴπεσκε νεῶν ὑπερηνορεόντων. — 112 ζεῦ DL. — 113 ὅττι: ὅσσα CKS. — 114 ὡς A et γρ. ὃς. — 115 δή μιν A et γρ. γάρ μιν. — 116 δηλήμονα πάντων: δηλήμον' ἁπάντων D. — 117 ἂρ ACIKLMNQ. χαῖρε ACKM 1. m. NQV. — 118 ἄρά οἱ CK. *γαστέρ' ἔθηκεν: l. γαστέρα θῆκεν. — 119, 120 omitt. KS. — 119 κνίσσης CILMQ Schol. B 423. — 122 ἔς περ: ὥσπερ ACFKMPQSV, utrumque E 1840, 28, cf. υ 199. — 123 αὐτὰρ CN. νῦν μέν γε A. νῦν μὲν Q, omisso γε. — 125 ἦ: ἢ I. — 126 τοίου γὰρ καὶ: τοιοῦτου γὰρ ER. — 127 Νῖσον: νῆσον DL. ἔμεν' C. ἔμμεν' M. — 128 ἔκ φασὶ ACDIKLMNQ. ἐπητῇ: ἐπήτῃ AE Apoll. Soph. 71, 34. — 131 omitt. DM in t. ὅσσά τε KLMNQ. ὅσα τε I. ἔπι πνείει: ἐπιπνείει ACKLMNQ. ἐπιπνείῃ I. ἐπιπνέει E bis.

A. c. 111 ex ἐδεικανόωντ' orta videtur scriptura καί ἑ δεικανόωντ' quae librorum auctoritate non confirmatur. — 115, 116 οὗτοι οἱ δύο ἐκ τῶν ἄνωθεν (84) μετηνέχθησαν .... διὸ περιγράφονται Schol. H Vind. 133. — 119 κνίσης, cf. 45. — 128 ἐπητῇ: περισπωμένως ἀντὶ τοῦ λογίῳ Schol. B. cf. ad ν 332; Il. T. 257. — 130 οὐδὲν: οὐδ' ἓν Zenodotus, v. Eust. 1841, 20; Ammon. de Differ. s. v. οὐδέν.

οὐ μὲν γάρ ποτέ φησι κακὸν πείσεσθαι ὀπίσσω,
ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ καὶ γούνατ' ὀρώρῃ·
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέσωσι,
καὶ τὰ φέρει ἀεκαζόμενος τετληότι θυμῷ.
τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
καὶ γὰρ ἐγώ ποτ' ἔμελλον ἐν ἀνδράσιν ὄλβιος εἶναι,
πολλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξα βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων
πατρί τ' ἐμῷ πίσυνος καὶ ἐμοῖσι κασιγνήτοισι.
τῷ μή τίς ποτε πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίστιος εἴη,
ἀλλ' ὅ γε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, ὅττι διδοῖεν.
οἷ' ὁρόω μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανόωντας,
κτήματα κείροντας καὶ ἀτιμάζοντας ἄκοιτιν
ἀνδρός, ὃν οὐκέτι φημὶ φίλων καὶ πατρίδος αἴης
δηρὸν ἀπέσσεσθαι· μάλα δὲ σχεδόν· ἀλλὰ σὲ δαίμων
οἴκαδ' ὑπεξαγάγοι, μηδ' ἀντιάσειας ἐκείνῳ,
ὁππότε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
οὐ γὰρ ἀναιμωτί γε διακρινέεσθαι ὀίω
μνηστῆρας καὶ κεῖνον, ἐπεί κε μέλαθρον ὑπέλθῃ.
ὣς φάτο, καὶ σπείσας ἔπιεν μελιηδέα οἶνον,
ἂψ δ' ἐν χερσὶν ἔθηκε δέπας κοσμήτορι λαῶν.
αὐτὰρ ὃ βῆ διὰ δῶμα φίλον τετιημένος ἦτορ,
νευστάζων κεφαλῇ· δὴ γὰρ κακὸν ὄσσετο θυμός.
ἀλλ' οὐδ' ὣς φύγε κῆρα· πέδησε δὲ καὶ τὸν Ἀθήνη
Τηλεμάχου ὑπὸ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ ἶφι δαμῆναι.
ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη.

V. L. 132 γάρ ποτε φησὶ CIKNQ. γάρ ποτε φασὶ DL. — 133 ὀρώρῃ: ὀρώρει AN. ὀρώρει (η) CKS. — 134 omitt. M in t. τελέσωσι: τελέωσι FH m. QV. τελέωσιν L. τελεῶσι D. — 138 ποτε μέλλον D. — 141 τῷ l. ei. μή τίς ποτε AGV: v. μήτις ποτὲ. — 142 δίδοιεν I. — 145 οὐκ ἔτι — 146 ἀπέσεσθαι DEK. ἀπ' ἔσεσθαι A. ἀλλὰ σὲ M. — 147 ὑπεξάγοι CKS. μὴ δ' ACIKLNQ. — 149 διακρῖνεσθαι N. — 150 καὶ κεῖνον: ἐκεῖνον CFKMPRS. ὑπέλθῃ: ὑπέλθοι CEKLRS. ἐπέλθοι F. ἐπέλθῃ — 151 ἔπιε CIKNQ. — 152 ἂψ ἐν E. — 153 ὃ ACDIKLMNQ. διὰ: κατὰ A sup. CDEHIKLNPQRSV. πρὸς A. — 154 κεφαλῇ: κεφαλὴν A S. κεφαλὴν (ῆ) C. θυμὸς EFMNR: θυμῷ ACDHIKLPQSV. θυμῷ ἢ θυμὸς E 1841, 12. — 155 ὥς: l. ὣς. — 156 ἔγχει K. — 157 ἄρ CKLMN. αὐτὰρ AI.

A. c. 150 καὶ κεῖνον Aristarchus, cf. Didym. ἐκ πλήρους ὁ καί. — 155 Aristarchus et Tyrannio ὥς, Il. T. 380.

τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
κούρῃ Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείῃ,
μνηστήρεσσι φανῆναι, ὅπως πετάσειε μάλιστα
θυμὸν μνηστήρων ἰδὲ τιμήεσσα γένοιτο
μᾶλλον πρὸς πόσιός τε καὶ υἱέος ἢ πάρος ἦεν.
ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Εὐρυνόμη, θυμός μοι ἐέλδεται, οὔ τι πάρος γε,
μνηστήρεσσι φανῆναι ἀπεχθομένοισί περ ἔμπης·
παιδὶ δέ κεν εἴποιμι ἔπος, τό κε κέρδιον εἴη,
μὴ πάντα μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμιλεῖν,
οἵ τ' εὖ μὲν βάζουσι, κακῶς δ' ὄπιθε φρονέουσι.
τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπε·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα τέκος κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ' ἴθι καὶ σῷ παιδὶ ἔπος φάο μηδ' ἐπίκευθε
χρῶτ' ἀπονιψαμένη καὶ ἐπιχρίσασα παρειάς·
μηδ' οὕτω δακρύοισι πεφυρμένη ἀμφὶ πρόσωπα
ἔρχευ, ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεί.
ἤδη μὲν γάρ τοι παῖς τηλίκος, ὃν σὺ μάλιστα
ἠρῶ ἀθανάτοισι γενειήσαντα ἰδέσθαι.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
Εὐρυνόμη, μὴ ταῦτα παραύδα κηδομένη περ,
χρῶτ' ἀπονίπτεσθαι καὶ ἐπιχρίεσθαι ἀλοιφῇ·
ἀγλαΐην γὰρ ἐμοί γε θεοί, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
ὤλεσαν, ἐξ οὗ κεῖνος ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν.

V. l. 158 ἆρ ACDIKLMNQ. — 160 πετάσειε: θέλξειε AV. γρ. θέλξειε DQ. — 161 γένηται L. γένηται (οι, ο supra) M. — 163 ἐγέλασεν E Apoll. Soph. 49, 22. — 164 πάρος περ DL. πάρος περ (γε supra) S. — 166 τό κε: τό γε N. εἴη: ἦεν CKS. εἶεν A. — 167, 168 omitt. A in t. — 167 ἐπαινεῖν MN: γρ. ὁμιλεῖν. συντίθεσθαι gl. in MV. — 168 ὄπιθε C: ὄπισθεν DIQ. ὄπιθε K. v. ὄπιθεν. — 170 ναί: καὶ D. ἔειπες: ἔειπας CKRS. — 171 φάο: φάε GM. μὴ δ' IKLMNQ. μὴ||| C. — 173 μὴ δ' ACIKLMNQ. δακρύοισι: δάκρυσι ADILMQ. δάκρυσι (οι supra) H. πρόσωπα (ον supra) L. πρόσωπον A2. m. S. — 174 ἔρχευ: γρ. ἔρχεο A m. r. — 175 μὲν γάρ: γὰρ μεν C. — 176 ἠρῶ G. γρ. ἦρω C. — 179 ἀπονίψασθαι (πτε supra) L. ἀπονίψασθαι καὶ ἐπιχρίσασθαι Apoll. Soph. 23, 15. — 180 τοί: οἵ Apoll. Soph. 4, 10. — 181 κεῖνος: ἐκεῖνος I. ἐνί: ἐπὶ E.

A. c. 163 Herodianus ἀχρεῖον: ἄχρειον Dionysius et Tyrannio, H. T. 212. — 172 παρειάς: παρειά? cf. H. T. 332. — 178 κηδομένη: κηδομένῃ. Schol. H μετὰ τοῦ ι ἀντὶ τοῦ κηδευούσῃ. — 181 κεῖνος Aristarchus, H. T. 247.

ἀλλά μοι Αὐτονόην τε καὶ Ἱπποδάμειαν ἄνωχθι
ἐλθέμεν, ὄφρά κέ μοι παρστήετον ἐν μεγάροισιν·
οἴη δ' οὐκ εἴσειμι μετ' ἀνέρας· αἰδέομαι γάρ.
ὣς ἄρ' ἔφη, γρηῢς δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει
ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
κούρῃ Ἰκαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν.
εὗδε δ' ἀνακλινθεῖσα, λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα
αὐτοῦ ἐνὶ κλιντῆρι· τέως δ' ἄρα δῖα θεάων
ἄμβροτα δῶρα δίδου, ἵνα μιν θησαίατ' Ἀχαιοί.
κάλλεϊ μέν οἱ πρῶτα προσώπατα καλὰ κάθηρεν
ἀμβροσίῳ, οἵῳ περ ἐυστέφανος Κυθέρεια
χρίεται, εὖτ' ἂν ἴῃ χαρίτων χορὸν ἱμερόεντα·
καί μιν μακροτέρην καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι,
λευκοτέρην δ' ἄρα μιν θῆκε πριστοῦ ἐλέφαντος.
ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἔρξασ' ἀπεβήσετο δῖα θεάων,
ἦλθον δ' ἀμφίπολοι λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο
φθόγγῳ ἐπερχόμεναι· τὴν δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκε,
καί ῥ' ἀπομόρξατο χερσὶ παρειὰς φώνησέν τε·
ἦ με μάλ' αἰνοπαθῆ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψεν.
αἴθέ μοι ὣς μαλακὸν θάνατον πόροι Ἄρτεμις ἁγνὴ

V. L. 182 Αὐτονόην: αὐτονόμην DGL. — 183 ὄφρά κέ μοι A: ὄφρ μοὶ CKR. παρστήετον: παραστήετον D. παρστήσετον P. — 184 εἴσειμι: οὐ κεῖσ' εἶμι CFHIKNQSV. post hunc A in marg. CG 2. μίσγεσθαι μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκη. Chrysoloras „misprocis superbis necessitate". — 185 ἄρ ACDIKLNQ. δι' ἐκ CDIK NQ: v. διὲκ. — 186 νέεσθαι: γρ. ἔσεσθαι (ἔπεσθαι?) H. — 188 ι N. — 189 ἀνακλιθεῖσα IM. — 191 ἵνά μιν D. — 192 κάλλεϊ He-. II, 399: κάλλει QV Apoll. Soph. 94, 24; Hesych. II, 398. προσώ-ι: πρόσωπα CDM. πρόσωπά τε L. κάθηρεν DEI. — 193 κυθέρεια ; sup. ἀφροδίτη. — 194 ἂν ἴῃ: ἀνίῃ H ex em. ἱμερόεντα: εἰς ἐρό- G. γρ. ἐρόεντα D. — 196 θῆκε: θῆκεν IL. πριστοῦ: γρ. λευκοῦ — 197 ἢ Q. ἄρ ADIMNQ. ἔρξασ' CKN Zonar. Lex. 646; Schol. toph. Acharn. 329: v. ἔρξασ'. ἀπεβήσετο: ἀπεβήσατο CIKM (N 1. PRS Zon. Lex. 646; Schol. Aristoph. Ach. 329. ἀπεβήσετο H. θη γλαυκῶπις ἀθήνη DL. — 199 ἀνῆκεν: ἀφῆκεν H sup. — 200 ησέν τε: εἶπε τε μῦθον A. — 201 περι C. *κῶμα κάλυψεν: l. κῶμ' .υψεν. μαλακὸν περὶ κῶμα Hesych. III, 67, conf. Ξ 359. — 202 ἔ μοι AIKLNQ: εἴθέ μοι M. εἴθε μοι G.

A. c. 184 οὐ κεῖσ' εἶμι: τὸ πλῆρες ἐκεῖσε εἶμι. τινὲς δὲ [οὐκ] εἴσ-. ἄμεινον δὲ τὸ πρῶτον Didymus. — 197 ἔρξασ': ἔρξασ', H. T. δῖα θεάων: Ζηνόδοτος γράφει δῖ' Ἀφροδίτη Schol. H Vind. 133, intzero ad v. 190 relatum.

αὐτίκα νῦν, ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
αἰῶνα φθινύθω πόσιος ποθέουσα φίλοιο
παντοίην ἀρετήν, ἐπεὶ ἔξοχος ἦεν Ἀχαιῶν.
ὣς φαμένη κατέβαιν' ὑπερώια σιγαλόεντα,
οὐκ οἴη· ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο.
ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη.
τῶν δ' αὐτοῦ λύτο γούνατ', ἔρῳ δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχθεν,
πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι.
ἡ δ' αὖ Τηλέμαχον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἱόν·
Τηλέμαχ', οὐκέτι τοι φρένες ἔμπεδοι οὐδὲ νόημα·
παῖς ἔτ' ἐὼν καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐνώμας·
νῦν δ', ὅτε δὴ μέγας ἐσσὶ καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνεις,
καί κέν τις φαίη γόνον ἔμμεναι ὀλβίου ἀνδρὸς
ἐς μέγεθος καὶ κάλλος ὁρώμενος ἀλλότριος φώς,
οὐκέτι τοι φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι οὐδὲ νόημα.
οἷον δὴ τόδε ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη,
ὃς τὸν ξεῖνον ἔασας ἀεικισθήμεναι οὕτω.
πῶς νῦν, εἴ τι ξεῖνος ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
ἥμενος ὧδε πάθοι ῥυστακτύος ἐξ ἀλεγεινῆς,
σοί κ' αἶσχος λώβη τε μετ' ἀνθρώποισι πέλοιτο.
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
μῆτερ ἐμή, τὸ μὲν οὔ σε νεμεσσῶμαι κεχολῶσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,

V. L. 203 μὴ κέτ' A. — 208 ἦδ' CDGIKMNQ. — 209 στῆ ῥὰ AIK LM. — 211 ἀμφίπολοι δάρα οἱ κεδναὶ ἑκάτερθεν παρέσταν L. — 212 ἔρῳ: ἔρως DL. ἔθελχθεν: ἔθελγεν DGL. γρ. ἔρως δ' ἄρα θυμὸν ἔθελγεν M Ambros. B. — 213 παραὶ: παρὰ I. — 214 ἦδ' ACDIKLMNQ. αὖ: ἄρα DGLMQV. — 215 ἔμπεδοι: ἔμπεδον E. — 218 καί κεν τις LN. καί κεν τίς M. — 219 ἐς: εἰς CE. — 221 τόδε: τόγε (τόδ) H. ἐνὶμμεγάροισιν D. — 222 οὕτω DEILMNQ (GHV): οὕτως ACEK. — 223 πῶς δὴ νῦν HI. εἴ τι: εἴ τοι GMQV. εἴ τις AKN 1. m. PS Schol. Ω 22. ὑμετέροισι IV. — 225 σοί κ': σοί τ' A. πέλοιτο: πέληται N. πέλεται Q. γένοιτο Schol. Ω 22. — 226 τὴν αὖ A. — 227 οὔ σε: οὔτι D. νεμεσῶμαι AM.

A. c. 221 Aristophanes ἐνιμμεγάροισιν, H. T. 391. — 223 εἴ τι ξεῖνος: ἢ εἴ τις ξεῖνος, ἀμφοτέρως γὰρ γράφεται Eust. 1844, 45. οὕτως εἴ τι (ὁ) ξεῖνος (πάθοι) Schol. H.

ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρεια· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα.
ἀλλά τοι οὐ δύναμαι πεπνυμένα πάντα νοῆσαι·
ἐκ γάρ με πλήσσουσι παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος
οἵδε κακὰ φρονέοντες, ἐμοὶ δ' οὐκ εἰσὶν ἀρωγοί.
οὐ μέν τοι ξείνου γε καὶ Ἴρου μῶλος ἐτύχθη
μνηστήρων ἰότητι, βίῃ δ' ὅ γε φέρτερος ἦεν.
αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
οὕτω νῦν μνηστῆρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισι
νεύοιεν κεφαλὰς δεδμημένοι, οἳ μὲν ἐν αὐλῇ,
οἳ δ' ἔντοσθε δόμοιο, λελῦτο δὲ γυῖα ἑκάστου,
ὡς νῦν Ἶρος ἐκεῖνος ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
ἧσται νευστάζων κεφαλῇ, μεθύοντι ἐοικώς,
οὐδ' ὀρθὸς στῆναι δύναται ποσὶν οὐδὲ νέεσθαι
οἴκαδ', ὅπῃ οἱ νόστος, ἐπεὶ φίλα γυῖα λέλυνται.
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Εὐρύμαχος δ' ἐπέεσσι προσηύδα Πηνελόπειαν·
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
εἰ πάντές σε ἴδοιεν ἀν' Ἴασον Ἄργος Ἀχαιοί,
πλέονές κε μνηστῆρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν
ἠῶθεν δαινύατ', ἐπεὶ περίεσσι γυναικῶν
εἶδός τε μέγεθός τε ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐίσας.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·

V. L. 229 χέρεια ACDHIKLNQSV: χέρηα EFGMR. δ' ἔτι: δέ τι DIKQRSV. γρ. μέγας δέ κε νήπιος εἴην CH Ambros. Q. — 238 οἵδ' DKLMN. λελῦτο FH 1. m. NQV: λέλυτο EKLS. λέλῦτο et sup. γρ. ῦτο (i. e. λελῦτο) C. λελῦντο H ex em. I. λέλῦντο ADG. λέλυνται M. ρ. λελῦτο C. — 239 ὡς νῦν: ὡς οὖν K. γρ. γοῦν H. ἐκεῖνος ACDEGH KLMNPQV: κεῖνος FR. αὐλείῃσι: αὐλίῃσι DHI. γρ. ἐν αὐλείῃσι H. - 240 κεφαλῇ: κεφαλὴν GKM. κεφαλῇ^{ν} A. — 241 ὀρθῶς KS. ὀρθῶς^{ος} I. ὀρθώς^{ο} I. στῆναι δύναται: δύναται στῆναι AFNR. — 242 οἴκαδ' πῃ: οὐδ' ὅππῃ GM. γυῖα: γοῦνα N. λέλυνται: λέλυντο CKS. — 245 ερίφρον: περίφρων ACDFIKLN (PV). περίφρων^{ον} H. — 247 πλέονές: λείονές AE. πλειόνές C. πλειόνες K. πλείονες S. κε: κεν ACIKLM. μετέροισι: ἡμετέροισι M 1. m. NQV. ἡμετέροισϊ^{ῦ} C. — 248 δαινύατ': αινοίατ' L. δαίνυτ' H 1. m. Q. δαίνυντ' DMP, unde confirmatur criptura δαινῦντο, quam de hiat. p. 26 proposui. περί ἔσσϊ NQ. πέρι σσί D.

A. c. 229 χέρεια Aristarchus, H. T. 378. ἠθέτει καὶ Ἀριστοφάνης cod. ἀρίσταρχος) Didymus. — 238 λελῦτο Herodianus Il. Prosod. Ω 665. :εριςπωμένως τὸ λελῦντο Schol. H, quod Aristarchi fuisse puto.

Εὐρύμαχ᾽, ἦ τοι ἐμὴν ἀρετὴν εἶδός τε δέμας τε
ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ᾽ ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
εἰ κεῖνός γ᾽ ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
μεῖζόν κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτω.
νῦν δ᾽ ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
ἦ μὲν δὴ ὅτε τ᾽ ἦε λιπὼν κάτα πατρίδα γαῖαν,
δεξιτερὴν ἐπὶ καρπῷ ἑλὼν ἐμὲ χεῖρα προσηύδα·
ὦ γύναι, οὐ γὰρ ὀίω ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς
ἐκ Τροίης εὖ πάντας ἀπήμονας ἀπονέεσθαι·
καὶ γὰρ Τρῶάς φασι μαχητὰς ἔμμεναι ἄνδρας
ἠμὲν ἀκοντιστὰς ἠδὲ ῥυτῆρας ὀιστῶν
ἵππων τ᾽ ὠκυπόδων ἐπιβήτορας, οἵ κε τάχιστα
ἔκριναν μέγα νεῖκος ὁμοιίου πολέμοιο.
τῷ οὐκ οἶδ᾽, ἤ κέν μ᾽ ἀνέσει θεός, ἦ κεν ἁλώω
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ· σοὶ δ᾽ ἐνθάδε πάντα μελόντων.
μεμνῆσθαι πατρὸς καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν
ὡς νῦν, ἢ ἔτι μᾶλλον ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐόντος·
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ παῖδα γενειήσαντα ἴδηαι,
γήμασθ᾽, ᾧ κ᾽ ἐθέλῃσθα, τεὸν κατὰ δῶμα λιποῦσα.

V. L. 253 τοῖσι δ᾽: τοῖσιν A. ἦεν ADEILM. — 254 ἀμφιπολεύει (οι) H M. — 255 κε: κεν D. καὶ AM. γε L. οὕτω ACDE 1845, 25 FGHIKLM NPQV: v. οὕτως. — 256 ἄχομαι: ἔχομαι C 1. m. KS. ἐπέσσευε MN. ἐπέχευεν CKS. ἐπέκλωσε P. — 257 ὅτε τ᾽ ἦε: ὅτε ἦε L. ὅτ᾽ ἦε H et in marg. ὅτε τ᾽ ἦε. ὅτε τ᾽ ἤϊε ACK. ὅτε τ᾽ ἦεν MQ. κάτα: κατὰ IM. — 259 γὰρ: γάρ τ᾽ CHIKQSV, tum vero οἴω scribendum est cum C. — 261 τρῶας φασὶ ACDEKMNQ. τρώας φασὶ I. τρῴας φασὶ L. — 263 τάχιστα: μάλιστα GM. — 264 ὁμοιίου: ὁμοιοῖο D. πτολέμοιο DINQ. — 265 τῶ ACDIKLMNQ: v. τῷ. εἴ κεν μ᾽ DLN. εἴ κε μ᾽ A. εἴ κέ μ᾽ CK. εἴ κέ μ᾽ Q. ἀνέσοι L. ἤ κεν: l. ἤ κεν. K εἴ κεν. ἀλώω DIKQ. γρ. καὶ ἀλώην N. — 268 ἢ ἔτι: ἠέ τϊ DGN p. ras. ἄπο νόσφιν CK. ἀπὸ νόσφιν DFIQR. — 269 γενειάσαντα IV. — 270 ᾧ κε θέλησθα S. αἴκ᾽ ἐθέλησθα L.

A. c. 253 ἦεν: σὺν τῷ ῑ Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης Didymus. — 257 κάτα: τινὲς ἀναστρέφουσιν, ἔνιοι δὲ ἀντὶ τῆς ἀπό λέγοντες οὐκ ἀναστρέφουσιν Schol. Q. — 265 ἀνέσει, quod libri praeter unum omnes exhibent, quodque veteres pro futuro verbi ἀνίημι habebant, de quo conf. Schol. BQV Vind. 133, Hesych. I, 196, nec futurum nec coniunctivus aoristi verbi ἀνίημι potest esse, quippe quod faciat ἀνήσει et ἀνῇ, nec futurum verbi ἀνέζω (cf. N 657; Ξ 209), quippe quod sententiae non conveniat. quod si quis coniectura sanare vult, scribat ἀνέῃ, quod confirmatur analogia formarum ἀφέῃ Π 590, βέῃ Π 582, Ω 631, ἔῃ K 225, M 300, Ξ 484, τ 329, 332, cf. Thiersch. Gramm. § 226 *. — 269 ἴδηαι: ἰδῆαι Tyrannio, II. T. 228.

κεῖνος τὼς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
νὺξ δ' ἔσται, ὅτε δὴ στυγερὸς γάμος ἀντιβολήσει
οὐλομένης ἐμέθεν, τῆς τε Ζεὺς ὄλβον ἀπηύρα.
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει·
μνηστήρων οὐχ ἥδε δίκη τὸ πάροιθε τέτυκτο·
οἵ τ' ἀγαθήν τε γυναῖκα καὶ ἀφνειοῖο θύγατρα
μνηστεύειν ἐθέλωσι καὶ ἀλλήλοις ἐρίσωσιν,
αὐτοὶ τοί γ' ἀπάγουσι βόας καὶ ἴφια μῆλα
κούρης δαῖτα φίλοισι, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῦσιν·
ἀλλ' οὐκ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν.
ὣς φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
οὕνεκα τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο, θέλγε δὲ θυμὸν
μειλιχίοις ἐπέεσσι, νόος δέ οἱ ἄλλα μενοίνα.
τὴν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλῃσιν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐνεῖκαι,
δέξασθ'· οὐ γὰρ καλὸν ἀνήνασθαι δόσιν ἐστίν·
ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν οὔτέ πῃ ἄλλῃ,
πρίν γέ σε τῷ γήμασθαι Ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος.
ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος·
δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος.
Ἀντινόῳ μὲν ἔνεικε μέγαν περικαλλέα πέπλον,
ποικίλον· ἐν δ' ἄρ' ἔσαν περόναι δυοκαίδεκα πᾶσαι

V. L. 271 τὼς A 2. m.: θ' ὣς DEFGHILMNPQRV. δ' ὣς CKS. ὁσ' A 1. m. — 275 οὐχ: δ' οὐχ L. ἥδε: l. ἦδε. τοπάροιθε CIQ. προάροιθε M. προπαροῖθε G. — 277 ἐθέλωσι: ἐθέλουσι L. ἐθέλουσιν P. λλήλοις: ἀλλήλους L. — 279 κούρης: κούρῃς AHILMNV. κοῦροι G. ίλοισι: φίλῃσι ADGLMNQV. φίλῃσι (οι) I. φίλοισι (η) H. δῶρα: ἔργα AH. ρ. δῶρα AH. — 280 omitt. L. — 281 γήθησε CIM. — 282 omitt. L. παρέλκετο: παρείλκετο HI. — 283 μενοίνα: μενοινᾶ CS. γρ. μενοίνα C. ενοίναι H, i. e. μενοίνα et μενοινᾷ. — 285 περίφρων CKLQ. — 287 όσιν — 289 γήμασθαι omitt. K. — 287 ἀνήνασθαι I. — 288 οὔτέ πη CILMNQ. οὐτέ πη D. — 289 πρὶν σέ γε CRS. πρίν γε σέ τω Q. — 90 τοῖσι ACDM. — 291 ἆρ CDIKLMNQ. — 293 ἆρ CDEIKLMQ. υοκαίδεκα I.

A. c. 271 τώς: τόσσ' Aristarchus. θ' ὣς Herodianus, v. Schol. 330. — 282 εὐτελὲς τοῦτο· διὸ καὶ κεραύνιον παρέθηκεν Ἀριστοφάνης, v. Osann. Anecd. Rom. p. 79; 161. εἰ μὲν ὑπὸ ἓν παρέλκετο, παρλκὴν ἐλάμβανεν. εἰ δὲ διῃρημένως, παρὰ τούτων ἐλάμβανε Schol. H V Vind. 133. — 289 τῷ: ἐγκλιτικὸν τὸ τῳ Schol. H. — 293 δυοκαίεκα Herodianus: Pamphilus δύο καὶ δέκα, H. T. 228.

χρύσειαι κληῖσιν ἐυγνάμπτοις ἀραρυῖαι.
ὅρμον δ' Εὐρυμάχῳ πολυδαίδαλον αὐτίκ' ἔνεικε
χρύσεον ἠλέκτροισιν ἐερμένον ἠέλιον ὥς.
ἕρματα δ' Εὐρυδάμαντι δύω θεράποντες ἔνεικαν
τρίγληνα μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
ἐκ δ' ἄρα Πεισάνδροιο Πολυκτορίδαο ἄνακτος
ἴσθμιον ἤνεικεν θεράπων, περικαλλὲς ἄγαλμα.
ἄλλο δ' ἄρ' ἄλλος δῶρον Ἀχαιῶν καλὸν ἔνεικεν.
ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνέβαιν' ὑπερώια δῖα γυναικῶν,
τῇ δ' ἄρ' ἅμ' ἀμφίπολοι ἔφερον περικαλλέα δῶρα.
οἱ δ' εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
τρεψάμενοι τέρποντο, μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.
τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθεν.
αὐτίκα λαμπτῆρας τρεῖς ἵστασαν ἐν μεγάροισιν,
ὄφρα φαείνοιεν· περὶ δὲ ξύλα κάγκαν' ἔθηκαν
αὖα πάλαι περίκηλα, νέον κεκεασμένα χαλκῷ,
καὶ δαΐδας μετέμισγον· ἀμοιβηδὶς δ' ἀνέφαινον
δμωαὶ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος. αὐτὰρ ὁ τῇσιν
αὐτὸς διογενὴς μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
δμωαὶ Ὀδυσσῆος, δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος,
ἔρχεσθε πρὸς δώμαθ', ἵν' αἰδοίη βασίλεια·
τῇ δὲ παρ' ἠλάκατα στροφαλίζετε, τέρπετε δ' αὐτὴν
ἥμεναι ἐν μεγάρῳ ἢ εἴρια πείκετε χερσίν·

V. L. 294 ἐΰγνάπτοις (μ superscr.) A. ἐΰγνάπτοις DS. ἐΰγνάμπτοις (λ superscr.) H, mutato οις man. rec. in ῃς. ἐΰγναμπτῃς (οις superscr.) I. — 296 ἐερμένον: ἐεργμένον GH ex corr. ἐεργμένος I. ἀερμένον A et γρ. ἐερμένον. ὥς: θ' ὥς L. — 297 δύω: δύο DEM. δύω, θεράποντες I. θεράποντε CK. — 298 τρίγλην ἀμορόεντα K. ἀπελάμπετο: ἀνεδέξατο M, interlitum man. rec. et superscr. γρ. ἀπελάμπετο. — 300 ἤνεικε DELNV. ἔνεικε I. — 301 ἄρ AC DEIKLMNQ. ἔνεικεν: ἔδωκεν F. — 302 δῖα γυναικῶν: σιγαλόεντα L. — 303 ἄρ' ἅμ': ἄρ ἅμ' N. ἄρα DGHLQV. ἄρ CIKS. — 304 οἵδ' CDIK MNQ. — 305 τρεψάμενοι: τερψάμενοι DL. ἐπιέσπερον DL. — 306 τερπομένοισι: τερψαμένοισι DL. ἐπιέσπερος CDLN. — 307 ἵστασαν: ἕστασαν CDFI. ἔστασαν EKLQ (HV). ἔστησαν M. — 308 περὶ: ἐπὶ D HILMNQV. γρ. περὶ δὲ H. κάγκαν' ἔθηκαν GM: cet. κάγκανα θῆκαν. — 309 αὖα: l. αὗα. περίκηλα L. — 310 μετέσμιγον AD. γρ. μισγον A m. r. ἀμοιβαδὶς Q. — 311, 312 omitt. M in t. — 311 ὁ ACDILNQ. — 313 δμῳαὶ L: cet. δμωαί. — 314 ἔρχεσθε: ἔρχεσθαι D. δώματ': δῶμα L. βασιλείη GM. — 315 τῇδε ACIKL. τέρπετέ δ' Q. — 316 ἢ πείκετε εἴρια M.

A. c. 297 εἰς τὸ δύο ὑποστικτέον· δύο γὰρ ἕρματα Schol. BH. — 307 ἵστασαν, cf. ad γ 182. — 309 αὖα, ἡ παράδοσις, H. T. 209. περίκηλα Aristarchus: περὶ κῆλα Chrysippus, v. Schol. ε 240; H. T. 341.

αὐτὰρ ἐγὼ τούτοισι φάος πάντεσσι παρέξω.
ἤν περ γάρ κ' ἐθέλωσιν ἐύθρονον ἠῶ μίμνειν,
οὔ τί με νικήσουσι· πολυτλήμων δὲ μάλ' εἰμί.
ὣς ἔφαθ', αἳ δὲ γέλασσαν, ἐς ἀλλήλας δὲ ἴδοντο.
τὸν δ' αἰσχρῶς ἐνένιπε Μελανθὼ καλλιπάρῃος,
τὴν Δολίος μὲν ἔτικτε, κόμισσε δὲ Πηνελόπεια,
παῖδα δὲ ὣς ἀτίταλλε, δίδου δ' ἄρ' ἀθύρματα θυμῷ·
ἀλλ' οὐδ' ὣς σχέθε πένθος ἐνὶ φρεσὶ Πηνελοπείης,
ἀλλ' ἥ γ' Εὐρυμάχῳ μισγέσκετο καὶ φιλέεσκεν.
ἥ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐνένιπεν ὀνειδείοις ἐπέεσσι·
ξεῖνε τάλαν, σύ γέ τις φρένας ἐκπεπαταγμένος ἐσσί,
οὐδ' ἐθέλεις εὕδειν χαλκήιον ἐς δόμον ἐλθὼν
ἠέ που ἐς λέσχην, ἀλλ' ἐνθάδε πόλλ' ἀγορεύεις,
θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν, οὐδέ τι θυμῷ
ταρβεῖς· ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἤ νύ τοι αἰεὶ
τοιοῦτος νόος ἐστίν, ὃ καὶ μεταμώνια βάζεις.
ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;
μή τίς τοι τάχα Ἴρου ἀμείνων ἄλλος ἀναστῇ,
ὅς τίς σ' ἀμφὶ κάρη κεκοπὼς χερσὶ στιβαρῇσι

V. L. 318 ἤν περ: εἴπερ P. ἐθέλουσϊν A 1. m. — 319 οὔτί με CEK: . οὔτι με. νεικήσουσι D 1. m. — 320 αἳ δὲ γέλασσαν I: v. αἳ δ' ἐγέχσσαν. αἶδ' ACDKLMNQ. ἐγέλασαν ACDM. — 321 ἐνένιπε: ἐνένιπτε KS (GV). ἐνένι^{σπ}πτε C. ἐνέειπε D. ἐνένισπε LQ. ἐνέ^{ει}νιπε H. ἐνένεϊπε — 322 δόλίος A. δύλιος DIL. κόμισε A 1. m. I. — 323 ἄρ ACEKN. ρα ἤρματα D. θυμῷ: θυμοῦ ADLN. — 324 σχέθε AE 1848, 9 FMNR): cet. ἔχε. γρ. ἔχε A. — 325 μισγέσκετο Hesych. III, 112: μιγέσκετο DE bis M. ἐμιγέσκετο L. — 326 ἐνένιπτεν A ex corr. CKS. ἐνένειπεν ἐνέειπεν D. ἐνένισπεν LQ. ὀνειδίοις DIKLV. — 327 σύ γέ τις CKQ. ύγε τις N. σύ τέ τις A. v. σύγε τις. ἐσσί: ἐσσίν D 1. m. LNQ. — 330 αρσαλέος HIL. θαρσαλέ^{ο}ως D. θαρσαλέ^{ω}ος M. — 331 ἦ ῥά σε D. αἰεὶ: ^{ἐν}ιεὶ H. αἰ^{εν}ει I. — 332 μεταμώνια: μεταμώλια MNQV. μεταμώ^{ν}λια L. — 33 ἦ: ἦ ACDIQ. ἦ ῥ' Bekk. Anecd. I, 380. ἀλύεις Apoll. Soph. 23,27: ekk. Anecd. I, 380: ἀλύεις E 1636, 22; 27; Suidas I, 251, 6. — 334 μή ς τοι ACDIKL. μή τίς σοι N. — 335 ὅς τίς σ': ὅστις ACKPS. ἀμφιέρῃ A. κεκοπῶς A.

A. c. 318 Aristarchus, Pamphilus, Herodianus ἠῷ: ἠὼ Dionysius idonius, H. T. 181. — 322 Δολίος, H. T. 399. — 324 ὡς Aristarchus et yrannio, H. T. 380. — 330—332 ἀθετοῦνται τρεῖς, ὡς ἐκ τῶν ἑξῆς 90) μετατιθέμενοι Schol. Q Vind. 133. — 332 μεταμώνια, cf. ad β 98. - 333 ἀλύεις Herodianus: ἀλύεις Didymus et Ptolem. Ascalonita, H. . 186. — 335 κεκοπὼς διὰ τοῦ φ κεκοφώς Schol. H. ita altera Aristarchi, v. H. T. 296.

δώματος ἐκπέμψῃσι φορύξας αἵματι πολλῷ.
τὴν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ἦ τάχα Τηλεμάχῳ ἐρέω κύον, οἷ᾽ ἀγορεύεις,
κεῖσ᾽ ἐλθών, ἵνα σ᾽ αὖθι διὰ μελεϊστὶ τάμῃσιν.
ὣς εἰπὼν ἐπέεσσι διεπτοίησε γυναῖκας.
βὰν δ᾽ ἰέναι διὰ δῶμα, λύθεν δ᾽ ὑπὸ γυῖα ἑκάστης
ταρβοσύνῃ· φὰν γάρ μιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
αὐτὰρ ὃ πὰρ λαμπτῆρσι φαείνων αἰθομένοισιν
ἑστήκει ἐς πάντας ὁρώμενος· ἄλλα δέ οἱ κῆρ
ὥρμαινε φρεσὶν ᾗσιν, ἅ ῥ᾽ οὐκ ἀτέλεστα γένοντο.
μνηστῆρας δ᾽ οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἴα Ἀθήνη
λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος, ὄφρ᾽ ἔτι μᾶλλον
δύη ἄχος κραδίην Λαερτιάδην Ὀδυσῆα.
τοῖσιν δ᾽ Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ᾽ ἀγορεύειν
κερτομέων Ὀδυσῆα· γέλω δ᾽ ἑτάροισιν ἔτευξε·
κέκλυτέ μευ μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
ὄφρ᾽ εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
οὐκ ἀθεεὶ ὅδ᾽ ἀνὴρ Ὀδυσήιον ἐς δόμον ἵκει·
ἔμπης μοι δοκέει δαΐδων σέλας ἔμμεναι αὐτοῦ

V. L. 337 ἄρ ACIKMNQ. — 338 ἦ DI. — 339 αὖθι: αυτι I. αὖτις GMQ. αὖτις H. αὖτε L. διὰ μελεϊστὶ: δϊαμελεϊστὶ ACDEFGHIKLMN PQRSV. — 340 διεπτώησε A et γρ. διεπτοίησε. — 341 ἰέναι LN: v. ἴμεναι. διὰ: κατὰ N. ὑπογυῖα DL. — 342 φᾶν CDK. — 343 ὃ ACDIK LMNQ. πὰρ: παρὰ CDIKLM. αἰθομένοισιν: αἰθομένῃσιν DFIM 2. m. QV. — 344 ἑστήκει LMQ: εἱστήκει CDE 1849, 46 KS. εἱστήκειν E 1849, 49 HN. γρ. εἱστήκει H. v. ἑστήκειν cum AI. ἐς πάντας: ἅπαντας CKS. — 345 ὥρμαινεν DL. ἀτέλεστα: ἀτέλευτα CS. γένοντο: γένοιτο G. γένοιντο H. — 348 δύη: δύῃ DE. δύνῃ F. λαερτιάδην ὀδυσῆα AFM 2. m. (ὀδυσσῆα): v. Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος. — 349 τοῖσι ACIKN. ἀντίον ηὔδα D et γρ. ἦρχ᾽ ἀγορεύειν. — 350 γέλω L: γέλων ACDEFGHIKMNPQR SV. Bekk. 2 γέλον, quod υ 346 libri duo exhibent. ἑτάροισιν: ἄρα τοῖσιν DGHIMQV. ἔτευξε EGHIMQRV. ἔτευξεν L. ἔθηκε A sup. v. ἔτευχεν. γρ. γέλων δ᾽ ἑτάροισιν ἔτευχεν H. — 352 omitt. A in t. κελεύει: γρ. ἀνώγει H. — 353 ἀθεοὶ I. ἧκει P. ἥκει M.

A. c. 339 διὰ μελεϊστὶ, cf. Ω 409 κυσὶν μελεϊστὶ ταμών. — 344 ἑστήκει: εὕρηται καὶ εἱστήκειν κατὰ τὸ „ἤσκειν εἴρια καλά“ (Γ 388) Eust. 1849, 49, v. H. T. 195. — 348 Λαερτιάδην Ὀδυσῆα, cf. υ 286; H. S. § 102, 1. — 350 γέλων, quod analogiae repugnat, nolui recipere, sed acquievi in forma usitata γέλω, quamquam nihil obstat quin cum Bekkero scribas γέλον; constat enim ο et ω in libris saepissime permutari et υ 346 libri praeter γέλω et γέλον etiam γέλων exhibent, quod metrum scribi non sinit.

καὶ κεφαλῆς, ἐπεὶ οὔ οἱ ἔνι τρίχες οὐδ᾽ ἠβαιαί.
ἦ ῥ᾽, ἅμα τε προσέειπεν Ὀδυσσῆα πτολίπορθον·
ξεῖν᾽, ἦ ἄρ κ᾽ ἐθέλοις θητευέμεν, εἴ σ᾽ ἀνελοίμην,
ἀγροῦ ἐπ᾽ ἐσχατιῆς, μισθὸς δέ τοι ἄρκιος ἔσται,
αἱμασιάς τε λέγων καὶ δένδρεα μακρὰ φυτεύων;
ἔνθά κ᾽ ἐγὼ σῖτον μὲν ἐπηετανὸν παρέχοιμι,
εἵματα δ᾽ ἀμφιέσαιμι ποσίν θ᾽ ὑποδήματα δοίην.
ἀλλ᾽ ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κάκ᾽ ἔμμαθες, οὐκ ἐθελήσεις
ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσειν κατὰ δῆμον
βούλεαι, ὄφρ᾽ ἂν ἔχῃς βόσκειν σὴν γαστέρ᾽ ἄναλτον.
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Εὐρύμαχ᾽, εἰ γὰρ νῶιν ἔρις ἔργοιο γένοιτο
ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ᾽ ἤματα μακρὰ πέλονται,
ἐν ποίῃ, δρέπανον μὲν ἐγὼν εὐκαμπὲς ἔχοιμι,
καὶ δὲ σὺ τοῖον ἔχοις, ἵνα πειρησαίμεθα ἔργου
νήστιες ἄχρι μάλα κνέφαος, ποίη δὲ παρείη·
εἰ δ᾽ αὖ καὶ βόες εἶεν ἐλαυνέμεν, οἵ περ ἄριστοι,
αἴθωνες μεγάλοι, ἄμφω κεκορηότε ποίης,
ἥλικες ἰσοφόροι, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
τετράγυον δ᾽ εἴη, εἴκοι δ᾽ ὑπὸ βῶλος ἀρότρῳ·
τῷ κέ μ᾽ ἴδοις, εἰ ὦλκα διηνεκέα προταμοίμην.
εἰ δ᾽ αὖ καὶ πόλεμόν ποθεν ὁρμήσειε Κρονίων
σήμερον, αὐτὰρ ἐμοὶ σάκος εἴη καὶ δύο δοῦρε
καὶ κυνέη πάγχαλκος ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖα,

V. L. 355 ἔπι A et γρ. ἔνι. — 356 ἅμά τε K. ὀδυσσῆα μεγάθυμον . — 357 ἄρ: ῥά GI. ἐθέλεις AER. ἐθέλεις (οι) D. ἐθέλεις (οις) I. ἐθέλῃς L.— 358 δέ τοι: δέ τοι (ΐς) H. δέ τι V. — 360 ἔνθά κ᾽ ACDKMNQ. ἔνθα κ᾽ (δ᾽) I. ἔνθά κ᾽ (δ᾽) H. ἔνθα δ᾽ F. ἐγὼν L. — 361 εἵματά τ᾽ ANQ. ποσίν θ᾽: ποσὶν δ᾽ ACH 1. m. IS. — 362 ἔμαθες ACDEFKMQV. οὐκ: οὐδ᾽ K. — 363 πτώσειν A 1. m. FIL. — 364 ἔχῃς: ἔχῃ GM. σὴν: ἣν GM. — 367 ὅτέ τ᾽ K. — 368 ἐγὼν: ἐγὼ M. εὔκαμπὲς CDLQ. — 369 καὶ σὺ δὲ A. ἔχεις (οι) C. ἔχεις (οις) I. πειρησαίμεθα: πειρησώμεθα GLM. — 371 καί: κε 1851, 39. εἶεν: ἦεν CK. ἐλαυνέμεν l. cum E 1850, 37: ἐλαύνειν 1851, 34. οἵ περ: ὅσοι M. γρ. ὥσπερ H. — 374 ὑπο ACDIKN. βῶλος᾽ ὗρος AH ex em. I. βῶρος A ex em. — 375 τῶ l. mei: v. τῷ. κέ μ᾽: κ᾽ DM. κε E 1851, 39. ἴδῃς C. ἴδῃς (οι) D. ἴδοις εἰ A 1. m. et ἰδοίης ex corr. διηνεκέα: διηνεκέως Apoll. Soph. 170, 32.

A. c. 362 ἔμμαθες, cf. ad ρ 226. — 373 ἰσοφόροι: παροξυτονητέον τὸ ἰσοφόροι. κατὰ γὰρ ἐνέργειαν ἡ σύνθεσις Schol. H.

τῶ κέ μ' ἴδοις πρώτοισιν ἐνὶ προμάχοισι μιγέντα,
οὐδ' ἄν μοι τὴν γαστέρ' ὀνειδίζων ἀγορεύοις.
ἀλλὰ μάλ' ὑβρίζεις, καί τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
καί πού τις δοκέεις μέγας ἔμμεναι ἠδὲ κραταιός,
οὕνεκα πὰρ παύροισι καὶ οὐκ ἀγαθοῖσιν ὁμιλεῖς.
εἰ δ' Ὀδυσεὺς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
αἶψά κέ τοι τὰ θύρετρα καὶ εὐρέα περ μάλ' ἐόντα
φεύγοντι στείνοιτο δι' ἐκ προθύροιο θύραζε.
ὣς ἔφατ', Εὐρύμαχος δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἆ δείλ', ἦ τάχα τοι τελέω κακόν, οἷ' ἀγορεύεις
θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν, οὐδέ τι θυμῷ
ταρβεῖς· ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἤ νύ τοι αἰεὶ
τοιοῦτος νόος ἐστίν, ὃ καὶ μεταμώνια βάζεις.
[ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;]
ὣς ἄρα φωνήσας σφέλας ἔλλαβεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀμφινόμου πρὸς γοῦνα καθέζετο Δουλιχιῆος
Εὐρύμαχον δείσας· ὃ δ' ἄρ' οἰνοχόον βάλε χεῖρα
δεξιτερήν· πρόχοος δὲ χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα,
αὐτὰρ ὅ γ' οἰμώξας πέσεν ὕπτιος ἐν κονίῃσι.
μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα,
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
αἴθ' ὤφελλ' ὁ ξεῖνος ἀλώμενος ἄλλοθ' ὀλέσθαι
πρίν γ' ἐλθεῖν· τῶ κ' οὔ τι τόσον κέλαδον μετέθηκε.

V. L. 379 τῶ l. mei. κέ μ': κεν L. προμάχοισι φανέντα A. — 380 ἀγορεύοις: ἀγορεύεις DQ. ἀγορεύεις (οι) CL. ἀγορεύεις (οις) H. — 382 καί που τϊς ACIN. καί που τίς DKLQ. — 383 οὕνεκα πὰρ: οὕνεκά περ I. παυροτέροισϊ καὶ οὐτιδανοῖσϊν A et γρ. καὶ οὐκ ἀγαθοῖσιν. — 386 δι' ἐκ ACDEIKLNQ: καὶ ἐκ GM. γρ. δι' ἐκ προθύροιο Ambros. Q. προθύροιο: μεγάροιο CDEKLS. — 387 δὲ χολώσατο ACDEIKLMNPQSV: v. δ' ἐχολώσατο. — 388 ἔπεα πτερόεντα προσηύδα: χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθω N. — 389 ἆ: ἆ I. ὦ DL. — 390 θαρσαλέος (ως) H. — 391 ἦ νυ τοι L. ἦ νυ τοι Q. — 392 μεταμώνια (λ) HM. μεταμώλια NQ. — 393 omitt. ACFKNPS: habent DGHILMQRV. ἀλύεις: ἀλύεις Q. — 394 ἔλλαβεν: εἵλετο F (P). — 396 ὃδ' ACDIKLMNQ. ἄρ ACDEILMNQ. — 402 πρίν γ' L: v. πρὶν. τῶ l. mei: v. τῷ. τόσον: πολὺν P. μετέθηκε: μεθέηκε CIKNSV. μεθέηκεν ADE 1852, 22 HLM (GP).

A. c. 386 προθύροιο: δι' ἐκ μεγάροιο Ῥιανός Didymus. — 387 δὲ χολώσατο, cf. ι 480; ρ 458. — 390–392 asteriscis erant notati, v. ad 330—332. — 393 ἀλύεις: ἀλύεις, v. ad 333. — 396 δ' ἄρ' Aristonicus ad Φ 38: δὲ Bekk. 2, v. de hiatu p. 24. — 402 πᾶσαι μετέθηκεν, ἀντὶ τοῦ ἐν ἡμῖν ἔθηκεν Schol. H Vind. 133.

νῦν δὲ περὶ πτωχῶν ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι δαιτὸς
ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἴς Τηλεμάχοιο·
δαιμόνιοι, μαίνεσθε καὶ οὐκέτι κεύθετε θυμῷ
βρωτὺν οὐδὲ ποτῆτα· θεῶν νύ τις ὔμμ' ὀροθύνει.
ἀλλ' εὖ δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες,
ὁππότε θυμὸς ἄνωγε· διώκω δ' οὔ τιν' ἐγώ γε.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε.
τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε
[Νίσου φαίδιμος υἱός, Ἀρητιάδαο ἄνακτος]·
ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαίνοι·
μήτέ τι τὸν ξεῖνον στυφελίζετε μήτέ τιν' ἄλλον
δμώων, οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
ἀλλ' ἄγετ', οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
ὄφρα σπείσαντες κατακείομεν οἴκαδ' ἰόντες·
τὸν ξεῖνον δ' εἰῶμεν ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος
Τηλεμάχῳ μελέμεν· τοῦ γὰρ φίλον ἵκετο δῶμα.
ὣς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ἑαδότα μῦθον ἔειπε.
τοῖσιν δὲ κρητῆρα κεράσσατο Μούλιος ἥρως,
κῆρυξ Δουλιχιεύς· θεράπων δ' ἦν Ἀμφινόμοιο·
νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οἳ δὲ θεοῖσι

V. L. 403 πτωχῶν: πτωχῷ EFQR. πτωχόν G. — 405 μετέειφ': μετέφη CKS. — 407 βρωτὴν ἠδὲ DK. θεῶν: θεὸς E 1852, 34 N. ὔμμ' I M. — 408 ἰόντες: ἐόντες Q. — 409 ὁππότε: εἴποτε HI. — 410 οἵδ' DI LMNQ. φῦντες I. — 411 θαρσαλέως H. — 412 τοῖσι ACFMN. — 413 omitt. ACHIKMNQSV: habent DFLR (GP). Νίσου: νήσου D. — 414 ἐπὶ ῥηθέντι: ἐπϊρρηθέντϊ CDKN. — 415 χαλεπαίνει K. προσέειπε . προσέειπεν M et γρ. χαλεπαίνοι. — 416 μήτέ τι ACIKMN: μητέ τι . μήτ' ἔτι L. στυφελίζετε: στυφελίξετε L. μήτέ τιν' AIKLN. μητέ τιν' DQ. — 418 ἀλλ' ἄγετ': ἀλλά γε CKS. — 420 δ' εἰῶμεν NQV: δ' ἐῶμεν DM. cet. δὲ ἐῶμεν. ἐνὶμμεγάροις D. — 422 ἑαδότα I: v. ἑαδότα. — 423 τοῖσι ACKLMNQ. — 424 κήρυξ AL. — 425 νώμησεν: νώμησαν AM.

A. c. 404 ψιλωτέον τὸ ἦδος Herodianus. ἧδος Trypho, Il. T. 270. — 405 μετέφη, v. de hiat. p. 22. — 407 quod habet H in margine προπερισπωμένως non ad βρωτύν, sed ad ποτῆτα referendum esse puto. — 418 scriptura ἀλλά γε confirmatur Bekkeri emendatio ἀλλ' ἄγε Ϝοινοόος. — 420 μεγάροις Ὀδυσῆος: Ῥιανὸς δὲ ἐνὶ μεγάροισιν ἔκηλον Didymus.

σπείσαντες μακάρεσσι πίον μελιηδέα οἶνον.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε πίον θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
βάν ῥ' ἰέναι κείοντες ἑὰ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Τ.

Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεὺς
μνηστήρεσσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων·
αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τηλέμαχε, χρὴ τεύχε' ἀρήια κατθέμεν εἴσω
πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖσιν ἔπεσσι
παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
ἐκ καπνοῦ κατέθηκ', ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐῴκει,
οἷά ποτε Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
ἀλλὰ κατῄκισται, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' ἀυτμή.
πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε δαίμων,
μή πως οἰνωθέντες ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν
ἀλλήλους τρώσητε καταισχύνητέ τε δαῖτα
καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.
ὣς φάτο, Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί,
ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·
μαῖ', ἄγε δή μοι ἔρυξον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,

V. L. 426 *σπείσαντες*: *λείψαντες* ACFKS. — 427 *σπεῖσάν τε, πίον* I. *σπεῖσάν τε πίον* MV. *σπείσαντε πίον* A. *σπεισάντε πίον* Q: v. *σπεῖσάν τ' ἔπιόν.* — 428 *βάν ῥ'*: *βὰν δ'* CDHIKLQSV. *ἰέναι* C: v. *ἴμεναι.*

A. c. 427 *τε πίον* Aristarchus, Il. T. 424.

VARIA LECTIO. 1 *ὃ* ACDIKLMNQ. *ὑπελίπετο* C. *ὑπολίπετο* K. *ἀπελείπετο* P. — 4—12 asteriscis notati in C. — 5 **μαλακοῖσιν ἔπεσσι*: *μαλακοῖσιν ἐπέεσσϊ* N. v. *μαλακοῖς ἐπέεσσι.* — 6 *παρφᾶσθαι* CDM. *μεταλλῶσι* ACDKMNQ. *ποθέοντα* K. — 7 *οὐκ ἔτι* AV. — 8 *οἷα ποτὲ* CK. — 9 *ὅσον* A. — 10 *δ' ἔτι*: *δέ τϊ* CDKLRS. — 12 *καταισχύνητε δὲ* AFH 2. m. IRS. — 14 *μύθω πατρί* Q. — 15 *καλεσάμενος* AC. — 16 *ἐνὶμμεγάροισι* D.

ADNOTATIO CRITICA. 4—13 *οἱ ἀστερίσκοι, ὅτι ἀναγκαίως ἐνθάδε, ὅτι καὶ ἑώρακε τὰ ὅπλα* Schol. HV Vind. 133. *οἱ ἀστερίσκοι ὅτι ἐνθάδε καλῶς, ὅτι ἑώρακε τὰ ὅπλα* Schol. M Vind. 56. *ἔνθα καὶ κεῖται πρὸ ἑνὸς ἑκάστου στίχου ἀστερίσκος δίχα ὀβελοῦ, ὡς ἐνταῦθα τῶν τοιούτων στίχων ἄριστα κειμένων* Eust. 1853, 10, cf. ad *π* 281. — 6 *παρφάσθαι*: *παρφᾶσθαι* Heraclides, H. T. 373. — 16 Aristophanes *ἐνιμμεγάροισι*, Il. T. 391.

ὄφρά κεν ἐς θάλαμον καταθείομαι ἔντεα πατρὸς
καλά, τά μοι κατὰ οἶκον ἀκηδέα καπνὸς ἀμέρδει
πατρὸς ἀποιχομένοιο· ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα.
νῦν δ' ἐθέλω καταθέσθαι, ἵν' οὐ πυρὸς ἵξετ' ἀυτμή.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
αἲ γὰρ δή ποτε τέκνον ἐπιφροσύνας ἀνέλοιο
οἴκου κήδεσθαι καὶ κτήματα πάντα φυλάσσειν.
ἀλλ' ἄγε, τίς τοι ἔπειτα μετοιχομένη φάος οἴσει;
δμῳὰς δ' οὐκ εἴας προβλωσκέμεν, αἵ κεν ἔφαινον.
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ξεῖνος ὅδ'· οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι, ὅς κεν ἐμῆς γε
χοίνικος ἅπτηται καὶ τηλόθεν εἰληλουθώς.
ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
κλήισεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων.
τὼ δ' ἄρ' ἀναΐξαντ' Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱὸς
ἐσφόρεον κόρυθάς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας
ἔγχεά τ' ὀξυόεντα· πάροιθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
χρύσεον λύχνον ἔχουσα φάος περικαλλὲς ἐποίει.
δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα·
ὦ πάτερ, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι.
ἔμπης μοι τοῖχοι μεγάρων καλαί τε μεσόδμαι
εἰλάτιναί τε δοκοὶ καὶ κίονες ὑψόσ' ἔχοντες
φαίνοντ' ὀφθαλμοῖς ὡς εἰ πυρὸς αἰθομένοιο.
ἦ μάλα τις θεὸς ἔνδον, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

V. L. 17 ὄφρά κεν ACIKLNQ. καταθείομαι: καταθείομεν NP. κακκείομαι L. — 18 omitt. KS. — 19 ἐγὼ δέ τϊ CIKLSV. ἐγὼ δέ τοι A. — 20 ἵξετ': ἵκετ' M. ἵζετ' D. γρ. ἥξετ' M 2. m. γρ. ἵκετ' ἀϋτμή H. — 22 ἐπιφροσύνας (ης) A. — 24 ἀλλ' ἄγε τίς τοι: γρ. ἀλλὰ τἴς δή τοι C. τίς ἂν E? v. 1853, 51 τίς ἂν φάος οἴσει. — 25 δμῳὰς: l. δμωὰς. D δμῶας. δμῷας I. αἵ κεν: αἴ κεν I. αἴκ' ἔφαινον L et in marg. κ' ἀνέφαινον. — 29 ἂρ ACIKMNQ. ἐφώνησε DKQV. — 30 κλήϊσσεν FLRV. θαλάμων et γρ. μεγάρων. εὖ ναιεταόντων ACKLMNQ: v. εὐναιεταόντων. — 31 τὼ: τῶ AI. ἂρ ACDIKMNQ. ἀναΐξαντε A. — 38 ὑψόσ': ὕψος GHI. — 39 ὡς εἰ: ὡσεὶ ACDIN. — 40 τις: τίς ADIQ. οἳ: τοὶ DHIM.

A. c. 25 δμῳὰς veteres, H. T. 226. — 28 huic versui Aristarchus diplen adpinxit πρὸς τοὺς χωρίζοντας, v. Schol. HQ Vind. 133. — 34 οἱ παλαιοὶ οὐκ ἐχρῶντο ἐλαίῳ καὶ λύχνῳ, διὸ καὶ σεσημείωται τὸ „χρύσεον λύχνον ἔχουσα" Et. Mg. 565, 37. φάος: ἔν τισι γράφεται φόως Schol. H. — 37 μεσόδμαι: ὁ Ἀρίσταρχος τὰ μεσόστυλα, v. Eust. 1855, 1.

σίγα καὶ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε, μηδ' ἐρέεινε·
αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
ἀλλὰ σὺ μὲν κατάλεξαι, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ,
ὄφρα κ' ἔτι δμῳὰς καὶ μητέρα σὴν ἐρεθίζω·
ἡ δέ μ' ὀδυρομένη εἰρήσεται ἀμφὶς ἕκαστα.
ὣς φάτο, Τηλέμαχος δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει
κείων ἐς θάλαμον δαΐδων ὕπο λαμπομενάων,
ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι·
ἔνθ' ἄρα καὶ τότ' ἔλεκτο καὶ ἠῶ δῖαν ἔμιμνεν.
αὐτὰρ ὃ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεὺς
μνηστήρεσσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων.
ἡ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια
Ἀρτέμιδι ἰκέλη ἠὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ.
τῇ παρὰ μὲν κλισίην πυρὶ κάτθεσαν, ἔνθ' ἄρ' ἐφῖζε,
δινωτὴν ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ, ἥν ποτε τέκτων
ποίησ' Ἰκμάλιος, καὶ ὑπὸ θρῆνυν ποσὶν ἧκε
προσφυέ' ἐξ αὐτῆς, ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας.
ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια.
ἦλθον δὲ δμῳαὶ λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο.
αἳ δ' ἀπὸ μὲν σῖτον πολὺν ᾕρεον ἠδὲ τραπέζας
καὶ δέπα, ἔνθεν ἄρ' ἄνδρες ὑπερμενέοντες ἔπινον·
πῦρ δ' ἀπὸ λαμπτήρων χαμάδις βάλον, ἄλλα δ' ἐπ' αὐτῶν
νήησαν ξύλα πολλὰ φόως ἔμεν ἠδὲ θέρεσθαι.

V. l. 42 μὴ δ' ACDIKLMNQ. — 44 ὑπολήψομαι D. αὐτοῦ: αὐτός GM. — 45 ὄφρα κ' ἔτι: ὄφρα δ' ἔτι DL. ὄφρα κέ τι ACKNQSV. ὄφρα κέ τοι M. δμῳὰς: l. δμωὰς. — 46 ἤ δέ μ' AD. — 47 δι' ἐκ ACDIKLMNQ. — 48 ἐς: εἰς V. ὕπο: ὑπὸ IV. ὑπολαμπομενάων ACDFGHKLMNPQRS. — 49 ὅτέ μιν IK. ἱκάνοι: ἱκάνει M. ἱκάνοι (ει) A. ἱκάνει (οι) CDQ. — 50 ἠῶ: ἠὼ DM. — 51 ὃ ACDIKLMNQ. μεγάρῳ: μεγάροις CKS. προδόμῳ A et γρ. μεγάροις. — 53 ἦδ' ACDIKLMNQ. — 54 ἰκέλη: ἰκέλη AKLN. εἰκέλη D. ἠὲ AEFHIN: ἠδὲ CDKLMQRSV. χρυσέῃ: χρυσῇ ACDEFGHIKLNPQRSV. — 55 παρὰ: πάρα D. ἆρ ACDIKLMNQ. ἐφῖζε: ἔφιζε ACDIKLQ. ἔφιζεν M. — 56 ἣν ποτὲ A. — 57 ἧκε: ἦεν P. — 58 προσφυὲς L et in marg. προσφυέ'. ὅθ': ὅδ' A ex corr. KMS. — 61 αἵδ' ADEIKLMNQ. ἄπο L. ἥρεον Q. — 62 omitt. KS. δέπα' DL. ἆρ ACMNQ. ἔνθα μὲν DL. — 63 ἄπο D. λαμπτήρων: λαμπτῆρος M. ἐπ': ἀπ' M. — 64 φόως ἔμεν: φοωσέμεν CK. φόως τ' ἔμεν (cod. τε μὲν) Et. Gud. 16, 3. φάος τ' ἔμεν Et. Mg. 365, 39.

A. c. 43 αὕτη: τινὲς δὲ γράφουσιν αὐτή τοι δίκη ἐστὶ θεοῦ Eust. 1854, 45. — 50 Aristarchus, Pamphilus, Herodianus ἠῶ: ἠὼ Dionysius Sidonius, H. T. 181. — 55 ἐφῖζε: ἔφιζε Herodianus, H. T. 403. — 61 ᾕρεον: δασέως τὸ ᾕρεον Schol. H. Ἀρίσταρχος Ἰακῶς (αἵρεον?) Didymus. — 62 ἐκτατέον τὸ δέπᾱ Schol. H.

ἢ δ' Ὀδυσῆ' ἐνένιπε Μελανθὼ δεύτερον αὖτις·
ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις διὰ νύκτα
δινεύων κατὰ οἶκον, ὀπιπεύσεις δὲ γυναῖκας;
ἀλλ' ἔξελθε θύραζε τάλαν, καὶ δαιτὸς ὄνησο·
ἢ τάχα καὶ δαλῷ βεβλημένος εἶσθα θύραζε.
τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
δαιμονίη, τί μοι ὧδ' ἐπέχεις κεκοτηότι θυμῷ;
ἦ ὅτι δὴ ῥυπόω, κακὰ δὲ χροῒ εἵματα εἷμαι,
πτωχεύω δ' ἀνὰ δῆμον; ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.
τοιοῦτοι πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασι.
καὶ γὰρ ἐγώ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
ὄλβιος ἀφνειὸν καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ
τοίῳ, ὁποῖος ἔοι καὶ ὅτευ κεχρημένος ἔλθοι·
ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι ἄλλά τε πολλά,
οἷσίν τ' εὖ ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων, ἤθελε γάρ που·
τῷ νῦν μή ποτε καὶ σὺ γύναι ἀπὸ πᾶσαν ὀλέσσῃς
ἀγλαΐην, τῇ νῦν γε μετὰ δμῳῇσι κέκασσαι,
ἤν πώς τοι δέσποινα κοτεσσαμένη χαλεπήνῃ,
ἢ Ὀδυσεὺς ἔλθῃ· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα.
εἰ δ' ὃ μὲν ὣς ἀπόλωλε καὶ οὐκέτι νόστιμός ἐστιν,
ἀλλ' ἤδη παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γε ἕκητι

V. L. 65 ἦδ' ACDGIKLMNQ. ὀδυσῆϊ DLM. ἐνένιπε: ἐνένιπτε A ex corr. CFPS. ἐνένιπτεν K. ἐνένισπε QV. ἐνένειπε I. — 66 νύκτα: νυκτὸς L. — 67 ὀπιπεύσεις: ὀπιπτεύσεις A ex corr. CE 1855, 47 KQRV. ὀπιπεύεις DLP Apoll. Soph. 121, 30; Hesych. III, 212. ὀπιπτεύεις F. — 69 ἢ E. εἶσθα: ἦσθα CKPS. — 70 ἄρ ACIKMNQ. — 72 ἢ ADEGILNQ. ὅτι δὴ ῥυπόω CDGKLMQV: ὅττ' οὐ λιπόω AN. ὅτι οὐ λιπόω E 1855, 52 H p. ras. IR. ὅτι τοι ῥυπαρὰ P. ὅτι τοι ῥυπόω F. γρ. ἢ ὅτι δὴ ῥυπόω A m. r. γρ. ὅτι οὐ λιπόω M. κακὰ: κατὰ P. — 73 ἀνα C. ἐπείγει: γρ. ἱκάνει M. — 74 ἔασσι Q. — 76 ὄλβιος: ὄλβιον L. πολλάκις IK. — 77 omitt. KS. ἔλθοι: ἔλθῃ QV. — 78 δμῶες: δμῶαι L. μυρίαι CDLS. ἄλλά τε ACIKMNQ. — 80 ἀλάπαξε: ἀλάπαζε I. — 81 τῶ A 1. m. CIKMNQ: τῷ A 2. m. τοῦτο DL. ἀπὸ: ἀπο CD. πᾶσαν: πάμπαν H ex em. I. ὀλέσσεις D. — 82 ἀγλαΐην: ἀγλαΐῃ K. ἀγλαΐας, τῆς Apoll. Soph. 4, 8. τῇ: τὴν AH ex em. P. — 83 ἤν πώς: v. μή πώς. ACDHIKLNQV μή πως. γρ. ἤν πως M. χαλεπαίνῃ S. — 84 ἔλθῃ: ἔλθοι DE 1855, 59 HIKLQSV. — 85 οὐκ ἔτι A. νόστιμος ἐστὶν CDL. — 86 παῖς: πάϊς CK. Ἀπόλλωνός γε: ἀπόλλωνος δὲ DL.

A. c. 69 εἶσθα Aristonicus ad Φ 424. σημείωσαι δὲ καὶ τὸ εἶσθα θύραζε διὰ διφθόγγου ἔχον τὴν παραλήγουσαν τοῦ εἶσθα Eust. 1856, 6. — 83 ἤν πως: ἡ γραφή (sc. Ἀριστάρχου). τὰ δὲ εἰκαιότερα μή πως Didymus.

Τηλέμαχος· τὸν δ' οὔ τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
λήθει ἀτασθάλλουσ', ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐστίν.
ὣς φάτο, τοῦ δ' ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια,
ἀμφίπολον δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
πάντως θαρσαλέη, κύον ἀδεές, οὔ τί με λήθεις
ἔρδουσα μέγα ἔργον, ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις·
πάντα γὰρ εὖ ᾔδησθ', ἐπεὶ ἐξ ἐμεῦ ἔκλυες αὐτῆς,
ὡς τὸν ξεῖνον ἔμελλον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν
ἀμφὶ πόσει εἴρεσθαι, ἐπεὶ πυκινῶς ἀκάχημαι.
ἦ ῥα καὶ Εὐρυνόμην ταμίην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Εὐρυνόμη, φέρε δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
ὄφρα καθεζόμενος εἴπῃ ἔπος ἠδ' ἐπακούσῃ
ὁ ξεῖνος ἐμέθεν· ἐθέλω δέ μιν ἐξερέεσθαι.
ὣς ἔφαθ', ἣ δὲ μάλ' ὀτραλέως κατέθηκε φέρουσα
δίφρον ἐΰξεστον καὶ ἐπ' αὐτῷ κῶας ἔβαλλεν·
ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·
ξεῖνε, τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·
τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ γύναι, οὐκ ἄν τίς σε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
νεικέοι· ἦ γάρ σευ κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει,
ὥς τέ τευ ἢ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅς τε θεουδὴς
ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσων
εὐδικίας ἀνέχῃσι, φέρῃσι δὲ γαῖα μέλαινα
πυροὺς καὶ κριθάς, βρίθῃσι δὲ δένδρεα καρπῷ,

V. l. 87 ἐνὶμμεγάροισι D. — 88 λήθει: λήθοι L. — 90 ἐνένιπεν: ἐνένιπτεν CFKS. ἐνένισπεν AQV. — 91 ἀδεές ACKS Hesych. I, 42. ἀδεὴς D. v. ἀδδεὲς cum Apoll. Soph. 31, 7. λήθεις: λήσεις D. — 92 ἔρδουσα LN: v. ἔρδουσα. ἀναμάξεις (οι) L. — 93 εἴδησθ' A. οἴδησθ' V. ᾔδησθα ἐπεὶ πυκινῶς ἀκάχημαι F. ἐμεῦ: ἐμοῦ G. — 94 ἐνὶμμεγάροισιν D. ἐνὶμεγάροισιν (μ) H. — 96 ἦ ῥὰ AIL. — 98 ἐπακούσῃ: ἐπακούσαι M. — 100 ἣδε N. κατέθηκε: ἐπέθηκε L. — 101 αὐτῷ: αὐτοῦ DKLSV. — 104 μέν σε: μέν τι L. ἐγὼν: ἐγὼ F. μὲν ἐγώ σε πρῶτον D. — 105 εἰς: l. εἶς. — 107 ἄν τις σε DIKQ. — 108 σευ: σοι E 1857, 48. σεῦ L. — 109 ὥστέ τευ ACIKNQ. — 110 omitt. Plutarchus cum Platone de Rep. pg. 363 B.

A. c. 91 ἀδεὲς Aristarchus: ἀδδεὲς Nicias, H. T. 178. — 92 ἔρδουσα: ἔρδουσα, H. T. 258. — 105 εἰς: εἶς, H. T. 241. — 111 ἀνέχῃσι: Ἀρίσταρχος εὐδικίας ἄνω ἔχῃ Apoll. Soph. 36, 20.

τίκτῃ δ' ἔμπεδα μῆλα, θάλασσα δὲ παρέχῃ ἰχθῦς
ἐξ εὐηγεσίης, ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ.
τῷ ἐμὲ νῦν τὰ μὲν ἄλλα μετάλλα σῷ ἐνὶ οἴκῳ,
μηδ' ἐμὸν ἐξερέεινε γένος καὶ πατρίδα γαῖαν,
μή μοι μᾶλλον θυμὸν ἐνιπλήσῃς ὀδυνάων
μνησαμένῳ· μάλα δ' εἰμὶ πολύστονος· οὐδέ τί με χρὴ
οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ γοόωντά τε μυρόμενόν τε
ἧσθαι, ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεί·
μή τίς μοι δμῳῶν νεμεσήσεται ἠὲ σύ γ' αὐτή,
φῇ δὲ δακρυπλώειν βεβαρηότα με φρένας οἴνῳ.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
ξεῖν' ἦ τοι μὲν ἐμὴν ἀρετὴν εἶδός τε δέμας τε
ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
μεῖζόν κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτω.
νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.

V. L. 113 τίκτῃ et παρέχῃ Plato l. l.: τίκτει CDEFKLR (GPV). τίκτει (η superscr.) M. μῆλα: πάντα AI. γρ. μῆλα A m. r. πάντα, οὐ μῆλα H in marg. παρέχει A ex corr. CDEFIKR (GHPV). — 114 εὐηγεσίης Hesych. II, 123; 221: εὐεργεσίης LM. εὐεργασίης D. γρ. εὐηργεσίης L. αὐτοῦ Apoll. Soph. 43, 10: αὐτῷ (ου superscr.) A. αὐτῷ N. αὐτοῖς C. ἐν αὐτῷ M et γρ. ὑπ' αὐτοῦ. — 115 τῷ l. mei: ὡς E 1857, 32. — 116 μὴ δ' ACEIKL MNQ. — 117 omitt. KS. — 118 οὐδέ τι με ADIKLNQ. — 119 γοόωντά τε HK. γόωντα τε A. — 121 μή τις μοι AIKLNQ. δμῳῶν: l. δμωῶν. δμώων (ῶ superscr.) C. δαναῶν ADL. γρ. δμωῶν A m. rec. σύ γ': σὺ FKS. ἢ σύ περ αὐτή M. — 122 omitt. A 1. m. δακρυπλώειν Hesych. I, 456: δάκρυ πλώειν AFS. καί μέ φησι δάκρυ πλώειν βεβαρημένον οἴνῳ Aristot. Problem. XXX, 1. — 125 εἰς ἀνέβαινον AV. — 126 ἦεν: ἦεν CDLMN QV. — 127 οἶκον: γρ. βίον D. ἀμφιπολεύει (οι superscr.) M. — 128 κε: κεν Q. οὕτω ACDEFGHIKLMNPQRV: v. οὕτως. — 129 ἐπέσσευεν: ἐπέσσευε MN. ἐπέσευε D. ἐπέχευεν C. ἐπέκλωσεν FKS. ἐπέκλωσε P, cf. σ 256.

A. c. 113 τίκτῃ: τίκτει, cf. G. Herm. Opusc. II, 56. ἔμπεδα: Ῥιανὸς ἄσπετα Didymus. — 114 εὐηγεσίης: κακῶς οἱ σὺν τῷ ρ γράφοντες εὐεργεσίης (l. εὐηργεσίης) Schol. HQV Vind. 133. ἔοικε δὲ γράφειν τινὰς καὶ εὐηργεσίας (sic). διὸ παρασημειοῦνται οἱ παλαιοί, ὅτι καλῶς (em. οὐ καλῶς vel κακῶς) λέγουσιν οἱ σὺν τῷ ρ γράφοντες Eust. 1857, 4. — 116 μηδ' ἐμὸν: Ἀρίσταρχος μηδέ μοι Didymus. — 121 γρ. δμωῶν σὺν τῷ ι καὶ περισπωμένως, θηλυκὸν γάρ ἐστι. οὕτως Ἀρίσταρχος καὶ Ἡρωδιανός Schol. H Vind. 133. — 122 σύνθετον τὸ δακρυπλώειν Schol. BHQ Vind. 133. — 126 Aristarchus et Aristophanes ἦεν, non ἦεν, cf. ad σ 253.

ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
οἵ τ' αὐτὴν Ἰθάκην εὐδείελον ἀμφινέμονται,
οἵ μ' ἀεκαζομένην μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
τῶ οὔτε ξείνων ἐμπάζομαι οὔθ' ἱκετάων
οὔτέ τι κηρύκων, οἳ δημιοεργοὶ ἔασιν·
ἀλλ' Ὀδυσῆα ποθέουσα φίλον κατατήκομαι ἦτορ.
οἳ δὲ γάμον σπεύδουσιν· ἐγὼ δὲ δόλους τολυπεύω.
φᾶρος μέν μοι πρῶτον ἐνέπνευσε φρεσὶ δαίμων
στησαμένῃ μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνειν
λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' αὐτοῖς μετέειπον·
κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰς ὅ κε φᾶρος
ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώνια νήματ' ὄληται,
Λαέρτῃ ἥρωι ταφήιον, εἰς ὅ τέ κέν μιν
μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο·
μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιάδων νεμεσήσῃ,
αἴ κεν ἄτερ σπείρου κῆται πολλὰ κτεατίσσας.
ὣς ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ἔνθα καὶ ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκον μέγαν ἱστόν,
νύκτας δ' ἀλλύεσκον, ἐπὴν δαΐδας παραθείμην.

V. L. 134 τῶ l. mei: τῶ τ' C. v. τῷ. — 135 οὔτέ τι ACIKLMN. οὐτέ τι DQ. — 136 ὀδυσῆα ποθέουσα C: ὀδυσσῆα ποθέουσα M. ὀδυσῆα ποθεῦσα DE 1858, 22; 62 FGHIKPQRV. ὀδυσσῆα ποθεῦσα ANS. ὀδυσῆα ποθοῦσα L. πόσιν: γρ. φίλον L. — 138 φάρος ACDKNQ. μοι: τοι QV. μέγα: γρ. φρεσὶ M. γρ. ἐνέπνευσε φρεσὶ δαίμων M. — 139 ἐνὶμμεγάροισιν D. ὑφαίνειν FKNPS: ὕφαινον ACDHILMQRV. — 142 εἰς ὅ κε M: v. εἰσόκε. φάρος ACDKNQ. — 143 μεταμώνια: μεταμώλια FGKMP. μετὰ μώλια S. — 144 εἰσότε ACDIKLQ. ὁππότε N. — 145 ταννλεγέος C. ταννλεγέως L. τανηλεγέως D 1. m. — 146 μή τϊς μοι A DIKLQ. νεμεσήσοι L. — 147 κῆται N: κεῖται ACDFGHIKLMPQRV. κτεατίσας CFK. — 148 τοῖσι HI. — 149 ἠματίη μὲν: ἤματι, ἠμὲν L. — 150 ἀλῦεσκον AN 1. m. ἐπὴν ACDFGHIKLMNPQRV: v. ἐπεί.

A. c. 130—133 ἠθέτηνται δ' (cod. λ'). ἐν δὲ τοῖς πλείστοις οὐδὲ ἐφέροντο Schol. H. — 131 Σάμῃ: Σάμῳ, cf. ad α 246. — 136 Ἀρίσταρχος Ὀδυσσῆα ποθέουσα Didymus. scripturam codicis ὀδυσσῆα Porson. mutavit in ὀδυσῆ, quod editores receperunt quodque ipse recepissem si qua fides esset Schol. V Townl. ad Δ 384 Τυδῆ: ὡς „Ὀδυσῆ ποθέουσα" καὶ „Μηκιστῆ δ' ἕλε Πουλυδάμας" (O 339). sed verisimilius est differentiam scripturae inter ποθεῦσα et ποθέουσα fuisse. — 139 Ἀρίσταρχος ὑφαίνειν Didymus. — 142 εἰς ὅ κε, v. H. T. 243. — 143 μεταμώνια: μεταμώλια, cf. ad β 98; σ 332, 392. — 150 cf. β 105. ἀλλύεσκον: διὰ τοῦ ν Schol. H i. e. ἀνλύεσκον. v. H. T. 394.

ὣς τρίετες μὲν ἔληθον ἐγὼ καὶ ἔπειθον Ἀχαιούς·
ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὧραι
μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πολλὰ τελέσθη,
καὶ τότε δή με διὰ δμῳάς, κύνας οὐκ ἀλεγούσας,
εἷλον ἐπελθόντες καὶ ὁμόκλησαν ἐπέεσσιν.
ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσα καὶ οὐκ ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκης·
νῦν δ' οὔτ' ἐκφυγέειν δύναμαι γάμον οὔτέ τιν' ἄλλην
μῆτιν ἔθ' εὑρίσκω· μάλα δ' ὀτρύνουσι τοκῆες
γήμασθ', ἀσχαλάᾳ δὲ πάις βίοτον κατεδόντων
γιγνώσκων· ἤδη γὰρ ἀνὴρ οἷός τε μάλιστα
οἴκου κήδεσθαι, τῷ τε Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
ἀλλὰ καὶ ὥς μοι εἰπὲ τεὸν γένος, ὁππόθεν ἐσσί·
οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι παλαιφάτου οὐδ' ἀπὸ πέτρης.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
οὐκέτ' ἀπολήξεις τὸν ἐμὸν γόνον ἐξερέουσα;
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω· ἦ μέν μ' ἀχέεσσί γε δώσεις
πλείοσιν ἢ ἔχομαι· ἣ γὰρ δίκη, ὁππότε πάτρης
ἧς ἀπέῃσιν ἀνὴρ τόσσον χρόνον, ὅσσον ἐγὼ νῦν,
πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων.

V. L. 151 τριετὲς D. — 152 τέτρατον: τέταρτον CIK. — 153 omitt. .. περι D. — 154 δμῳὰς M: cet. δμῳὰς. — 155 ὁμόκλησαν: ὁμοκλήαντ' FKS (P). — 156 ἐξετέλεσα CD. — 157 νῦν οὔτ' E. οὔτέ τιν' CK .MNQ. οὐτέ τιν' ADI. — 158 ἔθ' εὑρίσκω: εὑρίσκω A 1. m. E. ἐφευρίσκω KS (P) Schol. δ 1. ἀνευρίσκω I. — 160 γιγνώσκων LMN: γινώκων ACDIKQRS. μάλιστα: μέγας τε FPS. μέγάς τε K. — 161 κῦδος: λβον DE 1858, 34 GHIMQV. κῆδος A. γρ. κῦδος H. ὀπάζει: ὀπάζοι :MNQV. ὀπάζῃ D. ὀπάζῃ (οι) H. ὀπάζει (η) L. — 162 εἰπὲ: ἔειπε A. ἔσσίν .Q. ἔσσιν V. — 163 δρυὸς ἐσσὶ ACIKN. δρυὸς εἰσὶ Q. παλαιφάτου: αλαιφάγου H. utrumque E 1859, 5. παλαιφάγου: πάλαι ἐσθιομένης Iesych. III, 258. — 165 omitt. L. — 166 οὐκ ἔτ' L. ἀπολήξεις CE 1859, NV. ἀπολήξῃς (λ) K. ἀπολήξει Apoll. Soph. 55, 18. v. ἀπολλήξεις. γόον: γόον var. lect. in G. — 167 δώσεις: δοίης D. — 168 ἦ: η γ' M, in uo litera η quattuor signis est notata, spiritu utroque, gravi et cirumflexo. ἣ γὰρ ACDGILN. ἣ γὰρ K. v. ἡ γὰρ. — 169 ἧς: ἧς τ' A. — 70 omitt. A 1. m.

A. c. 151 τρίετες: δίετες, cf. ad β 106. — 162 εἰπὲ: ἔειπε, cf. ad 379, 468. — 163 παλαιφάτου: τινὲς δὲ παλαιφάγου, ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ ἐβαλανοφάγουν Schol. HMQV Vind. 56, 133. παλαιφάτου: τῆς πάλαι φημιζομένης, ὅτι ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο ἄνθρωποι. τινὲς δὲ γράφουσι παλαιφύτου (ll. παλαιφάτου), ἐπειδὴ παλαιόν ἐστι φυτὸν ἡ δρῦς Hesych. III, 232. — 166 ἀπολήξεις Aristarchus, H. T. 390.

ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς.
Κρήτη τις γαῖ' ἔστι μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
καλὴ καὶ πίειρα, περίῤῥυτος· ἐν δ' ἄνθρωποι
πολλοὶ ἀπειρέσιοι καὶ ἐννήκοντα πόληες.
ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοί,
ἐν δ' Ἐτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες
Δωριέες τε τριχάικες δῖοί τε Πελασγοί.
τῇσι δ' ἐνὶ Κνωσός, μεγάλη πόλις, ἔνθά τε Μίνως
ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστής,
πατρὸς ἐμοῖο πατήρ, μεγαθύμου Δευκαλίωνος.
Δευκαλίων δ' ἔμ' ἔτικτε καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω
ᾤχεθ' ἅμ' Ἀτρείδῃσιν, ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἴθων,
ὁπλότερος γενεῇ· ὃ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων.
ἔνθ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμην καὶ ξείνι' ἔδωκα.
καὶ γὰρ τὸν Κρήτηνδε κατήγαγεν ἲς ἀνέμοιο
ἱέμενον Τροίηνδε παραπλάγξασα Μαλειῶν·
στῆσε δ' ἐν Ἀμνισῷ, ὅθι τε σπέος Εἰλειθυίης,
ἐν λιμέσιν χαλεποῖσι, μόγις δ' ὑπάλυξεν ἀέλλας.

V. L. 171 *ἀλλὰ καὶ ὣς τὸν μῦθον ἐνισπήσω· σὺ δ' ἄκουσον* N. — 172 *τις*: *τίς* CDILQ. *γαῖά τις ἐστὶ* G. — 174 *ἐννήκοντα* Schol. *K* 252: *ἐνενήκοντα* CDEFHIKLNQV Schol. *B* 694. — 176 *ἐν δ' ἐτεοκρῆτες* IN. *ἐν δέ τε καὶ κρῆτες* KPS. — 178 *τῇσι*: *τοῖσι* A ex corr. CEFMRV. Stobaeus Flor. XLIV, 40. *τοῖσιν* Q. *ἐνὶ*: *ἔνι* D. *Κνωσὸς*: *κνωσσὸς* AD E 1860, 14 FGHIKLMNPR Stobaeus l. l. *ἔνθά τε* ACIMNQ Et. Mg. 343, 24 et 31. *ἔνθα γε* Stobaeus. — 179 *ἐννέωρος* Apoll. Soph. 68, 12, Stobaeus: *ἐννέορος* A m. rec. CL. *ὀαριστής*: *ὀαρϊστύς* A m. rec. DKLM, *ὀαριστεύς* N. *ὁ ἀριστύς* S. — 180 *ἐμοῖο*: *ἐμεῖο* KLQS. — 181 *δ' ἔμ' ἔτικτε* N: *δέ μ' ἔτικτε* FKS (GP). v. *δ' ἐμὲ τίκτε*. — 182 *κορονῆσιν* A DIL. — 183 *κλυτὸν*: *κλυτὸς* DKNPS. — 184 *ὁπλότερος*: *ὁπλοτέρῳ* G. *γενεῇ*: *γενεὴν* DL. *ὃδ'* ACDIKLMNQ. *ἄρα*: *ἅμα* AN, non male. — 186 *Κρήτην δὲ*: *κρήτην γε* D. — 187 *ἱέμενον* ACILMQ. *ἱέμενος* D. *τροίην δὲ* AK. — 188 *Ἀμνισῷ*: *ἀμνισσῷ* A ex corr. DLMPS. *ἀμνισσω* I. *ἀμνησῶ* CK Schol. *A* 535. *στῆσε δ' ἀνὰ μνϊσῶ* Q. — 189 *μόγις*: *μόλις* ACD GHIKLM p. ras. NQRSV.

A. c. 174 huic Aristarchum diplen adpinxisse *πρὸς τοὺς χωρίζοντας* confirmat Schol. *B* 649. — 178 *Κνωσός*: *Κνωσσός* Trypho, v. Cram. An. Ox. II, 72, 10; Eust. 1860, 14. — 180 *ἐμοῖο*: *ἐμεῖο* Zenodotus, v. Schol. *Ξ* 118; Apoll. de Pron. p. 137; H. T. 251. — 183 *κλυτὸν*: *κλυτὸς* Herodianus Il. Pros. *X* 51. — 188 *Ἀμνισὸς ὁ ποταμὸς διὰ τοῦ ι γράφεται* Cram. Anecd. Ox. II, 172, 12. — 189 *μόγις*, quod praeter hunc locum et *γ* 119 ter in Iliade *I* 335, *Φ* 417, *X* 412 legitur, excepto nostro loco libri optimi tuentur, sed nusquam sine varia lectione *μόλις*, quam *γ* 119 unus tantum codex exhibet. v. Heynium ad *X* 412, Hoffmann. ad *Φ* 417.

αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα μετάλλα ἄστυ δ' ἀνελθών·
ξεῖνον γάρ οἱ ἔφασκε φίλον τ' ἔμεν αἰδοῖόν τε.
τῷ δ' ἤδη δεκάτη ἢ ἑνδεκάτη πέλεν ἠὼς
οἰχομένῳ σὺν νηυσὶ κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω.
τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσα
ἐνδυκέως φιλέων πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·
καί οἱ τοῖς ἄλλοις ἑτάροις, οἳ ἅμ' αὐτῷ ἕποντο,
δημόθεν ἄλφιτ' ἔδωκα καὶ αἴθοπα οἶνον ἀγείρας
καὶ βοῦς ἱρεύσασθαι, ἵνα πλησαίατο θυμόν.
ἔνθα δυώδεκα μὲν μένον ἤματα δῖοι Ἀχαιοί·
εἶλει γὰρ βορέης ἄνεμος μέγας οὐδ' ἐπὶ γαίῃ
εἴα ἵστασθαι, χαλεπὸς δέ τις ὤρορε δαίμων·
τῇ τρεισκαιδεκάτῃ δ' ἄνεμος πέσε, τοὶ δ' ἀνάγοντο.
ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
τῆς δ' ἄρ' ἀκουούσης ῥέε δάκρυα, τήκετο δὲ χρώς.
ὡς δὲ χιὼν κατατήκετ' ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν,
ἥν τ' εὖρος κατέτηξεν, ἐπὴν ζέφυρος καταχεύῃ·
τηκομένης δ' ἄρα τῆς ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες·
ὣς τῆς τήκετο καλὰ παρήια δάκρυ χεούσης,
κλαιούσης ἑὸν ἄνδρα παρήμενον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
θυμῷ μὲν γοόωσαν ἑὴν ἐλέαιρε γυναῖκα,
ὀφθαλμοὶ δ' ὡς εἰ κέρα ἕστασαν ἠὲ σίδηρος
ἀτρέμας ἐν βλεφάροισι· δόλῳ δ' ὅ γε δάκρυ' ἔκευθεν.
ἡ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
ἐξαῦτίς μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπε·

V. L. 191 γάρ οἱ: γάρ μιν FKPR. ἔμμεν' C. — 192 πέλεν: ἦν GMN. — 193 σὺν: ἐν DL. κορονῇσιν DL. — 194 ἄγων πρὸς δώματ' ἐγὼν L. — 196 καί οἱ τοῖς ἄλλοις ACDIKLMQS: v. καὶ οἱ τοῖς τ' ἄλλοις. — 197 *ἄλφιτ' ἔδωκα: l. ἄλφιτα δῶκα. ἀγείρας: ἀείρας ADHILMQV. — 198 ἱερεύσασθαι ACDEGILMQV. — 200 εἴλει: εἷλει Schol. Z 359. γαίῃ: γαίης LN. — 202 τρεισκαιδεκάτῃ M: cet. τρισκαιδεκάτῃ. πέσεν DIL. — 204 omitt. DL. ἆρ K. — 205 ὄρεσιν A. ὄρεσφι K. ὄρεσφιν F. ὄρεσφην S. — 206 καταχεύῃ: καταχεύοι ER. — 208 δάκρυ χεούσης MN: v. δακρυχεούσης. — 209 κλαιούσης δ' DL. ἑὸν: τεὸν GM. — 210 γοόωσκεν ἑὴν δ' A ex corr., l. m. γόωσαν. — 211 ὡσεὶ ADINQ. ἕστασαν: ἕστασαν AE 1862, 42; 50; 1873, 61 LQ. — 212 βλεφάροισι: μεγάροισι G. l. δάκρυα κεῦθεν. — 213 ἦδ' ACDIKMN. τάρφθη: τάρπη G.

A. c. 202 τρεισκαιδεκάτῃ, vid. ϑ 391; ω 340; H. T. 229. — 203 ἴσκε, cf. Scholl. Π 41; χ 31; Apoll. Rhod. I, 834. — 212 ἀτρέμας Herodianus προπαροξυτόνως, v. Et. Mg. 63, 22.

νῦν μὲν δή σευ ξεῖνέ γ' ὀίω πειρήσεσθαι,
εἰ ἐτεὸν δὴ κεῖθι σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισι
ξείνισας ἐν μεγάροισιν ἐμὸν πόσιν, ὡς ἀγορεύεις.
εἰπέ μοι, ὁπποῖ' ἄσσα περὶ χροῒ εἵματα ἕστο,
αὐτός θ' οἷος ἔην, καὶ ἑταίρους, οἵ οἱ ἕποντο.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ γύναι, ἀργαλέον τόσσον χρόνον ἀμφὶς ἐόντα
εἰπέμεν· ἤδη γάρ οἱ ἐεικοστὸν ἔτος ἐστίν,
ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης·
αὐτάρ τοι ἐρέω, ὥς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ.
χλαῖναν πορφυρέην οὔλην ἔχε δῖος Ὀδυσσεὺς
διπλῆν· αὐτάρ οἱ περόνη χρυσοῖο τέτυκτο
αὐλοῖσιν διδύμοισι, πάροιθε δὲ δαίδαλον ἦεν·
ἐν προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἐλλὸν
ἀσπαίροντα λάων· τὸ δὲ θαυμάζεσκον ἅπαντες,
ὡς οἱ χρύσεοι ἐόντες ὃ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάγχων,
αὐτὰρ ὃ ἐκφυγέειν μεμαὼς ἤσπαιρε πόδεσσι.
τὸν δὲ χιτῶν' ἐνόησα περὶ χροῒ σιγαλόεντα,
οἷόν τε κρομύοιο λοπὸν κάτα ἰσχαλέοιο.
τὼς μὲν ἔην μαλακός, λαμπρὸς δ' ἦν ἠέλιος ὥς·
ἦ μὲν πολλαί γ' αὐτὸν ἐθηήσαντο γυναῖκες.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
οὐκ οἶδ', ἢ τάδε ἕστο περὶ χροῒ οἴκοθ' Ὀδυσσεύς,

V. L. 215 σευ: σε DL. νῦν δὴ σεῖο ξεῖνε F. πειρήσεσθαι: πειρηθῆναι DL. — 216 κεῖθι: κεῖνον M. — 218 ἄσσα KQ. — 219 οἷοι CM: γρ. οἵ οἱ C. — 222 γάρ οἱ: γάρ μοι CDHLQV. γρ. οἱ H. — 223 ἐξ οὗ: μέσφ' ὅτε A 1. m. MN. γρ. ἐξ οὗ κεῖθεν A m. r. γρ. ἐξ οὗ ἐκεῖθεν M. ἐπελήλυθε S. — 224 αὐτάρ τοι ADGHILMNQV: αὐτὰρ ἐγὼν FKS. v. ἀλλὰ καὶ ὥς. γρ. ἀλλὰ καὶ ὥς A m. r. ἰνδάλλεται ἦτορ: φρεσὶν εἴδεται εἶναι C. γρ. φρεσὶν εἴδεται εἶναι A m. r. — 226 οἱ: τοι A 2. m. DHIQ. γρ. οἱ H. γρ. αὐτάρ τοι περόνη χρυσοῖο τέτυκτο φαεινοῦ A m. r. et ita C in t. τέτυκτο: τέτυκται K. — 227 αὐλοῖσι CEIMN Apoll. Soph. 47, 17. — 228 ἐλλὸν A. ἔλλον D. ἕλλον I. — 229 λάων: λαβὼν Schol. N 443. ἀσπαίροντ' ἀλάων A. τὸ δὲ: τόδε AI. — 230 οἳ ACDEIQ. ἐόντες: ὄντες ACDE 1863, 10; 47 FGHIKMPQV. — 231 ὃ ACDEIKLMNQ. — 233 κάτα: κατὰ L. καταϊσχαλέοιο ACDHIKQV. — 237 ἢ: l. εἰ. τάδε ἕστο: τάδ' ἔεστο CN, melius.

A. c. 215 ξεῖνέ γ': ξεῖν', ἔτ' Doederl. Emend. Hom. 1858, p. 14. — 219 αὐτός: αὐτόν? — 225 οὔλην Aristarchus, Alexio, Ptolemaeus Ascalonita: οὐλὴν Nicias, H. T. 329. — 229 λάων ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ἀπολαύων, ἀπολαυστικῶς ἔχων, ὁ δὲ Κράτης ἀντὶ τοῦ βλέπων, οἳ δέ φασιν ἀφῃρῆσθαι τὸ ῡ, ἵνα ᾖ ὑλάων Schol. MV Vind. 56. cf. Eust. 1863, 42; Apoll. Soph. 107, 15; Cram. Epim. 77, 24.

ἤ τις ἑταίρων δῶκε θοῆς ἐπὶ νηὸς ἰόντι
ἤ τίς που καὶ ξεῖνος, ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσσεὺς
ἔσκε φίλος· παῦροι γὰρ Ἀχαιῶν ἦσαν ὁμοῖοι.
καί οἱ ἐγὼ χάλκειον ἄορ καὶ δίπλακ' ἔδωκα
καλὴν πορφυρέην καὶ τερμιόεντα χιτῶνα,
αἰδοίως δ' ἀπέπεμπον ἐυσσέλμου ἐπὶ νηός.
καὶ μέν οἱ κῆρυξ ὀλίγον προγενέστερος αὐτοῦ
εἵπετο· καὶ τόν τοι μυθήσομαι, οἷος ἔην περ.
γυρὸς ἐν ὤμοισιν, μελανόχροος οὐλοκάρηνος,
Εὐρυβάτης δ' ὄνομ' ἔσκε· τίεν δέ μιν ἔξοχον ἄλλων
ὧν ἑτάρων Ὀδυσεύς, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ᾔδη.
ὣς φάτο, τῇ δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο
σήματ' ἀναγνούσῃ, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
ἡ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
καὶ τότε μιν μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπε·
νῦν μὲν δή μοι ξεῖνε πάρος περ ἐὼν ἐλεεινὸς
ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι φίλος τ' ἔσῃ αἰδοῖός τε·
αὐτὴ γὰρ τάδε εἵματ' ἐγὼ πόρον, οἷ' ἀγορεύεις,
πτύξασ' ἐκ θαλάμου, περόνην τ' ἐπέθηκα φαεινὴν
κείνῳ ἄγαλμ' ἔμεναι· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
οἴκαδε νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
τῶ ῥα κακῇ αἴσῃ κοίλης ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεὺς
ᾤχετ' ἐποψόμενος Κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,

V. L. 238 ἤ: l. ἦ. ἥ τις A. ἐπὶ: περὶ L. — 239 ἥ τις που DN. — 241 καί οἱ: καὶ τότ' C. l. δίπλακα δῶκα. — 243 ἀπέπεμπον: ἀπόπεμπον FPS. ἐϋσέλμου ACFIKMNQR. — 244 κήρυξ AL — 246 ἐν ὤμοισιν: ἐν ὤμοισι AC DFIKMNV. ἔην ὤμοισι E. ἔην ὤμοισι μελάγχροος Herodianus π. σχημάτων ed. Villois. Anecd. II, 97; apud Dindorf. 64, 21 μελανόχροος. — 247 ἄλλων: ἄλλον A. — 248 ὅτι οἱ: ὅτι τοι KS. ᾔδη: ηδει CM. ἤδη L. — 249 ὑφίμερον C. — 250, 251 omitt. HKS. — 250 εἵματ' ἀναγνούσῃ Apoll. Soph. 35, 30. — 251 ἦδ' ACDLNQ. τάρφθη: τάρπη A 1. m. I. — 252 τότέ μιν D. ἀμειβομένη: ἐπειγομένη G. — 253 πάρος περ: καὶ ἄλλως περ M. — 255 αὐτὴ: γρ. αὐτίκα γὰρ H. — 256 θαλάμου: θαλάμοιο DIKLM. περόνην τ': περόνην δ' G. περόνην KS. — 257 ἔμμεναι CHK: εἶναι C. τὸν δ': τὸν C. — 259 τῶ l. mei: v. τῷ. ῥα: ῥὰ A. — 260 κακοΐλιον IN. ὀνομαστόν H. ὀνομαστόν (η superscript) I.

A. c. 248 Aristarchus ᾔδη, H. T. 271. — 259 τῶ, v. H. T. 368.

μηκέτι νῦν χρόα καλὸν ἐναίρεο, μηδέ τι θυμὸν
τῆκε πόσιν γοόωσα. νεμεσσῶμαί γε μὲν οὐδέν·
καὶ γάρ τίς τ' ἀλλοῖον ὀδύρεται ἄνδρ' ὀλέσασα
κουρίδιον, τῷ τέκνα τέκῃ φιλότητι μιγεῖσα,
ἢ Ὀδυσῆ', ὅν φασι θεοῖς ἐναλίγκιον εἶναι.
ἀλλὰ γόου μὲν παῦσαι, ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·
νημερτέως γάρ τοι μυθήσομαι οὐδ' ἐπικεύσω,
ὡς ἤδη Ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ νόστου ἄκουσα
ἀγχοῦ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ,
ζωοῦ· αὐτὰρ ἄγει κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
αἰτίζων ἀνὰ δῆμον. ἀτὰρ ἐρίηρας ἑταίρους
ὤλεσε καὶ νῆα γλαφυρὴν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
Θρινακίης ἄπο νήσου ἰών· ὀδύσαντο γὰρ αὐτῷ
Ζεύς τε καὶ Ἠέλιος· τοῦ γὰρ βόας ἔκταν ἑταῖροι.
οἳ μὲν πάντες ὄλοντο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ·
τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ τρόπιος νεὸς ἔκβαλε κῦμ' ἐπὶ χέρσου
Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν,
οἵ δή μιν περὶ κῆρι θεὸν ὣς τιμήσαντο
καί οἱ πολλὰ δόσαν πέμπειν τέ μιν ἤθελον αὐτοὶ
οἴκαδ' ἀπήμαντον· καί κεν πάλαι ἐνθάδ' Ὀδυσσεὺς
ἤην· ἀλλ' ἄρα οἱ τό γε κέρδιον εἴσατο θυμῷ
χρήματ' ἀγυρτάζειν πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι·
ὣς περὶ κέρδεα πολλὰ καταθνητῶν ἀνθρώπων
οἶδ' Ὀδυσεύς, οὐδ' ἄν τις ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος.
ὥς μοι Θεσπρωτῶν βασιλεὺς μυθήσατο Φείδων·

V. l. 263 μηδέ τι: μὴ δέ τι L. μὴ δ' ἔτι MNQV. θυμόν: θυμῷ A. — 267 ἢ Ὀδυσῆ': ἢ ὀδυσῆα C. ἢ ὀδυσεῖ D. ἤ περ ὀδυσσῆα et ὀδυσσέα E. ὃν φασὶ AIKLNQ. ὃν φάσι D. ἐναλίγγιον A. — 268 ἐμεῖο: ἐμοῖο ADI. μῦθον: μύθῳ DL. μυθων KS. — 272 αὐτὰρ ἄγει κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά: πολλὰ δ' ἄγει κειμήλια ὅνδε δόμονδε AN. αὐτάρ τοι κειμήλια ἄγει πολλὰ καὶ ἐσθλὰ C. ἀτάρ τοι etiam R. γρ. πολλὰ δ' ἄγει κειμήλια ὅνδε δόμονδε H. γρ. ἀτάρ τοι ἄγει κειμήλια πολλά τε καὶ ἐσθλά A m. rec. — 275—277 omitt. A 1. m. KS. — 275 ἀπὸ CDILQ. — 276 ἔκταν' CD. — 278 ἂρ ACIKLMNQ. ἐπιτρόπιος DIL. ὑποτρόπιος C. νεὼς I. ἔκβαλε: ἔμβαλε DFH ex corr. KSV. — 279 γεγάασσιν Q. — 280 περὶ ILMN: περι C. cet. πέρι. τιμήσαντο: τιμήσονται DL. — 281 τέ: δέ C. — 283 ἤην: εἴην (A 1. m.?) CDHI. εἴη A p. ras. L. ἤειν M c. glossa ὑπάρχει. τό γε: τόδε M. — 285 περὶ: περι DLN. κατὰ θνητῶν ACDIKLQ. — 286 ἐρίσειε CEMQ. ἐρίσειεν D. ἐρίσσειεν AIL.

A. c. 283 ἤην Zenodotus?, cf. Et. Mg. 431, 31.

νυε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτὸν ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ
κ κατειρύσθαι καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν ἑταίρους,
δή μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
λ' ἐμὲ πρίν γ' ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηῦς
ῥῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
: μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς·
: νύ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι·
ισά οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἄνακτος.
ν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα θεοῖο
δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ,
πως νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
η δὴν ἀπεών, ἢ ἀμφαδὸν ἦε κρυφηδόν.
ὃ μὲν οὕτως ἐστὶ σόος καὶ ἐλεύσεται ἤδη
χι μάλ', οὐδ' ἔτι τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
ρὸν ἀπεσσεῖται· ἔμπης δέ τοι ὅρκια δώσω.
ω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
ίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω·
ιέν τοι τάδε πάντα τελείεται ὡς ἀγορεύω.
ιδ' αὖ τοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
ι μὲν φθίνοντος μηνός, τοῦ δ' ἱσταμένοιο.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
γὰρ τοῦτο ξεῖνε ἔπος τετελεσμένον εἴη·
κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα

:. 288 ἐμαυτὸν L. ἀπὸ σπένδων C. ἀποσπένδων H et sup. γρ. 289 κατειρῦσθαι AD. κατείρυσθαι I. κατηρύσθαι K. ἐπαρτέας: ιτέας (sic) A m. rec. — 290 οἶδ' ἦμιν πέμψοιε D. — 290—292 1. m. — 291, 292 omitt. N 1. m. S 1. m. — 291 l. πρὶν. ἀπέπεμψε: γρ. ψε (sic) A m. r. νηῦς: ναῦς C. — 294 γ' ἔτι: γέ τι IL. βόσκει (οι) L. τόσσά οἱ AI: τόσσα οἱ N. ὅσσά οἱ CH 1. m. MQ. v. ὅσσα οἱ. :εῖται Q. — 297 ἐπακούσῃ CGHMNQRV: ἐπακούσοι (η) I. ὑπα- ›L. ἐπακούσαι FP. ἐπακοῦσαι AK. — 299 ἦε: ἢ καὶ DL. — 300 ›ὗτος DKLM. ἐστὶ: ἆρ ἔστι L. — 301 οὐδ' ἔτι: οὐδέ τι CIKL — 304 ἱστίῃ: γρ. ἑστίῃ A, cf. § 159. — 305 ἦ μέν τοι: ἦ μὲν δὴ ›. τοι m. r. ἦ μέν μοι M. ἦ μὲν τῇ H. ἦ μὲν τη I. — 306 obelum ι G. τοῦδ' αὖ, τοῦ Q: cet. τοῦδ' αὐτοῦ. — 310 τῶ: τῷ L.

:. 288 Aristarchus et Herodianus ἔμ' αὐτόν: ἐμωυτὸν Zenodo- Γ. 252. Aristarchus ἀποσπένδων: ἐπισπένδων ed. Aeolica § 331. cf. § 332. — 295 τόσσα Aristarchus, cf. § 326. — 297 Aristar- χκούσῃ: ἐπακούσαι Herodianus cum Aristophane, v. § 328. — riscum habuit, cf. § 159. — 305 glossa in H οὕτως et Schol. V ῷ τρόπῳ confirmant lectionem τῇ. — 306 αὖ τοῦ Ptolem. Asca- t Herodianus, cf. § 161.

ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἄν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.
ἀλλά μοι ὧδ' ἀνὰ θυμὸν ὀίεται, ὡς ἔσεταί περ·
οὔτ' Ὀδυσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται, οὔτε σὺ πομπῆς
τεύξεαι, ἐπεὶ οὐ τοῖοι σημάντορές εἰσ' ἐνὶ οἴκῳ
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, εἴ ποτ' ἔην γε,
ξείνους αἰδοίους ἀποπεμπέμεν ἠδὲ δέχεσθαι.
ἀλλά μιν ἀμφίπολοι ἀπονίψατε, κάτθετε δ' εὐνήν,
δέμνια καὶ χλαίνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
ὥς κ' εὖ θαλπιόων χρυσόθρονον ἠῶ ἵκηται.
ἠῶθεν δὲ μάλ' ἦρι λοέσσαί τε χρῖσαί τε,
ὥς κ' ἔνδον παρὰ Τηλεμάχῳ δείπνοιο μέδηται
ἥμενος ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ἄλγιον, ὅς κεν ἐκείνων
τοῦτον ἀνιάζῃ θυμοφθόρος· οὐδέ τι ἔργον
ἐνθάδ' ἔτι πρήξει μάλα περ κεχολωμένος αἰνῶς.
πῶς γὰρ ἐμεῦ σὺ ξεῖνε δαήσεαι, εἴ τι γυναικῶν
ἀλλάων περίειμι νόον καὶ ἐπίφρονα μῆτιν,
εἴ κεν ἀυσταλέος κακὰ εἱμένος ἐν μεγάροισι
δαινύῃ; ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσιν.
ὃς μὲν ἀπηνὴς αὐτὸς ἔῃ καὶ ἀπηνέα εἰδῇ,
τῷ δὲ καταρῶνται πάντες βροτοὶ ἄλγε' ὀπίσσω
ζωῷ, ἀτὰρ τεθνεῶτί γ' ἐφεψιόωνται ἅπαντες·
ὃς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔῃ καὶ ἀμύμονα εἰδῇ,

V. l. 311 ἄν τις σε CDIKLN. ἄν τῖ σε A 1. m. — 314 τεύξεαι (A 1. m.?) CM 1. m. N: v. τεύξῃ. KPS τεύξαι. γρ. τεύξεαι H. οὐ τοῖοι: οὔτοι AE 1866, 8 LM 2. m. οὔτι DHQV. οὔτι (οι) I. εἰσ' ἐνί: εἰς ἐνὶ DK. εἶσ' ἐνὶ AGLMQ, in M cum gl. εἰσέρχονται. εἰσιν ἐν E. — 316 αἰδοίους τ' DL. — 317 μιν: μοι N. — 319 εὖ θαλπιόων: εὐθαλπιόων E 1866, 24 IL. ὥς κεν θαλπιόων M. ὡς κευθαλπιόων K. γρ. ὥς κεν A. — 320 ἠῶθι (εν) I. ἠῶθι H. λοέσσαί τε ANQ. λοεσσαί τε DI. — 321 τηλεμάχου F. τηλεμάχοιο DKLS. — 323 ἀνιάζῃ: ἀνϊάζει A 1. m. CD. οὐδέ τι: οὐδέ κεν CS. οὐδέ τοι E 1866, 26. — 324 ἔνθα δ' ἔτι A. ἐνθάδε τι E 1866, 26. ἐνθάδέ τι M. πρήξῃ L. πρήξῃ (ει) M. μαλά περ K. — 325 ἐμεῦ: ἐμὲ KPS. σὺ omitt. CKS. δαήσεαι (ει) D. δαείσεαι (η) I. — 326 ἐπίφρονα: ἐχέφρονα E 1866, 27; 33 N. γρ. ἐχέφρονα H. μῆτιν: βουλήν ADL. — 327 εἴ: αἴ IL. αἴ (ει) H. — 328 τελέθουσιν: τελέουσιν Q. — 329 ἀπηνής τ' R. εἰδῇ: εἴδῃ D. — 330 τῷ δὲ: τῷδε CDILMN. πάντες: πάντα C. — 331 τεθνηῶτι A. τεθνειῶτι DM. ἅπαντες: πάντες FKPS.

A. c. 314 τεύξεαι, cf. δ 811, 812; ε 174; κ 337. — 320 λοέσσαί τε, cf. Schol. *H* 199; H. T. 413. — 329 Aristarchus εἰδῇ: εἴδῃ Tyrannio, H. T. 238.

τοῦ μέν τε κλέος εὐρὺ διὰ ξεῖνοι φορέουσι
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, πολλοί τέ μιν ἐσθλὸν ἔειπον.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
ἦ τοι ἐμοὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα
ἤχθεθ', ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφόεντα
νοσφισάμην ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο,
κείω δ', ὡς τὸ πάρος περ ἀύπνους νύκτας ἴαυον·
πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικελίῳ ἐνὶ κοίτει
ἄεσα καί τ' ἀνέμεινα ἐύθρονον ἠῶ δῖαν.
οὐδέ τί μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπιήρανα θυμῷ
γίγνεται· οὐδὲ γυνὴ ποδὸς ἅψεται ἡμετέροιο
τάων, αἵ τοι δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασιν,
εἰ μή τις γρηῦς ἔστι παλαιὴ κεδνὰ ἰδυῖα,
ἥ τις δὴ τέτληκε τόσα φρεσίν, ὅσσά τ' ἐγώ περ·
τῇδε δ' ἂν οὐ φθονέοιμι ποδῶν ἅψασθαι ἐμεῖο.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
ξεῖνε φίλ', οὐ γάρ πώ τις ἀνὴρ πεπνυμένος ὧδε
ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα,

V. L. 333 μέν τε: μὲν τὸ A. δϊα A. — 334 πολλοὶ δὲ E. πολλοί δ τέ — 340 τοπάρος περ I. τοπάρος περ CQ: τὸ πάροιθεν DL. ἰαύων A. 341 v. κοίτῃ: κοίτει D. οἴκῳ FKS. — 342 οὐδέ τι μοι ADILN. οὐδέ τι K. ποδάνιπτρα I. ἐπιήρανα Hesych. II, 154; E 1866, 51; 1867, 29: ῃρ' ἀνὰ A (ἀνα) CE 1867, 29 FHIKQSV Apoll. Soph. 73, 12. ἐπιή-α D. θυμῷ: θυμὸν FKQSV. — 344 γίγνεται EL: γίνεται ACDIK QS. — 345 κατὰ M. καταδρήστειραι CDEIKLQ. ἔασσιν Q. — 346—obelos habent in G. — 346 μή τίς A. γρηῦς ἐστὶ AI. γρηῦς ἐστι : γρηύς ἐστι C. γρηὺς ἐστὶ K. κέδν' εἰδυῖα ACDEFGHIKLMNPQ V. — 347 δὴ τέτληκε τόσα ACE (τόσσα) H 2. m. (τόσσα) NR Schol. : τέτληκεν τόσσα FGH 1. m. KMPQSV. τέτληκε τόσσα DL. τέτλη-τόσα I. ὅσσά τ' KN. — 348 τῇδε δ' ἂν οὐ A ex corr. DLMN: τήνδε ἂν οὐ CE 1866, 61 QRV. τῇ δὲ δ' ἂν οὐ HI. τῇ δ' οὐκ ἂν FKS. γρ. δ' ἂν οὐ A. φθονέοιμι: φρονέοιμι I. ἅψεσθαι IN. ἐμεῖο: ἐμοῖο A — 349 αὖτε προσέειπε: ἠμείβετ' ἔπειτα DL. — 350 γάρ πω τις DI Q. γάρ πω τίς ACL. — 351 φιλίων Hesych. IV, 244: φιλίων τ' AN. λων τ' C.

A. c. 341 κοίτει scribendum esse monuit Grashof. „Das Hausgeräthe bei Homer" p. 14, adn. 13. — 343 ἐπιήρανα: τὰ ἐπικουρητικὰ ς ψυχῆς. οὕτως Ἀρίσταρχος Apoll. Soph. 73, 13. — 346—348 ἀθετοῦνται οἱ τρεῖς Schol. MV Vind. 56. ἀθετεῖται ὁ τοιοῦτος τόπος παρὰ ῶν παλαιῶν Eust. 1867, 13. — 346 κεδνὰ ἰδυῖα, H. T. 286. — 348 τήν-δ' ἂν οὐ Apollonius de Pron. p. 73 A. — 351 φιλίων, ὡς ἡδίων συγκριτικόν Schol. B.

ὡς σὺ μάλ' εὐφραδέως πεπνυμένα πάντ' ἀγορεύεις·
ἔστι δέ μοι γρηῦς πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχουσα,
ἣ κεῖνον δύστηνον ἐὺ τρέφεν ἠδ' ἀτίταλλε
δεξαμένη χείρεσσ', ὅτε μιν πρῶτον τέκε μήτηρ,
ἥ σε πόδας νίψει ὀλιγηπελέουσά περ ἔμπης.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἀνστᾶσα περίφρων Εὐρύκλεια
νίψον σοῖο ἄνακτος ὁμήλικα· καί που Ὀδυσσεὺς
ἤδη τοιόσδ' ἐστὶ πόδας τοιόσδέ τε χεῖρας·
αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν.
ὣς ἄρ' ἔφη, γρηῢς δὲ κατέσχετο χερσὶ πρόσωπα,
δάκρυα δ' ἔκβαλε θερμά, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
ὤ μοι ἐγὼ σέο τέκνον ἀμήχανος· ἦ σε περὶ Ζεὺς
ἀνθρώπων ἔχθηρε θεουδέα θυμὸν ἔχοντα.
οὐ γάρ πώ τις τόσσα βροτῶν Διὶ τερπικεραύνῳ
πίονα μηρί' ἔκη' οὐδ' ἐξαίτους ἑκατόμβας,
ὅσσα σὺ τῷ ἐδίδους ἀρώμενος, εἷος ἵκοιο
γῆράς τε λιπαρὸν θρέψαιό τε φαίδιμον υἱόν·
νῦν δέ τοι οἴῳ πάμπαν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
οὕτω που καὶ κείνῳ ἐφεψιόωντο γυναῖκες
ξείνων τηλεδαπῶν, ὅτε τευ κλυτὰ δώμαθ' ἵκοιτο,
ὡς σέθεν αἱ κύνες αἵδε καθεψιόωνται ἅπασαι,

V. l. 353 ἔστι γάρ μοι γρηῢς DL. — 354 'κεῖνον K. ἐὺ τρέφεν: ἐύτρεφεν ACDEILQRV. — 355 χείρεσσιν DL. ὅτε μιν: ὅτε L. — 356 νίψη Q. ὀλιγηπελέουσά D. ὀλίγη πελέουσά K. ὀλίγη τελέουσά I. — 357 ἀν||στᾶσα A. περίφρον D. hunc v. omitt. KS. — 358 σοῖο: σεῖο C E 1867, 52 KQS (GPV). δ' οἶο M. — 359 τοιόσδ': τοῖος δ' CN. τοιόσδέ τε AIQ: τοῖος δέ τε CEMN. τοῖος δέ τι V. — 361 ἄρ ACDIKLMNQ. χερσὶ Aristot. Rhet. III, 16: καλὰ DL. — 363 ἀμήχανον L. πέρι CD. περι KN. πέρὶ I. — 364 *ἔχθηρε: ἔχθηρε I. ἤχθαιρε DLM. ἤχθειρε A. cet. ἤχθηρε. θεουδέα I. — 365 γάρ πω τις ILNQ. γάρ πω τίς ADK. γάρ που τίς C. — 366 ἔκη' D. — 367 τῷ: τῷδ' HI. ἐδίδους DFH ex corr. IKMNQSV. ἐδίδου AH 1. m. L. ἐδίδοις P. ἐδίδως C. *εἷος: εἵως CM. ἕως DEGHIKLNPQRV. ὡς ἂν A. ἵκοιο: ἵκοιτο EL. — 369 νῦν δέ τοι ὧδε σε KS. ἀφείλετο: ἀπώλετο Cram. Epim. 409, 28. — 370 καὶ κείνῳ: κἀκείνῳ GHIKMPS. ἐκείνῳ D. καὶ ἐκείνῳ E 1868, 18. — 371 ὅτέ τευ M. ὅτε τεῦ C. κατὰ: γρ. κλυτὰ A. ἵκοιτο (ται) I. — 372 αἵδε A sup. M: v. αἶδε. καθεψιόωντο CHIQ. ἅπασαι: γυ ἅπασαι I, volebat γυναῖκες.

A. c. 364 ἔχθηρε, H. T. 424. — 365 γάρ πώ τις Ptolem. Ascalonita, H. T. 415. — 367 ἐδίδους veteres, H. T. 225. — 369 δέ τοι Apollonius Dyscolus (cum Aristarcho?): δὲ τοὶ Zenodotus, v. Apoll. de Pron. 105 A; Cram. Epim. 409, 26; H. T. 349. — 370 καὶ κείνῳ Aristarchus, H. T. 247.

τάων νῦν λώβην τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀλεείνων
οὐκ ἐάᾳς νίζειν· ἐμὲ δ' οὐκ ἀέκουσαν ἄνωγε
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
τῷ σε πόδας νίψω ἅμα τ' αὐτῆς Πηνελοπείης
καὶ σέθεν εἵνεκ', ἐπεί μοι ὀρώρεται ἔνδοθι θυμὸς
κήδεσιν. ἀλλ' ἄγε νῦν ξυνίει ἔπος, ὅττί κεν εἴπω·
πολλοὶ δὴ ξεῖνοι ταλαπείριοι ἐνθάδ' ἵκοντο,
ἀλλ' οὔ πώ τινά φημι ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι,
ὡς σὺ δέμας φωνήν τε πόδας τ' Ὀδυσῆι ἔοικας.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ γρηῦ, οὕτω φασίν, ὅσοι ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
ἥμεας ἀμφοτέρους, μάλα εἰκέλω ἀλλήλοιιν
ἔμμεναι, ὡς σύ περ αὐτὴ ἐπιφρονέουσ' ἀγορεύεις.
ὣς ἄρ' ἔφη, γρηῦς δὲ λέβηθ' ἕλε παμφανόωντα,
τῷ πόδας ἐξαπένιζεν, ὕδωρ δ' ἐνεχεύατο πουλὺ
ψυχρόν, ἔπειτα δὲ θερμὸν ἐπήφυσεν. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἷζεν ἀπ' ἐσχαρόφιν, ποτὶ δὲ σκότον ἐτράπετ' αἶψα·
αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν ὀίσατο, μή ἑ λαβοῦσα
οὐλὴν ἀμφράσσαιτο καὶ ἀμφαδὰ ἔργα γένοιτο.
νίζε δ' ἄρ' ἄσσον ἰοῦσα ἄναχθ' ἑόν· αὐτίκα δ' ἔγνω
οὐλήν, τήν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι
Παρνησὸν δ' ἐλθόντα μετ' Αὐτόλυκόν τε καὶ υἷας,
μητρὸς ἑῆς πατέρ' ἐσθλόν, ὃς ἀνθρώπους ἐκέκαστο

V. L. 374 νίζειν: νίψειν M. ἄνωγε: ἀνώγει FGKMPS. — 376 τῶ l. ei: v. τῷ. — 378 ἀλλά γε CL. — 379 δή: δὲ F. ἵκονται M. — 380 τινὰ ημὶ ACDIKLMNQ. — 384 εἰκέλω: ἰκέλω E 1868, 61; 1869, 36 N. ἰκέλω εἰκέλω H. ἰκέλλω KS. ἰκέλῳ M. ἀλλήλοισιν L. — 386 ἄρ DILQ. — 87 τῶ DEFGHIKLMNPQV: v. τοῦ. γρ. τῶ A m. r. ἐνεχεύατο: ἐχεύατο I. ἐξεχεύατο H. ἀνεχεύατο A 1. m. πουλὺ: πολλὸν ADGHILNQ. λόν C ex corr. — 389 ἷζεν: ἵζεν ACLN. ἕζεν FKPS. ἵζαν' M. ἀπ' E bis QRV: v. ἐπ'. ἐπεσχαρόφιν I. ποτὶ: περὶ A. — 390 ὀΐσσατο A corr. DHIKLNQV. — 391 ἀμφράσαιτο A 1. m. CEQ. ἀναφράσαιτο MS. ἀναφράσσαιτο G. — 392 ἄρ CDIKLMNQ. — 393 οὐλὴν I. ποτέ ν: ποτὲ μὲν K. — 394 παρνησσόνδ' M. παρνησσὸν H p. ras. I. παρσσόνδ' E. — 395 ἀνθρώποις D. ἀνθρώπων L.

A. c. 389 ἀπ' v. Grashof. „Das Hausgeräthe bei Homer, p. 6. n. 5. 395—466 Ὀδύσσειαν ποιῶν (Ὅμηρος) οὐκ ἐποίησεν ἅπαντα ὅσα αὐ συνέβη, οἷον πληγῆναι μὲν ἐν τῷ Παρνασσῷ, μανῆναι δὲ προσποιήσθαι ἐν τῷ ἀγερμῷ . . . . . . ἀλλὰ περὶ μίαν πρᾶξιν, οἵαν λέγομεν, ν Ὀδύσσειαν συνέστησεν Aristoteles Poet. VIII.

κλεπτοσύνῃ θ' ὅρκῳ τε· θεὸς δέ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
Ἑρμείας· τῷ γὰρ κεχαρισμένα μηρί' ἔκαιεν
ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων· ὃ δέ οἱ πρόφρων ἅμ' ὀπήδει.
Αὐτόλυκος δ' ἐλθὼν Ἰθάκης ἐς πίονα δῆμον
παῖδα νέον γεγαῶτα κιχήσατο θυγατέρος ἧς·
τόν ῥά οἱ Εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γούνασι θῆκε
παυομένῳ δόρποιο, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Αὐτόλυκ', αὐτὸς νῦν ὄνομ' εὕρεο, ὅττί κε θείης
παιδὸς παιδὶ φίλῳ· πολυάρητος δέ τοί ἐστι.
τὴν δ' αὖτ' Αὐτόλυκος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
γαμβρὸς ἐμὸς θύγατέρ τε, τίθεσθ' ὄνομ', ὅττί κεν εἴπω·
πολλοῖσιν γὰρ ἐγώ γε ὀδυσσάμενος τόδ' ἱκάνω
ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὶν ἀνὰ χθόνα πουλυβότειραν·
τῷ δ' Ὀδυσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον· αὐτὰρ ἐγώ γε,
ὁππότ' ἂν ἡβήσας μητρώϊον ἐς μέγα δῶμα
ἔλθῃ Παρνησόν δ', ὅθι πού μοι κτήματ' ἔασι,
τῶν οἱ ἐγὼ δώσω καί μιν χαίροντ' ἀποπέμψω.
τῶν ἕνεκ' ἦλθ' Ὀδυσεύς, ἵνα οἱ πόροι ἀγλαὰ δῶρα.
τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
χερσίν τ' ἠσπάζοντο ἔπεσσί τε μειλιχίοισι·

V. l. 396 θ' ὅρκῳ τε: γρ. [τε] νόῳ τε L. — 397 *μηρί' ἔκαιεν: μηρί' ἔκηεν ACN. v. μηρία καῖεν. M μηρία κῆεν. — 398 ὃ CKL. ὀπηδεῖ D. — 399 ἰθάκης ἐλθὼν KS. — 400 θοήσατο A. θεήσατο C. γρ. κιχήσατο AC. — 401 Εὐρύκλεια: γρ. ἀντίκλεια H. θῆκε: θεῖσα A. — 403 θείης E 1870, 13 FGKL p. ras. MPRS: θεῖο CDHL 1. m. NQ. θείω IV. θεῖαι A. γρ. θεῖο A m. r. γρ. ὅττι [κε] θείης H. — 404 πολυάρρητος K PS. δέ τοι ἐστί IKLQ. δέ τοι ἐστὶ D. — 406 θύγατέρ τε ACDEILNQV: v. θυγάτηρ τε. ὅττί κεν: l. ὅττι κεν. I ὅ, ττέ κ'. — 407 πολλοῖσι AEQ. *ἐγώ γε: v. ἔγωγε. ἐγὼ CKMS. ἐγὼ δὴ AN Schol. α 75, quod non displicet. — 408 πουλυβότειραν: βωτιάνειραν ADE 1870, 16 IN. βοτιάνειραν L. βοτιάνειρα H. γρ. ἀνὰ χθόνα πολυβότειραν H. — 410 ὀππόταν IMQV. μητρώϊον D. — 411 παρνησσόνδ' E 1870, 17. παρνησσόνδε M. ὅθι ποῦ ADKNQ. ἔασσϊ Q. — 413 ἵνα οἱ M. ἵνά οἱ ACL. v. ἵνα οἱ. πόροι: πόρε KPS. — 414 ἆρ ACDKLNQ. — 415 χερσί τ' CEIN.

A. c. 403 θείης, quod bonorum librorum fide nititur, magis placet quam θεῖο, media enim forma non uti solet poeta nisi de parentibus ut infra v. 406 et θ 554 ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεί κε τέκωσι τοκῆες. Potest tamen θεῖο defendi analogia locorum ubi ἄγεσθαι γυναῖκα de propinquis mariti dicitur, ut ο 237 κασιγνήτῳ δὲ γυναῖκα ἠγάγετο πρὸς δώμαθ', δ 10 υἱέι δὲ Σπάρτηθεν Ἀλέκτορος ἤγετο κούρην, φ 214 ἄξομαι ἀμφοτέροις ἀλόχους. — 406 θύγατέρ ut magis poeticum alteri scripturae praeposui. de nominativo cum vocativo coniuncto conf. Γ 276; Soph. Philoct. 530, 867, 986; Elect. 1354; Ai. 861; Eurip. Med. 1075; Krüg. Di. § 45, 2, n. 1—2.

μήτηρ δ' Ἀμφιθέη μητρὸς περιφῦσ' Ὀδυσῆι
κύσσ' ἄρα μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά.
Αὐτόλυκος δ' υἱοῖσιν ἐκέκλετο κυδαλίμοισι
δεῖπνον ἐφοπλίσσαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν.
αὐτίκα δ' εἰσάγαγον βοῦν ἄρσενα πενταέτηρον·
τὸν δέρον ἀμφί θ' ἕπον, καί μιν διέχευαν ἅπαντα
μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν
ὤπτησάν τε περιφραδέως δάσσαντό τε μοίρας.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης·
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
δὴ τότε κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
βάν ῥ' ἴμεν ἐς θήρην ἠμὲν κύνες ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
υἱέες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
ἤιεν· αἰπὺ δ' ὄρος προσέβαν καταειμένον ὕλῃ
Παρνησοῦ, τάχα δ' ἵκανον πτύχας ἠνεμοέσσας.
ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας
ἐξ ἀκαλαῤῥείταο βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο·
οἳ δ' ἐς βῆσσαν ἵκανον ἐπακτῆρες, πρὸ δ' ἄρ' αὐτῶν
ἴχνι' ἐρευνῶντες κύνες ἤισαν, αὐτὰρ ὄπισθεν
υἱέες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
ἤιεν ἄγχι κυνῶν κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
ἔνθα δ' ἄρ' ἐν λόχμῃ πυκινῇ κατέκειτο μέγας σῦς·
τὴν μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διάει μένος ὑγρὸν ἀέντων,

V. L. 416 δ' omitt. K. ὀδυσσῆα K. — 417 κῦσ' A 1. m. FLRV. ..ισσ' A 2. m. CIQ. κῦσεν E. — 419 ἐφοπλίσαι MQ. ὀτρύναντος N. — ..0 πίονα: γρ. ἄρσενα A. — 421 ἀμφὶ δ' M. διέχευον G. — 422 ἄρ CI ..LMQ. — 423 δάσσαντό τε μοίρας AF: ἐρύσαντό τε μοίρας DHILQV. ..ύσαντό τε πάντα CGKMS. δάσσαντό τε πάντα N. γρ. μοίρας M. γρ. ..ντα H. — 424 καταδῦντα D. — 425 δαίνυυντ' I. — 426, 427 inserti M m. rec. — 426 ἐπι C. — 431 προσέβαν: ἐπέβαν CGKMS. καταειμένον καταχείμενον A et γρ. καταειμένον. ὕλῃ: ὕλην KPS. — 432 παρσσοῦ CDE 1870, 25 FMNR (GPV). — 433 ἀρούραις V. — 435 οἷδ' A ..DEIKLMNQ. βῆσαν A 1. m. ἄρ ACDEILMNQ. — 436 ἴχνι' E 1871, ..: ἴχνη A 1. m. DE 1870, 26 FKLRS (GP) Schol. Soph. Ai. 7. — 439 .. ACDEIKLMNQ. — 440 ἄρ ACDIKLMNQ. διάει: διάη A 1. m. ..άῃ I.

A. c. 436 ἴχνι': ἴχνη v. G. Herm. ad Hymn. in Merc. 76. — 440 ..άει: διάη, cf. ad ε 478; μ 325.

οὔτέ μιν ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν
οὔτ' ὄμβρος περάασκε διαμπερές· ὣς ἄρα πυκνὴ
ἦεν, ἀτὰρ φύλλων ἐνέην χύσις ἤλιθα πολλή.
τὸν δ' ἀνδρῶν τε κυνῶν τε περὶ κτύπος ἦλθε ποδοῖιν,
ὡς ἐπάγοντες ἐπῆσαν· ὃ δ' ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο
φρίξας εὖ λοφιήν, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκώς,
στῆ ῥ' αὐτῶν σχεδόθεν· ὃ δ' ἄρα πρώτιστος Ὀδυσσεὺς
ἔσσυτ' ἀνασχόμενος δολιχὸν δόρυ χειρὶ παχείῃ
οὐτάμεναι μεμαώς· ὃ δέ μιν φθάμενος ἔλασεν σῦς
γουνὸς ὕπερ, πολλὸν δὲ διήφυσε σαρκὸς ὀδόντι
λικριφὶς ἀΐξας, οὐδ' ὀστέον ἵκετο φωτός.
τὸν δ' Ὀδυσεὺς οὔτησε τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
ἀντικρὺ δὲ διῆλθε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή·
κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
τὸν μὲν ἄρ' Αὐτολύκου παῖδες φίλοι ἀμφεπένοντο,
ὠτειλὴν δ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἀντιθέοιο
δῆσαν ἐπισταμένως, ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν
ἔσχεθον, αἶψα δ' ἵκοντο φίλου πρὸς δώματα πατρός.
τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
εὖ ἰησάμενοι ἠδ' ἀγλαὰ δῶρα πορόντες
καρπαλίμως χαίροντα φίλως χαίροντες ἔπεμπον
εἰς Ἰθάκην. τῷ μέν ῥα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
χαῖρον νοστήσαντι καὶ ἐξερέεινον ἕκαστα,
οὐλὴν ὅττι πάθοι· ὃ δ' ἄρά σφισιν εὖ κατέλεξεν,

V. L. 441 οὔτέ μιν ACILMQ. οὐτέ μιν D. — 444 τὸν δ': τῶν δ' G H. τῶν δ' (τὸν) M. πέρι DI. περὶ MN. ποδοῖιν: ποδοῖσιν V. ἤλυθε κοσσῖν N. — 445 ὡς: ὦς DMQS. γρ. ὥς A m. r. οὓς A. ἃς K. ὡς et οὓς E 1870, 32. ἀπάγοντες (ἐξ) H. ἀπάγοντες I. ὃδ' ACDIKMQ. — 446 εὖ λοφίην: v. εὖ λοφιήν cum Schol. Φ 126. εὐλοφίην DKS. ἐς λοφιὴν I. πῦρ δ': πῦρ A. — 447 στῆ ῥ': στῆ δ' MS. τῆ δ' K. στῆ E. ὃδ' ACDIKLMQ. — 449 ὃ D. ἔλασε DEK. ἔλασσεν I. — 454 καδδ' ACIKLNQ. καδδέπεσ' D. καδδέπεσεν κονίῃσι M. ἔπεσεν κονίῃσι IQ. ἀποδ' ADN. — 455 ἄρ ACDIKLMQ. ἀμφιπένοντο AKS. — 456 δ' omitt. D. — 458 omitt. C. φίλου: φίλα L. — 459 ἄρ ACDIKLMN. — 461 φίλως C ex em. DEHIMNQRV: v. φίλην. A φίλον et γρ. φίλως. χαίροντες: ἐς πατρίδ' KPS. — 462 μὲν ῥὰ AILQ. — 463 ἅπαντα et γρ. ἕκαστα L. — 464 ὃδ' ACDIKLMQ. ἄρά σφισιν LN: v. ἄρα σφίσιν. ἄρα σφιν EQR. ἄρα τοῖσιν D.

A. c. 446 εὖ Apollon. de Pron. 97; Herodianus apud Bekk. Anecd. 1146. — 451 λικριφὶς Herodianus cum Aristarcho, H. T. 306. — 454 ἔπεσ' ἐν: ἔπεσεν, v. κ 163. — 464 ἄρά σφισιν, H. T. 413.

ὥς μιν θηρεύοντ' ἔλασεν σῦς λευκῷ ὀδόντι
Παρνησὸν δ' ἐλθόντα σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.
τὴν γρηῢς χείρεσσι καταπρηνέσσι λαβοῦσα
γνῶ ῥ' ἐπιμασσαμένη, πόδα δὲ προέηκε φέρεσθαι·
ἐν δὲ λέβητι πέσε κνήμη, καναχῆσε δὲ χαλκός,
ἂψ δ' ἑτέρωσ' ἐκλίθη· τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυθ' ὕδωρ.
τὴν δ' ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἕλε φρένα, τὼ δέ οἱ ὄσσε
δακρυόφι πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
ἁψαμένη δὲ γενείου Ὀδυσσῆα προσέειπεν·
ἦ μάλ' Ὀδυσσεύς ἐσσι φίλον τέκος· οὐδέ σ' ἐγώ γε
πρίν γ' ἔγνων, πρὶν πάντα ἄνακτ' ἐμὸν ἀμφαφάασθαι.
ἦ καὶ Πηνελόπειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσι
πεφραδέειν ἐθέλουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα.
ἡ δ' οὔτ' ἀθρῆσαι δύνατ' ἀντίη οὔτε νοῆσαι·
τῇ γὰρ Ἀθηναίη νόον ἔτραπεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
χείρ' ἐπιμασσάμενος φάρυγος λάβε δεξιτερῆφι,
τῇ δ' ἑτέρῃ ἕθεν ἄσσον ἐρύσσατο φώνησέν τε·
μαῖα, τί ἦ μ' ἐθέλεις ὀλέσαι; σὺ δέ μ' ἔτρεφες αὐτὴ
τῷ σῷ ἐπὶ μαζῷ· νῦν δ' ἄλγεα πολλὰ μογήσας
ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
σίγα, μή τίς τ' ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθηται.
ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·

V. L. 465 ὅς μιν A. ἔλασε EM. — 466 παρνησὸν δ' A: παρνησσόνδ' DE 1870, 41 FMN ex corr. R. υἱάσιν (ε sup.) I. — 467 καταπρηνέεσσι DL. καταπρηνέεσι K. κατὰ πρηνέεσϊ A. — 468 ῥ' om. E. ἐπιμασαμένη A 1. m. — 470 ἑτέρωσ' ἐκλίθη: ἑτέρωσε κλῖθη CQ. ἑτέρωθε κλίθη D. — 471 τὴν: τῇ Schol. Pind. Nem. I, 83. ἅμα: ἄρα AL. τὼ δέ: τῇ δέ D. — 472 *δακρυόφι: δακρυόφιν ACDE 1872, 64 FGHIKLMNPQRSV. — 474 ἦ μάλ': ἦ σύ γ' KPS. ὀδυσσεὺς ἐσσὶ IN. οὔ σέ τ' ἔγωγε N. — 475 *πρίν γ': l. πρὶν. — 476 ἤ: ἦ I. — 478 ἦδ' ACDKLMNQ. ἥδ' I. οὐδ' αὔτ' ἀθρῆσαι Apoll. Soph. 13, 3. ἀντίη: ἀντίον A 1. m. KPS. οὔτε: οὐδὲ A Apoll. Soph. οὔτε (οὐδὲ sup.) M. — 479 τῇ γάρ: τῇδ' ἂρ AL. τῇδ' ἄρ' D. — 480 χείρ': l. χεῖρ'. A χειρ|||. E 1873, 5 χειρὶ. ἐπιμασάμενος E. δεξιτερῆφι ACDKLQ: δεξιτερῆφι IN. δεξιτερῆφιν M. — 481 ἄσσον A. ἐρύσατο D KM. — 482 τίή KNQ: cet. τίη. ἔτρεφες: ἔτραφες Q. — 483 ἔπι C. — 484 ἐς: εἰς CM. — 486 μή τις τ' ACK. μή τις γ' L. μή τις DEI. ἐνὶμμεγάροισι D. — 487 τὸ δὲ καί: τὸ δέ κεν G. καί κεν CDH sup. LMQV. καὶ μὴν IN. καί μιν AH 1. m.

A. c. 472 conf. δ 705. — 480 χείρ', cf. ad ι 302. φάρυγος, cf. ad ι 373. — 481 ἄσσον: ἆσσον, H. T. 206. — 482 τί ἦ veteres, H. T. 267.

εἴ χ' ὑπ' ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
οὐδὲ τροφοῦ οὔσης σεῦ ἀφέξομαι, ὁππότ' ἂν ἄλλας
δμῳὰς ἐν μεγάροισιν ἐμοῖς κτείνωμι γυναῖκας.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια·
τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
οἶσθα μέν, οἷον ἐμὸν μένος ἔμπεδον οὐδ' ἐπιεικτόν,
ἕξω δ' ὡς ὅτε τις στερεὴ λίθος ἠὲ σίδηρος.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
εἴ χ' ὑπὸ σοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
δὴ τότε τοι καταλέξω ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
αἵ τέ σ' ἀτιμάζουσι καὶ αἳ νηλείτιδές εἰσι.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
μαῖα, τί ἦ δὲ σὺ τὰς μυθήσεαι; οὐδέ τί σε χρή.
εὖ νυ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι καὶ εἴσομ' ἑκάστην·
ἀλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον, ἐπίτρεψον δὲ θεοῖσιν.
ὣς ἄρ' ἔφη, γρηῢς δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει
οἰσομένη ποδάνιπτρα· τὰ γὰρ πρότερ' ἔκχυτο πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ νίψέν τε καὶ ἤλειψεν λίπ' ἐλαίῳ,
αὖτις ἄρ' ἀσσοτέρω πυρὸς ἕλκετο δίφρον Ὀδυσσεὺς
θερσόμενος, οὐλὴν δὲ κατὰ ῥακέεσσι κάλυψε.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·
ξεῖνε, τὸ μέν σ' ἔτι τυτθὸν ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·
καὶ γὰρ δὴ κοίτοιο τάχ' ἔσσεται ἡδέος ὥρη,
ὅν τινά γ' ὕπνος ἕλοι γλυκερὸς καὶ κηδόμενόν περ.

V. L. 488 ἐμοί γε LQ: v. ἔμοιγε. δαμάσῃ: δαμάσει E 1873, 8; 45. — 489 ὁππόταν M. ὅπποταν I. ὁππότε A. — 490 δμῳὰς L: cet. δμωάς. ἐν μεγάροισιν: ἐνὶμμεγάροισιν D. ἐνιμεγάροισιν I. ἐνὶ μεγάροισιν HV. κτείνωμι HQ. κτείνῳμι E 1873, 9. κτείνοιμι C. κτείναιμι ADE 1873, 9 FGKLMNPRV. κτοίναιμι S. κτείνῳ̈μι (αι supra) I et οι supra αι. γρ. κτείναιμι H. — 492 ποῖον σε ADIKLQ. — 493 οὐδ': οὐκ ADFKLNPRS. — 494 ὅτέ τις ANQ. ὅτε τις D. στερρὴ A 2. m. K. ἕξω δ' ἠύτε περ κρατερὴ δρῦς Plutarchus de Garrulitate. — 496 εἴ χ': αἴ χ' KS. σοί γε: σοῦγε DL. δαμάσει E. δαμάσῃ (οι supra) L. — 497 ἐνὶμμεγάροισι D. — 498 αἴτε σ' DIK. νηλείτιδές: νηλίτιδες CE 1874, 9 GKMPS. νηλητεῖς AFN. v. νηλιτεῖς cum DE 1874, 9 ILQV. — 500 omitt. A 1. m. οὐδέ τι σε DKLNQ. οὖδέ τι σε I. — 503 ἆρ AIKLMNQ. δι' ἐκ ACDIKLMNQ: v. διὲκ. — 504 γὰρ: δὲ QV. — 505 νίψέν τε IK. ἤλειψε A 1. m. IM. — 506 ἆρ ACKLMNQ. ἄρασσοτέρῳ D. — 507 κατα N. — 508 μῦθον K. — 510 ἡδέως I. ἡδέος ἔσσεται F. — 511 ἕλῃ ACKMPQS.

A. c. 490 δμῳὰς, Il. T. 226. — 498 νηλείτιδές: νηλιτεῖς, cf. ad π 317; Il. T. 184.

αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέτρητον πόρε δαίμων·
ἤματα μὲν γὰρ τέρπομ' ὀδυρομένη γοόωσα
ἔς τ' ἐμὰ ἔργ' ὁρόωσα καὶ ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ·
αὐτὰρ ἐπὴν νὺξ ἔλθῃ ἕλῃσί τε κοῖτος ἅπαντας,
κεῖμαι ἐνὶ λέκτρῳ, πυκιναὶ δέ μοι ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ
ὀξεῖαι μελεδῶνες ὀδυρομένην ἐρέθουσιν.
ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρη, χλωρηὶς ἀηδών,
καλὸν ἀείδῃσιν ἔαρος νέον ἱσταμένοιο
δενδρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκινοῖσιν,
ἥ τε θαμὰ τρωπῶσα χέει πολυηχέα φωνὴν
παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἴτυλον φίλον, ὅν ποτε χαλκῷ
κτεῖνε δι' ἀφραδίας, κοῦρον Ζήθοιο ἄνακτος,
ὣς καὶ ἐμοὶ δίχα θυμὸς ὀρώρεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἠὲ μένω παρὰ παιδὶ καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσω,
κτῆσιν ἐμὴν δμῳάς τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα
εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος δήμοιό τε φῆμιν,
ἦ ἤδη ἅμ' ἕπωμαι Ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος
μνᾶται ἐνὶ μεγάροισι πορὼν ἀπερείσια ἕδνα.
παῖς δ' ἐμὸς ἕως μὲν ἔην ἔτι νήπιος ἠδὲ χαλίφρων,
γήμασθ' οὔ μ' εἴα πόσιος κατὰ δῶμα λιποῦσαν·
νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐστὶ καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνει,
καὶ δή μ' ἀρᾶται πάλιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο

V. L. 515 ἐπὴν: ἐπεὶ HI. ἔλθῃ: ἔλθοι EL. ἦλθεν M. γρ. ἔλθῃ Ambros. B. ἕλῃσί τε: ἕλῃσι δὲ CG, non male. — 516 ἐνὶ: ἐν DL. δέ μοι: δέ οἱ GM 1. m. — 517 μελεδῶνες: μελεδῶναι DEFH 1. m. IKLPQ RV. μελεσδῶναι S. γρ. [μελεδῶ]ναι A. ἐρέθωσι PS. ἐρέθωσιν K. — 518 Πανδαρέου: Πανδάρεω Schol. υ 66. Πανδαρέως Cram. Anecd. Ox. IV, 313, 13. — 520 δενδρέων: δενδρέω ANQ. δένδρων CGM. γρ. δενδρέων C. καθιζομένη I. — 521 θαμὰ τρωπῶσα: πολὺ τρωχῶσα Schol. Aristoph. Vesp. 553 diserte. — 523 ἀφραδίας: ἀφραδίῃς M. — 524 ὀρώρεται E 1874, 50 cum libris: ὀρίνεται E 1875, 58. — 525 παρὰ: πὰρ H 1. m. LV. — 526 δμῳάς AN. δμῷας CD. δμῴας L. δμώας M. ὑψιρεφὲς H ex corr. — 527 φῆμιν: φήμην ADKS. φῆμην (μ supra) G. φήμην (ιν supra) M. γρ. φῆμιν A m. rec. — 529 ἐνὶμμεγάροισι D. ἐνὶ μεγάροισι (μ supra) H. ἕδνα: ἔδνα DLQ. δῶρα AG. γρ. ἔδνα A. — 530 ἠδὲ: ἠὲ ACMS. — 531 οὔ μ': οὐκ L. κατα N. — 532 ἱκάνει: ἵκηται GM. γρ. ἱκάνει M. — 533 ἐλθέμεν: ἐλθεῖν CE 1875, 64; 1876, 3.

A. c. 516 ἀδινὸν Herodianus, II. T. 180. — 517 τὸ μελεδῶναι, οὐ ἡ εὐθεῖα ἡ μελεδώνη. ὅτι δὲ καὶ τρισυλλάβως ἐστὶν ἡ μελεδών, οὐκ ἔστιν ἀμφιβαλεῖν Eust. 1874, 27. — 523 Ζήθοιο: εὕρηται δὲ γραφὴ παλαιὰ καὶ τὸν παρὰ τῷ ποιητῇ Ζῆθον Ζήτην γράφουσα, οἷον „κοῦρον Ζήταο ἄνακτος“, καὶ τὸν Ἴτυλον βουλομένη Ἀήτυλον εἶναι, κατὰ ἀφαίρεσιν δὲ τοῦ α Ἤτυλον διὰ τοῦ ἦτα Eust. 1874, 63.

κτήσιος ἀσχαλόων, τήν οἱ κατέδουσιν Ἀχαιοί.
ἀλλ' ἄγε μοι τὸν ὄνειρον ὑπόκριναι καὶ ἄκουσον.
χῆνές μοι κατὰ οἶκον ἐείκοσι πυρὸν ἔδουσιν
ἐξ ὕδατος, καί τέ σφιν ἰαίνομαι εἰσορόωσα·
ἐλθὼν δ' ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχείλης
πᾶσι κατ' αὐχένας ἦξε καὶ ἔκτανεν· οἳ δὲ κέχυντο
ἀθρόοι ἐν μεγάροις, ὃ δ' ἐς αἰθέρα δῖαν ἀέρθη.
αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ἐκώκυον ἔν περ ὀνείρῳ,
ἀμφὶ δ' ἔμ' ἠγερέθοντο ἐυπλοκάμιδες Ἀχαιαὶ
οἴκτρ' ὀλοφυρομένην, ὅ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας.
ἂψ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ προὔχοντι μελάθρῳ,
φωνῇ δὲ βροτέῃ κατερήτυε φώνησέν τε·
θάρσει Ἰκαρίου κούρη τηλεκλειτοῖο·
οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλόν, ὅ τοι τετελεσμένον ἔσται.
χῆνες μὲν μνηστῆρες, ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ὄρνις
ἦα πάρος, νῦν αὖτε τεὸς πόσις εἰλήλουθα,
ὃς πᾶσι μνηστῆρσιν ἀεικέα πότμον ἐφήσω.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμὲ μελιηδὴς ὕπνος ἀνῆκε·
παπτήνασα δὲ χῆνας ἐνὶ μεγάροισι νόησα
πυρὸν ἐρεπτομένους παρὰ πύελον, ἧχι πάρος περ.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ γύναι, οὔ πως ἔστιν ὑποκρίνασθαι ὄνειρον
ἄλλῃ ἀποκλίναντ', ἐπεὶ ἦ ῥά τοι αὐτὸς Ὀδυσσεὺς
πέφραδ', ὅπως τελέει· μνηστῆρσι δὲ φαίνετ' ὄλεθρος

V. l. 534 ἀσχαλόων: ἀσχάλλων AGM. γρ. ἀσχαλόων A m. rec. γρ. ἀσχάλλων H. κατέδουσιν: κατέχουσιν D. — 536 πυρὸν: σῖτον DL. — 537 καί τε σφιν CIL. καί τέ σφι διαίνομαι Q. — 539 αὐχένας: αὐχένος DHL. οἳ δὲ. κέχυντο N. οἵδὲ κέχυντο A. οἵ δὲ κέχυντο Herodianus π. μον. λέξ. 15, 18. v. οἵ δ' ἐκέχυντο. οἵδ' ἐκέχυντο CDIKLMQ. — 540 μεγάροις: μεγάρῳ GMQV. ὃδ' CDIKLMNQ. αἰθέρα: ἠέρα E 1876. 20; 56. δῖαν: δῖον KPS. αἰθέρα δὴ ἀνὰ ἔρθη D. — 542 δ' ἔμ': δέ μ' CES. ἐϋπλοκάμιδες CFIK: ἐϋπλοκαμίδες ADNQ. v. ἐϋπλοκαμῖδες cum E 1876. 22. conf. E 1437, 50; 52; β 119. Ἀχαιαί: ἀχαιοί CGI. — 544 ἆρ ACEKLMNQ. — 547 ὅ τοι: ὅτι CGHILM. ὅτι τοι D. ἐστί M et γρ. ἔσται. — 549 εἰλήλουθα, ^εν^ I. — 551 ἐμὲ: ἐμοὶ DL. — 552 ἐνὶ μεγάροισι νόησα: ἐνὶ μεγάροις ἐνόησα CD (ἐνὶμμεγάροις) EGILMNQV. — 553 ἧχι: ἦχι E. — 555 οὔπω Q. ἐστὶν ACDIKLMNQ. — 556 ἀποκλίναντα, ἐπεί ῥα G. ἐπεὶ ἡ DFIKNR. ἐπεὶ ἡ M. ἐπειῆ Q. ἐπείη L. v. ἐπειή. γρ. ἐπείη ῥά το M. — 557 τελέει: τελέθει M. τελέσῃ ^ει^ Q. τελέσει V. γρ. τελέει M.

A. c. 534 ἀσχάλλων est glossa in C. — 540 ἀθρόοι: ἄθρόοι Herodianus cum Aristarcho. H. T. 180. — 553 ἧχι Aristarchus et Dionysius: ἦχι ἡ παράδοσις, H. T. 278. — 556 veteres ἐπεὶ ἦ. H. T. 267.

πᾶσι μάλ', οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
ξεῖν', ἦ τοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι ἀκριτόμυθοι
γίγνοντ', οὐδέ τι πάντα τελείεται ἀνθρώποισι.
δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσιν ὀνείρων·
αἳ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχαται, αἳ δ' ἐλέφαντι·
τῶν οἳ μέν κ' ἔλθωσι διὰ πριστοῦ ἐλέφαντος,
οἵ ῥ' ἐλεφαίρονται ἔπε' ἀκράαντα φέροντες·
οἳ δὲ διὰ ξεστῶν κεράων ἔλθωσι θύραζε,
οἵ ῥ' ἔτυμα κραίνουσι, βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδηται.
ἀλλ' ἐμοὶ οὐκ ἐντεῦθεν ὀίομαι αἰνὸν ὄνειρον
ἐλθέμεν· ἦ κ' ἀσπαστὸν ἐμοὶ καὶ παιδὶ γένοιτο.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
ἥδε δὴ ἠὼς εἶσι δυσώνυμος, ἥ μ' Ὀδυσῆος
οἴκου ἀποσχήσει· νῦν γὰρ καταθήσω ἄεθλον
τοὺς πελέκεας, τοὺς κεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσιν
ἵστασχ' ἑξείης, δρυόχους ὥς, δώδεκα πάντας·
στὰς δ' ὅ γε πολλὸν ἄνευθε διαρρίπτασκεν ὀιστόν.
νῦν δὲ μνηστήρεσσιν ἄεθλον τοῦτον ἐφήσω·
ὃς δέ κε ῥηίτατ' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσι
καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,

V. L. 558 οὐδέ κε τις ADIK. ἀλύξει: ἀλύξοι KS. ἀλύξει L. addunt CN in marg. QV μνηστήρων οἳ δῶμα κατ' ἀντιθέου ὀδυσῆος ἀνέρας (CQ ἀνέρες) ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται. — 561 γίγνοντ': γίνοντ' ACDEFGHIKLMNPQRSV. οὐδέ τι: οὐδ' ἔτι KS. — 562 ἀμενηνῶν Apoll. Soph. 30, 1; 59, 24; Hesych. I, 525 cum libris: ψευστάων Et. Mg. 772, 26; Photius Lex. 449; Suidas s. v. τυφλῶν ὀνείρων. — 563 αἵδ' ACDIKLMN. — 564 τῶν εἰ μὲν D. — 565 οἵ ῥ': οἵ τ' AH in marg. IKMS. οἵ γ' DQV. οἵ ῥ' γ' H. οἱ δ' E 1877, 17 F. οἵδ' L. — 566 οἳ ACEIKLNQ. — 567 βροτῶν: βροτοῖς N. — 569 ἦ: εἰ KS. — 570 τοι: τι M. — 571 ἤδη et γρ. ἥδε C. — 573 πέλεκας A 1. m. K. ἐνὶμμεγάροισιν D. ἐνὶμεγάροισιν (μ suprascr.) M. — 575 διαρίπτασκεν AKM. — 576 τοῦτον: τοῦτο E 1878, 36. — 577 ἐντανύσει E 1878, 37; 1879, 14; 22 GIR. — 578 διοϊστεύσει E 1878, 37; 1879, 22; 26 GM. γρ. διοϊστεύσει H. δυοκαίδεκα L. δυοκαίδέκα I. δύο καίδεκα D.

A. c. 573 ἐνιμμεγάροισιν Aristophanes, H. T. 391. — 576 τὸ δὲ „ἄεθλον τοῦτο ἐφήσω" δυνατὸν μὲν γράφειν καὶ ἄεθλον τοῦτον ἐφήσω, ὡς δηλοῖ ἐφεξῆς τὸ „μηκέτι ἀνάβαλλε τοῦτον ἄεθλον". ἔδοξε δὲ ὅμως τῷ ποιητῇ τὸν ἄεθλον ἐνταῦθα οὐδετέρως εἰπεῖν τὸ ἄεθλον Eust. 1879, 13. — 578 Herodianus δυοκαίδεκα: δύο καὶ δέκα Pamphilus, H. T. 228.

τῷ κεν ἅμ' ἑσποίμην νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
κουρίδιον μάλα καλόν, ἐνίπλειον βιότοιο·
τοῦ ποτε μεμνήσεσθαι ὀίομαι ἔν περ ὀνείρῳ.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἔνι τοῦτον ἄεθλον·
πρὶν γάρ τοι πολύμητις ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
πρὶν τούτους τόδε τόξον ἐύξοον ἀμφαφόωντας
νευρήν τ' ἐντανύσαι διοϊστεῦσαί τε σιδήρου.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
εἴ κ' ἐθέλοις μοι ξεῖνε παρήμενος ἐν μεγάροισι
τέρπειν, οὔ κέ μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθείη.
ἀλλ' οὐ γάρ πως ἔστιν ἀύπνους ἔμμεναι αἰὲν
ἀνθρώπους· ἐπὶ γάρ τοι ἑκάστῳ μοῖραν ἔθηκαν
ἀθάνατοι θνητοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼν ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα
λέξομαι εἰς εὐνήν, ἥ μοι στονόεσσα τέτυκται
αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
ᾤχετ' ἐποψόμενος Κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν.
ἔνθά κε λεξαίμην· σὺ δὲ λέξεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ
ἢ χαμάδις στορέσας ἤ τοι κατὰ δέμνια θέντων.
 ὣς εἰποῦσ' ἀνέβαιν' ὑπερώια σιγαλόεντα
οὐκ οἴη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
ἐς δ' ὑπερῷ ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ
κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

V. L. 579 τῷ κεν: τούτῳ E. ἑποίμην AE. νοσφισαμένη CDEFIKM NQRV. — 581 τοῦ τότε μνήσεσθαι K. — 584 μή κέ τι A. ἐνὶ CI. ἐπὶ K. τοῦτον ἄεθλον: τοῦτο νόημα DL. — 585 τοι: τι Q. — 586 τόδε: τόγε N. ποτε F. γρ. ποτὲ CH. ἀμφαφόωντας: ἀμφαφάασθαι DL. — 587 νευρήν τ': νευρὴν CFIKNRS. σιδήρου: σίδηρον C. — 589 κ' ἐθέλοις: κ' ἐθέλεις ADIMNQ. ἐθέλεις E. κε θέλεις KS. μοι: με C. — 590 οὔ κέ μοι: οὐ κέ μοι DI. οὐκ ἐμοὶ FS. οὐκ ἔμοιγ' L. οὔ κε μοι HNV. οὔ μοι E. ἐπὶ: ἐνὶ DL. — 591 ἐστὶν ADIKLM. αἰὲν ACDEFGHIKLMNPQRS: v. αἰεὶ, cf. α 68. — 592 ἔπι D. — 594 εἰς ἀναβᾶσα M. — 597 κακοΐλιον N. ὀνομαστόν HI. — 598 ἔνθά κε ACKQ. ἐνθά κε DI. ἔνθ' αὖ GM. ἢ ἔνθά κε M sup. λέξεο: λέξαιο HIK. λέξαιο (ε) D. λέξαι S. — 599 χαμάδις: χαμάδι E 1879, 49; 57. χαμαδὶ R. χερμάδι N et γρ. χαμάδις. καταδέμνια ADEIKLN. — 603 ὄφρά οἱ IKLMNQ. — 604 βάλε: βάλεν DIKLQV.

A. c. 599 τὸ δὲ χαμάδι ἔστι μὲν ὡς τὸ πολλάκι. δύναται δὲ καὶ διὰ τοῦ σ γράφεσθαι χαμάδις ὡς πολλάκις Eust. 1879, 55.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Υ.

Αὐτὰρ ὁ ἐν προδόμῳ εὐνάζετο δῖος Ὀδυσσεύς·
κὰμ μὲν ἀδέψητον βοέην στόρεσ', αὐτὰρ ὕπερθε
κώεα πόλλ' ὀίων, τοὺς ἱρεύεσκον Ἀχαιοί·
Εὐρυνόμη δ' ἄρ' ἐπὶ χλαῖναν βάλε κοιμηθέντι.
ἔνθ' Ὀδυσεὺς μνηστῆρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ
κεῖτ' ἐγρηγορόων· ταὶ δ' ἐκ μεγάροιο γυναῖκες
ἤισαν, αἳ μνηστῆρσιν ἐμισγέσκοντο πάρος περ,
ἀλλήλῃσι γέλω καὶ ἐυφροσύνην παρέχουσαι.
τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·
πολλὰ δὲ μερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἠὲ μεταΐξας θάνατον τεύξειεν ἑκάστῃ,
ἦ ἔτ' ἐῷ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μιγῆναι
ὕστατα καὶ πύματα, κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει.
ὡς δὲ κύων ἀμαλῇσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα
ἄνδρ' ἀγνοιήσασ' ὑλάει μέμονέν τε μάχεσθαι,
ὥς ῥα τοῦ ἔνδον ὑλάκτει ἀγαιομένου κακὰ ἔργα·
στῆθος δὲ πλήξας κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ·
τέτλαθι δή κραδίη· καὶ κύντερον ἄλλό ποτ' ἔτλης
ἤματι τῷ, ὅτε μοι μένος ἄσχετος ἤσθιε Κύκλωψ

VARIA LECTIO. 1 ὃ A m. rec. CDIKLMNQ. — 2 κὰμ μὲν: καμμὲν A IKMNQ. κάμμεν CL. κὰν μὲν Apoll. Soph. 9, 21. — 3 ὀίων: οἰῶν DE QV. ὀἰῶν A. ὀίῶν M. τοὺς: οὓς E. ἱερεύεσκον ADEHILMNQV. — 4 ADIKLMNQ. — 7 ἐμιγέσκοντο CEFKQ. πάρος πέρ (γε) H. τοπάρος περ πάροιθεν Cram. Epim. 377, 1. — 8 v. γέλω τε: γέλω τὲ L. γέλων τε HINV. γέλωτα DE 1880, 46 KMS. ἢ γέλω τε M. — 9 ὠρίνετο: ὀτρύ(ζ)το I. — 10 μερμήριζε: μερμήριξε ADFHIKLMN. μερμήριξε Q. — 12 ἔτ': ἠέ τ' FLNS. v. ἢ ἔτ'. ἐῷ: ἐᾶ ACGQ. — 14 ἀμαλῇσι Apoll. Soph. , 24 (105, 29) cum libris: ἁπαλῇσι var. lect. in G. περι L. — 15 νοιήσας D. — 16 ὥς ῥα: ὣς ῥὰ L. ὣς ἄρα ADHIKMPQRSV. ἀγαιο-νου: ἀταιομένου Et. Mg. 162, 15. γρ. καὶ ἀταιομένου E 1881, 18. — στῆθος: στήθεα G. — 18 δὴ omitt. CDFLQ. ἄλλό ποτ' LQ. ἄλλά τ' N. — 19 ὅτε μοι: ὁτε τοι CFNS (GP). ὅτέ τοι K. ὅτε τοι (μοι) M.

ADNOTATIO CRITICA. 3 ὀίων Herodianus cum Aristonico: οἰῶν Aristarchus et Ptolem. Ascalonita, H. T. 324. — 4 cf. Ariston. ad *H* 482. 8 *γέλω καὶ ἐυφροσύνην, cf. ad ζ 156. εὕρηται ἔν τισιν ἀντιγράφοις γέλω τε καί" Eust. 1881, 5.

ἰφθίμους ἑτάρους· σὺ δ' ἐτόλμας, ὄφρα σε μῆτις
ἐξάγαγ' ἐξ ἄντροιο οἰόμενον θανέεσθαι.
ὣς ἔφατ' ἐν στήθεσσι καθαπτόμενος φίλον ἦτορ·
τῷ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληυῖα
νωλεμέως· ἀτὰρ αὐτὸς ἑλίσσετο ἔνθα καὶ ἔνθα.
ὡς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ πολέος πυρὸς αἰθομένοιο
ἐμπλείην κνίσης τε καὶ αἵματος ἔνθα καὶ ἔνθα
αἰόλλῃ, μάλα δ' ὦκα λιλαίεται ὀπτηθῆναι,
ὣς ἄρ' ὅ γ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἑλίσσετο μερμηρίζων,
ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει
μοῦνος ἐὼν πολέσι. σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη
οὐρανόθεν καταβᾶσα· δέμας δ' ἤικτο γυναικί·
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
τίπτ' αὖτ' ἐγρήσσεις πάντων περὶ κάμμορε φωτῶν;
οἶκος μέν τοι ὅδ' ἐστί, γυνὴ δέ τοι ἥδ' ἐνὶ οἴκῳ
καὶ παῖς, οἷόν πού τις ἐέλδεται ἔμμεναι υἷα.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα θεὰ κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἀλλά τί μοι τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσω
μοῦνος ἐών· οἳ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔασι.
πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζω·
εἴ περ γὰρ κτείναιμι Διός τε σέθεν τε ἕκητι,
πῇ κεν ὑπεκπροφύγοιμι; τά σε φράζεσθαι ἄνωγα.

V. L. 20 *δὲ τόλμας* S. *ὄφρά σε* AIKMNQ. — 23 *δὲ μάλ'*: *δ' ἄρ* Schol. *K* 290. *δ' αὖτ'* Plutarchus de Garrulitate et Dion. Halicarn. *π. τῆς Ὁμήρου ποιήσεως* § 15. *ἐν πείσῃ* Hesych. II, 106: *ἐν πείσει* CQ. *ἐν πειθοῖ* N. *ἐν πειθοῖ* gl. in DH. — 24 *ἐλίσσετο* CDLN. — 26 *κνίσης* Apoll. Soph. 15, 31; Porphyr. Quaest. III (Schol. Z 359): *κνίσσης* CD E 1881, 45 ILMQ. — 27 *αἰόλλῃ* Porphyrius l. l.: *αἰόλλῃ* (ει) M. *αἰόλλει* E 1881, 47 R Hesych. I, 82: Schol. Pind. Pyth. IV, 412. *αἰώλῃ* A ex corr. — 28 *ἄρ* ACKLMNQ. *ἐλίσσετο* CN Apoll. Soph. 66, 29. — 29 *ἐφήσει*: *ἐφήσῃ* GL. — 32 *ἄρ* ACDEKLMNQ. — 33 *ἐγρήσεις* DFIKL. *περί*: *πέρι* CLM. *περικάμμορε* DEIKN. *βροτῶν* C et *γρ. φώτων*. — 34 *ἐστι* K. *ἥδ'*: *ὥδ'* FKPS. — 35 *παῖς*: *πάϊς* CDEILMQ. *οἷόν πού τις* AC (*οἶον*) KN. *υἷα* E 1882, 24: *υἱόν* E 1882, 9. — 37 *ἔειπες*: *ἔειπας* KS. — 38 *ἀλλά τι μοι* CI. — 39 *ὅπως* A. — 40 *οἵδ'* AIKLMNQ. *ἔασσι* CQ. — 41 *δ' ἔτι*: *δέ τι* CDFH sup. IKLS. *δέ τοι* H 1. m. — 42 *σέθέν τε* I. *σέθεν τ' ἀέκητι* A 1. m. DFKPS. — 43 *πῇ μὲν* D. *ποῦ κεν* E. *τά σε*: *τὸ δὲ* FK. *τόδε σε* M.

A. c. 26 *κνίσης* Herodianus, H. T. 299. — 33 *περὶ* Herodianus: *πέρι* Ptolemaeus Pindario, H. T. 337. — 34 *ἥδ'* veteres, H. T. 364.

τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
σχέτλιε, καὶ μέν τίς τε χερείονι πείθεθ' ἑταίρῳ,
ὅς περ θνητός τ' ἐστὶ καὶ οὐ τόσα μήδεα οἶδεν·
αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, διαμπερὲς ἥ σε φυλάσσω
ἐν πάντεσσι πόνοις. ἐρέω δέ τοι ἐξαναφανδόν·
εἴ περ πεντήκοντα λόχοι μερόπων ἀνθρώπων
νῶι περισταῖεν κτεῖναι μεμαῶτες ἄρηι,
καί κεν τῶν ἐλάσαιο βόας καὶ ἴφια μῆλα.
ἀλλ' ἑλέτω σε καὶ ὕπνος· ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν
πάννυχον ἐγρήσσοντα, κακῶν δ' ὑποδύσεαι ἤδη.
ὣς φάτο, καί ῥά οἱ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευεν,
αὐτὴ δ' ἂψ ἐς Ὄλυμπον ἀφίκετο δῖα θεάων.
εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε λύων μελεδήματα θυμοῦ
λυσιμελής, ἄλοχος δ' ἄρ' ἐπέγρετο κεδνὰ ἰδυῖα·
κλαῖε δ' ἄρ' ἐν λέκτροισι καθεζομένη μαλακοῖσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίουσα κορέσσατο ὃν κατὰ θυμόν,
Ἀρτέμιδι πρώτιστον ἐπεύξατο δῖα γυναικῶν·
Ἄρτεμι, πότνα θεά, θύγατερ Διός, αἴθέ μοι ἤδη
ἰὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλοῦσ' ἐκ θυμὸν ἕλοιο
αὐτίκα νῦν, ἢ ἔπειτά μ' ἀναρπάξασα θύελλα
οἴχοιτο προφέρουσα κατ' ἠερόεντα κέλευθα,
ἐν προχοῇς δὲ βάλοι ἀψοῤῥόου Ὠκεανοῖο.
ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρας ἀνέλοντο θύελλαι·
τῇσι τοκῆας μὲν φθῖσαν θεοί, αἱ δὲ λίποντο
ὀρφαναὶ ἐν μεγάροισι, κόμισσε δὲ δῖ' Ἀφροδίτη
τυρῷ καὶ μέλιτι γλυκερῷ καὶ ἡδέι οἴνῳ·
Ἥρη δ' αὐτῇσιν περὶ πασέων δῶκε γυναικῶν

V. L. 45 μέν τις τε AL. χερείονι: χερείων KS. — 46 omitt. KS. θνητός τ': θνητός CDEHILMQV. — 48 πόνοις: πόνοισιν AFKS. — 49 εἴπερ γὰρ K. — 53 ἐγρήσοντα AQV. ἀγρήσοντα L. ὑπο, δύσεαι C. ὕπο δύσεαι E 1882, 12. ἀποδύσεαι GH ex em. ἀποδύσε' I. — 54 καί ῥα οἱ I. — 55 ἂψ: αὖτ' HIN. — 56 θυμοῦ: θυμῷ L. — 57 λυσιτελὴς (με) C. ἄρ ACDIKLMNQ. *κεδνὰ ἰδυῖα: κέδν' εἰδυῖα ADFGHIKLMNPQRV. κεδνὰ εἰδυὶα C. — 58 κλαῖε δ' ἄρ CDEIKLM. κλαῖεν δ' ἄρ A. κλαῖεν δ' ἐν QV. — 60 θεάων FMS. γρ. γυναικῶν M. — 61 αἴθέ μοι IKLMN. — 63 ἂν ἁρπάξασα A ex corr. — 66 ἀνέλονται PS. ἀνέχλοντο A. — 67 τοῖσι H et γρ. τῇσι. αἳ ACDILNQ. δὲ λίποντο AE 1883, 20 FGKMPRS. δελίποντο L. v. δ' ἐλίποντο. — 68 κόμισε A. — 70 αὐτῇσι CDIMNQV. περὶ: πέρι DL. περι N.

A. c. 57 κεδνὰ ἰδυῖα, H. T. 286. — 67 δὲ λίποντο, H. T. 425.

εἶδος καὶ πινυτήν, μῆκος δ' ἔπορ' Ἄρτεμις ἁγνή,
ἔργα δ' Ἀθηναίη δέδαε κλυτὰ ἐργάζεσθαι.
εὖτ' Ἀφροδίτη δῖα προσέστιχε μακρὸν Ὄλυμπον
κούρῃς αἰτήσουσα τέλος θαλεροῖο γάμοιο
ἐς Δία τερπικέραυνον· ὃ γάρ τ' εὖ οἶδεν ἅπαντα,
μοῖράν τ' ἀμμορίην τε καταθνητῶν ἀνθρώπων·
τόφρα δὲ τὰς κούρας ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο
καί ῥ' ἔδοσαν στυγερῇσιν ἐρινύσιν ἀμφιπολεύειν·
ὣς ἔμ' ἀιστώσειαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
ἠέ μ' ἐυπλόκαμος βάλοι Ἄρτεμις, ὄφρ' Ὀδυσῆα
ὀσσομένη καὶ γαῖαν ὕπο στυγερὴν ἀφικοίμην,
μηδέ τι χείρονος ἀνδρὸς ἐυφραίνοιμι νόημα.
ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀνεκτὸν ἔχει κακόν, ὁππότε κέν τις
ἤματα μὲν κλαίῃ πυκινῶς ἀκαχήμενος ἦτορ,
νύκτας δ' ὕπνος ἔχῃσιν· ὃ γάρ τ' ἐπέλησεν ἁπάντων,
ἐσθλῶν ἠδὲ κακῶν, ἐπεὶ ἂρ βλέφαρ' ἀμφικαλύψῃ·
αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ ὀνείρατ' ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἴκελος αὐτῷ,
τοῖος ἐὼν οἷος ᾖεν ἅμα στρατῷ· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
χαῖρ', ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι, ἀλλ' ὕπαρ ἤδη.
ὣς ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἠώς.
τῆς δ' ἄρα κλαιούσης ὄπα σύνθετο δῖος Ὀδυσσεύς·
μερμήριξε δ' ἔπειτα, δόκησε δέ οἱ κατὰ θυμὸν
ἤδη γιγνώσκουσα παρεστάμεναι κεφαλῆφι.
χλαῖναν μὲν συνελὼν καὶ κώεα, τοῖσιν ἐνεῦδεν,

V. L. 71 δ' ἔπορ' Aristot. Probl. X, 36: δὲ πόρ' CDKP. δὲ πόt' S. — 74 αἰτήσασα Q. θαλεροῖο: γλυκεροῖο F. — 75 ὃ ADIKLMNQ. — 76 κατὰ θνητῶν ACIKLMQ. — 77 τόφρα δὲ: τότε δὴ E (δὴ τότε?). ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο: ἀνηρείψαντο θύελλαι DL. — 78 ἐριννύσιν CDELNQ. ἐριννύσι M. — 79 ἔχοντες: ἔχουσαι N. — 80 ἠέ μ': ἢ ἔμ' ADELQS. — 81 ὑπὸ DLN. — 82 μηδέ τι: μὴ δέ τι ILMQ. μηδ' ἔτι D. μὴ δ' ἔτι N. μὴ δ' ἔτοϊ A. — 83 ἔχει: ἔχειν ADE 1883, 60 ILNQ. post hunc A in marg. ἤτοι μέν τε βροτῶν ἄλλος ὦ πένθος ἱκάνει. — 84 ἤματα: γρ. τι A. κλαίει D. — 85 ἔχῃσιν: ἕλησιν C. ἕλησιν N. ὃ ACIKLQ. ἁπάντων: ἅπαντας FS. — 86 ἀμφικαλύψει AE 1883, 62; 64 GHI. — 87 ἐπέσσευε EMQV. — 88 τῇ δὲ γαρ A. αὖ omitt. DKL. παρέδραθεν: παρέδραμεν D. ἴκελος CD 2. m. EN. — 89 ἦεν CN. ἤϊεν D. ἴεν G. — 93 μερμήριξε ACFH ex em. ILMQSV: v. μερμήριζε. — 94 γιγνώσκουσα L: γινώσκουσα ACDEFGHIKMNPQRSV. παριστάμεναι E. κεφαλῆφι CDIKLNQ: κεφαλῇφι A. κεφαλῆφιν EM. — 95 ἔνευδεν DM.

A. c. 83 ἀνεκτὸν Aristarchus, H. T. 191.

ἐς μέγαρον κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου, ἐκ δὲ βοείην
θῆκε θύραζε φέρων, Διὶ δ' εὔξατο χεῖρας ἀνασχών·
Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλοντες ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρὴν
ἤγετ' ἐμὴν ἐς γαῖαν, ἐπεί μ' ἐκακώσατε λίην,
φήμην τίς μοι φάσθω ἐγειρομένων ἀνθρώπων
ἔνδοθεν, ἔκτοσθεν δὲ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω.
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς,
αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
ὑψόθεν ἐκ νεφέων· γήθησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς.
φήμην δ' ἐξ οἴκοιο γυνὴ προέηκεν ἀλετρὶς
πλησίον, ἔνθ' ἄρα οἱ μύλαι εἵατο ποιμένι λαῶν,
τῇσιν δώδεκα πᾶσαι ἐπεῤῥώοντο γυναῖκες
ἄλφιτα τεύχουσαι καὶ ἀλείατα, μυελὸν ἀνδρῶν.
αἳ μὲν ἄρ' ἄλλαι εὗδον, ἐπεὶ κατὰ πυρὸν ἄλεσσαν,
ἣ δὲ μί' οὔ πω παύετ', ἀφαυροτάτη δὲ τέτυκτο·
ἥ ῥα μύλην στήσασα ἔπος φάτο σῆμα ἄνακτι·
Ζεῦ πάτερ, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις,
ἦ μεγάλ' ἐβρόντησας ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
οὐδέ ποθι νέφος ἐστί· τέρας νύ τεῳ τόδε φαίνεις.
κρῆνον νῦν καὶ ἐμοὶ δειλῇ ἔπος, ὅττί κεν εἴπω·
μνηστῆρες πύματόν τε καὶ ὕστατον ἤματι τῷδε
ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος ἑλοίατο δαῖτ' ἐρατεινήν,
οἳ δή μοι καμάτῳ θυμαλγέι γούνατ' ἔλυσαν
ἄλφιτα τευχούσῃ· νῦν ὕστατα δειπνήσειαν.
ὣς ἄρ' ἔφη, χαῖρεν δὲ κλεηδόνι δῖος Ὀδυσσεὺς

V. L. 96 θρόνου: θρόνον QV. — 97 εὔξατο: εὔχετο F. — 98 με θέλοντες Apoll. Soph. 154, 7. — 99 μe κακώσατε L. — 100 φήμην: φῆμιν CFH 2. m. N. ἐγειραμένων M. ἀγειρομένων CF. — 101 φανήτω: φανῆναι KPS. — 103 ἐμβρόντησεν A. — 105 φῆμϊν A 1. m. CHIN. — 106 εἵατο E 1885, 40 KLQS: εἴατο ACDE 1884, 31 IMN (GH). εἵατο: ἦσαν Hesych. II, 43. — 107 τῇσιν: τοῖσιν ADLQV. τοῖσι M. τῇσι δὲ NR. ἐπερρώωντο L. — 108 ἀλείατα: ἀλείφατα DHILM. ἀλίφατα KS. γρ. ἀλείφατα A 2. m. — 109 ἆρ ACDIKLMNQ. πυρὸν: σῖτον H sup. —
τάτη
110 ἦδε μὲν οὔπω KP. ἀφαυροτέρη AI. δὲ τέτυκτο ADEMQ: v. δ' ἐτέτυκτο. — 111 ἢ ῥὰ LM Schol. Aristoph. Vesp. 646. — 113 ἀπ': ἐπ' D. — 114 ἔστι N. — 115 κρῆνον: κρῆνον N. κρήηνον A ex em. DKLM. κρήηνον Q. καὶ omitt. L. — 120 ἆρ ADIKLMNQ. χαῖρε FKMN.

A. c. 102 μητίετα Aristarchus, H. T. 309. — 106 εἵατο ψιλῶς, ἵν' ἦ ἦσαν Schol. V. εἴατο Herodianus cum Aristophane: εἵατο Aristarchus et Heraclides. v. Scholl. Ο 10; Ω 84; Eust. 1885, 40.

Ζηνός τε βροντῇ· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτας.
αἱ δ' ἄλλαι δμῳαὶ κατὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος
ἀγρόμεναι ἀνέκαιον ἐπ' ἐσχάρῃ ἀκάματον πῦρ.
Τηλέμαχος δ' εὐνῆθεν ἀνίστατο, ἰσόθεος φώς,
εἵματα ἑσσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ·
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέι χαλκῷ·
στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, πρὸς δ' Εὐρύκλειαν ἔειπε·
μαῖα φίλη, τὸν ξεῖνον ἐτιμήσασθ' ἐνὶ οἴκῳ
εὐνῇ καὶ σίτῳ, ἦ αὔτως κεῖται ἀκηδής;
τοιαύτη γὰρ ἐμὴ μήτηρ πινυτή περ ἐοῦσα·
ἐμπλήγδην ἕτερόν γε τίει μερόπων ἀνθρώπων
χείρονα, τὸν δέ τ' ἀρείον' ἀτιμήσασ' ἀποπέμπει.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια·
οὐκ ἄν μιν νῦν τέκνον ἀναίτιον αἰτιόῳο.
οἶνον μὲν γὰρ πῖνε καθήμενος, ὄφρ' ἔθελ' αὐτός,
σίτου δ' οὐκέτ' ἔφη πεινήμεναι· εἴρετο γάρ μιν.
ἀλλ' ὅτε δὴ κοίτοιο καὶ ὕπνου μιμνήσκοιτο,
ἣ μὲν δέμνι' ἄνωγεν ὑποστορέσαι δμῳῇσιν,
αὐτὰρ ὅ γ', ὥς τις πάμπαν ὀιζυρὸς καὶ ἄποτμος,
οὐκ ἔθελ' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ῥήγεσσι καθεύδειν,

V. l. 121 ζηνὸς δὲ M. τίσασθαι (ε supra) I. ἀλείτας: ἀλίτας D. — 122 δμῳ[illegible] αὶ L. — 123 ἐγρόμεναι AN. γρ. ἀγρόμεναι A m. rec. ἐνέκαιον FK. — 1[illegible]25 omitt. L. — 126 ὑπὸ: ὑπαὶ LQ ex corr. RV. πέδιλλα L. — 128 ἄρ [illegible]C DIKLMNQ. — 129 τὸν ξεῖνον: πῶς ξεῖνον ACGMNQV. πῶς τὸν ξεῖ[illegible]ον DEHIKLS. ἐτιμήσατ' ἐν οἴκῳ L. — 130 αὔτως: αὖτως ACEFIMN[illegible]R (GHV). αὐτὸς KS. — 131 ἐμὴ: ἐμοὶ FKPS, cf. β 411. — 132 ἐμπλήγδ[illegible]ν: ἐκπλήγδην GMPS. — 133 δέ τ' ἀρείον': δ' ἔτ' ἀρείον' N. δ' ἔτε[illegible]ον Schol. Pind. Ol. VIII, 30. — 134 περίφρων: φίλη τροφὸς G. Εὐρύκλε[illegible]α: γρ. πηνελόπεια H. — 135 ἄν μιν: ἄν μοι K. αἰτϊοῷο C. αἰτιόοιο N. — 136 οἶνον E 1886, 51; 62; 1887, 12: οἶνου E 1886, 19. πῖνε: ἐπ[illegible]γε E 1886, 51 H sup. — 137 οὐκ ἔτ' A. — 138 μιμνήσκοιτο (υ supra) I (i. e. μιμ[illegible]ή-σκοντο). — 139 ἣ: τῶ N. δμῳῆσιν L. — 140 ὥς: ὅς DKLPS. — [illegible]41 ἔθελ' ἐν: ἔθελεν FKS. ἔθελε H.

A. c. 121 ἡ παράδοσις ἀλείτας: Alexio ἀλίτας, H. T. 184. — [illegible]22 δμῳαὶ Herodianus cum Aristarcho, H. T. 226. — 126 ὑπὸ: ὑπαί, v. β[illegible]4; λ 136; ν 225; B 44; K 22, 132; Ξ 186. — 129 vulgata, quam retinui, li-brorum caret auctoritate; tamen πῶς ξεῖνον, quod codices optimi tu[illegible]en-tur, scribere nolui, articulus enim hoc loco necessarius videtur. — [illegible]30 αὔτως: αὖτως, H. T. 209. — 132 ἐμπλήγδην ἐμπληκτικῶς, οὐ μετὰ [illegible]ρί-σεως. ἐν δὲ τῷ υ' τῆς Ὀδυσσείας ὑπομνήματι ὁ Ἀρίσταρχος εὐμετα[illegible]βό-λως Apoll. Soph. 67, 28. — 138 Aristarchus ὁτεδή, H. T. 327.

ἀλλ' ἐν ἀδεψήτῳ βοέῃ καὶ κώεσιν οἰῶν
ἔδραθ' ἐνὶ προδόμῳ· χλαῖναν δ' ἐπιέσσαμεν ἡμεῖς.
ὣς φάτο, Τηλέμαχος δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει
ἔγχος ἔχων, ἅμα τῷ γε δύω κύνες ἀργοὶ ἕποντο.
βῆ δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς.
ἡ δ' αὖτε δμῳῇσιν ἐκέκλετο δῖα γυναικῶν
Εὐρύκλει', Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο·
ἀγρεῖθ', αἱ μὲν δῶμα κορήσατε ποιπνύσασαι
ῥάσσατέ τ', ἔν τε θρόνοις εὐποιήτοισι τάπητας
βάλλετε πορφυρέους· αἱ δὲ σπόγγοισι τραπέζας
πάσας ἀμφιμάσασθε, καθήρατε δὲ κρητῆρας
καὶ δέπα ἀμφικύπελλα τετυγμένα· ταὶ δὲ μεθ' ὕδωρ
ἔρχεσθε κρήνην δὲ καὶ οἴσετε θᾶσσον ἰοῦσαι.
οὐ γὰρ δὴν μνηστῆρες ἀπέσσονται μεγάροιο,
ἀλλὰ μάλ' ἦρι νέονται, ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἑορτή.
ὣς ἔφαθ', αἱ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
αἱ μὲν ἐείκοσι βῆσαν ἐπὶ κρήνην μελάνυδρον,
αἱ δ' αὐτοῦ κατὰ δώματ' ἐπισταμένως πονέοντο.
ἐς δ' ἦλθον δρηστῆρες Ἀχαιῶν. οἱ μὲν ἔπειτα
εὖ καὶ ἐπισταμένως κέασαν ξύλα, ταὶ δὲ γυναῖκες
ἦλθον ἀπὸ κρήνης· ἐπὶ δέ σφισιν ἦλθε συβώτης
τρεῖς σιάλους κατάγων, οἳ ἔσαν μετὰ πᾶσιν ἄριστοι.
καὶ τοὺς μέν ῥ' εἴασε καθ' ἕρκεα καλὰ νέμεσθαι,
αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα μειλιχίοισι·
ξεῖν', ἦ ἄρ τί σε μᾶλλον Ἀχαιοὶ εἰσορόωσιν,

V. L. 143 ἔδραθ' ἐνὶ: ἔδραθεν ἐν EFRS (P). προδόμῳ: μεγάρῳ A. 144 δι' ἐκ ACDIKLMNQ: v. διὲκ. — 145 *δύω κύνες ἀργοί: l. κύνες πόδας ἀργοί. πόδας omitt. M 1. m. — 147 ἥδ' DIKLMNQ. δμῳῇσιν L. 149 ἄγρειθ' Ioan. Alexandr. 36, 31. ποιπνύσασαι: ποιπνύουσαι AD PS Apoll. Soph. 6, 23. ποιπνύσουσαι F. — 150 ἐϋποιήτοισϊ C. ἐϋποιοῖσι G. εὐποιητοῖσι D. εὐ ποιητοῖσι K. — 151 αἴδε D. — 152 omitt. S. καθήρατε DI. κρατῆρας Apoll. Soph. 30, 5. — 153 δέπα: δέπα' H. δέπατ' L. — 154 κρήνην τε KPS. — 155 δὴν: δὴ ACFKNS — 157 αἶδ' ACDKLMNQ. ἄρα: ἄρ D. ἠδὲ πίθοντο KS: v. ἠδ' ἐπίθοντο. 159 αἶδ' ACDIKLNQ. δώματ': δῶμα DFKLMS. — 160 ἐς: ἐκ DGH MQV. γρ. ἐς H. δρηστῆρες: μνηστῆρες (A 1. m.?) FKS. Ἀχαιῶν: ἀγήνορες ADFGHIKLMQRSV. — 161 ταὶ: αἱ KMS (GP). ται N. ταίδε . — 162 ἄπο I. δὲ σφισιν C. δέ σφιν DKLP. — 163 μετὰ: ἐν EKMS. 166 ἄρ τϊ σε ADKL. ἄρα τΐ σε C et γρ. ξεῖν' ἦ ἄρτι.

A. c. 145 δύω κύνες, cf. β 11; ρ 62. — 166 ἄρ τί: δύο μέρη λόγου, ἄρ καὶ τὸ τί Schol. B.

ἦέ σ' ἀτιμάζουσι κατὰ μέγαρ', ὡς τὸ πάρος περ;
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
αἲ γὰρ δὴ Εὔμαιε θεοὶ τισαίατο λώβην,
ἣν οἵδ' ὑβρίζοντες ἀεικέα μηχανόωνται
οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ, οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν.
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
αἶγας ἄγων, αἳ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,
δεῖπνον μνηστήρεσσι· δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες.
καὶ τὰς μὲν κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,
αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα κερτομίοισι·
ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις κατὰ δῶμα
ἀνέρας αἰτίζων, ἀτὰρ οὐκ ἔξεισθα θύραζε;
πάντως οὐκέτι νῶι διακρινέεσθαι ὀίω
πρὶν χειρῶν γεύσασθαι, ἐπεὶ σύ περ οὐ κατὰ κόσμον
αἰτίζεις· εἰσὶν δὲ καὶ ἄλλοθι δαῖτες Ἀχαιῶν.
ὣς φάτο, τὸν δ' οὔ τι προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη κακὰ βυσσοδομεύων.
τοῖσι δ' ἐπὶ τρίτος ἦλθε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
βοῦν στεῖραν μνηστῆρσιν ἄγων καὶ πίονας αἶγας.
πορθμῆες δ' ἄρα τούς γε διήγαγον, οἵ τε καὶ ἄλλους
ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅ τέ σφεας εἰσαφίκηται.
καὶ τὰ μὲν εὖ κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,
αὐτὸς δ' αὖτ' ἐρέεινε συβώτην ἄγχι παραστάς·
τίς δὴ ὅδε ξεῖνος νέον εἰλήλουθε συβῶτα

V. L. 167 ἦέ σ': ἦ ἔτ' CD. τοπάρος ILQ. — 170 ἀεικέα ADFGHIK LMPQRSV: ἀτάσθαλα CN, utrumque E 1888, 17. γρ. ἀτάσθαλα H. — 173 σφίσι μετήλυθε M et γρ. δέ σφ' ἦλθε. — 176 τὰς: τοὺς ADEIKM 1. m. QSV. γρ. τοὺς L. κατέδησεν: κατέδησαν ADFG (H 1. m.?) IQ RV. — 180 οὐκ ἔτι A. διακρίνεσθαι A 1. m. CN. διακρίνασθαι GKM PS. — 182 αἰτίζοις M. αἰτίζοις (εις) H. ἄλλοθι ACDEMN: v. ἄλλαι. γρ. καὶ ἄλλοθι H. — 185 ἐπὶ N. — 186 αἶγας: οἶας A. γρ. οἶας M. γρ. αἶγας A m. r. — 187 τούς γε: τούς τε C. γρ. πορθμῆες γὰρ αὐτούς γε H. — 188 ὅ τέ σφεας: ὅ, τι σφέας A 1. m. ὅτι σφέας DQV. ὅ, τις σφέας A 2. m. C. ὃ τίς σφέας N. ὅς τις σφέας I. ὅτέ τις σφᾶς KS. v. ὅτις σφέας. εἰσαφίκηται (οι, το) HI. — 189 εὖ: οὖν FMPS. αὖ C. κατέδησαν Q. — 191 ὅδε: ὁ DL. συβῶτα: συβώτης KPS.

A. c. 170 dedi ἀεικέα cum libris fere omnibus. ἀεικέα μηχανόωντο legitur υ 394; χ 432. — 176 τούς: τινὰ τῶν ἀντιγράφων ἐν θηλυκῷ γένει τὰς μὲν Eust. 1888, 21. — 180 διακρινέεσθαι, cf. σ 149. — 188 ὅτέ σφεας Herodianus, cf. ad μ 40; π 228; H. T. 413.

ἡμέτερον πρὸς δῶμα; τέων δ' ἐξ εὔχεται εἶναι
ἀνδρῶν; ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα;
δύσμορος, ἦ τε ἔοικε δέμας βασιλῆι ἄνακτι·
ἀλλὰ θεοὶ δυόωσι πολυπλάγκτους ἀνθρώπους,
ὁππότε καὶ βασιλεῦσιν ἐπικλώσωνται ὀιζύν.
ἦ καὶ δεξιτερῇ δειδίσκετο χειρὶ παραστάς,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
χαῖρε πάτερ ὦ ξεῖνε· γένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσσω
ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσι.
Ζεῦ πάτερ, οὔ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
οὐκ ἐλεαίρεις ἄνδρας, ἐπὴν δὴ γείνεαι αὐτός,
μισγέμεναι κακότητι καὶ ἄλγεσι λευγαλέοισιν.
ἴδιον, ὡς ἐνόησα, δεδάκρυνται δέ μοι ὄσσε
μνησαμένῳ Ὀδυσῆος, ἐπεὶ καὶ κεῖνον ὀίω
τοιάδε λαίφε' ἔχοντα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι,
εἴ που ἔτι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.
εἰ δ' ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν Ἀίδαο δόμοισιν,
ὤ μοι ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὅς μ' ἐπὶ βουσὶν
εἷσ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα Κεφαλλήνων ἐνὶ δήμῳ.
νῦν δ' αἱ μὲν γίγνονται ἀθέσφατοι, οὐδέ κεν ἄλλως
ἀνδρί γ' ὑποσταχύοιτο βοῶν γένος εὐρυμετώπων·
τὰς δ' ἄλλοι με κέλονται ἀγινέμεναι σφίσιν αὐτοῖς

V. L. 192 ἔξ Q. ἐξεύχεται ACEFIKLMNRS. — 193 δέ νυ οἱ L. ατρίς: πατρὸς N. — 196 καί: κεν FKMS. ἐπικλώσονται AEFKPRS. επικλώσουνται (ω) L. — 199 ἔς περ: ὥσπερ A 2. m. CDFHIKLMNPQSV. πίσσω A 1. m. E. — 200 πολέεσσι: πολλοῖσι K. πολλοῖσιν FS. — 202 γείνεαι Schol. T 26: γίνεαι QV. αὐτὸς Schol. T 26: αὐτούς GM. — 204 δεδάκρυντο A Apoll. Soph. 89, 33. δέ μοι ὄσσε: δὲ παρειαί var. ct. in G. — 205 μνησαμένῳ (ου) C. καὶ κεῖνον: κἀκεῖνον CDE 1889, 31 I-LMN. — 209 ὦ μοι K. ᾤμοι L. ἐπί: γρ. ἐνί H. — 211 γίγνονται L: γίνονται CDEFGHIKNPQRSV Apoll. Soph. 13, 7. γείνονται AM. ἄλλος: ἄλλῳ ACGH ex ras. I. ἄλλως (ω) M. — 212 ἀνδρί γ': ἀνδρὶ δ' A. ἀνδρὶ C. ὑποσταχύοιτο Apoll. Soph. 159, 27; Hesych. IV, 217: ὑποσταχύοιτο E 1889, 34; 1890, 3. cf. 1890, 4 οὐδὲν δὲ ἐκώλυεν εἴπερ ἤθελεν ...πεῖν καὶ ὑποσταχύοιτο. — 213 ἀγινέμεναι σφίσιν ACDKLMNQ: v. ἀγινέμεναί σφισιν. GI ἀγεινέμεναι.

A. c. 199 ἔς περ: ὥσπερ, cf. ad σ 122. — 202 γείνεαι αὐτός Herodianus Il. Pros. T 26. — 204 ψιλωτέον τὸ ἴδιον Schol. B. σ' ἐνόησα Roederl. Emend. Hom. 1858, p. 11. — 205 Aristarchus καὶ κεῖνον, H. . 247. — 206 ἀλάλησθαι Herodianus: ἀλαλῆσθαι Ptolem. Ascalonita, . T. 183. — 213 ἀγινέμεναι σφίσιν, H. T. 255.

ἔδμεναι· οὐδέ τι παιδὸς ἐνὶ μεγάροις ἀλέγουσιν,
οὐδ' ὄπιδα τρομέουσι θεῶν· μεμάασι γὰρ ἤδη
κτήματα δάσσασθαι δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος.
αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
πόλλ' ἐπιδινεῖται· μάλα μὲν κακὸν υἷος ἐόντος
ἄλλων δῆμον ἱκέσθαι ἰόντ' αὐτῇσι βόεσσιν
ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς· τὸ δὲ ῥίγιον αὖθι μένοντα
βουσὶν ἐπ' ἀλλοτρίῃσι καθήμενον ἄλγεα πάσχειν.
καί κεν δὴ πάλαι ἄλλον ὑπερμενέων βασιλήων
ἐξικόμην φεύγων, ἐπεὶ οὐκέτ' ἀνεκτὰ πέλονται·
ἀλλ' ἔτι τὸν δύστηνον ὀίομαι, εἴ ποθεν ἐλθὼν
ἀνδρῶν μνηστήρων σκέδασιν κατὰ δώματα θείη.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
βουκόλ', ἐπεὶ οὔτε κακῷ οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας,
γιγνώσκω δὲ καὶ αὐτός, ὅ τοι πινυτὴ φρένας ἵκει,
τοὔνεκά τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι·
ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ξενίη τε τράπεζα
ἱστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
ἦ σέθεν ἐνθάδ' ἐόντος ἐλεύσεται οἴκαδ' Ὀδυσσεύς·
σοῖσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπόψεαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα,
κτεινομένους μνηστῆρας, οἳ ἐνθάδε κοιρανέουσι.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·
αἲ γὰρ τοῦτο ξεῖνε ἔπος τελέσειε Κρονίων·

V. L. 214 ἐνὶμμεγάροις D. ἐνὶμεγάροις (μ supra) M. — 215 τρομέουσι: φρονέουσι L. — 216 δάσασθαι AEIK. — 218 υἷος (ου supra) I. — 219 ἄλλων: ἄλλον GIS. αὐτῇσι: αὐτοῖσι D 1. m. H. αὐτοῖσι (η supra) I. — 220 τὸ δὲ: τόδε H. γρ. τὸ C. μένοντα: μενόντων D. — 222 ὑπερμενέων: ἐϋτρεφέων AN. εὐτροφέων C. γρ. ὑπερμενέων A m. r. — 223 οὐκ ἔτ' A. — 227 βουκόλ': βουκόλε EFKM Schol. Λ 441. βούκολε A. — 228 γιγνώσκω LN: γινώσκω ACDEFGHIKMPQRV. ὅ τοι: ὅτι CDHIKMS. ἵκει: ἵκῃ KS. ἵκῃ M. ἵκοι QV. ἱκάνει N. — 230 νῦν Ζεὺς πρῶτα: δὴ νῦν πρῶτα L. νῦν πρῶτα ζεὺς KPS. ξενίη τε τράπεζα: ὕπατος καὶ ἄριστος ADL. γρ. ὕπατος καὶ ἄριστος H. γρ. ξενίη τε τράπεζα A. — 232 οἴκαδ': δῖος G. — 233 ἐπόψεαι: ἐσόψεαι ACN. ἐσόψει E. αἴκε θέλησθα A 1. m. FKLRS. — 234 οἳ: οἵδ' D.

A. c. 214 ἐνιμμεγάροις Aristophanes, H. T. 391. — 219 ἔχει δὲ τὸ ἄλλων δῆμον διφόρησιν γραφῆς κατὰ τὸ ἄλλων. καὶ γὰρ καὶ αἰτιατικῇ γράφεται καὶ κατὰ γενικὴν πληθυντικήν Eust. 1890, 2; cf. ad ο 228. 238. — 227 βουκόλε haud scio an fuerit lectio Aristarchea, v. H. T. 396. — 228 γιγνώσκω, H. T. 219.

γνοίης χ', οἵη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἕπονται.
ὣς δ' αὔτως Εὔμαιος ἐπεύξατο πᾶσι θεοῖσι
νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὃν δὲ δόμον δέ.
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
μνηστῆρες δ' ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
ἤρτυον· αὐτὰρ ὃ τοῖσιν ἀριστερὸς ἤλυθεν ὄρνις,
αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχε δὲ τρήρωνα πέλειαν.
τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
ὦ φίλοι, οὐχ ἧμιν συνθεύσεται ἧδέ γε βουλή,
Τηλεμάχοιο φόνος· ἀλλὰ μνησώμεθα δαιτός.
ὣς ἔφατ' Ἀμφίνομος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
ἐλθόντες δ' ἐς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο
χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
οἳ δ' ἱέρευον ὄις μεγάλους καὶ πίονας αἶγας,
ἷρευον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην·
σπλάγχνα δ' ἄρ' ὀπτήσαντες ἐνώμων, ἐν δέ τε οἶνον
κρητῆρσιν κερόωντο· κύπελλα δὲ νεῖμε συβώτης.
σῖτον δέ σφ' ἐπένειμε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
καλοῖς ἐν κανέοισιν, ἐῳνοχόει δὲ Μελανθεύς.
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Τηλέμαχος δ' Ὀδυσῆα καθίδρυε κέρδεα νωμῶν
ἐντὸς ἐυσταθέος μεγάρου παρὰ λάινον οὐδόν,
δίφρον ἀεικέλιον παραθεὶς ὀλίγην τε τράπεζαν·
πὰρ δ' ἐτίθει σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν

V. L. 237 χ' omitt. FKS (P). ἐμοὶ I. ἕπονται: ἔσονται A. — 238 ...τως: αὔτως ADKLMNQ. ἐπηύξατο G. — 242 ὃ ACDIKLMNQ. — ...4 τοῖσι ADKN. — 245 *ἧμιν: ἡμιν Q. v. ἡμὶν. ἧδέ γε: v. ἧδε γε. CI Q ἧδέ γε. M ἧδε τε. — 247 omitt. L. — 248 δῶμα V. — 249 κατέ-...ντο: κατέθηκαν M. κατα IN. — 250 οἳδ' ACDIKLMNQ. μεγάλας F. 251 ἱέρευον ACDFGHIKLMNPQRSV. — 252 ἄρ ACDILMNQ. δέ : δέ σοι H. δ' ἄρα ACKMNS (GPV). γρ. ἐν δέ τε οἶνον H. — 253 ...ητῆρσι A 1. m. CDFIMNR. κρατῆρσι E. κερόωντο: κεράσαντο CFK NS. δὲ νεῖμε: δ' ἔνειμε EN. — 254 δέ σφ' ἐπένειμε: δέ σφῖσϊν ἔνειμε — 255 ἐῳνοχόει: ἐνῳνοχόει H ex em. cf. Δ 3. — 256 οἳδ' ACDIKL NQ. — 257 κατίδρυσε A. — 259 παραθεὶς DFHIKLMQS (GPV): κα-θεὶς ACEH sup. N Aristot. Poet. c. 22. — 260 παρ DN. μοῖραν I. ...ευεν: ἔχευον K.

A. c. 238 αὔτως: αὖτως, H. T. 209. — 243 Aristarchus ὑψιπέτης, ...ii ὑψιπετῆς, v. H. T. 372. — 251 genuina forma ἵρευον nusquam fere ... libris legitur. ἱέρευον habent etiam editiones usque ad Wolfium, ...i primus veram scripturam restituit. — 259 παραθεὶς Aristonicus ...ud Ammonium de Diff. s. v. ὀλίγον. — 260 ἐν δ': καὶ? cf. γ 40.

ἐν δέπαϊ χρυσέῳ, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ἐνταυθοῖ νῦν ἧσο μετ' ἀνδράσιν οἰνοποτάζων·
κερτομίας δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφέξω
πάντων μνηστήρων, ἐπεὶ οὔ τοι δήμιός ἐστιν
οἶκος ὅδ', ἀλλ' Ὀδυσῆος, ἐμοὶ δὲ κτήσατ' ἐκεῖνος.
ὑμεῖς δὲ μνηστῆρες ἐπίσχετε θυμὸν ἐνιπῆς
καὶ χειρῶν, ἵνα μή τις ἔρις καὶ νεῖκος ὄρηται.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
καὶ χαλεπόν περ ἐόντα δεχώμεθα μῦθον Ἀχαιοὶ
Τηλεμάχου· μάλα δ' ἧμιν ἀπειλήσας ἀγορεύει.
οὐ γὰρ Ζεὺς εἴασε Κρονίων· τῶ κέ μιν ἤδη
παύσαμεν ἐν μεγάροισι λιγύν περ ἐόντ' ἀγορητήν.
ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων.
κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν ἱερὴν ἑκατόμβην
ἦγον· τοὶ δ' ἀγέροντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
ἄλσος ὕπο σκιερὸν ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
οἳ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα·
πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆι μοῖραν θέσαν οἳ πονέοντο
ἴσην, ὡς αὐτοί περ ἐλάγχανον· ὣς γὰρ ἀνώγει
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο.
μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἴα Ἀθήνη
λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
δύη ἄχος κραδίην Λαερτιάδην Ὀδυσῆα.
ἦν δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ ἀθεμίστια εἰδώς,
Κτήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε, Σάμῃ δ' ἐνὶ οἰκί' ἔναιεν·

V. L. 264 οὔ τοι: οὔ τι AEKS. οὔτι μοι D. δήμιος ἐστὶν CKL. — 265 *δὲ κτήσατ' ἐκεῖνος: δὲ κτήσατο κεῖνος AKV. v. δ' ἐκτήσατο κεῖνος. — 267 χειρῶν: χεῖρας FKS (P). — 268, 269 omitt. A in t. — 268 φῦντες DFI. — 270 τοῖσι ADMN. — 272 ἤμιν ELQRV: ἦμιν C. ἡμῖν ADFIKMN. — 273 τῶ ACDHIKLMNQ: v. τῷ. — 275 ὅδ' ACDIKLMNQ. ἆρ ACDEIKLMNQ. μύθω FK. — 276 θεῶν: θεῷ I. θεῶ A 1. m. — 277 l. καρηκομόωντες. — 278 ὑπὸ ACDIKLMNQ. — 279 οἵδ' ACDIKLMNQ. κρέ': κρέα A. — 280 δασάμενοι AKQ. — 281 ἆρ ACDIKLMQ. ὀδυσσῆα DL. οἵ ῥ' ἐπένοντο FKMS. γρ. οἳ πονέοντο M. — 282 αὐτοί τε λάγχανον KS. — 286 δύη: δύῃ E, cf. σ 348. — 287 ἀθέμιστα PS. — 288 σάμη ἐνῒ N. *οἰκί' ἔναιεν. v. οἰκία ναῖεν. FKMS οἰκία ναίων.

A. c. 262 ἐνταυθοῖ, cf. σ 105.

ὃς δή τοι κτεάτεσσι πεποιθὼς πατρὸς ἑοῖο
μνάσκετ' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα.
ὥς ῥα τότε μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα·
κέκλυτέ μευ μνηστῆρες ἀγήνορες, ὄφρά τι εἴπω·
μοῖραν μὲν δὴ ξεῖνος ἔχει πάλαι, ὡς ἐπέοικεν,
ἴσην· οὐ γὰρ καλὸν ἀτέμβειν οὐδὲ δίκαιον
ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώμαθ' ἵκηται.
ἀλλ' ἄγε οἱ καὶ ἐγὼ δῶ ξείνιον, ὄφρα καὶ αὐτὸς
ἠὲ λοετροχόῳ δώῃ γέρας ἠέ τῳ ἄλλῳ
δμώων, οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
ὣς εἰπὼν ἔρριψε βοὸς πόδα χειρὶ παχείῃ
κείμενον ἐκ κανέοιο λαβών· ὃ δ' ἀλεύατ' Ὀδυσσεὺς
ἦκα παρακλίνας κεφαλήν, μείδησε δὲ θυμῷ
σαρδάνιον μάλα τοῖον· ὃ δ' εὔδμητον βάλε τοῖχον.
Κτήσιππον δ' ἄρα Τηλέμαχος ἠνίπαπε μύθῳ·
Κτήσιππ', ἦ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἔπλετο θυμῷ·
οὐκ ἔβαλες τὸν ξεῖνον· ἀλεύατο γὰρ βέλος αὐτός.
ἦ γάρ κέν σε μέσον βάλον ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
καί κέ τοι ἀντὶ γάμοιο πατὴρ τάφον ἀμφεπονεῖτο
ἐνθάδε. τῶ μή τίς μοι ἀεικείας ἐνὶ οἴκῳ

V. l. 289 πατρὸς ἑοῖο DFGHIKLMPQRSV: θεσπεσίοισι ACEN.
›. πατρὸς ἑοῖο A. γρ. θεσπεσίοιο (sic) H. — 291 ὅς ῥα AKLMQ. —
)2 ὄφρά τι CDIKLMNQ. — 294 γὰρ: μὲν Cram. Epim. 57, 32. ἀτέμ-
ιν: ἀτεμβέμεν N. — 295 ξείνους: ξεῖνον L. — 296 ἀλλ' ἄγε οἱ: ἀλλ'
γέ οἱ C. ἀλλά γε οἱ S. ἀλλά τε οἱ KM. καὶ ἐγώ: κἀγὼ A. — 297 δώῃ:
δῴη E. — 298 omitt. E. δμωῶν K. δμῴων L. — 299 ἔριψε K — 300
ι' ACDKLMNQ. ἀλεύετ' K. — 302 σαρδάνιον A 1. m. E 1892, 11 HI
chol. Plat. Rep. 337 A; Pausanias X, 17, 13; Et. Mg. 273, 46: σαρδό-
ον A ex corr. CDGKLMS Schol. MV; Schol. O 101; Suidas IV, 683;
esychius IV, 11; Et. Gud. 496, 43; Phot. Lex. 370; Zonar. Lex. 1627;
Lydus de Mens. IV, 24. utrumque E 1840, 20; 1893, 4; Apoll. Soph.
O, 12; codd. Ciceronis Epist. ad Fam. VII, 25, 1. σαρδώνιον NQV
:. Mg. 709, 4. μάλα: δ' ἄρα HI. μάλα ἢ μέγα E 1892, 11. γρ. μάλα
. ὅδ' ACDIKLMNQ. — 304 ἤ μαλά τοι I. ἤ ἄρά τοι N. — 306 γάρ
ν σε AK. — 307 κεν τοι D. κέν τοι N. ἀμφιπονεῖτο D. — 308 τῶ AC
[KLMNQ: v. τῷ. μή τις μοι ACDKLNQ. ἀεικίας DKPS Apoll. Soph.
, 6. ἀεικεΐας I.

A. c. 289 δή τοι: δ' ἤτοι G. Herm. ad Hymn. in Ven. 226. revocavi
istinam scripturam πατρὸς ἑοῖο ut quae plurimorum librorum aucto-
ate nitatur. — 302 σαρδάνιον: σαρδόνιον. grammatici Alexandrini
rum praetulerint non liquet; Simonidem et Clitarchum σαρδάνιον,
maeum σαρδόνιον legisse colligo ex Schol. ad Platon. Rep. 337 A. —
8 ἀεικείας: διφορεῖται δὲ τοῦ ἀεικείας ἡ παραλήγουσα, ὡς καὶ ἐν
ιάδι (Ω 19). πλείων δὲ χρῆσις ἡ διὰ διφθόγγου, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀεικὴς
ίκεια. ἔχει δὲ λόγον καὶ ἡ διὰ ἰῶτα γραφή Eust. 1893, 24.

φαινέτω· ἤδη γὰρ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρεια· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα.
ἀλλ' ἔμπης τάδε μὲν καὶ τέτλαμεν εἰσορόωντες,
μήλων σφαζομένων οἴνοιό τε πινομένοιο
καὶ σίτου· χαλεπὸν γὰρ ἐρυκακέειν ἕνα πολλούς.
ἀλλ' ἄγε μηκέτι μοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες·
εἰ δ' ἤδη μ' αὐτὸν κτεῖναι μενεαίνετε χαλκῷ,
καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη
τεθνάμεν, ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὁράασθαι,
ξείνους τε στυφελιζομένους δμῳάς τε γυναῖκας
ῥυστάζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος·
ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαίνοι·
μήτέ τι τὸν ξεῖνον στυφελίζετε μήτέ τιν' ἄλλον
δμώων, οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
Τηλεμάχῳ δέ κε μῦθον ἐγὼ καὶ μητέρι φαίην
ἤπιον, εἴ σφωιν κραδίῃ ἅδοι ἀμφοτέροιιν.

V. L. 310 χέρεια ACDFGHIKLNPQRSV: χέρηα M. δ' ἔτι: δέ τι CDFIKLMRS. δέ τοι A. — 311 τάδε M. (ο supra) τέτλαμεν ACE 1892, 21 FIKL; v. τετλάμεν. — 313 γὰρ: δὲ V. — 315 εἰ δ' ἤδη: εἰ δ' ἤδή C. εἰ δὴ μὴ DGHILNQV. εἰ δὴ μὲ A et γρ. μή. εἰ ἤδη FKS. γρ. εἰ δὴ μή μ' αὐτόν C. μενεαίνετε θυμῷ A. — 316 εἴη: ἦεν CMQ. γρ. εἴη M. γρ. εἴη. ὃ καὶ κρεῖττον C. — 317 τάδε γ': τάδε τ' QV. τάδε L. τάδ' HIKS. — 318 δμῳάς L: δμῶάς A. δμῶας CDM. — 320 οἵδ' ACDIKLMNQ. — 322 ἐπιρηθέντι C. ἐπιρρηθέντι LMPS. ἐπὶρρηθέντι K. — 323 χαλεπῆνοι D. χαλεπήνοι L. — 324 μήτέ τι ADHKMQV: μήτ' ἔτι L. μήτέ τιν ACIKLMNQ. μητέ τιν' D. — 325 δμῴων L. — 327 εἴ σφωιν: εἰ σφῶϊν ACDEFIKLQ (GHPV). εἴ σφιν M et supra ἢ ὅς σφῶϊν. κραδίῃ: κραδίην AKS. ἅδοι: ἄδοι CIKMNQ. ἀμφοτέροισιν CFKMNS (GP).

A. c. 310 χέρεια, non χέρηα, Aristarchus, H. T. 378. — 311 τέτλαμεν: παροξυτόνως (om. Vind. 56), εἴτε ἀπὸ τοῦ τλῆμι, εἴτε ἀπὸ τοῦ τετλάκαμεν συγκέκοπται Schol. B Vind. 56. haec falsa esse viderunt Buttmannus et Lobeckius, qui correxit προπαροξυτόνως εἴτε κίνημά ἐστιν ἀπὸ τοῦ τέτλημι εἴτε ἀπὸ τοῦ τετλήκαμεν συγκέκοπται. cf. Et. Mg. 754, 3 τέτλαμεν: τοῦτο δύναται εἶναι καὶ συγκοπῇ καὶ κινήσει. βεβήκαμεν, βέβαμεν· τετλήκαμεν, τέτλαμεν. ἀξιοῖ Φιλόξενος εἶναί τι καὶ τέτλημι ῥῆμα. [Ἡρωδιανὸς] περὶ παθῶν. τετλάμεν defendit G. Hermann. ad Hymn. in Cer. 148. — 322 ἐπὶρρηθέντι: similes scripturae sunt ἐνὶμμεγάροις, κατὰρρόον, ἀνὰρρῶγας (χ 143), ἀνὰρρῖνα (ω 318), de quibus vid. H. T. 391 sq.

ὄφρα μὲν ὕμιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
νοστήσειν Ὀδυσῆα πολύφρονα ὃν δὲ δόμον δέ,
τόφρ' οὔ τις νέμεσις μενέμεν τ' ἦν ἰσχέμεναί τε
μνηστῆρας κατὰ δώματ', ἐπεὶ τόδε κέρδιον ἦεν,
εἰ νόστησ' Ὀδυσεὺς καὶ ὑπότροπος ἵκετο δῶμα·
νῦν δ' ἤδη τόδε δῆλον, ὅ τ' οὐκέτι νόστιμός ἐστιν.
ἀλλ' ἄγε σῇ τάδε μητρὶ παρεζόμενος κατάλεξον
γήμασθ', ὅς τις ἄριστος ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρῃσιν,
ὄφρα σὺ μὲν χαίρων πατρώια πάντα νέμηαι,
ἔσθων καὶ πίνων, ἡ δ' ἄλλου δῶμα κομίζῃ.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο,
ὅς που τῆλ' Ἰθάκης ἢ ἔφθιται ἢ ἀλάληται,
οὔ τι διατρίβω μητρὸς γάμον, ἀλλὰ κελεύω
γήμασθ' ᾧ κ' ἐθέλῃ, ποτὶ δ' ἄσπετα δῶρα δίδωμι.
αἰδέομαι δ' ἀέκουσαν ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι
μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν.
ὣς φάτο Τηλέμαχος· μνηστῆρσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
ἄσβεστον γέλω ὦρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα.
οἳ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελώων ἀλλοτρίοισιν,
αἱμοφόρυκτα δὲ δὴ κρέα ἤσθιον· ὄσσε δ' ἄρά σφεων
δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ὠίετο θυμός.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·

V. L. 328 ὕμιν C: ὕμμιν N. ἡμῖν M. ὑμῶν V. v. ὑμῖν. ἐόλπει K. ·329 νοστήσειν: νοστῆσαι DIKMNS (GPV). — 330 τι ἦν σχέμεναί τε P. · 331 ἦεν: εἶεν KPS. — 333 δ' omitt. M. ὅ τ': ὅ A 1. m. ὅτι M et οὐκ :ι. νόστιμος ἐστὶν DKL. — 334 σῇ: σὺ C. — 335 omitt. KS. — 337 ἦδ CDIKLMQ. ἡδ' N. κομίζει AKS. δώμαθ' ἵκηται ER. — 339 οὗ CL ιοῖο: ἐμεῖο CNQ. ἑοῖο M et sup. ἐμοῖο. — 340 ὅς που: ὅπου KS. ὅπου . ἠὲ φθίται QV. — 342 ἐθέλει DE 1894, 23; 33. ἐθέλοι S. ᾧκε θέλοι . ὅς κε θέλῃ F. προτὶ A et γρ. ποτὶ. δίδωμι: δίδωσι E. — 346 γέλω 1. m. CD 1. m. HIN: γέλον A 2. m. FGM. γέλων D 2. m. EQV. γέ- οτ' KPS. παρέπλαγξε A 1. m. DKQRV. παρέπλαξε L. παρέπληξε M. αρέπλαγξέν τε C. — 347 οἶδ' ACDIKLMNQ. γελώων ACGINQV: γε- όων D. γελόων H ex ras. KS. γελοίων M. γελοίων EFLR. — 348 αἱ- οφόρυκτα I. κρέα Apoll. Soph. 17, 29: κρεατ' KPS. ἄρά σφεων: l. ρα σφέων. — 349 πίπλαντο LS.

A. c. 339 ἐμοῖο: ἐμεῖο, Il. T. 251. — 346 γέλω, cf. ad σ 350. — 47 γελώων quod boni libri exhibent, dedi secutus Buttm. Gramm. I, 32 not. — 348 ἄρά σφεων, Il. T. 413 sq.

ἆ δειλοί, τί κακὸν τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὑμέων
εἰλύαται κεφαλαί τε πρόσωπά τε νέρθέ τε γοῦνα.
οἰμωγὴ δὲ δέδηε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί,
αἵματι δ' ἐῤῥάδαται τοῖχοι καλαί τε μεσόδμαι·
εἰδώλων δὲ πλέον πρόθυρον, πλείη δὲ καὶ αὐλή,
ἱεμένων Ἔρεβος δὲ ὑπὸ ζόφον· ἠέλιος δὲ
οὐρανοῦ ἐξαπόλωλε, κακὴ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλύς.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.
τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν·
ἀφραίνει ξεῖνος νέον ἄλλοθεν εἰληλουθώς.
ἀλλά μιν αἶψα νέοι δόμου ἐκπέμψασθε θύραζε
εἰς ἀγορὴν ἔρχεσθαι, ἐπεὶ τάδε νυκτὶ ἐίσκει.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
Εὐρύμαχ', οὔ τί σ' ἄνωγα ἐμοὶ πομπῆας ὀπάζειν·
εἰσί μοι ὀφθαλμοί τε καὶ οὔατα καὶ πόδες ἄμφω
καὶ νόος ἐν στήθεσσι τετυγμένος οὐδὲν ἀεικής.
τοῖς ἔξειμι θύραζε, ἐπεὶ νοέω κακὸν ὔμμιν
ἐρχόμενον, τό κεν οὔ τις ὑπεκφύγοι οὐδ' ἀλέαιτο
μνηστήρων, οἳ δῶμα κάτ' ἀντιθέου Ὀδυσῆος
ἀνέρας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάασθε.
ὣς εἰπὼν ἐξῆλθε δόμων εὖ ναιεταόντων,
ἵκετο δ' ἐς Πείραιον, ὅ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο.
μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες
Τηλέμαχον ἐρέθιζον ἐπὶ ξείνοις γελόωντες·
ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
Τηλέμαχ', οὔ τις σεῖο κακοξεινώτερος ἄλλος·

V. L. 351 *ἆ δειλοί* Hesych. I, 3: *ὦ δειλοὶ* D. *δαιμόνιοι* Plato Ion. 539 A. — 352 *νέρθέ τε* ANQ. *γοῦνα*: *γυῖα* Plato l. l. — 354 omitt. Plato. *ἐρράδαται*: *ἐρέδαται* KS. — 355 *δὲ*: *τε* Plato. *πλέον*: *πλέων* CDKQS. — 356 *ἱεμένων* ACFIQ, spectat ad hoc gl. in C *πορευομένων*. *ἔρεβος δὲ* DIK. — 357 *ἐπιδέδραμεν* A. — 358 *οἳδ'* CDIKLMNQ. *οἳ δέ τε πάντες* A. *γέλασαν* AKM. — 359 *τοῖσι* AIMN. — 362 *ἀγορὴν δ' ἔρχεσθε* KPS. *τὰ δὲ* A. *ἐίσκει*: *ἐώκει* GM. *ἐΐσκει* (supra: *εις*) H. *γρ. ἐίσκει* M. — 364 *οὔ, τι σ'* I. — 367 *ὔμμιν* CDIK. *ὑμῖν* A. — 368 *τό κεν*: *τὸ μὲν* DHILQ. *ὑπεκφύγῃ* E 1895, 57; 1896, 9. *ὑπεκπροφύγοι* L. *ἀλέαιτο*: *ἀλέοιτο* A v. lect. in G. *ἀλέοιτε* KMPS. *ἀλέατο* N. *γρ. αλαίετο* (em. *ἀλέαιτο*) M. — 369 *κατ'* A CDILM. *γρ. ἀνδρῶν οἳ κατὰ δώματ' ὀδυσσῆος θείοιο* H. — 371 *εὐναιεταόντων* ACIKLMNQ: v. *εὐναιεταόντων*. — 372 *πείρεω καί μιν* L. *πείραιον καί μιν* D. — 374 *ἐρέθιζον*: *θαύμαζον* E 1896, 19. *γρ. θαύμαζον* H. *ξείνοις*: *ξείνω* KPS.

A. c. 353 *παρειαί*, II. T. 332.

οἷον μέν τινα τοῦτον ἔχεις ἐπίμαστον ἀλήτην
σίτου καὶ οἴνου κεχρημένον, οὐδέ τι ἔργων
ἔμπαιον οὐδὲ βίης, ἀλλ' αὔτως ἄχθος ἀρούρης.
ἄλλος δ' αὖτέ τις οὗτος ἀνέστη μαντεύεσθαι.
ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·
τοὺς ξείνους ἐν νηὶ πολυκληῗδι βαλόντες
ἐς Σικελοὺς πέμψωμεν, ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοιν.
ὣς ἔφασαν μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων,
ἀλλ' ἀκέων πατέρα προσεδέρκετο δέγμενος αἰεί,
ὁππότε δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει.
ἡ δὲ κατ' ἄντηστιν θεμένη περικαλλέα δίφρον
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
ἀνδρῶν ἐν μεγάροισιν ἑκάστου μῦθον ἄκουε.
δεῖπνον μὲν γάρ τοί γε γελώοντες τετύκοντο
ἡδύ τε καὶ μενοεικές, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἱέρευσαν·
δόρπου δ' οὐκ ἄν πως ἀχαρίστερον ἄλλο γένοιτο,
οἷον δὴ τάχ' ἔμελλε θεὰ καὶ καρτερὸς ἀνὴρ
θησέμεναι· πρότεροι γὰρ ἀεικέα μηχανόωντο.

V. l. 377 ἔχεις ἢ ἄγεις E 1896, 21. ἔχοις D. — 378 κεχρήμενον D. ·γον HL. — 379 ἔμπαιον Hesych. II, 77: ἔμπεον M. ἔμπεδος KS. ἐμ-·αιδος P. βίης: βίη L. αὔτως: αὗτως ACDEIMN. — 380 μαντεύεσθαι-·αντεύσασθαι DGHILMQSV. γρ. μαντεύεσθαι H. — 381 εἴ μοί τι πί-·οιο: εἰ δή τι πίθοιο AF. γρ. εἴ μοι A. εἰ δή μοι τί πίθοιο C. ἤδη τι ·είθοιο KMS. εἴ μοι τί πείθοιο D. εἴ μοι πείθοιο ER. — 382 ἐν: ἐνὶ . πολυκληΐδι ACDN. πολυκλήϊδι M. — 383 ἐς: εἰς KMP. πέμψωμεν: ·έμπωμεν MQV. πέμπομεν KPS. κέ: καί EK. ἄλφοιν: ἄλφοι ACD 1896, 29; 54 FGHIKLMNPQRV. — 384 ὅδ' ACDIKLMNQ. — 385 ·ποϊδέρκετο A. — 386 δὴ omitt. DKLMQSV. μνηστήρεσσιν V. ἐφήσει: ·ρείη CKNPSV. ἐφίει M. ἐφήσοι L. — 387 ἢ C. ἤδε K. κατ' ἄντη: ·ιν: κατάντηστιν E 1896, 58; 1897, 22 L. κατ' ἀντηστὶν DG. κατ' ·ντηστὶν I. κατ' ἀντηστῖ A. κατ' ἀντίστην KS. κατ' ἄντης τιθεμένη pro var. l. QV. γρ. ἄντηστιν Q. κατ' ἄντηστιν V in marg. γρ. κατ' ·τϊκρῦ A m. r. — 389 ἄκουσεν I. ἄκουσε (εν) M. — 390 γελώοντες GH ex ·n. Q: γελώωντες ACE 1897, 5. γελόωντες DH 1. m. IKLMNSV. γε-·λώωντες E 1896, 64 R. — 391 ἡδῦ τϊ N.

·A. c. 379 ἔμπαιον, cf. Eust. 1896, 44. διὰ τὸ μέτρον γράφεται ψι-·ν τὸ πε Schol. B. — 383 ἄλφοιν corr. Dindorf., quem sequuntur ·kk. 2 et Ameis. ἄλφοι: ἀξίαν εὕροι τιμὴν ἡ τῶν ξένων πρᾶσις Schol. Vind. 56. ἀξίαν τιμὴν εὑρήσοι Schol. Vind. 133. κέ τις ἄξιον ἄλφοι ·entleius ex coniectura, v. Bekk. Hom. Bl. 112 sq. — 386 ἐφήσει: ·ρείη, v. G. Herm. Opusc. II, p. 26. — 390 γελώοντες restitui cum Bek-·ero. γελοίωντες quod omnes fere editores ex Eustathio et Romana re-·perunt ne ferendum quidem est, nam γελοιάω facit γελοιῶντες.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Φ.

Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
κούρῃ Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείῃ,
τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον
ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν.
κλίμακα δ' ὑψηλὴν προσεβήσετο οἷο δόμοιο,
εἵλετο δὲ κληῗδ' εὐκαμπέα χειρὶ παχείῃ
καλὴν χαλκείην· κώπη δ' ἐλέφαντος ἐπῆεν.
βῆ δ' ἰέναι θάλαμον δὲ σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
ἔσχατον· ἔνθα δέ οἱ κειμήλια κεῖτο ἄνακτος,
χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος.
ἔνθα δὲ τόξον κεῖτο παλίντονον ἠδὲ φαρέτρη
ἰοδόκος, πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες ὀιστοί,
δῶρα τά οἱ ξεῖνος Λακεδαίμονι δῶκε τυχήσας
Ἴφιτος Εὐρυτίδης ἐπιείκελος ἀθανάτοισι.
τὼ δ' ἐν Μεσσήνῃ ξυμβλήτην ἀλλήλοιιν
οἴκῳ ἐν Ὀρτιλόχοιο δαΐφρονος. ἦ τοι Ὀδυσσεὺς
ἦλθε μετὰ χρεῖος, τό ῥά οἱ πᾶς δῆμος ὄφελλε·
μῆλα γὰρ ἐξ Ἰθάκης Μεσσήνιοι ἄνδρες ἄειραν
νηυσὶ πολυκλήισι τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
τῶν ἕνεκ' ἐξεσίην πολλὴν ὁδὸν ἦλθεν Ὀδυσσεὺς
παιδνὸς ἐών· πρὸ γὰρ ἧκε πατὴρ ἄλλοι τε γέροντες.
Ἴφιτος αὖθ' ἵππους διζήμενος, αἵ οἱ ὄλοντο

Varia lectio. 1 ἄρ ACDIKLMNQ: γάρ C sup. — 3 μνηστήρεσι K S. θέμεναι KQS. — 5 προσεβήσετο: προσεβήσατο GMPS Cram. An. Ox. IV, 383, 5. προσεβίσατο K. κατεβήσετο A et γρ. προσεβήσετο. — 6 κληΐδ' CDIKMN. εὐκαμπέα A ex corr. ἐπικαμπέα A 1. m. et γρ. ἐπικαμπέα. ἐϋκαμπέα CD. — 7 χαλκείην: χρυσείην DHIKLSV. γρ. χρυσείην A m. rec. C. — 8 ἰέναι: l. ἴμεναι. — 11 κεῖτο: ἔκειτο CEF NR. — 15 ἀλλήλοιιν Strabo VIII, 367: ἀλλήλοισιν GKMS Bachm. Anecd. II, 184. — 16 ὀρτιλόχοιο ACDHILMNS Strabo VIII, 367; Hesych. III, 184. ὀρτυλόχοιο K. v. Ὀρσιλόχοιο. — 17 μεταχρεῖος D. τό ῥα οἱ DN. τὸ ῥά οἱ L. δῆμος πᾶς PS. ὄφειλε ER. — 19 πολυκληῖσι LQ.

Adnotatio critica. 7 χαλκείην: ἔν τισιν ἀντιγράφοις καλὴν χρυσείην Eust. 1897, 18. — 12 Alexio et Herodianus ἰοδόκος, non ἰόδοκος, H. T. 290. τὸ δὲ ἰοδόκος παροξύνεται διὰ τὸ μὴ δηλοῦν πάθος Eust. 1898, 39. Aristarchus ἔνεσαν. H. T. 403. — 15 ἀλλήλοιιν Aristonicus ad Λ 130. — 16 Ὀρτιλόχοιο vid. ad γ 489. — 20 ἐξεσίην Aristarchus, Nicias, Herodianus: ἐξέσίην Neoptolemus Parianus, H. T. 418.

δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοί·
αἳ δή οἱ καὶ ἔπειτα φόνος καὶ μοῖρα γένοντο,
ἐπεὶ δὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο καρτερόθυμον,
φῶθ' Ἡρακλῆα, μεγάλων ἐπιίστορα ἔργων,
ὅς μιν ξεῖνον ἐόντα κατέκτανεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
σχέτλιος, οὐδὲ θεῶν ὄπιν ἠδέσατ' οὐδὲ τράπεζαν,
τὴν ἥν οἱ παρέθηκεν· ἔπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτόν,
ἵππους δ' αὐτὸς ἔχε κρατερώνυχας ἐν μεγάροισι.
τὰς ἐρέων Ὀδυσῆι συνήντετο, δῶκε δὲ τόξον,
τὸ πρὶν μέν ῥ' ἐφόρει μέγας Εὔρυτος, αὐτὰρ ὁ παιδὶ
κάλλιπ' ἀποθνήσκων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι.
τῷ δ' Ὀδυσεὺς ξίφος ὀξὺ καὶ ἄλκιμον ἔγχος ἔδωκεν
ἀρχὴν ξεινοσύνης προσκηδέος· οὐδὲ τραπέζῃ
γνώτην ἀλλήλων· πρὶν γὰρ Διὸς υἱὸς ἔπεφνεν
Ἴφιτον Εὐρυτίδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
ὅς οἱ τόξον ἔδωκε. τὸ δ' οὔ ποτε δῖος Ὀδυσσεὺς
ἐρχόμενος πόλεμον δὲ μελαινάων ἐπὶ νηῶν
ᾑρεῖτ', ἀλλ' αὐτοῦ μνῆμα ξείνοιο φίλοιο
κέσκετ' ἐνὶ μεγάροισι, φόρει δέ μιν ἧς ἐπὶ γαίης.
ἡ δ' ὅτε δὴ θάλαμον τὸν ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
οὐδόν τε δρύινον προσεβήσετο, τόν ποτε τέκτων
ξέσσεν ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν,

V. L. 23 ὑπο D. — 24 αἵ δή τοι A. αἵ δέ οι N. — 25 κρατερόθυον DM. — 28 ἠδέσατ': ἠδέσσατ' A ex em. αἰδέσατ' MP. αἰδέσατο S. — 29 τὴν ἥν οἱ CFHIKLMNQSV. τήν οἱ I. τὴν, ἥν οἱ D ex corr. ἣν δή οἱ A ex corr. ER. δὲ πέφνε: δ' ἔπεφνε M. — 32 τὸ: ὃ E. μέν : μὲν ACDEGHIKMPQRS. μέν γ' L. ὃ ACD ex corr. IKLMNQ. — 5 προσκηδέος: περικηδέος DL. εὐκηδέος A. τραπέζης A. — 36 ἀλλήων: ἀλλήλω IQV. ἀλλήλῳ F. ἀλλήλω ἤγουν ἀλλήλους E 1900, 32. ἀλήλων (ους) M. ἀλλήλους (ων) C. ἀλλήλους N. — 38 ἔδωκε. τὸ δ': ἔδωκεν ὃ E. — l κέσκετ': θέσκετ' G pro v. lect. KS. ἐνὶμμεγάροισι D. ἐνὶ(μ)μεγάροισι . — 42 ἦδ' ACDIKLMNQ. δὴ omitt. DHIKMQ. τὸν: ὃν A p. ras. — 3 προσεβήσατο CN Schol. Pind. Pyth. IV, 468. προσεβήσαιτο D. τὸν οτὲ A. — 44 ξέσεν DKN.

A. c. 33 ἀποθνήσκων Didymus cum libris: ceteri ἀποθνήσκων, . T. 282. — 36 ἀλλήλων: τὸ δὲ γνώτην ἀλλήλω τὰ τῶν ἀντιγράφων ιριβέστερα κατὰ πτῶσιν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν γράφουσιν ἀλλήον Eust. 1900, 34. γνώτην ἀλλήλω δυϊκὸς ἀριθμός, μόνης αἰτιατικῆς, ; γὰρ ἔχει εὐθεῖαν Cram. Epim. 6, 12. tertia scriptura ἀλλήλους non t varia lectio sed glossa formae ἀλλήλω. — 42 τὸν: θ' ὃν Doederl. nend. Hom. 1858, p. 14, male. si emendatione opus esset, praeferm ὅν, quod A exhibet.

ἐν δὲ σταθμοὺς ἄρσε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς,
αὐτίκ' ἄρ' ἥ γ' ἱμάντα θοῶς ἀπέλυσε κορώνης,
ἐν δὲ κληῖδ' ἧκε, θυρέων δ' ἀνέκοπτεν ὀχῆας
ἄντα τιτυσκομένη· τὰ δ' ἀνέβραχεν ἠύτε ταῦρος
βοσκόμενος λειμῶνι· τόσ' ἔβραχε καλὰ θύρετρα
πληγέντα κληῖδι, πετάσθησαν δέ οἱ ὦκα.
ἣ δ' ἄρ' ἐφ' ὑψηλῆς σανίδος βῆ· ἔνθα δὲ χηλοὶ
ἕστασαν, ἐν δ' ἄρα τῇσι θυώδεα εἵματ' ἔκειτο.
ἔνθεν ὀρεξαμένη ἀπὸ πασσάλου αἴνυτο τόξον
αὐτῷ γωρυτῷ, ὅς οἱ περίκειτο φαεινός.
ἑζομένη δὲ κατ' αὖθι φίλοις ἐπὶ γούνασι θεῖσα
κλαῖε μάλα λιγέως, ἐκ δ' ᾕρεε τόξον ἄνακτος.
ἣ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
βῆ ῥ' ἰέναι μέγαρον δὲ μετὰ μνηστῆρας ἀγαυοὺς
τόξον ἔχουσ' ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην
ἰοδόκον· πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες ὀιστοί.
τῇ δ' ἄρ' ἅμ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον, ἔνθα σίδηρος
κεῖτο πολὺς καὶ χαλκός, ἀέθλια τοῖο ἄνακτος.
ἣ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο
ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα.
[ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη.]
αὐτίκα δὲ μνηστῆρσι μετηύδα καὶ φάτο μῦθον·
κέκλυτέ μευ μνηστῆρες ἀγήνορες, οἳ τόδε δῶμα
ἐχράετ' ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν ἐμμενὲς αἰεὶ

V. L. 46 ἆρ DKMN. αὐτίκα ῥ' L. κορώνης: κορώνῃ E 1900, 48 L. κορώνης ἢ κορώνῃ E 1901, 12. — 48 ἄντα: ἄντι D. — 49 τόσ': τώς KPS. τῶσ' M. — 50 κληῖδι ADKNQ. — 51 ἧδ' A 1. m. CDIKLMNQ. ἆρ DIKLMNQ. — 52 ἕστασαν AILQS. θυώδεα: θυώδεα L. θυώδεια A 1. m. εἵματ' ἔκειτο: εἵματα κεῖτο CFN. — 53 ἔνθ' ἀνορεξαμένη D. τόξον: τόξα PS. — 54 περὶκεῖτο C. — 55 καταῦθι AEILR. — 56 ᾕρεε: ᾕρει KPS. ἤρετο DL. — 57 ἧδ' ACDIKLMNQ. τάρφθη: τάρπη A 1. m. — 58 *ἰέναι: v. ἴμεναι. ἴμεν ἐς DHIKLMQSV. μέγαρόν δέ A. — 59 χειρί: χερσὶ L. — 60 ἔνέσαν A. — 61 τῇ δ' ἄρ' ἅμ': τῇ δ' ἆρ ἆμ' CN. τῇ δ' ἄρα A. τῇ ῥ' ἅμ' DHIKMQS. τῇ ῥ' ἅμα L. ὄγκιον: ὀγκίον DH 1. m. ὄγκιον ἢ ὀγκίον παροξυτόνως E 1898, 64. — 63 ἧδ' ACDIK LMNQ. — 64 στῆ ῥὰ IKLM. παρασταθμὸν A. — 66 omitt. A 1. m. DH ILM 1. m.: habent A in marg. CFGKM 2. m. NPQRSV. ἄρά οἱ Q. — 67 μετηῦδα A. — 69 πιέμεν I.

A. c. 61 προπαροξυτόνως τὸ ὄγκιον Schol. B. ὀγκίον paenultimam acuere tradidit Theognostus apud Cram. Anecd. II, 123, 27.

ἀνδρὸς ἀποιχομένοιο πολὺν χρόνον· οὐδέ τιν' ἄλλην
μύθου ποιήσασθαι ἐπισχεσίην ἐδύνασθε,
ἀλλ' ἐμὲ ἱέμενοι γῆμαι θέσθαι τε γυναῖκα.
ἀλλ' ἄγετε μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνετ' ἄεθλον.
θήσω γὰρ μέγα τόξον Ὀδυσσῆος θείοιο·
ὃς δέ κε ῥηίτατ' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσι
καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
τῷ κεν ἅμ' ἑσποίμην νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
κουρίδιον μάλα καλόν, ἐνίπλειον βιότοιο,
τοῦ ποτε μεμνήσεσθαι ὀίομαι ἔν περ ὀνείρῳ.
ὣς φάτο, καί ῥ' Εὔμαιον ἀνώγει, δῖον ὑφορβόν,
τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον.
δακρύσας δ' Εὔμαιος ἐδέξατο καὶ κατέθηκε·
κλαῖε δὲ βουκόλος ἄλλοθ', ἐπεὶ ἴδε τόξον ἄνακτος.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
νήπιοι ἀγροιῶται ἐφημέρια φρονέοντες,
ἆ δειλώ, τί νυ δάκρυ κατείβετον ἠδὲ γυναικὶ
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὀρίνετον; ᾗ τε καὶ ἄλλως
κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμός, ἐπεὶ φίλον ὤλεσ' ἀκοίτην.
ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι, ἠὲ θύραζε
κλαίετον ἐξελθόντε κατ' αὐτόθι τόξα λιπόντε
μνηστήρεσσιν ἄεθλον ἀάατον· οὐ γὰρ ὀίω
ῥηιδίως τόδε τόξον ἐΰξοον ἐντανύεσθαι.

V. l. 71 ἐδύνασθε: γε δύνασθε KPS. — 72 ἀλλ' ἐμὲ: ἀλλά με D. ἱέμενοι ACN. θέσθαί τε AILNQ. — 73 φαίνετ' ἄεθλον: φαίνεται ἄεθλὸν H ex em. — 75 ἐντανύσει EK. — 76 δυοκαίδεκα IL. — 77 ἑποίμην A 1. m. νοσφισαμένη ACDFIKMQRV. — 79 μεμνήσασθαι C. μεμνῆσθαι KM. — 80 ἄνωγε K. — 81 μνηστήρεσι θέμεναι KS, cf. v. 3.— 83 ἄλλοθ': ἄλλος DGHKLMSV. ἄλλος (θ superscr.) I. γρ. ἄλλος A m. r. — 84 ἐνένιπεν: ἐνένιπτεν F (GPV). — 85 ἐφ' ἡμέρια M. ἐφημέριοι Apoll. Soph. 3. — 86 omitt. S. δειλώ: δειλοί E et Herod. Il. Pros. *P* 201, ibidem κατείβετε pro κατείβετον. — 87 ἦτε DGM. — 90 ἐξελθόντες EKM. ἐξελθόντι Q. καταυτόθι AIL. λιπόντες A 1. m. CD. — 91 ἄατον DKS Apoll. Soph. 1, 15.

A. c. 75—79, v. τ 577—581. — 76 Herodianus δυοκαίδεκα: δύο καὶ δέκα Pamphilus, H. T. 228. — 89 ἀλλ' ἀκέων Aristonicus ad Δ 22. ὁ δὲ ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε ὀχλεῖ τινας διὰ τὸ καινοφανές. διὸ καὶ μεταγράφοντες „ἀλλὰ καὶ ὣς δαίνυσθε" ἀσύμφωνα λέγουσι τοῖς παλαιοῖς Eust. 1902, 46.

οὐ γάρ τις μέτα τοῖος ἀνὴρ ἐν τοίσδεσι πᾶσιν,
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν· ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὄπωπα·
καὶ γὰρ μνήμων εἰμί, πάις δ' ἔτι νήπιος ἦα.
ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
νευρὴν ἐντανύσειν διοϊστεύσειν τε σιδήρου.
ἦ τοι οἰστοῦ γε πρῶτος γεύσεσθαι ἔμελλεν
ἐκ χειρῶν Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὃν τότ' ἀτίμα
ἥμενος ἐν μεγάροις, ἐπὶ δ' ὤρνυε πάντας ἑταίρους.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο·
ὢ πόποι, ἦ μάλα με Ζεὺς ἄφρονα θῆκε Κρονίων·
μήτηρ μέν μοί φησι φίλη πινυτή περ ἐοῦσα
ἄλλῳ ἅμ' ἕψεσθαι νοσφισσαμένη τόδε δῶμα·
αὐτὰρ ἐγὼ γελόω καὶ τέρπομαι ἄφρονι θυμῷ.
ἀλλ' ἄγετε μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνετ' ἄεθλον,
οἵη νῦν οὐκ ἔστι γυνὴ κατ' Ἀχαιΐδα γαῖαν
οὔτε Πύλου ἱερῆς οὔτ' Ἄργεος οὔτε Μυκήνης·
[οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης οὔτ' ἠπείροιο μελαίνης·]
καὶ δ' αὐτοὶ τό γε ἴστε· τί με χρὴ μητέρος αἴνου;
ἀλλ' ἄγε μὴ μύνῃσι παρέλκετε μηδέ τι τόξου
δηρὸν ἀποτρωπᾶσθε τανυστύος, ὄφρα ἴδωμεν.
καὶ δέ κεν αὐτὸς ἐγὼ τοῦ τόξου πειρησαίμην·
εἰ δέ κεν ἐντανύσω διοϊστεύσω τε σιδήρου,

V. L. 93 μέτα: μετὰ CDEFK p. ras. R. τοίσδεσι DELQ. τοῖσι δὲ ACGKMNPS. τοῖσδε I. — 95 δ' ἔτι: δέ τι CL. — 96 ἐνι L. — 97 ἐντανύσειν: ἐντανύειν AKMS. ἐντανύσαι DL. γρ. ἐκτανύσειν M. — 98 ἦ τοι M: v. ἦτοι. γεύσεσθαι: γεύσασθαι CGKLMPQSV. γεύσεσθαι (σ supra) H. — 99 ὃν τότ': ὃν ποτ' DELR. γράφεται δὲ καὶ ὃν τότ' ἀτίμα E 1902, 59. — 100 μεγάροις: μεγάρω F. ἔπι DL. ὤρνυε: ὄρνυε A 1. m. KS. — 101 μετέειφ': μετέφη CR non male. — 102 ὢ: ὦ M. — 103 μέν μοι φησὶ ACDIKLNQ. — 104 νοσφισαμένη ACDEIKMV. — 105 ἐγὼ γελόω: ἔγωγ' ἔσθω KS. ἐγὼ ἔσθω M. — 109 omitt. A in t. DHILMN: habent A in marg. CEKPQSV. — 110 τόγε L: τόδε AEKNPS. cet. τόδε γ' cum Apoll. Soph. 14, 13. — 111 ἀλλά γε C. μὴ μύνῃσι: μή μ' ὤρησι KPS. μήτέ τι M: μηδέ τι AFH. μὴ δέ τι CILQV. μήτ' ἔτι K. μὴ δ' ἔτι DN. v. μηδ' ἔτι. — 112 ἀποτροπᾶσθε D. ἴδωμεν: ἴδωμαι KPS. — 113 πειρήσομαι HI. γρ. πειρησαίμην H. — 114 omitt. KS.

A. c. 93 τοίσδεσι: τὸ δὲ τοῖσδεσιν οὐκ ἂν προπαροξυνθείη εὐλόγως διὰ τὸ πρὸ δύο συλλαβῶν ἔχειν τὸν τόνον. οὐ γὰρ ἂν ἡ ἐπέκτασις ἀλλοιώσῃ τὴν τόνωσιν τοῦ ἄρθρου τῆς δοτικῆς Eust. 1902, 56. προπαροξυτονητέον τὸ τοίσδεσσι Schol. H ad ν 258. — 97 ἐντανύσειν: ἐντανύειν Aristarchus, v. Ariston. ad Χ 67 ἡ διπλῆ, ὅτι χρόνος ἤλλακται ἀντὶ τοῦ ἐρύσουσιν. καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ „νευρὴν ἐντανύειν" ἀντὶ τοῦ ἐντανύσειν. — 101 μετέφη, cf. σ 405.

οὔ κέ μοι ἀχνυμένῳ τάδε δώματα πότνια μήτηρ
λείποι ἅμ' ἄλλῳ ἰοῦσ', ὅτ' ἐγὼ κατόπισθε λιποίμην
οἷός τ' ἤδη πατρὸς ἀέθλια κάλ' ἀνελέσθαι.
ἦ καὶ ἀπ' ὤμοιιν χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν
ὀρθὸς ἀναΐξας, ἀπὸ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμων.
πρῶτον μὲν πελέκεας στῆσεν διὰ τάφρον ὀρύξας
πᾶσι μίαν μακρὴν καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν,
ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἔναξε· τάφος δ' ἕλε πάντας ἰδόντας,
ὡς εὐκόσμως στῆσε· πάρος δ' οὔ πώ ποτ' ὀπώπει.
στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν καὶ τόξου πειρήτιζε.
τρὶς μέν μιν πελέμιξεν ἐρύσσεσθαι μενεαίνων,
τρὶς δὲ μεθῆκε βίης ἐπιελπόμενος τό γε θυμῷ
νευρὴν ἐντανύσειν διοϊστεύσειν τε σιδήρου.
καί νύ κε δή ῥ' ἐτάνυσσε βίῃ τὸ τέταρτον ἀνέλκων,
ἀλλ' Ὀδυσεὺς ἀνένευε καὶ ἔσχεθεν ἱέμενόν περ.
τοῖς δ' αὖτις μετέειφ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο·
ὢ πόποι, ἦ καὶ ἔπειτα κακός τ' ἔσομαι καὶ ἄκικυς,
ἠὲ νεώτερός εἰμι καὶ οὔ πω χερσὶ πέποιθα
ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
ἀλλ' ἄγεθ', οἵ περ ἐμεῖο βίῃ προφερέστεροί ἐστε,

V. L. 115 οὔ κέ μοι: οὐκ ἐμοὶ A. οὐκ ἔμοι DQ. οὐκ ἔμ' M. ἀχνυ-ένῳ: ἀχνυμένη ACKMPV. γρ. ἀχνυμένη L. γράφεται καὶ ἀχνυμένη 1903, 62. — 119 ὤμων: ὤμω GKLMV. — 120 πελεκέας D. — 121 ἔπι . — 122 ἰδόντας: Ἀχαιούς Schol. *I* 193; Et. Mg. 748, 29, cf. γ 372. — 23 εὔκοσμος HI. γρ. εὐκόσμως H. ὀπώπη A. — 124 ἆρ ACDKLMNQ. ειρητίζων L. — 125 μέν μιν: μὲν δὴ A ex corr. Q. πελέμιζεν I. ε ξ λέμιζεν H. ἐρύσεσθαι ACEI. ἐρύσασθαι KMPS. — 126 βίης: βίῃ 1904, 37 L p. ras. τό γε: τόδε HI. — 127 νευρήν τ' A ex corr. R. ἐν-ενύσειν: ἐντανύειν KMS. ἐκτανύειν GP. διοϊστεύσειν: διοϊστεύειν S. · 128 δή ῥ' ἐτάνυσσε: δὴ ἐτάνυσε AC. δὴν ἐτάνυσσε DV. δὴ τανύσειε PS. τοτέταρτον I. — 129 ἀνένευσε A. ἱέμενόν ACI. ἱέμενος D. — 30 τοῖς δ': τοῖσι δ' AMQ. αὖτις: αὖ A p. ras. Q. μετέειφ': μετέφη C. · 131 ὦ AM. ἦ καὶ AK. ἄκικυς: ἄναλκις GM. — 132 νεώτερος εἰμὶ L.

133 ἀπαμύνεσθαι DEHR. ἀπαμύνεασθαι I, i. e. ἀπαμύνεσθαι (α supra). ἐπα-ύνασθαι CQ. ὅτέ τις AKQ. πρότερον N. χαλεπήνη DMN. — 134 εῖο: ἐμοῖο A. προφερέστεροι ἐστὲ DIKLQ. πολὺ φέρτεροι ἐστὲ AC N. γρ. προφερέστεροι A m. r.

A. c. 123 πώ ποτ': πώποτ' Aristarchus, H. T. 348. — 127 ἐντανύ-ειν: ἐντανύειν Aristarchus, v. 97. — 128 εὐκτικὸν ἀντὶ ὁριστικοῦ τοῦ δόκει, ὡς τὸ „καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης" (E388). „καί νύ κε δὴ ενύσειε βίῃ τὸ τέταρτον ἀνέλκων" Schol. ABLV ad *B* 215, cui versui . Veneto A nullum signum est adpictum. — 133 ἀπαμύνασθαι, cf. π 72.

τόξου πειρήσασθε, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.
ὣς εἰπὼν τόξον μὲν ἀπὸ ἕο θῆκε χαμᾶζε
κλίνας κολλητῇσιν ἐυξέστῃς σανίδεσσιν,
αὐτοῦ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ,
ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
ὄρνυσθ' ἑξείης ἐπιδέξια πάντες ἑταῖροι
ἀρξάμενοι τοῦ χώρου ὅθεν τέ περ οἰνοχοεύει.
ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Λειώδης δὲ πρῶτος ἀνίστατο, Οἴνοπος υἱός,
ὅ σφι θυοσκόος ἔσκε, παρὰ κρητῆρα δὲ καλὸν
ἷζε μυχοίτατος αἰεί· ἀτασθαλίαι δέ οἱ οἴῳ
ἐχθραὶ ἔσαν, πᾶσιν δὲ νεμέσσα μνηστήρεσσιν·
ὅς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὠκύ.
στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν καὶ τόξου πειρήτιζεν,
οὐδέ μιν ἐντάνυσε· πρὶν γὰρ κάμε χεῖρας ἀνέλκων
ἀτρίπτους ἁπαλάς· μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·
ὦ φίλοι, οὐ μὲν ἐγὼ τανύω, λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος.
πολλοὺς γὰρ τόδε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει
θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστι
τεθνάμεν ἢ ζώοντας ἁμαρτεῖν, οὗ θ' ἕνεκ' αἰεὶ
ἐνθάδ' ὁμιλέομεν ποτιδέγμενοι ἤματα πάντα.

V. L. 135 τόξον H. πειρήσασθε: πειρήσεσθε DGHIKMSV. πειρήσασθαι (ε supra) A. πειρήσεσθαι LQ. ἐκτελέσωμεν GKLPS. — 136 γρ. τόξον μὲν ἕο ἀπέθηκε M. χαμᾶζε: χαμάζε ADGILNQ. — 137 ἐΰξεστῇς C. — 138 προσέκλινε: προσέθηκε V, cf. 165. — 139 δ' omitt. A 1. m. ἂρ ACI KLMN. — 140 τοῖσι MNQ. — 141 ἐπιδέξια: ἐπὶ δεξιᾷ D. ἐπὶ δεξιὰ N. ἐπὶ δεξιὰ ἢ καὶ προπαροξυτόνως ἐπιδέξια E 1904, 47. — 142 ὅθεν M. τέ περ οἰνοχοεύει: τ' ἐπϊοινοχοεύει CKMNS. τ' ἐπὶ οἰνοχοεύειν G. — 143 τοῖσι δ' IMNQV. — 144 δὲ: καὶ V. Οἴνοπος: ἤνοπος DKLMPS. — 145 ὅς σφι KP. — 146 ἶζε AINQ. μυχαίτατος CQV. μυχώτατος A 1. m. (?). αἰεὶ DEFKLMNR (GHPV): v. αἰέν. — 147 πᾶσι DEIKMN. δ' ἐνεμέσσα L. δὲ νεμεσᾶτο K. — 148 ὅς ῥὰ LMQ. — 149 ἂρ ACDIKLM NQ. — 150 ἐντάνυσε: ἐντάνυσεν ILR. ἐτάνυσε AC. ἐτάνυσσε N. ἐκτάνυσε Q. ἐτάνυσεν E. γρ. ἀντάνυσεν G. — 151 ἀτρίπτους: ἀτρέπτους Cram. An. Ox. III, 244, 24. — 152 οὐ μὲν: οὐ γὰρ V. — 154 ἐπεὶ ἡ C 1. m. ἐπεὶ ἢ K. v. ἐπειή. φέρτερον ἐστὶ CL (v). πολυφέλτερόν ἐστι D. — 155 οὗ θ': οὗ E. — 156 ἔνθαδ' Q. προτιδέγμενοι (ποτι supra) A. προτιδέγμενοι DHI.

A. c. 136 χαμᾶζε veteres, H. T. 377. — 145 ὅ σφι Aristarchus, H. T. 326. — 146 μυχοίτατος: Ἀρίσταρχος ἀντὶ τοῦ πρῶτος· „ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῷ Ἄργεος“ (Z 152). πάντῃ (πρώτῃ?) γὰρ ἐπὶ τῷ Ἰσθμῷ ἵδρυται ἡ Κόρινθος Schol. Vind. 133.

νῦν μέν τις καὶ ἔλπετ' ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲ μενοινᾷ
γῆμαι Πηνελόπειαν, Ὀδυσσῆος παράκοιτιν.
αὐτὰρ ἐπὴν τόξου πειρήσεται ἠδὲ ἴδηται,
ἄλλην δή τιν' ἔπειτα Ἀχαιάδων ἐυπέπλων
μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἡ δέ κ' ἔπειτα
γήμαιθ', ὅς κε πλεῖστα πόροι καὶ μόρσιμος ἔλθοι.
ὣς ἄρ' ἐφώνησεν καὶ ἀπὸ ἕο τόξον ἔθηκε,
κλίνας κολλητῇσιν ἐυξέστῃς σανίδεσσιν,
αὐτοῦ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ,
ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Λειῶδες, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων
δεινόν τ' ἀργαλέον τε, νεμεσσῶμαι δέ τ' ἀκούων,
εἰ δὴ τοῦτό γε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει
θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἐπεὶ οὐ δύνασαι σὺ τανύσσαι.
οὐ γάρ τοι σέ γε τοῖον ἐγείνατο πότνια μήτηρ
οἷόν τε ῥυτῆρα βιοῦ τ' ἔμεναι καὶ ὀιστῶν·
ἀλλ' ἄλλοι τανύουσι τάχα μνηστῆρες ἀγαυοί.
ὣς φάτο, καί ῥ' ἐκέλευσε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν·
ἄγρει δή, πῦρ κῆον ἐνὶ μεγάροισι Μελανθεῦ,
πὰρ δὲ τίθει δίφρόν τε μέγαν καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἐόντος,
ὄφρα νέοι θάλποντες ἐπιχρίοντες ἀλοιφῇ
τόξου πειρώμεσθα καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.

V. l. 157 ἔλπετο K. — 160 ἐϋπέπλων CDILNQ: v. εὐπέπλων. — 51 ἐέδνοισι A 1. m. CDFMV. ἐέδνοισι N. ἐέδνοισιν L. ἔδνοισιν Q. δέ κ' MQC in marg.: ἢ δὲ C. ἠδέ κ' DI. ἦδ' ἂν A et sup. ἡ δέ κε. ἡ δέ κ'. — 162 ὅς κε: ὅς κεν NQ. ὅστις ACGKS. πόροι: πόρῃ AKN S. ἔλθοι: ἔλθῃ A ex corr. KNQ. εἴη GMPS. γρ. ἔλθῃ M. — 163 ἆρ CDIKMNQ. — 165 omitt. A. προσέκλινε: προσέθηκε GL. προσέθηκε (κλινε) I. — 166 ἆρ ACILNQ. — 167 ἐνένιπτεν CF. ἐνένισπεν V. — 168 Λειώης Cram. An. Ox. III, 244, 17. — 169 δεινὸν δ' C. — 170 κεκαδήσοι. — 171 τανῦσαι K. — 172 σέ γε: σέ τε L. — 173 ἔμμεναι CIM Apoll. oph. 139, 20. ὀϊστοῦ (ων) HI. — 174 τανύουσι: τανύσουσι QR. — 175 ἐκέευε S. — 176 δὴ πῦρ: πῦρ δὴ F. κῆον: κεῖον ACDE 1905, 25; 1906, 8; 24 FGHIKMNPQRSV. κείων L. ἐνὶμμεγάροισι D. — 177 παρ DK I. — 178 μέγαν: μέγα A. — 180 πειρώμεθα CKMQ. πειρηθῶμεν E.

A. c. 160, 161, v. ad π 391, 392. — 174 τανύουσι, cf. 97 et Herod. I. Pros. Λ 454. — 175 κῆον Aristarchus et Herodianus, H. T. 298.

ὣς φάθ', ὃ δ' αἶψ' ἀνέκαιε Μελάνθιος ἀκάματον πῦρ,
πὰρ δὲ φέρων δίφρον θῆκεν καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἐόντος.
τῷ ῥα νέοι θάλποντες ἐπειρῶντ', οὐδὲ δύναντο
ἐντανύσαι, πολλὸν δὲ βίης ἐπιδευέες ἦσαν.
Ἀντίνοος δ' ἔτ' ἐπεῖχε καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
ἀρχοὶ μνηστήρων· ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.
τὼ δ' ἐξ οἴκου βῆσαν ἁμαρτήσαντες ἅμ' ἄμφω
βουκόλος ἠδὲ συφορβὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
ἐκ δ' αὐτὸς μετὰ τοὺς δόμου ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκτὸς θυρέων ἔσαν ἠδὲ καὶ αὐλῆς,
φθεγξάμενός σφ' ἐπέεσσι προσηύδα μειλιχίοισι·
βουκόλε καὶ σὺ συφορβέ, ἔπος τί κε μυθησαίμην,
ἦ αὐτὸς κεύθω; φάσθαι δέ με θυμὸς ἀνώγει.
ποῖοί κ' εἶτ' Ὀδυσῆι ἀμυνέμεν, εἴ ποθεν ἔλθοι
ὧδε μάλ' ἐξαπίνης καί τις θεὸς αὐτὸν ἐνείκαι;
ἦ κε μνηστήρεσσιν ἀμύνοιτ' ἢ Ὀδυσῆι;
εἴπαθ', ὅπως ὑμέας κραδίη θυμός τε κελεύει.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·

V. L. 181 ὅδ' ACN. ὣς φάτο αἶψα δ' ἀνέκαιε DGHIKMS. ὣς ἔφατ' αἶψα δ' ἀνέκαιε V. ὣς φάτο αἶψα δ' ἔκαιε LQR. — 182 παρ D N. δίφρόν τε μέγαν καὶ KS. θῆκε CDILMN. αὐτοῦ: αὐτῆς D. — 183 ἐόντος: ἐόντων N. — 184 τῷ ῥα IKLMQ. οὐδὲ δύναντο FIKLMNPS: v. οὐδ' ἐδύναντο. — 185 ἐκτανύσαι C. βίης: βίη L. — 186 δ' ἔτ': δέ τ' C 1. m. DFHILMNSV. — 188 ἁμαρτήσαντες DI Apoll. Soph. 30, 6: Hesych. I, 140: Et. Mg. 623, 23; Zonar. Lex. 1450: v. ὁμαρτήσαντες. ἁμαρτήσαντες (ο sup.) H. ὁμαρτήσαντε N. ὁμαρτήσαντ' KS. — 190 μετὰ τούς: μετ' αὐτοὺς IKQ. ἤλυθε: ἦλθε D. ἦλθεν L. — 191 ἐκτὸς: ἔκτοσθε N. ἔσαν: ἴσαν GK p. ras. S. ἠδὲ καί: ἠδ' ἐξ L. — 192 σφ': σφιν M. μιν ADGHIKLPQS. ἐπέεσσι: ἔπεσσι ADGHIKLMPQS. — 194 ἤ A et γρ. ἤ; αὐτὸς: αὕτως L. αὕτως N. φᾶσθαι CDIKLM 1. m. N. — 195 εἶτ': ἦτ' A sup. KNQSV. ἦτε v. lect. in G. — 196 ἐνείκαι: ἐνεῖκαι DHI. ἐνείκη AQ. ἐνείκη (αι sup.) M. ἐνείκοι L. ἐνέγκοι E. ἔνεικεν KPS. ἀνεῖκαι Apoll. Soph. 68, 33. — 197 κε: κεν GIKLNQ. ἀμύνοιτ' (η sup.) HI. — 198 εἴπαθ': εἴπεθ' CN. εἴποθ' KQ. ὑμέας: ἡμέας D. κελεύοι L. — 199 ἐπὶ βουκόλος C.

A. c. 186 δ' ἔτ': δέ τ' Aristarchus (?) conf. Schol. M Vind. 56, 133 ὁ δέ σύνδεσμος ἐκ πλήρους, ὁ δὲ τε παρέλκει, ὡς τὸ „ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο" (P 112). ὁ νοῦς οὕτως· ὁ δὲ Ἀντίνοος ἐπεῖχεν, ἐκώλυεν αὐτοὺς πρὸς τὸ παρὸν χρήσασθαι τῷ τόξῳ. — 188 ἁμαρτήσαντες Aristarchus, H. T. 189. — 194 φᾶσθαι Heraclides, H. T. 373. — 195 τινὲς „ποῖοί κ' εἶτε" teste Eust. 1907, 44. — 196 ἐνέγκοι est glossa in M.

Ζεῦ πάτερ, αἲ γὰρ τοῦτο τελευτήσειας ἐέλδωρ,
ὡς ἔλθοι μὲν κεῖνος ἀνήρ, ἀγάγοι δέ ἑ δαίμων·
γνοίης χ', οἵη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἕπονται.
ὣς δ' αὔτως Εὔμαιος ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι
νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅν δὲ δόμον δέ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τῶν γε νόον νημερτέ' ἀνέγνω,
ἐξαῦτις σφ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
ἔνδον μὲν δὴ ὅδ' αὐτός ἐγὼ κακὰ πολλὰ μογήσας
ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
γιγνώσκω δ', ὡς σφῶιν ἐελδομένοισιν ἱκάνω
οἴοισι δμώων· τῶν δ' ἄλλων οὔ τευ ἄκουσα
εὐξαμένου ἐμὲ αὖτις ὑπότροπον οἴκαδ' ἱκέσθαι.
σφῶιν δ', ὡς ἔσεταί περ, ἀληθείην καταλέξω.
εἴ χ' ὑπ' ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
ἄξομαι ἀμφοτέροις ἀλόχους καὶ κτήματ' ὀπάσσω
οἰκία τ' ἐγγὺς ἐμεῖο τετυγμένα· καί μοι ἔπειτα
Τηλεμάχου ἑτάρω τε κασιγνήτω τε ἔσεσθον.
εἰ δ' ἄγε δή, καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλό τι δείξω,
ὄφρά μ' ἐὺ γνῶτον πιστωθῆτόν τ' ἐνὶ θυμῷ,
οὐλήν, τήν ποτέ με σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι
Παρνησὸν δ' ἐλθόντα σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.

V. l. 200 γὰρ δὴ τοῦτο L. — 201 κεῖνος: ἐκεῖνος QRS. — 202 χ' omitt. KS. ἔσονται CHI. γρ. ἕπονται C. — 203 αὔτως: αὖτως ACDKM NQ. ἐπηύχετο G. ἐπηύξατο N. — 204 ὅν δὲ δόμον δὲ M. — 205 ἐπεὶ δὴ I. τῶν γε: τόνγε DKMS. ἐπεὶ τούτων γε DQ. νημερτέα ἔγνω L. νημερτὲς ἀνέγνω C. — 206 σφ' ἐπέεσσιν: μιν ἔπεσσιν MP. μιν ἔπεσιν KS. — 208 ἤλυθον: ἤλθον M. εεἰκοστῶ H ex em. ἐς: εἰς N. — 209 γιγνώσκω FKLMS: γινώσκω ACDEINQR. — 210 οἴοισιν DFI. δμῴων L. — 211 εὐξάμενον M. ὑπότροπον: γρ. ἀπότροπον H. — 212 ἔσσεταί CD IN. — 213 εἴ χ': αἴ χ' ADFLMS. αἴθ' V. ἐμοί γε ADIKL: v. ἔμοιγε. δαμάσῃ: δαμάσσῃ CDIKM. δαμάσει EQ. δαμάσοι L. — 215 ἐμεῖο: ἐμοῖο ADHI. — 216 Τηλεμάχου: Τηλεμάχῳ Schol. T 297. ἔσεσθον: ἔσεσθε E. ἔσεσθαι Q. — 217 ἄλλό τι ACIKMNQ. δείξω: λέξω KPS. — 218 ὄφρά AKLMN. μ': με K. ἐύ: εὖ ADGIKLMQV. ἐΰ C. — 219, 220 omitt. A 1. m. N 1. m. — 219 τήν: ἥν E. ποτέμοι N. — 220 παρνησσὸν δ' DI. πὰρ νησσὸν δ' H. παρνησσόνδ' AEFMQR. σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο: μετ' αὐτόλυκόν τε καὶ υἷας E 1908, 1 N. γρ. μετ' αὐτόλυκόν τε καὶ υἷας M.

A. c. 203 αὔτως: αὖτως, H. T. 209. — 206, hic et 192 Bekk. emendavit σφε Ϝέπεσσι non sine librorum auctoritate. — 208 hoc loco ex H et M potest restitui ἤλθον ἐεικοστῷ vel quod Bekk. (Hom. Bl. 322) praetulit ἤλθον Ϝεικοστῷ. sed in vulgata acquiescere malui, quum π 206 et τ 484 libri in hac scriptura consentiant. — 209 γιγνώσκω, H. T. 219. — 213 ἐμοί γε: ἔμοιγε, H. T. 231.

ὣς εἰπὼν ῥάκεα μεγάλης ἀποέργαθεν οὐλῆς.
τὼ δ' ἐπεὶ εἰσιδέτην εὖ τ' ἐφράσσαντο ἕκαστα,
κλαῖον ἄρ' ἀμφ' Ὀδυσῆι δαΐφρονι χεῖρε βαλόντε,
καὶ κύνεον ἀγαπαζόμενοι κεφαλήν τε καὶ ὤμους.
ὣς δ' αὔτως Ὀδυσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσσε.
καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
εἰ μὴ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς ἐρύκακε φώνησέν τε·
παύεσθον κλαυθμοῖο γόοιό τε, μή τις ἴδηται
ἐξελθὼν μεγάροιο, ἀτὰρ εἴπησι καὶ εἴσω.
ἀλλὰ προμνηστῖνοι ἐσέλθετε, μηδ' ἅμα πάντες,
πρῶτος ἐγώ, μετὰ δ' ὔμμες· ἀτὰρ τόδε σῆμα τετύχθω.
ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοί,
οὐκ ἐάσουσιν ἐμοὶ δόμεναι βιὸν ἠδὲ φαρέτρην·
ἀλλὰ σὺ δῖ' Εὔμαιε φέρων ἀνὰ δώματα τόξον
ἐν χείρεσσιν ἐμοὶ θέμεναι εἰπεῖν τε γυναιξὶ
κληῖσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας,
ἢν δέ τις ἢ στοναχῆς ἠὲ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἕρκεσι, μή τι θύραζε
προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ.
σοὶ δὲ Φιλοίτιε δῖε θύρας ἐπιτέλλομαι αὐλῆς
κληῖσαι κληῖδι, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἰῆλαι.
ὣς εἰπὼν εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας·
ἕζετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰών, ἔνθέν περ ἀνέστη·
ἐς δ' ἄρα καὶ τὼ δμῶε ἴτην θείου Ὀδυσῆος.

V. L. 221 ἀπὸ ἔργαθεν AC 1. m. DI. — 222 τὼ: τὴν KPS. ἐφράσαντο CI 1. m. K. ἕκαστα: ἄνακτα N. γρ. ἄνακτα M. — 223 ἆρ ADLMNQ. ὀδυσῆα δαΐφρονα EFR. βαλόντες CM. — 224, 225 omitt. K. — 224 κεφαλήν τε χέρας τε C (χέράς) N. γρ. χεῖρας τε M. — 225 αὔτως ACDLMNQ. — 228 παύσεσθον M. ἴδηται: ἴδηαι I. — 230 ἐσέλθετε: ἐπέλθετε I. μὴ δ' ACDEIKLMNQ. — 231 πρῶτος: πρῶτον KPS. πρῶτος M. ἐγὼν DHIL. ὗμμες DIKMQ. — 232 ἀχαιοί C et γρ. ἀγαυοί. — 233 δόμεναι: δοῦναι E. ἠδὲ: οὐδὲ C. — 234 δῖ': δὴ (A 1. m.?) GHIMN. δ' K. cf. ad π 461; ρ 508; ν 169. δώματα: δῶμα τὸ KS. — 235 θέμεναι: δόμεναι FR. γρ. δόμεναι C. εἰπεῖν δὲ DKLSV. εἰπεῖν δὴ I. — 236 κληῖσαι ACM. κληῖσσαι HIKNQSV. κληϊσσαι D. — 237 κτύπου H. κτύπων K. — 239 ἔμμεναι CKMN. εἶναι E. παρὰ: περὶ IKS. — 241 κληῖσαι KS. κληῖσσαι ACDINQ. κληῖδι CDKQ. ἔπι D. — 242 εὖ ναιετάοντας ACGIKLMNQ. v. εὐναιετάοντας. — 243 ἔνθέν περ DIKLMNQ. — 244 omitt. A 1. m. δμῶε L. δμῶ' ἐσίτην AQV.

A. c. 231 ὗμμες Tyrannio, H. T. 369. — 237 Aristarchus στοναχῆς: στεναχῆς Zenodotus et Aristophanes, H. T. 351.

Εὐρύμαχος δ' ἤδη τόξον μετὰ χερσὶν ἐνώμα
θάλπων ἔνθα καὶ ἔνθα σέλαι πυρός· ἀλλά μιν οὐδ' ὣς
ἐντανύσαι δύνατο, μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
ὢ πόποι, ἦ μοι ἄχος περί τ' αὐτοῦ καὶ περὶ πάντων·
οὔ τι γάμον τοσσοῦτον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ·
εἰσὶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἀχαιΐδες, αἳ μὲν ἐν αὐτῇ
ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, αἳ δ' ἄλλῃσιν πολίεσσιν·
ἀλλ' εἰ δὴ τοσσόνδε βίης ἐπιδευέες εἰμὲν
ἀντιθέου Ὀδυσῆος, ὅ τ' οὐ δυνάμεσθα τανύσσαι
τόξον· ἐλεγχείη δὲ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
Εὐρύμαχ', οὐχ οὕτως ἔσται· νοέεις δὲ καὶ αὐτός.
νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἑορτὴ τοῖο θεοῖο
ἁγνή· τίς δέ κε τόξα τιταίνοιτ'; ἀλλὰ ἕκηλοι
κάτθετ'· ἀτὰρ πελέκεάς γε καὶ εἴ κ' εἰῶμεν ἅπαντας
ἑστάμεν· οὐ μὲν γάρ τιν' ἀναιρήσεσθαι ὀίω
ἐλθόντ' ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
ἀλλ' ἄγετ', οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
ὄφρα σπείσαντες καταθείομεν ἀγκύλα τόξα·
ἠῶθεν δὲ κέλεσθε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν,
αἶγας ἄγειν, αἳ πᾶσι μέγ' ἔξοχοι αἰπολίοισιν,
ὄφρ' ἐπὶ μηρία θέντες Ἀπόλλωνι κλυτοτόξῳ
τόξου πειρώμεσθα καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.

V. L. 246 σέλαϊ A. σέλᾳ CE 1908, 10 LMQ. σέλα DIKNS. ὥς: l. ς. — 248 δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν DGHIKL (δ' ἄρ ειπε) MPQSV. — 249 ὦ AM. πέρι τ' DGL. καὶ πέρι D. — 251 αἳ μὲν: αἱ μὲν. E ἡ μὲν. — 252 αἳδ' ACIQ. ἠδ' EFKPS. πολίεσσιν: πολέεσ-ν FKMP. — 253 omitt. N. τόσσονδε C. τόσσόνδε Q. τόσσον γε V. — 4 τανῦσαι AEI. δυνάμεσθ' ἐντανύσαι C. δυνάμεθα τανῦσαι K. — 8 γὰρ δὴ κατὰ K. — 259 τιταίνοιτ': τιταίνετο A. — 260 γε: τε GMS. κ' εἰῶμεν: εἴπερ ἐῶμεν EL. πελέκεα καὶ εἴκ' εἴωμεν C. ἅπαντες K. - 261 ἑστάμεν IM. ἱστάμεν F. — 262 μέγαρα C. — 267 ἔπι D. — 268 ειρώμεθα CKM.

A. c. 246 σέλαι, non σέλᾳ, H. T. 297. ὥς Aristarchus et Tyrannio, H. . 380. — 260 εἰῶμεν: προσληπτέον τὸ οὐδὲν κωλύει Schol. M Vind. 13. ἡ διπλῆ ὅτι ἔξωθεν προσυπακουστέον τὸ καλῶς ἂν ἔχοι. καὶ ἐν δυσσείᾳ „ἀτὰρ πελέκεα αἰεὶ κείωμεν (sic) ἅπαντας" Aristonicus ad 559, unde apparet Aristarchum hunc versum ita legisse, uti ex libris lidimus. Nonnulli recentiorum criticorum, quos istud ἀνανταπόδοτον fendit, locum coniectura sanare sunt conati: in his Bothius, qui malt πελέκεάς γε καὶ ἦκ' εἰῶμεν, Bergkius, Axtius, quorum hic καὶ εὖ εἰῷμεν, ille κεν ἦκ' εἰῷμεν scribendum proposuit. — 268, v. 180.

ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπεῖσάν τε πίον θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
κέκλυτέ μευ μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης·
[ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·]
Εὐρύμαχον δὲ μάλιστα καὶ Ἀντίνοον θεοειδέα
λίσσομ', ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπε,
νῦν μὲν παῦσαι τόξον, ἐπιτρέψαι δὲ θεοῖσιν·
ἠῶθεν δὲ θεὸς δώσει κράτος, ᾧ κ' ἐθέλῃσιν.
ἀλλ' ἄγ' ἐμοὶ δότε τόξον ἐΰξοον, ὄφρα μεθ' ὑμῖν
χειρῶν καὶ σθένεος πειρήσομαι, ἤ μοι ἔτ' ἐστὶν
ἴς, οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
ἦ ἤδη μοι ὄλεσσεν ἄλη τ' ἀκομιστίη τε.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν
δείσαντες, μὴ τόξον ἐΰξοον ἐντανύσειεν.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
ἆ δειλὲ ξείνων, ἔνι τοι φρένες οὐδ' ἠβαιαί·
οὐκ ἀγαπᾷς, ὃ ἕκηλος ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν
δαίνυσαι, οὐδέ τι δαιτὸς ἀμέρδεαι, αὐτὰρ ἀκούεις
μύθων ἡμετέρων καὶ ῥήσιος; οὐδέ τις ἄλλος
ἡμετέρων μύθων ξεῖνος καὶ πτωχὸς ἀκούει.
οἶνός σε τρώει μελιηδής, ὅς τε καὶ ἄλλους
βλάπτει, ὃς ἄν μιν χανδὸν ἕλῃ μηδ' αἴσιμα πίνῃ.

V. L. 269 *τοῖσι* A 1. m. IMNQ. — 270 *ἐπι* D. *ἔχευαν*: *ἔχευον* KS. — 271 *ἐπιστέψαντο*: *ἐπεστήσαντο* KS. — 273 *οἵδ'* ACDIKLMNQ. *σπεῖσάν τε πίον θ'*: l. *σπεῖσάν τ' ἔπιόν θ'*. C *σπείσαντο πίον θ'*. — 274 *τοῖς δὲ*: *τοῖσι* AL. *τοῖσι δ' ὀλοφρονέων* Q. *μετέφη*: *προσέφη* A. γρ. *προσέφη* H. — 276 omitt. ACDEGHIKLMNPQSV: habent FR. — 277 *θεοειδέα*: *βασιλῆα* F. — 279 omitt. F. — 280 *ἠῶθε* M. *δώσοι* L. *ὦκε θέλῃσιν* KS. — 281 *ἄγ' ἐμοὶ*: *ἄγε μοι* ADELNQS. *ἀλλά γε μοι* C. — 282 *ἤ μοι*: *εἴ μοι* CDEFIKLMNQS (GHPV). — 283, 284 *οἵη — ἦ* omitt. KS. — 283 *γναπτοῖσι* A 1. m. Q. — 284 *ὤλεσσαν* D. — 285 *οἵδ'* ACDIKLMNQ. — 287 *ἐνένιπεν*: *ἐνένειπεν* Q. *ἐνένισπεν* CV. — 288 *ἆ δειλὲ* D. *οὐδ' ἠβαιαί*: *οὐδὲ βιαὶ* H (*οὐ δὴ βαιαί*?). γρ. *οὐδ' ἠβαιαὶ* H. — 289 *ὃ*: *ὅθ'* FGKLMPS. *ὅδε* D. — 290 *δαίνυσθαι* D. — 293 *τρώει*: *τρώγει* var. l. in G. — 294 *ἕλῃ* Schol. Nicandr. Ther. 341: *ἕλοι* K. *μὴ δ'* ACDIKLMNQ. *πίνῃ*: *πίνοι* DH.

A. c. 273 Aristarchus *τε πίον θ'*, H. T. 424. — 288 *οὐδ' ἠβαιαί*: *οὐ δὴ βαιαί, οὐδ' ἡ βαιαί*, v. H. T. 269. — 289 *ὃ* Aristonicus ad *O* 94.

οἶνος καὶ κένταυρον, ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα,
ἄασ' ἐνὶ μεγάρῳ μεγαθύμου Πειριθόοιο
ἐς Λαπίθας ἐλθόνθ'· ὃ δ' ἐπεὶ φρένας ἄασεν οἴνῳ,
μαινόμενος κάκ' ἔρεξε δόμον κάτα Πειριθόοιο·
ἥρωας δ' ἄχος εἷλε, δι' ἐκ προθύρου δὲ θύραζε
ἕλκον ἀναΐξαντες ἀπ' οὔατα νηλέι χαλκῷ
ῥῖνάς τ' ἀμήσαντες· ὃ δὲ φρεσὶν ᾗσιν ἀασθεὶς
ἤιεν ἣν ἄτην ὀχέων ἀεσίφρονι θυμῷ.
ἐξ οὗ κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη,
οἷ δ' αὐτῷ πρώτῳ κακὸν εὕρετο οἰνοβαρείων.
ὣς καὶ σοὶ μέγα πῆμα πιφαύσκομαι, αἴ κε τὸ τόξον
ἐντανύσῃς· οὐ γάρ τευ ἐπητύος ἀντιβολήσεις
ἡμετέρῳ ἐνὶ δήμῳ, ἄφαρ δέ σε νηὶ μελαίνῃ
εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
πέμψομεν· ἔνθεν δ' οὔ τι σαώσεαι· ἀλλὰ ἕκηλος
πῖνέ τε, μηδ' ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κουροτέροισι.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὸν ἀτέμβειν οὐδὲ δίκαιον
ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώμαθ' ἵκηται.
ἔλπεαι, αἴ χ' ὁ ξεῖνος Ὀδυσσῆος μέγα τόξον
ἐντανύσῃ χερσίν τε βίηφί τε ἧφι πιθήσας,
οἴκαδέ μ' ἄξεσθαι καὶ ἑὴν θήσεσθαι ἄκοιτιν;
οὐδ' αὐτός που τοῦτό γ' ἐνὶ στήθεσσιν ἔολπε·
μηδέ τις ὑμείων τοῦ γ' εἵνεκα θυμὸν ἀχεύων
ἐνθάδε δαινύσθω, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικε.

V. L. 296 ἄασ' ἐνὶ: ἄασεν ἐν E 1909, 30. ἄασεν KMS. ὤλεσ' ἐνὶ Athenaeus XIV, p. 613. ἐνὶμμεγάρῳ D. ἐνὶ μεγάροις A. ἐνὶ μεγάροισϊ I. — 297 ὃδ' ACDIKLNQ. — 298 δόμον et γάμον E 1909, 32. δόμοις ἐνι Athenaeus l. l. κατὰ ADKLM. — 299 δι' ἐκ ACDEIKNQ. διεκπροθύρου L. θύραζεν M. — 300 ἕλκον: εἷλκον CEN. ἀπ': ἐπ' N. — 302 omitt. KS. ὀχέων: ἀχέων AGH ex em. QV. ἀεσίφρονι Hesych. I, 56: ἀασίφρονι Hesych. I, 4, cf. Apoll. Soph. 2, 7 ἀασίφρων βλαβεσίφρων. εἴρηται καὶ ἀεσίφρων. — 304 οἷ δ': οἵδ' D. οἵδ' I. οἵ τ' ACEFGMNPQRSV. πρώτῳ: πρῶτον C. — 305 πιφαύσκομαι: πιφάσκομαι DKS. — 306 ἐντανύσεις E. ἐπητύος: ἐδητύος H ex em. I. ἐπητέος Hesych. II, 48. ἀντιβολήσαις D. ἀντεβόλησας Apoll. Soph. 72, 1. — 308 omitt. A. m. CN. — 309 σαώσεται K. — 310 μὴ δ' ACDIKLMNQ. ἐρίδαινε: ἐρέεινε V. γρ. μὴ δ' ἐρέεινε Q. — 314 ὀδυσσῆος μεγάροιο L. — 315 ἐντανύσει E. βίηφί M. τε ἧφι: τε ἧφι DHM. τεῆφϊ C. τε ἶφι LQR. πιθήσας: πεποιθώς DEL. — 318 μὴ δέ ACIKLMNQ.

A. c. 300 Aristarchus ἕλκον, Il. T. 238. — 306 ἐπητῦος: ἐπητέως leg. ἐπητέος) Aristarchus teste Apoll. Soph. 72, 2.

τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ηὔδα·
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
οὔ τί σε τόνδ' ἄξεσθαι ὀιόμεθ'· οὐδὲ ἔοικεν·
ἀλλ' αἰσχυνόμενοι φάτιν ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν,
μή ποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν·
ἦ πολὺ χείρονες ἄνδρες ἀμύμονος ἀνδρὸς ἄκοιτιν
μνῶνται, οὐδέ τι τόξον ἐύξοον ἐντανύουσιν·
ἀλλ' ἄλλός τις πτωχὸς ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
ῥηιδίως ἐτάνυσσε βιόν, διὰ δ' ἧκε σιδήρου.
ὣς ἐρέουσ', ἡμῖν δ' ἂν ἐλέγχεα ταῦτα γένοιτο.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
Εὐρύμαχ', οὔ πως ἔστιν ἐυκλεῖας κατὰ δῆμον
ἔμμεναι, οἳ δὴ οἶκον ἀτιμάζοντες ἔδουσιν
ἀνδρὸς ἀριστῆος· τί δ' ἐλέγχεα ταῦτα τίθεσθε;
οὗτος δὲ ξεῖνος μάλα μὲν μέγας ἠδ' εὐπηγής,
πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ γένος εὔχεται ἔμμεναι υἱός.
ἀλλ' ἄγε οἱ δότε τόξον ἐύξοον, ὄφρα ἴδωμεν.
ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·

V. L. 320 Εὐρύμαχος: ἀντίμαχος A. — 321 περίφρων DFHIN. περίφρω̄ν (ο sscr.) A. — 322 ἄξεσθαι: ἄξασθαι FKMRS. οὐδὲ: οὐ γὰρ L. — 325 πολὺχείρονες C. — 326 omitt. S. οὐδέ τι E: ὅτ' οὐδέ τι ACDFGHIKL MNPR. ὃ οὐδέ τι QV. ἐντανύουσιν: ἐντανύσουσιν CN. — 327 ἄλλός τις IQ. ἄλλος τίς AKL. — 328 ἐτάνυσε ACDEFKMR. δια δ' KL. σιδήρω (ου sscr.) N. — 329 δὲ ἐλέγχεα KQS (PV). — 331 ἔστιν ACDIKLMNQ. ἐϋκλείας ADKLMN. εὐκλῆας C. ἐϋκλῆας Q. — 333 ταῦτα: πάντα HI. γρ. ταῦτα H. — 334 οὗτος: αὐτὸς FKS. δὲ: μὲν DL. δὴ V. — 335 πατρὸς E 1911, 55: ἀνδρὸς ACE 1912, 2 KMNPS. γρ. πατρὸς A m. rec. M. post hunc leguntur in KS vs. 334, 333 qui suo loco sunt omissi. — 336 ἀλλά γε C. ἀλλ' ἄγε τοι DL (ἄγετ' οἱ?). — 337 ὧδε τ' ἄρ M. τὸ δὲ καί: τόδε καὶ AIKL. τὸ δέ οἱ CN.

A. c. 327 ἀλαλήμενος: Ptolem. Ascalonita ἀλαλημένος, H. T. 183. — 328 βιόν, non βίον, Aristarchus, H. T. 217. — 331 ἐϋκλεῖας: τὸ δὲ εὐκλεῖας τοὺς εὐκλεέας δηλοῖ, συναιρεθὲν συνήθως. διὸ καὶ προπερισπᾶται διὰ τὸ συνεστάλθαι τὴν λήγουσαν Eust. 1911, 64. εὐκλεῖας δὲ περισπῶμεν. „δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας ἐϋκλείας (sic)“ (K 281) προπερισπωμένως. ἐκ γὰρ τοῦ εὐκλέας κατ' ἐπένθεσιν τοῦ ι, ἢ εὐκλεέας καὶ κατὰ συναίρεσιν εὐκλείας (sic) Zonar. Lex. 908. idem fere Et. Mg. 392, 20. Venetus A ad vs. K 281 habet ἐϋκλεῖᾰς cum scholio εὐκλεῖας προπερισπαστέον. ἐκ γὰρ τοῦ εὐκλέας ἐγένετο κατ' ἐπένθεσιν τοῦ ι. accentum a veteribus traditum retinui, quamquam analogiae repugnat; nam nominativus εὐκλεής facit εὐκλεέας, unde contractione fieri oportet εὐκλεᾶς (ut χοᾶς a χοέας, ἀκλεᾶ ab ἀκλεέα) et per ectasin εὐκλειᾶς. sed ut εὐρεέος εὐρρεῖος (Z 508), ita εὐκλεέας ἐϋκλειᾶς. — 337 τὸ δὲ Aristarchus, H. T. 362.

εἴ κέ μιν ἐντανύσῃ, δώῃ δέ οἱ εὖχος Ἀπόλλων,
ἕσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά,
δώσω δ' ὀξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν,
καὶ ξίφος ἄμφηκες· δώσω δ' ὑπὸ ποσσὶ πέδιλα,
πέμψω δ', ὅππῃ μιν κραδίη θυμός τε κελεύει.
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
μῆτερ ἐμή, τόξον μὲν Ἀχαιῶν οὔ τις ἐμεῖο
κρείσσων, ᾧ κ' ἐθέλω, δόμεναί τε καὶ ἀρνήσασθαι,
οὔθ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,
οὔθ' ὅσσοι νήσοισι πρὸς Ἤλιδος ἱπποβότοιο·
τῶν οὔ τίς μ' ἀέκοντα βιήσεται, αἴ κ' ἐθέλωμι
καὶ καθάπαξ ξείνῳ δόμεναι τάδε τόξα φέρεσθαι.
ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
ἱστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ἔργον ἐποίχεσθαι· τόξον δ' ἄνδρεσσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.
ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἶκον δὲ βεβήκει·
παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ
κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρά οἱ ὕπνον
ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
αὐτὰρ ὃ τόξα λαβὼν φέρε καμπύλα δῖος ὑφορβός·
μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν·
ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
πῇ δὴ καμπύλα τόξα φέρεις ἀμέγαρτε συβῶτα,

V. L. 338 αἴ κέ μιν NQ. εἰ καί μϊν AL. εἰ κέν μιν CIK. ἐντανύσει AE 1911, 56. δώῃ: δῴη AD. δοίη L. — 339 καλά: πάντα HI. γρ. καλά H. — 341 πέδιλλα L. — 342 κραδίῃ IM. κελεύει: κελεύοι HKLM SV. — 344 ἐμεῖο: ἐμοῖο AI. — 345 δοῦναί τε E. — 346 οὔθ': οὐδ' L. κατακοιρανέουσιν ACDFGHIKLMNPQRSV. — 347 οὔθ': οὐδ' LS. νήσοισι: ναίουσι FKNS. γρ. ναίουσι M. γρ. οὐθ' ὅσσοι ναίουσι H. — 348 ἐθέλωμι: ἐθέλοιμι A sup. CKNQS. ἐθέλωμαι D. αἴκε θέλωμαι L. αἴκε θέλοιμι FR. — 350 τὰ σ' αὐτῆς: τὰ σαυτῆς ACDEFGHIKLMQV Hesych. III, 184. τά σ' αὐτῆς N. — 351 omitt. L. γυναιξίν M et γρ. κέλευε. — 352 τόξον: μῦθος DFKLMS. γρ. τόξον DM. — 353 τοῦ: τῶ KS. post hunc habent CM in marg. NP in marg. vs. ὣς φάτο ῥίγησεν (CMN ῥίγησε) δὲ περίφρων πηνελόπεια. — 354 οἶκονδε ADIMQ. οἶκονδε LN. οἶκονδ' ἐβεβήκει C. — 356 ἐς: εἰς C. — 357 ὄφρά οἱ AIKM NQ. — 359 ὃ ACDIKLMNQ.

A. c. 339 ἕσσω μιν, vid. ad π 79. — 348 ἀέκοντα: ἀέκοντα Nicias, H. T. 418. — 350 σ' αὐτῆς Aristarchus, H. T. 253.

πλαγκτέ; τάχ' αὖ σ' ἐφ' ὕεσσι κύνες ταχέες κατέδονται
οἶον ἀπ' ἀνθρώπων, οὓς ἔτρεφες, εἴ κεν Ἀπόλλων
ἡμῖν ἱλήκῃσι καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
ὣς φάσαν, αὐτὰρ ὃ θῆκε φέρων αὐτῇ ἐνὶ χώρῃ
δείσας, οὕνεκα πολλοὶ ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι.
Τηλέμαχος δ' ἑτέρωθεν ἀπειλήσας ἐγεγώνει·
ἄττα, πρόσω φέρε τόξα· τάχ' οὐκ εὖ πᾶσι πιθήσεις·
μή σε καὶ ὁπλότερός περ ἐὼν ἀγρὸν δὲ δίωμαι
βάλλων χερμαδίοισι· βίηφι δὲ φέρτερός εἰμι.
αἲ γὰρ πάντων τόσσον, ὅσοι κατὰ δώματ' ἔασι,
μνηστήρων χερσίν τε βίηφί τε φέρτερος εἴην·
τῷ κε τάχα στυγερῶς τιν' ἐγὼ πέμψαιμι νέεσθαι
ἡμετέρου ἐξ οἴκου, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν
μνηστῆρες, καὶ δὴ μέθιεν χαλεποῖο χόλοιο
Τηλεμάχῳ· τὰ δὲ τόξα φέρων ἀνὰ δῶμα συβώτης
ἐν χείρεσσ' Ὀδυσῆι δαΐφρονι θῆκε παραστάς.
ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·
Τηλέμαχος κέλεταί σε περίφρων Εὐρύκλεια
κληῖσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας,
ἢν δέ τις ἢ στοναχῆς ἠὲ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἕρκεσι, μή τι θύραζε
προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ.
ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος,

V. l. 363 αὖ: ἂν ELV. κατέδονται: κατέδουσιν KPS. — 365 ἡμῖν: ἡμῖν θ' DFHILPQV. ἡμέν θ' KS. — 366 ὃ CDIKLMN. αὐτῇ ἐνὶ χώρῃ: αὐτῷ ἐνὶ χώρῳ AEFKMRS (GPV) cf. φ 186. — 370 ἀγρὸν δὲ I. ἀγρὸν δεδίωμαι D. — 371 βίηφι LM. βίη AK. βίη δέ τι C. βίη δέ τε N. φέρτερος εἰμὶ DLN. — 372 ἔασσι Q. — 373 χερσί E. χείρεσσι GKMS. βίηφί DEN. βίηφι δὲ M. εἴην: ἦα C. — 374 τῷ ACDIKLMNQ: τώ G. v. τῶ. ἐγὼ πέμψαιμι: ἐγὼν ἀπέπεμψα E 1912, 55 R, cf. ψ 23. — 376 οἵδ' ACDIKLMNQ. γέλασαν CKM. — 377 μεθίεν D. μέθίεν I. — 378 τηλεμάχω δὲ τὰ CM 2. m. τηλεμάχω δὲ K. — 380 καλεσάμενος AK. — 381 omitt. A 1. m. DFKLS. περίφρων: περίφρον CM. — 382 κληῖσαι CDKV. κληῖσσαι AIMNQ. — 385 παρβλώσκειν Q. ἔμμεναι CK. παρὰ: περὶ I. ἔργῳ: ἔργον FKS. ἔργων P. — 386 omitt. KS. ὣς ἔφαθ' ἡ δὲ (N ἦδε) μάλ' ὀτραλέως (C ὀτραλέων) τὸν μῦθον ἄκουσε CN. γρ. ὣς ἔφαθ' ἡ δὲ μάλ' ὀτραλέως τὸν μῦθον ἄκουσεν M. γρ. καὶ οὕτως· ὣς ἄρ' ἐφώνησε τῇδ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος N. ἄρ': ἂρ AILQ.

A. c. 383 στοναχῆς, cf. ad 237.

κλήισεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων.
σιγῇ δ᾽ ἐξ οἴκοιο Φιλοίτιος ἆλτο θύραζε,
κλήισεν δ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα θύρας εὐερκέος αὐλῆς.
κεῖτο δ᾽ ὑπ᾽ αἰθούσῃ ὅπλον νεὸς ἀμφιελίσσης
βύβλινον, ᾧ ῥ᾽ ἐπέδησε θύρας, ἐς δ᾽ ἤιεν αὐτός·
ἕζετ᾽ ἔπειτ᾽ ἐπὶ δίφρον ἰών, ἔνθέν περ ἀνέστη,
εἰσορόων Ὀδυσῆα. ὃ δ᾽ ἤδη τόξον ἐνώμα
πάντῃ ἀναστρωφῶν, πειρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
μὴ κέρα ἶπες ἔδοιεν ἀποιχομένοιο ἄνακτος.
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
ἦ τις θηητὴρ καὶ ἐπίκλοπος ἔπλετο τόξων·
ἦ ῥά νύ που τοιαῦτα καὶ αὐτῷ οἴκοθι κεῖται,
ἦ ὅ γ᾽ ἐφορμᾶται ποιησέμεν, ὡς ἐνὶ χερσὶ
νωμᾷ ἔνθα καὶ ἔνθα κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης.
ἄλλος δ᾽ αὖτ᾽ εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
αἲ γὰρ δὴ τοσσοῦτον ὀνήσιος ἀντιάσειεν,
ὡς οὗτός ποτε τοῦτο δυνήσεται ἐντανύσασθαι.
ὣς ἄρ᾽ ἔφαν μνηστῆρες· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
αὐτίκ᾽ ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάστασε καὶ ἴδε πάντῃ,
ὡς ὅτ᾽ ἀνὴρ φόρμιγγος ἐπιστάμενος καὶ ἀοιδῆς
ῥηιδίως ἐτάνυσσε νέῳ περὶ κόλλοπι χορδὴν

V. L. 387 *κλήϊσε* A 1. m. *κλήϊσσε* M. *κλήϊσσεν* N. *κλήϊσεν* Q. *κληΐσαι* K. *κληΐσσαι* PS. *εὖ ναιεταόντων* ACIKLMNQ: v. *εὐναιεταόντων*. — 388 *ἆλτο*: *ἄλτο* DK. — 389 omitt. Q. *ἂρ* CIKLN. *κλήϊσεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων* A. — 390 *αἰθούσῃ*: *αἰθούσης* Apoll. Soph. 15, 1. — 391 *βύβλινον*: *βίβλινον* ACDILSV. *ἐς*: *ἐκ* AK. — 392 *ἔνθέν περ* IKNQ. — 393 *ὃδ᾽* ACDIKLMNQ. — 394 *ἀναστρωφῶν*: *ἀναστροφῶν* CD. *ἀναστρέφων* KM. *ἀναστροφέων* F. — 395 *κέρα ἶπες*: *κερά ἴπες* C. — 396 *ἄλλον* (ω supra) M. *ἄλλων* L. — 397 *θηητὴρ* DEFHKLM 1. m. NPRS Hesych. II, 314: *θηρητὴρ* ACGIM ex corr. QV. *γρ. θηητήρ* C. *ἐπίκλοπος*: *ἐπίπλοκος* GH. *γρ. ἐπίκλοπος* H. — 398 *ἢ* ILM. *ῥα* ACM. *ῥα* DILQ. — 399 *ἢ* L. — 400 *νωμᾷ*: *νωμᾶτ᾽* KS. *ἀλήτης*: *ἀλητήρ* KPS. — 402 *τοσοῦτον* ACDK Apoll. Soph. 34, 14. — 403 *οὗτος ποτὲ* AILQ. — 404 *ἂρ* IKLMQ. — 406 *ὡς δ᾽ ὅτ᾽* ADEFKM ex corr. NRS. — 407 *ἐτάνυσε* ADEFKNR. *περὶ* Apoll. Soph. 102, 6: *ἐπὶ* HKMPQSV. *περι* C. *γρ. ἐπὶ* A m. r.

A. c. 388 *ἆλτο*, H. T. 185. — 395 *τινὲς δὲ ὑφὲν κεραΐπες γράφουσιν ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς κέρασιν ἶπες πρὸς διαστολὴν τῶν ἐν φυτοῖς. ἄλλοι δὲ κεραΐδες, ὡς ἀπὸ τοῦ κεραΐζειν, ἵνα δηλοῖ τὰς τῶν τόξων φθαρτικάς . . . . . ἐκτείνεται δὲ ἡ ἄρχουσα τοῦ ἶπες, διὸ καὶ περισπᾶται* Eust. 1913, 57. — 397 *θηητήρ*: *θαυμαστικός, ἔμπειρος ἢ θεατής* Schol. MV Vind. 133. *κυνηγός* Gl. in Vind. 133. vulgatam scripturam retinui, quum vix credibile sit, verbum tam usitatum ut *θηρητήρ* a librariis in *θηητήρ* esse mutatum.

ἅψας ἀμφοτέρωθεν ἐυστρεφὲς ἔντερον οἰός,
ὣς ἄρ' ἄτερ σπουδῆς τάνυσεν μέγα τόξον Ὀδυσσεύς.
δεξιτερῇ δ' ἄρα χειρὶ λαβὼν πειρήσατο νευρῆς·
ἡ δ' ὑπὸ καλὸν ἄεισε χελιδόνι εἰκέλη αὐδήν.
μνηστῆρσιν δ' ἄρ' ἄχος γένετο μέγα, πᾶσι δ' ἄρα χρὼς
ἐτράπετο· Ζεὺς δὲ μεγάλ' ἔκτυπε σήματα φαίνων·
γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ὅττι ῥά οἱ τέρας ἧκε Κρόνου πάις ἀγκυλομήτεω.
εἵλετο δ' ὠκὺν ὀιστόν, ὅ οἱ παρέκειτο τραπέζῃ
γυμνός· τοὶ δ' ἄλλοι κοίλης ἔντοσθε φαρέτρης
κείατο, τῶν τάχ' ἔμελλον Ἀχαιοὶ πειρήσεσθαι.
τόν ῥ' ἐπὶ πήχει ἑλὼν ἕλκεν νευρὴν γλυφίδας τε
αὐτόθεν ἐκ δίφροιο καθήμενος, ἧκε δ' ὀιστὸν
ἄντα τιτυσκόμενος, πελέκεων δ' οὐκ ἤμβροτε πάντων
πρώτης στειλειῆς, διὰ δ' ἀμπερὲς ἦλθε θύραζε
ἰὸς χαλκοβαρής· ὃ δὲ Τηλέμαχον προσέειπε·
Τηλέμαχ', οὔ σ' ὁ ξεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχει
ἥμενος, οὐδέ τι τοῦ σκοποῦ ἤμβροτον οὐδέ τι τόξον
δὴν ἔκαμον τανύων· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν,
οὐχ ὥς με μνηστῆρες ἀτιμάζοντες ὄνονται.
νῦν δ' ὥρη καὶ δόρπον Ἀχαιοῖσιν τετυκέσθαι
ἐν φάει, αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλως ἑψιάασθαι
μολπῇ καὶ φόρμιγγι· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.
ἦ καὶ ἐπ' ὀφρύσι νεῦσεν· ὃ δ' ἀμφέθετο ξίφος ὀξὺ

V. l. 408 ἐυστρεφὲς: εὐστροφὲς S. οἶος N et γρ. οἰός. — 409 ἄρ ACDEILNQ. τάννσε EFMNR (GHP). τάννσσε C. ἐτάνυσε K. — 410 πειρήσετο HI. νευρῆς: γρ. [πειρήσατ'] ὀδυσσεὺς A m. r. — 411 ἣδ' A CDIKLMNQ. ἄυσσε C. ἰκέλη ἄντην E. εἰκέλῃ' N et γρ. ἰκέλη. — 412 μνησῆρσι CDEKMN. ἂρ EIKLMNQ. — 413 μεγάλ' ἔκτυπε: μέγ' ἀνέκτυπε DL. — 414 ἂρ ACDIKLMNQ. — 416 ὅς οἱ ACDFGHIKLMNPQ RSV. — 418 πειρήσασθαι ACFK. πειράσασθαι S. — 419 ἕλκεν: ἕλκε C. εἷλκεν EFKLMQRS (GHPV). εἷλκε DIN. γλαφύδας τε D. — 422 διὰ δ' ἀμπερὲς: διαμπερὲς DGI. — 423 ὃ AI. — 424 ἐνὶμμεγάροισιν D. ἐνὶ μεγάροισιν M. — 425 ἤμβροτεν A 2. m. DEHLV. τόξον: τόξου HI. — 426 ἔμπεδον ἐστὶν DLQ. — 428 ἀχαιοῖσι ACDFIKMNRV. — 429 ἐφιάασθαι DFIKLQV. — 430 γάρ τ': γὰρ AE. — 430, 431 transpositi in K. — 431 omitt. S. ὃδ' ACDIKLNQ.

A. c. 415 an ῥα οἱ? cf. χ 14, 91. — 416 ὃ Aristarchus? H. T. 326. — 419 ἕλκεν, non εἷλκεν, Aristarchus, H. T. 238. — 430, cf. α 152.

Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
ἀμφὶ δὲ χεῖρα φίλην βάλεν ἔγχεϊ, ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
πὰρ θρόνον ἑστήκει κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ X.

Αὐτὰρ ὃ γυμνώθη ῥακέων πολύμητις Ὀδυσσεύς,
ἆλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδὸν ἔχων βιὸν ἠδὲ φαρέτρην
ἰῶν ἐμπλείην, ταχέας δ' ἐκχεύατ' ὀιστοὺς
αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν, μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·
οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἀάατος ἐκτετέλεσται·
νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν οὔ πώ τις βάλεν ἀνήρ,
εἴσομαι, αἴ κε τύχωμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.
ἦ καὶ ἐπ' Ἀντινόῳ ἰθύνετο πικρὸν ὀιστόν.
ἤ τοι ὃ καλὸν ἄλεισον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλε
χρύσεον ἄμφωτον, καὶ δὴ μετὰ χερσὶν ἐνώμα,
ὄφρα πίοι οἴνοιο· φόνος δέ οἱ οὐκ ἐνὶ θυμῷ
μέμβλετο· τίς κ' οἴοιτο μετ' ἀνδράσι δαιτυμόνεσσι
μοῦνον ἐνὶ πλεόνεσσι, καὶ εἰ μάλα καρτερὸς εἴη,
οἷ τεύξειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν;
τὸν δ' Ὀδυσεὺς κατὰ λαιμὸν ἐπισχόμενος βάλεν ἰῷ,
ἀντικρὺ δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή.
ἐκλίνθη δ' ἑτέρωσε, δέπας δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸς
βλημένου, αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν

V. L. 433 ἄρ ACDEIKLMNQ. — 434 θρόνον: θρόνῳ F. ἑστήκει: εἱστήκει ACE 1915, 64 FKLNPQRSV.

A. C. 434 Aristarchus ἑστήκει, H. T. 244.

Varia lectio. 1 ὃ ACDIKLMNQ. — 2 ἆλτο: ἄλτο DILM. — 3 ἐμπλείην: εὐπλείην FKS. — 4 μετα C. — 5 ἀάατος: ἄατος DFKLPQS Apoll. Soph. 1, 17. — 6 οὔ πώ τις E: οὔπω τὶς ALQ. οὔπω τέ τις K. v. οὔπω τις. — 7 τύχωμι M: τύχοιμι ACDE 1916, 31; 1917, 4 FGHIK LNPQRSV Schol. *M* 103. πόρῃ: πόρῃ (οι supra) D. πόροι CLQV. — 8 ἰθύνετο ἴθυνε KPS. ἴθυνεν Schol. *Δ* 94. — 9 ὃ ACDIKLMNQ. — 11 πίοι: πίνοι C. πίῃ L ex corr. φόνος: πόνος D. — 14 μέλαιναν: φυτεῦσαι D. γρ. φυτεῦσαι L. — 15 ἐπισχόμενον F.

Adnotatio critica. 14 οἷ Apollon. de Pron. p. 54 C, v. H. T. 237. — 18 βλημένου: καὶ δὴ καὶ εὕρηνταί τινα τῶν ἀντιγράφων οὕτως (βλημένῳ) ἔχοντα τῆς γραφῆς. τὰ μέντοι ἀκριβέστερα γενικὴν ἔχουσιν Eust. 1917, 28.

αἵματος ἀνδρομέοιο· θοῶς δ' ἀπὸ εἷο τράπεζαν
ὦσε ποδὶ πλήξας, ἀπὸ δ' εἴδατα χεῦεν ἔραζε·
σῖτός τε κρέα τ' ὀπτὰ φορύνετο. τοὶ δ' ὁμάδησαν
μνηστῆρες κατὰ δώμαθ', ὅπως ἴδον ἄνδρα πεσόντα,
ἐκ δὲ θρόνων ἀνόρουσαν ὀρινθέντες κατὰ δῶμα,
πάντοσε παπταίνοντες ἐνδμήτους ποτὶ τοίχους·
οὐδέ πῃ ἀσπὶς ἔην οὐδ' ἄλκιμον ἔγχος ἑλέσθαι.
νείκειον δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσι·
ξεῖνε, κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι· οὐκέτ' ἀέθλων
ἄλλων ἀντιάσεις· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
καὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες, ὃς μέγ' ἄριστος
κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τῷ σ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
ἴσκεν ἕκαστος ἀνήρ, ἐπεὶ ἦ φάσαν οὐκ ἐθέλοντα
ἄνδρα κατακτεῖναι· τὸ δὲ νήπιοι οὐκ ἐνόησαν,
ὡς δή σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπτο.
τοὺς δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ κύνες, οὔ μ' ἔτ' ἐφάσκεθ' ὑπότροπον οἴκαδ' ἱκέσθαι
δήμου ἄπο Τρώων, ὅτι μοι κατεκείρετε οἶκον,
δμῳῇσιν δὲ γυναιξὶ παρευνάζεσθε βιαίως
αὐτοῦ τε ζώοντος ὑπεμνάασθε γυναῖκα
οὔτε θεοὺς δείσαντες, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
οὔτέ τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν ἔσεσθαι·

V. l. 19 εἷο: οἷο DKMQS (GP). γρ. οἷο A. — 20 ἄπο L. — 22 δώματ': δῶμα DFKS (GP). πεσόντα: πνέοντα Q. γρ. πνέοντα A m. rec. — 23 omitt. K. — 24 πάντοτε L. ποτὶ: ἐπὶ DL. κατὰ GM. — 25 πῃ: πω ADFGHIKMNPQSV. πον C. ποῦ (η superscr.) L. οὐδ': οὐκ L. — 27 οὐκέτ': οὐδετ' C. οὐδέτ' N. — 28 ἀντιάσειας HI. — 29 δὴ νῦν: νῦν δὴ GM. νῦν L. — 30 εἰν: ἐν CDEN. τῶσ' ACDIMN: τῷσ' L. τὼς KS. τῶς Q. — 31 ἐπεὶ ἦ K: cet. ἐπειή. — 32 τὸ δὲ: τόδε L. — 33 δὴ σφὶν K. — 34 ἄρ AIKLMNQ. — 35 οὔ με ἐφάσκεθ' C. οὔ με τ' ἐφάσκεθ' K. οἴκαδ' ἱκέσθαι: οἴκαδε νεῖσθαι ACN. ἱκέσθαι A in marg. — 36 ἀπὸ ACDILMN. τρώων L. μοι: μοῦ A. κατεκείρετε: κατακείρεται A. κατακείρετε K. κατεκείρατε Q. — 37, 38 transpositi in FGHIKMPQSV. — 37 δμωῇσιν L. δμωῇσι ADENQ. δὲ: τὲ AL. — 38 ὑπεμνάασθε: ὑπευνάζεσθε D. — 40 οὔτε τιν' ACIKLN. οὐτέ τιν' D. ἔσεσθαι A ex corr. DFHIKPQS: ἔθεσθε CE 1918, 13; 55 GLMNR. ἔπεσθαι V.

A. c. 28 σῶς Aristarchus et Aristophanes, non σόος, H. T. 358. — 31 ἐπεὶ ἦ, H. T. 267. — 31—33 οὐδέποτε Ὅμηρος ἐπὶ τοῦ ἔλεγε τὸ ἴσκε, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ὡμοίου· ἠπάτηται οὖν ὁ διασκευαστὴς ἐκ τοῦ „ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων" (τ 203) Schol. Vind. 56. ἰστέον δὲ ὅτι νοθεύεται ὑπὸ τῶν παλαιῶν τὸ χωρίον τοῦτο Eust. 1917, 56. — 35 ad lectionem οἴκαδε νεῖσθαι pertinent gl. in MV ἐλθεῖν, ἐπανήξειν. — 40 ἔσεσθαι ἀναγνωστέον, ἵν' ᾖ δείσαντες ἔσεσθαι. ad ἔθεσθε spectat glossa in M ἀντὶ τοῦ ἐνοήσατε.

νῦν ὕμιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
ὣς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλε·
[πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον·]
Εὐρύμαχος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν·
εἰ μὲν δὴ Ὀδυσεὺς Ἰθακήσιος εἰλήλουθας,
ταῦτα μὲν αἴσιμα εἶπας, ὅσα ῥέζεσκον Ἀχαιοί,
πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἐπ' ἀγροῦ.
ἀλλ' ὃ μὲν ἤδη κεῖται, ὃς αἴτιος ἔπλετο πάντων,
Ἀντίνοος· οὗτος γὰρ ἐπίηλεν τάδε ἔργα
οὔ τι γάμου τόσσον κεχρημένος οὐδὲ χατίζων,
ἀλλ' ἄλλα φρονέων, τά οἱ οὐκ ἐτέλεσσε Κρονίων,
ὄφρ' Ἰθάκης κατὰ δῆμον ἐυκτιμένης βασιλεύοι
αὐτός, ἀτὰρ σὸν παῖδα κατακτείνειε λοχήσας.
νῦν δ' ὃ μὲν ἐν μοίρῃ πέφαται, σὺ δὲ φείδεο λαῶν
σῶν· ἀτὰρ ἄμμες ὄπισθεν ἀρεσσάμενοι κατὰ δῆμον,
ὅσσά τοι ἐκπέποται καὶ ἐδήδοται ἐν μεγάροισι,
τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες ἐεικοσάβοιον ἕκαστος
χαλκόν τε χρυσόν τ' ἀποδώσομεν, εἰς ὅ κε σὸν κῆρ
ἰανθῇ· πρὶν δ' οὔ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Εὐρύμαχ', οὐδ' εἴ μοι πατρώια πάντ' ἀποδοῖτε,
ὅσσά τε νῦν ὔμμ' ἐστὶ καὶ εἴ ποθεν ἄλλ' ἐπιθεῖτε,
οὐδέ κεν ὧς ἔτι χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνοιο

V. L. 41 ὔμιν M. ὕμῖν I. ὔμμιν NV. v. ὑμῖν. — 42 ὑπο CDK. εἷλε: ᾕρει N. — 43 omitt. A 1. m. CDEHIKLMN 1. m. S: habent A m. rec. FN in marg. Q (φύγῃ) RV (GP). post hunc A ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἄκην ἐγένοντο σιωπῇ. — 46 εἶπας: εἶπες ACDEFGHIKLMNPQR SV. ὅσα: ὅσ' ἆρ L. — 49 οὗτος: αὐτὸς Apoll. Soph. 73, 10. ἐπίηλε CE LMN. ἔργα: πάντα DL. — 50 οὔτι: οὔτε L. γάμου: γάμων HI. οὐδὲ: οὔτι KS. οὔτε F (GHP). — 52 βασιλεύοι: βασιλεύῃ FQ. — 56 ὅσσά τοι ACKMN Et. Mg. 316, 26. — 57 ἀμφὶς ἄγοντες Apoll. Soph. 153, 3: ἀλφίσκοντ' (sic) Et. Mg. 758, 47. id. ἑκάστου pro ἕκαστος. — 58 ἀποδώσομεν: ἀποτίσομεν N. — 60 ἆρ ACDIKLMNQ. — 61 πατρωϊα A. ἀπόδοιτε DGL. — 62 ὅσσά τε CIL. ὅσσα τὲ AM. ὅσσα οἱ FKPS. ὔμμ': ὕμμ' ADIQ 1. m.

A. c. 46 εἶπας: εἶπες, H. T. 239. — 49 ἐπίηλεν: Ἀρίσταρχος ἐπεισέκεμψεν Apoll. Soph. 73, 10. — 56 ἐδήδοται: ἐδήδαται Aristarchus; alii ἐδήδεται, vid. Et. Mg. 316, 25; Zonar. Lex. 615 εἰ μὲν διὰ τοῦ α, ὡς Ἀρίσταρχος καὶ ἄλλοι, ἔστι πληθυντικόν, οἷον „ὅσσά τοι ἐκπέποται καὶ ἐδήδαται". εἰ δὲ διὰ τοῦ ε, ἔστιν ἑνικόν . . . . οὕτως Ἡρωδιανός. — 62 ἐπιθεῖτε Herodianus Il. Pros. Γ 102. — 63 ὧς Aristarchus et Tyrannio: l. ὣς, H. T. 380.

πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτῖσαι.
νῦν ὕμιν παράκειται ἐναντίον ἠὲ μάχεσθαι
ἢ φεύγειν, ὅς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ·
ἀλλά τιν' οὐ φεύξεσθαι ὀίομαι αἰπὺν ὄλεθρον.
ὣς φάτο, τῶν δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος μετεφώνεε δεύτερον αὖτις·
ὦ φίλοι, οὐ γὰρ σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους,
ἀλλ' ἐπεὶ ἔλλαβε τόξον ἐύξοον ἠδὲ φαρέτρην,
οὐδοῦ ἄπο ξεστοῦ τοξάσσεται, εἰς ὅ κε πάντας
ἄμμε κατακτείνῃ· ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.
φάσγανά τε σπάσσασθε καὶ ἀντίσχεσθε τραπέζας
ἰῶν ὠκυμόρων· ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἔχωμεν
ἀθρόοι, εἴ κέ μιν οὐδοῦ ἀπώσομεν ἠδὲ θυράων,
ἔλθωμεν δ' ἀνὰ ἄστυ, βοὴ δ' ὤκιστα γένοιτο·
τῷ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο.
ὣς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὀξὺ
χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον, ἆλτο δ' ἐπ' αὐτῷ
σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δ' ἁμαρτῇ δῖος Ὀδυσσεὺς
ἰὸν ἀποπροΐει, βάλε δὲ στῆθος παρὰ μαζόν,

V. L. 64 πᾶσαν: πάντας DL. ἀποτῖσαι ACKNQ. ἀποτίναι I. — 65 ὔμιν CD. ὔμμιν NQ: v. ὑμῖν. — 66 ἀλύξῃ^(αι) C. ἀλύξαι N. — 67 οὐ: οὐ γὰρ KMS, an ἀλλ' οὐ γὰρ φεύξεσθαι? — 68, 69 omitt. A 1. m. — 68 αὐτοῦ: αὐτῶν FKPS. — 69 τοῖσι AMNQ. μετεφώνεε ACN: cet. προσεφώνεε. — 70 οὐ γὰρ: οὔτ' ἂρ KS. — 71 ἔλαβε ACIKM. ἔλ(λ)αβε N. — 72 ἄπο: ἀπὸ ACDKNS. ἐπὶ HLQV. ἔπι I. γρ. ἐπὶ A m. rec. τοξάσεται AEKL. τοξά(σ)σεται I. — 73 ἄμμε: ἄμμι K. κατακτείνει KS. — 74 σπάσασθε CDEFKQRV. σπάσασθαι A. — 75 ἔπι D. ἔχωμεν: ἔχοιμεν L. — 76 εἰ κέ μιν ADIL. εἴ κέν μιν N. — 77 ἔλθωμεν δ': ἔλθωμεν ACDL. γένοιτο: γένηται CGKMNS. — 78 τῶ ACDIKLNQ: τῷ M. τοξάσαιτο EK. — 79 εἰρύσατο ACKM. — 80 ἀμφοτέρωθεν: ἐκταβόειον DL. ἅλτο ADIK. αὐτῷ: αὐτὸν CFS. — 81 ὃδ' ACDIKLMNQ. ἁμαρτῇ: ἁμαρτεὶ A ex corr. Q. ὁμαρτῇ E 1919, 55 M. ὁμαρτῆ CD. ὁμαρτεὶ G. ὁμάρτει FKS. — 82 ἀποπροΐει CGMN: ἀπὸ προϊεὶς V. v. ἀποπροϊείς. βάλε δὲ ACDGHIKLMNQS. βάλε τε F. βάλε ERV. v. βάλλε. γρ. ἰὸν ἀποπροϊεὶς βάλε στῆθος C 2. m.

A. c. 69 μετεφώνεε, quod olim conieceram H. S. p. 210, nunc restituo ex bonis libris, nam recta loquendi consuetudo cum verbo προσφωνεῖν accusativum coniungit. — 70 Aristarchus, Zenodotus, Herodianus ἀάπτους: ἀέπτους Aristophanes. ἀᾶπτους Apio, H. T. 175. — 76 Aristarchus et Herodianus ἀθρόοι, H. T. 180. — 81 ἰάχων Herodianus: ἰαχῶν Tyrannio, H. T. 285. Herodianus cum Ptolem. Ascalonita ἁμαρτῇ: Aristarchus ἀμαρτῆ, H. T. 188.

ἐν δέ οἱ ἥπατι πῆξε θοὸν βέλος· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
φάσγανον ἧκε χαμᾶζε, περιῤῥηδὴς δὲ τραπέζῃ
κάππεσεν ἰδνωθείς, ἀπὸ δ' εἴδατα χεῦεν ἔραζε
καὶ δέπας ἀμφικύπελλον· ὃ δὲ χθόνα τύπτε μετώπῳ
θυμῷ ἀνιάζων, ποσὶ δὲ θρόνον ἀμφοτέροισι
λακτίζων ἐτίνασσε· κατ' ὀφθαλμῶν δ' ἔχυτ' ἀχλύς.
Ἀμφίνομος δ' Ὀδυσῆος ἐείσατο κυδαλίμοιο
ἀντίος ἀΐξας, εἴρυτο δὲ φάσγανον ὀξύ,
εἴ πώς οἱ εἴξειε θυράων. ἀλλ' ἄρα μιν φθῆ
Τηλέμαχος κατόπισθε βαλὼν χαλκήρεϊ δουρὶ
ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε·
δούπησεν δὲ πεσών, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.
Τηλέμαχος δ' ἀπόρουσε λιπὼν δολιχόσκιον ἔγχος
αὐτοῦ ἐν Ἀμφινόμῳ· περὶ γὰρ δίε, μή τις Ἀχαιῶν
ἔγχος ἀνελκόμενον δολιχόσκιον ἢ ἐλάσειε
φασγάνῳ ἀΐξας ἠὲ προπρηνέα τύψαι.
βῆ δὲ θέειν, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν,

V. L. 83 *θοὸν βέλος*: *βέλος θοὸν* A. — 84 *χαμάζε* ADILQ. *περιηδεὶς* K. — 85 *κάππεσεν ἰδνωθεὶς* CN (c. gl. *τὰ ἴνῒα δϊνηθείς*). *κάππεσεν δινωθεὶς* A p. ras. v. *κάππεσε δινηθείς*. *δηνηθείς* HI. *δινῆθεὶς* (ω sup.) in marg. *δινωθείς* QV. *δινηθεὶς ἢ ἰδνωθείς* E 1919, 59. γρ. *ἰθνωθείς* M. *ἰδνωθεὶς* H sup. *ἀπο* ACD. *εἴδατα*: *ϝἴματα* CS. — 86 *ὃ δὲ* I. *δε* N. — 88 *ἐτίνασσε*: *ἐτίναξε* CDEFLR (V). *ἐτίναξε* (σσ sup.) A. *δ' ἔχυτ'* 1919, 61 c. al.: *δὲ κέχυτ'* A 1. m. KR. *κέχυτ'* G. *κ' ἔχυτ'* H. *κατὰ* *ὀφθαλμῶν κέχυτ'* M. — 90 *ἀντίος*: *ἀντίον* ALNV. — 91 *εἴ πως οἱ* A DNQ. *εἴ πω οἱ* K. — 93 *στήθεσφιν*: *στήθεσσιν* D. — 94 *δούπησε* AK INQ. — 96 *περῒ* C. — 97 *ἠκ' ἐλάσειε* KM (ν) PS. — 98 *προπρηνέα* A ex corr. Schol. Ω 11. *προπρηνέϊ* (α sup.) H: cet. *προπρηνέϊ*. **τύψαι*: *τύψῃ* V Schol. Ω 11. *τύψῃ* A ex corr. DHLQ. *τύψει* C. *τύψειε* I. v. *τύψας*. γρ. *ἢ τύψειε* H. — 99 *θέειν*: *θέων* (ειν sup.) AM. *θέων* GKS. *θεείον* H. *εἰς* *φίκανεν* L.

A. c. 84 *περιῤῥηδὴς*: *Ἀρίσταρχος στροβηθείς, περιφερὴς ἔπεσε τῇ τραπέζῃ, ὥστε περικλασθῆναι περὶ αὐτήν* Apoll. Soph. 130, 9. — 85 *ἰδνωθείς*, cf. *B* 266; *M* 205; *ϑ* 275. *ἰδνωθείς*: *καμφθείς, τανυσθείς* Hesych. II, 344; cf. Et. Mg. 466, 27; Et. Gud. 271, 26; Cram. Epim. 14, 12; Et. Orionis 75, 10; Photii Lex. 79. verbum *δινηθῆναι*, cui subiecta est notio vagandi (cf. *π* 63 *ἐπὶ ἄστεα δινηθῆναι*) h. l. non convenit. — 90 *εἴρυτο* Aristarchus: *εἰρῦτο* Tyrannio, H. T. 240. — 91 *εἴ πώς οἱ* Ptolem. Ascalonita: *εἴ πως οἱ* Herodianus, H. T. 415. sed haud scio an melius sit *εἴ πως οἷ* ut *N* 807, *X* 196 et *Υ* 464 *εἴ πως εὖ*, haec enim pronomina, si reflexiva sunt, accentum suum servant, H. T. 36, 355. — 98 *προπρηνέα* Bekk. 2 et Ameis. cum Doederl. Gloss. §618. Scholl. MV Vind. 56, 133 explicant *προπρηνέι*. — 99 *θέων*: *θέειν*, cf. Schol. *B* 665.

ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὦ πάτερ, ἤδη τοι σάκος οἴσω καὶ δύο δοῦρε
καὶ κυνέην πάγχαλκον ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
αὐτός τ' ἀμφιβαλεῦμαι ἰών, δώσω δὲ συβώτῃ
καὶ τῷ βουκόλῳ ἄλλα· τετευχῆσθαι γὰρ ἄμεινον.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
οἶσε θέων, εἷως μοι ἀμύνεσθαι πάρ' ὀιστοί,
μή μ' ἀποκινήσωσι θυράων μοῦνον ἐόντα.
ὣς φάτο, Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί,
βῆ δ' ἰέναι θάλαμον δ', ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχε' ἔκειτο.
ἔνθεν τέσσαρα μὲν σάκε' ἔξελε, δούρατα δ' ὀκτὼ
καὶ πίσυρας κυνέας χαλκήρεας ἱπποδασείας·
βῆ δὲ φέρων, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν,
αὐτὸς δὲ πρώτιστα περὶ χροῒ δύσετο χαλκόν.
ὣς δ' αὔτως τὼ δμῶε δυέσθην τεύχεα καλά,
ἔσταν δ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην.
αὐτὰρ ὅ γ', ὄφρα μὲν αὐτῷ ἀμύνεσθαι ἔσαν ἰοί,
τόφρα μνηστήρων ἕνα γ' αἰεὶ ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
βάλλε τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον.
αὐτὰρ ἐπεὶ λίπον ἰοὶ ὀιστεύοντο ἄνακτα,
τόξον μὲν πρὸς σταθμὸν ἐυσταθέος μεγάροιο
ἔκλιν' ἑστάμεναι πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα.
αὐτὸς δ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον,
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν
ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ.

V. l. 100 ἱστάμενον I. — 101 ἤδη: ἢ δὴ M (ἦ δὴ?). δοῦρε: δοῦρα L. — 102 πάγχαλκον: εὔχαλκον FKP (G). ἐΰχαλκον M. — 103 αὐτὸς δ' C. — 106 ἕως E. ἀμύνασθαι CFKSV. ἀμύνησθαι A ex corr. ἀμύνησθ|||| Q. παρ' AC. — 108 πατρί: μύθω Q 1. m. — 109 ἰέναι A: cet. ἴμεναι. θάλαμον FKS. *τεύχε' ἔκειτο: l. τεύχεα κεῖτο. in marg. N adscriptus est vs. qui legitur 113; in textu 109 et 110 adpositis α' et γ' numerantur. — 110 ἔνθα^εν H. ἔξελε: εἵλετο ACHILMSV. ἕλετο Q. ἔνθα^εν σάκε τέσσαρα μὲν εἵλετο K. — 113 δύσσετο DL. — 114 ὣς δ' αὔτως CDIKNQ. ὡσαύτως ALV. δμῶε L. — 115 ποικιλομῆτιν D 1. m. N. ποικιλομητῖν A. ποικιλομήτιν Q. — 116 ὅ γ': ὃ L. ἀμύνασθαι CHIKPS. — 117 τόφρα: τόφρ' ὅγε Schol. α 262. — 118 τοί: οἱ E. ἀγχηστῖνοι E. ἀγχιστῆνοι M 1. m. V. — 119 ὀϊστεύσαντα DL. — 120 πρός: παρὰ M. — 121 προσενώπια DL. — 124 καθ' ὕπερθεν K. — 125 εἵλετο: ἐκ δ' ἕλετ' CN.

ὀρσοθύρη δέ τις ἔσκεν ἐυδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ,
ἀκρότατον δὲ παρ' οὐδὸν ἐυσταθέος μεγάροιο
ἦν ὁδὸς ἐς λαύρην, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι.
τὴν δ' Ὀδυσεὺς φράζεσθαι ἀνώγει δῖον ὑφορβὸν
ἑστεῶτ' ἄγχ' αὐτῆς· μία δ' οἴη γίγνετ' ἐφορμή.
τοῖς δ' Ἀγέλεως μετέειπεν ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων·
ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἀν' ὀρσοθύρην ἀναβαίη
καὶ εἴποι λαοῖσι, βοὴ δ' ὤκιστα γένοιτο;
τῷ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·
οὔ πως ἔστ' Ἀγέλαε διοτρεφές· ἄγχι γὰρ αἰνῶς
αὐλῆς καλὰ θύρετρα καὶ ἀργαλέον στόμα λαύρης·
καί χ' εἷς πάντας ἐρύκοι ἀνήρ, ὅς τ' ἄλκιμος εἴη.
ἀλλ' ἄγεθ', ὕμιν τεύχε' ἐνείκω θωρηχθῆναι
ἐκ θαλάμου· ἔνδον γάρ, ὀίομαι, οὐδέ πῃ ἄλλῃ
τεύχεα κατθέσθην Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός.
ὣς εἰπὼν ἀνέβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
ἐς θαλάμους Ὀδυσῆος ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο.
ἔνθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἔξελε, τόσσα δὲ δοῦρα
καὶ τόσσας κυνέας χαλκήρεας ἱπποδασείας·
βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὦκα φέρων μνηστῆρσιν ἔδωκε.
καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,

V. l. 128 εὖ ἀραρυῖαι E 1921, 43: εὖ ἀραρυῖαν G. ἐντὸς ἐῗσαι AC. ντὸς ἐΐσαι N. ἐντὸς ἢ ἔνδον ἐῗσαι E 1921, 43. γρ. ευ ἀραρυῖαι A. — 29 τὴν δ': τὴν ADLMNQV. φράζεσθαι: φράσσασθαι N. — 130 ἑστεῶτ' . 1. m.: ἑσταῶτ' AIKS. ἑσταῶτα D. v. ἑσταότ'. δ' οἴη: δή οἱ M. ίγνετ' L: γίνετ' ACDEGHIMNQSV. γίνατ' KP. — 131 Ἀγέλεως: γέλαος A sup. EFKPRS. ἀγέλαως DQ. πιφάσκων DGIKS. — 132 φίλοι: όποι CN. ορθοθύρην K. ἀναβαίη: ἐπιβαίη DL. — 133 εἴποι: εἴπῃ C. γένοιτο: γένηται N. — 134 τὼ ACDIKLMNQ: v. τῷ. τοξάσαιτο K. — 136 διοτροφὲς Q. — 138 καί χ': καί κ' KLS. εἷς: εἰς KS. εἱ L. παντας K. ὅς τ': ὅς κ' N. — 139 ὔμιν C: v. ὑμῖν. τεύχε': τεύχεα M. - 140 ἔνδον: ἔνθεν FKS. — 143 ἀνὰ ῥῶγας Hesych. I, 182; III, 438; t. Mg. 99, 4: ἀνὰρῥῶγας A ex corr. E 1921, 36 R. ἀναρρῶγας CDFH . — 144 ἔνθεν δώδεκα: ἔνθα δυώδεκα GKMS. ἔξελε: εἵλετο A, cf. 110. - 146 omitt. K. ἰέναι A 1. m.: v. ἴμεναι. — 147 Ὀδυσσῆος: Ὀδυσσῆϊ 1922, 15.

A. c. 126 ὀρσοθύρη: ὀρθοθύρη Crates, v. Et. Mg. 634, 9. — 130 τεῶτ' Aristarchus, H. T. 262. — 143 ἀνὰ ῥῶγας: ὅτι ἐν τῷ ἀνὰρρῶ-ς διπλάζουσί τινες τὸ ἀμετάβολον, καθά που καὶ ἐν τῷ κατὰρρόον κὶ ἐν ἑτέροις ὁμοίοις, ἔστιν ἐκ τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων ἀναλέγεθαι Eust. 1922, 4, cf. H. T. 391 sq. — 144, 145 Ἀρίσταρχος ἀθετήσας χίακεν (v. Osann. Anecd. Rom. pg. 68) ἀδύνατον εἶναι εἰπὼν τοῦτα βαστάσαι ἄνθρωπον Eust. 1921, 25.

ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα πρ
ὦ πάτερ, ἤδη τοι σάκος οἴσω καὶ
καὶ κυνέην πάγχαλκον ἐπὶ κροτάφ
αὐτός τ' ἀμφιβαλεῦμαι ἰών, δώ
καὶ τῷ βουκόλῳ ἄλλα· τετευχ
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προ
οἶσε θέων, εἵως μοι ἀμύνε
μή μ' ἀποκινήσωσι θυρά ... ἄλλος
ὣς φάτο, Τηλέμαχο ... νων.
βῆ δ' ἰέναι θάλαμον ... αμοιο
ἔνθεν τέσσαρα μὲν ... ων, ἧ τάδε ῥέξει,
καὶ πίσυρας κυνέ ... ν περ οἴω.
βῆ δὲ φέρων, μ ... , ἀλλήλους ἀγόρευον
αὐτὸς δὲ πρῶ ... ὲ Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
ὣς δ' αὕτως .. νόησε δὲ δῖος ὑφορβός,
ἔσταν δ' ἀ ... ηα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
αὐτὰρ ... Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
τόφρα ... αὖτ' ἀΐδηλος ἀνήρ, ὃν ὀιόμεθ' αὐτοί,
βάλλε ... ς θάλαμον· σὺ δέ μοι νημερτὲς ἐνισπε,
αὐτ ... ποκτείνω, αἴ κε κρείσσων γε γένωμαι,
τέ ... ἐνθάδ' ἄγω, ἵν' ὑπερβασίας ἀποτίσῃ
... ς, ὅσσας οὗτος ἐμήσατο σῷ ἐνὶ οἴκῳ.
... ν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
... ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μνηστῆρας ἀγαυοὺς

... ι. 148 χερσὶ δὲ EFGHKMPRS. — 151 ἐνὶ μμεγάροισι D. — 152 ... σιν E 1922, 39 R. — 154 τόδε γ': τόδε N. τόγ' C. τόδ' Q. — ... ρας πνκινὰς (sic) ἀραρυίας Apoll. Soph. 6, 26. — 156 ἀγκλίνας ... ll. Soph. 6, 27: ἐγκλίνας F. ἀμείνων: ἀμύνων K. — 157 ἴθι, δὲ: ... δὲ ADGHIKNQSV. cf. π 461; ρ 508; υ 169; φ 234. — 158 ἤ τις: ... τις ACDFIKLNQS GHPV). ἆρ ἐστι AIKLQ. ἆρ' ἔστι D. ἆρ ἔστι ... — 159 τόν περ: ὅνπερ AGKMNS. — 161 αὖθις M. θάλαμον δὲ A: ... θαλαμόνδε. — 162 τεύχεα: ἔντεα A. — 163 προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα: ἔπεα πτερόεντα προσηύδα DL. — 165 κεῖνος: οὗτος Apoll. Soph. 17, 1. αὐτή: δ' libri. cf. κ 281. — 166 ἔνισπε KPRS: ἔνισπες IMV Et. Mg. 343, 7. cet. ἐνίσπες. — 167 ἤ μιν: εἴ μιν I. αἴ κε: αἴ κεν A 2. m. Q. κρείσσων τε ADFHLMSV. κρείσσων τὲ K. — 168 ὑπερβασίης ἀποτίσῃ M. — 169 ὦ A et sup. m. rec. σῷ.

A. c. 151 ἐνιμμεγάροισι Aristophanes. H. T. 391. — 165 αἴδηλος: ὁ διεφθαρτικός (sic). οὐ γὰρ ἄξιος Ἀριστόνικος, δηλοῦν λέγων τὸν ἀδηλοποιόν Et. Mg. 41, 36. — 166 ἔνισπε: ἐνίσπες. H. T. 255. — 167 κρείσσων: κρείσσω Zenodotus. H. T. 302.

-οσθεν μεγάρων μάλα περ μεμαῶτας.
-έψαντε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν
-ν, σανίδας δ' ἐκδῆσαι ὄπισθε,
αὐτοῦ πειρήναντε
πελάσαι τε δοκοῖσιν,
-π' ἄλγεα πάσχῃ.
-α μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,
-την δέ μιν ἔνδον ἐόντα.
-ν κάτα τεύχε' ἐρεύνα,
-αρὰ σταθμοῖσι μένοντε.
-βαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
-ιρὶ φέρων καλὴν τρυφάλειαν,
-ι σάκος εὐρὺ γέρον πεπαλαγμένον ἄζῃ
-ω ἥρωος, ὃ κουρίζων φορέεσκε·
-ότε γ' ἤδη κεῖτο, ῥαφαὶ δ' ἐλέλυντο ἱμάντων·
-' ἄρ' ἐπαΐξανθ' ἑλέτην ἔρυσάν τέ μιν εἴσω
-ρίξ, ἐν δαπέδῳ δὲ χαμαὶ βάλον ἀχνύμενον κῆρ,
δὲ πόδας χεῖράς τε δέον θυμαλγέι δεσμῷ

172 ἔντοσθε CV. — 173 ἀποστρέψαντες ACIKL. — 174 ὄπισθεν ACDEGIKLMNQ. γρ. ἱμάντι C. — 175 πειρήναντε N. -τε L. πειρήναντες ACKPQRS. πειρήσαντες V. — 176 πελά-. πελάσαί τε KQ. — 177 πάσχει AHM. πάσχειη Q, i. e. πά-
178 οἶδ' ADIKLMNQ. ἠδὲ πίθοντο CKQS: v. ἠδ' ἐπίθοντο. -ν: βᾶν C. βῆ A in marg. DGHILMQRV. γρ. βᾶν δ' M. λαθέ-έτην F. — 180 κάτὰ A. κατὰ CLMNS. κατα D. — 181 ἐκά-M. μένοντες KQ. — 182 εὐθ': ἔνθ' DH in marg. LP. — 183 1. m. τῇ: τῇ δ' KS. — 184 εὐρὺ γέρον: εὐρύτερον A. εὐρύτε-KPS. — 185 γέροντος: γρ. ἥρωος C. — 186 δ' ἐλέλυντο ACDE PQRV: v. δὲ λέλυντο. — 187 ἄρ ACDIKLMNQ. — 188 ἐν δα-ιάδις βάλον M. ἀχνύμενον: ἀχνύμενοι DF. — 189 τε δέον: τ' -N.

173 σφῶι: σφῶε Zenodotus? cf. *M* 366, H. T. 356. — 179 -όντε I. Classen. Beobachtungen über den Hom. Sprachge- II, p. 10. — 183 γέρον: παραιτητέον τοὺς ἀναγινώσκοντας γερόν, ἵν' ᾖ γεροντικόν. ὁ δὲ ποιητὴς κατολιγωρήσας τῆς -ρόντισε τοῦ σημαινομένου· τὸ γὰρ ἐναντίον τοῦ νέου βουλό-λῶσαι „γέρον" εἶπε Cram. Epim. 103, 20. ἄζῃ: Δημητρίου λέ-ἄζη ἡ ξηρασία ἢ θηρίδιον" Ἀντίγονος ἐναντιούμενός φησιν -ἐπίχροιαν τοῦ σώματος καὶ μελανίαν. καὶ παρ' Ὁμήρῳ δὲ -ούουσι „πεπαλαγμένον ἄζῃ" ἀντὶ τοῦ κεχρωσμένου ὑπὸ μελα-ol. Nicandr. Theriac. 748. — 188 κουρίξ: Ἀρίσταρχος τῆς κώ-κβόμενοι, ὁ δὲ Κράτης κουρὶξ τὸ νεανικῶς Schol. V Vind. 56, Eust. 1924, 10; Apoll. Soph. 103, 10. alia ex hypomnemate χ' -κς affert Et. Mg. 533, 58.

ὡς περιβαλλομένους ἴδε τεύχεα χερσί τε δοῦρα
μακρὰ τινάσσοντας· μέγα δ' αὐτῷ φαίνετο ἔργον.
αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τηλέμαχ', ἦ μάλα δή τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
νῶιν ἐποτρύνει πόλεμον κακὸν ἠὲ Μελανθεύς.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ὦ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ' ἤμβροτον· οὐδέ τις ἄλλος
αἴτιος· ὃς θαλάμοιο θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν
κάλλιπον ἀγκλίνας· τῶν δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων.
ἀλλ' ἴθι δῖ' Εὔμαιε, θύρην ἐπίθες θαλάμοιο
καὶ φράσαι, ἤ τις ἄρ' ἐστὶ γυναικῶν, ἣ τάδε ῥέζει,
ἢ υἱὸς Δολίοιο Μελανθεύς, τόν περ ὀίω.
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
βῆ δ' αὖτις θάλαμον δὲ Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
οἴσων τεύχεα καλά. νόησε δὲ δῖος ὑφορβός,
αἶψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
κεῖνος δὴ αὖτ' ἀίδηλος ἀνήρ, ὃν ὀιόμεθ' αὐτοί,
ἔρχεται ἐς θάλαμον· σὺ δέ μοι νημερτὲς ἔνισπε,
ἤ μιν ἀποκτείνω, αἴ κε κρείσσων γε γένωμαι,
ἦε σοὶ ἐνθάδ' ἄγω, ἵν' ὑπερβασίας ἀποτίσῃ
πολλάς, ὅσσας οὗτος ἐμήσατο σῷ ἐνὶ οἴκῳ.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ἤ τοι ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μνηστῆρας ἀγαυοὺς

V. l. 148 χερσὶ δὲ EFGHKMPRS. — 151 ἐνὶμμεγάροισι D. — 152 νῶιν: ἦμιν E 1922, 39 R. — 154 τόδε γ': τόδε N. τόγ' C. τόδ' Q. — 155 θύρας πυκινὰς (sic) ἀραρυίας Apoll. Soph. 6, 26. — 156 ἀγκλίνας: Apoll. Soph. 6, 27: ἐγκλίνας F. ἀμείνων: ἀμύνων K. — 157 ἴθι, ἴθι δὴ ADGHIKNQSV, cf. π 461; ρ 508; υ 169; φ 234. — 158 ἤ τις: εἴ τις ACDFIKLNQS (GHPV). ἄρ ἐστι AIKLQ. ἄρ' ἔστι D. ἄρ ἔστι N. — 159 τόν περ: ὅνπερ AGKMNS. — 161 αὖθις M. θάλαμον δὲ: v. θαλαμόνδε. — 162 τεύχεα: ἔντεα A. — 163 προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα: ἔπεα πτερόεντα προσηύδα DL. — 165 κεῖνος: οὗτος Apoll. Soph. 17, 1. *δὴ: δ' libri, cf. κ 281. — 166 ἔνισπε KPRS: ἔνισπες I ... Et. Mg. 343, 7. cet. ἐνίσπες. — 167 ἤ μιν: εἴ μιν I. αἴ κε: αἴ κεν A m. Q. κρείσσων τε ADFHLMSV. κρείσσων τὲ K. — 168 ὑπερβασίης ἀποτίσῃ (οι) M. — 169 ῷ A et sup. m. rec. σῷ.

A. c. 151 ἐνιμμεγάροισι Aristophanes, H. T. 391. — 165 ἀίδηλος: ὁ ὀλοθρευτικός (sic). οὐ γὰρ ἄξιος Ἀριστόνικος, δηλοῦν λέγων τὸν ἀδηλοποιόν Et. Mg. 41, 36. — 166 ἔνισπε: ἐνίσπες, H. T. 255. — 167 κρείσσων: κρείσσω Zenodotus, H. T. 302.

σχήσομεν ἔντοσθεν μεγάρων μάλα περ μεμαῶτας.
σφῶι δ' ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν
ἐς θάλαμον βαλέειν, σανίδας δ' ἐκδῆσαι ὄπισθε,
σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε
κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἐρύσαι πελάσαι τε δοκοῖσιν,
ὥς κεν δηθὰ ζωὸς ἐὼν χαλέπ' ἄλγεα πάσχῃ.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,
βὰν δ' ἴμεν ἐς θάλαμον, λαθέτην δέ μιν ἔνδον ἐόντα.
ἦ τοι ὃ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κάτα τεύχε' ἐρεύνα,
τὼ δ' ἔσταν ἑκάτερθε παρὰ σταθμοῖσι μένοντε.
εὖθ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
τῇ ἑτέρῃ μὲν χειρὶ φέρων καλὴν τρυφάλειαν,
τῇ δ' ἑτέρῃ σάκος εὐρὺ γέρον πεπαλαγμένον ἄζῃ
Λαέρτεω ἥρωος, ὃ κουρίζων φορέεσκε·
δὴ τότε γ' ἤδη κεῖτο, ῥαφαὶ δ' ἐλέλυντο ἱμάντων·
τὼ δ' ἄρ' ἐπαΐξανθ' ἑλέτην ἔρυσάν τέ μιν εἴσω
κουρίξ, ἐν δαπέδῳ δὲ χαμαὶ βάλον ἀχνύμενον κῆρ,
σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέον θυμαλγέι δεσμῷ

V. l. 172 ἔντοσθε CV. — 173 ἀποστρέψαντες ACIKL. — 174 ὄπι-
ε = ὄπισθεν ACDEGIKLMNQ. γρ. ἱμάντι C. — 175 πειρήναντε N.
ρήνητε L. πειρήναντες ACKPQRS. πειρήσαντες V. — 176 πελά-
τε AL. πελάσαί τε KQ. — 177 πάσχει AHM. πάσχειη Q, i. e. πά-
— 178 οἵδ' ADIKLMNQ. ἠδὲ πίθοντο CKQS: v. ἠδ' ἐπίθοντο.
179 βὰν: βᾶν C. βῆ A in marg. DGHILMQRV. γρ. βᾶν δ' M. λαθέ-
= λαβέτην F. — 180 κάτα A. κατὰ CLMNS. κατα D. — 181 ἑκά-
θεν KM. μένοντες KQ. — 182 εὖθ': ἔνθ' DH in marg. LP. — 183
. M 1. m. τῇ: τῇ δ' KS. — 184 εὐρὺ γέρον: εὐρύτέρον A. εὐρύτε-
CGIKPS. — 185 γέροντος: γρ. ἥρωος C. — 186 δ' ἐλέλυντο ACDE
HLNPQRV: v. δὲ λέλυντο. — 187 ἄρ ACDIKLMNQ. — 188 ἐν δα-
χαμάδις βάλον M. ἀχνύμενον: ἀχνύμενοι DF. — 189 τε δέον: τ'
CFN.

A. c. 173 σφῶι: σφῶε Zenodotus? cf. *M* 366, H. T. 356. — 179
: ἐόντε I. Classen. Beobachtungen über den Hom. Sprachge-
ch III, p. 10. — 183 γέρον: παραιτητέον τοὺς ἀναγινώσκοντας
ώνως γερόν, ἵν' ᾖ γεροντικόν. ὁ δὲ ποιητὴς κατολιγωρήσας τῆς
ῆς ἐφρόντισε τοῦ σημαινομένου· τὸ γὰρ ἐναντίον τοῦ νέου βουλό-
ος δηλῶσαι „γέρον" εἶπε Cram. Epim. 103, 20. ἄζῃ: Δημητρίου λέ-
ος „ἄζη ἡ ξηρασία ἢ θηρίδιον" Ἀντίγονος ἐναντιούμενός φησιν
ην τὴν ἐπίχροιαν τοῦ σώματος καὶ μελανίαν. καὶ παρ' Ὁμήρῳ δὲ
οι ἀκούουσι „πεπαλαγμένον ἄζῃ" ἀντὶ τοῦ κεχρωσμένον ὑπὸ μελα-
ας Schol. Nicandr. Theriac. 748. — 188 κουρίξ: Ἀρίσταρχος τῆς κό-
ης ἐπιλαβόμενοι, ὁ δὲ Κράτης κουρὶξ τὸ νεανικῶς Schol. V Vind. 56,
33. cf. Eust. 1924, 10; Apoll. Soph. 103, 10. alia ex hypomnemate χ'
Ὀδυσσείας affert Et. Mg. 533, 58.

ὡς περιβαλλομένους ἴδε τεύχεα χερσί τε δοῦρα
μακρὰ τινάσσοντας· μέγα δ' αὐτῷ φαίνετο ἔργον.
αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τηλέμαχ', ἦ μάλα δή τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
νῶιν ἐποτρύνει πόλεμον κακὸν ἠὲ Μελανθεύς.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ὦ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ' ἤμβροτον· οὐδέ τις ἄλλος
αἴτιος· ὃς θαλάμοιο θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν
κάλλιπον ἀγκλίνας· τῶν δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων.
ἀλλ' ἴθι δἴ' Εὔμαιε, θύρην ἐπίθες θαλάμοιο
καὶ φράσαι, ἤ τις ἄρ' ἐστὶ γυναικῶν, ἣ τάδε ῥέζει,
ἦ υἱὸς Δολίοιο Μελανθεύς, τόν περ ὀίω.
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
βῆ δ' αὖτις θάλαμον δὲ Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
οἴσων τεύχεα καλά. νόησε δὲ δῖος ὑφορβός,
αἶψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
κεῖνος δὴ αὖτ' ἀίδηλος ἀνήρ, ὃν ὀιόμεθ' αὐτοί,
ἔρχεται ἐς θάλαμον· σὺ δέ μοι νημερτὲς ἔνισπε,
ἤ μιν ἀποκτείνω, αἴ κε κρείσσων γε γένωμαι,
ἦε σοὶ ἐνθάδ' ἄγω, ἵν' ὑπερβασίας ἀποτίσῃ
πολλάς, ὅσσας οὗτος ἐμήσατο σῷ ἐνὶ οἴκῳ.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ἦ τοι ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μνηστῆρας ἀγαυοὺς

V. L. 148 *χερσὶ δὲ* EFGHKMPRS. — 151 *ἐνὶμμεγάροισι* D. — 152 *νῶιν*: *ἧμιν* E 1922, 39 R. — 154 *τόδε γ'*: *τόδε* N. *τόγ'* C. *τόδ'* Q. — 155 *θύρας πυκινὰς* (sic) *ἀραρυίας* Apoll. Soph. 6, 26. — 156 *ἀγκλίνας* Apoll. Soph. 6, 27: *ἐγκλίνας* F. *ἀμείνων*: *ἀμύνων* K. — 157 *ἴθι, δἴ*: *ἴθι δὴ* ADGHIKNQSV, cf. *π* 461; *ρ* 508; *υ* 169; *φ* 234. — 158 *ἤ τις*: *εἴ τις* ACDFIKLNQS (GHPV). *ἄρ ἐστι* AIKLQ. *ἄρ' ἔστι* D. *ἄρ ἔστι* N. — 159 *τόν περ*: *ὅνπερ* AGKMNS. — 161 *αὖθις* M. *θάλαμον δὲ* A: v. *θαλαμόνδε*. — 162 *τεύχεα*: *ἔντεα* A. — 163 *προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα*: *ἔπεα πτερόεντα προσηύδα* DL. — 165 *κεῖνος*: *οὗτος* Apoll. Soph. 17, 1. **δὴ*: *δ'* libri, cf. *κ* 281. — 166 *ἔνισπε* KPRS: *ἔνισπες* IMV Et. Mg. 343, 7. cet. *ἐνίσπες*. — 167 *ἤ μιν*: *εἴ μιν* I. *αἴ κε*: *αἴ κεν* A 2. m. Q. *κρείσσων τε* ADFHLMSV. *κρείσσων τὲ* K. — 168 *ὑπερβασίῃς ἀποτίσῃ* (οι) M. — 169 *ὦ* A et sup. m. rec. *σῷ*.

A. c. 151 *ἐνιμμεγάροισι* Aristophanes, H. T. 391. — 165 *ἀίδηλος*: *ὁ ὀλοθρευτικός* (sic). *οὐ γὰρ ἄξιος Ἀριστόνικος, δηλοῦν λέγων τὸν ἀδηλοποιόν* Et. Mg. 41, 36. — 166 *ἔνισπε*: *ἐνίσπες*, H. T. 255. — 167 *κρείσσων*: *κρείσσω* Zenodotus, H. T. 302.

σχήσομεν ἔντοσθεν μεγάρων μάλα περ μεμαῶτας.
σφῶι δ' ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν
ἐς θάλαμον βαλέειν, σανίδας δ' ἐκδῆσαι ὄπισθε,
σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε
κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἐρύσαι πελάσαι τε δοκοῖσιν,
ὥς κεν δηθὰ ζωὸς ἐὼν χαλέπ' ἄλγεα πάσχῃ.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,
βὰν δ' ἴμεν ἐς θάλαμον, λαθέτην δέ μιν ἔνδον ἐόντα.
ἤ τοι ὃ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κάτα τεύχε' ἐρεύνα,
τὼ δ' ἔσταν ἑκάτερθε παρὰ σταθμοῖσι μένοντε.
εὖθ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
τῇ ἑτέρῃ μὲν χειρὶ φέρων καλὴν τρυφάλειαν,
τῇ δ' ἑτέρῃ σάκος εὐρὺ γέρον πεπαλαγμένον ἄζῃ
Λαέρτεω ἥρωος, ὃ κουρίζων φορέεσκε·
δὴ τότε γ' ἤδη κεῖτο, ῥαφαὶ δ' ἐλέλυντο ἱμάντων·
τὼ δ' ἄρ' ἐπαΐξανθ' ἑλέτην ἔρυσάν τέ μιν εἴσω
κουρίξ, ἐν δαπέδῳ δὲ χαμαὶ βάλον ἀχνύμενον κῆρ,
σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέον θυμαλγέϊ δεσμῷ

V. l. 172 ἔντοσθε CV. — 173 ἀποστρέψαντες ACIKL. — 174 ὄπισθε: ὄπισθεν ACDEGIKLMNQ. γρ. ἱμάντι C. — 175 πειρήναντε N. πειρήνηντε L. πειρήναντες ACKPQRS. πειρήσαντες V. — 176 πελάσαι τὲ AL. πελάσαί τε KQ. — 177 πάσχει AHM. πάσχειη Q, i. e. πάσχει (η superscr.). — 178 οἵδ' ADIKLMNQ. ἠδὲ πίθοντο CKQS: v. ἠδ' ἐπίθοντο. — 179 βὰν: βᾶν C. βῆ A in marg. DGHILMQRV. γρ. βᾶν δ' M. λαθέτην: λαβέτην F. — 180 κάτα A. κατὰ CLMNS. κατα D. — 181 ἑκάτερθεν KM. μένοντες KQ. — 182 εὖθ': ἔνθ' DH in marg. LP. — 183 omitt. M 1. m. τῇ: τῇ δ' KS. — 184 εὐρὺ γέρον: εὐρύτερον A. εὐρύτερον CGIKPS. — 185 γέροντος: γρ. ἥρωος C. — 186 δ' ἐλέλυντο ACDE bis HLNPQRV: v. δὲ λέλυντο. — 187 ἄρ ACDIKLMNQ. — 188 ἐν δαπέδω χαμάδις βάλον M. ἀχνύμενον: ἀχνύμενοι DF. — 189 τε δέον: τ' ἔδεον CFN.

A. c. 173 σφῶι: σφῶε Zenodotus? cf. *M* 366, H. T. 356. — 179 ἐόντα: ἐόντε I. Classen. Beobachtungen über den Hom. Sprachgebrauch III, p. 10. — 183 γέρον: παραιτητέον τοὺς ἀναγινώσκοντας ὀξυτόνως γερόν, ἵν' ᾖ γεροντικόν. ὁ δὲ ποιητὴς κατολιγωρήσας τῆς φωνῆς ἐφρόντισε τοῦ σημαινομένου· τὸ γὰρ ἐναντίον τοῦ νέου βουλόμενος δηλῶσαι „γέρον" εἶπε Cram. Epim. 103, 20. ἄζῃ: Δημητρίου λέγοντος „ἄζη ἡ ξηρασία ἢ θηρίδιον" Ἀντίγονος ἐναντιούμενός φησιν ἄζην τὴν ἐπίχροιαν τοῦ σώματος καὶ μελανίαν. καὶ παρ' Ὁμήρῳ δὲ ἔνιοι ἀκούουσι „πεπαλαγμένον ἄζῃ" ἀντὶ τοῦ κεχρωσμένον ὑπὸ μελανίας Schol. Nicandr. Theriac. 748. — 188 κουρίξ: Ἀρίσταρχος τῆς κόμης ἐπιλαβόμενοι, ὁ δὲ Κράτης κουρὶξ τὸ νεανικῶς Schol. V Vind. 56, 133. cf. Eust. 1924, 10; Apoll. Soph. 103, 10. alia ex hypomnemate χ' Ὀδυσσείας affert Et. Mg. 533, 58.

εὖ μάλ' ἀποστρέψαντε διαμπερές, ὡς ἐκέλευσεν
[υἱὸς Λαέρταο, πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς]·
σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε
κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἔρυσαν πέλασάν τε δοκοῖσι.
τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφης Εὔμαιε συβῶτα·
νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ Μελάνθιε νύκτα φυλάξεις
εὐνῇ ἔνι μαλακῇ καταλέγμενος, ὥς σε ἔοικεν·
οὐδὲ σέ γ' ἠριγένεια παρ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
λήσει ἐπερχομένη χρυσόθρονος, ἡνίκ' ἀγινεῖς
αἶγας μνηστήρεσσι δόμον κάτα δαῖτα πένεσθαι.
ὣς ὃ μὲν αὖθι λέλειπτο ταθεὶς ὀλοῷ ἐνὶ δεσμῷ·
τὼ δ' ἐς τεύχεα δύντε θύρην ἐπιθέντε φαεινὴν
βήτην εἰς Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην.
ἔνθα μένος πνείοντες ἐφέστασαν, οἳ μὲν ἐπ' οὐδοῦ
τέσσαρες, οἳ δ' ἔντοσθε δόμων πολέες τε καὶ ἐσθλοί.
τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν.
τὴν δ' Ὀδυσεὺς γήθησεν ἰδὼν καὶ μῦθον ἔειπε·
Μέντορ, ἄμυνον ἀρήν, μνῆσαι δ' ἑτάροιο φίλοιο,
ὅς σ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον· ὁμηλικίη δέ μοί ἐσσι.
ὣς φάτ' ὀιόμενος λαοσσόον ἔμμεν Ἀθήνην.
μνηστῆρες δ' ἑτέρωθεν ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι·
πρῶτος τήν γ' ἐνένιπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος·
Μέντορ, μή σ' ἐπέεσσι παραιπεπίθῃσιν Ὀδυσσεὺς

V. l. 190 ἀποστρέψαντες IK. hic vs. in C post 191 est collocatus. — 191 omitt. A in t. DIKLNS: habent A in marg. CFGHMPQRV. — 192 πειρήναντε NV. πειρήνηντε L. πειρήναντες E 1923, 9; 55 R. πειρήσαντε K, cf. 175. — 193 πέλασαν δὲ C. — 194 ἐπικερτομέων: ὑποκερτομέων M. — 196 ἐνὶ CDILMN. ὥς σε ἔοικεν: ὡς ἐπέοικεν CFKMN PS. — 197 οὐδέ σε γ' CQ. οὐδέ σε EL. οὐδέ σ' D. οὐδὲ σέ τ' M. παρ': ἀπ' Schol. T 1. — 198 ἐπερχομένη: ἀνερχομένη AM. — 199 κατὰ ADI KLM. — 200 ἐνὶ: ὑπὸ DGHIKLMQSV. in K hic vs. post 201 collocatus est. — 201 θύρην δ' Q. ἐπιθέντες K. — 202 βήτην δ' M ex corr. ποικιλόμητιν Q. — 203 οἱ D. οὐδοῦ: οὐδὸν A ex corr. KLQS. — 204 οἳδ' DIKLMQ. δόμων: δόμον FN. — 208 μνῆσαι: μνῆσον G. — 209 ὅς σ': ὅσσ' ACDFINV. ὃς KS. δέ μοι ἐσσὶ ADFIKLMQR (GHPV). — 210 ἔμμεν' KM. ἔμμεναι C. εἶναι E. — 211 ἐν μεγάροισι: ἐκ μεγάροιο CF. — 212 ἐνένιπε: ἐνένισπε C. ἐνένιπτε F. — 213 παραὶ πεπίθῃσιν D.

A. c. 191 subditicius videtur, nam in reliquis locis (θ 49; Δ 380: I 660; Ξ 278; Ψ 549; ο 437; χ 255; ω 492) post ὡς ἐκέλευσεν is a quo aliquid mandatum est non nominatur, cf. Ameis. in appendice editionis suae. — 200 ἐνὶ δεσμῷ ut θ 336; μ 54, 164, 196; ο 232; Ε 386.

μνηστήρεσσι μάχεσθαι, ἀμυνέμεναι δὲ οἷ αὐτῷ.
ὧδε γὰρ ἡμέτερόν γε νόον τελέεσθαι ὀίω·
ὁππότε κεν τούτους κτέωμεν, πατέρ' ἠδὲ καὶ υἱόν,
ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἔπειτα πεφήσεαι, οἷα μενοινᾷς
ἔρδειν ἐν μεγάροις· σῷ δ' αὐτοῦ κράατι τίσεις.
αὐτὰρ ἐπὴν ὑμέων γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῷ,
κτήμαθ' ὁπόσσά τοί ἐστι, τά τ' ἔνδοθι καὶ τὰ θύρηφι,
τοῖσιν Ὀδυσσῆος μεταμίξομεν· οὐδέ τοι υἷας
ζώειν ἐν μεγάροισιν ἐάσομεν, οὐδὲ θύγατρας
οὐδ' ἄλοχον κεδνὴν Ἰθάκης κατὰ ἄστυ πολεύειν.
ὣς φάτ', Ἀθηναίη δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
νείκεσσεν δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
οὐκέτι σοί γ' Ὀδυσεῦ μένος ἔμπεδον οὐδέ τις ἀλκή,
οἵη ὅτ' ἀμφ' Ἑλένῃ λευκωλένῳ εὐπατερείῃ
εἰνάετες Τρώεσσιν ἐμάρναο νωλεμὲς αἰεί,
πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνες ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι,
σῇ δ' ἥλω βουλῇ Πριάμου πόλις εὐρυάγυια.
πῶς δὴ νῦν, ὅτε σόν τε δόμον καὶ κτήμαθ' ἱκάνεις,
ἄντα μνηστήρων ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι;
ἀλλ' ἄγε δεῦρο πέπον παρ' ἔμ' ἵσταο καὶ ἴδε ἔργον,
ὄφρ' εἰδῇς, οἷός τοι ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσι
Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀποτίνειν.
ἦ ῥα καὶ οὔ πω πάγχυ δίδου ἑτεραλκέα νίκην,
ἀλλ' ἔτ' ἄρα σθένεός τε καὶ ἀλκῆς πειρήτιζεν
ἡμὲν Ὀδυσσῆος ἠδ' υἱοῦ κυδαλίμοιο.

V. L. 214 δὲ οἷ: l. δέ οἱ. — 215 τελέεσθαι: τελέσεσθαι M. τετελέσθαι KPS. — 216 κτέωμεν: κτέομεν DKLMPS. κτέομεν (ω supra ε) C. κτενέομεν A et γρ. κτέωμεν. — 218 ἔρδειν ACLN: v. ἔρδειν. κρατὶ A et γρ. κράατι. — 219 γε: τε KS. δὲ M. — 220 ὁπόσσά ACI. ὁπόσά D. τοι ἐστὶ A CDIMNQ. θύρηφι ACDIKLNQ. θύρηφι EM. — 221 τοῖσιν: τοῖσι δ' FIKS. οὐδέ τοι: οὐδέ τι CLN. οὐδέ οἱ FM. οὐδέ τ' D. — 223 Ἰθάκης: Ἰθάκην K. — 226 σοί γ': σοὶ D. — 228 τρώεσσιν L. — 230 ἥλω: εἷλω D. — 231 σόν τε: σόν γε ACKNPR. σόνδε DL. — 234 ὄφρ' εἰδῇς: ὄφρα ἴδῃς CN. οἷός τοι: οἷός τε M. — 235 εὐεργεσίης L. ἀποτίνειν: ἀποτίνει L. ἀποτίνων G. — 236 ἤ ῥὰ ILMQ. ἢ ῥα A. — 237 ἔτ' ἄρα: ἔτι ῥὰ M. — 238 ἠδ': τ' ἠδ' L.

A. c. 214 οἷ αὐτῷ Herodianus Il. Pros. *O* 226. — 218 ἔρδειν: ἔρδειν, H. T. 258. — 229 δηϊοτῆτι Aristarchus, H. T. 224. — 233 ἵσταο Zenodotus et Aristarchus cum plerisque: l. ἵστασο, H. T. 292. — 234 εἰδῇς Aristarchus: εἴδῃς Tyrannio, H. T. 238. — 236 δίδου veteres, H. T. 225.

αὐτὴ δ' αἰθαλόεντος ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον
ἕζετ' ἀναΐξασα χελιδόνι εἰκέλη ἄντην.
μνηστῆρας δ' ὄτρυνε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος
Εὐρύνομός τε καὶ Ἀμφιμέδων Δημοπτόλεμός τε
Πείσανδρός τε Πολυκτορίδης Πόλυβός τε δαΐφρων·
οἳ γὰρ μνηστήρων ἀρετῇ ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι,
ὅσσοι ἔτ' ἔζωον περί τε ψυχέων ἐμάχοντο·
τοὺς δ' ἤδη ἐδάμασσε βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί.
τοῖς δ' Ἀγέλεως μετέειπεν ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων·
ὦ φίλοι, ἤδη σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους·
καὶ δή οἱ Μέντωρ μὲν ἔβη κενὰ εὔγματα εἰπών,
οἳ δ' οἶοι λείπονται ἐπὶ πρώτῃσι θύρῃσι.
τῷ νῦν μὴ ἅμα πάντες ἀφίετε δούρατα μακρά,
ἀλλ' ἄγεθ' οἱ ἓξ πρῶτον ἀκοντίσατ', αἴ κέ ποθι Ζεὺς
δώῃ Ὀδυσσῆα βλῆσθαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
τῶν δ' ἄλλων οὐ κῆδος, ἐπὴν οὗτός γε πέσῃσιν.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν, ὡς ἐκέλευεν,
ἱέμενοι· τὰ δὲ πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐυσταθέος μεγάροιο
βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν·
ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δούρατ' ἀλεύαντο μνηστήρων,
τοῖς δ' ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

V. L. 239 ἀνὰ: ἄνα C. ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον Et. Gud. 382, 25; Schol. Apoll. Rhod. II, 1087 cum libris: ἀναΐξασα μελάθρον Et. Mg. 576, 19; Et. Gud. 385, 7. ὑπὲρ μεγάροιο μέλαθρα Et. Mg. 565, 35. ὑπὲρ μεγάλοιο μελάθρων Et. Gud. 15, 56. αἰθαλόεντας ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο Schol. Theocr. XIII, 13. — 240 ἰκέλη CE. ἱκέλη N. — 241 ὄτρυνε CD KS: v. ὤτρυνε. — 242 Ἀμφιμέδων: αὐτομέδων L. — 244 οἳ ACDIKL λεος MQ. — 245 ὅσσοι τ' ἔζωον NQ. — 247 ἀγέλαος FIMQV. ἀγέλαος A. πιφάσκων DIKNS, cf. 131. — 250 οἵδ' DIKLMNQ. λείπονται: λείποντο DL. — 251 τῶ ACDIKLMNQ: v. τῷ. ἀφίετε: ἐφίετε ADFHIKL MNSV. — 253 δώῃ: δῴη DL. — 254 ἐπὴν: ἐπεί χ' KS. — 255 οἵδ' DI KLMNQ. ἐκέλευεν: ἐκέλευσεν CFLN. — 256 ἱέμενοι CI. πάντα: πολλὰ F. — 258 βεβλήκει l. omnes, in his A p. ras. cf. 275. — 260 ἐπεὶ δὴ: l. ἐπειδή. — 261 τοὺς δ': τοῖς ACDIKMNS.

A. c. 239 μέλαθρον, τὴν ὀροφήν. Κράτης δὲ τὴν δοκὸν ἐξεδέξατο, ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ „αἰθαλόεντος ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον" Schol. Apoll. Rhod. II, 1087. — 241 Aristarchus ὄτρυνε, Il. T. 424. — 248 ἀάπτους: ἀέπτους, ἀάπτους, cf. ad vs. 70. — 258 recentiores βεβλήκειν, Aristarchum, ni fallor, secuti, Il. T. 195.

ὦ φίλοι, ἤδη μέν κεν ἐγὼν εἴποιμι καὶ ἄμμι
μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκοντίσαι, οἳ μεμάασιν
ἡμέας ἐξεναρίξαι ἐπὶ προτέροισι κακοῖσιν.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα
ἄντα τιτυσκόμενοι· Δημοπτόλεμον μὲν Ὀδυσσεύς,
Εὐρυάδην δ' ἄρα Τηλέμαχος, Ἔλατον δὲ συβώτης,
Πείσανδρον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ.
οἳ μὲν ἔπειθ' ἅμα πάντες ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας,
μνηστῆρες δ' ἀνεχώρησαν μεγάροιο μυχὸν δέ·
τοὶ δ' ἄρ' ἐπήϊξαν, νεκύων δ' ἐξ ἔγχε' ἕλοντο.
αὖτις δὲ μνηστῆρες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα
ἱέμενοι· τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν·
ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
Ἀμφιμέδων δ' ἄρα Τηλέμαχον βάλε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
λίγδην, ἄκρην δὲ ῥινὸν δηλήσατο χαλκός.
Κτήσιππος δ' Εὔμαιον ὑπὲρ σάκος ἔγχεϊ μακρῷ
ὦμον ἐπέγραψεν· τὸ δ' ὑπέρπτατο, πῖπτε δ' ἔραζε.
τοὶ δ' αὖτ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα.
ἔνθ' αὖτ' Εὐρυδάμαντα βάλε πτολίπορθος Ὀδυσσεύς,
Ἀμφιμέδοντα δὲ Τηλέμαχος, Πόλυβον δὲ συβώτης·

V. L. 262 ἐγὼ KMQS. ἄμμι ACDILMN: v. ἄμμιν. — 263 μεμάασσιν Q. — 264, 265 omitt. A 1. m. — 264 ἡμέας: ἡμᾶς Schol. *N* 628. — 265 οἳδ' DIKLMNQ. ὀξέα δοῦρα: ὀξέϊ χαλκῷ DL. ὡς ἐκέλευεν GMQ. — 267 Εὐρυάδην: εὐρύαλον CN. — 268 ἂρ ACDIKLMNQ. ἔπειτα A et γρ. ἔπεφνε. ἐπι. βουκόλος D. — 270 δ' ἀνεχώρησαν: δ' ἂρ ἐχώρησαν ACDFHILMQV. θαλάμοιο: γρ. μεγάροιο A. μυχὸν δέ: μυχὸν ἔνδον KPS. — 271 τοί: τοῖς F. ἂρ ACGIKMNQ. τοὶ δ' ἔτ' L. τοὶ δ' D omisso ἄρ'. — 272 αὖτις: αὖθις GQ. — 273 ἱέμενοι ADI. πολλὰ: πάντα C. — 275 βεβλήκει CDFGIKLMNPQRSV: βεβλήκειν AH 1. m. cf. 258. — 277 δ' omitt. M. — 278 ἄκρην: ἄκρον DHIKLMSV Aristonicus ad *P* 599. ἄκρῆν A. — 279 Εὔμαιον Κτήσιππος E 1926, 43, cf. 36. — 280 πίπτε ACDLMNQ. — 281 ποικιλομῆτιν N. ποικιλόμητιν Q. — 282 ἐς: δ' ἐς C. — 283 Εὐρυδάμαντα: εὐρυμέδοντα DIV. βάλε: βάλεν M.

A. c. 274—276 τοὺς τρεῖς στίχους (257—259) καὶ μετ' ὀλίγα οὕτω τίθησιν δίχα παραποιήσεως. διό τινες ὠβέλισαν ἐκείνους ὡς ταυτολογοῦντας Eust. 1926, 18. — 278 ἄκρην: ὅρα τε ὅτι θηλυκῶς τε καὶ ἀρσενικῶς λέγεται ῥινὸς κατὰ τὰ ἀντίγραφα Eust. 1926, 55. — 283 Aristarchus πτολίπορθος, H. T. 348.

Κτήσιππον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ
βεβλήκει πρὸς στῆθος, ἐπευχόμενος δὲ προσηύδα·
ὦ Πολυθερσείδη φιλοκέρτομε, μή ποτε πάμπαν
εἴκων ἀφραδίῃς μέγα εἰπέμεν, ἀλλὰ θεοῖσι
μῦθον ἐπιτρέψαι, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰσι.
τοῦτό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήιον, ὅν ποτ' ἔδωκας
ἀντιθέῳ Ὀδυσῆι δόμον κάτ' ἀλητεύοντι.
ἦ ῥα βοῶν ἑλίκων ἐπιβουκόλος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
οὖτα Δαμαστορίδην αὐτοσχεδὸν ἔγχεϊ μακρῷ·
Τηλέμαχος δ' Εὐηνορίδην Λειώκριτον οὖτα
δουρὶ μέσον κενεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
ἤριπε δὲ πρηνής, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.
δὴ τότ' Ἀθηναίη φθισίμβροτον αἰγίδ' ἀνέσχεν
ὑψόθεν ἐξ ὀροφῆς· τῶν δὲ φρένες ἐπτοίηθεν·
οἳ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον βόες ὣς ἀγελαῖαι·
τὰς μέν τ' αἰόλος οἶστρος ἐφορμηθεὶς ἐδόνησεν
ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται.
οἳ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι
ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσσι θόρωσι·
ταὶ μέν τ' ἐν πεδίῳ νέφεα πτώσσουσαι ἵενται,

V. l. 285 ἆρ CDIKLMNQ. — 286 *ἐπευχόμενος*: *ἐπευξάμενος* F. — 287 *Πολυθερσείδη*: *φίλε θερσείδη* A. *πολυθερσίδη* DIKLMPQV. *γρ. ὦ πολυθερσίδη* A m. r. *πολυκέρτομε* MQ. *γρ. φιλοκέρτομε* M. — 288 *εἰπέμεν* N: v. *εἰπεῖν*. *θεοῖσι*: *θεοῖς περ* MQ. — 289 *ἐπίτρέψαι* I. *ἐπίτρεψαι* K. *ἐπεὶ ἦ* K. cet. *ἐπειή*. — 290 *τοῦτό σοι* Schol. Θ 108 E 1926, 63, sed 1926, 62 *τοῦτό τοι*. *ποτ' ἔδωκας*: *ποτε δῶκας* Schol. Ξ 45. — 291 *κατ'* AQ. *καταλητεύοντι* DL. — 292 *ἦ ῥὰ* IKLQ. *ἐπὶ βουκόλος* A. — 293 *οὗτα* ACILNQ. — 294 *οὗτα* ACILMNQ. — 295 *διὰ πρὸ* ADILN. *διὰ προ* C. v. *διαπρὸ*. *διὰ δὲ πρὸ χαλκὸν* M. — 297 *φθισίβροτον* A l. m. *φθισίμβροτον* (ς) M. *φθισόμβροτον* HI. *αἰγίδ' ἀνέσχεν*: *αἰγίδα ἔσχεν* L. — 298 *ἐξ ὀροφῆς*: *ἐκ κορυφῆς* ACE 1927, 40; 1928, 28 MN. *γρ. ὀροφῆς* A m. rec. *φρένες*: *φρένας* CE. *ἐπτοίηθεν*: *ἐπτοίησεν* E 1927, 39; 1928, 29 N. *ἐπτόησεν* C. *γρ. ἐπτοιήθεν* M (in t. *ἐπτοίηθεν*). *ἢ καὶ ἄλλως* „*τῶν δὲ φρένες ἐπτοίηθεν*" E 1927, 40. — 299 *οἵδ'* AIMNQ. *ἐφέβοντο*: *ἐφέροντο* N p. ras. PS. *οἱ δὲ φένοντο* C. *οἱ δὲ φέβοντο* L. *οἱ δὲ φέροντο* D. *οἳ δὲ φέροντο* K. *ὡς* ADK. — 301 *εἰαρινῇ*: *ἠρινῇ* L. — 302 *οἵδ'* ADIKMNQ. *ἀγκυλοχῆλαι* A 2. m. — 303 *θορῶσι* Q. *θορῶσιν* L. *θορῶντες* KPS. — 304 *ἐν πεδίῳ*: *ἐμπεδίῳ* F. *ἴενται* ACDEIKLMNQ.

A. c. 304 *λείπει ἡ εἰς πρόθεσις, ἵν' ᾖ εἰς τὰ νέφη· νέφη δὲ τὰ λίνα ἤγουν τὰ δίκτυα τὰ ἱστάμενα πρὸς ὀρνίθων ἄγραν* Schol. Vind. 56. *δειλιῶσαι τὰς νεφέλας. λέγει δὲ τὰ λίνα τὰ θηρευτικὰ τῶν ὀρνίθων* Schol. Vind. 133. eadem fere Schol. M. *νέφεα δὲ ἢ τὸν τῶν νεφῶν τόπον*...... *ἢ μάλιστα κατὰ τοὺς παλαιοὺς δικτύων εἶδος* Eust. 1928, 32. Hesych. III, 151 *νέφεα*: *λίνα θηρατικά*. H. S. p. 137.

οἵ δέ τε τὰς ὀλέκουσιν ἐπάλμενοι, οὐδέ τις ἀλκὴ
γίγνεται οὐδὲ φυγή· χαίρουσι δέ τ' ἀνέρες ἄγρῃ·
ὣς ἄρα τοὶ μνηστῆρας ἐπεσσύμενοι κατὰ δῶμα
τύπτον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικὴς
κράτων τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦε.
Λειώδης δ' Ὀδυσῆος ἐπεσσύμενος λάβε γούνων,
καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
γουνοῦμαί σ' Ὀδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο καί μ' ἐλέησον·
οὐ γάρ πώ τινά φημι γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
εἰπεῖν οὐδέ τι ῥέξαι ἀτάσθαλον· ἀλλὰ καὶ ἄλλους
παύεσκον μνηστῆρας, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
ἀλλά μοι οὐ πείθοντο κακῶν ἄπο χεῖρας ἔχεσθαι·
τῶ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι θυοσκόος οὐδὲν ἐοργὼς
κείσομαι, ὡς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
εἰ μὲν δὴ μετὰ τοῖσι θυοσκόος εὔχεαι εἶναι,
πολλάκι που μέλλεις ἀρήμεναι ἐν μεγάροισι
τηλοῦ ἐμοὶ νόστοιο τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι,
σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλην σπέσθαι καὶ τέκνα τεκέσθαι·
τῶ οὐκ ἂν θάνατόν γε δυσηλεγέα προφύγοισθα.
ὣς ἄρα φωνήσας ξίφος εἵλετο χειρὶ παχείῃ
κείμενον, ὅ ῥ' Ἀγέλαος ἀποπροέηκε χαμᾶζε
κτεινόμενος· τῷ τόν γε κατ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε·
φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη.

V. L. 305 οἳ I. — 306 γίγνεται L: γίνεται ACDEIKMNQSV. οὐδὲ: οὔτε DILMQ. ἄγρῃ: ἄγρης L. — 307 τοὶ: γρ. τοὺς H. — 309 κρατῶν DLQ. γρ. κράτων D, ita Ioan. Alexandr. 19, 3. ἅπαν: ἅμα L. — 310 γούνων: γοῦνα AGQ. γούνων (α sup.) M. — 312 σὺ δέ μ': σὺ δ' ἔμ' D. — 313 γάρ πω τινὰ φημὶ ACDKLQ. γάρ πω τινά φῆμι I. γάρ πώ τινα φημὶ N. — 314 οὐδέ: οὔτέ ILMQ. οὔτέ D. οὔτε G. — 316 ἄπο: ἀπὸ ACI. ἀπο KL p. ras. N. ἀπο, χεῖρας D. — 317 omitt. KS. τῶ ACDILMNQ. ἐπέσπον: ἐπέσπων C. — 318 ἑωργώς CD. — 319 μετόπισθεν GKMPQ. — 320 ἄρ ACDIKLMN. — 322 πολλάκι που: πολλάκι μου ADGHILM QV Schol. Α 462. πολλάκις που K. μέλλοις V. — 323 ἐμοὶ: ἐμοῦ DHI ex corr. L. — 324 σοὶ δ': τοίδ' N. — 325 τῶ ADIKLMNQ: v. τῷ. προφύγησθα AV. — 326 εἵλετο: εἵλκετο S. — 327 ὃ ῥὰ τότ' ἀγέλαος προέηκε L ex corr. χαμάζε ADIKLMNQ. — 329 omitt. D. ||||||||||||||||||||||| φθεγγομένου, κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη L. τοῦ γε: τοῦ δὲ GR. τοῦδε MQ.

A. c. 309 κράτων: ὡς μήλων Schol. MV Vind. 56. — 327 χαμᾶζε Herodianus, H. T. 377.

Τερπιάδης δέ τ' ἀοιδὸς ἀλύσκανε κῆρα μέλαιναν,
Φήμιος, ὅς ῥ' ἤειδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ.
ἔστη δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
ἄγχι παρ' ὀρσοθύρην· δίχα δὲ φρεσὶ μερμήριζεν,
ἢ ἐκδὺς μεγάροιο Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμὸν
ἑρκείου ἵζοιτο τετυγμένον, ἔνθ' ἄρα πολλὰ
Λαέρτης Ὀδυσεύς τε βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκηαν,
ἢ γούνων λίσσοιτο προσαΐξας Ὀδυσῆα.
ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι
γούνων ἅψασθαι Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
ἦ τοι ὅ φόρμιγγα γλαφυρὴν κατέθηκε χαμᾶζε
μεσσηγὺς κρητῆρος ἰδὲ θρόνου ἀργυροήλου,
αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσαΐξας λάβε γούνων,
καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
γουνοῦμαί σ' Ὀδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο καί μ' ἐλέησον·
αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, εἴ κεν ἀοιδὸν
πέφνῃς, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀείδω.
αὐτοδίδακτος δ' εἰμί, θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας
παντοίας ἐνέφυσεν· ἔοικα δέ τοι παραείδειν
ὥς τε θεῷ· τῷ μή με λιλαίεο δειροτομῆσαι.
καί κεν Τηλέμαχος τάδε γ' εἴποι, σὸς φίλος υἱός,
ὡς ἐγὼ οὔ τι ἑκὼν ἐς σὸν δόμον οὐδὲ χατίζων
πωλεύμην μνηστῆρσιν ἀεισόμενος μετὰ δαῖτας,
ἀλλὰ πολὺ πλέονες καὶ κρείσσονες ἦγον ἀνάγκῃ.
ὣς φάτο, τοῦ δ' ἤκουσ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο,

V. L. 330 δέ τ': δ' ἔτ' SV. ἀλύσκανε Apoll. Soph. 23, 28: ἀλύσκαζε FKRS vitiose. — 331 μετὰ: παρὰ E. μνηστῆρσιν: μνηστῆρας C. — 332 λιγείαν L. λιγεῖαν GQ. — 333 παρορσοθύρην C. παρ' ὀρσοθύρη DL. παρ' ὀρθοθύρην K. μερμήριξεν FKS. — 334 ποτὶ: παρὰ GQ. — 335 ἵζοιτο: ἕζοιτο DHILMQRV. — 336 λαέρτης δ' L. ἔπι D. ἔκηαν: ἔκειαν HIL. ἔκηαν R. ἔκηεν CN. ἔκηεν DV. γρ. μηρία κῆαν G. — 340 ὃ ACIKLMNQ. χαμάζε AIKLMNQ. — 341 ἰδὲ: ἠδὲ CKMPS. ἠὲ D. — 342 αὖτ': αὖ C. — 344 σὺ δέ μ': σὺ δ' ἔμ' D, cf. 312. — 345 αὐτῷ τε C. αὐτῷ τοι (σοι) N. μετόπισθεν ἄχος ἔσετ' L. — 346 ὅς τε: ὅστις I. — 348 πάρ' ἀείδειν DI. παρ' ἀείδειν M. — 349 τῶ ACDIKMNQ: τῷ L. δειροτομῆσαι: δειροτομήσειν DE. δειροτομήσαν L. — 350 καί κεν: καί μεν D. τάδε γ' A. εἴποι: εἴπῃ E. — 351 ἑκὼν: ἐγὼν L. ἐς σὸν: ἑὸν K. γρ. ἐς ἑὸν M. — 352 δαῖτας: δαῖτα CEFKLNPS. — 353 κρείσσονες: κρέσσονες E 1930, 41 LR.

A. c. 333 ὀρσοθύρην: ὀρθοθύρην, cf. ad 126. — 336 ἔκηαν Aristarchus et Herodianus, H. T. 298.

αἶψα δ' ἑὸν πατέρα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
ἴσχεο, μηδέ τι τοῦτον ἀναίτιον οὔταε χαλκῷ·
καὶ κήρυκα Μέδοντα σαώσομεν, ὅς τέ μευ αἰεὶ
οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ κηδέσκετο παιδὸς ἐόντος,
εἰ δὴ μή μιν ἔπεφνε Φιλοίτιος ἠὲ συβώτης,
ἠὲ σοὶ ἀντεβόλησεν ὀρινομένῳ κατὰ δῶμα.
ὣς φάτο, τοῦ δ' ἤκουσε Μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
πεπτηὼς γὰρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνον, ἀμφὶ δὲ δέρμα
ἕστο βοὸς νεόδαρτον ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
αἶψα δ' ὑπὸ θρόνου ὦρτο, θοῶς δ' ἀπέδυνε βοείην·
Τηλέμαχον δ' ἆρ' ἔπειτα προσαΐξας λάβε γούνων,
καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ὅδ' εἰμί, σὺ δ' ἴσχεο· εἰπὲ δὲ πατρὶ
μή με περισθενέων δηλήσεται ὀξέι χαλκῷ
ἀνδρῶν μνηστήρων κεχολωμένος, οἵ οἱ ἔκειρον
κτήματ' ἐνὶ μεγάροις, σὲ δὲ νήπιοι οὐδὲν ἔτιον.
τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
θάρσει, ἐπεὶ δή σ' οὗτος ἐρύσατο καὶ ἐσάωσεν,
ὄφρα γνῷς κατὰ θυμόν, ἀτὰρ εἴπῃσθα καὶ ἄλλῳ,
ὡς κακοεργίης εὐεργεσίη μέγ' ἀμείνων.
ἀλλ' ἐξελθόντες μεγάρων ἕζεσθε θύραζε
ἐκ φόνου εἰς αὐλὴν σύ τε καὶ πολύφημος ἀοιδός,
ὄφρ' ἂν ἐγὼ κατὰ δῶμα πονήσομαι, ὅττεό με χρή.
ὣς φάτο, τὼ δ' ἔξω βήτην μεγάροιο κιόντε,

V. L. 356 μηδέ τι: μὴ δέ τι LMQ. μὴ δ' ἔτι AIN. μὴ δ' ἐπὶ KS.— 357 ὅς τέ μευ ACIKQ. ὥστέ μευ L. ὅστε μεῦ D. ὅς τ' ἐμεῦ M. — 360 ἠέ σοι KS. ἠὲ σὺ ἀντεβόλησας C. — 362 θρόνον: θρόνου A. — 363 ἔστο IK. — 364 ὑπὸ θρόνου ACGHILMNQRV. ὑπὸ θρόνον D. ἀπὸ θρόνου FKPS. ὑποπεδήσας ἐκ τοῦ θρόνου, ut vertit E 1929, 44, documento est in codice eius ὑπὸ θρόνου scriptum fuisse. θοῶς: βοὸς ACDE bis HIKLMNPQSV. γρ. θοῶς H. ἀπέδυνε: ὑπέδυνε M. — 365 ἄρ ACDIK MNQ. προσαΐξας: ἐπαΐξας GMQ. — 367 ὅδ': ὧδ' DKS. ὧδ' G pro var. l. — 369 οἵ οἱ: γρ. ὅσοι M. ἔκειρον: ἔκειραν KPS. — 370 κτήματ' ἐνὶ: κτήματα ἐν L. μεγάροις: μεγάρῳ AGHILQV. ἐνὶμμεγάρῳ D. ἔτιον: ἔτισαν V. — 372 ἐπεὶ δὴ A: v. ἐπειδὴ. ἐρύσατο ACDEFGHIKLMNQR SV: v. ἐρύσσατο. — 373 κατὰ σταθμὸν A et γρ. θυμόν. ἄλλῳ: ἄλλοις KPS. — 374 κακοεργίης: κακοεργείης ALQ. — 375 ἕζεσθε θύραζε Porphyr. ad E 137: εὖ ναιεταόντων Athenaeus V, 189. — 377 ὄφρ' ἂν: ὄφρα κ' KPS. — 378 κιόντε: κιόντες ADGMQ.

A. c. 364 ὑπὸ, v. I. H. Voss. ad Hymn. in Cer. 338. θοῶς: βοός. περισσὸν τὸ βοός Schol. HM. — 372 ἐπεὶ δή, H. T. 328.

ἐξέσθην δ' ἄρα τώ γε Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμὸν
πάντοσε παπταίνοντε φόνον ποτιδεγμένω αἰεί.
πάπτηνεν δ' Ὀδυσεὺς καθ' ἑὸν δόμον, εἴ τις ἔτ' ἀνδρῶν
ζωὸς ὑποκλοπέοιτο ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
τοὺς δὲ ἴδεν μάλα πάντας ἐν αἵματι καὶ κονίῃσι
πεπτεῶτας πολλοὺς ὥς τ' ἰχθύας, οὕς θ' ἁλιῆες
κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολιῆς ἔκτοσθε θαλάσσης
δικτύῳ ἐξέρυσαν πολυωπῷ· οἳ δέ τε πάντες
κύμαθ' ἁλὸς ποθέοντες ἐπὶ ψαμάθοισι κέχυνται·
τῶν μέν τ' ἠέλιος φαέθων ἐξείλετο θυμόν·
ὣς τότ' ἄρα μνηστῆρες ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυντο.
δὴ τότε Τηλέμαχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Τηλέμαχ', εἰ δ' ἄγε μοι κάλεσον τροφὸν Εὐρύκλειαν,
ὄφρα ἔπος εἴπωμι, τό μοι καταθύμιόν ἐστιν.
ὣς φάτο, Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί,
κινήσας δὲ θύρην προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·
δεῦρο δὴ ὄρσο γρηῢ παλαιγενές, ἥ τε γυναικῶν
δμῳάων σκοπός ἐσσι κατὰ μέγαρ' ἡμετεράων·
ἔρχεο· κικλήσκει σε πατὴρ ἐμός, ὄφρά τι εἴπῃ.
ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος,
ὤϊξεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων,
βῆ δ' ἴμεν· αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευεν.
εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νέκυσσιν,
αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον ὥς τε λέοντα,
ὅς ῥά τε βεβρωκὼς βοὸς ἔρχεται ἀγραύλοιο·

V. l. 379 ποτὶ: παρὰ CN, cf. 334. — 380 ποτιδέγμενοι DEL. — 381 πάπτηνε N. καθ' ἑὸν: βαθὺν KPS. εἴ τις: μή τις M. (εἴ above μή) — 383 ἴδε CDEKN. αἵματι: αἵμασι MQ. — 384 πεπτηῶτας EMQRV. πεπτηῶτας (ε above η) A. πεπτειῶτας L. πεπτεότας CI. πεπτηότας KS. ὥς τ': ὧς D. ὡς L. ἰχθῦς GQ. — 385 πολιῆς: πολλῆς G. — 386 οἵ δέ τε M 2. m. Q: οἵδ' ἔτι M 1. m. — 389 κέχυντο (αι above ο) A. κέχυνται Q. — 391 εἰ δ': εἰ A. εἴ C. εἴδ' IL. — 392—394 omitt. KS. — 392 *εἴπωμι: εἴποιμι ACDFGHILM NQRV. καταθύμϊον ἐστὶν CDLMQ. — 395 γρηῦ A. γρῆυ DILNQ. — 396 δμώων D. — 397 ὄφρά τϊ CDIMNQ. ὄφρα τί AK. ὄφρά τοι L. εἴπῃ: εἴποι M 1. m. — 398 ἂρ ACDIKLMNQ. τῆδ' ἂρ ἄπτερος C. — 399 εὖ ναιεταόντων AKLMNQ: v. εὐναιεταόντων. — 401 εὗρεν: εὗρε δ' MQ. μετὰ: κατα NS. νέκυσσιν: νεκύεσσιν KPS, cf. φ 45. — 403 ὃς ῥά τε CMN.

A. c. 392 εἴπωμι Wolf. ex coniectura, v. G. Herm. ad Soph. Oed. Colon. 11. — 401 altera lectio videtur fuisse κταμένοις νεκύεσσιν.

πᾶν δ' ἄρα οἱ στῆθός τε παρήιά τ' ἀμφοτέρωθεν
αἱματόεντα πέλει, δεινὸς δ' εἰς ὦπα ἰδέσθαι·
ὣς Ὀδυσεὺς πεπάλακτο πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
ἡ δ' ὡς οὖν νέκυάς τε καὶ ἄσπετον εἴσιδεν αἷμα,
ἴθυσέν ῥ' ὀλολύξαι, ἐπεὶ μέγα εἴσιδεν ἔργον·
ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένην περ,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἐν θυμῷ γρηῦ χαῖρε καὶ ἴσχεο, μηδ' ὀλόλυζε·
οὐχ ὁσίη κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασθαι.
τούσδε δὲ μοῖρ' ἐδάμασσε θεῶν καὶ σχέτλια ἔργα·
οὔ τινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ὅ τέ σφεας εἰσαφίκοιτο·
τῶ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
ἀλλ' ἄγε μοι σὺ γυναῖκας ἐνὶ μεγάροις κατάλεξον,
αἵ τέ μ' ἀτιμάζουσι καὶ αἳ νηλείτιδές εἰσι.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
τοιγὰρ ἐγώ τοι τέκνον ἀληθείην καταλέξω.
πεντήκοντά τοί εἰσιν ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες
δμωαί, τὰς μέν τ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι
εἴριά τε ξαίνειν καὶ δουλοσύνην ἀνέχεσθαι·
τάων δώδεκα πᾶσαι ἀναιδείης ἐπέβησαν
οὔτ' ἐμὲ τίουσαι οὔτ' αὐτὴν Πηνελόπειαν.
Τηλέμαχος δὲ νέον μὲν ἀέξετο, οὐδέ ἑ μήτηρ

V. L. 406 ὡς D. — 407 ἦδ' ACDIKLMNQ. — 408 ἴθυσέν ῥ': ἴθυσεν DEKLS. ἴθυσεν δ' MQR. — 409 ἱεμένην ACD. — 411 γρηῢ ILN. μὴ δ' ACIKLMNQ. — 413 τοῦσδε δὲ: τοὺς δ' ἡ KS. — 415 ὅ τέ σφεας: ὅτί σφεας N. ὅ, τι σφέας Q. ὅτι σφέας DI. ὅστις σφέας GK. v. ὅτις σφέας cum ACEFHLMPRSV. εἰσαφίκηται E 1932, 32. ἀφίκηται C. — 416 τῶ ACDIKMNQ: τῷ L. ἔπεσπον D. — 417 ἐνιμμεγάροις D. — 418 νηλείτιδές: νηλίτιδες E 1932, 40 KS. νηλητέες G. νηλητεῖς DHIM. v. νηλιτεῖς, cf. π 317; τ 498. — 420 τοὶ γὰρ ADKM. — 421 τοι εἰσὶν ADIKQ. ἐνιμμεγάροισι D. — 422 δμῳαὶ L: v. δμωαί. διδάξομεν I. — 423 δουλοσύνην AMR: δουλοσύνης CDE 1932, 41; 57 FGHIKLNPQSV. — 425 οὔτε με D. οὔτέ με L. τίουσαι: τιμῶσαι PS, e glossa. — 426 ἀέξατο K.

A. c. 415 ὅτέ σφεας veteres, H. T. 413. — 418 νηλείτιδές, H. T. 184. — 422 Herodianus cum Aristarcho δμῳαί, H. T. 226. — 423 τὸ δὲ δουλοσύνης ἀνέχεσθαι τινὰ τῶν ἀντιγράφων ἔχουσι δουλοσύνην ἀνέχεσθαι· ἴσως δὲ οὐ καλῶς· τὸ γὰρ πάντας ἀνθρώπους ἀνέχεσθαι (ρ 13), πρὸς ὃ δοκεῖ φέρεσθαι ἡ γραφή, οὐ τοιαύτης σημασίας ἐστί Eust. 1932, 57. de genetivo δουλοσύνης vid. G. Herm. ad Soph. Oed. R. 173; Matth. Gramm. § 359.

σημαίνειν εἴασκεν ἐπὶ δμῳῇσι γυναιξίν.
ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν ἀναβᾶσ' ὑπερώια σιγαλόεντα
εἴπω σῇ ἀλόχῳ, τῇ τις θεὸς ὕπνον ἐπῶρσε.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
μή πω τήν γ' ἐπέγειρε· σὺ δ' ἐνθάδε εἰπὲ γυναιξὶν
ἐλθέμεν, αἵ περ πρόσθεν ἀεικέα μηχανόωντο.
ὣς ἄρ' ἔφη, γρηῦς δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει
ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
αὐτὰρ ὃ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
εἰς ἓ καλεσσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἄρχετε νῦν νέκυας φορέειν καὶ ἄνωχθε γυναῖκας·
αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἠδὲ τραπέζας
ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι καθαίρειν.
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον κατακοσμήσησθε,
δμῳὰς ἐξαγαγόντες ἐυσταθέος μεγάροιο
μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς
θεινέμεναι ξίφεσιν τανυήκεσιν, εἰς ὅ κε πασέων
ψυχὰς ἐξαφέλησθε καὶ ἐκλελάθωντ' ἀφροδίτης,
τὴν ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον, μίσγοντό τε λάθρῃ.
ὣς ἔφαθ', αἱ δὲ γυναῖκες ἀολλέες ἦλθον ἅπασαι
αἴν' ὀλοφυρόμεναι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσαι.
πρῶτα μὲν οὖν νέκυας φόρεον κατατεθνηῶτας,
κὰδ δ' ἄρ' ὑπ' αἰθούσῃ τίθεσαν εὐερκέος αὐλῆς

V. L. 427 *δμῳῇσι* L: v. *δμωῇσι.* — 428 *ἀλλά γ'* C. — 429 *ἐπῶρσε*: *ἔχευε* DGIV. *ἔχευεν* HLMQ. *γρ. ἐπῶρσε* M. — 431 *τήν γ'* I: v. *τήνδ'*. *τήνδε γ' ἔγειρε* DL. — 433 *ἄρ* ACIKLMNQ. *γρηῦς* AGIK. *γρῆυς* DLNQ. *δι' ἐκ* CDIKLMNQ: v. *διὲκ.* — 435 *ὃ* ADILMQ. *ὃ* omitt. CKNPS. — 436 *εἴς ἑ* C. — 440 *ἐπὴν δὴ*: *ἐπειδὴ* A. *ἐπὴν* C. *κατακοσμήσεσθε* FS. *κατακοσμήσητε* L. *διακοσμήσησθε* ACN. *ἐπικοσμήσεσθε* I. — 441 *δμῳὰς* L: cet. *δμωὰς.* — 443 *θεινόμεναι* L. *ξίφεσι* CIMN. *πασέων*: *πασῶν* KRS. — 444 *ψυχάς τ'* M. *ἐξαφέλησθε*: *ἐξαφέλοισθε* AFKPQRS (G). **ἐκλελάθωντ'*: *ἐκλελάθοντ'* Schol. *E* 422; Et. Mg. 546, 28; Et. Gud. 355, 16. *λελάθοντ'* C. *ἐκλελάθοιντ'* Hesych. I, 340 et libri, in his N p. ras. *ἐκλελάθοιτ'* Apoll. Soph. 48, 27. — 445 *τὴν*: *ἣν* CE Schol. *E* 422; Et. Mg. 546, 28; Et. Gud 355, 17. *ἄρ* ACDIKLMNQ. *μίσγοντό τε*: *μίσγοντο δὲ* AC Apoll. Soph. Schol. *E* 422; Et. Mg. Et. Gud. — 446 *αἳ* I. — 447 *αἴν'*: *οἶκτρ'* N. *αἶγ'* KPS. *κατὰ*: *κατα* CDIN. — 448 *κατατεθνειῶτας* CFKMNQRS (GHP). *κατατεθνηκότας* I. *κατατεθνεῶτας* D. *κατὰ τεθνηῶτας* A. — 449 *καδδ' ἄρ* ACIKMNQ. *καδδὰρ* D.

A. c. 444 *ἐκλελάθωντ'* Bekk. 2 in Adnot. Ameis.: *ἐκλελάθητ'* G. Herm. Opusc. II, 35. *ἀφροδίτης*: *τῆς μίξεως* Schol. H Vind. 56. *τῆς συνουσίας* Schol. M Hesychius. editores *Ἀφροδίτης.* — 448 Aristarchus *κατατεθνηῶτας,* H. T. 282.

ἀλλήλοισιν ἐρείδουσαι· σήμαινε δ' Ὀδυσσεὺς
αὐτὸς ἐπισπέρχων· ταὶ δ' ἐκφόρεον καὶ ἀνάγκῃ.
αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἠδὲ τραπέζας
ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι κάθαιρον.
αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἠδὲ συβώτης
λίστροισιν δάπεδον πύκα ποιητοῖο δόμοιο
ξῦον· ταὶ δ' ἐφόρεον δμῳαί, τίθεσαν δὲ θύραζε.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
δμῳὰς δ' ἐξαγαγόντες ἐυσταθέος μεγάροιο
μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς
εἴλεον ἐν στείνει, ὅθεν οὔ πως ἦεν ἀλύξαι.
τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·
μὴ μὲν δὴ καθαρῷ θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἑλοίμην
τάων, αἳ δὴ ἐμῇ κεφαλῇ κατ' ὀνείδε' ἔχευαν
μητέρι θ' ἡμετέρῃ παρά τε μνηστῆρσιν ἴαυον.
ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ πεῖσμα νεὸς κυανοπρῴροιο
κίονος ἐξάψας μεγάλης περίβαλλε θόλοιο
ὑψόσ' ἐπεντανύσας, μή τις ποσὶν οὖδας ἵκηται.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἢ κίχλαι τανυσίπτεροι ἠὲ πέλειαι
ἕρκει ἐνιπλήξωσι, τό θ' ἑστήκῃ ἐνὶ θάμνῳ,
αὖλιν ἐσιέμεναι, στυγερὸς δ' ὑπεδέξατο κοῖτος,

V. L. 450 ἀλλήλοισιν: ἀλλήλῃσιν AC ex corr. DE 1933, 17; 34 FG IKLM 2. m. PQRSV. — 451 ἐπισπέρχων: ἐπιστείχων ACEFKMNS. ρ. ἐπισπέρχων A m. r. CM Ambros. Q. ταὶ δ': αἵδ' KMPQS. καί: ἐν . — 455 λίστροισι CDIMN. — 456 ξύον CDKNQ. δ' ἐφόρεον: δὲ φόρεον A. δ' ἐκφόρεον DHI. δ' ἔφερον CEN. τίθεσαν δέ: τίθεσάν τε A. - 457 πᾶν μέγαρον: παμμέγαρον L. — 458 δμῳὰς L: v. δμωὰς. δ' nitt. AFKNPRS (GV). — 460 omitt. M in t. εἴλεον: εἴλεον FQV. — 62 μὴ μὲν ἐν HI. μηδὲν δὴ K. ἄπο DLN. ἑλοίμην: ἕλησθε AI. ἕλοιεν C. γρ. ἑλοίμην A m. r. — 463 κάκ': γρ. κατ' L. *ὀνείδε' ἔχευαν: ὀνείδεα χεῦαν. — 465 ἆρ ACDIKLMNQ. νεὸς: νεὼς ACKNQS. — 67 ἐπεντανύσας: ἐπαντανύσας FN. ἵκηται A in marg. DHIKLNPQS). ἵκηται (οι, ο supra) M. v. ἵκοιτο. — 468 ὅτ' ἂν: ὅταν IKLMQV. — 469 ἐνὶ πλήξωσι CL. τό θ': τὸ δ' HIKLSV. ὅ θ' Apoll. Soph. 76, 26. ἑστήκῃ: στήκει ACEFGIKLNPQRSV Apoll. Soph. εἱστήκει H ex em., ἑστήκῃ 1. m. — 470 ἐς ἱέμεναι K. ἐς ἱέμεναι M.

A. c. 450 ἰστέον ὅτι δύναται εἶναι καὶ ἐπ' ἀλλήλοισιν ἐρείδουσαι, α δηλοῖ στοιβὴν τῶν νεκρῶν ἡ λέξις. ἐρεῖ γοῦν μετ' ὀλίγα (ψ 47) κείατ' ἐπ' ἀλλήλοισι" Eust. 1933, 39. ἀλλήλῃσιν iungi non potest cum ρείδουσαι, ὅ ἐστιν ἐπιτιθεῖσαι τοὺς νεκροὺς Schol. Q Vind. 133. — 67 ἵκηται reposui ex libris optimis, nam si optativus initio scriptus isset, causa non erat cur a librariis in coniunctivum mutaretur. de oniunctivo cum praeterito coniuncto cf. ad κ 65; ξ 328.

ὣς αἵ γ' ἑξείης κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πάσαις
δειρῇσι βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἴκτιστα θάνοιεν.
ἤσπαιρον δὲ πόδεσσι μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν.
ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγον ἀνὰ πρόθυρόν τε καὶ αὐλήν·
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν ῥῖνάς τε καὶ οὔατα νηλέι χαλκῷ
τάμνον, μήδεά τ' ἐξέρυσαν, κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι,
χεῖράς τ' ἠδὲ πόδας κόπτον κεκοτηότι θυμῷ.
οἱ μὲν ἔπειτ' ἀπονιψάμενοι χεῖράς τε πόδας τε
εἰς Ὀδυσῆα δόμονδε κίον, τετέλεστο δὲ ἔργον·
αὐτὰρ ὅ γε προσέειπε φίλην τροφὸν Εὐρύκλειαν·
οἶσε θέειον, γρηῢ, κακῶν ἄκος, οἶσε δέ μοι πῦρ,
ὄφρα θεειώσω μέγαρον· σὺ δὲ Πηνελόπειαν
ἐλθεῖν ἐνθάδ' ἄνωχθι σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί·
πάσας δ' ὄτρυνον δμῳὰς κατὰ δῶμα νέεσθαι.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον ἐμόν, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ' ἄγε τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματ' ἐνείκω,
μηδ' οὕτω ῥάκεσιν πεπυκασμένος εὐρέας ὤμους
ἕσταθ' ἐνὶ μεγάροισι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
πῦρ νῦν μοι πρώτιστον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω.
ὣς ἔφατ'. οὐδ' ἀπίθησε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
ἤνεικεν δ' ἄρα πῦρ καὶ θήϊον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
εὖ διεθείωσεν μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν.
γρηῢς δ' αὖτ' ἀπέβη διὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος
ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι·

V. t. 471 αἵ γ': αὖτ' Apoll. Soph. 13. 21. πάσαις: πασαν A ex corr. πάσας G. πάσαις (ρ) M. πασάων Q. — 472 δειρῇσιν DIKLQ Apoll. soph. 13, 22. δείρῃσιν A 2. m. — 473 omitt. M in t. — 476 ἐξέρυσε D. — 479 δόμον δὲ A: v. δόμονδε. δόμονδ' ἴσαν LM. δὲ ἔργον: γὰρ ἔργον L. — 481 γρηῦ ADNQ. γρηὺ K. — 484 ὄτρυνον: ὄτρυνε C. δμωὰς L: cet. δμωάς. — 486 ταῦτά γε: ταῦτα τε C. ἔειπες: ἔειπας M. — 487 ἄγε τοι: ἄγε δὴ N. — 488 μὴ δ' ACIKLMNQ. ῥάκεσι EMN. — 489 ἕσταθι ἐν L. ἕστασ' ἐνὶ Q. ἕσταθ' H et in marg. ἵστασο. ἐνὶ μεγάροισι D. — 491 ἐνιμμεγάροισι D. — 492 φίλη τροφὸς: περίφρων AHIL NQV. — 493 ἤνεικεν: ἤνεγκε C (vel ἤνεικε) FIPR. ἤνεγκεν HKS. — 494 διεθείωσε CEIMNV. — 495 γρηῦς ADFK. γρῆυς ILNQ. γρηῢ C. ἀπέβη: ἀνέβη FKMS (GPV).

A. c. 471 πάσαις est dativi forma Homero alioquin inusitata; scribendum videtur πάσῃς vel πασέων. de dativis in αῖς terminantibus, quorum apud Homerum sunt duo ἀκταῖς et θεαῖς, vid. H. T. 279.

αἳ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
αἳ μὲν ἄρ' ἀμφεχέοντο καὶ ἠσπάζοντ' Ὀδυσῆα,
καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε καὶ ὤμους
χεῖράς τ' αἰνύμεναι· τὸν δὲ γλυκὺς ἵμερος ᾕρει
κλαυθμοῦ καὶ στοναχῆς, γίγνωσκε δ' ἄρα φρεσὶ πάσας.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ψ.

Γρηῦς δ' εἰς ὑπερῷ' ἀνεβήσετο καγχαλόωσα
δεσποίνῃ ἐρέουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα·
γούνατα δ' ἐῤῥώσαντο, πόδες δ' ὑπερικταίνοντο.
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ἔγρεο Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὄφρα ἴδηαι
ὀφθαλμοῖσι τεοῖσι, τά τ' ἔλδεαι ἤματα πάντα.
ἦλθ' Ὀδυσεὺς καὶ οἶκον ἱκάνεται ὀψέ περ ἐλθών.
μνηστῆρας δ' ἔκτεινεν ἀγήνορας, οἵ τέ οἱ οἶκον
κήδεσκον καὶ κτήματ' ἔδον βιόωντό τε παῖδα.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
μαῖα φίλη, μάργην σε θεοὶ θέσαν, οἵ τε δύνανται
ἄφρονα ποιῆσαι καὶ ἐπίφρονά περ μάλ' ἐόντα,

V. L. 497 *αἶδ'* ADIKLMNQ. *δάος: δᾷδας* G. *δάδας* M. in aliis *μεγάρου δᾷδας* videtur fuisse, cf. *δ* 300; *η* 339. — 498 *ἆρ* ACDKLMNQ. *ἀμφεχέοντο: ἀμφιχέοντο* R. *ἐφεπένοντο* C (*ἀμφεπένοντο*?). — 500 *ᾕρει: ἧρε* C. — 501 *καὶ: τε καὶ* KS. *τε* P. *γίγνωσκε* EL: *γίνωσκε* ACDFGHIKMNPQRSV. *δ' ἄρα: δὲ* HI.

A. 501 Aristarchus *στοναχῆς*: Zenodotus cum Aristophane *στεναχῆς*, H. T. 351.

Varia lectio. 1 *γρηῦς* AL. *γρῆυς* DINQ. *ἀνεβήσετο: ἀνεβήσατο* C in lemmate E 1935, 58; 1936, 4; 1937, 7 IMNR. *ἀναβήσετο* QV. *ἀναβήσατο* L. *ἀναβήσαιτο* D. — 4 *ἆρ* ACDIKLMNQ. — 6 *τεοῖσι τά τ': τεοῖσιν ἃ* E 1936, 24. *ἔλδεαι: ἐέλδεαι* Q. — 7 *ἦλθ': ἦλθε δ'* DL. — 8 *οἵ τέ οἱ* E: *οἳ θ' ἑὸν* ADFIKLMNQRS (GHPV). *οἳ τεὸν* C.

Adnotatio critica. 3 *ὑπερικταίνοντο: Ἀρίσταρχος „ἄγαν ἐπάλλοντο, προθυμουμένης αὐτῆς βαδίζειν μὲν ταχέως, μὴ δυναμένης δέ". ὁ δὲ Ἡλιόδωρος „ὑποκατεκλῶντο οὐκ εὐτονοῦντες". ἄλλοι δὲ ὑπερκινοῦντο* (Scholl. *ὑπερικνοῦντο*) *διὰ τὴν προθυμίαν* Apoll. Soph. 158, 9. conf. Schol. MS Vind. 56; Schol. HQ Vind. 133; Eust. 1936, 11. *Κράτης τὸ ἄγαν ἐφάλλοντο, ὑπερικταίνοντο. Λυσανίας ἐπὶ τοῦ τρέμειν φησὶ τετάχθαι. ἢ δασύνεται, ὥστε εἶναι ὑπερικνοῦντο, ἢ ψιλοῦται* Et. Mg. 779, 9.

καί τε χαλιφρονέοντα σαοφροσύνης ἐπέβησαν·
οἵ σέ περ ἔβλαψαν· πρὶν δὲ φρένας αἰσίμη ἦσθα.
τίπτέ με λωβεύεις πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν
ταῦτα παρὲξ ἐρέουσα καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνεγείρεις
ἡδέος, ὅς μ' ἐπέδησε φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας;
οὐ γάρ πω τοιόνδε κατέδραθον, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
ᾤχετ' ἐποψόμενος Κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν.
ἀλλ' ἄγε νῦν κατάβηθι καὶ ἄψ ἔρχευ μέγαρον δέ.
εἰ γάρ τίς μ' ἄλλη γε γυναικῶν, αἵ μοι ἔασι,
ταῦτ' ἐλθοῦσ' ἤγγειλε καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνέγειρε,
τῶ κε τάχα στυγερῶς μιν ἐγὼν ἀπέπεμψα νέεσθαι
αὖτις ἔσω μέγαρον· σὲ δὲ τοῦτό γε γῆρας ὀνήσει.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
οὔ τί σε λωβεύω τέκνον φίλον, ἀλλ' ἔτυμόν τοι
ἦλθ' Ὀδυσεὺς καὶ οἶκον ἱκάνεται, ὡς ἀγορεύω,
ὁ ξεῖνος, τὸν πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισι.
Τηλέμαχος δ' ἄρα μιν πάλαι ᾔδεεν ἔνδον ἐόντα,
ἀλλὰ σαοφροσύνῃσι νοήματα πατρὸς ἔκευθεν,
ὄφρ' ἀνδρῶν τίσαιτο βίην ὑπερηνορεόντων.
ὣς ἔφαθ', ἡ δ' ἐχάρη καὶ ἀπὸ λέκτροιο θοροῦσα
γρηὶ περιπλέχθη, βλεφάρων δ' ἀπὸ δάκρυον ἧκε·
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
εἰ δ' ἄγε δή μοι μαῖα φίλη νημερτὲς ἔνισπε,
εἰ ἐτεὸν δὴ οἶκον ἱκάνεται, ὡς ἀγορεύεις,
ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆκε
μοῦνος ἐών, οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔμιμνον.

V. L. 14 οἵ σέ περ ἔβλαψαν: οἵ σέ περ ἔβλαψαν M. οἵ σε παρέβλαψαν CE 1936, 29. οἵ καί σ' ἔβλαψαν L. αἰσίμα (η) DK. αἰσίμα PS. αἴσιμος G. — 15 τίπτέ με IKQ. — 16 παρεξερέουσα ACDFHILNQSV. — 19 κακοΐλιον L. — 20 ἔρχευ: ἔρχεο FKLMR. — 21 γάρ τις μ' LQ. γάρ τις μοι HI. γάρ τίς με E. αἵ μοι: αἵ τοι DL. ἔασσι C. hic versus in D post 22 est collocatus. — 22 μ' ἀνέγειρε A (ν) EL (P): cet. ἀνέγειρε. — 23 τῶ ACDIKLMNQ. ἐγὼν: ἐγὼ C. — 24 μέγαρον CE 1936, 34 M: μεγάρων AE 1936, 34 DFIKLNQRS (GHPV). — 26 φίλον τέκνον ACM. φίλον τέκος E 1936, 38. τοι: τι L. — 28 ἀτίμων: ἀτίμεον FPS. — 31 βίην: βίας E. — 32 ἦδ' ACDIKLMNQ. ἀπολέκτροιο A. — 33 ἀποδάκρυον CDN. — 35 εἰ δ': εἶδ' I. ἄγε μοι δὴ A. ἔνισπε FKPRS. ἐνίσπε A. ἔνισπες V. v. ἐνίσπες. — 37 ὅπως CE. ὅππως τε A. — 38 οἶδ' AC DIKLMNQ.

A. c. 28 ὁ ξεῖνος: στικτέον μετὰ ταῦτα Schol. MV. — 35 ἔνισπε: ἐνίσπες, Il. T. 255.

τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, ἀλλὰ στόνον οἶον ἄκουσα
κτεινομένων· ἡμεῖς δὲ μυχῷ θαλάμων εὐπήκτων
ἥμεθ' ἀτυζόμεναι, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι,
πρίν γ' ὅτε δή με σὸς υἱὸς ἀπὸ μεγάροιο κάλεσσε
Τηλέμαχος· τὸν γάρ ῥα πατὴρ προέηκε καλέσσαι.
εὗρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νέκυσσιν
ἑστεῶθ'· οἳ δέ μιν ἀμφὶ κραταίπεδον οὖδας ἔχοντες
κείατ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ἰδοῦσά κε θυμὸν ἰάνθης
[αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον ὥς τε λέοντα].
νῦν δ' οἳ μὲν δὴ πάντες ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
ἀθρόοι, αὐτὰρ ὃ δῶμα θεειοῦται περικαλλὲς
πῦρ μέγα κηάμενος· σὲ δέ με προέηκε καλέσσαι.
ἀλλ' ἕπευ, ὄφρα σφῶιν ἐυφροσύνης ἐπιβῆτον
ἀμφοτέρων φίλον ἦτορ, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε.
νῦν δ' ἤδη τόδε μακρὸν ἐέλδωρ ἐκτετέλεσται·
ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέστιος, εὗρε δὲ καὶ σὲ
καὶ παῖδ' ἐν μεγάροισι· κακῶς δ' οἵ πέρ μιν ἔρεζον
μνηστῆρες, τοὺς πάντας ἐτίσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
μαῖα φίλη, μή πω μέγ' ἐπεύχεο καγχαλόωσα.
οἶσθα γάρ, ὥς κ' ἀσπαστὸς ἐνὶ μεγάροισι φανείη
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί τε καὶ υἱέι, τὸν τεκόμεσθα·
ἀλλ' οὐκ ἔσθ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, ὡς ἀγορεύεις,

V. L. 40 ἄκουσα: ἄκουον ANR. — 41 ἐϋπήκτων ADEIQR (HPV): cet. εὐπήκτων. — 42 ἀτιζόμεναι E. — 43 ἀπὸ: ἀπ' ἐκ GM. — 44 γὰρ ῥὰ ILQ. γὰρ omitt. C. — 45 μετα I. κταμένοισι νέκυσσιν vel νέκυσιν l. omnes. — 46 ἑστεῶθ' AGHM: ἑσταῶθ' DPQ. ἑστἄόθ' I. v. ἑσταόθ'. οἳ δὲ AQ. κραταίπεδον D. — 48 omitt. A 1. m. DEFH in t. KLMNS: habent A m. rec. H in marg. IQV. — 49 νῦν δ': νῦν FKS (PV). — 50 omitt. DM in t. ὃ ACIKLMNQ. — 51 κηάμενος Schol. Λ 462: κειάμενος ACDE 1937, 48; 1938, 4 FGKLMNPQRSV. — 52 εὐφροσύνης CD. ἐϋφροσύνης N. — 53 ἀμφοτέρων A ex corr. CNQV. ἀμφότερον I. v. ἀμφοτέρω. γρ. ἀμφοτέρων H. πέποσθε: πέπασθε G. — 55 καί σε C. — 56 οἶπέρ μιν ACDIN. — 57 ᾧ: σῷ C. — 60 ἐνὶμμεγάροισι D. — 62 ἐσθ' A.

A. c. 45 καταμένοισι νέκυσσιν, conf. χ 401. — 46 ἑστεῶθ' Aristarchus, H. T. 262. — 50 ἀθρόοι Herodianus cum Aristarcho, H. T. 180. — 51 κηάμενος Aristarchus et Herodianus: ἡ κοινὴ κειάμενος, H. T. 298. — 52 σφῶιν: σφῶι? cf. H. T. 357. ἐπιβῆτον: συγκοπὴ τοῦ ἐπιβήσετον Schol. H Vind. 56. — 53 Herodianus πέποσθε: πέπασθε Aristarchus, H. T. 336; cf. ad κ 465; ρ 555. — 60 Aristophanes ἐνὶμμεγάροισι, H. T. 391.

ἀλλά τις ἀθανάτων κτεῖνε μνηστῆρας ἀγαυοὺς
ὕβριν ἀγασσάμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα.
οὔ τινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ὅ τέ σφεας εἰσαφίκοιτο·
τῶ δι' ἀτασθαλίας ἔπαθον κακόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ὤλεσε τηλοῦ νόστον Ἀχαιΐδος, ὤλετο δ' αὐτός.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
ἣ πόσιν ἔνδον ἐόντα παρ' ἐσχάρῃ οὔ ποτ' ἔφησθα
οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος.
ἀλλ' ἄγε τοι καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλό τι εἴπω,
οὐλήν, τήν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι.
τὴν ἀπονίζουσα φρασάμην, ἔθελον δὲ σοὶ αὐτῇ
εἰπέμεν· ἀλλά μ' ἐκεῖνος ἑλὼν ἐπὶ μάστακα χερσὶν
οὐκ ἔα εἰπέμεναι πολυϊδρείῃσι νόοιο.
ἀλλ' ἕπευ· αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν περιδώσομαι αὐτῆς,
αἴ κέν σ' ἐξαπάφω, κτεῖναί μ' οἰκτίστῳ ὀλέθρῳ.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
μαῖα φίλη, χαλεπόν σε θεῶν αἰειγενετάων
δήνεα εἴρυσθαι μάλα περ πολύιδριν ἐοῦσαν·
ἀλλ' ἔμπης ἴομεν μετὰ παῖδ' ἐμόν, ὄφρα ἴδωμαι
ἄνδρας μνηστῆρας τεθνηότας, ἠδ' ὃς ἔπεφνεν.
ὣς φαμένη κατέβαιν' ὑπερώια· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
ὥρμαιν' ἢ ἀπάνευθε φίλον πόσιν ἐξερεείνοι,
ἢ παρστᾶσα κύσειε κάρη καὶ χεῖρε λαβοῦσα.

V. L. 64 ἀγασάμενος KM. — 66 ὅ τέ σφεας: ὅτϊ σφέας AC. ὅτις σφέας DKLN (HPV). ὅστις σφέας GIMQ. εἰσαφίκοιτο: εἰσαφίκηται DGHIQV. εἰσαφίκηται (ο supra) M. εἰς ἀφίκηται C, cf. χ 415. — 67 τῶ ACDIKLMNQ: v. τῷ. — 71 οὔποτ' ἔφησθα: οὔποτε φῆσθα DEKLNSV. οὔποτε φῆσθα I. οὔποτ' ἐφῆσθα AQ. — 72 δέ τοι: δέ σοι A. δέ οἱ GM. — 73 ἀλλά γέ τοι D. ἀλλά γε τοι Q. ἀλλ' ἄγέ τοι I. ἄλλό τι CDIKLMNQ. — 75 τὴν: τήνδ' L. δὲ σοὶ: δέ σοι ADKS. αὐτῇ: αὐτὴ E 1938, 44 FR. — 76 μ' ἐκεῖνος M. γ' ἐκεῖνος V. cet. με κεῖνος. — 77 ἔα εἰπέμεναι: εἶα εἰπεῖν ACEN. πολυϊδρείῃσι: πολυκερδίῃσι DGHILMQV. — 79 αἴ κεν σ' K. κτεῖνέ μ' A. — 82 εἴρυσθαι Apoll. Soph. 64, 20: εἰρύσθαι I. εἰρῦσθαι D. — 83 ἴδωμαι: ἴδωμεν AN. — 84 τεθνηότας: τεθνειότας G. τεθνειῶτας CKPS. τεθνειῶτας (η ο supra) M. τεθνηῶτας D 1. m. — 86 ἐξερεείνει C. ἐξερεείνειν Q. — 87 παρστᾶσα: παραστᾶσα ACEIKLPQV.

A. c. 66 ὅτέ σφεας Herodianus, cf. μ 40; χ 415; H. T. 413. — 76 μ' ἐκεῖνος, cf. H. T. 250. — 82 εἴρυσθαι, non εἰρῦσθαι, Aristarchus, H. T. 241.

ἡ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθεν καὶ ὑπέρβη λάινον οὐδόν,
ἕζετ' ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐναντίον ἐν πυρὸς αὐγῇ
τοίχου τοῦ ἑτέρου· ὃ δ' ἄρα πρὸς κίονα μακρὴν
ἧστο κάτω ὁρόων ποτιδέγμενος, εἴ τί μιν εἴποι
ἰφθίμη παράκοιτις, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν.
ἡ δ' ἄνεω δὴν ἧστο, τάφος δέ οἱ ἦτορ ἵκανεν·
ὄψει δ' ἄλλοτε μέν μιν ἐνωπαδίως ἐσίδεσκεν,
ἄλλοτε δ' ἀγνώσασκε κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα.
Τηλέμαχος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
μῆτερ ἐμὴ δύσμητερ ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,
τίφθ' οὕτω πατρὸς νοσφίζεαι, οὐδὲ παρ' αὐτὸν
ἑζομένη μύθοισιν ἀνείρεαι οὐδὲ μεταλλᾷς;
οὐ μέν κ' ἄλλη γ' ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
ἀνδρὸς ἀφεσταίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
ἔλθοι ἐεικοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν·
σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στερεωτέρη ἐστὶ λίθοιο.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
τέκνον ἐμόν, θυμός μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθηπεν,
οὐδέ τι προσφάσθαι δύναμαι ἔπος οὐδ' ἐρέεσθαι
οὐδ' εἰς ὦπα ἰδέσθαι ἐναντίον. εἰ δ' ἐτεὸν δὴ
ἔστ' Ὀδυσεὺς καὶ οἶκον ἱκάνεται, ἦ μάλα νῶι
γνωσόμεθ' ἀλλήλων καὶ λώιον· ἔστι γὰρ ἡμῖν
σήμαθ', ἃ δὴ καὶ νῶι κεκρυμμένα ἴδμεν ἀπ' ἄλλων.

V. L. 88 omitt. DL. ἦδ' ACIKNQ. εἰσῆλθε Ap. ras. MNV. εἰ||ηλθε C. — 89 ἐναντίον CEFGKMNPRS: v. ἐναντίη. — 90 ὃδ' ACDIKLMNQ. — 91 ποτιδέγμενος: προτιδέγμενος DKS. εἴ τϊ μιν ACDILNQ. εἴποι: εἴπῃ V. — 93 ἦδ' ACDIKLMNQ. δὴν: νῦν C. — 94 ὄψει δ': ὄφει M. ἐνωπαδίως E 1939, 30: ἐνωπιδίως ACE 1939, 19; 28; 29 FKNPQRSV. — 95 ἀγνώσασκε Apoll. Soph. 8, 18: ἀγνώσσασκε AE bis FPRS. ἀγνάσσασκε K. ἀγνώσσεσκε DHIN. ἀγνώσεσκε GLN. — 96 ἐνένιπεν: ἔνισπεν C. ἐνένιπτεν F. — 98 οὕτω: οὕτως C. αὐτὸν: αὐτῷ GM. — 99 οὐδὲ: ἠδὲ Q. — 101 ἀφεσταίη: ἀποσταίη ACGQV. ὅς τ' οἱ R. πολλὰ κακὰ K. — 102 ἔλθοι: ἔλθει D. ἔλθῃ L. — 106 προσφάσθαι: προσφᾶσθαι CDIMN. ἔπος δύναμαι A 1. m. DL. — 108 νῶι: νῶϊν LM. — 109 ἀλλήλων: ἀλλήλω AQ. — 110 κεκρυμμένα: κεκριμένα E.

A. c. 89 ἐναντίον praetuli utpote librorum meliorum auctoritate confirmatum. cf. ἀντίον ἷζεν ε 198; ξ 79; π 53; ρ 96; καθῖζεν ἀντίον ρ 257; κατ' αρ' ἕζετ' . . . . ἀντίον ψ 165. — 91 ποτιδέγμενος Aristonicus ad P 237. — 94 τὸ δὲ ἐνωπιδίως γράφεται μάλιστα ἐνωπαδίως καὶ γίνεται ἐκ τοῦ ἐνῶπα Eust. 1939, 29. ἐσίδεσκεν: ἔνιοι „ἤισκεν" ἀντὶ τοῦ ὡμοίου αὐτὸν τῇ ὄψει τοῦ Ὀδυσσέως Schol. HQ Vind. 56, 133. — 106 προσφᾶσθαι Heraclides, H. T. 373.

ὣς φάτο, μείδησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τηλέμαχ', ἤ τοι μητέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον
πειράζειν ἐμέθεν· τάχα δὲ φράσεται καὶ ἄρειον.
νῦν δ' ὅττι ῥυπόω, κακὰ δὲ χροῒ εἵματα εἷμαι,
τοὔνεκ' ἀτιμάζει με καὶ οὔ πώ φησι τὸν εἶναι.
ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται.
καὶ γάρ τίς θ' ἕνα φῶτα κατακτείνας ἐνὶ δήμῳ,
ᾧ μὴ πολλοὶ ἔωσιν ἀοσσητῆρες ὀπίσσω,
φεύγει πηούς τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαῖαν·
ἡμεῖς δ' ἕρμα πόληος ἀπέκταμεν, οἳ μέγ' ἄριστοι
κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τὰ δέ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὖδα·
αὐτὸς ταῦτά γε λεῦσσε πάτερ φίλε· σὴν γὰρ ἀρίστην
μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι, οὐδέ κέ τίς τοι
ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσειε καταθνητῶν ἀνθρώπων.
[ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ', οὐδέ τί φημι
ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμίς γε πάρεστι.]
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
πρῶτα μὲν ἂρ λούσασθε καὶ ἀμφιέσασθε χιτῶνας,
δμῳὰς δ' ἐν μεγάροισιν ἀνώγετε εἵμαθ' ἑλέσθαι·
αὐτὰρ θεῖος ἀοιδὸς ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
ἡμῖν ἡγείσθω φιλοπαίγμονος ὀρχηθμοῖο,
ὥς κέν τις φαίη γάμον ἔμμεναι ἐκτὸς ἀκούων

V. L. 111 μείδησε A. — 113 ἐνὶμμεγάροισιν D. ἐνὶ μ μεγάροισιν M. ἔασσον C. — 115 ὅτι ῥυπώω A 1. m. — 116 οὔ πώ φησι: l. οὔπω φησί. — 117 ὄχ' ἄριστα γένηται: ἔσται τάδε ἔργα DL. — 118 γάρ τις θ' DL. γάρ τις E. δήμῳ: οἴκῳ DL. δώμῳ Q. — 119 ἔωσιν: ἔασιν A 1. m. DN. πολλοὶ ἀοσσητῆρες ἔωσιν KPS. — 121 πόλιος GIM. — 122 εἰν: ἐν DLN. τὰ δέ σε: τάδε σε ER. τά σε KS. τῶ σε DFHIMQV (G). τῶ δέ σε A. — 124 λεῦσε ACDGIL. — 125 ἀνθρώπους: ἀνθρώποισι F. φάσ': φασὶν C. φᾶσθ' H. φάσθ' I. οὐδέ κε τίς τοι ACDIKLN. — 126 κατὰ θνητῶν ACDEIKLMQ. — 127, 128 omitt. ACDH 1. m. KLMN in t. PQSV: habent EFH 2. m. IN in marg. R. — 127 δ' ἐμμεμαῶτες: δὲ μεμαῶτες I. οὐδέ τι φημί I. — 130 τοὶ γὰρ AIL. σοὶ γὰρ KS. — 131 πρῶτα: πρῶτον HIL. — 132 δμῳας δ' ἐν L. δμῶας ἐν C. δμῳάς τ' ἐνὶ A. δμωάς τ' ἐν FPS. — 133 αὐτὰρ: αὐτὰρ ὁ GM. λιγεῖαν DQ. λιγείην L. — 134 ἡμῖν: ὑμῖν CN. φιλοπαίγμονος: πολυπαίγμονος DILV. πολυπαίγμονες H. — 135 ὧς κεν τις L.

A. c. 115 ὅττι ῥυπόω, cf. τ 72. — 124 λεῦσσε: λεῦσε, v. H. T. 305.

ἢ ἀν' ὁδὸν στείχων, ἢ οἳ περιναιετάουσι·
μὴ πρόσθε κλέος εὐρὺ φόνου κατὰ ἄστυ γένηται
ἀνδρῶν μνηστήρων, πρίν γ' ἡμέας ἐλθέμεν ἔξω
ἀγρὸν ἐς ἡμέτερον πολυδένδρεον· ἔνθα δ' ἔπειτα
φρασσόμεθ', ὅττί κε κέρδος Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξῃ.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
πρῶτα μὲν οὖν λούσαντο καὶ ἀμφιέσαντο χιτῶνας,
ὅπλισθεν δὲ γυναῖκες· ὃ δ' εἵλετο θεῖος ἀοιδὸς
φόρμιγγα γλαφυρήν, ἐν δέ σφισιν ἵμερον ὦρσε
μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο.
τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περιστεναχίζετο ποσσὶν
ἀνδρῶν παιζόντων καλλιζώνων τε γυναικῶν.
ὧδε δέ τις εἴπεσκε δόμων ἔκτοσθεν ἀκούων·
ἦ μάλα δή τις ἔγημε πολυμνήστην βασίλειαν·
σχετλίη, οὐδ' ἔτλη πόσιος οὗ κουριδίοιο
εἴρυσθαι μέγα δῶμα διαμπερές, ὄφρ' ἂν ἵκοιτο.
ὣς ἄρα τις εἴπεσκε, τὰ δ' οὐκ ἴσαν ὡς ἐτέτυκτο.
αὐτὰρ Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
Εὐρυνόμη ταμίη λοῦσεν καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα·
αὐτὰρ κὰκ κεφαλῆς χεῦεν πολὺ κάλλος Ἀθήνη,
μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· κὰδ δὲ κάρητος
οὔλας ἧκε κόμας ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.

V. L. 137 πρόσθεν ILR. — 138 πρίν γ': πρὶν E. — 140 φρασσόμεθ': φραζόμεθ' A. ἐγγυαλίξῃ: ἐγγυαλίξει A. ἐγγυαλίζει M. — 141 οἵδ' ADIKLMNQ. ἠδὲ πίθοντο AQ: v. ἠδ' ἐπίθοντο. — 142 οὖν: ἆρ HILV. ἄρα D. — 143 ὅπλισθεν: ὥπλισθεν CN. ὅδ' ADIKLMNQ. — 144 σφισιν: σφιν CMN. — 146 περιστεναχίζετο: περιστοναχίζετο A ex corr. E 1941, 30 LQRV. — 147 ἀνδρῶν: κούρων Apoll. Soph. 103, 12. — 148 ἀκούων: ἁπάντων A. — 151 εἰρύσθαι A. ὄφρ' ἂν AFHIKMN QS (GPV): ἕως CELR. ἵκοιτο: ἵκηται N. v. εἷος ἵκοιτο, Wolf. et Bekk. 1 ἕως ἵκοιτο. — 152 ἄρά τις A. ἄρα τίς DKLQ. — 154 λοῦσε ENV. χρῖσεν ACDKMN. — 155 φάρος ADIKNQ. — 156 κακκεφαλῆς ALN. κἀκκεφαλῆς CDGIKQS. χεῦεν πολὺ κάλλος CDE 1942, 20 FGHILMN PQRSV Macrob. Saturn. V, 4, 12: κάλλος πολὺ χεῦεν AK. — 157 καδδὲ ACIKLMNQ. καδδε D. — 158 οὔλας: οὖλας CD. κόμας: χαίτας DL.

A. c. 144 ἵμερον: ἱμερὸν Trypho, H. T. 289. — 151 εἴρυσθαι Aristarchus, H. T. 241. reduxi ὄφρ' ἂν ἵκοιτο Homero non inusitatum, cf. ρ 298; β 78. — 156 χεῦεν πολὺ κάλλος restitui cum libris fere omnibus. κάλλος πολὺ χεῦεν, quod editiones nostrae exhibent, Bekk. 1 ex uno Augustano recepit. — 157—162: cf. ζ 230—235. — 158 οὔλας Aristarchus, Alexio, Ptolem. Ascalonita: οὐλὰς Nicias, H. T. 329.

ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
ἴδρις, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει·
ὣς μὲν τῷ περίχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.
ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη,
ἀντίον ἧς ἀλόχου, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
δαιμονίη, περὶ σοί γε γυναικῶν θηλυτεράων
κῆρ ἀτέραμνον ἔθηκαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες·
οὐ μέν κ' ἄλλη γ' ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
ἀνδρὸς ἀφεσταίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
ἔλθοι ἐεικοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
ἀλλ' ἄγε μοι μαῖα στόρεσον λέχος, ὄφρα καὶ αὐτὸς
λέξομαι· ἦ γὰρ τῇ γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
δαιμόνι', οὔτ' ἄρ τι μεγαλίζομαι οὔτ' ἀθερίζω
οὔτε λίην ἄγαμαι, μάλα δ' εὖ οἶδ', οἷος ἔησθα
ἐξ Ἰθάκης ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
ἀλλ' ἄγε οἱ στόρεσον πυκινὸν λέχος Εὐρύκλεια
ἐκτὸς ἐυσταθέος θαλάμου, τόν ῥ' αὐτὸς ἐποίει·
ἔνθά οἱ ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος ἐμβάλετ' εὐνὴν
κώεα καὶ χλαίνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
ὣς ἄρ' ἔφη πόσιος πειρωμένη· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

V. L. 159 ὡς C. ὅτε τίς ADL. — 160 δέδαε MNV. — 161 τελείει: τελείῃ CI. τελοίῃ GM. — 162 ὣς μὲν τῷ: ὣς μέν οἱ C. ὣς ἡ μὲν τῷ L. ὣς ἄρα τῷ Macrob. Saturn. V, 4, 12. περιχεῦε C. κεφαλῆν (ῃ) τε καὶ ὤμους M. — 163 omitt. M. ἐκ δ': ἐκ ῥ' I. ἐκ ῥ ADHV. — 164 ἂρ ACIKLMNQ. 166 περὶ: πέρι CGM 2. m. Q ex corr. σοί γε: σοί τε K. — 168 ἄλλη γ': ἄλλη F. — 169 ἀφεσταίη: ἀποσταίη ACDFHILQ. cf. 101. — 170 ἐεικοστῷ: εἰκοστῷ KS. ἐν εἰκοστῷ I. — 172 σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός; σιδήρεον ἐν φρεσὶν ἦτορ ADFHIKLMSV. cf. E 1721. 53. — 174 οὔτ' ἄρ: οὐ γὰρ CDLN Schol. K 68. τι: τοι L. οὐδ' ἀθερίζω AELPS. — 175 οὔτε: οὐδὲ EFNR. οἷος: ὅστις var. lect. in G. — 178 ἐκτὸς: ἐντὸς F. θαλάμου: μεγάρου D. τόν ῥ': τό ῥ' C. — 179 ἔνθά οἱ ACDKNQ: ἀλλ' ἄγετ' Schol. η 347. ἐκθεῖσαι: ἐκθέσθαι CGM. γρ. ἐκθεῖσα, ἔξω θεῖσα C. ἐμβάλετ' Schol. η 347: ἐμβαλέ τ' E 1912. 55; 1943. 13 R. ἐμβαλέτ' M. — 180 κώεα: δέμνια Schol. η 347. — 181 ἂρ ACKLMNQ.

A. c. 162 περίχευε: περιχεῦε. cf. ad η 140; H. T. 403. — 166 Herodianus περὶ: πέρι Ptolemaeus Pindario. H. T. 337.

ὀχθήσας ἄλοχον προσεφώνεε κεδνὰ ἰδυῖαν·
ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες·
τίς δέ μοι ἄλλοσ' ἔθηκε λέχος; χαλεπὸν δέ κεν εἴη
καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
ῥηιδίως ἐθέλων θείη ἄλλῃ ἐνὶ χώρῃ·
ἀνδρῶν δ' οὔ κέν τις ζωὸς βροτὸς οὐδὲ μάλ' ἡβῶν
ῥεῖα μετοχλίσσειεν, ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκται
ἐν λέχει ἀσκητῷ· τὸ δ' ἐγὼ κάμον οὐδέ τις ἄλλος.
θάμνος ἔφυ τανύφυλλος ἐλαίης ἕρκεος ἐντὸς
ἀκμηνὸς θαλέθων· πάχετος δ' ἦν ἠύτε κίων.
τῷ δ' ἐγὼ ἀμφιβαλὼν θάλαμον δέμον, ὄφρα τέλεσσα,
πυκνῇσιν λιθάδεσσι, καὶ εὖ καθύπερθεν ἔρεψα,
κολλητὰς δ' ἐπέθηκα θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.
καὶ τότ' ἔπειτ' ἀπέκοψα κόμην τανυφύλλου ἐλαίης,
κορμὸν δ' ἐκ ῥίζης προταμὼν ἀμφέξεσα χαλκῷ
εὖ καὶ ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνα
ἑρμῖν' ἀσκήσας, τέτρηνα δὲ πάντα τερέτρῳ.
ἐκ δὲ τοῦ ἀρχόμενος λέχος ἔξεον, ὄφρα τέλεσσα,
δαιδάλλων χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἠδ' ἐλέφαντι·

V. L. 182 ὀχθήσας: ὀχλήσας N 1. m. ὀχλίσας N 2. m. γρ. ὀχθήσας N. κεδνὰ ἰδυῖαν: κέδν' εἰδυῖαν ACDFGHIKLMNPQRV. — 183 γῦναι AQ. — 184 ἄλλοσ' ἔθηκε AQV. ἄλλος ἔθηκε L. ἄλλοσ θῆκε D. v. ἄλλοσε θῆκε. — 186 ἄλλῃ ἐνὶ χώρῃ: ἄλλῳ ἐνὶ χώρῳ Q, cf. φ 366. — 187 οὔ κέν τις: οὐκ ἄν τις ADEFGKLMPQR. μάλ' ἡβῶν: γυναικῶν ACK MNS. utrumque E 1944, 20. γρ. οὐ κεν τις ζωὸς βροτῶν οὐδὲ γυναικῶν D. γρ. οὐδὲ μάλ' ἡβῶν M. — 188 μετοχλίσειεν CE 1943, 23; 1944, 21 KRS. μετοχλήσειεν ADL. μετεχράσειεν var. lect. in G. τέτυκτο (αι) M. — 189 τόδ' N. — 190 ἔφυ: ἔην Apoll. Soph. 19, 5. τανύφυλλος: τανιφύλλου Q. — 191 ἀκμηνὸς: ἄκμηνος AI. ἀκμῆνος Q. — 192 δέμον: ἐμὸν FKPS. δ' ἐμὸν M et γρ. δέμον. *ὄφρα τέλεσσα: l. ὄφρ' ἐτέλεσσα. — 193 πυκνῇσι AMNQ. πϋκϊνῇσϊ CK. λιθάδεσσι: λιθάκεσσι ADG pro var. lect. HILQ. — 195 τανίφυλλου (ου) M. — 196 δ' ἐκ: δὲ Apoll. Soph. 30, 12. πρὸ ταμὼν A. — 197 ἐπισταθμὴν D. ἐπιστάθμην L. — 198 τέτρηνα D. — 199 ἔξεον: ἔξεα DL. ἔντυνον GM. γρ. ἔξερον M.

A. c. 182 κεδνὰ ἰδυῖαν, H. T. 286. — 191 ἀκμηνός: ἐπὶ μὲν τούτου ὠξυτόνησεν, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐν Ἰλιάδι „ἄκμηνος σίτου“ (T 163, 346) δηλοῦντος τὸ νῆστις ἐβαρυτόνησεν. οἱ δὲ τὰ δύο προπαρωξυτόνησαν Schol. MV Vind. 133. Aristarchum hoc loco ἀκμηνός scripsisse, in Iliade vero ἄκμηνος confirmat Eust. 1944, 38. ἄκμηνος Aristarcho tribuit Et. Mg. 49, 43 et Cram. Epim. 74, 7, sed in his nostri loci nulla est mentio facta, ita ut nihil obstet, quominus hanc Aristarchi scripturam ad locos Iliadis referamus. — 198 ἑρμῖν': Ἀρίσταρχός φησιν „ἑρμῖνας ἐκάλουν τοὺς πόδας τῶν κλινῶν“ Apoll. Soph. 77, 5.

ἐν δ' ἐτάνυσσ' ἱμάντα βοὸς φοίνικι φαεινόν.
οὕτω τοι τόδε σῆμα πιφαύσκομαι· οὐδέ τι οἶδα,
ἤ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι γύναι λέχος, ἦέ τις ἤδη
ἀνδρῶν ἄλλοσ' ἔθηκε ταμὼν ὕπο πυθμέν' ἐλαίης.
ὣς φάτο, τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
σήματ' ἀναγνούσῃ, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς·
δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς δράμεν, ἀμφὶ δὲ χεῖρας
δειρῇ βάλλ' Ὀδυσῆι, κάρη δ' ἔκυσ' ἠδὲ προσηύδα·
μή μοι Ὀδυσσεῦ σκύζευ, ἐπεὶ τά περ ἄλλα μάλιστα
ἀνθρώπων πέπνυσο· θεοὶ δ' ὤπαζον ὀιζύν,
οἳ νῶιν ἀγάσαντο παρ' ἀλλήλοισι μένοντε
ἥβης ταρπῆναι καὶ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι.
αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τόδε χώεο μηδὲ νεμέσσα,
οὕνεκά σ' οὐ τὸ πρῶτον, ἐπεὶ ἴδον, ὧδ' ἀγάπησα.
αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
ἐρρίγει μή τίς με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν
ἐλθών· πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βουλεύουσιν.
οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα
ἀνδρὶ παρ' ἀλλοδαπῷ ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
εἰ ᾔδη, ὅ μιν αὖτις ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν

V. L. 201 *ἐν δ' ἐτάνυσσ': ἐν δὲ τάνυσ' C. ἐν δ' ἐτάνυσα E. ἐκ δ' ἐτάνυσ' A. ἐκ δὲ τάνυσσα DI. ἐκ δὲ τάνυσα KS. v. ἐκ δ' ἐτάνυσσα. φοίνικι φαεινόν: ἶφι κταμένοιο ADGHILMN. γρ. φοίνικι φαεινῷ HM, ita Q in textu. — 202 πιφαύσκομαι: πιφάσκομαι DI. οὐδέ τοι Q. — 203 ἤ: εἰ ADEIKLNQS. ἔμπεδον ἐστὶ D. ἠέ: l. ἦέ. — 204 ἄλλοσ' ἔθηκε E 1943, 42: v. ἄλλοσε θῆκε, cf. 184. ὕπο: ὑπὸ AEFKNR. ὑπο C. ἀπὸ DHILQV. — 205 τῆς δ': τῇ δ' D. — 206 ἀναγνούσῃ CDE 1943, 43; 1945, 5 GHILMNPQRV Schol. Π 516; Hesych. I, 170: v. ἀναγνούσης cum AFKS, conf. τ 250; ω 346. — τά: ἅ E 1943, 43. — 207 ἔπειτα DF L. δράμεν ACE 1945, 21 et 41 FKRS (PV): κίεν DE 1945, 21 GHILM NQ. — 208 προσηύδα: πρόσωπα FKS. — 210 ὄπαζον CD. — 211 μένοντε: μένοντες ILN Porphyr. ad Θ 1. — 212 ἥβης: ἥβη I. ταρπῆναι: ταρφθῆναι Porphyrius. — 213 μὴ δὲ ACDIKLMNQ. — 214 τοπρῶτον I. τοπρῶτον L. — 216 * ἐρίγει: l. ἐρρίγει. μή τϊς με CDILNQ. — 217 βουλεύοντα (ουσιν superscr.) M. — 219 ἀνδρὶ ἐπ' ἀλλοδαπῶν I. ἐμίγη: μίγη A. — 220 ᾔδει D ex corr. ᾔδῃ L. ἤδῃ Q.

A. c. 201 ἐν δ' ἐτάνυσσ' dedit Bekk. 2 ex coniectura, quae confirmatur Eustathii et cod. C auctoritate. de ῑ vocis ῑμαντα producto conf. φ 46, Θ 544, Κ 475, Ψ 363. — 206 ἀναγνούσῃ: cf. W. C. Kayser. de vers. aliquot Hom. Odyss. disp. altera, p. 7. — 218—224 ἀθετοῦνται οἱ ἑπτὰ στίχοι οὗτοι ὡς σκάζοντες κατὰ τὸν νοῦν Schol. MV Vind. 133. cf. Eust. 1946, 13. — 220 εἰ ᾔδη: ἐνταῦθα στικτέον, ἔπειτα ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς προενεκτέον Schol. MV, cf. Eust. 1946, 5. ὁ Ἡρω-

ἀξέμεναι οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδ' ἔμελλον.
τὴν δ' ἦ τοι ῥέξαι θεὸς ὤρορεν ἔργον ἀεικές·
τὴν δ' ἄτην οὐ πρόσθεν ἑῷ ἐγκάτθετο θυμῷ
λυγρήν, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἵκετο πένθος.
νῦν δ', ἐπεὶ ἤδη σήματ' ἀριφραδέα κατέλεξας
εὐνῆς ἡμετέρης, ἣν οὐ βροτὸς ἄλλος ὀπώπει,
ἀλλ' οἶοι σύ τ' ἐγώ τε καὶ ἀμφίπολος μία μούνη,
Ἀκτορίς, ἥν μοι δῶκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κιούσῃ,
ἣ νῶιν εἴρυτο θύρας πυκινοῦ θαλάμοιο,
πείθεις δή μευ θυμὸν ἀπηνέα περ μάλ' ἐόντα.
ὣς φάτο, τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο·
κλαῖε δ' ἔχων ἄλοχον θυμαρέα κεδνὰ ἰδυῖαν.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπάσιος γῆ νηχομένοισι φανήῃ,
ὧν τε Ποσειδάων εὐεργέα νῆ' ἐνὶ πόντῳ
ῥαίσῃ ἐπειγομένην ἀνέμῳ καὶ κύματι πηγῷ·
παῦροι δ' ἐξέφυγον πολιῆς ἁλὸς ἤπειρον δὲ
νηχόμενοι, πολλὴ δὲ περὶ χροῒ τέτροφεν ἅλμη,
ἀσπάσιοι δ' ἐπέβαν γαίης κακότητα φυγόντες·

V. L. 221 *οἶκον δὲ* A: *οἶκονδε* CDIKLNQ. v. *οἰκόνδε*. *πατρίδ' ἔμελλον*: *πατρίδα γαῖαν* DFKLPS. — 222 *δ' ἤ τοι*: v. *δ' ἤτοι*. DFHIL NQSV *δή τοι*. — 223 *ἐγκάθετο* CI. *ἐγκατέθετο* D. — 225 *ἀριφραδέα*: *ἀριφραδέως* F (P). — 226 *ἣν* E 1944, 3: *τὴν* AE 1943, 49 KMS (GP). — 227 *τε* omitt. FPS. — 228 *κιούσῃ*: *κιόντι* M l. m. — 229 omitt. KS. — 230 *δή μευ* E 1940, 11; 1943, 50; 1946, 34: *δή μοι* E 1940, 45 L. — 231 *δ' ἔτι*: *δ' ἄρα* DHILQRV. *ὑφίμερον* AD. — 232 *θυμαρέα* Hesych. II, 328: *θυμάρέα* (η) A. *θυμαρεα* L. *κεδνὰ ἰδυῖαν*: *κέδν' εἰδυῖαν* ACDFGH IKLMNPQRV. — 233 *ὅταν* CDGILQV Cram. Epim. 57, 24; 430, 18. *ἀσπάσιος* CE 1946, 37 MQ Cram. Epim. 57, 24; 430, 18; Schol. *H* 5: *ἀσπασίως* ADE 1946, 37 FHIKLNRS (GPV). *φανήῃ* N Cram. Epim. 57, 24; 430, 18: *φανείη* ACDEFHIKLMQRS (GPV). — 235 *ῥαίσῃ*: *ῥαίσει* EKSV. *ῥαίσῃ* (ει) M. — 236 *παῦροί* C. — 237 *νηχόμενοι*: *ἐρχόμενοι* Q. *περὶχροῒ* A. *τέτροφεν*: *δέδρομεν* DL. γρ. *τέτροφεν* DL. — 238 *ἀσπάσιοί δ'* C.

διανὸς τὸν εἰ ἀντὶ τοῦ ἐπεί φησιν εἶναι καὶ συνάπτει ὅλον τὸν νοῦν οὕτως· εἰ μὴ ἠπατήθη ἡ Ἑλένη ὑπὸ τῆς Ἀφροδίτης, οὐκ ἂν ἄλλῳ ἠκολούθησεν ἀνδρί. καὶ πόθεν δῆλον ὅτι δι' ἀπάτην ἠκολούθησε καὶ οὐχ ἑκουσίως; ἐπειδὴ ᾔδει μάλιστα ὅτι οὐκ ἔχει καταφρονηθῆναι τοῖς Ἕλλησιν ἡ αὐτῆς ἁρπαγή Schol. Q Vind. 56, 133.

A. c. 225 *ἀριφραδέως* est glossa, cf. Schol. H *ἀριφραδέα ἀντὶ τοῦ ἀριφραδέως*. — 228 *δῶκε* libri omnes, fortasse cum Aristarcho, cf. *B* 205; *Φ* 84; H. T. 431. — 229 *εἴρυτο* Aristarchus: *εἰρῦτο* Tyrannio, H. T. 240. — 232 *θυμαρέα*, v. Herodiani Il. Pros. *I* 336. — 233 *ὅτ' ἂν* Apollonius Dyscolus et Herodianus, H. T. 327. *φανήῃ* Aristarchus, H. T. 406. conf. *ε* 394.

ὣς ἄρα τῇ ἀσπαστὸς ἔην πόσις εἰσοροώσῃ,
δειρῆς δ' οὔ πω πάμπαν ἀφίετο πήχεε λευκώ.
καί νύ κ' ὀδυρομένοισι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
εἰ μὴ ἄρ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
νύκτα μὲν ἐν περάτῃ δολιχὴν σχέθεν, ἠῶ δ' αὖτε
ῥύσατ' ἐπ' Ὠκεανῷ χρυσόθρονον, οὐδ' ἔα ἵππους
ζεύγνυσθ' ὠκύποδας φάος ἀνθρώποισι φέροντας,
Λάμπον καὶ Φαέθονθ', οἵ τ' ἠῶ πῶλοι ἄγουσι.
καὶ τότ' ἄρ' ἣν ἄλοχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ γύναι, οὐ γάρ πω πάντων ἐπὶ πείρατ' ἀέθλων
ἤλθομεν, ἀλλ' ἔτ' ὄπισθεν ἀμέτρητος πόνος ἔσται,
πολλὸς καὶ χαλεπός, τὸν ἐμὲ χρὴ πάντα τελέσσαι.
ὣς γάρ μοι ψυχὴ μαντεύσατο Τειρεσίαο
ἤματι τῷ, ὅτε δὴ κατέβην δόμον Ἄϊδος εἴσω
νόστον ἑταίροισιν διζήμενος ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ.
ἀλλ' ἔρχευ, λέκτρον δ' ἴομεν γύναι, ὄφρα καὶ ἤδη
ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντε.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
εὐνὴ μὲν δὴ σοί γε τότ' ἔσσεται, ὁππότε θυμῷ
σῷ ἐθέλῃς, ἐπεὶ ἄρ σε θεοὶ ποίησαν ἱκέσθαι
οἶκον ἐυκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν·
ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
εἴπ' ἄγε μοι τὸν ἄεθλον, ἐπεὶ καὶ ὄπισθεν, ὀίω,
πεύσομαι, αὐτίκα δ' ἐστὶ δαήμεναι οὔ τι χέρειον.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

V. l.. 240 ἀφίετο: ἀφείετο DGLMQ. ἀφῖετο (ει supra) A. ἀφείλετο CI. πήχεε: πήχεα K. — 241 omitt. M 1. m., 241, 242 omitt. I. — 241 ὀδυρομένοισι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς: ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο DL.— 242 ἄρ ACDKMQ. — 243 δολιχὴν: δολιχῇ Q. θῆκεν M et supra σχέθεν. — 245 ζεύγνυσθ': ζεύξασθ' M. — 246 φαέθοντα θ' DL. ἠῶ: ἠῶ A. ἄγουσι: ἔασιν DL. γρ [illegible] L. — 247 ἄρ ACDIKMNQ. — 248 γύναι CQ 1. m. — 249 ἔτ' ὄπισθεν: ἔτι κεῖθεν P. ἔσται: ἐστὶ EFS. ἐστὶν A. — 251 μαντεύσατο: μυθήσατο CFGH sup. KMNPRS. ἐμαντεύσατο gl. in M. — 253 ἑταίροισϊ ACDIKMNV. ἠδέ μοι CD. — 254 ὄφρα καὶ: ὄφρα κεν QR. — 255 ὑπὸ ACILMNQ. ὑπο D. ταρπώμεθα: τερπώμεθα PS. παυσώμεθα gl. in D, cf. δ 295. κοιμηθέντε: κοιμηθέντες ACE 1917, 42 IKQS. — 258 ἐθέλῃς: ἐθέλεις DEKV. ἐθέλοις AS.— 261 ἄγέ μοι I.

A. c. 246 ἠῶ Aristarchus, H. T. 181. — 255 ταρπώμεθα: παυσώμεθα, in hoc variant libri δ 295 et Ω 636, ubi Aristarchum παυσώμεθα scripsisse adnotavit Didymus.

δαιμονίη, τί τ' ἄρ' αὖ με μάλ' ὀτρύνουσα κελεύεις
εἰπέμεν; αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ἐπικεύσω.
οὐ μέν τοι θυμὸς κεχαρήσεται· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
χαίρω, ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἄνωγεν
ἐλθεῖν ἐν χείρεσσιν ἔχοντ' εὐῆρες ἐρετμόν,
εἰς ὅ κε τοὺς ἀφίκωμαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
ἀνέρες, οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν·
οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρῄους,
οὐδ' εὐήρε' ἐρετμά, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.
σῆμα δέ μοι τόδ' ἔειπεν ἀριφραδές, οὐδέ σε κεύσω·
ὁππότε κεν δή μοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
φήῃ ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
καὶ τότε μ' ἐν γαίῃ πήξαντ' ἐκέλευσεν ἐρετμὸν
ἔρξανθ' ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι
ἀρνειὸν ταῦρόν τε συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον
οἴκαδ' ἀποστείχειν, ἔρδειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
πᾶσι μάλ' ἑξείης· θάνατος δέ μοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ με πέφνῃ

V. L. 264 τί τ' ἆρ CKLMNQ. τί γὰρ A. αὖ: οὖν AFKNS. ὀτρύνουσα: ὀτρυνέουσα GKMPS. — 266 θυμὸς: θυμῷ HILQV. θυμῷ (ος) D. κεχαρήσεται: κεχαρήσεαι G pro var. lect. LQ. κεχαρίσεαι H. κεχαρίσεαι (εται) D. γὰρ: καὶ KPS. — 268 ἔχοντ': ἔχων CDM 1. m. — 269 εἰς ὅ κε: l. εἰσόκε. — 270 ἀνέρες: ἀνέρας FKPS. οὐδέ θ': οὐδὲ δ' M 1. m. et οὐδ' ἔθ' ex corr. — 271 ἴσσασι N. — 273 δέ τοι (μοι) M. τόδ' ἔειπεν: τόδε εἶπεν ADGLQV. — 274 ξυμβλήμενος: συμβλήμενος DIKLNQS. ὁδοίτης L. — 275 φαίη ἀθήρη λοιγὸν L. — 276 τότε δὴ γαίῃ CDGHI LMQ. τότε τῇ γαίῃ V. γρ. καὶ τότε μ' ἐν γαίῃ M, cf. λ 129. ἐκέλευσεν CFGHIKLMQRSV: v. ἐκέλευεν. — 277 ἔρξανθ' LNQ. ῥέξανθ' AC. v. ἔρξανθ'. — 279 ἔρδειν IKLNQR: v. ἔρδειν. — 281 δέ μοι: δέ οἱ K. ἔξαλος E 1948, 20 (ἢ ἐξ ἁλὸς). ἐξαλὸς D. γρ. ἔξαλος C, cf. λ 134. — 282 ἀβληχρὸς: ἀμβληχρὸς LQ. μάλα: ἅμα Apoll. Soph. 2, 24. ὅς κε με N. πέφνει DL.

A. c. 268—284 conf. λ 121—137. — 275 φήῃ Aristarchus, cf. λ 128; H. T. 406. — 277 ἔρξανθ' et 279 ἔρδειν, v. H. T. 258. — 281 ἐξ ἁλὸς: διπλῆ ἡ ἀνάγνωσις καὶ ἔξαλος προπαροξυτόνως, ἀντὶ τοῦ ἔξω καὶ πόῤῥω τῆς θαλάσσης, καὶ ἐξ ἁλὸς διῃρημένως διὰ τὸ τῆς τρυγόνος κέντρον Schol. MNV Vind. 56 ad λ 134. ὁ μέντοι Ἀσκαλωνίτης τὸ πλῆρες ἔξω ἡγεῖται, ἵν' ᾖ ἔκθλιψις τοῦ ω Schol. HQ ad λ 134. — 282 ἀβληχρὸς: ἀμβληχρὸς Heraclides Milesius, cf. λ 135.

γήραι ὕπο λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
ὄλβιοι ἔσσονται· τὰ δέ μοι φάτο πάντα τελεῖσθαι.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
εἰ μὲν δὴ γῆράς γε θεοὶ τελέουσιν ἄρειον,
ἐλπωρή τοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσεσθαι.
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
τόφρα δ' ἄρ' Εὐρυνόμη τε ἰδὲ τροφὸς ἔντυον εὐνὴν
ἐσθῆτος μαλακῆς δαΐδων ὕπο λαμπομενάων.
αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι,
γρηῢς μὲν κείουσα πάλιν οἶκον δὲ βεβήκει,
τοῖσιν δ' Εὐρυνόμη θαλαμηπόλος ἡγεμόνευεν
ἐρχομένοισι λέχος δὲ δάας μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
ἐς θάλαμον δ' ἀγαγοῦσα πάλιν κίεν. οἳ μὲν ἔπειτα
ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἵκοντο.
αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἠδὲ συβώτης
παῦσαν ἄρ' ὀρχηθμοῖο πόδας, παῦσαν δὲ γυναῖκας,
αὐτοὶ δ' εὐνάζοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
τὼ δ' ἐπεὶ οὖν φιλότητος ἐταρπήτην ἐρατεινῆς,
τερπέσθην μύθοισι, πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντε,
ἣ μὲν ὅσ' ἐν μεγάροισιν ἀνέσχετο δῖα γυναικῶν
ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορῶσ' ἀΐδηλον ὅμιλον,
οἳ ἕθεν εἵνεκα πολλά, βόας καὶ ἴφια μῆλα,
ἔσφαζον, πολλὸς δὲ πίθων ἠφύσσετο οἶνος·
αὐτὰρ ὃ διογενὴς Ὀδυσεὺς ὅσα κήδε' ἔθηκεν

V. l. 283 γήραϊ KN. γήρᾳ DEG. γήρα ACFHILMQ. ὕπο: ὑπὸ CDFHIKNV. ὑπὸ (αι) L. ὑπαὶ Q. — 284 τάδε μοι DL. τελέσθαι L. — 286 γῆράς γε: γῆρας δὲ KS. — 287 τοι: τοὶ (τις) M. — 289 δ' ἆρ ACIKMN. δὲ L. τε ἰδὲ: τε ἠδὲ CM. τ' ἠδὲ N. ἔντυον: ἔντυνον CKPS. — 290 ὑπολαμπομενάων ACDFIKLMNQ (GHPV). — 292 γρηῦς A. γρῆυς DINQ. κείουσα (ϊ) C. κίουσα (ει) M. κίουσα KL p. ras. κύουσα Q. οἶκον δὲ A: οἶκονδε CDIKLNQ. οἶκον δ' ἐβεβήκει M. — 293 τοῖσι AFKMNQR. — 294 λέχος δὲ AM. δάος: δαΐδας M. φάος N. — 298 παῦσαν ἆρ ACDIKMQ. παῦσαν N. παύσαντ' L. — 301 ἐνέποντε H 1. m. Q: ἐνέποντες ACDE 1947, 47 FH 2. m. IKLMNRS (GPV). — 303 κίνδυνον: γρ. ὅμιλον M. — 305 πολλὸς: πολλῶν L. — 306 ὃ CIKLMNQ: v. ὁ, quod omitt. A.

A. c. 283 γήραι, non γήρᾳ vel γήρα'. H. T. 297. — 296 τοῦτο τέλος τῆς Ὀδυσσείας φησὶν Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης Schol. HMQ Vind. 56. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ Ἀρίσταρχος πέρας τῆς Ὀδυσσείας τοῦτο ποιοῦνται Schol. MV Vind. 133. τέλος ὀδυσσείας L m. rec., cf. Eust. 1948, 48.

ἀνθρώποις ὅσα τ' αὐτὸς ὀϊζύσας ἐμόγησε,
πάντ' ἔλεγ'· ἡ δ' ἄρ' ἐτέρπετ' ἀκούουσ', οὐδέ οἱ ὕπνος
πῖπτεν ἐπὶ βλεφάροισι πάρος καταλέξαι ἅπαντα.
ἤρξατο δ' ὡς πρῶτον Κίκονας δάμασ', αὐτὰρ ἔπειτα
ἦλθ' ἐς Λωτοφάγων ἀνδρῶν πίειραν ἄρουραν·
ἠδ' ὅσα Κύκλωψ ἔρξε, καὶ ὡς ἀπετίσατο ποινὴν
ἰφθίμων ἑτάρων, οὓς ἤσθιεν οὐδ' ἐλέαιρεν·
ἠδ' ὡς Αἴολον ἵκεθ', ὅ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο
καὶ πέμπ', οὐδέ πω αἶσα φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι
ἤην, ἀλλά μιν αὖτις ἀναρπάξασα θύελλα
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν βαρέα στενάχοντα·
ἠδ' ὡς Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην ἀφίκοντο,
οἳ νῆάς τ' ὄλεσαν καὶ ἐυκνήμιδας ἑταίρους
[πάντας· Ὀδυσσεὺς δ' οἶος ὑπέκφυγε νηὶ μελαίνῃ·]
καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλον πολυμηχανίην τε,
ἠδ' ὡς εἰς Ἀίδεω δόμον ἤλυθεν εὐρώεντα
ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίαο
νηὶ πολυκλήιδι, καὶ εἴσιδε πάντας ἑταίρους
μητέρα θ', ἥ μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα·
ἠδ' ὡς Σειρήνων ἀδινάων φθόγγον ἄκουσεν,
ὥς θ' ἵκετο Πλαγκτὰς πέτρας δεινήν τε Χάρυβδιν
Σκύλλην θ', ἣν οὐ πώ ποτ' ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυξαν·

V. l.. 307 *ἀνθρώποισιν* CKM. — 308 *ἦδ'* AIKLMNQ. *ἂρ ἐτέρπετ'* DGIKLMQ. *ἄρα τέρπετ'* AEFN. — 309 *πίπτεν* ACDIKLMNQ. — 310 ersus 310—312, 314, 318, 322, 326—330, 333, 338 in M habent obelos lpictos. — 311 *ἦλθ' ἐς*: *ἦλθεν* CKP. *ἦλθε* MNS. — 312 *ἔρξε* LNQ: ξαι A. *ἔρξαι* D. *ἔρεξε* KM. v. *ἔρξε*. — 314 *αἰόλον* ADIKLN. — 316 *ην*: *εἴην* PS. *εἴη* D. *εἴα* L, cf. *τ* 283. *αὖτις*: *αὖθις* M. — 317 *φέρε* A. *χρέα* CGKMNPS: v. *μεγάλα*. D *μεγάλως*. — 318 *ἀφίκοντο* ACEFKM S: v. *ἀφίκανεν*. — 320 omitt. A 1. m. CDEKLMNQSV: habent A in arg. m. rec. FHIR. — 322 *Ἀίδεω*: *αἴδαο* D. *εὐρώεντα*: *γρ. ἠερόεντα*, ad hoc referenda est glossa in MV *σκοτεινόν*. — 324 *πολυκληῖδϊ* C. *πολὺ κληίδι* I. *πολυκληῗδι* Q. *εἴσιδε*: *εἶδε δὲ* L. — 326 *ἀδινάων* esych. I, 146: v. *ἀδινάων* cum Apoll. Soph. 9, 5. — 327 *πλάγκτάς τε*. *πλάγκτας τε* M. — 328 *οὔ πώ ποτε* E. — 329 *ὦς* A.

A. c. 310-343 *οὐ καλῶς ἠθέτησεν Ἀρίσταρχος τοὺς τρεῖς καὶ ιάκοντα* (310—319, 321—343) Schol. MQV. *ῥητορικὴν ποιεῖται ἀνα-φαλαίω[σι]ν τῆς ὑποθέσεως καὶ ἐπιτομὴν τῆς Ὀδυσσείας. καλῶς ν ἠθέτησεν Ἀρίσταρχος τοὺς τρεῖς καὶ τριάκοντα* Schol. Vind. 133. nf. Schol. V ad *O* 64. — 312 *ἔρξε*, cf. 277, 279. — 317 *βαρέα*: *μεγάλα*, nf. *δ* 516; *ε* 420; *κ* 76. — 320 hunc ab Aristarchi recensione abfuisse tet ex Schol. ad v. 310. — 326 Herodianus *ἀδινάων*, H. T. 180. — 8 *οὐ πώποτ'* Aristarchus, II. T. 348.

ἠδ' ὡς Ἠελίοιο βόας κατέπεφνον ἑταῖροι·
ἠδ' ὡς νῆα θοὴν ἔβαλε ψολόεντι κεραυνῷ
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ἀπὸ δ' ἔφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι
πάντες ὁμῶς, αὐτὸς δὲ κακὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυξεν·
ὥς θ' ἵκετ' Ὠγυγίην νῆσον νύμφην τε Καλυψώ,
ἥ δή μιν κατέρυκε λιλαιομένη πόσιν εἶναι
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, καὶ ἔτρεφεν ἠδὲ ἔφασκε
θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήρων ἤματα πάντα·
ἀλλὰ τῷ οὔ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν·
ἠδ' ὡς ἐς Φαίηκας ἀφίκετο πολλὰ μογήσας,
οἳ δή μιν περὶ κῆρι θεὸν ὣς τιμήσαντο
καὶ πέμψαν σὺν νηὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτά τε δόντες.
τοῦτ' ἄρα δεύτατον εἶπεν ἔπος, ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος
λυσιμελὴς ἐπόρουσε λύων μελεδήματα θυμοῦ.
ἡ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὁππότε δή ῥ' Ὀδυσῆα ἐέλπετο ὃν κατὰ θυμὸν
εὐνῆς ἧς ἀλόχου ταρπήμεναι ἠδὲ καὶ ὕπνου,
αὐτίκ' ἀπ' Ὠκεανοῦ χρυσόθρονον ἠριγένειαν
ὦρσεν, ἵν' ἀνθρώποισι φόως φέροι· ὦρτο δ' Ὀδυσσεὺς
εὐνῆς ἐκ μαλακῆς, ἀλόχῳ δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·
ὦ γύναι, ἤδη μὲν πολέων κεκορήμεθ' ἀέθλων
ἀμφοτέρω, σὺ μὲν ἐνθάδ' ἐμὸν πολυκηδέα νόστον
κλαίουσ'· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἄλγεσι καὶ θεοὶ ἄλλοι
ἱέμενον πεδάασκον ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἴης·

V. l. 330 ὦς A. ἔβαλεν L. — 331 ἄπο LN. ἔφθιθεν: ἔφθιθον G. ἔφθιθὸν (ε suprascr.) M. ἀποδέφθϊθεν A. — 333 νύμφην τὲ AM. — 335 σπέσσι: σπέσι ADK. σπέεσι R, cf. α 15. γλαφυρῇσι AD 1. m. ἠδὲ: ἠδ' CQ. — 336 ἀγήρων Q: ceteri ἀγήραον. — 337 ἀλλὰ τῷ F (V?): ἀλλὰ τοῦ ACDHIKLNPQS. ἀλλ' αὐτοῦ GM. γρ. ἀλλ' ἐμὸν M. θυμὸν αὐτοῦ vertit E. — 339 περϊ CN. — 342 τοῦτ': τοῦτο δ' CKMS. τοῦτο τ' D. εἶπε μέλος ὅτέ οἱ M. — 343 θυμοῦ: θυμῷ C, cf. υ 56. — 344 ἦδ' ACDIKLMNQ. — 346 τερπήμεναι L. — 347 ἀπ': ἐπ' C. — 348 ὦρσεν: ὦσεν Q. φέροι: φέρῃ EFR (HP). φέρῃ (οι suprascr.) D. φέρει (οι suprascr.) Q. — 350 πολέων: πλεῖον Q. — 351 ἀμφότεροι AE. ἐμὸν (ον suprascr.) L. — 353 ἱέμενον CIM. ἀπὸ: ἄπο L.

A. c. 331 ἔφθιθεν Aristarchus, cf. ad ε 110, 133. — 336 ἀγήρων Aristarchus et Aristophanes. H. T. 177. — 337 τῷ retinui, etiamsi nulla fere librorum auctoritate nitatur, quoniam consuetudini poetae magis convenit. idem versus ab ἀλλ' ἐμὸν incipiens legitur η 258; ι 33.

νῦν δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρω πολυήρατον ἱκόμεθ' εὐνήν,
κτήματα μέν, τά μοι ἔστι, κομιζέμεν ἐν μεγάροισι,
μῆλα δ', ἅ μοι μνηστῆρες ὑπερφίαλοι κατέκειραν,
πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ ληίσσομαι, ἄλλα δ' Ἀχαιοὶ
δώσουσ', εἰς ὅ κε πάντας ἐνιπλήσωσιν ἐπαύλους.
ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρεον ἀγρὸν ἔπειμι
ὀψόμενος πατέρ' ἐσθλόν, ὅ μοι πυκινῶς ἀκάχηται·
σοὶ δὲ γύναι τάδ' ἐπιτέλλω πινυτῇ περ ἐούσῃ·
αὐτίκα γὰρ φάτις εἶσιν ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι
ἀνδρῶν μνηστήρων, οὓς ἔκτανον ἐν μεγάροισιν·
εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
ἧσθαι, μηδέ τινα προτιόσσεο μηδ' ἐρέεινε.
ἦ ῥα καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλά,
ὦρσε δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην,
πάντας δ' ἔντε' ἄνωγεν ἀρήια χερσὶν ἑλέσθαι.
οἳ δέ οἱ οὐκ ἀπίθησαν, ἐθωρήσσοντο δὲ χαλκῷ,
ὤιξαν δὲ θύρας, ἐκ δ' ἤιον· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
ἤδη μὲν φάος ἦεν ἐπὶ χθόνα, τοὺς δ' ἄρ' Ἀθήνη
νυκτὶ κατακρύψασα θοῶς ἐξῆγε πόληος.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ω.

Ἑρμῆς δὲ ψυχὰς Κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο
ἀνδρῶν μνηστήρων· ἔχε δὲ ῥάβδον μετὰ χερσὶ

V. L. 354 ἀμφοτέρω: ἀμφότεροι CDE 1947, 49 GHIKLMNS. — 355 τά μοι ἐστὶ ADILNQ. ἅ μοι ἐστὶ KPS. — 356 ὑπερφίαλοι: ὑπερφίαλος I (an ὑπερφιάλως?). κατέκειραν: κατέκειρον A. — 357 ληίσομαι E. — 358 ἐνιπλήσωσιν (ου) M. ἐπαύλους: ἐναύλους DHIQ. ἐπαύλους (ἐναύ) M. γράφεται δέ φασι καὶ μεσαύλους E 1950, 4. — 359 ἔπειμι: ἄπειμι ADHIKL QSV. — 361 ταδ': τόδ' AEKMPQSV. ἐπιτέλλω: ἐπιστέλλω F. — 365 μὴ δέ τινα ILMNQ. μὴ δ' ἐρέεινε IKLMNQ. — 366 ἤ ῥὰ AIKLMQ. ὤμοισιν: ὤμοιϊν V. ἐδύσετο CN: ἐδύσατο ADFGHIKLMPQRSV. 369 οἳ AD. ἐθωρήσσαντο E. — 371 ἄρ DKLN.

A. c. 366 ἐδύσατο: ἐδύσετο, Il. T. 229.

Varia lectio. 2 μνηστήρων: ἡρώων Diodorus Siculus I, 96. ῥάβδον: ῥάβδον D. ῥᾶβδον N.

Adnotatio critica. 1—204 Ἀρίσταρχος ἀθετεῖ τὴν νεκυίαν (M νεκυομαντείαν) Schol. MV. — 1 Κυλλήνιος, cf. Et. Mg. 361, 14; Et Gud. 201, 21.

καλὴν χρυσείην, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
τῇ ῥ' ἄγε κινήσας, ταὶ δὲ τρίζουσαι ἕποντο.
ὡς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῷ ἄντρου θεσπεσίοιο
τρίζουσαι ποτέονται, ἐπεί κέ τις ἀποπέσῃσιν
ὁρμαθοῦ ἐκ πέτρης, ἀνά τ' ἀλλήλῃσιν ἔχονται,
ὣς αἱ τετριγυῖαι ἅμ' ἤισαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν
Ἑρμείας ἀκάκητα κατ' εὐρώεντα κέλευθα.
πὰρ δ' ἴσαν Ὠκεανοῦ τε ῥοὰς καὶ Λευκάδα πέτρην,
ἠδὲ παρ' ἠελίοιο πύλας καὶ δῆμον ὀνείρων
ἤισαν· αἶψα δ' ἵκοντο κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
ἔνθά τε ναίουσι ψυχαί, εἴδωλα καμόντων.
Εὗρον δὲ ψυχὴν Πηληιάδεω Ἀχιλῆος
καὶ Πατροκλῆος καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε δέμας τε
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
ὣς οἱ μὲν περὶ κεῖνον ὁμίλεον· ἀγχίμολον δὲ
ἤλυθ' ἔπι ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσσαι ἅμ' αὐτῷ
οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεε Πηλεΐωνος·
Ἀτρείδη, περὶ μέν σε φάμεν Διὶ τερπικεραύνῳ
ἀνδρῶν ἡρώων φίλον ἔμμεναι ἤματα πάντα,

V. L. 3 τῇ τ': τῇ δ' C. — 4 ἐθέλει: ἐθέλῃ HIM. subiunctus est huic in HI τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς (I κρατὴς) ἀργειφόντης. — 5 ῥ' ἄγε: ῥά γε KQS. ῥ' ὅγε D. γρ. τῇ ῥ' ὅγε M. κινήσας: κίνησεν Q. ταὶ: αἳ EKPS. τρύζουσαι I. — 6 ὧς A. — 7 τρῦζουσαι A. — 8 ἀνά: ἅμα KS. ἅμα (ἀνά supra) M. ἀλλήλοισιν ADL. ἕπονται M et supra ἔχονται. — 9 αἳ ADIKLMNQ. τετρϋγυῖαι A. ἤισαν: ἤεσαν Plato Rep. 387 A. — 11 παρ DLMN. πέτρην: πέτραν GM. — 14 ἔνθά τε ACIKNQ. ἔνθα τὲ M. καμόντων: γρ. θανόντων L. — 20 ἐπὶ AL. ἔπι D. — 21 ἄλλαι: ἄλλοι N. ὅσσαι: ὅσσοι KNS. ὅσσοι (αι supra) A. γρ. ὅσσαι A m. rec. conf. λ 388. — 22 ἐπέσπον: ἐπέσπων A. — 24 πέρι A. σε φάμεν AEINQ (HPV): v. σ' ἔφαμεν.

A. c. 4 ἐθέλει: ἐθέλῃ, cf. ad ε 48. — 9 τετριγυῖαι: ὁ ποιητής φησι κεκριγυῖαι Et. Mg. 538, 57. — 10 προπαροξυτόνως δὲ τὸ ἀκάκητα Schol. H Vind. 56, ita Aristarchus et Herodianus, H. T. 182. — 13 ἀσφοδελὸν, cf. ad λ 539. — 15 Aristonicus ad Ψ 73 ἡ διπλῆ ὅτι ἐκτὸς τοῦ ποταμοῦ ὑποτίθεται τὰς τῶν ἀτάφων ψυχὰς καὶ μὴ ταῖς ἐν τῷ ἐρέβει. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὰ ἀθετούμενα ἐν τῇ νεκυίᾳ, vid. Porphyr. ad Ψ 71.

οὕνεκα πολλοῖσίν τε καὶ ἰφθίμοισιν ἄνασσες
δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί.
ἦ τ' ἄρα καὶ σοὶ πρῶι παραστήσεσθαι ἔμελλε
μοῖρ' ὀλοή, τὴν οὔ τις ἀλεύεται, ὅς κε γένηται.
ὡς ὄφελες τιμῆς ἀπονήμενος, ἧς περ ἄνασσες,
δήμῳ ἔνι Τρώων θάνατον καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
τῷ κέν τοι τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
ἠδέ κε καὶ σῷ παιδὶ μέγα κλέος ἤρα' ὀπίσσω·
νῦν δ' ἄρα σ' οἰκτίστῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι.
τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο·
ὄλβιε Πηλέος υἱέ, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
ὃς θάνες ἐν Τροίῃ ἑκὰς Ἄργεος· ἀμφὶ δέ σ' ἄλλοι
κτείνοντο Τρώων καὶ Ἀχαιῶν υἷες ἄριστοι,
μαρνάμενοι περὶ σεῖο· σὺ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
κεῖσο μέγας μεγαλωστὶ λελασμένος ἱπποσυνάων.
ἡμεῖς δὲ πρόπαν ἦμαρ ἐμαρνάμεθ'· οὐδέ κε πάμπαν
παυσάμεθα πτολέμου, εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπι παῦσεν.
αὐτὰρ ἐπεί σ' ἐπὶ νῆας ἐνείκαμεν ἐκ πολέμοιο,
κάτθεμεν ἐν λεχέεσσι καθήραντες χρόα καλὸν
ὕδατί τε λιαρῷ καὶ ἀλείφατι· πολλὰ δέ σ' ἀμφὶ
δάκρυα θερμὰ χέον Δαναοὶ κείροντό τε χαίτας.
μήτηρ δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε σὺν ἀθανάτῃς ἁλίῃσιν
ἀγγελίης ἀίουσα· βοὴ δ' ἐπὶ πόντον ὀρώρει

V. l. 26 πολλοῖσι EMN. — 27 ἐνὶ ACDILNQ. τρῴων L. addit P versum qui est 32. — 28 πρῶι: πρωῒ MQV. πρωΐ A. ceteri πρῶτα. — 29 τὴν: ἣν ES. ἀλεύεται: ἀλεύαται FMR. ὅς κεν ἴδηται M. γρ. γένηται M. γρ. ὅς κε γένηται ἤτοι γενηθῇ Ambrosianus Q. — 30 ὣς L. ἧς περ: ἡ|||περ A. ἥπερ QV. — 31 ἐνὶ ACDILNQ. ἐνῒ M. ἐνισπεῖν L. — 32 τῶ ACDIKLMNQ: v. τῷ. — 33 ἦδέ κε A. ἤρα': ἦρα D. ἤραο EKS. ἤρατ' L. ἦρα' N. ἤραθ' P. — 34 ἄρα σ': ἄρ σ' KS. — 36 πηλέως A (os supra). πηλέως DM. — 37 omitt. L. pro ἀμφὶ δέ σ' ἄλλοι quod sequenti versui additum est, D habet ἱπποβότοιο. — 38 τρῴων L. — 39 σεῖο: σοῖο AGHI. δ' ἐν: δὲ DEFGHILMNQRV. — 40 μεγαλοστὶ DL. — 41 οὐδέ κε: οὐδέ τι GIM. οὐκέτι H. — 42 πολέμου ACDEFKMS. — 44 καθήραντες D. — 45 ἀμφὶ AHI 1. m. LQ. ἄμφι D. v. ἀμφὶς. — 46 κείροντό: κείραντό A ex corr. DGHIKLMQSV. — 47 ἦλθε: ἦρθε K. — 48 ἀγγελίας N.

A. c. 28 πρῶι: ad hoc spectant explicationes Scholl. HV Vind. 56 πρὸ τοῦ γήρως, πρὸ τοῦ δέοντος, quocum conf. Hesych. III, 400; Photii Lex. 346. de accentu vid. Et. Mg. 607, 22; 692, 7. — 39 δ' ἐν, non δὲ, Aristarchus teste Didymo ad Π 775. — 40 ὁ ἀστερίσκος, ὅτι εἰς τὴν δευτέραν νέκυιαν μετάκειται οὐχ ὑγιῶς Aristonicus ad Π 776.

θεσπεσίη, ὑπὸ δὲ τρόμος ἔλλαβε πάντας Ἀχαιούς·
καί νύ κ' ἀναΐξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας,
εἰ μὴ ἀνὴρ κατέρυκε παλαιά τε πολλά τε εἰδώς,
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
ἴσχεσθ' Ἀργεῖοι, μὴ φεύγετε κοῦροι Ἀχαιῶν·
μήτηρ ἐξ ἁλὸς ἥδε σὺν ἀθανάτῃς ἁλίῃσιν
ἔρχεται οὗ παιδὸς τεθνηότος ἀντιόωσα.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἔσχοντο φόβου μεγάθυμοι Ἀχαιοί·
ἀμφὶ δέ σ' ἔστησαν κοῦραι ἁλίοιο γέροντος
οἴκτρ' ὀλοφυρόμεναι, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσαν.
μοῦσαι δ' ἐννέα πᾶσαι ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ
θρήνεον· ἔνθά κεν οὔ τιν' ἀδάκρυτόν γε νόησας
Ἀργείων· τοῖον γὰρ ὑπώρορε μοῦσα λίγεια.
ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μέν σε ὁμῶς νύκτάς τε καὶ ἦμαρ
κλαίομεν ἀθάνατοί τε θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι·
ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἔδομεν πυρί, πολλὰ δέ σ' ἀμφὶ
μῆλα κατεκτάνομεν μάλα πίονα καὶ ἕλικας βοῦς.
καίεο δ' ἔν τ' ἐσθῆτι θεῶν καὶ ἀλείφατι πολλῷ
καὶ μέλιτι γλυκερῷ· πολλοὶ δ' ἥρωες Ἀχαιοὶ
τεύχεσιν ἐῤῥώσαντο πυρὴν πέρι καιομένοιο
πεζοί θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
αὐτὰρ ἐπεὶ δή σε φλὸξ ἤνυσεν Ἡφαίστοιο,
ἠῶθεν δή τοι λέγομεν λεύκ' ὀστέ' Ἀχιλλεῦ

V. L. 49 ὑπὸ: ἐπὶ DHILQV. ἔλλαβε: ἤλυθε GKMS. — 50 abhinc deficit cod. C, sed iam a versu 24 codex est mutilus. — 53 ὅ: ὅς GLR. ἐὺ φρονέων ADILQ: v. ἐΰφρονέων. hunc v. omitt. KS. — 55 σὺν: μετ' PS. — 56 τεθνηότος: τεθνειότος AFKLNPRS (G). τεθνειῶτος M. — 57 οἱ δ' ADIKLMNQ. ἔσχοντο H. ἴσχοντο G. — 58 σ' ἔστησαν: σε στῆσαν KS. — 61 ἔνθά κεν ADIKLMQ. γε νόησας E. γ' ἐνόησα H ex em. I. γ' ἐνόησεν V. v. γ' ἐνόησας. — 62 ὑπώρορε: ἐπώρορε AD E 1953, 56 IKLMNPQSV. ἐπώρορεν ἢ ἐπόρνυε E 1953, 16. λιγεῖα GQ. — 63 ἑπταδεκαίδεκα I. ἑπτακαίδεκα AEFH 1. m. KQSV. ἑπτὰ καίδεκα L. — 65 ὀκτωκαιδεκάτη L. ὀκτὼ καὶ δεκάτῃ D. δέ σ' ἀμφὶ: v. δέ σ' ἀμφίς. DFHIKLM δ' ἐπ' αὐτῷ. DL γρ. δέ σ' ἀμφίς, cf. ad 45. — 67 καίεο: καίεν Q. — 69 περικαιομένοιο DEGILMV. παρακαιομένοιο P. — 70 omitt. K. ὀρυγμαδὸς DIQ, cf. α 133. — 71 ἐπεὶ δὴ EM. — 72 λεῦκ' D.

A. c. 53 Aristarchus ὅ σφιν, H. T. 326. — 56 τεθνηότος Aristarchus, H. T. 282. — 60–62 ἀθετητέος δὲ ὁ μουσῶν ἐπ' Ἀχιλλεῖ θρῆνος Schol. Ω 720.

οἴνῳ ἐν ἀκρήτῳ καὶ ἀλείφατι· δῶκε δὲ μήτηρ
χρύσεον ἀμφιφορῆα· Διωνύσοιο δὲ δῶρον
φάσκ' ἔμεναι, ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο.
ἐν τῷ τοι κεῖται λεύκ' ὀστέα φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
μίγδα δὲ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος,
χωρὶς δ' Ἀντιλόχοιο, τὸν ἔξοχα τῖες ἁπάντων
τῶν ἄλλων ἑτάρων μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
ἀμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπειτα μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον
χεύαμεν Ἀργείων ἱερὸς στρατὸς αἰχμητάων
ἀκτῇ ἔπι προὐχούσῃ, ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ,
ὥς κεν τηλεφανὴς ἐκ ποντόφιν ἀνδράσιν εἴη
τοῖς, οἳ νῦν γεγάασι καὶ οἳ μετόπισθεν ἔσονται.
μήτηρ δ' αἰτήσασα θεοὺς περικαλλέ' ἄεθλα
θῆκε μέσῳ ἐν ἀγῶνι ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.
ἤδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας
ἡρώων, ὅτε κέν ποτ' ἀποφθιμένου βασιλῆος
ζώννυνταί τε νέοι καὶ ἐπεντύνονται ἄεθλα·
ἀλλά κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν θηήσαο θυμῷ,
οἷ' ἐπὶ σοὶ κατέθηκε θεὰ περικαλλέ' ἄεθλα,
ἀργυρόπεζα Θέτις· μάλα γὰρ φίλος ἦσθα θεοῖσιν.
ὣς σὺ μὲν οὐδὲ θανὼν ὄνομ' ὤλεσας, ἀλλά τοι αἰεὶ
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους κλέος ἔσσεται ἐσθλὸν Ἀχιλλεῦ·
αὐτὰρ ἐμοὶ τί τόδ' ἦδος, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσα;
ἐν νόστῳ γάρ μοι Ζεὺς μήσατο λυγρὸν ὄλεθρον
Αἰγίσθου ὑπὸ χερσὶ καὶ οὐλομένης ἀλόχοιο.

V. L. 74 *Διωνύσοιο*: *διονύσοιο* DEGIK. *διονύσσοιο* M. *διοννύσοιο* pro var. lect. — 75 *περικλυτοῦ*: *περικλυτὸν* H sup. — 76 *τοι*: *σοι* E. — 79 *γε*: *τε* M. — 82 *ἐπὶ* AKLNQ. *ἔπι* DI. — 83 *εἴη*: *εἴης* ES. — 84 *μετόπισθ' ἔσσονται* M. — 85 *θεοὺς*: *θεοῖς* D. — 87 *ἀντεβόλησας*: *ἀντεβόλησα* ADFIKLMNS (GHPV) Schol. Ψ 29; Hesych. I, 210. — 88 *ποτ'*: *που* M. *βασιλῆος*: *ἀχιλῆος* DL. — 89 *ἐπεντείνονται* D. *ἐπενταύονται* M. — 90 *ἀλλ' ἄγε ἐκεῖνα* KS. *κ' ἐκεῖνα* M. *γε κεῖνα* E. *θηήσαο* DHILMQV. *ἐτεθήπεα* AKNPR. *ἐτεθήππεα* S. *καὶ θήσαο* F. *ἐτεθήπεα ἢ ἐτεθήπεας* E 1953, 39. *ἐτεθήπεα καὶ ἐτεθήπεας* E 1954, 29. *γρ. θηήσαο* A m. rec. *γρ. δὲ καὶ ἐτεθήπεας* E 1954, 24. *ἔτι γράφεται τὸ αὐτὸ καὶ ἐτεθήπεο* E 1954, 26. *θυμῷ*: *θυμὸν* Q. — 93 *ὡς* D. — 95 *ἦδος* D. — 96 *μήσατο*: *ἐμήσατο* DHILQ. *ὄλεθρον*: *ἄεθλον* Q. — 97 *καὶ*: *κἂν* D.

A. c. 74 asteriscum habuit, cf. Ariston. ad Ψ 91. — 87 *ἀντεβόλησας* Aristarchea lectio videtur fuisse ut λ 416, ubi vid. Didymum. — 90 genuina lectio est *θηήσαο*, ut λ 418 *ὀλοφύραο*, nam *ἐτεθήπεας* versus non patitur. — 95 Herodianus *ηδος*: *ἦδος* Trypho, H. T. 270.

ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε διάκτορος ἀργεϊφόντης
ψυχὰς μνηστήρων κατάγων Ὀδυσῆι δαμέντων,
τὼ δ' ἄρα θαμβήσαντ' ἰθὺς κίον, ὡς ἐσιδέσθην.
ἔγνω δὲ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
παῖδα φίλον Μελανῆος, ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα·
ξεῖνος γάρ οἱ ἔην Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων.
τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο·
Ἀμφίμεδον, τί παθόντες ἐρεμνὴν γαῖαν ἔδυτε
πάντες κεκριμένοι καὶ ὁμήλικες; οὐδέ κεν ἄλλως
κρινάμενος λέξαιτο κατὰ πτόλιν ἄνδρας ἀρίστους.
ἦ ὔμμ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν
ὄρσας ἀργαλέους ἀνέμους καὶ κύματα μακρά;
ἦ που ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου
βοῦς περιταμνομένους ἠδ' οἰῶν πώεα καλά,
ἠὲ περὶ πτόλιος μαχεούμενοι ἠδὲ γυναικῶν;
εἰπέ μοι εἰρομένῳ· ξεῖνος δέ τοι εὔχομαι εἶναι.
ἦ οὐ μέμνῃ, ὅτ' ἐκεῖσε κατήλυθον ὑμέτερον δῶ
ὀτρυνέων Ὀδυσῆα σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕπεσθαι ἐυσσέλμων ἐπὶ νηῶν;
μηνὶ δ' ἐν οὔλῳ πάντα περήσαμεν εὐρέα πόντον
σπουδῇ παρπεπιθόντες Ὀδυσσῆα πτολίπορθον.
τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀμφιμέδοντος·
[Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον],

V. L. 103 φίλον omitt. FR. Μελανῆος: μελανθῆος FKMPRS, unde Barnes. coni. παῖδα Μελανθῆος τόν. — 104 γάρ τοι F. ἐνὶ DIKLMQ. — 106 ἀμφιμέδον DK. ἀμφιμέδων L. παθόντ' K. — 107 ἄλλως E 1956, 31: ἄλλος E 1954, 55 LNS (GP). ἄλλως M. — 108 κρινάμενος: κρινόμενος I. — 109 ἦ: ἢ AI 2. m. L. ὔμμ': ὖμμ' DIM. ἠέ που ἐν KPS. — 110 omitt. S. — 111 ἢ AIN: cet. ἦ. — 112 περιτεμνομένους PS. ἠδ' οἰῶν πώεα καλά: καὶ ὄϊς καὶ πίονας αἶγας DL. — 113 omitt. Q. ἠὲ: ἦε N. πτόλεως M. — 115 ἦ: ἢ ADELQ. ὅτ' ἐκεῖσε AG. ὅτε ἐκεῖσε E. v. ὅτε κεῖσε. κατήλυθον: κατήλθομεν GM, cf. λ 1. ὑμέτερον: ἡμέτερον ADIQ. — 117 omitt. L. ἐϋσσέλμων AFIKMQR. — 118 ἐν: ἂρ AIKLMNQ. v. ἄρ'. — 121 omitt. A 1. m. FKMN in t. PS: habent A m. rec. DHILN in marg. QRV.

A. c. 99 ἀργεϊφόντης: v. Ἀργειφόντης. Didymus et Trypho ἀργιφόντης, H. T. 202. — 109 ὔμμ': ὖμμ', H. T. 369. — 118 ἐν Aristarchus teste Didymo ad K 48: libri ἄρ' vel ἂρ. — 119 πτολίπορθον Aristarchus, H. T. 348.

μέμνημαι τάδε πάντα διοτρεφές, ὡς ἀγορεύεις·
σοὶ δ' ἐγὼ εὖ μάλα πάντα καὶ ἀτρεκέως καταλέξω,
ἡμετέρου θανάτοιο κακὸν τέλος, οἷον ἐτύχθη.
μνώμεθ' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα·
ἡ δ' οὔτ' ἠρνεῖτο στυγερὸν γάμον οὔτε τελεύτα
ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν,
ἀλλὰ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξε·
στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε,
λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπε·
κοῦροι ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰς ὅ κε φᾶρος
ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώνια νήματ' ὄληται,
Λαέρτῃ ἥρωι ταφήιον, εἰς ὅτε κέν μιν
μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο,
μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιάδων νεμεσήσῃ,
αἴ κεν ἄτερ σπείρου κῆται πολλὰ κτεατίσσας.
ὣς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ἔνθα καὶ ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστόν,
νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο.
ὣς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ καὶ ἔπειθεν Ἀχαιούς·
ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὧραι,

V. l.. 122 διοτροφὲς A. duo hemistichia διοτρεφές, ὡς ἀγορεύεις et σοὶ δ' ἐγὼ εὖ μάλα πάντα omitt. FQV. — 123 ἐγὼν L. καταλέξω: ἀγορεύσω AN. γρ. ἀγορεύσω H. — 124 τέλος: μόρον HQ. γρ. μόρον M. — 126 ἦδ' ADIKLMNQ. οὔτε τελεύτα DIM 1. m N. οὔτε τέλεσσα F. v. οὔτ' ἐτελεύτα. — 128 ἐνὶ: ἐπὶ M. μερμήριξε: μερμήριζε ADGKPS. μερμήριζεν LM. — 129 ἐνὶμμεγάροισιν D. ὕφηνε S (ὕφαινε). — 130 ἦμιν I. μετέειπε: προσέειπε DL (ν). — 132 l. εἰσόκε. φάρος ADKMNQ. — 133 ἐκτελέσω: ἐκτελέω L. μεταμώνια: μεταμώλια FKPRS. μεταμώνια M (λ supra ν). — 134 εἰσότε AILNQ. εἰσόκε FV. εἰσόκε τέ μιν KS. — 135 τανηλεγέως D. — 136 μή τϊς μοι ADIKLNQ, cf. β 101. — 137 *κῆται: κεῖται ADFGHIKLMNPQRSV. κτεατίσας K. κτεατίσας Q (σ supra σ). — 138 αὖτε πεπείθετο L. — 139 ἔνθα καὶ: ἔνθά κεν N. ἔνθα κεν F (H). ἠματίη D. ἤματι, ἡ μὲν L, cf. τ 149. ὑφαίνεσκε AKMNV. — 140 ἀλύεσκεν FK. ἀλύεσκεν NQ (λ supra λ). ἐπὴν ADIKLMNQ, cf. β 105; τ 150. — 142 τέτρατον: τέταρτον IK.

A. c. 128—146: conf. β 93—110; τ 138—156. — 129 Aristophanes ἐνιμμεγάροισιν. H. T. 391. — 133 μεταμώνια: μεταμώλια, v. β 98. — 137 κῆται, cf. β 102. — 140 ἀνλύεσκεν Aristarchus, H. T. 394. — 141 τρίετες: alii δίετες, cf. β 106. — 142 τέτρατον: alii δὴ τρίτον, v. β 107.

[μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πολλὰ τελέσθη,]
καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ᾔδη,
καὶ τήν γ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκης.
εὖθ' ἣ φᾶρος ἔδειξεν ὑφήνασα μέγαν ἱστὸν
πλύνασ' ἠελίῳ ἐναλίγκιον ἠὲ σελήνῃ,
καὶ τότε δή ῥ' Ὀδυσῆα κακός ποθεν ἤγαγε δαίμων
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιήν, ὅθι δώματα ναῖε συβώτης.
ἔνθ' ἦλθεν φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο
ἐκ Πύλου ἠμαθόεντος ἰὼν σὺν νηὶ μελαίνῃ·
τὼ δὲ μνηστῆρσιν θάνατον κακὸν ἀρτύναντε
ἵκοντο προτὶ ἄστυ περικλυτόν, ἤ τοι Ὀδυσσεὺς
ὕστερος, αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευε.
τὸν δὲ συβώτης ἦγε κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα
πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι
σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο·
οὐδέ τις ἡμείων δύνατο γνῶναι τὸν ἐόντα
ἐξαπίνης προφανέντ', οὐδ' οἳ προγενέστεροι ἦσαν,
ἀλλ' ἔπεσίν τε κακοῖσιν ἐνίσσομεν ἠδὲ βολῇσιν.
αὐτὰρ ὃ τέως μὲν ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσι
βαλλόμενος καὶ ἐνισσόμενος τετληότι θυμῷ·
ἀλλ' ὅτε δή μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο,
σὺν μὲν Τηλεμάχῳ περικαλλέα τεύχε' ἀείρας
ἐς θάλαμον κατέθηκε καὶ ἐκλήισεν ὀχῆας,

V. L. 143 omitt. DFHIKLMNS: habent AQV, cf. ad β 107; τ 153. πάντ' ἐτελέσθη A et supra πολλά. — 144 ᾔδη L. — 145 τήν γ': τὴν δ' A. — 147 εὖθ': ἔνθ' DL. ἢ ADIKLMNQ. φάρος ADMNQ. ὑφήνασα DEIN. — 148 ἠὲ: ἠδὲ KNS. — 149 κακῶς D. κακὸς (ῶ supra) L. — 150 ἐσχατιήν: ἐσχατιῇ QV. ἐσχατΐην (τΐῃ supra) A. ἐσχατιῆς F, cf. δ 518. — 151 ἦλθε AEIKMN. — 153 δὲ: καὶ V. μνηστῆρσι ADIKN. ἀρτύναντε: ἀρτύναντες KL. ὀτρύναντε D et supra ἀρτύναντε. E vitiose ἀρτύνοντας. — 154 περικλυτὸν: δουρικλυτὸν M. — 156 τὸν δὲ: τόνδε D. — 157 ἠδὲ: ἠὲ V. — 158 est in omnibus libris. — 159 τὸν: τοῖον KPS. — 160 προφανέντα D 2. m. KM. προγενέστεροί εἰσιν L. — 161 ἐνίσσομεν (πτ supra) M. ἐνίπτομεν F (P). — 162 ὃ ADIKMNQ. ἐνὶμμεγάροισιν D. — 163 ἐνισσόμενος: νισσόμενος LM. — 166 ἐκλήισεν: ἐκλήϊσσεν AEINQ.

A. c. 144 ᾔδη Aristarchus, H. T. 271. — 145 ἀλλύουσαν: ἀνλύουσαν, v. 140.

αὐτὰρ ὃ ἣν ἄλοχον πολυκερδείῃσιν ἄνωγε
τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον,
ἡμῖν αἰνομόροισιν ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν.
οὐδέ τις ἡμείων δύνατο κρατεροῖο βιοῖο
νευρὴν ἐντανύσαι, πολλὸν δ' ἐπιδευέες ἦμεν.
ἀλλ' ὅτε χεῖρας ἵκανεν Ὀδυσσῆος μέγα τόξον,
ἔνθ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλέομεν ἐπέεσσι
τόξον μὴ δόμεναι, μηδ' εἰ μάλα πόλλ' ἀγορεύοι·
Τηλέμαχος δέ μιν οἶος ἐποτρύνων ἐκέλευσεν.
αὐτὰρ ὃ δέξατο χειρὶ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ῥηιδίως δὲ τάνυσσε βιόν, διὰ δ' ἧκε σιδήρου,
στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, ταχέας δ' ἐκχεύατ' ὀιστοὺς
δεινὸν παπταίνων, βάλε δ' Ἀντίνοον βασιλῆα.
αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοις ἐφίει βέλεα στονόεντα
ἄντα τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον.
γνωτὸν δ' ἦν, ὅ ῥά τίς σφι θεῶν ἐπιτάρροθος ἦεν·
αὐτίκα γὰρ κατὰ δώματ' ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῷ
κτεῖνον ἐπιστροφάδην, τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικὴς
κράτων τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
ὣς ἡμεῖς Ἀγάμεμνον ἀπωλόμεθ', ὧν ἔτι καὶ νῦν
σώματ' ἀκηδέα κεῖται ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος·
οὐ γάρ πω ἴσασι φίλοι κατὰ δώμαθ' ἑκάστου,
οἵ κ' ἀπονίψαντες μέλανα βρότον ἐξ ὠτειλέων
κατθέμενοι γοάοιεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.

V. L. 167 ὃ ADIKLMNQ. πολυκερδείῃσιν: πολϋκερδίῃσϊν AIKLNQS, quod defendi potest analogia verborum ἀτιμίῃσιν ν 142, ἀκομιστίῃ φ 284, κακοεργίῃς χ 374, ἀεργίῃς ω 251; conf. ψ 77, ubi libri octo πολυκερδίῃσι exhibent. ἄνωγε: ἀνώγει M. — 174 μὴ δ' ADIKLMNQ. ἀγορεύοι: ἀγορεύει KS. — 175 ἐκέλευσεν: ἐκέλευεν IQV. — 176 ὃ ADIKLMNQ. — 177 δὲ τάνϋσσε N: cet. δ' ἐτάνυσσε. EKM δ' ἐτάνυσε. δια D. σιδήρου: σίδηρον Q. — 178 ἆρ DIKLMNQ. ἐκχεύατ': ἐχεύατ' D. — 180 ἐφίει: ἀφίει GP. βέλεμνα: βέλη gl. in M. fuit itaque varia lectio στονόεντα βέλεμνα Buttmann. — 181 ἀγχιστῖνοι: ἀγχηστῖνοι E 1955, 43 HINV. — 182 γνωτὸν: γνωστὸν DS 1. m. ὅ ῥά τἲς σφϊ N. ὅτι ῥά σφι DL. — 183 αὐτίκα: αὐτοὶ L. δώματ': δῶμα DL. σφῷ: σφῶν ANPQV, conf. ξ 262; ρ 431. — 185 θῦεν: θυῖεν AM. θεῖεν L. — 187 ἐνὶμμεγάροις D. ἐνὶ μμεγάροις M. — 188 ἴσσασϊ NQ. — 190 ὃ: τὸ K.

A. c. 181 ἀγχιστῖνοι: τὰ παρὰ τὸ ἄγχι συντιθέμενα διὰ τοῦ ῑ γράφεται, οἷον ἀγχίμολον, ἀγχίθυρον· πλὴν τοῦ ἀγχήστινος Cram. Anecd. Ox. II, 319, 19. cf. Et. Mg. 14, 45; Eust. 531, 45.

τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο·
ὄλβιε Λαέρταο πάι, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἦ ἄρα σὺν μεγάλῃ ἀρετῇ ἐκτήσω ἄκοιτιν.
ὡς ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ,
κούρῃ Ἰκαρίου· ὡς εὖ μέμνητ' Ὀδυσῆος,
ἀνδρὸς κουριδίου· τῷ οἱ κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται
ἧς ἀρετῆς, τεύξουσι δ' ἐπιχθονίοισιν ἀοιδὴν
ἀθάνατοι χαρίεσσαν ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ,
οὐχ ὡς Τυνδαρέου κούρη κακὰ μήσατο ἔργα
κουρίδιον κτείνασα πόσιν, στυγερὴ δέ τ' ἀοιδὴ
ἔσσετ' ἐπ' ἀνθρώπους, χαλεπὴν δέ τε φῆμιν ὀπάσσει
θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
ἑστεῶτ' εἰν Ἀίδαο δόμοις ὑπὸ κεύθεσι γαίης·
οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν, τάχα δ' ἀγρὸν ἵκοντο
καλὸν Λαέρταο τετυγμένον, ὅν ῥά ποτ' αὐτὸς
Λαέρτης κτεάτισσεν, ἐπεὶ μάλα πολλὰ μόγησεν.
ἔνθά οἱ οἶκος ἔην, περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντῃ,
ἐν τῷ σιτέσκοντο καὶ ἵζανον ἠδὲ ἴαυον

V. L. 192 πάι: παῖς N. — 193 σῇ; γρ. σὺν L. ἐκτήσω: ἐκτήσο A. — 194 ἀμύμονι: ἐχέφρονι AEFKNS. ἐχέφρενι P. γρ. ἀμύμονι A m. rec. — 195 ὧς L. — 196 τῶ ADIKLMNQ: v. τῷ. οἱ: οὐ L. — 198 ἐχέφρονι: ἀμύμονι ANQ. — 199 Τυνδαρέου: Τυνδάρεω Schol. λ 299. — 200 δέ τ': δὲ E. — 201 ἀνθρώπους: ἀνθρώποις KLS. δέ τε: δ' ἐνὶ HIM 1. m. V. δ' ἔνι DL. δ' ἔνι G. δ' ἐπὶ var. lect. in G. δέ τι M 2. m. γρ. δ' ἐνὶ A m. rec. φῆμιν: φήμην MQ. γρ. χαλεπὴν δ' ἐνὶ φῆμιν M. ὀπάσσει: ὀπάσσει ADGHIKLNQSV. — 202 ἥ κ': εἰ κ' D. εἴ κ' K. — 204 ἑστεῶτ' DHMNQ. ἑστέῶτ' I. v. ἑσταότ'. δόμοις: πύλαις GM. ἢ δόμοις M sup. — 205 οἳ δ' ADIKLMNQ. — 206 ὃν ῥά ποτ' DM. — 207 κτεάτισσεν ἐπεί: κτεάτισσ' ἐπεὶ|||| A p. ras. N (erat ἐπεὶ ἤ). πολλὰ μόγησεν: l. πόλλ' ἐμόγησεν. — 208 ἔνθά οἱ ADIKLMQ. περι L. κλίσιον: κλισίῃ Porphyrius ad Σ 309. — 209 σιτέσκοντο: ἐσιτίσκοντο Hesych. II, 209.

A. c. 204 ἑστεῶτ' Aristarchus, H. T. 262. — 207 πολλὰ μόγησεν, ita Aristarchus Α 162, Ι 492. — 208 κλίσιον: ὁ μὲν τεχνικὸς (Choeroboscus?) διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφει, ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς διὰ τοῦ ῑ λέγει . . . . τοῦτο παρὰ μὲν Ὁμήρῳ συστέλλει τὸ ῑ καὶ προπαροξύνεται, παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς ἐκτείνεται τὸ ῑ καὶ παροξύνεται Et. Mg. 520, 16. ὁ μὲν Ἡλιόδωρος τὰς κύκλῳ καὶ ἔξω καταλύσεις εἴρηκεν, ὁ δὲ Ἀρίσταρχος κυκλόθεν τοῦ οἴκου οἷον ἐκ στιβάδων ᾠκοδομημένον, πρὸς οὗ καὶ οἱ θρόνοι ἔκειντο . . . . ὁ δὲ Ἀπίων φησὶν οὕτως· κλισίον ἡ βάσις, ἐφ' ἧς κεῖται ὁ θρόνος, ὅ ἐστι δι' ὅλου τοῦ οἴκου Apoll. Soph. 100, 21. plura habet Porphyrius ad Ι 90 ex Dorothei Ascalonitae περὶ τοῦ παρ' Ὁμήρῳ κλισίου libro excerpta.

δμῶες ἀναγκαῖοι, τοί οἱ φίλα ἐργάζοντο.
ἐν δὲ γυνὴ Σικελὴ γρηῢς πέλεν, ἥ ῥα γέροντα
ἐνδυκέως κομέεσκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος.
ἔνθ' Ὀδυσεὺς δμώεσσι καὶ υἱέι μῦθον ἔειπεν·
ὑμεῖς μὲν νῦν ἔλθετ' ἐυκτίμενον δόμον εἴσω,
δεῖπνον δ' αἶψα συῶν ἱερεύσατε, ὅς τις ἄριστος·
αὐτὰρ ἐγὼ πατρὸς πειρήσομαι ἡμετέροιο,
ἤ κέ μ' ἐπιγνώῃ καὶ φράσσεται ὀφθαλμοῖσιν,
ἦέ κεν ἀγνοιῇσι, πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἐόντα.
ὣς εἰπὼν δμώεσσιν ἀρήια τεύχε' ἔδωκεν.
οἱ μὲν ἔπειτα δόμον δὲ θοῶς κίον, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἆσσον ἴεν πολυκάρπου ἀλῳῆς πειρητίζων.
οὐδ' εὗρεν Δολίον μέγαν ὄρχατον ἐσκαταβαίνων,
οὐδέ τινα δμώων οὐδ' υἱῶν· ἀλλ' ἄρα τοί γε
αἱμασιὰς λέξοντες ἀλῳῆς ἔμμεναι ἕρκος
ᾤχοντ', αὐτὰρ ὁ τοῖσι γέρων ὁδὸν ἡγεμόνευε.
τὸν δ' οἶον πατέρ' εὗρεν ἐυκτιμένῃ ἐν ἀλῳῇ
λιστρεύοντα φυτόν· ῥυπόωντα δὲ ἕστο χιτῶνα
ῥαπτὸν ἀεικέλιον, περὶ δὲ κνήμῃσι βοείας
κνημῖδας ῥαπτὰς δέδετο γραπτῦς ἀλεείνων
χειρῖδάς τ' ἐπὶ χερσὶ βάτων ἕνεκ'· αὐτὰρ ὕπερθεν
αἰγείην κυνέην κεφαλῇ ἔχε πένθος ἀέξων.

V. l. 210 δμῷες L. ἐργάζοντο: εἰργάζοντο DGILV. ἴσασι θυμῷ Q. γρ. φίλα ἴσασι θυμῷ A m. rec. — 211 γρῆϋς ADLNQ. ἢ ῥὰ IKLQ. γέροντα: γέροντος L. — 212 ἐπ' ἀγροῦ: ἐπεὶ ἄγε N. πόληος: πόλιος AG M. — 213 δμώεσσι L. — 214 δόμον εἴσω: πτολίεθρον FKS. — 215 αἶψα: ἔπειτα G. — 217 ἤ: v. αἴ. εἴ με ἔτι γνοίη E. αἴ κε μ' ἔτι γνοίη KS. ἤ κέ μέ τι γνοίη L. *ἐπιγνώῃ: ἐπιγνοίη ADFHINQRV. hic versus in M primo omissus in DHL post 218 est collocatus et in I post hunc repetitus. — 218 ἀγνοιῇσι: ἀγνοιήσει A. ἄγνοιήσει I. ἀμφὶς: ἐνθάδ' Apoll. Soph. 8, 20. — 219 δμώεσσιν L. — 221 ἄσσον A. ἀλῳῆς: l. ἀλωῆς. — 222 omitt. Q. δολιὸν D. δόλιον ILN. — 223 δμῴων L. υἱῶν: υἱέων ADHKLMNSV. — 224 λέξοντες Hesych. II, 192; Apoll. Soph. 76, 25: λέξαντες A Phot. Lex. 253. λέγοντες Apoll. Soph. 17, 32. — 225 ὃ ADI KLMNQ. — 227 ῥυπόωντά τε G. ῥυπόεντα δὲ S. ἔστο I. — 229 κνημίδας AD. ῥαπτὰς: γραπτὰς Apoll. Soph. 55, 22. γραπτῦς Apoll. Soph. 55, 23: γραπτὺς DKL 2. m. M. γράπτὺς I. γράπτυς Q. — 230 χειρίδάς δ' A. χειρίδας τ' DK. χειρίδα δ' G. — 231 αἰγείην Apoll. Soph. 18, 18 (et αἰγέην): ἀργείην DL. κεφαλὴν Apoll. Soph.

A. c. 217 ἐπιγνώῃ est coniectura G. Hermanni. — 221, 224 ἀλῳῆς, v. H. Τ. 187. — 229 γραπτῦς Herodianus in Od. Prosodia: in Il. Pros. γραπτὺς, cf. Schol. Π 390.

τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
γήραϊ τειρόμενον, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
στὰς ἄρ' ὑπὸ βλωθρὴν ὄγχνην κατὰ δάκρυον εἶβε.
μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
κύσσαι καὶ περιφῦναι ἑὸν πατέρ', ἠδὲ ἕκαστα
εἰπεῖν, ὡς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
ἦ πρῶτ' ἐξερέοιτο ἕκαστά τε πειρήσαιτο.
ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι
πρῶτον κερτομίοις ἐπέεσσιν πειρηθῆναι.
τὰ φρονέων ἰθὺς κίεν αὐτοῦ δῖος Ὀδυσσεύς.
ἦ τοι ὃ μὲν κατέχων κεφαλὴν φυτὸν ἀμφελάχαινε·
τὸν δὲ παριστάμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
ὦ γέρον, οὐκ ἀδαημονίη σ' ἔχει ἀμφιπολεύειν
ὄρχατον, ἀλλ' εὖ τοι κομιδὴ ἔχει, οὐδέ τι πάμπαν
οὐ φυτὸν οὐ συκέη οὐκ ἄμπελος οὐ μὲν ἐλαίη
οὐκ ὄγχνη οὐ πρασιή τοι ἄνευ κομιδῆς κατὰ κῆπον.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δὲ μὴ χόλον ἔνθεο θυμῷ·
αὐτόν σ' οὐκ ἀγαθὴ κομιδὴ ἔχει, ἀλλ' ἅμα γῆρας
λυγρὸν ἔχεις αὐχμεῖς τε κακῶς καὶ ἀεικέα ἕσσαι.
οὐ μὲν ἀεργίης γε ἄναξ ἕνεκ' οὔ σε κομίζει,
οὐδέ τί τοι δούλειον ἐπιπρέπει εἰσοράασθαι
εἶδος καὶ μέγεθος· βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας.
τοιούτῳ δὲ ἔοικας, ἐπεὶ λούσαιτο φάγοι τε,
εὑδέμεναι μαλακῶς· ἣ γὰρ δίκη ἐστὶ γερόντων.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,

V. L. 232 τὸν δ' οὖν ὡς Q. — 234 ἄρ ADIKLMNQ. ὄγχνην: ὄχνην AIKLQV. κατα DN. — 236 κύσσαι: κῦσσαι A 2. m. DK. κῦσαι A 1. m. EFLNV. — 238 omitt. A 1. m. ἦ N: cet. ἤ. — 240 πρῶτον: πρῶτα E. ἐπέεσσι ADEMN. — 242 κατέχων Apoll. Soph. 107, 10: κάτ' ἔχων NRS (HPV). κατ' ἔχων Apoll. Soph. 25, 31. κάτω ἔχων DE bis GIKLM e glossa. κεφαλὴν (ῆ) M. — 243 περιστάμενος I. — 244 ἀδαημονίη Hesych. I, 40: ἀδαημοσύνη Apoll. Soph. 8, 25. ἀδαημονίης ἔχει HS. γρ. ἀδαημοσύνης H. — 245 οὐδέ τι I. — 246 συκέη: συκῆ ADEFHIKLNRV. συκὴ MQ. — 247 ὄγχνη: ὄχνη AFIKLQSV. — 249 οὐ κομιδὴ ἀγαθὴ D L. — 250 ἔχεις: ἔχει σ' G. — 251 ἀεργίης: ἀργείης Q. κομίζει: κομίζῃ D. — 252 οὐδέ τι τοι DIKQ. — 253, 254 βασιλῆι — τοιούτῳ δὲ omitt. S. — 254 ἔοικες N. λούσαιτο: λούσαιτό τε N. — 255 ἣ AIKMNQ. — 256 ἀλλ' ἄγε: ἀλλά γε D.

A. c. 242 κατέχων: κάτω ἔχων, νενευκώς. δύναται δὲ καὶ ὑφ' ἕν, κατέχων Schol. MV. — 255 ἣ veteres, ut ἣ θέμις ἐστί.

τεῦ δμώς εἰς ἀνδρῶν; τεῦ δ' ὄρχατον ἀμφιπολεύεις;
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἐὺ εἰδῶ,
εἰ ἐτεόν γ' Ἰθάκην τήνδ' ἱκόμεθ', ὥς μοι ἔειπεν
οὗτος ἀνὴρ νῦν δὴ ξυμβλήμενος ἐνθάδ' ἰόντι
οὔ τι μάλ' ἀρτίφρων, ἐπεὶ οὐ τόλμησεν ἕκαστα
εἰπεῖν ἠδ' ἐπακοῦσαι ἐμὸν ἔπος, ὡς ἐρέεινον
ἀμφὶ ξείνῳ ἐμῷ, ἤ που ζώει τε καὶ ἔστιν,
ἦ ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν Ἀίδαο δόμοισιν.
ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καί μευ ἄκουσον·
ἄνδρά ποτ' ἐξείνισσα φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ
ἡμέτερον δ' ἐλθόντα, καὶ οὔ πώ τις βροτὸς ἄλλος
ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα·
εὔχετο δ' ἐξ Ἰθάκης γένος ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔφασκε
Λαέρτην Ἀρκεισιάδην πατέρ' ἔμμεναι αὐτῷ.
τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσα
ἐνδυκέως φιλέων πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων,
καί οἱ δῶρα πόρον ξεινήια, οἷα ἐῴκει.
χρυσοῦ μέν οἱ δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα,
δῶκα δέ οἱ κρητῆρα πανάργυρον ἀνθεμόεντα,
δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
τόσσα δὲ φάρεα καλά, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας,
χωρὶς δ' αὖτε γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας
τέσσαρας εἰδαλίμας, ἃς ἤθελεν αὐτὸς ἑλέσθαι.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ κατὰ δάκρυον εἴβων·

V. L. 257 δμώς εἰς: l. δμὼς εἰς. L δμῷς εἰς. τεῦ: τοῦ F (P). — 260 νῦν δή: νῦν δὲ A. δὴ νῦν I. ἰόντι: ἐόντι FKS. — 261 ἕκαστα: ἕκαστον S. — 262 εἰπεῖν: εἰπέμεν AN. ἠδ': οὐδ' L. — 263 ἤ: εἴ DFGHIK LNPQRSV. ζώει γε F. ἐστὶν AIKLQ. — 266 ἄνδρά DLMNQ. ποτὲ ξεινΐσσα A. ποτε ξείνισσα Q. ἐνὶ: ἐν IN. — 267 ἡμέτερον δ' M: v. ἡμέτερόνδ'. οὔ πώ τις E: οὔ πω τὶς ADILQ. v. οὔπω τις. — 268 δῶμα: γρ. δόμον M. — 270 αὐτῷ: αὐτοῦ F (P). ἐσθλὸν GM. — 274 εὐεργέος (ω supra) M. — 275 δῶκε K. δῶκε (α supra) Q. — 276 omitt. KL 1. m. S. τάπητας: χιτῶνας DHIM 1. m. Q. γρ. τάπητας D. — 277 omitt. DHIN. — 278 ἀμύμονα: ἀμύμονας EKQS (GPV). ἀμύμονα (νας supra) A. ἔργ' εἰδυίας AD FGHIKLMNPQRV. — 279 εἰδαλίμας Hesych. II, 24; Apoll. Soph. 63, 22: ἰδαλίμας D. ἰδαλίμους N. εἰδαλίμους GI. — 280 κατα AL. δάκρυον εἴβων: δάκρυα λείβων GM.

A. c. 257 δμώς εἰς, H. T. 241. — 258 εἰδῶ Aristarchus: εἴδω Tyrannio, H. T. 238. — 267 οὔ πώ τις Ptolem. Ascalonita: οὔ πω τις Herodianus, H. T. 415. — 278 ἀμύμονας Aristarchus teste Didymo ad *I* 128, 270. ἔργα ἰδυίας, v. H. T. 286.

ξεῖν', ἦ τοι μὲν γαῖαν ἱκάνεις, ἣν ἐρεείνεις,
ὑβρισταὶ δ' αὐτὴν καὶ ἀτάσθαλοι ἄνδρες ἔχουσι·
δῶρα δ' ἐτώσια ταῦτα χαρίζεο μυρί' ὀπάζων·
εἰ γάρ μιν ζωόν γε κίχεις Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ,
τῶ κέν σ' εὖ δώροισιν ἀμειψάμενος ἀπέπεμψε
καὶ ξενίῃ ἀγαθῇ· ἣ γὰρ θέμις, ὅς τις ὑπάρξῃ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
πόστον δὴ ἔτος ἐστίν, ὅτε ξείνισσας ἐκεῖνον
σὸν ξεῖνον δύστηνον, ἐμὸν παῖδ', εἴ ποτ' ἔην γε,
δύσμορον; ὅν που τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
ἠέ που ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ἢ ἐπὶ χέρσου
θηρσὶ καὶ οἰωνοῖσιν ἕλωρ γένετ'· οὐδέ ἑ μήτηρ
κλαῦσε περιστείλασα πατήρ θ', οἵ μιν τεκόμεσθα·
οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος, ἐχέφρων Πηνελόπεια,
κώκυσ' ἐν λεχέεσσιν ἑὸν πόσιν, ὡς ἐπεῴκει,
ὀφθαλμοὺς καθελοῦσα· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἐὺ εἰδῶ·
τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
ποῦ δαὶ νηῦς ἕστηκε θοή, ἥ σ' ἤγαγε δεῦρο
ἀντιθέους θ' ἑτάρους; ἦ ἔμπορος εἰλήλουθας
νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, οἳ δ' ἐκβήσαντες ἔβησαν;
  τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
τοιγὰρ ἐγώ τοι πάντα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
εἰμὶ μὲν ἐξ Ἀλύβαντος, ὅθι κλυτὰ δώματα ναίω,

V. l. 284 εἰ γάρ: οὐ γάρ ADILNQ. γρ. εἰ γάρ A m. rec. γε κίχεις FKMPQRS: γε κιχεῖς DGHLNV. γ' ἐκίχεις E. ζωόντε κιχεῖς A. — 285 τῶ ADIKLMNQ: v. τῷ. σ' εὐ: σ' ἐν var. lect. in G. — 286 ἦ ADIKLMNQ: v. ἤ. ὑπάρξῃ: ὑπάρξει AEG pro var. lect. IKLQRS. ὑπάρξει D (η supra), utrumque H. — 287 ἀλλά γε μοι D. κατάλεξον: ἀγόρευσον DQV. ἀγόρευον I. — 288 πόστον: πόσσον G. πόσον IQ. ὅτε ξείνισσας: ὅτ' ἐξείνισσας GRV. ὅτ' ἐξείνισας KMS. — 290 ὅν που: ὅν μοι GM. — 292 γένετ': γίνετ' K. — 294 ἐχέφρων: περίφρων H pro var. lect. — 295 κώκυσ': κώκυσεν L. λεχέεσσιν ἑόν: λεχέεσσι φίλον FKRS (PV). ἐπεῴκει: ἐπέοικεν FKMRS (PV). — 298 εἰς: libri εἶς. — 299 ποῦ δαὶ RV: ποῦ δὴ ADM 2. m. ποῦ δὲ ἡ L. ποῦ δὲ DEFGHIKLM 1. m. NPQS. — 300 θ': δ' P. θ' omitt. KL. — 301 οἵδ' ADILMNQ. — 303 τοὶ γὰρ DIK. πάντα: ταῦτα GQ. — 304 μέν: γὰρ FKRS (P).

A. c. 286 ἦ. cf. 255; H. T. 275. — 291 χέρσου, cf. κ 459; λ 401, 408. — 298 εἰς, cf. ad α 170, H. T. 241. — 299 δαὶ Aristarchus, H. T. 220, scriptura δὲ ex itacismo pendere videtur ut α 225. Hoffmann. 21 est. Hom. I, p. 101 τοι emendavit, collat. α 185, ω 308.

υἱὸς Ἀφείδαντος Πολυπημονίδαο ἄνακτος·
αὐτὰρ ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστὶν Ἐπήριτος· ἀλλά με δαίμων
πλάγξ' ἀπὸ Σικανίης δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
νηῦς δέ μοι ἥδ' ἕστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος.
αὐτὰρ Ὀδυσσῆι τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἐστίν,
ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης,
δύσμορος· ἦ τέ οἱ ἐσθλοὶ ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι,
δεξιοί, οἷς χαίρων μὲν ἐγὼν ἀπέπεμπον ἐκεῖνον,
χαῖρε δὲ κεῖνος ἰών· θυμὸς δ' ἔτι νῶιν ἐώλπει
μίξεσθαι ξενίῃ ἠδ' ἀγλαὰ δῶρα διδώσειν.
ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
χεύατο κὰκ κεφαλῆς πολιῆς, ἀδινὰ στεναχίζων.
τοῦ δ' ὠρίνετο θυμός, ἀνὰ ῥῖνας δέ οἱ ἤδη
δριμὺ μένος προὔτυψε φίλον πατέρ' εἰσορόωντι.
κύσσε δέ μιν περιφὺς ἐπιάλμενος, ἠδὲ προσηύδα·
κεῖνος μέν τοι ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ πάτερ, ὃν σὺ μεταλλᾷς,
ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
ἀλλ' ἴσχεο κλαυθμοῖο γόοιό τε δακρυόεντος.
ἐκ γάρ τοι ἐρέω· μάλα δὲ χρὴ σπευδέμεν ἔμπης·
μνηστῆρας κατέπεφνον ἐν ἡμετέροισι δόμοισι
λώβην τινύμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα.
τὸν δ' αὖ Λαέρτης ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
εἰ μὲν δὴ Ὀδυσεύς γε ἐμὸς πάις ἐνθάδ' ἱκάνεις,
σῆμά τί μοι νῦν εἰπὲ ἀριφραδές, ὄφρα πεποίθω.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
οὐλὴν μὲν πρῶτον τήνδε φράσαι ὀφθαλμοῖσι,
τὴν ἐν Παρνησῷ μ' ἔλασεν σῦς λευκῷ ὀδόντι

V. L. 308 ἠδ': l. ἦδ'. πόλιος S. — 309 τόδε: τόγε N. — 310 ἐξ οὗ: μέσφ' ὅτε KS, cf. τ 223. — 312 ἐγὼν: ἐγὼ AQ. — 313 δὲ κεῖνος: δ' ἐκεῖνος AMV. δ' ἔτι: δέ τι AEGIKLQRS. νῶιν: ἧμιν E 1962, 34 diserte. — 314 διδώσειν: διδῶσιν G. δίδωσιν L. δὲ δώσειν l. διδοῦναι N. — 317 κὰκκεφαλῆς ADIKNQ. κακκεφαλῆς L. ἀδινὰ: v. ἀδινὰ. FK RS (GP) ἀδινὸν. — 318 ἀνὰ ῥῖνας: ἀνὰ ῥῖνα E. ἀνὰῤῥῖνα K. ἀνὰρ-ῥῖνα S. ἀναρρίνας P. — 320 κῦσσε AKS. κῦσε LQV. κύσε M. ἐπιἄλμενος A. ἐπιάλμενος I. — 323 ἴσχεο A sup.: ἴσχευ AN. — 326 τϊννύμενος ALMNQ, conf. β 73. — 327 Λαέρτης: λαερτιάδης DKS. — 328 πάϊς A DKLMNQS: v. παῖς. ἐνθάδ' ἱκάνεις: εἰλήλουθας N. — 329 σῆμα τϊ νῦν μοι A. — 330 omitt. A 1. m. — 332 παρνησσῷ A 2. m. D. παρνήσσω N. ἔλασε MN.

A. c. 308 ἦδ', cf. α 185. — 317 ἀδινὰ, H. T. 180.

οἰχόμενον· σὺ δέ με προΐεις καὶ πότνια μήτηρ
ἐς πατέρ' Αὐτόλυκον μητρὸς φίλον, ὄφρ' ἂν ἑλοίμην
δῶρα, τὰ δεῦρο μολών μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν.
εἰ δ' ἄγε τοι καὶ δένδρε' ἐυκτιμένην κατ' ἀλωὴν
εἴπω, ἅ μοί ποτ' ἔδωκας, ἐγὼ δ' ᾔτεόν σε ἕκαστα
παιδνὸς ἐὼν κατὰ κῆπον ἐπισπόμενος· διὰ δ' αὐτῶν
ἱκνεύμεσθα, σὺ δ' ὠνόμασας καὶ ἔειπες ἕκαστα.
ὄγχνας μοι δῶκας τρεισκαίδεκα καὶ δέκα μηλέας,
συκέας τεσσαράκοντ'· ὄρχους δέ μοι ὧδ' ὀνόμηνας
δώσειν πεντήκοντα, διατρύγιος δὲ ἕκαστος
ἤην· ἔνθα δ' ἀνὰ σταφυλαὶ παντοῖαι ἔασιν,
ὁππότε δὴ Διὸς ὧραι ἐπιβρίσειαν ὕπερθεν.
ὣς φάτο, τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ
σήματ' ἀναγνόντος, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε· τὸν δὲ ποτὶ οἷ
εἷλεν ἀποψύχοντα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἔμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε·
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα ἔτ' ἐστὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον,
εἰ ἐτεὸν μνηστῆρες ἀτάσθαλον ὕβριν ἔτισαν.
νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μὴ τάχα πάντες
ἐνθάδ' ἐπέλθωσιν Ἰθακήσιοι, ἀγγελίας δὲ
πάντῃ ἐποτρύνωσι Κεφαλλήνων πολίεσσι.

V. L. 334 ἂν ἑλοίμην: ἀνελοίμην L. — 336 omitt. A 1. m. εἶδ' L. τοι: δὴ D. δένδρε': δένδρα DL. δένδρεα A. ἀλωὴν: l. ἀλωὴν. — 337 ἅ μοι ποτ' D. — 338, 339 omitt. A 1. m. — 339 ἔειπας K. ἔειπας M. — 340 ὄγχνας: ὄχνας AIKLQS. τρεισκαίδεκα E 1962, 59 FR: v. τρισκαίδεκα. τρισκαίδεκα I. — 341 συκέας: συκὰς DKLPQ. συκᾶς I. γρ. συκᾶς A m. rec. ὀρχοὺς G. ὀνόμηνας N. — 343 ἤην: εἴην AL. ἀνα DN: ἐνὶ A ex corr. Q. ἔασσιν QR. ἔστασαν D. ἔστασαν L. — 344 ἐπιβρίσσειαν L. γρ. ἐπικρίσειαν M. ὕπερθεν: ἄελλαι DL. — 346 ἀναγνόντος: ἀναγνόντι E 1959, 22. ἐπιγνόντος H sup. — 347 ποτὶ: προτὶ ADFHIK MNPQR. οἷ: οἱ DK. οἳ Q. — 349 ἔμπνυτο N: v. ἄμπνυτο cum Apoll. Soph. 30, 14. ἀγέρθη: ἐγέρθη I. — 351 ἦ ῥα ἔτ': ἦ ῥ' ἔτι I. γρ. ἦ μάλ' ἄρ M. ἐστὲ libri, non ἔστε. — 352 ἀτάσθαλον: ἀτάσθαλοι ELR. ἀτάσθαλοι K, perinde est ἀτάσθαλονοι in S. ἔτισαν: ἔχουσι D. — 353 τάχα: ἅμα DGLMV. ἅμ I. — 354 omitt. KS. — 355 ἐποτρύνουσι L. πολίεσσι: πολέεσσι FQRS. πολέεσσιν M 1. m.

A. c. 336 ἀλωὴν, cf. ad 221. — 340 τὸ τρεισκαίδεκα διὰ διφθόγγου γράφουσι τὰ τῶν ἀντιγράφων ἀκριβέστερα Eust. 1963, 21. Pamphilus τρεῖς καὶ δέκα, II. T. 229. — 349 ἔμπνυτο Aristarchus, cf. ad ε 458; H. T. 190.

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
ἀλλ' ἴομεν προτὶ οἶκον, ὃς ὀρχάτου ἐγγύθι κεῖται·
ἔνθα δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
προὔπεμψ', ὡς ἂν δεῖπνον ἐφοπλίσσωσι τάχιστα.
ὣς ἄρα φωνήσαντε βάτην πρὸς δώματα καλά.
οἳ δ' ὅτε δή ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
εὗρον Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
ταμνομένους κρέα πολλὰ κερῶντάς τ' αἴθοπα οἶνον.
τόφρα δὲ Λαέρτην μεγαλήτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
ἀμφίπολος Σικελὴ λοῦσεν καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν καλὴν βάλεν· αὐτὰρ Ἀθήνη
ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν,
μείζονα δ' ἠὲ πάρος καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι.
ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ· θαύμαζε δέ μιν φίλος υἱός,
ὡς ἴδεν ἀθανάτοισι θεοῖς ἐναλίγκιον ἄντην·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὦ πάτερ, ἦ μάλα τίς σε θεῶν αἰειγενετάων
εἶδός τε μέγεθός τε ἀμείνονα θῆκεν ἰδέσθαι.
τὸν δ' αὖ Λαέρτης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
οἷος Νήρικον εἷλον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
ἀκτὴν ἠπείροιο Κεφαλλήνεσσιν ἀνάσσων,
τοῖος ἐών τοι χθιζὸς ἐν ἡμετέροισι δόμοισι
τεύχε' ἔχων ὤμοισιν ἐφεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
ἄνδρας μνηστῆρας· τῷ κέ σφεων γούνατ' ἔλυσα

V. l. 357 φρεσὶ σῇσι: φρεσὶν ᾗσι L. — 358 ὃς: ἵν' DGHLMQV. γρ. ὃς HM. ὀρχάτου: ὄρχατον Q. — 359 ἔνθα δὲ: ἐνθάδε DGIL p. ras. — 360 ἐφοπλίσωσι FKMRV. — 362 οἵδ' ADIKLMNQ. εὖ ναιετάοντας AI (εὖ) KLMNQ: v. εὐναιετάοντας. — 364 πολλὰ: καλὰ FKS. — 366 χρίσεν ADIKN. — 368 μέλε': μέλη Schol. Φ 363. ἤλδανε: ἤνδανε DG. — 369 μείζονα δ': μείζονά τ' EL. δ' omitt. FKPS. — 370 ἐκ δ': ἐκ ῥ' ADFHIKLM (ἐκ ῥ') SV. — 371 ἄντην: γρ. ὄντα M. — 374 ἀμείνονα: ἀμύνονα D. ἀμείμονα L. ἀμείμονα (superscr. νο) Q. altera lectio erat ἀμύμονα. — 377 οἷος: ὡς ὅτε Schol. α 186. Νήρικον: Νήριτον Strabo I, p. 59. — 380 ἀμύνειν: ἀμύνων L. — 381 τὼ ADIKLMNQ: v. τῷ. κέ σφεων AILN: v. κε σφέων.

A. c. 368 μέλε' ἤλδανε, cf. ad σ 70. — 381 κέ σφεων scribendum est, nam σφεων h. l. enclitici vice fungitur et accentum suum inclinat in dictionem antecedentem.

πολλῶν ἐν μεγάροισι, σὺ δὲ φρένας ἔνδον ἰάνθης.
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
ἔνθ' οἱ μὲν δείπνῳ ἐπεχείρεον, ἀγχίμολον δὲ
ἦλθ' ὁ γέρων Δολίος, σὺν δ' υἱεῖς τοῖο γέροντος,
ἐξ ἔργων μογέοντες, ἐπεὶ προμολοῦσα κάλεσσε
μήτηρ γρηῢς Σικελή, ἥ σφεας τρέφε καί ῥα γέροντα
ἐνδυκέως κομέεσκεν, ἐπεὶ κατὰ γῆρας ἔμαρψεν.
οἱ δ' ὡς οὖν Ὀδυσῆα ἴδον φράσσαντό τε θυμῷ,
ἔσταν ἐνὶ μεγάροισι τεθηπότες· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
μειλιχίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος προσέειπεν·
ὦ γέρον, ἵζ' ἐπὶ δεῖπνον, ἀπεκλελάθεσθε δὲ θάμβευς·
δηρὸν γὰρ σίτῳ ἐπιχειρήσειν μεμαῶτες
μίμνομεν ἐν μεγάροις ὑμέας ποτιδέγμενοι αἰεί.
ὣς ἄρ' ἔφη, Δολίος δ' ἰθὺς κίε χεῖρε πετάσσας
ἀμφοτέρας, Ὀδυσεῦς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὦ φίλ', ἐπεὶ νόστησας ἐελδομένοισι μάλ' ἡμῖν
οὐδ' ἔτ' ὀιομένοισι, θεοὶ δέ σε ἤγαγον αὐτοί,
οὖλέ τε καὶ μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.

V. L. 382 *ἰάνθης*: *ἐγήθεις* ADGHIKMNPQS male. — 384 omitt. A 1. m. *οἵδ'* DIKLMNQ. — 387 *ἦλθ' ὁ*: *ἦλθε* AN. *δόλιος* IKLQ. *υἱεῖς*: *υἱὸς* A ex corr. Q. *υἱοὶ* G. *γρ. υἱεῖς* A m. rec. — 388 *προμολοῦσα κάλεσσε*: *προμολοῦσ' ἐκάλεσσε* AQR (*ν*). *προμολοῦσα κέλευσε* L. — 389 *γρῆϋς* DIN. *γρηῦς* K. *ἥ σφεας*: *ἣ σφέας* ADFKMQ (GHPV). *καὶ ῥά* MQ. — 390 *ἔμαρψεν*: *ἔμαρπτεν* EF. — 391 *οἵδ'* ADIKLMNQ. *φράσαντό τε* AK. — 392 *ἐνὶμμεγάροισι* D. *ἐνὶ μεγάροισι* (μ supra) M. — 394 *ἀπεκλελαθέσθαι θάμβευς* L. *θάμβους* G. — 396 *προτιδέγμενοι* K. — 397 *ἄρ* IKLNQ. *δόλιος* IKLR. *δολίος* N. — 398 *Ὀδυσεῦς* Schol. *Σ* 136; Zonar. Lex. 497; Bekk. Anecd. 1204, 1236, 1240: *Ὀδυσσεῦς* E. *ὀδυσεὺς* NR. *ὀδυσσεὺς* ADHIKMQS. *ὀδυσσέως* H sup. *κῦσε* AD. *καρπῷ* Zonar. Lex. 497, 1144: *καρποῦ* Et. Gud. 300, 58. — 401 omitt. L. *οὐδ' ἔτ'*: *οὐδέ τ'* ADFIKQS (GHPV). *δέ σε ἤγαγον* FH 2. m. KNRS (GPV). *δέ σ' ἤγαγον* AIM. *δ' ἐσήγαγον* D. *θεὸς δέ σε ἤγαγεν* E more suo. *δέ σ' ἀνήγαγον* H 1. m. (?) Q. — 402 *μάλα* AH sup. KM sup. SV Zonar. Lex. 1480: *μέγα* DFHILMPQR Strabo XIV, p. 635; Schol. *B* 6; Schol. Nicandr. Alexiph. 260; Theriac. 759; Et. Mg. 208, 26; 640, 40; 641, 1; Et. Gud. 113, 29; 440, 8; Eust. 1057, 2. ||||||*γα* N. *μάλα ἢ μέγα* E 1965, 13. *τοι*: *τε* Schol. *B* 6; Et. Gud. 440, 9.

A. c. 387 *Δολίος*, v. H. T. 399. — 401 *δέ σ' ἀνήγαγον*, quod recentiores praeter unum cum Wolfio receperunt, nullam fere habet auctoritatem et a poetae consuetudine recedit, de qua vid. Ameis. in appendice.

καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἐὺ εἰδῶ,
ἢ ἤδη σάφα οἶδε περίφρων Πηνελόπεια
νοστήσαντά σε δεῦρ', ἢ ἄγγελον ὀτρύνωμεν.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ γέρον, ἤδη οἶδε· τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι;
ὣς φάθ', ὃ δ' αὖτις ἄρ' ἕζετ' ἐυξέστου ἐπὶ δίφρου.
ὣς δ' αὔτως παῖδες Δολίου κλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
δεικανόωντ' ἐπέεσσι καὶ ἐν χείρεσσι φύοντο,
ἑξείης δ' ἕζοντο παραὶ Δολίον, πατέρα σφόν.
ὣς οἳ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο·
Ὄσσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὦκα κατὰ πτόλιν ᾤχετο πάντῃ
μνηστήρων στυγερὸν θάνατον καὶ κῆρ' ἐνέπουσα.
οἳ δ' ἄρ' ὁμῶς αἴοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος
μυχμῷ τε στοναχῇ τε δόμων προπάροιθ' Ὀδυσῆος,
ἐκ δὲ νέκυς οἴκων φόρεον καὶ θάπτον ἕκαστοι,
τοὺς δ' ἐξ ἀλλάων πολίων οἶκον δὲ ἕκαστον
πέμπον ἄγειν ἁλιεῦσι θοῇς ἐπὶ νηυσὶ τιθέντες·
αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι ἀχνύμενοι κῆρ.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τε γένοντο,
τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἀνά θ' ἵστατο καὶ μετέειπε·
παιδὸς γάρ οἱ ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο
Ἀντινόου, τὸν πρῶτον ἐνήρατο δῖος Ὀδυσσεύς·
τοῦ ὅ γε δάκρυ χέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

V. L. 404 ἢ: εἰ LNQ. — 405 δεῦρ': δεῦρο? — 407 τί σὲ χρὴ Q. πένεσθαι: λέγεσθαι DL. — 408 ὅδ' ADIKLMNQ ἄρ DIKLMQ. αὖθι κάθιζεν N et γρ. ὅδ' αὐτὶς ἄρ ἕζετ'. ἐπὶ δίφρου ἐυξέστου DL. — 409 omitt. KS. ὡς D. αὔτως: αὔτως DLMNQ. — 411 παραὶ: παρὰ I. δόλιον DILQ. σφόν: σφῶν ADFGH 2. m. IKLMPQRSV. — 412 ἐνὶ μμεγάροισι D. — 413 ἄρ ADIKMNQ. — 415 οἳδ' AIKLMQ. ἄρ ADIKLM NQ. ὅμως L. — 416 μυχμῷ: μυχμῶν G et μύχμῃ pro var. lect. γρ. μυγμῷ M. — 417 οἴκων: οἶκον D Schol. *M* 286 (an οἶκον δὲ?). φόρεον οἴκου καὶ θάπτεν L. καὶ ἔθαπτον E 1965, 43. ἕκαστοι: ἕκαστος ADL N. ἕκαστον EV. — 418 οἰκονδε AILMNQ: v. οἰκόνδε. ἕκαστον: ἕκαστος DFHIKLMNS. — 421 τε γένοντο S: cet. τ' ἐγένοντο. — 422 τοῖσι DMN. — 423 ἔκειτο: γρ. ἴκοιτο M. — 424 ἐνήρατο D. — 425 ὅ γε: ὅδε D. δάκρυ χέων N: v. δακρυχέων.

A. c. 409 αὔτως: αὔτως, H. T. 209. — 416 στοναχῇ Aristarchus: στεναχῇ Zenodotus et Aristophanes, H. T. 351. — 420 Aristarchus et Herodianus ἀθρόοι, H. T. 180.

ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὅδε μήσατ' Ἀχαιούς·
τοὺς μὲν σὺν νήεσσιν ἄγων πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
ὤλεσε μὲν νῆας γλαφυράς, ἀπὸ δ' ὤλεσε λαούς·
τοὺς δ' ἐλθὼν ἔκτεινε Κεφαλλήνων ὄχ' ἀρίστους.
ἀλλ' ἄγετε, πρὶν τοῦτον ἢ ἐς Πύλον ὦκα ἱκέσθαι
ἢ καὶ ἐς Ἦλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί,
ἴομεν· ἦ καὶ ἔπειτα κατηφέες ἐσσόμεθ' αἰεί·
λώβη γὰρ τάδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
εἰ δὴ μὴ παίδων τε κασιγνήτων τε φονῆας
τισόμεθ'. οὐκ ἂν ἐμοί γε μετὰ φρεσὶν ἡδὺ γένοιτο
ζωέμεν, ἀλλὰ τάχιστα θανὼν φθιμένοισι μετείην.
ἀλλ' ἴομεν, μὴ φθέωσι περαιωθέντες ἐκεῖνοι.
ὣς φάτο δάκρυ χέων, οἶκτος δ' ἕλε πάντας Ἀχαιούς.
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μέδων καὶ θεῖος ἀοιδὸς
ἐκ μεγάρων Ὀδυσῆος, ἐπεί σφεας ὕπνος ἀνῆκεν,
ἔσταν δ' ἐν μέσσοισι· τάφος δ' ἕλεν ἄνδρα ἕκαστον.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
κέκλυτε δὴ νῦν μευ Ἰθακήσιοι· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν τάδε μήσατο ἔργα·
αὐτὸς ἐγὼν εἶδον θεὸν ἄμβροτον, ὅς ῥ' Ὀδυσῆι
ἐγγύθεν ἑστήκει καὶ Μέντορι πάντα ἐῴκει.
ἀθάνατος δὲ θεὸς τοτὲ μὲν προπάροιθ' Ὀδυσῆος

V. L. 426 ὅδε μήσατ' E 1965, 61 FGQRV. ὅδε μήσατο M. ὅγ' ἐμήσατ' (οἷς) HI. v. ὅδ' ἐμήσατ'. Ἀχαιούς: ἀχαιοῖς ER (PV). ἀχαιοὺς K. — 427 σὺν: ἐν E cf. Π 832; Ψ 829. — 428 ἀπο DL. — 429 ὄχ' ἀρίστους: ἐνὶ δήμῳ DL. γρ. κεφαλλήνων ὄχ' ἀρίστους D. γρ. ὄχ' ἀρίστους L. — 430 ἐς: εἰς V. — 432 ἴομεν: γρ. ἤρμεν A m. rec. ἦ: ἡ DM. — 434 παίδων γε M. φονῆας: τοκῆας D. — 435 οὐκ: οὐδ' Q. — 436 φθιμένοισι: γρ. προτέροισιν M. μετείην: μετείη D 2. m. μετείει 1. m. — 437 φθέωσι: φθείωσι I. φθαίωσι P. — 438 δάκρῠ χέων N: cet. δακρυχέων. — 439 δῖος M et sup. θεῖος. — 440 ἐπεί σφεας: ἐπεὶ σφέας ADFIKL MQ (GHPV). ἀνῆκεν: ἀφῆκεν H sup. — 441 ἕλεν ἄνδρα ἕκαστον: ἕλε πάντας ἀχαιούς V. — 444 τάδε μήσατο DE 1967, 2 FILMQRS (GHP): v. τάδ' ἐμήσατο, cf. 426. — 445 αὐτὸς: αὐτὰρ A ex em. Q. ἐγὼν: ἐγὼ N 1. m. Cram. Epim. 53, 6. εἶδον: ἴδον DMN. γρ. ἰδόμην D. Ὀδυσῆι: ὀδυσῆος DFIKLP. ὀδυσσῆος AM. ὀδυ(σ)σῆος H. — 446 ἑστήκει: εἱστήκει ADE 1966, 19 FIKLMNQ (GHPV). — 447 τοτὲ: τότε DG. τότὲ Q. ποτὲ AFKPS. γρ. τότε A m. rec.

A. c. 426 Ἀχαιούς retinui cum libris melioribus; de accusativo conf. H. S. p. 242; Κ 52; Χ 395; Ψ 24. Dativum poetae magis usitatum recepit Bekker. — 446 Aristarchus ἑστήκει, H. T. 244.

φαίνετο θαρσύνων, τοτὲ δὲ μνηστῆρας ὀρίνων
θῦνε κατὰ μέγαρον· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον.
ὣς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος ᾕρει.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἁλιθέρσης
Μαστορίδης· ὃ γὰρ οἶος ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
κέκλυτε δὴ νῦν μευ Ἰθακήσιοι, ὅττί κεν εἴπω·
ὑμετέρῃ κακότητι φίλοι τάδε ἔργα γένοντο·
οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθ', οὐ Μέντορι, ποιμένι λαῶν,
ὑμετέρους παῖδας καταπαυέμεν ἀφροσυνάων,
οἳ μέγα ἔργον ἔρεξον ἀτασθαλίῃσι κακῇσι
κτήματα κείροντες καὶ ἀτιμάζοντες ἄκοιτιν
ἀνδρὸς ἀριστῆος· τὸν δ' οὐκέτι φάντο νέεσθαι.
καὶ νῦν ὧδε γένοιτο· πίθεσθέ μοι, ὡς ἀγορεύω·
μὴ ἴομεν, μή πού τις ἐπίσπαστον κακὸν εὕρῃ.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρ' ἀνήιξαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ
ἡμίσεων πλείους· τοὶ δ' ἀθρόοι αὐτόθι μεῖναν.
οὐ γάρ σφιν ἅδε μῦθος ἐνὶ φρεσίν, ἀλλ' Εὐπείθει
πείθοντ'· αἶψα δ' ἔπειτ' ἐπὶ τεύχεα ἐσσεύοντο.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἕσσαντο περὶ χροῒ νώροπα χαλκόν,
ἀθρόοι ἠγερέθοντο πρὸ ἄστεος εὐρυχόροιο.
τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἡγήσατο νηπιέῃσι·

V. L. 448 *θαρσύνων*: *θρασύνων* I. *τοτὲ*: *τότὲ* A 1. m. Q. *τότε* A p. ras. G. *ποτὲ* FKPS. *δὲ*: *δή* V. — 449 *ἀγχιστῖνοι*: *ἀγχηστῖνοι* AEHIN
ϊ η
QS. *ἀγχηστῖνοι* M. — 450 *ὑπο* D. *ᾕρει*: *εἷλε* V. *εἷλεν* N. *γρ. εἷλε* M. — 451 *ἀλιθέρσης* DKM: cet. *ἀλιθέρσης*. — 452 *ὃ* AIKMN. *πρόσσω*: *τὰ πρόσω* I. *γρ. ὃ γὰρ ὥρα πάντα πρόσω καὶ ὀπίσσω* A m. rec., ita Q in textu. — 453 *ὅς σφιν* FKLQRS (GPV). *εὐ φρονέων* ADKNQ: v. *ἐΰ-*
ΰ
φρονέων. — 454 *μεῦ* D. — 455 *ὑμετέρῃ*: *ἡμετέρῃ* EGMNV. *ἡμετέρῃ* L. — 457 *καταπαυέμεν*: *καταπαυσέμεν* N. — 458 *ἔρεξον* ELN (PV).
ζον
ἔρεξαν M. cet. *ἔρεξαν*. *ἀτασθαλίῃσι κακῇσι*: *ἀτασθαλίῃσιν ἑῇσιν* V. — 459 *κείροντες*: *κείραντες* I. — 462 *μή που τις* DIKN. *μή που τὶς* A LQ. *ἐπισπαστὸν* D. *εὕρῃ*: *ἕξει* N. *εὕροι* L. *γρ. εὕρῃ* N. — 463 *οἶδ'* AD IKLMNQ. *ἂρ* AIKNQ. *ἄρα ἤϊξαν* DL. — 464 *μεῖναν* ADFGHILMN QR: *μίμνον* EKS. — 465 *ἅδε*: *ἄδε* DKMN. *θυμὸς* M et supra *μῦθος*. — 467 *ἕσσαντο* D. — 468 *πρὸ*: *πρὸς* DL. — 469 *τοῖσι* ANQ.

A. C. 449 *ἀγχιστῖνοι*, cf. ad 181. — 451 *Ἀλιθέρσης*, cf. ad β 157. — 453 Aristarchus *ὅ σφιν*, H. T. 326.

φῆ δ' ὅ γε τίσεσθαι παιδὸς φόνον, οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
ἂψ ἀπονοστήσειν, ἀλλ' αὐτοῦ πότμον ἐφέψειν.
αὐτὰρ Ἀθηναίη Ζῆνα Κρονίωνα προσηύδα·
ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
εἰπέ μοι εἰρομένῃ, τί νύ τοι νόος ἔνδοθι κεύθει;
ἢ προτέρω πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν
τεύξεις, ἦ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησθα;
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
τέκνον ἐμόν, τί με ταῦτα διείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς;
οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτή,
ὡς ἤ τοι κείνους Ὀδυσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών;
ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις· ἐρέω τέ τοι, ὡς ἐπέοικεν.
ἐπεὶ δὴ μνηστῆρας ἐτίσατο δῖος Ὀδυσσεύς,
ὅρκια πιστὰ ταμόντες ὃ μὲν βασιλευέτω αἰεί,
ἡμεῖς δ' αὖ παίδων τε κασιγνήτων τε φόνοιο
ἔκλησιν θέωμεν· τοὶ δ' ἀλλήλους φιλεόντων
ὡς τὸ πάρος, πλοῦτος δὲ καὶ εἰρήνη ἅλις ἔστω.
ὣς εἰπὼν ὄτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην,
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖς δ' ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
ἐξελθών τις ἴδοι, μὴ δὴ σχεδὸν ὦσι κιόντες.
ὣς ἔφατ'· ἐκ δ' υἱὸς Δολίου κίεν, ὡς ἐκέλευε·
στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, τοὺς δὲ σχεδὸν εἴσιδε πάντας·
αἶψα δ' Ὀδυσσῆα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

V. l. 470 τίσεσθαι: τίσασθαι Q. τίσεσθαι (σασ sup.) M. οὐδ' ἄρ (ξ sup.) ADEKLMN. οὐ γὰρ GIQ. ἔμελλεν: ἔμελλον N. — 471 ἐφέψειν: ἐφέψειν M. ἐφέξειν D sup. V. — 474 τί νυ τοι DILQ. — 475 προτέρῳ D. — 476 ἦ N 1. m: cet. ἤ. — 478 διείρεαι: διείρεο V. — versus 479—492 in KS ita sunt collocati, ut numero impares antecedant, et numero pares subsequantur. in P v. 481 subiunctus est versui 482, et versum 491 sequitur v. 480. — 480 omitt. N. — 481 ἔρξον NQ: v. ἔρξον. — 483 ταμόντες: λαβόντες G. — 484 φόνοιο: φονῆας A ex corr. DL 1. m. (?) Q. — 485 θέωμεν: θέομεν AFHISV, cf. X 231, ubi libri variant inter στέωμεν et στέομεν. ut χ 216 inter κτέωμεν et κτέομεν. — 486 omitt. D. τὸ πάρος: τοπάρος HLQ. — 487 ὄτρυνε: l. ὤτρυνε. — 489 οἵδ' ADILNQ. ἕντο AD. — 490 τοῖς δ': τοῖς ADFIKNQRS (GHP). — 491 μὴ δή: μὴ καὶ N. μὴ δὲ V. 493 ἄρ ADIKLMNQ.

V. c. 475 προτέρῳ. v. de iota subscripto in Annal. Gymn. Austr. 1865, p. 101. — 481 ἔρξον: ἔρξον. H. T. 258. — 487 ὄτρυνε Aristarchus, H. T. 424.

οἵδε δὴ ἐγγὺς ἔασ'· ἀλλ' ὁπλιζώμεθα θᾶσσον.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ὤρνυντο καὶ ἐν τεύχεσσι δύοντο
τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ', ἓξ δ' υἱεῖς οἱ Δολίοιο·
ἐν δ' ἄρα Λαέρτης Δολίος τ' ἐς τεύχε' ἔδυνον
καὶ πολιοί περ ἐόντες ἀναγκαῖοι πολεμισταί.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἕσσαντο περὶ χροῒ νώροπα χαλκόν,
ὤϊξάν ῥα θύρας, ἐκ δ' ἤιον, ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν.
τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
αἶψα δὲ Τηλέμαχον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἱόν·
Τηλέμαχ', ἤδη μὲν τόδε γ' εἴσεαι αὐτὸς ἐπελθών,
ἀνδρῶν μαρναμένων ἵνα τε κρίνονται ἄριστοι,
μή τι καταισχύνειν πατέρων γένος, οἳ τὸ πάρος περ
ἀλκῇ τ' ἠνορέῃ τε κεκάσμεθα πᾶσαν ἐπ' αἶαν.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ὄψεαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα, πάτερ φίλε, τῷδ' ἐπὶ θυμῷ
οὔ τι καταισχύνοντα τεὸν γένος, ὡς ἀγορεύεις.
ὣς φάτο, Λαέρτης δὲ χάρη καὶ μῦθον ἔειπε·
τίς νύ μοι ἡμέρη ἥδε θεοὶ φίλοι; ἦ μάλα χαίρω·
υἱός θ' υἱωνός τ' ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσι.

V. L. 495 οἳ δὲ δὴ A. οἵδε δὲ D. — 496 οἵδ' ADIKLMNQ. τεύ-
εσσι: τεύχεα GMQ. δύοντο: δύ|||οντο L. ἔδυνον (εν supra) M. γρ. ἔδυνον D. —
97 Ὀδυσῆ': mallem Ὀδυσῆ, ut Τυδῆ Δ 384, Μηκιστῆ Ο 339. υἱεῖς:
οἱ E. υἱεῖς δολίοιο I. — 498 δόλιός τ' DILQ. τ' ἐς: τ' εὖ A. ἔδυνον (αν supra)
. — 501 ὤϊξαν ῥὰ HILMQ. ὤϊξαν δὲ EF (V). — 504 τὴν μὲν: τὴν δὲ
F. — 505 ὃν φίλον υἱόν: ἐγγὺς ἐόντα V. — 506 ἤδη: ἢ δὴ E. τόδε γ':
γ' M. τόδε Q. τόδ' ἐνίσσεαι D. τόδ' ἐνείσεαι L. — 507 κρίνωνται D.
ριστοι: ἐρισταὶ V. — 508 καταισχύνειν: καταισχύνῃ DL. τοπάρος I.
πάρος K. — 511 ἐπὶ: ἐνὶ ADEFIKLNQR (GHPV). ἐνι S. — 512 ὡς:
EKRSV. οἱ' ὡς N. — 513 *δὲ χάρη: l. δ' ἐχάρη. — 514 ἥδε D 1. m.:
t. ἦδε. ἦ μάλα I. — 515 πέρι Schol. Δ 404: περὶ A.

A. c. 506 τόδε Ϝείσεαι Bekk. 2. praestat τόγε, quod M exhibet. — 2 scriptura οἷ' ἀγορεύεις, quam Ameis. recepit, non convenire vide-r, nam οἷ' ἀγορεύεις, nisi ad praecedens aliquid substantivum refe-ndum est, ut τ 255 τάδε εἵματ' ἐγὼ πόρον. οἷ' ἀγορεύεις, pro „ὅτι οῖα ἀγορεύεις" dictum est, veluti δ 611; ρ 479; σ 338, 389; Σ 95; οἷον εικες ν 140; Η 455; Ξ 95; Ρ 173; οἷον ἄκουσεν Ζ 166. conf. π 93; 217; Χ 347. β 239; ε 183; λ 429; ξ 392; σ 221; υ 377, 393; Ε 758; Ψ 633; Ρ 471, 587; Ω 419, 683, quod θαυμαστικῶς dictum esse veteres ionuerunt.

τὸν δὲ παρισταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὦ Ἀρκεισιάδη, πάντων πολὺ φίλταθ᾽ ἑταίρων,
εὐξάμενος κούρῃ γλαυκώπιδι καὶ Διὶ πατρὶ
αἶψα μάλ᾽ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος.
ὣς φάτο, καί ῥ᾽ ἔμπνευσε μένος μέγα Παλλὰς Ἀθήνη.
εὐξάμενος δ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα Διὸς κούρῃ μεγάλοιο
αἶψα μάλ᾽ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Εὐπείθεα κόρυθος διὰ χαλκοπαρῄου.
ἡ δ᾽ οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο χαλκός,
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ.
ἐν δ᾽ ἔπεσον προμάχοις Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός,
τύπτον δὲ ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
καί νύ κε δὴ πάντάς τ᾽ ὄλεσαν καὶ θῆκαν ἀνόστους,
εἰ μὴ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
ἤυσεν φωνῇ, κατὰ δ᾽ ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα.
ἴσχεσθε πτολέμου Ἰθακήσιοι ἀργαλέοιο,
ὥς κεν ἀναιμωτί γε διακρινθῆτε τάχιστα.
ὣς φάτ᾽ Ἀθηναίη, τοὺς δὲ χλωρὸν δέος εἷλεν·
τῶν δ᾽ ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατο τεύχεα,
πάντα δ᾽ ἐπὶ χθονὶ πῖπτε, θεᾶς ὄπα φωνησάσης·
πρὸς δὲ πόλιν τρωπῶντο λιλαιόμενοι βιότοιο.
σμερδαλέον δὲ βόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
οἴμησεν δὲ ἀλεὶς ὥς τ᾽ αἰετὸς ὑψιπετήεις.
καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει ψολόεντα κεραυνόν,
κὰδ δ᾽ ἔπεσε πρόσθε γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης.

V. L. 517 πολυφίλτατ᾽ D. — 519 προΐει I. — 520 ἔμπνευσε: ἔπνευσε DKPS. — 521 ἄρ DIKLMNQ. — 523 Εὐπείθεα: εὐπείθη KS. — 524 ἦδ᾽ ADILMNQ. διὰ πρὸ ADEIMNQ: v. διαπρὸ. — 525 δούπησε A 1. m. ENQ. δούπισε M. — 526 ἔπεσον: ἔπεσε LQ. ἔπεσσε D. δέπεσε I. φαίδιμος υἱός: δῖος σύφορβος A et sup. καὶ φαίδιμος υἱός. — 527 ξίφεσί EIMN. — 528 πάντας τ᾽ EFMR (GV): v. πάντας. θῆκαν ENPV: v. ἔθηκαν. ἀνόστους: ἀργείους D. — 530 ἤϋσε DMV. φωνῇ: φωνὴν I LPV. — 531 πολέμου DEIN. — 532 ἀναιμωτί: ἀναιμωτεί F (H). διακρινθῆτε ADKL ex corr. MNS: διακριθεῖτε E 1969, 48 I. διακριθῆτε Q. γρ. διακριθῆτε A. v. διακρινθεῖτε cum E 1969, 55 et Hesych. I, 489. τάχιστα: μάλιστα N. — 533 omitt. V. — 534 τεύχεα: τεύχη D. ἐκ τεύχεα ἔπτατο χειρῶν G. — 535 πίπτε ADIKLMNQ. — 537 ⁎δὲ βόησε: I. δ᾽ ἐβόησε. — 538 οἴμησε E. ἀλείς: ἀλείς A 2. m. DIV. — 540 καδδ᾽ KLN. καδδὲ πέσε Q. καδδέπεσε ADI (ν) M. πρόσθε: πρόσθεν A ex corr. DFHILQRV. ὀμβριμοπάτρης IL: v. ὀβριμοπάτρης.

A. c. 532 de scriptura διακρινθεῖτε, conf. Herod. Il. Pros. Γ 102. — 535 conf. H. S. p. 202. — 538 ἀλείς, H. T. 185.

δὴ τότ' Ὀδυσσῆα προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
  διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἴσχεο, παῦε δὲ νεῖκος ὁμοιίου πολέμοιο,
μή πώς τοι Κρονίδης κεχολώσεται εὐρύοπα Ζεύς.
  ὣς φάτ' Ἀθηναίη, ὃ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
ὅρκια δ' αὖ κατόπισθε μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν.

V. L. 541 δὴ τότ': καὶ τότ' FR (PV). καὶ δὴ G. — 513 παῦε: παῦσε G. ὁμοιοίου M. πτολέμοιο FHINV. — 544 μὴ πώς τοι EI: cet. μή πως τοι. κεχόλωται L. — 545 ὃδ' IKMQ. ὅδε πείθετο A. χαῖρε δὲ: χαιρέ τε G. χαῖρε τὲ MQ. ὃ δ' ἐπείθετο — ἀθηναίη (547) omitt. DL.

A. c. 544 μή πώς τοι Ptolem. Ascalonita: μή πως τοι Herodianus, Il. T. 415.

TESTIMONIA VETERUM.

A.

α 1 laud. Aristoteles Rhet. III, 14. Apollon. Dysc. de Synt. 89, 3; 136, 25; 234, 9. Dionys. Halic. de Comp. verb. V. Rhet. Gr. (*) III, 34, 8; 227, 14. Polybius Hist. XII, 27. Maximus Tyrius Diss. XXXII, 1. Draco de Metris 144, 3. Gellius Noct. Att. XVIII, 9. Pseudoplut. (**) 115, 45 (de Vita et Poesi Homeri II, 49). Schol. in Aristoph. Nub. 260; Acharn. 203. Et. Mg. 107, 40 (ἄνδρά μοι); 368, 12; 614, 18. Et. Gud. 244, 21 (ἄνδρά μοι). Zonar. Lex. 853. Cram. Epim. 187, 19 (ἄνδρά μοι); 278, 1; 306, 22. Bekk. Anecd. 1271; Bachmanni Anecd. II, 128, 7. Matranga Anecd. 505, 20. Suidas II, 2, 1211, 15. Schol. *A* 1; Z 321.

2 Apoll. de Coni. 512, 26. Draco de Metris 52, 13. Pseudoplut. 109, 39 (II, 22). Schol. in Soph. Antig. 15. Et. Mg. 356, 12. Zonar. Lex. 854. Cram. An. Ox. II, 212, 31; An. Par. III, 124, 18; IV, 226, 24. Cram. Epim. 71, 32; 161, 13; 306, 23.

3 Strabo I, 17; I, 42. Polybius Hist. XII, 27. Maxim. Tyr. Dissert. XXI, 6; XXVIII, 5; XXXVIII, 7. Matranga Anecd. 507, 21.

4 Polybius Hist. XII, 27. Maxim. Tyr. Diss. XXXVIII, 7. Et. Mg. 681, 18. Matranga Anecd. 508, 4.

4, 5 Schol. α 8.

5 Maxim. Tyr. Diss. XX, 4; XXI, 6; XXVIII, 5. Cram. An. Ox. II, 390, 11. Cram. Epim. 56, 7 et 15. Schol. *Δ* 494.

6 Apoll. Dysc. de Coni. 523, 24 (ὡς). Et. Mg. 824, 20. Et. Gud. 582, 7. Matranga Anecd. 508, 31.

7 Aristonicus ad K 204. Apollon. de Pron. 79 B; 131 C; de Synt. 62, 26. Maxim. Tyr. Diss. XII, 6 (αὐτῶν). Eusebius Praep. Evang. VI, 8, 2.

8 Apollon. de Synt. 270, 10. Herodianus II. Pros. *A* 258; *Θ* 4. Rhet. Gr. III, 218, 12. Et. Mg. 123, 52. Cram. Epim. 248, 21; 253, 13. Schol. *Γ* 440; *Δ* 113.

* Rhetores Graeci ex recognitione Leonardi Spengel. Lipsiae MDCCCLIII—MDCCCLVI.

** Pseudoplutarchea in Plutarchi Operum vol. V. ed. Dübner. Parisiis MDCCCLV.

α 8, 9 Matranga Anecdot. 509, 11. Schol. α 8.
9 Cram. Epim. 331, 11.
10 Apoll. de Synt. 124, 18. Pseudoplut. 117, 17 (II, 56). Et. Mg. 95, 22. Zonar. Lex. 166. Schol. *A* 1.
14 Draco de Metris 42, 22.
15 Et. Gud. 537, 21.
18 Cram. Epim. 410, 24. Schol. *N* 89.
22 Athenaeus VIII, 363. Tzetzes Alleg. 43. Cram. Epim. 365, 31.
22, 23 Rhet. Gr. II, 433, 18; III, 20, 14; 160, 23; 203, 4; 242, 28. Pseudoplut. 112, 3 (II, 32).
23 Strabo I, p. 30 et 33. Stephan. Byz. 279, 11. Et. Mg. 252, 53. *Αἰθίοπες* Strabo I, p. 3; 30; 33; Apollon. de Synt. 93, 10; Steph. Byz. 47, 9; Schol. *Z* 154.
24 Strabo I, p. 30 et 31 (*ἠμὲν — ἠδ'*); I, p. 32. Apollon. de Synt. 92, 26 (*οἳ μὲν — οἳ δ'*). Draco de Metris 92, 12 (*δυσσομένου*). Pseudoplut. 116, 50 (II, 54).
25 Athenaeus VIII, 363. Et. Mg. 113, 55. Cram. Epim. 22, 23. Cram. An. Par. III, 315, 17.
28 Pseudoplut. 131, 9 (II, 114). Tzetzes Alleg. 69.
32 Plato Alcib. II, p. 142 D. Heraclides vel Heraclitus Alleg. c. 4.
32—34 Eusebius Praep. Evang. VI, 8, 2 (*ὑπὲρ μόρον*). Gellius Noct. Att. VII, 2. Maximus Tyrius Diss. XXXVIII, 7 (*ὑπὲρ μόρον*). Schol. Aristoph. Pac. 211.
33, 34 Maximus Tyrius Diss. XLI, 4 (*ὑπὲρ μόρον*). Schol. *Ω* 527 (*ὑπὲρ μόρον*).
35 Herodianus Il. Prosod. *Υ* 30. Cram. Epim. 423, 10. Schol. *Z* 488 (*ὑπὲρ μόρον*).
39 Herodianus Il. Prosod. *Z* 268. Draco de Metris 66, 23. Et. Mg. 586, 23. Cram. Epim. 269, 23. Schol. *I* 410.
40 Apollon. de Adverb. 613, 18 (*τίσις ἔρχεται*); de Synt. 164, 14. Schol. *Ψ* 514.
41 Lesbonax *περὶ σχημάτων* ed. Valckenaer. p. 179 (*ἡβήσει*). Schol. Apoll. Rhod. I, 1349.
45 Apollon. de Synt. 220, 5. Lucianus XLIV, 1. Pseudoplut. 131, 10 (II, 114). Bachmanni Anecd. Graec. II, 163, 3.
47 Plutarchus Vit. Tib. Gracchi 21, 4. Schol. *Θ* 267 (*ὥς*); *Z* 162 (*ὥς*).
48, 49 Schol. ε 3 (*ἄπο τῆλ' ἀλάληται*).
50 Strabo I, p. 26 (*νήσῳ ἐν Ὠγυγίῃ*). Lucianus XII, 14. Schol. τ 172.
52 Schol. *N* 137.
53 Cram. Anecd. Ox. III, 94, 8.
53, 54 Schol. Pind. Olymp. VI, 1. Pseudoplut. 114, 8 (II, 43).
56, 57 Cram. An. Par. IV, 23, 33 (*αἰεὶ δ' ἐν μαλακοῖσι*).
57, 58 Cram. An. Ox. II, 454, 5 (*δ' ἐν μαλακοῖσι*).
58 Rhet. Gr. III, 433, 9.
63 Tzetzes Alleg. 164.

α 64 Plutarchus de Inimicorum utilitate 8. Gellius N. A. I, 15. Et. Mg. 375, 19.
65 Plutarchus de Adulatore et amico 11. Schol. *O* 15.
65—67 Pseudoplut. 131, 49 (II, 116. πέρι bis. || ἀθανάτοισι δέδωκε).
66 Herodianus Il. Prosod. *B* 831; *Δ* 46. Schol. *A* 5; *Υ* 299.
68 Et. Mg. 154, 38. Tzetzes Alleg. 174.
69 Apollon. de Synt. 164, 16. Tzetzes Alleg. 175. Schol. *N* 340; ι 525.
70 Et. Mg. 614, 34.
72 Draco de Metris 94, 8. Schol. ν 96.
75 Cram. Epim. 68, 3. Schol. *Φ* 269.
92 Cram. Epim. 58, 2. Schol. *E* 141.
93 Schol. α 284; γ 313.
93—95 Schol. α 284.
97, 98 Schol. *Ξ* 200.
99 Cram. Anecd. Ox. IV, 208, 14.
100 Et. Mg. 247, 11.
102 Tzetzes Alleg. 224.
102—104 Tzetzes Alleg. 241—243.
105 Cram. Epim. 210, 16.
106, 107 Schol. *N* 586 (πεσοῖσι).
107 Athenaeus I, 16 (πεσσοῖσι).
109, 110 Schol. ο 319.
112 Schol. γ 10.
115 Apollon. de Synt. 290, 17. Schol. β 134. Schol. *A* 105; *K* 11.
118 Herodianus Il. Prosod. *Z* 244.
121 Cram. Epim. 440, 29.
123 Apollon. de Synt. 234, 10.
124 Cram. Epim. 400, 10. Schol. β 114.
126—129 Tzetzes Alleg. 256—259.
136 Cram. Epim. 441, 14. Schol. *A* 449.
136, 137 Et. Mg. 559, 5.
138 Athenaeus IX, 409.
139—141 Athenaeus V, 193.
140 Cram. An. Par. III, 334, 12. Schol. *N* 363.
141 Athenaeus I, 25; VI, 228.
142 Schol. α 112.
146 Athenaeus IX, 409.
147 Schol. α 139; ο 138; τ 61.
149 Lexicon περὶ πνευμάτων ed. Valckenaer. p. 233.
150 Athenaeus I, 9. Macrobius Saturn. V, 3, 6. Cram. An. Ox. II, 371, 3.
152 Athenaeus IV, 180. Plutarchus de Musica XLIII, 3. Cram. Epim. 114, 31. Suidas II, 1, 874, 4 (μολπῇ τ' ὀρχηθμῷ τε).
153, 154 Vitarum Scriptores Graeci (ed. Westermann.) 13, 42 (Φημίῳ, ὃς δὴ πολλὸν ἐκαίνυτο πάντας ἀείδων).

α 155 Schol. Pind. Olymp. II, 1; Pyth. I, 7. Schol. Aristoph. Pac. 830. Zonar. Lex. 195. Suidas I, 1, 317, 15.
157 Plutarchus de Adulatore et amico 32.
158 Schol. *Z* 150 (ἦ καὶ μὴ νεμεσήσεαι).
161 Draco de Metris 77, 18.
164, 165 Apollon. de Coni. 489, 20. Cram. Epim. 189, 27. Cram. An. Par. III, 302, 28.
165 Lesbonax περὶ σχημάτων p. 182.
167, 168 Rhet. Gr. III, 101, 11 (φησὶν).
168 Zonar. Lex. 1805 (φῆσιν).
170 τίς πόθεν εἶς Rhet. Gr. III, 45, 12. Lucianus XLVI, 23; LXXVII, 23. Arcadius de Acc. 144, 23. Schol. *K* 204. Eustath. Philos. VIII, 11. Stobaeus Floril. LXXXVI, 13. Cram. Epim. 432, 31. Cram. An. Ox. III, 270, 4; IV, 209, 23.
171 Cram. Epim. 324, 22 (ὁπποίης δ'). Et. Gud. 432, 35 (ὁπποίης δ'). Schol. *K* 142 (ὁπποίης δ').
173 Apollon. de Coni. 508, 23.
175 Herodiamus II. Prosod. *Υ* 17. Io. Alexandrinus 28, 27; 41, 20. Schol. α 255 (ἠὲ — ἦ).
177 Cram. Epim. 249, 13.
180, 181 Strabo X, 456. Vitarum Scriptores Graeci 14, 49. Zonar. Lex. 922.
182 Schol. *A* 105 (ἀκούσας).
183 Cram. An. Ox. IV, 326, 15.
184 Stephanus Byz. 599, 8; 615, 1. Cram. Epim. 179, 20. Suidas II, 1, 795, 1.
185 Aristoteles Poet. 21. Cram. An. Ox. III, 236, 5 (ἀπ' ἀγροῦ).
186 Bekk. Anecd. 1158. Cram. An. Ox. IV, 310, 9.
187 Schol. α 255 (ἀλλήλοις).
191 Plutarchus de Tranquillitate animi 2.
191, 192 Schol. *Γ* 144. Stobaeus Floril. CVIII, 82 (παρτίθει).
194—199 Tzetzes Alleg. 268—273.
198 Schol. α 195.
200 Tzetzes Alleg. 280.
201 Tzetzes Alleg. 285.
203, 204 Schol. δ 167.
206—208 Schol. α 215 (παῖς εἷς || αἰνῶς γάρ).
208 Schol. *Γ* 156 (αἰνῶς γάρ).
214—216 Schol. α 215.
215 Apollon. de Pron. 62 C. Herodianus II. Prosod. *Φ* 159; *Ω* 72. Schol. *O* 112; 338; δ 387.
215, 16 Stobaeus Flor. LXXVI, 6 (τ' ἐμὲ φησί). Vitarum Scriptores Graeci 156, 33.
218 Herodianus περὶ μονήρους λέξεως 31, 3.
222, 223 Tzetzes Alleg. 292, 93 (νώνυμον).
225 Apollon. de Synt. 78, 2. Schol. *K* 408. Cram. An. Par. III, 13,

25. Et. Gud. 132, 47. Ammonius de Diff. s. v. *δαί*. Suidas II, 2, 1119, 16.
α 225, 226 Athenaeus VIII, 362 (*τίς δὲ ὅμιλος.... τίπτε δέ σε χρεών*).
226 Schol. Aristoph. Acharn. 1209.
237, 238 Schol. α 238; *E* 695.
241 Et. Mg. 148, 30. Schol. *E* 216.
242 Cram. Epim. 73, 4 (*οἴχετ'*).
245, 246 Strabo X, 453.
247 Apollon. de Synt. 305, 17; 308, 13 (*κάτα κοιρανέουσι*). Pseudoplut. 154, 13 (II, 183. *κατακοιρανέουσι*). Schol. *E* 332 (*κατακοιρανέουσιν*).
249, 250 Schol. *I* 353.
251 Herodianus II. Prosod. *I* 614.
253 Apollon. de Coni. 524, 10; 24; 525, 13.
253, 254 Schol. *I* 225.
254 Cram. Epim. 120, 24 (*δεύει ὅ κεν*).
255—258 Schol. α 255 (*τὰ πρῶτ' ἐνόησα*).
259 Schol. Pind. Nem. VII, 53.
261 Strabo VIII, 338.
261, 262 Pseudoplut. 161, 1 (II, 211). Schol. *Θ* 63.
262 Schol. *Δ* 218.
265 Schol. α 255.
267 Tzetzes Alleg. 299. Suidas, I, 2, 273, 8. Schol. *Z* 92 (*ἐνὶ*).
273 Tzetzes Alleg. 301 (*ἐπιμάρτυρες*).
275 Schol. Aristoph. Nub. 1113 (*θυμὸς ἐποτρύνει*).
279 Schol. α 284.
280, 281 Heraclides Alleg. c. 62.
282, 283 Schol. β 152 ed. Dindorf. p. 740. Schol. *Θ* 250.
284—286 Heraclides Alleg. c. 62 (*δὲ Σπάρτην τὲ*). Schol. γ 313 (*δ' ἐς Κρήτην τε παρ' Ἰδομενῆα ἄνακτα*).
285 Cram. Epim. 249, 26 (*δ' ἐς Σπάρτην τε*).
286 Apollon. de Pron. 71 B; de Adverb. 591, 29. Et. Mg. 259, 26; 635, 14. Cram. Epim. 326, 22; 329, 6. Zonar. Lex. 478. Schol. α 93.
291 Stobaeus Flor. CXXIII, 6 (*χεῦσαι*). Zonar. Lex. 1262 (*χῶσαι*).
293 Schol. *X* 468 (*δὴ πάντα ..... ἑξῆς*).
296—299 Heraclides Alleg. c. 63 (*νηπιάσας ... οὐκ ἔτι || ἔλαβε*).
297 Cram. Epim. 289, 20.
298 Rhet. Gr. III, 107, 14.
298, 299 Rhet. Gr. III, 104, 19; III, 241, 23. Stobaeus Flor. LXXIX, 21 (*ὅσσον κλέος*). Pseudoplut. 154, 33 (II, 185. *οὐκ ἀΐεις* om. *ἤ*).
298—300 Rhet. Gr. III, 200, 25 (*ὅς οἱ πατέρα*).
301, 302 Rhet. Gr. III, 241, 25.
303 Rhet. Gr. III, 465, 5.
305 Apollon. de Pron. 57 B; 147 C; de Adverb. 535, 17.
320 *ἀνόπαια* Et. Mg. 111, 19. *ἀνόπαια* Heraclides Alleg. c. 63.

Tzetzes Alleg. 309. Zonar. Lex. 187. Cram. Epim. 83, 12; 97, 17. Schol. ε 237.
α 323 Zonar. Lex. 225.
332—334 Schol. α 332.
334 Schol. *X* 469; α 332.
335 Schol. *Δ* 699.
337 Athenaeus XIV, 633. Et. Mg. 445, 6. Et. Gud. 257, 21. Cram. An. Ox. II, 448, 4.
338 Tzetzes Alleg. 320.
340 Apollon. de Pron. 109 B.
343 Schol. λ 634. Pseudoplut. 109, 34 (II, 22. τοιήνδ' αὖ κεφαλήν). Suidas II, 1, 843, 21.
344 Strabo VIII, 370. Schol. *I* 395.
348 Tzetzes Alleg. 322.
351, 352 Schol. Pind. Olymp. IX, 74.
352 Plato Rep. IV, 424 B.
356 Et. Mg. 370, 10 (τὰ σαυτῆς). Cram. An. Par. IV, 255, 5 (σαυτῆς). Zonar. Lex. 868 (ἐς οἶκον... σαυτῆς ἔργα κόμισον). Schol. *Δ* 565.
360 Schol. α 356.
363, 364 Tzetzes Alleg. 323, 24.
366 Plutarchus de Communibus notitiis XXVIII, 5.
372 Schol. *Z* 201; *H* 433.
376 Et. Mg. 432, 36 (ὕμιν). Cram. Epim. 188, 3 (ὕμιν); 188, 17 (ὑμῖν). Schol. *Δ* 147 (ὗμιν).
379 Schol. α 394 (Ζεὺς δώσει ἔργα παλίντροπα).
381 Schol. *Θ* 37.
382 Zonar. Lex. 1477.
386 Herodianus Il. Prosod. *Ω* 569. Bekk. Anecd. 1145.
386, 387 Schol. α 389.
388 Schol. Aristoph. Ran. 1.
390—392 Schol. α 389.
392, 393 Pseudoplut. 105, 26 (II, 9. αἶψα δέ οἱ).
394—396 Schol. α 389.
395 Herodianus Il. Prosod. *O* 705.
396 Schol. *Φ* 126.
397 Et. Gud. 36, 40 (ἐγώ).
398 Et. Mg. 563, 27. Zonar. Lex. 1307 (ληΐσατο). Schol. γ 71.
400 cf. 267.
405 Et. Gud. 275, 1. Cram. Epim. 213, 3 et 350, 10 (ἀλλὰ θέλω).
409 Apollon. de Pron. 79 B; 131 C; de Synt. 62, 28; 223, 6 (ἠὲ ὅν). Schol. *Ξ* 298.
410 Herodianus Il. Prosod. *E* 638. Schol. Aristoph. Equit. 700.
417 Et. Mg. 748, 31. Schol. *I* 193.
419 Schol. γ 309 (ἄνασσε).
420 Tzetzes Alleg. 337.

α 422 Rhet. Gr. III, 105, 16.
425 Schol. *Δ* 143.
425, 426 Schol. ω 208; *I* 90.
426 Et. Mg. 664, 46. Zonar. Lex. 1530.
429 Joan. Alexandrin. 10, 9. Bekk. Anecd. 1222. Et. Mg. 826, 18.
433 Pseudoplut. 118, 30 (II, 64). Schol. *E* 70.
436 Cram. Epim. 330, 9.
440 Schol. Pind. Olymp. I, 26.
441 Schol. φ 46.
442 Schol. *Ω* 455.
443 Herodianus Il. Prosod. *Γ* 198. Et. Gud. 30, 2.
444 Tzetzes Alleg. 339.

B.

β 1 Tzetzes Alleg. 7.
1, 2 Suidas I, 2, 833, 13 (ὄρνυτ').
2—4 Macrobius Saturn. V, 8, 7 (θέτ' ὤμοις).
4 Draco de Metris 76, 26 (ὑπαὶ λιπαροῖσιν).
10, 11 Macrobius Saturn. V, 8, 7 (ubi variant codices inter κύνες πόδας et δύω κύνες).
11 Athenaeus I, 1 (δύω κύνες). Et. Mg. 136, 4 (δύω κύνες).
12 Tzetzes Alleg. 16. Schol. δ 793.
13 Apollon. de Coni. 522, 33.
15 Schol. *Θ* 2.
16 Herodianus Il. Prosod. *N* 29. Schol. *Γ* 61. Schol. Apoll. Rhod. I, 669. Cram. Epim. 103, 11.
27, 26 ordine inverso leguntur in Schol. α 284 (οὐδέποθ' .... οὐδὲ θόωκος).
37 Schol. *Σ* 505; *Ψ* 568.
40 Apollon. de Pron. 31 C. Schol. *I* 225.
41 Schol. *Θ* 2.
45 Apollon. de Synt. 62, 24. Schol. *K* 204.
50 Schol. *Φ* 269; β 51.
50—52 Schol. β 70.
52, 53 Strabo X, 461. Schol. δ 1.
53 Herodianus Il. Prosod. E 158; *N* 382 (ἐεδνώσαιτο).
54 Cram. Epim. 252, 18 (κεχαρημένος).
55 Schol. β 70 (ἡμετέρου).
58 Herodianus Il. Prosod. *A* 174. Et. Mg. 123, 58.
58—60 Schol. β 63.
60 Apoll. de Pron. 142 C.
61 Zonar. Lex. 492. Schol. *Φ* 281.
63, 64 Schol. β 63.
64—66 Schol. β 70.
65, 66 Schol. *Z* 201.

β 68 Schol. β 63.
69 Plutarchus „Praecepta gerendae reipublicae“ V, 7. Schol. Γ 4.
71, 72 Schol. β 70.
74, 75 Schol. β 70 (ὑμᾶς).
75 Suidas II, 2, 416, 12.
79 Schol. β 70.
85 Schol. δ 505.
85, 86 Schol. α 284 (ἔειπας ‖ ἐθέλεις δὲ καὶ).
86 Schol. Aristoph. Plut. 590 (ἐθέλεις).
89 Schol. ν 377.
91 Cram. Anecd. Par. IV, 261, 17. Schol. Α 1; Ι 554; Ο 15; δ 105.
94 Schol. Σ 416.
95 Schol. Π 1.
99 Pseudoplut. 156, 2 (II, 190). Cram. Epim. 374, 11.
102 Schol. Π 57.
103 Cram. An. Ox. II, 431, 8.
106 Ammonius de Diff. s. v. τρίετες.
106—108 Schol. ν 377.
113 Herodianus Il. Prosod. Ο 725.
114 Bekk. Anecd. 1224. Schol. Μ 428.
118 Schol. Α 149.
119 Herodianus Il. Prosod. Β 175.
120 Schol. Nicandr. Alexiph. 103.
125 Apollon. de Pron. 101 B; 102 A; de Synt. 141, 8; 142, 14 (αὐτῆς).
127 Schol. β 115.
131 Apollon. de Synt. 151, 1.
132 Schol. δ 1.
137 Schol. Pind. Pyth. IV, 358.
141 conf. α 376.
148 Schol. Α 193 (εἵως).
152 Schol. Α 105.
153 Zonar. Lex. 574 (δρυψάμενοι).
159 Pseudoplut. 109, 47 (II, 22); 161, 15 (II, 212).
160 Apoll. de Pron. 125 B (ὅς σφιν ἐΰφρονέων). Cram. Ep. 306, 32; 312, 23 (ὅ σφιν εὖ φρονέων). Et. Mg. 614, 6 (ὅ σφιν ἐὺ φρονέων). Zonar. Lex. 1328 (εὐφρονέων). Schol. Α 105 (ἐὐφρονέων); Ξ 499 (ἐΰφρονέων).
162 Zonar. Lex. 1552 (πιφασκόμενος).
166—169 Schol. α 284 (ἠδὲ καὶ αὐτοί).
168, 169 Schol. β 241.
169 Schol. Α 349 (τό κεν ἧμιν ἄφαρ πολὺ λώϊον); Κ 167.
170 Cram. Epim. 245, 17 (ἀπειρήτως).
181 Athenaeus IX, 373.
181, 182 Zonar. Lex. 721.
190 Plutarchus de Pythiae oraculis 29 (αὐτῷ γάρ οἱ.... ἀνιηρώτερον).

β202 Cram. Epim. 327, 19.
206 Apollon. de Pron. 5 A; de Synt. 107, 1; de Coni. 505, 8. Suidas II, 2, 1112, 17. Schol. *I* 133; *N* 365; *T* 105.
206, 207 Schol. ε 211 (οὐδ' ἐπὶ ἄλλας).
207 Io. Alexandrinus 30, 4.
210—212 Schol. α 284 (οὐδ' ὑμέας || τά γ' ἴσασι).
214 Strabo VIII, 368.
218, 219 Schol. α 284.
223 Schol. α 93.
226, 227 Pseudoplut. 155, 32 (II, 188).
227 Zonar. Lex. 704.
228 conf. β 160.
234 Stobaeus Floril. XLVIII, 9. Pseudoplut. 79, 29; 153, 34 (II, 182).
237 Apollon. de Pron. 127 C.
249 Cram. Epim. 252, 24.
257 Schol. ϑ 38. Schol. *Δ* 182. Bachmanni Anecd. II, 51, 16. Zonar. Lex. 86 (λῦσαν). Cram. An. Par. IV, 101, 18 (λῦσαν). Suidas I, 2, 70, 13 et II, 2, 1051, 10 (λῦσαν).
258 Schol. Plat. Hipp. mai. 295 A (τὰ ἃ πρὸς). Cram. An. Par. IV, 83, 30. Suidas I, 1, 10, 5 (τὰ ἃ πρὸς).
263 Zonar. Lex. 978.
267 Apollon. de Pron. 84 B; de Adverb. 598, 21; 624, 5. Schol. Soph. Trach. 1012.
271 Apollon. de Pron. 137 A; de Synt. 159, 14. Herodianus II. Prosod. *A* 294. Stobaeus Floril. LXXXVIII, 12.
277 Macrobius Saturn. V, 16, 6. Stobaeus Floril. LXXXVII, 11. Pseudoplut. 106, 46 (II, 12). Schol. *A* 405.
285—287 Schol. α 238; E 695.
289 Schol. *N* 103.
291, 292 Schol. α 238; *E* 695 (ἂψ).
293 Schol. Aristoph. Acharn. 414. Et. Mg. 821, 27. Suidas II, 2, 20, 3.
296 Tzetzes Alleg. 55.
300 Et. Gud. 222, 20. Zonar. Lex. 222. Suidas I, 1, 437, 18. Schol. *X* 80.
310 Suidas II, 2, 1346, 7 (μεϑ' ἡμῖν).
310—313 Schol. β 319.
314, 315 Ammonius de Diff. s. v. ἐρωτᾶν.
316 Schol. χ 38.
316, 317 Schol. β 325.
318 Cram. Anecd. Ox. IV, 171, 27; 346, 22.
321 Et. Mg. 150, 51. Et. Orionis 19, 24; 27, 19. Cram. Epim. 58, 13.
325—327 Pseudoplut. 119, 29 (II, 68. τινας ἄξει ἀμύντορας ἐκ Πύλου || ἤ νυ καὶ ἐκ Σπάρτηϑεν).
328 Schol. *O* 531.

β 328, 329 Strabo VIII, 338.
330 Pseudoplut. 164, 4 (II, 211).
332, 333 Schol. *K* 204 (ἀπόλοιτο).
334 Eusebius Praepar. Evang. X, 3, 22.
338 Schol. *Δ* 143.
340 Athenaeus I, 10.
340, 341 Schol. β 421.
344 Schol. Pind. Nem. IV, 36. Zonar. Lex. 1219.
353 Cram. Epim. 58, 17. Schol. *Γ* 272.
355 Schol. η 104.
372 Tzetzes Alleg. 58.
376 Cram. Epim. 369, 10.
382 Pseudoplut. 131, 31 (II, 114).
382—384 Tzetzes Alleg. 60—62 (κατὰ πόλιν ἤρχετο).
384 Cram. Epim. 415, 3.
385 Cram. Epim. 178, 14.
388 Bekk. Anecd. 1254. Cram. Epim. 163, 4 (δύσετο δ'). Schol. β 388 (σκιόωντο δὲ). Schol. *K* 394; *N* 340.
393—396 Tzetzes Alleg. 69—72.
396 Schol. *Φ* 269.
402 Schol. *E* 695; α 238.
408 Schol. *E* 695 (εὗρεν .... καρηκομόωντας); α 238.
409 Et. Gud. 279, 2.
410 Et. Mg. 423, 22. Schol. *N* 103.
419 Herodianus Il. Prosod. *B* 175 (καθῖζον).
420 Tzetzes Alleg. 78.
424, 425 Schol. *Φ* 563.
425 Schol. *B* 777.
427 Et. Mg. 687, 44 (ἔπρησε δ').
427, 428 Suidas II, 2, 896, 19.
431—433 Tzetzes Alleg. 81—83.
434 Herodianus Il. Prosod. *Ω* 8. Schol. *Θ* 183; *Z* 201 (μὲν ἄρ' ἦγε); *H* 433 (μὲν ἄρ' ἦγε).

Γ.

γ 1 Dionysius Halic. de Comp. Verb. V. Plutarchus de Pythiae oraculis 12. Et. Mg. 566, 15. Schol. *Z* 201; *H* 433.
1, 2 Pseudoplut. 127, 48 (II, 104 οὐρανὸν εἰς ..... φαείνῃ).
1—3 Tzetzes Alleg. 10—12 (φανείη).
2 Apollon. de Coni. 510, 29 (φαείνοι).
4 Strabo VIII, 336.
4, 5 Pseudoplut. 115, 9 (II, 47).
4—6 Strabo VIII, 344.
6 Schol. Pind. Olymp. XIII, 98; Pyth. IV, 361; Nem. IV, 69.

γ 7 Schol. Θ 563 (δ' ἂν ἑκάστῃ).
8 Herodianus Il. Prosod. O 16 (προὔχοντες). Schol. Δ 156.
9 Athenaeus I, 23 (οἳ σπλάγχν' ἐπάσαντο).
12 Tzetzes Alleg. 17.
15 Cram. Epim. 147, 3. Schol. Γ 47.
20 Herodianus Il. Prosod. Δ 235; Φ 276. Plutarchus de Audiendis poetis 11. Stobaeus Floril. XII, 7. Florilegium Monacense 132.
24 Rhet. Gr. III, 243, 13. Schol. O 119; γ 43.
26—28 Plato Leg. VII, 804 A. Maximus Tyrius Dissert. XIV, 5.
27, 28 Maxim. Tyrius Dissert. XXXVIII, 1.
28 Cram. Epim. 187, 21. Cram. An. Par. III, 116, 26. Et. Gud. 244, 21.
33 Schol. Ω 8.
35 Herodianus Il. Prosod. Z 268.
38 Ammonius de Diff. s. v. ψάμαθος.
39 Apollon. de Pron. 59 C; de Synt. 149, 5.
40, 41 Athenaeus XI, 783.
44 Et. Mg. 252, 8.
48 Plutarchus Quaest. Conviv. IX, 14, 4.
49 Apollon. de Pron. 57 B.
50 Athenaeus XI, 783.
52 Plutarchus de Audiendis poetis 11. Pseudoplut. 141, 43 (II, 143).
57, 58 Schol. ζ 327.
59 Herodianus Il. Prosod. Π 248 (σύμπασι).
60 Schol. ζ 327.
61 Apollon. de Coni. 504, 13.
62 Schol. N 61.
63 Athenaeus XI, 783.
65 Plutarchus Quaest. Conviv. V, 8.
66 Et. Mg. 251, 35 (δασσάμενοι); 589, 31. Cram. An. Ox. III, 238, 32 (δαισάμενοι). Zonar. Lex. 1369. Schol. Z 488.
69 Herodianus Il. Prosod. Π 47.
71 Cram. Epim. 373, 2.
72—74 Macrobius Saturn. V, 8, 2 (τοί γ' ἀλόωνται).
73 Schol. Aristoph. Av. 1427.
79 Draco de Metris 69, 22.
80 Ammonius de Diff. s. v. ἐρωτᾶν.
81 Strabo X, 454. Et. Mg. 603, 20. Et. Gud. 407, 42 (ἡμεῖς δ'). Schol. α 186 (ἡμεῖς δ' .... ὑπὸ Νηΐου).
83 Apollon. de Pron. 97 B; 137 A; de Synt. 159, 13; 160, 21. Schol. β 152 ed. Dindorf. p. 740 (αἴ που). Schol. Α 105.
86 Apollon. de Pron. 50 A.
87 Apollon. de Synt. 288, 5 (ἦχι). Suidas II, 2, 564, 8.
88 Suidas II, 2, 564, 10.
92 Apollon. de Synt. 292, 24.
96 Schol. H 409.

γ 101 Et. Mg. 343, 6. Et. Gud. 190, 6. Cram. Epim. 290, 32 (ἔνισπες).
103 Schol. δ 204.
106 Schol. Γ 166; Ω 658.
109 Apollon. de Adverb. 564, 21. Ammonius de Diff. s. v. ἐνταυθοῖ. Schol. Ο 9.
109, 110 Et. Mg. 541, 31.
109—111 Rhet. Gr. I, 256, 20.
113—116 Macrobius Saturn. V, 4, 7.
115 Zonar. Lex. 1741.
118 Heraclides Alleg. c. 73.
121, 122 Schol. Δ 430.
123 Schol. Pind. Isthm. IV, 36. Ammonius de Diff. s. v. ἔκγονος.
126, 127 Schol. Θ 92 (οὔτέ πυτ').
127, 128 Pseudoplut. 142, 46 (II, 145 ἐπίφρονα βουλὴν).
128 Schol. Α 173. Et. Mg. 458, 19 (ἐπίφρονα βουλήν). Cram. An. Par. III, 113, 23 (ἐπίφρονα βουλήν).
131 Tzetzes Alleg. 29.
134 Apollon. de Pron. 122 B (τῷ σφέων). Bekk. Anecd. 1146 (τῷ καί σφεων).
135 Tzetzes Alleg. 41.
136 Tzetzes Alleg. 48.
139 Cram. Epim. 252, 10.
143 Herodianus Il. Prosod. Δ 3.
143—147 Tzetzes Alleg. 53—57 (ἐήνδανε || ῥέξαι δ').
146, 147 Suidas II, 2, 106, 12 (ᾔδει).
147 Schol. Ι 497 (γὰρ αἶψα).
151 Schol. γ 490. Zonar. Lex. 54. Suidas I, 1, 117, 1.
151, 152 Tzetzes Alleg. 62, 63 (δὴ γὰρ Ζεὺς).
158 Et. Mg. 728, 35.
171 Stephanus Byz. 703, 21. Schol. ο 403.
172 Schol. Aristoph. Nub. 273. Cram. Epim. 444, 29.
177, 178 Strabo X, 446 (ἐννύχιοι).
180 Schol. Ε 408.
188 Schol. Β 382.
190 Stephanus Byz. 3, 12. Schol. Β 382.
191, 192 Strabo X, 480.
194 Et. Mg. 824, 46. Et. Gud. 582, 32.
195 Herodianus Il. Prosod. Ε 178.
196 Pseudoplut. 140, 27 (II, 139). Schol. Λ 793 (ἀποφθιμένοιο).
205 Schol. γ 217 (τοσήνδε .... παραθεῖεν).
206 Zonar. Lex. 1771.
213 Herodianus Il. Prosod. Ζ 268 (ἐν μεγάροισι δ' ἕκητι).
214 Schol. δ 333.
216 Schol. γ 226; 231.
218 Schol. γ 366 (εἴ σ' οὕτως φιλέει).
221, 222 Tzetzes Alleg. 80, 81 (κείνῳ ἀναφανδὸν).

γ226 Photii Lex. 233 (οὔπως τοῦτο ἐγὼ τελέεσθαι).
231 Schol. γ 232; 236; 241.
236, 237 Schol. Δ 315.
246 Tzetzes Alleg. 87 (ἀθανάτοις ἰνδάλλεται εἰσορόωσι).
247 Herodianus II. Prosod. Ω 388 (ἐνίσπες).
247—249, 251 Plutarchus Quaest. Conviv. II, 1, 3 (Νέστωρ .... ἐνίσπες). Macrobius Saturn. VII, 2, 15 (ἔνισπε).
248 Schol. Β 565 (πῶς θάνεν).
251 Strabo VIII, 365 et 369. Io. Alexandr. 31, 4 (ἀλλά που). Schol. Θ 122.
258 Schol. Ψ 29 (τῷ).
258—260 Pseudoplut. 154, 8 (II, 183 κείμενον ἐν πεδίῳ· μάλα γὰρ μέγα μήσατο ἔργον).
259 Athenaeus VIII, 363.
260 Et. Mg. 319, 47 (ἕκας Ἄργεος).
263 Et. Gud. 397, 3.
264 Schol. Ξ 317.
265, 266 Plutarchus de Audiendis poetis 11.
266 Schol. τ 530; Ζ 160. Pseudoplut. 161, 41 (II, 213).
267, 268 Strabo I, 16.
270—272 Strabo I, 16.
274 Cram. Anecd. Ox. III, 407, 24; Anecd. Par. III, 273, 3. Schol. Χ 100.
278 Stephanus Byz. 589, 14. Draco de Metris 138, 1. Schol. δ 1.
284, 285 Schol. Ρ 1.
287 Suidas II, 1, 674, 12.
290 Schol. Λ 307 (τροφέοντα).
294 Draco de Metris 32, 18.
295 Heraclides Alleg. c. 47. Pseudoplut. 130, 6 (II, 110). Gellius Noct. Att. II, 30. Schol. Σ 468; Ω 366.
296 Herodianus II. Prosod. Ε 49. Suidas II, 2, 1443, 11. Bachmanni Anecd. II, 206, 15.
301 Et. Mg. 824, 44.
301, 302 Strabo I, 38, qui addit versum δ 83.
309 Schol. α 417; Ι 193; 456; Ψ 29.
317 Cram. Epim. 179, 11 et 16.
318 Schol. Β 88; Ο 16; Ω 444.
321 Schol. Φ 366.
328 = γ 20.
332 Schol. Aristoph. Pac. 1060; Av. 1702. Schol. Apoll. Rhod. I, 517.
332—336 Athenaeus V, 191 (κεράσασθε).
335, 336 Schol. Α 475 (οὐ γὰρ ἔοικε).
340 Cram. Epim. 107, 27 (ἐπαρχόμενοι). Cram. An. Par. III, 310, 13.
341 Schol. Apoll. Rhod. I, 517.
346 Tzetzes Alleg. 96.

γ 347 Et. Mg. 824, 31.
348 Cram. Epim. 399, 32.
366 Strabo VIII, 345.
367 Plutarchus de Defectu oraculorum 3.
367, 368 Strabo VIII, 342 (ὀφέλλεται Ἤλιδι δίῃ || οὐκ ὀλίγον).
370 Strabo VIII, 345.
371, 372 Tzetzes Alleg. 105, 106 (δ' ἔχε πάντας Ἀχαιούς).
372 Herodianus περὶ μον. λέξεως 16, 32 (ἐειδομένη).
375 Apollon. de Synt. 46, 11 (οὐ σέ γ' ἔολπα).
378 Tzelzes Alleg. 123 (κυδίστη).
380 Cram. An. Ox. IV, 389, 3. Schol. ζ 327.
380, 381 Tzetzes Alleg. 126, 127 (ἀλλ' ἄνασσ' ἵληθι || παρακοίτῃ).
382 Et. Mg. 432, 2. Et. Gud. 246, 7. Schol. Z 201 (ἦνιν).
385 Tzetzes Alleg. 130.
389 Athenaeus V, 192.
391 Cram. Epim. 52, 6 (ἐνδεκάτω).
395, 396 Athenaeus V, 180; VIII, 363 (τ'·ἔπιόν ϑ').
403 Schol. Γ 411 (πόρσυνε).
407—411 Schol. ϑ 6 (Νέστωρ δ' αὖ τότ' ἔφιζε).
410 Schol. κ 517.
411 ἔφιζε: Apollon. de Synt. 328, 24 (Νέστωρ δ' αὖτις). Herodianus Il. Prosod. Γ 426 (Νέστωρ τ' αὐτὸς). Bekk. Anecd. 1295 (Νέστωρ αὖϑις). Et. Mg. 469, 35 (Νέστορα δ' αὐτόϑι). Et. Gud. 273, 35 (Νέστορα δ' αὐτόϑι); 292, 8 (Νέστωρ δ' αὐτὸς). Schol. δ 311 (Νέστωρ αὖ τότ').
414 Schol. γ 442.
418 Schol. Ω 253.
422 Herodianus Il. Prosod. Ε 178; Ι 456; Ν 450. Cram. Epim. 160, 13; 172, 31.
426 Schol. Z 201 (κέρασι).
432, 433 Et. Mg. 805, 35. Schol. Σ 131.
433 Schol. Σ 409; Τ 21.
435 Schol. Σ 131.
435, 436 Athenaeus VIII, 363 (ἱρῶν ἀντήσουσα).
438 Schol. Z 201 (κεχαροίατ' ἰδοῦσα).
441 Herodianus Il. Prosod. Τ 26.
444 Et. Mg. 84, 40. Et. Gud. 59, 28. Cram. Epim. 81, 25. Lexicon περὶ πνευμάτων ed. Valckenaer. p. 210 (ἀμνίον).
449 Dionysius Halic. de Comp. Verb. V.
458 Et. Mg. 279, 3.
459 Schol. Aristoph. Pac. 1024.
461 Et. Mg. 585, 48 (μῆρ' ἐκάη). Zonar. Lex. 1524 (σπλάγχν' ἐπάσαντο).
462 Cram. An. Par. IV, 12, 15 (τ' ἄλλα).
471 Athenaeus VIII, 363.
471, 472 Schol. A 470 (ἐνοινοχοεῦντες).

γ472 Schol. *I* 470 (ἐνοινοχοεῦντες).
480 Athenaeus I, 16.
484 Draco de Metris 13, 5 (ἄκοντε). Rhet. Gr. III, 233, 16 (ἄκοντε). Macrob. Saturn. VI, 7, 14 (ἄκοντε).
486 Rhet. Gr. III, 237, 18 (ἔχοντα). Schol. ζ 83. Pseudoplut. 110, 8 (II, 22).
488, 489 Strabo VIII, 367 (Ὀρτιλόχοιο).
489 Tzetzes Alleg. 135 (Ὀρτιλόχοιο).
494 = 484.
496 Zonar. Lex. 999.

Δ.

δ 1 Et. Mg. 297, 17; 472, 10 et 23. Et. Gud. 169, 14. Cram. Epim. 205, 16. Suidas I, 2, 997, 19 (οἳ δ'). Schol. Soph. Oed. Col. 378. Schol. Pind. Isth. I, 43.
1, 2 Strabo VIII, 367.
3 Zonar. Lex. 890.
3, 4 Athenaeus V, 185; 180.
6 Schol. λ 521.
12 Schol. δ 11.
15—19 Athenaeus V, 180 (ἐξάρχοντες).
16 Apollon. de Coni. 509. Schol. α 238; *E* 695.
17—19 Athenaeus I, 14 (ἐξάρχοντες).
27 Schol. η 313 (εἴκτην). Tzetzes Alleg. 15 (εἴκτην).
28 Apollon. de Pron. 116 C; 141 B. Bekk. Anecd. 1153.
36 Ed. Gud. 263, 52.
38 Schol. χ 324.
42 Rhet. Gr. III, 203, 30 (ἔγκλιναν); III, 243, 10.
43, 44 Schol. δ 72.
43—46 Athenaeus V, 179 (αὐτοὶ δ' εἰσῆλθον θεῖον δόμον).
45 Schol. Θ 27.
48 Et. Mg. 151, 54. Athenaeus I, 24.
57 Athenaeus I, 25; VI, 228.
60 Schol. *T* 44.
60, 61 Athenaeus V, 188 (σίτου δ' || οἵτινες ἐστόν).
62 Apollon. de Pron. 110 A (σφῷν τε). Et. Mg. 610, 6.
63 Apollon. de Pron. 110 A.
64 Schol. η 313.
65, 66 Athenaeus V, 188. Suidas II, 1, 1100, 1 (βοὸς παρέθηκεν ἀείρας).
66 Athenaeus I, 9.
68 = α 150.
70 Plutarchus de Adulatore et amico 32.
71 Apollon. de Synt. 126, 18; 160, 23 (τῷμῷ).

δ 72 Schol. Ω 323 (κατὰ δώματα).
73 Strabo I, 39. Athenaeus V, 189.
74 Athenaeus V, 188; 189. Lucianus XL, 20; LXXVIII, 25. Schol. N 837. Tzetzes Alleg. 17.
74, 75 Athenaeus V, 189 (Ζηνός που τοιαῦτα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται). Plutarchus de Cupiditate divitiarum 9.
78, 79 Athenaeus V, 190.
81 Strabo I, 42.
81—85 Strabo I, 37.
83 Schol. Λ 20.
83, 84 Strabo I, 40.
83—85 Strabo I, 27.
83—86 Strabo I, 8.
84 Strabo I, 30; I, 41; VII, 299; XVI, 784. Stephanus Byz. 275, 13.
85 Herodotus IV, 29 (ὅθι τ' ἄρνες).
87 Herodianus II. Prosod. Λ 93 (οὔτέ τι). Cram. Epim. 415, 10 (οὔτε ἀνὴρ ...... οὔτέ τι).
89 Et. Orionis 41, 18. Zonar. Lex. 415.
93 Plutarchus de Audiendis poetis 7. Pseudoplut. 140, 43 (II, 140 ὡς οὔτοι χαίρων).
97—99 Athenaeus V, 190.
103 Schol. ε 151 (αἰψηρὸς δὲ κόρος πέλεται κρυεροῖο γόοιο). Schol. ϑ 529. Stobaeus Floril. CXXIV, 13.
104 Schol. δ 169.
104, 105 Athenaeus V, 190.
109 Apollon. de Coni. 511, 6.
110—112. Athenaeus V, 190.
112 Cram. Epim. 364, 21.
115 Ammonius de Diff. s. v. χλαῖναν (ὀφθαλμοῖιν ἐπισχών).
118 Apollon. de Synt. 142, 12.
120 Et. Mg. 824, 9 (ἕως ὅ).
123 Et. Mg. 520, 12. Cram. Epim. 221, 24.
123—126 Athenaeus V, 191.
129 Athenaeus XI, 491.
130, 131 Schol. Z 491 (χρυσῆν).
131 Herodianus II. Prosod. Σ 375. Cram. Epim. 250, 11.
132 Schol. Pind. Olymp. VI, 137.
133, 134 Schol. Z 491.
133—135 Athenaeus V, 191 (αὐτὰρ ἐν αὐτῷ).
134 Et. Mg. 603, 38; 651, 52. Photii Lex. 133. Schol. Aristoph. Vesp. 128; 1285.
135 Schol. η 105; Γ 126; Z 491; Π 183. Et. Gud. 170, 30; 208, 5. Zonar. Lex. 869. Cram. Epim. 153, 11. Schol. δ 122 ed. Dindorf. p. 757.
140 Plutarchus de Defectu oraculorum 6. Io. Alexandr. 28, 26. Cram. An. Par. III, 332, 15.

δ 143 Et. Mg. 824, 17. Et. Gud. 582, 6.
145 Apollon. de Pron. 25 A; de Synt. 27, 13. Cram. Epim. 223, 27.
149, 150 Rhet. Gr. III, 108, 30. Maximus Tyrius Diss. XXXII, 3 (κείνου τοι). Macrobius Saturn. V, 6, 7.
150 Cram. An. Ox. III, 68, 22.
157 Cram. Epim. 249, 8.
160 Athenaeus V, 182.
162 Et. Mg. 317, 22.
174 Zonar. Lex. 1341; 1378.
176 Cram. Epim. 261, 26. Cram. An. Ox. III, 109, 15; An. Par. IV, 30, 11.
177 Apollon. de Pron. 57 B.
178, 179 Athenaeus XII, 513 (ἡμέας). Plutarchus de Adulatore et amico 11 (οὐδέ κεν ἄλλο ἄμμε διέκρινε).
178—180 Plutarchus de Amicorum multitudine 5 (οὐδέ κεν ἄλλο ἄμμε διέκρινε).
182 Cram. Epim. 248, 28; 328, 33.
184 Et. Mg. 223, 52.
184, 185 Schol. *B* 382.
188 Schol. Pind. Pyth. VI, 31.
191 Apollon. de Pron. 61 A; de Synt. 154, 3 et 16. Schol. *O* 568.
193, 194 Athenaeus V, 182. Schol. δ 61.
197, 198 Plutarchus de Audiendis poetis (τοῦτο νύ που γέρας ἐστίν). Stobaeus Floril. CXXII, 5.
198 Cram. Epim. 120 34. Schol. *Ψ* 135.
201 Herodianus II. Prosod. *O* 698.
204 Aristoteles Rhet. III, 17 (εἶπες). Schol. γ 103 (εἶπες).
206 Et. Mg. 614, 12. Cram. Epim. 315, 9. Pseudoplut. 141, 47 (II, 144).
208, 210, 211 Stobaeus Floril. CIII, 1 (ἐπικλῶσαι ‖ υἱέας δ' αὖ). Pseudoplut. 141, 4 (II, 141 ἐπικλῶσαι ‖ υἱέας αὖ).
211 Schol. *Σ* 252.
213 Schol. δ 61.
213, 214 Athenaeus IX, 366.
220, 221 Tzetzes Alleg. 25, 26.
221 Macrobius Saturn. VII, 1, 18. Pseudoplut. 160, 51 (II, 211 ἐπίληθες).
222 Cram. Epim. 249, 9.
227 Pseudoplut. 158, 8 (II, 201).
227—230 Herodotus II, 116.
228 Strabo XVII, 801. Io. Alexandr. 10, 6. Et. Mg. 460, 1.
229 Bekk. Anecd. 1176. Cram. An. Par. IV, 226, 11.
230 Plutarchus Vita Niciae 9, 1; de Audiendis poetis 1. Lucianus XXXII, 5. Pseudoplut. 157, 51 (II, 200).
242 Plato Conviv. 220 C. Herodianus II. Prosod. E 638.
242, 244 Plutarchus Quaest. Conviv. I, 1, 4.

δ 242, 244—246 Pseudoplut. 139, 28 (II, 136 *αὐτόν μιν* || *πτόλιν*).
244 Apollon. de Pron. 101 B (*αὐτόν*); 102 A (*αὐτός*); de Synt. 141, 6; 142, 6. Schol. *κ* 351.
244, 245 Maximus Tyrius Diss. V, 9 et XXI, 9 (*αὐτόν μιν*).
246 Plutarchus Vit. Coriolani 22, 2.
247 Apollon. de Pron. 101 B.
249 Et. Mg. 2, 31 (*τῷ δ' ἴκελος*); 337, 24 (*τῷ δ'* ...... *Τρώων κατέδυ πόλιν*). Zonar. Lex. 715.
252 Herodianus *περὶ μον. λέξεως* 37, 23 (*ἐγὼ λόεον*). Et. Orionis 32, 6 (*ἐγὼν ἐλόην*). Schol. *E* 905 (*ἐγὼν ἐλόευν*); *Π* 668 (*ἐγὼν ἐλόευν*).
258 Suidas II, 2, 1548, 12. Zonar. Lex. 1823. Schol. *γ* 244.
271 Macrobius Sat. VII, 1, 19.
277 Zonar. Lex. 163. Schol. *O* 740.
280 Apollon. de Pron. 44 A.
287 Et. Orionis 99, 1. Cram. An. Ox. III, 99, 17. Schol. *δ* 419 (*χειρὶ πίεζε*); *I* 324; *Π* 510.
294, 295 Athenaeus V, 191 (*ἡμέας* || *ὑπὸ*).
317 Schol. *β* 152 ed. Dindorf. p. 740. Schol. *Α* 105; *δ* 158.
318 Plutarchus de Audiendis poetis 6.
319 Cram. Epim. 284, 22.
335 Schol. *Α* 115 (*ὁ δέ τ' ὦκα ἐῄν*).
336 Schol. *E* 137.
337 Schol. *φ* 31. Schol. Apollon. Rhod. I, 1354.
341 Tzetzes Alleg. 41.
343 Et. Mg. 166, 7.
344 Cram. Epim. 252, 26. Schol. *Α* 467; *ρ* 134 (*καδδ'*).
348 Cram. Epim. 379, 21.
349 Cram. Epim. 54, 15.
351, 352 Herodotus II, 116.
353 Schol. *ε* 334; *ζ* 125; *T* 407 (*οἵ τ'*).
354, 355 Plutarchus Vit. Alexandri 26, 3.
364—366 Tzetzes Alleg. 48—50 (*καί μ' ἐλέησε* || *γὰρ κάλλιστά γε*).
367 Schol. *Z* 164; *N* 481.
369 Et. Gud. 54, 21.
371, 372 Schol. Plat. Alcib. 119 A (*εἶς* .... *τόσον ἠὲ* || *μεθίεις*). Schol. *K* 122 (*ἠὲ χαλίφρων* || *μεθιεῖ*).
384 Heraclides Alleg. c. 67. Zonar. Lex. 1602. Cram. Epim. 408, 25. Suidas II, 2, 385, 17. Anonymus *περὶ σολοικίας* ed. Valkenaer. p. 202. Schol. *Α* 153.
386 Herodianus Il. Prosod. *Δ* 423. Et. Mg. 435, 36. Schol. *Z* 19.
387 Schol. *α* 215 (*τόνδε τ' ἐμὸν πατέρα φάσ' ἔμμεναι*).
392 Plutarchus de Communibus notitiis XI, 5: de Sanitate praecepta 1; Fragm. 16, 53. Cram. Epim. 55, 1; 246, 30; 323, 28; 409, 6. Eusebius Praepar. Evang. I, 8, 9; XV, 62, 11. Gellius Noct. Att. XIV, 6.

δ 396 Herodianus II. Prosod. *Υ* 461 (μή πως με).
402 Schol. *Φ* 126.
403 Cram. Epim. 405, 6.
404 Et. Mg. 70, 12. Cram. Epim. 79, 9. Suidas II, 1, 965, 13.
405 Cram. Epim. 344, 14.
406 Schol. Aristoph. Vesp. 1030.
413 Schol. Apollon. Rhod. III, 899.
417 Schol. δ 456.
427 Et. Mg. 684, 12.
429 Rhet. Gr. II, 342, 21.
433 Et. Mg. 121, 40; 423, 36. Et. Gud. 238, 62. Cram. Epim. 106, 14; 287, 7. Cram. An. Ox. IV, 386, 24. Bekk. Anecd. 1294. Schol. β 289.
438 Schol. *Β* 88. Et. Mg. 233, 42; 240, 48. Et. Gud. 126, 22; 129, 28. Cram. Epim. 98, 21; 116, 14.
442 Schol. Aristoph. Vesp. 1030; Pac. 757. Cram. Epim. 57, 28. Schol. *Σ* 514.
445 Schol. *Ξ* 170.
447 Cram. Epim. 252, 12. Zonar. Lex. 1000. Schol. *Φ* 111.
450 Schol. υ 204; *Φ* 111.
451, 452 Zonar. Lex. 1301.
452 Et. Mg. 823, 54. Schol. Pind. Pyth. IV, 334. Schol. δ 451; *Β* 125; *Ν* 276.
453 Schol. δ 451. Cram. Epim. 265, 30.
454 Herodianus II. Prosod. *Ε* 302.
456—458 Heraclides Alleg. c. 66 (ἤτοι μὲν πρώτιστα || πάρδαλις γείνετο).
464 Et. Gud. 217, 35.
465 Schol. *Α* 85.
468 Cram. Anecd. Par. IV, 406, 6.
475 Cram. An. Par. III, 22, 31. Schol. *Ρ* 263.
477 Et. Mg. 29, 17.
477, 478 Cram. An. Par. III, 22, 32. Schol. *Ρ* 263 (πρὶν δ' ὅταν).
483 Strabo XVII, 798.
500, 501 Herodianus περὶ μον. λέξ. 17, 30 (πέτρῃσι).
504 Cram. Epim. 191, 2.
512 Apollon. de Pron. 134 C; de Synt. 79, 13; 150, 26. Cram. Epim. 104, 1.
514 Schol. ι 80 (δή ῥα ἔμελλε).
517 Et. Mg. 384, 30 (ἐσχατιῆς).
537 Herodianus II. Prosod. *Δ* 319. Cram. Epim. 224, 19.
551 Schol. δ 498.
561—564 Et. Gud. 242, 10. Cram. Anecd. Ox. II, 445, 15.
563 Plutarchus de Facie in orbe lunae XXVII, 5 (ἀλλ' εἰς). Et. Mg. 128, 30; 667, 56.
563, 564 Strabo I, 39. Schol. η 324.

δ 563—568 Strabo I, 3 (πνείοντας); III, 150 (οὐδέ ποτ᾽ || πνείοντας). Pseudoplut. 160, 1 (II, 208 πνείοντας).
565 Schol. *X* 431.
566 Schol. *Ξ* 143 (χειμών ποτε).
567 Aristoteles Probl. XXVI, 31 (πνείοντας). Strabo I, 39 (πνείοντας). Schol. Pind. Olymp. II, 130 (πνείοντας). Schol. ε 295 (πνείοντας).
568 Schol. Pind. Olymp. II, 123 (ubi lectioni ἀναψύχειν adscriptum est παραψυχήν); 127 (ἀναψυχὴν ἀνθρώποις).
569 Schol. δ 564.
574 Rhet. Gr. II, 342, 21.
581 Schol. Pind. Pyth. IV, 97. Schol. *Ψ* 745.
604 Cram. Epim. 217, 32; 218, 3. Suidas II, 2, 572, 11; 576, 13.
605 Plutarchus „Non posse suaviter vivi sec. Epicurum" III, 11. Schol. *Γ* 201 (οὔτέ τι).
607 Schol. δ 636. Schol. *X* 45 (ἀλλ᾽ οὔτις νήσων).
607, 608 Strabo X, 454.
608 Et. Mg. 500, 14. Zonar. Lex. 1198. Schol. *E* 709.
610 Cram. Epim. 440, 27.
611 Apollon. de Adverb. 557, 14 (αἵματός εἰς). Herodianus περὶ μον. λέξεως 44, 23 (αἵματός εἰς). Bekk. Anecd. 1144 et 1151 (αἵματός εἰς). Cram. An. Ox. IV, 349, 7 et 354, 12 (αἵματος εἶς). Cram. An. Ox. III, 194, 7 (αἵματος εἰς); An. Ox. IV, 171, 17 et 24; 350, 18 (αἵματος εἶς). Et. Mg. 34, 29 (αἵματος εἶς); Bachmanni Anecd. II, 144, 25 (εἶς). Schol. *Θ* 166 et 583 (εἶς).
615 Apollon. de Adverb. 546, 23.
615—619 Strabo I, 41.
618 Apollon. de Pron. 60 A; 135 B; de Synt. 150, 23. Cram. Epim. 329, 3 (ὅτε ὅς); 387, 27.
619 Cram. Epim. 410, 1.
620 Et. Mg. 824, 21.
621 Apollon. de Adverb. 546, 17. Ammonius de Diff. s. v. ἄγειν.
626 Athenaeus I, 24. Zonar. Lex. 1095. Schol. ρ 605 (δίσκοισι).
627 Schol. α 119.
630 Schol. *Ψ* 612.
642 Herodianus II. Prosod. *Ω* 388.
643 Apollon. de Pron. 136 A.
644 Ammonius de Diff. s. v. θής.
649 Apollon. de Pron. 29 B; 101 A; de Synt. 141, 25; 195, 16; de Adverb. 535, 13; de Synt. 141, 27 (αὐτὸς ἐγώ οἱ).
661, 662 Pseudoplut. 121, 44 (II, 81); 137, 3 (II, 131).
662 Schol. Aristoph. Pac. 754. Schol. δ 27.
664 Herodianus II. Prosod. *Θ* 229; *O* 735. Cram. Epim. 433, 13 et 19.
667 ἀλλά οἱ Apollon. de Pron. 46 C; 53 B; de Synt. 137, 18; 146, 25. Herodianus II. Prosod. *O* 226; *Ω* 292. Bekk. Anecd. 1146; 1153.

δ 668 πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι Apollon. de Pron. 53 B et C; de Synt. 137, 19.
671 Strabo VIII, 350; X, 453.
681—689 Rhet. Gr. I, 277, 14 (v. 682 ἢ omitt. || 688 τῶν πρόσθεν).
683 Apollon. de Synt. 145, 18. Herodianus II. Prosod. *Α* 368; *Δ* 2.
690, 691 Stobaeus Floril. XLVIII, 9 (ῥέξας κακὸν ἔξετον). Pseudoplut. 153, 36 (II, 182).
703 Herodianus II. Prosod. *Ω* 1. Ammonius de Diff. s. v. ἐνταυθοῖ.
705 Et. Mg. 411, 42.
708 Cram. Epim. 191, 15. Schol. *Ψ* 307.
708, 709. Rhet. Gr. III, 229, 3 (γίνονται).
716, 717 Schol. *K* 167 (οὐδ' ἄρ' ἔμελλε); *P* 698 (οὐκέτι ἔτλη).
726 conf. α 344.
728 Herodianus II. Prosod. *B* 115 (ἐν μεγάρῳ).
736 Schol. δ 351 (μοι ἔδωκε). Schol. *B* 287 (δῶκε); *Δ* 539 (δῶκε).
737 Et. Mg. 406, 24 et 32 (ὅς μοι). Et. Orionis 58, 30 (ὧς μοι). Cram. An. Ox. III, 94, 6: Schol. α 53. Schol. *B* 67 (ὅς μοι); *Α* 271.
741 Apollon. de Pron. 135 C.
746 Apollon. de Pron. 82 C; 97 B; de Synt. 138, 26; 159, 26. Ioan. Alexandr. 23, 20.
759 Clemens Alexandr. Strom. IV, 22 § 144 (εἵματ' ἔχουσα).
762 Dionysius Halic. de Comp. Verb. V (κλῦθί μοι).
782 Schol. Soph. Oed. Col. 71. Schol. Aristoph. Acharn. 548.
785 Apollon. de Adverb. 587, 32; 622, 13.
788 Athenaeus I, 24.
794 Cram. Epim. 63, 23. Pseudoplut. 159, 44 (II, 207).
796 Schol. *Α* 115; *Ξ* 136. Pseudoplut. 134, 13 (II, 124).
800 Schol. *Ω* 154 (εἵως).
802 Schol. ζ 20.
805 Schol. δ 165. Heraclides Alleg. c. 2. Pseudoplut. 130, 38 (II, 112).
807 Et. Or. 32, 9.
809 Cram. Epim. 251, 19.
818 Schol. *T* 326.
820 Cram. Epim. 119, 29.
824 Zonar. Lex. 158.
841 Zonar. Lex. 146.
844—847 Strabo I, 59 omisso versu 845.
844—846 Stephanus Byz. 138, 14.
847 Schol. δ 793. Zonar. Lex. 509.

E.

ε 1 Suidas I, 2, 865, 15. Photii Lex. 62. Schol. ϑ 1.
1, 2 Macrobius Saturn. V, 9, 11. Tzetzes Alleg. 65, 66 (φέρῃ). Schol. β 1.
2 Macrobius Saturn. I, 2, 4.
12 Eusebius Praepar. Evang. X, 3, 22.
42 Plutarchus de Audiendis poetis 6.
43—49 Macrobius Saturn. V, 6, 12.
47 Macrobius Saturn. I, 17, 22. Et. Mg. 361, 15. Et. Gud. 201, 25; 202, 15. Schol. η 138; κ 329.
47, 48 Lucianus XXXIII, 85. Schol. Pind. Olymp. IX, 50. Tzetzes Alleg. 93, 94 (τῇ δ').
49 Tzetzes Alleg. 98.
50 Schol. Ξ 226.
51 Herodianus περὶ μον. λέξεως 35, 16. Et. Mg. 557, 5. Schol. ε 337; χ 240.
51—53 Rhet. Gr. III, 223, 20.
53 Schol. Apollon. Rhod. IV, 173. Cram. Epim. 120, 14. Cram. An. Ox. II, 349, 17; An. Par. IV, 92, 4. Zonar. Lex. 37. Suidas I, 1, 77, 20. Bachmanni Anecd. I, 16, 23.
57—62 Macrobius Saturn. V, 12, 8 (ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα || τηλόσε).
60 Macrobius Saturn. III, 19, 5 (θύου δ' ἀπὸ καλὸν ὀδώδει). Et. Mg. 508, 4. Zonar. Lex. 1197. Schol. Ο 153 (θύου δ'); Ω 168. Cram. An. Par. IV, 69, 22.
61 Cram. Epim. 69, 19. Cram. An. Par. III, 298, 6.
62 Herodianus Il. Prosod. Ω 318. Schol. Β 113.
63 Rhet. Gr. III, 109, 11.
63, 64 Pseudoplut. 121, 7 (II, 76).
64 Aristoteles περὶ κόσμου 6.
67 Plutarchus de Solertia animalium VIII, 2 (τοῖσίν τε).
68 Pseudoplut. 115, 23 (II, 48).
69 Et. Mg. 429, 8 et 19. Schol. Ν 484. Schol. Aristoph. Acharn. 996.
70 Athenaeus II, 41.
72 Athenaeus II, 61.
73, 74 Schol. μ 88 (ἔνθα δ' || γηθήσειεν ἰδών).
75 Tzetzes Alleg. 108.
79 Tzetzes Alleg. 110.
84 Rhet. Gr. III, 221, 3. Schol. Α 350; Ψ 317. Schol. Apollon. Rhod. I, 275 (ὀρεχθῶν).
88 Bekk. Anecd. 1143.
89, 90 Plutarchus de Adulatore et amico 22.
90 Suidas I, 1, 1472, 15.
93 Et. Mg. 537, 48. Schol. η 164.
99 Schol. Ο 175 (Ζεύς με γάρ). Tzetzes Alleg. 112.

ε 110 Et. Mg. 532, 42; Et. Gud. 552, 18. Cram. Epim. 428, 5. ἀπέφθιθον Bekk. Anecd. 1291. Et. Mg. 456, 18.
112 Schol. *O* 175.
115 Plutarchus de Audiendis poetis 6.
118, 119 Rhet. Gr. III, 107, 18.
119 Et. Mg. 166, 45. Et. Gud. 249, 48. Schol. ε 129.
121 Schol. *Z* 201; *H* 433. Rhet. Gr. III, 107, 22. Heraclides Alleg. c. 68.
122 Schol. ε 129.
125 Rhet. Gr. III, 107, 23.
126 Et. Mg. 458, 18. Schol. *Δ* 173. Cram. An. Par. III, 113, 26; 118, 34.
129 Et. Mg. 5, 13; 824, 40. Et. Gud. 582, 26. Rhet. Gr. III, 107 24 (ὡς αὖ).
130 Herodianus II. Prosod. *I* 393.
133 = 110.
137 Schol. ε 118.
141 Schol. Aristoph. Acharn. 230 (οὐ γάρ μοι νέες εἰσὶν). Suidas I, 2, 422, 8 (γάρ μοι νῆες εἰσὶν).
143 Schol. ε 118.
146 Cram. An. Ox. III, 68, 27.
152 Schol. *X* 431.
153 Schol. *Δ* 539.
155 Schol. *Z* 165.
158 Rhet. Gr. III, 221, 3.
170 Bekk. Anecd. 1144 (κρῖναί τε).
174 Herodianus II. Prosod. *Ω* 8.
176 Schol. *Δ* 126.
178 Schol. Apollon. Rhod. I, 1349.
181 Cram. Epim. 440, 27.
182 Herodianus II. Prosod. *Δ* 518 (ἀλιτρός ἐστι). Et. Gud. 70, 11. Cram. An. Par. IV, 116, 9.
184 Et. Gud. 282, 34.
184, 185 Heraclides Alleg. c. 41.
185, 186 Macrobius Saturn. V, 13, 22.
188 Apollon. de Pron. 145 B. Schol. *Δ* 554 (ἅσσα ἐμοί).
190 Apollon. de Synt. 137, 8 (οὐδ' ἐμοὶ).
190, 191 Cram. An. Ox. III, 97, 31.
197 Schol. *Ω* 476.
203 Et. Mg. 208, 55. Et. Gud. 113, 3. Bekk. Anecd. 1078. Cram. Epim. 89, 31. Bachmanni Anecd. II, 46, 28. Pseudoplut. 61, 21.
203, 204 Rhet. Gr. III, 275, 20.
205 Schol. *Ξ* 1.
206 Bekk. Anecd. 1147.
208 Herodianus II. Prosod. *I* 398 (ἔνθα δέ κ'); *Υ* 390 (ἐνθάδε κ'). Ammonius de Diff. s. v. ἐνταυθοῖ.

ε 212 Pseudoplut. 134, 11 (II, 124).
212, 213 Schol. *Α* 105 (ἐπεὶ οὕτως).
219 Cram. An. Ox. II, 473, 8 (ἔλδομαι).
230 Et. Mg. 137, 37. Schol. *Β* 43. Cram. Epim. 162, 21.
238, 239 Athenaeus I, 25.
240 Et. Mg. 168, 30. Schol. *Μ* 160.
243 Herodianus Il. Prosod. *Π* 542.
244 Schol. *Σ* 373.
250 Cram. Epim. 411, 10.
260 Cram. Epim. 246, 10. Cram. An. Par. IV, 53, 12.
261 Et. Mg. 592, 28.
262 ἕβδομον ἦμαρ Clemens Alexandr. Strom. V, 14 § 108. Eusebius Praepar. Evang. XIII, 12, 14.
263 Schol. *Ω* 476.
264 Plutarchus de Vitando aere alieno VIII, 5. Rhet. Gr. III, 226, 3 (εἵματα δ'). Schol. γ 467; Ζ 80. Macrobius Saturn. III, 19, 5 (εἵματα δ'...... θυώδεα σιγαλόεντα).
265 Schol. Aristoph. Plut. 808.
266 Et. Mg. 423, 21. Et. Gud. 238, 63. Schol. β 289.
269 Herodianus Il. Prosod. *Ν* 29.
270 Cram. Epim. 411, 13.
270—274 Macrobius Saturn. V, 11, 10 (ἅμαξαν).
272 Herodianus Il. Prosod. *Φ* 232; περὶ μον. λέξεως 26, 8. Schol. *Θ* 93 (θ' ὁρόωντι); *Κ* 205; 252 (Πληϊάδας εἰσορόωντι).
274 Draco de Metris 106, 3. Schol. Aristoph. Equit. 660. Suidas I, 2, 119, 19.
275 Aristoteles Poet. 25. Strabo I, 3. Pseudoplut. 147, 23 (II, 160).
279 Cram. An. Ox. II, 328, 29.
281 Schol. *Θ* 532 (ὅτε ῥινεὸς); *Μ* 103, 118; *Ν* 45. Cram. An. Par. III, 17, 6 et 14 (ὥστε ῥινὸν).
282, 283 Strabo I, 21. Tzetzes Alleg. 163, 164.
283 Schol. Ζ 184.
290 Schol. *Ν* 315.
291 Plutarchus de Vitando aere alieno VIII, 6. Macrobius Saturn. V, 4, 4.
291—294 Pseudoplut. 120, 8 (II, 72).
292 Schol. *Ρ* 593.
294 Schol. *Π* 567. Cram. Epim. 95, 29. Rhet. Gr. III, 117, 1.
295 Plutarchus de Vitando aere alieno VIII, 6.
295, 296 Strabo I, 28 (τε πέσον). Rhet. Gr. III, 116, 25 (τ' ἔπεσε). Schol. *Ι* 4. Pseudoplut. 129, 40 (II, 109. τ' ἔπεσε).
296 Herodianus Il. Prosod. *Ρ* 688. Schol. *Σ* 468 (κυλίνδει); *Ω* 366 (κυλινδεῖ). Gellius Noct. Att. II, 30. Pseudoplut. 130, 4 (II, 110).
297 Macrobius Saturn. V, 3, 9.
299 Apollon. de Pron. 43 A. Schol. *Κ* 204.
300 Pseudoplut. 117, 1 (II, 54 εἴπῃ).

ε 305 Schol. *Α* 117.
306 Plutarchus Quaest. Conviv. IX, 1, 6 (τρὶς μάκαρες). Schol. Aristoph. Acharn. 399.
309, 310 Schol. Pind. Nem. VIII, 48.
311 Bachmanni Anecd. I, 20, 17.
313 Schol. *Ο* 557 (ἔλασε); *Π* 548.
317 Schol. *β* 421.
318 Schol. *ε* 254.
319 Schol. Soph. Antig. 336.
322, 323 Plutarchus Quaest. natural. V, 6 (πολλὸν).
331, 332 Pseudoplut. 129, 50 (II, 109 προέηκε φέρεσθαι). Schol. ε 295 (ἐπέεικε vel προσέηκε).
333 Herodianus Il. Prosod. *Δ* 151.
333—335 Schol. Pind. Olymp. II, 51 (δ' εἶδεν || ἐξέμμορε).
334 Schol. *ζ* 125.
334, 335 Cram. An. Par. I, 298, 22 (ἐξέμμορε).
337 Schol. *Φ* 246 et *ζ* 127 (ἀνεδύσατο); *χ* 240. Schol. Soph. Trach. 637 (ἀνεδύσατο).
342 Herodianus Il. Prosod. *Ο* 10. Cram. Epim. 63, 6.
344 Et. Gud. 401, 58; 409, 21. Cram. Epim. 290, 13; 292, 9. 298, 6.
346 Herodianus Il. Prosod. *Α* 302; *Ο* 159.
348 Cram. Epim. 298, 6.
350 Plutarchus „Praecepta gerendae reipublicae" XXVI, 7.
352 Schol. *ε* 337 (ἐδύσατο).
353 Schol. *γ* 6 (κῦμ' ἐκάλυψεν); *Ω* 79.
357 Schol. *ε* 280.
365 Draco de Metris 8, 15 (ἕως ὅ). Pseudoplut. 135, 45 (II, 129 ἕως ὅ).
366 Zonar. Lex. 753.
368 Et. Mg. 423, 29. Zonar. Lex. 982. Suidas I, 2, 825, 13 (τινάξει). Schol. Apollon. Rhod. I, 1180. Schol. *Ν* 103 (τινάξει); *β* 289.
371 Schol. *Ο* 679.
377 Cram. Epim. 47, 26; 149, 18.
379 Cram. Epim. 449, 18 (ὧς). Et. Gud. 581, 59 (ὦς). Cram. An. Ox. II, 473, 12 (ὦς).
381 Et. Mg. 546, 46 (ὅθι δή). Schol. *Ε* 422.
385 Schol. *ε* 295 (τὰ δὲ κύματα ἆξε). Pseudoplut. 129, 47 (II, 109 ὦσεν ἐπὶ ..... τὰ δὲ κύματα ἆξεν).
388 Et. Mg. 669, 27. Schol. *Γ* 197; *Ι* 124; *Φ* 269.
389 Cram. Epim. 47, 23; 149, 10. Cram. An. Ox. III, 97, 29.
391 Herodianus Il. Prosod. *Ο* 127 (αὐτίκ' ἔπειτ').
394 Rhet. Gr. III, 201, 9 (ὅταν ἀσπασίως).
394, 395 Rhet. Gr. III, 240, 10 (ὅταν ..... φαν. ίη || κεῖται).
398 Cram. Epim. 58, 5.
400 Schol. *γ* 12.

ε 402 Dionysius Halic. de Comp. Verb. XVI. Vitarum Script. Gr. 299, 69. Et. Mg. 705, 29 (ῥόχθει δὲ). Zonar. Lex. 1620 (δὲ).
410 Plutarchus „Non posse suaviter vivi“ XXIII, 6.
413 Herodianus Il. Prosod. *Π* 57.
421, 422 Schol. *δ* 404 (ἢ ἔτι); *λ* 134; *Θ* 1 (ἢ ἔτι).
422 Schol. *δ* 442; *O* 626.
430 Cram. Epim. 149, 14.
432 Athenaeus VII, 316. Pseudoplut. 123, 48 (II, 88).
433 Schol. *Ψ* 234.
438 Cram. Epim. 122, 1.
439 Plutarchus de Vitando aere alieno VIII, 5. Cram. Epim. 379, 20.
441 Et. Mg. 598, 49. Schol. *P* 263. Cram. Epim. 290, 15. Cram. An. Par. III, 23, 3.
445 Schol. *Θ* 1 (ὅς τ' ἐσσί).
447 Tzetzes Alleg. 190.
452, 453 Schol. *Ξ* 454 (δ' ἐσάωσεν).
455 Herodianus περὶ διχρόνων 298, 18 (?). Draco de Metris 23, 7 (?).
467 Herodianus Il. Prosod. *E* 269 et *Ξ* 351 (ἑέρσῃ). Cram. Epim. 257, 28.
469 Plutarchus de Primo frigido XVI, 4. Zonar. Lex. 21. Suidas I, 1, 83, 11. Schol. Apollon. Rhod. IV, 111 (πέλει). Anonymus περὶ βαρβαρισμοῦ ed. Valckenaer. p. 197.
470 Cram. An. Ox. II, 449, 27.
476, 477 Athenaeus XI, 491 (πεφυῶτας). Schol. *Δ* 127 (πεφυῶτες); *E* 245 (πεφυῶτε). Cram. Epim. 364, 17 (πεφυῶτες) et 32 (πεφυότας).
478 Cram. Epim. 47, 5; 48, 19. Schol. *β* 420; *A* 479. Pseudoplut. 105, 49 (II, 10. διάῃ); 129, 38 (II, 109).
481 Herodianus Il. Prosod. *Δ* 222 (ἐπαμοιβαδὸν); *Ξ* 463.
482 Schol. *Ω* 165.
484 Herodianus Il. Prosod. *Θ* 290.
488 Schol. Apollon. Rhod. III, 291.
489 Schol. *T* 267. Cram. Epim. 367, 1.
490 Rhet. Gr. III, 192, 13; 216, 31; 233, 7. Et. Mg. 186, 12. Macrobius Saturn. V, 12, 3. Schol. Pind. Olymp. VII, 86. Pseudoplut. 109, 11 (II, 20).
492, 493 Pseudoplut. 159, 36 (II, 207. δυσπραγέος καμάτοιο).
493 Schol. *O* 235.

Z.

ζ 1 Schol. *Π* 1.
1—3 Tzetzes Alleg. 8—10 (ἔνθ' ἐκάθευε).
2 Schol. *μ* 281; *K* 98.
4—6. Et. Gud. 352, 48. Cram. Epim. 254, 6. Cram. An. Ox. II, 457, 6.

ζ 4—8 Schol. ι 345 (βίηφι || ἑκὰς ἄλλων).
5, 6 Et. Mg. 616, 22.
6 Zonar. Lex. 1649. Schol. *I* 106; 333.
8 Plutarchus de Exilio 10 (ἄλλων ἀλφηστάων). Et. Mg. 385, 35. Et. Gud. 213, 11.
9 Schol, *Σ* 309.
11 Schol. κ 517.
12 Io. Alexandrinus 27, 10. Tzetzes Alleg. 35.
13, 14 Tzetzes Alleg. 12, 13.
15 Io. Alexandrinus 27, 33. Cram. Epim. 170. 4.
26 Schol. *O* 9 (μὲν δὴ κεῖνται).
32 Apollon. de Synt. 127, 2. Herodianus Il. Prosod. *Λ* 294. Bekk. Anecd. 1145.
40 Herodianus Il. Prosod. *Σ* 64 (ἄπο). Schol. α 49 (ἄπο). Et. Mg. 123, 24. Cram. Epim. 67, 31 (ἄπο).
41, 42 Tzetzes Alleg. 39, 40.
42 Schol. Aristoph. Nub. 270 (ἕδος ἔμμεναι).
42—44 Aristoteles περὶ κόσμου 6 (ἀννέφελος).
42—45 Rhet. Gr. III, 98, 5 (ἔμμεναι ἐσθλὸν || ἐπικίδναται || ἀννέφελος). Cram. An. Par. III, 182, 29 (ἀννέφελος). Schol. *Λ* 420 (ἀννέφελος). Pseudoplut. 112, 29 (II, 35).
43 Schol. *Θ* 13 (οὐδέποτ').
43—45 Rhet. Gr. III, 169, 5 (ἀννέφελος). Maximus Tyrius Diss. I, 4 et XVII, 10 (ἔνθ' οὐκ ἔστ' οὔτ' ἄρ χειμὼν πολὺς οὔτε ποτ' ὄμβρῳ || ἀννέφελος).
46 Plutarchus de Audiendis poetis 4; de Communibus notitiis XXXI, 2.
46, 47 Tzetzes Alleg. 56, 57 (θεοὶ αἰὲν ἐόντες).
52 Cram. Epim. 154, 18; 168, 5. Schol. *Z* 92.
53 Schol. δ 122 (ed. Dindorf. p. 757); η 105.
57 Et. Gud. 451, 25.
59 Cram. Epim. 360, 27. Bekk. Anecd. 1287. Cram. An. Ox. IV, 415, 4; An. Par. IV, 226, 20.
73 Schol. *T* 172 (ὤπλεον).
74 Schol. *Θ* 555; *Φ* 218.
76 Schol. Aristoph. Acharn. 960 et 1085. Suidas II, 2, 1645, 15 (κίστει..... μενοεικέα δαῖτα). Apud Suidam huic versui subiunctus est idem qui apud Schol. Aristoph. ὄψα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.
79 Cram. Epim. 443, 4.
80 Schol. ε 386.
86, 87 Pseudoplut. 116, 47 (II, 54).
87 Athenaeus II, 41.
93 Herodianus Il. Prosod. *Σ* 352; *Ψ* 254.
98 Schol. *Λ* 621.
99 Athenaeus I, 24.

ζ 101 Et. Mg. 590, 20. Schol. *Α* 472.
102 Lucianus XL, 25. Schol. Apollon. Rhod. III, 876. Schol. ε 281 (οἵη τ'); *Ο* 161 (οἵη τ'). Tzetzes Alleg. 91 (ἠύτ' Ἄρτεμις).
102—104 Chariton Aphrod. VI, 4. Heraclides Alleg. c. 2 (ὠκείαις).
102—108 Gellius Noct. Att. IX, 9 (ῥεῖα δ').
102—109 Macrob. Saturn. V, 4, 10 (ῥεῖα δ' || παρθένος ἀγνή).
103 Stephanus Byz. 280, 16; 607, 10. Schol. Pind. Pyth. I, 123.
104 Stephanus Byz. 280, 18.
105, 106 Rhet. Gr. III, 291, 4.
106 Schol. *Υ* 8.
107 Macrobius Saturn. V, 13, 8.
107, 108 Maximus Tyrius Diss. XL, 2 (ῥεῖα δ').
108 Rhet. Gr. III, 291, 7 (ῥεῖα δ'). Schol. *Π* 123 (ῥεῖα δ'); ζ 18.
109 Et. Mg. 220, 36; 416, 5. Cram. An. Par. III, 301, 13. Zonar. Lex. 416. Schol. *Α* 219.
112, 113 Tzetzes Alleg. 106, 107.
115 Dionysius Halic. de Comp. Verb. V. Photii Lex. 192. Suidas II, 1, 795, 10. Schol. ζ 101.
115—117 Rhet. Gr. III, 202, 13 (δ' ἔμπεσε || ταὶ δ').
116 Et. Mg. 566, 19 (ἔμπεσε).
121 Schol. α 3.
122 Schol. *Σ* 514.
124 Cram. Epim. 63, 25. Et. Gud. 529, 52.
125 Cram. Epim. 267, 3.
129 Schol. *Α* 462.
130 Plutarchus de Tranquillitate animi 13.
137 Dionysius Halic. de Comp. Verb. XVI. Plutarchus Quaest. Conviv. I, 9, 4. Schol. α 44; *Ν* 340.
148 Plutarchus de Audiendis poetis 4.
149 Apollon. de Synt. 289, 19.
149, 150 Maximus Tyrius Dissert. XV, 1.
149—152 Macrobius Saturn. V, 4, 6.
150 Maximus Tyrius Diss. XIX, 8.
150—152 Rhet. Gr. III, 108, 25.
152 Et. Mg. 295, 37.
153 Maximus Tyrius Diss. XV, 1; XIX, 8.
154 Schol. *Ω* 376.
158 Apollon. de Synt. 27, 8 (πέρι); de Pron. 11 A. Et. Gud. 47, 52. Cram. Epim. 223, 29.
160, 161 Schol. α 1 (τοῖον εἶδον).
162 Plutarchus de Solertia animalium XXXV, 9 (παρὰ νηῷ).
162, 163 Dionysius Halic. de Comp. Verb. XVI. Maximus Tyrius Diss. XXV, 5. Et. Mg. 546, 42. Schol. *Ε* 422.
164 Schol. η 225.
167 Cram. Epim. 109, 28. Cram. An. Par. III, 193, 33.

ζ 168 Cram. Epim. 55, 10. Suidas I, 2, 225, 6 (ὥς σε). Schol. *K* 167 (δείδια δ').
180, 181 Aelianus Var. Hist. IV, 27.
181 Schol. α 1 (ἄνδρά τε).
182, 183 Schol. *I* 399. Clemens Alexandr. Strom. IV, 8, § 64.
182—184 Stobaeus Floril. LXVII, 24.
183, 184 Plutarchus Amator. XXIV (ὡς ὅτ' ὁμοφρονέοντε).
185 Schol. *H* 53.
187 Plutarchus de Profectibus in virtute 11. Rhet. Gr. II, 456, 20.
188 Pseudoplut. 140, 23 (II, 138).
193 Zonar. Lex. 1711.
201 Et. Mg. 274, 3. Schol. ι 43.
204 Plutarchus de Exilio 10 (ἀνθρώπων ἀπάνευθε).
204, 205 Strabo I, 26. Schol. ε 280: ζ 195.
209 Cram. Epim. 419, 7.
218 Schol. ρ 444; *Σ* 392. Suidas I, 1, 307, 12.
218, 219 Plutarchus Quaest. Conviv. I, 9. Macrobius Saturn. VII, 13, 26.
226 Plutarchus Quaest. Conviv. I, 9. Macrobius VII, 13, 26.
229, 230 Herodianus περὶ μον. λέξεως 37, 8.
229—231 Tzetzes Alleg. 127—129 (θῆκε ‖ κάδδε).
230 Cram. An. Par. IV, 54, 33.
230, 231 Dionysius Halic. de Comp. Verb. IV. Cram. An. Par. IV, 53, 28.
231 Cram. Epim. 302, 32.
232 Strabo I, 20.
233 Tzetzes Alleg. 148. Schol. *Γ* 36. (δαίδασε).
235 Et. Mg. 806, 57 (ὡς μὲν τῷ περίχευε ..... ὤμῳ cf. ψ 162).
242 Et. Mg. 253, 36.
244, 245 Plutarchus de Audiendis poetis 8.
265 Apollon. de Adverb. 562, 32. Et. Mg. 176, 10. Schol. *B* 125; *K* 418 (πᾶσι γὰρ ἐφέστιον); *O* 189.
270 Schol. η 318; ν 119.
280, 281 Tzetzes Alleg. 155. 156.
287, 288 Schol. α 332.
289 Schol. ζ 262.
291 Tzetzes Alleg. 159 (δήομεν). Schol. ζ 262.
305 Strabo XIII, 601.
306 Et. Gud. 239, 36. Schol. *Z* 491.
307 Schol. *Z* 78.
310 Schol. η 53 (ποτὶ γούνασι).
318 Schol. Aristoph. Acharn. 217 (αἶδ' ἐπλίσσοντο). Et. Gud. 470, 52. Suidas I, 1, 546, 4; II, 2, 313, 5.
321 Schol. η 289.
324 Tzetzes Alleg. 174.
327 Aristoteles Rhet. III, 14.
328—331 Tzetzes Alleg. 184—187 (ἐναντίον ἄζετο ‖ ὅδ').

H.

η 1 Apollon. de Coni. 519, 18. Schol. *Π* 1.
3 Apollon. de Pron. 135 C.
8 Apollon. de Adverb. 560, 8 (ἀπηραίη). Schol. ζ 204.
9 Et. Mg. 434, 3 (τὴν μὲν).
13 Apollon. de Adverb. 609, 19 et 27; 619, 13. Anonymus περὶ σολοικίας ed. Valckenaer. p. 202.
14, 15 Tzetzes Alleg. 11, 12 (ἀμφὶ δ' Ἀθήνη).
14—17 Macrobius Saturn. V, 4, 8 (ἀμφὶ δ').
20 Apollon. de Adverb. 597, 11.
31, 32 Schol. ν 320.
32, 33 Schol. ν 119 (οἵγε Schol. HQ || ὅτε κέν τις ἵκηται).
34 Schol. η 39 (θοῇσι).
35 Bekk. Anecd. 1143.
36 Herodianus II. Prosod. *Λ* 503. Rhet. Gr. III, 225, 10. Macrobius Saturn. I, 19, 9. Zonar. Lex. 1405. Cram. An. Ox. III, 22, 5. Schol. *Α* 200 (ὡσεὶ); *Λ* 269 (ὡσεὶ); *Ο* 80 (ὡσεὶ).
40 Bekk. Anecd. 1147.
43 Apollon. de Pron. 129 A (θαύμαζε).
50 Schol. *Ο* 673.
51 Schol. Pind. Nem. VII, 87 (θαῤῥαλέος).
56, 57 Tzetzes Alleg. 26, 27.
64, 65 Schol. *Ζ* 201.
65 Schol. *Ψ* 223.
67 Schol. *Β* 7.
69 Tzetzes Alleg. 35 (ὡς).
77 Plutarchus de Audiendis poetis 6.
78 Tzetzes Alleg. 36.
80 Herodianus II. Prosod. *Β* 498. Ammonius de Diff. s. v. ἱκέσθαι. Schol. γ 307.
80, 81 Vitarum Script. Gr. 15, 82 (καὶ εὐρυχόρους ἐς Ἀθήνας).
81 Tzetzes Alleg. 37.
86 Schol. ν 4 (ἐληλέδατο).
90 Et. Mg. 530, 23 (χρυσῇ).
95 Cram. Epim. 166, 27.
100 Cram. An. Par. IV, 8, 26. Schol. *Θ* 441. Ammonius de Diff. s. v. βωμός.
104 Schol. *Κ* 364 (μύλης).
106 Et. Mg. 28, 48. Et. Orionis 17, 15. Zonar. Lex. 65.
107 Plutarchus de Pythiae oraculis 4 (καιροσέων δ' ὀθονῶν). Et. Mg. 499, 44 (καιροσσέων). Schol. *Τ* 386 (καιροσέων).
109 Et. Mg. 824, 36.
109, 110 Schol. *Ω* 487 (ἱστῷ τεχνῆσαι).
112 Maximus Tyrius Diss. I, 3.
114 Herodianus περὶ διχρόνων 296, 15. Draco de Metris 33, 14.

η 114, 115 Athenaeus I, 25 (*καλὰ πεφύκει*).
115 Schol. *I* 542.
115, 116 Aristoteles *περὶ κόσμου* 6. Plutarchus Quaest. Conviv. V, 8, 1 (*συκαί τε γλυκεραὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι*). Schol. ι 425 (*τηλεθάουσαι*).
119 Cram. An. Ox. II, 442, 28. Schol. δ 567; *Ψ* 200.
120 Athenaeus I, 9. Vitarum Scriptores Gr. 400, 77.
120, 121 Diodorus Siculus II, 56. Maximus Tyrius Diss. XXXI, 5. in unum contractos exhibent hos versus Athenaeus I, 25 et Aelianus Var. Hist. III, 36 *ὄγχνη ἐπ' ὄγχνῃ γηράσκει, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ*.
122 Schol. α 193.
127 Athenaeus I, 24. Schol. γ 274.
132 Tzetzes Alleg. 54 (*τοῖα ῥ'*).
138 Plutarchus Quaest. Conviv. VII, 9. Et. Mg. 361, 17 (*κοίτης*). Et. Gud. 201, 28; 202, 18. Cram. An. Ox. II, 437, 11. Schol. γ 341.
143 Schol. η 41.
146 Schol. η 54.
147 Et. Mg. 30, 50 (*σόν τε νόον*).
151 Et. Mg. 637, 30.
158 = β 160.
159, 160 Schol. ν 20.
166 Schol. *N* 363 (*δεῖπνον*).
170, 171 Plutarchus Quaest. Conviv. I, 2, 4.
174—176 Suidas II, 1, 1099, 11.
179, 180 Athenaeus I, 13.
182 Pseudoplut. 159, 21 (II, 206).
183 Athenaeus I, 13.
196—198 Lucianus LXXVII, 14 (*γιγνομένῳ* vel *γινομένῳ*).
197 Et. Mg. 495, 24.
199—201 Tzetzes Alleg. 62—64 (*ἀθανάτων τε* || *ἀλλ' ὅτε δὲ τόδ'*).
215—217 Pseudoplut. 159, 1 (II, 205 *ἐάσσατε*).
215—221 Athenaeus X, 412 (*καὶ μάλα τειρόμενον καὶ ἐνιπλησθῆναι ἀγώγει* || *ὡς .... ἢ δὲ*).
216 Schol. ρ 287.
221 Zonar. Lex. 1313.
232 Athenaeus V, 193. Schol. Pind. Olymp. XIII, 27 (*ἐπεκόσμεον*). Schol. *Γ* 339?
241, 242 Macrobius Saturn. V, 5, 2.
244 Plutarchus de Facie in orbe lunae XXVI, 2.
245 Et. Gud. 296, 36. Cram. An. Ox. II, 454, 3.
248 Schol. *K* 418.
284 Schol. *P* 263; δ 477. Cram. An. Par. III, 23, 2.
285 Et. Gud. 254, 41.
288 Schol. *Z* 201; *H* 433.

η289 Et. Mg. 290, 6.
296 Schol. *E* 905 (λοῦσε ποταμῷ).
318 Schol. *Ξ* 212.
318, 319 Schol. ν 79.
321—323 Schol. ν 119 (ἥν περ τηλοτάτω φασὶν ..... οἵπερ ἴδοντο || ἡμετέρων προγόνων).
324 Strabo IX, 423 (ἤγαγον ὀψόμενον).
335, 336 Schol. *E* 137.
339 Draco de Metris 35, 3. Et. Mg. 248, 3.
342 Et. Mg. 508, 5; 512, 30. Et. Orionis 86, 1. Zonar. Lex. 1197; 1204. Cram. Epim. 241, 6. Cram. An. Par. IV, 69, 27.
344—346 Schol. *E* 137 (ἄρ' ἔλεκτο).
347 Schol. *Γ* 411 (πόρσυνε).

Θ.

ϑ1, 2 Cram. An. Ox. II, 475, 3.
2 Schol. *Λ* 690.
7—10 Tzetzes Alleg. 10—13 (ταλασίφρονι κυδιόωσα).
22 Plato Theaet. 183 *E*.
38 Schol. *T* 276.
43—45 Cram. An. Ox. III, 137, 12 (γ' ἄρα ϑεὸς πέρι).
•48 Apollon. de Synt. 197, 8; de Pron. 109 B. Cram. Epim. 96, 11. Schol. *I* 182 (κριϑέντε δυωκαιπεντήκοντα).
55 conf. δ 785.
61 Cram. An. Par. IV, 237, 6.
63 Schol. ϑ 491 (ὃν πέρι μοῦσ' ἐφίλησεν).
63, 64 Apollon. de Synt. 124, 20 (ὃν .... μοῦσα φίλησε). Maximus Tyrius Diss. XXXVIII, 1 (μοῦσα φίλησε). Schol. Pind. Pyth. III, 141 et VII, 23 (πέρι μοῦσ' ἐφίλησε).
64 Schol. *B* 599; *N* 340.
69, 70 Athenaeus I, 13.
73 Cram. Epim. 56, 22 et 31. Cram. An. Par. III, 298, 12.
75 Maximus Tyrius Diss. XVI, 7; XXVIII, 1. Suidas II, 1, 972, 8.
75—79 Strabo IX, 417.
77 Plutarchus Vit. Agesilai 5, 4.
78 Athenaeus I, 17. Schol. *Φ* 389.
80 Stephanus Byz. 539, 10.
81, 82 Plutarchus de Audiendis poetis 6.
84—86 Schol. α 332 (κακκεφαλῆς εἴρυσε).
88 Schol. α 332 (ἀπὸ).
90 Schol. α 332.
92 Schol. α 332; *Α* 530.
95 Schol. *Α* 364 (ἄκουσα).
98 Athenaeus I, 12 (δαιτὸς ἐΐσης).

ϑ100 Schol. Δ 389 (πειρήσωμεν).
111 Schol. Ο 705.
114 Cram. Epim. 411, 6.
127 Et. Mg. 126, 37.
133 Apollon. de Adverb. 553, 5; 554, 15. Et. Mg. 66, 51. Cram. Epim. 3, 8.
134, 135 Schol. ζ 152; Α 115.
136, 137 Schol. Θ 1.
138, 139 Stobaeus Flor. LIX, 1 (οὐ μὲν γάρ τί που ἐστὶ ‖ ἄνδρα τε).
145 Herodianus Il. Prosod. Α 302.
147 Zonar. Lex. 621 (ὄφρά κ' ἔῃσιν).
154 Athenaeus V, 181 (ἧπερ ἀοιδαί).
159, 160 Schol. ϑ 133.
162 Maximus Tyrius Diss. XXXIX, 1.
163 Herodianus Il. Prosod. Κ 38 (ᾗσιν ἑταίρων). Schol. Aristoph. Nub. 623. Cram. Epim. 160, 10; 424, 9.
166—171 Pseudoplut. 71, 16.
169, 170 Pseudoplut. 140, 45 (II, 140).
169—173 Lucianus XXXVIII, 23.
173 Plutarchus „Non posse suaviter vivi" XVII, 2.
176 Et. Mg. 142, 51.
181 Schol. Θ 1.
183 Et. Mg. 667, 44. Zonar. Lex. 1527. Schol. β 434.
185 Cram. Epim. 120, 31. Suidas I, 1, 1192, 8. Schol. Ε 493.
186 Schol. Δ 421. Ammonius de Diff. s. v. δίσκος.
189 Schol. Pind. Olymp. XI, 87.
190 Schol. Pind. Olymp. XI, 86. Schol. Ψ 826 (βόμβησε). Ammonius de Diff. s. v. δίσκος.
190, 191 Schol. Pind. Olymp. XI, 87.
191 Cram. Epim. 298, 21.
192 Et. Mg. 552, 57. Bekk. Anecd. 1181; 1219; 1259. Cram. An. Ox. III, 385, 11. Schol. Ψ 843 (ὑπέρβαλε σήματα πάντων).
194 Schol. Ξ 136.
195 Schol. Aristoph. Plut. 48.
200 Schol. Ρ 204.
201 Schol. Α 105.
203 Herodianus περὶ μον. λέξεως 37, 10. Et. Mg. 157, 40.
206 Plutarchus Quaest. Conviv. II, 5, 1.
208 Schol. Δ 377.
211 Apollon. de Pron. 58 B; 103 A. Herodianus Il. Prosod. Ι 342 (ἕο τ').
215 Schol. Θ 93. Schol. Soph. Phil. 1057.
215, 216 Schol. α 262.
219 Schol. Ν 313; Ψ 859.
221 προφερέστατον Schol. α 262?
223 Schol. Χ 349.

ϑ 225 Tzetzes Alleg. 35. Schol. α 70.
229 Strabo X, 449. Schol. Θ 93; *M* 267; Ψ 859.
232 Cram. Epim. 159, 27. Cram. An. Ox. IV, 364, 16. Photii Lex. 31.
237 Et. Mg. 138, 35.
245 Cram. Epim. 346, 20.
246 Plutarchus „Non posse suaviter vivi" II, 6. Schol. Ψ 621.
246, 247 Plutarchus de Fortuna 3 (οὐδὲ ποσὶ); Quaest. Conviv. II, 5, 1.
246—249 Schol. ϑ 102.
248 Plutarchus „Non posse suaviter vivi" II, 6. Athenaeus I, 16 Schol. ϑ 100; ν 119 (δαίς τε μέλει κίθαρίς τε καὶ ᾠδαί).
248, 249 Athenaeus VIII, 336; XII, 513. Schol. ϑ 383.
249 Plutarchus de Audiendis poetis 4. Schol. ξ 521.
250 Strabo X, 437 (δεῦτ' ἄγε).
251 Schol. Aristoph. Ran. 391. Suidas II, 2, 165, 6. Cram. An. Ox. IV, 419, 10.
253 Cram. An. Par. III, 288, 1.
258 Schol. *K* 68 (δ' ἔκκριτοι).
260 Et. Mg. 15, 48. Cram. An. Par. IV, 87, 6. Schol. Σ 376.
264 Et. Mg. 813, 51. Zonar. Lex. 1856. Schol. *B* 264.
264, 265 Athenaeus V, 181.
265 Et. Gud. 506, 27. Cram. Epim. 386, 10. Schol. Apollon. Rhod. III, 1018. Schol. α 44 (μαρμαρυγὴν ϑηῆτο); *N* 340.
266 Vitarum Script. Gr. 13, 45. Pseudoplut. 144, 2 (II, 147).
267 Athenaeus V, 192. Et. Mg. 179, 29.
267, 268 Heraclides Alleg. c. 69. Tzetzes Alleg. 41, 42.
270 Et. Mg. 175, 21.
271 Cram. An. Par. III, 297, 27.
273—283 Pseudoplut. 72, 31.
274, 275 Schol. *N* 360.
275 Schol. ϑ 340.
279 Schol. χ 240.
280 Zonar. Lex. 302.
283 Et. Gud. 173, 22.
285 Et. Mg. 57, 10. Suidas I, 1, 192, 6.
288 Et. Mg. 478, 44. Et. Gud. 285, 59. Cram. An. Ox. II, 386, 24 (ἰχανόων).
292 Cram. Epim. 118, 12.
292—294 Et. Gud. 397, 6 (λέκτρον δὲ ‖ καταδήμιος).
294 Schol. Apollon. Rhod. I, 608 (ᾤχετο δ').
296, 297 Et. Mg. 162, 55. Et. Gud. 89, 49. Suidas I, 1, 834, 16. Schol. Aristoph. Ran. 106.
306 Heraclides Alleg. c. 2.
306, 307 Cram. An. Ox. IV, 316, 21 (δεῦρ' ἵνα).
306—320 Pseudoplut. 72, 3 et 18 (315 σφας ‖ 318 ἀποδώσει).
307 Et. Mg. 224, 44.
309 Et. Mg. 41, 38.

ϑ 310 Apollon. de Pron. 62 C.
312 Cram. Epim. 105, 10 (γίνεσθαι). Schol. Ξ 338.
314 Cram. Epim. 172, 9.
315 Apollon. de Pron. 128 A.
317 Herodianus Il. Prosod. K 546. Et. Mg. 282, 28. Zonar. Lex. 558.
318 Herodianus Il. Prosod. Α 129 (εἰσόκε).
325 ἑάων: Cram. Epim. 204, 5; 375, 8. Schol. Ω 527. Lexicon περὶ πνευμάτων ed. Valkenaer. p. 218. ἐάων: Lucianus VII, 18. Et. Mg. 294, 12; 307, 33. Et. Gud. 156, 49. Zonar. Lex. 589. Suidas I, 2. 648, 6. Heraclides Alleg. c. 2. Cram. An. Ox. II, 191, 18; 366, 4; An. Par. IV, 406, 4.
326 Rhet. Gr. III, 192, 19 (ἀνῶρτο); III, 216, 23. Et. Mg. 152, 9 (δὲ ἀνῶρτο). Pseudoplut. 162, 4 (II, 214).
329 Plutarchus de Audiendis poetis 4. Et. Mg. 138, 45. Zonar. Lex. 1485. Schol. ϑ 267; Z 162.
329—332 Pseudoplut. 72, 48 (κιχάνει δὲ).
336, 337 Schol. ϑ 340 (χρυσῇ).
340 Plutarchus de Iside et Osiride 36 (τρεῖς τόσσοι).
351 Plutarchus Conviv. septem sapientium 21. Macrobius Saturn. V, 16, 6. Pseudoplut. 145, 46 (II, 151).
352 Et. Mg. 250, 13; 256, 22; 291, 3. Zonar. Lex. 473.
362 Schol. Pind. Nem. IX, 3. Schol. Soph. Elect. 45.
362, 363 Et. Mg. 546, 36. Schol. ι 39; E 422 (ἔνθα δέ οἱ); Ξ 230: 283.
370 Herodianus Il. Prosod. E 39. Cram. Epim. 54, 17.
372—376 Schol. Plat. Theaet. 146 A.
379 Athenaeus I, 15 (ἀμειβόμενοι). Schol. Α 473 (ἐπιλήκεον).
382 Et. Mg. 142, 35 (ἀριδείκετε ἀνδρῶν).
383—385 Schol. ϑ 383 (ἢ μὲν || ἢ δ').
388 Schol. ϑ 383.
390 Schol. Γ 84 (γὰρ βασιλῆες ἀριπρεπέες κατὰ δῆμον).
390, 391 Pseudoplut. 153, 40 (II, 182 κρίνουσι).
391 Schol. B 567 (τρισκαιδέκατος).
392, 393 Schol. Ψ 269 (φᾶρος ἐΰπλυνές).
396 Apollon. de Pron. 47 A; de Synt. 137, 22.
408 Cram. Epim. 50, 3.
408, 409 Plutarchus Platon. Quaest. II, 3 (εἴπερ τι λέλεκται). Schol. Apollon. Rhod. I, 1334.
419 Apollon. de Synt. 344, 2.
424 Et. Mg. 142, 46. Cram. Epim. 117, 20.
426—429 Schol. ϑ 383.
430 Schol. Ψ 269.
437 Et. Mg. 222, 1.
441 Schol. ϑ 393.
443 Apollon. de Pron. 29 B; 101 A; de Synt. 141, 17; 195, 17.
443—445 Schol. ν 79.

ϑ 447 Et. Mg. 453, 14.
448 Cram. An. Ox. II, 358, 18.
449 Athenaeus V, 178.
450, 451 Schol. ϑ 383.
451, 452 Schol. ε 88.
452 Apollon. de Coni. 512, 25 (ἐπειδή). Io. Alexandrinus 36, 28. Cram. Epim. 161, 15 (ἐπειδή).
461 Apollon. de Synt. 234, 10.
467 Cram. Epim. 249, 20 (ὡς).
470 Cram. Epim. 167, 14.
475 Herodianus Il. Prosod. *Π* 669 (ἀπὸ πρὸ ταμῶν). Schol. *K* 252. Athenaeus I, 14.
480, 481 Athenaeus I, 14 (τούνεκ' ἄρα σφέας || μοῦσ' ἐδίδαξε φίλησέ τε).
483 Et. Mg. 437, 54. Schol. *H* 453. Suidas I, 2, 900, 3.
487, 488 Maximus Tyrius Diss. XXXII, 1 (μοῦσα δίδαξε Διὸς παῖς).
492 Plutarchus de Audiendis poetis 4. Schol. ϑ 267.
493 Schol. τ 2 (ἐποίησε).
499 Schol. *A* 1.
503 Cram. Epim. 374, 2.
505—513 Macrobius Saturn. V, 5, 4 (εἱστήκει || ἀμφ' αὐτόν || ἄκρας).
506 Et. Gud. 148, 6?
507 Photii Lex. 52 (διατμῆξαι). Zonar. Lex. 980 et Suidas I, 2, 822, 11 (διατμῆξαι).
517, 518 Schol. δ 276.
519 Cram. Epim. 249, 22.
523 Schol. *A* 349.
529 Cram. Epim. 186, 14.
539 Zonar. Lex. 1497.
546 Schol. *Φ* 75.
577 Schol. ι 13.

I.

ι 3 Schol. ϑ 383.
3, 4 Strabo XIV, 648 (ἐναλίγκιος αὐδῇ).
5 Et. Mg. 750, 41. Et. Gud. 524, 49. Schol. ϑ 383.
5, 6 Rhet. Gr. II, 391, 3 (ὅταν εὐφροσύνη .... κατά). Athenaeus II, 40 (ὅταν εὐφροσύνη .... κατά). Schol. *O* 86 (ὅταν εὐφροσύνη).
5—7 Athenaeus I, 16 (ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κακότητος ἀπούσης); V, 192 (ὅταν εὐφροσύνη .... κατά).
5—11 Lucianus XLVIII, 10 (ὅτ' ἂν εὐφροσύνη). Athenaeus XII, 513 (ὅταν εὐφροσύνη .... κατὰ οἰνοχόος παρέχησι). Pseudoplut. 145, 23 (II, 150 ὅταν εὐφροσύνη).
6, 7 Heraclides Alleg. c. 79 (ἀλλ' ὅταν εὐφροσύνη .... κατά).
6—11 Vitarum. Script. Gr. 36, 81 (ὁππόταν εὐφροσύ νη .... κατά)

ι 7, 8 Aristoteles Polit. VIII, 3.
9 Plato Rep. III, 390 B.
9, 10 Maximus Tyrius Diss. VII, 3 (δὲ κρητῆρος || προχέησι).
11 Maximus Tyrius Diss. XXVIII, 1. Heraclides Alleg. c. 79.
12, 13 Plutarchus Quaest. Conviv. II, 1, 3.
14 Lucianus XVII, 1.
19 Schol. *K* 249.
20 Cram. Epim. 213, 12.
21 Schol. *O* 193.
21, 22 Strabo X, 454. Suidas II, 2, 1221, 13.
23 Schol. *B* 626.
24 Stephanus Byz. 294, 4.
25 Strabo X, 454.
25, 26 Strabo I, 28.
26 Strabo I, 34; X, 455. Schol. *B* 48.
27 Apollon. de Pron. 139 B (οὔτι ἔγωγε). Maximus Tyrius Diss. XXIX, 1.
29—33 Pseudoplut. 129, 33 (II, 136. v. 30 omitt. αὔτως | ἔπειθεν).
31—33 Pseudoplut. 79, 17 (αὔτως).
34 Apollon. de Pron. 139 A. Lucianus LXIII, 1. Et. Mg. 607, 10. Et. Gud. 68, 50. Cram. Epim. 237, 6. Bekk. An. 1245 (οὐ πατρίδος ἠδὲ). Cram. An. Par. III, 325, 8. Schol. ι 28.
35 Apollon. de Pron. 139 A. Rhet. Gr. III, 433, 7.
38 Tzetzes Alleg. 11 (προέηκεν ἀπὸ Τροίηφιν).
39 Bekk. Anecd. 1178. Gellius Noct. Att. I, 2. Schol. ι 14.
40 Dionysius Halic. de Comp. Verb. XVII.
43 Et. Mg. 254, 7. Et. Gud. 272, 53.
45 Schol. *Π* 8 (ἀνώγει).
48 Apollon. de Adverb. 546, 30.
49, 50 Plutarchus de Fortuna Romanorum 13.
51 γίνεται: Maximus Tyrius Diss. XIII, 6. Schol. ζ 103; *B* 468.
56 Apollon. de Synt. 336, 4. Et. Mg. 440, 45; 644, 28. Et. Gud. 252, 51. Cram. Epim. 328, 31. Schol. *B* 48; *H* 433; *Θ* 1; β 1; ϑ 1.
59 Schol. *Ψ* 721.
64 Schol. Apollon. Rhod. I, 919.
64, 65 Schol. Pind. Pyth. IV, 281.
68, 69 Rhet. Gr. II, 253, 13; III, 116, 28.
69 = ε 294.
71 Strabo I, 44.
74 Schol. *Z* 201.
80 Schol. γ 287; δ 514.
82 Polybius Hist. XXXIV, 4. Strabo I, 25 et 26.
89 Schol. *I* 168.
91 Plato Rep. VIII, 560 C.
93 Apollon. de Pron. 125 A.
94, 95 Tzetzes Alleg. 16, 17 (οὐκ ἔτ' ἀπαγγέλλειν).

ι 95 Maximus Tyrius Diss. XX, 4?
100 Schol. *E* 695.
103. Cram. Epim. 172, 11 (οἶδ'); 180, 3.
106 Schol. ι 564.
106—109 Tzetzes Alleg. 35—38.
107 Schol. ι 411.
108 Maximus Tyrius Diss. XXI, 7.
108, 109 Lucianus XLVIII, 24.
109 Strabo XI, 502; XIII, 592. Draco de Metris 6, 9.
109—111 Diodorus Siculus V, 2 et 69.
110 Draco de Metris 75, 15.
111 Schol. δ 477; *P* 263. Cram. An. Par. III, 23, 15.
112 Et. Mg. 208, 47 (ἀγορὴ βουληφόρος).
112—115 Plato Leg. III, 680 *B*. Strabo XIII, 592.
114, 115 Aristoteles Polit. I, 2; Eth. Nicom. X, 12. Schol. ι 106.
115 Schol. *I* 63.
116 Et. Mg. 558, 12. Cram. Epim. 85, 11. Rhet. Gr. III, 109, 13 λέχεια παρακεκλιμένη).
133 Schol. ε 72.
134 Bachmanni Anecd. I, 50, 10.
135 Herodianus περὶ μον. λέξεως 43, 4. Schol. *Σ* 342.
136 Draco de Metris 62, 18.
136, 137 Maximus Tyrius Diss. I, 2.
142 Apollon. de Adverb. 564, 22; 589, 12. Et. Mg. 341, 29. Ammonius de Diff. s. v. ἐνταυθοῖ. Cram. Epim. 383, 31.
143 Et. Mg. 634, 28. Zonar. Lex. 1368; 1467.
144 παρὰ νηυσί: Herodianus Il. Prosod. *T* 87. Et. Mg. 421, 38. Et. Gud. 237, 50. Cram. Epim. 185, 25; 191, 9. Schol. *E* 770; *P* 644. Schol. Eurip. Phoen. 1534.
144, 145 Plutarchus de Primo frigido IX, 3 (παρὰ νηυσὶ βαθύς).
151 Athenaeus VIII, 335.
153 Draco de Metris 36, 5.
154, 155 Tzetzes Alleg. 42, 43. Schol. *X* 328.
156 Schol. *P* 297.
156, 157 Schol. α 262.
159 Schol. *Θ* 563.
162 Athenaeus XII, 513.
166, 167 Schol. *Γ* 327 (ἐλεύσαμεν); *M* 267.
168 Schol. ι 69.
175, 176 Maximus Tyrius Diss. XVII, 6.
184 Herodianus Il. Prosod. *Γ* 198. Et. Mg. 584, 8; 620, 30. Et. Gud. 423, 47. Cram. Epim. 321, 13. Schol. γ 274; *Z* 43; *K* 485; *Π* 353.
187 Et. Mg. 342, 34. Et. Gud. 189, 20. Cram. Epim. 130, 26.
190, 191 Rhet. Gr. II, 257, 25; III, 274, 16 (οὐ γὰρ ἐῴκει).
191 Draco de Metris 82, 12.

ι 192 Cram. Epim. 205, 3. Schol. *N* 179.
205 Suidas I, 1, 162, 8.
205, 206 Et. Mg. 419, 56 (ἠείδει).
208—210 Athenaeus XI, 465 (ὕδατος δ').
209 Herodianus II. Prosod. *Ψ* 731. Schol. *I* 203.
210, 211 Pseudoplut. 117, 45 (II, 57).
211 Schol. *δ* 126.
212 Athenaeus XIV, 632 (ἤϊα).
213, 214 Schol. *O* 610.
215 Dionysius Halic. de Comp. Verb. XV.
219 Et. Mg. 747, 12.
219, 220 Schol. *E* 137.
221 Cram. Epim. 145, 15; 280, 32.
221, 222 Maximus Tyrius Diss. XXVI, 6.
222 Schol. Apollon. Rhod. I, 1143 (νᾶεν). Cram. Epim. 291, 20 (νέον, an ναῖον?).
222, 223 Athenaeus XI, 499 (ναῖον).
223 Schol. Aristoph. Av. 599. Schol. Nicandr. Theriac. 617.
225 Schol. *E* 155.
228 Draco de Metris 151, 1.
228, 229 Plutarchus de Se ipsum citra invid. laud. 13.
229 Schol. *Σ* 63.
231 Schol. *I* 219 (κείαντες).
231, 232 Athenaeus V, 179 (ἐνθάδε πῦρ κείαντες).
232 Draco de Metris 89, 1.
234 Draco de Metris 92, 2.
239 Et. Gud. 78, 57. Cram. Epim. 33, 16.
240, 241 Tzetzes Alleg. 52, 53 (ἅμαξαι).
242 Et. Gud. 398, 15.
245 Et. Mg. 334, 14 (ὑπέμβρυον).
246 Et. Mg. 454, 33. Et. Gud. 534, 2. Cram. An. Ox. II, 416, 10. Photii Lex. 440. Suidas II, 2, 1196, 19.
256, 257 Et. Gud. 352, 56. Cram. Epim. 254, 14. Lesbonax περὶ σχημάτων p. 186. Schol. *Γ* 300. Cram. An. Ox. II, 457, 14.
266 Et. Mg. 470, 16. Cram. Epim. 219, 14. Cram. An. Par. III, 313, 9. Et. Gud. 288, 58?
268 Apollon. de Adverb. 559, 6. Herodianus II. Prosod. *I* 134; *O* 365. Et. Mg. 440, 8 (ἦ τε). Et. Gud. 251, 53. Cram. Epim. 182, 81 (ἦ τε).
270 Plato Soph. 216 A. Schol. *I* 502.
274—278 Tzetzes Alleg. 61—65 (ἐπεὶ δὴ || ἄχθος || κελεύει).
275 Schol. ι 106.
275, 276 Schol. α 70 (αἰγιόχοιο); ι 411.
277 Schol. Apollon. Rhod. I, 468.
279 Shcol. γ 71.
279, 280 Schol. ι 116.

81 Schol. *B* 808.
3 Cram. An. Ox. IV, 326, 19.
4 Apollon. de Pron. 142 A.
8—294 Macrobius Saturn. V, 13, 17 (σύν τε ¦ διαμελεϊστὶ).
9, 290 Dionysius Halic. de Comp. Verb. XVI.
1 Tzetzes Alleg. 74 (διαμελεϊστὶ).
2 Schol. *N* 233.
3 Draco de Metris 68, 6.
5 Schol. *I* 250.
7 Zonar. Lex. 508.
8 Athenaeus VII, 276. Schol. *Z* 226. Schol. Soph. Ai. 308.
9 Plutarchus Vit. Coriolani 32, 5 (αὐτὰρ ἐγώ).
1 Schol. λ 476; *Ψ* 104. Schol. Soph. Trach. 933.
2 Lucianus XLVI, 10. Schol. *P* 564. Cram. An. Par. III, 118, 29; 146, 24. Et. Mg. 458, 14 (θυμὸς ἀνῆκεν). Zonar. Lex. 1059 (ἀνῆκεν).
5 Schol. *K* 502. Photii Lex. 363.
9 Rhet. Gr. III, 200, 19.
0 Draco de Metris 42, 25.
1 Apollon. de Pron. 119 B.
3 Schol. *E* 256. Cram. Epim. 441, 18.
6 ἀποξῦναι Draco de Metris 15, 20. Rhet. Gr. III, 239, 13.
7 Et. Mg. 450, 16. Cram. Epim. 50, 6. Zonar. Lex. 1043. Schol. Apollon. Rhod. II, 79. Pseudoplut. 109, 25 (II, 21 δὲ θόωσα).
0 Draco de Metris 6, 11 (ἦ ῥα). Schol. *O* 4. Bekk. An. 1209.
2, 333 Et. Mg. 592, 26 (τρίψαι ἐν).
6 Cram. Epim. 158, 5; 250, 27. Suidas II, 1, 826, 20.
9 Plutarchus Vit. Coriolani 32, 4 (ἐκέλευε).
6 Athenaeus XI, 477.
7 Herodianus Il. Prosod. *O* 187. Et. Mg. 756, 24; 773, 49. Et. Gud. 230, 47. Cram. Epim. 4, 18; 181, 27. Zonar. Lex. 334. Cram. An. Par. IV, 246, 12. Suidas I, 2, 211, 9; II, 2, 1097, 21 (τῇ). Schol. *A* 299; *Ξ* 219 (τῇ). Schol. Aristoph. Acharn. 203; Av. 1310. Bachmanni Anecd. II, 185, 33.
3 Et. Mg. 16, 45. Et. Gud. 8, 24. Schol. *Ξ* 219 (δ' ἔδεκτο).
3, 354 Et. Mg. 152, 2; 438, 44. Schol. *Ω* 557.
1 Cram. Epim. 195, 28 (τρὶς δ' ἔκπιεν, ἤσατο δ' αἰνῶς).
6 Et. Mg. 643, 18.
9 Apollon. de Pron. 31 C. Rhet. Gr. III, 318, 22.
0 Cram. An. Par. III, 121, 11.
2 Macrobius Saturn. V, 13, 6 (πλατὺν αὐχένα).
2—374 Didymus ad *Γ* 18, qui omitt. φάρυγος — ἀνδρόμεοι.
3, 374 Plutarchus Quaest. Conviv. VII, 1, 3.
4 Apollon. de Pron. 71 B. Et. Mg. 102, 47. Zonar. Lex. 508. Schol. *Π* 106; *P* 48.
8 Schol. *A* 11.

ι 384 Apollon. de Synt. 212, 12. Zonar. Lex. 1752.
384, 385 Draco de Metris 86, 26 (τρυπᾷ).
389 Schol. α 69; ι 383.
390 Cram. Epim. 385, 23.
392 Schol. Soph. Ai. 651 (βάπτει).
394 Rhet. Gr. III, 231, 20; 249, 24. Schol. Aristoph. Acharn. 1175. Cram. Epim. 267, 27. Zonar. Lex. 1874.
403 Draco de Metris 16, 10.
405 Apollon. de Pron. 137 B (σεῦ); de Synt. 164, 20; 165, 4.
406 Apollon. de Pron. 57 C; de Synt. 140, 24.
408 Schol. ι 366; *Ι* 12.
410, 411 Clemens Alexandr. Strom. V, 14 § 117.
411 Schol. ι 275. Tzetzes Alleg. 82 (νοῦσον δ').
411, 412 Schol. ι 411 (νοῦσον δ').
412 Schol. ι 106. Tzetzes Alleg. 88.
413 Pseudoplut. 139, 6 (II, 135).
414 Cram. Epim. 327, 23.
415 Draco de Metris 105, 1. Schol. *Λ* 269.
418 Draco de Metris 99, 17.
430 Herodianus II. Prosod. *Ι* 393.
432 Apollon. de Synt. 64, 5. Et. Mg. 349, 33.
433 Schol. *Ψ* 393.
440 Schol. *Ι* 323. Schol. Plat. Rep. V, 460 C.
446 Schol. *Ρ* 564.
447 Draco de Metris 60, 11.
457 Et. Mg. 424, 57. Zonar. Lex. 987. Schol. *Σ* 281. Schol. Apollon. Rhod. I, 272.
458 Schol. λ 385.
462 Schol. *Β* 380.
462, 463 Rhet. Gr. III, 87, 1 (δὴ βαιὸν).
473 Schol. ι 491; κ 82.
481 Rhet. Gr. II, 257, 17 et 30; III, 118, 13. Pseudoplut. 108, 43 (II, 19 ἧκεν ἀπορρήξας).
482 Cram. Epim. 120, 26. Schol. *Σ* 3 (νεὼς).
488 Herodianus II. Prosod. *Δ* 3. Schol. *Λ* 486.
494 Plutarchus Vit. Phocionis 17, 1.
499 Pseudoplut. 109, 44 (II, 22).
502, 503 Schol. ι 106 (εἴ καί τίς σε καταχθονίων).
504 Aristoteles Rhet. II, 3.
515 Aristoteles Poet. 22. Schol. *Σ* 519. Cram. An. Par. IV, 35, 26.
518, 519 Tzetzes Alleg. 93, 94 (πομπὴν δ' : δ' ἐμοὶ).
520 Tzetzes Alleg. 98.
521 Tzetzes Alleg. 103.
525 Lucianus IX, 2, 4. Schol. ι 106.
527 Schol. *Λ* 351; *Ο* 58.

ι528—535 Macrobius Saturn. V, 12, 6 (εἰ καί οἱ μοῖρα || οἶκον ἐς ὑψόροφον || ἀπὸ).
530 Schol. ζ 327.
534 Schol. ϑ 567 (ἔλϑῃ ὀλέσας ἀπὸ).
534, 535 Schol. ϑ 564.
536 Tzetzes Alleg. 140.
539 Photii Lex. 191 (νεὼς).
540 Cram. Epim. 174, 17.
545 Draco de Metris 71, 23.
550 Apollon. de Synt. 5, 22; 64, 2.
557 Athenaeus XII, 513.

K.

κ1 Apollon. de Adverb. 618, 14. Stephanus Byz. 53, 9. Schol. ι 564 (ῥ' ἐς νῆσον).
2 Et. Mg. 37, 5.
3 Cram. Epim. 146, 29.
4 Cram. Epim. 340, 5.
6 Draco de Metris 48, 8. Heraclides Alleg. c. 71.
19 Aristoteles Hist. Anim. VI, 21.
20 Et. Mg. 179, 21; 216, 50. Et. Gud. 97, 42. Cram. Epim. 38, 5. Zonar. Lex. 411.
21 Schol. Apollon. Rhod. IV, 765.
21, 22 Macrobius Saturn. V, 4, 2.
22 Heraclides Alleg. c. 71.
23, 24 Schol. κ 35.
27 Apollon. de Pron. 100 B; de Synt. 141, 29.
30 Cram. Epim. 362, 24 (πυρπολέοντες).
32 Schol. Θ 93.
38 Plutarchus Quaest. Conviv. IX, 14, 1.
39 Cram. Epim. 400, 13.
46 Draco de Metris 68, 23.
51 Draco de Metris 97, 4.
59 Et. Mg. 627, 15 (ἑταίρους).
60 Draco de Metris 138, 18. Cram. Epim. 433, 10. Bachmanni Anecdot. II, 184, 29. Pseudoplut. 175, 30.
64 Et. Mg. 814, 9. Bekk. Anecd. 1179.
69 Cram. Epim. 75, 25.
72 Plutarchus Quaest. Conviv. IX, 1, 3. Herodianus περὶ μον. λέξεως 43, 15. Et. Mg. 377, 32. Gellius Noct. Att. XVI, 12. Bachmanni Anecd. I, 118, 9.
74 Tzetzes Alleg. 85.
81 Rhet. Gr. III, 85, 17.
82 Schol. Apollon. Rhod. I, 1355.

κ 83 Athenaeus V, 192. Zonar. Lex. 1002.
85 Lucianus XXXVIII, 5. Et. Mg. 137, 26.
94 Schol. α 44; *N* 340.
97 Schol. *T* 267 (δ' ἐς σκοπιήν).
98 Lucianus XLVI, 22. Schol. *Ω* 476.
112 Et. Mg. 757, 36.
112, 113 Rhet. Gr. III, 228, 13.
113 Schol. *O* 167.
114 Cram. Epim. 365, 29.
116 Tzetzes Alleg. 90 (ὡπλίσσατο δόρπον).
119, 120 Cram. Epim. 207, 30.
120 Rhet. Gr. III, 199, 24.
124 Tzetzes Alleg. 92 (δαῖτα πένοντο).
131 Schol. *Ξ* 229.
136 Et. Gud. 402, 31. Schol. ζ 125; *T* 407. Tzetzes Alleg. 94.
137 Strabo I, 46.
138 Et. Mg. 309, 38.
141 Cram. Epim. 383, 31.
144—147 Macrobius Saturn. V, 4, 5.
153 Et. Mg. 104, 13; 281, 30.
155 Cram. An. Ox. IV, 370, 14.
156 Schol. *E* 533.
159 Schol. *N* 493.
159, 160 Schol. *O* 273.
161 Et. Orionis 17, 12. Cram. An. Ox. III, 92, 3. Schol. ε 231.
163 Cram. Epim. 218, 24; 253, 9 et 18; 281, 17.
169 Io. Alexandrinus 33, 21 (κατὰ λοφάδεια).
177 Et. Mg. 216, 4. Zonar. Lex. 407.
184 Athenaeus XII, 513.
190 Schol. ϑ 29; *P* 221. Et. Gud. 253, 3 (γάρ πω ἴδμεν); 432, 34.
190, 191 Strabo I, 28.
190—192 Strabo I, 34; X, 455. Rhet. Gr. II, 438, 9 (ἀνεῖται). Pseudoplut. 127, 40 (II, 104 ἀνεῖται). Schol. β 1 (γὰρ ἴδμεν).
194 Cram. An. Par. IV, 236, 10.
195 Athenaeus I, 18 (ἐστεφάνωτο). Rhet. Gr. III, 228, 29. Pseudoplut. 108, 45 (II, 19).
210 Cram. Epim. 410, 22.
210—213 Macrobius Saturn. V, 8, 1.
212 Apollon. de Pron. 108 B.
217 Schol. Aristoph. Equit. 412. Suidas I, 1, 629, 14.
225 Et. Mg. 510, 3. Zonar. Lex. 1203. Cram. An. Par. IV, 71, 33.
226 Schol. *B* 805.
227 Cram. Epim. 69, 21. Zonar. Lex. 231. Cram. An. Par. III, 298, 8. Schol. κ 136; *T* 407.
228 Schol. *Ξ* 315.
232 Polybius Hist. III, 94 (οἰσσάμενος). Zonar. Lex. 1436.

κ 238 Apollon. de Synt. 211, 15. Herodianus Il. Prosod. *N* 543. Schol. *O* 730. Macrobius de Differ. et societ. Graeci Latinique Verbi XXII, 13.
240 Schol. κ 329.
242 Plutarchus Fragm. 35, 17 (*πὰρ δ' ἄκυλον*).
243 Draco de Metris 102, 15.
251 Apollon. de Synt. 8, 14. Bekk. Anecd. 1179. Cram. Epim. 86, 22 (*ἤϊον ὡς*); 106, 12. Cram. An. Ox. II, 444, 1 (*ἐκέλευσας*). Zonar. Lex. 1000 (*ἐκέλευσας*).
251, 252 Apollon. de Coni. 492, 8. Rhet. Gr. I, 271, 6 (*ἤλθομεν ὡς εἴδομεν ἐν*); III, 102, 21 (*ἴομεν*). Pseudoplut. 113, 30 (II, 40 *δώματα Κίρκης*).
277 Heraclides Alleg. c. 73.
279 Plato Prot. 309 A. Macrobius Saturn. V, 13, 24. Suidas II, 2, 1353, 6.
281, 282 Heraclides Alleg. c. 73 (*τίφθ' αὕτως δύστηνε*).
282 Cram. Epim. 169, 27. Schol. *Γ* 219.
301 Schol. α 1 (*θείη*).
303 Schol. *Φ* 242. Cram. Epim. 164, 23.
304 Heraclides Alleg. c. 73. Maximus Tyrius Diss. XXXV, 6.
305 Et. Mg. 804, 57. Zonar. Lex. 1844.
306 Maximus Tyrius Diss. XXXV, 6 (*πάντα ἴσασι*). Schol. Pind. Pyth. X, 76. Cram. An. Par. IV, 406, 5.
307 Schol. *I* 169.
322 Schol. *Ψ* 64.
325 = α 170.
326 Lucianus XXXIII, 85. Et. Mg. 445, 7. Et. Gud. 257, 23. Cram. An. Ox. II, 448, 6.
329 Plutarchus de Adulatore et amico 19. Schol. κ 240.
332 Schol. *O* 29.
352 Et. Mg. 187, 1.
356 Plutarchus Quaest. Conviv. VIII, 6, 5 (*ἡ δ' αὐτ' ἐν κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἔμισγε*).
358 Schol. *Ω* 476.
361 Et. Mg. 186, 5.
362 Herodianus Il. Prosod. *Γ* 316. Athenaeus I, 24. Pseudoplut. 160, 21 (II, 209).
363 Et. Mg. 186, 5.
374 Schol. β 152, p. 740 ed. Dindorf.
410 Herodianus Il. Prosod. *P* 40. Rhed. Gr. III, 240, 27 (*ὅταν*). Schol. *P* 4 (*ὅταν*).
410—413 Schol. *E* 137 (*ὅταν* || *οὐδέ τι* || *ἀδινὸν*).
417 Apollon. de Synt. 273, 8; de Coni. 510, 14; de Adverb. 564, 33.
419, 420 Herodianus Il. Prosod. *X* 410.
433 Schol. κ 213.
440 Schol. *Ψ* 120.

κ441 Schol. ο 363. Cram. Epim. 265, 5.
450 Schol. ν 20 (? ἤλειψε).
457—459 Schol. κ 108.;
494 Et. Mg. 773, 43 (τεθνειῶτι).
494, 495 Plutarchus Quaest. Conviv. IX, 5, 3 (ᾧ καὶ τεθνειῶτι).
495 Plato Men. 100 A; Rep. III, 386 D. Polybius Hist. XXXVI, 6. Plutarchus Vit. Catonis mai. 27, 4; Praecept. gerendae reipublicae X, 8. Apophthegm. Scipionis min. 3. Clemens Alexandr. Strom. IV, 25 § 157 (τοὶ δ' ὡς σκιαί).
501 Apollon. de Coni. 506, 16.
510 Zonar. Lex. 1885. Schol. ι 425.
513 Plutarchus Quaest. Conviv. VIII, 9, 3. Rhet. Gr. III, 101, 24. Lesbonax περὶ σχημάτων p. 180. Schol. *E* 774; *Σ* 514; *Υ* 138.
517 Et. Mg. 204, 12. Et. Gud. 449, 7. Et. Orionis 130, 23; 188, 40.
519 Et. Gud. 72, 50. Cram. Epim. 22, 15. Cram. An. Par. III, 119, 25; 315, 2.
521 Lucianus X, 20, 2.
524 Schol. *Ψ* 30.
527 Schol. *Ψ* 30 (ῥέξειν).
533 Cram. Epim. 88, 16.
553 Zonar. Lex. 306.
555 Et. Orionis 167, 7. Zonar. Lex. 1877; 1878. Schol. *Υ* 440.
570 Apollon. de Pron. 28 A.

Λ.

λ5 Lucianus XI, 9.
6 Suidas II, 1, 795, 2 (νεώς).
6, 7 Macrobius Saturn. V, 13, 6 (κατόπισθε νεὼς).
7 Ammonius de Diff. s. v. ἑταῖρος. Schol. α 238; *E* 695; *N* 456 (ἴκμενον).
11 Schol. γ 486.
13—16 Tzetzes Alleg. 8—11 (ἐπιδέρκεται).
15, 16 Strabo I, 6 (ἐπιλάμπεται).
16 Strabo V, 244 (ἐπιδέρκεται).
17 Cram. Epim. 328, 14 (ὁπόταν).
18 Cram. Epim. 328, 16 (ὅταν).
19 Strabo I, 6. Et. Mg. 609, 16.
35 Apollon. de Synt. 64, 9.
41 Plutarchus de Fortuna Romanorum 3. Cram. Epim. 165, 26.
43 Pseudoplut. 137, 18 (II, 131).
53 Pseudoplut. 134, 22 (II, 124).
53, 54 Schol. *Λ* 115 (σῶμα μὲν ἐν Κίρκης κατελείπομεν αὖθις ἡμεῖς).
54 Plutarchus de Garrulitate 7.
57 Schol. λ 52; *B* 216.

κ 61 Maximus Tyrius Diss. XIX, 8. Et. Mg. 1, 27; 152, 5. Zonar. Lex. 334. Cram. Epim. 73, 19.
64 Et. Mg. 159, 46. Et. Gud. 86, 50.
64, 65 Schol. Ξ 465.
66—78 Macrobius Saturn. V, 7, 13 (ἄκλαυστον || ὅσσα μοι).
71 Schol. Δ 380.
72 Plutarchus de Audiendis poetis 2 (ἄκλαυστον ..... καταλείπῃς).
74 Herodianus Il. Prosod. Α 302 (κακκεῖαι).
90, 91 Schol. Ε 638. Pseudoplut. 114, 19 (II, 44); 133, 48 (II, 123).
91 Apollon. de Pron. 49 B; 54 A; de Synt. 129, 21; 146, 4.
93, 94 Lucianus III, 17 (ὄφρα ἴδῃς).
94 Lucianus XXXVI, 24.
103 Maximus Tyrius Diss. XXXVIII, 7. Tzetzes Alleg. 38.
106—109 Tzetzes Alleg. 41—44 (δὴ πρῶτον πελάσας || προσφυγὼν).
107 Schol. Ψ 850. Suidas I, 2, 1002, 17.
109 Pseudoplut. 128, 7 (II, 105).
110 Schol. Ι 410 (ἐᾷς).
110—112 Pseudoplut. 133, 11 (II, 120 ἐάσῃς νόστου δὲ).
112 Schol. Ι 410.
116 Schol. Pind. Olymp. VIII, 55.
120 Apollon. de Coni. 468, 29 (κτείνας).
122 Herodianus Il. Prosod. Ο 17.
122, 123 Strabo XIV, 679.
125 Schol. Pind. Olymp. IX, 36.
126 Et. Mg. 711, 10.
127 Et. Mg. 78, 39 (ὁππότε νῦν δὴ ..... ἐγγὺς ὁδίτης).
128 Draco de Metris 141, 25. Maximus Tyrius Diss. XVI, 5. Et. Mg. 73, 48. Cram. An. Ox. II, 345, 5 (φῄη). Bachmanni Anecd. II, 185, 16. Pseudoplut. 174, 17.
131 Pseudoplut. 143, 5 (II, 145).
134 Cram. Epim. 379, 3. Schol. κ 490; Δ 163.
136 Herodianus Il. Prosod. Δ 385 (γήρᾳ ὑπὸ). Schol. κ 316 (γήραϊ ὑπὸ).
146 Rhet. Gr. II, 72, 3 (τι ἔπος ..... ἐνὶ φρεσὶ).
148 Herodianus Il. Prosod. Δ 239 (ἵ δέ τοι).
151 Schol. Ν 582.
157, 158 Strabo XV, 696 (πρῶτον). Schol. Ξ 200 (πρῶτον ὃν οὔπω).
164, 165 Lucianus XI, 1. Thomas Magister s. v. χρεία.
166 Apollon. de Pron. 142 B.
171, 172 Et. Mg. 150, 15.
171—173 Pseudoplut. 158, 49 (II, 204).
172 Apollon. de Coni. 491, 6 et 19 (ἦ — ᾗ). Herodianus Il. Prosod. Ξ 265; Τ 17. Io. Alexandrinus 41, 16 et 33. Cram. Epim. 190, 5. Cram. An. Ox. III, 281, 3 (ἦ — ᾗ). Tzetzes Alleg. 52.
184—187 Schol. ζ 54 (τεμένη).
185 Schol. Β 423 et Φ 363 (τεμένη).

λ 194 Cram. Epim. 94, 13 (*χθαμαλὸν βεβολήατο*). Stobaeus Flor. CVIII, 82.
201 Et. Mg. 576, 26. Et. Gud. 385, 33.
202, 203 Et. Gud. 204, 30. Ammonius de Diff. s. v. *ἐρᾶν*.
203 Suidas II, 1, 767, 16.
204—208 Macrobius Saturn. V, 7, 8.
206—208 Macrobius Saturn. V, 5, 14.
207 Et. Mg. 296, 4. Suidas I, 2, 753, 17. Bachmanni Anecd. I, 208, 18.
219 Plutarchus de Latenter vivendo VII, 3. Cram. An. Ox. III, 54, 10 (*σαρκές τε .... ἶνας*). Et. Orionis 76, 6.
222 Plutarchus de Facie in orbe lunae XXX, 5.
223, 224 Plutarchus de Audiendis poetis 2.
234 Apollon. de Synt. 223, 2; 288, 1.
235—237 Schol. Pind. Pyth. IV, 124.
238 Strabo VIII, 356.
243 Macrobius Saturn. V, 3, 4.
243, 244 Rhet. Gr. II, 359, 19.
245 Rhet. Gr. II, 256, 17; III, 118, 5; III, 237, 24. Et. Mg. 414, 18. Zonar. Lex. 966. Cram. An. Ox. IV, 399, 24. Pseudoplut. 110, 12 (II, 22).
248, 249 Schol. *K* 252 (*γυνὴ ἢ τέξῃ*). Gellius Noct. Att. III, 16.
254 *ἐπεγκυσσαμένη* Rhet. Gr. II, 256, 22; III, 118, 6. Schol. Pind. Pyth. IV, 242.
257, 258 Schol. Pind. Pyth. IV, 124 et 223.
259 Stephanus Byz. 54, 18.
273 *υἱῶ* Et. Gud. 125, 4. Ammonius de Diff. s. v. *γῆμαι*.
274 Schol. *Ξ* 271.
278 Plutarchus de Curiositate 2. Zonar. Lex. 405.
281 Schol. *Λ* 692.
281, 282 Dionysius Halic. de Comp. Verb. XVI. Bekk. Anecd. 1158 (*μετὰ κάλλος*). Cram. An. Ox. IV, 310, 4 (*μετά*).
284, 285 Schol. *Λ* 690 (*Μινυηΐω*).
286 Schol. Apollon. Rhod. I, 156. Schol. *Λ* 692.
295 Schol. *τ* 65.
297 Plutarchus de Stoicorum repugnantiis XXXIV, 5.
299—304 Tzetzes Alleg. 73—78 (*ἐπὶ Τυνδάρεω Πολυδεύκην Ζηνὸς ἔφασκες*).
300 Herodianus II Prosod. O 187. Draco de Metris 141, 17. Et. Mg. 493, 20. Et. Gud. 236, 30; 302, 40. Cram. An. Par. I, 305, 31. Bachmanni Anecd. II, 184, 32.
303, 304 Schol. Pind. Pyth. XI, 95; Nem. X, 103. Schol. *Γ* 243.
304 Herodianus περὶ διχρόνων 296, 13. Draco de Metris 33, 12. Cram. An. Ox. IV, 415, 17; An. Par. IV, 226, 33. Et. Gud. 364, 5.
305—316 Macrobius Saturn. V, 13, 18 (*τοὺς δή*).
309, 310 Diodorus Siculus IV, 85 (*τούς*). Schol. Pind. Isth. III, 83 (*τοὺς μαλίους*).

λ 311 Et. Orionis 99, 6.
311, 312 Et. Mg. 343, 22. Pseudoplut. 143, 15 (II, 145 τ' ἐγενέσθην).
313, 314 Schol. λ 309 (καὶ γὰρ ἐν ἀθανάτοισιν).
315 Schol. γ 171; λ 309.
315, 316 Strabo I, 27. Lucianus XII, 4. Cram. Epim. 144, 24.
315—317 Rhet. Gr. I, 252, 31.
319 Apollon. de Pron. 116 C.
324 Cram. An. Par. III, 297, 25.
325 Et. Mg. 266, 44.
326, 327 Schol. Pind. Nem. IX, 35.
333 Macrobius Saturn. V, 5, 1. Bachmanni Anecd. II, 51, 21.
333, 334 Gellius Noct. Att. V, 1.
334 Et. Mg. 510, 31. Cram. An. Ox. II, 454, 18.
342 Schol. Ξ 499 addito versu ὅ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο [καὶ μετέειπεν].
346 Schol. Z 78.
367 Herodianus II. Prosod. Φ 110.
368 Plutarchus de Herodoti malignitate XLIII, 5. Schol. Θ 93 (ὥς τ' ἀοιδὸς).
386 Schol. κ 491.
392 Schol. Φ 7. Cram. An. Par. IV, 35, 30.
408 Schol. Soph. Elect. 95.
410 Herodianus II. Prosod. B 662. Schol. O 432. Zonar. Lex. 677.
419 Athenaeus XII, 546. Schol. Δ 225.
421 Schol. Θ 316.
421—423 Plutarchus de Audiendis poetis 8.
426 Schol. Δ 453.
427 Et. Mg. 824, 17 (ὥς). Et. Gud. 582, 5.
433, 434 Cram. Epim. 140, 12.
439 Schol. Soph. Oed. Col. 71. Suidas II, 1, 127, 15.
443 Schol. Δ 545 (φάσθαι ἔπος τὸ δ' ἐνὶ φρεσὶ κεύθειν).
449 Schol. α 1. Et. Mg. 107, 44.
454 Et. Gud. 211, 27.
459 Schol. Δ 690.
467 Cram. Epim. 365, 27.
468 Schol. P 698.
470 Schol. β 350.
471 Apollon. de Pron. 49 B; de Synt. 129, 19.
476 Suidas II, 1, 56, 5.
482, 483 Schol. Σ 3.
489 Et. Mg. 353, 35. Eusebius Praepar. Evang. XIII, 14, 7.
489—491 Plato Rep. III, 386 C; VII, 516 D. Stobaeus Flor. CXIX, 11. Pseudoplut. 141, 32 (II, 142).
490 Lucianus X, 15, 1.
495 Et. Mg. 758, 50.

λ 498, 499 Pseudoplut. 141, 36 (II, 142 οὐ γὰρ ἐγὼν).
503 Schol. *Π* 22.
509 Plato Gorg. 526 C; Min. 319 D.
510 Schol. *Α* 129 (Τροΐην). Cram. An. Par. III, 124, 23.
519 Strabo XIII, 584. Herodianus Il. Prosod. *Ε* 638.
519—521 Strabo XIII, 615.
523 Rhet. Gr. III, 199, 17. Pseudoplut. 110, 46 (II, 26).
529 Cram. Epim. 447, 12.
531 Schol. *Ν* 286.
536 Herodianus Il. Prosod. *Α* 659. Zonar. Lex. 1487.
537 Schol. *Σ* 308; 309.
539 Ammonius de Diff. s. v. ἀσφόδελος. Et. Orionis II, 5. Cram. An. Par. I, 398, 7. Suidas I, 1, 821, 10. Bachmanni Anecd. I, 157, 18.
542 Et. Mg. 304, 48. Schol. *Α* 513.
543 Plutarchus Quaest. Conviv. IX, 5, 1.
545 Schol. *Ι* 443.
546, 547 Tzetzes Alleg. 116, 117.
548 Schol. *Α* 415. Zonar. Lex. 1489.
549 Heraclides Alleg. c. 19. Et. Mg. 761, 21. Schol. Aristoph. Acharn. 284. Schol. λ 634. Suidas II, 1, 843, 21.
551 Plutarchus Quaest. Conviv. IX, 5, 4.
556 Rhet. Gr. III, 246, 3.
561, 562 Plutarchus Quaest. Conviv. IX, 5, 1 (ἀλλ' ἴθι δεῦρο ἀτειρέα θυμόν).
565 Schol. *Μ* 393.
566, 567 Schol. ι 229.
568 Schol. λ 322 (εἶδον).
568, 569 Strabo III, 150.
570 Eusebius Praepar. Evang. XII, 6, 17.
572—575 Diodorus Siculus IV, 85 (οὒς αὐτὸς).
576 Plato Gorg. 525 D. Schol. Apollon. Rhod. I, 761. Tzetzes Alleg. 124 (ἐρικυδέα).
576—581 Macrobius Saturn. V, 7, 15 (εἵλκυσε).
577 Schol. λ 309; Ο 9.
578 Schol. *Α* 524. Heraclides Alleg. c. 18.
579 Herodianus περὶ μον. λέξεως 37, 18. Et. Mg. 257, 25. Zonar. Lex. 484.
580 Herodianus Il. Prosod. *Β* 262 (γὰρ δ' ἥλκησε); *Ν* 543 (ἥλκησε). Eusebius Praepar. Evang. X, 12, 26 (ἥλκησε). Schol. *Ζ* 465 (εἵλκησε). Cram. An. Ox. IV, 413, 11 (ἥλκυσεν). Schol. *Ω* 22 (δὲ εἵλκυσεν). Heraclides Alleg. c. 18 (εἵλκυσε ...... παρακοίτην). Tzetzes Alleg. 129 (ἥλκωσε).
580, 581 Apollon. de Pron. 112, 10 (ἥλκησε). Schol. η 323 (ἥλκησε).
582 Plato Prot. 315 C.
583, 584 Schol. Pind. Olymp. I, 90 et 97.

λ584 Schol. *B* 597; *I* 241; *Σ* 191.
587 Et. Orionis 28, 7.
589 Aristoteles *περὶ κόσμου* 6.
591, 592 Stobaeus Flor. LXXXXVII, 31 (*τοὺς δ'*).
593—598 Dionysius Halic. de Comp. Verb. XX (*κραταί' ἴς*).
596 Gellius Noct. Att. II, 30; VI, 20.
597 Schol. *μ* 124.
598 Aristoteles Rhet. III, 11 (*ἐπὶ δάπεδόνδε*). Draco de Metris 64, 6. Rhet. Gr. III, 192, 17. Bekk. Anecd. 1182.
601 Plato Prot. 315 B.
601, 602 Plutarchus de Facie in orbe lunae XXX, 6. Pseudoplut. 134, 1 (II. 123).
602 Lucianus X, 16, 5. Schol. *Σ* 117.
603 Lucianus X, 16, 1. Schol. *λ* 385 (*θαλίης*).
612 Gellius Noct. Att. XIII, 25.
618 Et. Mg. 418, 41. Et. Gud. 235, 54. Zonar. Lex. 974. Schol. *α* 34.
627 Cram. Epim. 163, 6. Schol. *λ* 568 (*ἴδν*).
630, 631 Schol. *Γ* 144.
631 Plutarchus Vit. Thesei 20, 2.
633 Plato Conviv. 198 C.
634, 635 Schol. *E* 741 (*Ἄιδου*).

M.

μ1 Strabo I, 26.
1, 2 Strabo I, 5.
3 Cram. Epim. 415, 26 et 31.
3, 4 Maximus Tyrius Diss. XXXVII, 8. Tzetzes Alleg. 6, 7.
7 Athenaeus VIII, 335.
11 Schol. *T* 228.
13—15 Macrobius Saturn. V, 7, 10.
18 Schol. *Ξ* 162.
23 Draco de Metris 73, 11.
33 Apollon. de Synt. 15, 1; 119, 14.
38 Tzetzes Alleg. 9.
39 Tzetzes Alleg. 11.
40 Arcadius de Accent. 145, 22. Schol. *θ* 204 (*ὅτις σφέας*). Bekk. Anecd. 1154.
45 Et. Mg. 450, 8; 452, 18. Et. Gud. 263, 12.
60 Schol. *B* 825.
62 Athenaeus XI, 490.
62, 63 Tzetzes Alleg. 19, 20.
62—65 Athenaeus XI, 492 (*αἰεί*).
64 Herodianus II. Prosod. *Δ* 239.
67 Ammonius de Diff. s. v. *ἅμα*. Schol. *α* 141.

μ 67, 68 Aristoteles Mirab. Auscult. 105.
69 Schol. Pind. Pyth. IV, 370.
70 Strabo I, 46. Herodianus II. Prosod. *B* 557; *Θ* 527. Schol. *X* 51 (πασιμέλουσα).
71 Schol. Pind. Pyth. IV, 370.
72 Tzetzes Alleg. 31 (Ἥρη παρέτρεψεν).
73 Apollon. de Synt. 197, 26. Rhet. Gr. III, 86, 29; 276, 14. Lesbonax περὶ σχημάτων p. 183. Schol. Pind. Olymp. VIII, 48. Schol. *Δ* 251 et *Γ* 211 (δύο). Pseudoplut. 116, 14 (II, 51).
73, 74 Macrobius Saturn. VI, 6, 10.
74 Apollon. de Pron. 108 C (μιν ἀμφεκάλυπτε); de Synt. 199, 25.
74, 75 Schol. *H* 238; *Σ* 514; *Φ* 167. Pseudoplut. 114, 31 (II, 45).
76 Schol. Pind. Nem. V, 10.
77 Schol. *Ω* 476 (οὐ καταβαίη).
78 Schol. *B* 489.
79 Et. Mg. 567, 11.
85 Apollon. de Adverb. 618, 11. Schol. Aristoph. Acharn. 409. Suidas II, 1, 522, 5. Tzetzes Alleg. 33.
85—97 Macrobius Saturn. V, 6, 6 (γίνεται).
86 Et. Mg. 720, 18 (ὅσον σκύλακος νεογιλλῆς).
89 Et. Mg. 117, 10. Bachmanni Anecd. I, 177, 21.
92 Et. Mg. 675, 5 et 22. Zonar. Lex. 1555. Schol. *Π* 636.
94 Et. Mg. 194, 27.
95 Bachmanni Anecd. II, 297, 9.
95, 96 Polybius Hist. XXXIV, 2. Strabo I, 24.
96, 97 Schol. *Θ* 1 (μεῖζον ἔνεστι).
97 Schol. ε 422; *N* 168; *Ξ* 410.
99, 100 Schol. μ 89.
101 Herodianus II. Prosod. *Ψ* 731.
103 Athenaeus III, 76.
104 Et. Mg. 99, 9. Cram. Epim. 85, 25. Schol. *O* 161.
104, 105 Macrobius Saturn. V, 6, 8.
105 Polybius Hist. XXXIV, 3. Strabo I, 4 et 25. Et. Mg. 99, 11. Schol. μ 439.
105—107 Strabo I, 43.
108 Cram. Epim. 148, 21; 164, 5 (πεπλημένος εἶναι).
109 Et. Mg. 414, 54 (ἐπεὶ ᾖ).
118 Cram. Epim. 148, 19. Tzetzes Alleg. 54 (ἤ δέ τι).
124 Herodianus II. Prosod. *Δ* 677 (Κράταιιν).
124—126 Tzetzes Alleg. 57—59 (ἐλάαν .... Κραταιῒν).
127—131 Tzetzes Alleg. 68—72 (μένος δ' οὐ γίγνεται).
130 Et. Mg, 238, 8 (γίνεται).
134 Apollon. de Synt. 8, 26. Rhet. Gr. III, 238, 27. Schol. ν 352; *X* 468.
160—162 Ammonius de Diff. s. v. ἱστοδόκη.

μ 168, 169 Plutarchus de Virtute morali 7 (δὴ τότ' ἔπειτ'... ἡ δὲ γαλήνη || κοίμισσε).
172 Rhet. Gr. III, 196, 11; 219, 24; 237, 21. Schol. γ 486; δ 580; Ι 16. Pseudoplut. 109, 6 (II, 22).
174 Schol. δ 419 (πιέζευν); Π 510 (πίεζον).
175 Et. Mg. 463, 34. Cram. Epim. 412, 34. Schol. Apollon. Rhod. III, 1020. Schol. Ο 103.
179 Et. Mg. 667, 55 (ἀνήφθη).
184 Xenophon Memorab. II, 6, 11 (δεῦρ' ἄγε δή). Schol. Ψ 485.
185 Apollon de Pron. 128 C.
188 Lucianus XXXIII, 4. Et. Gud. 10, 37. Pseudoplut. 143, 47 (II, 146).
191 Athenaeus I, 14 (ἴσμεν τά τ' ἄλλα καὶ ὅσσα γένηται ἐν χθονὶ πολυβοτείρῃ).
192—194 Plutarchus de Se ipsum citra invid. laud. 13 (λῦσαι δ').
194 Schol. Ι 323.
208—212 Macrobius Saturn. V, 11, 6 (libri ἔπι et ἔπει).
209—212 Plutarchus de Se ipsum citra invid. laud. 16 (ἔπι || κρατερῇ γε βίηφι).
213 Schol. Ζ 71 (ἐγώ).
214 Schol. Υ 229.
214, 215 Et. Gud. 358, 30.
219 Lucianus XXV, 4.
219, 220 Aristoteles Ethic. Nicom. II, 9.
226 Cram. Epim. 170, 13. Schol. Ξ 1.
231 Et. Gud. 244, 46. Schol. μ 89.
234 Schol. Θ 29 (ἡμεῖς μὲν).
235 Schol. μ 85 (ἔνθεν μὲν Σκύλλη).
236—243 Macrobius Saturn. V, 6, 5 (ἀναμορμύρεσκε || βεβρύχει κυανέη).
240 Schol. Ρ 54.
243 Cram. Epim. 315, 29; 316, 8. Et. Gud. 440, 29 et 40. Cram. An. Par. III, 300, 33.
251 Athenaeus I, 13 (προμηκέϊ).
254 Schol. Ν 443.
258 Cram. Epim. 175, 22 (ἐγὼ ἴδον).
259 Schol. β 319; Ω 8.
265 Rhet. Gr. III, 249, 28 (δ' ἤκουσα). Et. Mg. 204, 1 (δ' ἤκουσε).
266 Herodianus II. Prosod. Γ 198.
276 Herodianus II. Prosod. Ι 7 (ἐλαύνετον); περὶ μον. λέξεως 25, 26. Et. Mg. 652, 47. Cram. Epim. 379, 27.
283 Herodianus περὶ μον. λέξεως 35, 13.
284 Cram. Epim. 77, 10 (αὔτως).
286 Schol. Θ 1 (νυκτός). Schol. Pind. Olymp. VI, 170 (ἐν νυκτί).
297 Schol. Π 92.
299 Cram. An. Ox. III, 255, 17.

μ 305, 306 Athenaeus II, 41.
312 Schol. *Κ* 252.
313 Herodianus *περὶ μον. λέξεως* 17, 17 (*ζαῆν'*). Et. Mg. 406, 56 et Zonar. Lex. 948 (*ὦρσε δ' ἐπὶ ζαῆν*). Suidas I, 2, 705, 10 (*ζαῆν*).
323 = λ 109.
325 Et. Mg. 23, 5.
329 Plutarchus Quaest. Conviv. VIII, 8, 3.
331 Pseudoplut. 106, 51.
331, 332 Athenaeus I, 13 (*φίλας θ'*).
332 Plutarchus Quaest. Conviv. VIII, 8, 3.
342 Plato Rep. III, 390 B.
369 Schol. *Β* 423 (*κνίσσης*); *Φ* 363 (*ἤδει'*).
374 Schol. *Γ* 277.
380 Cram. Epim. 376, 28.
383 Schol. Aristoph. Nub. 586. Pseudoplut. 128, 10 (II, 105).
385, 386 Pseudoplut. 128, 12 (II, 105).
389, 390 Schol. ε 79.
395, 396 Plutarchus de Esu carnium I, 1 (*γίνετο*).
403 Macrobius Saturn. V, 6, 1.
403, 404 Macrobius Saturn. V, 3, 3.
403—406 Macrobius Saturn. V, 7, 1.
410, 411 Schol. *Τ* 21.
410—412 Schol. ε 254.
414 Schol. ε 254.
415 Pseudoplut. 130, 36 (II, 111).
418, 419 Maximus Tyrius Diss. I, 3. Et. Mg. 530, 20.
423 Athenaeus XIV, 632 (*ἐπίτονος τετάνυστο βοὸς ἶφι κταμένοιο*). Schol. Aristoph. Lysistr. 922. Schol. *Χ* 379. Cram. Epim. 375, 18; 410, 15. Suidas I, 2, 477, 12.
427 Cram. Epim. 48, 21. Schol. *Χ* 328.
427, 428 Schol. *Ο* 610.
428 Plato Epist. VII, 345 E. Plutarchus Vit. Dionis 19, 1. Schol. *Χ* 328.
431—433 Strabo I, 44.
433 Cram. Epim. 164, 19.
437—440 Strabo I, 44 (*ἦλθεν* | *ἦμός τ'* | *καὶ τότε δή μοι δοῦρα*).
439 Cram. Epim. 388, 7.
440 Schol. *Ω* 23.
443 Herodianus *περὶ μον. λέξ.* 25, 27. Schol. μ 276.
452, 453 Plutarchus de Garrulitate 5.

N.

ν 1, 2 = λ 333, 334.
7 Apollon. de Pron. 122 A. Schol. *Ω* 117.
15 Et. Mg. 79, 5.

ν23 Cram. Epim. 78, 13.
26 Schol. *B* 427 (*κείαντες*).
34 Zonar. Lex. 392.
38—41 Rhet. Gr. III, 430, 24.
39—46 Pseudoplut. 140, 29 (II, 139).
52 Apollon. de Pron. 60 B.
54 Et. Mg. 364, 34.
57 Athenaeus XI, 498 (*ἐν χερσὶ*).
59 Schol. *Α* 3.
59—62 Rhet. Gr. III, 430, 18.
71 Apollon. de Adverb. 597, 14.
77 Cram. Epim. 245, 10.
79 Apollon. de Pron. 4 C (*νήδυμος*).
80 Macrobius Saturn. V, 3, 12. Plutarchus Consol. ad Apollonium 12. Schol. *δ* 793; *B* 2.
81 Schol. *Θ* 185; *Λ* 699.
81—83 Macrobius Saturn. V, 11, 20 (*οἱ δ' ὡς ἐν* || *ἀφορμηθέντες* || *κέλευθα*).
86, 87 Schol. Apollon. Rhod. I, 1049.
87 Cram. Epim. 278, 33.
88 Apollon. de Pron. 5 A.
89 Schol. Plat. Theaet. 170 A. Tzetzes Alleg. 12.
91 Polybius Hist. XII, 27.
93 Et. Mg. 398, 54. Schol. *Γ* 10.
93, 94 Schol. *Ψ* 226.
94 Schol. *X* 318 (*ἀγγελέων*).
96 Draco de Metris 94, 10.
96—104 Macrobius Saturn. V, 3, 19.
98 Et. Mg. 130, 58.
.02—112 Porphyrius de Antro Nympharum.
.03 Et. Mg. 115, 1 (*ἐγγύθι δ' αὐτῆς*).
.04 Tzetzes Alleg. 14. Schol. *ι* 22.
.06 Et. Mg. 758, 18. Zonar. Lex. 1733. Bachmanni Anecd. II, 235, 22.
.08 Schol. *Γ* 126.
.09, 110 Strabo I, 28. Schol. *Θ* 73.
.10 Cram. Epim. 248, 11.
.10—112 Tzetzes Alleg. 18—20 (*νότον* || *ἐπέρχονται*).
.11 Schol. *Δ* 111 (*οὐδ' ἔτι τῆγε*).
.13 Rhet. Gr. III, 90, 9. Pseudoplut. 117, 52 (II, 58).
.15 Herodianus Il. Prosod. *Ω* 318.
.25, 126 Tzetzes Alleg. 25, 26 (*οἶκον πάλιν*).
.29 Schol. *μ* 22; *O* 468.
.45 Et. Gud. 205, 18.
.47 Schol. *I* 538 (*ἔρξαιμι διοτρεφὲς*).
.48 Tzetzes Alleg. 32.
.62 Schol. *Θ* 439.

ν 179 Schol. Z 71 (ἐγώ).
203 Apollon. de Adverb. 616, 16.
207 Et. Gud. 464, 55. Schol. Φ 320.
215 Apollon. de Synt. 255, 21.
216 Plutarchus de Audiendi poetis 8 (ἐκ νηὸς ἔχοντες).
224 Schol. η 313; Ω 347.
228 Herodianus II. Prosod. Z 355.
230 Herodianus II. Prosod. I 393.
232 Apollon. de Synt. 98, 7.
234 Schol. Pind. Pyth. IV, 135.
235 Schol. Π 68; X 3.
242, 243 Rhet. Gr. III, 219, 3.
244 Schol. T 44.
247 Schol. Σ 521.
256 Ammonius de Diff. s. v. ἐρωτᾶν. Suidas II, 2, 564, 1.
262, 263 Schol. κ 41.
265 Apollon. de Pron. 59 C; 135 C; de Synt. 149, 4; 223, 3; de Coni. 504, 8.
266 Stephanus Byz. 228, 5.
269 Apollon. de Synt. 328, 23. Herodianus II. Prosod. Γ 426. Macrobius de Diff. et Societ. Graeci Latinique Verbi II, 9.
275 Schol. Ψ 633.
277 Schol. ξ 288.
287, 288 Tzetzes Alleg. 55, 56 (μείδησε).
288 Et. Mg. 423, 56. Cram. Epim. 440, 27. Cram. An. Par. IV, 263, 25.
289 Schol. A 115 (ἔργ' εἰδυίῃ).
291 Zonar. Lex. 1186.
293 Herodianus II. Prosod. A 540.
297, 298 Schol. ε 182.
299 Heraclides Alleg. c. 54.
299, 300 Schol H 75.
301 Maximus Tyrius Diss. X, 8.
306 Apollon. de Coni. 499, 32; de Adverb. 546, 21. Cram. An. Ox. II, 444, 15.
313 Apollon. de Pron. 56 C; de Synt. 139, 5; 140, 15; 147, 9.
320 Apollon. de Pron. 139 B; de Synt. 197, 16.
331 Plutarchus de Fraterno amore 8 (τοὔνεκά σ' οὐ). Schol. A 299 (τῷ).
331, 332 Schol. ε 182; κ 277.
332 Plutarchus de Audiendis poetis 11. Et. Mg. 356, 45.
344 Cram. Epim. 328, 29. Schol. ν 352.
345 Rhet. Gr. III, 109, 6, ubi additus est versus ἐν δήμῳ Ἰθάκης, δύο δὲ προβλῆτες ἐν αὐτῷ (ν 97). Schol. ν 352.
351 Schol. α 186.
356 Et. Mg. 272, 48. Zonar. Lex. 544.

ν366 Et. Orionis 141, 34.
367 Cram. Epim. 44, 24. Zonar. Lex. 1338. Cram. An. Ox. III, 10, 3.
380 = β 91.
383—385 Schol. ν 333.
399 Schol. β 175.
401 Et. Mg. 522, 49 (ἐόντα); 664, 1. Et. Gud. 330, 39; 331, 54. Et. Orionis 90, 21. Cram. Epim. 222, 3.
403 Cram. Epim. 192, 26.
405 Herodianus Il. Prosod. O 209.
407 Herodianus περὶ μον. λέξεως 43, 22. Schol. Z 25 (δήεις); β 238; ϑ 352. Et. Gud. 141, 15; 142, 25 et 40.
407, 408 Schol. Aristoph. Av. 13. Pseudoplut. 63, 9.
408 Stephanus Byz. 116, 7.
408, 409 Cram. Epim. 394, 1.
414 Schol. ϑ 260.
415 Schol. A 105; β 152, p. 740 ed. Dindorf. (εἴ που).
419 Plutarchus de Audiendis poetis 6 (δέ μοι ἄλλοι ἔδουσι). Schol. X 431 (ἔδουσι).
423 Schol. O 235.
431 Schol. σ 355.
438 Schol. Z 201.
439 Zonar. Lex. 549.
439, 440 Schol. ο 1 (εἰς).

Ξ.

ξ1 Rhet. Gr. II, 277, 11.
1, 2 Strabo X, 454.
1—7 Dionysius Halic. de Comp. Verb. XXVI (ὅγ' ἐκ || ὅς οἱ).
4 Ammonius de Diff. s. v. οἰκῆας. Et. Gud. 318, 53. Cram. Epim. 243, 25.
6 Et. Mg. 664, 46.
10 Et. Mg. 707, 4. Zonar. Lex. 1622.
17 Et. Mg. 693, 29. Cram. Epim. 353, 8.
19 Schol. I 208.
22 Schol. δ 22.
30, 31 Plutarchus de Solertia animalium XV, 2.
36 Apollon. de Pron. 5 A; 9 A; 71 B; de Adverb. 618, 9. Cram. Epim. 398, 27.
49 Zonar. Lex. 1624.
52 Bekk. Anecd. 1143 (ὅττί μιν).
68 Schol. β 52.
69 Schol. I 570 (ἐπὶ γούνατ').
77 Et. Mg. 73, 19.
80, 81 Athenaeus IX, 375. Schol. Aristoph. Acharn. 739. Suidas I, 1, 1202, 6.

ξ 82 Schol. Pind. Isthm. III, 7.
83, 84 Orionis Anthologonomicum VI, 12 (ed. Meinecke. ad calcem Stob. Flor.). Pseudoplut. 132, 15 (II, 118 *οὐ γάρ*).
95 Cram. Epim. 125, 8.
96 Schol. *X* 431 (*ἡ γάρ οἱ ζωὴ ἦν*).
100 Et. Mg. 434, 4. Schol. *υ* 187.
105 Draco de Metris 13, 15.
112 Athenaeus XI, 498.
146 Et. Mg. 664, 22 (*με φίλει*).
152 Cram. An. Ox. II, 364, 11 (*δέ τοι εἴη*).
158, 159 Schol. *O* 36 (*ἑστίη*).
159 Et. Mg. 382, 36 et 43. Et. Gud. 213, 36. Ammonius de Diff. s. v. *βωμός* (*ἑστίη*). Schol. *K* 418 (*ἑστίη*).
161 Apollon. de Pron. 4 C. Herodianus Il. Prosod. *K* 25 (*τοῦ δ' αὖ τοῦ*). Ammonius de Diff. s. v. *ἐνταυθοῖ*.
162 Plutarchus Vit. Solonis 25, 3; de Facie in orbe lunae XIX, 4. Macrobius Saturn. I, 16, 42. Heraclides Alleg. c. 74. Pseudoplut. 129, 24 (II, 108).
168 Cram. Epim. 379, 30.
174 Cram. Epim. 61, 26.
187 = *α* 170.
199 Herodianus Il. Prosod. *B* 498.
203 Apollon. de Adverb. 600, 25 (*ἰθαγενέεσσιν*). Cram. Epim. 61, 8. Cram. An. Ox. II, 451, 9 (*ἰθαγενέεσσιν*).
206 Schol. *ν* 42.
208 Schol. *O* 498.
209 Et. Mg. 519, 15.
212, 213 Cram. An. Par. III, 352, 20.
213 Cram. An. Ox. IV, 364, 12.
216 Rhet. Gr. III, 101, 29. Schol. *E* 774.
219 Schol. *Δ* 105.
222 Herodianus Il. Prosod. *E* 887 (*ἔα ἐν*). Schol. *E* 533 (*ἔα ἐν .... φίλον ἦεν*). Cram. An. Ox. IV, 363, 28 (*ἔα ἐν*).
222, 223 Schol. *θ* 186 (*τοῖος ἔ' ἐν*).
222—225 Plutarchus Comp. Aristidis et Catonis 3, 4 (*φίλον ἦεν*).
228 Schol. Pind. Olymp. VIII, 70; Nem. VII, 79.
233 Schol. *ξ* 223.
234 Plato Theaet. 183 E.
239 Schol. *Δ* 105 (*φήμη*).
253 Schol. *β* 421.
257 Schol. *γ* 321.
258 Diodorus Siculus I, 19. Et. Mg. 29, 16. Et. Gud. 14, 34.
272 Apollon. de Pron. 54 C; de Synt. 145, 13. Herodianus Il. Prosod. *A* 368; *Δ* 2.
276, 277 Schol. *O* 125 (*ἔκ τε χειρός*).
277 Herodianus Il. Prosod. *Π* 697.

ξ 288 Et. Mg. 770, 55. Et. Orionis 152, 17.
311 Et. Gud. 41, 32. Cram. Epim. 80, 20. Zonar. Lex. 141. Cram. An. Par. IV, 8, 2. Schol. *Α* 354.
318 Et. Mg. 33, 40. Schol. Apollon. Rhod. IV, 765. Schol. *Ο* 171.
327 Stephanus Byz. 247, 1.
327, 328 Schol. *Α* 5, 6 (ἐσακούσαι).
328 Strabo VII, 329 (ἐπακοῦσαι); XVI, 762. Schol. Apollon. Rhod. I, 526 (ἐπακούσοι).
330 Cram. An. Par. III, 333, 31. Suidas I, 1, 429, 17.
331 Apollon. de Pron. 57 B (ὤμνυε).
332 Macrobius de Diff. et Societ. Graeci Latinique Verbi XIX, 25.
343 Et. Mg. 621. 36. Cram. Epim. 327, 10.
348 Et. Mg. 103, 27. Et. Gud. 54, 17.
351 Et. Mg. 274, 33.
384 Schol. Pind. Nem. V, 10 (ἐν θέρει ἢ ἐν ὀπώρῃ).
388 Et. Mg. 30, 46 (αἰδήσομαι).
393 Cram. Epim. 427, 11. Cram. An. Ox. II, 396, 23.
400 Herodianus II. Prosod. *Α* 192 (ἠπεροπευτής). Schol. ζ 33.
402, 403 Cram. An. Par. III, 380, 10 (οὕτω γάρ κεν δή μοι omisso ξεῖν'). idem Schol. σ 79; *Ν* 824.
425 Dionysius Halic. de Comp. Verb. V. Zonar. Lex. 1560.
427, 428 Schol. *Α* 461 (πάντοθεν).
431 Et. Mg. 665, 23.
432 Herodianus περὶ μον. λέξεως 38, 2. Schol. Aristoph. Equit. 152. Suidas I, 2, 179, 13.
435 υἱεῖ Schol. *Α* 49; *Ξ* 491.
440 Apollon. de Synt. 250, 9.
446 Et. Mg. 118, 37. Et. Gud. 63, 15. Zonar. Lex. 253. Cram. An. Par. IV, 116, 6.
461 Apollon. de Pron. 78 C; 97 C; de Synt. 148, 12 et 14. Bekk. Anecd. 1145; 1146. Cram. Epim. 52, 31.
463—466 Athenaeus V, 179.
464 Et. Mg. 425, 56 (περ χαλεπῆναι).
464, 465 Plutarchus de Garrulitate 4. Schol. *Χ* 391.
464—466 Plutarchus Quaest. Conviv. III. Stobaeus Flor. XVIII, 18.
466 Stobaeus Flor. XXXVI, 6. Pseudoplut. 144, 43 (II, 149).
469 Strabo XIII, 599.
475 Draco de Metris 75, 21 (νὺξ γάρ). Stephanus Byz. 498, 20 (γάρ). Schol. *Ο* 171 (δ' ἄρ').
481 Cram. Epim. 382, 29.
488 Cram. An. Par. IV, 14, 29.
488, 489 Schol. ξ 482 (ἔμεναι).
495 Et. Mg. 345, 50; 520, 36. Suidas II, 1, 1124, 3.
496 Strabo XIII, 599.
500 Schol. *Π* 159 (χλαῖναν θέτο).

ξ 502 Et. Mg. 788, 15. Et. Gud. 69, 55. Et. Orionis 159, 21. Zonar. Lex. 350.
508 Et. Mg. 36, 27. Et. Gud. 19, 43. Schol. *N* 374; *Ψ* 652; ξ 503.
512 Et. Mg. 281, 21. Et. Gud. 149, 12; 535, 5. Zonar. Lex. 557.
521 Cram. Epim. 377, 3.
529 Schol. Pind. Olymp. IX, 146.
530 Et. Mg. 101, 27. Cram. Epim. 51, 11; 94, 20 (νάκην βάλετ').
533 Zonar. Lex. 1138. Schol. ε 404 (ἐπιωγή); *B* 461; *H* 238.

O.

o 16, 17 Strabo X, 461. Schol. β 52; 114; δ 1.
17, 18 Schol. *N* 119.
20—23 Stobaeus Flor. LXIII, 37 (ὀπνίοι ‖ τεθνειότος).
21 Chariton Aphrodisiensis IV, 4 (ὀπνίῃ).
45 Et. Mg. 346, 25.
70, 71 Pseudoplut. 145, 43 (II, 151).
74 Rhet. Gr. II, 25, 14; III, 155, 7. Macrobius Saturn. V, 16, 6. Schol. o 200; *H* 93. Pseudoplut. 112, 27 (II, 35).
80 Strabo VIII, 370.
85 Apollon. de Adverb. 624, 18?
97 Schol. *A* 462.
105 Herodianus Il. Prosod. *B* 255 (ἔσάν). Bekk. Anecd. 1154.
115—119 Strabo I, 41.
118 = δ 618.
125 Lesbonax περὶ σχημάτων p. 178. Anonymus περὶ σολοικίας ed. Valckenaer. p. 198. Pseudoplut. 114, 12 (II, 44).
125, 126 Macrobius Saturn. V, 6, 2 (τῇ νῦν, καί σοι τοῦτο τέκος κειμήλιον ἔστω ‖ μνῆμ').
125—127 Athenaeus V, 191 (σῇ δ' ἀλόχῳ).
141 Athenaeus X, 424 (ᾠνοχόει). Herodianus Il. Prosod. *Δ* 3 (ᾠνοχόει). Schol. *A* 470 (οἰνοχόει); *Υ* 234 (ᾠνοχόει).
161 Athenaeus IX, 384. Herodianus περὶ μον. λέξεως 15, 12. Et. Mg. 136, 2. Cram. Epim. 432, 8. Bekk. Anecd. 1198. Cram. An. Par. III, 324, 10.
168 Cram. Epim. 190, 4.
172, 173 Schol. *A* 462 (κλῦτέ μοι).
174 Athenaeus IX, 384. Herodianus περὶ μον. λέξεως 15, 10. Et. Gud. 557, 40. Cram. Epim. 425, 30 (ἥρπασ').
182 Zonar. Lex. 1333.
184—192 = γ 486—494.
199 Schol. *Ω* 434.
209 Schol. *B* 99.
233 Apollon. de Coni. 505, 9.
234 Schol. *Σ* 538 (ἐριννύς).

o 242 Cram. Epim. 105, 11.
245 Pseudoplut. 141, 41 (II, 143 ὃν πέρι ..... Ζεὺς αἰγίοχος).
245, 246 Plato Axioch. 368 A. Plutarchus Consolat. ad Apollonium 17. Stobaeus Flor. LXXXXVIII, 75.
246 Schol. *X* 91; *ϑ* 226.
250 Ammonius de Diff. s. v. ἡμέρα. Schol. *B* 48.
264 = *α* 170.
272 Schol. *P* 64?
277 Herodianus Il. Prosod. *Z* 355.
285 Bekk. Anecd. 1146 (δὲ οἱ).
295 Strabo X, 447 (Χάλκιδα πετρήεσσαν).
295—298 Strabo VIII, 350 (δύετό ‖ ἀγαλλομένη).
297 Schol. *H* 135 (Φεαῖς); *β* 319 (Φεράς).
297—299 Schol. *Ξ* 226 (Φεράς).
299 Rhet. Gr. III, 195, 12; 217, 23; 239, 13; 247, 26. Et. Mg. 453, 10. Cram. Epim. 200, 19. Heraclides Alleg. c. 45. Schol. *Σ* 468; *Ω* 366. Cram. An. Par. III, 118, 7. Pseudoplut. 109, 19 (II, 21).
309 Schol. *P* 225 (μή σε).
314 Cram. An. Par. III, 176, 28. Schol. *Λ* 140.
321 Herodianus Il. Prosod. *N* 29.
321, 322 Aelianus Var. Hist. VII, 5 (ἐρίσειεν ‖ πολλὰ κεάσαι).
322 Et. Mg. 247, 37 (κεάσαι). Zonar. Lex. 470. Suidas I, 1, 1170, 15 (κεάσαι).
322, 323 Athenaeus I, 18.
323 Plutarchus „Virtutem doceri posse" 3. Schol. *H* 3 (δαιτρεῦσαι καί); *Θ* 93.
324 Schol. *N* 284.
343 Herodianus Il. Prosod. *N* 29.
344 Schol. *ρ* 287.
355 Cram. Epim. 116, 4.
357 Suidas II, 2, 307, 11.
358 Apollon. de Pron 137 A. Schol. Apollon. Rhod. I, 262.
358—360 Schol. *λ* 202 (ἀπώλετο ‖ ἔρδοι).
365 Ammonius de Diff. s. v. ἅμα.
367 Strabo X, 453.
370 Herodianus Il. Prosod. *Π* 445.
392—394 Schol. *γ* 296.
394 Pseudoplut. 159, 47 (II, 207).
400 Schol. *T* 5.
400, 401 Aristoteles Rhet. I, 11 (ἀνὴρ ‖ μνήμενος ὅστις πολλὰ πάθῃ καὶ πολλὰ ἐόργῃ).
403, 404 Strabo X, 487.
410 Rhet. Gr. II, 342, 25. Io. Alexandrinus 28, 1. Et. Mg. 342, 14. Et. Gud. 189, 43. Cram. Epim. 154, 23. Cram. An. Par. III, 314, 22.

ο 410, 411 Heraclides Alleg. c. 8 (ἀγανοῖσι βέλεσσιν).
418 Schol. *B* 765 (ἔργ' εἰδυῖα).
425 Cram. Epim. 236, 21. Schol. *Ψ* 743.
426 Et. Mg. 706, 7. Schol. Pind. Olymp. VII, 62.
450 Zonar. Lex. 620 (ἐῇος). Suidas I, 2, 110, 18 (ἐῇος).
450, 451 Schol. *Ψ* 422 (ἐῇος).
460 Herodianus Il. Prosod. *N* 543. Et. Mg. 425, 11. Et. Gud. 240, 1. Et. Orionis 114, 19. Schol. *Δ* 486.
475 Apollon. de Pron. 109 C. Herodianus Il. Prosod. *E* 219.
479 Schol. Pind. Olymp. IX, 79; Pyth. VIII, 10.
494 Schol. *X* 300.
495, 496 Schol. *γ* 1.
498 Zonar. Lex. 909.
504, 505 Schol. *π* 130 ἐπελεύσομαι).
526 Schol. Apollon. Rhod. I, 1049.
533 Schol. *O* 4 ἡμετέρου .... γένευς).
546 Herodianus Il. Prosod. *Δ* 45; *Ω* 17 (τόνδε δ').

Π.

π 1, 2 Athenaeus I, 11 (ἐντύνοντ' ..... κειαμένω).
1—16 Dionysius Halic. de Comp. Verb. III (1 κλισίῃς || 2 ἐντύνοντο ..... κειαμένω || 4 περίσαινον || 6 ὑπὸ δὲ κτύπος || 7 προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα || 10 περισσαίνουσι || 13 πέσεν).
2 Plutarchus Quaest. Conviv. VIII, 6, 3 (ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι). Et. Orionis 45, 1 (ἐντύνοντο).
15 Cram. An. Ox. III, 68, 13 (κύσε δέ μιν κεφαλήν καὶ). Schol. α 44 (κεφαλὴν καὶ); *N* 340.
17—19 Rhet. Gr. III, 18, 10 (ἀγαπάζει || τηλύγετον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν).
18 Schol. *Γ* 49.
19 Plutarchus de Amicorum multitudine 2.
31 Apollon. de Coni. 513, 3 et 23.
42 Bekk. Anecd. 1295. Cram. Epim. 394, 29.
44 ἧσο ξεῖν' Lucianus LXXVI, 11. Thomas Magister s. v. κάθισον. Cram. An. Ox. II, 358, 20.
45 Apollon. de Synt. 6, 14; de Coni. 500, 7; de Adverb. 546, 33. Herodianus Il. Prosod. *Ψ* 479. Io. Alexandrinus 28, 7. Cram. Epim. 51, 8.
49 Athenaeus VI, 228 (δ' αὖ πίνακας κρειῶν).
50 Plutarchus Quaest. Conviv. VII, 4, 6 (κατέλειπον).
71, 72 Schol. *T* 326 (ἐπεὶ οὔπω || ἀπαλέξασθαι).
75 Stephanus Byz. 228, 6 (φήμην). Schol. *Δ* 105 (φήμην); *Γ* 219.
79 Schol. *Γ* 57.
85 Et. Mg. 352, 4.

π 97, 98 Schol. Plat. Rep. II, 362 D. Stobaeus Flor. LXXXIV, 5. Schol. Ξ 484.
99 Schol. N 485.
102 Rhet. Gr. II, 342, 23.
108, 109 Schol. Ω 22.
117 Plutarchus de Fraterno amore 6.
118 Schol. κ 5.
119 Schol. ο 364.
121 Plato Theaet. 170 E.
138 Schol. Γ 46.
143 Herodianus Il. Prosod. Υ 464. Et. Mg. 172, 37. Schol. Κ 167 (οὔπω μέν .... αὔτως).
163 Et. Gud. 330, 42.
165 Herodianus Il. Prosod. Ι 7. Cram. Epim. 160, 23 (παρὲξ); 379, 13. Schol. Ε 137.
168 Cram. An. Ox. IV, 378, 24.
173 Herodianus περὶ μον. λέξεως 36, 19.
175 Cram. Epim. 103, 5.
181 Plutarchus de Adulatore et amico 8 (ξεῖν' ἐφάνης). Herodianus Il. Prosod. Ε 638. Et. Gud. 388, 35.
187 Plutarchus de Profectibus in virtute 10; de Se ipsum citra invid. laud. 12. Lucianus XLVI, 13.
188 Apollon. de Pron. 130 B; 135 A; de Synt. 219, 25.
207 Schol. γ 378.
214 Schol. Ψ 97.
216 Schol. Δ 277 (ἀδινώτερον).
217, 218 Schol. Ο 272. Pseudoplut. 138, 9 (II, 133).
241 Apollon. de Pron. 138 A.
245 Cram. Epim. 59, 23 (δ' οὐ γὰρ δεκὰς).
247 Strabo X, 456.
249 Strabo X, 453.
251 Schol. β 51.
252 Bekk. Anecd. 1145.
253 Athenaeus XI, 491.
273 Dionysius Halic. de Comp. Verb. IV.
274—277 Plutarchus de Audiendis poetis 11.
288 Schol. Aristoph. Acharn. 278.
288—293 Rhet. Gr. III, 286, 10 (οὐκ ἔτι || οἷς τὸ πάρος Τροίηνδε || φρεσὶν ἔμβαλε δαίμων).
293 Apollon. de Synt. 179, 19; de Pron. 90 B.
294 Rhet. Gr. III, 286, 16. Cram. An. Par. III, 181, 11. Schol. Γ 19; Τ 16.
300 Pseudoplut. 145, 6 (II, 149 ἐσσὶ ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ).
302, 303 Pseudoplut. 145, 7 (II, 149 μήτε τι Λαέρτης).
307 Schol. ϑ 204.
310 Schol. τ 530 (γ' ἔμ' ἔχουσιν).

316 Herodianus II. Prosod. Z 268 (ἤτοι).
347 conf. δ 664.
349 Schol. ο 412.
372 Apollon. de Pron. 127 A et C.
378 Schol. N 460.
401. 402 Schol. γ 214. 215.
403—405 Strabo VII. 328 μεγάλοιο τομοῦροι ἢ κτανέω ἢ ἀποτρέπησι θεός. πεπίθοι.
407 Schol. E 137.
412 Schol. E 137. addito versu „αὐλῆς ἐκτὸς ἐών. οἱ δ᾽ ἔνδοθι μῆλον ἔφεσιον.“
424 Schol. Γ 187.
425—427 Pseudoplut. 153. 48 (II. 182 κεχολώσατο).
456 Schol. κ 238.
468 Et. Mg. 821. 53. Et. Gud. 578. 39.
471 Herodianus II. Prosod. N 791. Et. Mg. 376, 6.

P.

ρ 10 Et. Mg. 680. 1 ἀλλ᾽ ἄγε δὴ τὸν δύστηνον.
12 Schol. X 494; Ψ 34.
14 Schol. Pind. Olymp. VIII. 71. Schol. N 460.
14. 15 Floril. Ioan. Damasceni ed. Meinecke. XXXI, 9.
23 Schol. Soph. Phil. 859.
30 Apollon. de Synt. 8, 27.
36. 37 Dionysius Halic. de Comp. Verb. V (χρυσῇ). Rhet. Gr. III, 241. 4 (ἦλθε δ᾽ ἐν μεγάροισι χρυσῇ). Stobaeus Flor. LXV, 6 (ἦλθεν ἐκ θαλάμοιο ἠδὲ χρυσῇ). Pseudoplut. 122, 19 (II. 84 χρυσῇ).
37 Lucianus XL. 25. Rhet. Gr. III, 108. 3 (χρυσῇ). Chariton Aphrod. IV. 7 (ἢ χρυσέῃ). Schol. λ 120. Bachmanni Anecd. II, 64. 27.
47 Et. Mg. 57. 29. Schol. Ξ 1? Φ 185.
58 Clemens Alexandr. Strom. IV, 22 § 144.
62—64 = β 11—13.
66 Schol. σ 168.
67 Et. Mg. 60. 21.
78 Rhet. Gr. III, 88. 21.
96 Schol. Σ 589.
102 Schol. B 125.
121 Schol. α 124.
153 Ammonius de Diff. s. v. ἴσμεν. Et. Gud. 184. 9.
161 Herodianus II. Prosod. M 337 (ἐγεγώνευν).
172 Apollon. de Pron. 71 B; 73 A; de Synt. 17. 12; 111. 17; de Adverb. 582. 29?
176 Athenaeus IV, 156.
181 Schol. β 56.

ρ 187 Schol. Σ 589 (ῥυτῆρα γενέσθαι).
188 Stobaeus Flor. XXXI, 14.
195 Schol. Δ 457.
196 Io. Alexandr. 42, 18 (ἐπεὶ ἤ). Cram. Epim. 67, 12 (ἐπειή).
199 Herodianus II. Prosod. Ι 336 (θυμαρὲς).
208 Cram. Epim. 364, 9. Schol. Δ 483.
212 Bekk. Anecd. 1143 (ἔνθά σφεας ἐκίχανεν).
216 Cram. Epim. 167, 25.
218 Plato Lys. 214 A (αἰεί τοι τὸν). Aristoteles Ethic. Mag. II, 11 (αἰεί τοι τὸν); Rhet. I, 11; Ethic. Eudem. VII, 1; Ethic. Nicom. VIII, 2. Plutarchus de Placitis philosophorum IV, 19, 3. Rhet. Gr. III, 465, 15. Io. Alexandrinus 31, 27. Et. Mg. 824, 35. Et. Gud. 582, 22. Cram. Epim. 449, 9. Cram. An. Ox. II, 472, 31. Schol. Plat. Conviv. 195 B. Floril. Ioan. Damasceni X, 8 (εἰς τὸν).
219 Et. Gud. 464, 53. Zonar. Lex. 142. Photii Lex. 315. Suidas II, 2, 258, 13. Schol. Soph. Trach. 284.
220 Ammonius de Diff. s. v. πένης.
221 Et. Mg. 200, 44 (φλίψεται).
222 Plutarchus de Audiendo 10. Et. Mg. 50, 15. Suidas I, 1, 169, 5.
224 Schol. Aristoph. Vesp. 542.
226 Schol. Α 277 (ἔμαθεν).
226—228 Et. Gud. 459, 18 (ἐπειδὴ οὖν).
227, 228 Ammonius de Diff. s. v. πένης.
231, 232 Rhet. Gr. III, 96, 29.
240 Schol. Ζ 420; Θ 1; Ρ 263; δ 477. Cram. An. Par. III, 23, 17.
246 Io. Alexandrinus 28, 13.
251 Apollon. de Coni. 507, 1.
264 Apollon. de Pron. 108 B. Schol. Δ 111.
264—266 Apollon. de Synt. 200, 1.
266—268 Schol. δ 97 p. 756 ed. Dindorf. (τρίγχοισι || ὑπεροπλίσαιτο).
269 Apollon. de Pron. 109 A (γιγνώσκω).
271 Athenaeus XIV, 627. Schol. Pind. Nem. IX, 18. Schol. Ω 63. Pseudoplut. 143, 50 (II, 147).
275 Schol. Ξ 255 (πρῶτον ..... εὖ ναιετάοντας).
286 Pseudoplut. 136, 49 (II, 130).
291 Rhet. Gr. III, 238, 16.
291, 292 Et. Mg. 136, 10.
294 Draco de Metris 13, 17.
299 Et. Mg. 530, 44 (κοπρίσαντες). Schol. Π 747 (κοπρήσοντες); Ω 164 (δμῶες ἀνάγκη (ἀναγκαῖοι?) .... κοπρίσσαντο).
309 Et. Mg. 763, 43.
317 Herodianus II. Prosod. Ψ 475. Schol. Pind. Nem. I, 74 (περιήδει). Schol. Aristoph. Lysistr. 478. Schol. Plat. Axioch. 365 C.
322, 323 Plato Leg. 777 A et Athenaeus VI, 264 (γάρ τε νόον ἀπαμείρεται || ἀνδρῶν οὓς ἂν δὴ κατὰ). Clemens Alexandr. Strom. IV, 3 § 12. Et. Mg. 284, 55. Zonar. Lex. 560. Schol. Aristoph. Plut. 5.

ρ 330 Herodianus II. Prosod. *T* 384.
336 Schol. *Π* 820 (δῶμ' Ὀδυσῆος).
343 Cram. Epim. 67, 14; 302, 30; 317, 3. Zonar. Lex. 1478. Schol. *B* 6 (οὖλον ἄρτον ἑλὼν); *B* 410.
344 Et. Mg. 824, 37.
347 Plato Charmid. 161 A; Lach. 201 B. Suidas I, 2, 19, 13 (ἀνδρὶ προΐκτῃ).
359 Schol. *X* 329 (δεδειπνήκει, ὁ δὲ παύσατο).
383, 384 Plato Rep. III, 389 D. Stobaeus Flor. XLVI, 95.
384 Schol. γ 274.
384, 385 Maximus Tyrius Diss. XII, 4.
385 Aristoteles Polit. VIII, 3.
387 Apollon. de Synt. 144, 6 (τρύξαντα ἕ).
397 Herodianus II. Prosod. *B* 155. Rhet. Gr. III, 205, 7; 222, 7 (υἱοῦ; 235, 28. Cram. Epim. 423, 4 (υἱῶυ). Pseudoplut. 119, 25 (II, 68).
398 Schol. *X* 251.
415 Schol. *Γ* 277. Pseudoplut. 115, 19 (II, 48 γάρ μοι).
415, 416 Schol. *O* 11.
418 Et. Mg. 517, 15. Cram. An. Par. IV, 72, 30.
420 Aristoteles Ethic. Nicom. IV, 4.
423 Suidas I, 1, 901, 6.
441 = ξ 272.
447 Suidas I, 1, 307, 14.
454 Lucianus XXXVIII, 23. Schol. *Θ* 228; *P* 146. Cram. An. Par. III, 379, 8. Schol. Apollon. Rhod. II, 438. Schol. Pind. Isthm. VI, 30.
455 Et. Mg. 364, 46. Zonar. Lex. 130. Suidas I, 1, 188, 18.
472 Cram. Epim. 167, 3.
485 Plato Soph. 216 A; Rep. II, 381 D. Bekk. Anecd. 1147. Schol. *Φ* 411.
485, 486 Maximus Tyrius Diss. XIV, 8. Eusebius Praepar. Evang. XIII, 3, 24.
485—487 Diodorus Siculus I, 12 (ἐσορῶντες). Eusebius Praepar. Evang. III, 3, 9 (ἐσορῶντες). Orionis Anthologuomicum V, 16. Pseudoplut. 132, 9 (II, 117). Chariton Aphrod. II, 13 (ἐφορῶσι, omisso versu 486).
487 Plutarchus „Cum principibus philosophandum esse" I, 12. Pseudoplut. 152, 15 (II, 175).
519 Draco de Metris 11, 22 (ἀείδει). Cram. An. Par. III, 297, 23 (ἀείδει).
525 Et. Mg. 349, 6; Cram. Epim. 136, 26.
532 Schol. ξ 95 (κτήματ' ἀκήριον).
572 Herodianus περὶ μον. λέξεως 21, 28. Cram. Epim. 64, 9; 362, 15.
592 Plutarchus de Adulatore et amico 32.
595 Apollon. de Pron. 59 A.

ϱ 599 Athenaeus I, 11; V, 193.
603, 604 Schol. *A* 469.

Σ.

σ 1 Io. Alexandrinus 27, 19. Cram. Epim. 341, 18.
1—3 Schol. Z 201 (φαγέμεν ἠδὲ πιέμεν).
2 Et. Mg. 97, 19.
5 Strabo XII, 551. Et. Mg. 146, 11.
6, 7 Et. Mg. 475, 17. Zonar. Lex. 1119.
7 Cram. Epim. 210, 7. Schol. Z 201; *N* 824; σ 79. Cram. An. Par. III, 380, 8.
9 Schol. *A* 105.
11 Et. Mg. 361, 43 (ἐπιλλίζουσιν Ἀχαιοί). Zonar. Lex. 840 et 1106 (Ἀχαιοί).
11, 12 Schol. Z 201 (Ἀχαιοί).
17 Athenaeus XI, 477. Et. Mg. 809, 12. Et. Orionis 165, 1. Suidas II, 2, 1622, 7. Schol. *X* 93.
21 Cram. Epim. 441, 19.
26, 27 Rhet. Gr. III, 92, 29.
27 Schol. *N* 824.
28 Apollon. de Synt. 233, 24.
28, 29 Et. Mg. 236, 1 (δ' ἐκ πάντας).
29 Cram. Epim. 263, 20.
30 Et. Mg. 237, 26; 471, 7?
53 Schol. α 1.
53, 54 Schol. ϱ 287. Pseudoplut. 136, 46 (II, 130).
54 Cram. Epim. 202, 26.
68 Herodianus II. Prosod. *Δ* 222. Schol. *O* 2.
70 Et. Mg. 69, 30. Schol. *Φ* 363 (μέλη).
73 Cram. Epim. 335, 6. Cram. An. Ox. II, 327, 3; An. Par. III, 380, 8 (ἦ μάλα). Schol. σ 79 et *N* 824 (ἦ μάλα).
74 Lucianus LV, 8. Et. Gud. 199, 9. Et. Orionis 56, 13. Cram. An. Ox. III, 129, 3. Maximus Tyrius Diss. XIII, 5.
75 Schol. Z 201.
77 Schol. Z 201.
79 Schol. Pind. Olymp. II, 104 et 123. Schol. *N* 824. Cram. An. Par. III, 380, 4.
80 Schol. Z 201.
84, 85 Suidas I, 2, 693, 15.
85 Cram. Epim. 179, 13.
85, 86 Pseudoplut. 154, 1 (II, 183).
86 Cram. An. Ox. III, 75, 26.
87 Cram. An. Ox. III, 113, 9.
97 Schol. *Π* 159.

σ 98 Cram. Epim. 218, 24; 253, 9 et 18; 281, 17.
100 Schol. Λ 378 (γέλω). Photii Lex. 184 (ἀνίσχοντες γέλω). Suidas II, 1, 725, 13 (γέλω). Pseudoplut. 139, 8 (II, 135 γέλω).
105 Ammonius de Diff. s. v. ἐνταυθοῖ.
105, 106 Rhet. Gr. III, 92, 20 (κύνας τε σύας τ').
112, 113 Schol. Ξ 228.
114 Herodianus II. Prosod. Λ 532. Et. Mg. 97, 21.
117 Schol. Ξ 223 (ἔφη ..... κληδόνι).
119 Et. Mg. 522, 36 (κνίσσης). Schol. Β 423 (κνίσσης); Φ 363.
128 Schol. Apollon. Rhod. III, 1007.
130 Rhet. Gr. II, 8, 6; II, 25, 28. Maximus Tyrius Diss. XLI, 3. Ammonius de Diff. s. v. οὐδέν. Clemens Alexandr. Strom. III, 3 § 14. Et. Mg. 48, 14. Et. Gud. 439, 44. Suidas I, 1, 163, 9; 503, 8. Schol. Soph. Ai. 125. Schol. ε 217. Bachmanni Anecd. II, 77, 10.
130—135 Plutarchus Consolat. ad Apollonium 6 (v. 131 omitt. cum D, M 1. m. 134 τελέουσι).
132 Schol. Ο 107.
136 Aristoteles de Anima III, 3.
136, 137 Plutarchus Consolat. ad Apollonium 6. Maximus Tyrius Diss. VII, 2; XVII, 4. Rhet. Gr. II, 62, 26; II, 103, 18. Et. Mg. 403, 16. Et. Gud. 224, 38. Pseudoplut. 146, 32 (II, 155).
141, 142 Pseudoplut. 152, 31 (II, 175 τῷ μή τίς ποτε).
146 Cram. Epim. 249, 11.
149 Plutarchus de Fortuna Romanorum 13 (διακρινθήμεναι).
163 Et. Mg. 182, 43 (δ' ἐγέλασεν). Schol. Β 269 (δὲ γέλασσεν).
168 Et. Mg. 2, 45; 183, 52. Zonar. Lex. 11. Pseudoplut. 155, 4 (II, 186).
172 Herodianus II. Prosod. Ν 191.
173 Cram. Epim. 46, 24.
183 Cram. Epim. 183, 7.
192 Schol. Ξ 172.
196 Schol. Δ 141.
197 Zonar. Lex. 646 (ἔρξασ'). Schol. Aristoph. Acharn. 329 (ἔρξασ').
212, 213 Pseudoplut. 139, 15 (II, 135).
213 Plutarchus de Communibus notitiis XXVIII, 5.
223—225 Schol. Ω 22 (εἴ τις ξεῖνος || σοί τ' ..... γένοιτο).
238 Herodianus II. Prosod. Ω 665.
246 Strabo VIII, 369 (γ' ἐσίδοιεν).
247 Herodianus II. Prosod. Λ 395 (κεν).
248 Schol. Φ 163.
251 Pseudoplut. 134, 15 (II, 124).
254 Schol. Σ 383.
261 Schol. Ω 765.
265—270 Pseudoplut. 155, 25 (II, 188 ἐπειδή).
282 Plutarchus de Audiendis poetis 8.

σ 298 Et. Mg. 473, 3. Schol. Nicandr. Alexiph. 255.
315 Schol. *Z* 491.
328 Et. Gud. 367, 19.
328, 329 Cram. An. Ox. II, 497, 8. Photii Lex. 158.
333. Plutarchus de Audiendis poetis 6. Et. Mg. 72, 34. Et. Orionis 6, 18. Suidas I, 1, 251, 1. Schol. *E* 352. Schol. Soph. Elect. 135. Bachmanni Anecd. I, 72, 1 (ἦ ῥ' ἀλύεις).
334 Schol. *Ψ* 635 (μή τίς τοι).
342 Herodianus Il. Prosod. *N* 29.
354 Schol. *Ξ* 174; *Ω* 522. Schol. Pind. Pyth. V, 74.
359 Suidas I, 2, 80, 17.
367 Heraclides Alleg. c. 8.
368 Schol. *Θ* 93.
368, 369 Strabo I, 17.
370 Cram. Epim. 251, 8; 367, 21. Cram. An. Ox. II, 329, 8. Et. Gud. 535, 50.
372 Et. Mg. 501, 3.
373 Schol. *ι* 276; *K* 479.
375 Strabo I, 17.
393 Plutarchus de Audiendis poetis 6.
396 Schol. *Φ* 97.
425 Et. Mg. 364, 34.

T.

τ 7—12 Rhet. Gr. III, 286, 10.
12 Apollon. de Pron. 90 B; de Synt. 179, 19.
13 Rhet. Gr. III, 286, 16. Cram. An. Par. III, 181, 11. Schol. *Γ* 19; *T* 16.
27, 28 Pseudoplut. 110, 25 (II, 23).
34 Et. Mg. 565, 40. Et. Gud. 16, 4. Schol. *B* 565.
37 Apollon. de Coni. 525, 26.
40 Plutarchus Amator. XVIII, 3. Stobaeus Flor. XXXIII, 17 (τὶς θεῶν).
42 Pseudoplut. 145, 10 (II, 149).
42, 43 Stobaeus Flor. XXXIII, 17.
43 Plato Leg. X, 904 E. Eusebius Praepar. Evang. XII, 52, 28. Schol. Pind. Pyth. I, 3.
44 Herodianus Il. Prosod. *A* 302. Cram. Epim. 265, 16; 266, 4.
48 Schol. *A* 606 (κεῖον).
53, 54 == ρ 36, 37.
56, 57 Schol. *Π* 220 (ὅν ποτε).
61 Schol. *Ω* 476.
64 Et. Mg. 565, 39. Et. Gud. 16, 3,
69 Schol. *Φ* 424.
73 Apollon. de Adverb. 597, 9. Schol. Pind. Pyth. IV, 188.

τ 76 Aristoteles Ethic. Nicom. IV, 4.
97 Cram. Epim. 247, 13.
109—111 Plutarchus ad Principem ineruditum III, 7 (omitt. v. 110).
109—113 Plato Rep. II, 363 B.
114 Et. Mg. 390, 36. Zonar. Lex. 1485. Schol. ϑ 329; ν 45; σ 133.
122 Aristoteles Probl. XXX, 1.
136 Schol. Δ 384.
157, 158 Schol. δ 1 (μῆτιν ἐφευρίσκω).
158 Schol. α 285.
163 Plato Apol. 34 D; Rep. VIII, 544 D. Et. Mg. 647, 18. Schol. α 173; Χ 126. Schol. Plat. Rep. VIII, 544 D.
172 Schol. γ 287.
172, 173 Rhet. Gr. III, 287, 10.
172—174 Schol. Ξ 200.
173, 174 Schol. Ν 452.
174 Plato Min. 319 B. Schol. Β 649; Κ 252.
175—177 Strabo V, 221; X, 475.
177 Stephanus Byz. 254, 7. Schol. Ζ 359.
178 Plato Leg. I, 624 A.
178, 179 Et. Mg. 343, 24 et 30 (ἔνθά τε). Stobaeus Flor. XLIV, 41 (τοῖσι δ' ἐνὶ Κνωσσὸς .... ἔνθα γε).
179 Strabo X, 476; XVI, 762. Plutarchus Vit. Thesei 16, 3. Eusebius Praepar. Evang. V, 19, 2. Zonar. Lex. 1890. Cram. An. Par. I, 287, 31; IV, 396, 14.
180 Apollon. de Synt. 159, 11; 164, 7.
183 Herodianus Il. Prosod. Χ 51 (κλυτὸς).
188 Apollon. de Pron. 74 C. Herodianus Il. Prosod. Α 535 (Ἀμνησοῷ); Δ 3.
200 Schol. Ζ 359 (εἴλει).
203 Plutarchus de Gloria Atheniensium 4. Strabo I, 20. Herodianus Il. Prosod. Δ 235. Et. Mg. 476, 39. Zonar. Lex. 982. Suidas I, 2, 1076, 1. Schol. Π 41 (ἴσκεν); γ 20; χ 31.
205 Rhet. Gr. III, 240, 21.
205—208 Rhet. Gr. II, 428, 1.
208 Cram. Epim. 313, 17.
208—212 Plutarchus de Virtute morali 4 (δόλῳ δέ γε).
209 Schol. Soph. Elect. 1137.
210—212 Plutarchus de Garrulitate 8.
211 Pseudoplut. 139, 12 (II, 135).
222 Et. Mg. 419, 7 (γάρ μοι). Cram. An. Par. III, 130, 27 (γὰρ νῦν μοι); 344, 13 (γάρ μοι).
227 Et. Mg. 169, 47. Zonar. Lex. 343. Suidas I, 1, 1331, 3. Schol. Σ 400. Bachmanni Anecd. I, 197, 15.
228 Et. Mg. 332, 1.
228, 229 Schol. β 10.

τ 229 Et. Mg. 57, 7; 563, 53. Zonar. Lex. 116. Cram. Epim. 77, 25. Schol. *N* 443 (ἀσπαίροντα λαβών).
230 Et. Orionis 21, 17.
233 Herodianus II. Prosod. *E* 638. Et. Mg. 569, 51.
234 Cram. Epim. 159, 28. Pseudoplut. 128, 1 (II, 105).
246 Maximus Tyrius Diss. XVII, 3. Et. Mg. 243, 54. Suidas II, 1, 1217, 11.
260 Schol. *Z* 255.
268 Apollon. de Synt. 159, 28.
270, 271 Schol. ζ 204.
282 Et. Mg. 431, 31.
287 Schol. ζ 204.
288 Apollon. de Pron. 57 B.
296, 297 = ξ 327, 328.
299 Cram. An. Par. III, 333, 31.
303 Schol. *O* 41.
305 Schol. *O* 41.
307 Plutarchus Vit. Solonis 25, 3; de Facie in orbe lunae XIX, 4.
315 Schol. Aristoph. Plut. 77.
320 Herodianus II. Prosod. *H* 199 (λοέσσαί τε). Cram. An. Par. III, 116, 25.
333 Schol. *N* 453.
343 Apollon. de Adverb. 551, 6. Et. Mg. 302, 11; 436, 30 (οὐ μέν μοι). Schol. *I* 470.
360 Plutarchus de Audiendis poetis 7. Zonar. Lex. 97. Suidas I, 2, 70, 10; II, 2, 307, 9. Cram. An. Par. IV, 103, 30. Schol. Pind. Olymp. VIII, 93; Nem. IX, 104. Schol. Aristoph. Ran. 18.
361 Aristoteles Rhet. III, 16.
369 Apollon. de Pron. 105 A. Cram. Epim. 409, 28 (πάμπαν ἀπώλετο).
386, 387 Et. Mg. 559, 8.
393 Ammonius de Diff. s. v. οὐλή et s. v. ὠτειλή.
395 Plato Rep. I, 334 A.
396 Schol. *Δ* 339; *E* 51.
400—402 Athenaeus XI, 460.
406 Apollon. de Pron. 27 A et de Synt. 222, 1 (θύγατέρ).
407 Apollon. de Adverb. 591, 6. Cram. An. Par. III, 20, 19. Schol. α 75 (ἐγὼ δή).
434 Strabo I, 4. Et. Mg. 44, 36. Zonar. Lex. 756. Suidas I, 1, 150, 2.
435, 436 Suidas I, 2, 349, 4.
438 Et. Mg. 534, 35.
439 Schol. Pind. Pyth. IV, 434.
440 conf. ε 478.
440, 441 Schol. Soph. Oed. Col. 676.
446 Apollon. de Pron. 97 B (φρίξας εὖ). Bekk. Anecd. 1146 (εὖ). Schol. Pind. Isthm. V, 58 (εὖ). Schol. *N* 340; 474; *Φ* 126 (εὖ).

τ457 Et. Mg. 353, 40. Schol. Pind. Pyth. III, 91; Nem. VIII, 82 (ἐπαοιδοί).
467—477 Pseudoplut. 163, 15 (II, 217. v. 469 omitt. || 272 δακρυόφιν).
471 Schol. Pind. Nem. I, 85 (τῇ δ' ἅμα). Suidas II, 2, 1603, 16?
478 Herodianus II. Prosod. *M* 391.
494 Plutarchus de Garrulitate 8 (ἔξω δ' ἠύτε περ κρατερὴ δρῦς ἠὲ σίδηρος).
518 Rhet. Gr. III, 298, 29. Suidas I, 1, 128, 7.
518, 519 Rhet. Gr. III, 292, 7. Schol. Soph. Elect. 149.
519 Schol. *B* 88.
521 Schol. Aristoph. Vesp. 553 (ἥ τε πολὺ τρωχῶσα). Schol. α 1 (τροπῶσα).
527 cf. π 75.
535 Rhet. Gr. III, 226, 1.
536 Athenaeus IX, 384. Cram. Epim. 435, 28. Et. Gud. 557, 38.
537—539 Herodianus περὶ μον. λέξεως 15, 14 (δὲ κέχυντο).
543 Pseudoplut. 105, 29 (II, 9).
562 Photii Lex. 419 (πύλαι ψευστάων). Suidas I, 1, 271, 10. Schol. Soph. Elect. 645.
563 Plato Charmid. 173 A. Schol. *Α* 63.
571 Schol. *B* 48; *Z* 201; *H* 433.
574 Schol. Apollon. Rhod. I, 723.

Υ.

υ2 Cram. Epim. 364, 3 (καμμὲν).
4 Schol. *H* 482.
5, 6 Schol. *B* 2.
6 Schol. *H* 482.
7 Cram. Epim. 377, 1.
9 Cram. Epim. 401, 30.
11 Schol. *O* 8.
13 Athenaeus XV, 687. Schol. *Α* 524; *Α* 269. Pseudoplut. 136, 32 (II, 130).
14 Et. Mg. 549, 38. Et. Gud. 356, 38. Schol. *P* 134. Pseudoplut. 123, 21 (II, 86).
14, 15 Plutarchus de Amore prolis 2.
17 Plato Phaed. 94 D; Rep. III, 390 D; IV, 441 B. Athenaeus XV, 687. Et. Mg. 726, 31. Et. Orionis 141, 19. Zonar. Lex. 1680. Cram. An. Ox. III, 89, 20. Schol. *Υ* 169.
17, 18 Heraclides Alleg. c. 18 (ἄλλό). Schol. Aristoph. Acharn. 1. Suidas I, 1, 1192, 11.
18 Maximus Tyrius Diss. V, 7. Cram. An. Ox. III, 98, 2 (ἄλλό). Pseudoplut. 136, 1 (II, 129).

υ 22 Schol. *Υ* 169.
22, 23 Pseudoplut. 136, 4 (II, 129 *τετληκυῖα*).
23 Plutarchus de Garrulitate 8 (*τῷ δ' αὖτ' ἐν*). Zonar. Lex. 1531. Cram. An. Ox. III, 98, 4 (*ἐμπείσει*).
25 Schol. *K* 5. Et. Mg. 531, 45 et Et. Gud. 338, 50 (*ὡς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ αἰόλλει*).
25—27 Schol. *Z* 259 (*κνίσης* ‖ *αἰόλλῃ*).
27 Schol. Pind. Pyth. IV, 412 (*αἰόλλει*).
47, 48 Schol. *μ* 447.
52, 53 Pseudoplut. 159, 49 (II, 207).
66 Schol. Apollon. Rhod. I, 1016 (*ὡς δ' ὅτε*).
69 Plutarchus Quaest. Conviv. III, 7, 1. Macrobius Saturn. VII, 7, 16. Et. Mg. 577, 30.
71 Aristoteles Probl. X, 36. Cram. Epim. 63, 14.
76 Schol. *Υ* 30.
77 Schol. Apollon. Rhod. I, 1016.
92 Herodianus Il. Prosod. *Ω* 1.
100 Schol. *Θ* 93.
100, 101 Pseudoplut. 161, 17 (II, 212).
105 Schol. *A* 105; *β* 152 p. 740 ed. Dindorf.
106 Herodianus Il. Prosod. *O* 10 (*εἵατο*). Schol. *O* 10 (*εἵατο*).
111 Schol. Aristoph. Vesp. 646 (*ἢ ῥὰ*). Schol. *η* 104.
113 Apollon. de Coni. 523, 10.
121 Et. Mg. 61, 42. Et. Orionis 32, 10.
131—133 Schol. Pind. Olymp. VIII, 30.
132 Schol. Soph. Ai. 1358. Suidas I, 2, 213, 16.
144 Cram. Epim. 71, 29.
145 conf. *β* 11.
149 Io. Alexandrinus 36, 31. Cram. Epim. 118, 29.
150 Cram. Epim. 166, 23.
202 Schol. *T* 26.
204 Et. Orionis 60, 5. Cram. Epim. 208, 23. Suidas I, 2, 940, 8. Schol. Aristoph. Ran. 224; Pac. 84.
227 Plutarchus de Profectibus in virtute 11. Herodianus Il. Prosod. *A* 441 (*βουκόλε*).
235 Rhet. Gr. III, 242, 23. Schol. *ν* 222. Bachmanni Anecd. II, 106, 31. conf. *γ* 422.
241 Schol. Aristoph. Ran. 1190. Gellius Noct. Att. XIII, 25.
253 Athenaeus XI, 483 (*δ' ἔνειμε*).
259 Aristoteles Poet. 22 (*καταθεὶς*). Athenaeus V, 192 (*καταθεὶς*). Ammonius de Diff. s. v. *ὀλίγον* (*παραθεὶς*). Et. Gud. 425, 38 (*παραθεὶς*). Schol. *ν* 402.
294 Apollon. de Synt. 33, 13; de Adverb. 610, 3. Et. Mg. 162, 52. Et. Gud. 89, 25. Zonar. Lex. 337. Cram. Epim. 57, 32; 246, 4.
299 Et. Mg. 203, 34.
301, 302 Photii Lex. 371 (*σαρδόνιον*). Suidas II, 2, 685, 4 (*σαρδόνιον*).

υ 305 Cram. Epim. 44, 30. Schol. *I* 404; *N* 160.
313 Rhet. Gr. III, 243, 15.
339 Rhet. Gr. II, 442, 26. Photii Lex. 175. Suidas II, 1, 653, 8. Schol. *A* 86. Schol. Apollon. Rhod. II, 259.
351 Eusebius Praepar. Evang. II, 6, 7. Suidas I, 1, 9, 17. Cram. An. Par. IV, 84, 10. Schol. Plat. Hipp. mai. 295 A.
351, 352 Maximus Tyrius Diss. I, 5 (ὑμῶν). Heraclides Alleg. c. 74. Pseudoplut. 129, 28 (II, 108).
351—357 Plato Ion. 539 A.
354 Heraclides Alleg. c. 74. Cram. Epim. 396, 4.
355—357 Pseudoplut. 129, 30 (II, 108 ἐρχομένων ἔρεβόσδε).
372 Anonymus περὶ σολοικίας ed. Valckenaer. p. 201.
380 Rhet. Gr. III, 92, 17.
387 Et. Mg. 112, 17.
392 Plutarchus de Cohibendà ira 13.

Φ.

φ 1 Plutarchus Vit. Coriolani 32, 4 (τῷ δ').
5 Cram. An. Ox. IV, 383, 5 (προσεβήσατο).
6 Strabo XII, 551.
12 Apollon. de Synt. 328, 25. Macrobius de Diff. et societ. Graeci Latinique Verbi II, 9.
13 Schol. *E* 543. Schol. Pind. Pyth. IV, 35.
13—16 Strabo VIII, 367 (Ὀρτιλόχοιο).
14 Schol. *B* 518.
15 Draco de Metris 141, 9. Schol. Pind. Pyth. IV, 35. Bachmanni Anecd. II, 184, 7. Pseudoplut. 173, 38.
15, 16 Schol. *E* 543 (Ὀρτιλόχου).
18 Schol. *Φ* 563.
20 Herodianus II. Prosod. *Ω* 235.
25 Pseudoplut. 175, 25.
26 Schol. *T* 389.
31 Et. Mg. 371, 11; 372, 13. Et. Gud. 211, 29. Schol. Apollon. Rhod. I, 1354. Cram. An. Ox. II, 367, 6 (συνῆντα).
35 Herodianus II. Prosod. *N* 29.
35, 36 Plutarchus Quaest. Conviv. III; Fragm. 41, 40.
36 Cram. Epim. 6, 12.
38, 39 Schol. *α* 262.
41 Cram. Epim. 377, 5.
43 Schol. Pind. Pyth. IV, 168 (προσεβήσατο).
45 Herodianus II. Prosod. *Z* 348.
48, 49 Schol. *Θ* 393.
49 Schol. *T* 13.
54 Schol. *Ψ* 8.

φ 60 conf. 12.
70, 71 Schol. Aristoph. Vesp. 337.
71 Et. Mg. 593, 47.
85 Schol. *Δ* 343.
89 Et. Mg. 47, 1. Et. Gud. 25, 26. Zonar. Lex. 113. Cram. Epim. 23, 5. Suidas I, 1, 156, 1. Schol. *Δ* 22. Cram. An. Par. III, 162, 8; 316, 20.
90 Schol. φ 188.
97 Schol. *X* 67 (νευρὴν ἐντανύειν).
98 Pseudoplut. 118, 39 (II, 65 τε πρῶτος).
110 Zonar. Lex. 1596.
111 Et. Mg. 594, 55.
122 πάντας Ἀχαιούς: Et. Mg. 541, 28; 748, 29. Et. Gud. 524, 6. Cram. Epim. 397, 5. Schol. *I* 193.
128 Schol. *B* 215 (δὴ τανύσειε).
137 Schol. *Δ* 113.
146 Bekk. Anecd. 1243. Schol. *Ψ* 459.
150, 151 Et. Mg. 562, 23. Bekk. Anecd. 1243. Cram. An. Ox. III, 244, 24.
160 Stephanus Byz. 3, 18.
168 Bekk. Anecd. 1239; 1243.
173 Schol. *Π* 475.
175 Schol. *Ψ* 802.
177 Cram. An. Ox. III, 255, 24.
183 Cram. An. Par. III, 334, 2.
188 Et. Mg. 623, 22 (ἔβησαν ἁμαρτήσαντες). Zonar. Lex. 1450 (ἁμαρτήσαντες).
195 Cram. Epim. 367, 24.
207 Apollon. de Pron. 72 C; de Synt. 138, 22.
207, 208 Macrobius Saturn. V, 4, 13.
216 Schol. δ 702; *Ξ* 499; *T* 297.
230 Et. Mg. 689, 39. Schol. *I* 442 et *Ψ* 843 (εἰσέλθετε).
233 Apollon. de Pron. 49 C. Cram. Epim. 168, 20.
241 Cram. Epim. 200, 30.
260 Schol. *Π* 559 (πελέκεα ἀεὶ κείωμεν).
285 Plato Amat. 135 A.
288 Cram. Epim. 154, 14; 416, 12. Cram. An. Par. III, 314, 13.
289 Schol. *O* 89.
293 Athenaeus I, 10. Et. Mg. 347, 51; 727, 6; 771, 10. Et. Gud. 193, 25. Et. Orionis 59, 7; 152, 10. Zonar. Lex. 1752. Schol. *M* 66. Cram. An. Par. III, 134, 13.
293, 294 Pseudoplut. 159, 11 (II, 106).
293—298 Athenaeus XIV, 613 (296 ὤλεσ' ἐνὶ || 297 ὃ δ' || 298 δόμοις ἐνὶ).
294 Schol. Nicandr. Theriac. 341.
295 Ammonius de Diff. s. v. παραβολή.

φ 302 Apollon. de Pron. 136 A.
306, 307 Et. Mg. 356, 46.
312 Apollon. de Synt. 33, 13; de Adverb. 610, 3. Herodianus II. Prosod. Υ 30. conf. υ 294.
350 Et. Mg. 370, 10 (σαυτῆς). Zonar. Lex. 868 (ἐς οἶκον .... σαυτῆς .... κόμισον). Cram. An. Par. IV, 255, 5 (σαυτῆς).
352 Schol. Ζ 492.
362 Et. Mg. 81, 24. Et. Gud. 44, 17.
369 Apollon. de Adverb. 619, 11.
387, 388 Schol. α 356.
395 Draco de Metris 53, 20. Ammonius de Diff. s. v. ἴκες. Et. Mg. 481, 5. Eustathius p. 16, 44.
397 Plutarchus de Defectu oraculorum 23 (θηητήρ). Et. Mg. 360, 27 (θηκτὴρ pro θηητήρ). Schol. Χ 281.
400 Zonar. Lex. 699. Suidas I, 2, 206, 16.
409 Schol. Β 99.

Χ.

χ 1 Plutarchus de Adulatore et amico 7.
1—4 Pseudoplut. 120, 2 (II, 72 δ).
3 Schol. Δ 117.
5 Ammonius de Diff. s. v. ἆθλος (μὲν γάρ). Et. Mg. 19, 28. Zonar. Lex. 59.
7 Cram. An. Par. III, 17, 17 (τύχοιμι). Schol. Μ 103 (τύχοιμι): ε 281.
8 Herodianus II. Prosod. Δ 94 (ἴθυνεν). Photii Lex. 51. Suidas I, 2, 820, 20.
9, 10 Et. Mg. 90, 46.
12—14 Apollon. de Pron. 54 C.
15 Schol. Plat. Charmid. 153 A.
15—19 Pseudoplut. 122, 1 (II, 82. v. 16 omitt.).
17 Dionysius Halic. de Comp. verb. V.
18 Et. Mg. 169, 45; 338, 5. Zonar. Lex. 343.
37 Schol. Ι 336 (δμωῇσι ...... παρευνάζεσθαι ἀνάγκῃ).
43 Cram. An. Ox. II, 337, 23.
49 Schol. Aristoph. Vesp. 1339 (αὐτὸς γάρ).
56 Et. Mg. 316, 26 (ὅσσα). Zonar. Lex. 615 (ὅσσά ..... ἐδήδαται).
61 Apollon. de Coni. 489, 31.
62 Herodianus II. Prosod. Γ 102.
84 Cram. Epim. 166, 25. Schol. Apollon. Rhod. I, 431.
98 Schol. Ω 11 (προπρηνέα).
104 Cram. An. Par. III, 304, 27.
118 Schol. α 262.
120, 121 Schol. Θ 135.

χ126 Et. Mg. 634, 2.
136 Herodianus Il. Prosod. *Τ* 464 (ἔστ'). Io. Alexandrinus 31, 3. Arcadius de Accent. 146, 28.
143 Et. Mg. 99, 4. Zonar. Lex. 182.
165 Et. Mg. 41, 35.
184 Et. Mg. 228, 13. Zonar. Lex. 426. Cram. Epim. 103, 19. Schol. Nicandr. Theriac. 748.
195 Schol. Apollon. Rhod. II, 631.
195, 196 Rhet. Gr. III, 222, 11. Pseudoplut. 119, 40 (II, 70 ὡς ἐπέοικε).
197 Schol. *T* 1 (ἀπ' Ὠκεανοῖο).
214 Apollon. de Pron. 54 B; de Synt. 143, 20. Herodianus Il. Prosod. *O* 226.
216 Cram. Epim. 251, 13 (κτέωμεν).
230 Schol. *β* 319.
239 Et. Mg. 565, 35 (ὑπὲρ μεγάροιο μέλαθρα); 576, 17 (αἰθαλόεσσα ἀναΐξασα μελάθρου). Et. Gud. 15, 56 (ὑπὲρ μεγάλοιο μελάθρων); 382, 24. Schol. Apollon. Rhod. II, 1087.
264 Schol. *N* 628 (ἧμας).
278 Schol. *P* 599 (ἄκρον).
290, 291 Schol. *Θ* 108 (τοῦτό σοι); *Ξ* 45 (ὅν ποτέ δῶκας); *Ψ* 291.
302 Et. Mg. 11, 20; 236, 13. Cram. Epim. 102, 27.
308 Chariton Aphrod. VII, 4.
309 Io. Alexandrinus 19, 3. Cram. Epim. 310, 23.
318 Suidas II, 1, 795, 8?
318, 319 Schol. *A* 462.
319 Et. Mg. 324, 45. Et. Gud. 582, 31.
321—323 Schol. *A* 462 (πολλάκι μου).
329 Aristoteles de Part. animalium III, 10. Macrobius Saturn. V, 13, 2 (τοῦδε). Schol. Nicandr. Alex. 215.
330 Schol. *E* 60.
334 Schol. *K* 418.
345 Apollon. de Adverb. 535, 15.
347 Aristoteles Rhet. I, 7. Maximus Tyrius Diss. XVI, 5 et XXXVIII, 1 (θεοὶ δέ μοι ὥπασαν ὀμφήν).
350—353 Pseudoplut. 153, 20 (II, 181).
362 Et. Mg. 501, 2. Cram. Epim. 252, 14.
384—386 Schol. ω 419.
395 Cram. An. Ox. IV, 337, 31. Schol. *Ξ* 136 (δεῦρο δὲ).
396 Herodianus Il. Prosod. *K* 38. Et. Mg. 718, 51.
398 Et. Mg. 133, 26.
412 Stobaeus Flor. CXXV, 2 (φθιμένοισιν).
424 Schol. α 332.
437 Herodianus Il. Prosod. *M* 286.
442 Cram. Epim. 442, 36. Cram. An. Ox. II, 461, 31. Schol. *K* 134.
444, 445 Et. Mg. 179, 31 (ἐκλελάθοιντ'); 546, 28 (ἐκλελάθοντ' ||

ἦν ἄρ' ..... δὲ λάθρῃ). Et. Gud. 355, 16 (ἐκλελάθοντ' || ἦν .... δὲ λάθρα). Schol. *E* 422 (ἐκλελάθοντ' || ἦν .... δὲ λάθρῃ).
462 Schol. Soph. Elect. 1006.
469 Schol. *M* 72; *O* 344.
481 Bekk. Anecd. 1291. Schol. *O* 718.
482 Schol. Pind. Pyth. I, 41.
488 Schol. *χ* 1.

Ψ.

ψ7 Schol. *K* 418.
13 Apollon de Synt. 267, 13; de Coni. 524, 31; de Adverb. 550, 33. Bekk. Anecd. 1155.
26 Schol. *Ω* 239.
26, 27 Et. Mg. 388, 2.
40 Herodianus Il. Prosod. *Δ* 151. Cram. An. Ox. IV, 195, 5; An. Par. IV, 236, 12.
51 Cram. Epim. 219, 7 (κειάμενοι). Cram. An. Par. III, 312, 34 (κειάμενοι). Schol. *A* 462 (κηάμενος).
55 Schol. *K* 418.
62 Herodianus Il. Prosod. *Z* 152.
70 Plutarchus de Inimicorum utilitate 8.
78 Apollon. de Pron. 145 B.
88 Rhet. Gr. III, 238, 29 (καὶ ὑπέρβαλε). Schol. *Ξ* 315 (εἰσῆλθε).
91 Schol. *P* 237. Pseudoplut. 118, 18 (II, 62).
93 Apollon. de Adverb. 555, 23. Herodianus περὶ μον. λέξεως 36, 9? Schol. *B* 323.
121 Herodianus Il. Prosod. *Δ* 319. Cram. Epim. 224, 17. Schol. *A* 486.
134 Schol. Aristoph. Thesmoph. 954 (πολυπαίγμονος).
149 Et. Mg. 415, 16. Schol. *Σ* 12.
153—162 Macrobius Saturn. V, 4, 12 (162 ὡς ἄρα τῷ).
162 Et. Mg. 806, 57 (ὤμῳ).
167 Zonar. Lex. 330.
174 Schol. *K* 68.
179, 180 Ammonius de Diff. s. v. λέχος et χλαῖναν (δέμνια καὶ χλαίνας). Et. Gud. 367, 38 (δέμνια καὶ). Schol. *η* 347 (ἀλλ' ἄγετ' ἐκθεῖσαι || δέμνια καὶ).
183 Plutarchus Platon. Quaest. II, 3.
190 Schol. Apollon. Rhod. I, 1027 (τανύφυλλος).
190, 191 Et. Mg. 49, 33 (τανύφυλλος).
191 Cram. Epim. 74, 19 (ἄκμηνος).
198 Et. Mg. 376, 37.
205, 206 Schol. *Π* 516 (ἀναγνούσῃ).
211, 212 Schol *Θ* 1 (μένοντες || ταρφθῆναι).

ψ 212 Stobaeus Flor. CIII, 1 (ταρπῆναι).
228 conf. δ 736.
233 Cram. Epim. 57, 24 et 430, 18 (ὅταν). Schol. *Η* 5 (φανείη).
253 Apollon. de Pron 44 C; 56 C.
269 Athenaeus VI, 249.
281 Cram. Epim. 379, 3. conf. λ 134.
294 Herodianus περὶ διχρόνων 295, 6.
296 Charito Aphrodis. VIII, 1. Schol. Soph. Ai. 492.
310 Et. Mg. 824, 34. Et. Gud. 582, 21. Schol. *Ο* 64. Pseudoplut. 152, 7 (II, 174).
314, 315 Lucianus LXXVII, 14.

Ω.

ω 1 Cram. An. Ox. II, 437, 10. Schol. Pind. Olymp. VIII, 106.
1, 2 Diodorus Siculus I, 96 (ἀνδρῶν ἡρώων). Eusebius Praepar. Evang. X, 8, 5 (ἡρώων). Schol. *Ψ* 71.
3 Et. Mg. 361, 15. Et. Gud. 201, 25; 202, 15.
6—9 Plato Rep. III, 387 A.
11 Plutarchus de Audiendis poetis 2.
11, 12 Schol. τ 562.
11—14 Diodorus Siculus I, 96.
40 Plato Rep. VIII, 566 C.
69 Et. Gud. 82, 12. Et. Orionis 21, 30.
80 Schol. *Η* 335.
82 Schol. η 104.
87 Schol. *Ψ* 29.
112 Pseudoplut. 106, 49 (II, 12 περιτεμνομένους).
118 Schol. *Κ* 48.
119 Et. Gud. 459, 45. Cram. Epim. 348, 11.
172 Cram. Epim. 326, 32; 328, 3.
185 Io. Alexandrinus 19, 3.
187 Schol. *Α* 115. Pseudoplut. 134, 20 (II, 124).
194 Et. Mg. 824, 22. Et. Gud. 582, 10. Bekk. Anecd. 1179.
199 Schol. λ 299.
205 Schol. λ 187.
208 Draco de Metris 57, 21. Et. Mg. 520, 20. Schol. *Ι* 90; *Σ* 309.
220 Cram. Epim. 245, 19.
221 Herodianus Il. Prosod. *Μ* 33. Et. Mg. 475, 53.
224 Et. Mg. 375, 18. Photii Lex. 253 (λέξαντες). Suidas II, 1, 1163, 20 (λέξαντες). Schol. *Β* 125.
229 Herodianus Il. Prosod. *Π* 390.
246, 247 Schol. γ 274.
247 Schol. *Τ* 267.
253 Schol. η 313.

ω 257 Cram. Epim. 400, 1 (εἰς).
260 Apollon. de Pron. 11 B. Schol. λ 160.
269 Et. Mg. 400, 22. Et. Gud. 222, 58.
279 Et. Mg. 295, 26.
282 Et. Mg. 162, 30.
299 Apollon. de Synt. 78, 3 (ποῦ δαί). Cram. An. Par. III, 13, 26 (δαί). Schol. *K* 408 (δαί).
300, 301 Schol. β 319.
316, 317 Et. Mg. 528, 31 (κακκεφαλῆς).
319 Aristoteles Ethic. Nicom. III, 11.
321 Apollon. de Pron. 73 A; de Synt. 194, 13.
331 Herodianus Il. Prosod. *T* 26. Cram. Epim. 442, 24. Schol. *K* 134.
340 Athenaeus I, 25 (τρισκαίδεκα).
341 Schol. *Σ* 563.
348 Et. Mg. 337, 43. Zonar. Lex. 741.
376 Bekk. Anecd. 1178.
377 Strabo I, 49.
377, 378 Strabo X, 452 (*Νήριτον*). Schol. α 186 (ὡς ὅτε *Νήρικον*).
398 Et. Mg. 189, 32. Et. Gud. 300, 58. Zonar. Lex. 497; 1144. Schol. *Σ* 136. Bekk. Anecd. 1204; 1236.
402 μάλα χαῖρε: Lucianus XIX, 6. Macrobius Saturn. I, 17, 21. Zonar. Lex. 1480. Schol. ζ 231.
μέγα χαῖρε: Strabo XIV, 635. Plutarchus de Profectibus in virtute 11. Et. Mg. 208, 26; 640, 40; 641, 1. Et. Gud. 113, 29; 440, 8. Cram. Epim. 91, 26. Cram. An. Ox. III, 83, 4; An. Par. III, 211, 21. Schol. Nicandr. Theriac. 759; Alexiph. 260. Schol. *B* 6 (θεοὶ δέ τε).
417 Herodianus Il. Prosod. *M* 286. Schol. λ 320.
444 Cram. Epim. 53, 6.
465 Rhet. Gr. II, 251, 14.
491 Schol. *I* 46.
515 Schol. *Δ* 404; *N* 275.

INDEX.

I.

A.

B.

Γ.

Z.

H.

Θ.

I.

K.

Λ.

M.

T.

II.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Praef. IV. v. 2 corr. γενέσϑαί τε.
α 93. not. post ἠμαϑόεσσαν add. ABDEIKLMNQ.
α 291. „ corr. IV, 293.
α 285. „ „ Ἰδομενῆα.
β 55. „ „ Schol. η 301.
β 156. „ „ ἔμελλον.
β 157. „ „ ἰδιότητα.
β 241. „ „ καταπαύετε.
β 257. „ „ λῦσαν.
β 258. „ „ Suidas I, 10, 5.
β 316. „ add. 316, 317 ἀϑετοῦνται cf. Schol. β 325.
β 377. η 8. corr. γρῆυς.
β 393. not. delendum ἄλλα νόησε — H. T. 425.
γ 2. „ corr. Tzetzes Alleg. 11 φανείη.
γ 53. „ „ οὕνεκα οἵ S.
γ 153. „ „ εἴς ἅλα.
γ 205. „ add. v. παραϑεῖεν.
γ 250. „ „ omitt. Plutarchus Quaest. Conv. II, 1, 3 et Macrobius Saturn. VII, 2, 15.
γ 278. „ post ἀϑηναίων add. H.
γ 378. „ corr. 378 pro 278.
γ 469. „ „ κατ᾽ ἄρ.
δ 34. in textu corr. Ζεύς.
δ 134. not. corr. ἐν E.
δ 164. leg. πάις pro παῖς.
δ 209. „ add. omitt. Stobaeus Flor. CIII, 1; Pseudoplut. 141, 4 (II, 141).
δ 243. „ add. omitt. Plutarchus Quaest. Conv. I, 1, 4; Pseudoplut. 139, 28 (II, 136).
δ 277. „ corr. περίστιξας D.
δ 546. in t. „ ἤ κεν.
δ 726. not. corr. 726 pro 716.
δ 811. in t. „ πώλεαι.
ε 208. not. „ T 390.
ε 293. „ „ σὺν δ᾽ ἐν.
ε 296. „ „ Σ 468.
ε 391. „ „ Herod. pro Ariston.
ζ 110. „ „ ἆρ pro ἄρ.
ζ 231. „ „ οὔλας.
η 129. „ „ δύω H.
η 132. „ „ ἆρ pro ἀρ.
η 148. „ „ τούς, δέ τε I.
η 262. in t. „ δή με κέλευσεν.
η 346. „ „ ἆρ᾽ ἕλεκτο.
ϑ 169. „ „ γάρ τ᾽ pro γὰρ et dele notam ad hunc locum, frequens enim est usus particulae τε in sententiis, cf. γ 147. δ 397. ε 79. ο 400. 421.
ϑ 174. „ „ αὖτ᾽ εἶδος.
ϑ 295. „ „ ὥς φάτο.
ϑ 325. „ „ εἰνὶ ϑύρῃσι.
ϑ 355. corr. χρείως.
ϑ 468. not. corr. μ᾽ ἐβιώσαο.
ϑ 526. „ add. v. ἀσπαίροντ᾽ ἐσιδοῦσα.
ι 9. „ corr. Diss. VII, 3.
ι 30. „ add. omitt. Pseudoplut. 139, 33.
ι 213. „ ante ἐπελεύσασϑαι insere 214.
ι 325. in t. corr. 325 pro 335.
λ 66. not. „ ὄπιϑεν.
λ 193. „ ante βεβλήατο inserendum 194.
λ 248. „ corr. γυνή.
λ 304. „ „ An.Ox. pro An.Par.
μ 33. corr. δέ με pro δ᾽ ἐμὲ.

ν 125. not. corr. αὐτ'.
ν 175. corr. φῇ ποτε.
ν 207. „ αὐτοῦ.
ν 276. not. corr. διὸ τήν.
ν 315. corr. εἷος ἐνὶ pro εἷως ἐν.
ν 318. „ οὔ σ' ἔτ'.
ν 331. „ δύναμαι.
ξ 161. not. corr. αὖ τοῦ.
p. 29. corr. XIV. pro XIX.
ξ 174. „ Ὀδυσσεύς.
ξ 334. „ πρίν γ'.
ξ 457. „ Ζεύς.
ο 153. „ εἷος ἐνί, ut ν 315.
ο 465. „ δέ με, ut μ 33.
π 34. „ ἀνδρῶν.
π 72. not. corr. ὅ τε pro ο τε.
π 287. corr. ὅτε κέν.
ρ 156. „ ἦν.
ρ 383. „ ἄλλον.
ρ 502. „ γάρ.
σ 27. not. corr. ὁ Ἀττικοί.
σ 183. dele apostrophum post ἐλ-θέμεν.
σ 185. τ 361. 386. 467. 503. χ 395. 433. 495. ψ 1. 292. ω 211 scrib. γρῆυς pro γρηῦς.
σ 349. corr. παῖς.
τ 229. not. corr. οἳ δέ.
τ 582. add. semicolon in fine versus.
υ 335. corr. γήμασθ'.
υ 356. „ ἔρεβος, idem κ 528. λ 564. μ 81.
υ 359. „ παῖς.
φ 160. not. corr. 161, 162 pro 160, 161.
φ 162. corr. κόρῃ et ἔλθῃ.
φ 207. „ αὐτός.
φ 320. „ παῖς.
χ 401. dele comma post νέκυσσιν.
χ 481. corr. γρῆυ.
ψ 45. not. corr. κταμένοισι.
ψ 89. „ „ κατ' ἄρ'.
ψ 274. corr. συμβλήμενος, cf. λ 127.
ψ 294. „ δάος.
ω 203. dele comma post ἀγόρευον.
ω 218. „ „ „ ἀγνοιῇσι.
ω 223. corr. υἱέων pro υἱῶν.
ω 299. not. repone Quaest.
p. 281. ad δ 384. corr. Valckenaer pro Valkenaer, quod vitium passim occurrit.